

Holy Bible

Aionian Edition®

כתביה הקודש
Hebrew Aleppo Codex

AionianBible.org
התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

כתביה קדוש

Hebrew Aleppo Codex

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2022

Source text: Unbound.Biola.edu

Source version: 2/7/2021

Source copyright: Public Domain

Hebrew scholars from Tiberias, Israel, 950

Formatted by Speedata Publisher version 4.7.7 on 3/11/2022

100% Free to Copy and Print

<http://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<http://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Additional Information:

Here are the list of extant passages from Aleppo, but be aware that any others are unmarked and supplied from other sources. The Aleppo text is missing all of the Pentateuch to the Book of Deuteronomy 28.17; II Kings 14.21–18.13; Book of Jeremiah 29.9–31.33; 32.2–4, 9–11, 21–24; Book of Amos 8.12–Book of Micah 5.1; So 3.20–Za 9.17; II Chronicles 26.19–35.7; Book of Psalms 15.1–25.2 (MT enumeration); Song of Songs 3.11 to the end; all of Ecclesiastes, Lamentations, Esther, Daniel, and Ezra-Nehemiah, https://en.wikipedia.org/wiki/Aleppo_Codex. Also vowels and the Masorah are missing. This text is for parallel reference only.

All New Testament in Modern Hebrew (HRNT) citations are copyrighted.

They are used with permission from The Bible Society in Israel.

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

תוכן העניינים

הברית הישנה

בראשית	נספח	11
שמות		46
מדרך הקורא		
מיילון		75
מפות		95
בדבר		
Destiny		124
דברים		
Doré		149
יאוריהם		
יהושע		
שופטים		167
שמואל א		184
שמואל ב		207
מלכים א		226
מלכים ב		249
ישעיה		270
ירמיה		300
יהזקאל		338
הווע		371
יואל		376
עמוס		378
עבירה		382
יונת		383
מיכה		385
נחום		388
חבקוק		390
צפניה		392
חגי		394
זכריה		396
מלachi		402
תהילים		404
אירוב		441
משלי		456
רות		469
שיר השירים		472
קהלת		475
איכה		480
אסתר		483
דניאל		489
עזרא		500
נחמייה		507
דברי הימים א		517
דברי הימים ב		537

וינרש את האדם וישכן מקרם לנו עدن את הכרבים ואת להט החרב המתחפכת לשמר את דרך עץ החיים
(בראשית 3:24)

חיה למינה בהמה ורמש והיו אرض למינה והוא כן ²⁵ וייעש אלהים את חיה הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש הארץ למינהו וירא אלהים כי טוב ²⁶ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמו כדמותנו וירדו בדנת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ²⁷ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו וכור ונקבה ברא אתם ²⁸ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וככשה וירדו בדנת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמש על הארץ ²⁹ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע ודע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע על לכם יהיה לאכלה ³⁰ ולכל חיה הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירך עשב לאכלה והוא כן ³¹ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד והוא ערב והוא בקר ים השש

2 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ² ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה והוא ישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ³ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ⁴ אלה תולדות השמים והארץ בהבראים ביום עשות יהוה אליהם-ארץ ושמיים ⁵ וככל שיח השדה טרם היה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את הארץ ⁶ ואיד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני הארץ ⁷ וויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן הארץ ויפח באפיו נשמת חיים והוא האדם לנפש היה ⁸ וויטע יהוה אלהים נן בעדרן-מקדם ווישם שם את האדם אשר יצר ⁹ וויצמח יהוה אלהים מן הארץ כל עץ נחמד לمرאה וטוב למאכל-ועץ החיים בתוך הארץ גן ועץ הדעת טוב ורע ¹⁰ ונהר יצא מעדרן להשkont את הגן ומשם יפרד והיה לאربעה ראשי ¹¹ שם אחד פישון-הוא הסבב את כל ארץ החויל אשר שם הזוב ¹² וזהב הארץ טוב שם הבדוח ואבן

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ ² והארץ היתה תהו ובתו וחשך על פני החום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ³ ויאמר אלהים יהו אור והוא אור ⁴ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ⁵ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילו והוא ערב והוא בקר ים אחד ⁶ ויאמר אלהים יהו רקייע בתוך המים והוא מבידיל בין ימים לימים ⁷ וייעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקייע ובין המים אשר מעל לרקייע והוא כן ⁸ ויקרא אלהים לרקייע שמים והוא ערב והוא בקר ים שני ⁹ ויאמר אלהים יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראת היבשה והוא כן ¹⁰ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ¹¹ ויאמר אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע ורע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעבו בו על הארץ והוא כן ¹² ותווצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעבו בו למינהו והוא אלהים כי טוב ¹³ והוא ערב והוא בקר ים שלישי ¹⁴ ויאמר אלהים יהו מארת ברקייע השמים להבריל בין הימים ובין הלילה והוא לאחת ולמועדים ולימים ושנים ¹⁵ והוא למאורת ברקייע השמים להאריך על הארץ והוא כן ¹⁶ וייעש אלהים את שני המארת הנדרלים את המאור הגדל לממשלה הימים ואת המאור הקטן לממשלה הלילה ואת הכוכבים ¹⁷ וויתן אתם אלהים ברקייע השמים להאריך על הארץ ¹⁸ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב והוא ערב והוא בקר ים רביעי ²⁰ ויאמר אלהים-²¹ ישרצו המים שרצן נשמה היה ועוף יעופף על הארץ על פני רקייע השמים ²² ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נשמה חיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ²³ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירעב בארץ ²⁴ והוא ערב והוא בקר ים חמישי ²⁴ ויאמר אלהים תווצא הארץ נש

ואירא כי עירם אגצי ואחבה ^ט ויאמר --מי הניד לך כי עירם אתה המן העז אשר צויתך לבלוטי אכל ממנה-- אכלת ^ט ויאמר האדם האשא אשר נתה עמדיו הוא נתנה לי מן העז ואכל ^ט ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשא הנחשת השיאני ואכל ^ט ויאמר יהוה אלהים אל הנחשת כי עשית זאת אדור אתה מכל הבהמה ומכל חיות השדה על נתנק תלך ועפר האכל כל ימי חייך ^ט ואיבת אשית בירך ובין האשא ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשפנו עקב ^ט אל האשא אמר הרבה עצבונך והרנק- בעצב תלדי בנים ואל אישך תשיקתך והוא ימשל בך ^ט ולאדם אמר כי שמעת לccoli אשתק והאכל מן העז אשר צויתך ^ט לאמר לא תאכל ממנה- ארורה האדרמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך ^ט וקוץ ודרדר תצמיה לך ואכלת את עשב השדה ^ט בזעת אפיק תאכל לחם עד שוכך אל האדמה כי ממנה לךחת כי עפר אתה ואל עפר השוב ^ט ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היה אם כל חי ^ט ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור--וילבשם ^ט ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנה לדעת טוב ורע ועתה פן ישלה ידו ולקח גם מעז החיים ואכל וחוי לעלם ^ט וישלחו יהוה אלהים מן עדן- לעבר את האדרמה אשר לפקח משם ^ט וירגש את האדם וישכן מקדם לנן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפה לשרמר את דרכך עז החיים

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותחר ותלד את קין ותאמר קניתו איש יהוה ^ט ותשוף לולדת את אחיו את הבעל ויהי הבעל רעה צאן וקין היה עבר אדמה ^ט ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדרמה מנהה- ליהוה ^ט והבעל הביא נם הוא מבקרים צאנו ומחלבנה וישע יהוה אל הבעל ואל מנהתו ^ט ואל קין ואל מנהתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו ^ט ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניו ^ט הלווא אם היטיב שאתה ואם לא תיטיב לפתח חטאך רבץ ואליך תשוקתו אתה תמשל בו ^ט ויאמר קין אל הבעל אחיו

השם ^ט ושם הנהר השני ניחון--הוא הסובב את כל ארץ כוש ^ט ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ^ט ויקח יהוה אלהים את האדם וינחתו בון עדן לערבה ולשמרה ^ט ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עז הגן אכל תאכל ^ט ומען הדעת טוב ורע--לא תאכל ממנה כי ביום אכלך ממנה--מוות תמות ^ט ויאמר יהוה אלהים לא טוב היהota האדם לברדו אעשה לו עזר כנדנו ^ט ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיות השדה ואת כל עוף השמיים ויבא אל האדם לראות מה יקרה לו וככל אשר יקרה לו האדם נפש חייה הוא שמו ^ט ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמיים ולכל חיית השדה ולאדם לא מצא עזר כנדנו ^ט ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ווישן ויקח אחת מצלעתו ויסנر בשער תחרנה ^ט ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לך מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ^ט ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשריו לזוית יקרה אשה כי מאיש לךחה זאת ^ט על כן יעוז איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד ^ט ויהיו שניים ערומים האדם ואשתו ולא יתבשו

3 והנחשת היה ערום מכל חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשא אף כי אמר אלהים לא האכלו מכל עז הגן ^ט ותאמר האשא אל הנחשת מפרי עז הגן נאכל ^ט ומפרי העז אשר בתוך הגן-- אמר אלהים לא האכלו ממנה ולא תנעו בו פן תמתון ^ט ויאמר הנחשת אל האשא לא מוות תמתון ^ט כי ידע אלהים כי ביום האכלם ממנה ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעת טוב ורע ^ט ותרא האשא כי טוב העז למאכל וכי תאהו הוא לעינים ונחמד העז להשכיל ותקח מפרייו ותאכל ותתן גם לאיישה עמה ויאכל ^ט ותפקחנה עינוי שנייהם וידענו כי עירם הם ויתפרעו עליה תאהה ויעשו להם חנרת ^ט וישמעו את קול יהוה אלהים מתחלק בון--לروحו היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עז הגן ^ט ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איך ^ט ויאמר את קלך שמעתי בון

9 ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרנו
 בנים ובנות ⁸ ויהיו כל ימי שתם עשרה שנה ותשע
 מאות שנה וימת ⁹ ויהי אנוש תשעים שנה וילוד את
 קין ¹⁰ ויהי אנוש אחורי הולידו את קין חמיש עשרה
 שנה ושמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות ¹¹ ויהיו כל
 ימי אנוש חמיש שנים ותשע מאות שנה וימת ¹² ויהי קין
 שבעים שנה וילוד את מהלאל ¹³ ויהי קין אחורי
 הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה
 וילוד בנים ובנות ¹⁴ ויהיו כל ימי קין עשר שנים
 ותשע מאות שנה וימת ¹⁵ ויהי מהלאל חמיש שנים
 וששים שנה וילוד את ירד ¹⁶ ויהי מהלאל אחורי
 הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה וילוד
 בנים ובנות ¹⁷ ויהיו כל ימי מהלאל חמיש ותשעים
 שנה ושמנה מאות שנה וימת ¹⁸ ויהי ירד שטים וששים
 שנה ומאת שנה וילוד את חנוך ¹⁹ ויהי ירד אחורי
 הולידו את חנוך שמנה מאות שנה וילוד בנים ובנות
²⁰ ויהיו כל ימי ירד שדים וששים שנה ותשע מאות
 שנה וימת ²¹ ויהי חנוך חמיש וששים שנה וילוד את
 מותשלה ²² ויתהlek חנוך את האלים אחורי הולידו
²³ את מותשלה שלש מאות שנה וילוד בנים ובנות
 ויהי כל ימי חנוך חמיש וששים שנה ושלש מאות שנה
²⁴ ויתהlek חנוך את האלים ואיננו כי לקח אתו
 אליהם ²⁵ ויהי מותשלה שבע ושמנים שנה ומאת שנה
 וילוד את למק ²⁶ ויהי מותשלה אחורי הולידו את
 למק שטים ושמנוו שנה ושבע מאות שנה וילוד בנים
 ובנות ²⁷ ויהיו כל ימי מותשלה תשע וששים שנה ותשע
 מאות שנה וימת ²⁸ ויהי למק שטים ושמנוו שנה ומאת
 שנה וילוד בן ²⁹ ויקרא את שמו נח לאמר זה יחמננו
 ממענו ומעצבון יידינו מן האדמה אשר ארעה יהוה
³⁰ ויהי למק אחורי הולידו את נח חמיש ותשעים שנה
 וחמש מאות שנה וילוד בנים ובנות ³¹ ויהי כל ימי למק
 שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת ³² ויהי נח
 בן חמיש מאות שנה וילוד נח את שם את חם ואת יפת
⁶ ויהי כי החל האדם לרבע על פני האדמה ובנות
 ילדו להם ² ויראו בני האלים את בנות האדם כי
 חמיש שנים ומאת שנה וילוד את אנוש ⁷ ויהי שת אחורי
 הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילוד
 השמר אחוי אגבי ¹⁰ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך
 צעקים אלי מן האדמה ¹¹ ועתה אror אתה מן האדמה
 אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך ¹²
 כי תעבד את האדמה לא תספ תחת כחה לך Nun ונד
 תהיה בארץ ¹³ ויאמר קין אל יהוה גדוול עוני מנשא ¹⁴
 הנ גרש את הום מעל פנוי האדמה ומפניך אסתור
 והייתי ננד בארץ והוה כל מצאי יתרכני ¹⁵ ויאמר
 לו יהוה לך כל הרגן קין שבעתים יקס וישם יהוה
 לך זאת לבalto הכות אתו כל מצאו ¹⁶ ויצא קין
 מ לפני יהוה ושב בארץ נוד קדמת עדן ¹⁷ וידע קין
 את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא
 שם העיר כשם בנו חנוך ¹⁸ וילוד לחנוך את עירך
 ועירך ילד את מהחיאל ומהחיאיל ילד את מתחשא
 ומתחשאיל ילד את למק ¹⁹ ויקח לו למק שתי נשים שם
 האחת עדה ושם השניה צלה ²⁰ ותלד עדה את יבל
 הוא היה- אבוי ישב אהל ומקנה ²¹ ושם אחיו ובל הוא
 היה- אבוי כל תשפ כנור ועוגוב ²² וצללה נם הוא ילדה
 את חובל קין- לתש כל חרש חשת וברזיל ואחות
 תובל קין נומה ²³ ויאמר למק לנשيو עדה וצללה
 שמען קול- נשי למק האונה אמרתי כי איש הרגנו
 לפצעי וילד לחברתו ²⁴ כי שבעתים יקס קין ולמק
 שבעים ושבעה ²⁵ וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן
 ותקרה את שמו שת כי שת ליא אליהם ורעד אחר- תחת
 הבל כי הרגנו קין ²⁶ וולשת גם הוא ילד בן ויקרא את
 שמו אנוש או הוחל לקרא בשם יהוה

5 זה ספר תולדת אדם ביום בראש האלים אדם
 בדמות אללים עשה אותו ² זכר ונקבה בראם ויברך
 אתם ויקרא את שם אדם ביום הבראם ³ ויהי אדם
 שלשים ומאת שנה וילוד בדמותו צלמו ויקרא את
 שמו שת ⁴ ויהיו ימי אדם אחורי הולידו את שת שמנה
 מאת שנה וילוד בנים ובנות ⁵ ויהיו כל ימי אדם אשר
 חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת ⁶ ויהי שת
 חמיש שנים ומאת שנה וילוד את אנוש ⁷ ויהי שת אחורי

הטהורה תקח לך שבעה שבעה--איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים--איש ואשתו 3 נם מעוף השמיים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיטה זרע על פni כל הארץ 4 כי לימים עוד שבעה אגני ממתיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחייב את כל היקום אשר עשו ימי הארץ 5 ויעשנה ככל אשר צודו יהוה 6 ונח בן ששים ששה מאות שנה והמבול היה מים על הארץ 7 ויבא נח ובנוו ונשי בניו אתו-- אל התבה מפני מי המבול 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה וכן העוף--וכל אשר רמש על הארץ 9 שנים שנים באו אל נח את התבה-- זכר ונקבה אשר צוה אלהים את נח 10 ויהיו לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ 11 ובשנת ששים ביום זה נבקעו כל מענית תהום רבה וארבת השמיים נפתחו 12 ויהי הנשам על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה 13 בעצם היום הזה בא נח ושם ויפת בינו נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם--אל התבה 14 הימה וכל החייה למינהו וכל הבהמה למינהו וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל ציפור כל כנף 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים 16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אותו אלהים ויסגר יהוה בעדו 17 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ 18 ויגברו המים וירבו מאר על הארץ ותליך התבה על פni המים 19 והמים נבררו מאר--על הארץ יוכסו כל ההרים הנבקחים אשר תחת כל השמיים 20 חמיש עשרה אמה מלמעלה נבררו המים יוכסו הרים 21 ויגוע כל בשער הרמש על הארץ בעוף ובבבמה ובכיה ובכל השרץ השרץ על הארץ--וכל האדם 22 כל אשר נשמה רוח חיים באפיו מכל איש בחרבה--מתו 23 וימוח את כל היקום אשר על פni הארץ מארם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמיים וימוח מן הארץ וישאר לך נח ואשר אתו בתבה 24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאות ים

שבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו 3 ויאמר יהוה לא ידוע רוחיו באדם לעלם בשם הואبشر והוא ימי מאה ועשרים שנה 4 הנפלים היו בארץ ביוםיהם ההם ונם אחרי כן אשר יבוא בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הנברים אשר מעולם אנשי השם 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יציר מהשבות לבורך רע כל הימים 6 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו 7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראותי מעל פni הארץ מארם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמיים כי נחמתי כי עשיתם 8 ונח מצא חן בעני יהוה 9 אלה תולדת נח--נח איש צדיק תמים היה בדרתינו את האלהים התהלך נח וירא אליהם את הארץ והנה נשחתה כי השחיתות כל בשער את דרכו על הארץ 13 ויאמר אליהם לך קץ כל בשער בא לפני--כי מלאה הארץ חמס מבנייהם והנני משחיתם את הארץ 14 עשה לך תבה עצי נפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומוחץ בכפר 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמישים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה 16 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכללה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שניים ושלשים חעשה 17 ואני הני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשער אשר בروح חיים מתחת השמיים כל אשר בארץ יונע 18 והקמתי את בריתך ואתך ובאת אל התבה--אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך 19 ומכל חייכל בשער שנים מכל תביא אל התבה--להחיתך אתך זכר ונקבה יהיו 20 מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש הארץ למינהו--שנתיים מכל יבואו אליך להחיתות 21 אתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספה אליך והיה לך ולhem לאכלה 22 ויעשנה ככל אשר צוה אותו אליהם--כן עשה 7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראותי צדיק לפני בדור הזה 2 מכל הבהמה

8 ויזכר אליהם את נה ואות כל החיים ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אליהם רוח על הארץ וישכו המים 2 ויסכERO מענית תהום וארבתה השמים ויכלآل הנשム מון השמים 3 וישבו המים מעל הארץ הילוך ושוב ויחסרו המים--מקצת חמשים ומאת יום 4 ותנה התבבה מחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הארץ ארדרט 5 והימים היו הילך וחסור עד החדש העשורי בעשרי אחד לחדר נרא ראשי ההרים ויהי מוקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבבה אשר עשה 7 ווישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ 8 ווישלח את היונה מאתו- לדראות הקלוי המים מעל פני הארץ 9 ולא מצאה היונה מנוח לclf רגלה ותשב אליו אל התבבה-כי מים על פני הארץ וישלח ידו ויקח ויבא אתה אליו אל התבבה 10 ויהל עוד שבעת ימים אחרים ויסוף שלח את היונה מן התבבה 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה יות טרף בפיה וידע נח כי קלוי המים מעל הארץ 12 וויהל עוד שבעת ימים אחרים ווישלח את הארץ 13 וידבר אליהם אל נח לאמר 14 צא יבשה הארץ 15 וידבר אליהם אל נח לאמר 16 צא מן התבבה-אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתק 17 כל התבבה אשר אתק מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ-הויצא (היצא) אתק ושרציו בארץ ופכו ורבו על הארץ 18 וויצא נח ובניו ואשתו עולם בין אליהם ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ 19 וואמר אליהם אל נח זאת אות הברית בענן 20 והיה בענן ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן 21 קשתי נתתי בענן והיתה לאות הברית בין ובין הארץ 22 ויהי נתתי בענן והויה לאות הברית בענן 23 וזכרתי את בריתך אשר אתם בין ובניכם ובין כל נפש היה בכל בשר ולא יהיה עוד המים לUMBOL לשחת כל בשר 24 והויה הייתה הקשת בענן וראיתיה לזכור ברית עולם בין אליהם ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ 25 וואמר אליהם אל נח זאת אות הברית בענן 26 אשר הקמותי בין ובין כל בשר אשר על הארץ 27 ויהי נח היצאים מן התבבה-שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען 28 שלשה אלה בני נח ומאללה נפיצה כל הארץ 29 ויהל נח איש הארץ ויטע כרם 20 ווישת מן היין וישכר ווינגן בתוך אהלה 22 וירא חם אבי כנען את ערתו אביו ויגד לשני אחיו בחויז 23 ויקח שם ויפת את השמלת ווישמו על שם שנייהם וילכו אחרניתם ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרניתם וערות אביהם

לא ראו ²⁴ וויקץ נח מינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ²⁵ ויאמר אדרור כנען עבר עברים יהוה לאחיו ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבר למו ²⁷ יפתח אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבר למו ²⁸ ויהי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה ²⁹ ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת

11 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ² ויהי

בנסעם מוקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם ³ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפיה ותהי להם הלה לבנה לאבן והחומר היה להם לחמר ⁴ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמיים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ ⁵ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם ⁶ ויאמר יהוה הנה עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצער מהם כל אשר יזמו לעשות ⁷ הבה נרדה ונכלה שם שפטם-אשר לא ישמעו איש שפט רעהו ⁸ וויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנתה העיר ⁹ על כן קרא שמה בבל כי שם בבל יהוה שפט כל הארץ ושם הפיצם יהוה על פני כל הארץ ¹⁰ אלה תולדת שם-שם בן מאה שנה ווילד את ארכשד שנתים אחר המבול ¹¹ ויהיו שם אחרי הולידו את ארכשד חמיש מאות שנה ווילד בנים ובנות ¹² ויהי ארכשד אחרי הולידו שנה ווילד את שלח ¹³ ויהי ארכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות ¹⁴ וושלח חיו שלשים שנה ווילד את עבר ¹⁵ ויהי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות ¹⁶ ויהי עבר אחרי הולידו את פלג ¹⁷ ויהי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות ¹⁸ ויהי פלג שלשים שנה ווילד את רעו ¹⁹ ויהי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים וארבעות שנה ווילד בנים ובנות ²⁰ ויהי רעו שרים ושלשים שנה ווילד את שרגן שבע שנים ומאותים שנה ווילד בנים ובנות ²¹ ויהי שרגן שלשים ויקטן ²² ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצמרות ואת

10 אלה תולדת בני נח שם חם ויפת ווילדו להם בנים אחר המבול ² בני יפת- נמר ומגנו ומדוי ווון ותבל ומיש ותירס ³ ובני נמר- אשכנז וריפת ותנrema ⁴ ובני יון אלישעה ותרישיש כתים ודדרנים ⁵ מала נפרדו איי הנויים בארץם איש לשנו- למשפחתם בנייהם ⁶ ובני חם- כוש ומצרים ופוט וכנען ⁷ ובני כוש- סבא וחילוה וסבטה ורעהה וסבתקא ובני רעמה שבא ודרון ⁸ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות נבר בארץ ⁹ הוא היה נבר ציד לפני יהוה על כן יאמר נמרד גבור ציד לפני יהוה ¹⁰ ותהי ראשית מלכתו בכל ארך ואך וכלה בארץ שנער ¹¹ מן הארץ הזה יצא אשור ויבן את נינה ואת רחבת עיר ואת כלח ¹² ואת רסן בין נינה ובין כלח- הוא העיר הגדלה ¹³ ומצרים ילד את לודים ואת ענים ואת להבים- ואת נפתחים ¹⁴ ואת פתרסים ואת כסלים אשר יצאו שם פלשתים- ואת כפתרים ¹⁵ וכנען ילד את צידן בכרכו- ואת חת ¹⁶ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגנגי ¹⁷ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני ¹⁸ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמיי ואחר נפצו משפחות הכנען ¹⁹ ויהי נבול הכנען מצידן- באכה גירה עד עזה באכה סדרה ועمرה ואדרמה וצבים- עד לשע ²⁰ אלה בני חם למשפחתם לשנהם בארץם בנייהם ²¹ ולשם ילד נם הוא אבי כל בני עבר- אחרי יפת הגדול ²² בני שם עילם ואשור וארכשד ולוד וארם ובני אדים- עזין וחול גתר ומש ²³ וארכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר ²⁵ ול עבר ילד שני בנים שם האחד פלגי בימי נפלנה הארץ שם אחיו יקטן ²⁶ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצמרות ואת

למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגולך ¹⁴ ויהי
ככוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי
יפה הוא מאד ¹⁵ ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה
אל פרעה ותקח האשה בית פרעה ¹⁶ ולאברם היטיב
בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמורים ועבדים וسفחת
ואנתנו ונמלים ¹⁷ ווינגע יהוה את פרעה נגעים נדלים
ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם ¹⁸ ויקרא פרעה
לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הנגד לי כי
אשתק הוא ¹⁹ למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי
לאשה ועתה הנה אשתק קח ולק ²⁰ ויצנו עליו פרעה
אנשים ווישלחו אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו

13 ויעל אברם מצרים הוא ואשתו וכל אשר לו
ולוט עמו-הנגב ² ואברם כבד מאד במקנה בכסף
ובזהב ³ וילך למסעיו מנגב ועד בית אל-עד המקום
אשר היה שם אלה בתחלה בין בית אל ובין העי ⁴
אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם
אברם בשם יהוה ⁵ ונם ללוט-ההילך את אברם היה
צאן ובקר ואהלים ⁶ ולו נושאם הארץ לשבת יתדו
כי היה רוכשם רב ולא יכולו לשבת יהדו ⁷ ויהי ריב
בין רعي מקנה אברם ובין רعي מקנה לוט והכנען
והפרזיו או ישב בארץ ⁸ ויאמר אברם אל לוט אל נא
תהי מריבת בניי ובינך ובין רعي ובין רעיך כי אנשים
אחים אנחנו ⁹ הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי
אם השמאלו ואימנה ואם הימינו ואשמאילה ¹⁰ וישא
לוט את עניינו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה-
לפניהם באכה צער ¹¹ ויבחר לו לוט את כל ככר
מצרים באכה צער ¹² לוט מקדם ויפרדו איש מעלה אחיו ¹²
הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעלה אחיו ¹²
אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי היכר ויאהל
עד סdem ¹³ ואנשי סdem רעים וחטאים ליהוה מאד ¹⁴
ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא
עניך וראה מן המקום אשר אתה שם-צפנה וננבה
וקדמה וינה ¹⁵ כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך
אתנה ולורעך עד עולם ¹⁶ ושותאי את זרעך כעפר
הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ--نم

שנה ווילד את נחור ²³ ויהי שרגוג אחורי הולידו את
נחור--מאותים שנה ווילד בניים ובנות ²⁴ ויהי נחור
תשע ועשרים שנה ווילד את תרח ²⁵ ויהי נחור אחורי
הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ווילד
בניים ובנות ²⁶ ויהי תרח שבעים שנה ווילד את אברם
את נחור ואת הרן ²⁷ ואלה תולדת תרח-תרח הוליד
את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט
וימת הרן על פניו תרח אביו בארץ מולדתו באור
כשדים ²⁹ ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת
אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אביו מלכה
ואביו יסכה ³⁰ ותהי שרי עקרה אין לה ולד ³¹ ויקח
תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי
כלתו אשת אברם בנו וויצאו אתם מאור כshedim ללבת
ארציה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם ³² ויהיו ימי תרח
חמש שנים ומאותים שנה וימת תרח בחרן

12 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארץ
וממולתך וממיטתך אביך אל הארץ אשר ארך ²
ואעשך לנו נדול ואברך ואנדלה שמק והיה ברכה
ואבלך מברכך ומקלך אאר ונברכו לך כל
משפחת האדמה ⁴ וילך אברם כאשר דבר אליו
יהוה וילך אותו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים
שנה בזאתו מחרון ⁵ ויקח אברם את שרי אשתו ואת
לוט בן אחיו ואת כל רוכשם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן וויצאו ללבת ארציה כנען ויבאו ארציה
כנען ⁶ וויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד-alone
מורה והכנען או בארץ ⁷ וירא יהוה אל אברם ויאמר
לזרעך את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה
הנראה אליו ⁸ וועתק שם ההרה מקדם לבית אל-
וית אהלה בית אל מים והען מקדם ויבן שם מזבח
לייהוה ויקרא בשם יהוה ⁹ ווישע אברם הלווק ונסוע
הנגב ¹⁰ ויהי רעב בארץ בו יוזדי אשר קרוב לבא
שם כי כבד הרעב בארץ בו יוזדי אשר קרוב לבא
מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתו כי אשה
יתה מראה את ¹² והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו
אשרו זאת והרגנו אתך ואתך יהיו ¹³ אמרני נא אהתי את-

לאל עליון קנה שמיים וארץ ²⁰ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל ²¹ ויאמר מלך סדרם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך ²² ויאמר אברם אל מלך סדרם הדרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמיים וארץ ²³ אם מהות ועד שרווק נעל ואם אקה מכל אשר לך ולא תאמיר אני העשרתי את אברם ²⁴ בלוועדי רק אשר אכלו הנערם והלאק האנשימים אשר הלוכו אתי ענრ אשכל ומןראם הם יקחו חלקם

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחוזה לאמור אל תירא אברם אני מנגן לך--שברך הרבה מאר ² ויאמר אברם אדרני יהוה מה תנתן לי ואגני הולך עדרי ובן משק ביהיו הוא דמשק אליו יועור ³ ויאמר אברם--הן לי לנתחה ורעה והנה בן ביתי וורש אתי ⁴ והנה דבר יהוה אליו לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך ⁵ ויזאצ'א אתו החוצה ויאמר הבט נא השמיימה וספר הכוכבים--אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה היה זרעך ⁶ ויהאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה ⁷ ויאמר אליו אני יהוה אשר הוציאיך מארך כשדים--לחת לך את הארץ הזאת ⁸ ויאמר אדרני יהוה במה אדע כי אירשנה ⁹ לרשותה ¹⁰ ויאמר אדרני יהוה ונחלה משלשת ועו משלשת ואיל ויאמר אליו קחה לי ענלה משלשת ועו משלשת ואיל משלש ותר גוזל ¹¹ ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצperf לא בתר וויריד העיט על הפנרים וישב אתם אברם ¹² והוא השמש לבוא ותרדמה נפלחה על אברם והנה אימה חשכה נדלה נפלחה עליו ¹³ ויאמר לאברם ידע תדע כי נור יהוה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם--ארבע מאות שנה ¹⁴ ונמ את הגנו אשר יעבדו דן ¹⁵ ואחריו כן יצאו ברכש נדול ¹⁶ ואתה תבוא אל אבתייך בשולם תקבר בשיבחה טובה ¹⁷ ודור רבייעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה ¹⁸ ויהי השמש באה ועלטה היה ונחנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הנורמים האלה ¹⁹ ביום ההוא כרת יהוה את אברם--ברית לארץ זרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנה הנדל נהר פרת ²⁰ את הקני

ורעך ימנה ²¹ קום התהלהך בארץ לארכה ולדחבה כי לך אהנה ²² ויהאל אברם יבא וישב באלני ממרא--אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה

14 ויהי בימי אמראפל מלך שנער אריויך מלך אלסר כדראלעמר מלך עילם ותදעל מלך גוים ² עשו מלחמה את ברע מלך סדרם ואת בריש מלך עמראה שנאכ מלך אדרמה ושמאבר מלך צבאים וממלך בלע היא צער ³ כל אלה חבירו אל עמק השדים הוא ים המלח ⁴ שיתים עשרה שנה עבדו את כדראלעמר ושלש עשרה שנה מרדו ⁵ ובארבע עשרה שנה בא כדראלעמר והמלכים אשר אותו ויכו את רפאים בשורה העשרת קרנים ואת הווים בהם ואת האימים בשורה קרייטים ⁶ ואת החרי בהרים שער עד איל פארן אשר על המדבר ⁷ וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדרשו ויכו את כל שדה העמלקי--ונם את האמרי היישוב בחצצן חמר ⁸ וויצא מלך סדרם וממלך עמראה וממלך אדרמה וממלך צבאים וממלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים ⁹ את כדראלעמר מלך עילם ותදעל מלך גוים ואמראפל מלך שנער וארייך מלך אלסר--ארבעה מלכים את החמשה ¹⁰ ועמק השדים בארת חמר וינסו מלך סדרם ועמראה ויפלו שמה והנשאים הרה נסו בו ויקחו את כל רכש סדרם ועמראה ואת כל אכלם--וילכו ¹¹ ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחוי אברם וילכו והוא ישב בסדרם ¹² ויבא הפליט וינגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחוי אשכל ואחוי עניר והם בעלי' בירת אברם ווישמע אברם כי נשבה אחוי וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן ¹³ ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק ¹⁴ וישב את כל הרכש ונם את לוט אחוי ורכשו השיב ונם את הנשים ואת העם ¹⁵ וויצא מלך סדרם לקראותו אחוי שבו מהכחות את כדראלעמר ואת המלכים אשר אותו--אל עמק שוה הוא עמק המלך ¹⁶ ומלאכי צדק מלך שלם הוציא ללחם ווין והוא כהן לאל עליון ¹⁷ ויברכחו ויאמר ברוך אברם

שםך אברהם כי אב המון גוים נתתיק ⁶ והפרתי אתך במאד מאד ונתהיך לגויים וממלכים ממדיך יצא ⁷ והקמתי את בריתוי בינו ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם--לבירות עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך ⁸ ונתהיך לך ולזרעך אחריך את ארץ מנייך את כל ארץ כנען לאחوت עולם והיה לך להם לאלהים ויאמר אלהים אל אברהם ואת בריתוי תשמר- ⁹ אתה וזרעך אחריך לדרתם ¹⁰ זאת בריתוי אשר תשמרו בינו ובניכם ובין זרעך אחריך המול لكم כל זכר ¹¹ ונמלתם אתبشر ערלתכם והיה לאות בריתם בינו ובניכם ¹² ובן שמנת ימים ימול لكم כל זכר--לדרתיכם וליד בית-ומקנת כספם מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא ¹³ המול ימול ליד ביתך ומקנת זכר אשר לא ימול אתبشر ערלתו--ונכרצה הנפש הווה מעמיה את בריתוי הפה ¹⁵ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתק לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה ¹⁶ וברכתי אתה ונמ נתהיך ממנה לך בן וכברכתיה והיתה לנוים מלכי עמים ממנה יהיו ¹⁷ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד ¹⁸ ויאמר אברהם אל האלים לו ישמעאל יהיה לפניך ¹⁹ ויאמר אלהים אבל שרה אשתק ולדת לך בן וקרו את שמו יצחק והקמתי את בריתוי אותו לבירות עולם לזרעו אחריו ²⁰ ולשםעהל שמעתיך--הנה ברכתי אותו והפרתי אותו והרבתי אותו במאד מאד שנים עשר נשיאם וילד נתהיך לנו נדול ²¹ ואת בריתוי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד זהה בשנה האחרת ²² ויכל לדבר אותו ויעל אליהם מעלה אברהם ²³ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת כל מקנת כספו--כל זכר באנשי בית אברהם וימל אתبشر ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אותו אליהם ²⁴ ואברהם--בן תשעים וחשע שנה בהמלו בשער ערלתו וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו--את בשער ערלתו ²⁵ בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל המון גוים ²⁶ ולא יקרא עוד את שםך אברהם והוא

את הקניו ואת הקדרני ²⁰ ואת החותי ואת הפרזי ואת הרפאים ²¹ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הנגש ואת הבוסי **16** ושרי אשת אברהם לא ילדה לו ולדה שפהה מצרים ושםה הנר ² והאמיר שרי אל אברהם הנה נא עצרני יהוה מלדת--בא נא אל שפהתי אויל אבנה ממנה וישמע אברהם לכול שרי ³ ותקח שרי אשת אברהם את הנר המצרים שפהה מקץ עשר שנים לשבת אברהם באرض כנען ותתן אתה לאברהם אישה לו לאשה ⁴ ויבא אל הנר ותהר ותרא כי הרתה ותקל נברתה בעיניה ⁵ והאמיר שרי אל אברהם חמי עלייך--אנכי נתתי שפהתי יהוה בינו ובניך ⁶ ויאמר אברהם אל בעיניה ישפט יהוה בינו ותעניך ותענ שרי הוה בעיניך ותעננה שרי ותברח מפניה ⁷ וימצא אלה מלך יהוה על עין שרי גברתי א נכי ברחת ⁹ ויאמר לה מלאך יהוה שובי אלה גברך והתענ תחת ידיה ¹⁰ ויאמר הנר שפהת שרי א מזה באת--ואנה חלכי והאמיר--מפני שרי גברתי א נכי ברחת ⁹ ויאמר לה מלאך יהוה שובי אלה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב ¹¹ ויאמר לה מלאך יהוה הנר הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך ¹² והו יהיה פרא אדם--ירדו בכל ויד כל בו ועל פניו כל אחיו ישכן ¹³ ותקרא שם יהוה הדרבר אליה אתה אל ראי כי אמרה שרה הבת שמעאל לאהיה אלה אתך אל ראי כי אמרה הגם הלים ראייתי--אחרי ראי ¹⁴ על כן קרא לבאר באך לחי ראי--הנה בין קדרש ובין ברד ¹⁵ ותולד הנר לאברהם בן וקרו אברהם שם בנו אשר ילדה הנר ישמעאל ¹⁶ ואברהם בן שנים שנה ושת שנים בלדת הנר את ישמעאל לאברהם **17** ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי--התהלך לפני והיה תמים ² ואתנה בריתוי בינו ובינך ואברהם אותך במאד מאד ³ ויפל אברהם על פניו וידבר אותו אלהים לאמיר ⁴ אני הנה בריתוי אתך והיית לאב המון גוים ⁵ ולא יקרא עוד את שםך אברהם והוא

בנו ²⁷ וכל אנשי ביתו ליד ביתו ומקנת כסף מאות בגין נכר--נמלו אותו

אברהם ויאמר האף חספה צדיק עם רשות ²⁴ אולי יש חמשים צדיקם בתחום העיר האף חספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה ²⁵ חללה לך מעשה בדבר הווה להמית צדיק עם רשות רשע והוהצדיק כרע חללה לך--השפט כל הארץ לא יעשה שפט ²⁶ ויאמר יהוה אם אמץך בסדום חמשים הצדיקם בתחום העיר--ונשאטו לכל המוקם בעבורם ²⁷ ויעין אברהם ויאמר הנה נא הוואלו לדבר אל אדרני ואנכי עפר ואפר ²⁸ אולי יהסرون חמשים הצדיקם חמשה-- התשווות בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמץך שם ארבעים וחמשה ²⁹ ויסוף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אשחית ואדרבה--אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אשחית אם אמץך שם שלשים ³⁰ ויאמר אל נא ייחר לאדרני ואדרבה העשורים ³² ויאמר אל נא ייחר לאדרני ואדרבה אך הפעם--אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרה ³³ וילך יהוה--כasher כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראותו ויתחו אפים ארצתו ² ויאמר הנה נא אדרני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחציו רגילים והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נליין ³ וויפצר בם מאד--ויסרו אלהוי ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומוצאות אפה ויאכלו ⁴ טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצתה ⁵ ויקראו אל הוציאם אלהוי ונדרעה אתם ⁶ ויצא אליהם לוט הפתחה והדרת סגר אחריו ⁷ ויאמר אל נא אchi תרעו ⁸ הנה נא לוי שתי בנות אשר לא ידעו איש--אוציהה נא אתחן אליכם ועשו להן כתוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן בא בצל קרתי ⁹ ויאמרו נש הלאה ויאמרו האחד בא לנור וישפט שפטו--

18 וירא אליו יהוה באלי מمرا והוא ישב פתח האهل כחם היום ² וישא עינוי וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראות מפתח האهل וישתחוו ארצתה ³ ויאמר אדרני אם נא מצאתי חן בענייך-- אל נא תעבר מעל עבדך ⁴ יקח נא מעט מים ורחתנו רגילים והשענו תחת העץ ⁵ ואקחה פת לחם וסעדנו לבכם אחר העברו--כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת ⁶ ווימחר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים כמה סלת לושי ועשוי ענות ⁷ ואל הבקר רץ אברם ויקח בן בקר רך וטוב וויתן אל הנער וויהר לעשות אותו ⁸ ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה וויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו ⁹ ויאמרו אליו איה שרה אשתק ויאמר הנה באهل ¹⁰ ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתק ושרה שמעת פתח האهل והוא אחורי ¹¹ ואברהם ושרה זקנים באים ביום חදל להיות לשרה ארה כנשים ¹² ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלבתי היהת לי עדנה ואדרני זקן ¹³ ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אממנ אלך--ואני זקנתי ¹⁴ היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה-- ולשרה בן ¹⁵ ותחחש שרה לאמר לא צחקי כי יראה ויאמר לא כי צחкат ¹⁶ ויקמו שם האנשים ושקפו על פני סדם ואברהם--הילך עם לשלחים ¹⁷ ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה ¹⁸ ואברהם--הייו יהיה לנו נדול ועצום ונברכו בו--כל גני הארץ ¹⁹ כי ידעתינו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחורי ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט-- למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו ²⁰ ואמר יהוה זעקה סדם ועمرا כי ריבת וחטאיהם--כי כבדה מאד ²¹ ארדדה נא ואראה הצעקהה הבאה אל עשו כלה ואם לא אדרעה ²² וויפנו שם האנשים וילכו סדמה ואברהם--עודנו עמד לפניהם יהוה ²³ וויגש

עתה נרע לך ממה ויפצרו באיש בלוות מאד וינשו בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט ³⁰ ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשbeta בצוער וישב במערה--הוא ושתי בנותיו ³¹ ותאמור היכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עליינו כדרך כל הארץ ³² לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע ³³ ותשكون את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובוקמה ³⁴ ויהי מנוחת ותאמור הבכירה אל הצעירה הון שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הليلת ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע ³⁵ ותשקינו גם בלילה ההוא את אביהן--יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובוקמה ³⁶ ותדרון שתי בנות לוט מאביהן ³⁷ ותולד הבכירה בן ותקרא שמו מואב והוא אבי מואב עד היום ³⁸ והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמו עד היום

20 ויסע משם אברהם ארץ הנגב וישב בין קדרש ובין שור ויגר בגרר ² ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גדר ויקח את שרה ³ ויבא אליהם אל אבימלך בחולום הלילה ויאמר לו הנך מות על האשה אשר לקחת והוא בעל בעל ⁴ ואבימלך לא קרב אליו ויאמר--אדני הגוי נם צדיק תחרג ⁵ חלא הוא אמר לי אחתי הוא והוא נם הוא אמרה אחוי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשייתו זאת ⁶ ויאמר אליו האלים בחלים נם אמci ידעת כי בתם לבבך עשית זאת ואחיך נם אמci אתך מהחטו לי על כן לא נתחיך לנגע אליה ⁷ ועתה השב את האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדר וחויה ואם אין מושב-דע כי מות תמותתה אתה וככל אשר לך ⁸ וישכם אבימלך בברק ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באוניהם ויראו האנשים מאד ⁹ ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עליי ועל מלכתי חטאנה גדרה מעשים אשר לא עשו עשית עמידי ¹⁰ ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראיتي כי עשית את הדרב הוה ¹¹ ויאמר אברהם כי אמרתיך רק אין יראת אליהם במקום הוה והרגנו

לשבר הדלת ¹⁰ ווישלחו האנשים את ידים ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו ¹¹ ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח ¹² ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה--חתן ובןיך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצאה מן המקום ¹³ כי משחחים אנחנו את המקום הזה כי נרלה צעקטם את פנוי יהוה וישלחנו יהוה לשתחה ¹⁴ ויצא לוט וידבר אל חגנוו ל��וי בנותיו ויאמר כמו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר והוא כמצח בעניינו ¹⁵ וכמו השחר עליה ויאיצו המלאכים בלוות לאמור קום קח את אשתק ואות שתי בנתיך הנמצאת--פָּנָ תספה בעונם העיר ¹⁶ וויתמהמה-- ויתזקקו האנשים בידיו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלית יהוה עליו ויצאו וינחו מוחז לעיר ¹⁷ יהו כהוציאים אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך--אל תביט אהיריך ואל תעמד בכל היכר ההרה המלט פָּנָ תספה ¹⁸ ויאמר לוט אליהם אל נא אדני ¹⁹ הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותנדל חסך אשר עשית עמידי להחווות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה--פָּנָ תדבקני הרעה ומותי ²⁰ הנה נא העיר הזאת קרבה לנו שמה--והוא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא--ותחוי נפשי ²¹ ויאמר אליו--הנה נשאתי פניך נם לדבר הזה לבליתי הפכי את העיר אשר דברת ²² מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער ²³ המשמש יצא על הארץ ולוט בא צערה ²⁴ ויהוה המטיר על סדרם ועל עמרה--גנפרית ואש מאת יהוה מן השמיים ²⁵ ויהפוך את הערים האל ואת כל היכר ואת כל ישביו הערים וצמח האדמה ²⁶ ותבת אשתו מאחריו ותהי נציב מלך וישכם אברהם בברק אל המקום--אשר עמד שם את פנוי יהוה ²⁸ וישקף על פנוי סדרם ועמרה ועל כל פנוי ארץ היכר וירא והנה עליה קיטר הארץ כקיטר הכבש ²⁹ ויהי בשחת אליהם את ערי היכר ויזכר אליהם את אברהם וישלח את לוט מתיק הפה

וتبך ¹⁷ ווישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הנער מן השמיים ויאמר לה מה לך הנער אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם ¹⁸ קומי شيء את הנער והחזקוקי את ייך בוי כי לנו נדול אשימים ¹⁹ ויפקח אלהים את עיניה ותרא באך מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער ²⁰ ויהיו אלהים את הנער וינדל וישב במדבר ויהיו רבה קשת ²¹ ווישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים ²² ויהיו בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה ²³ ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולני ולנכדי כהסיד אשר עשית עמך תעשה עmedi עם הארץ אשר גرتה בה ²⁴ ויאמר אברהם אנסי אשבע ²⁵ ווהוכח אברהם את אבימלך על אדרות באך הימים אשר נולו עברי אבימלך ²⁶ ויאמר אבימלך -- לא ידעת מי עשה את הדבר הזה ונם אתה לא הנדרת יי' וnom אנכי לא שמעתי--בלתי היום ²⁷ ויהק אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית ²⁸ ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן--לבדהן ²⁹ ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה ³⁰ ויאמר--כי את שבע כבשת תקח מידי בעבר תהיה לי לעדך כי חפרתי את הבאר הזאת ³¹ על כן קרא למקום ההוא--באר שבע כי שם נשבעו שניהם ³² ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים ³³ ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם--בשם יהוה אל עולם ³⁴ ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים

22 ³⁵ ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הני ³⁶ ויאמר לך נא את בך את יהידך אשר אהבת את יצחק לך לך לארץ המוריה והעלתו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר לך ³⁷ וישכם אברהם בבקר ויתבש את חמו ויקח את שני נעריו אותו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עליה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים ³⁸ ביום השלישי ויאם אברהם את עיניו וירא את

על דבר אשתי ³⁹ ונם אמנה אהתי בת אבי הוא--אך לא בת אבי ותהי לי לאשה ⁴⁰ ויהי כאשר התהוו אתי אלהים מבית אבי ויאמר לה זה חסידך אשר העשי עmedi אל כל המקום אשר נכוא שמה אמר לי אהוי הוא ⁴¹ ויקח אבימלך צאן ובקר ועדרים ושבחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו ⁴² ולשרה אמר הנה ארצוי לנפיק בטוב בעניין שב ⁴³ ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך--הנה הוא לך כסות ענים לכל אשר אתה ואת כל ונכח ⁴⁴ ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתינו--וילדו ⁴⁵ כי עצר עצר יהוה بعد כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם

21 ⁴⁶ ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר ⁴⁷ ותתיר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אותו אלהים ⁴⁸ ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה--יצחק ⁴⁹ וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוהו אליו אלהים ⁵⁰ ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו ⁶ ותאמר שרה--צחק עשה לי אלהים כל השם יצחק לי ⁷ ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו ⁸ וינדל הילד וינמל ויש אברהם משתה נдол ביום הנמל את יצחק ⁹ ותרא שרה את בן הנר המצרים אשר ילדה לאברהם--מצחיק ¹⁰ ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק ¹¹ ווירע הדבר מאר בעניין אברהם על אורחת בנו ¹² ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעניין על הנער ועל אמרתך--כל אשר תאמר לך שרה שמע בקהל כי ביצחק יקרא לך ורעד ¹³ ונם את בן האמה לנווי אשmeno כי ורעד הוא ¹⁴ וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הנער שם על שכמה ואת הילד--וישלה ותלך ותתע במדבר באך שבע ¹⁵ ויכללו אל אראה במות הילד ותשב מננד ותשא את קלה

23 ויהיו חyi שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים- שני חyi שרה 2 ותמת שרה בקרית ארבעה הוא חברון- בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולכתחה 3 ויקם אברהם מעל פניו מתו וידבר אל בני חת לאמר 4 גור ותושב אנסי עמכם תננו לי אחות קבר עמכם ואברהם מתי מלפני 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו 6 שמענו אדרני נשיא אלדים אתה בחוכנו- במחבר קברינו קבר את מתק איש ממן את קבריו לא יכול מה מתק מCKER מתק 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני- שמעוני ופונטו לי בעפרון בן צחר 9 וויתן לי את מערת המכפלת אש ש- לו אשר בקצתו שדרה בכסף מלא יתגנה לי בתוככם- לאחות קבר 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתו את אברהם באוני בני חת לכל בא שער עירו לאמר בו לא אדרני שמעוני- השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתי לעני בני עמי נתתי לך קבר מתק 12 וישתחו אברהם לפניו עם הארץ 13 וידבר אל עפרון באוני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעוני נתתי כסף השדה לך ממי וAKER את מתי שמה 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו 15 אדרני שמעוני ארץ ארבע מאות שקל כסף בגין ובינך מה הוא ואת מתק קבר 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני חת- ארבע מאות שקל כסף עבר לשחר 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלת אשר לפניו מمرا השדה והמערה אשר בו וכל העז אשר בשדה אשר בכל גבלו סביבה 18 לאברהם למקונה לעני בני חת בכל בא שער עירו ואחריו כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלת על פניו מمرا- הוא חברון בארץ כנען 20 ויקם השדה והמערה אשר אשר בו לאברהם- לאחות קבר מאת בני חת

24 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שם נא ידרך תחת ירכיו 3 ואשביעך-

המקום- מרחק 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחווה נשובה אליכם 6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאלת וילכו שניהם יחדו 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לך השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו 9 ויבא אל המקום אשר אמר לו אלהים יובן שם אברהם את המזבח וייערך את העצים וייערך את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים 10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאלת לשחת את בנו 11 ויקרא אליו מלך יהוה מן השמיים ויאמר אברהם אביהם ויאמר הנני 12 ויאמר אל תשלח יידך אל הנער ולא תעש לו מאומה כי עתה ידעת כי יראה אלהים אתה ידו ויקח את בנק את ייחיך ממי 13 ויאם אברהם את עניינו וירא והנה איל אחר נאהו בסבך בקרנייו וילך אברהם ויקח השם הנקום והוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה 15 ויקרא מלך יהוה אל אברהם שנית מן השמיים 16 ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנק את ייחיך כי ברך אברהם והרבה ארבה את זריך ככוכבי השמיים וכחול אשר על שפת הים וירש זריך את שער אביו 18 וחתברכו בזריך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי 19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו ידרו אל בא שבע וישב אברהם בבאאר שבע 20 ויהיו אחרי הדברים האלה וינדר לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה נם הוא בנים- לנחוור אחיך 21 את עז בכרו ואת בזו אחיו ואת קמו אל אבי ארם 22 ואת כשר ואת חזז ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל 23 ובתואלILD את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחוור אחוי אברהם 24 ופילגשו ושם ראהו ותולד נם הוא את טבח ואת נחם ואת תהש ואת מעכה

ביהוה אלהי השמיים ואלוהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אגסי ישב בקרבו ⁴ כי אל ארצי ועל מולדתי תליך ולקחת אשה לבני ליצחק ⁵ ויאמר אליו העבר أولי לא תאבה האשה לлечת אחריו אל הארץ זו ⁶ ויאמר אליו אברהם המשמר לך פן תшиб את בני שמה ⁷ יהוה אלהי השמיים אשר לקחני מבית אבויו וארץ מולדתי ואשר דבר לי ⁸ ואשר נשבע לי לאמר לזרעך את הארץ זו ⁹ ואם לא ישלח מלאכוי לפניך ולקחת אשה לבני שם ⁸ ואם לא תאבה האשה לлечת אחיךך ¹⁰ נקיות משבעתי זאת רק את בני לא השב שמה ⁹ וישם העבר את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה ¹⁰ ויקח העבר עשרה גמלים מגמל אדניו וילך וככל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים ¹¹ אל עיר נהgor וויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערבת עת צאת השבאת ¹² ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקראה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם ¹³ הנה אגסי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים ¹⁴ והיה הנער אשר אמר אלהי השמי נא כרך ואשתה ואמרה שתה וגמ נמליך אשקה ¹⁵ אתה הכתה לעברך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני ¹⁵ ויהו הוא טרם כללה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתהאל בן מלכה אשנה נהgor אחוי אברהם וכדה על שכמה ¹⁶ והנה טבת מראה מאד ¹⁷ בಥולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל ¹⁷ וירץ העבר לקראתה ויאמר הגמי אני נא מעט מים מכרך ¹⁸ והאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ¹⁹ ותחקתו וככל להשקתו ותאמר נם נמליך אשאב עד אם כלו לשחתה ²⁰ ותמהר ותער כדה אל השקתה והדרן עוד אל הבאר לשאב והשאב לכל גמליו ²¹ והאיש משתאה לה מהחריש ²² לדעת הצליח יהוה דרכו אם לא ²² ויהי כאשר כלו הגמלים לשותות ויקח אשאב ²³ והוא האשאה אשר הכיה יהוה לבן אדני ²⁴ אני טרם אכלה לדבר אל לבני והנה רבקה יצאת וכדה עשרה זהב משקלם ²³ ויאמר בת מי את הגדי נא ²⁴ ל

25 ויסף אברהם ויקח אשה ושםה קטורה ² ותולד לו את זמרן ואת יקشن ואת מדן ואת מדין-ואת ישקב ואת שוח ³ ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושם ולאמים ⁴ ובני מדין עיפה ועפר והנך ובידע ואלדעה כל אלה בני קטורה ⁵ ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ⁶ ולבני הפלגנישים אשר לאברהם נתן אברהם מתנה וישלחם מעל יצחק בנו בעורנו כי קדרה אל ארץ קדם ⁷ ואלה ימי שני חי אברהם-אשר חי מائת שנה ושביעים שנה וחמש שנים ⁸ ויגועו וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמו ⁹ ויקברו אותו יצחק ושמעאל בנו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתו אשר על פנו ממרא ¹⁰ השודה אשר קנה אברהם מאת בני חת-שמה קבר אברהם ושרה אשתו ¹¹ וויהי אחריו מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי ¹² ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם ¹³ ואלה שמות הנר המצרי שפהת שרה-לאברהם ¹⁴ ובניהם ניבית בני ישמעאל בשמות לתולדתם בכר ישמעאל נביה וקדר ואדבאל וմבשם ¹⁵ ומשמע ורומה ומשא ¹⁶ חדד ותימא יטר נפייש וקדמה ¹⁷ אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטייריהם-שנים עשר נשאים לאםם ¹⁸ ואלה שני חיו ישמעאל-מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגועו וימת ויאסף אל עמו ¹⁹ וישכנו מהויליה עד שור אשר על פניו מצרים באכה אשורה על פנו כל אחיו נפל ²⁰ ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ²¹ ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם-אחות לבן הארמי לו לאשה ²² וויתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו ²³ ויתרכזו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אני ותלך לדרש את יהוה ²⁴ ויאמר יהוה לה שני נינים (ננים) בכתן ושני לאמים מעמיד יברדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבר צער ²⁵ וימלאו ימיה ללדחת והנה חוםם בכתנה ²⁶ ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו ²⁷ ואחריו בן יצא

נא ²⁸ ותמהר ותורד כדה מעלה ותאמר שתה ונם גמליך אשקה ואשת נם הנמלים השקתה ²⁹ ואשאל אתה ותאמר ביה מי את ותאמר בת בתואל בון חור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנום על אפה והצמידים על ידיה ³⁰ ואקר ואשתחו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדרני אברהם אשר ברך את קחת את בת אדו אדרני לבנו ³¹ ועתה אם ישכם עשים חסד ואמתה את אדרני-הנידוי ולאם לא-הנידוי לוי ואפנה על ימין או על שמאל ³² ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב ³³ ותנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדרני כאשר דבר יהוה ³⁴ וינו כasher שמע עבר אברהם את דבריהם ושיתחו ארצת ליהוה ³⁵ וויצו העבר כל כי סוף וכלי זהב ובנדים ויתן לרבקה ומנתת-נתן לאחיה ולאמה ³⁶ ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו-וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדרני ³⁷ ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלק ³⁸ ויאמר אליהם אל התהרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדרני ³⁹ ויאמרו נקרא לנער ונשאה את פיה וויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש זהה והאמר אלך ⁴⁰ וישלחו את רבקה אחותם ואת מנקה ואת עבר אברהם ואת אنسיו ⁴¹ ויברכו את רבקה ויאמרו לה-אחתנו את היי לאלפי רבקה ווירש זרע את שער שנאיו ⁴² ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הנמלים ותלכנה אחריו האיש ויקח העבר את רבקה וילך ⁴³ ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא ישב בארץ הנגב ⁴⁴ ויצא יצחק לישך בשורה לפנות ערב וישא עניין וירא והנה נמלים באים ⁴⁵ ותשא רבקה את העבר מי האיש הלווה ההלך בשורה לקראננו ויאמר ענייה ותרא את יצחק ותחל פעל הנמל ⁴⁶ ותאמר אל העבר הוא אדרני ותקח הצעיף ותתכס ⁴⁷ וויספר העבר ליצחק את כל הדברים אשר עשה ⁴⁸ ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו

בקר ועבדה רביה ויקנוו אותו פלשתים ¹⁵ וכל הבהיר את ששים שנה בלבד אתם ²⁷ ויגדל הנערים ויהו עשו אשר חפרו עברי אביו בימי אברהם אביו-סתומים פלשתים וימלאו עפר ¹⁶ ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמו כי עצמה ממאד ¹⁷ וילך שם יצחק וייחן בנחל נדר וישב שם ¹⁸ וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו וסתומים פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשם אשר קרא להן אביו ¹⁹ ויחפרו עברי יצחק בנחל וימצא שם-באר מים חיים ²⁰ ויריבו רعي נדר עם רعي יצחק לאמר-לנו המים ויקרא שם הבאר עש כי התשקו עמו ²¹ ויחפרו באר אחרית ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה ²² ווועתק שם ויחפר באר אחרית ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עטה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ ²³ ויעל שם באר שבע ²⁴ וירא אליו יהוה בליל הוה ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתה אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עברי ²⁵ ובין שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם אברהם ויפיל שר צבאו ²⁷ ויאמר אליהם יצחק מודע באתם אליו ואתם שנאתם אתי ותשלהוני מאתכם ²⁸ ויאמרו ראו ראיינו כי היה עמך ונאמר תה נא אלה בינוותינו בינוינו ובינך וכברתת בריות עמך ²⁹ אם העשה עמו רעה כאשר לא נגענו וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשליך בשלום אתה עטה ברוך יהוה ³⁰ ויעש להם משתה ויאכלו ווישתו ³¹ וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום ³² ויהי ביום ההוא ויבאו עברי יצחק וינדו לו על אדרות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מזאנו מים ³³ ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה ³⁴ ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי-ואת בשתת בת אילן החתי ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה

27 ויהי כי זקן יצחק ותchein עניינו מראת ויקרא את עשו בנו הנדר ויאמר אליו בני ויאמר אליו הני ²

אחים וידו אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלבד אתם ²⁷ ויגדל הנערים ויהו עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים ²⁸ ויאhab יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ²⁹ ויזוד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיר ויאמר עשו אל יעקב הלויטני נאמן האדם האדם הוה-כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדרום ³⁰ ויאמר יעקב יעקב מכהה כיום את בכרתך לי ³² ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה ³³ ויאמר יעקב השבעה לי כוים וישבע לו וימכר את בכרתו לעקב ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל ווישת ויקם וילך ויבו עשו את הברכה

26 ויהי רעב בארץ מלבד הערוב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גראה ² וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרים מה שכן בארץ אשר אמר אלק ³ גור בארץ הזה ואהיה עמד וablerך כי לך ולזרעך אתן את כל הארץ האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך ⁴ והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתני לזרעך את כל הארץ האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ ⁵ יעקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצוחרי חקוקתי ותורת ⁶ וישב יצחק בנדר ווישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יחרני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה הוא ⁸ ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקה אבימלך מלך פלשתים بعد החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו ⁹ ויקרא אבימלך ליצחק ואמר לך הנה אשתק הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה ¹⁰ ויאמר אבימלך מה זאת עשו לנו כמעט שכב אחד העם אבימלך מה זאת עשו לנו כמעט שכב אחוי מהה עם את אשתק והבאת עליינו שם ¹¹ ויצאו אבימלך את כל העם לאמר הגע באיש הזה ובאשתו-מות ווימת ¹² ויזרע יצחק בארץ הזה ואימצא בשנה ההוא מהה שערים ויברכחו יהוה ¹³ ויגדל האיש וילך הלווק ונדר עדר כי נדר מאד ¹⁴ ויהי לו מקנה צאן ומקנה

ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתו יום מותי 3 ועתה שא
 נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצורה לי צידה
 (צד) 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתו והבאה לי-
 ואכללה בעבר תברך נפשי בטרם אמות 5 ורבקה
 שמעת-בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה
 לצוד ציד להביא 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה
 לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
 לאמר 7 הבאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכללה
 ואברככה לפניו יהוה לפניו מותי 8 ועתה בני שמע
 בקהל-לאשר אני מצוחה אתקד 9 ולך נא אל הצען וקח
 לישם שני גדי עזים טבים ועשה אתם מטעמים
 לאביך כאשר אהב 10 והבאת לאביך ואכל בעבר
 אשר יברך לפני מותו 11 ויאמר יעקב אל רבקה amo
 הן עשו אחי איש שער ואכני איש חלק 12 אולי ימשני
 אבוי והייתי בעינויו כמותעת והבאתי עלי קללה ולא
 ברכה 13 ותאמר לו amo עלי קללה בני אך שמע
 בקהל ולך קח לי 14 ויליך ויקח ויבא לאמו ותעש amo
 יעקב בנה הקטן 15 ואות ערתה גדי העזים הלבישה
 על ידיו-ועל חלקת צוארו 17 ותתן את המטעמים
 ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה 18 ויבא אל
 אביו ויאמר אבוי ויאמר הנני מי אתה בני 19 ויאמר
 יעקב אל אבוי אנכי עשו בכרך-עשיתו כאשר דברת
 אליו קום נא שבה ואכללה מצור-בעבר תברכני
 נפשך 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני
 ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני 21 ויאמר יצחק
 אל יעקב נשא נא ואמשך בני אתה זה בני עשו אם
 לא 22 ויגש יעקב אל יצחק אבוי ימשחו ויאמר הקל
 קול יעקב והידים ידי עשו 23 ולא הכו-כי היו ידי
 כידי עשו אחי שערת ויברכחו 24 ויאמר אתה זה בני
 עשו ויאמר אני 25 ויאמר הנשה לי ואכללה מציד בני-
 למען תברך נפשי ויגש לו ואכל ויבא לו יין ווישת
 26 ויאמר אליו יצחק אבוי נשא נא ושקה לי בני 27
 ויגש וישק לו וירח את ריה בנרו ויברכחו ויאמר

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצו ה' ויאמר לו לא תחקasha מבנות כנען 2 קום לך פדרה ארם ביהה בתואל אבי אמך וקח לך שם אשה מבנות לבן אחיך אמך 3 ואל שדי יברך אתך וירבדך והייתה לקהל עמיים 4 ויתן לך את ברכתך אברם לך ולזרעך אתך לרשתקת את ארץ מגריך אשר נתן אלדים לאברהם 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדרה ארם אל לבן בן בתיאול הארמי אחיך רבקה אם יעקב ויעשו 6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אותו פדרה ארם לחקת לו שם אשה בברכו אותו ויצו עלו לאמור לא תחקasha מבנות כנען 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדרה ארם 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעני יצחק אביו 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אהות נכויות על נשוי 10 לאלשה ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה 11 וויפגע במקום וילין שם כי בא המשמש ויקח מבני המקום וישם מראתינו וישכב במקום הוהא 12 ויחלם והנה סלם מצב הארץ וראשנו מניע השמיימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואל ה' יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתנה ולזרעך 14 והיה זרעך עבר הארץ ופרצת יהמה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו לך כל משפחת הארץ ובזורעך 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבדיך אל הארץ הזאת כי לא עזובך עד אשר אם עשית את אשר דברתי לך 16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואני לא ידעת 17 ווירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמיים 18 וישכם יעקב בברך ויקח שם על ראהה 19 ויקרא את שם הארץ מצבה ויצק שם על ראהה 20 והמקום הוהא בית אל ואולם לו שם העיר לראשנה 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהוה אלהים עמך ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לך ללחם לאכל ובנד לבבך 21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לך ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו 23

ויבא אליה²⁴ וויתן לבן לה את זלפה שפחתו--ללאה בתו שפחה²⁵ ויהי בברך והנה הוא לאה והוא אמר אל לבן מה זאת עשית לי--הלא ברוחל עברתי עמק ולמה רמייתני²⁶ ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו--لتת הצעיריה לפניו הביבירה²⁷ מלא שבע זאת וננה לך נס את זאת עבדה אשר העבר עמד עוד שבע שנים אחרות²⁸ ויעקב בן יומלא שבע זאת וויתן לו את רחל בתו לו לאשה²⁹ וויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו--לה לשפחה³⁰ ויבא נס אל רחל ויאח נס את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות³¹ וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה³² ותהר לאה ותולד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי--כי עתהiah הבני אישי³³ ותהר עוד ותולד בן ותאמיר כי שמע יהוה כי שנואה א נכי וויתן לי נס את זהה ותקרא שמו שמעון³⁴ ותהר עוד ותולד בן ותאמיר עתה הפעם יולה איש אלי כי ילדתו לו שלשה בניו על כן קרא שמו לוי³⁵ ותהר עוד ותולד בן ותאמיר הפעם אורה את יהוה--על כן קרא שמו יהודה ותעמד מלדה

30 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמיר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מטה Anci² וויהר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים Anci איש מנע מפרק פרי בطن³ ותאמיר הנה אמותי בלהה בא אליה ותולד על ברבי ואבנה נס Anci ממנה ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב ותהר בלהה ותולד ליעקב בן⁶ ותאמיר רחל דני אלהים נס שמע בקלי וויתן לי בן על כן קראה שמו דן⁷ ותהר עוד--ותולד בלהה שפחתה רחל בן שני ליעקב⁸ ותאמיר רחל נפתולי אלהים נפתולו ואהו אחותי--נס יכלה ותקרא שמו נפתולי⁹ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה¹⁰ ותולד זלפה שפחת לאה--לייעקב בן¹¹ ותאמיר לאה בנד (בא נד) ותקרא את שמו נד¹² ותולד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב¹³ ותאמיר לאה--באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר¹⁴

בראשית

ארץ מולדתך ¹⁴ ותען רחל ולאה והתאמRNAה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו ¹⁵ הלווא נכריות נחשבנו לו כי מכרכנו ויאכל גם אוכל את כספנו ¹⁶ כי כל העשר אשר הצליל אליהם מאבינו---לנו הוא ולבניינו ועתה כל אשר אמר אליהם אליך---עשה ¹⁷ ויקם יעקב רישא את בניו ואנת נשוי על הנמלים ¹⁸ וינาง את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש---מקנה קניינו אשר רכש בפרדן ארם לבואו אל יצחק אביו ארץה כנען ¹⁹ ולבן החל לינוי את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה ²⁰ ויגנוב יעקב את לב לבן הארמי---על בליך הנוד לו כי ברחה הוא ²¹ ויבורחה הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הנלעד ²² וינגד לבן ביום השליishi כי ברוח יעקב ²³ ויקח את אחיו עמו וירדרף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הנלעד ²⁴ ויבא אליהם אל לבן הארמי בחולם הלילה ויאמר לו השמר לך פן ותדבר עם יעקב--- מטוב עד רע ²⁵ וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את האלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הנלעד ²⁶ ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנגן את בניי כשביות חרב ²⁷ למה נחבת לברחה ותגנב אתי ולא הנגדת לי ואשלחך בשמהה ובשרדים בתף ובכונור ²⁸ ולא נשתתני לנשך לבני ולבנתה עתה הסכלה עשו ²⁹ יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש עד רע ³⁰ ועתה החל הילכת כי נכסף נכספהה לבית אביך למה גנבת את אלהי ³¹ וויען יעקב ויאמר לבן כי יראתי---כי אמרתי פן תנול את בנותיך מעמי ³² עם אשר תמצא את אלהיך לא יהיה---גנד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם ויבא לבן באهل יעקב ובأهل לאה ובأهل שתי האמהת---ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באهل רחל ורחל לקחה את התרפים ותשmom בכר הנמל--- ³³ ותשב עליהם וימשש לבן את כל האهل ולא מצא ³⁵ ותאמר אל אביה אל ייחר בעניין אדרני כי לווא אוכל מקום מפניך כי דרך נשים לי וויחפש ולא מצא את

בכשבים ויתן ביד בניו ³⁶ וישם דרך שלשת ימים בין ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן---הנורתה ³⁷ ויקח לו יעקב מקל לבנה לה---ולווערמן וויפצל בהן פצלות לבנות---מחשף הלבן אשר על המקלות ³⁸ ויצן את המקלות אשר פצל ברכחטים בשקחות המים--- אשר תבאן הצאן לשות לנכח הצאן וייחמנה בכאן לשותות ³⁹ ויחמו הצאן אל המקלות ותלידן הצאן עקרים נקרים ותלאים ⁴⁰ והחשבים הפריד יעקב ויתן פניו הצאן אל עקר וככל חום בצאן לבן ווישת לו עדרים לובדו ולא שתח על צאן לבן ⁴¹ והיה בכל יחים הצאן המקשירות ושם יעקב את המקלות לעניינו הצאן ברכחטים---לייחמנה במקלות ⁴² ובהעטיה הצאן לא ישים והיה העטפים לבן והקשרים ליעקב ⁴³ ויפורץ האיש מאר ויהי לו צאן רבות ושבחות עבדים ונמלים וחרדים

31 וישמע את דבריו בני לבן לאמר לך יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו---עשה את כל הכבד זהה ² וירא יעקב את פניו לבן והנה איןנו עמו כהמול שלושים ³ ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמק ⁴ ווישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו ⁵ ויאמר להן ראה אני את פני אביכם כי איןנו אליו כהמול שלשם ואלהי אביה היה עמדי ⁶ ואתנה וידעתן כי בכל חיי עבדתי את אביכם ⁷ ואביכם הtal bi והחלף את משכרכתי עשרה מנים ולא נתנו אליהם להרע עמדי ⁸ אם כי אמר נקרים היה שברך---וילדו כל הצאן נקרים ואם כי אמר עקרים יהוה שברך---וילדו כל הצאן עקרים ⁹ וויצל אליהם את מקנה אביכם ויתן לי ¹⁰ ויהי בעתיהם הצאן ואשא עניין וארא בחלים ותנה העדרים העלים על הצאן עקרים נקרים וברדים ¹¹ ויאמר אליו מלאך האלהים בחלים---יעקב ואמר הנני ¹² ויאמר שאנא ענייך וורא כל העדרים העלים על הצאן עקרים נקרים וברדים כי ראיתו את כל אשר לבן עשה לך ¹³ אני האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ זואת ושוב אל

התרפים ³⁶ ויחיר לעקב וירב לבן ויען יעקב ויאמר לבן מה פשעי מה החטאתי כי דלקת אחרי ³⁷ כי משחת את כל כלוי מה מצאת מכל כלבי ביהק---שים כה ננד אחוי ואחיך וויכיוו בין שניינו ³⁸ זה עשרים שנה אנכי עמד רחליך ועוזיך לא שכלו ואילו צאנך לא אכלתו ³⁹ טרפה לא הבאת אלך---אנכי אחותנה מידי תבקשנה נגנביי יום ונגנביי ליליה ⁴⁰ ההיית בום אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שנתי מעניי ⁴¹ זה ל' עשרים שנה בביהק עברתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנהיך וש שנים בצאנך ותחלף את משכrichtי עשרת מנים ⁴² לולי אלהי אבוי אלהי אברהם ופחד יצחק היה ל---כ' עתה ריקם שלחתי את עניי ואת עני כמי ראה אלהים---ויכוח אמש ⁴³ לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנות בני והצאנן צאנוי וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנותי מה עשה לאלה היום או לבניהם אשר ילדו ⁴⁴ ועתה לכח נכרתת ברית--- אני ואתה והיה לעדר בניו ובניך ⁴⁵ ויה יעקבaben וירימה מצבה ⁴⁶ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו נל ויאכלו שם על הנל ⁴⁷ ויקרא לו לבן יגר שהודota ויעקב קרא לו גלעד ⁴⁸ ויאמר לבן הנל הזה עד בניו ובניך היום על כן קרא שמו גלעד ⁴⁹ והמצפה אשר אמר יצפ' יהוה בני ובניך כי נסתה איש מורהו ⁵⁰ אם חנעה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמו ראה אלהים עד בניו ובניך ⁵¹ ויאמר לבן ליעקב הנה הנל הזה והנה המצבה אשר ירתו בניו ובניך ⁵² עד הנל הזה ועדת המצבה אם אני לא עבר אליך את הנל הזה ואם אתה לא עבר אליו את הנל הזה ואת המצבה הזאת לרעה ⁵³ אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינו---אליהו אביהם וישבע יעקב בפחד אבוי יצחק ⁵⁴ ויזוב יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר ⁵⁵ וישכם לבן בבקר וינשך לבניו ולבנותיו---ויברך אתם וילך ישב לבן למקומו

32 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים ² ויאמר יעקב כאשר ראם מנהה אלהים זה ויקרא שם

מעבר יבך ²³ ויקחם-ויעברם את הנהר ויעבר את אשר לו ²⁴ וויתר יעקב לברדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר ²⁵ וירא כי לא יכול לו ויגע בעקבו ירכו ותקע כף ירכ יעקב בהאבקו עמו ²⁶ ויאמר שלחני כי עליה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתי ²⁷ ואמר אליו מה שמקד ויאמר יעקב ²⁸ ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמנך-כי אם ישראל כי שירתם עם אלהים ²⁹ וישראל יעקב ויאמר הגידה נא שמנך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם ³⁰ וירא יעקב שם המקום פניאל כי ראויים פנים אל פנים ותגצל נפשו ³¹ ויזרחה לו השמש כאשר עבר את פנוול והוא צלע על ירכו ³² על כן לא יאכלו בני ישראל את ניד הנשה אשר על כף הירך עד היום זהה כי נגע בכף ירכ יעקב בnid הנשה

34 והצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בכנות הארץ ² וירא אתה שכם בן חמור החוי-נשיה הארץ ויהק אתה וישכוב אתה ויענה ³ ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאhab את הנער וידבר על לב הנער ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר לך לי את הילדה הזאת לאשה ⁵ ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובנויו היו את מקנהו בשדה והחריש יעקב עד באם ⁶ ויצא חמור אביו שכם אל יעקב לדבר אותו ⁷ ובני יעקב באו מן השדה כשםם ויתעכבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלחה עשה בישראל לשכוב את בת יעקב וכן לא יעשה ⁸ וידבר חמור אבם לאמר שכם בני חשקה נפשו בכתם-תנו נא אתה לו לאשה ⁹ וחתתנו אנתנו בנתים תנתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם ¹⁰ ואנתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם-שבו וסחרוה והאחו בה ¹¹ ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצע חן בעיניכם ואשר תאמרו אליו אתן ¹² הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אליו ונתנו לי את הנער לאשה ¹³ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה-וידברו אשר טמא את דינה אחתם ¹⁴ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה-לחת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו ¹⁵ אך בזאת נאות لكم אם תהיו ממנה להמל لكم כל זכר ¹⁶ וננתנו את בנותינו لكم ואת בנותיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד ¹⁷ ואם לא תשמעו אלינו להמול-ולקחנו את בתנו והלכנו ¹⁸ ויטבו דבריהם בעינו חמור ובעני שכם בן חמור ¹⁹ ולא

33 וישא יעקב עינוי וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויהק את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות ² ווישם את השפחות ואת ילדיין ראשנה ואת לאה וילדיה אחרים ואת רחל ואת יוסף אחרים ³ וזהו עבר לפניהם ווישתחו ארצה שבע פעמים עד נשתו עד אליו ⁴ וירץ עשו לקרתו ויחבקו ויפל על צוארו וישקחו ויבכו ⁵ ווישא את עינוי וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ⁶ ויאמר-הילדים אשר חנן אלהים את עבדך ⁶ וויתשנן השפחות הנה וילדיהן ותשתחווין ⁷ וויתש נם לאה וילדיה וישתחוו ואחר ננס יוסף ורחל-וישתחוו ⁸ ויאמר מי לך כל המנה זהה אשר פנשתי ויאמר למצו חן בעינוי אדני ⁹ ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך ¹⁰ ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנהתי מידי כי על כן ראוי פניך כראת פני אלהים-ויתרנני לך נא את ברכתי אשר הבאתי לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפציר בו ויקח ¹² ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לננדך ¹³ ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן ¹⁴ עבר נא אדני לפניך עבדו ואני אנתנה לאש לרגל המלאכה אשר לפניך ולרגל הילדים עד אשר

מן פניו אהייו ⁸ ותמתה דברה מינקת רבקה ותCKER מתחת לבות אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות ⁹ וירא אליהם אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אותו ¹⁰ ויאמר לו אלהים שמק יעקב לא יקרא שםך עוד יעקב כי אם ישראל אל יהוה שמק ויקרא את שמו ישראל ¹¹ ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה-גנו וקhal נוים יהיה מנק ומלכים מHALציך יצאו ¹² ואות הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק- לך אתenna ולזרעך אחריך אתן את הארץ ¹³ ויעל מעליו אליהם במקום אשר דבר אתה ¹⁴ ויציב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתה שם ¹⁵ ויקרא יעקב את שם המוקם אשר דבר אתה שם אלהים- בית אל ¹⁶ ויסעו מבית אל ויהיו עוד כברת הארץ לבו אפרתה ותולד רחל ותקש בילדתה ¹⁷ ויהי בהקשתה בילדתה ותאמר לה המילדת אל תרייני כי נם זה לך ¹⁸ ויהי בצאת נפשה כי מתח ותקרא שמו בן אונו ואביו קרא לו בנימין ¹⁹ ותמת רחל ותCKER בדרכך אפרתה הוא בית לחם ²⁰ ויציב יעקב מצבה על קברתה- הוא מצבת קברת רחל עד היום ²¹ ויסע ישראל ויט אלה מהלה למגדל עדר ²² ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש ابوו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר ²³ בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה וישכר וובלון ²⁴ בני רחל יוסף ובנימין ²⁵ ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי ²⁶ ובני זלפה שפחת לאה נד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם ²⁷ ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קריית הארכע- הוא חברון אשר נר שם אברהם ויצחק ²⁸ ויהיו ימי יצחק- מאה שנה ושמינים שנה ²⁹ ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמו זקן ושבע שנים וקברו אותו עשו ויעקב בנו

36 ואלה תולדות עשו הוא אדום ² עשו לקח את נשוי מבנות כנען את עדת בת אלון החתו ואת אהילבנה בת ענה בת צבעון החוי ³ ואת בשמה בת ישמעאל אחות נביות ⁴ ותולד ערחה לעשו את אליפז ובסמכתו ילדה את רעויאל ⁵ ואהילבנה ילדה את יعيش (יעוש) למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלים בברחו

אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בכת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו ²⁰ ויבא חמור ושכם בנו אל שער ערים וידרכו אל נשוי ערים לאמיר ²¹ האנשים האלה שלמים הם אנחנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבה ידים לפניהם את בנותם נכח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם ²² אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אותנו- להרות לעם אחד בהמולו לנו כל זכר- כאשר הם נמלים ²³ מנקהם וקניהם וכל במתת הלאה לנו הם אך נאותה להם וישבו אותנו ²⁴ וישמעו אל חמור ואל שם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר- כל יצאי שער עירו ²⁵ ויהיו ביום השלישי בהיותם כאבם ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אליו דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגנו כל זכר ²⁶ ואת חמור ואת שם בנו הרגנו לפוי חרב ויקחו את דינה מבית שם ויצאו ²⁷ בני יעקב בא על החללים ויבזו העיר- אשר טמאו אחותם ²⁸ את צאנם ואת בקרם ואת חמരיהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו ²⁹ ואת כל חילם ואת כל טעם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בכית ³⁰ ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם את להבאייני בישב הארץ בכנען ובפרזיא ואני מותי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביותי ³¹ ויאמרו הכוונה יעשה את אהותנו

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח- לאל הנראה אליך בברחך מפני שעשו לך ² ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתיכם והטהרו והחליפו שלוחיכם ³ ונקומה ונעללה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה את בים צratio ויהי עמידי בדרכך אשר הילכתי ⁴ ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזומים אשר באזוניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שם ⁵ ויסעו ויהי תחת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב ⁶ ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען- הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו ⁷ ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלים בברחו

אלופי החרי לאלפיhem בארץ שער ³¹ ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום--לפני מלך מלך לבני ישראל ³² ומלך בדורם בלוּבָן בעור ושם עירו דנהבה ³³ וימת בלוּוּמֶלֶך תחתיו יוכב בן זורה מבצרא ³⁴ וימת חשם יוכב ומלך תחתיו חשם מארץ הריםני ³⁵ וימת חשם מואב ושם עירו עווית ³⁶ וימת הדר ומלך תחתיו מרחבות הנדר ³⁷ וימת שאל ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבוד ³⁸ וימת בעל חנן בן עכבוד ומלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זאב ³⁹ ואלה שמות אלופי עשו למשפחותם למקומם בשמותם אלוף תמנע אלוף עללה אלוף יתת אלוף תימן אלוף פינ ⁴⁰ אלוף קנו ⁴¹ אלוף אהיליבמה אלוף אלה אלוף פין ⁴² אלוף קנו אלוף תימן אלוף מבצרא ⁴³ אלוף מנדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשפחותם בארץ אחותם--הוא עשו אבי אדום

37 וישב יעקב בארץ מגוריו אביו--בארץ כגען ² אלה תלדות יעקב ווסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני ולפה נשא אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם ³ וישראל אהב את יוסף מכל בניו--כי בן זקניהם הוא לו ועשה לו כתנות פסים ⁴ ויראו אחיו כי אותו אהב אביהם מכל אחיו--וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלים ⁵ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויסופו עוד שנה אותו ⁶ ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי ⁷ ותנה לנו מalarmים אלמים בתוכה השדה והנה קמה אלמתי ⁸ ומצבה והנה תסבינה אלמאותיכם והשתחוין לאלמתי ⁹ וכן יוספו עוד שנה אותו על חלמתי ועל דבריו ⁹ ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השם השם והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי ¹⁰ ויספר אל אביו ואל אחיו ¹¹ וינער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי הבוא נבוא אני ואמך ¹² ואחיך להשתחות לך ארצתך

ואת יעלם ¹³ ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כגען ¹⁴ ויקח עשו את נשוי ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בחמותו ואת כל קניינו אשר רכש בארץ כגען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו ¹⁵ כי היה רכושם רב משכנת יהדו ולא יכול ארץ מגוריהם לשאת אותם--מן מקניהם ¹⁶ וישב עשו ארץ שעיר שעשו הוא אדום ¹⁷ ואלה תלדות עשו אביו בדור שעיר שעשו אלה שמות בני עשו אליפז ¹⁸ בן דוד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עווית ¹⁹ ואלה תלדות עשו אביו בדור שעיר שעשו אלה שמות בני עשו אליפז ²⁰ בן דוד המכה את מדין בשדה מואב ²¹ פיליש לאליפז בן עשו ותולד לאליפז את מלך אלה בני עדה אשת עשו ²² ואלה בני רעו אל נחת זורה שמה ומזה אלה היו בני בשמות אשת עשו ²³ ואלה היו בני אהיליבמה בת ענה בת צבעון--אשת עשו ותולד לעשו את יعيش (יעוש) ואת יעלם ²⁴ ואת קרח אלה אלופי בני עשו בני אליפז בדור עשו--אלוף תימן אלוף אמר אלוף צבו אלוף קנו ²⁵ אלוף קרח אלוף געתם אלוף מלך אלה אלוף אליפז בארץ אדום אלה בני עדה ²⁶ ואלה בני רעו אל נחת אלוף רעו אלוף זורה אלה שמה אלוף מזה אלה אלוף רעו אל נחת בארץ אדום--אללה בני בשמות אשת עשו ²⁷ ואלה בני אהיליבמה אשת עשו--אלוף יושע אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלוף אהיליבמה בת ענה--אשת עשו ²⁸ אלה בני אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום ²⁹ אלה בני שיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה ³⁰ ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שיר בארץ אדום ³¹ והוא ילוּן חרוי והוים ואחות לוטן תמנע ³² ואלה בני שובל עלון ומנהת ועיבל שפו ואונם ³³ ואלה בני צבעון ואירה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את החמורים לצבעון אביו ³⁴ ואלה בני ענה דשן ואהיליבמה בת ענה ³⁵ ואלה בני דישן--חמדן ואשבן ויתרן וכרכן ³⁶ אלה בני אצר-- בלון וזעון ועקן ³⁷ אלה בני דישן עזין וארן ³⁸ אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה ³⁹ אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה

טרף יוסף ³⁴ ויקרע יעקב שמלהו וישם שק במנתו
ויהABEL על בנו ימים רבים ³⁵ ויקמו כל בניו וכל
בנתו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני
אבל שאלה ויבך אותו אביו (Sheol h7585) ³⁶ והמדנים-
מכרו אותו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר

הטבחים

38 ויהי בעת החוא וירד יהודה מאת אחיו ויתעד
איש עדלי ושמו חירה ² וירא שם יהודה בת איש
כנען ושמו שוע ויקח ויבא אליה ³ ותהר ותלד בן
ויקרא את שמו ערד ⁴ ותהר עוד ותלד בן ותקרא את
שמו אונן ⁵ ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה
והיה בכובב בלדתה אותו ⁶ ויקח יהודה אשה לעדר
בכורו ושם תמר ⁷ ויהי עדר בכור יהודה-רע בעני
יהוה וימתח יהוה ⁸ ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת
אחיך ויבם אתה ותקם זרע לאחיך ⁹ וידע אונן כי
לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושהת
ארצחה לבטוי נתן זרע לאחיך ¹⁰ וירע בעני יהוה
אשר עשה וימת נם אותו ¹¹ ויאמר יהודה לתמר כלתו
שבאי אלמנה בית אחיך עד גידל שלה בניי-כי אמר פן
ימות נם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה ¹²
וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה
ויעל על נזו צאנו הוא וחויה רעהו העדלי-תמנתה
ז ¹³ וינגד לתמר לאמר הנה חמיך עלת תמנתה לנו
צאנו ¹⁴ ותסר בנדוי אלמנותה מעלה ותכס בצעיף
וთעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי
ראתה כי גידל שלה והוא לא נתנה לו לאשה ¹⁵ ויראה
יהודה ויחשבה לזונה כי כסחה פניה ¹⁶ ויט אליה אל
הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו
הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אליו ¹⁷ ויאמר אני
אשלח נדי עזום מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד
שלוחך ¹⁸ ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר
תחמק ופתייך ומתק אשר בזיך ויתן לה ויבא אליה
ותהר לו ¹⁹ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעלה ותלבש
בנדוי אלמנותה ²⁰ וישלח יהודה את נדי העזום ביד
רעחו העדלי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה

� ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר ²¹ וילכו
אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם ²² ויאמר ישראל
אל יוסף הלו אחיך רעים בשכם-לכה ואשלוחך
אליהם ויאמר לו הנסי ²³ ויאמר לו לך נא ראה את
שלום אחיך ואת שלום הצאן והשכני דבר וישלחו
עמוק חברון ויבא שכמה ²⁴ וימצאחו איש והנה תעה
בשדה ויאשלהו האיש לאמר מה תבקש ²⁵ ויאמר
את אחיך אני מבקש הנירה נא לאייפה הם רעים
ויאמר האיש נסעו מזה-כי שמעתי אמרים נלכה
תתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בתרון ²⁶ ויראו
אתו מරחק ובטרם יקרב אליו ויתנצלו אותו להמיתו
ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל הצלמות הלו-
בא ²⁷ ועתה לכו ונחרנו ונשלכטו באחד הברות
ואמרנו חיה רעה אכלתחו ונראה מה היה חלמתי
וישמע רואבן ויצלהו מידם ויאמר לא נכננו נשפ-
ויאמר אליהם רואבן אל תשפכו דם-השליכו אותו
אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלהבו בו למען
הציל אותו מידם להשיבו אל אביו ²⁸ ויהי כאשר בא
יוסף אל אחיו ויפשטו את יוסף את כתנתו את כתנת
הפסים אשר עליו ²⁹ וישלכו אותו הברה
והbor רק אין בו מים ³⁰ וישבו לאכל לחם וישאו
עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים בא מגלעד
ונמליהם נשאים נכאת וצרי ולט-חולכים להוריד
מצרימה ³¹ ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג
את אחינו וכיסינו את דמו ³² לכו ונמכרנו לשמעאלים
VIDNO אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו
ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף
מן הבור וימכרו את יוסף לשמעאלים בעשרים כסף
ויביאו את יוסף מצרימה ³³ וישב רואבן אל הבור
והנה אין יוסף בבור ויקרע את בנדוי ³⁴ וישב אל
אחיו ויאמר הילך איננו ואני אני בא ³⁵ ויקחו את
כתנת יוסף וישחטו שעיר עזום ויבאו אל אביהם
בדם ³⁶ וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם
ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנק הוא-אם לא
ויבירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתחו טרפ-
33

21 וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא
בעיניהם על הדריך ויאמרו לא היהת בזוה קדשה 22
וישב אל יהודת ויאמר לא מצאתה ונם אנשי המקום
יאמרו לא היהת בזוה קדשה 23 ויאמר יהודת תקח
לה פן נהייה ללבו הנה שליחת הגדת הזה ואתה לא
מצאתה 24 ויהי כמשל חדש ויגד ליהודת לאמר
ונתת חמר כלתקד ונם הנה הרה לנונים ויאמר יהודת
החותיאוה ותשופך 25 הוא מוצאתה והיא שלחה אל חמייה
לאמר לאיש אשר אלה לו אני הרה ותאמור הכר נא-
למי החתמת והפתילים והמתה הכללה 26 ויכר יהודת
ויאמר צדקה ממוני כי על כן לאותה לשלחה בני ולא
יסף עוד לדעתה 27 ויהיו בעת לדתת והנה התאומים
בכטנה 28 ויהי בולדתת ויתן יד ותתקח המילדות ותקשר
על ידו שני לאמר זה יצא רاشנה 29 ויהי כמשיב ידו
והנה יצא אחיו ותאמור מה פרצת עלייך פרץ ויקרא
שמו פרץ 30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא
שמו זרחה

39 39 וויסף הורד מצרים ויקנהו פוטיפר סריס
פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד היישמעלים אשר
הורדתו שמה 2 ויהי יהוה את וויסף ויהי אווש מצליה
ויהי בבית אדני המצרי 3 וירא אדני כי יהוה אתו
ומצליח
שר בית הסחר 22 ויתן שר בית הסחר ביד וויסף את
כל האסורים אשר בבית הסחר ואת כל אשר עשים
שם הוא יהוה עשה 23 אין שר בית הסחר ראה את כל
מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה
מצליה
40 40 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך
מצרים והאפה--לאדנייהם למלך מצרים 2 ויקצף
פרעה על שני סריסיו--על שר המשקים ועל שר
האופים 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים--
אל בית הסחר מקום אשר וויסף אסור שם 4 ויפקד
שר הטבחים את וויסף אתם--וישרת אתם ויהיו ימים
במשמר 5 ויחללו חלום שניהם איש חלמו בלילה
אחד--איש כפתرون חלמו המשקה והאפה אשר למלך
ונינה אל וויסף ותאמור שכבה עמי 8 וימאן--ויאמר
אל אשת אדני הנה אדני לא ידע את מה בבית וכל
אשר יש לו נתן בידי 9 איננו גדול בבית הזה ממוני
ולא חשק ממוני מאומה כי אם אתה באשר את אשתו
ואיך עשה הרעה הנדרלה הזאת וחטאתי לאלהים 10
ויהי דברה אל וויסף יום ולא שמע אליה לשכבר

ספרו נא לוי ⁹ וויספר שר המשקימים את חלמו ל יוסף ויאמר לו--בחלומי והנה נפנ' לפני ¹⁰ ובגפנ' שלשה שרים והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשלתיה עניים ¹¹ וכוס פרעה בידיו ואכח את העניים ואשחת אתם אל כוס פרעה ואtan את הocus על כף פרעה ¹² ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרנים-שלשת ימים הם ¹³ בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראש והшибך על כנק' ונחת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היה משקחו ¹⁴ כי אם זכרתני אתך כאשר יימשך לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והזאתני מן הבית הזה ¹⁵ כי גנב גנבתי מארץ העברים ונום פה לא עשתי נאומה כי שמו אתי בבור ¹⁶ וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על הראש ¹⁷ ובסל העליון מכל מיכל פרעה--מעשה אפה והעוף אל כלם מן הסל--מעל הראשי ¹⁸ ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים--שלשת ימים הם ¹⁹ בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראש מעליק ותלה אותו על עץ ואכל העוף את בשרכך מעליק ²⁰ ויהי ביום השלייש יום הלחת את פרעה ויוש משתה לכל עבدي וישא את ראש שר המשקימים ואת ראש שר האפים-- בזוק עבدي ²¹ ווישב את שר המשקימים על משקחו יתן הocus על כף פרעה ²² ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף ²³ ולא זכר שר המשקימים את יוסף וישכחו

41 ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם והנה עמד על הייר ² והנה מן הייר עלה שבע פרות יפות מראה ובריאותبشر ותרעינה באחו ³ והנה שבע פרות אחריות עלות אחריהן מן הייר רעות מראה ודקותبشر ותעמדנה אצל הפרות על שפת הייר ⁴ והאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה ⁵ ווישן ויחלם שניית והנה שבע שבילים עלות בקונה אחד-- בראיות וטבחות ⁶ והנה שבע שבילים דקות ושדופת קרים--צמחות אחריהן ⁷ ותבלענה השבילים הדקות

שה הראה את פרעה ²⁹ הנה שבע שנים באות- שבע גודל בכל ארץ מצרים ³⁰ וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הארץ את הארץ ³¹ ולא יודע השבע בארץ מפני הארץ הראה את הארץ מצרים אל אחריו כן כי כבד הוא מאד ³² ועל השנות החלום פרעה פעמים- כי נכוון הדבר מעם האלים וממה האלים לעשתו ³³ ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתחו על ארץ מצרים ³⁴ יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את הארץ מצרים בשבע שני השבע ויקבצו את כל השנים החטבות הבאת הארץ ³⁵ ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים-ושמרו ³⁶ והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכתר הארץ ברעב ³⁷ וויתב הדבר בעני פרעה ובעני כל עבריו ³⁸ ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה- איש אשר רוח אלהים בו ³⁹ ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע עלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמו ⁴⁰ אתה תהיה על ביתך וירדו אחיו יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן בנימין אחיו יוסף לא שלח יעקב את אחיו לא נמות ⁴¹ ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי לך על כל ארץ מצרים פרעה אל יוסף ראה נתתי לך על כל ארץ מצרים ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על צוארו יוסף וילבש אותו בגדיו שיש רבד הזובע על צוארו וירכב אותו במרכבות המשנה אשר לו ויקרא לפניו ⁴³ אברך ונתון אותו על כל ארץ מצרים ⁴⁴ ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובילדיך לא ירים איש את ידו ואת רגנו- בכל ארץ מצרים ⁴⁵ ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענה ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אין לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים ⁴⁶ יוסף בן שלשים שנה בעמדתו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ועבר בכל ארץ מצרים ⁴⁷ ותعش הארץ בשבע שני השבע- למלךים ⁴⁸ ויקבוץ את כל כל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתי נתן בתוכה ⁴⁹ ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד- עד כי חדר לספר כי אין מספר ⁵⁰ ולヨוסף ילד שני בנים בתרם תבוא שנות הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע

Cohen Avon ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אליהם את כל עמל ואות כל בית אביו ⁵² ואות שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עני ⁵³ ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים ⁵⁴ רעב בכל הארץ ובסכל ארץ מצרים היה ללחם ⁵⁵ ותחרב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר لكم תשעו ⁵⁶ והרעב היה על כל פנ הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים ⁵⁷ וכל הארץ בא מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ **42** וירא יעקב כי יש שבר למצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו ² ויאמר- הנה שמעתי כי יש שבר למצרים רדו שם ושברו לנו שם ונחיה ולא נמות ³ וירדו אחיו יוסף עשרה לשבר בר מצרים ⁴ ואת בנימין אחיו יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן קראנו אסון ⁵ ויבאו בני ישראל לשבר בתקם הבאים כי היה הרעב בארץ כנען ⁶ ו יוסף הוא השליט על הארץ- הוא המשבר לכל עם הארץ ויבאו אחיו יוסף ושתחו לו אפים ארצה ⁷ וירא יוסף את אחיו ויכרם ויחנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהים מאי נאתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל ⁸ ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרחו ⁹ ויזכר יוסף- את החלומות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ ¹⁰ ויאמרו אליו לא אדרני ועבדיך באו לשבר אכל ¹¹ וכלנו בנו איש אחד נצנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים ¹² ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באם לראות ¹³ ויאמרו שנים עשר עבדיך אחיהם אנחנו בני איש אחד- בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו ¹⁴ ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברת אלכם לאמור- מרגלים אתם ¹⁵ בזאת תבחןנו כי פרעה אם תצא מזה כי אם בבואה אחיכם הקטן הנה ¹⁶ שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אהיכם ואם לא- חי

אשרינו אליך ³⁸ ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מות והוא לבדו נשאך וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי בינוון שאולה (Sheol h7585)

43 והרعب כבד בארץ ³⁹ ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל ⁴⁰ ויאמר אליו יהודה לאמר העדר העדר בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתו אחיכם אתם ⁴¹ אם ישך משלחה את אחינו אגנו-נרדת ונשברת לך אכל ⁴² וואם איןך משלחה לא נרדך כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתו אחיכם אתם ⁴³ ויאמר ישראל למה הרעתם לי--להנור לאיש העוד לכם אח ⁴⁴ ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח וננד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע--כי יאמר הורידו את אחיכם ⁴⁵ ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנערatti-- ונוקמה ונלכה ונחיה ולא נמות נם אנחנו נם אתה נם טפנו ⁴⁶ אנחנו אערבנו-מידי תבקשו אם לא הביאתי אליך והצגתו לפניך וחטאתי לך כל הימים ⁴⁷ כי לו לא חתמה מהנו--כי עתה שננו זה פעים וויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו--קחו מזمرة הארץ בכליכם וכאת וلت בטנים וshedim ⁴⁸ וכסף צרי וממעט דבש וכאת וטל בטנים וshedim ⁴⁹ ואות קחו בידיכם ואת המשוב בפי אמתחיתיכם תшибו בידיכם--אולי מנגה הוא ⁵⁰ ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל הארץ ⁵¹ ואל שדי יתן לכם רחמים לפניהם איש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימן ואני כאשר שכלי שכלתי ⁵² ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף ⁵³ וירא יוסף אתם את בנימן ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבה טבה והכן כי אני יאללו ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ⁵⁴ וירא האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכספי השב באמתחיתינו בתחלה אנחנו מובאים--להתגמל עליינו

פרעה כי מרגלים אתם ⁵⁵ ויאסף אתם אל משמר שלשה ימים ⁵⁶ ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו והיו את האלים אני ירא ⁵⁷ אם כנים אתם-- אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רענון בתיים ⁵⁸ ואת אחיכם הקטן הביאו אליו ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן ⁵⁹ ויאמרו איש אל אחיו אבל אשימים אנחנו על אחינו אשר ראננו צרת נפשו בהתחנו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת ⁶⁰ ויען רואבן אתם לאמר הלו לא אמרתי אליכם לאמר אל תחתאו בילד--ולא שמעתם נם דמו הנה נדרש ⁶¹ והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם ⁶² ויסב מעלהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מכם את שמעון ויאסר אותו לעיניהם ⁶³ ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהшиб כספיהם איש אל שקו ולחתת להם צדה לדרכו ויעש להם כן ⁶⁴ וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם ⁶⁵ ויפתח האחד את שקו לחת מספוא לחמרו-במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו ⁶⁶ ויאמר אל אחיו הושב כספי ונם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחדרו איש אל אחיו לאמר מה זהאת עשה אלהים לנו ⁶⁷ ויבאו אל יעקב אביהם ארצת כנען וינידו לו את כל הקורתם לאמר ⁶⁸ דבר האיש אדני הארץ אגנו-קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ ⁶⁹ ונאמר אליו נים אנחנו לא היינו מרגלים ⁷⁰ שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען ⁷¹ ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת ארע כי נים אתם אחיכם האחד ניחנוatti ותת רענון בתיכם קחו ולכו ⁷² והביאו את אחיכם הקטן אליו וארעה כי לא מרגלים אתם כי נים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו ⁷³ ויהי הם מריקים שקיים והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צරורות כספיהם מהם ואביהם--ויראו ⁷⁴ אלהם יעקב אביהם אני שכלהם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה ⁷⁵ ויאמר רואבן אל אביו לאמר את שני בני תמיית אם לא אבינו אליך תננה אותו על ידי ואני

בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשו ¹⁶ וישנם יודבר אליהם את הדברים האלה ⁷ ויאמרו אליו-למה ידבר אדני בדברים האלה חיללה לעבדיך מעשותם כדבר זה ⁸ הן כספ אשר מצאנו בפי אמתתינו- השיבנו אלקיך מארץ כנען ואיך ננבר מבית אדני כספ או והם ⁹ אשר ימצא אותו מעבדיך ומותם אנחנו נהייה לאדני לעבדים ¹⁰ ויאמר גם עתה בדבריכם כן הוא אשר ימצא אותו יהיה לי עבד ואתם תהיו ניקם ¹¹ וימחרו וירדו איש את אמתתיכם-ארציה ויפתחו איש אמתתיכם ¹² ויחפש-בגදול החול ובקטן כליה וימצא הנבי באמתת בנימין ¹³ ויקרעו שמלאתם ויעמס איש על חמריו וישבו העירה ¹⁴ ויבא יהודה ואחו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצתה ¹⁵ ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני ¹⁶ ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלים מצא את עון עבדיך-הנו עבדים לאדני גם אנחנו אשר נמצא הנבי בידו ¹⁷ ויאמר- חיללה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הנבי בידו הוא יהיה לי עבד ואתם על לשלום אל אביכם ¹⁸ ויגש אליו יהודה ויאמר כי אדני ידבר נא עבדך דבר באוני אדני ואל ייחר אפק בעבדך כי כמוך כפרעה ¹⁹ אדני שאל את עבדיו לאמור הוש لكم אב או אח ²⁰ ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מות ויתר הוא לבודו לאמו ואביו אהבו ²¹ ותאמר אל עבדיך הורדה אליו ואשימה עני עליו ²² ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועוזב את אביו ומית ²³ ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחים הקטן אתכם-לא תספון לראות פני ²⁴ ויהיו כי עליינו אל עבדך אבי ונמר לו- את דברי אדני ²⁵ ויאמר אבינו שבו שברנו לנו מעט כל ²⁶ ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אנחנו וירדנו- כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איןנו אנחנו ²⁷ ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שניים ילדה לי אשתי ²⁸ ויצא האחד מאי אמר לך טרף טרף ולא ראיינו עד הנה ²⁹ ולקחتم ולהתגנף עליינו ולקח אתנו לעבדים ואת חמרינו ¹⁹ ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פה הבית ²⁰ ויאמרו כי אדרני ירד ירדנו בתחילת לשבר אל ²¹ ויהי כי בינו אל המלון ונפתחה את אמתתינו והנה כספ איש בפי אמתתיכו כספנו במשקלנו ונשב אתו בידנו ²² וכספ אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתתינו ²³ ויאמר שלם לכם אל תיראו אלהים ואלהי אביכם נתן לכם מطمון באמתתיכם- כספכם בא אליו וויצא אליהם את שמעון ²⁴ ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליים ויתן מספוא לחמריהם ²⁵ ויכינו את המנהה עד בוא יוסף בצדדים כי שמעו כי שם יכלו להם ²⁶ ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנהה אשר בידם הביתה ווישתחו לו ארצתה ²⁷ ווישאל להם לשולם ויאמר השלום אביכם הוקן אשר אמרתם- העורנו חי ²⁸ ויאמרו שלום לעברך לאבינו- עודנו חי ויקדו ווישתחו (וישתחו) ²⁹ ווישא עניין וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר ההז אחיכם הקטן אשר אמרתם אליו ויאמר אלהים יחנק בני ³⁰ ווימחר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמנה ³¹ וירחץ פניו ויצא ויתפקיד- ויאמר שמו לחם ³² וישמו לו לבדם ולהם לבדם ולמצידים האלים אתם לבדים- כי לא יוכל המצדדים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצידים ³³ ווישבו לפניו- הבהיר בכרכתו והצעיר צערתו ויתהמו האנשים איש אל רעהו ³⁴ ווישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ירות ווישתו ווישכו עמו **44** ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתת האנשים אכל כאשר יוכלו שאת ושים כספ איש בפי אמתתיכו ² ואת נבי נבי הכסף תשים בפי אמתת הקטן ואת שבריו וויש כדבר יוסף אשר דבר הבקך אור והאנשים שלחו המה וחמריהם ⁴ הם יצאו את העיר לא הרחיקו ווישך אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשנתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה ⁵ הלווא זה אשר ישתה אדני

לאמר באו אחיו יוסף וייטב בעני פרעה ובעני עבריו
 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
 טענו את עירכם ולבו באו ארצתה לנו ¹⁸ וקחו את
 איכים ואת בחיכם ובאו אליו ואתנה לכם את טוב הארץ
 מצרים ואכלו את חלב הארץ ¹⁹ ואתה צויתה זאת
 עשו לכם מארץ מצרים עגלוות לטפכם ולנסיכם
 ונשאתם את איכים ובאהם ²⁰ ויעניכם אל תהס על
 כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא ²¹ ויעשו כן
 בני ישראל ויתן להם יוסף עגלוות על פי פרעה ויתן
 להם צדקה לדרך ²² לכלם נתן לארש חלפות שמלה
 ולבניין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפה שמלה
 ולבניו שלח כזאת עשרה חמדרים נשאים מטווב ²³
 מצרים ועשר אנתנה נשאת בר ולחם ומזון לאבוי--
 לדרך ²⁴ וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל
 תרנו בדרך ²⁵ ויעלו מצרים ויבאו ארץ כנען אל
 יעקב אביהם ²⁶ וינדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא
 משל בכל ארץ מצרים וויפנו לבו כי לא האמין להם
 וידברו אליו את כל דבריו יוסף אפר אשר דבר אלהם
 וירא את העגלוות אשר שלח יוסף לשאת אותו ותהי
 רוח יעקב אביהם ²⁸ ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני
 חי אלכה ואראנו בטרם אמותו

46 ויטע ישראל וכל אשר לו ייבא באלה שבע
 ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק ² ויאמר אלהים
 לישראל במראת היליה והואמר יעקב יעקב ויאמר
 הנני ³ ויאמר אני האל אליו אביך אל תירא מרדחה
 מצרים כי לנו נדול אשימך שם ⁴ אני ארד עמד
 מצרים ואכוי עאלך נם עליה וויפס ישית ידו על
 עיניך ⁵ ויקם יעקב מברא שבע וישאו בני ישראל את
 יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלוות אשר שלח
 פרעה לשאת אותו ⁶ ויקחו את מקניהם ואת רכושם
 אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרים יעקב וככל זרועו
 אותו ⁷ בניו ובני בניו אותו בנותיו ובנות בניו וככל זרועו--
 הביא אותו מצרים ⁸ ואלה שמות בני ישראל הבאים
 מצרים יעקב ובני בכר יעקב ראובן ⁹ ובני ראובן--
 חנוך ופלוא וחצדרן וכרמי ¹⁰ ובני שמעון ימואל וימין

נס את זה מעם פני וקרדו אסון--והורדתם את שיבתי
 בדעה שאללה (Sheol h7585) ³⁰ ועתה כבאי אל עברך
 אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו ³¹ והיה
 כראתו כי אין הנער--ומת והורידו עבדיך את שיבת
 עברך אבינו בינוון--שאללה (Sheol h7585) ³² כי עבדך
 ערב את הנער מעם אבי לא אבינו אליך
 וחטאתי לאבי כל הימים ³³ ועתה ישב נא עבדך תחת
 הנער--עבד לאדרני והנער יעל עם אחיו ³⁴ כי איך
 עלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר
 ימצא את אבי

45 ולא יכל יוסף להחטאך לכל הנצבים עליו
 ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו
 בהתודע יוסף אל אחיו ² ויתן את קלו בבכי וישמעו
 מצרים וישמע ביה פרעה ³ ויאמר יוסף אל אחיו
 אני יוסף העוד אבי חי ולא יכולו אחיו לענות אותו כי
 נבהלו מפנוי ⁴ ויאמר יוסף אל אחיו נשנו נא אליו וינשו
 ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרים ⁵
 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתו
 הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם ⁶ כי זה שנתיים
 הרעב בקרבת הארץ וודח חמיש שנים אשר אין חריש
 וקציר ⁷ וישלחני אליהם לפניכם לשום לכם שארית
 בארץ ולחחותם לכם לפלייה נדלה ⁸ ועתה לא אתם
 שלחתם אתו הנה כי אלהים יושמנו לאב לפרק
 ולאדון לכל ביתו ומישל בכל ארץ מצרים ⁹ מהרו
 ועלו אל אבי ואמורתם אליו כי אמר בך יוסף שמנני
 אלהים לאדון לכל מצרים רדה אליו אל תעמד ¹⁰
 וישבח הארץ גשן והיית קרוב אליו--אתה ובנייך ובני
 בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך ¹¹ וככלכלתי אתך
 שם כי עוד חמיש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וככל
 אשר לך ¹² והנה עיניכם ראות וענין אחוי בנימין כי
 פי המדבר אליכם ¹³ והנדתם לאבי את כל כבודי
 במצרים ואת כל אשר ראיים ו מהרתם והורדתם את
 אבי הנה ¹⁴ ויפל על צוארי בנימין אחוי ויבך ובוניון--
 בכח על צוארי ¹⁵ וינשך לכל אחוי ויבך עליהם
 ואחריו כן דברו אחוי אותו ¹⁶ והקל נשמע בית פרעה

ויבא יוסף וינדר לפרעה ויאמר אביו ואחיו וצאנם 47 וכקרים וכל אשר להם באו מארץ כנען והם בארץ נשן ² ומকצתה אחיו לקח חמשה אנשים ויצטם לפני פרעה ³ ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך--נאם אנחנו נם אבותינו ⁴ ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באננו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ נשן ⁵ ויאמר פרעה אל יוסף לאמיר אביך ואחיך באו אליך ⁶ ארץ מצרים לפנייך הוּא--במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ נשן--ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמחת שרי מקנה על אשר לי ⁷ ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדחו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה ⁸ ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך ⁹ ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מנורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו נעמן אחיו וראש מפחים וחפחים ואדר ²² אלה בני רחל אשר ילד ליעקב--כל נפש ארבעה עשר ²³ ובני דן חשים ²⁴ ובני נפתל--יחצאל גונו יוצר ושלם ²⁵ אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה לע יעקב כל נפש שבעה ²⁶ כל הנפש הבאה ליעקב מצירמה יצאי ירכו מלבד נשוי בני יעקב--כל נפש ששים וSSH ²⁷ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצירימה שבעים ²⁸ ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו נשנה ויבאו ארצחה נשן ²⁹ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו נשנה וירא אליו וויפל על צואריו ויב על צואריו עוד ³⁰ ויאמר ישראל אל יוסף אמרה הפעם אחריו ראותי את פניך כי עודך חי ³¹ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו עלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחיו ובית אבוי אשר בארץ כנען באו אליו והאנשים רעיזן צאן כי אנשי מקנה היי וצאנם ובקרים וכל אשר להם הביבאו ³³ והזיה כי קרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם ³⁴ ואמרתם אנשי מקנה היי עבדיך מנערינו ועד עתה--נאם אנחנו נם אבותינו בעבר תשבו בארץ נשן כי תועבה מצרים כל רעה צאן למה נמות לעיניך נם אנחנו נם אדמתנו-קנה אתנו

ואחד--ויבין וצחר ושאל בן הכנעניות בו ובני לוי-- גרשון קחת ומררי ¹² ובוני יהודה עיר ואנן ושללה-- ופרץ וורה וימת עיר ואנן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצון וחמול ¹³ ובוני יששכר--חולע ופוה וווב ושמן ¹⁴ ובוני זבלון--סרד ואלון ויחלאל ¹⁵ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש ¹⁶ ובני נד צפין וחני שני ואצבן ערי ואודוי ואראלי ¹⁷ ובני אשר ימנה ישוה וישוי וברעה--ושרח אחחים ובני ברעה חבר ומילכיאל ¹⁸ אלה בני ולפה אשר נתן לבן לאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש ¹⁹ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין ²⁰ ווילד ליעוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אין--את מנשה ואת אפרים ²¹ ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא נעמן אחיו וראש מפחים וחפחים ואדר ²² אלה בני רחל אשר ילד ליעקב--כל נפש ארבעה עשר ²³ ובני דן חשים ²⁴ ובני נפתל--יחצאל גונו יוצר ושלם ²⁵ אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה לע יעקב כל נפש שבעה ²⁶ כל הנפש הבאה ליעקב מצירמה יצאי ירכו מלבד נשוי בני יעקב--כל נפש ששים וSSH ²⁷ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצירימה שבעים ²⁸ ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו נשנה ויבאו ארצחה נשן ²⁹ ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו נשנה וירא אליו וויפל על צואריו ויב על צואריו עוד ³⁰ ויאמר ישראל אל יוסף אמרה הפעם אחריו ראותי את פניך כי עודך חי ³¹ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו עלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחיו ובית אבוי אשר בארץ כנען באו אליו והאנשים רעיזן צאן כי אנשי מקנה היי וצאנם ובקרים וכל אשר להם הביבאו ³³ והזיה כי קרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם ³⁴ ואמרתם אנשי מקנה היי עבדיך מנערינו ועד עתה--נאם אנחנו נם אבותינו בעבר תשבו בארץ נשן כי תועבה מצרים כל רעה צאן

לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנהלתם ⁷ ואני באי מפדן מטה עלי רחל הארץ כנען בדרך בעוד כברתא ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית ללחם ⁸ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אבי בנים אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אליו ואברכם ¹⁰ וענין ישראל כבדו מזון לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם ¹¹ ויאמר ישראל אל יוסף פניך לא פלתי והנה הראת אתי אלהים נם את זרעך ¹² וויצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחוו לאפיו ארצתה וויקח יוסף את שניהם-את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימינו ישראל ווישך אליו ווישלח ישראל את ימינו ווישת על ראש אפרים והוא הצערד ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור ¹⁵ ויברך את יוסף ויאמר האלים אשר התהלו אבתי לפניו אברהם ויצחק-האלים הרעה אתי מעודי עד היום הזה ¹⁶ המלך הנאל אליו מככל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידנו לרבות בקרב הארץ ¹⁷ וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים- אפרים-על ראש מנשה ¹⁸ ויאמר יוסף אל אבי לא כן אבי כי זה הבכור שים ימינך על ראשו ¹⁹ וימאן אבי ויאמר ידעתני בני ידעת- גם הוא יהוה לעם ומם הוא נידל ואולם אחיו הקטן יnidל ממנה ווירעו יהוה מלא הננים ²⁰ ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמיר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה ווישם את אפרים לפניו מנשה ²¹ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל הארץ אביהם ²² ואני נתתי לך שכם אחד-על אחיך אשר לחתמי מיד האמרי בחרכבי ובקשתי

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידת לכם את אשר יקר אחים באחרית הימים ² הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ³ רואובן בכרי אתה כהו וראשית אוני-יתר שאתה יותר עז ⁴ فهو כמו ושמעו יהיו לי ⁶ ומולדתך אשר הולדת אחרים

ואת אדרמתנו בלחם ונניה אנחנו ואדרמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונניה ולא נמות והאדמה לא תשם ²⁰ ויקון יוסף את כל אדרמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה ²¹ ואת העם-העביר אותו לערים מקצתה נבול מצרים ועד קצחו ²² רק אדרמת הכהנים לא קנה כי חוק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חוקם אשר נתן להם פרעה-על כן לא מכרו את אדרמתם ²³ ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדרמתכם לפרעה הא לכם זרע וודעתם את האדרמה ²⁴ והיה בתבואה נתתם חמישית לפרעה וארכבע הדית יהוה לכם לזרע השדה ולأكلכם ולאשר בbatisכם-ולאכל לטרפכם השדה והאכלכם ולאשר בbatisכם-לכד לטרפכם אדרמת מצרים לפרעה-לחמש רק אדרמת הכהנים לבגדם-לא היהת לפרעה ²⁷ וישב ישראל בארץ מצרים בארכזן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד ²⁸ יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו-שבע שנים וארכבעים ומאת שנה ²⁹ וירבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו לויוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שם נא יידך תחת ירכיך ועשית עמידי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ³⁰ ושכבותי עם אבתי ונשאתי מצרים וקברתני בקבריהם ויאמר אני אעשה דברך ³¹ ויאמר השבעה לי-וישבע לו וישתחוו ישראל על ראש המטה

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה וזכה את שני בניו עמו-את מנשה ואת אפרים ² וינור ליעקב-ויאמר הנה בך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה ³ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אליו בלו הארץ כנען ויברך אליו ⁴ ויאמר אליו הנה מפרק והרביתך ונתתקד לקהל עמים נתתי הארץ זו את לזרע אחיך-אחות עולם ⁵ וועתה שני בנים גנולדים לך בארץ מצרים עד בא אלך מצרים-לי הם אפרים ומנסה-כרואובן

שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו
ושמה קברתו את לאה ³² מקנה השדה והמערה אשר
בו מאות בני חת ³³ ויכל יעקב לזכות את בניו ויאסף
רנלו אל המטה וינווע ויאסף אל עמיו

50 ויפל יוסף על פניו אביו ויבך עלייו וישק לו ² ויצו
יוסף את עבריו את הרפאים לחתן את אביו ויחנטו
הרפאים את ישראל ³ וימלאו לו ארבעים יום כי כן
ימלאו ימי החננים ויבכו אותו מצרים שבעים יום ⁴
ויעברו ימי ביכתו ודבר ווסף אל בית פרעה לאמר
אם נא מצאתי חן בעיניכם--דברו נא באוני פרעה
לאמר ⁵ אבי השבעני לאמר הנה אני מת--בקבורי
אשר כרתי לי באرض כגען שמה תקברני ועתה עלה
נא ואקברת את אבי--ואשובה ⁶ ויאמר פרעה עלה
וקבר את אביך כאשר השבעיך ⁷ ויעל יוסף לקבר
את אביו ויעלו אותו כל עבדי פרעה זקנינו ביתו וכל
זקנינו ארץ מצרים ⁸ וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם ובקרם--עזובו בארץ נשן ⁹ ויעל עמו
نم רכב נם פרושים ויהי המהנה כבד מאד ¹⁰ ויבאו
עד נרן האטד אשר עבר הירדן ויספדו שם מסped
נדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים ¹¹ וירא
ושב הארץ המכונעת את האבל בנרן האטד ויאמרו
אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים
אשר עבר הירדן ¹² ויעשו בניו לו--כן כאשר צום
13 וישאו אותו בניו ויקברו אותו במערת
שרה המכפלת אשר קנה אברהם את השדה לאחות
קבר מאת עפרן החתי--על פניו מمرا ¹⁴ וישב יוסף
מצירמתה הוא ואחיו וכל העלים אותו לקבר את אביו
אחרי קברו את אביו ¹⁵ ויראו אחיו יוסף כי מות אביהם
ויאמרו לו ישטמננו יוסף והשב ישב לנו את כל הרעה
אשר גמלנו אותו ¹⁶ ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה
לפניהם מותו ¹⁷ כי החאמרו ל יוסף אנה שא נא פשע
אחדיך וחטאכם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף ברכבים אליו ¹⁸ וילכו נם
אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הנהו לך לעבדים ¹⁹ ויאמר
אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני ²⁰ ואתם

אל תותר כי עלייה משכבי אביך או חללה יצועי עלה
5 שמעון ולוי אחיהם--כלי חמס מכרתויהם ⁶ בסדרם
אל תבא נשפי בקהלם אל תחר בכדי כי באפם הרנו
איש וברצונם עקרו שור ⁷ אדרור אפם כי עז ועברתם
כיו קשתה אחלהם ביעקב ואפיכם בישראל ⁸ יהודה
אתה יודוך אחיך--ידך בערף אביך ישתחוו לך בני
אביך ⁹ גור אריה יהודה מטרכ בני עליית כרע רבעצ
כאריה וכבלבआ מי קימנו ¹⁰ לא יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רנלו עד כי יבא שילה ولو יקחת עמים
11 אסרי לנפנ עירה ולשרקה בני אתנו כבש בינו
לבשו ובגדם ענבים סותה ¹² חכלילי עינים מיין ולבן
שנים מהלב ¹³ זבולון לחוף ימים ישכן והוא להוו
אנית וירכטו על צידן ¹⁴ יששכר חמד גרם--רבעצ
בין המשפטים ¹⁵ וירא מנהה כי טוב ואת הארץ כי
נעמה וויט שכמו לשביל ויהי למס עבד ¹⁶ דן דין
עמו--כאחד שבטי ישראל ¹⁷ יהי דן נחש עלי דרכ
שפין עלי ארח--הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחר
ליישועתך קותי יהוה ¹⁸ גדר גדור יונדנו והוא גנד
עקב ¹⁹ מאשר שמנה לחמו והוא יtan מעדרני מלך ²¹
נפתלי אליה שלחה--הנתן אמרי שפר ²² בן פרת יוסף
בן פרת עלי עין בנות צערה עלי שור ²³ וימרדרהו
ורבו יושטמו בעל חצים ²⁴ ותחשב באיתן קשתו ויפנו
זרע ידיו מידי אביך יעקב משם רעה ابن ישראל ²⁵
מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכות שמים
על ברכות הרים רבעת תחת ברכות שדים ורחם ²⁶
ברכת אביך נברעו על ברכות הורי עד תאות נבעת
עלם תהין לראש יוסף ולקרדק ניר אחים ²⁷ בנימין
זאב יטרף בברק יאכל עד ולערב ייחלק שלל ²⁸ כל
אללה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם
אביהם ויברך אתם--איש אשר כברכתו ברך אתם
29 ויצו אתם ויאמר אליהם אני נסף אל עמי--קברו
אתה אל אבתי אל המערה--אשר בשדה עפרון החתי
30 במערה אשר בשדה המכפלת אשר על פניו מمرا--
באرض כגען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן
חתתי--לאחות קבר ³¹ שמה קברו את אברהם ואת

חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה
כיום זהה להחיה עם רב ²¹ ועתה אל תיראו--אני
אכלכל אתכם ואת מפקם וויחם אותם וידבר על לבם
²² וושב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים ²³ וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
מכיר בן מנשה--ילדו על ברכיו יוסף ²⁴ ויאמר יוסף
אל אחיו אני מות וอลהים פקד יפקד אתכם והעליה
אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב ²⁵ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעליהם את עצמותי מזוה
²⁶ וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אותו ויישם
בארון במצרים

בסוף על שפת היאר ⁴ ותתצבב אחיו מרחק לדעה מה
יעשה לו ותרד בת פרעה לרוח על היאר ונערתיה
הлечת על יד היאר ותרא את התבאה בתוך הסוף
וחשלה את אמתה ותקחה ⁶ ותפתח ותראה את הילד
והנה נער בכח ותחמל עליו--ותאמר מילדי העברים
זה ⁷ ותאמר אחיו אל בת פרעה האלך וקרأتي לך
אשר מינקת מון העברית וזינק לך את הילד ⁸ ותאמר
לה בת פרעה לכיו ותלך העלמה ותקרא את אם הילד
וותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקו
לי ואני אתן את שברך ותקח האשה הילד ותנוקתו
¹⁰ וינדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן
ותקרא שמו משה ותאמר כי מון המים משיתחו ¹¹ ויהי
בימים ההם וינדל משה ויצא אל אליו וירא בסבלתם
וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו ¹² ויפן כי
וכה וירא כי אין איש יותר את המצרי ויטמןבו בחול ¹³
ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצחים ויאמר
לרשע למה תכה רעך ¹⁴ ויאמר מי שחק לאיש שר
ושפט עליינו--הלהרגני אתה אמר כאשר הרנת את
המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר ¹⁵ וישמע
פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברא
משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על היבאר ¹⁶
ולכהן מדין שבע בנות ותבאהנה ותדרנה ותמלאננה
את הרחטים להשקות צאן אביהן ¹⁷ ויבאו הרעים
וינרשו ויקם משה ווישען וישק את צאנם ¹⁸ ותבאהנה
אל רעואל אביהן ויאמר מודע מהרtan בא הום ¹⁹
ותאמרן--איש מצרי הצלנו מיד הרעים וגם דלה
דלתה לנו וישק את הצאן ²⁰ ויאמר אל בנותיו ואיו למה
זה עזתנן את האיש קראן לו ויאכל לחם ²¹ ויויאל
משה לשבת את האיש ויתן את צפירה בתו למשה ²²
ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר--גַּר הַיִתְּ
בארץ נכריה ²³ ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך
מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל
שועתם אל האלים מן העבדה ²⁴ וישמע אלהים את
נאקתם ויויך אלהים את בריתו את אברם את יצחק
ואת יעקב ²⁵ וירא אלהים את בני ישראל וידעו אלהים

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב
איש וביתו באו ² ראנבן שמעון לוי ויהודה ³ יששכר
זבולון ובנימן ⁴ דן ונפתלי נד ואשר ⁵ ויהי כל נפש
יצאי ירד יעקב--שבעים נפש וויסוף היה במצרים ⁶
פרו וישראל וירבו ויעצמו--במאד מאד ותملא הארץ
אתם ⁸ ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
ויסוף ⁹ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל--רב ועוז
מןנו ¹⁰ הבה נתחכמה לו פן ורבה והיה כי תקראנה
מלחמה ונוסף נם הוא על שנינו ונלחם בנו ועלה מן
הארץ ¹¹ וישמו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם
ויבן ערי מסכנות לפרקעה--את פתם ואת רעמסס ¹²
וכאשר יענו אותו כן ירבה וכון יפרץ ויקצו מפני בני
ישראל ¹³ ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרק ¹⁴
וימרדו את חיים בעבדה קשה בחומר ובבלנים ובכל
עבדה בשדה--את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרק
¹⁵ ויאמר מלך מצרים לAMILDT הערבית אשר שם
האת שפה והם השניות פועה ¹⁶ ויאמר בילדכון את
העברית וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו
ואם בת הוא ויהיה ¹⁷ ותיראן הAMILDT את האלים
ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחין
את הילדים ¹⁸ ויקרא מלך מצרים לAMILDT ויאמר
להן מדריע עשיתן הדבר הזה ותחין את הילדים ¹⁹
ותאמרן הAMILDT אל פרעה כי לא כנסים המצרים
העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן הAMILDT
וילדיו ²⁰ וויתב אלהים לAMILDT וירב העם ויעצמו
מאד ²¹ ויהי כי יראו הAMILDT את האלים ויעש להם
בתים ²² ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד
היארה תשליכו וכל הבית תחין

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ²³ ותהר האשה
ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנוו שלשה
ירחים ²⁴ ולוֹא יכולה עוד הצפינו ותקח לו תבנת נמא
ותחמרה בחומר ובופת ותשם בה את הילד ותשם

והחתיו והאמרי והפרוי והחוי והיבוסי--אל ארץ זבת הלב ודבש¹⁸ וישמעו לקלך ובאת אתה זוקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עליינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונובחה ליהוה אלהינו¹⁹ ואני ידעת--כי לא יתכן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה²⁰ ושלחתך את ידי והכיתו את מצרים בכל נפלatoi אשר עשה בקרבו ואחריו כן ישלה אתכם²¹ ונתתי את חן העם הזה בעני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם²² ושאלת אשא משכנתה ומגרת ביתה כל' כסף וכלי זהב ושמלה ושמתם על בניםם ועל בנותיהם ונצלתם את מצרים

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראת אליך יהוה² ויאמר אליו יהוה מזה (מה זה) בידך ויאמר מטה³ ויאמר השילicho ארץ וישלicho ארץ ויהי לנחש וינס משה מפניו⁴ ויאמר יהוה אל משה שלח יידך ואחו בזבבו וישלח ידו ויהזק בו ויהי למטה בכפו⁵ ולמען יאמינו כי נראת אליך יהוה אלהי אביהם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב⁶ ויאמר יהוה לו עוד הבא נא יידך בחיקך ויבא ידו בחיקו וויצויה ותנה ידו מצרעתה שלג⁷ ויאמר השב יידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו וויצויה מהחיקו והנה שבה כבשרו⁸ והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לך לקל האת הראשון--והאמינו לך האת האחרון⁹ והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לך--ולקחת מימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת¹⁰ ויאמר משה אל יהוה כי אדרני לא איש דברים א נכי גם מותmol נם משלשם נם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון א נכי¹¹ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישם אלם או חרש או פקח או עור--הלא א נכי יהוה¹² ועתה לך ואגבי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר¹³ ויאמר כי אדרני שלח נא ביד תשלח¹⁴ ויהיר א פ יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלו--ידעת כי דבר ידר בור הוא וגם הנה הוא יצא לקרআך וראך ושםם בלבדו¹⁵

ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו--כהן מדין ויתרג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלים חרביה² וירא מלך יהוה אליו בלבת אש--מתוך הסנה וירא ותנה הסנה בעיר באש והסנה איננו אכל ויאמר משה--אסרה נא וארא את המראה הנדר זהה מודע לא עבר הסנה⁴ וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אליהם מתוך הסנה ויאמר משה משה-- ויאמר הנני⁵ ויאמר אל תקרב הלם של נעלך מעל רגליך--כי המקום אשר אתה עומד עליו ארמת קדש הוא⁶ ויאמר א נכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלים⁷ ויאמר יהוה ראה רואי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפניהם גשוו כי ידעת את מכאביו⁸ וارد להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ הוא אל ארץ טובה ורחה אל הארץ זבת הארץ ויאמר מטה⁹ ועתה הנה צעקה בני ישראל באה והחוי והיבוסי¹⁰ אשר מטה אל הארץ זבת הארץ אל גם ראיתי את הלהץ אשר מצרים לחצים אתם ועתה לך ואשלחך אל פרעה והוציא את בני ישראל בני ישראל מצרים¹¹ ויאמר משה אל האלים מי א נכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל מצרים¹² ויאמר כי אהיה עמק וזה לך הארץ כי א נכי שלחיך בהוציאך את העם מצרים תעבדון את האלים על ההר הזה¹³ ויאמר משה אל האלים הנה א נכי בא אל בני ישראל ואמרתו להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם¹⁴ ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אלהי שלחני אליכם¹⁵ ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכריך לדך דך¹⁶ לך ואספת את זקני ישראל ואמרתו אלהים יהוה אלהי אבותיכם נראת אל אלהי אברהם יצחק יעקב לאמך פקד פקדתיך אהיכם ואת העשו לכם מצרים¹⁷ ויאמר עללה אהיכם מעני מצרים אל ארץ הכנען

לדברת אליו ושם את הדברים בפיו ואני אהיה עם פיך ועם פיו והוורתי אתכם את אשר תעשה ¹⁶ ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה אתה תהייה לו לאלהים ¹⁷ ואת המטה הוה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת ¹⁸ וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחיו אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלים ¹⁹ ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך ²⁰ ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכbam על החמר וישב ארץ מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידיו ²¹ ויאמר יהוה אל משה בלבך לשוב מצרים ראה כל המהיטים לבו ולא ישלח את העם ²² ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל ²³ ואמר אליך שלח את בני ויעברני ותמאן לשלהו--הנה אנכי הרני את בנק בכך ²⁴ ויהי בדרכ במלון ויפנשו יהוה ויקש המיתו ²⁵ ותקח צפירה צר ותחרת את ערלה בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי ²⁶ וירף ממנו או אמרה חתן דמים למולת ²⁷ ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפנשו בהר האלהים וישק לו ²⁸ ויגד משה לאהרן את כל דבריו יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו ²⁹ וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקניהם בני ישראל ³⁰ וידבר אהרן--את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעני העם ³¹ ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו ווישתחוו **5** ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלקי ישראל שלח את עמי ויחנו לי במדבר 2 ויאמר פרעה--מי יהוה אשר אשמע בקהלו לשלה את ישראל לא ידעת את יהוה ונם את ישראל לא אשלח ³ ויאמרו אלהי העברים נקרא עליינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבח לה יהוה אלהינו--פן יפנעו במדבר או בחרב ⁴ ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשו לכו

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר עשה לפרטה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארציו ² וידבר אלהים אל משה ויאמר אלהי אני יהוה ³ וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב--באל שדי ושמי יהוה לא נודעתו להם ⁴ וגם הקמתי את ברית

למשפחתם ²⁶ הוא אהרן ומשה--אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאות ²⁷ הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן ²⁸ ויהי ביום דבר יהוה אל משה-בארץ מצרים ²⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך ³⁰ ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפטים ואיך ישמע אליו פרעה

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתני לך אלהים לפרט ואחרון אחיך יהיה נביך ² אתה תדבר את כל אשר אצוך ואחרון אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו ³ ואני אקשה את לב פרעה והרבבי את אהתי ואת מופתך בארץ מצרים ⁴ ולא ישמע אלכם פרעה ונתקו את ידי במצרים והוציאו את צבאי את עמי בני ישראל אל מארץ מצרים בשפטים נדלים ⁵ וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוציאו את בני ישראל מתחוכם ⁶ ויעש משה ואהרן--כasher צוה יהוה לכם כן עשו ⁷ ומשה בן שמעון שנה ואחרון בן שלש ושמונים שנה--ברברם אל פרעה ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ⁹ כי ידבר אלכם פרעה לאמר לנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטהך והשלך לפני פרעה--יהי לtentין ¹⁰ ויבא משה אהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלח ¹¹ ויקרא נם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו נם הם חרטמי מצרים בלהטיהם--כן ¹² וישלכו איש מטהו ויהיו לתנינים ויבלע מטה אהרן את מטהם ¹³ ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה כבר לב פרעה/man לשלח העם ¹⁵ לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לך ראתו על שפת הים והמתה אשר נהפך לנחש תחכ בידך ¹⁶ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר ותנה לא שמעת עד כה ¹⁷ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה וכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר--

אתם לחת להם את ארץ כנען--את ארץ מניריהם אשר גרו בה ¹⁸ ווגם אני שמעתי את נקט בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכור את בריתנו ¹⁹ لكن אמר לבני ישראל אני יהוה והוציאו אתכם מתחה סבלת מצרים והצלו אתכם מעבדתם ונאלתי אתכם לנטיה ובשפטים נדלים ²⁰ ולקחתו אתכם לי לעם והיויתו לכם לאלהים ידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחה סבלות מצרים ²¹ והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לחת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה ²² וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה ²³ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁴ בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו ²⁵ וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אליו ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפטים ²⁶ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים--להוציא את בני ראובן בכיר ישראל חנוך ופלוא חצרן וכרמי-- אלה מהשחתת ראובן ²⁷ ובני שמעון ימואל וימין ואחד יכין וצחר ושאלם בן הכנעני אלה מהשחתת שמעון ²⁸ ואלה שמות בני לוי לתולדתם--גדרון וקחת ומרדי ²⁹ ובני קהת שבע ושלשים ומאת שנה ³⁰ בני גרשון לבני ושמיעי למשפחתם ³¹ ובני קהת שלש ושלשים ומאת וחברון ועוזיאל ושני קהת שלש ושלשים ומאת שנה ³² ובני מרדכי מחל' ומשעי אלה מהשחתת הלויה שנה ³³ ובני מרדכי מחל' ומשעי אלה מהשחתת הלויה לתולדתם ³⁴ ויקח עמרם את יוכבד דרתו לו לאשה ותلد לו את אהרן ואת משה ושני קהת שלשים ושלשים ומאת שנה ³⁵ ובני יצחר--קרח ונגף וכריי ³⁶ ובני עזיאל--מישאל ואלצפן וסתרא ³⁷ וקח אהרן את אלשבע בת עמינדב אחות נחשון--לו לאשה ותلد לו את נדב ואת אביהו את אלעזר ואת איתמר ³⁸ ובני קרח אסיר ואלקנה ובאייסף אלה מהשחתת הקרחי ³⁹ ואלעזר בן אהרן לפק לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותلد לו את פינחס אלהי ראש אבות הלוים--

moshe ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הCEFDEIM אשר שם לפרקה 13 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הCEFDEIM מן הבתים מן החרטה ומן השדרת 14 ויצברו אתם חמרם חמרם ותבаш הארץ 15 וירא פרעה כי היהה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה 16 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נתה את מטהך ותך את עפר הארץ וזה יהיה לנו כבש בכל הארץ מצרים 17 וויעשו כן עופר הארץ וזה יהיה לנו כבש בכל הארץ מצרים 18 וויעשו כן החרטמים בלביהם לאדם ובכלה הארץ הנקים ולא יכלו ותהי הנקם לאדם ובכלה הארץ הנקים ולא יכלו ותהי הנקם לאלהים הוא 19 ויאמרו החרטמים אל פרעה אכבע אלהים הוא וויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה 20 ויאמר יהוה אל משה השם בברך והתיצב לפני פרעה--הנה יוצא המימה ואמרת אליו כי אמר יהוה שלח עמי ויעברدني 21 כי אם איןך משלח את עמי-- והנני משליחך ובעבריך ובעמדך ובבתיך את הארץ וומלאו בתיהם מצרים את הארץ ונום האדמה אשר הם עליה 22 והפלתיו ביום ההוא את הארץ נשן אשר עמי עמד עלייה לבתוי היהות שם ערב--למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ 23 ושמתי פדת בין עמי ובין עמד הארץ מפני הארץ 24 ויעיש יהוה כן ויבא ערב כבד למלחר יהוה הארץ 25 ויקרא פרעה אל משה ולאהרן שמי אמר לך זבחו לאלהיכם--בארץ 26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אללהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם--ולא יסקלנו 27 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלהינו 28 ויאמר פרעה אני אשלח אתכם וזבחת ליהוה אלהיכם במדבר-- רק הרחק לא תרחקו ללבת העתירם בערדי 29 ויאמר משה הנה אני יוצא מעמד והעתרת אל יהוה וסר הארץ מפרעה מעבדיו וממעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבתוי שלח את העם לזבח ליהוה 30 וויצא משה

ונהפכו לדם ¹⁸ והרגנה אשר ביאר תמות ובחש הiar
ונגליו מצרים לשותות מים מן הiar ¹⁹ ויאמר יהוה
אל משה אמר אל אהרן קח מטה ונתה יידך על מימי
מצרים על נהריהם על יאריהם ועל אגמייהם ועל כל
מקוה מימייהם--ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים
ובצעים ובאבניים ²⁰ ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה
יהוה וירם במטה ויקח את המים אשר ביאר לעני
פרעה ולענין עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר
לדם ²¹ והרגנה אשר ביאר מטה ויבאש הiar ולא
יכלו מצרים לשותות מים מן הiar ויהי הדם בכל
ארץ מצרים ²² ויעשו כן חרטמי מצרים בטליהם
ויהזק לב פרעה ולא שמע עליהם כאשר דבר יהוה
ויבפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת ליבו נס לזאת ²⁴
ויחפרו כל מצרים סביבת הiar מים לשותה כי לא
יכלו לשות מימי הiar ²⁵ וימלא שבעת ימים אחריו
הकות יהוה את הiar

הכוות יהוה את הiar

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי וויעבדנו ² ואם מאן אתה לשלוח הנה אנכי נגף את כל גנולך--בצפרדעים ³ וושׁרץ היאר צפרדעים ועלו ובואו בביהיך ובחדר משכובך ועל מטבחך ובכיתת עבדיך ובעניך ובתנוריך ובמשארותיך ⁴ ובכח ובעמך ובכל עבדיך--יעלו הצפרדעים ⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נתה את ידך במטהך על הנחרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים ⁶ וויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים ⁷ וויעשו כן החרטמים בטליהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים ⁸ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה ⁹ ויאמר משה לפרקת הפתא רעל למתי אעתיך לך ולעבדיך ולעמד להכritis הצפרדעים מך ומבחןך רק ביאר תשאRNAה ¹⁰ ויאמר למהר ויאמר כדברך--למען תדע כי אין כי הוה אלהינו טו וסרו הצפרדעים מך ומבחןך ומעבדיך ומעמדך רק ביאר תשאRNAה ¹¹ ויצא

ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה-ויריד עליהם הברד ומתו ²⁰ הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה--הניס את עבדיו ואת מקנחו אל

הbatis ²¹ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה--ויעזב את עבדיו ואת מקנחו בשדה ²² ויאמר יהוה אל משה נטה את יידך על השם יודי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה--בארץ מצרים ²³ ווית משה את מטהו על השם יודה נטה קלת וברד ותהלך אש ארצתה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים ²⁴ ויהי ברד--ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאו נא--אשר לא היה כמוהו בכל ארץ מצרים מאו היהתה לנו ²⁵ ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מארם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר ²⁶ רך בארץ גשן אשר שם בני ישראל--לא היה ברד ²⁷ וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני עמי הרשעים ²⁸ העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אליהם וברד ואשלחה אתכם ולא חספונו לעמד ²⁹ ויאמר אליו משה מצאתי את העיר אפרה את כפי אל יהוה הקלות יהדרון והברד לא היה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ ³⁰ ואתה עבדיך ידעתו--כי טרם תיראון מפני יהוה אליהם ³¹ והפשחה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשחה נבעל ³² והחתה והכמתה לא נכו כי אפילה הנה ³³ את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבודי את לבו ואת לב עבדיו למען שוו אתי אלה בקרבו ² ולמען תספר באני בך ובן בך את אשר התעללתי במצרים ואת אתי אשר שמי בם וידעתם כי אני יהוה ³ ויבא משה ואהרן אל פרעה

עם פרעה וייתר אל יהוה ³¹ ויעש יהוה לדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד ³² ויכבד פרעה את לבו נם בפעם הזאת ולא שלח את העם

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני כי אם מאן אתה שלח ועודך מחזיק בם ³ הנה יד יהוה הוה במקן אשר בשדה בסוסים בחמורים בוגלים בברק ובצאן--דבר כבד מאד ⁴ והפלת יהוה--בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר ⁵ ווישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה--בארץ ⁶ ויעש יהוה את הדבר הזה ממחתרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד ⁷ ווישלח פרעה ולא מות מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשון וזרקו משה השמיימה לעני פרעה ⁹ והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחון פרח אבעבצת--בכל ארץ מצרים ¹⁰ ויקחו את פיה הכבשון ויעמדו לפני פרעה ויזרק אותו משה השמיימה והוא שחין אבעבצת פרח באדם ובבהמה ¹¹ וולא יכולו החרטמים לעמוד לפני משה--מןפניהם השחין כי היה השחין בחרטם ובכל מצרים ¹² ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה ¹³ ויאמר יהוה אל משה השם בברק והתייצב לפני פרעה ואמרת אליו כי אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני ¹⁴ כי בפעם הזאת אני שלח את כל מנפתיו אל לך ובעבדיך ובעמך--בעבור תדע כי אין כמו בכל הארץ ¹⁵ כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמק בדבר ותכחיד מן הארץ ¹⁶ וואלם בעבור זה את העמדתיך בעבור הרatak את כחיו ולמען ספר שמי בכל הארץ ¹⁷ עודך מסתולל בעמי לבליחו שלחם ¹⁸ הני ממתיר כעת מהר ברד כבד מאד אשר לא היה כמוהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה ¹⁹

ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי
מאנת לעת מפני שלח עמי ויעבדני ⁴ כי אם מאן אתה
שליח את עמי-הנני מביא מחר ארבה בגבולד ⁵
וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל
את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את
כל העץ הצמח لكم מן השדה ⁶ ומלאו בתיך ובתי
כל עבדך ובתי כל מצרים אשר לא רוא או אבחן
ואבות אבותיך מיום היותם על הארץ עד היום הזה
ויפן ויצא מעם פרעה ⁷ ויאמר עבדי פרעה אליו עד
מתי יהיה זה לנו למועד-שליח את האנשים ויעבדו
את יהוה אלהיהם הטרם תدع כי אבראה מצרים ⁸
וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם
לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומני הгалלים ⁹ ויאמר
משה בנעדרינו ובזקנינו נלך בבניינו ובבנותנו בצאננו
ובבקרנו נלך-כי תג יהוה לנו ¹⁰ ויאמר אלהם יהו
כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו
כי רעה נגד פויכם ¹¹ ולא כן לכנו נא הנברים ועבדו
את יהוה-כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתכם מארץ
פני פרעה ¹² ויאמר יהוה אל משה יידך על ארץ
מצרים בארכבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל
שב הארץ את כל אשר השאיר הברד ¹³ ויט משה
את מתחו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ
כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה-ורוח הקדים
נשא את הארבה ¹⁴ ויעל הארבה על כל ארץ מצרים
וינח בכל נבול מצרים כבד מאד--לפניו לא היה
כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן ¹⁵ וויכס את עין
כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל שב הארץ
ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל
ירק בעץ ובשב השדה בכל ארץ מצרים ¹⁶ וימחר
פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה
אליהם-ולכם ¹⁷ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם
ועתירנו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות
זהו ¹⁸ ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה ¹⁹ ויהפוך
יהוה רוח ים חזק מארך וישא את הארבה ויתקעתו ימה
סוף לא נשאר ארבה אחר בכל נבול מצרים ²⁰ ויהזק
פרעה ולא שליח את בני ישראל מארצו

11 ויאמר יהוה אל משה עוד גען אחד אביה
על פרעה ועל מצרים-אחריו כן ישלח אתכם מזה
שלחו-כליה נרש ונרש אתכם מזה ² דבר נא באוני
העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעהה כל
כסף וכלי זהב ³ ויתן יהוה את חן העם בעני מצרים
نم האיש משה נדול מאד בארץ מצרים בעני מצרים
פרעה ובעני העם ⁴ ויאמר משה מה אמר יהוה כחצית
הלילה אני יוצא בתוכך מצרים ⁵ ומות כל בכור בארץ
מצרים-מכור פרעה היישב על כסאו עד בכור
השפחה אשר אחר הרחמים וכל בכור בהמה ⁶ והויה
צעקה גדרלה בכל ארץ מצרים אשר כמתו לא נהיתה
וכמוה לא תספ ⁷ ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב
לשנו למאיש ועד בהמה--למען תדעון אשר יפללה
יהוה בין מצרים ובין ישראל ⁸ וירדו כל עבדיך
אללה אליו והשתחו לו לאמץ צא אתה וככל העם אשר
ברגנליך ואחריו כן יצא ויצא מעם פרעה בחראי אף ⁹
ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה--למען
רבות מופתיך בארץ מצרים ¹⁰ וממש ואהרן עשו את
כל המפתחים האלה--לפני פרעה ויהזק יהוה את לב
יהוה את לב פרעה ולא שליח את בני ישראל הארץ ²¹ ויאמר

בבתיכם כי כל אכל מומצאת ונכרצה הנפש ההוא מעדת יישראל--בנור ובארהה הארץ ²⁰ כל מומצאת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מוצות ²¹ ויקרא משה לכל זקנינו יישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתייכם--ושבתו הפסח ²² ולקחתם אנדרת אזוב וטבלתם בדם אשר בסוף והגעתם אל המשקוף ואל שתו המיווות מן הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו--עד בקר ²³ ועבר יהוה לנוף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המיווות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנוף ²⁴ ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם ²⁵ וודיה כי הבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם--כasher דבר ושמרתם את העבדה זאת ²⁶ וודיה כי יאמרו אליכם בנייכם מה העבדה זאת לכם ²⁷ ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתיהם בני יישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתיינו הצליל ויקד העם וישתחוו ²⁸ וילכו ויעשו בני יישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו ²⁹ ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור הארץ מצרים ממכר פרעה הדשע על כסאו עד בכור השבי אשר בביה הבור וכל בכור בהמה ³⁰ ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה נדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מות ³¹ ויקרא למשה ולאהרן ליליה ויאמר קומו צאו מתחוק עמי--נאם אתם נם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדרכם ³² נם צאנכם נם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם נם אתי ³³ ותחזק מצרים על העם ל Maher לשלהם מן הארץ כי יאמרו לנו מותים ³⁴ וישא העם את בצקו טרם ייחמץ משארתם צדרת בשמלתם על שככם ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו מצרים ³⁵ כל כי שיביעי מקרא קדש יהוה לכם כל מלאה לא יעשה בהם--אך אשר יאל כל נפש הוא לבדו יעשה לכם ³⁶ ושמרתם את המוצות כי בעצם הימים הוה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את הימים הוה לדרתיכם-חיקת עולם ³⁸ בראשן בארכבה הגברים לבר מטף ³⁸ וגם ערבות רב עלה אתם וצאנם ובקר מקנה כבד מאד ³⁹ ויאפו את הבצק אשר הוציאו ועשרים לחדש--בערב ³⁹ שבעה ימים--שאר לא ימצא

לאמר ² והחדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדיshi השנה ³ דברו אל כל עדת יישראל לאמר בעשר לחידש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבות--שה לבית ⁴ ואם ימעט הבית מהוות משה-- ולחק הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכسو על השה ⁵ שה תמים זכר בן שנה יהוה לכם מן הכבשים וממן העזים תקחו ⁶ ויהיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחידש הזה ושבתו אותו כל קהל עדת יישראל--בין העברים ⁷ ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המיווות ועל המשקוף--על הבתים אשר יאכלו אותו בהם ⁸ ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומוצות על מרדינים יאכלו ⁹ אל האכלו ממננו ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרכבו ¹⁰ ולא תותירו ממננו עד בקר והנתר ממננו עד בקר באש תשרפו ¹¹ וככזה תאכלו אותו-- מתנים חנורים נעליכם ברגליכם ומכלכם בידכם ואכלתם אותו בחפוון פסח הוא לא ליהוה ¹² ועברתוי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתוי כל בכור הארץ מצרים מארם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים עשה שפטים אני יהוה ¹³ והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא היה בכם נוף למשחית בהכתי בארץ מצרים ¹⁴ והיה הימים הוה לכם לזכור וחננתם אותו חן ליהוה לדרתיכם חיקת עולם תחננו ¹⁵ שבעת ימים מוצות תאכלו--אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרצה הנפש הוא מישראלי--ימים הראשן עד יום השבעי ¹⁶ וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהוה לכם כל מלאה לא יעשה בהם--אך אשר יאל כל נפש הוא לבדו יעשה לכם ¹⁷ ושמרתם את המוצות כי בעצם הימים הוה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את הימים הוה לדרתיכם-חיקת עולם ¹⁸ בראשן בארכבה עשר יום לחידש בערב תאכלו מצה עד יום האחד ועשרים לחדש--בערב ¹⁹ שבעה ימים--שאר לא ימצא

לך ולא בתוך ונתנה לך ¹² והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שער בהמה אשר יהיה לך הזכרים-- ליהוה ¹³ וככל פטר חמר תפדה בשעה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בכנייך תפדה ¹⁴ והיה כי ישאלך בנק מחר--לאמר מה זאת ואמרת אליו--בחזק ירד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים ¹⁵ ויהי כי הקשה פרעה לשלהנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם וער בכור בהמה על כן זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפרה ¹⁶ והיה לאות על ידכה ולוטפתה בין עיניך כי בחוק ירד הוציאנו יהוה ממצרים ¹⁷ ויהי בשלה פרעה את העם ולאתם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחהה--ושבו מצרים ¹⁸ ויסב אלהים את העם דרך המדברים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ¹⁹ ויהי משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השבע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליהם את עצמותי מזה אתכם ²⁰ ויסעו מוסכת וייחנו באתם בקצת המדבר ²¹ ויהוה הילך לפניהם יומם בעמוד ענן נחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאריך להם-- לילכת יומם וליל ²² לא ימש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה--לפני העם

14 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל וישבו וייחנו לפניו פי החרות בין מנדול ובין הים לפניו בעל צפון נחטו תחנו על הים ³ ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סנור עליהם המדבר וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכברם בפרעה ובכל חילו יודעו מצרים כי אני יהוה ויעשוו כן ⁵ וינגד למלך מצרים כי ברוח העם ויהפוך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ⁶ ויאסר את רכובו ואת עמו לתחם עמו ⁷ ויהי שיש מאות רכוב בחור וכל רכוב מצרים ושלשים על כלו ⁸ ויהזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחריו בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה ⁹ וירדףו מצרים אחריהם וישגנו אותם

מצרים ענה מצות--כי לא חמי כי גרשו מצרים ולא יכולו להתחמהנו גם צדה לא עשו להם ⁴⁰ ומושב בני ישראל אשר ישבו למצרים--שלשים שנה וארבע מאות שנה ⁴¹ ויהי מזמן שלשים שנה וארבע מאות שנה והוא בעם היום הזה יצא כל צבאות יהוה מארץ מצרים ⁴²ليل שמרים הו לא יהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה היה להוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם ⁴³ ויאמר יהוה אל משה ואחרן זאת חקקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו ⁴⁴ וכל עבד איש מקنته כסף--ומלתה אותו או יאכל בו ⁴⁵ תושב שכיר לא יאכל בו ⁴⁶ בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר הוצאה ועטם לא תשברו בו ⁴⁷ כל עדת ישראל יעשו אותו ⁴⁸ וכי נור אתק נר ועשה פסח ליהוה--המול לו כל זכר ואו יקרב לעשטו והיה כארוח הארץ וכל עREL לא יאכל בו ⁴⁹ תורה אחת יהיה לארוח ולגר הנר בתוככם ⁵⁰ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו ויהי בעם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים--על צבאות

13 וידבר יהוה אל משה לאמר ² קדרש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל--באדם ובבבמה לי הוא ³ ואמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם מצרים מבית עבדים כי בחוק ירד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמי ⁴ היום אתם יצאים בחדר האביב והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לחתת לך ארץ ובת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדר הזה ⁶ שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה ⁷ מצות יאכל את שבעת הימים ולא ייראה לך חמי ולא יראה לך שאר--בכל נבלך ⁸ והגדרת לבنك ביום ההוא לאמר בעבר זה עשה יהוה לי בצאתו מצרים ⁹ והוא לך לאות על ידך ולזוכרך בין עיניך למען תהיה תורה יהוה בפייך כי ביד חזקה החזק יהוה מצרים ¹⁰ ושמירת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה וזה יהיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנען כאשר נשבע

מצרים בתוך הים ²⁸ וישבו המים ויכסו את הרכב
ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים
לא נשאר בהם עד אחד ²⁹ ובני ישראל הלו כבבשה
בתוך הים והמים להם חמה מימיים ומשמאלם ³⁰
וישוע יהוה ביום ההוא את ישראל--מיד מצרים וירא
ישראל את מצרים מות על שפת הים ³¹ וירא ישראל
את היד הנדרלה אשר עשה יהוה במצרים וירא העם
את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עברו

15 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
לייהו ויאמרו לאמר אישרה להוה כי הנה נא חסוס
ורכבו רמה בים ² עז זומרת יהוה לישועה זה
אליו ואנו הנו אלהי אבי וארכמנתו ³ יהוה איש מלחמה
יהוה שמו ⁴ מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשו טבעו בים סוף ⁵ תהמת וכסימו ורדו במצולות
כמו אבן ⁶ ימינך יהוה נaddrני בכח ימינך יהוה תרעץ
אויב ⁷ וברב גאנך תחרס קמיך תשלח חרנד--
יאכלמו כקש ⁸ וברוח אפיק נערמו מים נצכו כמו נד
גולים קפאו תהמת בלב ים ⁹ אמר אויב אדרף אשיג
אחלק שלל המלאמו נשפי-- אריק חרב תורישמו
ירדי ¹⁰ נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
אדירים ¹¹ מי כמו באלים יהוה מי כמו נaddr
בקדר נורא תחלת עשה פלא ¹² נשית ימינך--תבלעמו
ארץ ¹³ נחית בחסדר עם זו נאלת נחלת בעז אל נזה
קדשך ¹⁴ שמעו עמים ירנוון חיל אחו ישבי פלשת ¹⁵
או נבהלו אלופי אדום-- אילו מואב יאחזמו רעד נמננו
כל ישבי כנען ¹⁶ תפל עליהם אימתה ופחד בנDEL
זרעך ידמו אבן עד יער עמק יהוה עד יער עם זו
קנית ¹⁷ תבאמו ותטעמו בהר נחלתך-- מכוון לשבtek
פעלת יהוה מקדש אדרני כוננו ידיך ¹⁸ יהוה מלך
עלם ועד ¹⁹ כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו
בימים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלו כבבשה
בבשה בתוך הים ²⁰ ותקח מרים הנכינאה אהות אהרן
את התף--בידיה ותצאנ כל הנשים אחריה בתפים
ובמלחט ²¹ ותען להם מרים שירו ליהוה כי הנה
נא חסוס ורכבו רמה בים ²² ויסע משה את ישראל

ננים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו--על
פי ההורת לפני בעל צפן ²³ ופרעה הקריב וישאו בני
ישראל את עיניהם והגה מצרים נסע אחריהם ויראו
מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה בז' ויאמרו אל משה
המבליאין קברים למצרים לקחתנו למות במדבר
מה זה עשית לנו להוציאנו למצרים ²⁴ הלא זה
הדבר אשר דברנו אליו במצרים לא אמר חיל ממןנו
ונעבירה את מצרים כי טוב לנו עבר את מצרים ממןנו
במדבר ²⁵ ויאמר משה אל העם אל תיראו-התיצבו
וראו את ישועת יהוה אשר עשה לכם היום כי אשר
ראיתם את מצרים היום--לא תספו לראתם עוד עד
עולם ¹⁴ יהוה ילחם לכם ואתם תחרשנו ²⁶ ויאמר
יהוה אל משה מה תצעק אליו דבר אל בני ישראל
וישעו ¹⁶ אתה הרם את מטהך ונטה את ידך על הים--
ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הום ביבשה ¹⁷ ואני
הנני מוחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכברה
בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו ¹⁸ וידעו מצרים
כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו ¹⁹
וישע מלאך האלים ההלך לפני מהנה ישראל וילך
מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם
ויבא בין מהנה מצרים ובין מהנה ישראל ויהו
הענן והחשיך ויאר את היללה ולא קרב זה אל זה
כל הלילה ²¹ ווית משה את ידו על הום ווילך יהוה
את הום ברוח קדמים עזה כל הלילה וישם את הום
לחרכיה ויבקעו המים ²² ויבאו בני ישראל בתוך
הימים ביבשה וויבאו אחריהם--כל סוס פרעה
רכבו ופרשיו אל תוך הום ²⁴ ויהי באשمرة הבקר
וישקף יהוה אל מהנה מצרים בעמוד אש וען ויחם
את מהנה מצרים ²⁵ וויסר את אבן מרכבתו ווינהנדו
בכבדה ויאמר מצרים אנסוה מפני ישראל--כי יהוה
נלחם להם במצרים ²⁶ ויאמר יהוה אל משה נתה את
ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל
פרשיו ²⁷ ווית משה את ידו על הים וישם הים לפנות
בקר לאיתנו ומזרים נסים לקראותו וינער יהוה את

תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם ¹³ ויהי בערב- והעל השלו ותכס את המנתה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה ¹⁴ ותעל שכבת הטל והנה על פנו המדבר דק מחשפס- דק ככפר על הארץ ¹⁵ ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא- כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה ¹⁶ זה הדבר אשר צוה יהוה لكم מטהו איש לפוי אכלו עמר לנגלנת מספר נפשיכם- איש לאשר באחלו תקחו ¹⁷ ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמןיעת ¹⁸ וימדו בעמר- ולא העדיף המרבה והמןיעת לא החסיד איש לפוי אכלו לcketו ¹⁹ ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנה עד בקר ²⁰ ולא שמעו אל משה וויתרו אנשים ממנה עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה ²¹ וילקטו אותו בבקר איש כפי אכלו והם המשמש גמס ²² ויהי ביום הששי לcketו לחם משנה- שני העمر לאחד ויבאו כל נשי הארץ- שבתו שבח קדש ליהוה אליהם הוא אשר דבר יתוה- שבתו שבח קדש ליהוה כל העדר הגינוי لكم למשמרת עד הבקר ²⁴ וויתרו אותו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמא לא היהת בו ²⁵ ויאמר משה אכלתו היום כי שבת הילקתו וביום השבעי שבת לא יהיה בו ²⁷ ויהי ביום השבעי יצאו מן העם לckett ולא מצאו ²⁸ ויאמר יהוה אל משה עד הנה מאנכם לשמר מצותי ותורתי יהוה אל משה עד הנה נתן לכם השבת- על כן הוא נתן לכם ²⁹ ראו כי יהוה נתן לכם השבת- על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומם שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו- ביום השבעי ³⁰ וישבתו העם ביום השבעי ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כורע גדר לבן וטعمו כצפחת בדבש ³² ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה- מלא העمر ממן למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים ³³ ויאמר משה אל אהרן קח צננת אחת ותן שמה מלא העمر מן והנה דבר אלהם אמר בין העברים האכלו בשור ובבקר

מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ²³ ויבאו מורתה- ולא יכולו לשחת מים מורה כי מרים הם על כן קרא שמה מורה ²⁴ וילנו העם על משה לאמר מה נשתה ²⁵ ויצעק אל יהוה ווירחיו יהוה עז וישליך אל המים וימתקו שמו תשמע לקל יהוה אלהיך והישר בעינוי תעשה והאונת למצותו ושמורת כל חקיו- כל המלחלה אשר שמותי במצרים לא אשים עלייך כי אני יהוה רפאך ²⁷ ויבאו אילמה- ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויהנו שם על המים

16 ויסעו מאילים ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני- בחמשה עשר יום לחדר השמי לנצחם מארץ מצרים ² וילנו (וילנו) כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן- במדבר ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים שבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר זהה להמית את כל הקהל הזה ב诫 ⁴ ויאמר יהוה אל משה אל הנני מטטר لكم לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביום למן אננו הילך בתורתاي אם לא ⁵ והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום ⁶ ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב- וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים ⁷ ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשם שמו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלנו (חלינו) עלינו ⁸ ויאמר משה בתה יהוה لكم בערב בשדר לאכל ולהם בבקר לשבע בשם יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינים עלייו ונחנו מה לא ⁹ עלינו תלנתיכם כי על יהוה ⁹ ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם ¹⁰ והוא כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן בו וידבר יהוה אל משה לאמר ¹² שמעתי את תלנותם בני ישראל- דבר אלהם אמר בין העברים האכלו בשור ובבקר

ישראל ממצרים 2 ויקח יתרו חתן משה את צפירה אשת משה- אחר שלוחה 3 ואחת שני בנויה אשר שם האחד נרשם- כי אמר נר הינו בארץ נכירה 4 ושם האחד אליעזר- כי אלהי אבי בעורי ויצלני מחרב פרעה 5 ויבא יתרו חתן משה ובנוו ואשתו- אל משה אל המדבר אשר הוא הנה שם- הרים האלים 6 ויאמר אל משה אני חתן יתרו בא אלך ואשכח- ושמי בנה עמה 7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחוו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבא האלהה 8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרקתו ולמצרים על אודת ישראל את כל התלהה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה 9 ויחד יתרו- על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצלו מיד מצרים 10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הצל אלתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הצל את העם מתחת ייד מצרים 11 עתה ידעת כי נודול יהוה מכל האלים כי בדבר אשר ידו עליהם 12 ויקח יתרו חתן משה עליה וובחים- לאלהים ובא אהרן וכל קני ישראל לאכל לחם עם חתן משה- לפני האלים 13 ויהי ממחורת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב 14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם- מודיע אתה יושב לבודך וכל העם נצב עלייך מן בקר עד ערב 15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אליו העם לדרש אלהים 16 כי יהיה להם דבר בא אליו ושפתי בין איש ובין רעה והודיע את חקי האלים ואת תורתיו ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה 17 גובל-table- גם אתה גם העם הזה אשר עמד עשה 18 גובל-table- גם אתה גם העם הזה אשר עמד כי כבר מך הדבר לא תוכל עשו לברך 19 עתה שמע בקלי איעץ ויהי אלהים עמד היה אתה לעם מול האלים והבאת אתה את הדברים אל האלים והזורהת אתם את החוקים ואת התורה והורעתם להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון 21 אתה תזהה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אמני אמרת- שני בצע ושםם עליהם שרי אלפיים שרי מאות

אתו לפניו יהוה למשמרת לדרתיכם 34 כאשר צוה יהוה אל משה וינויחו אהרן לפניו העדרת למשמרת 35 ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה- עד כאשר אל הארץ נשבת את המן אכלו- עד כאשר אל קצה הארץ נגען 36 והעمر עשרית האיפה הוא

17 ויסוכל עדת בני ישראל ממדבר סין למשיהם- על פי יהוה ויהנו ברפידים ואין מים לשחת העם 2 וירב העם עם משה ויאמרו לנו מים ונשחה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תגונן את יהוה 3 ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליינו ממצרים להמית אתו ואת בניו ואת מקני בצמא 4 ויצעק משה אל יהוה לאמר מה עשה לך לפניהם עוד מעט וסקלני 5 ויאמר יהוה אל משה עבר לפניו העם וקח את מקני ישראל ומתק אשר הכהית בו את היאר- קח בידך והלכת 6 הני עמד לפניך שם על הוצר בחרב והכית בצור ויצאו ממנה מים ושתה העם ויעש כן משה לעני זקנין ישראל 7 ויקרא שם המקום מסה ומריבקה על ריב בני ישראל ועל נסחם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין 8 ויבא עמלך וילחם עם ישראל ברפידים 9 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא להם בעמלך מהר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלים בידי 10 ויעש יהושע כאשר אמר לו משה- להלחם בעמלך ומשה אהרן וחור עלו לראש הגבעה וויהי כאשר ירים משה ידו- נגבר ישראל וכאשר יניח ידו נגבר מלך 11 וידי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואחרון וחור תמכו בידייו מזוה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא המשם 12 ויהלש יהושע את מלך ואת עמו לפוי חרב 14 ויאמר יהוה אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמרה את זכר מלך מתחת השמים 15 ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נס 16 ויאמר כי יד על כס יה מלכמיה ליהוה בעמלך- מדרדר

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את

לששש שנים אל תגשו אל אשה ¹⁶ ויהי ביום השלישי
בביהת הבקר וייהי קלת וברקים וענן כבד על הארץ
ויקל שפר חיק מאיד ויחרד כל העם אשר במנחנה
¹⁷ וויצא משה את העם לקראות האללים מן המנוחה
ויתיצבו בתחתית ההר ¹⁸ והר סיני עשן כלו מפני
אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשו כעשן הכבשן
ויחרד כל ההר מאיד ¹⁹ ויהי קול השפר הולך וחזק
מאיד משה ידבר והאללים יענו בקול ²⁰ וירד יהוה
על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל
ראש ההר ויעל משה ²¹ ויאמר יהוה אל משה רד
העד בעם פן יחרטו אל יהוה לדראות ומפל ממןנו רב
²² וגם הכהנים הננים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ
בבهم יהוה ²³ ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם
לעלת אל הר סיני כי אתה העדרתך בנו לא אמר הגבל
את ההר וקדשו ²⁴ ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית
אתה ואחרך עמק והכהנים והעם אל יחרטו לעלה
אל יהוה--פן יפרץ בם ²⁵ וירד משה אל העם ויאמר
אליהם

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר
2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוציאתי מארץ מצרים
3 מבית עבדים לא יהיה לך אליהם אחרים על פני
4 לא תעשה לך פסל וכל תמורה אשר בשמות ממעל
ואשר בארץ מתחת-ושאר בימים מתחת לארץ
5 התשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא-פרק עזון אתה על בנים על שלשים ועל רבעים
לשנאי 5 ועשה חסד לאלפים-לאהבו ולשמרי מצות
6 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר ישא את שמו לשוא 7 זכור את יום השבת
לקדרשו 8 ששת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך ויום
השביעי-שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובןך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך ונך אשר
בשעיריך 10 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת
הארץ את הים ואת כל אשר בם ווינה ביום השבעי
על כן ברך יהוה את יום השבת-ויקדרשו כן כבר את
אביך ואת אמך-למען יארכון ימיך על האדמה אשר

שרי חמשים ושרי עשרה ²² ושפטו את העם בכל עת
והיה כל הדבר הנדרל יביאו אליך ²³ וכל הדבר הקטן
ישפטו הם והקל מעלייך ונשאו אתך ²³ אם את הדבר
זה תעשה וצורך אליהם ויכלה עמד ונם כל העם הזה
על מקומו יבא בשלום ²⁴ וישמע משה לקול חתנו וייעש
כל אשר אמר ²⁵ ויבחר משהאנש חיל מכל ישראל
ויתן אתם ראשים על העם--שרי אלף שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרה ²⁶ ושפטו את העם בכל עת
את הדבר הקשה יביאו אל משה וכל הדבר הקטן
ישפטו הם ²⁷ וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו
19 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים--
ביום זהה באו מדבר סיני ² ויסעו מרפדים ויבאו
מדבר סיני ויזנו במדבר ויחן שם ישראל ננד ההר ³
ומשה עליה אל האללים ויקרא אליו יהוה מן ההר
לאמר כה תאמר לבית יעקב ותnid לבני ישראל
4 אתם ראיים אשר עשיתו למצרים ואשא אתכם
על כנפי נשרים ואבא אתכם אליו ⁵ ועתה אם שמוע
תשמעו בקלי ושמרתם את בריתו--והייתם לי סגלה
מכל העמים כי ⁶ כל הארץ ⁶ ואתם תהיו לי מלכת
כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני
ישראל ⁷ ויבא משה ויקרא ליקני העם וישם לפניו
את כל הדברים האלה אשר צויתו יהוה ⁸ ווענו כל
העם יהדו ואמרו כל אשר דבר יהוה נעשה והוא
משה את דבריו העם אל יהוה ⁹ ויאמר יהוה אל משה
הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם
בדבורי עמק ונם בך יאמין לעולם ויגיד משה את
דברי העם אל יהוה ¹⁰ ויאמר יהוה אל משה לך אל
העם וקדשתם הימים ומחר וככבשו שמלהם ¹¹ וזהו
נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעני
כל העם--על הדר סיני ¹² והגבלה את העם סביב
לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצתו כל הנגע
בהר מות ימות ¹³ לא תנע בו ייד כי סקול יסקל או
ירה יירה--אם בהמה אם איש לא יהיה במשך היבול
המה יעלן בהר ¹⁴ וירד משה מן ההר אל העם ויקדש
את העם וככבשו שמלהם ¹⁵ ויאמר אל העם הוי נכנים

14 וכי יוזד איש על רעהו להרנו בערימה--מעם מזבחיו תקחנו למות 15 ומכה אבוי ואמו מות יומת 16 וכן באיש ומכרו ונמצאו בידו מות יומת 17 ומקהל אבוי ואמו מות יומת 18 וכי יריבין אנשים--והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו--ונקה המכחה רק שבתו יתן ורופא ירפא 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמרתו בשבת ומתת תחת ידו--נקם ינקם 21 אך אם יום או יומיים יעמוד--לא יקם כי כספו הוא 22 וכי ינצח אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא היה אסון--ענויש עונש כאשר ישית עלייו בעל האשמה וננתן בפללים 23 ואם אסון יהוה--ונתת נפש תחת נפש 24 עין תחת עין שנ תחת שנ יד תחת יד רגל תחת רגל 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חברה תחת חברה 26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמרתו--ושחתה לחפשו ישלחנו תחת עינו 27 ואם שנ עבדו או שנ אמרתו יפיל--לחפשו ישלחנו תחת שנו 28 וכי יגח שור את איש או את אשה וממת--סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי 29 ואם שור נהג הוא מתמל שלשם והוועך בבעליו ולא ישרמו והמתה איש או אשה--השור יסקל ונם בעליו יומת 30 אם כפר יושת עליו--ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו 31 או בן ינח או בת ינח--כמשפט זהה יעשה לו 32 אם עבר יגח השור או אמרה--כסף שלשים שקלים יתן לאדנייו והשור יסקל 33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר--ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור 34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבבעליו והמתה יהיה לו 35 וכי יגף שור איש שור רעהו וממת--ומכרו את השור החוי וחציו את כספו ונם את המת ייחצון 36 או נודע כי שור נהג הוא מתמל שלשם ולא ישרמו בעליו--שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו

22 כי יגיב איש שור או שה וטבחו או מכרכו--חמסה בקר ישלם תחת השור וארכע צאן תחת השה 2 אם במחתרת ימצא הנגב והכה וממת--אין לו דמים 3 אם זרחה המשמש בעליו דמים לו שלם ישלם--אם אין לו והאללים אינה לידו--ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה

יהוה אלהיך נתן לך 12 לא תרצה לא תנאף לא תגנב לא תענה ברעך עד שקר 13 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושרוו וחרמו וכל אשר לרעך 14 וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידם ואת קול השפר ואת החיה עשן וירא העם וינוועו ויעמדו מרחק 15 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל דבר עמנו אללים פן נמות 16 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעור נסות אתכם בא האלהים ובבעור תהיה ייראות על פניכם--לבaltı תהטאו 17 ויעמד העם מרחק ומשה נשא אל הערפל אשר שם האלהים 18 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראים--כי מון השמיים דברתי עמכם 19 שלמייך את צאנך ואתה בקרך בכל המקומות אשר אזכיר את שמי אבואה אליך וברכתייך 21 ואם מזבח אבנים העשא לי לא הבנה אתה נזות כי הרברך הנפה עליה ותחללה 22 ולא תעלה במעלה על מזבחך אשר לא תגלה ערותך עליו

21 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם 2 כי תקנה עבר עברי שיש שנים יעבד ושבשעתי--יצא לחפשי חنم 3 אם בנפו יבא בנפו יצא אם בעל אשה והוא ויצאה אשתו עמו 4 אם אדרני ייתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות--האשה וילדה תהיה לאדנית והוא יצא בנפו 5 ואם אמר העבר אהבתו את אדרני את אשתי ואת בני לא יצא חפשי 6 והתנישו אדרני אל האלהים והתנישו אל הדלה או אל המזווה ורצע אדרני את אונו במרצע ועבדו לעלם 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה--לא יצא עצאת העבדים 8 אם רעה בעני אדרנית לא (לו) יעדיה--והפירה לעם נכריו לא ימשל למכרה בכנדו בה 9 ואם לבנו יעדנה--כמשפט הבנות יעשה לה 10 אם אחרת יקח לו--שארה כסותה וננהה לא יגרע 11 ואם שלש אלה--לא יעשה לה ויצאה חنم אין כסף 12 מכאה איש ומות מות יומת 13 ואשר לא צדה והאללים אינה לידו--ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה

שבועת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תנתנו לי ³¹ ונמכר בנבנתו ⁴ אם המצא תמצא בידו הנקבה מושר עד חמור עד שה---חיים שנים ישלם ⁵ כי יבר איש שדה או כרם ושלוח את עיריה ובכער בשדה אחר--- מיטב שדרחו ומיטב כרמו ישלם ⁶ כי חצא אש ומצעה קצים ונaccel גדייש או הקמה או השדה---שלם ישלם המבער את הבURA ⁷ כי יתן איש אל רעהו כסף או כלם לשמר ונגב מבית האיש---אם ימצא הנגב ישלם שנים ⁸ אם לא ימצא הנגב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאת רעהו ⁹ על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אברהה אשר יאמר כי הוא זה---עד האלהים יבא דבר שניים אשר ירשען אליהם ישלם שנים לרעהו ¹⁰ כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וככל בהמה--- לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה ¹¹ שבעת יהוה תהיה בין שנייהם---אם לא שלח ידו במלאת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם ¹² ואם נגב יגנב מעמו--- ישלם לבעליו ¹³ אם טרכ טרכ יבאהו עד המרפא לא ישלם ¹⁴ וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם ¹⁵ אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו ¹⁶ וכי יפתח איש בתולה אשר לא ארש---ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאין ימאנ אביה להתחה לו---כסף ישקל ממהר הכתולות ¹⁸ מכשפה לא תהיה ¹⁹ כל שכב עם בהמה מות יומת ²⁰ זבח לאלהים יחרם---בלתי ליהוה לבדו ²¹ ונגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים היהם הארץ כל אלמנה ויתום לא תענון ²³ אם ענה תענה מצרים ²² כל אלמנה ויתום לא תענון ²³ אם ענה תענה אתו---כי אם צעק אליו שמע אשמע צעקתו ²⁴ וחרה אפי והרנתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים ²⁵ אם כסף תלווה את עמי את העני עמק---לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך ²⁶ אם חבל תחבל שלמת רעך---עד בא השמש תשיבנו לו ²⁷ כי הוא כסותה לבירה הוא שלמו לערו בימה ישכב--- והיה כי יצעק אליו ושמעתו כי חנון אני ²⁸ אלהים לא תקל ונשיא בעמק לא תאר ²⁹ מלאתך ורמעך לא תאהר בכור בנויך תמן לי ³⁰ כן תעשה לשך לצאנך

לכלב תשלכו אותו ²³ לא השא שמע שוא אל השט ידרך עם רשות להיות עד חמס ² לא תהיה אחורי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטה אחר רביבים---להתת ³ וдол לא תחרד ביריבו כי תפגע שור איביך או חמור---תעה השב תשיבנו לו ⁵ כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדרת מעזב לו---עוזב תעוז עמו ⁶ לא תטה משפט אביך ביריבו ⁷ מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תחרג כי לא אצדיק רשות ⁸ ושהד לא תקח כי השחר יעור פקחים ויסוף דברי צדיקים ⁹ ונור לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הנר---כי גרים היהם בארץ מצרים ¹⁰ ושש שנים תזרע את הארץ ואספה את התבואה ¹¹ והשביתת תשטנה ונשתח ואכלו אבני עמק ויתרם תאכל היהת השדה כן תעשה לכרכך לוייתך ¹² ששת ימים תעשה מעשיך וביום השבעי השבת---למען נינה שורך וחמרך ווינפש בן אמותך והנגר ¹³ ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך ¹⁴ שלש רגלים חוג ל' ביום השנה ¹⁵ את חוג המצוות תשמר---שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת מצרים ולא יראו פניהם ריקם ¹⁶ והג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה ותג האסף בצאת השנה באסף את מעשיך מן השדה ¹⁷ שלש פעמים בשנה---יראה כל זכרך ולא ילין חלב חמי עד בקר ¹⁹ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלב אמו ²⁰ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי ²¹ השמר מפנינו בקרבו ²² כי אם שמעו השמע בקהל ועשית כל אשך אדרבר---ויאתי את איביך וצורת את צריך ²³ כי ילק מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחותמי והפרוי והכנעני החותי והיבוסי והכחדרתו ²⁴ לא תשתחווה

כתบทי להורותם ¹³ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל
משה אל הר האלים ¹⁴ ואל הזקנים אמר שבו לנו
בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וזרע עמכם
מי בעל דברים יגש אליהם ¹⁵ ויעל משה אל ההר
ויכסחו הענן את ההר ¹⁶ וישכן כבוד יהוה על ההר סיני
מתוך הענן ¹⁷ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש
ההר לעיני בני ישראל ¹⁸ ויבא משה בתוך הענן ויעל
אל ההר וידיו משה בהר ארבעים ים וארבעים לילה
25 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו
תקחו את תרומתי ³ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם
זהב וכסף ונחשת ⁴ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ⁵ ווערת אילם מאדמים וערת תהשים ועצי שטים
שמן למאר בשמי לשםן המשחה ולקתרת הסמים
אבני שם ואבני מלאים לאפר ולהשן ⁸ ועשו לי
מקדש ושכنتי בתוכם ⁹ ככל אשר אני מראה אותך
את תבנית המשכן ואת הבניות כל כליו וכן תעשו ¹⁰
וועשו ארון עצי שטים אמיתיים וחצי ארכו ואמה וחצי
ורחבו ואמה וחצי קמתו ¹¹ וצפית אותו זהב טהור מבית
ומחוון תצפנו ועשית עליו זהב סביב ¹² ויצקת
לו ארבע טבעת זהב וננתה על ארבע עפתיהו ושתי
טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנה
ועשית בדי עצי שטים אמיתיים זהב ¹⁴ והבאת
את הבדים בטבעת על צלעתה הארן לשאת את אהרן
בhem ¹⁵ בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסדו ממנה ¹⁶
וננתת אל הארן--את העדרת אשר אתן אלך ¹⁷ ועשית
כפרת זהב טהור אמיתיים וחצי ארכה ואמה וחצי
דרחבה ¹⁸ ועשית שנים כרכבים זהב מוקשה תעשה אתם
משני קצוות הכפרת ¹⁹ ועשה כרוב אחד מוקשה מזו
וכרוב אחד מוקשה מזו מן הכפרת תעשו את הרכבים
על שני קצוותיו ²⁰ והיו הרכבים פרשי כנפים למעלה
סכךים בכנפיים על הכפרת פניהם איש אל אחדו אל
הכפרת--יהו פנו הרכבים ²¹ וננתת את העדרת אשר אתן
הארן מלמעלה ואל הארן--תתן את העדרת אשר אתן

לאלהיהם ולא תעדרם ולא תעשה כמעשיהם כי יהוה תחרסם ושבר תשרב מצתיהם ²⁵ ועבדתם את יהוה אליהם וברך את לחם ואת מיםיך והסרתי מחלתו מקרובך ²⁶ לא תהיה משכלה ועקרה בארץך את מקרובך ימיך ²⁷ את אימתי אשלה לפניך והמתו את כל העם אשר תבא בהם ונתהי את כל איביך אליך ערכך ²⁸ ושלחת את הצרעה לפניך ונרגשה את החווית הכנענית ואת החתי--מלפנייך ²⁹ לא אנדרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שמה ורבה עלייך חיית השדה ³⁰ מעת אנדרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ ³¹ ושתוי את נבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הדנאר כי אהן בידכם את ישיبي הארץ ונרגשטו מפניך ³² לא תברת להם ולאליהם בריתם ³³ לא ישבו בארץך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אליהם כי יהיה לך למקש **24** ואל משה אמר אלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושביעים מזקנין ישראל והשתחויהם מרחק ² ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו ³ זיויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה ⁴ ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בברך ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מזבח לשנים עשר שבטי ישראל ⁵ וישלח את נעריו בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה--פרים ⁶ ויקח משה חצי הדם וישם באנת וחצי הדם זורק על המזבח ⁷ ויקח ספר הברית ויקרא באוני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע ⁸ ויקח משה את הדם וזורק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה ⁹ ויעל משה ואהרן--נדב ואביהוא ושביעים מזקנין ישראל ¹⁰ ויראו את אליהו ישראלי ותחת רגליו כמעשה לבנת הספר וכעצם השמים לטהר ¹¹ וואל אצלי בני ישראל לא שלח ידו ויהו את האלים ויאכלו וישתו ¹² ויאמר יהוה אל משה עליה אליה החרה--והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והتورה והמצווה אשר

אליך ²² ונונדרתי לך שם ודברתו אתך מעל הכפרה מבין שני הקרים אשר על ארון העדרת- את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל ²³ ועשיתו שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו ²⁴ וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב ²⁵ ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב ²⁶ ועשיות לו ארבע טבעת זהב ונחת את הטבעת על ארבע הפתאות אשר לאربع רגליו ²⁷ לעתם המוגרתת תהיין הטבעת- לכתים לבדים לשאת את השלחן ²⁸ ועשיות את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא ²⁹ ובם את השלחן ²⁹ ועשיות קערתו וכפתיו וקשותיו ומנקותיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם ³⁰ ונחת על השלחן ³⁰ לחם פנים לפני תמיד ³¹ ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכיה וקנה נביעה כפתירה ופרחיה ממנה יהיו ³² וושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני ³³ שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה ³⁴ ובמנרה ארבעה גבעים משקדים- כפתירה ופרחיה ³⁵ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה- לששת הקנים היוצאים מן המנרה ³⁶ כפתרים וקנותם ממנה יהיו כליה מקשה אחת זהב טהור ³⁷ ועשיות את נרתיה שבעה והעליה את נרתיה והאיר על עבר פניה ³⁸ ומלךיה ומחתתיה זהב טהור ³⁹ ככר זהב טהור יעשה אתה- את כל הכללים האלה ⁴⁰ וראה ועשה בתבניות- אשר אתה מראה בהר

26 ²¹ ואת המשכן תעשה עשר ורידת שיש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני- כקרים מעשה חשב תעשה אתם ²² ארכן היריעת האחת מודה אחת לכל היריעת אחד ושני ארנים תחת הקרש האחד ולירכתי המשכן ימה תעשה שש קרשים ²³ ושני קרשים תעשה למקצתה המשכן- בירכתיים ²⁴ וייהיו תאמם מלמטה וייחדו יתיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצתה יתיו ²⁵ והוא שמנת קרשים וארכנים כסוף שש עשר ארנים שני ארנים

ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשיקיהם סוף ²² וכן לפאות צפון בארד קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשיקיהם סוף ²² ורחב החצר לפאות ים קלעים חמישים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם ערבה ²³ ורחב החצר לפאות קרמיה מזרחה-- חמישים ערבה ²⁴ ווממש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם ערבה ²⁵ ולבתף השנית-- חמיש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה ²⁶ וולכתף השנית-- ערבה ²⁷ וומש עשרה קלעים ערבה ²⁸ ורחב החצר מס' עשרים אמה תכלת וארכמן ותולעת שני ערבה ²⁹ ורחב החצר סביב מחשקים סוף ארבעה ³⁰ כל עמודי החצר סביב מחשקים סוף ערבה ³¹ וויהם סוף ערבה ³² ארך החצר מאה באמה ווש מזור-- מעשה רעם עמדיהם ארבעה ואדניהם ורחב חמישים בחמשים וקמה חמיש אמות-- ש' מזור ואדניהם נחשת ³³ לכל כל' המשכן בכל עברתו וכל יתרתו וכל יתרת החצר נחשת ³⁴ אתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית-- למאור להעלה נר תמיד ³⁵ באה' מועד מזוזן לפרכת אשר על העדת יערך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר-- לפנ' יהוה חקת עולם לדרתם מאות בני ישראל

28 **וְאַתָּה** **הַקְרֵב** **אֲלֵיךְ** **אֶת** **אַהֲרֹן** **אַחִיךְ** **וְאֶת** **בְּנֵי** **אֹתוֹ** **מִתּוֹךְ** **בְּנֵי** **יִשְׂרָאֵל**-- **לְכֹהֵן** **לִי** **אַהֲרֹן**--**נֶדֶב** **וְאַבְיוֹהָו** **אַלְעֹזֶר** **וְאַיְהָמֶר** **בְּנֵי** **אַהֲרֹן** ² **וְעַשֵּׂית** **בְּנֵי** **קְדֻשָּׁה** **לְאַהֲרֹן** **אַחִיךְ** **לְכִבּוֹד** **וְלְחַפְּרָתָה** ³ **וְאַתָּה** **תֹּדֶבֶר** **אֶל** **כָּל** **חַכְמִי** **לְבָאֵשׁ** **מְלָאֵתְךָ** **רוֹחַ חַכְמָה** **וְעַשֵּׂו** **אֶת** **בְּנֵי** **אַהֲרֹן** **לְקְדֻשָּׁו**--**לְכֹהֵנו** **לִי** ⁴ **וְאֶלְהָה** **הַבְּנִידִים** **אֲשֶׁר** **יִעַשׂ** **חִשֵּׁן** **וְאֶפְרַיִם** **וְמַעְלֵל** **וְכְתָנָת** **תְּשִׁבַּע** **מִצְנְפָת** **וְאֶבְנָת** **וְעַשֵּׂו** **בְּנֵי** **בְּנֵי** **אֹתוֹ** **קְדֻשָּׁה** **לְאַהֲרֹן** **אַחִיךְ** **וְלְבְנֵי**--**לְכֹהֵנו** **לִי** ⁵ **וְהֶם** **יִקְחֶוּ** **אֶת** **הַזָּהָב** **וְאֶת** **הַתְּחִלָּת** **וְאֶת** **הַאֲרָגְנָמָן** **וְאֶת** **תְּולַעַת** **הַשְׁנִי** ⁶ **וְעַשֵּׂו** **אֶת** **הַאֲפָר** **זָהָב** **תְּכִלָּת** **וְאֶרְגָּמָן** **תְּולַעַת** **שְׁנִי** **וְשֵׁש** **מִזּוֹר**--**מְעַשָּׂה** **חַשְׁבָּה** ⁷ **שְׁתִי** **כְּתָפָת** **חַבְרָת** **וְהַיָּה** **לְוָאֵל** **שְׁנִי** **קְצֹוֹתִי**--**וְחַבָּר** ⁸ **וְחַשְׁבָּב** **אֶפְדָּתָו** **אֲשֶׁר** **עַלְיוֹ** **כְּמַעֲשָׂהוּ** **מִמְנָנוּ** **וְהַיָּה** **זָהָב** **תְּכִלָּת** **וְאֶרְגָּמָן** **תְּולַעַת** **שְׁנִי**--**וְשֵׁש** **מִזּוֹר** ⁹ **וְלִקְחָת** **אֲשֶׁר** **אֶבְנִי** **שְׁהָם** **וְפָתָחָת** **לְחַצְרָה** **שְׁשָׁה** **מִשְׁמָתָם** **עַל** **הָאָבָן** ¹⁰

תחת הקרש האחד ושני אדרנים תחת הקרש האחד ²⁶ ועשית בריחם עצי שטים חמisha לקרש צלע המשכן האחד ²⁷ ווחמsha בריחם לקרש צלע המשכן השנית ווחמsha בריחם לקרש צלע המשכן לירכתיים ימה ²⁸ והבריה התיכון בתוך הקרשים מברח מנקזה אל הקצה ²⁹ ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב--בזמן לבריחם וצפיתה את הבריחם זהב ³⁰ והקמת את המשכן כמשפטו--אשר הראית בהר ³¹ ועשית פרכתת תכלת וארכמן ותולעת שני--ושש משור מעשה חשב יעשה אתה כרבים ³² ונתהה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב-- על ארבעה ארוני כרמי ³³ ונתהה את הפרכתת הקרשים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכתת לכם בין הקדרש ובין קדש הקדרשים ³⁴ ונתהה את הכפרת על ארון העדות--בקדש הקדרשים ³⁵ ושמטה את השלחן מזוזן לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן--תתן על צלע צפון ³⁶ ועשית מסך לפתח האה' תכלת וארכמן ותולעת שני וssh משור מעשה רעם ³⁷ ועשית למסך חמisha עמודי שטים וצפיתה אתם זהב וויהם זהב וויצקת להם חמisha ארוני נחשת

27 **וְעַשֵּׂית** **אֶת** **הַמּוֹבֵח** **עַצי** **שְׂטִים** **חַמֵּשָׁ אָמוֹת** **אָרֶךְ** **וְחַמֵּשָׁ אָמוֹת** **רְחֵב** **רְבֹוע** **יְהוָה** **הַמּוֹבֵח** **וְשֶׁלֶשׁ** **אָמוֹת** **קְמֻתוֹ** ² **וְעַשֵּׂית** **קְרָנְתִּיו** **עַל** **אֶרְבָּע** **פְּנִטוֹו**--**מִמְנוּ** **תְּהִינָּיו** **קְרָנְתִּיו** **וְצְפִיתָה** **אַתָּה** **נָחַת** ³ **וְעַשֵּׂית** **סִירְתִּיו** **לְדִשְׁנוֹ** **וַיְעִיוּ** **וּמְזֻרְקָתִיו** **וּמְזֻלְגָתִיו** **וּמְחַתְּתִיו** **לְכָל** **כְּלִיוֹ** **תְּעַשָּׂה** **נָחַת** **וְעַשֵּׂית** **עַל** **הַרְשָׁת** **אֶרְבָּע** **טְבֻעָה** **נָחַת** **עַל** **אֶרְבָּע** **קְצֹוֹתִיו** ⁵ **וְנָתַתָּה** **אַתָּה** **תְּחַת** **כְּרֶכֶב** **הַמּוֹבֵח**--**מְלֻמָּתָה** **וְהַיּוֹתָה** **הַרְשָׁת** **עַד** **חַצִּי** **הַמּוֹבֵח** ⁶ **וְעַשֵּׂית** **בְּדִים** **לְמִזְבֵּחַ** **בְּדִי** **עַצי** **שְׂטִים** **וְצְפִיתָה** **אַתָּה** **נָחַת** ⁷ **וְהַוֹּבֵא** **אֶת** **בְּדִי** **בְּטֻבָּעָה** **וְהִי** **הַבְּדִים** **עַל** **שְׁתִי** **צְלָעָת** **הַמּוֹבֵח**--**בְּשָׁאַת** **אַזְוֹן** ⁸ **נְבוּב** **לְחַתָּה** **תְּעַשָּׂה** **אֶת** **הַרְאָה** **אֶתְךָ** **בְּהַר** **כִּן** **יְעַשֵּׂה** ⁹ **וְעַשֵּׂית** **אֶת** **חַצְרָה** **מִזְבֵּחַ**--**לְפָאַת** **נֶבֶן** **תִּימְנָה** **קְלָעִים** **לְחַצְרָה** **שְׁשָׁה** **מִזְמָתָם** **עַל** **הָאָבָן** ¹⁰

האפוד כליל תכלת ³² והיה פִּי רָאשׁוֹ בַּתְּכוּן שְׁפָה
 יהיה לְפִיו סְבִיב מַעֲשָׂה אַרְגָּן כְּפִי תְּחִרְאָה יְהִי לְ—לָא
 יִקְרַע ³³ וְעַשְׂתָּה עַל שְׁולֵיו רַמְנִי תְּכָלָת וַאֲרָמְנוֹן וַתּוֹלֶעֶת
 שְׁנִי—עַל שְׁולֵיו סְבִיב וַפְעָמְנוֹ זָהָב בְּתוֹכָם סְבִיב ³⁴
 פַעְמָן זָהָב וַרְמָנוֹן פַעְמָן זָהָב וַרְמָנוֹן עַל שְׁולֵי הַמְעִיל
 סְבִיב ³⁵ וְהִיה עַל אַהֲרֹן לְשָׁרֶת וְנַשְׁמָעַ קָולוֹ בְּבָאוֹ אֶל
 הַקְדֵשׁ לְפִנֵי יְהָה וּבְצָאתָו—וְלֹא יִמְוֹת ³⁶ וְעַשְׂתָּה צִיצָּעָן
 זָהָב תְּהֹרֶת וְפָתַח עַלְיוֹ פְתֻוחִי חַתְמָן קְרַשׁ לִיְהָה ³⁷
 וְשְׁמוֹת אֲתָה עַל פְּתִיל תְּכָלָת וְהִיה עַל הַמְצָנֶפֶת אֶל מָוֶל
 פְנֵי הַמְצָנֶפֶת יְהָה ³⁸ וְהִיה עַל מַצְחָה אַהֲרֹן וְנַשָּׁא אַהֲרֹן
 אֶת עַוֹן הַקְדִשִים אֲשֶׁר יִקְרִישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל מַתְנָה
 קְדִשָּׁה וְהִיה עַל מַצְחָה תְּמִיד לַרְצֹן לָהֶם לְפִנֵי יְהָה
 וְשְׁבָצָת הַכְתָנָה שְׁוּעָשִׁית מַצָּנֶפֶת שְׁוּעָשִׁית
 מַעֲשָׂה רַקְם ⁴⁰ וּלְבָנֵי אַהֲרֹן תַעֲשֶׂה כְתָנָה וְעַשְׂתָּה לָהֶם
 אַבְנָתִים וּמְגֻבָעָות תַעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וְלְחַפָּרָת ⁴¹
 וְהַלְבָשָׁת אֶת אַהֲרֹן אַחִיךְ וְאֶת בְּנֵי אֶתְךָ וְמִשְׁחָתָה
 אֶתְךָ וּמַלְאָתָה אֶת יְדֶם וּקְדָשָׁת אֶתְךָ—וְכָהֵנוּ לֵי ⁴² וְעַשָּׂה
 לָהֶם מְכְנָסִי בְּדַר לְכָסּוֹת בְשֶׁר עֲרוֹה מִמְתָנִים וְעַד
 יְרַכִּים יְהָיו ⁴³ וְהִי עַל אַהֲרֹן וְעַל בְּנֵי בְּבָאֵם אֶל אַהֲל
 מוֹעֵד אוֹ בְגַשְׁתָמָם אֶל הַמּוֹבֵחַ לְשָׁרֶת בְקָדְשׁ וְלֹא יִשְׁאָו
 עָוֹן וּמְתוֹן חַקְתָ עָוָלָם לוֹ וְלֹזְרָעָו אַחֲרֵיו

29 וְהַדְבֵר אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה לָהֶם לְקַדְשׁ אֶתְךָ—לְכָהֵן
 לִי לְקֹחַ פֶר אַחֲרֵי בָנֵי בָקָר וְאַיִלָם שְׁנִים—תְּמִימָם ² וְלֹחָם
 מִצְוֹת וְחַלְתָ מִצְתָ בְלֹלוֹת בְשָׁמֶן וּרְקִיקָן מִצּוֹת מִשְׁחָה
 בְשָׁמֶן סָלַת חַטִים תַעֲשֶׂה אֶתְךָ ³ וּנוֹתַת אֶתְךָ עַל סָל
 אַחֲרֵי וְהַקְרָבָת אֶתְךָ בְסָל וְאֶת הַפְרָר—וְאֶת שְׁנִי הַאֲלָמִים
 4 וְאֶת אַהֲרֹן וְאֶת בְּנֵי תְקִרְיבָּאֵל פָתָח אֶהָל מוֹעֵד
 וְרַחֲצָת אֶתְךָ בְמִים ⁵ וּלְקַחַת אֶת הַבְנָדִים וְהַלְבָשָׁת
 אֶת אַהֲרֹן אֶת הַכְתָנָה וְאֶת מַעַיל הַאֲפֹד וְאֶת הַאֲפֹד
 וְאֶת הַחַשָּׁן וְאֶפְרָתָה לוֹ בְחַשֵּׁב הַאֲפֹד ⁶ וּנוֹתַת הַמְצָנֶפֶת
 עַל רָאשֵׁו וּנוֹתַת אֶת נֹזֵר הַקְדָשׁ עַל הַמְצָנֶפֶת ⁷ וּלְקַחַת
 אֶת שְׁמַן הַמְשָׁהָה וַיְצַקֵּת עַל רָאשֵׁו וּנוֹתַת אֶת ⁸ וְאֶת
 בְּנֵי תְקִרְיבָּה וְהַלְבָשָׁת כְתָנָת ⁹ וּנוֹחְגָרָת אֶתְךָ אֶבְנָת
 אַהֲרֹן וּבְנֵי וְהַבָּשָׁת לָהֶם מְגֻבָעָה וְהִיְתָה לָהֶם כְתָנָה
 לְחַקְתָ עָוָלָם וּמַלְאָתָה יָד אַהֲרֹן וִיד בְּנֵי ¹⁰ וְהַקְרָבָת אֶת

הַחַשָּׁן וְאֶת שְׁמוֹת הַשְּׁשָׁה הַנוּתְרִים עַל הַאֲבָן הַשְׁנִית—
 כְּתָולְדָתָם ¹¹ מַעֲשָׂה חַדְשָׁ אַבָּן—פְתֻוחִי חַתְמָן הַפְתָחָת אֶת
 שְׁתִי הַאֲבָנִים עַל שְׁמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסְבַת מִשְׁבָצָות
 וְהַבְּעָשָׂה אֶתְךָ ¹² וּנוֹתַת אֶת שְׁתִי הַאֲבָנִים עַל כְּתָפָת
 הַאֲפֹד אַבָּנִי וְכָרְדָן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנַשָּׁא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹת
 לְפִנֵי יְהָה עַל שְׁתִי מִשְׁבָצָת ¹³ וְעַשְׂתָּה מִשְׁבָצָת
 וְהַבְּעָשָׂה אֶת שְׁרָשְׂתָה אֶת שְׁרָשְׂתָה עַל המִשְׁבָצָת
 מַעֲשָׂה עַבְתָ וְנוֹתַת אֶת שְׁרָשְׂתָה הַעֲבָתָה אֶת
 15 וְעַשְׂתָ חַשָּׁן מִשְׁפָט מַעֲשָׂה חַשָּׁבָן—כְּמַעֲשָׂה אֲפֹד
 תַעֲשָׂנוּ זָהָב תְּכָלָת וַאֲרָמְנוֹן וְתַולְעָת שְׁנִי וְשֶׁמֶדֶר—
 תַעֲשָׂה אֶתְךָ ¹⁶ רְבוּעָה יְהָה כְפֹל וְרַתָּא אַרְכָו וְרַתָּה רַחְבָו
 וּוּמְלָאת בּוֹ מַלְאָת אַבָּן אַרְבָעָה טְרוּם אַבָּן טְוָר אָדָם
 פְשָׁדָה וּבְרַקְתָה—הַטְוָר הַאֲחָד ¹⁸ וְהַטְוָר הַשְׁנִי—נַפְךָ
 סְפִיר וַיְהִלֵּם ¹⁹ וְהַטְוָר הַשְׁלִישִׁי—לִשְׁמָ שְׁבָו וְאַחֲלָמָה
 20 וְהַטְוָר הַרְבִּיעִי—תְּרַשִּׁישָׁ וְשָׁהָם וְיִשְׁפָה מִשְׁבָצִים
 זָהָב יְהִי בְמִלְוָאתְךָ ²¹ וְהַאֲבָנִים תַהְיִין עַל שְׁמַת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל שְׁתִים עַשְׂרָה—עַל שְׁמַת פְתֻוחִי חַוָּת אִיש
 עַל שְׁמַוְתָה תַהְיִין לְשְׁנִי עַשְׂרָה שְׁבָט ²² וְעַשְׂתָ חַשָּׁן
 שְׁרָשָׂת נַכְלָת מַעֲשָׂה עַבְתָ זָהָב תְהֹור ²³ וְעַשְׂתָ עַל
 הַחַשָּׁן שְׁתִי טְבָעוֹת זָהָב וְנוֹתַת אֶת שְׁתִי הַטְבָעוֹת עַל
 שְׁנִי קִצּוֹת הַחַשָּׁן ²⁴ וְנוֹתַת אֶת שְׁתִי עַבְתָה הַזְּהֹב עַל
 שְׁתִי הַטְבָעָת—אַל קִצּוֹת הַחַשָּׁן ²⁵ וְאֶת שְׁנִי קִצּוֹת שְׁתִי
 הַעֲבָתָה תַהְנֵן עַל שְׁתִי המִשְׁבָצָות וְנוֹתַת אֶל כְּתָפָת
 הַאֲפֹד אֶל מַול פְנֵיו ²⁶ וְעַשְׂתָ שְׁתִי טְבָעוֹת זָהָב וְשְׁמַת
 אֶתְךָ עַל שְׁנִי קִצּוֹת הַחַשָּׁן—עַל שְׁפָטוֹ אֲשֶׁר אֶל עַבְרָה
 הַאֲפֹד בִּיתָה ²⁷ וְעַשְׂתָ שְׁתִי טְבָעוֹת זָהָב וְנוֹתַת אֶת
 מַחְבָרָתָו—מִמְעָל לְחַשֵּׁב הַאֲפֹד ²⁸ וּוַיְרַכְסֹו אֶת הַחַשָּׁן
 מִטְבָעָתוֹ אֶל טְבָעַת הַאֲפֹד מִלְמָתָה מַמְול פְנֵיו לְעַמָּת
 אֲחַד בִּתְהָרָה ²⁹ וְעַשְׂתָ שְׁתִי טְבָעוֹת זָהָב וְנוֹתַת
 אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְחַשֵּׁן הַמִּשְׁפָט עַל לְבּוֹ—
 בְּבָאוֹ אֶל הַקְדֵשׁ לִזְכָרְן לְפִנֵי יְהָה תְמִיד ³⁰ וְנוֹתַת
 אֶל חַשָּׁן הַמִּשְׁפָט אֶת דָאָרִים וְאֶת תְּמִימִים וְהִי עַל
 לְבָאֵר אֶבְנָת בְּנֵי לְפִנֵי יְהָה וְנוֹשָׁא אַהֲרֹן אֶת מִשְׁפָט בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל עַל לְבּוֹ לְפִנֵי יְהָה—תְמִיד ³¹ וְעַשְׂתָ אֶת מַעַיל

הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחורי למשחה בהם ולמלא בם את ידם ³⁰ שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו- מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש ³¹ ואות איל המלאים תקח ובshallת את בשרו במקם קדש ³² ואכל אהרן ובניו אתبشر האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד ³³ ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם זור לא יאכל כי קדש הם ³⁴ ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם-עד הבקר ושרפת את הנוטר באש לא יאכל כי קדש הוא ³⁵ ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתו אתה שבעת ימים תמלא ידים ³⁶ וופר חטאת תעשה ליום על הכהרים וחתאת על המזבח בכפרך עלו ומשחת אתו לקדשו ³⁷ שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדרש קדשים כל הנגע במזבח יקדש ³⁸ וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שניים ליום תמיד ³⁹ את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין העربים ⁴⁰ ועשרן סלה בלוּ בשמונן כתית רביע ההין ונסך רביעת ההין יין-לכבש האחד ⁴¹ ואת הכבש השני תעשה בין העARBים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשר ליהוה עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה ⁴² אשר אoud לכם שמה לדבר אליך שם ⁴³ ונעדתי שמה לבני ישראל ונקרש בככדי ⁴⁴ וקדשו את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי ⁴⁵ ושכنتיו בתוך בני ישראל והייתה להם לאלהיהם ⁴⁶ וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאיו אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם

30 ועשית מזבח מוקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו ² אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהוה ואמתים קמתו ממנה קרנתיו ³ וצפיתה אותו זהב טהור את גנו ואת קירתיו סביב-ואות קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב ⁴ ושתוי טבعة זהב תעשה לו מתחת לירע על שתי צלעותיו- תעשה על שני צדיו והיה לבתים לברדים לשאת אותו בהמה ⁵ ועשית את הבדים עצי שטים וצפיתה אתם זהב ⁶ ונתתת אותו לפני הפרכת אשר

הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר נו ושותת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד ¹² ולקחת מדם הפר ונתתת על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח ¹³ ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבב ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר עליהן והקתרת המזבחה ¹⁴ ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מוחוץ למחנה חטאת הו ¹⁵ ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם-על ראש האיל ¹⁶ ושותת את האיל ולקחת את דמו וורקה על המזבח סביב ¹⁷ ואת האיל-תנחת לנתחיו ורחתת קרבו וכרכינוו ונתת על נתחיו ועל הראשו ¹⁸ והקתרת את כל האיל המזבחה עליה הו לא ליהוה ריח ניחוח אשר ליהוה הוא ¹⁹ ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל ²⁰ ושותת את האיל ולקחת מדם ונתתת על תנוק און אהרן ועל תנוק און בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן גולם און בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית ונתת את הים ניתת וורקה את הדם על המזבח סביב ²¹ ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומושמן המשחה והזיות על אהרן ועל בנדיו ועל בניו ועל בנדי בניו אותו וקדש הוא ובנדיו ובניו ובנדי בניו אותו ²² ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבב ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא ²³ וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת-וירקיך אחד מסל המוצות אשר לפני יהוה ²⁴ ושמנת הכל-על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפתת את תנופה לפני יהוה ²⁵ ולקחת אתם מידם והקתרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשר הוא ליהוה ²⁶ ולקחת את חזהו מאיל המלאים למנה ²⁷ וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים--מאשר לאהרן ומאשר לבניו ²⁸ והיה לאהרן ובניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהוה מאת בני ישראל מזבחו שלמים-תרומותם ליהוה ²⁹ ובנדי

הגע בהם יקדש ³⁰ ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשתם
אתם לכהן לי ³¹ ואל בני ישראל לדבר לאמר שמן
משחת קדש יהיה זה ל...-לדרתיכם ³² עלبشر אדם
לא ייסך ובמתכנתו לא העשו מהו קדש הוא קדש
יהיה לכם ³³ איש אשר ירקח ממנו ואשר יתן ממנה
על זר-ונכרתת מעמו ³⁴ ויאמר יהוה אל משה קח לך
סמים נטף וshallot וחלבנה סמים ולבנה וכח בבד
יהיה ³⁵ ועשית אתה קטרת רקה מעשה רוקח מללה
טההור קדש ³⁶ ושחקת ממנה הדרק ונתחה ממנה לפני
העדת באهل מועד אשר אoud לך שמה קדש קדשים
היה לכם ³⁷ והקטרת אשר העשה-במתכנתה לא
העשו לכם קדש תהיה לך ליהוה ³⁸ איש אשר עשה
כמה להריה בה-ונכרתת מעמו

31 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ראה קראתי בשם
בצלאל בן אוריה בן חור למתה יהודה ³ ואמלאו אותו
روح אליהם בחכמה ובתבוננה ובידעת ובכל מלאכה
4 להשבח מוחשבת לעשות בזחוב ובכיסוף ובנהשת ⁵
ובחרשת ابن למלאת ובחרשת עז לעשות בכל
מלאכה ⁶ ואני הנה נתתי אותו את אהיל'אב בן אהיסטמך
למתה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את
כל אשר צויתך ⁷ את אהיל מועד ואת אהרן לעדת
ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כל האהל ⁸ ואת
השולחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה
ואת מזבח הקטרת ⁹ ואת מזבח העלה ואת כל כליו
ואת הכיפור ואת כנו ¹⁰ ואת בנדי השרד ואת בנדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן ¹¹ ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים לקדש כל אשר צויתך
יעשו ¹² ויאמר יהוה אל משה לאמר ¹³ ואתה דבר אל
بني ישראל לאמר אך את שבתת תשמרו כי אוט הוא
בוני ובנייכם לדרתיכם-לדעת כי אני יהוה מקדשכם
14 ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחליליה
מות יומת-כי כל העשה בה מלאכה ונכרצה הנפש
ההוא מקרב עמי ¹⁵ ששת ימים עשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבעתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה
ביום השבת מות יומת ¹⁶ ושמרו בני ישראל את השבת

על אהרן העדרת-לפני הכפרת אשר על העדרת אשר
אועד לך שמה ⁷ והתקтир עליו אהרן קטרת סמים
בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת-יקטרינה ⁸ ובעהלת
אהרן את הנרת בין העברים יקטרינה-קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתיכם ⁹ ולא עלו עליו קטרת זרה
עליה ומנהה ונסך לא תסכו עליו ¹⁰ וככפר אהרן על
קרנתיו אחת בשנה מודם חטא תחטא הכהרים אתה בשנה
יכפר עליו לדרתיכם-קדש קדשים הוא להיה ¹¹
VIDBER יהוה אל משה לא אמר ¹² כי תשא את ראש
בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה
בפקד אתם ולא יהיה בהם נסך בפקד אתם ¹³ זה
יתנו כל העבר על הפקדים-מחצית השקל בשקל
הקדש עשרים גרא השקל-מחצית השקל תרומה
לייהו ¹⁴ כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה
ומעליה-יתן תרומות יהוה ¹⁵ העשיר לא' ריבבה והדרל
לא ימעיט ממחצית השקל-לחתת את תרומות יהוה
לכפר על נפשחיכם ¹⁶ ולקחת את כסף הכהרים מאת
בני ישראל ונתת אותו על עבדת אהיל מועד והיה לבני
ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשחיכם ¹⁷
VIDBER יהוה אל משה לא אמר ¹⁸ ועשית כירור נהשת וכנו
נחתת-לרחצתה ונתת אותו בין אהיל מועד ובין המזבח
ונתת שמה מים ¹⁹ ורחצטו אהרן ובניו ממנוא את ידים
ואת רגניהם ²⁰ בבאים אל אהיל מועד ירחצטו מים-
ולא ימתו או בנשיהם אל המזבח לשרת להקטיר אשה
לייהו ²¹ ורחצטו ידים ורגניהם ולא ימתו והיתה
ליהם חק עולם לו ולזרעו לדרתים ²² VIDBER יהוה אל
משה לאמר ²³ ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור
חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאותים וקנה
בשם חמשים ומאותים ²⁴ וקדחה חמש מאות בשקל
הקדש ושמן זית הין ²⁵ ועשית אותו שמן משחת קדש-
רקה מרקחת מעשה רקה שמן משחת קדש יהוה ²⁶
ומשחת בו את אהיל מועד ואת אהרן העדרת ²⁷ ואת
השולחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת
מזבח הקטרת ²⁸ ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת
הכיפור ואת כנו ²⁹ וקדשתם אתם והיו קדש קדשים כל

מכתב אל-הוּם הָוּא--חרות על הלהת ¹⁷ וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה ¹⁸ ויאמר אין קול ענות נבורה ואין קול ענות חלשה קול ענות אני שמע ¹⁹ ויהו כאשר קרב אל המחנה וירא את העnel ומחלת ויהר אף משה וישליך מידו את הלהת וישבר אתם תחת החר ²⁰ ויקח את העnel אשר עשו וישרכ בASH ויתהן עד אשר דק ויר על פניו המים וישק את בני ישראל ²¹ ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי היבאת עליו חטא נדלה ²² ויאמר אהרן אל יתיר אף אדרני אתה ידעת את העם כי ברע הוא ²³ ויאמרו ל---עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלו מארץ מצרים--לא ידענו מה היה לו ²⁴ ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכחו באש ויצא העnel הזה ²⁵ וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמיצה בקמיהם ²⁶ ויעמד משה בשער המחנה ויאמר כי ליהוה אלוי ויאספו אליו כל בני לוי ²⁷ ויאמר להם כי ליהוה אלוי ואיש את קרבו ²⁸ ויעשו בני לוי כדי דבר כה אמר יהוה אלהי ישראל שמו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרנו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו ²⁹ ויעשו בני לוי כדי דבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשה אלפי איש ²⁹ ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו--ולחת עליכם היום ברכה ³⁰ ויהיו ממחرات ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטא נדלה ועתה עלה אל יהוה ויאמר אני חטא העם הזה חטא נדלה משה אל יהוה ויאמר אני חטא לא מיחנו מספריו ³⁴ ועתה לך נחיה את העם אל אשר דברתי לך--הנה מלאכי לך לפניך ³² וביום פקדי ופקdry עלהם חטאיהם ³⁵ ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העnel אשר עשה אהרן

33 וידבר יהוה אל משה לך עליה מזה--אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתנה ²

לעשות את השבת לדרתם ברית עולם ¹⁷ בין ובין בני ישראל--אות הוא לעלם כי שש ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ווינפש ¹⁸ ויתן אל משה ככלתו לדבר אותו בהר סיני שני לחת העדרת--להת אבן כתבים באצבע אלהים

32 וירא העם כי בשש משה לדרת מן החר ויקhal העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו--כי זה משה האיש אשר העלו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ² ויאמר אלהים אהרן פרקן נומי הוהב אשר בזוני נשיכם בנייכם ובנתיכם והביאו אליו ³ ויתפרקו כל העם את נומי הוהב אשר באזוניהם ויביאו אל אהרן ⁴ ויקח מידם ויצר אותו בחרט ויעשחו עגל מסכה ויאמרו--אללה אלהיך ישראל אשר העלו מארץ מצרים ⁵ וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חן ליהוה מחר ⁶ וישכימו ממחرات ויעלו עלה וינשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק ⁷ וידבר יהוה אל משה לך רד--כי שחת עמק אשר העלה מארץ מצרים ⁸ סרו מהר מן הדרק אשר צויתם--עשו להם עגל מסכה וישתחו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלו מארץ מצרים ⁹ ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא ¹⁰ ועתה הניהה לי ויהר אף בהם ואכלם ועשה אוטך לנוי נדול ונוחל משה את פניו יהוה אלהי ויאמר למה יהוה יחרה אפק בעמק אשר הוציא מארץ מצרים בכח גודול וביד חזקה ¹¹ למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרגן אתם בהרים ולכלתם מעל פניו האדמה שוב מחרון אפק והנחם על הרעה לעמק ¹² וכך לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם ברך ותדבר אליהם ארבה את זרכם ככוכבי השמים וכל הארץ זאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם ¹⁴ וינחם יהוה על הרעה אשר דבר העדרת לטעמו ¹⁵ ויפן וירד משה מן החר ושני לחת העדרת בידיו לחת כתבים משני עבריהם--מוחה ומזה הם כתבים ¹⁶ והלהת--מעשה אלהים המה והמכתב

בנקרת הצור ושבתו כפי עלייך עד עברי ²³ והסתרתי את כפי וראית את אחריו ופני לא יראו

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבניים בראשים וכתבי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשונים אשר שברת ² והיה נכוון לבקר ועלית בברך אל הר סיני ונצבת ליה שם על ראש ההר ³ ואיש לא יעלה עמק וגם איש אל ירא בכל ההר נם הצאן והברך אל ירדו אל מול ההר ההוא ⁴ ויפסל שני לחת אבניים בראשים ויכבם משה בברך ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אותו ויקח בידיו שני לחת אבניים ⁵ וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ⁶ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון-ארך אפים ורב חסד ואמת ⁷ נוצר חסד לאלפיים נשא עון ופשע וחטא והנקה לא נקקה-פרק עון אבות על בניים ועל בני ננים על שלשים ועל רביעים ⁸ וימחר משה ויקר ארץך ווישתחו ⁹ ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדרני ילך נא אדרני בקרבנו כי עם קשה ערך הוא וסלחת לעוננו ולהטאננו ונחלתנו ¹⁰ ויאמר הנה אני כרת ברית ננד כל עמק אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגנים וראה כל העם אשר אני אתה בקרבנו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמק ¹¹ שמר לך-את אשר אני מצוק היום הנני נדרש מפניך את האמרי והכנען והחתי והפרזי והחוי והיבוסי ¹² השמר לך פן תברת ברית לישוב הארץ אשר אתה בא עלייה פן יהוה למועד בקרבך ¹³ כי את מזבחתם חתצון ואת מצבחתם השברון ואת אשדריו תברתו ¹⁴ כי לא תשתחוו לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא ¹⁵ פן תברת ברית לישוב הארץ וכן אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו ¹⁶ ולקחת מבנתיו לבנייך ווננו בנתינו אחריו אלהיהם והוננו את בניך אחריו אלהיהם ¹⁷ אלהי מסכה לא תעשה לך ¹⁸ את הרג המצות תשמר-שבעת ימים האכל ממצוות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדרש האביב יצאת ממצרים ¹⁹ כל פטר רחם לי וכל מנקך תוכר פטר שור ושה ²⁰ ופיטר חמור תפדה בשעה

ושלחתי לפניך מלך ונורשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי ³ אל ארץ זבת הלב ורבש כי לא עלה בקרבך כי עם קשה ערך אתה-פן אלך בדרכ ⁴ וישמע העם את הדבר הרע הזה-ויחאבלו ולא שתו איש עדיו עלייו ⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערך-תגע אחד עלה בקרבך וכלייזיך ועתה הורד ערך מעלייך ודרעה מה עשה לך ⁶ ויתנצלו בני ישראל את עדרים מהר חורב ⁷ ומשה יכח את האهل ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אهل מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אهل מועד אשר מוחזק למחנה ⁸ והוא צאת משה אל האهل קומו כל העם ומצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האלהלה ⁹ והוא צבא משה האלהלה ירד עמוד הען ועמד פתח האهل ודרבר עם משה ¹⁰ וראה כל העם את עמוד הען עמד פתח האهل וקם כל העם והשתחוו איש בחה אחלו ¹¹ ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל דעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נעד לא ימש מותוק האهل ¹² ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אל הуль את העם הזה ואתה לא הורעתי את אשך תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וنم מצאת חן בעיניך ¹³ ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדריך למן אמצע חן בעיניך וראה כי עמק הגנו זה ¹⁴ ויאמר פני ילכו והנחתי לך ¹⁵ ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל העלנו מזוה ¹⁶ ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמק-הלאה בכל תה עמנו ונפלינו אני ועמק מכל העם אשר על פני האדמה ¹⁷ ויאמר יהוה אל משה נם את הדבר הזה אשר דברת הראני נא את כבדך ¹⁸ ויאמר אני אעבורי כל טובי על פניך וקרأتي בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אתה ורחתמי את אשר ארחתם ²⁰ ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחוי ²¹ ויאמר יהוה הנה מקום אני ונצבת על הצור ²² ויהיה בעבר כבדי ושמתייך

וכסף ונחשת ⁶ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושע וזעים ⁸ וווערת אילים מאדים וווערת תהושים ועצי שיטים ⁷ ושמן למאור ובשימים למשן המשחה ולקטרת הסמים ⁹ ואבניהם שם-ואבניהם מלאים לאפוד ולחשן ¹⁰ וכל חכם לב בכם יבוא ויעשו את כל אשר צוה יהוה ¹¹ את המשכן-את אהלו ואת מכסחו את קרסוי ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדני ¹² את הארון ואת ברדיו את הכפרת ואת פרכת המסך ¹³ את השלחן ואת ברדיו ואת כל כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור ¹⁵ המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המשחה ואת מזבח הקטרת ואת ברדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן ¹⁶ את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליה את הכיר ואת כנו ¹⁷ את קליע החצר את עמדיו ואת אדנייה ואת מסך שער החצר ¹⁸ את יתרת המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם ¹⁹ את בנדי השדר לשרת בקדש את בנדי הקדש לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן ²⁰ ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה ²¹ ויבאו כל איש אשר נשא לבו וכל אשר נדבה רוחו אותו הביאו את תרומות יהוה ²² ומלאכת אهل מועד וכל עבדתו ובנדי הקדש ונום וטבעה וכומו כל כליה זהב וכל איש אשר הניף חנופת זהב ליהוה ²³ וכל איש אשר נמצא אותו תכלת וארגמן ותולעת שני-ושע וזעים וווערת אילים מאדים וווערת תהושים הביאו ²⁴ כל מירם תרומה כסף ונחשת הביאו את תרומות יהוה וכל אשר נמצא אותו עצי שיטים לכל מלאכת העברה-הביאו ²⁵ וכל אשח חכמתם לב בידיהם טו ויביאו מטהה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש ²⁶ וכל הנשים-אשר נשא לבן אהנה בחכמה טו את העזים ²⁷ והנשאם הביאו-את אבניהם השם ואת אבניהם המלאים לאפוד ולחשן ²⁸ והבשם ואת המשמן למאור--ולמשן המשחה ולקטרת הסמים ²⁹ כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה--

ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בנויך הפהה ולא יראו פניהם ריקם ² וששת ימים תעבר וביום השבעי תשבת בהריש ובקציר תשבת ²² וחון שבעת תעשה לך בכורי קציר חיטים וחון האסיף--תקופת השנה ²³ שלש פעמים בשנה--יראה כל זוכרך את פניהם האדון יהוה אלהי ישראל ²⁴ כי אוריש נוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יהמד איש את ארצו בעלהך לראות את פניהם יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה ²⁵ לא תשחט על חמץ דם זבחו ולא ילין לבקר זבח חן הפסח ²⁶ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו ²⁷ ויאמר יהוה אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית--ואת ישראל ²⁸ ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה--לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דבורי הברית--עתה הדברים ²⁹ ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העתת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו--בדבשו אותו ³⁰ וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ווירא מגשת אליו ווירא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשים בעדרה וידבר משה אליהם ³² ואחריו כן נגשו כל בני ישראל וויצם--את כל אשר דבר יהוה אותו בחר סיני וויכל משה מדבר אתם וויתן על פניו מסוה ³⁴ ובבאה משה לפניו יהוה לדבר אותו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל כי קרן עור פניו משה והשיב משה ישראל את פניהם משה כי קרן עור פניו משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בא לדבר אותו **35** ויקhal משה את כל עדת בני ישראל--ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות את ששת ימים תשעה מלאכה וביום השבעי יהוה لكم קדר שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת ³ לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר לך לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר ⁵ קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומות יהוה זהב

היריעה אשר במחברת השניה מקבילה הלאה--

אות אל אחת ³³ ויעש המשים קרס זה ויחבר את היריעת אחת אל אחת ³⁴ אחת בקרים ויהי המשן אחד ויעש ירידת עזים לאהיל על המשן עשתי עשרה ירידת עשה אתם ³⁵ ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחוב הירעה האחת מודה אחת לעשטו עשרה ירידת ³⁶ ויחבר את חמש היריעת בלבד ואת שש היריעת בלבד ³⁷ ויעש לאת המשים על שפת הירעה הקיזונה במחברת וחמשים לאת עשה על שפת הירעה החברת השניה ³⁸ ויעש קרס נחשת חמשים לחבר את האהיל להויה אחד ³⁹ ויעש מכסה לאהיל ערת אלים מגדמים ומכסה ערת תהשים מלמעלה ⁴⁰ ויעש את הקרים למשן עצי שיטים עמידים ⁴¹ עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחוב הקרש האחד ⁴² שני ירדת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרש המשן ⁴³ ויעש את הקרים למשן עשרים קרסים לפאת נגב תימנה ⁴⁴ וארכבים אדרני כסף--עשה תחת עשרים הקרים שני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי ירדתו ושני אדרנים תחת הקרש האחד לשתי ירדתו ⁴⁵ ולצלע המשן השנית לפאות צפון עשה עשרים קרסים ⁴⁶ וארכבים אדרנים כסף--שני אדרנים תחת הקרש האחד ושני אדרנים תחת הקרש האחד ⁴⁷ ולרכתי המשן ימה עשה שש קרסים ⁴⁸ ושני קרסים עשה למקצתה המשן--בירכתיים ⁴⁹ והיו תואם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשנייהם לשני המקצתה ⁵⁰ והוא שמנה קרסים ואדרנים כסף שש עשר אדרנים--שני אדרנים שני אדרנים תחת הקרש האחד ⁵¹ ויעש בריחיו עצי שיטים--חמשה לקרים צלע המשן האחת ⁵² וחמשה בריחם לקרים צלע המשן השנית וחמשה בריחם לקרים המשן לירכתיים ימה ויעש את הבריח התיכון לבריח בתוך הקרים מן הקצתה אל הקצתה ⁵³ ואת הקרים צפה זה ויאת טבעיהם עשה זה ויב--בתים לביריחם ויצף את הבריחם זה ⁵⁴ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני

היבאו בני ישראל נדבה ליהוה ⁵⁵ ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן הור למטה יהודה ⁵⁶ וימלאו אתו רוח אליהם בחכמה בתבונה ובדעת ובכסף ובנחתת ⁵⁷ ובחרשת אבן למלאת לעשת בזבב ובכסף ובנחתת ⁵⁸ ובחרשת אבן למלאת מחשבת ⁵⁹ ולחותה נתן בלבו הוא ואהלי אב בן איזסמרק למטה דין ⁶⁰ מלאת חכמה לב לעשות בכל מלאת חרש וחשב וركם בתכלת ובארגן בחולעת השני ובשש וארגן עשי כל מלאת וחשי ממחשבת

36 ועשה בצלאל ואהלי אב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאת עבדת הקרש--לכל אשר צוה יהוה ² ויקרא משה אל בצלאל ואל אהלי אב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבבו--כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה ³ ויקחו מפני משה את כל התרומה אשר היבאו בני ישראל למלאת עבדת הקרש--לעשת אתה והם היבאו אליו עוד נדבה--בבקר בבקר ⁴ ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאת הקדש--איש ממלאתו אשר המה עשים ⁵ ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להיביא מדי העבדה למלאה אשר צוה יהוה לעשת אתה ⁶ ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאה לתרומות הקדש ויכלآل העם מהיביא ⁷ והמלאה הייתה דים לכל המלאכה--לעשות אתה והותר ⁸ ויעשו כל חכם לב עשי המלאכה את המשן--עשר ירידת שיש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני--כרכבים מעשה חשב עשה אתה ⁹ ארך הירעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה הירעה האחת מודה אחת לכל הירעה ¹⁰ ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת ואלה תכלת על ירידת חבר את אל אחת בו ויעש לאת תכלת על שפת הירעה האחת מקצתה במחברת כן עשה בשפת הירעה הקיזונה במחברת השניה ¹¹ חמשים לאת עשה בירעה האחת וחמשים לאת עשה בקצתה

הקנים היוצאים מן המנרה ²⁰ ובמנרה ארבעה גבעים משקדים--כפתירה ופרחיה ²¹ וכפתיר תחת שני הקנים ממנה וכפתיר תחת שני הקנים ממנה--לששת הקנים היוצאים ממנה ²² שני הקנים ממנה כפתירם וקניהם ממנה היו כליה מקשה אחת זהב כפתיריהם וקניהם ממנה היו כליה מקשה אחת זהב טהור ²³ ויעש את נרתיה שבעה ומילקודה ומחתתיה זהב טהור ²⁴ ככבר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה ²⁵ ויעש את מזבח הקטורת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמותים קמטו--מננו היו קרניטו ²⁶ ויצף אותו זהב טהור את גנו ואת קיריתיו סביב--ואת קרניטו ויעש לו זהב סביב ²⁷ ושתי טבעת זהב עשה לו מהחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו-- לבטהים לבדים לשאת אותו בהם ²⁸ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ²⁹ ויעש את שמן המשחה

קדש ואת קטורתה הסמים טהור--מעשה רקח

38 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמיש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמטו ² ויעש קרניטו על ארבע פנתיו--מננו היו קרניטו ויצף אותו נחת ³ ויעש את כל כל' המזבח את הסירת ואת הייעים ואת המזרקה את המולנת ואת המחתת כל' כליו עשה נחת ⁴ ויעש למזבח מכבר מעשה רשות נחת תחת כרכבו מלמטה עד חציו ⁵ ויצק ארבע טבעת באربع הנקודות--למכבר הנחתת בהם לבדים ⁶ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחת ⁷ ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אותו בהם נכוב לחות עשה אותו ⁸ ויעש את הכירור נחת ואת גנו נחתת--במראת הצבאות אשר צבאו פתח אהל מועד ⁹ ויעש את החצר לפאנת גנב תימה קלעי החצר שש משור מאה באמה ¹⁰ עמודיהם עשרים ואדרניהם עשרים ושדרים נחתת ווי העמודים וחשיקיהם כספר ¹¹ ולפאת צפון מאה באמה--עמודיהם עשרים ואדרניהם עשרים נחתת ווי העמודים וחשיקיהם כספר ¹² ולפאת ים קלעים חמשים באמה--עמודיהם עשרה ואדרניהם עשרה ווי העמודים וחשיקיהם כספר ¹³ ולפאת קדרמה מזורה חמשים אמה ¹⁴ קלעים חמיש עשרה אמה אל

ושש משור מעשה חשב עשה אתה כרבים ³⁶ ויעש לה ארבעה עמודיו שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדרני ספר ³⁷ ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רכם ³⁸ ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשיקיהם זהב ואדרניהם חמשה נחתת

37 ויעש בצלאל את הארון עצי שטים אמותים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמטו ² ויצפחו זהב טהור מבית ומחוון ויעש לו זהב סביב ³ ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנייה ⁴ ויעש בדיע עצי שטים ויצף אתם זהב ⁵ ויבא את הבדים בטבעת על צלעתה הארון לשאת את הארון ⁶ ויעש כפרת זהב טהור ארמותים וחצי ארכה ואמה וחצי רתבה ⁷ ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משמי קצotta הכפרת ⁸ כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משמי קצוטו (קצוטוי) ⁹ ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סכךם בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אליו אל הכפרת--הייו פנוי הכרבים ¹⁰ ויעש את השלחן עצי שטים אמותים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמטו ¹¹ ויצף אותו זהב טהור ויעש לו זהב סביב ¹² ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זהב למסגרתו סביב ¹³ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפהת אשר לארבע רגליו ¹⁴ לעמת המסגרת היי הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן ¹⁵ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן ¹⁶ ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתו ואת כפתיו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהן--זהב טהור ¹⁷ ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה--גביעיה כפתירה ופרחיה ממנה היו ¹⁸ וושת קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני ¹⁹ שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתיר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתיר ופרח כן לששת

כasher zoa yeho acha m'sha ² v'yuash et ha'afed zoa
 tchelat v'ar'geman v'tol'utat sheni--v'shesh m'shor ³ v'irku
 at p'chi zo'oh v'katz' p'tilim le'ushot batok ha'tchelat
 v'batok ha'ar'geman v'batok tol'utat sheni v'batok ha'sh
 m'shahah chab ⁴ c'thafat u'shu lo' ch'vrat--ul' shni k'zvuto
 (k'zvuto) ch'vr ⁵ v'chab a'fdrto a'sher ul'yo mn'no ha'oa
 cm'ushado zo'oh v'chab tchelat v'ar'geman v'tol'utat shni v'shesh m'shor--
 casher zoa yeho acha m'sha ⁶ v'yuash et a'beni ha'sham
 m'sabat m'shav'zat zo'oh v'chab m'petachat p'tohu ch'vot ul' sh'mot
 b'ni y'srael ⁷ v'shim at'm ul' c'thafat ha'afed--a'beni v'cdron
 l'b'ni y'srael casher zoa yeho acha m'sha ⁸ v'yuash et
 ha'ch'son m'ushah ha'shp b'nu'ch'vah a'fdr zo'oh v'chab tchelat v'ar'geman
 v'tol'utat shni--v'shesh m'shor ⁹ r'bo'uh yeha c'pol' u'shu a'ot
 ha'ch'son--z'rot a'rcu v'or'ah r'ch'bo c'pol' ¹⁰ v'ym'la' bo--
 a'rb'v'ah t'rori a'ben t'or a'dm p'tdrh v'br'k'at--ha'tor
 ha'ach'd ¹¹ v'ha'tor ha'shni--n'p'k' s'pir v'ih'l'm ¹² v'ha'tor
 ha'shli'yi--l'shem sh'vo v'ah'l'mah ¹³ v'ha'tor ha'rbi'yi--
 ha'r'shishah v'is'p'ha m'osabat m'shav'zat zo'oh b'm'la'at ¹⁴
 v'ha'ab'ni' ul' sh'mot b'ni y'srael ha'na' sh'tim u'sh'ra--ul'
 sh'mat' p'tohu ch'vah a'ish ul' sh'mo l'sh'ni u'sh'ra sh'bat
¹⁵ v'yuash et ha'ch'son sh'r'sh'ra n'bl'at m'ushah ub'at zo'oh
 t'hor ¹⁶ v'yuash et sh'ti m'shav'zat zo'oh v'sh'ti t'be'ut zo'oh
 v'iy'tano a'ot sh'ti t'be'utat ul' shni k'zvot ha'ch'son ¹⁷ v'iy'tano
 sh'ti ha'ub'hat ha'z'oh v'chab ul' sh'ti t'be'utat--ul' k'zvot ha'ch'son
¹⁸ v'ot a'ot sh'ti k'zvot sh'ti ha'ub'hat n'tnu ul' sh'ti m'shav'zat
 v'iy'tanu ul' c'thafat ha'afed al' mol' p'nu ¹⁹ v'yuash et sh'ti
 t'be'ut zo'oh v'is'p'mo ul' shni k'zvot ha'ch'son ul' sh'f'ho--
 a'sher al' ub'r ha'afed bi'ta ²⁰ v'yuash et sh'ti t'be'ut zo'oh
 v'iy'tanu ul' sh'ti c'thafat ha'afed m'l'mata m'mol' p'nu l'um'at
 m'ch'bar'ho--m'm'ul l'chab ha'afed ²¹ v'or'k'so a'ot ha'ch'son
 m'tbe'ut'ho al' t'be'ut ha'afed b'p'til' tchelat li'hi'at ul'
 ch'vah ha'afed v'la' y'oh ha'ch'son m'ul' ha'afed--casher zoa
 yeho acha m'sha ²² v'yuash et mu'iel ha'afed m'ushah ar'gn
 cl'li tchelat ²³ v'ofi mu'iel b'tochu c'p'f' t'ch'ra' sh'fa
 l'p'io s'v'ib la' y'kr' ²⁴ v'yuash et sh'li' mu'iel rm'ni
 sh'rd l'sh'ra b'k'dsh v'yuash et b'ndi b'k'dsh a'sher la'ah'ren

ha'ch'ser u'mod'ihim sh'l'sha v'ad'ni'ym sh'l'sha ¹⁵ v'ol'c'tf
 ha'shni' m'z'ha v'm'z'ha l'sh'ur ha'ch'ser k'l'ui'm ha'mesh u'sh'ra
 a'mah u'mod'ihim sh'l'sha v'ad'ni'ym sh'l'sha ¹⁶ v'ol' k'l'ui
 ha'ch'ser s'v'ib sh'sh m'shor ¹⁷ v'ha'ad'ni'ym l'um'adim n'ch'st v'oi
 ha'um'adim v'ch's'k'ohim c'sf v'z'f'v' r'ash'ihim c'sf v'hem
 m'ch's'k'ohim c'sf v'ol' um'di ha'ch'ser ¹⁸ v'm'sd'k' sh'ur ha'ch'ser
 mu'ash'ah r'k'm--tchelat v'ar'geman v'tol'utat shni v'shesh m'shor
 v'us'rim a'mah a'rd'k' v'k'v'ha b'r'ch'v' ha'mesh a'motu l'um'at
 k'l'ui ha'ch'ser ¹⁹ v'um'd'ihim ar'v'ah v'ad'ni'ym ar'v'ah
 n'ch'st v'oi'hem c'sf v'z'f'v' r'ash'ihim v'ch's'k'ohim c'sf ²⁰
 v'ol' h'yt'dat l'm'sh'cn v'lh'ch'z' s'v'ib--n'ch'st ²¹ al'la
 p'k'od'i ha'm'sh'cn m'sh'cn ha'ud'at a'sher p'k'rd ul' p'i m'sha
 ub'dat ha'l'li'om b'yd' a'it'm'r b'n' a'hr'nn ha'ch'ser v'v'z'la'el
 b'n' a'ori b'n' ch'or l'm'tha y'eh'ra' u'sha' a'at cl' a'sher zoa
 yeho acha m'sha ²³ v'ato a'hl' a'ab b'n' a'ch's'm'k l'm'tha d'n--
 ch'rh's v'ch'v'z' v'rk'm b'tchelat v'ar'geman v'tol'utat shni
 v'bs'h' ²⁴ cl' zo'oh ha'us'hi l'm'la'ah b'cl' m'la'ah
 ha'k'd'sh--y'eh'vi v'chab ha'tn'of'ha t'sh'v' v'us'rim c'cr v'sh'v'
 m'ao'ot v'sh'li'z'im sh'kl b'sh'k'l ha'k'd'sh ²⁵ v'c'sf p'k'od'i
 ha'ud'ah ma'at c'cr v'ol'f v'sh'v' m'ao'ot v'ch'm'sh v'sh'v'z'zim
 sh'kl--b'sh'k'l ha'k'd'sh ²⁶ b'k'k' l'ng'lg'at m'ch'z'it ha'sh'kl
 b'sh'k'l ha'k'd'sh--lc'l' ha'ub'r ul' h'pk'dim m'v'n' us'rim
 sh'na v'm'ula' l'sh'sh m'ao'ot al'f' v'sh'li'z' al'f'v' v'ch'm'sh
 m'ao'ot v'ch'm'sh ²⁷ v'yo'hi ma'at c'cr ha'c'sf l'z'k'at a'at
 a'd'ni' ha'k'd'sh v'at a'd'ni' ha'p'rec'ta m'ao' ad'ni' m'la'at
 ha'c'cr c'cr la'ad'n ²⁸ v'at al'f' v'sh'v' m'ao'ot v'ch'm'sh
 v'sh'v'z'zim u'sha' v'iom l'um'd'ihim v'z'f'ha r'ash'ihim v'ch's'k'
 a'tm ²⁹ v'n'ch'st ha'tn'of'ha sh'v'z'zim c'cr v'ol'f v'ch'm'sh v'ar'v'
 m'ao'ot sh'kl ³⁰ v'yuash b'ha a'at a'd'ni' p'tah a'hl' m'oud v'at
 m'z'ba'ha n'ch'st v'at m'c'br ha'ch'ser n'ch'st a'sher lo' v'at cl'
 cl'li m'z'ba'ha ³¹ v'at a'd'ni' ha'ch'ser s'v'ib v'at a'd'ni' sh'ur
 ha'ch'ser v'at cl' i'tradt ha'm'sh'cn v'at cl' i'tradt ha'ch'ser
sv'ib
39 v'm'n ha'tchelat v'ar'geman v'tol'utat shni u'sh'v'z'zim
 sh'rd l'sh'ra b'k'dsh v'yuash et b'ndi b'k'dsh a'sher la'ah'ren

תכלת וארגמן ותולעת שני--משור ²⁵ וייעשו פעמוני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתחום הרמנים על שלו המUIL סביב-בתוך הרמנים ²⁶ פעמן ורמן פעמן ורמן על שלו המUIL סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה ²⁷ וייעשו את הכתנת שוש מעשה ארוג לאהרן ולבניו ²⁸ ואת המ贊פת שוש ואת פארוי המגבעת שוש ואת מוכנסי הבד שיש משור ²⁹ ואת האבנט שוש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני--מעשה רקס כאשר צוה יהוה את משה ³⁰ וייעשו את צין נזר הקדש זהב טהור ויכתו עלייו מכתב פתווי חותם--קדש ליהוה ³¹ ויתנו עלייו פתיל תכלת לחת על המ贊פת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה ³² ותכלל--כל עבדת משכנן אהל מועד וייעשו בני ישראל--ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו ³³ ויביאו את המשכן אל משה את האהיל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו ³⁴ ואת מכסה עורת האילים המאדרמים ואת מכסה ערפת התחשים ואת פרכת המסך ³⁵ את ארון העדרת ואת בדיו ואת הכפרת ³⁶ את השלחן את כל כליו ואת את ארניו ויישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את משה הדרה והזבח ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהיל ³⁹ את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו ⁴⁰ את קלעי החדר את עמדיה ויתדריה ואת אדניהם ואת המשך לשער החדר את מוטריו ויתדריה ואת כל כל עבדת המשכן--לאהיל מועד ⁴¹ את בנדוי השדר לשרת בקדש את בנדוי הקדש לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן ⁴² ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה ⁴³ וירא משה את כל המלאה והנה עשו אתה--כasher צוה יהוה כן עשו ויברך אתה משה

40 יידבר יהוה אל משה לאמר ² ביום החדש הראשון באחד לחדר תקים את משכן אהל מועד ושם שם את ארון העדרות וסכת על הארן את הפרכת ⁴ והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת

משות

מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרוחצה ³¹ ורוחציו
מננו משה ואהרן ובנוו את ידיהם ואת רגלייהם ³²
בבאמ אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח--ירוחציו
כאשר צוה יהוה את משה ³³ ויקם את החצר סביב
למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר וככל משה
את המלאכה ³⁴ ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה
מלא את המשכן ³⁵ ולא יכל משה לבוא אל אהל
מועד--כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן
ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל
מסעיהם ³⁶ ואם לא יעלה הענן--ולא יסעו עד יום
העלתו ³⁷ כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו--לענין כל בית ישראל בכל מסעיהם

ומושמנה על כל לבנתה והקثير הכהן את אוכרתה המזבחה--אשה ריח ניחח ליהוה 3 והנותרת מן המנהה--לאהרן ולבניו קדש קדשים נאשי יהוה 4 וכוי תקרב קרבן מנהה מאפה תנור--סלת חלות מצח בבלולות בשמן ורקיוק מצות מוחחים בשמן 5 ואם מנהה על המחבת קרבן--סלת בלולה בשמן מצח תהיה 6 הפחותת אתה פתיהם ויצקת עליה שמן מנהה הוא 7 ואם מנהה מרחשת קרבן--סלת בשמן העשה 8 והbabת את המנהה אשר יעשה מלאה--לייהוה והקריבת אל הכהן והגינויה אל המזבח 9 והרים הכהן מן המנהה את אוכרתה והקثير המזבחה--אשה ריח ניחח ליהוה 10 והנותרת מן המנהה--לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה ב כל המנהה אשר תקריבו ליהוה--לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטררו ממנה אשיה ליהוה עז קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יعلו לריח ניחח 13 וכל קרבן מנהחך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנהחך על כל קרבן תקריב מלח 14 ואם תקריב מנהת בכוריהם ליהוה--אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנהת בכוריך 15 וננתת עליה שמן ושמנת עליה לבנה מנהה הוא 16 והקثير הכהן את אוכרתה מנגרשה ומושמנה על כל לבנתה--אשה להבנה

3 וְאֵם זָבֵחַ שְׁלָמִים קָרְבָּנוּ—אֵם מִן הַבָּקָר הַוָּא מִקְרָב
אֵם זָכָר אֵם נִקְבָּה תְּמִימָה יִקְרִיבָנוּ לִפְנֵי יְהוָה 2 וּסְמֵךְ
יְהוָה עַל רַאשׁ קָרְבָּנוּ וְשָׁחַטְוּ פְתַח אַهֲלָל מוֹעֵד וּזְרַקְוּ בְּנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמּוֹזְבָּחָה—סְבִיב 3 וּהַקְרִיב
מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לִיהוָה—אֶת הַחֶלְבָּה הַמְּמַסֵּחַ אֲת
הַקְרִיב וְאֵת כָּל הַחֶלְבָּה אֲשֶׁר עַל הַקְרִיב 4 וְאֵת שְׁתִי
הַחֶלְבָּה וְאֵת הַחֶלְבָּה אֲשֶׁר עַל הָנָן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֵת
הַחֶלְבָּה וְאֵת הַחֶלְבָּה עַל הַכְּלִיּוֹת יִסְרָנָה 5 וּהַקְטִירָוּ אֶת
הַיּוֹתְרָה עַל הַכְּבֵד עַל הַכְּלִיּוֹת יִסְרָנָה 5 וּהַקְטִירָוּ אֶת
בְּנֵי אַהֲרֹן הַמּוֹזְבָּחָה עַל הַעֲלָה אֲשֶׁר עַל הַעֲצִים אֲשֶׁר
עַל הַאֲשָׁר—אֲשֶׁר רִיחַ נִיחַח לִיהוָה 6 וְאֵם מִן הַצָּאן קָרְבָּנוּ
לִזְבֵּחַ שְׁלָמִים לִיהוָה—זָכָר אוֹ נִקְבָּה תְּמִימָה יִקְרִיבָנוּ 7
אֵם כָּשָׁב הַוָּא מִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוּ—וּהַקְרִיב אֶת לִפְנֵי
יְהוָה 8 וּסְמֵךְ אֶת יָדוֹ עַל רַאשׁ קָרְבָּנוּ וְשָׁחַט אֶת לִפְנֵי

1 וַיַּקְרֵא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵיכָהּ מַהוּ מַעֲדֵךְ
לְאָמֵר **2** דְּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֹמֵר לָהֶם אֶלְהֵיכֶם אֲדֹם
כִּי יִקְרַב מִכֶּם קָרְבֵן לִיְהֹה—מִן הַבְּהָמָה מִן הַבָּקָר
וּמִן הַצָּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קָרְבָנְכֶם **3** אֲםִלְחָה קָרְבָנוּ
מִן הַבָּקָר זֶכֶר תְּמִימִים יִקְרִיבָנוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
יִקְרַב אָתָּה לְרִצְנָנוּ לְפָנֵי יְהֹהָה **4** וְסֶמֶךְ יָדְךָ עַל רַאשְׁךָ
הַעַלְהָה וְנַרְצָחָה לְוִיְּכָפֵר עַל לְיִוְיָה **5** וְשַׁחַט אֶת בָּנֵן הַבָּקָר
לְפָנֵי יְהֹהָה וְזַקְרִיבָנוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וּוּרְקָנוּ
אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב אֲשֶׁר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד **6**
וְהַפְּשִׁיט אֶת הַעַלְהָה וְנַתְחַת אֶת הַדָּם **7** וְנַתְנוּ בְנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר—עַל הַמִּזְבֵּחַ וּוּרְכָבוּ עַצְימָם עַל הַאֲשָׁר **8**
וּוּרְכָבוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתָחָה אֶת הַרְאָשׁ וְאֶת
הַפְּדָר—עַל הַעַצִּים אֲשֶׁר עַל הַאֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ **9**
וּקְרָבָו וּכְרָעִיו יִרְחֹץ בְּמִים וּהַקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכָּל
הַמִּזְבֵּחַ עַלְהָה אֲשֶׁר רִיחָ נִיחָה לִיְהֹה **10** וְאַם מִן הַצָּאן
קָרְבָנוּ מִן הַכְּשָׁבִים אוֹ מִן הַעֲזִים לְעַלְהָה—זֶכֶר תְּמִימִים
יִקְרִיבָנוּ **11** וְשַׁחַט אָתָּה עַל יִרְחָה הַמִּזְבֵּחַ צְפָנָה—לְפָנֵי
יְהֹהָה וּוּרְקָנוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָמָוּן עַל הַמִּזְבֵּחַ—
סְבִיב **12** וְנַתְחַת אָתָּה לְנַתְחָיו וְאֶת רַאשׁוֹ וְאֶת פְּדָרָיו וּוּרְכָב
הַכֹּהֵן אֶת הַעַצִּים אֲשֶׁר עַל הַאֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת
וְהַקְרֵב וְהַכְּרָעִים יִרְחֹץ בְּמִים וּהַקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת **13**
הַכָּל וּהַקְרִיב הַמִּזְבֵּחַ—עַלְהָה הוּא אֲשֶׁר רִיחָ נִיחָה
לִיְהֹה **14** וְאַם מִן בְּנֵי הִיּוֹנָה—אֶת קָרְבָנוּ לְהֹהֵה וְהַקְרִיב מִן
הַתְּרִים אוֹ מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה—אֶת קָרְבָנוּ **15** וְהַקְרִיבוּ הַכֹּהֲנִים
אֶל הַמִּזְבֵּחַ וּמְלָקֵת רַאשׁוֹ וּהַקְרִיב הַמִּזְבֵּחַ וּנְמַצֵּה
דָמָוּן עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ **16** וְהַסֵּר אֶת מְרַאֲתָוּ בְּנַצְתָּה
וְהַשְׁלִיךְ אֶתְהָ אֶצְלָ הַמִּזְבֵּחַ קְרָמָה—אֶל מָקוֹם הַדְּשֵׁן
וְוּשְׁעַ אָתָּה בְּכָנְפָיו לְאַיְבָדֵל וּהַקְרִיב אָתָּה הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחַ עַל הַעַצִּים אֲשֶׁר עַל הַאֲשֶׁר עַל הַעַלְהָה הוּא אֲשֶׁר
רִיחָ נִיחָה—לִיְהֹה

2 ונפש כי תקריב קרבן מנהה ליהוה--סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה 2 והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמץ מסלתה

12 והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרפ' אותו על עצים באש על שפך הדשן ישרף ²³ ואם כל עדת ישראל ישנו ונעלם דבר מעינו הקהיל' ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה--ואשמו ²⁴ ונודעה החטא את אשר חטא עליה--והקריבו הכהן פר בן בקר לחטא והביאו אותו לפני אהל מועד ²⁵ וסמכו וקי העדה את ידיהם על ראש הפר--לפני יהוה ושהט את הפר לפני יהוה ²⁶ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אهل מועד ²⁷ וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פניו הפרכת ²⁸ ומן הדם יתן על קרננת המזבח אשר לפני יהוה אשר באهل מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אهل מועד ²⁹ ואת כל חלבו ידים ממנה ותקثير המזבחה מועד ³⁰ ועשה לפר--כאשר עשה לפר החטא את כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם ³¹ והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרפ' אותו כאשר שרפ' את הפר הראשון חטא הכהל הוא ³² אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשננה--ואשם ³³ או הודיע אלהיו חטאו אשר חטא בה--והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים ³⁴ וסמכ ידו על ראש השער ושהט אותו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטא הוא ³⁵ ולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרננת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה ³⁶ ואת כל חלבו קשיר המזבחה בחלב זבח השלמים וכפר לעילו הכהן מחתאו ונסלח לו ³⁷ ואם נפש אחת חטא בשגגה מעם הארץ בעשיה אחת מצות יהוה אשר לא תעשינה--ואשם ³⁸ או הודיע אלהיו חטאו אשר חטא--והביא קרבנו שעיר עזים תמיינה נקבה על חטאו אשר חטא ³⁹ וסמכ את ידו על ראש החטא ושהט את החטא במקום העלה ⁴⁰ ולקח הכהן מדרמה באצבעו ונתן על קרננת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח מעל זבח השלמים ותקثير יסיר כאשר הוטר הולב מבן זבח השלמים ותקثير הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר לעילו הכהן אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח--סבב והקריב מזבח השלמיםasha ליהוה--חלבו האליה תמיינה לעמת העצה יסירה ואות החלב המכסה את הקרב ⁴¹ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר על הכהן את כל הכליות יסירה והיתרת על הכבד על הכליה יסירה ⁴² ואת הכהן המזבחה--להםasha ליהוה ⁴³ ואם עז קרבנו-- והקריבו לפני יהוה ⁴⁴ וסמכ את ידו על ראשו ושהט את לפני אهل מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח--סבב ⁴⁵ והקריב ממננו קרבנוasha ליהוה-- את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הכבד על הקרב ⁴⁶ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר על הכהן המזבחה--להםasha ליהוה-- אשר על הכלים ואת היתרת על הכבד על הכליה יסירה והיתרת על הכבד על הכליה יסירה ⁴⁷ ניחח כל חלב ליהוה ⁴⁸ חקת עולם לדרתיכם בכל מושביכם--כל חלב וכל דם לא תאכלו

4 4 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל לאמר--נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מחתה מהנה ³ אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה--לחטא את ⁴ והביא את הפר אל פתח אهل מועד--לפני יהוה וסמכ את ידו על ראש הפר ושהט את הפר לפני יהוה ⁵ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אותו אל אهل מועד ⁶ וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פניו פרכת הקדש ⁷ ונתן הכהן מן הדם על קרננות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באهل מועד ⁸ ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אهل מועד ⁹ ואת כל חלב פר החטא ידים ממנה--אות החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ¹⁰ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר על הכבד על עליון אשר על הכלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירה ¹¹ כאשר יורם משור זבח השלמים ותקثيرם הכהן על מזבח העלה ¹² ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו

ונסלח לו ³² ואם כבש יביא קרבנו לחטא-נקבה תמיימה יביאה ³³ וסמרק את ידו על ראש החטא והשחט אתה לחטא במקום אשר ישחט את העלה ולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרנתו ורובה העלה ואת כל דמה ישפרק אל יסוד המזבח ³⁴ ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכבש מזבח השלמים והקטר הכהן אתם המזבחה עלashi יהוה וכפר עליו הכהן על חטאו אשר חטא ונסלח לו

ידע-ונסלח לו ³⁵ אשר הוא שם ליהוה **6** וידבר יהוה אל משה לאמר ² נפש כי החטא ומעלה מעלה ביהוה וכחש בעמיו בפקדון או בתשומת יד או בוגול או עשך את עמיו ³ או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם- לחטא בתנה ⁴ ויהוה כי חטא ואשם- והшиб את הנולדה אשר נזול או את העשך אשר עשך או את הפקדון אשר הפקד אותו או את האבדה אשר מצא ⁵ או מכל אשר ישבע עליו לשקר- ושולם אותו בראשו וחתמו יסף עליו לאשר הוא לו יתנו ביום אשמו ⁶ ואות אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצען בערךך לאשם אל הכהן ⁷ וכפר עליו הכהן לפניו יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמו בה ⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁹ צו את אהרן ואת בניו לאמר אחת תורה העלה הוא העלה על מוקדיה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו ¹⁰ ולבש הכהן מדו בך ומכנסי בך ילبس על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח ¹¹ ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור ¹² והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עלייה הכהן עציים בבקר בבקר וערך עריך עלייה העלה והקטר עלייה חלביו ¹³ אש תמיד תוקד על המזבח- לא תכבה ¹⁴ השלמים ¹⁵ אש תניחת הכהן תקרב אתה בני אהרן לפניו יהוה ואות תורת המנחה על פניו המזבח ¹⁶ והרים ממנה בקמץו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטר המזבח ריח ניחת אוצרתת- ליהוה ¹⁶ והנותרת ממנה אל משה לאמר ¹⁵ נפש כי תמעל מעל וחטא בשנה

ונסלח לו ³² ואם כבש יביא קרבנו לחטא-נקבה תמיימה יביאה ³³ וסמרק את ידו על ראש החטא והשחט אתה לחטא במקום אשר ישחט את העלה ולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרנתו ורובה העלה ואת כל דמה ישפרק אל יסוד המזבח ³⁴ ואת כל חלבה יסיר אשר יוסר חלב הכבש מזבח השלמים והקטר הכהן אתם המזבחה עלashi יהוה וכפר עליו הכהן על חטאו אשר חטא ונסלח לו

5 נפש כי החטא ורעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לו יגיד ונשא ענו ² או נפש אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלה היה טמאה או בנבלה בהמה טמאה או בנבלה שערן טמא ונעלם ממנה והוא טמא ³ או כי יגע בטעמאת אדם לכל טמאו אשר יטמא בה ונעלם ממנה והוא ידע ואשם ⁴ או נפש כי תשבע לבטה בשפטים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה- ונעלם ממנה והוא ידע ואשם לאחת מלאה ⁵ וזהו כי יאשם לאחת מלאה והתודה- אשר חטא עלייה ⁶ והביא את אשמו ליהוה על חטאו אשר חטא נקבה מן הצען כשה או שעירח עזים- אשר חטא ורעה עליו הכהן מהחטאו ⁷ ואם לא תגניע ידו די-שה- והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטא ואחד לעלה ⁸ והביא אתם אל הכהן ודקירב את אש לחטא ראשונה ומילק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל ⁹ וזהו מדם החטא על קיר המזבח והנסאר בדם ימיצה אל יסוד המזבח חטא הוא ¹⁰ ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מהחטאו אשר חטא ונסלח לו ¹¹ ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה- והביא את קרבנו אשר חטא עשרה סלת לחטא לא ישים עלייה שמן ולא יתן עלייה לבנה- כי חטא הוא ¹² והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמץו את אוצרתת והקטר המזבחה עלashi יהוה החטא הוא ¹³ וכפר עליו הכהן על חטאו אשר חטא מאהת מלאה- ונסלח לו והיתה לכהן מבננה ¹⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁵ נפש כי תמעל מעל וחטא בשנה

בשمن וחרבה--לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו ²⁵ והוא תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה ²⁶ אם על תודה יקריבו--והקריב על זבח התודה חלות מצות בלאות בשמן ורקיוי מצות ממשים בשמן וסלת מרכיבת חלה בלאות בשמן ²⁷ על חלה לחם חמץKirribi קרבנו על זבח תודה שלמי ²⁸ והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הורק את דם השלמים--לו היה צובר זבח תודה שלמי--ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר ²⁹ ואם נדר או נדרה זבח קרבנו--ביום הקריבו את זבחו יאכל ומחרת והנותר ממנו יאכל ³⁰ והנותר מבשר הובח--ביום השלישי באש ישראף ³¹ ואם האכל אכל מבשר זבח שלמי ביום השלישי לא ירצה--המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא ³² והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל--באש ישראף והבשר--כל טהור יאכל בשר ³³ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאו עליו--ונכרצה הנפש הוהא מעמיה ³⁴ ונפש כי תנע בכל טמא בטמא אדרם או בבחמה טמאה או בכל שקו ³⁵ דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז--לא תאכלו ³⁶ וחולב נבללה וחולב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו ³⁷ כי כל אכל חלב מן הבחמה אשר יקריב ממנו אש ליהוה--ונכרצה הנפש האכלת מעמיה ³⁸ וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבחמה ³⁹ כל נפש אשר תאכל כל דם--ונכרצה הנפש הוהא מעמיה ⁴⁰ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁴¹ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמי ליהוה--יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמי ⁴² ידריו תביאינה את אש יהוה את החלב על הchoza יביאנו--את הchoza להניף את תנופה לפני יהוה ותקثير הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאחרן ולבניו ⁴³ ואת שוק הימין תננו תרומה לכהן מזבחיו שלמיכם ⁴⁴ המקריב את דם השלמים ואת הכהן המקריב אתה לו תהיה ⁴⁵ וכל מנהה בלאותiacolo אהרן ובניו מצות האכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלו ⁴⁶ לא האפה חמץ הלקם נתתי אתה מashi קדש קדשים הוא חטאאת וכאשם ⁴⁷ כל זכר בבני אהרן יאכלנה--חץ עולם לדרתיכם מashi יהוה כל אשר יגע בהם יקדש ⁴⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁴⁹ זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אותו--עשירת האפה סלה מנהה תמיד מחייבת בברק ומחייבת בערב ⁵⁰ על מחייבת בשמן העשה--מרכיבת תביאינה תפני מנהה פתים תקריב ריח ניחח ליהוה ⁵¹ והכהן המשח תחתיו מבניו יעשה אתה חץ עולם ליהוה כליל תקטר ⁵² וכל מנהה כהן כליל תהיה לא האכל ⁵³ וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בני זאת תורת החטאאת ⁵⁴ במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאאת לפני יהוה קדש קדשים הוא ⁵⁵ הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד ⁵⁶ כל אשר יגע בברעה יקדש ואשר זהה מדמה על הבנד--אשר זהה עליה תכbs במקום קדש ⁵⁷ וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכל נחשת בשלה ומרק ושפך במים כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא ⁵⁸ וכל חטאאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש--לא תאכל באש ישראף

7 זו תורת האשם קדש קדשים הוא ⁵⁹ במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב ⁶⁰ ואת כל חלבו יקריב ממנו--את האליה ואת החלב המכסה את הקרב ⁶¹ ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היותת על הכבד על הכלויות יסירה ⁶² והקثير אתם הכהן המזבחה אשר ליהוה אשם הוא ⁶³ וכל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא ⁶⁴ בחטאאת כאשם--תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה ⁶⁵ וכהן--המקריב את עלה איש עור העלה אשר הקרב לכהן לו יהיה ⁶⁶ וכל מנהה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מהבת--לכהן המקריב אתה לו תהיה ⁶⁷ וכל מנהה בלאות

את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבב ואת
שתי הכלויות ואת החלבון ויקטר משה המזבחה ¹⁷
וاث הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו--שרף באש
מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה ¹⁸ ויקרב את
אל הعلاה ויסמכו אהרן ובינוי את ידיהם--על ראש
האיל ¹⁹ וישחט וירק משה את הדם על המזבח סיבכ
ואת האיל--נזה לנטחיו ויקטר משה את הראש ²⁰
ואת הנתחים ואת הפרד ²¹ ואות הקרב ואת הקרים
רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עליה
הוא לריח ניחת אשא הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את
משה ²² ויקרב את האיל השני אל המלאים ויסמכו
אהרן ובינוי את ידיהם--על ראש האיל ²³ וישחט--

ויקח משה מדמו ויתן על תנוק און אהרן הימנית ועל
בחן ידו הימנית ועל בחן רגלו הימנית ²⁴ ויקרב את
בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוק און הימנית
ועל בחן ידם הימנית ועל בחן רגולם הימנית וירק
משה את הדם על המזבח סביב ²⁵ ויקח את החלב
ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
הכבב ואת שתי הכלויות ואת החלבון ואת שוק הימין ²⁶
ומסל המצאות אשר לפניו יהוה לקח חלה מצאה אחת
וחלה לחם שמן אחת--וירקיק אחד וישם על החלבים
ועל שוק הימין ²⁷ ויתן את הכלל--על כבפי אהרן ועל
כפי בניו וינפ' אתם תנופה לפניו יהוה ²⁸ ויקח משה
אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על הعلاה מלאים
הם לריח ניחת אשא הוא ליהוה ²⁹ ויקח משה את
החזוה וינפ'תו תנופה לפניו יהוה מאיל המלאים למשה
היה למנגה כאשר צוה יהוה את משה ³⁰ ויקח משה
משמן המשבח ומן הדם אשר על המזבח וו על אהרן
על בנדיו ועל בנוי ועל בנדי בניו אתו ויקדש את
אהרן את בנדיו ואת בניו ואת בנדי בניו אתו ³¹ ויאמר
משה אל אהרן ועל בניו בשלו את הבשר פחה אהל
מועד ושם תأكلו אותו ואת הלחם אשר בסל המלאים
כאשר צויתו לאמר אהרן ובינוי יאכלו ³² והנותר
בבשר ובלחם--בаш תשפטו ³³ ומפתח אהל מועד
לא תצא שבעת ימים--עד יום מלאת ימי מלאיכם כי

החלב--מבני אהרן לו תהיה שוק חיים למנה ³⁴
כי את חזזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת
בני ישראל מובחו שלמים ואתם לאחרן הכהן
ולבנויו לחק עולם מאת בני ישראל ³⁵ זאת משחת
אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה לחתה להם ביום משה
לכהן ליהוה ³⁶ אשר צוה יהוה לחתה להם ביום משה
אתם מאת בני ישראל--חתק עולם לדרכם ³⁷ זאת
התורה לעלה למנה ולחתאת ולאשם ולמלואים--
ולזבח השלמים ³⁸ אשר צוה יהוה את משה בהר
סיני ביום צוותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם
לייהוה--במדבר סיני

8 וידבר יהוה אל משה לאמר ² קח את אהרן
ואת בניו אתו ואת הבנדים ואת שמן המשבח ואת
פר החטאות ואת שנוי האילים ואת סל המצאות ³ ואת
כל העדה הכהל אל פתח אהל מועד ⁴ ווישע משה
כאשר צוה יהוה אותו ותקה העדה אל פתח אהל
מועד ⁵ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה
יהוה לעשות ⁶ ויקרב משה את הכהנת ויהניר אותו באבנט
אתם בימים ⁷ ויתן עליו את הכהנת ויהניר אותו באבנט
וילבש אותו את המעיל ויתן עליו את האפר ויהניר אותו
בחשב האפר ויאפר לו בו ⁸ ווישם עליו את החשן
ויתן אל החשן את האורדים ואת התמים ⁹ ווישם את
המצנפת על ראשו ווישם על המצנפת אל מול פניו
את ציון זהוב נור הקדש כאשר צוה יהוה את משה
ויקח משה את שמן המשבח ווישם את המשבח
ואת כל אשר בו וויקדש אתם ¹⁰ וויזן ממנה על המזבח
שבע פעמים ווישם את המזבח ואת כל כליו ואת
הכיר ואת כנו--לקדש ¹¹ וויצק משמן המשבח על
ראש אהרן ווישם אותו לקדשו ¹² ויקרב משה את בני
אהרן וילבש כהנת ויהניר אותו אבנט ויהבש להם
מנבעות--כאשר צוה יהוה את משה ¹⁴ ווישם את פר
החטאות ויסמך אהרן ובינוי את ידיהם על ראש פר
החטאות ¹⁵ ווישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות
המזבח סביב באכבעו וויחטא את המזבח ואת הדם
ויצק אל יסוד המזבח וויקדשו לכפר עליו ¹⁶ ויקח

את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה ²¹
וاث החזות ואת שוק הימני התנוף אהרן תנופה לפני
יהוה-כאשר צוה משה ²² וישא אהרן את ידו אל העם
ויברכם וירד מעשת החטא והעללה-והשלמים ²³
ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את
העם וירא כבוד יהוה אל כל העם ²⁴ ותצא אש מלפני
יהוה והאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא
כל העם וירנו ויפלו על פניהם

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו
בהן אש וישמו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש
זרה-אשר לא צוה אתם ² ותצא אש מלפני יהוה
וחאכל אותם וימתו לפני יהוה ³ ויאמר משה אל אהרן
הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקרדש ועל פנו כל
העם אכבר וידם אהרן ⁴ ויקרא משה אל מישאל ואל
אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו
את אחיכם מאת פנוי הקדש אל מוחץ למחנה ⁵ ויקרבו
וישאם בכתנתם אל מוחץ למחנה-כאשר דבר משה
ויאמר משה אל אהרן ולאלעוזר ולאיתמר בניו
ראשיכם אל הפרעו ובנידיכם לא חפרמו ולא תמתו
ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל-יבכו
את השרפה אשר שרפ' יהוה ⁷ ומפתח אהל מועד לא
צאו פן תמתו-כי שמן משחת יהוה עלייכם ויעשו
סדר משה ⁸ וידבר יהוה אל אהרן לאמר ⁹ יין ו捨ר
אל תשת אהה ובניך אתך בבאים אל אהל מועד--ולא
תמתו חקת עולם לדרתיכם ¹⁰ ולהבדיל בין הקדש
ובין החלב ובין הטהרא ובין הטהור ¹¹ וללהורת את בני
ישראל-את כל החוקים אשר דבר יהוה אליהם ביד
משה ¹² וידבר משה אל אהרן ואל אלעוזר ואל איתמר
בנינו הנוטרים קחו את המנחה הנורתת מאשי יהוה
ואכלו מה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא ¹³
מאשי יהוה כי כן צויתי ¹⁴ ואת חזזה התנופה ואת שוק
התרומה תאכלו במקום טהור--אתה ובניך ובנותיך
אתך כי חך וחק בניך נתנו מזבחיו שלמי בני ישראל
שוק התרומה והזווה התנופה על אש החלבים יביאו ¹⁵

שבועיים ימלא את ידכם ¹⁶ כאשר עשה ביום זה-
צוה יהוה לעשות לכפר עליהם ¹⁷ ופתח אהל מועד
תשבו ימים וليلת שבעת ימים ושמרתם את משמרת
יהוה ולא תמותו כי כן צויתי ¹⁸ ויעש אהרן ובנוו-את
כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה

9 ויהי ביום השmini קרא משה לאהרן ולבניו-ולזקני
ישראל ² ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטא
ואיל עללה-תמים ותקרב לפני יהוה ³ ואל בני
ישראל הדבר לאמר קחו שעריך עזים לחטא ועגל
ובכש בני שנה תמים עללה ⁴ ושור ואיל לשלים
לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה
נראה אליכם ⁵ ויקחו את צוה משה אל פנו אהל
מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה ⁶ ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה העשו-וירא אליכם
כבוד יהוה ⁷ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח
ועשה את חטאך ואת עלתך וככפר בעדרך ובעד העם
ועשה את קרבן העם וככפר בעדרם כאשר צוה יהוה ⁸
ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטא אשר
לו ⁹ ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אכבעו
בדם ויתו על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל סוד
המזבח ¹⁰ ואת החלב ואת הכליות ואת היתרת מזבח
הכבד מן החטא-הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה
את משה ¹¹ ואת הבשר ואת העור שרפ' באש מוחץ
למחנה ¹² וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו
את הדם ויזורקו על המזבח סביב ¹³ ואת העלה
המציאו אליו לנתחיה-ואת הראש ויקטר על המזבח
המזבחה ¹⁴ ויקרב את קרבן העם ויקח את שער
החטא אשר לעם וישחטו והואחטאו בראשו ¹⁵
ויקרב את העלה ויעשה כמשפט ¹⁷ ויקרב את המנחה
וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח-מלבד עלת
הבקר ¹⁸ וישחט את השור ואת האיל זבח השלים
אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזורקו
על המזבח סביב ¹⁹ ואת החלבים מן השור ומן האיל-
האליה והמכסה והכליות ויתרת הכבדר ²⁰ וישמו

וְאֶת הַדּוֹכִיפָת וְאֶת הַעַטְלָף ²⁰ כֹּל שְׁرֵץ הָעוֹף הַהְלָךְ עַל אֶדְבָעַ-שְׁקָץ הָאַלְכָל ²¹ אֶךְ אֵת זֶה תְּאַכְלָוּ מִכֶּל שְׁרֵץ הָעוֹף הַהְלָךְ עַל אֶרְבָעַ אֲשֶׁר לֹא ^(לו) כְּרָעִים מִמְעָל לְרִנְלִיוּ לְנַתְרָה בְּהַן עַל הָאָרֶץ ²² אֶת אֱלֹהָ מְהַם תְּאַכְלָוּ- אֶת הָאַרְבָה לְמִינְוּ וְאֶת הַסְלָעָם לְמִינְהוּ וְאֶת הַחֲרָגָל לְמִינְהוּ וְאֶת הַחֲגָב לְמִינְהוּ ²³ וְכֹל שְׁרֵץ הָעוֹף אֲשֶׁר לֹא אֶרְבָע גְּנִילִים-שְׁקָץ הָאַלְכָל ²⁴ וְלֹא לֹא תְּמָאוּ כָל הַגְּנַע בְּנַבְלָתָם יְתָמָא עַד הָעָרָב ²⁵ וְכֹל הַנְּשָׂא מִנְבָלָתָם- יְכַבֵּס בְּנְדִיו וְתָמָא עַד הָעָרָב ²⁶ לְכֹל הַבְּהָמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְרָסָת פְּרָסָה וְשְׁסָע אַיִנָה שְׁסָעָת וְגַרְהָ אַיִנָה מַעַלָה- טְמָאִים הֵם לְכֹם כָל הַגְּנַע בָּהָם טְמָא ²⁷ וְכָל הַוְלָךְ עַל כְּפִיו בְּכָל הַחַיָה הַהְלָכָת עַל אֶרְבָע- טְמָאִים הֵם לְכֹם כָל הַגְּנַע בְּנַבְלָתָם יְתָמָא עַד הָעָרָב ²⁸ וְהַנְּשָׂא אֶת נַבְלָתָם- יְכַבֵּס בְּנְדִיו וְתָמָא עַד הָעָרָב טְמָאִים הַמָּה לְכֹם ²⁹ וּזְהָה לְכֹם הַטָּמָא בְּשְׁרֵץ הַשְּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ הַחֲלָד וְהַעֲכָבָר וְהַצְבָה לְמִינְהוּ ³⁰ אֶלְהָ וְהַאֲנָקָה וְהַכָּחָה וְהַלְּטָה וְהַחֲמָתָה וְהַתְּנַשְּׁמָתָה ³¹ מִכָּל הַטָּמָאִים לְכֹם בְּכָל הַשְּׁרֵץ כָל הַגְּנַע בָּהָם בְּמִתְמָם יְתָמָא עַד הָעָרָב ³² וְכָל אֲשֶׁר יְפַל עַלְיוֹ מֵהֶם בְּמִתְמָם יְתָמָא מִכָּל כְּלֵי עַז אֲוֹ בָנְדָא אוֹ עֹור אֲוֹ שָׁק כָּל כְּלֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מַלְאָכָה בָהָם בְּמִים יוֹבָא וְתָמָא עַד הָעָרָב וְתָהָר כָּל כְּלֵי חֲרֵשׁ- אֲשֶׁר יְפַל מֵהֶם אֶל חָכוּ כָל אֲשֶׁר בָּחָכוּ יְתָמָא וְאֶת תְּשִׁבְרוּ ³⁴ מִכָּל הַאֲכָל אֲשֶׁר יָאַכְל אֲשֶׁר יַבְאָ עַלְיוֹ מִים- יְתָמָא וְכָל מַשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתָה בָכָל כְּלֵי יְתָמָא ³⁵ וְכָל אֲשֶׁר יְפַל מַנְבָלָתָם עַלְיוֹ יְתָמָא- תְּגֹנָור וְכִירִים יִתְן טְמָאִים הֵם וְתָמָאִים יְהִוּ לְכֹם ³⁶ אֶךְ מַעַין וּבָור מַקוּה מִים יִהְיֶה טָהָר וְנַגְעָבָנַבָּלָתָם יְתָמָא ³⁷ וְכָי יְפַל מַנְבָלָתָם עַל כָּל זְרָע זְרוּעָ אֲשֶׁר יִזְרָע- טָהָר הָאָ ³⁸ וְכָי יִתְן מִים עַל זְרָע וְנַפְלֵל מַנְבָלָתָם עַלְיוּ- טְמָא הָאַל ³⁹ וְכָי יִמְותָמָן הַבְּהָמָה אֲשֶׁר הִיא לְכֹם מַנְבָלָתָה- יְכַבֵּס בְּנְדִיו וְתָמָא עַד הָעָרָב ⁴⁰ וְהַאֲכָל לְאֲכָל- נַבְלָתָה- יְכַבֵּס בְּנְדִיו וְתָמָא עַד הָעָרָב ⁴¹ וְכָל הַשְּׁרֵץ הַשְּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ- שְׁקָץ הָאַל ⁴² כָל הוֹלָךְ עַל נַחַן וְכָל הוֹלָךְ עַל אֶרְבָע עַד כָּל מַרְבָה גְּנִילִים וְאֶת הַקָּאת וְאֶת הַרְחָם ⁴³ וְאֶת הַחֲסִידָה הַאֲנָפָה לְמִינָה

לְהַנִּיף תְּגֹנָה לְפָנֵי יְהָוָה וְהִיא לְךָ וְלַבְנֵיךְ אַתְךָ לְחַק עַוְלָם כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהָוָה ¹⁶ וְאֶת שְׁעִיר הַחֲטָאת דָרְשָׁ מִשְׁה- וְהַנָּהָר שְׁרָף וְיַקְצָף עַל אֶלְעֹז וְעַל אִתְמָר בְּנֵי אַהֲרֹן הַנוֹתְרִים לְאָמֵר ¹⁷ מְדוֹעַ לֹא אֲכַלְתָם אֶת הַחֲטָאת בַּמְקוֹם הַקְדָשָׁה- כִּי קְדָשָׁ קְדָשִׁים הוּא וְאֶתְתָּנָה לְכֹם לְשָׁאת אֶת עַז הַעֲדָה לְכַפֵּר עַלְיָהֶם לְפָנֵי יְהָוָה ¹⁸ חֹן לֹא הָבָא אֶת דָמָה אֶל הַקְדָשָׁ פְנִימָה אֲכָל תְּאַכְלָוּ אֶתְתָּה בְקָרְשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִיתִי ¹⁹ וַיֹּדְכַר אַהֲרֹן אֶל מִשְׁהַ חַן הַיּוֹם הַקִּרְבָּה אֶת חֲטָאתָם וְאֶת עַלְתָם לְפָנֵי יְהָוָה וְתָקַרְאָנָה אֶתְתִי כָּלָה וְאֶכְלָתִי חֲטָאת הַיּוֹם הַוִּיטָב בְעַנְיוֹן יְהָוָה ²⁰ וַיִּשְׁמַע מִשְׁהַ וַיִּוּטֶב בְעַנְיוֹן

11 וַיֹּדְכַר יְהָוָה אֶל מִשְׁהַ וְאֶל אַהֲרֹן לְאָמֵר אֶלְהָם ² דָבְרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר וְאֶת הַחַיָה אֲשֶׁר תְּאַכְלָוּ מִכָּל הַבְּהָמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרָז ³ כָל מִפְרָסָת פְּרָסָה וְשְׁסָעָת שְׁסָעָת פְּרָסָת מִעְלָתָ נְרָה בְבָהָמָה- אֶתְתָּה תְּאַכְלָוּ 4 אֶךְ אֶת זֶה לֹא תְּאַכְלָוּ מִמְעָלֵי הַגְּרָה וּמִמְפְרָסִי הַפְּרָסָה אֶת הַגְּמַלְלִי מִיְלָה נְרָה וּפְרָסָה אַיִנָה מִפְרִיס- טְמָא הָאַל ⁵ וְאֶת הַשְּׁפֵן כִּי מִעְלָה נְרָה הוּא וּפְרָסָה לְאַיִלְלָה נְרָה לְאַיִלְלָה נְרָה כִּי מִעְלָתָ נְרָה הָוּא וּפְרָסָה לְאַיִלְלָה נְרָה לְכֹם ⁶ וְאֶת הַחַזְוֵר כִּי מִפְרִיס פְּרָסָה הָוּא וּשְׁסָע שְׁסָע פְּרָסָה וְהַזְוֵר נְרָה לֹא יִגְרֵר טְמָא הָאַל ⁸ מִבְשָׁרָם לֹא תְּאַכְלָוּ וּבְנַבְלָתָם לֹא תְּגַנְעֵוּ טְמָאִים הֵם לְכֹם ⁹ אֶת זֶה תְּאַכְלָוּ מִכָּל אֲשֶׁר בָּמִים כָּל אֲשֶׁר לֹא סְנִפְרִיר וּקְשָׁקְשָׁת בָּמִים בְּיָמִים וּבְנְחָלִים- אַתְּם תְּאַכְלָוּ ¹⁰ וְכָל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנִפְרִיר וּקְשָׁקְשָׁת בָּיָמִים וּבְנְחָלִים מִכָּל שְׁרֵץ הַמִּים וּמִכָּל נְפָשָׁת הַחֲיָה אֲשֶׁר בָּמִים- שְׁקָץ הֵם לְכֹם ¹¹ וְיַחְיֵוּ לְכֹם מִבְשָׁרָם לֹא תְּאַכְלָוּ שְׁקָץ ¹² כָל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנִפְרִיר וּקְשָׁקְשָׁת בָּיָמִים- שְׁקָץ הֵם לְכֹם ¹³ וְאֶת אֱלָה תְּשַׁקְצֵוּ מִן הַעֲוֹף לֹא יִאֲכָל שְׁקָץ ¹⁴ הַמִּים אֲתָה הַנְּשֵׁר וְאֶת הַפְּרָס וְאֶת הַעֲזִינִיה ¹⁵ וְאֶת הַדָּהָה- וְאֶת הַאֲיה לְמִינָה ¹⁶ אֶת כָל עֲרָב לְמִינָה ¹⁶ וְאֶת בְּתִ הַיּוֹנָה וְאֶת הַתְּחִמָס וְאֶת הַשְׁחָף וְאֶת הַנֶּזֶץ לְמִינָה ¹⁷ וְאֶת הַכּוֹס וְאֶת הַשְׁלָך וְאֶת הַיְנָשָׁף ¹⁸ וְאֶת הַתְּנַשְּׁמָתָה וְאֶת הַקָּאת וְאֶת הַרְחָם ¹⁹ וְאֶת הַחֲסִידָה הַאֲנָפָה לְמִינָה

כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור--וטהרו הכהן מספחתו הוא וככש בנדיו וטהר ⁷ ואם פשה תפשה המספחת בעור אחורי הראותו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן ⁸ וראה הכהן והנה פשחה המספחת בעור-- וטמא הכהן צרעתו הוא ⁹ נגע צרעתו כי תהיה באדם והובא אל הכהן ¹⁰ וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפקה שער לבן ומחרות בשער חי בשאות צרעתו נושנתו הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא ¹¹ צרעתו כי טמא הוא ¹² ואם פרוח תפרח הצרעתו יסגרנו כי טמא הוא ¹³ וראה הכהן ועד בעור וכסהה הצרעתו את כל עור הנגע מראשו ועד רגלו--לכל מראה עני הכהן ¹⁴ וראה הכהן והנה כסחה הצרעתו את כל בשרו--וטהר את הנגע כלו הפק לבן טהור הוא ¹⁵ וביום הראותו בו בשער חי יטמא ¹⁶ וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעתו הוא ¹⁷ או כי ישוב הבשר החי ונחפק לבן ובא אל הכהן ¹⁸ וראהו הכהן והנה נגע הנגע לבן ¹⁹ וטהר הכהן את הנגע טהור הוא ²⁰ ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפה ²¹ והיה במקומות השחין שאת לבנה או בחרת לבנה אדרמדמות ונראה אל הכהן ²² וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפק לבן--וטמאו הכהן נגע צרעתו הוא בשחין פרחה ²³ ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלת איננה מן העור והוא כהה--והסנירו הכהן שבעת ימים ²⁴ ואם פשה תפשה בעור--וטמא הכהן אתו נגע ²⁵ ואם תחתייה תעמד צרבת השחין הוא וטהרו הכהן ²⁶ או בשער כי יהיה בערו מכות אש והיתה מהיות המכויה בהרת לבנה אדרמדמות--או לבנה ²⁷ וראה אתה הכהן והנה נחפק שער לבן בבחרת ומראה עמוק מן העור--צרעתו הוא במכوها פרחה וטמא אותו הכהן נגע צרעתו הוא ²⁸ ואם יראנה הכהן והנה אין בבחרת שער לבן ושפלת איננה מן העור והוא כהה--והסנירו הכהן שבעת ימים ²⁹ וראה הכהן ביום השבעי אם פשה תפשה בעור-- וראהו הכהן אותו נגע צרעתו הוא ³⁰ ואם תחתייה תעמד וטמא הכהן לא פשחה בעור והוא כהה--שאת המכואה הוא

לכל השערן השערן על הארץ--לא תאכלום כי שקו ³¹ הם ³² אל תשקצו את נפשתיכם בכל השערן השערן ולא תטמאו בהם ונטמתם בם ³³ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השערן הרמש על הארץ ³⁴ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים ליהית לכם לאלהים והיירם קדושים כי קדוש אני ³⁵ זאת תורה הבמה והעוף וכל נפש החיים הרמשת מימים ולכל נפש השרצת על הארץ ³⁶ להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיים הנאכלת ובין החיים אשר לא תאכל **12** וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר--וטמאו שבעת ימים כימי נדה דותה הטמא ³ ובימים השמניין ימול בשער עלתנו ⁴ ושלשים יום ושלשה ימים תשב בדמי טהרה בכל קדרש לא הנגע ואל המקדש לא חטא עד מלאת ימי טהרה ⁵ ואם נקבה תלד וטמאו שבעת כנרתה וששים יום ושתת ימים תשב על דמי טהרה ⁶ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתיו לעלה ובוינה או תר לחטאת--אל פתח אהל מועד אל הכהן ⁷ ותקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקר דמייה זאת תורה תילדת לזכר או לנקבה ⁸ ואם לא תמצא ידה דיה דיה--ולקחה שתי תרים או שני בני יוניה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעתו--והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבני הכהנים ³ וראה הכהן את הנגע שבעת ימים צרעתו הוא וראהו הכהן וטמא אותו ⁴ ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועומק אין מראה מן העור ושערה לא הפק לבן--והסניר הכהן את הנגע שבעת ימים ⁵ וראהו הכהן ביום השבעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור--והסנירו הכהן שבעת ימים שנית ⁶ וראה הכהן אותו ביום השבעי שנית והנה

ויראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבנד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה-צרצה ממארת הנגע טמא הוא ⁵² ושרף את הבנד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כל העור אשר יהיה בו הנגע כי צרצה ממארת הוא באש תשurf ⁵³ ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבנד או בשתי או בערב או בכל כל עור מצוה הכהן וככשו את אשר בו הנגע והסנוiro שבעת ימים שנית ⁵⁵ ויראה הכהן אחריו הכבש את הנגע והנה לא הפק הנגע את עינו והגע לא פשה--טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בנהבתו ⁵⁶ ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחריו הכבש אותו-וקרע אותו מן הבנד או מן העור או מן השתי או מן הערב ⁵⁷ ואם תראה עור בבנד או בשתי או בערב או בכל כל עור- פרחתת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע ⁵⁸ והבנד או השתי או הערב או כל כל העור אשר חכבס וסר מהם הנגע-וככש שנית וטהר ⁵⁹ זאת תורה נגע צרצה בנד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כל עור--טהרו או לטמאו

14 וידבר יהוה אל משה ² לאמר זאת תהיה תורה המცרע ביום טהרתו והובא אל הכהן ³ ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרצה מן הצרווע ⁴ וצוה הכהן ולקח למתהר שתי צפירים חיות טהרות ועץ ארו ו שני תולעת ואזוב ⁵ וצוה הכהן ושחת את הציפור האחת- אל כל חרש על מים חיים ⁶ את הציפור החיים יקח אתה ואת עץ הארו ואת שני התולעת ואת האזוב וטבל אותם ואת הציפור החיים בדם הציפור השחתה על המים החיים ⁷ והזה על המטהר מן הצרצה- שבע פעמים וטהרו ושלח את הציפור החיים על פני השדה ⁸ וככש המטהר את בנדיו גולח את כל שערו ורוחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאחלו שבעת ימים ⁹ והיה ביום השבעי יגולח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת נבת עיניו ואת כל שערו יגולח וככש את בנדיו ורוחץ את בשרו במים- וטהר ¹⁰ וביום השמני יקח

ויהרו הכהן--כי צרבת המכוה הוא ²⁹ ויאיש או אשה כי יהיה בונגע בראשו או בזקן ³⁰ ויראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צחוב דק-וטמא אותו הכהן נתק הוא צרצה בראשו או בזקן הוא ³¹ וכי ראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו-והסניר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים ³² ויראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צחוב ומראה הנטק אין עמק מן העור ³³ והתגלה-ואת הנתק לא גולח והסניר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית ³⁴ ויראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור--וטהר אותו הכהן וככש בנדיו וטהר ³⁵ ואם פשה יפשה הנתק בעור אחריו טהרתו ³⁶ ויראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור- לא יבקר הכהן לשער הצחוב טמא הוא ³⁷ ואם בעינויו עמד הנתק ושער צחוב צמח בו נרפא הנתק- טההור הוא וטהרו הכהן ³⁸ ואיש או אשה כי היה בעור בשרם בהרת- בהרת לבנת ³⁹ ויראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת- כחות לבנת בהק הוא פרח בעור טההור הוא ⁴⁰ ואיש כי ימרת ראשו- קרח הוא טההור הוא ⁴¹ ואם מפאת פניו ימרת ראשו- נבח הוא טההור הוא ⁴² וכי היה בקרחת או בנהבת נגע לבן אדמדם-צרצה פרחתת הוא בקרחתו או בנהבתו ⁴³ וראתה אותו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בנהבתו- כמראה צרצה עור בשרג ⁴⁴ איש צרע הוא טמא הוא טמא יטמאו הכהן בראשו נגעו ⁴⁵ והצרווע אשר בו הנגע בנדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעתה וטמא טמא יקרא ⁴⁶ כל ימי אשר הנגע בו טמא- טמא הוא בדר ישב מחוץ למחנה מושבו ⁴⁷ והבנד כי היה בו נגע צרצה בנד צמר או בנד פשתים ⁴⁸ או בשתי או בערב לפשתים יקרקן או אדמדם בנד או בעור או בכל מלאתה עור ⁴⁹ והיה הנגע כל עור גולח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ⁵⁰ וראתה הכהן את הנגע והסניר את הנגע שבעת ימים

האשם ²⁹ והגונתר מן המשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר--לכפר עליו לפני יהוה ³⁰ ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשין ידו ³¹ את אשר תשין ידו את האחד חטאota ואת האחד עללה-- על המנהה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה ³² וזאת תורה אשר בו נגע צרעת אשר לא תשין ידו בטהרתו יידבר יהוה אל משה ואל אהרן ³³ כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזה ונתתי נגע צרעת בבית הארץ אחזותכם ³⁵ ובא אשר לו הבית והניד לכהן לאמר כנען נראה לי בבית ³⁶ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא טמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית ³⁷ וראה את הנגע והנה הנגע בקורת הבית שקדורורת ירקרקתו או אדרמדמת ומראייהן שפלמן הקיר ³⁸ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסיגר את הבית שבעת ימים ³⁹ ושב הכהן ביום השבעה וראה והנה פשה הנגע בקורת הבית ⁴⁰ וצוה הכהן וחלצו את האבניים אשר בהן הנגע והשליכו אותן אל מחוין לעיר אל מקום טמא ⁴¹ ואת הבית יקצע מבית סיבוב ושפכו את העפר אשר הקצז אל מחוין לעיר אל מקום טמא ⁴² ולקחו אבניים אחריות והביאו אל תחת האבניים ועפר אחר יקח וטה את הבית ⁴³ ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבניים ואחריו הקצז את הבית ואחריו הטוח ⁴⁴ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית--צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא ⁴⁵ ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוין לעיר אל מקום טמא ⁴⁶ והבא אל הבית כל ימי הסיגר אותו--יטמא עד הערב ⁴⁷ והשכב בבית יכbs את בנדוי והאכל בבית יכbs את בנדוי ⁴⁸ ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחריו הטח את הבית-- וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע ⁴⁹ ולקח לחטא את הבית שתי צפירים ועץ ארז ושני תולעת ואזב ⁵⁰ ושהת את הצפר האחת אל כלի חרש על מים חיים ⁵¹ ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת שני כבושים תמיימים וככשה אחת בת שנתה תמיימה ושלשה עשורים סלת מנהה בלוללה בשמן ולג אחד שמן ⁵² והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר-- ואותם לפני יהוה פתח אهل מועד ⁵³ ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאותם--ואותם לנשמן והניף אתם תנופה לפני יהוה ⁵⁴ ושהת את הכבש במקומות אשר ישחת את החטאota ואת העלה--במקום הקדרש כי כחטאota האשם הוא לכהן--קרש קדרשים הוא ⁵⁵ ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוק און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ועט על כף הכהן הימנית ⁵⁶ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית ⁵⁷ ויטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית וזהו מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ⁵⁸ ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוק און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית--על דם האשם ונהנור בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר הימנית וטהר שבעת ימים לפני יהוה ⁵⁹ ועשה הכהן את החטאota וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחת את העלה ⁶⁰ והעליה הכהן את העלה ואת המנהה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר ⁶¹ ואם דל הוא ואין ידו משתנת--ולקח כבש אחד לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנהה--ולג שמן ⁶² ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשין ידו והיה אחד החטאota והאחד עללה ⁶³ ותביאו אותם ביום השמייני לטהרתו--אל הכהן אל פתח אهل מועד לפני יהוה ולקח הכהן את כבש האשם ואת לנשמן והניף ⁶⁴ אתם הכהן תנופה לפני יהוה ⁶⁵ ושהת את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוק און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ⁶⁶ ומון השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית ⁶⁷ וזהו הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית--שבע פעמים לפני יהוה ⁶⁸ ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוק און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית--על מקום דם

הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים
החמים והוה אל הבית שבע פעמיים ⁵² וחטא את הבית-
ברם הצפר ובמים החיים ובצפר החיים ובצע הארו-
ובאוב--וכבשו החולעת ⁵³ ושלח את הצפר החיים אל
מוחץ לעיר--אל פנוי השדה וכפר על הבית וטהר
זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנטק ⁵⁵ ולצערת
הבנד ולבית ⁵⁶ ולשאות ולספחת ולברחת ⁵⁷ כל הוראות
ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ² דבריו
אל בני ישראל ³ ואמרתם אלהם איש כי היה זב
מבשרו--זובו טמא הוא ³ זו זאת תהיה טמאותו בזובו רר
בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו--טמאו הוא ⁴
כל המשכוב אשר ישכב עליו הוב--יטמא וכל הכללי
אשר ישב עליו טמא ⁵ ואיש אשר יגע במשכובו--יכבש
בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁶ והישב על הכללי
אשר ישב עליו הוב--יכבש בנדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב ⁷ והגע בבשר הזב ⁸ ויכבש בטהר--וכבש
במים וטמא עד הערב ⁹ וכי ירך הוב בטהר--וכבש
בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ¹⁰ וכל הנגע בכל אשר
יהיה תחתיו--יטמא עד הערב והנושא אותן--יכבש
בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ¹¹ וכל אשר יגע בו
הוב וידיו לא שטף במים--וכבש בנדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב ¹² וכל עז--ישטף במים ¹³ וכי יטהר הוב מזובו--
כל כל עז--ישטף במים ¹³ וכי יטהר הוב מזובו--
וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבש בנדיו ורחץ
בשרו בימים וטהר ¹⁴ ובימים השמיין יקח לו
שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח
אהל מועד ונתנים אל הכהן ¹⁵ וועשה אותן הכהן--אחר
חטא ואחד עליה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו
ויאיש כי תצא ממנה שכבת זרע ¹⁶ ובימים את
כל בשרו וטמא עד הערב ¹⁷ וכל בנד וכל עיר אשר
יהיה עליו שכבת זרע--וכבש במים וטמא עד הערב
ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע--ורחציו
במים וטמאו עד הערב ¹⁸ ואשה כי תהיה זבה דם

יהיה זבה בכשרה--שבעת ימים תהיה בנדיה וככל
הגע בה יטמא עד הערב ²⁰ וככל אשר תשכב עליו
בנדיה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא ²¹ וכל הנגע
במשכבה--יכבש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
וככל הנגע--בכל כל עז אשר תשב עליו יכבש בנדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב ²³ ואם על המשכוב הוא
או על הכללי אשר הוא ישבת עליו--בגעו בו יטמא עד
הערב ²⁴ ואם שכוב ישכב איש אתה ותהי נדיה עליו--
וטמא שבעת ימים וכל המשכוב אשר ישכב עליו יטמא
וашה כי זוב זב דמה ימים רבים בלבד עת נדיה
או כי הזוב על נדיה כל ימי זב טמאת כימי נדיה
היה--טמא הוא ²⁶ כל המשכוב אשר תשכב עליו
כל ימי זב--כמשכוב נדיה היה לה וכל הכללי אשר
תשב עליו--טמא יהיה כטמא נדיה ²⁷ וכל הנגע
בם יטמא וכבש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
ואם טהרה מזובה--וספירה לה שבעת ימים ואחר
טהר ²⁹ ובימים השמיין תקח לה שני תרים או שני
בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח האهل ממועד
ועשה הכהן את האחד חטא ואת האחד עליה
וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאותה ³¹ והורתם
את בני ישראל מטמאותם ולא ימתו בטמאם בטמאם
את משכני אשר בתוכם ³² זאת תורה הוב ואשר יצא
מןו שכבה זרע לטמאה בה ³³ והודה בנדיה והוב
את זבו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמא
16 וידבר יהוה אל משה אחריו מות שני בני אהרן--
בקרבתם לפני יהוה וימתו ² ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכלל עת אל הקדש
מבית לפרטת--אל לפני הכפרה אשר על הAaron ולא
ימות כי בענן אראה על הכפרת ³ בזאת יבא אהרן
אל הקדש בפר בן בקר לחטא ואיל לעלה ⁴ כתנת
בר קדש ילבש ומכנסי בר יהיו על בשרו ובכונת
בד יתגדר ובמיצנחת בר יצני בנדוי קדש הם ורחצין
במים את בשרו ולבשם ⁵ ומאת עדת בני ישראל יקח
שני שעריו עזים לחטא ואיל אחד לעלה ⁶ ותקריב
אהרן את פר החטא אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו

וילקח את שני השערם והעמיד אותם לפני יהוה **25** ואות חלב החטא יקטר המזבחה **26** והמושלח את השער לעזאל-יבכש בנדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המנחה **27** ואות פר החטא ואת שעיר החטא אשר הובא את דם לכפר בקדש-ויציא אל מחוון למחנה ושרפו באש את ערתם ואת ברם ואת פרשם **28** והשרף אותם-יבכש בנדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המנחה **29** והייתה לכם לחתק עולם בחדר השבעי בעשור לחדר תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו-הארוח והנרג הנר בתוככם **30** כי ביום זה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיכם לפני יהוה הטהרו **31** שבת שבתון הוא לכם ועניהם את נפשתיכם-חתק עולם וכפר הכהן אשר ימsha את ידו **32** וכפר את מקרש הקרש ואת אהל מועד ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בנדי הבד בנדי הקדש **33** וכפר את מקרש הקרש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הכהל יכפר **34** והייתה זאת לכם לחתק עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאיהם-אחדת בשנה וויש כאשר צוה יהוה את משה **17** וידבר יהוה אל משה לאמר **2** דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר **3** איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוון למנחה **4** ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משליכן יהוה--דם ייחשב לאיש ההורם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו **5** ולמן אשר דם שפך ונכרת האיש אשר הם זבחים על פניו יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על הכהן השדה והבאים לידי יהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן זבחו זבחו שלמים ליהוה--אotton **6** וורק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטר הhalb לריח ניחח ליהוה **7** ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשערם אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרכם **8** ואליהם תאמיר--איש איש מבית ישראל ומן הנר אשר יגור בתוכם אשר יעליה עליה או זבח **9** ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אותו ליהוה--ונכרת האיש ההוא מעמו **10** ואיש איש מבית ישראל פתח אהל מועד **8** ונתן אהרן על שני השערם גמלות-גמל אל אחד ליהוה ונורל אחד לעזאל **9** והקריב אהרן את השער אשר עליה עליו הנורל ליהוה ועשה חטא **10** והשער אשר עליה עליו הנורל לעזאל יעדם חיו לפני יהוה לכפר עליוו-לשלח אותו לעזאל המדברה ובו והקריב אהרן את פר החטא אשר לו וכפר בעדו ובعد ביתו ושהת את פר החטא אשר לו **11** וילקח מלא המחתה נחלי אש מעל המזבח מ לפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרקת **12** וננתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות--ולא ימota **13** וילקח מדם הפר והוה באצבעו על פני הכפרת קדרמה ולפנוי הכפרת יהוה שבע פעמים מן הדם--באצבעו **14** ושהת את שער החטא אשר דמו כאשר עשה לדם אל מבית לפרקת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והוה אותו על הכפרת ולפנוי הכפרת **15** וכפר על הקדר מטמאת בני ישראל ומפשיעיהם לכל חטאיהם וכן יעשה לאהל מועד השכן און אתם בתוכך טמאתם **16** וככל אדם לא היה באהיל מועד בבאו לכפר בקדש-עד צאתו וכפר בעדו ובعد ביתו ובعد כל קהל ישראל **18** וויצא אל המזבח אשר לפני יהוה--וכפר עליו וילקח מדם הפר ומדם השער ונתן על קרנות המזבח סביב **19** וזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל **20** וככל מכפר את הקדר ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השער החיו **21** וסמך אהרן את שתי ידו על הראש השער והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשיעיהם לכל חטאיהם ונתן אותם על ראש עליו את כל עונתם אל ארץ נוראה ושלח את השער במדבר **23** ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בנדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדר והניחם שם **24** ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בנדי וויצא ועשה את עלו ואות עלה העם וכפר בעדו ובعد העם

עליה--בחייה ¹⁹ ואל אשה בנדת טמאתה--לא תקרב
לגולות ערותה ²⁰ ואל אשת עמידך--לא תתן שכבתך
לזרע לטמאה בה ²¹ ומורעך לא תתן להעbir למלך
ולא תחלל את שם אליהיך אני יהוה ²² ואת זכר--לא
השכבר משכבי אשה תועבה הוא ²³ ובכל בהמה לא
תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה
לרבעה--תבל הוא ²⁴ אל הטמאו בכל אלה כי בכל
אללה הטמאו הגויים אשר אני משליח מפניכם ²⁵ ותטמאו
הארץ ואפקד עוניה עליה ותקא הארץ את ישיביה ²⁶
ושמרתם אותם את חקתי ואת משפטיו ולא תעשו מכל
התועבת האלה האורה והנרג הנרג בתוככם ²⁷ כי
את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם
וتطמא הארץ ²⁸ ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם
אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם ²⁹ כי כל אשר
יעשה מכל התועבת האלה--ונכרתו הנפשות העשות
מקרב עם ³⁰ ושמרתם את משמרתי לבתיהם עשות
מחוקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא הטמאו בהם
אני יהוה אלהיכם

19 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל כל עדת
בני ישראל ואמרת אליהם--קדשים תהיו כי קדוש אני
יהוה אלהיכם ³ איש אמו ואביו תיראו ואת שבתאי
תשמרו אני יהוה אלהיכם ⁴ אל תפנו אל האלים
ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם ⁵ וכי
זובחו זבח שלמים לייהו--לרצוניכם תזבחו ⁶ ביום
זבחכם יאכל ומחרת והנותר עד יום השלישי באש
ישרף ⁷ ואמם האכל יאכל ביום השלישי--פנול הוא
לא ירצה ⁸ ואכליו ענו ישא כי את קדש יהוה חלל
ונכרתת הנפש הואה מעמיה ⁹ ובקצרכם את קציר
ארציכם לא תכלח פאת שך לקצר ולקט קצירך
לא תלקט ¹⁰ וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא
תלקט לעני ולנרג העזב אתם אני יהוה אלהיכם ¹¹ ולא
תגנוו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיהם ¹² ולא
תשבעו בשמי לשקר וחילת את שם אלהיך אני יהוה
לא תעשך את רעך ולא תגנוול לא תליין פעלת שכיר
אתך--עד בקר ¹⁴ לא תקלל חרש--ולפני עור לא תתן

מן הנרג הנרג בתוכם אשר יאכל כל דם--ונתנו פני
בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה ¹³
כינפש הבשר ברם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח
לכפר על נפשותיכם כי הדם הוא בנפש יכפר ¹⁴ על כן
אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והנרג
הנרג בתוככם לא יאכל דם ¹⁵ ואיש איש מבני ישראל
ומן הנרג בתוכם אשר יצד ציד יהוה או עוף אשר
יאכל--ושפך את דמו וכסחו בעפר ¹⁴ כינפש כלبشر
דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כלبشر לא
תאכלו כי נפש כלبشر דמו הוא כל אכליו יכרת
וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באורה ובגרא
וכבב בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב--ותהה ¹⁶
ואם לא יכוב ובשרו לא יריחן--ונשא עונו

18 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם ³ כמעשה
ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו כמעשה הארץ
כגען אשר אני מביא אתכם מה לא תעשו ובחקתיהם
לא תלכו ⁴ את משפטם תעשו ואת חקתי תשמרו ללבת
בهم אני יהוה אלהיכם ⁵ ושמרתם את חקתי ואת
משפטם אשר יעשה אתם האדם וחוי בהם אני יהוה ⁶
איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לנולות ערוה
אני יהוה ⁷ ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך
הוא לא תגלה ערוה ⁸ ערות אשת אביך לא תגלה
ערות אביך הוא ⁹ ערות אחותך בת אביך או בת אמך
מולדה בית או מולדת חוץ--לא תגלה ערותן ¹⁰ ערות
בת בך או בת בך לא תגלה ערותן כי ערותך תהה
ען ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הואה--
לא תגלה ערוה ¹² ערות אחות אביך לא תגלה שאר
אביך הוא ¹³ ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך
הוא ¹⁴ ערות אחיך לא תגלה אל אשתו לא תקרב
דרתק הואה ¹⁵ ערות כלתק לא תגלה אשת בך הואה
לא תגלה ערוה ¹⁶ ערות אשת אחיך לא תגלה ערוה
אחיך הואה ¹⁷ ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה
ואת בת בתה לא תקח לנולות ערוה--שארה הנה זמה
הוא ¹⁸ ואשה אל אחיה לא תקח לצרף לנולות ערוה

מכשל ויראת מלאחיך אני יהוה ¹⁵ לא תעשו על
במשפט- לא תsha פni דל ולא תהדר פni נדיל בצדך
השפט עמייך ¹⁶ לא תלך רכבל בעמיך לא תעמד
על דם רעך אני יהוה ¹⁷ לא תשנא את אחיך כלבך
הוכח תוכיה את עמייך ולא תsha עליו חטא ¹⁸ לא
תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני
יהוה ¹⁹ את הকות תשמרו- בהמתך לא תרביע כלאים
שך לא תזרע כלאים ובנד כלאים שעתנו לא יעלה
עליך ²⁰ ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא
שפחה נהרפת לאיש והפלה לא נפרחה או חפש
לא נתן לה- בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפש ²¹
והביא את אשמו ליהוה אל פתח אهل מועד- איל
asm ²² וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על
חטאתו אשר חטא ונשלח לו מחתטאתו אשר חטא ²³
וכי תבוא אל הארץ ונטהם כל עץ מאכל- וערלתם
ערלו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים- לא
יאכל ²⁴ ובשנה החמשת תאכלו את פריו להוסף
לי יהוה ²⁵ ובשנה החמשת תאכלו את פריו להוסף
לכם תבאותו אני יהוה אלהיכם ²⁶ לא תאכלו על
הדם לא תחשו ולא תענו ²⁷ לא תקפו פאת ראשכם
ולא תשחיז את פאת זקנך ²⁸ ושורת לנפש לא תנתנו
בכשרכם וכתבת קעקע לא תנתנו בכם אני יהוה ²⁹ אל
תחלל את בחק להונotta ולא תזונה הארץ ומלאה
הארץ זמה ³⁰ את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה ³¹ אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל
תבקשו לטעמה בהם אני יהוה אלהיכם ³² מפני שיבת
תקום וודרת פni זkn ויראת מלאחיך אני יהוה ³³
וכי יגור אתק נר בארץכם- לא תנו אותו ³⁴ כארורה
מכם יהוה לכם הנר הנר אתכם ואהבת לו כמוך- כי
גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם ³⁵ לא
תעשו על במשפט במדה במשקל ובמסורת ³⁶ מאזני
צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק- יהיה לכם אני
יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים ³⁷
ושמרתם את כל חקקי ואת כל משפטי ועשיתם אתם
אני יהוה

אני יהוה מקדשו ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁷ דבר אל אהרן לאמר איש מזורעך לדרתם אשר יהיה בו מום--לא יקרב להקריב לחם אלהיו ¹⁸ כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עוד או פסה או חרם או שרוע ¹⁹ או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד או גבן או דק או תבלל בעינו או נרב או ילפת או מרוחה אשך ²⁰ וכל איש אשר בו מום מזורע אהרן הכהן--לא יגש להקריב את אש יהוה מום בו--את הכהנים ²¹ לא יגש להקריב ²² לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומון הקדשים יאכל ²³ אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש--כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם ²⁴ וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

22 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן ואל בניו וינורו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי--אשר הם מקדשים לי אני יהוה ³ אמר אלהם לדרותיכם כל איש אשר יקרב מכל רעיכם אל הקדשים אשר יקדרישו בני ישראל ליהוה וטמאו עלינו ונכרצה הנפש ההוא מלפני--אני יהוה ⁴ איש מזורע אהרן והוא צדוע או זב--בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנה שכבת זרע ⁵ או איש אשר יגע בכל שער אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאו ⁶ נפש אשר תנע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים ⁷ ובא המשמש וטהר ואחר אכל מן הקדשים כי חומו הוא ⁸ נבלה וטרפה לא אכל לטמאה בה אני יהוה ⁹ ושמרו את שמורתו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם ¹⁰ וככל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש ¹¹ וככהן כי יקנה נפש קניין כספו--הוא יאכל בו וילד ביתו הם יאכלו בלחמו ¹² וובת כהן--כי תהיה לאיש זר והוא בתרומות הקדשים לא תאכל ¹³ ובת כהן כי תהיה אלמנה ונורשה וזרע אין לה--ושבנה אל בית אביה בצעוריה מלחת אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו ¹⁴ ואיש כי יאכל קדש בשננה--ויסוף המשיחו כי

אשר יקח את אשת אהיו--נדיה הוא עדות אהיו גלה עירירים יהו ²² ושמרתם את כל חקתי את כל משפטיו ועתים אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבתה בה ²³ ולא תלו בחתק הנו אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקע בם ²⁴ ואמר לכם אתם תירשו את אדרתם ואני אנתנה לכם לרש את הארץ ובת חלב ולבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים ²⁵ והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשכזו את נפשיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא ²⁶ והייתם לי קדשים כי קדש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי ²⁷ ואיש אוasha כי יהיה בהם אווב או ידענו--

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו ² כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו ³ ולאחתו הכתולה הקרובה אליו אשר לא היה לאיש--לה יטמא ⁴ לא יטמא בעל בעמיו--להחלה לא יקרחה (יקרחו) קרחה בראשם ופאת זקם לא גילהו ובבשרם--לא ישרטו שרתת ⁶ קדשים יהיו לא אלהים ולא יחללו שם אלהיהם כי את אש יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם--והיו קדש ⁷ איש זונה וחלה לא יקחו ואשה גירושה מארישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו ⁸ וקדשו--כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהוה לך--כי קדש אני יהוה מקדשם ⁹ ובת איש כהן כי תחלה לזנות--את אביה היא מחללה באש תשרף ¹⁰ והכהן הנדרול מלהיו אידו ללבש את הבנדים--ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבנדים--מת ראשו לא יפרע ובנדיו לא יפרם ¹¹ וועל כל נפש מה לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא ¹² ומון המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליון--אני יהוה ¹³ והו אשה בכתוליה יקח ¹⁴ אלמנה ונורשה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתוליה מעמי יקח אשה ¹⁵ ולא יחלל זרעו בעמיו כי

עליו ונתן לכחן את הקדש ¹⁵ ולא יחללו את קדשי בני ישראל--את אשר ירימו ליהוה ¹⁶ והשiao אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם ¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם אם איש מבית ישראל וממן הנר בישראל אל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדריהם אשר יקריבו ליהוה לעלה ¹⁹ לרצנכם תמים זכר--בבקר בכתבים ובעזים ²⁰ כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהוה לכם ²¹ ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדה בבקר או בצאן--תמים יהוה לרצון כל מום לא יהיה בו ²² עורת או שבור או חרוץ או בלה או גרב או ילפת--לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תנתנו מהם על המזבח--לייהוה ²³ ושור ושה שרווע וכתות ונתוק וכורות לא תקריבו ליהוה ובארצם לא תעשו ²⁵ ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם-- מכל אלה כי משחחים בהם מום בם לא ירצו לכם ²⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁷ שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה ²⁸ ושור או שה-- אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד ²⁹ וכי תזבח זבח תודה ליהוה-- לרצנכם טובחו ³⁰ ביום ההוא יأكل לא תותירו ממנה עד בקר אני יהוה ³¹ ושמרתם מצוותי ועתיתם אתם אני יהוה ³² ולא תחללו את שם קדשי ונתקשת בתוכך בני ישראל אני יהוה מקדשכם ³³ אני יהוה **23** וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש--אללה הם מועדי ³ ששת ימים תעשה מלאכה ובימים השבעי שבשבתון מקראי קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם ⁴ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם ⁵ בחדרש הראשון באربעה עשר לחדרש--

תמיד ³ מוחז לפרקת העדרת באהיל מועד יערך אותו אהרן משבב עד בקר לפניו יהוה-תמיד חקת עולם לדרתיכם ⁴ על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפניו יהוה תמיד וולקחת סלת-ואפיית אתה שתים עשרה חלות שני עשרנים יהוה החלה האחת ⁶ ושמטה אותן שתים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפניו יהוה ⁷ ונחת על המערכת לבנה וכלה וויהת ללחם לאוצרה אשה ליהוה ⁸ ביום השבת ביום השבת יערכנו לפניו יהוה-תמיד מאת בני ישראל בברית עולם ⁹ והויהת לאהרן ולבניו ואכלחו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה-חק עולם ¹⁰ ויצא בן אשה וישראלית והוא בן איש מצרי בחודק בני ישראל וינצטו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלית ¹¹ ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקל ויביאו אותו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן ¹² וויהיו במשמר לפרש להם על פי יהוה ¹³ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁴ הוצאה את המקלל אל מוחז למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראש ורגנוו אותו כל העדרה ¹⁵ ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטא ¹⁶ ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדרה כנור כאורה- בנקבו שם יומת ¹⁷ ואיש כי יכה כל נפש אדם-מות יומת ¹⁸ ומכה נפש בהמה ישלמנה--נפש תהה נפש ¹⁹ ואיש כי יתן מום בעמיהו-כאשר עשה כן יעשה לו ²⁰ שבר תהה שבר עין תהה עין שנ תהה שנ-כאשר יtan מום באדם כן ינתן בו ²¹ ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת ²² משפט אחד היה לכם כנור כאורה יהוה כי אני יהוה אלהיכם ²³ וידבר משה אל בני ישראל וויציאו את המקלל אל מוחז למחנה וירגמו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל הארץ אשר אני נתן לכם-ושבתה הארץ שבת ליהוה ³ של שנים תזרע שדרך ושת שנים תומר כרמך ואספה את תבואתך ⁴ ובשנה השביעית שבת שבעון יהוה לארץ- ויקחו אליך שמן זית זך כתית-למאור להעלת נר

ליהוה ²⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁷ אך בעשור לחדר השבעי הזה יום הכהרים הוא מוקרא קדר יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה ²⁸ וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ²⁹ וכרתת מעמיה ³⁰ וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה-וראברת את הנפש החוא מקרב עמה ³¹ כל מלאכה לא תעשן חקת עולם לדרתיכם בכל משבחיכם ³² שבת שבחון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדר בערב- מערב עד ערב תשבתו שבתכם ³³ וידבר יהוה אל משה לאמר ³⁴ דבר אל בני ישראל לאמר בהמשה עשר יום לחדר השבעי הזה חן הסכונות שבעת ימים ליהוה ³⁵ ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו ³⁶ שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדר יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא-כל מלאכת עבדה לא תעשו ³⁷ אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עליה ומנה ובח ונכסים- דבר יום ביו ³⁸ מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם אשר תנתנו ליהוה ³⁹ אך בחמשה עשר יום לחדר השבעי באספכם את תבאות הארץ תחנו את חן יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבחון וביום השמיני שבחון ⁴⁰ ולקלחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבה וערבי נחל ושמחתם לפניו יהוה אלהיכם-שבעת ימים וחנתם אותו חן ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדר השבעי תחנו אותו ⁴² בסכת השבו שבעת ימים כל הארץ בישראל ישבו בסכת ⁴³ למען ידעו דרתיכם כי בסכונות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם ⁴⁴ וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל

24 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל תבואה זית זך כתית-למאור להעלת נר

שבת ליהוה שך לא תורע וכרכך לא תזמר ⁵ את
ספיח קצירך לא תקצזר ואת ענבי נזרך לא תבצץ
שנת שבתון יהיה לארץ ⁶ והיה שבת הארץ לכם
לאכללה-לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ותושבך
הנרים עמק ⁷ ולבחמתך-ולחיה אשר בארץ תהיה
כל תבואה לך לאכל ⁸ וספרת לך שבע שבתת שנים-
שבע שנים שבע פעמיים והיו לך ימי שבע שבתת
השנים תשע וארבעים שנה ⁹ והעברת שופר תרועה
בחדר השבעי בעשור לחדר ביום הכפרים תעבירו
שפער בכל הארץם ¹⁰ וקדשתם את שנת החמשים
שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישוביה יובל הוא
תהייה לכם ושבתם איש אל אהוזהו ואיש אל משפחתו
תשבו ¹¹ כי יובל הוא שנת החמשים שנה-תהייה לכם
לא תזרעו-ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את
נזריה ¹² כי יובל הוא קדרת תהיה לכם מן השדה-
תأكلו את תבואה ¹³ בשנת היובל הזאת תשבו
איש אל אהוזהו ¹⁴ וכי תמכרו ממכר לעמיך או קנה
מיד עמייך-אל תונו איש את אחיו ¹⁵ במספר שנים
אחר היובל תקנה מאות עמייך במספר שני תבואה
ימכר לך ¹⁶ לפי רב השנים תרבה מנקתו ולפי מעת
השנים תמעיט מנקתו כי מספר תבואה הוא מכר
לך ¹⁷ ולא תונו איש את עמיתו ויראת אלהיך כי
אני יהוה אלהיכם ¹⁸ ועשיתם את חקתי ואת משפטוי
תשמרו ועשיתם אתם-וישבתם על הארץ לבטה ¹⁹
ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטה
עליה ²⁰ וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא
נזרע ולא נאסף את תבואהנו ²¹ וצויתי את ברכתינו
לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנהים
וזורעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה
שתנו עד השנה החשיעית עד בוא תבואה-תأكلו ישן
והארץ לא תמכר לצמתה-כי לארץ כי נרים
ותושבים אתם עמדוי ²⁴ ובכל ארץ אהוזתכם נала
תתנו לארץ ²⁵ כי ימוך אהיך ומכר מהוזהו-ובא
נאלו הקרב אליו ונאל את ממכר אחיו ²⁶ ואיש כי לא
יהיה לו נאל והשינה ידו ומצא כדי נאלתו ²⁷ וחשב
את שני ממכרו והшиб את העדר לאייש אשר מכר
לו ושב לאחיזתו ²⁸ ואם לא מצאה ידו די השיב לו-
והיה ממכרו ביד הקנה אותו עד שנת היובל ויצא
ביבל ושב לאחיזתו ²⁹ ואיש כי ימכר בית מושב עיר
חומה-והיתה נאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה
נאלו ³⁰ ואם לא נאל עד מלאת לו שנה תמיימה-
וקם הביתה אשר בעיר אשר לא (ל) חמה ל贊יות
לקנה אותו לדרתינו לא יצא ביבל ³¹ ובתי החצרים
אשר אין להם חמה סביב-על שדה הארץ יחשב
נאלה תהיה לו וביבל יצא ³² ועריו הלוים-בתיהם ערי
אחזותם נאלות עולם תהיה ללוים ³³ ואיש נאל מן
הלוים ויצא ממכר בית ועיר אהוזהו ביבל כי בתיהם ערי
עריהם לא ימכר כי אחזות עולם הווא להם ³⁵ וכי ימוך
אהיך ומטה ידו עמק-וחזקתו בו נר ותושב וחיע עמק
אל תקח מאותו נשך ותربية ויראת אלהיך והי
אהיך עמק ³⁷ את כסped-לא תתן לו נשך ובמרביה
לא תנתן אכלך ³⁸ אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי
אתכם מארץ מצרים-לחתת לכם את ארץ כנען להיות
לכם לאלהים ³⁹ וכי ימוך אהיך עמק ונמכר לך-
לא תעבר בו עבודת עבד ⁴⁰ כשביר כתושב יהוה
עמק עד שנת היובל יעבד עמק ⁴¹ ויצא מעמק-הוא
ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזות אבתו ישב ⁴²
כי עבדי הם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לא
ימכרו ממכרתם עבד ⁴³ לא תרדה בו בפרק ויראת
מאלהיך ⁴⁴ ועבדך ואמתך אשר יהי לך מאת הגוים
אשר סביבותיכם-מהם תקנו עבור ואמה ⁴⁵ וגם מבני
התושבים הנרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר
עמכם אשר הולידו בארץכם והיו לכם לאחיזה ⁴⁶
והתנהלתם אתם לבנייכם אחריכם לרשת אהוזה-
עלם בהם תעבדו ובאהיכם בני ישראל איש באחיו
לא תרדה בו בפרק ⁴⁷ וכי תשיג יד נר ותושב עמק
ומך אהיך עמו ונמכר לנרג תושב עמק או לעקר
משפחת נר ⁴⁸ אחרי נמכר נאללה תהיה לו אחד מאחיו
נאלנו ⁴⁹ או דרו או בן דרו נאלנו או משאר בשרו

בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם
ואין רדף אתכם ¹⁸ ואם עד אלה--לא השמעו לי
ויספטו ליסירה אתכם שבע על חטאיכם ¹⁹ ושברתי
את גנוון עיכם ונתתי את שמיכם ככרכול ואת ארציכם
כנשחה ²⁰ ותם לרייך כחכם ולא תתן ארציכם את
יבולה ועץ הארץ לא יtan פריו ²¹ ואם תלכו עמי
קרוי ולא חאבו לשמע לעי--ויספטו עלייכם מכה שבע
חטאיכם ²² והשלחתו בהם את חייה השדה וshallה
אתיכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתיכם ונשמו
דריכיכם ²³ ואם באלה--לא תוסרו לי והלכתם עמי
קרוי ²⁴ והלכתי אף אני עיכם בקרוי והכיתוי אתיכם
נס אני שבע על חטאיכם ²⁵ והבאתי עליכם הרבה
נקות נקם ברית ונאספתם אל ערכיכם ושלחתו דבר
בתוכיכם ונתתם ביד אויב ²⁶ בשברי לכם מטה
לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו
לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו ²⁷ ואם בזאת--
לא השמעו לי והלכתם עמי בקרוי ²⁸ והלכתי עיכם
בחמת קרי ויסרתי אתיכם אף אני שבע על חטאיכם
וначתתם תחאלו ²⁹ ואכלתם בשר בנייכם ובשר בנותיכם תחאלו
והשמדתי את במתיכם והכרתוי את חמניכם ונתתי
את פניריכם על פנרי גלוליכם ונעללה נפשי אתיכם
ונתתי את ערכיכם הרבה והשמוני את מקדשיכם ³¹
ולא אריה בריח ניחחכם ³² והשמוני אני את הארץ
ושממו עליה איביכם היישבים בה ³³ ואתיכם אורה
בגויים והרתקתי אחריכם הרבה והיתה ארציכם שטחה
ועריכם יהיו חרבה ³⁴ או תרצה הארץ את שבתתיה
כל מי השמה ואתם באין איביכם או תשב הארץ
והרצת את שבתתיה ³⁵ כל מי השמה השבת את אשר
לא שבתת בשבתיכם בשבתכם עליה ³⁶ והנשארים
בכם--והבאתי מרכז בלבכם בארכץ איביכם ורדף
אתם קול עליה נדף ונסו מנסת הארץ ונפלו ואין רדף
וכשל איש באחו מנפנוי חרב ורדף אין ולא תהיה
לכם תקומה לפני איביכם ³⁸ ואבדתם בגויים ואכלת
אתיכם ארץ איביכם ³⁹ והנשארים בהם ימכו בעונם
בארכץ איביכם ואף בעונת אתיכם אתם ימכו ⁴⁰

משפחתו יגאלנו או השינה ידו ונגאל ⁵⁰ ווחשב עם
קנחו משנת המכחו לו עד שנת היבל והוא כף
מככרו במספר שניים כימי שכיר היה עמו ⁵¹ אם
עוד רבות בשנים--לפיהן ישיב נalto מכף מקנותו
ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל--וחשב לו
כפי שנוי ישיב את נalto ⁵² כשכיר שנה שנה היה
עמו לא ידרנו בפרק לעזיניך ⁵⁴ ואם לא יגאל באלה--
ויצא בשנת היבל הו ואבנו עמו ⁵⁵ כי לי בני ישראל
עבדים--עבדי הם אשר הוציאתי אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם

26 לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו
לכם ובן משכית לא תנתנו בארציכם להשתחות
עליה כי אני יהוה אלהיכם ² את שבתתינו תשמרו
ומקדשי תיראו אוי יהוה ³ אם בחקתי תלכו ואת
מצוחה תשמרו ועשיתם אתם ⁴ ונתתי נשימים בעתם
ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יtan פריו ⁵ והשיגו
לכם דיש את בצריך ובסיר ישיג את זרע ואכלתם
לחמכם לשבע וישבתם לבתח בארציכם ⁶ ונתתי
שלום בארץ ושבתם ואני מהריך והשבתי חיה רעה
מן הארץ וחרב לא תעבר בארציכם ⁷ ורדפתם את
איביכם ונפלו לפניכם לחרב ⁸ ורדפו מכם חנסה
מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם
לחרב ⁹ ופניתי אליכם--והפרתי אתיכם והרבייתו
אתיכם והקימתי את בריתו אתיכם ¹⁰ ואכלתם ישן נשן
וישן מפני חדש תוציאו ¹¹ ונתתי משכני בתוכיכם ולא
תגעל נפשי אתיכם ¹² והתהלך בתוכיכם והייתי לכם
לאלהים ואחם תהי לי לעם ¹³ אני יהוה אלהיכם
אשר הוציאתי אתיכם מארץ מצרים מהוות להם עבדים
ואשבר מטה עליכם ואולד אתיכם קומותיו ¹⁴ ואם
לא השמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה ¹⁵
ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטיך תגעל נפשיכם
לבתי עשות את כל מצותי להפריכם את בריתו
אף אני עשה זאת לכם והפרקתי עלייכם בהלה
את השחתות ואת הקדחת מכלות עיניהם ומידיכת נפש
וירעתם לרייך זרעים ואכלתנו איביכם ¹⁷ ונתתי פני

את ביתו קדש ליהוה--והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן בן יקום ¹⁵ ואמ המקדש-
ינאל את ביתו ויסוף חמישית כספ ערך עליו--והיה לו ¹⁶ ואם מושדה אחזתו יקדים איש ליהוה--והיה ערך לפי זרעו חמור שערים בחמשים שקל כספ ¹⁷ אם משנה היבל יקדים שדהו--כערך יקום ¹⁸ ואם אחר היבל יקדים שדהו--וחשב לו הכהן את הכספי על פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערך ¹⁹ ואם נאל ינאל את השדה המקדש אישו ויסוף חמישית כספ ערך עליו--יקום לו ²⁰ ואם לא ינאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר--לא ינאל עוד ²¹ ויה השדה בצאו ביבל קדש ליהוה--כשדה החרם לכלה תהיה אחזתו ²² ואם את שדה מקنته אשר לא משדה אחזתו--יקדים ליהוה ²³ ווחשב לו הכהן את מכסת הערך עד שנת היבל ונתן את הערך ביום הוא קדש ליהוה ²⁴ בשנת הובל ישב השדה לאשר קנהו מאותו--לאשר לו אחזות הארץ ²⁵ וכערך-- והוא בשקל הקדש עשרים נרה יהיה השקל ²⁶ אך בכור אשר יבכר ליהוה בבחמה--לא יקדים איש אותו אם שור אם שה ליהוה הוא ²⁷ ואם בבחמה הטמאה ופדה בערך ויסוף חמישתו עליו ואם לא ינאל ונמכר בערך ²⁸ אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מ אדם ובחמה ומשדה אחזתו--לא ימכר ולא נאל כל חרם קדושים הוא ליהוה ²⁹ כל חרם אשר יחרם מן האדם--לא יפדה מוות יומת ³⁰ וכל יסף עליו ³¹ וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעביר תחת השבט--העשיררי יהוה קדש ליהוה ³² לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו ויה הוא ותמורתו יהוה קדש לא ינאל ³³ אלה המצות אשר צוה יהוה את משה--אל בני ישראל בהר סיני

והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו כי ואף אשר הלבו עמי בקריו ⁴¹ אף אני אלך עם בקריו והבאתם אתם הארץ איביהם או יכנע לבבם העREL ואו ירצו את עונם ⁴² וזכרתי את בריתו יעקב ואף את בריתו יצחק ואף את בריתו אברהם אוצר-- והארץ אוצר ⁴³ והארץ תועב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען--במשפטם מאסו ואת חקתי געללה נפשם ⁴⁴ ואף נם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתיהם לכלתם-- להפר בריתו אתם כי אני יהוה אלהים ⁴⁵ וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאיו אתם מארץ מצרים לעני הנזום להיות להם לאלהם--אני יהוה ⁴⁶ אלה החקים והמשפטים וההתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל--בהר סיני ביד משה

27 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר--בערך נפשת ליהוה ³ והיה ערך הוכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערך חמישים שקל כספ-- בשקל הקדש ¹⁴ אם נקבה הוא--והיה ערך שלשים שקל ⁵ ואם מבן חמיש שנים ועד בן עשרים שנה--והיה ערך הוכר עשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים ⁶ ואם מבן חדש ועד בן חמיש שנים--והיה ערך הוכר חמישה שקלים כמספר ולנקבה ערך שלשת שקלים כספ ⁷ ואם מבן ששים שנה ומעליה אם זכר--והיה ערך חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים ⁸ ואם מך הוא מערךך--והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על ⁹ פי אשר תשיג יד הנדר--יעיריכנו הכהן ⁹ ואם בחמה--אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנה ליהוה קדש ¹⁰ לא יחליפנו ולא ימיר את טוב ברע--או רע בטוב ואם המר ימיר בחמה בכחמה והיה הוא ותמורתו יהוה קדש ¹¹ ואם כל בחמה טמא אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה-- והעמיד את הבחמה לפני הכהן ¹² והעריך הכהן ¹³ אתה בין טוב ובין רע כערך הכהן בן יהה ¹³ ואם נאל ינאלנה--ויסוף חמישתו על ערך ¹⁴ ואיש כי יקדים

ארכבה ושבעים אלף ושמש מאות ²⁸ לבני יששכר תולדתם למשחחים לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁹ פקדיהם למטה ששכר--ארכבה וחמשים אלף וארכבע מאות ³⁰ לבני זבולון תולדתם למשחחים לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³¹ פקדיהם למטה זבולון--שבעה וחמשים אלף וארכבע מאות ³² לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשחחים לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³³ פקדיהם למטה אפרים--ארכבעים אלף וחמש מאות ³⁴ לבני מנשה תולדתם למשחחים לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁵ פקדיהם למטה מנשה--שנים ושלשים אלף ומאותים ³⁶ לבני בנימין תולדתם למשחחים לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁷ פקדיהם למטה בנימין--חמשה ושלשים אלף וארכבע מאות ³⁸ לבני דן תולדתם למשחחים לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ³⁹ פקדיהם למטה דן--שנים ושלשים אלף ומאות ⁴⁰ לבני אשר תולדתם למשחחים לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ⁴¹ פקדיהם למטה אשר--אחד וארכבעים אלף וחמש מאות ⁴² בני נפתלי תולדתם למשחחים לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ⁴³ פקדיהם למטה נפתלי--שלשה וחמשים אלף ומאות ⁴⁴ אלה הפקדים אשר פקד משה ו אהרן ונשיים ישראלי--שנים עשר איש אחד לביות אבותיו היו ⁴⁵ ויהיו כל פקודי בני ישראלי לביות אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל ⁴⁶ ויהיו כל הפקדים--שש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים ⁴⁷ והלויים למטה אבותם--לא ההפקדו בתוכם ⁴⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁴⁹ אך את מטה לוי לא הפקד ואת ראשם לא תsha בתוך בני ישראל ⁵⁰ ואתה הפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל קליו ועל כל אשר לו--המה ישאו את המשכן ואת

1 1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השניה לצאתם מארץ מצרים--לאמר ² שאו את ראש עדת בני ישראל למשחחים לביות אבותם--במספר שמות כל יצא צבא לגיליהם ³ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל--תפקדו אתם לצבאותם אתה ו אהרן ⁴ ואתכם יהיו איש איש למטה--איש ראש לביות אבותיו הוא ⁵ ואלה שמות האנשים אשר יעדמו אתם לדאכון אלצ'ור בן שדיואר ⁶ לשמעון שלמיאל בן צוריישדי ליהודה נח숀 בן עמינדב ⁸ ליששכר נתנאל בן צוער ⁹ לזבולון אליאב בן חלן ¹⁰ לבני יוסף--לאפרים אלישמע בן עמיהו למשה גמליאל בן פרחצ'ור ¹¹ לבניימן אברון בן נדרני ¹² לדן אחיעזר בן עמיישר ¹³ לאשר פגעיאל בן עכרן ¹⁴ לדן אליסף בן דעוואל ¹⁵ לנפתלי אחירע בן עיןן ¹⁶ אלה קרייא (קרוא) העדה נשאי מנות אבותם ראשיו אלף ישראל הם רואכון משה ו אהרן את האנשים האלה אשר נקבעו ויקח משה ו אהרן את כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ¹⁸ ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משחחים לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--לgilג'ליהם ¹⁹ כאשר צוה יהוה את משה וופקדם במדבר סיני ²⁰ ויהיו בני רואכון בכיר ישראל תולדתם למשחחים לביות אבותם במספר שמות לגילג'ליהם--כל יזכר מבן עשרים שנה ומעליה כל יצא צבא ²¹ פקדיהם למטה רואכון--ומעליה ששה וחמש מאות ²² לבני שמעון ששה וארכבעים אלף ושלשת אלפיים וחמשים תולדתם למשחחים לביות אבותם פקדיו במספר שמות לגילג'ליהם--כל יזכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ²³ פקדיהם למטה שמעון--תשעה וחמשים אלף ושלש מאות ²⁴ לבני גד תולדתם למשחחים לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁵ פקדיהם למטה גד--חמשה וארכבעים אלף ושש מאות וחמשים ²⁶ לבני יהודה תולדתם למשחחים לביות אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה--כל יצא צבא ²⁷ פקדיהם למטה יהודה--

ושלשים אלף וארבע מאות ²⁴ כל הפקדים למחנה אפרים מאה אלף ושמנת אלפים ומאה-לצבאות ושלשים יסעו ²⁵ דגל מחנה דן צפנה לצבאות ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמיישדי ²⁶ וצבאו ופקדיהם- שנים ושמים אלף ושבע מאות ²⁷ והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פנאי אל בן ערך ²⁸ וצבאו ופקדיהם- אחד וארבעים אלף וחמש מאות ²⁹ ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עין ³⁰ וצבאו ופקדיהם- שלשה וחמשים אלף וארבע מאות ³¹ כל הפקדים למחנה דן- מאה אלף ושבعة וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליים ³² אלה פקודי בני ישראל לביתם אחים כל פקודי המנה לצבאות- שמש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים וזהוים- לא התפקדו בתוקם בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ³³ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליים וכן- איש למשבחתו על בית אבותיו

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה- בהר סיני ² ואלה שמות בני אהרן הכהן נדב ואביהו אלעזר ואיתמר ³ אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחחים- אשר מלא ידים להן ⁴ וימת נדב ואביהו לפני יהוה בהקרbam אש זרחה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכחן אלעזר ואיתמר ⁵ על פניו אהרן אביהם וידבר יהוה אל משה ⁶ אמר הקרב את מטה לוי והעמדת אותו לפני אהרן הכהן ושרתו אותו ⁷ ושמרו את משמרתו ואת משמרתו כל העדה לפני אהיל מועד- לעבד את עבדת המשכן ⁸ ושמרו את כל כל אהיל מועד ואת משמרתו בני ישראל- לעבד את עבדת המשכן ⁹ ונתה את הלויים לאחרן ולבני נחונם נתונם המה לו מאה בני ישראל ¹⁰ ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנותם והור הקרב יומת ¹¹ וידבר יהוה אל משה ¹² ואני הנה לקחתי את הלויים מתוקם בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו ל' הלויים ¹³ כי ל' כל בכור- ביום הכתוי כל בכור בארץ מצרים

כל כליו והם ישרתו וסבב למשכן יחנו ¹⁴ ובensus המשכן יוירדו אותו הליים ובחנת המשכן יקימו אותו הליים והוזר הקרב יומת ¹⁵ וחנו בני ישראל איש על מנההו ואיש על דגלו לצבאותם ¹⁶ והליים יתנו סבב למשכן העדה ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הליים את משמרתו משכן העדות ¹⁷ ויעשו בני

ישראל כל אשר צוה יהוה את משה- כן עשו

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² איש על דגלו באחת לבית אבותם יחנו בני ישראל מנגד סבב לאهل מועד יחנו ³ והחנים קרמה מזרחה דגל מנהה יהודה לצבאות ונשיא לבני יהודה נחנון בן עמיינדב וצבאו ופקדיהם- ארבעה ושבעים אלף ושמאות ⁴ והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתן אל בן צווער ⁶ וצבאו ופקדיו- ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות ⁷ מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אליאב בן חנן ⁸ וצבאו ופקדיו- שבעה וחמשים אלף וארבע מאות ⁹ כל הפקדים למחנה יהודה מאה אלף ושמונים אלף וששת אלפיים וארבע מאות- לצבאות ראשנה יסעו ¹⁰ דגל מנהה ראובן תימנה לצבאות ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיואר ¹¹ וצבאו ופקדיו- ששה וארבעים אלף וחמש מאות ¹² והחונים עליו מטה שמעון שנמעון שלמיאל בן צורישדי ¹³ וצבאו ופקדיהם- תשעה וחמשים אלף ושלש מאות ומטה נד ונשיא לבני נד אליסף בן רעואל ¹⁴ ומטה נד ונשיא לבני נד אליסף בן רעואל ¹⁵ וצבאו ופקדיהם- חמישה וארבעים אלף ושמאות וחמשים ¹⁶ כל הפקדים למחנה ראובן מאה אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים- לצבאות ושנים יסעו ¹⁷ ונסע אהיל מועד מנהה הליים בתוקם המנהת כאשר יתנו כן יסעו על ידו לדגליים ¹⁸ דגל מנהה אפרים לצבאות ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמייהוד ¹⁹ וצבאו ופקדיהם- ארבעים ושלשים אלף ושמאות ²⁰ ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה נמליאל בן פרחצור ²¹ וצבאו ופקדיהם- שנים ושלשים אלף ומאותים ²² ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדענין ²³ וצבאו ופקדיהם- חמישה

והור הקרב יומת ³⁹ כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואחרן על פי יהוה--למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף ⁴⁰ ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושה את מספר שמתחם ⁴¹ ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בדור ביהמות בני ישראל ⁴² ויבקח משה כאשר צוה יהוה אותו את כל בדור בני ישראל ⁴³ ויהי כל בכור זכר במספר שמתחם מבן חדש ומעלה--לפקידיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאותים ⁴⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁴⁵ קח את הלויים תחת כל בכור בני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה ⁴⁶ ואת פרדיי השלשה והשביעים ומאותים--העדפים על הלויים מבכור בני ישראל ⁴⁷ ולקחת חמישת שקלים--לנולגת בשקל הקדש תקח עשרים גורה השקל ⁴⁸ ונתתת הכסף לאחנן ובינוי--פרדיי העדרפים בהם ⁴⁹ ויקח משה את כספ הפדיום--מאת העדרפים על פרדיי הלויים ⁵⁰ מאות בכור בני ישראל--לקח את הכסף חמישה וששים ושלש מאות ואלף--בשקל הקדש ⁵¹ ויתן משה את כספ הדרים לאחנן ובינוי--על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה

4 וידבר יהוה אל משה ואל אחנן לאמר ² נשא את ראש בני קהת מותך בני לוי--למשפחתם לבית אבתם מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה--כל בא לצבאת עשות מלאכה באهل מועד ⁴ זאת עבדת בני קהת באهل מועד--קדש הקדשים ⁵ ובא אחנן ובינוי בנסע המחנה והורדו את פרכת המסק וכסו בה--את ארן העדרת ⁶ ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגדר קליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו ⁷ וועל שלחן הפנים יפרשו בגדר תכלת וננתנו עליו את הקערת ואת חכפת ואת המנקיות ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהוה ⁸ ופרשו עליהם בגדר חולעת שני וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ⁹ ולקחו בגדר תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת

הקדשתו לי כל בכור בישראל מادرם עד בהמה לי יהיו אני יהוה ¹⁴ וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר ¹⁵ פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדים ¹⁶ ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה ¹⁷ ויהיו אלה בני לוי בשמותם--גרשון וקהת ומרדיי ¹⁸ ואלה שמות בני גרשון למשפחתם--לבני ושמי ¹⁹ ובנוי קהת למשפחתם--עמרם וצחאר חברון ועזיאל ²⁰ ובנוי מרדיי למשפחתם--מחלי ומשי אלה הם משפחת הליי לבית אבתם גרשון-- משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם גרשון-- משפחת הנרשמי ²² פקידיהם במספר כל זכר מבן משפחת הנרשמי אשר צוותם ²³ חדרש ומעלה פקידיהם שבעת אלפים וחמש מאות בית משפחת הנרשמי אחריו המשכו יתנו ימה ²⁴ ונשיא בית אב לגרשוני אליסף בן לאל ²⁵ ומשמרת בני גרשון באהיל מועד המשכן והאהיל מכסחו--ומסק פתח החצר אשר על מועד ²⁶ וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סכיב ואת מיתריו לכל עבדתו ²⁷ ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היזהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי במספר כל זכר מבן חדש ומעלה--שמנת אלפים ²⁸ ושש מאות שמרי משמרת הקדש ²⁹ משפחת בני קהת יתנו על ירך המשכן תימנה ³⁰ ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אלצפן בן עזיאל ³¹ ומשמרת המשכן והשלוחן והמנרה והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך--וכל עבדתו ³² ונשיא נשייא הליי אלעוזר בן אחנן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש ³³ לממרי-- משפחת המחלי ומשפחת המשי אלה הם משפחת ממרי ³⁴ ופקידיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה--ששת אלפים ומאותים ³⁵ ונשיא בית אב למשפחת מרדיי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן וננו צפנה ³⁶ ופקדת משמרת בני ממרי--קרשי המשכן ובריהיו סביב ואדרניין וכלו--וכל עבדתו ³⁷ ועמדוי החצר ועמדוי ואדרניין וכלו--וכל עבדתו ³⁷ ועמדוי החצר המשכן קדמה לפניהם אל מועד מזורה משה ואחנן ³⁸ והחנים לפני סביב ואדרניין ויתרתם ומיתריהם ³⁸ ובינוי שמריים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל

מחתתיה ואת כל כל' שמנה אשר ישרתו לה בהם 10 וננתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תהש וננתנו על המות 11 וועל מזבח הזהב יפרשו בנד תכלת וכסו אותו במכסה עור תהש ושמו את בדיו 12 ולקחו את כל כל' השרת אשר ישרתו במ בקדש וננתנו אל בנד תכלת וכסו אותו במכסה עור תהש וננתנו על המות 13 וודשנו את המזבח ופרשו עליו בנד ארנמן 14 וננתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליהם את המחתת את המזולגת ואת הייעם ואת המזרקה--כל כל' המזבח ופרשו עליו כסוי עור תהש--ושמו בדיו 15 וכלה אהרן ובנוו לכסת את הקדש ואת כל כל' הקדש בנגע המחנה ואחריו כן יבוא בני קהת לשאת ואלא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באهل מועד 16 ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור ותקורת הרים ומנהת התמיד ומשמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו 17 וירבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 18 אל תכrichtו את שבט משפחת הקהתי מותק הרים 19 וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו בנשותם את קדרת הקדשים אהרן ובנוו יבוא ושמו אוחם איש איש על עבדתו ואל משאו 20 ולא יבוא לראות כבלע את הקדש ומתו 21 וידבר יהוה אל משה לאמר 22 נשא את ראש בני נרשותן--نم הם לביתם אוחם למשפחתם 23 מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה--כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם לביתם אוחם--אלפים ושת מאות ושלשים 41 אלה פקדוי משפחת בני נרשותן כל העבד באهل מועד--אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה 42 ופקדוי משפחת בני מരרי למשפחתם לביתם אוחם 43 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה--כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם--שלשת אלפים ומאותים 45 אלה פקדיהם למשפחתם--לביתם אלפים ומאותים כל עבדה באهل מועד 24 וזאת עבדה משפחת הנרשמי לעבד ולמשא 25 ונשאו את ירידת המשכן ואת אهل מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך--פתח אهل מועד 26 ואת קלעי החרצ' ואת מסך פתח שער החרצ' אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כל' עבדתם ואת כל כל' עבדה להם ועבדו 27 על פי אהרן ובנוו תהיה כל עבדה בני הנרשמי לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם 28 זאת עבדה משפחת בני הנרשמי--באهل מועד ומשמרותם--ביד אהימר בן אהרן הכהן 29 בני מരרי--למשפחתם

5 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרען וכל זב וככל טמא לנפש 3 מזכיר עד נקבה תשלחו אל מחוון למחנה תשלוחם

אמן אמן ²³ וכותב את האלהת האלה הכהן--בספר ומזה אל מי המרים ²⁴ והשקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים ²⁵ ולקח הכהן מיד האשה את מנהת הקנאת והניף את המנהה לפני יהוה והקריב אותה אל המזבח ²⁶ וקמץ הכהן מן המנהה את אזכורה והקثير המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים ²⁷ והשקה את המים והיתה אם נתמאה ותמעל מעל באישה--ובאו בה המים המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכיה והיתה האשה לאלה בקרב עמה ²⁸ ואם לא נתמאה האשה וטהרה הוא--ונקתה ונורעה זרע ²⁹ זאת תורה הקנאות אשר תשטה אשה תחת אשה נתמאה ³⁰ או איש אשר תעבר עליו רוח קנא--ונקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת ³¹ ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה

6 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר ניר--להזיר ליהוה ³ מין ושביר זיר חמץ יין וחמצן שבר לא ישתה וכל משתה ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל ⁴ כל ימי נורו מכל אשר יעשה מנפנ' הין מחרצנים ועד גז--לא יאכל ⁵ כל ימי נדר נורו הער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה--נדל פרע שער ראשו ⁶ כל ימי הזירו ליהוה על נפש מות לא יבא ⁷ לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו--לא יטמא להם במתם כי נור אליהו על ראשו ⁸ כל ימי נורו קדש הוא ליהוה ⁹ וכי ימות מה עליו בפתע בהתאם וטמא ראש נורו--וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי גילחנו ¹⁰ וביום השמיני יבא שתי תדרים או שני בני יונה אל הכהן--אל פתח אל מועד ¹¹ ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא ¹² והזיר ליהוה את ימי נורו והביא כבש בן שניו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נורו ¹³ וזאת תורה הנור ביום מלאת ימי נורו יביא אתו אל

ולא יטמא את מהnidham אשר אני שכן בתחום ⁴ ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל ¹⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁶ דבר אל בני ישראל איש או אשה כי ישעו מכל חטא האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא ⁷ ותתודו את חטאיהם אשר עשו והשיב את שמו בראשו והמושתו יסף עליו נתן לאשר אשם לו ⁸ ואם אין לאיש נאל להשיב האשם אליו--האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו ⁹ וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן--לו יהוה ¹⁰ ואיש את קדשו לו יהו איש אשר יתן לכהן לו יהוה בני ישראל ואמרת אליהם איש אמר ¹² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלתה בו מעל ¹³ ושבב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעוני איש ונסתה והיא נתמאה ועד אין בה והוא לא נחפהה ¹⁴ ועבר עליו רוח קנא והקנא את אשתו והוא נתמאה או עבר עליו רוח קנא והקנא את אשתו והוא לא נתמאה ¹⁵ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשרה האיפה כמה שערים לא יצחק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה--כי מנהת קנאת הוא מנהת זכרון מזורת עון ¹⁶ וחקירב אתה הכהן והעמדו לפני יהוה ¹⁷ ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומון העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל הימים ¹⁸ והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנהת הזכרון מנהת קנאת הוא וביד הכהן ידיו מי המרים המאררים ¹⁹ והשביע את הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא אלה ²⁰ ואת כי שיטתה תחת אישך--וכי נתמאות יתן איש בר את שכבותו מבלעדי אישך ²¹ והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אתך לאלה ולשבעה בתחום עמק--בתת יהוה את ירכך נפלת ואות בטנק צבה ²² ובאו הימים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולונפל ירך ואמרה האשה

10 ויקריבו הנשים את חנכת המזבח ביום המשח את
ויקריבו הנשים את קרבן ^{לפני} המזבח ^{בבבנין} ויאמר
יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו
את קרבן ^{לchanכת} המזבח ^{בבנין} ^{ויהי} המקריב ביום
הראשון--את קרבנו נחISON בן עמנידב למטה יהודה
13 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
مزוק אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם
מלאים סלה בלילה בשמן--למנחה ^{כף} אחת עשרה
זהב מלאה קטרת ^{כף} אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שניתו--עללה ^{כף} שעיר עזים אחד לחטאת
17 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחISON בן
עמנידב ^{בבנין} שניים מלאים סלה בלילה בשמן--למנחה ^{כף}
יששכר ^{הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים}
ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל
הקדש שניים מלאים סלה בלילה בשמן--למנחה ^{כף}
אחד עשרה זהב מלאה קטרת ^{כף} אחד בן בקר
אייל אחד כבש אחד בן שניתו--עללה ^{כף} שעיר עזים
אחד לחטאת ^{כף} ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
נתןאל בן צווער ^{בבנין} השלישי נשיא לבני זבולון--
אליאב בן חלון ^{קרבנו קערת כסף אחת שלשים}
ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים שקל במשקל
הקדש שניים מלאים סלה בלילה בשמן--למנחה ^{כף}
26 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ^{כף} אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שניתו--עללה ^{כף} שעיר
עזים אחד לחטאת ^{כף} ולזבח השלמים בקר שנים
איילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליאב בן חלון ^{בבנין} הרביעי נשיא לבני
ראובן--אליצור בן שדיואר ^{קרבנו קערת כסף}
אחד שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים
שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלה בלילה בשמן--
למנחה ^{כף} אחת עשרה זהב מלאה קטרת ^{כף}
פרק אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שניתו--
עללה ^{כף} שעיר עזים אחד לחטאת ^{כף} ולזבח השלמים ^{בבנין}

פתח אהל מועד ¹⁴ והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתיו תמים אחד לעלה וככבהה אחת בת שנתה המינימה לחתאת ואיל אחד תמים לשלמיים ¹⁵ וסל מצות סלת חלת בלילות בשמן ורקיון מצות מישחים בשמן וממנחתם ונסכיהם ¹⁶ והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו ¹⁷ ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל הממצוות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו ¹⁸ ונולח הנזיר פתח אهل מועד--את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמיים ¹⁹ ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיון מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו ²⁰ והניף אותם הכהן הנוגפה לפני יהוה--קדש הוא לכהן על חזה התנוגפה ועל שוק התרומה ואחר ישטה הנזיר יין ²¹ זאת תורה הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפני נדרו אשר ידר--כין יעשה על תורה נזרו ²² וידבר יהוה אל משה לאמר ²³ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמרו להם ²⁴ יברך יהוה וישמך ²⁵ יאר יהוה פניו אליך ויתנק ²⁶ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום ²⁷ ושםו את שמי על בני ישראל ואני אברכך

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח
אתו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל
כליו וימשחם ויקדש אותם ² ויקריבו נשיין ישראל
ראשי בית אבותם הם נשיאי המטהם הם העמדים על
הפקדים ³ ויביאו את קרבנם לפני יהוה שיש ענלה צב
ושני עשר בקר--ענלה על שני הנשאים ושור לאחד
ויקריבו אותם לפני המשכן ⁴ ויאמר יהוה אל משה
לאמר ⁵ קח מאתם וזהו לעבד את עבדת אהל מועד
ונתתת אותם אל הלוים איש כפי עבדתו ⁶ ויקח משה
את הענלה ואת הבקר ואת שמנת הבקר ⁷ את
שתי הענלוות ואת ארבעת הבקר--נתן לבני גרשון כפי
עבדתם ⁸ ואת ארבע הענלוות ואת שמנת הבקר--נתן
לבני מרדכי כפי עבדתם ביד אריהמר בן אהרן הכהן ⁹
ולבני סקם לא נתנו כי עבדם הבדש עליהם בכספי ישאו

בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליעזר בן שדי אור ³⁶ ביום החמיישי נשיא לבני שמעון--שלמיאל בן צוריישי ³⁷ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל הקדש שניים מלאים סלה בלוולה בשמן--למנחה ⁶² כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ³⁹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעללה ⁴⁰ שעיר עזים אחיד להחטאת ולויזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים בן צוריישי ⁴¹ ביום הששי נשיא לבני נד--אליסף בן דעואל ⁴³ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל הקדש שניים מלאים סלה בלוולה בשמן--למנחה ⁴⁴ כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁴⁵ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעללה ⁴⁶ שעיר עזים אחיד להחטאת ולויזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה זהב מלאה קטרת ⁴⁷ ביום השבעי נשיא לבני קרבן אליסף בן דעואל ⁴⁸ ביום השבעי נשיא לבני אפרים--אלישמע בן עמיהו ⁴⁹ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל שניים מלאים סלה בלוולה בשמן--למנחה ⁵⁰ כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁵¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעללה ⁵² שעיר עזים אחיד להחטאת ולויזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהו ⁵⁴ ביום השminiyi נשיא לבני מנשה--גמליאל בן פרהצור ⁵⁵ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחיד כסף שבעים שקל במשקל הקדש שניים מלאים סלה בלוולה בשמן--למנחה ⁵⁶ כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ⁵⁷ פר אחד בן בקר איל אחד כבש שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עיןן ⁸⁴ זאת חנכת המזבח ביום המשח אותו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזוקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה

כל רחם בכור כל מבני ישראל--לקחתי אתכם לי ¹⁷ כי
לי כל בכור בני ישראל באדם ובבבמה ביום הכתיב
כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתכם לי ¹⁸ ואקח
את הלוים תחת כל בכור בני ישראל ¹⁹ ואתנה את
הלוים נתנים לאהרן ולבני מתוק בני ישראל לעבד
את עבדת בני ישראל באهل מועד ולכפר על בני
ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגש בני ישראל
אל הקדר ²⁰ ויעש משה ואהרן וכל עדרת בני ישראל
ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים--כון עשו
לهم בני ישראל ²¹ ויתחטאו הלוים ויכבשו בגדיהם
וינפּא אהרן אתם תנופה לפני יהוה וכפר עליהם אהרן
לטהרם ²² ואחריו כון באו הלוים לעבד את עבדתם
באهل מועד לפני אהרן ולפנּי בנו כאשר צוה יהוה
את משה על הלוים כון עשו להם ²³ וידבר יהוה אל
משה לאמר ²⁴ זאת אשר ללוים מבן חמץ ועשרים
שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אهل מועד ²⁵
ומבן חמשים שנה ישוב מצבאה העבריה ולא יעבד עוד
ושרת את אחיו באهل מועד לשומר משמרות ועבדה
לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השניה
לצאתם מארץ מצרים בחודש הראשון--לאמר ² ויעשו
בני ישראל את הפסח ביום מועדו ³ בארכעה עשר יום
בחודש הזה בין הערבים תעשו אותו--בمعدו ככל
תקתו וככל משפטיו תעשו אותו ⁴ וידבר משה אל
בני ישראל לעשת הפסח ⁵ ויעשו את הפסח בראשון
בארכעה עשר יום לחדר בין הערבים--במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה--כון עשו בני ישראל
ויהיו אנשים אשר היו טמאים לנפשם ולא יכלו
לעשת הפסח ביום התוא ויקרבו לפני משה ולפנּי
אהרן--ביום התוא ⁷ ויאמרו האנשים ההמה אליו
אנחנו טמאים לנפשם למא נגער לבליה תקיריב
את קרבן יהוה בمعدו בטור בני ישראל ⁸ ויאמר
אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם ⁹
VIDBER יהוה אל משה לאמר ¹⁰ דבר אל בני ישראל
ל אמר איש איש כי יהוה טמא לנפש או בדרך רחקה

85 שלשים ומאה הקערה האחת בסוף ושביעים המזורך
האחד כל כף הכלים אלף וארבע מאות שקלים
הקדש ¹⁶ כפות זהב שתים עשרה מלאת קתרת עשרה
עשרה הקפּה בקהל הקדש כל זהב הכספי עשרים
ומאה ¹⁷ כל הבקר לעלה שניים עשר פרים אילם שניים
עשר כבשים בני שנה שניים עשר--ומנהתם וועירוי
עויים שניים עשר לחתאת ¹⁸ וכל בקר זבח השלמים
עשרים וארבעה פרים אילם שניים עתדים שניים
כבשים בני שנה שניים זאת חנכת המזבח אחרי המשח
אתו ¹⁹ ובבא משה אל אهل מועד לדבר אותו וישמע
את הקול מדבר אליו מעל הקפּרת אשר על ארן
העדת מבין שני הכהנים וידבר אליו

8 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פנּי המנורה
יאירו שבעת הנרות ³ ויעש כון אהרן--אל מול פנּי
המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה ⁴
מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה--כון
עשה את המנורה ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁶
קח את הלוים מותוק בני ישראל וטהרת אותם ⁷ וכוה
תעשה להם לטהרם זהה עליהם מי חטאת והעבירות
תער על כל בשרם וככבשו בגדיהם והטהרו ⁸ ולקחו
פר בן בקר ומנהתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן
בקר תקה לחתאת ⁹ והקרבת את הלוים לפני אهل
מועד והקהלת--את כל עדת בני ישראל ¹⁰ והקרבת
את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על
הלוים ¹¹ והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה
מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה ¹² והלוים
יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד
חטאת ואת האחד עליה ליהוה לכפר על הלוים ¹³
 והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפנּי בניו והנפת
אתם תנופה ליהוה ¹⁴ והבדלה את הלוים מותוק בני
ישראל והיו ליל הלוים ¹⁵ ואחריו כון יבא הלוים לעבד
את אهل מועד וטהרת אותם והנפת אותם תנופה ¹⁶ כי
נתנים נתנים מה לוי מותוק בני ישראל תחת פטרת

בארצכם על הצל הצלר אתכם- והרעתם בחצורת נזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאייכם ¹⁰ וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם- ותקעתם בחצורתם על עתיכם ועל זבחו שלמים והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם ¹¹ ויהיו בשנה השניה בתשובה-

בחדש נעל הענן מעל משכן העדת ¹² ויסעו בני ישראל למסיהם מדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן ¹³ ויסעו בראשונה על פי יהוה ביד משה ¹⁴ ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשונה- לצבאותם ועל צבאו- נחשון בן עמינדרב ¹⁵ ועל צבא- מטה בני יששכר ונגאל בן צווער ¹⁶ ועל צבא- מטה בני זבולון אל אב בן חלן ¹⁷ והורד המשכן ונסעו בני נרשון ובני מררי נשאי המשכן ¹⁸ ונסע דגל מחנה דאובן- לצבאותם ועל צבאו- אלצזר בן שדייאור ¹⁹ ועל צבא- מטה בני שמעון שלמיאל בן צוריישי ²⁰ ועל צבא מטה בני נד אליסף בן רעואל ²¹ ונסעו הכהנים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם ²² ונסע דגל מחנה בני אפרים- לצבאותם ועל צבאו- אלשמעון בן עמיודה ²³ ועל צבאו- מטה בני גמליאל בן פרחצזר ²⁴ ועל צבאו- מטה בני בנימן אבידן בן גדרעוני ²⁵ ונסע דגל מחנה בני דן- מאסף לכל המהנת לצבאותם ועל צבאו- אחיעזר בן עמיישי ²⁶ ועל צבאו- מטה בני אשר פניעיאל בן עכרן ²⁷ ועל צבאו- מטה בני נפתלי אחירע בן ענן ²⁸ אלה מסעיו בני ישראל לצבאותם ויסעו ²⁹ ויאמר משה לחכוב בן רעואל המדריני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו ותבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל ³⁰ ויאמר אליו לא לך כי אם אל ארצי ועל מולדתי אלך ³¹ ויאמר אל נא תעזוב אתנו כי על כן ירעתה חנתנו במדבר והיתה לנו ליענים ³² והיה כי תלך עמו והיה הטוב ההוא אשר יטיב יהוה עמו- וחתבנו לך ³³ ויסעו מחר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתוך להם מנוחה ³⁴ וענן יהוה עליהם יומם בנסעם

לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה ³⁵ בחדש השני באביב עשר יום בין הערבים- עשה אותו על מצות ומרירים יאכלו ³⁶ לא ישאירו ממנה עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקמת הפסח ועשה אותו ³⁷ והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח- וכורתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במנעד- חטא איש ההוא ³⁸ וכי יגור אתכם גר עשה פסח ליהוה- כחקמת הפסח וכמנשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולנור ולארוח הארץ ³⁹ וביום הקיים את המשכן כסה הענן את המשכן לאهل העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש- עד בקר ⁴⁰ וכן יהוה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה ⁴¹ ולפי כן יהוה ישבן הענן מעל הארץ- ואחריו כן יסעו בני ישראל העלות הענן מעל הארץ- ושמרו בני ישראל ⁴² ובמקום אשר ישכן שם הענן- שם יחנו בני ישראל על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן- יחנו ⁴³ ובhaarיך הענן על המשכן ימים רבים- ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו ⁴⁴ ויש אשר היה הענן ימים מספר- על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו בקר ונשעו או יומם ולילה ונעלת הענן ונשעו ⁴⁵ או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכנן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו ⁴⁶ על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה

10 וידבר יהוה אל משה לאמר ² עשה לך שני חיצורתה כסף- מקשה תעשה אתם והוא לך למקרא העדרה ולמסע את המהנות ³ ותקעו בהן- ונוועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד ⁴ ואם באחת יתקעו- ונוועדו אליך הנשאים ראשיא אלפי ישראל ⁵ ותקעתם תרועה- ונסעו המהנות החנינים תימנה תרועה יתקעו למשיעיהם ⁶ ובקהילת את הקהלה- תתקעו ולא תריעו ⁸ ובבני אהרן הכהנים יתקעו בחצירות והיו לכם לחתת עולם לדרתיכם ⁹ וכי תבאו מלחמה

חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום ²⁰ עד חדש ימים עד אשר יצא מארכם והיה לכם לזראו יען כי מסתכם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו ²¹ ויאמר משה שש לאמר למה זה יצאנו ממצרים ²² ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אני בקרבו אתה אמרת בשך אתן להם ואכלו חדש ימים ²² הצאן ובקר ישחת להם ומצא להם אם את כל דני הים יאסף להם ומצא להם ²³ ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצער עתה תראה היקך דברי אם לא ²⁴ ויצא משה--וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקни העם ויעמד אתם סביבת האهل ²⁵ וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עלו וויתן על שבעים איש הוקנים ויהי כnoch עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו ²⁶ וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדר ושם השני מיד ותנה עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה ²⁷ וירץ הנער ויגד למשה בן נון משרת משה מבתריו--ויאמר אדני משה כל אם ²⁸ ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומיו יtan כל עם יהוה נבאים--כי יtan יהוה את רוחו עליהם ³⁰ ויאסף משה אל המנוחה--הוא וזקנין ישראל ³¹ ורוח נסע מאת יהוה וינו שלוים מן הים ויטש על המנוחה כדרך יומם כה ודרך יומם כה סביבות המנוחה--וכאחותם על פני הארץ ³² ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המנוחה ויאספו את השלו--הממיעט אסף עשרה חמשים וישחו להם שיטה סביבות המנוחה ³³ הבשור עודנו בין שנייהם--טרם יכתרת ואף יהוה חרחה בעם ויך יהוה בעם מכיה רבה מאד ³⁴ ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאהה כי שם קברו את העם המתאות מקברות התאהה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות

12 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדרות האשה הcessות אשר לך כי אשה כשות לך ² ויאמרו הרכך אך במשה דבר יהוה--הלא נם בנו דבר וישמע יהוה ³ והאיש משה ענו מאד--מכל האדם אשר על פני הארץ ⁴ ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל בשר ואכלתם ¹⁹ לא יום אחד האכלון ולא ימים ולא

מן המנהה ³⁵ ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משניך מפניך ³⁶ ובננה אמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל]

11 ויהי העם כמחאות רע באנו יהוה וישמע יהוה ויחר אף ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצת המנוחה ² ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש ³ ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה ⁴ והאספסוף אשר בקרבו התאהו האהה וישבו ויבכו נם בני ישראל ויאמרו מי יאלנו בשר ⁵ זכרנו את הדנה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החזיר ואת הבצלם ואת השומים ⁶ ועתה נפשנו יבשה אין כל--בלתי אל המן עניינו ⁷ כורע נד הוא ועינו כעין הבדלה ⁸ שטו העם ולקטו ותחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפדור ועשו את ענות והיה טעמו כטעם לשד השמן ⁹ וברדת הטל על המנוחה לילה ירד המן עליו ¹⁰ וישמע משה את העם בכח למשפחתיו--איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאר ובעני משה רע ¹¹ ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מצחי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה--על ¹² האגבי הריתו את כל העם הזה--אם אני יולדתך כי תאמר אליו שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הניק על חדמה אשר נשבעת לאבתיו ¹³ מאיין לי בשר تحت לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנח לנו בשר ונאכלת ¹⁴ לא אוכל אני לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממוני ¹⁵ ואם בכח את עשה לי הרגני נא הרג--אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעהי ¹⁶ ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקни ישראל אשר ידעת כי הם זקנין העם ושתדריו ולקחת אתם אל אהל מועד והחיצבו שם עמק ¹⁷ וירדתי ודרדתי עמק שם ואצלתי מן הרוח ולא תשא אתך לבודך ¹⁸ ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר--כי בזמנים באוני יהוה לא אמר מי יאלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם ¹⁹ לא יום אחד האכלון ולא ימים ולא

הוּא אָמָר רַב ¹⁹ וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָאָיִשְׁבָּה--הַטּוֹבָה
 הָאָמָר רְעוֹתָה וּמָה הָעָרִים אֲשֶׁר הָאָיִשְׁבָּה
 הַבְּמִחְנָהִים אָמָם בְּמִבְצָרִים ²⁰ וּמָה הָאָרֶץ הַשְׁמָנָה הָאָ
 אָמָר רֹזֶה הַיִשְׁבָּה עַז אִם אִין וְהַחֲזָקָתָם וְלַקְחָתָם
 מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיּוֹם--יְמִי בְּכוּרֵי עַנְבִּים ²¹ וַיַּעַלְוּ וַיַּתְרֹ
 אֶת הָאָרֶץ מִמְדָבֵר צָן עַד רְחֵב לְבָא חַמְתָּה ²² וַיַּעַלְוּ
 בְּגַב וַיָּבֹא עַד חֶבְרוֹן וּשְׁם אַחֲרֵי שְׁשׁוֹת וְתַלְמוֹי לִידֵי
 הַעֲנָק וְחֶבְרוֹן שְׁבַע שָׁנִים נִבְנָה לְפָנֵי צָעֵן מִצְרָיִם ²³
 וַיָּבֹא עַד נַחַל אַשְׁכָּל וַיַּכְרֹתָם שְׁמוֹ זָמְרָה וְאַשְׁכָּל
 עַנְבִּים אֶחָד וְיִשְׁאָהוּ בְּמִוט בְּשָׁנִים וּמִן הַרְמָנִים וּמִן
 הַתְּאִנִּים ²⁴ לְמִקְומֵם הָהּוּא קָרָא נַחַל אַשְׁכָּל עַל אֲדוֹת
 הַאַשְׁכָּל אֲשֶׁר כְּרֹתָם שְׁמוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ²⁵ וַיַּשְׁבּוּ מִתּוֹר
 הָאַרְצָן מִקְץ אַרְבָּעִים יָמִים ²⁶ וַיַּלְכְּדוּ וַיַּבְאְוּ אֶל מִשְׁהָ וְאֶל
 אַהֲרֹן וְאֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְבָּר פָּארָן--
 קְרָדְשָׁה וְיִשְׁבּוּ אֶתְּנָם דָּבָר וְאֶת כָּל הַעֲדָה וְיִרְאָוּ אֶת
 פָּרִי הָאָרֶץ ²⁷ וַיַּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאָנוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 שְׁלַחְתָּנוּ גּוֹמֵן זְבַת הַלֵּב וְדַבֵּשׁ הָאָהָוּ--וְזָהָבָרִיה ²⁸ אַפָּס
 כִּי עַז הָעָם הַיִשְׁבָּבָה בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצִדְקוֹת נְדָלָת מָאָד
 וּנְמַלְיָדֵי הַעֲנָק ²⁹ רָאָנוּ שֵׁם ²⁹ עַמְלָק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַגָּנְגָב
 וְהַחְתֵּי וְהַיְבוֹסִי וְהַאֲמֹרִי יוֹשֵׁב בָּהָר וְהַכְּנָעַנִי יוֹשֵׁב עַל
 הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן ³⁰ וַיַּהֶּס כָּלֵב אֶת הָעָם אֶל מִשְׁהָ
 וַיֹּאמֶר עַלְהָ נַעַלְהָ וְיַרְשָׁנוּ אֶתְּנָהָ--כִּי כָּל נַכְלָל לְהָ³¹
 וְהַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עַלְוּ עַמּוֹ אָמְרוּ לֹא נַכְלָל לְעַלּוֹת אֶל
 הָעָם כִּי חֹק הָאָמָנוּ ³² וַיַּצְאָו דְּבַת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ
 אֶתְּהָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר הָאָרֶץ שָׁר עַבְרָנוּ בָהָ
 לְתֹור אֶתְּהָ אָרֶץ אֲכָלָתָ וְיַשְׁבִּיהָ הָאָהָוּ וְכָל הָעָם אֲשֶׁר
 רָאָנוּ בְּתוֹכָה אֲנָשִׁי מִdotָּה ³³ וּשְׁם רָאָנוּ אֶת הַנְּפָלִים
 בְּנֵי עֲנָק--מִן הַנְּפָלִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כְּחַנְבִּים וְכָן הַיְנוּ
 בְּעֵינֵינוּ

14 וְתַשְּׁאָכַל הַעֲדָה וְיַתְנוּ אֶת קוֹלָם וְיַבְכּוּ הָעָם
 בְּלִילָה הָהּוּא ² וַיַּלְגְּנוּ עַל מִשְׁהָ וְעַל אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי
 שְׁرָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֶלָּהֶם כָּל הַעֲדָה לוֹ מַתָּנוּ בָּאָרֶץ
 מִצְרָיִם אוּ בְּמִדְבָּר הָזֶה לוֹ מַתָּנוּ ³ וְלֹמַה יְהוָה מִבְּאָ
 אָתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפְלֵל בְּחַרְבָּה--גְּנִישָׁנוּ וְטִפְנוּ יְהוָה
 לְבּוֹ הַלּוֹא טֹב לְנוּ שׁוֹבֵ מִצְרִימָה ⁴ וַיֹּאמְרוּ אֶשְׁאָל

מִרְימָ צָאוּ שְׁלַחְתֶּם אֶל אַהֲלָ מַוְעַד וַיַּצְאוּ שְׁלַשְׁתָּם
 וַיַּרְדֵּד יְהוָה בְּעַמְדוֹר עַזְנָן וַיַּעֲמֹד פָּתָח הַאַהֲלָ וַיַּקְרֵא
 אַהֲרֹן וּמְרִים וַיַּצְאוּ שְׁנָהִים ⁶ וַיֹּאמֶר שְׁמַעַנָּו נָא דְבָרִי
 אָסִים יְהִי נְכִיאָם--יְהוָה בְּמִרְאָה אַלְיוֹ אַתְוֹדָעַ בְּחִלּוֹם
 אֲדָבָר בּוֹ ⁷ לֹא כָּן עַבְדִּי מָשָׁה בְּכָל בֵּיתִי נָמַן הָוּ
 8 פָּה אֶל פָּה אָדָבָר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בְּחִידָה וְתִמְנָה
 יְהוָה יִבְשֵׁת וְמַהְדֹּעַ לֹא יָדָאתֶם לְדִבְרֵבָר בְּעַבְדִּי בְּמִשְׁהָ
 וַיֹּאמֶר אֶפְתָּח יְהוָה בָּם וַיָּלֹךְ ¹⁰ וְהַעֲנָן סֶר מַעַל הַאַהֲלָ
 וְהַנָּהָר מִצְרָעָת כְּשַׁלְגָן וַיַּפְןֵן אַהֲרֹן אֶל מְרִים וְהַנָּהָר
 מִצְרָעָת ¹¹ וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מָשָׁה בַּיִּדְנִי--אֶל נָא תָּשַׁתָּ
 עַלְיָנוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נָא לְנוּ וְאֶשְׁר חַטָּאנוּ ¹² אֶל נָא תָּהִי
 כְּמָתָא אֲשֶׁר בְּצָאתָו מִרְחָם אָמוֹן וְיַאֲכֵל חַצִּי בְּשָׁרוֹ ¹³
 וַיַּצְעַק מָשָׁה אֶל יְהוָה לְאָמֵר אֶל נָא רְפָא נָא לָהָ ¹⁴
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מָשָׁה וְאֶבְיָה יַרְקֵב בְּפִנְיָה--הָלָא
 תְּכִלָּם שְׁבַע יָמִים תְּסִגֵּר שְׁבַע יָמִים מְחוֹזָן לְמִחְנָה שְׁבַע
 יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד הַאַסְפֵּן מִרְימָ ¹⁶ וְאַחֲרֵנָה
 העם מִחְצָרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבָּר פָּארָן

13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מִשְׁהָ לְאָמֵר ² שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים
 וַיַּחֲנוּ אֶת אָרֶץ כְּנָעָן אֲשֶׁר אָנָי נָתַן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֲישׁ
 אֶחָד אֲישׁ אֶחָד לְמִטְהָ אֶבְתָּיו תְּשַׁלְחָוּ--כָּל נְשִׁיאָבָה ³
 וַיַּשְׁלַח אֶתְּמִשְׁהָ מִמְדָבָר פָּארָן עַל פִּי יְהוָה כָּלִם
 אֲנָשִׁים רָאשִׁים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמָּה ⁴ וְאֶלְהָ שְׁמוֹת לְמִטְהָ
 רָאוּבָן שְׁמוֹעָן בָּן וּכֹר ⁵ לְמִטְהָ שְׁמַעְעָן שְׁפָט בָּן חָרְוִי ⁶
 לְמִטְהָ יְהֹוָה כָּלֵב בָּן יִפְנָה ⁷ לְמִטְהָ יְשִׁשְׁכָר יִגְאֵל
 בָּן יוֹסָף ⁸ לְמִטְהָ אֲפָרִים הַשׁוּעָב בָּן נָוּן ⁹ לְמִטְהָ בְּנִימָן
 פָּלְטִי בָּן רְפָא ¹⁰ לְמִטְהָ זְבוֹלָן נְדַיָּל בָּן סּוֹדִי ¹¹
 לְמִטְהָ יוֹסָף לְמִטְהָ מְנַשָּׁה--נְדִיָּל בָּן סּוֹסִי ¹² לְמִטְהָ דָּן
 עַמְיָאֵל בָּן נְמַלִּי ¹³ לְמִטְהָ אֲשֶׁר סְתָוָר בָּן מִיכָּאֵל ¹⁴
 לְמִטְהָ נְפָתֵלִי נְחָבֵי בָּן וּפְסִי ¹⁵ לְמִטְהָ גָּד נְאֹוָל בָּן
 מְכִי ¹⁶ אֶלְהָ שְׁמוֹת אֲנָשִׁים אֲשֶׁר שְׁלַח מִשְׁהָ לְתֹור אֶת
 הָאָרֶץ וַיַּקְרֵא מִשְׁהָ לְהַחֲשֹׁעַ בָּן נָוּן יְהֹוָשָׁע ¹⁷ וַיַּשְׁלַח
 אֶתְּמִשְׁהָ לְתֹור אֶת אָרֶץ כְּנָעָן וַיֹּאמֶר אֶלְהָם אֶלְהָם עַל
 זֶה בְּנֵי עַמְּךָ וְעַלְיָתָם אֶת הַהָר ¹⁸ וְרָאֶתֶם אֶת הָאָרֶץ מִ
 הוּא וְאֶת הָעָם הַיִשְׁבָּב עַלְיהָ--הַחֲזָקָה הוּא הַרְפָּה הַמְּעֵט

דרך ים סוף ²⁶ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
 27 עד מתי לעדרה הרעה הזאת אשר המה מליניות
 עלי את תלנות בני ישראל אל אשר המה מליניות עלי...
 שמעתי ²⁸ אמר אלהם חוי אני נאם יהוה אם לא כאשר
 דברתם באזני כן אעשה לכם ²⁹ במדבר זה יפלו
 פניריכם וככל פקדיכם לכל מוספרכם מבן עשרים שנה
 ומעלה אשר הליניהם עלי ³⁰ אם אתם תבואו אל הארץ
 אשר נשאתי את ידי לשכנן אתכם בה--כי אם כלב
 בן יפנה ויהושע בן נון ³¹ וטפכם--אשר אמרתם לבן
 יהוה והבאתם אותם--וידעו את הארץ אשר מסתאמם
 בה ³² ופניריכם אתם--יפלו במדבר זה ³³ ובניכם
 והיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את גווניכם.
 עד תם פניריכם במדבר ³⁴ במספר הימים אשר
 תרתם את הארץ ארבעים יום--יום לשנה يوم לשנה
 תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי
 35 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדרה
 הרעה הזאת הנודדים עלי במדבר זה יתמו ושם
 ימתו ³⁶ והאנשים אשר שלח משה לעדר את הארץ
 וישבו וילנו (וילנו) עליו את כל העדרה להוציא
 דבה על הארץ ³⁷ וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ
 רעה--במנפה לפני יהוה ³⁸ ויהושע בן נון וככלב בן
 יפנה חיו מן האנשים הדם ההלכים לעדר את הארץ
 39 וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל
 ויתאבלו העם מאד ⁴⁰ וישכמו בבקר ויעלו אל ראש
 ההר לאמר הנו ועלנו אל המקומ אשר אמר יהוה--
 כי חטנו ⁴¹ ויאמר משה למה זה אתם עברים את
 פי יהוה והו לא תצליח ⁴² אל תעלו כי אין יהוה
 בקרבכם ולא תנפנו לפני איביכם ⁴³ כי העמלקי
 והכנען שם לפוניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם
 מאחריו יהוה ולא יהיה יהוה עמכם ⁴⁴ ויעפלו עלות
 אל ראש ההר ואדרון ברית יהוה ומשה לא משׁו מקרב
 המנהה ⁴⁵ ויריד העמלקי והכנען היישב בהר ההוא
 וכוכם ויכתום עד חזרמה

15 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם כי תבואו אל ארץ מושבתיכם

אחוו נתנה ראש ונשובה מצירימה ³ ויפל משה ואחרון
 על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל ⁶ ויהושע בן
 נון וככלב בן יפנה מן התרים את הארץ--קרעו בנדיהם
 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר
 עברנו בה לثور אתה--טובה הארץ מאד מאד ⁸ אם
 חפץ בני יהוה--והביאו אתנו אל הארץ הזאת ונתנה
 לנו ארץ אשר הוא זבחת הלב ודבש ⁹ אך ביהוה אל
 תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחייבנו הם
 סר צלים מעלייהם ויהוה אתנו אל תיראים ¹⁰ ויאמרו
 כל העדרה לרנום אתם באבניהם וכבוד יהוה נרא
 באهل מועד אל כל בני ישראל ¹¹ ויאמר יהוה אל
 משה עד אני יאנצני העם הזה ועד אגה לא יאמינו
 כי בכל הארץ אשר עשתי בקרבו ¹² אכננו בדבר
 ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממוני ¹³ ויאמר
 משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את
 העם הזה מקרבו ¹⁴ ויאמרו אל יוושב הארץ הזאת
 שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין
 נראת אתה יהוה ועננק עמד עליהם ובעמד ענן אתה
 הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה ¹⁵ והמתה את
 העם הזה כאיש אחד ואמרו הגויים אשר שמעו את
 שמעך לאמר ¹⁶ מבלתך יכולת יהוה להביא את העם
 הזה אל הארץ אשר נשבע להם ויישתטם במדבר ¹⁷
 ועתה יndl נא כה אדרני כאשר דברת לאמר ¹⁸ יהוה
 ארך אפים ורב חסר נשא עון ופשע ונקה לא נקה--
 פקד עון אבות על בניים על שלשים ועל רביעים ¹⁹
 שלח נא לעון העם הזה--כndl חסך וכאשר נשאה
 לעם הזה מצרים ועד הנה ²⁰ ויאמר יהוה שלחתי
 כדברך ²¹ ואולם חוי אני וימלא כבוד יהוה את כל
 הארץ ²² כי כל האנשים הראים את כבדך ואת אתני
 אשר עשיתם במצרים ובמדבר וינסו אתך זה עשר
 פעמים ולא שמעו בקולי ²³ אם יראו את הארץ אשר
 נשבעתי לאתם וככל מנאצוי לא יראו ²⁴ ועבדך כלב
 עקב היהת רוח אחרת עמו וימלא אחריו--והביאתו
 אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה ²⁵ והעמלקי
 והכנען יושב בעמק מחר פנו וסעו לעם המדבר--

אשר אני נתן לכם **27** ובנין ישראל ולגער הנגר בתוכם כי לכל העם בשגנה **27** זבח לפלא נדר או בנדבה או בمعدיכם--לעשות
וזאם נפש אחת תחטא בשגנה--וחקריביה עז ביה שנתה
לחטא **28** וככפר הכהן על הנפש השננת בחטא
בשגנה--לפנוי יהוה לככפר עליו ונסלח לו **29** האורה
בבני ישראל ולגער הנגר בתוכם--תורה אחת יהיה לכם
לעשה בשגנה **30** והנפש אשר תעשה ביד רמה מן
האורה וממן הנגר--את יהוה הוא מנדף ונכרת הנפש
ההוא מקרב עמה **31** כי דבר יהוה בזה ואת מצותו
הפר הכרת תכרת הנפש הדוא עונה בה **32** ויהיו
בני ישראל במדבר וימצאו איש מקש עזים--בימים
השבת **33** ויקריבו אותו המזאים אותו מקש עזים--אל
משה ואל אהרן ואל כל העדה **34** ויאמר יהוה אל משה
כי לא פרש מה יעשה לו **35** ויאמר יהוה אל משה
מוות יומת האיש רגום אותו באבני כל העדה מהווין
למחנה **36** ויציאו אותו כל העדה אל מחוץ למחנה
וירגנו אותו באבני יומת כאשר צוה יהוה את משה **37**
ויאמר יהוה אל משה לאמר **38** דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת **39** והיה
לכם ציצת ודרתם אותו וכורתם את כל מצות יהוה
ועשיהם אתם ולא תתורו אחריו לבבכם ואחריו עיניכם
אשר אתם זנים אחרים **40** למען תזכרו ועשיהם את
כל מצותיו והיותם קדשים לאלהיכם **41** אני יהוה
אליהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

16 ויקח קרח בן יצחר בן קחית בן לוי ודרתון ואבירם
בני אליאב ואון בן פלת--בני ראובן **2** ויקמו לפניו
משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשאי
עדת קראי מועד אנשי שם **3** ויק惶ו על משה ועל
אהרן ויאמרו אלהם רב לכם--כי כל העדה כלם
קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהיל יהוה
וישמע משה ויפל על פניו **5** וידבר אל קרח ואל
כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת
הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו
6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו **7** ותנו

בנין יהוה עלה או ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן **4** והקריב
המקריב קרבנו ליהוה--מנחה סלת עשרון בלוול
ברכבות ההיין שמן **5** ווין לנסך רבייעית ההיין תעשה
על העלה או לזבח--לכבר האחד **6** או לאיל תעשה
מנחה סלת שני עשרונים בלוול בשמן שלשות ההיין
ווין לנסך שלשות ההיין--תקריב ריח ניחח ליהוה
8 וכי תעשה בן בקר עליה או זבח לפלא נדר או
שלמים ליהוה **9** והקריב על בן הבקר מנחה סלת
שלשה עשרונים בלוול בשמן חצי ההיין **10** ווין תקריב
לנסך חצי ההיין--אשה ריח ניחח ליהוה בכה עשה
לשור האחד או לאיל האחד או לשוה בככשים או
ביעים **12** כמספר אשר תעשו--ככה תעשו לאחד
כמספרם **13** כל האורח יעשה ככה את אלה להקריב
אשה ריח ניחח ליהוה **14** וכי יגור אתכם גרי או אשר
בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה--
כאשר תעשו כן יעשה **15** הקהיל חקה אחת לכם
ולגער הנגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני
יהוה **16** תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגער
הנגר אתכם **17** וידבר יהוה אל משה לאמר **18** דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ
אשר אני מביא אתכם שמה **19** והיה באכלכם מלחם
הארץ--חרימו תרומה ליהוה **20** ראשית ערכתיכם--
חלה תרימו תרומה כתרומות גורן כן תרימו אתה **21**
ראשית ערכתיכם תנתנו ליהוה תרומה--לדרתיכם
22 וכי תשנו--ולא תעשו את כל מצות אלה אשר
דבר יהוה אל משה **23** את כל אשר צוה יהוה אליכם
ביר משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה--לדרתיכם
24 והיה אם מעוני העדה נשחתה לשגנה ועשו כל
העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה
ומנחתו ונסכו כמשפט ושער עזים אחד לחטא **25**
וככפר הכהן על כל עדת בני ישראל--ונסלח להם
כי שגנה הוא--והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה
וחטא אתכם לפני יהוה על שניהם **26** ונסלח לכל עדת

לעשות את כל המעשימים האלה כי לא מלבי ²⁹ אם כמות כל האדם ימתה אלה ופקודת כל האדם יפקוד עליהם--לא יהוה שלחני ³⁰ ואם ביראה יברא יהוה ופצחה האדמה את פיה ובכעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה--וירדתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה ³¹ (Sheol h7585) ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה והבקע האדמה אשר החזיתם ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתכם ואת בתיהם ³² ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש ³³ וירדו הם וכל אשר להם חיים--שאלה וחכם עליהם הארץ ויאבדו מותוך הקhal ³⁴ (Sheol h7585) וכל ישראל אשר סביבתיהם--נסו לקלים כי אמרו פון תבלעו הארץ ³⁵ ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאותים איש מקריבי הקטרת ³⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין הרשפה ואת האש זורה הלהה כי קדרשו ³⁸ את מהחותה החטאים האלה בנטשיהם ועשו אתם רകען פחים צפוי למזבח--כי הקריבם לפני יהוה ויקדרשו יהיו לאות לבני ישראל ³⁹ ויקח אלעזר הכהן את מהחותה הנחתת אשר הקריבו השרפים וירקען צפוי למזבח ⁴⁰ זכרו לבני ישראל למן אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקשיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדרתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו ⁴¹ וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתחם את עם יהוה והי בהקהל העדה על משה ועל אהרן יופנו אל אהל מועד והנה כסחו הענן וירא כבוד יהוה ⁴³ ויבא משה ואהרן אל פנוי אהל מועד ⁴⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁴⁵ הרמו מותוך העדה הזאת ואכלת אתם כרנע וויפלו על פניהם ⁴⁶ ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותען עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהריה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף ⁴⁷ ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקhal והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם ⁴⁸ ויעמד בין המתים ובין

בهن אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי ⁸ ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי ⁹ המעת מכם כי הבדיל אלהי ישראל אהכם מעדת ישראל להקריב אהכם אליו--לעבד את עבדת משכנן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם ¹⁰ ויקרב אתך ואת כל אהיך בני לוי אתק ובקשתם נם כהנה כל כן אתה וככל עדתך--הנעדדים על יהוה ואחרן מטה הווא כי תלונו (תלון) עליו ¹² ווישלח משה לקרה לדתון ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעללה ¹³ המעת כי העליתנו מארץ זבת הלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתר עליינו גם השתרר ¹⁴ אף לא אל ארץ זבת הלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלה שדה וכרם העיני האנשים הם תנקר--לא נעללה ¹⁵ ויחור למשה מואד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנהתם לא חמור אחד מוהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם ¹⁶ ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואחרן מחר ווקחו איש מחתתו ונחתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאותים מחתת אתה ואחרן איש מחתתו ¹⁸ ויקח איש מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד-- ומשה ואהרן ¹⁹ ויקhal עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה מותוך העדה הזאת ואכלת אתם כרנע ²¹ ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשיר האיש אחד ייחטא ועל כל העדה תקציף ²³ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁴ דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתון ואבירם ²⁵ ויקם משה וילך אל דתון ואבירם וילכו אחריו זקנין ישראל ²⁶ וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פון חספו בכל חטאיהם ²⁷ ויעלו מעל משכן קרח דתון ואבירם--מסביב ודרתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהלייהם ונשיהם ובניהם וטפם ²⁸ ויאמר משה בזאת תדרען כי יהוה שלחני

ויהי עוד קצף על בני ישראל⁶ ואני הנה לקחתי את אחיכם הליים מותך בני ישראל--לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת האל מועד ⁷ וואתת ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית

לפרchat-ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והורך הקרב יומת⁸ וירבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתני לך את משמרת הדרומתו לכל קדש בני ישראל לך נתנים למשחה ולבניך--לחק עולם⁹ זה יהוה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנכם לכל מנוחתם ולכל חמאתם ולכל אשם אשר ישיבו לי--קדש קדשים לך הוא ולבניך¹⁰ בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר לך תרומות מתנים אבל אותו קדש יודה לך נזזה לך תרומות מתנים לכל תנופה בני ישראל--לך נתנים ולבניך ולבנוניתך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אותו ¹¹ כל הלב יצחר וככל חלב תירוש ודגן--ראשיתם אשר יתנו כל יהוה לך נתנים¹² בכורי כל אבל אשר בארץ אשר יביאו ליהוה--לך יהוה כל טהור בביתך יאכלנו¹⁴ כל חרם בישראל לך יהוה¹⁵ כל בפרט רחם לכל בשער אשר יקריבו ליהוה באדם ובבבמה--יהוה לך אך פרה תפירה את בכור האדם ואת בכור הבבמה הטמאה תפירה¹⁶ ופדריו מבן חדש תפירה בערכך כסף חמישת שקליםם בשקל הקדש עשרים נרה הו¹⁷ אך בכור שור או בכור שבו בכור עז לא תפירה-- תקثيرם את דם תזרק על המזבח ואת חלבם קדש הם אהה לדריך ניחח ליהוה¹⁸ ובשרם יהוה לך כחזה התנופה וכשוך הימין לך יהוה¹⁹ כל תרומות הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה--נתני לך תרומות מתנים כהנתכם אשר ירימו בני ישראל ליהוה ולבניך ובית אהיך תshawו את עון המקדש ואתת ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם² וגם את אחיך מטה לוי שבט אהיך הקרב אתך ויללו עליך וישראל ואתת ובניך אתך לפניה האל העדרת³ ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כל קדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו נם נם אתם⁴ ונלו עלייך--ושמרו את משמרת האהל מועד לעבדת האהל וזה לא יקרב אליכם⁵ ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא

החיים ותעוצר המגפה⁴⁹ ויהיו המתוים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות--מלבד המתוים על דבר קרה וושב אהרן אל משה אל פתח האל מועד והמנפה נצירה

17 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל וכח מאות מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאם לבית אביהם--שנים עשר מטהו איש את שמו כתכתב על מטהו ³ וזאת שם אהרן כתכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם ⁴ והנהנתם באהלו מועד--לפני העדרות אשר אועד לכם שם ⁵ וזה היה האיש אשר אבחר בו--מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עלייכם ⁶ וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אביהם--שנים עשר מטהו ומטה אהרן בתוך מטבחם ⁷ ווינה משה את המטה לפניה יהוה באהלו העדרת ⁸ ויהיו מחרת ויבא משה אל אהל העדרות והנה פרח מטה אהרן לביתו לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדמים ⁹ וויצא משה את כל המטה מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו¹⁰ ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפניו העדרות למשמרת לאוות לבני מריו ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו בו ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו כן עשה ¹¹ ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גענון אבדנו כלנו אבדנו ¹² כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמננו לנו

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אהיך אתך תשאו את עון המקדש ואתת ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם ² וגם את אחיך מטה לוי שבט אהיך הקרב אתך ויללו עליך וישראל ואתת ובניך אתך לפניה האל העדרת ³ ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כל קדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו נם נם אתם ⁴ ונלו עלייך--ושמרו את משמרת האהל מועד לעבדת האהל וזה לא יקרב אליכם ⁵ ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא

עונם חקת עולם ²¹ הנגע במת לכל נפש אדם-וטמא ניחלו נחלה ²⁴ כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו שבעת ימים ²² הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי-יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי-לא יטהר ²³ כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא-ונכרתת הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרך עליו טמא יהיה-עוד טמאתו בו ²⁴ זאת התורה אדם כי ימות באهل כל הבא אל האهل וכל אשר באهل יטמא שבעת ימים ²⁵ וככל כי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו-טמא הוא ²⁶ וככל אשר יגע על פניו השדה בחלל הרב או במת או בעצם אדם או בකבר-יטמא שבעת ימים ²⁷ ולקחו לטמא מעפר שרפת החטא ונתן עליו מים ²⁸ ולקחו לטמא מעפר שרפת החטא ונתן עליו מים חיים אל כל- ²⁹ ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזוה על האهل ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר ³⁰ והזוה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחתאו ביום השביעי וככbs בנדיו ורחץ במים וטהר בערב ³¹ ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתת הנפש ההוא מותך הכהן כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרך עליו-טמא הוא ³² ויהיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכbs בנדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב ³³ וככל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעה תטמא עד הערב

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדר שראשון יושב העם בקדש ותמתה שם מרימים ותקבר שם ² ולא היה מים לעדה ויקחלו על משה ועל אהרן ³ וירוב העם עם משה ויאמרו לאמר ולנו גענו בנווע אחינו לפני יהוה ⁴ ולמה הבאתם את קהל יהוה העלייתנו ממצרים להביאו אנחנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה ונפנ' ורמוון ומים אין לשותה ⁶ ויבא משה ואהרן מפני הכהן אל פתח האهل מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם ⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁸ קח את המטה והכהן את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לענייהם

ל-חיקת עולם ²¹ הנגע במת לכל נפש אדם-וטמא ניחלו נחלה ²⁴ כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בחוך בני ישראל לא ניחלו נחלה ²⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁶ ואל הלוים תדבר ואמרתם אלהם כי תקחו מאתם בנהלתכם-והרמותם ממן הדרותם נחזו לכם מאתם בנהלתכם-ווחשבם לכם תרומותכם- יהוה מעשר מן המעשר ²⁷ ונחשב לכם תרומותכם- כידן מן הנגרן וכמלאה מן הדקב ²⁸ כן תרימו נם אתם תרומות יהוה מכל מעשריכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונחתם ממן הדרותם אשר תרומות יהוה לאהרן הכהן מכל מהנתיכם תרימו את כל הדרות יהוה מכל חלבו-את מקדשו ממן ²⁹ ואמרתם אלהם בהריכם את חלבו ממן ווחשב ללוים כתובאות נרן וכתבאות יקב ³¹ ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באهل מועד ³² ולא תשאו עליו חטא בהריכם את חלבו ממן ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² זאת חקמת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדרמה תמיימה אשר אין בה מום אשר לא עליה עלייה על ³ ונחתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושהחת אתה לפני ⁴ ולקח אלעזר הכהן מדונה-באכבעו והזוה אל נכח פניו אهل מועד מדונה-שבע פעמים ⁵ ושרף את הפרה לעניינו את ערחה ואת דמה ואת דמה על פרשה ישרכ ⁶ ולקח הכהן עץ ארץ ואזוב-ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה ⁷ וככbs בנדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המטה וטמא הכהן עד הערב ⁸ והשרף אתה-יככbs בנדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב ⁹ ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדרת בני ישראל למשמרת למי נדה-חטא את הוא ¹⁰ וככbs האסף את אפר הפרה את בנדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגדר הנגר בתוכם-

ואלעזר מן ההר ²⁹ ויראו כל העדה כי גוע אהרן
ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל

21 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא
ישראל דרך הארץ וילחם בישראל וישב ממנה
שבוי ² וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תנתן
את העם הזה בידך--וחתרמתי את עיריהם ³ וירושמע
יהוה בקהל ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אותם ואת
עריהם ויקרא שם המקומ חרמה ⁴ ויסעו מחרה ההר
דרך ים סוף לשבב את ארץ אדום ותקצ'ר נפש העם
בדרכ ⁵ וידבר העם באליהם ובמשה למה העלינו
מצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו
קצתה בלחם הקלקל ⁶ וישלח יהוה בעם את הנחשים
השרפים וונשכו את העם וימת עם רב מישראל ⁷ ויבא
העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך-
התפלל אל יהוה ויסר מעליינו את הנחש ויתפלל
משה بعد העם ⁸ ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף
ושים אותו על נס והיה כל הנשוך וראה אותו וחיו ⁹
וישע משה נחש נחש וישמו על הנס והיה אם נשך
הנחש את איש-וחבitem אל נחש הנחש וחי ¹⁰ ויסעו
בני ישראל ויהנו באבת ¹¹ ויסעו מאבת ויהנו בעי
העברים במדבר אשר על פניהם מואב ממורחה המשמש ¹²
שם נסעו ויהנו בנחל זרד ¹³ שם נסעו ויהנו מעבר
ארנון אשר במדבר היצא מגבל האמרי כי ארנון
גובל מואב בין מואב ובין האמרי ¹⁴ על כן אמר
בספר מלחתה יהוה את והב בסופה ואת הנחלים
ארנון ¹⁵ ואشد הנחלים אשר נתה לשבעת ער ונשען
לגבול מואב ¹⁶ ומשם באברה הוא הבאר אשר אמר
יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים ¹⁷ או ישר
ישראל את השירה הזאת עלי' באר ענו לה ¹⁸ באדר
חפורה שרים כrhoה נדיבי העם במחקק במשענתם
ומדבר מנה ¹⁹ וממנה נחליאל ומנהליאל במוות
וambilות הנייא אשר בשדה מואב-ראש הפסונה ²⁰
ונשקפה על פניהם ²¹ וישלח ישראל מלכים אל
סיכון מלך האמרי לאמר ²² עברה בארכץ לא נתה
בשדה ובכרים--לא נתה מי באר בדרך המלך נלך

ונתן מימייו והוצאת להם מים מן הסלע והשקיות את
העדה ואת עירם ²³ ויקח משה את המטה מלפני
יהוה כאשר צווח ²⁴ ויקחלו משה ואהרן את הקהל-
אל פניהם הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים--המן
הסלע הזה נוציאו לכם מים בוירם משה את ידו ויד
את הסלע במטהו--פעמים וצאו מים רבים ותשת
העדה ובערים ²⁵ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען
לא האמנתם כי להקריבני לעני בני ישראל--לכן לא
תבאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם ²⁶
המה מי מריבת אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש
בם ²⁷ וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה
אמר אהיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר
מצאתנו ²⁸ וירדו אבתינו מצדימה ונשב במצרים
ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו ²⁹ וניצעק
אל יהוה וישמעו קלנו' וישלח מלך מצרים ויצאנו מצרים
ותנה אנחנו בקדש עיר קצתה נבולך ³⁰ נעברה נא
בארץ לא נעבר בשדה ובכרים ולא נשחה מי באר
דרך המלך נלך לא נתה ימין ושמאול עד אשר נעבר
גובל ³¹ ויאמר אליו בני ישראל במלחה נסלה
אצא לקראתך ³² ויאמרו אליו בני ישראל במלחה
נעלה ואמ מימיך נשחה אני ומKENI ונתתי מכרם רק אין
דבר ברגלי' עבירה ³³ ויאמר לא ת עבר ויצא אדום
לקראתו בעם כבד וביד חזקה ³⁴ וימתן אדום נתן את
ישראל עבר בנבלו' ויט ישראל מעליו ³⁵ ויסעו מקדש
ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר ³⁶ ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום
לאמר ³⁷ אסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ
אשר נתתי לבני ישראל--על אשר מריתם את פי למי
מריבת ³⁸ קח את אהרן ואת אלעזר בןנו ותעל אתם
הר ההר ³⁹ והפשת את אהרן את בנדיו וחלבשתם
את אלעזר בןנו ואהרן יאסף ומית שם ⁴⁰ ויעש משה
אשר צוה יהוה ויעלי' אל הר ההר לעני כל העדה
ויפשط משה את אהרן את בנדיו וילבש אתכם את
אלעזר בןנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה

עד אשר נ עבר נבלך ²³ ולו נתן סיכון את ישראל על עבר בnable ויאסף סיכון את כל עמו ויצא לקראות ישראל המדברה ויבא היצה וילחם בישראל ²⁴ ויכחו ישראל לפি חרב וירש את הארץ מארנן עד יבק עד בני עמו- כי עז נבול בני עמו ²⁵ ויקח ישראל את כל הערים אלה ויבש ישראל בכל ערי האמרי בחשbon ובכל נהיה ²⁶ כי חשבון-עיר סיכון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארציו מידי עד ארנן ²⁷ על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה והקונן עיר סיכון ²⁸ כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיכוןأكلה עיר מואב בעלי במוות ארנן ²⁹ אווי לך מואב אבדה עם כמושת נתן בינוי פליטים ובנותיו בשכית למלך אמרי סיכון ³⁰ ונירם אבד חשבון עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא ³¹ ויבש ישראל בארץ האמרי ³² וישלח משה לרגל את יער וילכדו בנהיה וירש (וירש) את האמרי אשר שם ³³ וויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן لكمתם הוא וכל עמו למלחמה- אדרעי ³⁴ ויאמר יהוה אל משה אל תירא אותו- כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארציו ועשית לו- כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר ישב בחשbon ³⁵ ויכו אותו ואת בינוי ואת כל עמו עד בלתי השair לו שריד וירשו את ארציו

22 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו ² וירא בלקן צפור את כל אל הארץ לאמרי ³ ווינר מואב מפני העם מאד- כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל ⁴ ויאמר מואב אל קני מדין עתה ילחכו הקhal את כל סביבתו כל חך השור את יرك השדה ובלקן צפור מלך למוаб בעת ההוא ⁵ וישלח מלאכים אל בלבם בן בער פתורה אשר על הנהדר ארץ בני עמו- לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב מליל ⁶ ועתה לך נא ארדה לי את העם הזה כי עצום הוא ממוני- אול' אוכל נכה בו ואגשנו מן הארץ כי ידעת כי את תברך מברך ואשר תאר יואר ⁷ וילכו זקן מואב וזקן מדין וקסמים בידם ויבאו אל

יבנני בלב מלך מוואב מהררי קדם--לכה ארחה לי יעקב ולכה זעמה ישראל ⁸ מה אكب לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה ⁹ כי מראש צרים ארנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדך ישכן ובנוים לא יתחשב ¹⁰ מי מנה עפר יעקב ומספר את רביע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתיו כמהו ¹¹ ויאמר בלבך אל בלבם מה עשית לי לקב איבי לחתיך והנה ברכתך ¹² ויען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה בפי-- אתו אשמר לדבר ¹³ ויאמר אליו בלבך לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראננו משם--אפס קצחו תראה וכלו לא תראה וקbenו לי משם ¹⁴ ויקחחו שדה צפים אל ראש הפסנה ובין שבעה מזבחה ויעל פר ואיל במזבח ¹⁵ ויאמר אל בלב התיצב כה על עתך ואני אקרה כה ¹⁶ ויקר יהוה אל בלבם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלב וכח תדבר ¹⁷ ויבא אליו והנו נצב על עתך ושרי מוואב אותו ויאמר לו בלב מה דבר יהוה ¹⁸ וישא משלו ויאמר קום בלב ושמע האזינה עדי בנו צפר ¹⁹ לא איש אל ויכזב בן אדם וויתנהם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה ²⁰ הנה ברך لكחתי וברך ולא אשיבנה ²¹ לא הביט און בעקב ולא ראה عمل בישראל יהוה אלהו עמו ותרועת מלך בו ²² אל מוצאים ממצרים--כתועפת ראמ לוי ²³ כי לא נחש בעקב ולא קסם בישראל כעה יאמר ליעקב ולישראל מה פועל אל ²⁴ הן עם כלביא יקום וכארוי יתגשא לא ישכב עד יאכל טרפ ודם חללים ישתה ²⁵ ויאמר בלבך אל בלבם נם קב לא תקbenו נם ברך לא תברכו ²⁶ ויען בלבם ויאמר אל בלב הלא דברתי אליך לא אמר כל אשר ידבר יהוה אותו עשה ²⁷ ויאמר בלבך אל בלבם לך נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעני האלים וקbatchו לי שם ויקח בלבך את בלבם ראש הפעור הנש�� על פני ²⁸ היישמן ²⁹ ויאמר בלבם אל בלבך בנה לי בזה שבעה מזבחת והחן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילם ³⁰ ויעש בלבך כאשר אמר בלבם ויעל פר ואיל במזבח לך תדבר ³¹ וישב אליו והנה נצב על עתך-- והוא וכל שרי מוואב ⁷ וישא משלו ויאמר מן ארם לך כי היכתני וה שלש רגלים ²⁹ ויאמר בלבם לאותן כי התעללת بي לו יש חרב בידיו כי עתה הרגתייך ³⁰ והאמיר האתונן אל בלבם הלווא אני אתגך אשר רכבת עלי מעדך עד היום הזה--ההסכן הסכני לעשה לך כי ויאמר לא ³¹ ויגל יהוה את עיני בלבם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו ³² ויאמר אליו מלאך יהוה על מה היכית את אתגך זה שלוש רגלים הנה אני יצאת לשטן כי ירת הדרך לנגיד ³³ ותראי האתונן והט לפני זה שלוש רגלים אויל נתה מפוי כי עתה נם אתה הרגתי ואתה החיה ³⁴ ויאמר בלבם אל מלאך יהוה חטאתי--כִּי לא ידעתי כי אתה נצב לקראות בדרכך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי ³⁵ ויאמר מלאך יהוה אל בלבם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדרב אליך אך אתה תדבר וילך בלבם עם שרוי בלב ³⁶ וישמע בלבך כי בא בלבם ויצא לקראות אל עיר מוואב אשר על גבול ארנון אשר בקצתה הגבול ³⁷ ויאמר בלבך אל בלבם הלא שלח שלחתך אליך לקרה לך--למה לא הלכת אליו האמנם לא אוכל לבדוק ³⁸ ויאמר בלבם אל בלב הנה באתי אליך--עתה היכל אוכל דבר מאמנה הדבר אשר ישם אלהים בפי-- אטו אדרב ³⁹ וילך בלבם עם בלבך ויבאו קריית חוץ ויוובח בלב בקר וצאן וישלח בלבם ולשדים אשר אטו ⁴⁰ ויהי בבקר--ויקח בלב אק בלבם ויעלה במוות בעול וירא ממש קצח העם

23 ויאמר בלבם אל בלב בנה לי בזה שבעה מזבחת והחן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילם 2 ויעש בלבך כאשר דבר בלבם ויעל בלבך ובלבם פר ואיל במזבח ³ ויאמר בלבם לבלב התיצב על עתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראותי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי ⁴ ויקר אליהם אל בלבם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח ⁵ וישם יהוה דבר בפי בלבם ויאמר שוב אל בלבך וכח תדבר ⁶ וישב אליו והנה נצב על עתך-- והוא וכל שרי מוואב ⁷ וישא משלו ויאמר מן ארם

עדי אבד ²⁵ ויקם בלבם וילך וישב למקומו וגם בלבך

הליך לדרך

25 וישב ישראל בשטחים ויחל העם לzonoth אל בנות מואב ² ותקראן לעם לזובי אליהו ויאכל העם ישתחוו לאלהיהן ³ וצימר ישראלי בעל פעור ויחר אף יהוה בישראל ⁴ ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם ותוקע אוטם ליהוה ננד המשם וישב חרונן אף יהוה בישראל ⁵ ויאמר משה אל שפטו ישראל הרנו איש אنسיו הנצמדים לבעל פעור ⁶ וdoneha איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינה לעני משה ולענין כל עדת בני ישראל והמה בכם פתח אהל מועד ⁷ וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמה בידו ⁸ ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידק את שניהם--את איש ישראל ואת האשא אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל ⁹ ויהיו המתים במגפה-- ארבעה ועשרים אלף ¹⁰ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹¹ פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמיי מעל בני ישראל בקנותי את קנותי בחוכם ולא כלתי את בני ישראל בקנותי ¹² לכן אמר הנני נתן לך את בריתוי שלום ¹³ ויהיתה לנו ולוֹזְרָעָו אחריו ברית כהנת עולם-- תחת אשר קנא בית אב לשמעני ¹⁴ ושם האשא המכה המדינה כובי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא ¹⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁷ צורור את המדיניות והכitemם אותם ¹⁸ כי צדרים הם לכם בנכלייהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כובי בת נשיא מדין ¹⁹ אחותה המכה ביום המגפה על דבר פעור

26 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר ²⁰ שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה--לבית אבותם כל יצא צבא בישראל ²¹ וידבר משה ואלעזר הכהן אתם--בערבת מואב על ירדן ירדו לאמר ²² מבן

ישראל ולא הילך כפעם בפעם לקראת נחשים ווישת אל המדבר פניו ²³ וישא בלבם את עניינו וירא את ישראל שכן לשפטו ותהי עליו רוח אליהם ²⁴ וישא משלו ויאמר נאם בלבם בנו בעיר ונאם הגר ששם העין ²⁵ נאם--שמע אמריו אל אשר מזכה שדי יהוה נפל גולי עניים ²⁶ מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל כנחלים נטיו כננת עלי נחר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים ²⁷ זיל מים מדליו וזרעו במים רכים וירם מאג מלכו ותנסה מלכתו ²⁸ אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאל נוים צרייו ועצמיהם גירם-- והציו ימחץ ²⁹ כרע שכב כאריו וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך ואריך אדורו ³⁰ ויהר אפ בלק אל בלבם ויספק את כפוי ויאמר בלק אל בלבם לקב איבוי קראתיך ותנה ברכת ברך זה שלש פעמים ³¹ ותחה ברוח לך אל מקומך אמרתו כבד אכברך ותנה מנעך יהוה מכבודך ³² ויאמר בלבם אל בלק הלא נס אל מלאיך אשר שלחת אלי--דרברתי לאמר ³³ אם יתן לך בלק מלא ביתו כסף וזהב--לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידרבר יהוה אתו אדרב ³⁴ ועתה חנני הולך לעמי לך איעץ אשר יעשה העם הזה לעמד באחריות הימים ³⁵ וישא משלו ויאמר נאם בלבם בנו בעיר ונאם הגר ששם העין ³⁶ נאם שמע אמריו אל וידע דעת עליון מזכה שדי יהוה נפל גולי עניים ³⁷ ארano ולא עתה אשורנו אבד ³⁸ וירא את הקני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנד ³⁹ כי אם יהיה לעבר קין--עד מה אשר תשבך ⁴⁰ וישא משלו ויאמר אווי מי יהיה משמו אל ⁴¹ וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר ונם הוא

משפחה הנגלעדי ³⁰ אלה בני גלעד--אייעור משפחתי
האייעורי לחלק משפחתי החלקי ³¹ ואשרידיאל--משפחה
האשראלוי וככם משפחתי השכמי ³² ושמיידע משפחתי
הشمידי וחפר משפחתי החפרי ³³ וצלפהדר בן חפר--
לא היו לו בניים--כי אם בנות ושם בנות צלפהדר--
מחלה ונעה חנלה מלכה ותרצה ³⁴ אלה משפחתי
מנשה ופקידיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות
אלף ³⁵ אלה בני אפרים למשפחתם--שותלה משפחתי
השתלווי לבכר משפחתי הבכרי לתהן משפחתי התהני
ואללה בני שותלה--לערן משפחתי הערני ³⁷ אלה
משפחתי בני אפרים לפקידיהם שנים ושלשים אלף
וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם ³⁸ בני בנימן
למשפחתם--לבלו משפחתי הבלוי לאשבל משפחתי
האשבלי לאחיהם משפחתי האחורי ³⁹ לשופטם
משפחתי השופט ⁴⁰ והוא בני כהן למשפחתם
בני בעל ארד ונעמן--משפחתי הארדי לנעמן משפחתי
הנעמי ⁴¹ אלה בני בנימן למשפחתם ופקידיהם חמשה
וארבעים אלף ותש מאות ⁴² אלה בני דן למשפחתם--
לשוחם משפחתי השוחמי אלה משפחתי דן למשפחתם
כל משפחתי השוחמי לפקידיהם--ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות ⁴⁴ בני אשר למשפחתם--לימנה
משפחתי הימנה לישו משפחתי היישו לברעה משפחתי
הבריעי ⁴⁵ לבני בריעה--לחבר משפחתי החברי
למלךיאל--משפחתי המלכיאלי ⁴⁶ ושם בת אשר
שרח ⁴⁷ אלה משפחתי בני אשר לפקידיהם--שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות ⁴⁸ בני נפתלי למשפחתם--
לייחטאיל משפחתי הייחטאיל ⁴⁹ לגוני משפחתי הגוני
לייצר משפחתי הייצר לשלם משפחתי השלמי ⁵⁰ אלה
משפחתי השמרני ⁵¹ אלה פקודי בני ישראל--שש
אלף וארבע מאות ⁵¹ אלה פקודי בני ישראל--שש
מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים ⁵² וידבר יהוה
אל משה לאמור ⁵³ לאלה תחלק הארץ בנהלה--
במספר שמות ⁵⁴ לרבות נחלה ומעט תמייט
נחלהו איש לפבי פקדיו יתן נחלהו ⁵⁵ אך בגורל יחלק
את הארץ לשמות מטהו אבכם ינהלו ⁵⁶ על פי הגורל
עמירים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני
ישראל היצאים מארץ מצרים ⁵ רואובן בכור ישראל
בני רואובן חנוך משפחתי החנכי לפלאו משפחתי
הפלאי ⁶ לחצרן משפחתי החצרני לכרמי משפחתי
הכרמי ⁷ אלה משפחתי הרואבני ויהיו פקידיהם
שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים ⁸ ובני
בלוא אליאב ⁹ ובני אליאב נמואל ודרון ואבירם הוא
דרון ואבירם קרווי (קרוי) העדה אשר ה挫 על
משה ועל אהרן בעדת קרח בהצטם על יהוה ¹⁰
ותפתח הארץ את פיה ותבלע את קרח--במות
העדה באכל האש את חמישים ומאותים איש ויהו
לטס ¹¹ ובני קרח לא מתו ¹² בני שמעון למשפחתם--
לנמואל משפחתי הנמואל לימיין משפחתי הימני
ליכין משפחתי היכני ¹³ לזרח משפחתי השמעני--שנים
משפחתי השואלי ¹⁴ אלה משפחתי החנוי לשונו משפחתי
ועשרים אלף ומאותים ¹⁵ בני נד למשפחתם--לצפון
משפחתי הצפוני לחנו משפחתי החנו לשונו משפחתי
השוני ¹⁶ לאוני משפחתי האוני לעורי משפחתי הערי ¹⁷
לארוד משפחתי הארוד לאראלי--משפחתי האראלי
אללה משפחתי בני נד לפקידיהם--ארבעים אלף
וחמש מאות ¹⁹ בני יהודה עיר ואונן וימת עיר ואונן
בארץ כנען ²⁰ ויהיו בני יהודה למשפחתם--לשללה
משפחתי השלני לפרץ משפחתי הפרצוי לזרח משפחתי
זרחי ²¹ ויהיו בני פרץ--לחצרן משפחתי החצרני
לחמול משפחתי החמול ²² אלה משפחתי יהודה
לכדריהם--ששה ושבעים אלף וחמש מאות ²³ בני
יששכר למשפחתם--תולע משפחתי התולעי לפופה
משפחתי הפוני ²⁴ לישוב משפחתי היישבי לשמרן
משפחתי השמרני ²⁵ אלה משפחתי יששכר לפקידיהם--
ארבעה וחמשים אלף ושלש מאות ²⁶ בני זבולון
למשפחתם--לסדר משפחתי הסדרי לאלון משפחתי
האלני ליחלאל--משפחתי הייחלאל ²⁷ אלה משפחתי
זבולוני לפקידיהם--שבעים אלף וחמש מאות ²⁸ בני
יוסף למשפחתם--מנשה ואפרים ²⁹ בני מנשה למכיר
משפחתי המכيري ומכיר הוליד את גלעד לנגלעד

תחולק נחלתו- בין רב למעט ⁵⁷ וואלה פקודי הלו
משה עללה אל הר העברים הוה וראה את הארץ אשר
נתתי לבני ישראל ¹³ וראיתך אתה ונאספה אל עמיך
נסacha כאשר נאסף אהרן אחיך ¹⁴ כאשר מריהם פי
במדבר צן במריבת העדה להקדישנו בימים לענייהם
הם מי מריבת קדש מדבר צן ¹⁵ וידבר משה אל יהוה
לאמר ¹⁶ יפקד יהוה אלדי הרוחת לכל בשאר איש
על העדה ¹⁷ אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם
ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן
אשר אין להם רעה ¹⁸ ויאמר יהוה אל משה קח לך
את יהושע בן נון- איש אשר רוחבו וסמכת את ידך
עליו ¹⁹ והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל
העדה וציויתה אותו לענייהם ²⁰ ונתתה מהודך עליו-
למען ישמעו כל עדת בני ישראל ²¹ ולפני אלעזר
הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על
פיו יצאו ועל פיו יבוא הוא וכל בני ישראל אותו- וכל
העדה ²² ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו ויקח את
יהושע ויעמזרו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה
ויסמך את ידיו עליו ויצוו כאשר דבר יהוה ביד
משה

28 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוח
תשמרו להקריב לי במועדו ³ ואמרת להם- זה האשה
אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמים שנים
ליום עללה תמיד ⁴ את הכבש אחד תעשה בבקר ואת
הכבש השני תעשה בין הערכבים ⁵ ועשירות האיפה
סלת למנה בלויה בשמן כתית רביתה ההיין ⁶ עלת
תמיד- העשיה בהר סיני לריח ניחוח אשה ליהוה ⁷
ונסכו ריבעת ההיין לכבש האחד בקדש הסך נסך
שכר- ליהוה ⁸ ואת הכבש השני תעשה בין הערכבים
כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח ליהוה
ווביום השבת- שני כבשים בני שנה תמים ושני
עשנים סלת מנהה בלויה בשמן- ונסכו ¹⁰ עלת שבת
שבתו על עלה התמיד ונסכה וובראש חדיםיכם-
תקריבו עליה ליהוה פרים בני בקר שניים ואיל אחד

למשפחותם- לגרשון משפחת הנרשני לכהה משפחת
הכהתי למררי משפחת המררי ⁵⁸ אלה משפחת לוי
משפחה הלבני משפחת החברני משפחת המהלי
משפחה המושי משפחת הקרחי וכהת הולד את עמרם
ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה
ללי במצרים ותולד לעמרם את אהרן ואת משה ואת
מרים אחיהם ⁶⁰ ווילד לאהרן את נדב ואת אביהו את
אלעזר ואת אהרן ⁶¹ וימת נדב ואביהו בהקריבם
אשר זורה לפני יהוה ⁶² ויהיו פקדים שלשה ועשרים
אלף- כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא החפכו בתוך
בני ישראל כי לא נתנו להם נחלה בתוך בני ישראל
אללה פקודי משה ואלעזר הכהן- אשר פקדו את
בני ישראל בערבה מוואב על ירדן ירחו ⁶⁴ ובאללה
לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן- אשר פקדו
את בני ישראל במדבר סיני ⁶⁵ כי אמר יהוה להם
מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש- כי אם כל בן
יפנה ויהושע בן נון

27 ותקרבה בנות צלפחד בן חפר בן נלעד בן
מכיר בן מנשה למשפחה מנשה בן יוסף ואלה שמות
בנתוי- מחלה נעה וחגלה ומילכה ותרצה ² ותעמדנה
לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשים וכל
העדה- פתח אהל מועד לאמר ³ אבינו מטה במדבר
והוא לא היה בתוך העדה הנודדים על יהוה בעדה
קרח כי בחטאו מות ובנים לא היו לו ⁴ למה יגרע
שם אבינו מטה משפטו כי אין לו בן תנאה לנו אחותה
בתוך אורי אבינו זיירב משה את משפטן לפני יהוה ⁶
ויאמר יהוה אל משה לאמר ⁷ כן בנות צלפחד דברת-
נתן תתן להם אחות נחלה בתוך אחיהם והעברת
את נחלה אביהם להן ⁸ ואל בני ישראל תדבר לאמר
איש כי ימות ובן אין לו- והעברתם את נחלתו לבתו
ואם אין לו בת- נתתם את נחלתו לאחיו ¹⁰ ואם
אין לו אחיהם- נתתם את נחלתו לאחיו אביו ¹¹ ואם
אין אחיהם לאביו- נתתם את נחלתו לשארו הקרב
אליו ממשפחה וירש אתה והייתה לבני ישראל לחתת

ככבים בני שנה שבעה תמיימים 12 ושלשה עשרנים סלת מנהה בלולה בשמן לפרט האחד ושני עשרנים סלת מנהה בלולה בשמן לאל האחד 13 ועשרון עשרון סלת מנהה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה 14 ונסכיהם חצי ההון יהיה לפר ושלישת ההון לאל ורביעת ההון לכבש-ין ואת עלת חדש בחדרשו לחדרשי התמיד יעשה ונesco אחיד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונesco 15 ושעריך עזים אחד ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים יהיו לכם 16 ומנהתם- עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לכבש האחד- לשבועת לאל האחד 10 עשרון עשרון עשרה לכבש האחד- לשבועת הכבשים 11 שעיר עזים אחיד לחטאת מלבד חטאת הכהרים ועלת התמיד מנהה ונסכיהם 12 ובחמשה עשר יום לחדר השבעי מקרא קדש כל מלאתה עבדה לא תעשו 19 והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחיד ושלשה כבשים בני שנה תמיימים יהיו לכם 20 ומנהתם- סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט ושני עשרנים לאל- תעשו 21 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד- לשבועת הכבשים 22 ושעריך חטאת אחד לכבש עליכם 23 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד- תעשו את אלה 24 ככלא תעשו ליום שבעת ימים- ללחם אשה ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה ונesco 25 וביום השבעי- מקרא קדש יהיה לכם כל מלאתה עבדה לא תעשו 26 ובבום הבכורים בהקריבכם מנהה חדשה ליהוה- בשבועתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאתה עבדה לא תעשו 27 והקרבתם עלה לריח ניחח ליהוה- פרים בני בקר שנים איל אחיד שבעה כבשים בני שנה 28 ומנהתם- סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט האחד שני עשרנים לאל האחד הכבשים בני שנה 29 עשרון עשרון לכבש האחד- לשבועת הכבשים 30 שעיר עזים אחיד לכבש עליכם 31 מלבד עלת התמיד ומנהתו- תעשו תמיימים יהיו לכם ונסכיהם **29** ובחדש השבעי באחד לחדרש מקרא קדש יהיה לכם- כל מלאתה עבדה לא תעשו يوم תרועה יהודיה לכם 2 ועשיותם עלה לריח ניחח ליהוה- פר בן בקר אחיד איל אחיד כבשים בני שנה שבעה תמיימים 3 ומנהתם- סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני

ונסכהם לפירם לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט 28 וועניר החטא אחד מלבד עלת התמיד ומונחתה נסכה 29 וביום הששי פירם שמנה אלם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים 30 ומונחתם ונסכהם בנו שנה ארבעה עשר תמים--כמשפט 31 וועניר לפירם לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט 32 החטא אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה 33 וביום השביעי פירם שבעה אלם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים 34 ומונחתם ונסכהם לפירם לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט 34 וועניר החטא אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה 35 ביום השminiי--עכרצה תהיה לך כל מלאכת עבדה לא העשו 36 והקרבתם עליה אשה יהוה ניחח לדוחה--

אש לאשותו--בין אב לכתו בנעරיה בית אביה

31 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 נקם נקמות בני ישראל מאת המידינים אחר האסף אל עמיך 3 וידבר משה אל העם לאמר תחלצטו מאהכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לחת נקמת יהוה במדין 4 אלף למטה אלף למטה--לכל מנות ישראל תשלחו לצבא 5 וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה--שנים עשר אלף חלוצי צבא 6 ווישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצירות התרועה בידו 7 ויצו באו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויחרנו כל זכר 8 ואת מלכי מדין הרנו על חללייהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע-חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרנו בחרב 9 ווישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת נסכהם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזיו 10 כל בהמתם ואת כל מושביהם ואת כל טירותם-שרפו ואת כל ערייהם במושביהם ואת כל טירותם-שרפו באש 11 וויקחו את כל השלול ואת כל המלקוות--באדם ובבאהמה 12 וויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוות ואת השלול-- אל המהנה אל ערבות מואב אשר על ירדן יrho 13 ויצאו משה ואלעזר חהן 14 ויקצף משה על פקודי התייל שרי אל מחוץ למינה 15 ואישיה הגדת-לקראתם אלפיים ושורי המאות הבאים מצבא המלחמה 15 ויאמר אליהם משה החוויתם כל נקבה 16 הן הנה היו

פר אחד איל כבשים בני שנה שבעה תמים 37 מנחתם ונסכהם לפירם לאילם ולכבשים במספרם-- כמשפט 38 וועניר החטא אחד מלבד עלת התמיד ומונחתה ונסכה 39 אלה העשו לייה במועדיכם-- לבד מונדריכם ונדתיכם לעתיכם ולמנוחתיכם ולנסיכים ולשלמים 40 ויאמר משה אל בני ישראל הכל אשר צוה יהוה את משה

30 וידבר משה אל ראש המנות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה 2 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אל נפשו--לא יהל דברו ככל היצא מפיו יעשה 3 ואשה כי תדר נדר לייה ואסירה אשר בבית אביה בנעරיה 4 ושם אביה את נדרה ואסירה אשר אסירה על נפשה והחריש לה אביה--וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסירה על נפשה יקום 5 ואם הניא אביה אתה בזום שמעו--כל נדריה ואסירה אשר אסירה על נפשה לא יקום יהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה 6 ואם היו תהייה לאיש ונדריה עלייה או מבטא שפתייה אשר אסירה על נפשה ושם נוע אישת ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסירה אשר אסירה על נפשה--יקמו 8 ואם ביום שמעו אישת יניא אותה והפר את נדרה אשר עלייה ואת מבטא שפתייה אשר אסירה על נפשה--ויהוה יסלח לה 9 ונדר אלמנה ונורשה--כל אשר אסירה על נפשה

ומכסם ליהוה אחד וששים ⁴⁰ ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה-שנים ושלשים נפש ⁴¹ ויתן משה את מכס תרומות יהוה לאלעזר הכהן--כאשר צוה יהוה את משה ⁴² וממחצית בני ישראל אלף אשר חזה משה מן האנשים הצבאים ⁴³ ותהי מחצית העדה מן הצאן--שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלף וחמש מאות ⁴⁴ ובדק ששה ושלשים אלף ⁴⁵ וחמורים שלשים אלף ⁴⁶ ונפש אדם ששה עשר אלף ⁴⁷ ויקח משה מחצית בני ישראל את האחו אחד מן החמשים--מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה ויקרבו אל משה הכהנים אשר לאלפי הצבא--שרי האלפים ושרי המאות ⁴⁸ ויאמרו אל משה עבדך מנה את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש ⁴⁹ ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כל זהב אצעדת וצמיד טבעת עניל וכומו--לכפר על נפשתו לפניהם יהוה ⁵⁰ ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב-- מהם כל כל מעשה ⁵¹ ויהו כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה--שהה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שריה האלפים ומאת שריה המאות ⁵² אנשי הצבא בזזו איש לו ⁵³ ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שריה האלפים והמאות ויבאו אותו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפניו יהוה

32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני נד-עצום מאד ויראו את ארץ יער ואת ארץ גלעד ותנה המוקם מקום מקנה ² ויבאו בני נד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשייאי העדה לאמר ³ עטרות ודריבן ויעזר ונמרה ווחשבון ואלעללה ושבם נבו ובען ⁴ הארץ אשר הכה יהוה לפניו עדת ישראל--ארץ מקנה הוא ולעבידך מקנה ⁵ ויאמרו אם מצאנו חן בעיןיך--יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל עברנו את הירדן ⁶ ויאמר משה לבני נד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם השבו פה ⁷ ולמה תנאוון (תנאיון) את לב בני ישראל--מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה ⁸ כה עשו אבttיכם

לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פערוד ותהי המגפה בעדרת יהוה ⁹ וועטה הרנו כל זכר בתף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר--הרנו ¹⁰ וכל הטע בנשים אשר לא ידעו משכב זכר--החוו לכם ¹¹ ואתם חנו מהווים למחנה--שבעת ימים כל הרנו נפש וכל נגע בחול תחתטו ביום השלייש וביום השבעי-יהם ושביכם ¹² ובכל בגד וכל כל עור וכל מעשה זים ומכל כל עץ--תחתטו ¹³ ויאמר אל עוזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה ¹⁴ אך הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברול את הבדיל ואת העפרת ¹⁵ כל דבר אשר יבא באש העבירו באש וטהר--אך בני נהה יתחטא וכל אשר לא יבא באש העבירו בנים ¹⁶ וכבסטם בנדיכם ביום השבעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה ¹⁷ ויאמר יהוה אל משה לאמר ¹⁸ שא את ראש מלכות השבי בארם ובכבהמה--אתה ואלעזר הכהן וראש אבות העדה ¹⁹ וחצית את המלוכה בין תפשי המלחמה הייצאים לצבא--ובין כל העדה ²⁰ והרמות מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה הייצאים לצבא--אחד נשmach מלהמש המאות מן האדם ומון הבקר מן החמורים ומון הצאן--מכל הבהמה ונתהה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה ²¹ וייעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה ²² ויהי המלכות--יתר הבו אשר בזוועם הצבא צאן שמש מאות אלף ושביעים אלף--וחמשת אלפיים ²³ ובדק שניים ושביעים אלף ²⁴ וחמורים אחד וששים אלף ²⁵ ונפש אדם--מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נשmach שמש שנים ושלשים אלף ²⁶ ותהי המלחמה--חלהק הייצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפיים וחמש מאות ²⁷ ויהי המכס ליהוה מן הצאן--שש מאות חמיש וחבעים ²⁸ ובהקר--שהה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושביעים ²⁹ וחמורים שלשים אלף וחמש מאות

ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחוזה ³⁰ ואם לא יعبرו חלוצים אתם- ונאחו בתוכם בארץ כנען ³¹ ויענו בני נד ובני ראובן ³² לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה ³³ נחנו נ עבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אהוז נחלתו מעבר לירדן ³⁴ ויתן ארץ כנען משה לבני נד ולבני ראובן ולחציו שבת מנשה בן יוסף את ממלכת סיכון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בנבלת- ערי הארץ סיבוב ויבנו בני נד את דיבן ואת עתרת ואת ערער ³⁵ ואת ערער שופן ואת יער וינבאה ³⁶ ואת בית נמרה ואת בית הרכז עריר מבצר ונדרת צאן ³⁷ ובני ראובן בנו את השבון ואת אלעלא ואת קריוטים ³⁸ ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם- ואת שבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר בנו ³⁹ וילכו בני מכיר בן מנשה גלעד- וילכדה וירוש את האמרי אשר בה ⁴⁰ ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה ⁴¹ ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר ⁴² ונכח הלך וילכד את קנתה ואת בנתייה ויקרא לה נכח בשמו

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים- לצבאותם ביד משה ואהרן ² ויכתב משה את מוצאיםם למשיעיהם- על פי יהוה ואלה מסיעיהם למשיעיהם ויסעו מודעמס בחדש הראשון בחמשה עשר ים לחדר הראeson ממחורת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה- לעני כל מצרים ⁴ וממצרים מקרים את אשר הכה יהוה בהם- כל בכור ובאליהם עשה יהוה שפטים ⁵ ויסעו בני ישראל מודעמס וייחנו בסכת ⁶ ויסעו מסכת וייחנו בהם אשר בקצתה המדבר ⁷ ויסעו מאתם וישב על פי החרית אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל ⁸ ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ייחנו במרה ⁹ ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאלם שרים עשרה עינה מים ושבעים חמורים- וייחנו שם ¹⁰ ויסעו מאילים וייחנו על ים סוף ¹¹ ויסעו מים סוף וייחנו במדבר סין ¹² ויסעו ממדבר סין וייחנו בדפקה ¹³

בשלחי אתם מקדש ברכנו לראות את הארץ ⁹ ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל- לבתיו בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה ¹⁰ ויחד אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר ¹¹ אם יראו האנשים העלים מצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליזחק וליעקב כי לא מלאו אחרי ¹² בלתי לבן בן יננה הכספי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה ¹³ ויחד אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה- עד תם כל הדור העשוה הרע בעני יהוה ¹⁴ והנה קמתם תחת אבותיכם- תרבotta אנשים חטאים לסתות עוד על חרון אף יהוה- אל ישראל ¹⁵ כי תשובן מהחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושהתם לכל העם הזה ¹⁶ ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקנון פה וערדים לטפנו ¹⁷ וואתנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאם אל מקוםם וישב טפנו בעיר המבצר מפני ישבי הארץ ¹⁸ לא נשוב אל בתינו- עד התナル בני ישראל איש נחלתו ¹⁹ כי לא נחאל אתכם מעבר לירדן והלאה כי בא נחלתו אלינו מעבר הירדן מורהה ²⁰ ויאמר אליהם משה אם תעשו את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה ²¹ ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הוריישו את איביו מפניו ²² וככשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו- והייהם נקים מיהוה ומישראל והויה הארץ הזאת לכם לאחוזה- לפני יהוה ²³ ואם לא תעשון כן הנה חטאכם ליהוה ודרעו חטאכם אשר תמצא אהכם ²⁴ בנו לכם ערים לטפכם גדרת צאנכם וודצא מפיקם תעשו ²⁵ ויאמר בני נד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוח ²⁶ טפנו נשינו מוקנו וכל בחמתנו- יהיו שם בעיר הגלעד ²⁷ ועבדיך יערבו כל חלוץ צבא לפני יהוה- למלחמה כאשר אדני דבר ²⁸ ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראש אבות המטות לבני ישראל ²⁹ ויאמר משה אליהם אם יעברו בני נד ובני ראובן אהכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה וככשה הארץ לפניכם-

במום תשמדו ⁵³ והוורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשותה אתה ⁵⁴ והנה הלהם את הארץ בוגרל למשפחתיכם לרבותך את נחלתו ולמעט המיעט את נחלתו--אל אשר יצא לו שמה הנורל לו יהיה למטעות אבותיכם מתנהלו ⁵⁵ ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפנים--והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצדרו אתם--על הארץ אשר אתם ישבים בה ⁵⁶ והיה כאשר דמיית לעשות להם--אעשה לכם

34 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר חפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלה ³ והיה לכם פאת נגב מדבר צן על ידי אדורם והיה לכם נגב נגב מקצתה ים המלח קדרמה ⁴ ונגב لكم הנבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה (והיו) הוציאתו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה ⁵ ונגב הנבול מעצמו נחלה מצרים והיו הוציאתו הימה ⁶ ונגב ל'ם והיה לכם הים הנדול ונגב והיה לכם נגב ל'ם ⁷ וזה היה לכם נגב צפון מון הים הנדול תחאו לכם היר ההר ⁸ מתר התר תחאו לבא חמות והיו הוציאתו הנבל צדרה ⁹ ויצא הנבל זפרנה והיו הוציאתו חצר עין וזה היה לכם נגב צפון ¹⁰ והוציאותם לכם לנגב קדרמה מהצער עין נשפה ¹¹ וירד הנבל משפט הרבליה מקדם לעין וירד הנבל ומהה על כתף ים כנרת קדרמה ¹² וירד הנבל הירדן והיו הוציאתו ים המלח זאת תהייה לכם הארץ לגבלה סביב ¹³ ויצא משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנהלו אתה בוגרל אשר צוה יהוה לחתת לתשעת המתוות וחצי המטה ¹⁴ כי לקחו מטה בני הרואבני לבית אבותם ומטה בני הנדי לבית אבותם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם ¹⁵ שני המתוות וחצי המטה לקחו נחלותם מעבר לירדן יrho--קדרמה מזרחה ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות האנשים אשר ינהלו לכם את הארץ ¹⁷ אלה שמות האנשים אשר ינהלו לכם את הארץ אל עוזר הכהן ויהושע בן נון ¹⁸ ונשיא אחד נשיא אחד

וישעו מדפקה ויהנו באלו ¹⁴ ויסעו מאלוש ויהנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשות ¹⁵ ויסעו מרפידם ויהנו במדבר סיני ¹⁶ ויסעו ממדבר סיני ויהנו בקברת התאה ¹⁷ ויסעו מקרבתה התאה ויהנו בחצרה ¹⁸ ויסעו מחרצתה ויהנו בתרמה ¹⁹ ויסעו מתרמתה ויהנו ברמן פרץ ²⁰ ויסעו מרמן פרץ ויהנו בלבנה ²¹ ויסעו מלבנה ויהנו ברסה ²² ויסעו מרסה ויהנו בקהלת ²³ ויסעו מקהלתיה ויהנו בהר שפר ²⁴ ויסעו מהר שפר ויהנו בחרדה ²⁵ ויסעו מהרדה ויהנו בקהלת ²⁶ ויסעו מקהלתיה ויהנו בתחת ²⁷ ויסעו מחתה ויהנו בתרה ²⁸ ויסעו מתרה ויהנו במתקה ²⁹ ויסעו ממתקה ויהנו בחשמנה ³⁰ ויסעו מהשמנה ויהנו במסרות ³¹ ויסעו במסרות ויהנו בבני עקן ³² ויסעו מבני עקן ויהנו בחדר הנדר ³³ ויסעו מהר הנדר והיהנו ביטבתה ³⁴ ויסעו מיטבתה ויהנו בעברנה ³⁵ ויסעו מעברנה ויהנו בעצין נבר ³⁶ ויסעו מעצין נבר ויהנו במדבר צן הו קדר ³⁷ ויסעו מקדש ויהנו בהר ההר בקיצה ארץ אדורם ³⁸ ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה--וימת שם בשנות הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדר החמישי באחד לחדר ³⁹ ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במו בהר החר ⁴⁰ ויישמע המכני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען--בבא בני ישראל ⁴¹ ויסעו מהר ההר ויהנו בצלמנה ⁴² ויסעו מצלמנה ויהנו בפונן ⁴³ ויסעו מפונן ויהנו באבת ⁴⁴ ויסעו מאבת ויהנו בעי העברים בגבול מואב ⁴⁵ ויסעו מעיים ויהנו בדיבן גדר ⁴⁶ ויסעו מדיבן גדר ויהנו בעלמן דבלתימה ⁴⁷ ויסעו מעלמן דבלתימה ויהנו בהרי העברים לפני נבו ⁴⁸ ויסעו מהרי העברים ויהנו בערכת מואב על ירדן יrho ערכות מואב ⁴⁹ וידבר יהוה אל משה בערכת מואב על ירדן יrho על ירדן יrho לאמר ⁵⁰ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען ⁵¹ והוורשתם את כל ישבי הארץ מפנים ואבדתם את כל משביהם ואת כל צלמי מסכתם האבורי ואת כל

תהיינה ש הערים האלה למקלט--לנوس שמה כל מכנה נפש בשנה ¹⁶ ואם בכלל ברווח הכהן וימת רצח הוא מות ימת הכהן וימת--רצח הוא מות ימת הרצח ¹⁷ ואם באבן יד אשר ימות בה הכהן וימת עז יד אשר ימות בו הכהן וימת--רצח הוא מות ימת עז יד אשר ימות בו הכהן וימת הרצח ¹⁸ או בכלל הכהן וימת נאל הדם הוא ימית את הרצח בפנשו בו הוא ימתנו ²⁰ ואם בשנאה יהדרנו או השליך עליו בצדיה וימת ²¹ או באיבה הכהן בידו וימת--מות ימת המכחה רצח הוא נאל הדם ימית את הרצח--בפנשו בו ²² ואם בפתחו בלא איבה הדרנו או השליך עליו כל kali בלא צדיה ²³ או בכלל אבן אשר ימות בה בלא ראות ובעל עליו וימת--והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו ²⁴ ושפטו העדה בין המכחה ובין נאל הדם--על המשפטים האלה ²⁵ והציגו העדה את הרצח מיד נאל הדם והשיבו אותו העדה אל עיר מקלט אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הנDEL אשר משח אותו בשמן הקדש ²⁶ ואם יצא הרצח את נבול עיר מקלט אשר ינוס שמה ²⁷ ומצא אותו נאל הדם מחוץ לנבול עיר מקלט ורצח נאל הדם את הרצח--אין לו דם ²⁸ כי בעיר מקלט ישב עד מות הכהן הנDEL ואחרי מות הכהן הנDEL--ישוב הרצח אל ארץ אחותו ²⁹ והוא אלה לכם לחקת משפט לדרותיכם בכל מושבתיכם ³⁰ כל מכנה נפש--לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות ³¹ ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות ימת ³² ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלט לשוב לשבות בארץ עד מות הכהן ³³ ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא ארץ לא יכפר לדם אשר שפרק בה כי אם ברם שפרקו ³⁴ ולא חטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה--אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה--שכן בתוכה בני ישראל

36 ויקרבו ראשי האבות למשפחה בני נלעד בן מכיר בן מנשה--משפחה בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשים--ראשי אבות לבני ישראל ² ויאמרו את אדני צוה יהוה לחת את הארץ בנהלה

ממשה--תקחו לנחל את הארץ ¹⁹ ואלה שמות האנשים למתה יהודת כלב בן יפונה ²⁰ ולמתה בני שמעון שמואל בן עמייהוד ²¹ למתה בני מנין אלידר בן כסלו ²² ולמתה בני דן נשיא--בקי בן גيلي ²³ לבני יוסף למתה בני מנשה נשיא--חניאל בן אפר ²⁴ ולמתה בני אפרים נשיא--קמואל בן שפטן ²⁵ ולמתה בני ייששכר נשיא--פלשיאל בן עז ²⁷ ולמתה בני אשר נשיא--אהיהוד בן שלמי ²⁸ ולמתה בני נפתלי נשיא--פדרהאל בן עמייהוד ²⁹ אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען

35 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר ² צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנהלת אזהום ערים לשבת ומגש לערם סביבתיהם חתנו ללוים ³ והיו הערים להם לשבת ומגשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיותם ⁴ ומגשיהם הערים אשר תנתנו ללוים--מקריר העיר וחוצה אלף אמה סביב ⁵ ומרחם מחוץ לעיר את פאת קרמיה אלפיים באמה ואת פאת נגב אלפיים באמה ואת פאת ים אלפיים באמה ואת פאת צפון אלפיים באמה--והעיר בתוך זה יהיה להם מגשיהם הערים ⁶ ואת הערים אשר תנתנו ללוים--את שיש ערי המקלט אשר תנתנו לנו שמה הרצח ועליהם תנתנו ארבעים ושתיים עיר ⁷ כל הערים אשר תנתנו ללוים--ארבעים ושמנה עיר אהון ואת מגשיהם הערים ⁸ והערים אשר תנתנו מאהות בני ישראל אל--מאת הרב תרבו ומאת המעת המועיטה איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתון מערכיו ללוים ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארץ כנען בו והקריות لكم ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכנה נפש בשנה ¹⁰ והיו לכם הערים למקלט מוגן ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט ¹³ והערים אשר תנתנו--שש ערי מקלט תהיינה لكم ¹⁴ את שלוש הערים תנתנו מעבר לירדן ואת שלוש הערים תנתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה ¹⁵ לבני ישראל ולגדר ולחושב בתוכם

בנורל לבני ישראל ואדרני צוה ביהוה לחת את נחלה צלפחד אחינו לבנינו ³ והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשימים ונגראה נחלה מנהלת אבותינו ונוסף על נחלה המטה אשר תהינה להם ומגראל נחלה נירע ⁴ ואם יהוה היבל לבני ישראל ונוספה נחלה נירע על נחלה המטה אשר תהינה להם ומנהלת מטה אבותינו יגער נחלה ⁵ ויזנו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים ⁶ זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהינה לנשימים אך למשפחת מטה אביהם-תהיינה לנשימים ⁷ ולא תסב נחלה לבני ישראל מטה אל מטה כי איש בנחלה מטה אבותיו ידבקו בני ישראל ⁸ וכל בת ירשות נחלה מטמות בני ישראל--לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלה אבתיו ⁹ ולא תסב נחלה מטה לאחר איש בנחלו ידבקו מטמות בני ישראל ¹⁰ כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד נו ותהיינה מחללה תרצה וחגלה ומלכה ונעה-בנות צלפחד לבני דודיהם ¹¹ ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשימים ותהי נחלה על מטה משפחתי אביהם ¹² אלה הנצאות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה--אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירדו

ברגע ²⁰ ואמר אלכם באתם עד היר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו ²¹ ראה נתן יהוה אלהיך לפניך- את הארץ עליה רשותך כאשר דבר יהוה אלהיך אמר לך- אל תירא ואל תהתח ²² ותקרבון אליו כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר- את הדריך אשר נעלחה בה ואת הערים אשר נבא אליהם ²³ וויטב בעיניו הדבר ואקה מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט ²⁴ ויפנו ויעלו הדרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה ²⁵ ויקחו בידם מפרי הארץ ווירדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרדו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ²⁶ ולא אביהם לעלה ותמרו את פיה יהוה אלהיכם ²⁷ ותרנו באלהיכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים- לחתת אתנו ביד האמרי להשמידנו ²⁸ אנחנו אנחנו עליים אנחנו המשו את לבבנו לאמר עם נדול ודם ממננו ערים נדלה ובצורת בשמותיהם ונם בני ענקים ראיינו שם ²⁹ ואמר אלכם לא הערצין ולא תיראון מהם ³⁰ יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתם במצרים- לענייכם ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך ³¹ כאשר ישא איש את בנו- בכל הדריך אשר הלחתם עד באכם עד המקום הזה ³² ובדבר הזה- אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם ³³ ההלך לפניכם בדרך לثور לכם מקום- להנחיכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלחכו בה ובגען יומם ³⁴ ווישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף ווישבע לאמיר ³⁵ אם יראה איש באנשיהם האלה הדור הרע הזה- את הארץ הטובה אשר נשבעתי לחתת לאביהם ³⁶ זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו- יען אשר מלא אחרי יהוה ³⁷ גם כי התאנך יהוה בגולכם לאמר נס אתה לא תבא שם ³⁸ יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אותו חזק כי הוא ינהלנה את ישראל ותפיכם אשר אמרתם לבו יהוה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע- ההמה יבאו שמה ולהם אתנה והם יירשו ⁴⁰ ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן מדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת- ודי זהב ² אחד עשר יום מהרבך דרכך הר שער עד קדרש ברגע ³ ויהי בארכבים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדרך דבר משה אל בני ישראל כל אשר צוה יהוה אותו אליהם ⁴ אחורי הכתו את סיכון מלך האמרי אשר ישב בחשbon- ואות עוג מלך הבשן אשר ישב בעשורת באדרעי ⁵ בעבר הירדן בארץ מוואב הוואיל משה באר את התורה הזאת לאמר ⁶ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר זהה ⁷ פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלת ובנגב ובחוות הים- ארץ הכנען והלבנון עד הנהר הנDEL נهر פרת ⁸ ראה נתני לפניכם את הארץ באורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאביכם לאברהם ליצחק וליעקב לחתת להם ולזרעם אחריהם ⁹ ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לברך שאתם ¹⁰ יהוה אלהיכם הרבה אהכם וונכם הרים ככוכבי השמים לרוב ¹¹ יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם- אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם ¹² איך אשה לברך טרחכם ומשאכם וריבכם ¹³ הבו לכם אנשים חכמים ונבניהם וידעים- לשבטיכם ואשים בראשיכם ותענו אמי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ¹⁴ ואקח את ראש שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואtan אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרית ושטרים לשבטיכם ¹⁵ ואקח את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בון אהיכם ושפטיהם צדק בין איש ובין אחיו ובין נרו ¹⁷ לא תכירו פנים במשפטCKETן כנדל תשמעון- לא תגנורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אליו ושמעתיו ¹⁸ ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדרבים אשר תעשון ¹⁹ ונסע מהרבך ונלך את כל המדבר הנDEL והנרא ההוא אשר ראותם דרכך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדרש

ונם יד יהוה הייתה בם להם מקרב המלחמה עד תם
16 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות--מרקם
 העם **17** וידבר יהוה אליו לאמר **18** אתה עבר הום את
 נבול מואב את ערד **19** וקרבת מול בני עמון--אל הツרָם
 ואל תתנַר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך רישה--
 כי לבני לוט נתתיה רישה **20** ארץ רפאים תהשְׁבָ אֶפְרַיִם
 והוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם
 זוממים **21** עם נדול ורב רם כענקים וישראלים יהוה
 מפניהם וירשם וישבו תחתם **22** כאשר עשה לבני
 עשו היישבים בשער--אשר השמיד את החרוי מפניהם
 וירשם וישבו תחתם עד היום הזה **23** והעווים היישבים
 בחצריהם עד עזה--כפתורים היצאים מכפתור השמויים
 וישבו תחתם **24** קומו סעו ועברו את נחל ארנון--ראה
 נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו
 החל רשות והתנַר בו מלחמה **25** היום הזה אחיל תת
 פרחך ויראתק על פני העמים תחת כל השמיים--אשר
 שמעון שמעך ורנו וחלו מפוק **26** ואשלח מלכים
 מדבר קדרמות אל סיחון מלך חשבון דבריו שלום
 לאמר **27** אעbara בארכך בדרךך בדרךך אלך לא
 אסור ימין ושמאול **28** אלכ בכסף תשברני ואכלי
 ומים בכסף תתן לי ושותוי רק אעbara ברגני **29**
 כאשר עשו לי בני עשו היישבים בשער והמאבים
 היישבים בער--עד אשר עבר את הירדן אל הארץ
 אשר יהוה אלהינו נתנו **30** ולא אבה סיחן מלך
 חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו
 ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה **31** ויאמר
 יהוה אלי ראה החלתי תחת לפניך את סיחן ואת ארצו
 החל רשות את ארצו **32** ויצא סיחן לקראתנו
 והוא וכל עמו למלחמה--יהחצ **33** ווותנו יהוה אלהינו
 לפנינו ונך אותו ואתנו ואת כל עמו **34** ונלכד את
 כל ערו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתחם והנשים
 והתף לא השארנו שריד **35** רק הבהמה בזונו לנו
 ושלל הערים אשר לכדנו **36** מערעד אשר על שפט
 נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הנלעדר לא היהת
 קרייה אשר שנבה ממנה את חבל נתן יהוה אלהינו

ים סוף **41** ותענו והאמרו אליו חטאנו ליהוה--אנחנו
 נעלם ונלחמו ככל אשר צנו יהוה אלהינו ותחננו
 איש את כל מלחמותו ותהיינו לעלת החרה **42** ויאמר
 יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו--כי איני
 בקרבכם ולא תננו לפניהם איביכם **43** ואדבר אליכם
 ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלל החרה
44 ויצא האמרי היישב בהר ההייא ל夸אתכם וירדפו
 אתכם כאשר תשעינה הדברים ויכתו אתכם בשער
 עד חרמה **45** ותשבו ותבכו לפניהם ולא שמע יהוה
 בקהלם ולא האזין אליכם **46** ותשבו בקדש ימים
 רבים כימים אשר ישבתם

2 ונפנ וסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה
 אליו ונסב את הר שער ימים רבים **2** ויאמר יהוה אליו
 לאמר **3** רב לכם סב את החרה זהה פנו לכם צפנה **4**
 ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחים בני
 עשו היישבים בשער ויראו מכם ונשמרתם מאר **5**
 אל תתגרו בם--כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך
 כף רגל כי ירצה לעשו נתתי את הר שער **6** אבל
 תשברו מאותם בכסף ואכלתם ונום מים תכרו בכל מעשה
 בכסף--ושתיתם **7** כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה
 יך--ידע לכתך את המדבר הנגדל הזה זה ארבעים
 שנה יהוה אלהיך עמק--לא חסורת דבר **8** ונעבר מאת
 אחינו בני עשו היישבים בשער מדרך הערבה מ Alias
 ומעצין נבר ונפנ ונעבר דרך מדבר מואב **9** ויאמר
 יהוה אליו אל תצד את מואב ואל תתנַר בם מלחמה כי
 לא אתן לך מארצך ירצה--כי לבני לוט נתתי את ערד
 ירצה **10** האמים לפנים ישבו בה--עם נדול ורב רם
 כענקים **11** רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים
 יקראו להם אמים **12** ובשער ישבו החרים לפנים ובני
 עשו יירשם וישראלים מפניהם וישבו תחתם כאשר
 עשה ישראל לארץ ירצה אשר נתן יהוה להם **13** עתה
 כמו ועברו לכם--את נחל זרד ונעבר את נחל זרד **14**
 והימים אשר הילכנו מقدس ברנע עד אשר עברנו את
 נחל זרד שלשים ושמנה שנה--עד הם כל הדור אנשי
 המלחמה מקרב המלחמה כאשר נשבע יהוה להם **15**

כל בני חיל¹⁹ רק נשים וטפכם ומങכם ידעתו כי מקנה רב לכם-ישבו בערים אשר נתתי לכם²⁰ עד אשר ייהו אלהיכם ככם וירשו נם את הארץ אשר ייהו אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם²¹ ואת יהושע צויתי בעת ההוא לאמר ענייך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה-כו עשה יהוה לכל הממלכות אשר עתך עבר שמה²² לא תיראות כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם²³ ואתהן אל יהוה בעת ההוא לאמר²⁴ אדני יהוה אתה החולות להראות את עבדך את גדליך ואת ידך החזקה-אשר מי אל שמיים ובארץ אשר עשה כמעשיך וכנברורך עברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר עבר²⁵ הירדן החר התוב הזה והלבן²⁶ וית עבר יהוה כי למעןכם ולא שמע אליו ויאמר יהוה אליו רב לך-אל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה²⁷ עליה ראש הפסנה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומורה-וראה בעיניך כי לא עבר את הירדן הזה²⁸ וצו את יהושע וחווקה ואמצחו כי הוא עבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה²⁹ ונשב בניא מול בית פעור

4 ועתה ישראל שמע אל החוקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות-למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם לא תסבו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנה-לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם³ ענייכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הילך אחריו בעל פעור-הشمירו יהוה אלהיך מקריך⁴ ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם-חיים כלכם היום⁵ ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוינו יהוה אלהי לעשות כן-בקרב הארץ אשר אתם באמ שמה לרשותה⁶ ושמרתם ועשיתם-כי הוא חכםתכם וביתתכם לעני העמים אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הנדול הזה⁷ כי מי נדול אשר לו אלהים קרבים אליו כי יהוה אלהינו בכל לפנינו³⁷ רק אל ארץ בני עמו לא קרבת כל יד נחל יבך ועריך ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו

3 ונפנ ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתני הוא וכל עמו למלחמה-אדרכי² ויאמר יהוה אל תירא אותו-כי בירך נתתי אותך ואת כל עמו ואת ארצך ועשית לו-כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר יושב בחשון³ ויתון יהוה אלהינו בידנו נם את עוג מלך הבשן⁴ ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השair לו שיריך⁴ ונלכד את כל ערו בעת דהזה- לא היהת קרייה אשר לא ללחננו מאתם ששים עיר כל חבל ארנבי ממלכת עוג בבשן⁵ כל אלה ערים בצרת חומה נבחה-דלתים ובכירות לבך מעריו הפרוי הרבה מאד⁶ ונחרם אותם-כאשר עשינו לסיכון מלך החשון החרים כל עיר מהם והטף⁷ וכל הבהמה שלל הערים בזונו לנו⁸ וונקח בעת ההוא את הארץ מיר שני מלכי האמרי אשר עבר הירדן-מנחל ארנן עד הר חרמון⁹ צידנים יקראו לחרמון שרים והאמרי יקראו לו שניר¹⁰ כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי-ערוי ממלכת עוג בבשן¹¹ כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים-הנה עדרשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמו תשע אמות ארכחה וארבע אמות רחבה--באמת איש¹² ואת הארץ הזota ירשו בעת ההוא מערעד אשר על נחל ארנן וחצי היל גלעד ועריו-נתתי לראובני ולנדי¹³ ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג-נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנבי לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים¹⁴ יארן בן מנשה לך את כל חבל ארנבי גבול הגשורוי והמעחרוי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאר עד היום הזה¹⁵ ולמלך נתתי את הגלעד ולראובני ולנדי נתתי מין הגלעד ועד נחל ארנן וולדראובני ולנדי גובל-ועד יבך הנחל גובל בני עמו¹⁷ והערבה והירדן גובל-מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסנה מורהה¹⁸ ואצנו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזota לרשותה-חולציהם תעבורו לפני אחיכם בני ישראל

ונושנתם בארץ והשחתם ועשיהם פסל תמוונת כל
עשהם הרע בעני יהוה אלהיך להכעיסו ²⁶ העידתי
בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבר תאבור
מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון ²⁷
והפיין יהוה אתכם בעם ונסחרתם מתי מספר בנים
אשר ינגן יהוה אתכם שמה ²⁸ ועבדתם שם אלהים
מעשה ידי אדם עז ואבן- אשר לא יראון ולא ישמעון
ולא יאכלון ולא יריחון ²⁹ ובקשתם משם את יהוה
אליהיך ומצתת כי תדרשו בכל לבך ובכל נפשך
בצער לך--ומצואך כל הדברים האלה באחריות
הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעתם بكل ³¹ כי
אל רחום יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא
ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם ³² כי שלא נא
ליימים ראשנים אשר היו לפניך למען הום אשר ברא
אליהם אדם על הארץ ולמקצת השמים ועד קצה
הימים הנהיה כדרב הנגול הוה או הנשמע מהם
השמעו עם קול אלהים מדבר מותוק האש אשר ³³
שמעת אתה- ויהי ³⁴ או הנסה אלהים לבוא לקחת לו
נוו מקרב נוי במתה באחת ובמושפטים ובמלחמה וביד
חזקת ובורוע נטויה ובמוראים גמדלים ככל אשר עשה
לכם יהוה אלהיכם במצרים- לפניך ³⁵ אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו ³⁶ מן
הימים השמייעך את קלו ליסך ועל הארץ הראך
את אשו הנדוליה ודבריו שמעת מותוק האש ³⁷ ותחת
כי אהבת אבותיך ויבחר בורעו אחריו וויצוך בפנוי
בכחו הנגדל מצידים ³⁸ להוירש נויים גמדלים ועכמים
ממק- מפניך להביאך לתחת לך את ארצם נחלה--
כיום הוה ³⁹ וידעת היום והשבת אל לבך כי יהוה
הוא האלהים בשמיים ממעל ועל הארץ מתחת אין
עוד ⁴⁰ ושמרת את חקיי ואת מצותיו אשר אנכי מצוך
היום אשר ייטב לך ולפניך אחריך- ולמען תאריך
ימים על הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים
או יבריל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה
שמש ⁴² לנש שמה רוצח אשר ירצה את רעהו בבל

קראנו אלו ⁸ ומני גנו גדוול אשר לו חקים ומשפטים
צידיקם מכל התורה הזאת אשר אגci נתן לפניכם
היום ⁹ רק השמר לך ושמר נפשך מאר פן תשכח
את הדברים אשר דרא ענייך וכןו מלבק כל
ימי חייך והודעתם לבנייך ולבנייך ¹⁰ יום אשר
עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אמר יהוה אל
הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון
ליראה אותו כל הימים אשר הם חיים על הארץ ואת
בניהם ילמדון צו ותקרבון ותעמדו תחת החר והחר
בער באש עד לב הימים- חשך ענן וערפל ¹² וידבר
יהוה אליכם מותוק האש קול דבריהם אתם שמעם
ותמונה אינכם ראים זולתי קול ¹³ גוינד לכם את בריתו
אשר צוה אתכם לעשות- עשרה הדברים ויכתבם
על שני לוחות אבניים ¹⁴ ואת צוה יהוה בעת ההוא
ללמוד אתכם חקים ומשפטים לעשכם אתם- בארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה ¹⁵ ונשمرתם מאר
לנפוחיכם כי לא ראותם כל המונה ביום דבר יהוה
אליכם בחרב מותוק האש ¹⁶ פן תשחתון- ועשיהם
לכם פסל תמוונת כל סמל הבנייה זכר או נקבה ¹⁷
תבנית כל בהמה אשר בארץ הבנייה כל צפור כנף
אשר העוף בשמיים ¹⁸ תבנית כל רמש בארמה תבנית
כל דינה אשר במיים מתחת לארץ ¹⁹ ופן תשא ענייך
השמייה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים
כל צבא השמיים ונדרת והשתחווות להם ועבדתם-
אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת
כל הימים ²⁰ ואתכם לך יהוה וויצו אתכם מכוור
הברזל מצידים להיות לו לעם נחלה כוים זהה ²¹
ויהוה התאנף כי על דבריכם וישבע לבתי עברי
את הירדן ולבלתו בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
אליהיך נתן לך נחלה ²² כי אגci מות בארץ הזאת
אני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ
הטובה הזאת ²³ השמרו לכם פן תשכחו את ברית
יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיהם לכם פסל
תמוונת כל אל צוק יהוה אלהיך ²⁴ כי יהוה אלהיך
אשר אכלת הוא אל קנא ²⁵ כי תוליד בניים ובני בנים

למען ינוח עבדך ואמתך כמוך ¹⁴ וכוכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד
חזקת ובורעת נטויה על כן צוק יהוה אלהיך לעשות
את יום השבת ¹⁵ כבד את אביך ואת אמך כאשר
צוק יהוה אלהיך--למעןiarיכן ימיך ולמען ייטב לך
על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁶ לא תרצה
ולא תנאנך ולא תגניב ולא תעהנה ברכך עד שיא ¹⁷ ולא
תחמד אשת רעך ולא תתאה בית רעך שדרחו ועבדו
ואמותו שורו וחמורו וכל אשר לרעך ¹⁸ את הדברים
האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוק האש
הענן והערפל--קול נורול ולא יסף ויכתבם על שני
להת אבנים וויתם אליו ¹⁹ ויהו כשמעכם את הקול
מתוק החשך וההר בער באש ותקרבו אליו כל ראשי
שבטיכם ווקניכם ²⁰ ותאמרו הן הדרנו יהוה אלהינו
את כברו ואת נדלו ואת קלו שמענו מתוק האש היום
זה ראיינו כי ידבר אלהים את האדם והי ²¹ ועתה
למה נמות כי תأكلנו האש גנדלה הזאת אם יסיפם
אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד--ומתנו ²² כי
מי כל בשך אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוק
האש כמו--וחי ²³ קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר
יהוה אלהינו ואת תדבר אלהינו את כל אשר ידבר
יהוה אלהינו אליך--ושמענו ועשינו ²⁴ וישמע יהוה את
קול דבריכם בדבריכם אליו ויאמר יהוה אליו שמעתי
את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך--הויטבו
כל אשר דברו ²⁵ מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה
אתוי ולשمر את כל מצותי--כל הימים למען ייטב
לهم ולבנייהם לעלם ²⁶ לך אמר להם שובו לכם
לאהלייכם ²⁷ ואתה פה עמד עמדיו ואדרבה אליך
את כל המצוות והחקים והמשפטים אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר א נכי נתן להם לרשתה ²⁸ ושמרתם
לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אחכם לא תסרו
ימין ושמאל ²⁹ בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם
אתכם--תלכו למען תחיוון וטוב לכם והארכתם ימים
בארץ אשר תירשו

דעת והוא לא שנא לו מוחמל שלשם ונס אל אחת מן
הערים האל--וחי ³⁰ את בצר במדבר בארץ המישר
לראובני ואת ראמת בנלעד לנדי ואת גולן בבשן
למנשי ³¹ וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל
אללה העדרת והחקים והמשפטים--אשר דבר משה
אל בני ישראל בצתהם מצרים ³² בעבר הירדן
בניא מול בית פעור בארץ סיכון מלך האמרי אשר
יושב בחשbon--אשר הכה משה ובני ישראל בצתהם
מצרים ³³ וירשו את ארצו ואת ארץ עז מלך הבשן
שנו מלכי האמרי אשר בעבר הירדן--מורחה שמש ³⁴
מערער אשר על שפת נחל ארנון ועד היר שיאן--הוא
חרמן ³⁵ וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים
הערבה--תחת אשדת הפסנה

5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע
ישראל את החקים ואת המשפטים אשר א נכי דבר
בازניכם היום ולמדתם אותם ושמרתם לעשיהם ² יהוה
אליהינו כרת עמו בברית--בחרב ³ לא את אבתינו
כרת יהוה את הברית הזאת כי אנחנו אנחנו אלה פה
היום כלנו חיים ⁴ פנים בפנים דבר יהוה עמו כהה--
מתוק האש ⁵ א נכי עמד בין יהוה ובזניכם בעת ההוא
להניד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש
ולא עלייתם בהר לאמר ⁶ א נכי יהוה אלהיך אשר
הווצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך
אליהם אחרים על פניך ⁷ לא תעשה לך פסל כל תמונה
אשר בשמי ממעל ואשר בארץ מתחה--ואשר במים
 מתחת לארץ ⁸ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי
אנכי יהוה אלהיך כל קנא--פרק עז אבות על בניים
על שלשים ועל רבעים לשנאי ⁹ ועשה חסד לאלפיים--
לאהבי ולשמרי מצותו (מצותי) ¹⁰ לא ת שא את שם
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא ¹¹ שמור את יום השבת לקדשו כאשר
צוק יהוה אלהיך ¹² ששת ימים תעבד ועשה כל
מלאכתך ¹³ ויום השבעה--שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאה אתה ובן ובתך ועבדך ואמתך
ושורך ותmercך וכל בהמותך ונורך אשר בשעריך--

6 זוֹאת הַמְצׁוֹה הַחֲקִים וְהַמְשְׁפִּיטִים אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לִמְדָה אֲתֶם-לְעָשָׂה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
עֲבָרִים שָׁמָה לְרֶשֶׁתָּה ² לְמַעַן תִּירְאָה אֱלֹהֵינוּ-לְטוֹב
לְשִׁמְרָה אֶת כָּל הַקְּתָיו וּמְצֹוֹתָיו אֲשֶׁר אָנָּנוּ מִצּוֹק אַתָּה
וּבְנֵךְ וּבְנֵךְ כָּל יְמֵי חַיֶּיךְ-וּלְמַעַן יָאָרְכֵנוּ יְמֵיךְ ³

כָּל הַחֲקִים הָאֱלֹהָה לְרִזְרָא אֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ-לְטוֹב
לְנוּ כָּל הַיּוֹם לְחִתְגָּנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה ²⁵ וְצִדְקָה תְּהִי
לְנוּ כִּי נִשְׁמַר לְעָשָׂה אֶת כָּל הַמְצֹה הַזֶּה לְפָנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ-כְּאֲשֶׁר צָוָנוּ

7 כִּי יִבְיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא
שָׁמָה לְרֶשֶׁתָּה וּנְשָׁלָגְנוּ נְוִימָרְבִּים מִפְנִיק הַחֲתִי וְהַנְּרָנְשִׁי
וְהַאֲמָרִי וְהַכְּנָעָנִי וְהַפְּרָזִי וְהַכּוֹבָסִי-שְׁבָעָה נְוִימָרְ
רְבִּים וּעֲצָוּמִים מִמֶּךְ ² וּנוֹתְנָם יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְפָנֵיךְ-
וְהַכִּתְמָת הַחֲרָם תַּחֲרִים אַתָּם לְאַתְכָּרָתָם לְהַמְּבָרֵת
וְלֹא תָחַנֵּם ³ וְלֹא תַתְחַנֵּן בְּמַבְתָּךְ לְאַתְתָּן לְבָנָנוּ וּבְתוֹ
לְאַתְחַק לְבָנֵךְ ⁴ כִּי יִסְרָאֵת בְּנֵךְ מִאָחָרֵי וּבְעָדָנוּ
אֲלֹהִים אֶחָרִים וְחַרְחָה אֲפִי יְהוָה בְּכָם וְהַשְׁמִידָךְ מַהְרָךְ ⁵
כִּי אִם כָּה תַעֲשֶׂו לְהָם--מִזְבְּחָתָהֶם תַּחֲצֹו וּמִצְבָּתָם
תַּשְּׁבְּרוּ וְאִשְׁרָהֶם תַּגְּדִעְוּן וְפִסְלִילָהֶם תַּשְּׁרְפּוּן בְּאַשְׁ
כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לְעַם סְגָלָה מִכֶּל הַעֲמִים אֲשֶׁר עַל
אֱלֹהֵיךְ לְהַזְוֹת לְעַם סְגָלָה מִכֶּל הַעֲמִים אֲשֶׁר עַל
פְּנֵי הַאֲדָמָה ⁷ לֹא מִרְבְּכָם מִכֶּל הַעֲמִים שִׁקְקָה יְהוָה
בְּכָם-וַיִּבְחַר בְּכָם כִּי אַתָּם הַמְעַט מִכֶּל הַעֲמִים ⁸
כִּי מְאַהֲבָת יְהוָה אַתֶּם וּמְשִׁמְרָה אֶת הַשְׁבָּעָה אֲשֶׁר
נִשְׁבָּע לְאַבְתֵיכֶם הַוֹצִיא יְהוָה אַתֶּם בַּיְד חֹזֶק וַיִּפְרַךְ
מַבְּיִתְעָדְבִּים מִיד פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם ⁹ וַיַּדְעַת
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנְּאָמֵן--שִׁמְרָה
הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאַהֲבָיו וּלְשִׁמְרָיו מִצּוֹתוֹ לְאַלְפַיְלָר ¹⁰
וּמְשִׁלְמָם לְשָׁנָאוּ אֶל פְנֵי לְהַאֲבִדוּ לֹא יָאֹהֶר לְשָׁנָאוּ
אֶל פְנֵי יְשִׁלְמָם לֹו ¹¹ וּשְׁמַרְתָּ אֶת הַמְצֹה וְאֶת הַחֲקִים
וְאֶת הַמְשְׁפִּיטִים אֲשֶׁר אָנָּנוּ מִצּוֹק הַיּוֹם-לְעָשׂוֹת ¹²
וְהַיָּה עַקְבָּתְשָׁמְעוֹן אֶת הַמְשְׁפִּיטִים הָאֱלֹהִים וּשְׁמַרְתָּ
וְעִשְׁתָּם אֶת-וְשִׁמְרָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְקַדְשָׁתָה
וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבָּע לְאַבְתֵיכְךָ ¹³ וְאֶת בְּרִכְךָ וּבְרִכְךָ
וְהַרְכִּיךְ וּבְרִיךְ פָּרִי בְּטַנְךְ וּפָרִי אַדְמָתְךְ דְּנָנָךְ וּטְרִישָׁךְ
וְצִהְרָךְ שָׁנָר אֶלְפִּיךְ וּשְׁתָרָתָךְ צָאנָךְ עַל הַאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבָּע לְאַבְתֵיכְךָ לְתַתְתָּךְ ¹⁴ בְּרוּךְ תְּהִי מִכֶּל
הַעֲמִים לֹא יְהִי בְּךְ עַקְרָב וּקְרָה וּבְכָהָמָתְךָ ¹⁵ וְהַסִּיר
יְהֹוָה מִמֶּךְ כָּל חָלִי וְכָל מְדוּי מִצְרִים הַרְעִים אֲשֶׁר

6 זוֹאת הַמְצֹה הַחֲקִים וְהַמְשְׁפִּיטִים אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לִמְדָה אֲתֶם-לְעָשָׂה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
עֲבָרִים שָׁמָה לְרֶשֶׁתָּה ² לְמַעַן תִּרְאָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵיךְ
לְשִׁמְרָה אֶת כָּל הַקְּתָיו וּמְצֹוֹתָיו אֲשֶׁר אָנָּנוּ מִצּוֹק אַתָּה
וּבְנֵךְ וּבְנֵךְ כָּל יְמֵי חַיֶּיךְ-וּלְמַעַן יָאָרְכֵנוּ יְמֵיךְ ³
וּשְׁמַעְתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ ⁴ שָׁמַע יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה
תְּרֵבָן מָאָר כִּאֲשֶׁר דָבַר יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ אַבְזִיךְ לְךָ-אָרֶץ
זֶבֶת חֶלֶב וּדְבָשָׁה ⁴ וּשְׁמַע יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ
אֶחָד ⁵ וְאַהֲבָת אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נֶפֶשׁ וּבְכָל מָאָרךְ ⁶ וְהִי הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהָה אֲשֶׁר אָנָּנוּ
מִצּוֹק הַיּוֹם-עַל לְבָבְךָ ⁷ וּשְׁנָנָתָם לְבָנֵיךְ וּדְבָרָתָם
בְּשְׁבָתְךָ בְּבַיּוֹךְ וּבְלַבְתָּךְ בְּדַרְךָ וּבְשַׁבְבָּךְ וּבְקַמְךָ
וְקַשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ ⁸ וְהִי לְטַפְתָּה בֵּין עַינֵּיךְ ⁹
וְכַתְבָתָם עַל מִזּוֹת בַּיּוֹךְ וּבַשְׁעָרִיךְ ¹⁰ וְהִי כִּי יִבְיאָךְ
יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבָּע לְאַבְתֵיכָ לְאַבְרָהָם
לִצְחָק וּלְיעָקָב-לְתַתְתָּךְ עַל עֲרִים גְּדָלָת וְטַבָּת אֲשֶׁר
לֹא בְנִית ¹¹ וּבְוִתְמִים מְלָאִים כָּל טֻוב אֲשֶׁר לֹא מָלָאת
וּבְרַת הַצּוּבִים אֲשֶׁר לֹא תַכְבִּת כְּרָמִים וּוּוִיתִים אֲשֶׁר
לֹא חַלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֶחָרִים-מְאַלְהֵי הָעָמִים אֲשֶׁר
סְבִּיבוֹתֵיכֶם ¹⁵ כִּי אֶל קְנָא יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ בְּקַרְבֵּךְ פָּנֵ
יְהָרָה אֲפִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ בְּךָ וְהַשְׁמִידָךְ מַעַל פְּנֵי הַאֲדָמָה
16 לֹא תַנְסַו אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּאֲשֶׁר נִסְתִּים בְּעָדרִים ¹³
אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ תִּירְאָו וְאֶתְתָּו תַּעֲבְדָו וּבְשָׁמוֹ תַּשְׁבָּע ¹⁴
לֹא חַלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֶחָרִים-מְאַלְהֵי הָעָמִים אֲשֶׁר
סְבִּיבוֹתֵיכֶם ¹⁵ כִּי אֶל קְנָא יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ בְּקַרְבֵּךְ פָּנֵ
שְׁמַר תְּשִׁמְרָה אֶת מִזּוֹת וְהִזְמִין אֶל הַיּוֹם-לְמַעַן
אֲשֶׁר צָוָק ¹⁸ וּוְעַשְׂתָה הַיִשְׁרָה וְהַטָּוב בְּעַנִּי הַיּוֹה-לְמַעַן
יְהֹוָה לְאַבְתֵיכָ ¹⁹ לְהַדְרָה אֶת כָּל אַיְכִיךְ מִפְנִיךְ כִּאֲשֶׁר
דָבַר יְהֹוָה ²⁰ כִּי יִשְׁאַלְךָ בָּנֵךְ מִחרְאָה לְאַמְרָה מִהְעָדָת
וְחֲקִים וְהַמְשְׁפִּיטִים אֲשֶׁר צָוָה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתֶם ²¹
וְאִמְרָת לְבָנֵךְ עֲבָדִים הַיּוֹנָוּ לְפָרֻעָה בְּמִצְרָיִם וּמִצְרָיָם
יְהֹוָה מִמִּצְרָיִם בַּיְד חֹזֶק ²² וַיַּתְן יְהֹוָה אֶתְתָּה וּמִפְתִּים
גְּדָלִים וּרְעִים בְּמִצְרָיִם בַּפְרֻעָה וּבְכָל בַּיּוֹתָה-לְעַיְנָה
וְאַוְתָנוּ הַוֹצִיא מִשָּׁמֶן-לְמַעַן הַבִּיא אָתָנוּ לְתַת לְנוּ אֶת

ונפנּוּ וְתַהֲנֵה וּרְמֹנוּ אָרֶץ זֹה שָׁמֶן וְדִבְשָׁ 9 אָרֶץ אֲשֶׁר
לֹא בְּמִסְכַּנְתָּא אֲכַל בָּהּ לְחַם--לֹא תַחֲסֵר כָּל בָּהּ אָרֶץ
אֲשֶׁר אֲבֹנֵה בְּרוֹזֵל וּמַהְרְרִיה תַחֲצֵב נַחַשְׁתָ 10 וְאֲכַלֵּת
וְשְׁבָעָת--וּבְרָכָת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ עַל הָאָרֶץ הַטְבָה
אֲשֶׁר נָתַן לְךָ 11 הַשְׁמֵר לְךָ פָּנִים תְשַׁחַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ
לְבָלְתֵי שְׁמֵר מְצֻוֹתָו וּמְשֻׁפְטוֹ וּחַקְטוֹ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָךְ
הַיּוֹם 12 פָּנִים תְאַכֵּל וְשְׁבָעָת וּבְתִים טְבִים תְבָנֵה וַיֵּשֶׁבּ
13 וּבְקָרֵךְ וַיַּצְאֵךְ יְרִビָּן וּכְסָף וּזְהָבָב יְרִבָּה לְךָ וְכָל
אֲשֶׁר לְךָ יְרִבָּה 14 וּרְם לְבָבָךְ וְשְׁכָחָת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ
הַמּוֹצִיאָךְ מִאָרֶץ מִצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים 15 הַמּוֹלִיכָךְ
בְּמִדְבָּר הַגָּדָל וּהַנּוֹרָא נַחַש שְׁרָף וּעְקָרְבָּן וּצְמָאָן אֲשֶׁר
אֵין מִים הַמּוֹצִיאָךְ לְךָ מִוםִים מְצֹור הַהְלָמִיש 16 הַמּוֹאָכָלָךְ
מִן בְּמִדְבָּר אֲשֶׁר לֹא יַדְעַן אַבְתִּיךְ לְמַעַן עַתְּךָ וּלְמַעַן
נִסְתָּך--לְהִיטְבָּךְ בְּאַחֲרִיתךְ 17 וְאָמְרָת בְּלַבְבָךְ כַּחֲיִ
וְעַצְם יְדֵיכָה לְיִאָת הַחִיל הַזֶּה 18 וְזָכַרְתָּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיךְ--כִּי הוּא הַנְּתָן לְךָ כָּחָל לְעַשְׂתָה חִיל לְמַעַן הַקִּים
אֶת בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיךְ כִּיּוֹם הַזֶּה 19 וְהִיָּה אָם
שְׁכָחָת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וְהַלְכָת אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אַחֲרִים וּעְבָרָתָם וּהַשְׁתְּחוּתָם לָהֶם--הַעֲדָתִ בְּכָם הַיּוֹם
כִּי אָבֵד תָּאָבְדוּ 20 כְּנָוִים אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד מִפְנֵיכֶם--
כִּן תָּאָבְדוּ עַקְבָּא לְאַתְּשָׁמְעוֹן בְּקוּלָּי יְהוָה אֱלֹהִיכֶם

9 שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עַבְרֵי הַיּוֹם אֶת הַיְרָדֵן לְבָא
לַרְשָׁת נָוִים נְדָלִים וּעְצָמִים מִמְּךָ--עֲרִים נְדָלָת וּבְצָרָת
בְּשָׁמַיִם 2 עַם גְּדוּלָה וּרְם בְּנֵי עַנְק 3 וַיַּדְעַת הַיּוֹם
וְאַתָּה שְׁמַעְתָּ--מַיְיִתְצָב לִפְנֵי בְּנֵי עַנְק 3 וַיַּדְעַת הַיּוֹם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ הוּא הַעֲבָר לִפְנֵי אֲשֶׁר אָכְלָה--הָוּא
שְׁמִידָם וּהָוָא יַכְנִיעַם לִפְנֵיךְ וּהַוְרָשָׁתָם וּהַאֲבָרָתָם
מַהְרָה כִּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה לְךָ 4 אֶל תֹּאמֶר בְּלַבְבָךְ
בְּהַדְרֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אַתָּה מִלְּפָנֵיךְ לְאָמֵר בְּצְדָקְתְּךָ
הַבְּיאָנוּ יְהוָה לַרְשָׁת אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרָשָׁתָה הַגְּנוּים
הַאֲלָהָה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפְנֵיךְ 5 לְאָבְצָתְךָ וּבְשִׁיר
לְבָבָךְ אַתָּה בָּא לַרְשָׁת אֶת אֶדְתָּם כִּי בְּרָשָׁתָה גְּנוּים
הַאֲלָהָה יְהוָה אֱלֹהֵיךְ מוֹרִישָׁם מִפְנֵיךְ וּלְמַעַן הַקִּים אַתָּה
הַרְבָּר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיךְ לְאַבְרָהָם לִיצְחָק
וְלִיעָקָב 6 וַיַּדְעַת כִּי לֹא בְּצְדָקְתְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן

יְדֻעַת לֹא יִשְׁיַמֵּם בָּךְ וְנַתָּנֶם בְּכָל שְׁנָאֵיךְ 16 וְאַכְלָת
אֶת כָּל הַעֲמִים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לְךָ--לֹא תַחֲזֵ
עַינְךָ עַלְיָהָם וְלֹא תַעֲבֵר אֶת אֱלֹהֵיכֶם כִּי מַוקְשׁ הָוּא
לְךָ 17 כִּי תֹאמֶר בְּלַבְבָךְ רְכִים הַגְּנוּם הַאֲלָהָם מִנְיָה
אַיִלָּה אֲוֹכֵל לְהַוְרִישָׁם 18 לֹא תִירְאָ מְהָם וְכָרְתָּ
אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְפֶרֶעָה וְלְכָל מִצְרָיִם
19 הַמִּסְתָּה הַגְּדוֹלָת אֲשֶׁר רָאוּ עַזְנֵיכֶם וְהַאֲתָה וְהַמְּפִתְחִים
וְהַיְד הַחֲזָקָה וְהַזְּרוּעַ הַגְּנוּתָה אֲשֶׁר הַוֹּצָאָה אֱלֹהֵיךְ
כִּי עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְכָל הַעֲמִים אֲשֶׁר אַתָּה יִרְאָ
מִפְנֵיכֶם 20 וְגַם אֶת הַצְּרָעָה יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּםִ
עַד אֶבֶד הַנְּשָׁאָרִים וְהַנְּסָתָרִים--מִפְנֵיךְ 21 לֹא תַעֲרֵץ
מִפְנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּקָרְבָּךְ אֶל גְּדוּלָה וּנוֹרָא
וְנִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֶת הַגְּנוּם הָאֵל מִפְנֵיךְ--מַעַט
לֹא תִּכְלֵל כָּלָתָם מִהְרָן פָּנִים תְרַבָּה עַלְיךְ חִיתָה הַשְׁדָה
וְנַתְּנָתָנְךָ אֱלֹהֵיךְ לְפָנֵיךְ וְהַמָּהָמָה נְדָלָה עַד
הַשְּׁמָרָם 24 וְנַתְּנָנָמָלְכִים בִּירְךָ וְהַאֲבָרָת אֶת שְׁמָם
מִתְחַת הַשְּׁמַיִם לֹא יִחְצִיב אִישׁ בִּירְךָ עַד הַשְּׁמָרָם
אתֶם 25 פְּסִילִי אֱלֹהִים חַשְׁרָפָוּ בָאֵשׁ לֹא תַחְמֵד כְּסָפָר
וְזָהָב עַלְיָהָם וְלִקְחָת לְךָ--פָנִים תַּוקְשׁ בָוּ כִּי תַועֲבָת יְהוָה
אֱלֹהֵיךְ הוּא 26 וְלֹא תַבְּיָא תַועֲבָה אֶל בִּיתְךָ וְהִיָּת חָרָם
כִּמְהוּ שְׁקָץ תַשְׁקַצְנוּ וְתַעֲבֵת תַעֲבָנוּ כִּי חָרָם הוּא

8 כָּל הַמִּזְוֹה אֲשֶׁר אָגִי מִצְרָיִם--תַשְׁמַרְנוּ לְעַשְׂתָה
לְמַעַן תַּחֲיוֹן וּרְבִיתָם וּבְאַתָּם וּרְשָׁתָם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם 2 וּזְכָרָת אֶת כָּל הַדָּרָךְ אֲשֶׁר
הַוְלִיכָךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וְהַאֲרָבָנִים שָׁנָה--בְּמִדְבָּר לְמַעַן
עַתְּךָ לְסִתְךָ לְדַעַת אֲשֶׁר בְּלַבְבָךְ תַּהֲשִׁמֵר מִצְרָיִם--
אֲםָל לֹא 3 וַיַּעֲנֵךְ וַיַּרְעַבְךָ וַיַּאֲכַלְךָ אֶת הַמַּן אֲשֶׁר לֹא
יְדֻעַת וְלֹא יַדְעַן אַבְתִּיךְ לְמַעַן הַדָּרָעָךְ כִּי לֹא עַל
הַלְּחָם לְבָדוּ יְהוָה הָאָדָם--כִּי עַל כָּל מַוְצָא פִי יְהוָה
יְהוָה הָאָדָם 4 שְׁמַלְתָּךְ לֹא בְּלַתָּה מַעַלְךָ וּרְגַלְךָ לֹא
בְּצָקָה--זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה 5 וַיַּדְעַת עַם לְבָבָךְ כִּי כָאֵר
יִסְרָאֵל אֲשֶׁר בְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ מִיסְרָךְ 6 וּשְׁמַרְתָּ אֶת
יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְלַכְתָּ בְּדֶרֶכְךָ וּלְרִאָה אֲתָוּ 7 כִּי
יְהוָה אֱלֹהֵיךְ מִבְּאֵיךְ אֶל אָרֶץ טוֹבָה אָרֶץ נְחַלְיִם--
עִינְתָּה וְתַהֲמָת יִצְאִים בְּבָקָעָה וּבָהָר 8 אָרֶץ חַתָּה וּשְׁעָרָה

לך את הארץ הטובה זו-ת-לְרָשְׁתָה כִּי עַם קָשָׁה
ערף אתה 7 זכר אל תשכח את אשר הקצתה את יהוה
אל-היך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים
עד באתם עד המקום הזה ממרומים היותם עם יהוה 8
ובחרב הקצתה את יהוה ויתאנך יהוה בכם להשמדת
אתם 9 בעלתיה החרה לחתת לוחת האבניים לוחת
הברית אשר ברת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים
יומם וארבעים לילה-לחם לא-אכליות ומים לא-שתיות
10 ויתן יהוה אליו את שני לוחת האבניים-כתביהם
באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר
יהוה עמכם בהר מתוך האש-בימים הקהיל נו ויהיו מקץ
ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אליו את שני
לוחת האבניים-לחות הברית 11 ויאמר יהוה אליו קום
רד מהר מזה-כי שחת עמק אשר הוצאת מצרים
סרו מהר מן הדרך אשר צויתם 12 עשו להם מסכה 13
ויאמר יהוה אליו לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם
קשה ערכו 14 הרף ממוני ואשמידים ואמזהה את
שם מתחת השמיים ואעשה אותו לגו עזום ורב ממוני
15 ואפנ וארד מן ההר וההר בעדר באש ושני לוחת
הברית על שני ידי 16 וארא והנה חטאTEM את יהוה
אל-היכם-עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר-מן
הדרך אשר צויה יהוה אתם 17 ואתפנ בשני הלוחת
ואשלכם מעל שני ידי ואשברם לעיניים 18 ואתגנפ-
לפנ יהוה כראשה ארבעים יום וארבעים לילה-
לכם לא-אכליות ומים לא-שתיות על כל חטאTEM אשר
חטאTEM את שותה הרע בעיני יהוה להכעיסו 19 כי גירתי
מן האף והחמה אשר קצת יהוה עליכם להשמדת
אתם וישמע יהוה אליו נם בפעם ההוא 20 ובאהרן
התאנך יהוה מאר-להשמדת ואתפנ נם בעדר אהרן
בעת ההוא 21 ואת חטאTEM אשר עשיתם את העגל
לקחתתי ואשרף אותו באש ואכת אותו טהון היטב עד
אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל היריד מן
ההר 22 ובתבערה ובמסה ובקבורת התרואה-מקצפים
הייתם את יהוה 23 ובshallח יהוה אתם מקדש ברנע
לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו

10 בעת ההוא אמר יהוה אליו פסל לך שני לוחת
אבנים כראונים ועליה אליו החרה ועשית לך ארון
עץ 2 ואכתב על הלוחת את הדברים אשר היו על
הלוחת הראשונים אשר שברת ושמחתם בארון 3 ואעש
ארון עצי שטים ואפסל שני לוחת אבניים בראשונים
ואעל החרה ושני הלוחת בידי 4 ויכתב על הלוחת
מכחטב הראושן את עשרה הדברים אשר דבר יהוה
אליכם בהר מתוך האש ביום הקהיל ויתנכם יהוה אליו
5 ואפנ וארד מן ההר ואשם את הלוחת בארון אשר
עשיתו ויהו שם כאשר צויה יהוה 6 ובני ישראל נסעו
מבהרת בני יעקן-מוסריה שם מטה אהרן ויקבר שם
ויכחן אל-עלזור בנו תחתיו 7 משם נסעו הנדרגה ומן
הנדרגה יטבהת הארץ נחלי מים 8 בעת ההוא הבדיל
יהוה את שבט הלו לשבט את אהרן ברית יהוה-
לעמד לפנ יהוה לשratio ולברך בשם עדר הים הזה
9 על כן לא היה ללו חלק ונחלה--עם אחיו יהוה
הוא נחלהו כאשר דבר יהוה אלהיך לו 10 ואנכי
עמדתי בהר כמיים הראשונים-ארבעים יום וארבעים
ליליה וישמע יהוה אליו גם בפעם ההוא-לא-אבה יהוה
השוויך נו ויאמר יהוה אליו קום לך למסע לפני
העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
לחת להם 12 ועתה ישראל-מה יהוה אלהיך שאל
עמק כי אם ליראה את יהוה אלהיך לילכת בכל

שם אשר תורע את זרעך והשקייה ברגליך כנון הירק
בזה הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה-ארץ הרים
ובקעת למטה השמיים תשחה מים ¹² ארץ אשר יהוה
אליהיך דרש אתה תמיד עני יהוה אלהיך בה-מראשית
השנה ועד אחרית שנה ¹³ והיה אם שמעו השמעו אל
מצוות אשר אני מצוה אתכם הימים--לאהבה את
יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם
¹⁴ ונתני מטה רצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דנק ותירשך ויצחרך ¹⁵ ונתני עשב בשדרך לבהמתך
ואכלת ושבעת ¹⁶ השמרו לכם פן יפתח לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוותם להם
¹⁷ וחורה אף יהוה בכם ועוצר את השמיים ולא יהיה
מטה והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהריה
על הארץ הטהבה אשר יהוה נתן לכם ¹⁸ ושותם את
דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם
לאות על ירכם והוא לטעפת בין עיניכם ¹⁹ ולמדתם
אתם את בנים לדברם בשבחך בביך ובליך
בדרכ ובשכבר ובkommen ²⁰ וככתבם על מזוזות ביתך
ובשעריך ²¹ למען ירבו ימיכם וימי בנים על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לחת להם-כימי השמיים
על הארץ ²² כי אם שמר השמרון את כל המזוות
הזאת אשר אני מצוה אתכם--לעתה לאהבה את
יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו-ולדבכה בך ²³
והירוש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירושתם
נום גדים ועצמים מכם ²⁴ כל המקום אשר תדרך
כף רגליך בו--לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן
הנהר נהר פרת ועד הים האחורי--יהיה נבלכם ²⁵
לא תיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה
אליהיכם על פניהם כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר
דבר לכם ²⁶ ראה אני נתן לפניכם-היום ברכה
וקללה ²⁷ את הברכה-אשר תשמעו אל מצוות יהוה
אליהיכם אשר אני מצוה אתכם היום ²⁸ והקללה
אם לא תשמעו אל מצוות יהוה אלהיכם וירושתם מן
הדרך אשר אני מצוה אתכם היום ללכת אחריו
אליהם אחרים--אשר לא ידעתם ²⁹ והיה כי יביאך

דרכו ולאהבה אותו ולעבד את יהוה אלהיך בכל
לבך ובכל נפשך ³⁰ לשמר את מצות יהוה ואת
חקתו אשר אני מצוק היום--לטוב לך ¹⁴ חן ליהוה
אליהיך השמיים ושמי הארץ וכל אשר בה ¹⁵
רק באביהיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בורעם
אחריהם בכם מכל העמים--כיום זה ¹⁶ ומולתם את
ערלת לבבכם וערפכם--לא תקשו עוד ¹⁷ כי יהוה
אליהיכם-הוא אלהי האלים ואדני האדים האל
הגדר הנבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחר
¹⁸ עשה משפט יתום ואלמנה ואhab נר לחת לו לחם
ושמללה ¹⁹ ואהבתם את הנור כי גרים היום בארץ
מצרים ²⁰ את יהוה אלהיך תירא אותו תעבד ובו
תדריך ובשמו תשבע ²¹ הוא תהלהך והוא אלהיך--
אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר
ראו עיניך ²² בשבועים נפש ירדנו אביהיך מצרימה
ועתה שמי יהוה אלהיך ככוכבי השמיים לרבות

11 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתו
ומשפטיו ומצוותו--כל הימים ² וידעתם היום כי לא
את בנים אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר
יהוה אלהיכם את נדלו--את ידו החקקה ורשו הנטויה
³ ואת אהתו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים--
לפרעה מלך מצרים ולכל הארץ ⁴ ואשר עשה לחיל
מצרים לסוסיו ולרכובו אשר הציף את מים סוף על
פניהם ברדוףם אחרים יהוה עד היום הזה
⁵ ואשר עשה לכם במודבר עד באכם עד המקום הזה
⁶ ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן רואבן
אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתייהם ואת
אהלייהם--ואת כל היקום אשר ברגליך בקרב כל
ישראל ⁷ כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הנדל
אשר עשה ⁸ ושמרתם את כל המזוות אשר אני מצוק
היום--למען תחזקו ובאתם וירושתם את הארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה ⁹ ולמען תאריכו ימים
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לחת להם
ולוורעם--ארץ זבת חלב ודבש ¹⁰ כי הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה--לא כארץ מצרים הוא אשר יצתתם

מקום אשר תראה ¹⁴ כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד شبיחך--שם תעללה עלתיך ושם העשה כל אשר אנכי מצוך ¹⁵ רק בכל אות נפשך טובך ואכלת בשיר ככרכית יהוה אלהיך אשר נתן לך--בכל שעריך הטעמא והטההור יאכלנו צבוי וכאל ¹⁶ רק הרם לא האכלו על הארץ תשפכנו כמו ¹⁷ לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגnek ותירש ויצחרך ובכרת בקרך וצאנך וכל מדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומותיך ¹⁸ כי אם לפניהם יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו--אתה ובנק ובתקך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחה לפניהם יהוה אלהיך בכל משלוחיך ¹⁹ השמר לך פן תזוב את הלוי כל מיק על אדרמיך ²⁰ כי ירחיב יהוה אלהיך את נבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלת בשיר כי תאהו נפשך לאכל בשיר--בכל אות נפשך תאכל בשיר ²¹ כי ירחיק ממק המוקם אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שם וובהת מבקיך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צייתך-- ואכלת בשעריך בכל אות נפשך ²² אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל--כון תאכלנו הטעמא והטההור ייחדו תאכלנו ²³ רק חזק לבתיהם אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר ²⁴ לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמו ²⁵ לא תאכלנו--למען ייטב לך ולבנייך אחריך כי תעשה הושר בעינוי יהוה ²⁶ רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך עלתיך הבשר המוקם אשר יבחר יהוה לך ²⁷ ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל ²⁸ שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבנייך אחריך עד עולם--כי תעשה הטוב והישר בעינוי יהוה אלהיך ²⁹ כי יכricht יהוה אלהיך את הנויים אשר אתה בא שם לדרשת אותם--מןיך וירשת אתם וישבתם בארץם ³⁰ השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופנ תדרש לאלהיהם לאמר איך יעבדו הנויים האלה את אלהיהם ואעשה כן נם אני ³¹ לא תעשה כן לי יהוה אלהיך כי כל תועבת

יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שם לדרשתה-- נתה את הברכה על הר נזירים ואת הקלה על הר עיבל ³⁰ הלא מה עבר הירדן אהרי דרך מבוֹא השמש בארץ הכנען היושב בעבר-- מול הנילן אצל אלוני מרדה ³¹ כי אתם עברם את הירדן לבא לרש את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה ³² ושמורתם לעשות את כל החוקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום

12 אלה החוקים והמשפטים אשר תשמرون לעשות בארץ אשר נתן לך אהרי דרך לך לרש את כל הימים--אשר אתם חיים על הארץ ² אבד תאדון את כל המקומות אשר עבדו שם הנויים אשר אתם ירשים אתם--את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ³ ונתחם את מזבחתם וברתם את מזבחתם ואשריהם תשרפון באש ופסיל אלהיהם תנדעון ואבדתם את שם מן המוקם ההוא ⁴ לא תעשון כון להוה אלהיכם ⁵ כי אם אל המוקם אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטייכם לשום את שםם-- לשכנו הדרשו ובאת שם ⁶ והבתאים שמה עלתיכם וובהיכם ואת מערתיכם ואת תרומותיהם ודריכם ונדרתיכם ובכרת בקריכם וצאניכם ⁷ ואכלתם שם לפניהם יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידיכם אתם ובתיכם--אשר ברך יהוה אלהיך ⁸ לא תעשון-- ככל אשר אנחנו עושים פה היום איש כל הישר בעינוי ⁹ כי לא באתם עד עתה--אל המנוחה ואל הנהלה אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁰ ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנהיל אתכם והגניך לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח בזיהה המוקם אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שםם--שם תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וובהיכם מערתיכם ותרומותיהם וכל מבהר נדריכם אשר תדרו ליהוה ¹¹ ושמחתם לפניהם יהוה אלהיכם--אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק הנהלה אתכם ¹² השמר לך פן תעללה עלתיך בכל

רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל
לייהו אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד ¹⁷
ולא ידבק בידך מאומה מן החרם-למען ישוב יהוה
מחרון אף ונתן לך רחמים ורחם והרבך כאשר
שבע לאבטח ¹⁸ כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
את כל מצותיו אשר אני מצוך היום-לעשות הישר
בשעיה יהוה אלהיך

14 בנים אתם ליהו אלהיכם לא תתנגדו ולא
תשימו קרהה בין עיניכם-למה ² כי עם קדוש אתה
לייהו אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה
מכל העמים אשר על פני הארץ ³ לא תאכל כל
תועבה ⁴ זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים
ושה עזים ⁵ איל וצבי ויחמור ואקו ודיישן ותאו זומר ⁶
וכל הבהמה מפרשת פרסה ושעת שעשר פרסota
מעלת גרה בבהמה-אתה תאכלו ⁷ אך אתה זה לא
האכלו מעלי הגירה ומפריסי הפרסה השסועה את
הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה
ופרסה לא הפריסו-טמאים הם לכם ⁸ ואת החזיר כי
מפריס פרסה הווא ולא גרה-טמא הווא לכם משבשרם
לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו ⁹ אתה זה תאכלו מכל
אשר במים כל אשר לו סנפיר וקشكשת תאכלו ¹⁰
וכל אשר אין לו סנפיר וקشكשת לא תאכלו-טמא
הוא לכם בכל צפור טהרה תאכלו ¹¹ וזה אשר לא
תאכלו מהם הנשר והפרס והעזיה ¹² וההראה ואת
האיה והדריה למינה ¹³ ואת כל ערב למינו ¹⁴ ואת בת
היינה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינו ¹⁵ ואת
הכוס ואת הינשוף והתנסמת ¹⁶ והקאת ואת הרחמה
ואת השלך ¹⁷ והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת
והעתלך ¹⁸ וככל שרצ העוף טמא הווא לכם לא יאכלו
כל עוף טהור תאכלו ¹⁹ לא תאכלו כל נבלת לנר
אשר בשעריך תתגנה ואכלת או מכר לנכרי-כי עם
קדוש אתה ליהו אלהיך לא תבשל נדי בחלב אמו
עשר תשער את כל תבאות זרע היצא השדה שנה
שנה ²⁰ ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
בהתה לפי חרב ²¹ ואת כל שללה תקבי אל תוך
לשכנ שמו שם מעשר הגנד תירשך וצחרך ובכרת

יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם-כיו גם את בניםם ואת
בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם ²² את כל הדבר אשר
אנכי מצוח אתכם-אתו תשמרו לעשות לא חספ עליו
ולא תגרע ממנה

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך
אות או מופת ² ובא האות והמופת אשר דבר אליך
לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם-
ונעבדם ³ לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל
חולם החלום ההוא כי מנשה יהוה אלהיכם אתכם
לדעת היישם האחים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם
ובכל נפשכם ⁴ אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו
תיראו ואת מצוחו תשמרו ובכללו תשמעו ואתו תעבדו
ובו תרבكون ⁵ והנביא ההוא או חלם החלום ההוא
יומת כי סירה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפדר מבית עבדים-להריחך מן
הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע
מקרבך ⁶ כי ישיך אחיך בן אמך או בנך או בתקיך או
אשת חיקך או רעך אשר כנשך-בסתור לאמר נלכה
ונעבדה אליהם אחרים אשר לא ידעתם אתה ואבתיך
ומאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרים אליך
אשר חיקם ממד-מקצה הארץ ועד קצה הארץ ⁸
או הרחקים ממד-מקצה הארץ ולא תחש עניך עלייו
לא תאהלה לו ולא תשמע אליו ולא תחש עניך עלייו
ולא תחמל ולא תחסה עליו ⁹ כי הרג תחרנו ידרך
תהייה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה ¹⁰
וסקלתו באבניים ומות כי בקש להריחך מעל יהוה
אליהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים בו וכל
ישראל-ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות בדבר הרע
זהה-בקרבך ¹¹ כי תשמע באחת עיריך אשר יהוה
אליהיך נתן לך לשבת שם-לאמר ¹² יצאו אנשים בני
בליעל מקרבך ויריחו את ישבי עירם לאמר נלכה
ונעבדה אליהם אחרים-אשר לא ידעתם ¹⁴ וודרשת
וחקרת ושאלת היטוב ותנה אמת נכוון הדבר נעשה
התועבה הזאת בקרבך ¹⁵ הכה חכה את ישבי העיר
הזה-לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת
בהתה לפי חרב ¹⁶ ואת כל שללה תקבי אל תוך

ירך לאחיך לעניך ולאביך בארץ ¹² כי ימבר לך אחיך העברי או העבריה- ועבדך שש שנים ובסנה השביעת תשלהנו חפשי מעמך ¹³ וכי תשלהנו חפשי מעמך-- לא תשלהנו ריקם ¹⁴ העניך תעניך לו מצאנך ומגניך ומיקבר אשר ברך יהוה אלהיך נתן לו ¹⁵ וזכרת כי עבר היהת בארץ מצרים ויפדר יהוה אלהיך על כן אני מצוק את הדבר הזה-- ¹⁶ והיה כי יאמר לך לא מצא מעמך כי אהך ואת ביתך כי טוב לו עמך ¹⁷ ולקחת את המרצע ונתנה באנו ובדרת והיה לך עבר עולם ואך לא מתר תעשה כן ¹⁸ לא יקשה בעניך בשלוחך את חפשי מעמך-- כי משנה שכר שכיר עברך ששה שנים וברך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה ¹⁹ כל הבכור אשר יולד בברך ובצאנך הזוכר-- תקדיש ליהוה אלהיך לא עבר בכור שורך ולא תנו בכור צאנך ²⁰ לפניו יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה-- אתה וביתך ²¹ וכי היה בו מום פסה או עור כל מום רע-- לא תזבחנו ליהוה אלהיך ²² בשעריך תאכלנו-- הטמא והטהור ייחדו כצבי וכאייל ²³ רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים

16 שומר את חדש האביב ועשית פסה ליהוה אלהיך כי בחודש האביב הוציאך יהוה אלהיך מצרים-- לילה ² וזכחת פסה ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכנ שמו שם ³ לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים-- למען תוצר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיק ⁴ ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר טובח בערב ביום הראשון-- לבקר ⁵ לא תוכל לזכח את הפסח באחד שעריך אשר יבחר יהוה אלהיך נתן לך ⁶ כי אם אל המוקם אשר יבחר יהוה אלהיך לשכנ שמו-- שם תובה את הפסח בערב כבוא המשם מועד צאתך מצרים וובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בברך והלכת לאלהיך ⁸ ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך-- לא תעשה מקרב הארץ על כן אני מצוק לאמר פתח תפה את

בקך וצאנך למן תלמד ליראה את יהוה אלהיך- כל הימים ²⁴ וכי ירבה מפרק הדרך כי לא תוכל שאתו-- כי ירחק מפרק המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שם כי יברך יהוה אלהיך ²⁵ ונתנה בכסף וצורת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ²⁶ ונתנה הכסף בכל אשר תאהוד נפשך ואכלת שם לפניו יהוה אלהיך ושמחה תשאלך נפשך ובברך ובצאן ובין ובשר ובכל אשר אתה וביתך ²⁷ והלוי אשר בשעריך לא תעבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך ²⁸ מוקצה שלוש שנים חוץיא את כל מעשר הבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך ²⁹ ובא הלווי כי אין לו חלק ונחלה עמך ותגרה והיותם והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו-- למן יברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידרך אשר תעשה

15 מוקץ שבע שנים תעשה שמטה ² וזה דבר השמטה-- שמוט כל בעל משה ידו אשר ישנה ברעשו לא יגש את רעשו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה ³ את הנכרי תנש ואשר יהוה לך את אחיך תשמט לך ⁴ אפס כי לא יהיה לך אבינו כי ברך יברך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשחה ⁵ רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוות זויא אשר אני מצוק היום ⁶ כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטה נוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בנויים רבים ובר לא ימשלו ⁷ כי יהיה לך אבינו מאחד אחיך באחד שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך-- לא האמץ את לבך ולא תקפין את ידרך מאחיך האבינו ⁸ כי פתח תפה את ידרך לו והעבט תעביטנו די מהסרו אשר ייחסר לו ⁹ השמר לך פן יהירה דבר עם לבך בלייל לאמר קרבנה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האבינו ולא תנתן לו וקרא עלייך אל יהוה והיה לך חטא ¹⁰ נתון תנתן לו ולא ירע לבבך בחתך לך כי בגולל הדבר זה יברך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידרך ¹¹ וכי לא ייחד אבינו מקרב הארץ על כן אני מצוק לאמר פתח תפה את

מלאה 9 שבעה שבועות בספר לך מהחל חרמש בקומה תחלה בספר שבעה שבועות 10 וועשית זה שבועות ליהוה אלהיך--מסת נדבת יך אשר תתן כאשר יברך יהוה אלהיך נב ושמחה לפני יהוה אלהיך אתה ובך ובתך ועבדך ואמתך והלו אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך--במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם 12 וזכרת כי עבד היהת במצרים ושמרת והעתה את החוקים האלה 13 חת הסכת העשה לך שבעת ימים באסף--מנדרך ומיקבר 14 ושמחה בחך אתה ובך ובתך ועבדך ואמתך והלו והיתום והאלמנה אשר בשעריך 15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ימים וזה היה אך שמה 16 שלוש פעמים בשנה יראה כל זוכרך את פניו יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחן המיצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה את פניו יהוה ריקם 17 איש כמנחת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך 18 שפטים וشرطים תנתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשפטיך ומשפטו את העם משפטך 19 לא תטה משפט לא חכיר פנים ולא תקח שחר--כי השחר יעור עני חכמים ויסלך דברי צדיקם 20 צדק צדק תדרך--למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך 21 לא חטע לך אשרה כל עז אצל מזבח יהוה אלהיך--אשר העשה לך 22 ולא תקים לך מצבח אשר שנא יהוה אלהיך

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר היה בו מום--כל דבר רע כי חועבת יהוה אלהיך הוא 2 כי מצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעני יהוה אלהיך--לעבר בריתו 3 וילך ויעבד אליהם אחרים וישתחוו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים--אשר לא צויתי 4 והגד לך ושמחה ודרשת היטב--וינה אמרת נכוון הדבר נעשה התועבה הזאת בישראל 5 והובצת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזאת אל שעריך--את האיש או את

יבחר יהוה אלהיך בו 9 ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגנו לך את דבר המשפט 10 ועשית על פיו הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך נב על פיו התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר אמרו לך--העשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך--ימין ושמאל 12 והאיש אשר יעשה בזדון לבליך שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל המשפט--ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל 13 וככל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד 14 כי הבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ריקת וירושתת וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הניגום אשר סביבתי 15 שום תשים עלייך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עלייך מלך--לא תוכל לחת עלייך איש נכרי אשר לא אחיך הוא 16 רק לא ירבה לו סוטים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד 17 וולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד 18 והיה כשבתו על כס פ מלכתו--וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים 19 ויהיתה עמו וקרא בו כל מי חייו--למען ילמוד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החוקים האלה לעשיהם 20 לבליך רום לבבו מאחיו ולבליך סור מן המציה ימין ושמאול--למען יאריך ימים על מלכותו הוא ובנו בקרב ישראל

18 לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה--עם ישראל אש יהוה ונחלתו יאכלון 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר

אשר יהוה אלוהיך נתן לך לרשותה ³ תכין לך הדרך
 ושלשת את גבול הארץ אשר ינוהילך יהוה אלוהיך
 והיה לנו שמה כל רצח ⁴ יהוה דבר הרצח אשר ינוס
 שמה וחוי אשר יכה את רעהו בבבלי דעת והוא לא שנא
 לו מתמל שלשם ⁵ ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב
 עצים ונדרחה ידו בגרון לכרת העץ ונשל הכרזול מן
 העץ ומצא את רעהו ומות הוא ינוס אל אחת הערים
 האלה-וחוי ⁶ פן ירדך נאל הדם אחריו הרצח כי חם
 לבבו והשינו כי ירבה הדרך והכחיו נפש ולו אין
 משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשם ⁷ על
 כן אני מצוק לאמר שלוש ערים תבדיל לך ⁸ ואם
 ורחב יהוה אלוהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך
 ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לחת לאבתיך ⁹ כי
 תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אני מצוק
 היום לאhabה את יהוה אלוהיך וללכט בדרכיו כל
 הימים-ויספת לך עוד שלוש ערים על השלישי האלה
¹⁰ ולא ישפך דם נקי בקרב הארץ אשר יהוה אלוהיך
 נתן לך נחלה והיה עליך דמים נז וכי יהוה איש שנא
 לרעהו וארב לו וקם עליו והכחיו נפש ומות ונס אל
 אחת הערים האלה ¹¹ ושלחו זקי עירו ולקחו אתו
 שם ונתנו אותו ביד נאל הדם-ומות ¹² לא תחוס עינך
 עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך ¹³ לא תסיג
 נבול רעך אשר נבלו ראשנים-בנהלתך אשר תנחל
 הארץ אשר יהוה אלוהיך נתן לך לרשותה ¹⁴ לא יקום
 עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאך בכל חטא אשר
 יחתא על פי שני עדדים או על פי שלשה עדדים-יקום
 דבר ¹⁵ כי יקום עד חמס באיש לעונת בו סרה ¹⁶
 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני
 הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם ¹⁸ ודרשו
 השפטים הייטב ותנה עד שקר העד שקר ענה באחיו
¹⁹ ועשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע
 מקרוב ²⁰ והנשאים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות
 עוד כדבר הרע הזה-בקרבך ²¹ ולא תחוס עינך נפש
 בנפש עין שני בשן יד ביד רגל ברגל

לו ³ וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבח
 הזבח-אם שור אם שהו נתן לכהן הזרע והלהחים
 והקבבה ⁴ ראיית דגnek תירשך ויצחרך וראשית
 נצאנך-תתן לך כי בו בחר יהוה אלוהיך-מכל
 שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים
⁶ וכי יבא הלו מאהדר שעריך מכל ישראל אשר הוא
 נר שם ובא בכל אותן נשאו אל המוקם אשר יבחר
 יהוה ⁷ ושרת בשם יהוה אלוהיך-כל אחים הלו
 העמידים שם לפני יהוה ⁸ חלק כחלק יאכלו בלבד
 ממכרו על האבות ⁹ כי אתה בא אל הארץ אשר
 יהוה אלוהיך נתן לך-לא תלמד לעשות כהוועת
 הגוים ההם ¹⁰ לא ימצא לך מעביר בנו ובתו באש
 כסם כסמים מעונן ומונח ומכשף בו וחבר חבר ושאל
 אוב וידענוי ודרש אל המתים ¹¹ כי תועבת יהוה כל
 עשה אלה ובגנול התועבת האלה יהוה אלוהיך מורייש
 אוותם מפניך ¹³ תמיד תהיה עם יהוה אלוהיך ¹⁴ כי
 הגוים האלה אשר יורש אוחם-אל מעונן ואל
 כסמים ישמעו אתה-לא כן נתן לך יהוה אלוהיך ¹⁵
 נביא מקרוב מאמין כי מוקם לך יהוה אלוהיך אליו
 תשמעון ¹⁶ ככל אשר שאלת מעם יהוה אלוהיך בחרב
 ביום הקהל לא אמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי
 ואת האש הנגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות ¹⁷
 ויאמר יהוה אליו היטיבו אשר דברו ¹⁸ נביא אקים
 להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפי ודבר
 אליהם את כל אשר אצנו ¹⁹ וזהו האיש אשר לא
 ישמע אל דברי אשר ידבר בשם-אני אדרש מעמו
²⁰ אך הנביא אשר יגיד לדבר דבר בשם את אשר
 לא צויתו לדבר ואשר ידבר בשם אליהם אחרים-
 מה הנביא ההורא ²¹ וכי אמר לבבך איך נדע את
 הדבר אשר לא דברו יהוה ²² אשר ידבר הנביא בשם
 יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא-הוא הדבר אשר לא
 דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור מעמו

19 כי יכירות יהוה אלוהיך את הגוים אשר יהוה
 אלוהיך נתן לך את הארץ וירשתם וישבת בעריהם
 ובבתייהם ² שלוש ערים תבדיל לך בתוך הארץ-

20 כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב מפקד--לא תורא מהם כי יהוה אלהיך עמד המעלך מארץ מצרים ² והיה כקרבכם אל המלחמה ונשך הכהן ודבר אל העם ³ ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפו ואל תעריצו--מן הרים ⁴ כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם--להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם ודברו השטרים אל העם לאמר מי פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכו ⁶ וממי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ⁷ ירך וישב לבתו פן ימות באלהיך ולא לקחה--ילך וישב לבתו פן ימות באשה ולא לקחה--ילך וישב לבתו פן ימות באלהיך ואיש אחר יחננו ⁸ ויספו השטרים לדבר אל העם ואמריו ידינו לא שפכה (שפכו) את הדם הזה ועינינו לא ראו ⁹ כפר לעמך ישראל אשר פרית יהוה ואל תנת דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם ¹⁰ כי תעשה הרים הנקים--מרקברך עלייה כל העם לשלוט תקרב אל עיר להלחם עליה--וקראת אליה לשלוט ¹¹ וזה יהיה אם שלום תעניך ופתחה לך וזה כל העם הנמצא בה יהיה לך למס--ועבדך ¹² ואם לא תשליט עמך ועשתה עמך מלחמה--וצורת עליה ¹³ נתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זchorה לפני חרב ¹⁴ רק הנשים והטף והבבמה וכל אשר היה בעיר כל שללה--תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך ¹⁵ כי תעשה לכל הערים הרחיקת מפק מאר אשר לא מערדי הגוים אלה הנה ¹⁶ רק מערדי העמים אלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה--לא תחיה כל נשמה ¹⁷ כי החרים תחריהם החתי והאמורי הכנעני והפזרוי החוי והיבוסי--כאשר צוק יהוה אלהיך ¹⁸ למן אשר לא ילמדו אתכם לעשות כל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם ¹⁹ כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדרח עליון נרzon-- כי ממנו תأكل ואתו לא תכרת כי האדם עז השדה לבא מפניך במצור ²⁰ רק עז אשר תדע כי לא עז

21 כי ימצא חלל באדמיה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהן ² ויציאו זקנים ושפטיך ומדרו אל הערים אשר סביכת החלל ³ והיה העיר הקרויה אל החלל--ולקחו זקניהם בעיר הקרויה אל החלל עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל ווּהוּ רַדְיוֹ זָקְנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת הָעֲגָלָה אֶל נַחַל אַיָּתָן אשר לא עבד בו ולא יודע וערפו שם את העגלת בנחל ⁵ ומנשו הכהנים בני לוי--כי בם בחר יהוה אלהיך לשפטו ולברכ בשם יהוה ועל פיהם יהוה כל ריב וככל גגע ⁶ וכל זקניהם עלייה הערופה בנחל החלל--ירחצו את ידיהם על העגלת הערופה בנחל וענו ואמרו ידינו לא שפכה (שפכו) את הדם הזה ועינינו לא ראו ⁹ כפר לעמך ישראל אשר פרית יהוה ואל תנת דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם ¹⁰ כי תעשה הרים הנקים--מרקברך עלייה כל העם לשלוט תקרב אל עיר להלחם עליה--וקראת אליה לשלוט ¹¹ וזה יהיה אם שלום תעניך ופתחה לך וזה כל העם הנמצא בה יהיה לך למס--ועבדך ¹² ואם לא תשליט עמך ועשתה עמך מלחמה--וצורת עליה ¹³ נתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זchorה לפני חרב ¹⁴ רק הנשים והטף והבבמה וכל אשר היה בעיר כל שללה--תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך ¹⁵ כי תעשה לכל הערים הרחיקת מפק מאר אשר לא מערדי הגוים אלה הנה ¹⁶ רק מערדי העמים אלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה--לא תחיה כל נשמה ¹⁷ כי החרים תחריהם החתי והאמורי הכנעני והפזרוי החוי והיבוסי--כאשר צוק יהוה אלהיך ¹⁸ למן אשר לא ילמדו אתכם לעשות כל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם ¹⁹ כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדרח עליון נרzon-- כי ממנו תأكل ואתו לא תכרת כי האדם עז השדה לבא מפניך במצור ²⁰ רק עז אשר תדע כי לא עז

20 ואמרדו אל זקנינו עירו בננו זה סודר ומרה--איןנו שמע
בקלנו זולל וסבא 21 ורגנמהו כל אנשי עירו באבניהם
ומת ובערת הרע מפרקך וכל ישראל ישמעו ויראו 22
וכי יהוה באיש חטא משפט מוות--והוימת ותלית אותו
על עץ 23 לא חלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו
ביום ההוא--כי קילוח אליהם תלו ולא הטמא את
אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים
והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך 2 ואם לא קרוב
אחיך אליך ולא ידעתו--ואספתו אל תוך ביתך והיה
עמך עד דרש אחיך אותו והשכטו לו 3 וכן תעשה
לחמרו וכן תעשה לשלתו וכן תעשה לכל אבדת
אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם
4 לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרכ
והתעלמת מהם הקם תקים עמו 5 לא יהוה כל גבר
על אשה ולא ילبس נבר שלמה אשה כי תועבת יהוה
אליהיך כל עשה אלה 6 כי יקרא כן צפ/or לפניך
בדרכ בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם
רבתץ על האפרחים או על הביצים--לא תקח האם
על הבנים 7 שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח
לך למען ייטב לך והארכת ימים 8 כי תבנה בית
חדש ועשית מעקה לנוך ולא תשים דמים בביתך כי
יפל הנפל ממנו 9 לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש
המלאה הזורע אשר תזרע ותבאות הכרם 10 לא תחרש
בשור ובחמור יהדו 11 לא תלبس שעטנו צמר ופשתים
יהדו 12 גדרלים תעשה לך על ארבע כנופות כסותך
אשר הכסה בה 13 כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה
14 ושם לה עלייה דברים והוצא עלייה שם רע ואמר
את האשה הזאת לך חתמי וAKER אליה ולא מצאתו לה
בתולים 15 ולקח אביה הנער ואמה והוציאו את בתולי
הנער אל זקנינו העיר--השערה 16 ואמר אביה הנער
אל הזקנין את בתוי נתתי לאיש זהה לאשה--וישנאה
17 והנה הוא שם על לילית דברים לאמר לא מצאתו
לבתק בתולים אלה בתולי בתוי ופרש השמלה לפני
זקנינו העיר 18 ולקחו זקנינו העיר ההוא את האיש ויסרו

23 לא יבא פצוע דכא וכורות שפכה בקהל יהוה
לא יבא ממזור בקהל יהוה נם דור עשריו לא יבא
לו בקהל יהוה 3 לא יבא עמוינו ומואבי בקהל יהוה
نم דור עשריו לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם 4
על דבר אשר לא קדרמו אתכם בלחם ובמים בדרכ
בצאתכם ממצרים ואשר שכר עלייך את בלם בן
בעור מפתחור ארם נהרים--לקלך 5 ולא אבה יהוה
אליהיך לשמע אל בלם ויהפוך יהוה אלהיך לך את
הקללה לברכך כי אהבך יהוה אלהיך 6 לא תדרש
שלמים וטביהם כל ימיך לעולם 7 לא תתעב אדמי כי
אחיך הוא לא תתעב מצרי כי נר היה בארצו 8 בנים
אשר يولדו להם דור שלישי--יבא להם בקהל יהוה 9

כי יכח איש אשה חדשה--לא יצא בצבא ולא עבר עליו לכל דבר נקי יהיה לבתו שנה אחת ושםה את אשתו אשר לך ⁶ לא יהבל רחמים ורכב כי נפש הוּא חבלי ⁷ כי ימצא איש גנב נפש מהווים מבני ישראל והתעمر בו ומכו--ומת הנגב ההוּא ובערת הרע מקריב ⁸ השמר בנגע הצדעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתם הכהנים הללוים כאשר צויתם-- תשרמו לעשות ⁹ זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצחכם מצרים ¹⁰ כי תשה ברעך משאות מאומה--לא תבא אל ביתו לעבט עבטו ¹¹ בחוץ תעמוד והאיש אשר אתה נשא בו יוציא לך את העבות הוצאה ¹² ואם איש עני הוּא--לא תשבכ בעבטו ¹³ השב תшиб לו את העבות כבואה המשמש ושכב בשלמותו וברך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך ¹⁴ לא תעש שביר עני ואביו מאחיך או מגריך אשר בארץ בשעריך ¹⁵ ביום תן שכרו ולא תבוא עליו המשמש כי עני הוּא ואליו הוּא נשא את נפשו ולא יקראה לך אל יהוה והיה בך חטא ¹⁶ לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאיהם יומתו ¹⁷ לא תשה משפט נר יתום ולא תחבל בnder אלמנה ¹⁸ זכרת כי עבד היה במצרים ויפרך יהוה אלהיך שם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה ¹⁹ כי תקצאר קצירך בשך ושבחת عمر בשדה לא תשוב לךחותו--לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידריך ²⁰ כי תחבט זיתך לא חפкар אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה ²¹ כי תבצר כרמך לא תעלל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה זכרת כי עבד היה בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה

25 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט
ושפטעם והצדיקו את הצדיק והרשו את הרשע 2
והיה אם בן הכות הרשע- והפלו השפט והכחתו לפניו
צדדי רשותו במספר 3 ארבעים יכנו לא יסיפ פן יסיף
להכחתו על אלה מכה הרבה ונוקלה איהיך לעניך 4 לא
תחמס שור בדרכו 5 כי ישבו אחים יהדו ומות אח

כיצא ממנה על איביך ונשמרת-- מכל דבר רע ¹⁰
כי היה בך איש אשר לא היה טהור מקריה ליליה--
ויצא אל מהוז למתנה לא יבא אל תוך המנה ¹¹
והיה לפנות ערב ירחץ במים וככבה המשמש יבא אל
תוך המנה ¹² ויד תהיה לך מוחן למתנה ויצאת
שם חוץ ¹³ ויתר תהיה לך על אונך והיה בשתקך
חוין וחרפחה בה ושבת וכסית את צאתך ¹⁴ כי יהוה
אליהיך מטהלך בקרב מהןך להצילד ולחת איביך
לפניך והיה מהניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר
ושב מאחריך ¹⁵ לא חסניר עבר אל אדני אשר ניצל
אליך מעם אדני ¹⁶ עמק ישב בקרבך במקום אשר
יבחר באחד שעריך--בטוב לו לא תוננו ¹⁷ לא תהיה
קדרה מבנות ישראל ולא יהוה קדש מבני ישראל ¹⁸
לא תביא אתן זונה ומהיר כלב בית יהוה אלהיך--
כל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניתם ¹⁹ לא
תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר
ישך ²⁰ לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך--למען יברך
יהוה אלהיך בכל משלח ידר על הארץ אשר אתה
בא שמה לדרשתה ²¹ כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא
האחר לשלו כי דרש ידרשו יהוה אלהיך מעמד
והיה בך חטא ²² וכי תחרל לנדר--לא יהיה בך חטא
モצא שפטיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה ²³
אליהיך נדבה אשר דברת בפיך ²⁴ כי תבא בכרם
רעך ואכלת ענבים כנפשך שביך ואל כליך לא תנתן
כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש ²⁵
לא תניך על קממת רעך

24 כי ייקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן
בעיניו כי מצא בה ערות דבר--וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידיה ושלחה מביתו ² ויצאה מביתו והלכה
והייתה לאיש אחר ³ ושנאה האיש האחרון וכתב לה
ספר כריתת נתן בידיה ושלחה מביתו או כי ימות
האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה ⁴ לא יוכל בעל
הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להוויה לו לאשה
אחרי אשר הטעמה--כי תועבה הוא לפני יהוה ולא
תחתפי את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ⁵

והיו שם לנוּ גָדוֹל עַצּוֹם וּרְבָה וַיַּרְאֻ אֲתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיַּהַנוּ עַלְנוּ עֲבָדָה קָשָׁה ⁶ וַיַּצְעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבָתֵּינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת־עֲנֵנוּ וְאֶת־עֲמָלֵנוּ וְאֶת־לְחִצֵּנוּ ⁸ וַיַּצְאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה וּבָזְרַע נָטוֹיה וּבָמְרָא גָּדָל—וּבְאֹתָות וּבְמִפְתִּים שָׁקָע וְבָזְרַע נָטוֹיה וּבָמְרָא גָּדָל—וּבְאֹתָות וּבְמִפְתִּים וְעַלְתָּה וּבְמִתְהוֹ השְׁעָרָה אֶל־הַזְּקִינִים וְאֶמְרָה מִן־יְבָמִי הַבָּכָר אֲשֶׁר תָּלַד—יָקָום עַל־שֵׁם אֲחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמְחָא שְׁמוֹ מִיּוֹשְׁרָאֵל ⁷ וְאֶם לֹא יִחְפֹּץ הָאִישׁ לִקְחָת אֶת־יְבָמָתוֹ לְהַקִּים לְאֶחָיו שֵׁם בִּיּוֹשָׁרָאֵל—לֹא אָבָה יְבָמִי ⁸ וּקְרָאוּ לוֹ וְקָנִי עִירָוּ וְדָבָרוּ אֶלְיוֹן וְעַמְדָה וְאָמַר לֹא חִפְצָתוֹ לְקַחְתָּה ⁹ וְנִגְשָׁה יְבָמָתוֹ אֶלְיוֹן לְעַנְתִּי הַזְּקִינִים וְחִלְצָתוֹ נִעְלָוּ מִעַל רֶגֶל וְיַרְקָה בְּפִנֵּיו וְעַנְתָּה וְאֶמְרָה כֹּהֵן יִשְׁרָאֵל בֵּית חַלּוֹן הַגָּעֵל ¹⁰ כִּי יִגְזֹוּ אֲנָשִׁים יְהָדוֹא אִישׁ וְאֶחָיו וְקָרְבָּה אֲשֶׁר הָאָחָד לְהַצִּיל אֶת אִישָׁה מִידָּכָא וְשְׁלָחָה יְהָה וְהַחִוְקָה בְּמַבְשִׁי ¹¹ וְקִצְתָּה אֶת כְּפָה לְאָתָחָס עִינָךְ ¹² לֹא יִהְיָה לְךָ בְּכִיסְךָ אָבָן וְאָבָן גְּדוּלָה וְקִטְנָה ¹³ לֹא יִהְיָה לְךָ בְּבִיתְךָ אִיפָּה וְאִיפָּה גְּדוּלָה אֲכָלָתוֹ בְּאָנוֹ מִמְּנוֹ וְלֹא בְּעַרְבִּיךְ וְשַׁבְעָו ¹⁴ וְאֶמְרָת לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּעַרְבִּיךְ הַקְדֵשׁ מִן־הַבַּיִת וְנַמְתָה וְנַמְתָה תְּבוֹאָתָךְ בְּשָׁנָה הַשְׁלִישִׁית—שָׁנָת הַמְּעֵשֶׂר וְנַמְתָה לְלֹיְלָה לְיְמִינְךָ וְלְאַלְמָנָה וְאַכְלָוּ בְּשַׁעַרְיךְ וְשַׁבְעָו ¹⁵ וְאֶמְרָת צִוְּרָנִי לְאָלֹהֵיךְ כָּל־מִצְוָה כָּל־מִצְוָה וְאֶלְעָנָה שְׁמַנְיָה ¹⁶ אֲשֶׁר צִוְּרָנִי לְאָלֹהֵיךְ מִצְוָה וְלֹא שְׁכָחָתִי ¹⁷ לֹא אֲכָלָתוֹ בְּאָנוֹ מִמְּנוֹ וְלֹא בְּעַרְבִּיךְ מִמְּנוֹ וְלֹא שְׁמַנְיָה מִמְּנוֹ לְמִתְּשַׁמְּעָתִי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ—עֲשִׂיתִי כָּל־אֲשֶׁר צִוְּרָנִי ¹⁸ הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קְדֵשׁ מִן־הַשְׁמִים וְבָרְךָתִי עַמְקָמָת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נַתָּה לְנָנוּ—כָּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאָבָתֵינוּ אֶרְץ זֶבֶת חַלְבָה וְדָבָשָׁה ¹⁹ ²⁰ הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיךְ מִצְוָה לְעֹשָׂת אֶת־הַחֲקִים הָאֶלְהָה—וְאֶת הַמִּשְׁפְּטִים וְשִׁמְרָת וְעֲשִׂית אֶת־הַמִּשְׁפְּטִים לְבָבֶךָ וּבְכָל־נֶפֶשֶׁךָ ²¹ אֶת־יְהוָה הַאמְרָת הַיּוֹם לְהִוָּות לְךָ לְאֱלֹהִים וְלִלְכָת בְּדַרְכָיו וְלִשְׁמֹר חֲקִיוֹ וְמִצְוֹתוֹ וְמִשְׁפְּטוֹ—וְלִשְׁמֹעַ בְּקָלוֹ ²² וַיַּהַוֵּה הַאֲמִירָק הַיּוֹם לְהִוָּות לְוּלָם סְגָלָה כָּאֲשֶׁר דָבָר לְךָ וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֹתֶךָ ²³ וְלִתְחַתק עַלְיוֹן עַל־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלָה וְלִשְׁמָם וְלִתְפָּאָרָה וְלִהְיוֹת עַם קָדֵשׁ לְיְהוָה אֱלֹהֵיךְ כָּאֲשֶׁר דָבָר

27 וַיַּצְוָה מֹשֶׁה וּקְנִי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַעַם לְאֶמְרָה שִׁמְרָת כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אֶת־כָּם הַיּוֹם ² וְהִזְבָּה בְּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבֹר אֶת־הַרְדֵן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לְךָ—וְהַקְמָת לְךָ אַבָּנִים גְּדוּלָה וְשִׁרְתָּה אֶת־בָּשָׁר ³ וְכַתְבָת עַלְיהָן אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֶּה—בְּעַרְבָּךְ

מֵהֶם וּבָנָן אֵין לוֹ—לֹא תְהִי אֲשֶׁת הַמִּתְחַזֵּה לְאִישׁ זֶה יִבְמַה יֵבָא עַלְיהָ וְלִקְחָה לוֹ לְאֶשֶּׁה וַיַּבְמַה ⁶ וְהִי הַבָּכָר אֲשֶׁר תָּלַד—יָקָום עַל־שֵׁם אֲחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמְחָא שְׁמוֹ מִיּוֹשְׁרָאֵל ⁷ וְאֶם לֹא יִחְפֹּץ הָאִישׁ לִקְחָת אֶת־יְבָמָתוֹ לְהַקִּים לְאֶחָיו שֵׁם בִּיּוֹשָׁרָאֵל—לֹא אָבָה יְבָמִי ⁸ וּקְרָאוּ לוֹ וְקָנִי עִירָוּ וְדָבָרוּ אֶלְיוֹן וְעַמְדָה וְאָמַר לֹא חִפְצָתוֹ לְקַחְתָּה ⁹ וְנִגְשָׁה יְבָמָתוֹ אֶלְיוֹן לְעַנְתִּי הַזְּקִינִים וְחִלְצָתוֹ נִעְלָוּ מִעַל רֶגֶל וְיַרְקָה בְּפִנֵּיו וְעַנְתָּה וְאֶמְרָה כֹּהֵן יִשְׁרָאֵל בֵּית חַלּוֹן הַגָּעֵל ¹⁰ כִּי יִגְזֹוּ אֲנָשִׁים יְהָדוֹא אִישׁ וְאֶחָיו וְקָרְבָּה אֲשֶׁר הָאָחָד לְהַצִּיל אֶת אִישָׁה מִידָּכָא וְשְׁלָחָה יְהָה וְהַחִוְקָה בְּמַבְשִׁי ¹¹ וְקִצְתָּה אֶת כְּפָה לְאָתָחָס עִינָךְ ¹² לֹא יִהְיָה לְךָ בְּכִיסְךָ אִיפָּה וְאִיפָּה גְּדוּלָה וְקִטְנָה ¹³ לֹא יִהְיָה לְךָ בְּבִיתְךָ אִיפָּה וְאִיפָּה גְּדוּלָה וְקִטְנָה ¹⁴ לֹא יִהְיָה לְךָ בְּבִיתְךָ אִיפָּה וְאִיפָּה גְּדוּלָה וְקִטְנָה ¹⁵ אָבָן שְׁלָמָה וְצְדָקָה יִהְיָה לְךָ אִיפָּה שְׁלָמָה וְצְדָקָה יִהְיָה לְךָ אִיפָּה שְׁלָמָה וְצְדָקָה יִהְיָה לְךָ אִיפָּה יְמִיקָדָה עַל־הַאֲדָמָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַמִּשְׁפְּטִים כָּל־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לְךָ ¹⁶ כִּי תַּוְעֲבֵת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ כָּל־עַשְׂתָה אֲלֹהִיךְ עַל־עַל ¹⁷ זֹכֶר אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עַל־עַל שְׁמַקְמֵיכָם ¹⁸ אֲשֶׁר קָרְךָ בְּדַרְךָ וְיַזְנֵב בְּכָל־הַנְּחָשְׁלִים אֲחָרֵיךְ—וְאֶת־הַעֲפָה שְׁלָמָה וְצְדָקָה יִרְאֶה יְמִיקָדָה עַל־מִלְאָקָה אֲלֹהִיךְ ¹⁹ וְרִאֵה אֶלְהִים ²⁰ וְהִזְבָּה בְּהַנִּיחָה אֲלֹהִיךְ לְאִפָּה שְׁלָמָה אֲלֹהִיךְ מִסְבֵּב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָה—תִּמְחַה אֶת־זֹכֶר עַל־עַל שְׁמַקְמֵיכָם לְאִישׁ תְּשַׁכְּחָה

26 וְהִי תְּבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לְךָ נַחֲלָה וְוִרְשָׁתָה וְיִשְׁבַּת בָּהּ ² וְלִקְחָת מִרְאִשָּׁת כָּל־פְּרִי הַאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּבְאֵא מִאָרְצָךְ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ נָתַן לְךָ ³ וְשִׁמְתָה אֶת־יְבָמָתוֹ שְׁמַוְתָה אֲלֹהִיךְ ⁴ וְיִהְיֶה כָּל־הַבָּנָה אֲלֹהִיךְ ⁵ וְיִהְיֶה כָּל־הַנְּחָשָׁל אֲלֹהִיךְ ⁶ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁷ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁸ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹⁰ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹¹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹² וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹³ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹⁴ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹⁵ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹⁶ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹⁷ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹⁸ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹⁹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ²⁰ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ²¹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ²² וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ²³ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ²⁴ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ²⁵ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ²⁶ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ²⁷ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ²⁸ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ²⁹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ³⁰ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ³¹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ³² וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ³³ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ³⁴ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ³⁵ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ³⁶ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ³⁷ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ³⁸ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ³⁹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁴⁰ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁴¹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁴² וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁴³ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁴⁴ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁴⁵ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁴⁶ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁴⁷ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁴⁸ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁴⁹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁵⁰ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁵¹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁵² וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁵³ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁵⁴ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁵⁵ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁵⁶ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁵⁷ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁵⁸ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁵⁹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁶⁰ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁶¹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁶² וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁶³ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁶⁴ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁶⁵ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁶⁶ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁶⁷ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁶⁸ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁶⁹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁷⁰ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁷¹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁷² וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁷³ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁷⁴ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁷⁵ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁷⁶ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁷⁷ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁷⁸ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁷⁹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁸⁰ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁸¹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁸² וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁸³ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁸⁴ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁸⁵ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁸⁶ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁸⁷ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁸⁸ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁸⁹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁹⁰ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁹¹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁹² וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁹³ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁹⁴ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁹⁵ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁹⁶ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁹⁷ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁹⁸ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ⁹⁹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹⁰⁰ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ¹⁰¹ וְיִהְיֶה כָּל־הַמִּתְחַזֵּה אֲלֹהִיךְ ^{102</}

כל הברכות האלה והשינך כי תשמע בקול יהוה אליהך נתן לך ארץ זבת הלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך 4 ויהיה בעברכם את הירדן תקיםו את האבניים האלה אשר אנכי מזויה אתכם היום בהר עיבל ושרה אתם בשיד 5 ובוניה שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבניים לא תנין עליהם ברזול 6 אבניים של מלמות הבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליון עילית ליהוה אלהיך 7 זובחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך 8 וככבתה על האבניים את כל דברי התורה הזאת-באר הייטב 9 וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום זה נהיית לך יהוה אלהיך 10 ושםת בקול יהוה אלהיך ועתית את מצותיו ואחת קיוו אשר אנכי מצוק היום 11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר 12 אלה יעמדו לברך את העם על הר נזרים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר וווספ' ובנימן 13 ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גדי ואשר זבולון דן ונפתלי 14 וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל-קול רם 15 אדור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש-ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן 16 אדור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן 17 אדור מסיג נבול רעהו ואמר כל העם אמן 18 אדור משנה עור בדרכך ואמר כל העם אמן 19 אדור מטה משפט נר יתום-ואלמנה ואמר כל העם אמן 20 אדור שכב עם אשת אביו-כי גילה כנף אביו ואמר כל העם אמן 21 אדור שכב עם אחתו-בת אביו או כל העם אמן 22 אדור שכב עם חתנו-בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן 23 אדור שכב עם חתנו ואמר כל העם אמן 24 אדור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן 25 אדור לך שח חד להכחות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן 26 אדור אשר לא יקיים את דברי התורה הזאת-לעשות אתם ואמר כל העם אמן

28 והוא אם שמו תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוק היום-ונתנק יהוה אלהיך עליון על כל נוי הארץ 2 ובא עלייך

ובטוב לבב--מרב כל⁴⁸ ועבדת את איביך אשר ישלחני יהוה ברעב ובצמא ובעירם ובחרס כל נתן על ברזול על צוארך עד השמידו אתך⁴⁹ יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו⁵⁰ גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן⁵¹ ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דן תירוש ויחר שגר אלפיך ועתורתך צאנך--עד האבדיו אתך⁵² והצער לך בכל שעיריך עד רדת חמתיך הגבהתה והבצורות אשר אתה בטה בחן בכל ארץך והצער לך בכל שעיריך בכל ארץך אשר נתן יהוה אלהיך לך⁵³ ואכלת פרי בטנק בשד בניך ובנתקיך אשר נתן לך יהוה אלהיך--במצור ובמצוק אשר יציך לך איביך⁵⁴ האיש הרךך והענג מאד--תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותר⁵⁵ מותה לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השαιיר לו כל--במצור ובמצוק אשר יציך לך איביך בכל שעיריך⁵⁶ הרכה ברך והעננה אשר לא נסתה כף רגלה הצנע על הארץ מהתענג ומרק--תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבטה ובשליטה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי האכלם בחסר כל בסתר--במצור ובמצוק אשר יציך לך איביך בשעריך⁵⁸ אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה--את יהוה אלהיך⁵⁹ והפליא יהוה את מכתך ואת מכות זריך מכות גדלה ונאמנות וחלים רעים ונאמנים⁶⁰ והשיבך את כל מדרה מצרים אשר יגנת מפניהם ודרבקוך נם כל חלי וכל מכח אשר לא כתוב בספר התורה הזאת--יעלם יהוה עלייך עד השמדך⁶² ונשארתם במתיה מעת תחת אשר הייתם כוכבי השמיים לרב כי לא שמעת בקהל יהוה אלהיך⁶³ והיה כאשר שש יהוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות אתכם--כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסתהם מעלה האדמה אשר אתה בא שמה לרשותה⁶⁴ והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה⁴⁷ ועפר מן השמיים ירד עליך עד השמדך²⁵ יתגך יהוה נגף לפני איביך--בדרכך אחר הצא אליו ובשבעה דרכים תנס לפניו והיתה לוועה לכל מלכות הארץ²⁶ והיתה נבלתך למאכל לכל עופ השמיים ולבמתה הארץ אין מחריד²⁷ יככה יהוה בשחין מצרים ובכפלים (ובתחרים) ובנרב ובחרס--אשר לא תוכל להרפא²⁸ יככה יהוה בשגון ובשורון ובתמונה לבב והיתה ממש בזמנים כאשר ימש העור באפליה²⁹ ולא תצליח את דרכיך והיתה לך עשוק ונזול כל הימים--אין מושיע³⁰ אשה תארש ואיש אחר ישגלה (ישכבה)--ביה תבנה ולא תשב בו כרם חטף ולא תחלנו³¹ שורך טבוח לעיניך ולא תأكل ממננו-- חמורך גול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע³² בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלהות אליהם כל היום ואין לא לירך³³ פרי אדמתך וכל גינעך יאכל עם אשר לא ידעת והיתה לך שעוק ורצוץ--כל הימים משען מראה ענייך אשר תראה³⁵ יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא--מקף רגליך ועד קדרך³⁶ يولך יהוה אתך ואת מלךך אשר תקים עלייך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עז ואבן³⁷ והיתה לשם למשל ולשנינה--בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה³⁸ זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יהסלו הארץ כרמים הטע ועבדת ווין לא תשתה ולא תאנר כי תאכלנו התלעת⁴⁰ זויתים יהיו לך בכל גובלך ושם לא תסוק כי ישול זוק⁴¹ בני ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי⁴² כל עזך ופרי אדמתך יירש הצלצל⁴³ הנר אשר בקרבך יעללה עלייך מעלה מעלה אתה תרד מטה מתה⁴⁴ הוא ילוך אתה לא תלנו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לנוב⁴⁵ ובאו עלייך כל הקללות האלה ורדפו והשינוך עד השמדך כי לא שמעת בקהל יהוה אלהיך--לשמר מצותיו וחקתו אשר צוק⁴⁶ והוא ברך לאות ולמופת ובורעך עד עולם תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה⁴⁷

שם אלוהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך – עז ואבן ⁶⁵ ובנויים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגליך ונתן יהוה לך שם ללב רנו וככלוין עינים וראבון נפש ⁶⁶ והוא חיך תלאים לך מנדר ופחתה לילה ויום ולא תאמין בחיך ⁶⁷ בברך תאמר מי יתן ערוב ובערב תאמר מי יתן בקר – מפחד לבבך אשר תפחד ומראה עיניך אשר תראה ⁶⁸ והшибך יהוה מזרים באניות בדרךך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה

29 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכלרת את בני ישראל – בארץ מואב מלבד הברית אשר כרתם אתם בחרב ² ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראייהם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מזרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארציו ³ הмесות הנגדות אשר ראו עיניך – האתת והמפתים הנגדלים הם ⁴ ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה ⁵ ואולדתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו של מותיכם מעלייכם ונעלך לא בלילה מעל רגליך ⁶ לחם לא אכלתם וין ושכר לא שתיתם – למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם ⁷ ותבואו אל המקום הזה ויצא סיכון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראותנו למלחתמה – – וכם ⁸ נוקח את ארצם ונתנה לנו להללה לראובני ולנדי – – ולהציז שבת המנשי ⁹ ושמרתם את דברי הברית הזאת ועתים אתם – – למען תשכלו את כל אשר תעשו ¹⁰ אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושתריכם כל איש ישראל ¹¹ טפכם נשיםכם – – ונורך אשר בקרב מהנץ מחטב עצייך עד שבב מימייך ¹² לעברך בברית יהוה אלהיך – – ובalto דברך לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב ¹⁴ ולא אתכם לבדכם – – אגצי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת ¹⁵ כי את אשר ישנו פה עמו

התורה הזאת

30 והוא כי יבוא עלייך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתנו לפניו והשbeta אל לבך בכל הנינים אשר הדיריך יהוה אלהיך שמה ² ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהלו ככל אשר אני מצוך

חיך וארך ימיך--לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לחתם להם

31 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל ² ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום--לא אוכל עוד ל יצא ולבו ואיהו אמר אליו לא תעבר את הירדן זהה ³ יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הנויים האלה מלפניך--וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה ⁴ ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיכון ולעוג מלבי האמרי ולארצם--אשר השמיד אתם ⁵ ונתנטם יהוה לפניכם ועשיהם להם--ככל המצוה אשר צויתם אתם ⁶ חזקו ואמצאו אל תיראו ואל תערצו מפנים כי יהוה אלהיך הוא החלך עמק--לא ירפק ולא יעובך ⁷ ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעני כל ישראל חוק ואמץ--כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לחתם להם ואתה תנחלינה אותם ⁸ ויהוה הוא החלך לפניך הוא יהיה עמק--לא ירפק ולא יעובך לא תירא ולא תחת ⁹ ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל קני ישראל ¹⁰ ויצו משה אותם לאמר בכוון כל ישראל לראות את פנוי יהוה אלהיך במקומות מקץ שבע שנים בمعد שנת השמטה--בחון הסוכות ובבואה כל ישראל לראה את העם האנשימים והנשימים והחטף אשר יבחר תקרא את התורה הזאת גנד כל ישראל-- באזוניהם ¹¹ הקhalb את העם האנשימים והנשימים והחטף גורך אשר בשעריך--למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דבריו התורה הזאת ¹² ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו--ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על הארץ אשר אתם עת עברים את הירדן שמה לרשותה הארץ אשר אתם חיים אשר קרבו ימיך למות--קרא ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך למות--קרא את יהושע ותיצבו באהל מועד ואצנו וילך משה יהושע ויתיצבו באهل מועד ¹⁵ וירא יהוה באهل בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האهل ¹⁶ ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם אבותיך ועם העם זהה זונה אחריו אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה

היום אתה ובניך בכל לבך ובכל נשך ³ ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמנך ושב וקצת מכל העמים אשר הפיכך יהוה אלהיך שם ⁴ אם יהיה נדחך בקצת השמים--משם יקצת יהוה אלהיך ומשם יקחך והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך-- וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך ⁶ ומיל יהוה אלהיך את לבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נשך ⁷ למן חיך ⁷ ונתן יהוה אלהיך את כל האלוות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדף ⁸ ואתה השוב ושמעת בקהל יהוה ועשית אלהיך בכל מעשה דרך בפרי בטנק ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך--לטהבה כי ישוב יהוה לשוש עלייך לטוב כאשר שען אבותיך ¹⁰ כי תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבך ובכל זהה לא נפלהת הוא ממך ולא רחקה הוא ¹² לא בשמיים הוא לאמר מי יעלה לנו השמיימה ויקחה לנו ווישמענו אתה ונעשה ¹³ ולא מעבר לים הוא לאמר מי י עבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו ווישמענו אתה ונעשה ¹⁴ כי קרוב אליך הדבר מאד בפייך ובלבך לעשטו ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע ¹⁶ אשר אני מצוק היום לאהבה את יהוה אלהיך לכלכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתו ומשפטיו וחיית ורבית--ובברך יהוה אלהיך בארץ הנדרת לכם היום כי אבד חבדון לא תאריכון ¹⁸ ימים על הארץ אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה לרשותה ¹⁹ העדרתיכי בכם היום את השמים ואת הארץ--החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה בחורת חיים--למן תחיה אתה זרעך ²⁰ לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקהל ולדבכה בו כי הוא

נדל לאלהינו ⁴ הוצר תמים פעלו כי כל דרכיו משפט והרה אפי בו ביום ההוא ועבותים והסתה רפי ממה מומם דור עקש ופתלטל ⁶ ה ליהוה תנמלו זאת-- עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנד הוא עשך וכנוך ⁷ זכר ימות עולם ביןו שנות דר ודר שאל אביך וינדר והוא ישב נבלת עמים למספר בני ישראל ⁹ כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו ¹⁰ ימצאהו בארץ מדבר ובתחו ייל ישמן יסבבנהו יבוננהו-- יצרנהו כאישון עינו ¹¹ כנשר עיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחחו ישאהו על אברתו ¹² יהוה ברד ניחנו ואין עמו אל נכר ¹³ ירכבחו על במוותי (במתוי) ארץ ויאכל הנובת שדי יונקהו דבש מסלע ושמן מחלמייש צור ¹⁴ חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב קליפות חטה ודם ענב התsha חמר ¹⁵ וישמן ישרון ויבעת שמנת עביה כשית יוטש אלה עשו וינבל צור ישעהו ¹⁶ יקנאהו בזרים בתועבה יכעיסחו ¹⁷ יזבחו לשדים לא אלה-- אלהום לא ידועם חדשים מקרב באו לא שעורום אבותיכם ¹⁸ צור ילך תשי ותשכח אל מחלך ¹⁹ וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו ²⁰ ויאמר אסתירה פני מיהם-- אראה מה אחירתם כי דור תהפקת המה בנם לא אמן בם ²¹ הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקנאים בלאם בניו נבל אכעיסם ²² כי אש קדרה באפי ותיקד עד שאל תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהת מוסדי הרים (Sheol h7585) ²³ אספה עלמו רעות חצי אכלה בם ²⁴ מזוי רעב ולחמי רשות וקטב מריריו ושן בהמת אשלה בם עם חמת זחל עפר ²⁵ מחווץ תשכל חרב ומחרדים אימה נם בחור נם בתוללה-- יונק עם איש שיבה ²⁶ אמרתו אפיהם אשכבה מאונוש וכרכם ²⁷ לולי כעס אויב אנור-- פן ינקרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה ולא יהוה פעל כל זאת ²⁸ כי גני אבד עצות המה ואין בהם תבונה ²⁹ לו חכמו ישבילו זאת יבינו לאחריתם ³⁰ איך ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסנירים ³¹ כי לא כצורנו צורם בקרבו ועוזני והפר את ברויתו אשר כרתי אותו ¹⁷ והרה אפי בו ביום ההוא ועבותים והסתה רפי ממה והיה לאבל ומצאהו רעה רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאנו הרעות האלה ¹⁸ ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים ¹⁹ ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעדר-- בני ישראל ²⁰ כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתו לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודרשן ופנה אל אלהום אחרים ועבדום ונאצנו והפר את ברויתו ²¹ והוא כי המצאנו אותו רעת רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעדר כי לא תשכח מפי ורעו כי ידעת את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי ²² ויכתב משה את השירה הזאת ביום התהוא וילמדה את בני ישראל ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ-- כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואני איה ענק ²⁴ ויהי כלות משה לכתב את דברי התורה הזאת-- על ספר עד חםם ²⁵ ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר ²⁶ לכה את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון בירת יהוה אלהיכם והיה שם בך לעדר ²⁷ כי אגסי ידעת את מרדיך ואת ערף הקשה חן בעודני חי עמכם היום ממרדים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מוותי ²⁸ החקילו אליו את כל זקни שבטיכם ושתריכם ואדרבה באזיניהם את הדברים האלה וauseידתם את השמיים ואת הארץ ²⁹ כי ידעתו אחרי מוותי את השחת תשחตอน וסורתם מן הדרך אשר צויתו אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים-- כי תעשו את הרע בעני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם ³⁰ וידבר משה באזני כל קהיל ישראל את דברי השירה הזאת-- עד תם

32 האזינו השמיים ואדרבה ותשמע הארץ אמר פי ² יערף כמתר לקחיו תול כטל אמרתי כשבירם על דשא וכרביבים עלי עשב ³ כי שם יהוה אקרא הבו

ושעריך למו- הופיע מהר פארן ואתה מרובת קדש מימינו אשחת (ash dth) למו 3 אף חכבר עמים כל קדשו בידך והם הכו לרנגלך ישא מדברתיך 4 תורה צוה לנו משה מורשת קהילת יעקב 5 והוא בישرون מלך בהתאסף ראשי עם ייחד שבטי ישראל 6 יהיה ראובן ואל ימת ויהי מתו מספר 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תبيانו ידיו רב לו ועזר מציריו תהיה 8 וללווי אמר תמייך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במתה תריבתו על מי מריביה 9 האמר לאביו ולאמו לא ראייתו ואת אחיו לא הזכיר ואת בנו לא ידע כי שמו אמרתך ובריתך ינצחו 10 ורו משפטיך לע יעקב ותורתך לשראל ישמו קטורה באפק וככליל על מזבחך ט ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מתח מותנים קמי ומשנאיו מן יקומו 11 לבניינו אמר ידיד יהוה ישכן לבתח עליו חפה עליו כל היום ובין כחפיו שכן 13 ולヨוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממנד שמים מטל ומתיום רבצתה תחת 14 וממנד הבאות שמש וממנד נרש ירחים 15 ומראש הררי קדם וממנד נבעות עולם 16 וממנד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואה לראש יוסף ולקרדק ניר אהיו 17 ובכור שרו הדר לו וקרני רם קרניינו- בהם עמים יננה יהדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי משה 18 ולזבולון אמר שמה זבולון בצתך ויששכר באלהיך עמים הר יקראו- שם יזבחו ובחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפנינו טמוני חול 20 ולגדר אמר ברוך מרחיב נד כלביה שכן וטרף זרוע אף קדרך 21 וירא דראשית לו כי שם חלקת מתקק ספון ויתא ראש עם- צדקה יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל 22 ולדין אמר דן גור אריה זינק מן הבשן 23 ולנטפלוי אמר- גופתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירושה 24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אהיו וטבל בשמן רגלו 25 ברזיל ונחשת מנעליך וככימיך דבאק 26 אין כל ישرون רכב שמים בעירך ובאותו שחקים 27 מענה אלהי קדם ומתח זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד 28 ויישכן ישראל בטח ברד עין יעקב אל ארץ נתן לבני ישראל

ויאבינו פלילים 32 כי מגפן סדם נפנס ומשדרמת עקרה עבכמו ענבי רוש- אשכלה מרדה למו 33 חמות הניים יים וראש פתנים אכזר 34 הלא הוא כמס עמרי חותם באוצרתך 35 לין נקם ושלם לעת תמות רגולם כי קרוב יום אידם וחש עתדה למו 36 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחים כי יראה כי אולת ייד ואפס עצור ועוזב 37 ואמר אי אלהינו- צור חסיו בו 38 אשר חלב זבחינו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם- עלייכם סתרה 39 ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמרי אני אמת ואחיה ממחצתי ואני ארפא ואני מידי מציג 40 כי אשא אל שמים ידי ואמרתי כי אני א נכי לעלם לצריו ולמשנאי אשלם 42 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשור מדם חלול ושביה מראש פרעות אויב 43 הרניינו גנים עמו כי סם עבריו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו 44 ויבא משה וירבר את כל דבריו השירה הזאת- באוני העם הוא והושע בן נון 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה- אל כל ישראל ואמר אלהים שמו לבככם לכל הדברים אשר א נכי מעד בכם הימים אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת 47 כי לא דבר רק הוא מכם- כי הוא הייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשותה 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר 49 עליה אל הרים העברים זה הר נבו אשר בארץ מוואב אשר על פניהם ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחוזה 50 ומית בהר אשר אתה עליה שמה והאסף אל עמיך כאשר מות אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמו ועל אשר מעלהם כי בתוכם בני ישראל במי מיריבת קדש מדבר צן- על אשר לא קדרתם אותו בתוכם בני ישראל 52 כי מנד תראה את הארץ ושם לא תבוא- אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

33 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלים- את בני ישראל לפני מותו 2 ויאמר יהוה מסיני בא וורה

דגן ותירוש אף שמיו יעדפו טל²⁹ אשריך ישראל מי
כמועד עם נושא ביהוה מנן ערדך ואשר חרב גאותך
ויכחשו איביך לך ואתה על במויתינו תדרך

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסנה
אשר על פניו ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את
הגלועד עד דן² ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה
וاثת כל ארץ יהודה עד הים האחרון³ ואת הנגב ואת
הככר בקעת ירחו עיר התמירים--עד צער⁴ ויאמר
יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמור לזרעך אתנה הראיתיך בענייך ושםה
לא עבר⁵ ווימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב--
על פי יהוה⁶ ויקבר אותו בני הארץ מואב מול בית
פעור ולא יידע איש את קברתו עד היום הזה⁷ ומשה
בן מהא וعشרים שנה--במתו לא כחתה עיניו ולא נס
לחחה⁸ וויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב
שלשים ים ויתמו ימי בכיכי אבל משה⁹ ויהושע בן נון
מלא רוח חכמה--כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו
אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה¹⁰
ולא קם נביה עוד בישראל כמו משה אשר ידעו יהוה
פניהם אל פניהם¹¹ לכל האתת והמופתים אשר שלחו
יהוה לעשותה בארץ מצרים--לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארציו¹² ולכל היד החזקה ולכל המורא הנדול
אשר עשה משה לעני כל ישראל

אליהיך עמק כאשר היה עם משה ¹⁸ כל איש אשר ימורה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר הצונו- יומת רק חזק ואמץ

2 וישלח יהושע בן נון מן השיטים שניים אנשים מרוגלים חרש לאמר לך ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושם רחוב-וישכבו שם ² ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל-להחר את הארץ ³ וישלח מלך יריחו אל רחוב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך-כי להחר את כל הארץ באו ⁴ ותקה האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אליו האנשים ולא ידעת מי איןῆה ⁵ ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו-לא ידעת כי אלהו הלאם רדפו מהר אחריהם כי תשיגום ⁶ והיה העלהם הנגה וחתמנם בפשתי העז הערכות לה על הנג ⁷ והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגנו-אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם ⁸ והמה טרם ישכbones והיא עלתה עליהם על הנג ⁹ ותאמר אל האנשים-ידעת כי נתן יהוה לכם הארץ וכי נפלת אתם עליינו וכי נגנו כל ישבי הארץ מפניכם ¹⁰ כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצחחים מצדדים ואשר עשיהם לשני מלכי הארץ אשר עבר הירדן לסיכון ולעוג-אשר החרמתם אותם ¹¹ ונשמעו וימס לבבניהם ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם-הוא אלהים בשם ממעל ועל הארץ מתחת ¹² ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם נם אתם עם בית אבי חסד ונחתם לי אותן אתם ¹³ והחitem את אבי ואת אמי ואת אתי ואת אהותי (אהיות) ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות ¹⁴ ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגנוו את דרבנו זה וזה בחת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמק חסד אמתות ¹⁵ ותורדם בחבל بعد החלון כי ביתה בקירות החומה ובחוימה היא יושבת ¹⁶ ותאמר להם התרה לכון פן יפנוו בכם הרדפים ונחבתם שם שלשת ימים עד

1 ויהי אחרי מות משה- עבר יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר ² משה עבר מטה עתה קום עבר את הירדן זהה אתה וכל העם זהה אל הארץ אשר אני נתן להם לבני ישראל ³ כל מקום אשר תדריך כף רגלכם בו-לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה ⁴ ממהדרב והלבנון הזה ועד הנהר הנדול נהר פרת כל ארץ החתמים ועד הים הנדול מבוא המשמ-יהוה נובלכם ⁵ לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר היה עם משה אהיה עמק לא ארפק ולא עזובך ⁶ חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לחתת להם ⁷ רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות כל התורה- אשר צוק משה עבר אל חסור ממוני ימיון ושמואל למען תשכיל בכל אשר תלך ⁸ לא ימוש ספר התורה הזה מפיק והנית בו יום ולילה למען תשמר לעשות כל הכתוב בו כי או תצליח את דרכך ואו תשכיל ⁹ הלווא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמק יהוה אלהיך בכל אשר תלך ¹⁰ ויציו יהושע את שטריך העם לאמר ¹¹ עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכנינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן זהה לבוא לרשות הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשותה ¹² ולראובני ולגדי ולחציו שבת המנש- אמר יהושע לאמר ¹³ זכור את הדבר אשר צוחאתם משה עבר יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניה לכם ונתן לכם את הארץ ¹⁴ זאת נשים טפכם ומגניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה עבר הירדן ואתם תעברו החמשים לפני אחיכם כל גבורי היחיל ועוזתם אתם ¹⁵ עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם ושבתם לארץ ירשותכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן מזרח השמש ¹⁶ ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו ועשה וכל כל אשר תשלחו נלך ¹⁷ ככל אשר שמעו אל משה כן נשמע אליך רק יהוה יהוה

והורש יורייש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי
ואת הפורי ואת הנרגשי והאמרי והובשי ¹⁷ והנה
ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן
¹⁸ ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל-
איש אחד איש אחד לשבט ¹⁹ והיה כנוה כפות רגלי
הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ בימי הירדן
מי הירדן יברתו המים הירדים מלמעלה ויימדו נד
אחר ²⁰ ויהו בנשע העם מהליהם עבר את הירדן
והכהנים נשאי הארון הברית-לפניהם ²¹ וככובא
נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון
נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גודתו כל
מי קציר ²² ויעמדו המים הירדים מלמעלה כמו נד
אחד הרחק מאר באדם (מאדם) העיר אර מצד
צתרן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו
והעם עברו נד יריחו ²³ ויעמדו הכהנים נשאי הארון
ברית יהוה בחרכבה בtower הירדן-הכן וככל ישראל
עברים בחרכבה עד אשר תמו כל הנוי עבר את
הירדן

4 ויהי כאשר תמו כל הנוי לעבר את הירדן ויאמר
יהוה אל יהושע ²⁴ לאמיר קחו לכם מן העם שנים עשר
אנשים-איש אחד איש אחד משפט ²⁵ וצוו אותם לאמר
שאו לכם מזה מtower הירדן מצב רגלי הכהנים הכין
שתיים עשרה אבני והעברתם אותן עמכם ונהתמן
אותם במלין אשר תלינו בו הלילה ²⁶ ויקרא יהושע
אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל-איש
אחד איש אחד משפט ²⁷ ויאמר להם יהושע עברו לפני
ארון יהוה אלהיכם אל תוק הירדן והרימו לכם איש
ארון יהוה אלהיכם אל תוק הירדן והרימו לכם איש
אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל ²⁸ למען
תהי זה ואית זאת-בקרכבכם כי ישאלון בנים מהר
לאמר מה האבני האללה לכם ²⁹ ואמרתם להם אשר
נכתרו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה-בעברו
בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבני האללה לזכרון
לבני ישראל-עד עולם ³⁰ ויעשו כן בני ישראל כאשר
צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבני מtower הירדן
כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל

שוב הרדפים ואחר תלכו לדררכם ³¹ ויאמרו אליה
האנשים נקם אנהנו משבעך זהה אשר השבעתנו
הנה אנחנו באים בארץ את תקות חות השני הזה
תקשרו בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך
ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה ³²
והיה כל אשר יצא מדളתי ביתך החוצה דמו בראשו-
ואנהנו נקם וככל אשר יהיה אתק בבית-דמו בראשנו
אם יד תהיה בז ³³ ואם תנידיא את דברנו זה-ויהינו
נקם משבעך אשר השבעתנו ³⁴ ותאמר כדבריכם
כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון
וילכו ויבאו הרכה וישבו שם שלשת ימים עד שבו
הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדריך ולא מצאו ³⁵
וישבו שני האנשים וירדו מהדר ויעברו ויבאו אל
יהושע בז נון ויספרו לו--את כל הממצאות אותם ³⁶
ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידינו את כל הארץ
וגם נמננו כל ישבי הארץ מפנינו

3 וישם יהושע בבר ויסעו מהשטים ויבאו עד
הירדן-הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו
ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב
המחנה ³⁷ ויצו את העם לאמר כראתכם את ארון
ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אותו-
ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו ³⁸ אך רחוק
יהיה ביניים ובניו כאלפים אמה במדה אל תקרבו
אליו למען אשר תודיע את הדריך אשר תלווה בה--כי
לא עברתם בדרכ מותמל שלשים ³⁹ ויאמר יהושע
אל העם התקדשו כי מהר יעשה יהוה בקרכבם-
נפלאות ⁴⁰ ויאמר יהושע על הכהנים לאמר שאו
את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון
הברית וילכו לפני העם ⁴¹ ויאמר יהוה אל יהושע
היום הזה אחיל גדרך בעני כל ישראל אשר ידען
כי אשר הייתה עם משה אהיה עמך ⁴² ואתה תצווה
את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאים עד
קצתה מי הירדן בירדן תעמדו ⁴³ ויאמר יהושע אל
בני ישראל גשו הנה-וישמעו את דברי יהוה אלהיכם
ויאמר יהושע-בזאת תודיעו כי אל חי בקרכבם

ויעברום עם אל המלון וניחום שם ⁹ ושתים עשרה אלבים הרים יהושע בתוכ הירדן-תחת מצב גנלי הכהנים נשאי ארון הברית יהיו שם עד היום זה ¹⁰ והכהנים נשאי הארון עמדים בתוכ הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם כל אשר צוה משה את יהושע וימחרו העם ויעברו בפיו כי אשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפניו העם ¹¹ ויעברו בני רואן ובנינד וחצי שבט המנשה חמשים לפניו בני ישראל-כאשר דבר אליהם משה ¹² כארבעים אלף חלוצי הצבא-יעברו לפניו יהוה למלחמה אל ערבות יריחו ¹³ ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעני כל ישראל ויראו אותו כאשר יראו את משה כל ימי חייו ¹⁴ ויאמר יהוה אל יהושע לאמר ¹⁵ צוה את הכהנים נשאי ארון העדרות יעלו מן הירדן ¹⁶ ויציו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן ¹⁷ ויהי בעלות (כעלות) הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתח הירדן ונתקו כפתח רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מיו הירדן למקומות וילכו כהמול שלשים על כל גנותיו ¹⁸ והעם עלו מן הירדן בעשור לחדר הראושן ויחנו בנגל בקצת מורה יריחו ¹⁹ ואת שרים עשרה האבניים האלה אשר לקחו מן הירדן-הקים יהושע בנגלי ²⁰ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלן בנים מהר את אבותם לאמר מה האבניים האלה ²¹ והודעתם את בנים לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן זה ²² אשר הוביש יהוה אלהיכם את מיו הירדן מפניכם-עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו ²³ למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא-למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים

6 ויריחו סגרת ונסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא ²⁴ ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה--גבורו החיל ³ וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה--הקייף את העיר פעם אחת כה תעשה שת ימים ⁴ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפניו הארון וביום השביעי תשבו יהושע

5 ויהי כשמי כל מלכי האמרי אשר עבר הירדןימה וכל מלכי חכני אשר על דים את אשר הוביש יהוה את מיו הירדן מפני בני ישראל עד עברנו (עברם) וימס לבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל ² בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה

תחתיה ויעל העם העירה איש ננדו וילכדו את העיר
ויהירימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער
ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפ' חרב ²² ולשנים
האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו ביה
האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר
לה כאשר נשבעתם לה ²³ ויבאו הנערם המרגלים
ויציאו את רחוב ואת אביה ואת אמה ואת אחותה ואת כל
אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו וינויהם-מוחץ
למחנה ישראל ²⁴ והעיר שרפכו באש וכל אשר בה רק
הכסף והזהב וכלי התהנתה והברול-נטנו אוצר בית
יהוה ²⁵ ואת רחוב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר
לה החריה יהושע ותשב בקרבת ישראל עד היום הזה
כי החביה את המלכים אשר שלח יהושע לרנל
את יריחו ²⁶ וישבע יהושע בעת ההיא לאמר אדור
האיש לפני יהוה אשר יקיים ובנה את העיר הזאת את
יריחו-בבכרו יסדנה ובכעירו יציב דלתיה ²⁷ ויהי
זהה את יהושע ויהי שמו בכל הארץ

7 וימלו בני ישראל מעל בחרם ויקח ענן בון כרמי
בן זבדי בון זרח למטה יהודה מן החרם ויתר אף
יהוה בבני ישראל ² וישלח יהושע נשים מיריחו
היע אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם
לאמר עלו ורנלו את הארץ ויעלו האנשים וירגנו
את העיר ³ וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל
העם-כאלפים איש או כשלשת אלפיים איש יעלו ויכו
את העיר אל תינגע שמה את כל העם כי מעט המה ⁴
ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפיים איש וינסו לפני
אנשי העיר ⁵ ויקנו מהם אנשי העיר כשלשים וששה איש
וירדפום לפני השער עד השברים ויקום במורד וימס
לבב העם ויהי למים ⁶ וירקע יהושע שמלותיו ויפל
על פניו ארצתה לפני ארון יהוה עד הערב-הוא זוקני
ישראל ויעלו עפר על ראשם ⁷ ויאמר יהושע אלה
אדני יהוה למה העברת העבר את העם הזה את
הירדן לחת אתנו ביד האמרי להאבדנו ולו הואלנו
ונשב בעבר הירדן ⁸ כי אדני מה אמר-אחרי אשר
הפק ישראל ערך לפני איביו ⁹ וישמו הכנען וכל

את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות ⁵
והיה במשך בקרון הוביל בשמעכם (כשמעכם) את
קול השופר יריעו כל העם תרואה נדולה ונפלה
חומה העיר תחתיה ועלו העם איש ננדו ⁶ ויקרא
יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אליהם שאו את ארון
הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יוכלים
לפני ארון יהוה ⁷ ויאמרו (ויאמר) אל העם עברו
וסבו את העיר והחלוץ-יעבר לפני ארון יהוה ⁸ ויהי
כאמור יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה
שופרות הובילים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות
וארון ברית יהוה הולך אחריהם ⁹ והחלוץ הולך-לפני
הכהנים תקעו (תקע) השופרות והמאספ הולך אחריו
הארון הולך ותקע בשופרות ¹⁰ ואת העם צוה יהושע
לאמר לא תריעו ולא תשמיוא את קולכם ולא יצא
מפניים דבר עד יום אמרי אליכם הריעו-ויהריעתם
נו ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו
המחנה וילינו במחנה ¹¹ וישם יהושע בברק וישאו
הכהנים את ארון יהוה ¹² ושבעה הכהנים נשאים
שבעה שופרות הובילים לפני ארון יהוה הולכים הולך
ותקעו בשופרות והחלוץ הולך לפנייהם והמאספ הולך
אחרי ארון יהוה הולך (הולך) ותקע בשופרות ¹⁴
ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה
כה עשו ששת ימים ¹⁵ ויהי ביום השביעי וישכמו
ceilות השחר ויסבו את העיר כמשפט זהה שבע
פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים ¹⁶
ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר
יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר ¹⁷
והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחוב
הוונה תחיה היא וכל אשר אתה בכית-כי החבאתה
את המלכים אשר שלחנו ¹⁸ ורק אתם שמרו מן
החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את
מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו ¹⁹ וכל כסף זהב
וכלי נחשת וברזל-קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא
וירקע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמי העם את
קול השופר ויריעו העם תרואה נדולה ותפל החומה

יהוה ביום הזה וירגמו אותו כל ישראלaben וישראלו
אתם באש ויסקלו אתם באכנים ²⁶ ויקימו עליו גל
אכנים נורול עד היום הזה וישב יהוה מהרין אף על
כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת-קח
עמך את כל עם המלחמה וקום עליה העי ראה נתתי
בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו ²
ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה--
רק שללה ובמהה תבזו לכם שם לך ארבע לעיר
מאחריה ³ ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי
ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישראלם
ליילה ⁴ ויזנו אתם לאמר ראו אתם ארבעים לעיר
מאחרי העיר--אל תרחקו מן העיר מאר והיותם
כלכם וכוקם ⁵ ואנו וכל העם אשר אהי נקרב אל
העיר והיה כי יצאו לקראותנו כאשר בראשונה ונסנו
לפניהם ⁶ ויצאו אחרינו עד התקינו אותם מן העיר--
כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשונה ונסנו לפניהם ⁷
ואתם תקמו מהاورב והורשתם את העיר וננתה יהוה
אליהם בידכם ⁸ והיה כתפשם את העיר תציתו
את העיר באש--כדבר יהוה תעשו ראו צויתך אחכם ⁹
וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל
ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך
העם ¹⁰ וישכם יהושע בקר ויפקד את העם ויעל הוא
זוקני ישראל לפני העם--הען וככל העם המלחמה
אשר אותו עלו ויונשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי
והגנו בינו ובין העי ¹¹ ויקח כחמת אלפים איש ושם
אתם ארבע בין בית אל ובין העי--מים לעיר ¹² וישמו
העם את כל המהנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים
לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק ¹⁴ ויהי
בראות מלך העי יומחרו וישכימו ויצאו אנשי העיר
לקראת ישראל למלחמה הוא וככל עמו למועד--לפני
הערבה והוא לא ידע כי ארבע לו מאחרי העיר ¹⁵
וינגעו יהושע וכל ישראל לפניים וינסו דרך המדבר
ויזעקו כל העם אשר בעיר (בעי) לרדף אחריהם
וירדפו אחריו יהושע ונתקו מן העיר ¹⁷ ולא נשאר

ישבי הארץ ונסבו עליינו והכרתו את שמו מן הארץ
ומה תעשה לשמד הנדול ¹⁸ ויאמר יהוה אל יהושע
קם לך למה זה אתה נפל על פניך ¹⁹ חטא ישראל וنم
עברו את בריתו אשר צויתו אותם וنم לקחו מן החרם
ונם ננכו ונם כחשו ונם שמו בכליהם ²⁰ ולא יכולו בני
ישראל לkom לפנוי איביהם--ערף יפנו לפנוי איביהם
כי היו לחרם לא אסיף להזות עמכם אם לא תשמעו
החרם מקרבכם ²¹ קם קדש את העם ואמרת התקדשו
למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך
ישראל--לא תוכל לkom לפנוי איביך עד הסירכם
ההarem מקרבכם ²⁴ ונקרבתם בקר לשבטיכם והיה
השבט אשר ילכדנו יהוה תקרב לבתים והביה אשר ילכדנו
יהוה יקרב לנברים ²⁵ והיה הנלכד בחרם--ישרף
בаш אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי
עשה נבלה בישראל ²⁶ וישכם יהושע בקר ויקרב
את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה ²⁷ ויקרב את
משפחת יהודה וילכד את משפחת הורחוי ויקרב את
משפחת הורחוי לנברים וילכד זבדי ²⁸ ויקרב את
ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זורת
למטה יהודה ²⁹ ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא
כבוד ליהוה אלהי ישראל--וותן לו תודה והנד נא
לי מה עשית אל תכחח ממני ³⁰ ויען עכן את יהושע
ויאמר אמונה אני חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת
וכזאת עשית ²¹ ואראה (ואראה) בשלל אדרת שנער
אחד טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד
חמשים שקלים משלוח ואחמדם ואקחם והם טמונה
בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיו ²² וישלח יהושע
מלאים וירצזו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף
תחתיו ²³ ויקחם מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל
כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה ²⁴ ויקח יהושע את
עכן בן זורת ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב
ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו
ואת האהלו ואת כל אשר לו וככל ישראל עמו ויעלו
אתם עמק עכור ²⁵ ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרכ

יעיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראלי-בראשנה ³⁴ ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה--כלל הכתוב בספר התורה ³⁵ לא היה דבר מכל אשר צוה משה--אשר לא קרא יהושע ננד כל קהיל ישראל והנשים והטף והנרג החקלאי יהושע ננד כל קהיל ישראל והנשים והטף והנרג החקלאי בקרבם

9 ויהי כשמי כל המלכים אשר עבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הנדול אל מול הלבנון-- החתי והאמרי הכנעני הפלוי החוי והיבטי ² ויתקנבו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראלי--פה אחד ³ וישבי נבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו-- ולע ⁴ ויעשו גם המה בערמלה וילכו ויצויתרו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאות יין בלים ומקעים ומצרים צונגולות בלוות ומטלאות ברגנליהם ושלמות בלוט עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים ⁶ וילכו אל יהושע אל המנהה הנגלן ויאמרו אליו ואל איש ישראלי מארץ רחוקה באננו ועתה כרתו לנו ברית ⁷ ויאמרו (ויאמר) איש ישראלי אל החוי אויל בקרבי אתה יושב ואיך אכורות (אכרת) לך בירת ⁸ ויאמרו אשר עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומ אין תבוא ⁹ ויאמרו אליו מארץ רחוקה מادر באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמעו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים ¹⁰ ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר עבר הירדן--לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות ¹¹ ויאמרו לנו זקנינו וכלי ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידת לדרך ולכו לקראותם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו בירת ¹² זה לחמנו חם הצידינו אותו מבתינו ביום צחינו לכלת אליכם ועתה תנה יבש והוא נקדים ¹³ ואלה נאות הדין אשר מלאנו חדים והנה התבכוו ואלה שלמותינו ונעלנו בלו מרוב הדרך ¹⁴ ויקחו האנשים מצידם ואת פיו יהוה לא שאל ¹⁵ ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם יושבעו להם נשייא הדרה ¹⁶ ויהי מקצתו שלשת ימים אחריו אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבם הם

איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראלי ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראלי ¹⁸ ויאמר יהוה אל יהושע נתה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתנה ויט יהושע בכידון אשר בידך אל העיר ¹⁹ והאורב קם מהרה ממוקמו וירוץו ננטות ידו ויבאו העיר וילכדו וימחרו ויצתו את העיר באש ²⁰ ויפנו אנשי hei אחיהם ויראו והנガ עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה והם הנס המדרב נחפץ אל הרודף ²¹ ויהושע וכל ישראלי ראו כי לכדר הארכ את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי hei ²² ואלה יצאו מן העיר לקראותם ויהו לשראל בתוכך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאר לו שריד ופליט ²³ ואת מלך hei חפשו כי ויקרבו אותו אל יהושע ²⁴ וייהי כללות ישראל להרג את כל ישבי hei בשדה במדבר אשר רדפים בו ויפלו כלם לפיה חרב עד תם וישבו כל ישראל hei ויכו אתה לפיה חרב ²⁵ ויהו כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה--שנים עשר אלף כל אנשי hei ²⁶ ויהושע לא השיב ידו אשר נתה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי hei ²⁷ רק הבהמה ושלל העיר היא בזום להם ישראלי-- כדבר יהוה אשר צוה את יהושע ²⁸ וישראל יהושע את hei וישימה תל עולם שמה עד היום זהה ²⁹ ואת מלך hei תלה על hei עד עת הערב וככובא המשמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבני נдол עדר היום זהה ³⁰ אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי עד היום זהה ³¹ כאשר צוה משה עבר יהוה את ישראל בהר עיבל ³² כऋת מטה עיבל בברית תורה משה--מזבח אבני בני ישראל ככתוב בספר תורה משה--מזבח אבני שלמות אשר לא הנתק עלייהן ברזול ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים ³² ויכתב שם על האבניים את משנה תורה משה אשר כתוב לפני בני ישראל ³³ וכל ישראל זקנינו ושתרים ושפטים עמדים מזה ומזה לארון ננד הכהנים הללו נשאי ארון בירת יהוה כנר כארה--חציו אל מול הר גרים והחציו אל מול הר

עליה ⁶ וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המלחנה הגלילית לאמור אל תרפא יריד מעבדיך עליה אלינו מהרה והושעה לנו ועוזרנו- כי נקצתו אלינו כל מלכי הארץ ישבו החר ⁷ ויעל יהושע מן הגליל והוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל ⁸ ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתיהם לא יעד איש מהם בפניך ⁹ ויבא אליהם יהושע בראשם כל הלילה עליה מן הגליל ¹⁰ ויהם יהוה לפניו ישראל ויכם מכה נדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקרה בו יהו נסם מפני ישראל הם במורד בית חורון יהוה השליך עליהם אבני נדלות מן השם ועד עזקה- וימתו רבים אשר מתו באבני הברד אשר הרנו בני ישראל בחרב ¹² או ידבר יהושע ליהוה ביום תית יהוה את הארץ לפני בני ישראל ויאמר לעני ישראל שם בגבעון רום וירח בעמק אילון ¹³ וידם המשמש וירח עד יקם השמש בחצי השמים ולא אין לבוא כוום תמים ¹⁴ ולא היה כוום הוה לא לבנו ואחריו לשמע יהוה בקיל איש היה כוום הוה לבנו ואחריו לשמע יהוה בקיל איש כי יהוה נלחם לישראל ¹⁵ וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המלחנה הגלילית ¹⁶ וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה ¹⁷ ווינד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחכמים במערה במקדה ¹⁸ ויאמר יהושע גלו אבני נדלות אל פי המערה והפקדו עליה אנשים לשמרם ¹⁹ ואתם אל תעמדו- דרפו אחריו איביכם זונבכם אתם אל תתנום לבוא אל עיריהם כי נתגנם יהוה אלהיכם בידכם ²⁰ ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכחות מכה נדולה מאר- עד תם והשידורים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר ²¹ וישבו כל העם אל המלחנה אל יהושע מקדה בשלים לא חוץ לבני ישראל לאיש- את לשנו ²² ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אליו את חמשת המלכים האלה- מן המערה ²³ ויעשו כן- ויציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלים את מלך חברון את מלך ירמות מלך עגנון- הם וכל מחניהם ויתחנו על גבעון וילחמו

אליו ובקרבו הם ישבים ²⁴ ווישעו בני ישראל ויבאו אל ערים- ביום השלישי ועריהם נבעון והכפירה ובארות וקריות ערים ²⁵ ולא הcomes בני ישראל כי נשבעו להם נשאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשים ²⁶ ויאמרו כל הנשים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם ²⁷ ואת נעשה להם והיה אוטם ולא יהיה לנו קצף על השבועה אשר נשבענו להם ²⁸ ויאמרו אליהם הנשים יחווי יהו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשים ²⁹ ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיים אגנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאר ואתם בקרבו ישבים ³⁰ ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים--לבית אלהי ³¹ ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הנד לעבדך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לחת لكم את כל הארץ ולהשמד את כל ישבי הארץ מפניכם ווירא מאר לנפשינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה ³² ועתה הננו בידך לטוב וכי שיר בעניך לעשות לנו עשה ³³ ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרנו ³⁴ ויתגנם יהושע ביום הוא חטבי עצים ושאבי מים-- לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלים כי לכדי יהושע את העי ויחרימה- כאשר עשה ליריחו ולמלוכה כן עשה לעי ולמלוכה וכי השלימו ישבי גבעון את ישראל ויהיו בקרים ² וויראו מאר- כי עיר נדולה מבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא נדולה מן העי וככל אנשה נברים ³ וישלח אדני צדק מלך ירושלים אל הוה מלך חברון ואל פרעם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגנון- לאמר ⁴ על אל וערני ונכח את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל ⁵ ויאספו ויעלו חמשת מלכי הארץ מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגנון- הם וכל מחניהם ויתחנו על גבעון וילחמו

שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה לבניה ולמלכה ⁴⁰ וככה יחשע את כל הארץ החר והנגב והשפל והאשדות ואת כל מלכיהם--לא השair שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל ⁴¹ ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ נשן ועד נבעון ⁴² ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכה יהושע פעמי אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל ⁴³ וישב יהושע וככל ישראל עמו אל המונת הנגללה

11 ויהי בשם יבין מלך חצור ושלח אל יובב מלך מדורן ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף ² ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות-- ובשפלת ובנפות דור מים ³ המכענין מזרחה ומימיו והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה ⁴ ויצאו הם וככל מוחניהם עם-- עם רב כחול אשר על שפת הים לרבע סוסס ורכב רב מאד ⁵ ויעודו כל המלכים האלה ויבאו יהנו יהדו אל מיו מרום להלחם עם ישראל ⁶ ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם--כי מחר כעת זוית אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תערק ואת מרכבותיהם תשרפ בASH ⁷ ויבא יהושע וככל עם המלחמה עמו עליהם על מיו מרום--פתאום ופלו בהם ויתגנ יהוה ביד ישראל ויכם וירדפום עד צידון ⁸ ורבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה יוכם עד בלתי השair לם שריד ⁹ ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבותיהם שרפ בASH ¹⁰ וישב יהושע בעת ההייא וילכד את חצור ואת מלכה הארץ הכה בחרב כי חצור לפניהם--הוא ראש כל הממלכות האלה ¹¹ וויכו את כל הנפש אשר בה לפני חרב החרים--לא נותר כל נשמה ואת חצור שרפ באש ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכל יהושע ויכם לפני חרב--החרים אוטם אשר צוה משה עבר יהוה ¹² רק כל הערים העמדות על תלים--לא שרפם ישראל זולתי את חצור לברה שרפ יהושע ¹³ וככל שלל הערים האלה והבבמה בזוו להם בני ¹⁴

את מלך לכיש את מלך עגנון ²⁴ ויהיו כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה החלבו אתו קרכו שימו את רגליך על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליך על צוארייהם ²⁵ ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו-- כי יהושע יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אתם ²⁶ ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה ערים ויהיו תלויים על העצים עד הערב ²⁷ ויהיו לעת בוא המשמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים נדלות על פי המערה עד עצם היום הזה ²⁸ ואת מקדה לכדר יהושע ביום ההוא ויכה לפני חרב ואת מלכה-- החרים אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד ויעש למלך מקדה אשר עשה למלך יריחו ²⁹ ויעבר יהושע וככל ישראל עמו ממקדה--לבנה וילחם עם לבנה ³⁰ ויתן יהוה נם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפני חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השair בה שריד ויעש למלכה אשר עשה למלך יריחו ³¹ ויעבר יהושע וככל ישראל עמו מלבנה--לכיש ויחן עליה וילחם בה ³² ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפני חרב ואת כל הנפש אשר בה--ככל אשר עשה לבנה ³³ או על הרים מלך נזר לעזר את לכיש ויכה יהושע ואת עמו עד בלתי השair לו שריד ³⁴ ויעבר יהושע וככל ישראל עמו מלכיש--עגננה ויחנו עליה וילחמו עליה ³⁵ וילכדה ביום ההוא ויכה לפני חרב--את כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללבנה ³⁶ ויעל יהושע וככל ישראל עמו מעגנון--חברונה וילחמו עליה ³⁷ וילכדה ויכה לפני חרב ואת מלכה ואת כל עיריה ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד ככל אשר עשה לעגנון ונחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה ³⁸ וישב יהושע וככל ישראל עמו דברה וילחם עליה ³⁹ וילכדה ואת מלכה ואת כל עיריה ויכם לפני חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השair

ישראל רק את כל האדם הכו לפি חרב עד השמדם אותם- לא השאירו כל נשמה ¹⁵ כאשר צוה יהוה את משה עבduto כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע- לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה ¹⁶ ויהח יהושע את כל הארץ הזאת החר ואות כל הנגב ואת כל ארץ הנשן ואת השפלה ואת הערבה ואת החר ישראל ושפלה ¹⁷ מן החר החלק העלה שער ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת החר חרמון ואת כל מלכיהם לכדר ויכם וימיתם ¹⁸ ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה- מלכמיה ¹⁹ לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי היחי ישבי נבעון את הכל לcko במלחמה ²⁰ כי מאה יהוה והזען את חזק את לכם לקראת המלחמה את ישראל למן החרים לבתי היהות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה ²¹ ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן החר מן חברון מן דבר מן ענן ומכל הרים יהודה ומכל הארץ ישראל עם עיריהם החרים יהושע ²² לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת ובאשדוד- נשארו ²³ ויהח יהושע את כל הארץ ככל אשר צוה יהוה אל משה ויתנה יהושע למלחלה לישראל כמלחketם לשבטיםיהם וארץ שקטה מלחמה

13 יהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים וארץ נשארה הרבה מادر לרשתה ² זאת הארץ הנשארת כל גלויות הפלשתים וכל הנשורי ³ מן השיחור אשר על פניו מצרים ועד נבול עקרון צפונה- לבנוני תהשח המשת סרני פלשתים העוזי והאשדרוי האשקלני הנטוי והעקרוני והעויים ⁴ מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצדנים- עד אפקה עד נבול הארץ ⁵ והארץ הנגלי וכל הלבנון מזרחה השמש מבעל גד תחת החר חרמון- עד לבוא חמת ⁶ כל ישבי החר מן הלבנון עד מושפט מים כל צידנים- אני אורישם מפני בני ישראל רק הפללה לישראל בנחלה כאשר צויתיך ⁷ ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה- לתשעת השבטים וחצי השבט המנשיה ⁸ עמו הראוני ותגדי לcko נחלות- אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבר יהוה ⁹ מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך נחל וכל המישר מידבא- עד דיבון ¹⁰

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה המשיש- מנהל ארנון עד החר חרמון וכל הערבה מזרחה ² סיחון מלך האמרי היושב בחשbon- משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הנלעד ועד יבך הנחל נבול בני עמון ³ ווערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית היישנות ומתיימן- תחת אשדות הפסנה ⁴ וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים- היושב בעשורת ובאדורי ⁵ ומושל בהר חרמון ובסלה ובכל הבשן עד נבול הנשורי והמעכתי וחצי הנלעד- נבול סיחון מלך חשבון ⁶ משה עבר יהוה ובני ישראל חכום ויתנה משה עבר יהוה ירשא לראוני ולנדי ולחצי שבת המנשיה ⁷

לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלה
כאשר דבר להם

14 אלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען-אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראש אבות המטות לבני ישראל ² בנו רחלם כאשר צוה יהוה ביד משה להשעת המטות וחצי המטה ³ כי נתן משה נחלה שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים- נחלה שני נחלה בתוכם ⁴ כי היו בני יוסף שני מותות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבות ומגניהם למקניהם ולקניהם ⁵ כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ ⁶ ויגשו בני יהודה אל יהושע בניגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקני את ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האללים על ארותיו ועל אדרותיך-בקדרש ברנע ⁷ בן ארבעים שנה אני בשלח משה עבר יהוה אליו מקדש ברנע-לרגל הארץ ויאשב אותו דבר אשר עם לבבי ⁸ ואחיו אשר עלו עמי מסיו את לב העם ואני מלאתי אחריו יהוה אלהי ⁹ וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגליך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת אחריו יהוה אלהי ¹⁰ ועתה הנה חיה יהוה אותו אשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר החלך ישראל במדבר ועתה הנה אני היום בן חמיש וחמש שנה ¹¹ עודני היום חזק אשר ביום שלח אותו משה כחיו וככחו עתה למלחמה ולצאת ולובוא ¹² ועתה תנה לי את החר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערבים נדלות בצרות-אול יהוה אתה וורחותם כאשר דבר יהוה בצרות וברכו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה ¹³ ויברכו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה על כן היה חברון לכלב בן יפנה הקני לנחלה עד היום הזה-יعن אשר מלא אחריו יהוה אלהי ישראל ¹⁵ ושם חברון לפנים קריית ארבע האדים הנדריל בענקים הוא והארץ שקתה מלחמה

וכל ערי סיכון מלך האמרי אשר מלך בחשbon-עד גבול בני עמן ווגלעד ונגול הנסורי והמעכתי וכל הרים והרmons וכל הבשן-עד סלכה ¹² כל מלכות עון בכשן אשר מלך בשתרות ואדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם ¹³ ולא הורשו בני ישראל את הנשורי ואת המעצתי וישב נשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה ¹⁴ רק לשבט הלי לא נתן נחלהashi יהוה אלהי ישראל הוא נחלהתו כאשר דבר לו ¹⁵ ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם ¹⁶ ויהו להם הנבול מערודער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר-על מידבא ¹⁷ חשbon וכל עיריה אשר במישר דבר נחל ארנון ובכotta בעל ובכotta בעריה אשר יריה וקרמת ומפעת ¹⁸ וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק ²⁰ ווביית פער ואשדות הפסנה ובית הישות ²¹ וכל ערי המישר וכל מלכות סיכון מלך האמרי אשר מלך בחשbon אשר הכה משה אותו ואת נשייא מדין את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיכון ושבבי הארץ ²² ואת בלעם בן בעור הקוסם-הרגנו בני ישראל בחרב אל חללייהם ²³ ויהו גבול בני ראובן-הירדן ונגול זאת נחלה בת בני ראובן למשפחות הערים וצריהן ²⁴ ויתן משה למטה נד לבני נד למשפחתם ²⁵ ויהו להם הנבול-יעזר וכל ערי הגלעד וחצי הארץ בני עמן עד ערודער אשר על פני רבה ²⁶ ומחשbon עד רמת המצפה ובכטנים וממחנים עד גבול לדבר ²⁷ ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתיר מלכות סיכון מלך חשbon הירדן ונבל-עד קצחים נרתת עבר הירדן מזרחה ²⁸ זאת נחלה בת נד למשפחתם הערים וצריהם ²⁹ ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה- למשפחות ³⁰ ויהו גבולם ממחנים כל הבשן כל מלכות עון מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בכשן- שישים עיר ³¹ וחצי הגלעד ועתרות ואדרעי ערי מלכות עון בכשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחות ³² אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה ³³ ולשבט הלי-

תתתיו ²⁰ זאת נחלה מטה בני יהודה--למשפחים
ויהי הערים מקצתה למטה בני יהודה אל נבול
אדום בנבבה-קבצאל ועדר וינור ²² וקינה ורימונה
ועדודה ²³ וקדש וחצור ויתנן ²⁴ זיפ וטלם ובעלות
וחצור חדתה וקריות חדרון היא חצור ²⁶ אמס ושמע
ומולדה ²⁷ וחצ'ר גדה וחשמון ובית פלט ²⁸ וחצ'ר
שועל ובאר שבע ובזיוותיה ²⁹ בעלה ועיים ועצם ³⁰
ואלהולר וכסיל וחרמה ³¹ וצקלג'ן ומדמנה וסנסנה ³²
ולבאות ושלחים ועין ורמןן כל ערדים עשרים ותשע
וחצ'ריהן ³³ בשפלה--אשთאול וצרצה ואשנה ³⁴ וזונוח
ועין גנים תפוח והעינים ³⁵ ירמות ועדלים שכוה ויעקה
ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערדים ארבע
עשרה וחצ'ריהן ³⁷ צנן וחדשה ומגדל גד ³⁸ ודילען
והמצפה ויקתאל ³⁹ לכיש ובצקת ענגלון ⁴⁰ וככון
ולחמס וכתלייש ⁴¹ וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה
ערדים שש עשרה וחצ'ריהן ⁴² לבנה ועתד ועשן ⁴³
ויפתח ואשנה ונציב ⁴⁴ וקעילה ואכזיב ומראה ערדים
תשע וחצ'ריהן ⁴⁵ עקרון ובנתיה וחצ'ריה ⁴⁶ מערקון
וימיה כל אשר על יד אשדוד וחצ'ריהן ⁴⁷ אשדור
בנתיה וחצ'ריה עזה בנותיה וחצ'ריה--עד נחל מצרים
והים הגבול (הגדרו) ונבול ⁴⁸ ובהר--שמיר ויתר
ושוכנה ⁴⁹ ורנה וקרית סנה היא דבר ⁵⁰ וענבל ואשתמה
וענים ⁵¹ וונשן וחלן ונלה ערדים אחת עשרה וחצ'ריהן
ארב ורומה ואשען ⁵³ ווינום (וינום) ובית תפוח
ואפקה ⁵⁴ וחמטה וקרית ארבע היא חברון--וצעיר
ערדים תשע וחצ'ריהן ⁵⁵ מעון כרמל ויזף וויטה ⁵⁶
ויזערעל ויקדעם וזונוח ⁵⁷ הakin נבעה ותמנה ערדים
עشر וחצ'ריהן ⁵⁸ חלהול בית צור וגדור ⁵⁹ ומערת
ובית ענות ואלהקן ערדים שש וחצ'ריהן ⁶⁰ קריית בעל
היא קריית עירם--והרבה ערדים שתים וחצ'ריהן ⁶¹
במדבר--בית הערבה מדין וסכמה ⁶² והנגבן ועיר
המלח ועין נדי ערדים שש וחצ'ריהן ⁶³ ואת היובסי
יושבי ירושלם לא ייכלו (יכלו) בני יהודה להורישם

15 ויהי הנורל למטה בני יהודה--למשפחותם אל גבולם אדום מדבר צן נגבה מקצתה תימן 2 ויהי להם גבולם נגב מקצתה ים המלח מן הלשון הפה נגבה 3 ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרוון ועלה אדרה ונסב הקרקהעה 4 ועבר עצמונהו ויצא נחל מצרים והיה (והי) תצאותה הנבול ימה זה יהיה לכם גבולם נגב 5 ונבול קדרמה ים המלח עד קצה הירדן 6 ועלה הנבול בית חנלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הנבול אבן בהן בן ראובן 7 ועלה הנבול דרכה מעמק עכור וצפונה פנה אל הנגלל אשר נכח למעלה אדים אשר מנגב לנחל ועבר הנבול אל מי עין שמש והיו תצאותיו אל עין רגל 8 ועלה הנבול ני בן הנם אל כתף היבוסי מנגב-- היא ירושם ועלה הנבול אל ראש ההר אשר על פני ני הנם ימה אשר בקצתה עמק רפאים צפונה 9 ותאר הנבול מראש ההר אל מעין מי נפתחו ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הנבול בעלה היא קריית ערים 10 ונסב הנבול מבعلاה ימה אל הר שער ועבר אל כתף הר יערם מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמןנו 11 ויצא הנבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הנבול שכרונה ועבר הר הבעל ויצא יבנאל והיו תצאות הנבול ימה 12 ונבול ים הימה הנדור וגבול זה נבול בני יהודה סביב--למשפחותם 13 ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהודה להושא-- את קריית ארבע עבוי הענק היא חברון 14 וירוש שם כלב את שלושה בני הענק--את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק 15 ויעל שם אל ישבי דבר ושם דבר לפנים קריית ספר 16 ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה--ונתני לו את עכסה בית לאהה 17 וילכדה עתניאל בן קני אחוי כלב וויתן לו את עכסה בתו לאשה 18 ויהי בבואה ותסיתחו לשאול מאת אביה שדה ותצנה מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך 19 ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני ונתהה לגולת מים וויתן לה את גולת עליות ואת גולת

מנשה ונבול מנסה מוצפּון לנחל ויהו תצאתיו הימה **10** נגהה לאפרים וצפונה למנשה ויהו הים נבולו ובאשר יפנען מוצפּון וביששכר מזרחה נבויה למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה יוכלעם ובנותיה **11** ואת ישבי דאר ובנותיה ישבי עין דר ובנותיה ישבי הענק ובנותיה ישבי מג'רו ובנותיה-**12** שלשת הנפה **12** ולא יכלו בני מנסה להוריש את הערים האלה היואל הכנעני לשבת הארץ הזאת **13** ויהו כי חזקן בני ישראל ויתנו את הכנעני למס ווזורש לא הורישו **14** וירדרבו בני יוסף את יהושע לאמר מדוונתת לי נחל הנורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה **15** ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עליה לך הירעה ובראת לך שם בארץ הפרוי והרפאים כי אין לך הר אפרים **16** ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורקב ברזל בכל הכנעני היישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל **17** ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר **18** עם רב אתה וכח גדול לך-לא יהיה לך נורל אחד **18** כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראוו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רקב ברזל לו-כי חזק הוא

18 ויקחו כל עדת בני ישראל שלה וישכנו שם את האל מועד והארץ נכבה לפניהם **2** וויתרו בני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם-שבעה שבטים **3** ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרש את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי ויקמו וויתהלו בארץ ויכתבו אותה לפני נחלתם- ויבאו אליו **5** וחתולקן אתה לשבעה חלקים יהודה עמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעדמו על נבולם מוצפּון **6** ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והכתם אליו הנה ויריחו לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו **7** כי אין חלק ללוים בקרבתם כי כהנת יהוה נחלתו גור וראובן וחצי שבט המנסה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבר יהוה **8** ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את החלכים לכתב קנה נגהה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי

מורחה המכבר עליה מירicho בחר-**8** בית אל **2** ויצא מבית אל לוזה ו עבר אל נבול הארכי עתרות **3** וירדימה אל נבול הפלטי עד נבול בית חורן תחתון-**4** ועד נור והיו תצאתו ימה **4** וויהלו בני יוסף מנסה ואפרים **5** ויהו נבול בני אפרים למשפחתם ויהו נבול נחלתם מזרחה עתרות אדר עד בית חורן עליון **6** ויצא הנבול הימה המכמתת מוצפּון ונוב נבול מזרחה תאנת שלה ו עבר אותו מזרחה ינוהה **7** וירד מינוחה עתרות ונערתיה ופגע ביריחו ויצא הירדן **8** מטופח ילק הנבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה **9** ואת נחלת מטה בני אפרים בתוך נחלת בני מנסה-כל המבדלוות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנסה-כל הערים וחצרה **10** ולא הורישו את הכנעני היושב בנור וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה והוא למס עבד

17 ויהי הנורל למטה מנסה כי הוא בכור יוסף- למכיר בכור מנסה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן **2** ויהי לבני מנסה הנוטרים למשפחתם- לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנסה בן יוסף הוכרים- למשפחתם **3** וצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנסה לא היו לו בניהם- כי אם בנות ואלה שמות בנותיו- מחללה ונעה חנלה מלכה ותרצה **4** ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשאים לאמר יהוה צוה את משה לחת למו נחלה בתוך אחינו וויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחינו אביהן **5** וויפלו חבלי מנסה עשרה-**6** בלבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן כי בנות מנסה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד הייתה לבני מנסה הנוטרים **7** ויהי נבול מנסה מאשר המכמתת אשר על פני שם וחלק הנבול אל הימין אל ישבי עין תפוח **8** למנשה הויה ארץ תפוח ותפוח אל נבול מנסה לבני אפרים **9** וירד הנבול נחל קנה נגהה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי

19 ויצא הנורל השני לשמעון--למטה בני שמעון למשפחותם ויהיו נלחם בחק נחלת בני יהודה 2 ויהיו להם בנחלתם--באדר שבע ושבע ומולדת 3 וחצר שועל וכלה ועצם 4 ואלהתול ובתול וחדרמה 5 וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה 6 ובית לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה וחצרהן 7 עין רמון ועתר ושען ערים ארבע וחצרהן 8 וככל החצרים אשר סכבות הערים אלה עד בעלת באדר ראמות נnb זאת נחלת מטה בני שמעון--למשפחותם 9 מהבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה החלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם 10 ויעל הנורל השלישי לבני זבולון למשפחותם ויהי גובל נחלתם עד שריד 11 וועלה גובלם לימה ומרעהה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פניהם 12 ושב משריד קדרמה מזרחה המשמש על גובל כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע 13 ומשם עבר קדרמה מזרחה נתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתוар הנעה 14 ונסב אותו הנובל מצפון חנתן והיו תצאותיו ני יפתח אל 15 וקצתה ונחל ושמרוון יידאליה ובית לחם ערים שתים עשרה וצעריהן 16 זאת נחלת בני זבולון למשפחותם--הערים האלה וחצרהן 17 ליששכר--יצא הנורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם 18 ויהי גבולם--ירעאלה והכסולות ושונם 19 וחרם ועין ננים ועין חרדה ובית פצץ 20 ופגע הנובל בתבור ושהצומה (ישחצימה) ובית וקשיון ואבץ 21 ורמת ועין ננים ועין חרדה ובית פצץ 22 ונחל נגב 23 והירדן יגבל אותו לפאת קדרמה זאת נובל נגב 24 ונחל נגבו לגוליתה סביב--למשפחותם 25 וזה הערים למטה בני בנימין--למשפחותיהם יריחו ובית הערים והרומים והפרה ועפרה 26 וככפר העמנו (העמנו) והעפני וגביע ערים שתים עשרה וחצרהן 27 ורקם וירפאל ותראליה 28 וצלאל האלף והיבוסי היא ירושלים ובעת קרייה--ערם ארבע עשרה וחצרהן 29 וזאת נחלת בני בנימין למשפחותם

את הארץ לאמר לו והתהלך בארץ וכתבו אותה ושבו אל ופה אשליך لكم נורל לפני יהוה בשללה 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבו על רמות לשבעה חלקיים על ספר ויבאו אל יהושע אל המהנה שללה 10 וישליך להם יהושע נורל בשללה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני יהודה לבני יהוה ויחלק ויעל גובל מטה בני בנימין--למשפחותם ויצא גובל גורלים בין בני יהודה ובין בני יוסף 12 ויהי להם הנובל לפאת צפונה מן הירדן ועלה הנובל אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה (והיו) תצאותיו מדברה בית און 13 ועבר משם הנובל לוזה אל כתף לוזה נגב--היא בית אל וירד הנובל עטרות אדר על ההר אשר מניב לביית חرون תחתון 14 ותאר הנובל ונסב לפאות ים נגב מהן ההר אשר על פניהם בית חرون נגב והיה (והיו) תצאותיו אל קריית בעל היא קריית יערם עיר בני יהודה זאת פאות ים 15 ופאת נגב מקצתה קריית יערם ויצא הנובל ימה ויצא אל מעין מי נפתחה 16 וירד הנובל אל קצתה ההר אשר על פניהם בין הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד ני הנם אל כתף היבוסי נגב והיה (והיו) רג'ל 17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדרים וירד אבן בהן בן דראון 18 ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבה 19 ועבר הנובל אל כתף בית חנלה צפונה והיה (והיו) תצאותיו (הצאות) הנובל אל לשון ים המלח צפונה אל קצתה הירדן נגב זה ונובל נגב 20 והירדן יגבל אותו לפאת קדרמה זאת נובל נגב בנימין לגוליתה סביב--למשפחותם 21 וזה הערים והרומים והפרה ועפרה 22 ובית הערים והעפני וגביע ערים שתים עשרה וחצרהן 23 ורקם וירפאל ותראליה 24 וככפר העמנו (העמנו) והעפני וגביע ערים שתים עשרה וחצרהן 25 נגבוון ובארות 26 והמצפה והכפירה והמצפה 27 ורמלה וצלאל האלף והיבוסי היא ירושלים ובעת קרייה--ערם ארבע עשרה וחצרהן 28 וצלאל האלף והיבוסי היא זאת נחלת בני בנימין למשפחותם

אכזיבה ³⁰ ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצירין ³¹ וזאת נחלת מטה בני אשר--למשפחות הערים האלה וחצירין ³² לבני נפתלי יצא הנורל השמי--לבני נפתלי למשפחות ³³ ויהיו נבולם מhalf מאלו בצענים ואדרמי הנקב ויבנאל--עד לקום ויהיו תצאיו הירדן ³⁴ ושב הנבול מה אזנות תבור ויצא שם חוקקה ופגע בובלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מורה המשם ³⁵ ועריו מבצר--הצדדים צר וחמת רקט וכנרת ³⁶ ואדרמה והרמה וחצירין ³⁷ וקדש ואדרעי ועין חצור ³⁸ ויראן ומנדל אל חרט ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצירין ³⁹ זאת נחלת מטה בני נפתלי--למשפחות הערים השבעי ⁴⁰ למטה בני דין למשפחות יצא הנורל וחצירין ⁴¹ למטה נבו נחלתם--צדעה ואשתאול וער שמש ⁴² ושלובין ואילון ויתלה ⁴³ ואילון ותמנתה ועקרון ⁴⁴ ואלהקה ונבתון ובعلת ⁴⁵ ויהיד בני ברק וגת רמנון ⁴⁶ ומוי הירקון והרkon עם הנבול מול יפו ⁴⁷ ויצא נבול בני דין מהם ויעלו בני דין וילחמו עם לשם ויליכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו לשם דין כשם דין אביהם ⁴⁸ זאת נחלת מטה בני דין--למשפחות הערים האלה וחצירין ⁴⁹ ויכלו לנחל את הארץ לנבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם ⁵⁰ על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל--את תמנה סרחה בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה ⁵¹ אללה נחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למותם בני ישראל בנורל בשלח לפני יהוה--פתח אהל מועד ויכלו מחلك את הארץ

21 וינשו ראשיה האבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי האבות המתו לבני ישראל אל ² וידברו אליהם בשלה בארץ כנען ³ לאמר יהוה צוה ביד משה לחתת לנו ערים לשבה ומגרישון ⁴ להמתנו וויתנו בני ישראל ללוים מנהלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגרישון ⁴ יצא הנורל למשפחה קהתיו ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בנורל--ערים שלוש עשרה ⁵ ולבני קהת הנזיררים ממשפחה מטה אפרים וממטה דין ומחצית מטה מנשה בנורל--ערים עשר ⁶ ולבני גרשון ממשפחה מטה יששכר וממטה אשר וויתנו גרשון מטה יהודה ובבשן בנורל--ערים שלוש עשרה ⁷ לבני מררי למשפחה מטה ראוון וממטה גדר וממטה זבולון--ערים שתים עשרה ⁸ וויתנו בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מגרישון ⁹ כאשר צוה יהוה ביד משה בנורל ⁹ וויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון--את הערים האלה אשר יקרא אהרן בשם ¹⁰ ויהי לבני אהרן ממשפחה קהתי מבני לוי כי להם היה הנורל ראשנה ¹¹ וויתנו להם את קריית ארבע אבי הענק היא חברון-- בהר יהודה ואת מגישה סביתה ¹² ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזהו ¹³ ולבני

אכזיבה ³⁰ ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצירין ³¹ וזאת נחלת מטה בני אשר--למשפחות הערים האלה וחצירין ³² לבני נפתלי יצא הנורל השמי--לבני נפתלי למשפחות ³³ ויהיו נבולם מhalf מאלו בצענים ואדרמי הנקב ויבנאל--עד לקום ויהיו תצאיו הירדן ³⁴ ושב הנבול מה אזנות תבור ויצא שם חוקקה ופגע בובלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מורה המשם ³⁵ ועריו מבצר--הצדדים צר וחמת רקט וכנרת ³⁶ ואדרמה והרמה וחצירין ³⁷ וקדש ואדרעי ועין חצור ³⁸ ויראן ומנדל אל חרט ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצירין ³⁹ זאת נחלת מטה בני נפתלי--למשפחות הערים השבעי ⁴⁰ למטה נבו נחלתם--צדעה ואשתאול וער שמש ⁴² ושלובין ואילון ויתלה ⁴³ ואילון ותמנתה ועקרון ⁴⁴ ואלהקה ונבתון ובعلת ⁴⁵ ויהיד בני ברק וגת רמנון ⁴⁶ ומוי הירקון והרkon עם הנבול מול יפו ⁴⁷ ויצא נבול בני דין מהם ויעלו בני דין וילחמו עם לשם ויליכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו לשם דין כשם דין אביהם ⁴⁸ זאת נחלת מטה בני דין--למשפחות הערים האלה וחצירין ⁴⁹ ויכלו לנחל את הארץ לנבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם ⁵⁰ על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל--את תמנה סרחה בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה ⁵¹ אללה נחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למותם בני ישראל בנורל בשלח לפני יהוה--פתח אהל מועד ויכלו מחلك את הארץ

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר ² דבר אל בני ישראל לאמר לנו לכם את ערי המקלט אשר דברתוי אליכם ביד משה ³ לunos שמה רוצח מכח נפש בשנה בבל רעת והיו לכם למקלט מוגאל הדין ⁴ ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באוני זקי העיר ההייא את דבריו ואספו אותו העירה אליהם וונתנו לו מקום וישב עם ⁵ וכי ירדף נאל הדין

אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח--את חברון
ואת מנרשה ואות לבנה ואות מנרשה ³⁷ ואות יתר ואות
עיר ואות מנרשה כל ערים ארבע ³⁸ כל הערים לבני
מררי למשפחות הנוטרים משפחות הלוים ויהי
גורלם--ערים שתים עשרה ³⁹ כל ערי הלוים בתוך
אחוזה בני ישראל--ערים ארבעים ושמנה ומנרשין ⁴⁰
ההינה הערים האלה--עיר עיר ומגשיה סביבתייה
כן לכל הערים האלה ⁴¹ ויתן יהוה לישראל את כל
הארץ אשר נשבע לחת לאביהם וירושו וישבו בה ⁴²
וינח יהוה להם מסביב כל אשר נשבע לאביהם ולא
עמד איש בפניהם מכל איביהם--את כל איביהם נתן
יהוה בידם ⁴³ לא נפל דבר--מכל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא

22 אז יקרא יהושע לראובני ולנדי ולחציו מטה
מנרשה ² ויאמר אליהם--אתם שמרתם את כל אשר
צוה אתכם משה עבר יהוה ותשמעו בקולי לכל
אשר צויתו אתכם ³ לא עזבתם את אחיכם זה ימים
רבים עד היום הזה ושמרתם--את משמרת מצות יהוה
אליהם ⁴ ועתה הנה יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר
דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאלהיכם אל ארץ
אחוזהם אשר נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן
ך שמרו מאד לעשות את המצויה ואת התורה
אשר צוה אתכם משה עבר יהוה לאהבה את יהוה
אליהם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבכה
בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ⁶ ויברכם
יהושע וישלחם וילכו אל אלהיהם ⁷ ולחציו שבט
המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם
מעבר (בעבר) הירדן ימה ונם כי שלחם יהושע אל
אליהם--ויברכם ⁸ ויאמר אלהים לאמר בנים
רבים שוכנו אל אלהיכם ובמקנה רב מאד בכסף
ובזהב ובכונחת ובכברזול ובשלמות הרבה מאד חלקו
שלל איביכם עם אחיכם ⁹ וישבו וילכו בני ראובן
ובני גדי וחציו שבט המנשה מאות בני ישראל משללה
אשר בארץ כנען--ללכת אל ארץ הנלעד אל ארץ
אחוזהם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה ¹⁰ ויבאו
אל נילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן

ואות מנרשה ואות לבנה ואות מנרשה ¹⁴ ואות יתר ואות
מנרשה ואות אשטע ואות מנרשה ¹⁵ ואות חלן ואות
מנרשה ואות דבר ואות מנרשה ¹⁶ ואות עין ואות מנרשה
ואות יטה ואות מנרשה את בית שמש ואות מנרשה ערים
תשע--מאת שני השבטים האלה ¹⁷ וממטה בנימין את
גביעון ואות מנרשה את גבע ואות מנרשה ¹⁸ את ענתה
ואות מנרשה ואת עלמון ואות מנרשה ערים ארבע
¹⁹ כל ערי בני אהרן הכהנים--שלש עשרה ערים
ומנרשין ²⁰ ולמשפחות בני קחת הלוים הנוטרים
מבני קחת ויהו ערי גורלם ממטה אפרים ²¹ ויתנו
לهم את עיר מקלט הרצח את שם ואות מנרשה--
בהר אפרים ואת נור ואת מנרשה ²² ואת קבצים ואות
מנרשה ואת בית חורון ואת מנרשה ערים ארבע ²³
וממטה דן--את אלתקא ואת מנרשה את נבותון ואת
מנרשה ²⁴ את אילון ואת מנרשה את נט רמון ואת
מנרשה ערים ארבע ²⁵ וממחזית מטה מנשה--את
תעניך ואת מנרשה ואת נט רמון ואת מנרשה ערים
שבעים ²⁶ כל ערים עשר ומנרשין למשפחות בני קחת
הנוטרים ²⁷ ובבני גרשון משפחת הלוים--מחזית מטה
מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון (גלון) בבשן
ואות מנרשה ואת בעשתרה ואת מנרשה את עין גנים
וממטה יששכר את קשווון ואת מנרשה את דברת
²⁸ ואת מנרשה ²⁹ את ירמות ואת מנרשה את עין גנים
ואת מנרשה ערים ארבע ³⁰ וממטה אשר את משאל
 ואת מנרשה את עבדון ואת מנרשה ³¹ את חלקת ואת
מנרשה את רחוב ואת מנרשה ערים ארבע ³² וממטה
מנרשה ואת רחוב ואת קרתן ואת קרתן ואת
נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדרש בנילול ואת
מנרשה ואת חמת דאר ואת מנרשה ואת קרתן ואת
מנרשה ערים שלש ³³ כל ערי גרשוני למשפחות--
שלש עשרה עיר ומנרשין ³⁴ ולמשפחות בני מררי
הלוים הנוטרים--מאות מטה זבולון את יקנעם ואת
מנרשה את קרתת ואת מנרשה ³⁵ את דמנה ואת
מנרשה את נהיל ואות מנרשה ערים ארבע ³⁶ וממטה
נד את עיר מקלט הרצח את רמת בנילען ואת מנרשה

ונעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח
 27 כי עד הוא בינוינו ובניכם ובין דורותינו אחרינו
 לעבד את עבדת יהוה לפני בعلותינו ובזבחינו
 ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבניינו אין לכם
 חלק ביהוה 28 ונאמר--והיה כי יאמרו אלינו ואל
 דורותינו מחר ואמרנו ראו את הבנית מזבח יהוה אשר
 עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח--כי עד הוא בינוינו
 ובניכם 29 חיללה לנו ממנו למדר ביהוה ולשוב
 היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח-
 מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפניו משבנו 30 וישמע
 פינחס הכהן ונשיא הדרה וראשי אלפי ישראל אשר
 אותו הדברים אשר דברו בני רואבן ובני נד ובני
 מנשה וויטב בעיניהם 31 ויאמר פינחס בן אלעזר
 הכהן אל בני רואבן ואל בני נד ואל בני מנשה היום
 ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלהם ביהוה המעל
 זהה או הצלתם את בני ישראל--מיד יהוה 32 וישב
 פינחס בן אלעזר הכהן והנשאים מאת בני רואבן
 ומאת בני נד מארץ הגלעד אל ארץ כנען-אל בני
 ישראל וישבו אותם דבר 33 וויטב הדבר בעיני בני
 ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעולות
 עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני רואבן ובני
 נד ישיבם בה 34 ויראו בני רואבן ובני נד לモזבח כי
 עד הוא בינוינו כי יהוה האללים

23 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה
 לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זkon בא בימים 2
 ויקרא יהושע לכל ישראל--לזקנו ולראשיו ולשפטיו
 ולשטריו ויאמר אלהם--אני וקنت באתי בימים 3 ואותם
 ראייתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגויים
 האלהה--מן פניכם כי יהוה אלהיכם הוא הгалחם لكم 4
 ראו הפלתי לכם את הגויים הנשארים האלה בנחלה--
 לשבטים מן הירדן וכל הגויים אשר הכרתי והם
 הנadol מבוא השם 5 ויהוה אלהיכם הוא הדרפם
 מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירושתם את ארצם
 כאשר דבר יהוה אלהיכם لكم 6 וחזקתם מادر--
 לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה

ובני נד וחצי שבת המנשה שם מזבח על הירדן--
 מזבח נדrole למראה בו יושמעו בני ישראל לאמור הנה
 בני רואבן ובני נד וחצי שבת המנשה את המזבח
 אל מול ארץ כנען--אל גלילות הירדן אל עבר בני
 ישראל 12 וישמעו בני ישראל ויקחלו כל עדת בני
 ישראל שלא לעלות עליהם לצבא 13 וישלחו בני
 ישראל אל בני רואבן ואל בני נד ואל חצי שבת
 המנשה--אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן
 14 ועשרה נשאים עמו--נשיא אחד נשיא אחד לבית
 אב לכל מנות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה
 לאלפי ישראל 15 ויבאו אל בני רואבן ואל בני נד
 ואל חצי שבת המנשה--אל ארץ הגלעד מה המעל הזה אשר
 לאמר 16 כי אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה
 מעלהם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה--
 בכנותם لكم מזבח למדרכם הרים ביהוה 17 המעת
 לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה
 ויהי הנגף בעדת יהוה 18 ואתם תשיבו הרים מאחרי
 יהוה והיה אתם תמדדו הרים ביהוה ומחר אל כל
 עדת ישראל יקצף 19 ואך אם טמאה ארץ אחזותכם
 עברו לכם אל ארץ אחזות יהוה אשר שכן שם משכן
 יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמדדו ואתנו אל
 תמדדו בכנותם لكم מזבח מבלעדי מזבח יהוה
 אלהינו 20 הלא עכן בן זרח מעל בחרם ועל כל
 עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בענו 21
 ויענו בני רואבן ובני נד וחצי שבת המנשה וידברו
 את ראש אלפי ישראל 22 אל אלהים יהוה אל אלהים
 יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במדר ואם במעל
 ביהוה אל תושענו היום הזה 23 לבנות לנו מזבח
 לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עליה למנחה
 24 ואם לעשות עליו זבחו שלמים--יהוה הוא יבקש
 ואם לא מדagna מדבר עשינו את זאת לאמר מחר
 יאמרו בניכם לבניינו לאמיר מה לכם וליהוה אלהי
 ישראל 25 וגבול נתן יהוה בינו ובניכם בני רואבן
 ובני נד את הירדן--אין לכם חלק ביהוה והשבתו
 בניכם את בינו לבלי ירא את יהוה 26 ונאמר--

ירדו מצרים ⁵ וASHLACH את משה ואת אהרן ואנפ' את מצרים כאשר עשית בקרבו ואחר הוצאתו אתכם ⁶ ואוציא את אבותיכם מצרים ותבראו הימה וירדפו מצרים אהרי אבותיכם ברכוב ובפרשים-ים סוף ⁷ ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביןיכם ובין המצרים ויבא עליו את הים וכסחו ותרIANה עיניכם את אשר עשית במצרים ותשבו במדבר ימים רבים ⁸ ואבא (אבא) אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואtan אותם בידיכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם ⁹ ווקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישראל ויקרא לבלעם בן בעור-¹⁰ לקלל אתכם ¹¹ ולא אביו לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידיו ¹² ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בהם בעלי יריחו האמרי והפריז והכנעני והחתי והגרנשי החוי והיבוסי ואtan אותם בידיכם ¹³ וASHLACH לפניכם את הצרעה ותגרש בקשתק ¹⁴ ואtan لكم ארץ אשר לא יגעה בה ועריהם אשר לא בניהם ותשבו בהם כרמים וויתים אשר לא נטעתם אתם אכלים ¹⁵ ועתה יראו את יהוה ועבדו אותו-בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אתכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה ¹⁶ מי העברון-אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר עבר (מעבר) הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם ישבים בארצם ואנכי וביתו נעבד את יהוה ¹⁷ ויען העם ויאמר חלילך לנו מעזב את יהוה-לעבד אלהים אחרים ¹⁸ כי יהוה אלהינו הוא המעלת אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לנו את האות הגדולה האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הילכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם ¹⁹ וינגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ-מפניו נם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו ²⁰ ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה-כי אלהים קדשים הוא אל קנוו הוא לא ישא ואtan לעשו את הרכ שער לדרשת אותו ויתקב ובניו לבתיו סור ממנה ימין ושמאל ²¹ לבתיו בא בנים האלה הנשאים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכיר ולא תשבעו ולא תעבורם ולא תשתחוו להם ²² כי אם ביהוה אלהים חרבקו כאשר עשיתם עד היום זהה ²³ ווירוש יהוה מפניכם גוים נדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום זהה ²⁴ איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהים הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם ²⁵ ונשמרתם מאר לנטותיכם לאהבה את יהוה אלהים ²⁶ כי אם שוב השובו ורבקתם ביתר הנויים האלה הנשאים האלה אתכם ותתחננתם בהם ובאתם בהם והם בכם ²⁷ ידועו תדרשו כי לא יוסף יהוה אלהים להרשים את הנויים האלה מפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשחת בצדיכם ולצנינם בעיניכם עד אבדכם מעל הארץ הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים ²⁸ והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהים עליהם-הכל באו לכם לא נפל דבר אחד ²⁹ וזהו כאשר בא עליהם כל הדבר ממו נפל דבר אחד ³⁰ והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהים אליכם כנ' ביבא יהוה עליהם את כל הדבר הרע-עד השמידו אותם מעל הארץ הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים ³¹ בעברכם את ברית יהוה אלהים אשר צוה אתכם להלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויהם להם-וחדרה אף יהוה בכם ואבדתם מורה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם ³²

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לconi ישראל ולראשו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלים ² ויאמר יהושע אל כל העם כי אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ובןchor ויעבדו אלהים אחרים ³ ואכח את אביכם את אברהם ממעבר הנהר ואולדך את יצחק ⁴ כנען וארב (וארבה) את זרעו ואtan לו את יצחק ⁴ ואtan ל'צחק את יעקב ואת עשו ואtan לעשו את הרכ שער לדרשת אותו ויתקב ובניו

לפשעם ולחתאותיכם ²⁰ כי תעובו את יהוה ועבדתם אליה נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם ²¹ ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נعبد ²² ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים ²³ ועתה הסירו את אליה הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהינו נعبد ובוקל נشمע ²⁴ ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נعبد ובקול נשמע ²⁵ ויכרת יהושע ברית עם ביום ההוא וישם לו חוק ומשפט בשכם ²⁶ ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורה אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה ²⁷ ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה--כי היא שמעה את כל אמריו יהוה אשר דבר עמו והיתה בכם לעדה פן תחשון באלהיכם ²⁸ וישלח יהושע את העם איש לנחלתו ²⁹ ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבר יהוה--בן מאה ועשר שנים ³⁰ ויקברו אותו בנבול לנחלתו בתמנת סרחה אשר בהר אפרים מצפון להר געש ³¹ ויעבר ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי זוקנים אשר הארכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל ³² ואות עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלוקת השדה אשר קנה יעקב מאות בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה ³³ ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אותו בנבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים

את שלשה בני הענק 21 ואת היבוסי ישב ירושלים לא הורישו בני בנימן וישב היבוסי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה 22 ויעלו בית יוסף נם הם בית אל ויהוה עםם 23 וויתרו בית יוסף בביה אל ושם העיר לפניים לו 24 ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו ערך חסד 25 ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפני חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו 26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לו--הוא שמה עד היום הזה 27 ולא הוריש מנסה את בית שאן ואת בנויותה ואת הענק ואת בנויותה ואת יושב (יושבי) דור ואת בנויותה ואת יושביו בלבם ואת בנויותה ואת יושביו מנדנו ואת בנויותה וויאל הכנעני לשכבה בארץ זו 28 ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני היושב בנויר הורישו 29 ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בנויר וישב הכנעני בקרבו בנויר 30 זבולון לא הוריש את יושב קטרון ואת יושב נהלו וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס 31 אשר לא הוריש את ישב עכו ואת ישב צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחוב 32 וישב האשורי בקרב הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו 33 נפתלי לא הוריש את ישב בית שמש ואת ישב בית ענטו וישב בקרב הכנעני ישבי הארץ וישבי בית שמש וביות ענטה היו למס 34 וילחצו האמרי את בני דן החרה כי לא נתנו לרדה לעמק 35 וויאל האמרי לשכבה בהר חרס באילון וכשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס 36 ונגול האמרי ממעלה עקרבים--מהסלע ומעלה

2 ויעל מלאך יהוה מן הנלול אל הבכים ויאמר עלה אתם ממצדים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאביכם ואמור לא אפר ברתי אתכם לעולם 2 ואתם לא תכרכחו ברתי לישבי הארץ זהה-מזובחו זיהם חזון ולא שמעתם בקולי מה זאת עשיהם 3 וגם אמרתי לא אנגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדדים ואלהיהם יהיו לכם למקש 4 ויהי דבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל

1 ויהי אחרי מות יהושע וישראל בני ירושלים ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני מלחמה להלחם בו 2 ואמר יהוה יהודה עלה הנה נתני הארץ בידך 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אליו בNELLY ולחמה בכנען והלכתי נס אניatak בגורלך וילך אותו שמעון 4 ויעל יהודה ויתן יהודה את הכנען והפרז בידם ויכום בבוק עשרה אלפיים איש 5 וימצא את אדרני בזק בזק וילחמו בו ויכו את הכנען ואת הפרז 6 וניס אדרני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אותו--ויקצטו את הכנען ידרני ורגלוי 7 ויאמר אדרני בזק שביעם מלכים בהנות ידרני ורגלוי 8 וילחמו בני יהודה בירושלם שלחני--כאשר עשית כן שלם לי אלהים ויביאו ירושלם וימת שם 8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכوها לפני חרב ואת העיר שלחו באש 9 ואחר ירדנו בני יהודה להלחם בכנעני--וישב ההר והנגב והשפלה 10 וילך יהודה אל הכנען היושב בחברון ושם חברון לפנים קריית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי בזק משם אל ישבו דביר ושם דביר לפנים קריית ספר 12 ויאמר כלב אשר לאשה 13 וילכדה עתניאל בן קנו אחיו כלב הקטן ממנה ויתן לו את עכסה בתו לאשה 14 ויהי בבואה ותסיתו לשאל מאה אביה השדה והצנה מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך 15 וatom לו הבה לי ברכיה כי ארץ הנגב נתני ונתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עליית ואת גלת תחתיות 16 ובני קני חתן משה עלו מעיר התמירים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם 17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני ישב צפת ויחרמו אותה ויקרא את שם העיר חרמלה 18 וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת נבולה 19 ויהי יהודה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את ישב העמק כי רכב ברזל להם 20 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ווירש משם

וישאו העם את קולם ויבכו ויקראו שם המקום ההוא בכם ויזבחו שם ליהוה 6 וישלח יהושע את העם

מהר ולא נגמג ביד יהושע

3 ואלה הגנים אשר הניתן יהוה לנסota בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען 2 רק למן דעת דורות בני ישראל למדרם מלחמה- רק אשר לפנים לא ידועם 3 חממת סרני פלשתים וכל הכנעני והצדיני והחווי ישב הר הלבנון- מהר בעל חרמון עד לבוא חמת 4 ויהיו לנסota בם את ישראל- לדעת היישמו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה 5 ובני ישראל ישבו בקרבת הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחווי והיבוסי 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבנייהם ויעבדו את אליהם 7 ויעשו בני ישראל את הרע בעני יהוה וישכחו את יהוה אלהם ויעבדו את הבעלם ואת כושן האשרות 8 ויחיר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשותים מלך אرم נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשותים שננה שנים 9 ויעזקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל וישעם- את עתניאל בן קנו אחיו מלך הקטן ממננו 10 ותהי עליו רוח יהוה ויפשפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידיו את כושן רשותים מלך אرم ותען ידו על כושן רשותים 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנו 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה יוחוק יהוה את עתניאל מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעני יהוה 13 ויאסף אליו את בני עמו ועמלק וילך ויך את ישראל וירשו את עיר התמדרים 14 ויעבדו בני ישראל את עתניאל מלך מואב שנונה עשרה שנה 15 ויעזקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אחדו בן גרא בן הימני איש אטריך ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנהה לעתניאל מלך מואב 16 ויעש לו אהוד חרב ולחה שני פיות- נגד ארכה ויחניר אותה מתחת למדיו על ריך ימינו 17 ויקרב את המנהה לעתניאל מלך מואב ועטנו איש בריא מאד 18 ויהי כאשר כליה להקריב את המנהה וישלח את העם נשאי המנהה 19 והוּא שֶׁבּ מִן הַפְּסִילִים אשר את

וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ 7 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הוקנים אשר הארכיו ימים אחריו יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הנדול אשר עשה לישראל 8 וימת יהושע בן נון עבר יהוה בן נאה ועשן שנים 9 ויקברו אותו בנבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש 10 וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה ונם את המעשה אשר עשה לישראל 11 ויעשו בני ישראל את הרע בעני יהוה ויעבדו את הבעלם 12 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אליהם אחרים מלאחי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה 13 ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעתרות 14 ויחיר אף יהוה בישראל ויתם ביד שמים וישסו אותם וימכרם ביד אובייהם מסכיב ולא יכלו עוד לעמוד לפני אובייהם 15 בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד 16 ויקם יהוה שפטים וירושעום מיד שסיהם 17 וגם אל שפטיהם לא שמעו- כי זנו אחריו אליהם אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הילכו אבותם לשמע מצות יהוה- לא עשו כן 18 וכי הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם השפט והושעום מיד אובייהם כל ימי השופט כי ינחים יהוה מנאקותם מפני לחציהם ודקיקיהם 19 והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם לילכת הפללו ממעליהם ומדרכם הקשה 20 ויחיר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתו אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקלוי 21 גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגנים אשר עזב יהושע וימת 22 למן נסota בם את ישראל השמריהם הם את דרך יהוה לילכת בם כאשר שמרו אבותם-

הגלגול ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס-
ויצוו מעהלו כל העמדים עליך ²⁰ ואחד בא אליו
והוא ישב בעלית המקרא אשר לו לבריו ויאמר אהוד
דבר אליהם לי אליך ויקם מעל הכסא ²¹ וישלח
אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירכך ימינו
ויתקעה בכתנו ²² ויבא נם הנצב אחר הלהב ויסגר
הלהב בעיד הלהב- כי לא שלף החרב מבטנו ויצא
הפרשנה ²³ ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות
העליה בעדו- ונעל ²⁴ והוא יצא ועבריו באו ויראו
והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיק הוא
את רגלו בחדר המקרא ²⁵ ויחילו עד בוש והנה
איןנו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו
והנה אדניתם נפל ארצה מת ²⁶ ואחד נמלט עד
התמהמהם והוא עבר את הפסלים וימלט השעריתה
27 יהו בבו ואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו
בני ישראל מן ההר והוא לפניהם ²⁸ ויאמר אלהם
דרפו אהרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם
וירדו אהרי וילכדו את מעברות הירדן לМОאוב ולא
נתנו איש עבר ²⁹ ויקו את מואב בעת ההייא כעשת
אלפים איש-- כל שמן וכלי איש חיל ולא נמלט איש
30 ותחכגע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט
הארץ שמנים שנה ³¹ ואחריו היה שמנר בן ענת ויק
את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וווש נם
הוא את ישראל

4 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ואחד
מת ² וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך
בחצזר ושר צבא סיסרא והוא יושב בחרשת הגנים ³
ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברול
לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה שעדרים שנה ⁴
ודבורה אשר נביאה אשת לפירות- היא שפטה את
ישראל בעת ההייא ⁵ והיא יושבת תחת תמר דבורה
בין חרמה ובין בית אל-- בחר אפרים ויעלו אליה בני
ישראל למשפט ⁶ ותשלח ותקרא לברק בן אבנעם
מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי
ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמק עשתה

אלפים איש מבני נפתלי ובני זבולון ⁷ ומשכתי אליך
אל נחל קישון את סיסרא אשר צבא בין ואת רכבו ואת
המוני נתתתו בידך ⁸ ויאמר אלהי ברק אם תלכי
עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך ⁹ ותאמר
הלהך אלך עמק אף כי לא תהיה תפארתך על הדרך
אשר אתה הולך- כי ביד אשא ימכר יהוה את סיסרא
ותקם דברורה ותלך עם ברק קדשה ¹⁰ ויזעק ברק את
זבולון ואת נפתלי קדשה ויעל ברגלו עשרה אלפי
איש ותעל עמו דברורה ¹¹ ו לחבר הקני נפרד מקין
בני חכבר חתן משה ויט אהלו עד אילון בענין
(בענין) אשר את קדש ¹² ויגנו לסיסרא כי עלה
ברק בן אבנעם הר הבור ¹³ ויזעק סיסרא את כל
רכבו תשע מאות רכב ברול ואת כל העם אשר אותו--
מחירות הגנים אל נחל קישון ¹⁴ ותאמר דברה אל
ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך-
הלא יהוה יצא לפניו וירד ברק מתר תבור ועשרה
אלפים איש אחריו ¹⁵ ויהם יהוה את סיסרא ואת כל
רכוב ואת כל המהנה לפני חרב- לפני ברק וירד
סיסרא מעל המרכבה ויינס ברגלו ¹⁶ ובברק רדף
אחרי הרכוב ואחריו המהנה עד חירות הגנים ויפל כל
מחנה סיסרא לפני חרב-- לא נשאר עד אחד ¹⁷ וסיסרא
נס ברגלו אל אהיל יעל אשת חבר הקני כי שלום בין
יבין מלך חצור ובין בית חבר הקני ¹⁸ ותצא יעל
לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אליו אל
תירא ויסר אלהי האהלה ותכסהו בשמייה ¹⁹ ויאמר
אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד
החלב ותשקהו-- ותכסהו ²⁰ ויאמר אלהי עמד פתח
האהל והיה אם איש יבא ושאלך ²¹ ואמר היישפה איש-
ואמרת אין ²¹ ותקח יעל אשת חבר את יתר האהלים
ותשם את המקבבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע
את הידך ברכתו ותצנה בארץ והוא נרדם ווועף ומota
22 והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקרהתו
ויאמר לו לך ²² ואראך את האיש אשר אתה מבקש
ובא אליה-- והנה סיסרא נפל מות והידך ברכתו ²³
ויכנע אליהם ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני

ישראל ²⁴ ותלך יד בני ישראל הлок וקשה על יbin מלך כנען-עד אשר הכריתו את יbin מלך כנען
5 ותשך דבורה וברק בן אביגעם ביום ההוא לאמר
2 בפרע פרועה בישראל בהתנתק עם ברכו יהוה ³
3 שמעו מלכים האזינו רזנים א נכי ליהוה א נכי אישרה א זומר ליהוה אלהי ישראל ⁴ יהוה בצתרך משער בצדך משדה אדורם ארץ רעשה נם שמים נטפו נם עבים נטפו מים ⁵ הרים נולו מפני יהוה זה סיינ-מן פניה יהוה אלהי ישראל ⁶ ביום שמנור בן ענת ביום יעל רחלו ארכות והלכי נתיבות-ילכו ארכות עקלקלות יחרלו פרזון בישראל חדרלו- עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל ⁸ יבחר אליהם חדים אמן לפ' בישראל ⁹ לבי לחקוק ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה רכבי אנתנות צחרות ישבו על מדין והלכי על דרך-שיחו ¹⁰ מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדוקות יהוה צדקה פרזונו בישראל או ירדו לשערם עם יהוה ¹² עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שברק בן אביגעם ¹³ או ירד שריד לאדרים עם יהוה ירד לי בנוראים ¹⁴ מני אפרים שרשם בעמלק אחדריך בנימין בעממי מני מכיר ירדו מחקקים ומזובלים משכימים בשבט ספר ¹⁵ ושרבי ביששכר עם דברה ויששכר בן ברק בעמק שלח ברגליו בפלנות ראובן גדרים חקקי לב ¹⁶ ל מה ישבת בין המשפטים לשמע שركות עדדים לפלנות ראובן גדרים חקרי לב ¹⁷ גלעד עבר הירדן שכן ודן ל מה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון ¹⁸ זבלון עם חרף נפשו למות- ונפתח עלי מרומי שדה בא מלכים נלחמו או נלחמו מלכי כנען בתהunk על מי מגדו בצע כסף לא לקרו ²⁰ מן שמים נלחמו הכוכבים ממלשות נלחמו עם סיסרא ²¹ נחל קישון גרפה נחל קדומים נחל קישון מדרכי נפשי עז ²² או הלו עקי סוס מדרחות דהרות אביריו ²³ אודרו מרוז אמר מלך יהוה- ארו ארו ישביה כי לא בא לעוזרת יהוה לעוזרת יהוה בנוראים ²⁴ תברך מנשים-

6 ויעשו בני ישראל הרע בעני יהוה ויתנמ יהוה ביד מדין שבע שנים ² ותעוז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצודות ³ וזהiah זרע ישראל- ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו ⁴ ויחנו עליהם וישחו את יבול הארץ עד בודק עזה ולא ישאירו מהיה בישראל ושה ושור וחמור ⁵ כי הם ומKENיהם יעלו ואלהיהם יבאו (ובאו) כדי ארבה לרבותיהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה וידיל ישראל מאד מפני מדין ויעזקו בני ישראל אל יהוה ⁷ ויהי כי Zusko בני ישראל אל יהוה על אדרות מדין ⁸ וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל א נכי העליyi אחכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים ⁹ ואצל אחכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואנרגש אותם מפנייכם ואתנה לכם את ארצם ¹⁰ ואמורה לכם אני יהוה אלהיכם- לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם ישבים בארץם ולא שמעתם בקולי ¹¹ ובויבא מלך יתוה וישב תחת האלה אשר בעברה אשר ליואש אבוי העורי וגדעון בנו חבט חטים בנת להנין מפני מדין ¹² וירא אליו מלך יהוה ויאמר אליו יהוה ענק נבור החיל ¹³ ויאמר אליו גدعון כי אדרני ויש יהוה

עמנו ולמה מצאנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצאים העלני יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתנו בcpf מדין ¹⁴ ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל MCPF מדין הלא שלחתיך ¹⁵ ויאמר אליו כי אדני بما אושיע את ישראל הנה אלפי הדר במנשה ואני הצער בביה אבי ¹⁶ ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמק והכית את מדין כאיש אחד ¹⁷ ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי את שאתת מדבר עמי ¹⁸ אל נא המשווה עדabei אליך והצאתו את מנתתי והנתתי לפניך ויאמר אנכי אשכ עדר שובך ¹⁹ ונדרען בא ויעש נדי עזים ואיפת כמה מצות הבהיר שם בסל והמרק שם בפרור וויצא אליו אל תחת האלה וויש ²⁰ ויאמר אליו מלך האלים קח את הבשר ואת המצות והנה אל הסלע הללו ואת המرك שפרק ויעש כן ²¹ וישלה מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ומלך יהוה הילך מעינויו ²² וירא נדרען כי מלאך יהוה הוא ויאמר נדרען אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלך יהוה פנים אל פנים ²³ ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות ²⁴ ויבן שם נדרען מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה--עדנו בעפרת אבי העורי ²⁵ ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים וחרס את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תברת ²⁶ ובנית מזבח ליהוה אליהיך על ראש המזוזה זהה--במערכה ולקחת את הפר השני והעליות עולה בעצי האשרה אשר תברת ²⁷ ויקח נדרען עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת איש העיר מעשות יומם-ויעש לילה ²⁸ ווישכימו אישיו העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר עליו תברת ואת הפר השני העלה על המזבח הבניי ²⁹ ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה יידרשו ויבקשו--ויאמרו נדרען בן יהושע עשה הדבר הזה ³⁰

ויאמרו אנשי העיר אל יהושע הוציא את בנק וימת כי נתן את מזבח הבעל וכי ברת האשרה אשר עליו ³¹ ויאמר יהושע לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעו אותו אשר ידריב לו ימת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתן את מזבחו ³² ויקרא לו ביום ההורא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתן את מזבחו ³³ וכל מדין ועמלך ובני קדם נאשפו יהדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל ³⁴ ורוח יהוה לבשה את נדרען ויתקע בשופר ויזעך אביעזר אחוריו ³⁵ ומלאכים שלח בכל מנה ווועק נם הוא אחורי ומלאכים שלח באשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראותם ³⁶ ויאמר נדרען אל האלים אם ישך מושיע בידיו את ישראל--כאשר דברת ³⁷ הנה אנכי מצין את נזת הצמר--בנראן אם טלי היה על הנזה לבריה ועל כל הארץ חרב--וידעת כי תושיע בידיו את ישראל כאשר דברת ³⁸ ויהי כן--וישכם ממחרת ויר את הנזה וימץ טל מן הנזה מלוא הספל מים ³⁹ ויאמר נדרען אל האלים אל ייחר אפק כי ואדרביה אך הפעם אנסה נא רק הפעם בנזה--יהי נא חרב אל הנזה לבריה ועל כל הארץ היה טל ⁴⁰ ויעש אליהם כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הנזה לבריה ועל כל הארץ היה טל ⁷ וישכם ירבעל הוא נדרען וכל העם אשר אותו ויחנו על עין חרד ומנהה מדין היה לו מצפון מנגעת המורה בעמק ² ויאמר יהוה אל נדרען רב העם אשר אתך מהתה את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושעה לי ³ ועתה קרא נא באזני העם לאמר מירא וחרד ישב ויצפֶר מוהר הגלעד ושב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרה אלף נשארו ⁴ ויאמר יהוה אל נדרען עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצראפנו לך שם והוא אשר אמר אליך זה יליך אתך הוא יליך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא יליך עמק חאל לא יליך ⁵ וירד את חעם אל המים ויאמר יהוה אל נדרען כל אשר יליך בלשונו מן המים כאשר יליך הכלב תצין אותו לברך וכל אשר יכרע על ברכו לשחות ⁶ ויהי מספר המלכים בידם אל פיהם--

איש ברעהו ובכל המוניה ויונס המוניה עד בית השטה צרرتה--עד שפת אבל מוחלה על טבת ²³ ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין ²⁴ ומלאכים שלח גدعון בכל חור אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן ²⁵ וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויירגנו את ערוב בצור ערוב ואת זאב הרגנו בקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערוב זאב-הביאו אל גدعון מעבר לירדן

8 ויאמרו ALSO איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבתוי קראות לנו כי הילכת להלחים במדין ויריבו אתו בחזקה ² ויאמר אליהם מה עשית עתה ככם הלא טוב עלילות אפרים-מציר אביעזר ³ בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי לעשות ככם או רפתח רוחם מעליו בדרכו הדבר הזה ויבא גدعון הירדנה עבר הווא ושלש מאות האיש אשר אותו עיפים ורדרפים ויאמר לאנשי סכות לנו נא כקרות להם לעם אשר ברגני כי עיפים הם-ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין ⁶ ויאמר שרי סכות הCEF זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאותם להם ⁷ ויאמר גדעון--לכן בתה יהוה את זבח ואת צלמנע בירדי ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים ⁸ ויעל משם פנואל וידבר אליהם זאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות ⁹ ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתן את המנדל הזה ¹⁰ זבח וצלמנע בקרקר ומחרניהם עם חמישת עשר אלף--כל הנוגדים מכל מלחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב ¹¹ ויעל גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויק את המוניה והמוניה היה בטח ¹² ויונסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המוניה החריד ¹³ וישב גדעון בן יושע מן המלחמה מלמעלה החרס ¹⁴ וילכד נער מאנשי סכות וישאלחו ויכתב ALSO

שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשותות מים ⁷ ויאמר יהוה אל גدعון בשלש מאות האיש המלקיים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם--ילכו איש למকמו ⁸ ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתויהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהלו ובסלש מאות האיש החזק ומוניה מדין היה לו מתחת בעמק ⁹ ויהי בלילה ההוא ויאמר ALSO יהוה קום רד במלחנה כי נתתי בידך ¹⁰ ואם יריד אתה לרדת--רד אתה ופרה נערך אל המוניה ¹¹ וושמעת מה יידברו ואחר תחזקה יידך וירדת במלחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצחה החמשים אשר במלחנה ¹² ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרוב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרוב ויבא גדעון--וותנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צליל לחם שעדרים מתחפה במלחנה מדין ויבא עד האהله ויכתו ויפל ויחפהו למעלתנו נפל האהله ¹⁴ וויען רעהו ויאמר אין זאת בלאי אם חרב גדעון בן יושע איש ישראל נתן אלהים בידיו את מדין ואת כל המוניה ¹⁵ ויהי כשמי גדעון את מספר המלחום ואת שברו--וישתחוו וישב אל מלחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מלחנה מדין ¹⁶ ויהי זאת שלש מאות האיש שלשה ראשיים ויתן שופרתו ביד כלם וכדים ריקום ולפדרים בתוכם הבדים ¹⁷ ויאמר אליהם ממוני תראו וכן והנה אני בא בקצחה המוניה והיה כאשר עשה כן תעשון ¹⁸ וותקעתי בשופר--אני וכל אשר אני ותקעתי בשופרות נם אתם סביבות כל המלחנה ואמרתם לי יהוה ולגדעון ¹⁹ ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצחה המלחנה ראש האשмерת התייכונה--אך הקם הקיימו את השמרים וויתקע בשופרתו ונפוץ הבדים אשר בידם ²⁰ וויתקע שלשת הראשים בשופרתו וישברו הבדים ויהזקו ביד שמואלים בלפדרים וביד ימנים השופרתו לתקוע ויקראו חרב לייהוה ולגדעון ²¹ וויעמדיו איש תחתיו סביב למלחנה וירץ כל המלחנה ויריעו ויונסו (וינסוס) ²² וויתקע שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב

כל איביהם מסביב ³⁵ ולוּא עשו חסד עם בית ירבעל
נדעון ככל הטובה--אשר עשה עם ישראל

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכונה אל אהי אמו
ירדר אליהם ואל כל משפחתי בית אבי אמו לאמר ²
דברו נא באזני כל בעלי שם מה טוב לכם--המשל
בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש
אחד וכרכיהם כי עצכם ובשרכם אני ³ וידברו אהי
אמו עלי באזני כל בעלי שם את כל הדברים האלה
ויש להם אחרי אבימלך כי אמרו אדוננו הוא ⁴ וירגנו לו
שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך
נשים ריקים ופחות וילכו אחריו ⁵ ויבא בית אביו
עפרה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על
אבן אחית ויתר יותם בן ירבעל הקטן--כי נחבא ⁶
ויאספו כל בעלי שם וכל בית מלאו וילכו ומיליכו
את אבימלך למלך--עם אלף מצב אשר בשכם ⁷
וינרו ליוותם וילך ויעמד בראש הר נזרים וישא קולו
ויקרא ויאמר להם שמעו אליו בעלי שם וישמעו
אליכם אלהים ⁸ חלוק הלויכו העצים למשח עליהם
מלך ויאמרו ליה מלוכה (מלךה) עליינו ⁹ ויאמר
לهم הזית החדרתי את דשנו אשר כי יכבד אלהים
וأنשים והלכתי לנוע על העצים ¹⁰ ויאמרו העצים
להאנה לכית את מלכי עליינו ¹¹ ותאמיר להם התאנת
החרדרתי את מתקין ואת גנובתי הטובה והלכתי לנוע
על העצים ¹² ויאמרו העצים לנפנ' לכית את מלוכי
(מלך) עליינו ¹³ ותאמיר להם הנפנ' החדרדרתי את
תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על
העצים ¹⁴ ויאמרו כל העצים אל האדר לך אטה מלך
עלינו ¹⁵ ויאמר האדר אל העצים אם באמת אתם
משחיהם את למלך עליכם באו חסן בצלוי ואם אין--
חצאה מן האדר והאכל את ארץ הלבנון ¹⁶ ועתה
אם באמת ובתמים עשיהם ותמליכו את אבימלך
אם טוביה עשיהם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול
ירדו עשיהם לו ¹⁷ אשר נלחם אבוי עלייכם וישליך את
נפשו מנדר ואצלת אתכם מיד מדין ¹⁸ ואתם קמתם על
בית אבוי היום ותחרגנו את בניו שבעים איש על אבן

את שרי סכות ואת זקניהם--שביעים ושבעה איש ¹⁹
ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זה זבח וצלמנע עתה בידך
חרפתם אותו לאמיר הקף זבח וצלמנע עתה בידך
כי נתן לאנשיך הייעפים לחם ²⁰ ויקח את זקניהם
ואת קוצוי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי
סכות ²¹ ואת מנדל פנואל נתץ ויהרגו את אנשי העיר
ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר
הרגתם בתבור ויאמרו ממקום כמושם אחד כהאר בני
המלך ²² ויאמר אהי בני אמי הם חי יהוה לו החitem
אותם--לא הרנתוי אתם ²³ ויאמר ליתר בכוורו קום
הרגו אותם ולא שלף הנער הרבו כי ירא כי עודנו נער
ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופנע בנו--כי איש
נבורתו ויקם נדעון ויהרגו את זבח ואת צלמנע ויקח
את השחרנים אשר בצוורי נמליהם ²⁴ ויאמרו איש
ישראל אל נדעון משל בנו נם אתה נם בך נם בך
בך כי הושענו מיר מדין ²⁵ ויאמר אלהם נדעון לא
אםשל אנו בכם ולא ימשל בנו בכם יהוה משל בכם
אלף ומאות זהב--לבך מן השחרנים והងיפות
אשר בצוורי נמליהם ²⁶ וויש אוחו נדעון לאפוד ויצן
איש נום שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם ²⁷
ויאמרנו נחון נתן ויפרשו את השמללה ווישליך שמה
איש נום שללו ²⁸ ויהיו משקל נזמי הזהב אשר שאל
אלף ושבע מאות זהב--לבך מן השחרנים והנטיפות
ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות
אשר בצוורי נמליהם ²⁹ וויש אוחו נדעון לאפוד ויצן
לגדעון ולביתו למועד ³⁰ ויכנע מדין לפני בני ישראל
ולא יספו לשאת ראש ותשקט הארץ ארבעים שנה
בימי נדעון ³¹ וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו
ולגדעון היו שבעים בניהם יצאי ירכו כי נשים רבים
היו לו ³² ופילגשו אשר בשכם ילדה לו נם היה בן
וישם את שמו אבימלך ³³ וימת נדעון בן יואש בשיבה
טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי
ויהיו כאשר מת נדעון וישבו בני ישראל ויזנו אחריו
הבעלים וישמו להם בעל ברית לאלהים ³⁴ ולא
זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיר

אחד בא מדרך אלון מעוננים ³⁸ ויאמר אליו זבל
 איה אפוא פיך אשר אמר מי אבימלך כי נعبدנו
 הלא זה העם אשר מסתה בו צא נא עתה והלחם בו
³⁹ ויצא געל לפני בעלי שם וילחם באבימלך ⁴⁰
 וירדפו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד
 פתח השער ⁴¹ וישב אבימלך בארכומת וינרש זבל
 את געל ואת אדו משבת בשם ⁴² וידיו ממחחת ויצא
 העם השדה וינדו לאבימלך ⁴³ ויקח את העם ויחצם
 לשלשה ראשי ויארכ בשדה וירא והנה העם יצא
 מן העיר ויקם עליהם ויכם ⁴⁴ ואבימלך והראשים
 אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים
 פשטו על כל אשר בשדה--ויכום ⁴⁵ ואבימלך נלחם
 בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר
 בה הרוג ויתץ את העיר וירעה מלך ⁴⁶ וישמעו כל
 בעלי מגדל שם ויבאו אל צריח בית אל ברית ⁴⁷
 וינדר לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שם ⁴⁸
 ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אותו
 ויקח אבימלך את הקרדומות בידיו ויכרת שוכת עזים
 וישאה ווישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה
 ראיות עשתי--מהרו עשו ממוני ⁴⁹ ויכרתו נם כל העם
 איש שוכה וילכו אחרי אבימלך ווישמו על הצריח
 ויצתו עליהם את הצריח באש וימתו נם כל אנשי
 מגדל שם כלף--איש ואשה ⁵⁰ וילך אבימלך אל
 תבץ ויחן בתבץ וילכדה ⁵¹ ומגדל עז היה בתוך
 העיר וינטו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר
 ויסגרו בעדום ויעלו על גג המגדל ⁵² ויבא אבימלך עד
 המגדל וילחם בו וויש עד פתח המגדל לשרפוי באש
 ותשליך איש אחת פלה רכב--על ראש אבימלך ⁵³
 ותירץ את נלגולתו ⁵⁴ ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו
 ויאמר לו שלף חרבך ומותני--פָּנִים אמרו ל' איש
 הרנתהו וידקrho נערו וימת ⁵⁵ ויראו איש ישראל
 כי מת אבימלך וילכו איש למקומו ⁵⁶ וישב אלהים
 את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרוג את שבעים
 אחיו ⁵⁷ וואת כל רעת אנשי שם השיב אלהים בראשם
 ותבא אליהם קללה יותם בן ירבעל

אחת ותמליכו את אבימלך בן אמותו על בעלי שם
 כי אהיכם הוא ¹⁹ ואם באמת ובחמים עשיהם עם
 ירבעל ועם ביתו היום זהה--שמהו באבימלך וישמה
 נם הוא בכם ²⁰ ואם אין--חצא אש מאבימלך ותאכל
 את בעלי שם ואת בית מלוא ותצא אש מבני בעל
 ומבית מלאה ותאכל את אבימלך ²¹ וינס יותם ויברא
 וילך באלה וישב שם מבני אבימלך אדו ²² ווישר
 אבימלך על ישראל שלש שנים ²³ וישלח אלהים רוח
 רעה בין אבימלך ובין בעלי שם ויבנדו בעלי שם
 באבימלך ²⁴ לבוא חמש שבעים בני ירבעל ודרם
 לשום על אבימלך אחיהם אשר הרוג אותם ועל בעלי
 שם אשר חזקו את ידיו להרוג את אדו ²⁵ ווישמו לו
 בעלי שם מארבים על ראשי ההרים וינגולו את כל
 אשר יعبر עליהם בדרך ויינדר לאבימלך ²⁶ ויבא געל
 בן עבר וeahיו ויעברו בשם ויבתו בו בעלי שם
²⁷ ויצאו השדה ויבצרו את כרמייהם וידרכו ויעשו
 הלוילים ויבאו בית אלהים ויאכלו ווישתו ויקללו
 את אבימלך ²⁸ ויאמר געל בן עבד מי אבימלך וממי
 שם כי נعبدנו--הלא בן ירבעל וצבל פקידו עבדו
 את אנשי חמור אבי שם ומדוע נعبدנו אנחנו ²⁹ וממי
 יtan את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר
 לאבימלך רבה צבך וצאה ³⁰ ווישמע זבל שדר העיר
 את דבריו געל בן עבד ויחר אפו ³¹ וישלח מלאכים
 אל אבימלך בתרומה לאמר הנה געל בן עבר ואחיו
 באים שכמה והנמ צרים את העיר עלייך ³² ועתה קום
 לילך אתה והעם אשר אתה ויארכ בשדה ³³ והיה
 בבקר כזרח המשמש תשכחים ופשתת על העיר והנה
 הוא והעם אשר אותו יצאים אליו ועשית לו כאשר
 תמצא ייך ³⁴ ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילך
 ויארכו על שם ארבעה ראשי ³⁵ וויצא געל בן
 עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם
 צב אל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אלהים אל
 כל ההרים אתה ראה אנשים ³⁷ יוסף עוד געל
 לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש

10 ויקם אחריו אכימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו-איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים 2 ווישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר 3 ויקם אחריו יair הנגיד ווישפט את ישראל עשרים ושתיים שנה 4 ויהיו לו שלשים בנים רכבים על שלשים ערים ושלשים עיריות להם להם יקראו חות יair עד היום הזה אשר בארץ הנגיד 5 וימת יair ויקבר בקמון 6 ויסיפו בני ישראל לעשו הרע בעני יהוה ויעבדו את הבעלם ואת העשתורota ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמו ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדו 7 ויחיר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמו 8 וירעזו וירצזו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר עבר הירדן-בארץ האמרי אשר בנגיד 9 ויעברו בני עמו את הירדן להלחם נם ביהודה ובכנימין ובכית אפרים ותצר לישראל מאד 10 ווישעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך-וכי עזבנו את אלהינו ונعبد את הבעלם 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא מצרים ומן האמרי מון בני עמו ומן פלשתים 12 וצידונים ומלך ומון לחזו אתכם והצעקו אליו ואושיעה אתכם מידם 13 ואתם עזבתם אותו ותעבדו אלהים אחרים لكن לא אסיף להושע אתכם 14 לכו ווישקו אל האלים אשר בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צורתכם 15 ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו-עשה אתה לנו הכל הטוב בענייך אך חצילנו נא היום הזה 16 ויסירו את אלהי הנגיד מקרבים ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל 17 ווישעקו בני עמו ויתנו בנגיד ויאספו בני ישראל וייחנו במצופה 18 ויאמרו העם שרי נגיד איש רעה מי האיש אשר יחל להלחם בני עמו-יהיה לראש לכל ישבינו נגיד

11 ויפתח הנגידו היה גיבור חיל והוא בן אשה זונה
וילוד גלעד את יפתח ² ותולד אשת גלעד לו בנים
וינגדלו בני האשה וינגרשו את יפתח ויאמרו לו לא

אל-הו ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל...
ויכום יירש ישראל את כל הארץ האמרי ישב הארץ
ההיא ²² וירשו את כל גבול האמרי- מארנון ועד
היבק ומן המדבר ועד הירדן ²³ ועתה יהוה אלהו
ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה
תירשו ²⁴ הלא את אשר ייריש כמושאל-היך- אותו
תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו- אותו
נירש ²⁵ ועתה הטוב טוב אתה מלך בן צפוף מלך
מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם ²⁶
שבת ישראל בחשון ובבוניה ובעדור ובבוניה
ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה--
ומהוע לא הצלחם בעת ההייא ²⁷ ואנכי לא חטאתי לך
אתה עשה את רעה להצלחם כי ישפט יהוה השפט
היום בין בני ישראל ובין בני עמו ²⁸ ולא שמע מלך
בני עמו אל דברי יפתח אשר שלח אליו ²⁹ ותהי על
פתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר
את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמו ³⁰ וידר
לדבר כן ויהזו אותו וישחטו אל מעברות הירדן
ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף ³¹
וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי
ויקבר בערי גלעד ³² וישפט אחריו את ישראל אבצן
מכיתה לחם ³³ ויהיו לו שלשים בניהם ושלשים בנותו שלח
חויצה ושלשים בנות הbia לבניו מן החוץ וישפט את
ישראל שבע שנים ³⁴ וימת אבצן ויקבר בבית לחם
וישפט אחריו את ישראל אילון הובלני וישפט
את ישראל עשר שנים ³⁵ וימת אילון הובלני ויקבר
באילון הארץ זבולן ³⁶ וישפט אחריו את ישראל
עבדון בן היל הפרעתוני ³⁷ ויהיו לו ארבעים בניהם
ושלשים בני בניהם רככיהם על שבעים ערים וישפט את
ישראל שמנה שנים ³⁸ וימת עבדון בן היל הפרעתוני
ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו לפתח
מדוע עברת להלחם בני עמו ולנו לא קראת לлечת
עمر- ביהיך נשרף עלייך באש ² ויאמר יפתח אליהם
איש ריב היהתי אני ועמי ובנו עמו מאר ואזעך אתם
ולא הושעתם אותי מודם ³ ואראה כי איןך מושיע
ואשינה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמו ויתהן יהוה
בידי ולמה עלייתם אליו היום הזה-- להלחם כי ⁴ ויקבץ
יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי
גלאד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם- גלעד
בחוק אפרים בחור מושה ⁵ וילבד ולעד אתה מעברות
הירדן לאפרים והוא כי יאמרו פליטי אפרים אעברה
ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא ⁶
ויאמר לו אמר נא שבלה ויאמר סבלת ולא יכין
לדבר כן ויהזו אותו וישחטו אל מעברות הירדן
ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף ⁷
וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי
ויקבר בערים גלעד ⁸ וישפט אחריו את ישראל אבצן
מכיתה לחם ⁹ ויהיו לו שלשים בניהם ושלשים בנותו שלח
חויצה ושלשים בנות הbia לבניו מן החוץ וישפט את
ישראל שבע שנים ¹⁰ וימת אבצן ויקבר בבית לחם
וישפט אחריו את ישראל אילון הובלני וישפט
את ישראל עשר שנים ¹¹ וימת אילון הובלני ויקבר
באילון הארץ זבולן ¹² וישפט אחריו את ישראל
עבדון בן היל הפרעתוני ¹³ ויהיו לו ארבעים בניהם
ושלשים בני בניהם רככיהם על שבעים ערים וישפט את
ישראל שמנה שנים ¹⁴ וימת עבדון בן היל הפרעתוני
ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי

13 ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה
ויתהן יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה ² ויהי איש
אחד מצערה משפטה הדרי ושמו מנוח ואשתו עקרה
ולא ילדה ³ וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אלהו

22 ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראננו
23 והאמור לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לך
מידנו עליה וממנה ולא הראננו את כל אלה וכעת לא
השミニינו כאות 24 ותلد האשה בן ותקרא את שמו
שםשון וינדרל הנער ויברכחו יהוה 25 ותחל רוח יהוה
לפעמו במתנה דן בין צדעה ובין אשთאל

14 וירד שמשון תמנתא וירא האש בתמנתא מבנות
פלשתים 2 ויעל וינד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראוי
בחמנתא מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה
3 ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי
אשה- כי אתה הולך ל��חת האשה מפלשתים הערלים
ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישירה
בעיני 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא- כי תאנא
הוא מבקש מפלשתים ובעתה ההי פלשתים משלים
בישראל 5 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתא ויבאו
עד כרמי תמנתא והנה כפיר אריות שאג לקראותו 6
ותצלה עליו רוח יהוה וישעתו כשבע הנדי ומאמנה
אין בירדו ולא הnid לאביו ולאמו את אשר עשה 7
וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון 8 וישב מימים
לקחתה ויסר לראות את מפלת האירה והנה עדת
דבוריים בנות האירה ודבש 9 וירדחו אל כפיו וילך
הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו
ולא הnid להם כי מנויות האירה רדה הדבש 10 וירד
אביהו אל האשה וירוש שם שמשון משתה כי יעשה
הבחורים 11 ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים
ויהיו אתו 12 ויאמר להם שם שמשון אחותה נא לכם חודה
אם הנדר תnidו אותה לי שבעת ימי המשתה ומזאתם-
ונתהי לכם שלשים סדרנים ושלשים חלפת בנדים
13 ואם לא תוכלו להnid לי- ונתהם אתם לי שלשים
סדרנים ושלשים חליפות בנדים ויאמרו לו- חודה
חידתך ונשענה 14 ויאמר להם מהacak יבא מاقل
ונישו יבא מזק ולא יכלו להnid החודה שלשת ימים
15 ויהי ביום השבעי ויאמרו לאשת שמשון פתיא את
אישך וינדר לנו את החודה- פן נשרפ אתך ואת בית
אביך באש הליירשנו קראתם לנו הלא 16 ותברך אשת

הנה נא את עקרה ולא ילדה והריה וילדה בן 4
ועתה השMRI נא ואל תשתו יין ושבר ואל תאכל כל
טמא 5 כי הנך הרה וילדה בן ומורה לא עלה על
ראשו- כי נזיר אלהים יהוה הנער מן הבטן והוא יחל
להושיע את ישראל- מיד פלשתים 6 ותבא האשה
והאמר לאישה לא אמר איש האלים בא אל ומראו
כמורה מלאך האלים נורא מאר ולא שאלהיזו או
מוחה הוא ואשתו לא הניד לי 7 ויאמר לי הנך הרה
וילדה בן ועתה אל תשתו יין ושבר ואל תאכל כל
טמא- כי נזיר אלהים יהוה הנער מן הבטן עד יום
מותו 8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר כי אדוני- איש
האלים אשר שלחה ויבוא נא עוד אלינו ווורנו מה
נעשה לנער הילך 9 וישמעו האלים בקהל מנוח ויבא
מלאך האלים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה
ומנוח אישת אין עמה 10 ותמהר האשה ותירץ ותגדר
לאישה ותאמר אליו- הנה נראת אליו האיש אשר בא
בימים אליו 11 ויקם וילך מנוח אחריו אשתו ויבא אל
האיש ויאמר לו אתה האיש אשר דברת אל האשה
ויאמר אני 12 ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהיה
משפט הנער ומעשה 13 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח
מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר 14 מכל אשר יצא
מנון הין לא תאכל ויין ושבר אל תשת וככל טמא
אל תאכל כל אשר צויתה תשמר 15 ויאמר מנוח אל
מלאך יהוה נערצרא נא אותך ונעשה לפניך נדי עזים
16 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל
בלחמק ואם תשעה עליה ליהוה תעלנה כי לא ידע
מנוח כי מלאך יהוה הוא 17 ויאמר מנוח אל מלאך
יהוה מי שמק כי יבא דבריך (דבריך) וככברנו 18
ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי- והוא
פלאי 19 ויקח מנוח את נדי העזים ואת המנחה ויעל
על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים
20 ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמיימה ויעל
מלאך יהוה בללהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו
על פניהם ארצתה 21 וולא יספ עוד מלאך יהוה להראה
אל מנוח ואל אשתו או ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא

לו לאמר לא כי אסר נאסרך וננתוך בידם והמת לא נמייך ויאסרוו בשנים עתים חדשים ויעלוה מן הסלע ¹⁴ והוא בא עד לחו ופלשתים הריעו לקראו ותצליח עליו רוח יהוה ותהיינה העתים אשר על זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסורי מעל ידיו ¹⁵ וימצא לחו חמור טריה וישלח ידו ויקח ויק באה אליך איש ¹⁶ ויאמר שמשון--בלחוי החמור חמור חמורותם בלחוי החמור הכתוי אלף איש ¹⁷ ויהי ככלתו לדבר וישליך להחי מידיו ויקרא למקום הווה רמת לחי ¹⁸ ויצמא מאר ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת בידיך עבדך את התשועה הנגדלה זו זאת ועתה אמות בצנאו ונבלתי ביד הערלים ¹⁹ ויבקע אליהם את המכתש אשר בלחוי ויצאו ממנה מים ווישת ותשב רוחו ויחיו על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחוי עד היום הזה ²⁰ וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה

16 וילך שמשון עזזה וירא שם אשה זונה ויבא אליה ² לערותים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארכו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר ותרננהו ³ וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחזו בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריח ווישם על כתפיו ויעלם אל ראש הדר אשר על פני חברון ⁴ ויהי אחורי כן ויאבב אשה בנחל שرك ושם דלילה ⁵ ויעלן אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתוי אוטו וראי بما כהו נдол וכמה נוכל לו ואסרונו לענותו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף ⁶ ותאמר דלילה אל שמשון הניתה נא לוי במה כחך נдол ובמה תאסר לענותך ⁷ ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבועה יתרים לחים אשר לא חרבו--וחליתי והייתי כאחד האדם ⁸ ויעלן לה פלשתים שבעה יתרים לחים--אשר לא חרבו סרני פלשתים בנו פלשתים וזה עשית אליהם ותאסרנו בהם ⁹ והארב ישב לה בחדר ותאמך אליו פלשתים עליך שמשון יונתק את היתרים כאשר יונתק פתיל הנערת בהריהו אש ולא נודע כהו ¹⁰ ותאמך להם שמשון השבעו לי פן חפנעון כי אתם ¹¹ ויאמרו דלילה אל שמשון הנה הثالث כי ותדבר אליו כובים

שמשון עליו ותאמך רק שנאתני ולא אהבתני--החדה חדת לבני עמי ולי לא הנדרת והיאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הנדרתי--ולך אניד ¹² ותברך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השבעה וינדר לה כי הציקתחו ותגנך החידה לבני עמה ¹³ ויאמרו לו אנשי העיר ביום השבעה בטרם יבא החרסה מה מזוק מדבר ומה עז מארוי ויאמר להם--ללאחרשthem בענלו לא מצאתם חידתי ¹⁴ ותצליח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויק מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן הצליפות למנדי החידה ויתחר אפו ויעל בית אביהו ¹⁵ ותהי אש שמשון למרעהו אשר רעה לו

15 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בנדיעים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא ² ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנא שנאתה ואתנה למרעך הלא אהותה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה ³ ויאמר להם שמשון נקוטי הפעם מפלשתים כי עשה אני עטם רעה ⁴ וילך שמשון וילך שלש מאות שועלם ויקח לפדרים ויפן זנב אל זנב ווישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדייש ועד קמה ועד כרם זית ⁶ ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמנוי כי ללח את אשתו ויתנה למראהו ויעלן פלשתים ושרפו אותה ואת אביה באש ויאמר להם שמשון אם תעשה כואת כי אם נקמתי בכם ואחר אחדרל ⁸ ויק אוטם שוק על ירכ מכה נדלה וירד וישב בסעיף סלע עיטם ⁹ ויעלן פלשתים נחננו ביהודה ווינטו בלהי ¹⁰ ויאמרו איש יהודה למה עלייהם עליינו ויאמרו לאסור את שמשון עליינו לעשות לו כאשר עשה לנו בו וירדו שלשת אלפיים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם--כאשר עשו לי כן עשיתו להם ¹¹ ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתחך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן חפנעון כי אתם ¹²

(וחמיוני) את העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם ²⁷ והביטה מלא האנשים והנשים ושם כל סרני פלשתים ועל הגן כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון ²⁸ ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחוקני נא אך הפעם זהה האלים שמשון את שני עמודיו החקוק אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם ²⁹ – אחד בימינו ואחד בשמאלו ³⁰ ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במוותם רבים מאשר המית בחיו ³¹ וירדו אחים וכל בית אביהו וישאו אותו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקרמן מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה

17 ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו ² ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתו (אות) אלית וnom אמרת באוני הנה הכסףathi אני לך חתמי ותאמר אמו ברוך בני ליהוה ³ וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמր אמו הקדש קדשתי את הכסף ליהוה מיד לי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך ⁴ וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאותים כסף ותתנוו לזרוף ויעשוו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו ⁵ והאיש מיכיהו לו בית אליהם ויעש אפוד ותרפים רימלא את יד אחד מבנייו ויהי לו לכהן ⁶ ביום הham נער מבית לחם יהודה ממשחת יהודה והוא לו והוא נר שם ⁸ וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לנור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכיה לעשות דרכו ⁹ ויאמר לו מיכיה מאיין תבא ויאמר אליו לו אנסי מבית לחם יהודה ואנסי הילך לנור באשר אמצע ¹⁰ ויאמר לו מיכיה שבה עמיד והיה לאיוב ולכהן ואנסי אתך לך עשרה כסף לימי וערך בנדים ומהיתך וילך הלי ¹¹ ויויאל הלי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו ¹² וימלא מיכיה את יד הלי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכיה ¹³

עתה הגידה נא לי בימה תאסר ¹⁴ ויאמר אליה – אם אסור יאסרו בעבטים חדשים אשר לא עשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדים ¹² ותקח דיללה בעבטים חדשים והארב ישב בחדר ווינתקם מעל זרעתינו עלייך שמשון והארב ישב בחדר ווינתקם מעל זרעתינו כהות ¹³ ותאמר אל דיללה אל שמשון עד הנה התלת כי ותדבר אליו כוביס – הגידה לי בינה האסר ויאמר אליו – אם תארני את שבע מחלפות ראשיתם עם המסתכת ¹⁴ ותתקע ביתך ותאמר אליו פלשתים עלייך שמשון ויקץ משותו ויסע את היתר הארגן ואת המסתכת ¹⁵ ותאמר אליו איך התברתיך ולבך אין אני זהה שלש פעמים התלת כי ולא הנגדת לי בינה כחך נדול ויהי כי הצקה לו בדבריה כל הימים – והאלץתו ותקצר נפשו למות ¹⁶ וינגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עללה על ראש – כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר מני חי וחלית והייתי בכל האדים ¹⁸ ותרא דיללה כי גונד לה אה כל לבו ותשלח ותקרה לסרני פלשתים לאמר עליו הפעם כי הניד לה (לי) את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם ¹⁹ ותישנהו על בריכיה ותקרה לאיש ותגלה את שבע מחלפות ראשיתם עלייך שמשון ויסר כחו מעליו ²⁰ ותאמר פלשתים עלייך שמשון ויקץ משותו ויאמר יצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו ²¹ ויאחזו פלשתים וינקרו את עניינו וירידו אותו עזזה ויאסרוו בנחשים ויהיו טוחן בביה האסירים (האסורים) ²² ויהל שער ראש נדול לדגון אלהיהם – ולשמהה ויאמרו – נתן אלהינו בידינו את שמשון אויבנו ²³ ויראו אותו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידינו את אויבנו ואת מהריב ארצנו ואשר הרבה את חלינו ²⁵ ויהי כי טוב (כטוב) לכם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים (האסורים) ויזחק לפניויהם ויעמידו אותו בין העמודים ²⁶ ויאמר שמשון אל הנער המחויק בידו תניחה אותו והימני

ויאמר מיכה--עתה ידעת כי ישב יהוה לי כי היה לי
הלווי לכחן

18 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם
שבט הדני מבקש לנחלה לשבת--כי לא נפלת לו עד
היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה 2 וישלחו בני
דן משפחתם המשא אנשים מקצוחם אנשים בני חיל
מצרעה ומאשתאל לרנגל את הארץ ולחקרה ויאמרו
אליהם לכוב חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית
מיכה וילגנו שם 3 הומה עם בית מיכה והמה הכירו את
kol הנער הלווי יוסרו שם ויאמרו לו מי הביאך הלם
ומה אתה עשה בויה ומה לך פה 4 ויאמר אליהם--כזה
וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואחוי לו לכהן 5 ויאמרו
לו שאל נא באלהים ונדעה--ההצלה דרכנו אשר
אנחנו הליכים עלייה 6 ויאמר להם הכהן לכלו לשולם
נכח יהוה דרככם אשר תלו כהן 7 וילכו המשא
האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה
יושבת לבטה כמושפט צדנים שקט ובטה ואין מצלמים
דבר בארץ יורש עדר ורוחקים מהם מצידנים ודבר
אין להם עם אדם 8 ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל
ויאמרו להם אחיהם מה אתה 9 ויאמרו קומה ונעללה
עליהם כי ראיינו את הארץ והנה טוביה מאד ואתם
מחשים--אל תצלו לכת לבא לרשות את הארץ
10 כבאים תבואו אל עם בטח והארץ רחבה ידים--
כינתה אליהם בידכם מקום אשר אין שם מחסור
כל דבר אשר בארץ 11 ויסעו משם משפחחת הדני
מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור כל-מלחמה
12 ויעלו ויחנו בקרית יערם--bihoudah על בן קרואו
למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה--הנה אחרי
קרית יערם 13 ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד
בית מיכה 14 ויענו המשא האנשים ההליכים לרנגל את
הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידועם כי יש בכם
האליה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דע מה
תעשה 15 ויסרו שמה ויבאו אל בית הנער הלווי בית
מיכה וישאלו לו לשולם 16 וושש מאות איש חגורם
כל-מלחמתם נצבים פתח השער--אשר מבני דן 17

ויעלו חמשת האנשים ההליכים לרנגל את הארץ--באו
שםה לcko את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת
המסכה והכהן נצב פתח השער ושש מאות איש
החגור כל-המלחמה 18 ואלה באו בית מיכה ויקחו
את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר
אליהם הכהן מה אתה עשים 19 ויאמרו לו החרש שים
ירך על פיך וילך עמו והיה לנו לאב ולכהן הטוב
היוות כהן לבית איש אחר או היוט כהן לשבת
ולמשפחה בישראל 20 וויתר לב הכהן ויקח את
האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרוב העם 21
ויפנו וילכו ווישימו את הטף ואת המקנה ואת הכבודה--
לפניהם 22 הימה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר
בבטים אשר עם בית מיכה נזעקו וידבקו את בני דן
23 ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיicha מה
לך כי נזעקה 24 ויאמר את אלהי אשר עשית לחתם
את הכהן ותלכו--ומה לי עוד ומה זה תאמרו אליו מה
לך 25 ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמו--פנ
פנעו בכם אנשים מרני נפש ואספחה נפש ונפש ביטח
26 וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזוקם המה
מןנו ויפן ויבש אל ביתו 27 והמה לcko את אשר עשה
מיicha ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם
שקט ובטה ויכו אותם לפיה חרב ואת העיר שרפו באש
28 ואין מציל כי רחוכה היא מצידון ודבר אין להם
עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר
וישבו בה 29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם
אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשנה 30
ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשום בן
מנשה הוא ובנוי היו כהנים לשבת הדני עד יום נלotta
הארץ 31 ווישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל
מי הדות בית האללים בשללה

19 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש
לו גור ברכובו חר אפרים ויקח לו אשה פיליש מבית
לחם יהודה 2 ותונה עלייו פיליש ותלך מאתו אל בית
אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה
חדשים 3 ויקום אישה וילך אחריה לדבר על לבה

רנג'יהם ויאכלו וישתו ²² חמה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אashi בני בליעל נסבו את הבית מודפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן ²³ לאמור הוצאה את החיש אשר בא אל ביתך ונדרענו ²³ ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרענו אחורי אשר בא החיש זהה אל ביתך- אל השעו את הנבללה הזאת ²⁴ הנה בתו הבטולה ופילגשנו אוציאה נא אותו וענו אותו ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבללה הזאת ²⁵ ולא אבו האנשים לשמע לו ויהוק האיש בפילגשנו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ווتعلלו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות (כעלות) השחר ²⁶ ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדרונייה שם- עד האור ²⁷ ויקם אדרוניתם בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא לлечת לדרכו ותנה האשה פילגשנו נפלת פתח הבית וידיה על הסף ²⁸ ויאמר אליה קומי ונлечה אין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקוםו ²⁹ ויבא אל ביתו ויקח את המأكلת ויהוק בפילגשנו ויתחנה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל נבול ישראל ³⁰ והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל אל מארץ מצרים עד היום הזה שמו לכם עליה עזו ודברו

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באשר שבע וארען הנגיד- אל יהוה המזבח וויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל- בקהל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב ³ ושמעו בני בנימין כי עלו בני ישראל המזבח ויאמרו בני ישראל דברו איך נהייתה הרעה הזאת ⁴ ויען האיש הלווי איש האשה הנרצחה- ויאמר הנבעטה אשר לבנימין באתי אני ופילגשי ללו ⁵ ויקמו עלי בעלי הנבעטה ויסבו עלי את הבית לילה אוטי דמו להרגן ואת פילגשי ענו ותמת ⁶ ואוחז בפילגש ונתחה ואשלחה בכל שדה נחלה ישראל כי עשו זמה ונבללה בישראל ⁷ הנה כלכם בני ישראל- הבו לכם דבר ועזה הלם ⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא

להשיבו (להשיבה) ונערו עמו וצמד חמריהם ותביאהו בית אביה ויראהו אביה הנערה וישמה לקראותו ⁴ ויהוק בו חתנו אביה הנערה וישב אותו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם ⁵ ויהיו ביום הרביעי וישכמו בפרק ויקם לлечת ויאמר אביה הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם- ואחר תלכו ⁶ וישבו ויאכלו שנייהם יחדו- וישתו ויאמר אביה הנערה אל האיש הואל נא ולין וויתב לבך ⁷ ויקם האיש לлечת הוא ופילגשנו ונערו וילן שם ⁸ וישכם בפרק ביום החמישי לлечת ויאמר אביה הנערה סעד נא לבך והתמה מהו עד נטות היום ויאכלו שניהם ⁹ ויקם האיש לлечת הוא ופילגשנו ונערו ויאמר לו חתנו אביה הנערה הנה נא רפה היום לעורוב לנו נא הנה חנות היום לין פה וויתב לבך והשכמתם מחר לדרכם והлечת לאהילך ¹⁰ ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמוריהם חבושים ופילגשנו עמו ¹¹ הם עם יבוס והיום רד מאר ויאמר הנער אל אדרוני לכה נא גוסרה אל עיר היבוס הזאת- ונלון בה ¹² ויאמר אליו אדרוני לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה וuberano עד נבעה ¹³ ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו נבעה או ברמה ¹⁴ ויעברו וילכו ותבא להם המשמש אצל הנבעה אשר לבנימן ¹⁵ ויסרו שם לבוא ללו נבעה ויבא וויתב ברחוב העיר ואין איש מסוף אותם הביתה ללו ¹⁶ והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא נר נבעה ואנשי המקום בני ימיini ¹⁷ ווישא עינויו וירא את האיש הארכ- ברחוב העיר ויאמר האיש הזקן ana תלך ומאיין תבוא ¹⁸ ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים- משם אנכי ואליך עד בית לחם יהודה ואת בית יהודה אני הילך ואין איש מסוף אותה הביתה ¹⁹ וגם תבן נס מספוא יש לחמורינו וגם לחם ווין יש לי ולאמתך ונער עם עבריך אין מחסור כל דבר ²⁰ ויאמר האיש הזקן שלום לך כל מהסורך עלי רק ברחוב אל תלן ²¹ ויביאו לבתו ויבול (ויבל) לחמוריהם וירחציו

בנוי ישראל ביהוה ושם אדרון ברית האלhim בימים
ההם ²⁸ ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים
זהם לאמר האוקה עוד לצאת למלחמה עם בני
בנימן אתי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתנו
בידך ²⁹ ווישם ישראל ארבים אל הנבעה סביבה ³⁰
ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השישי ויערכו
אל הנבעה כפעם בפעם ³¹ ויצאו בני בנימן לקראת
העם הנטקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים
כפעם בפעם במלות אשר עלה בית אל ואחת
גבעה בה שדה שלשים איש בישראל ³² ויאמרו בני
בנימן נגפים הם לפניינו כבראשנה ובני ישראל אמרו
גנosa ונתקנו מהן העיר אל המלות ³³ וכל איש
ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל
מנוח ממקומו ממערה נבע ³⁴ ויבאו מנדג לגבעה עשרה
אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה וهم
לא ידעו כי גנעת עליהם הרעה ³⁵ ויגנוף יהוה את בנימן
לפני ישראל וישחטו בני ישראל בני בנימן ביום ההוא
עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב
ויראו בני בנימן כי גנפו וירטו איש ישראל מכל מקום
לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הנבעה ³⁶
והארב החיש וויפטו אל הנבעה וימשך הארב ויד
את כל העיר לפיה חרב ³⁸ והמועד היה לאיש ישראל
עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר
ויהפוך איש ישראל במלחמה ובנימן חיל להכות
חוללים באיש ישראל שלשים איש -- כי אמרו אך
גנוף הוא לפניינו במלחמה הראשה ⁴⁰ ומהשאת
החללה לעלות מן העיר -- עמוד עשן ויפן בנימן אחריו
וותנה עליה כליל העיר השמיימה ⁴¹ ואיש ישראל הפל
ויבהלו איש בנימן כי ראה כי גנעה עליה הרעה ⁴²
ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה
הדריכתתו ואשר מהערם משהיתם אותו בחוכו ⁴³
כתרו את בנימן הרדיפה מנוחה הדריכתו עד נכח
הנבעה מזורה שמש ⁴⁴ וויפל מבנימן שמנה עשר אלף
איש את כל אלה אנשי חיל ⁴⁵ וויפנו וינסו המדברה
אל סלע הרמו ויעללו בממלות חמשת אלפים איש

נולד איש לאהלו ולא נסור איש לבתו ⁹ ועתה--זה
הדבר אשר נעשה לבעה עליה בגורל ¹⁰ ולחקנו
עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלה-
ואלה לרובבה לחתת צדקה לעם--לעתות לבואם לבב
בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל ¹¹ ויאסף
כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חבריהם ¹²
וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר
מה הרעה הזאת אשר נדוחה בכם ¹³ ועתה תנו את
האנשים בני בילען אשר לבבעה ונמיות נגבעה רעה
מיישראל ולא אבו (בני) בנימן לשמע בקול אחים
בנוי ישראל ¹⁴ ויאספו בני בנימן מן הערים הנבעת
לצאת למלחמה עם בני ישראל ¹⁵ ויתפקדו בני בנימן
בימים ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף
חרב--לבד מישבי הנבעה התפקדו שבע מאות איש
בחור ¹⁶ מכל העם זה שבע מאות איש בחור אטר
יריד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה--ולא יחטא
ואיש ישראל התפקדו בלבד מבנימן ארבע מאות
אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה ¹⁸ ויקמו
ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל
מי יעלה לנו בתחילת המלחמה עם בני בנימן ויאמר
יהוה יהודה בתחילת ¹⁹ ויקומו בני ישראל בקר
ובנימן ויערכו אתם איש ישראל למלחמה עם
ויחנו על הנבעה ²⁰ ויצא איש ישראל למלחמה עם
ובנימן יוציאו בני הנבעה בתחילת המלחמה ²¹
זהו שבעים ועשרים אלף איש--ארצח ²² וויהזק העם
ההוא שנים ויערכו בני ישראל לערך מלחמה במקום אשר ערכו
איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו
שם ביום הראשון ²³ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני
יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף לנשח
למלחמה עם בני בנימן אחיו ויאמר יהוה עלו אליו ²⁴
ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני ²⁵ ויצא
בנימן לקראותם מן הנבעה ביום השני וישחטו בני
ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצח כל אלה
שלפי חרב ²⁶ ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו
בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצמו ביום ההוא
עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה ²⁷ וישאלו

מבניין אשה ¹⁷ ויאמרו ירשת פליטה לבניין ולא ימיה שבט מישראל ¹⁸ ואנחנו לא נוכל להת להם נשים-מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אדור נתן אשה לבניין ¹⁹ ויאמרו הנה חן יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מורה המשמש למסלה העלה מבית אל שכמה-ומנוב לבונה ²⁰ ויצו (ויצו) את בני בניין לאמר לכו ואתבם בכרמים ²¹ ווראות והנה אם יצאו בנות שילו לחול במלחות ויצאתם מן הכרמים וחתפתם لكم איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בניין ²² והיה כי יבוא אבותם או אחים לרוב (לריב) אלנו ואמרנו אליהם חנונו אותם--כי לא לקחנו אש אשתו במלחמה כי לא אתם נתם להם כעת תאשמו ²³ ויעשו כן בני בניין וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם ²⁴ ויתהלו משהם איש ישראל בעת ההיא איש לשבתו ולמשפחו ויצאו משם איש לוחתו ²⁵ בימים ההם אין מלך בישראל איש היישר בעינו יעשה

VIDBIKO ACHERIO UD GDEUM VICO MAMNO ALFIM AISH ⁴⁶ VIDEI KOL HANFELIM MABNIIM UNSHRIM VEHAMSA ALF AISH SHLEF-HARB-BIOM HOO AT KOL ALA ANSHI HIL ⁴⁷ VOFEN VINSO HMDCHRA AL SLEL HARMON SH SHMAOT AISH VISHBO BSLU RMON AN ARBUA CHADSHIM ⁴⁸ VAISS ISRAEL SHBO AL BNI BNIIN VICO LAFI HARB MUR MOTH UD BAHMA UD KOL HANZAA NM KOL HADURIM HANMZAOT SHLOHO BAS

21 VAISS ISRAEL NSHBU BEMAFHA LAMER AISH MAMNO LA ITUN BTO LBNIIN LASHA ² VIBAA HUM BITE AL VISHBO SHM UD HURB LAFNI ALHIM VISHAO KOLIM VIBCO BCI NDOL ³ VIMARO--LMAH YIHO ALHII ISRAEL HAYA ZAT BIISRAEL LEHAFKIR HODIM MIYISRAEL SHBET AHD ⁴ VYHO MMACHRAT VISHCIMU HUM VIBNO SHM MOZBACH VUYALU ULLOT VSHLIMIM ⁵ VIMARO BNI ISRAEL AL YIHO CY HOSHUA HANDOLAH MCCL SHBETI ISRAEL AL YIHO CY HOSHUA HANDOLAH HAYA LAASHER LA ALLEH AL YIHO HAMAFHA LAMER--MOTH VIMOT ⁶ VYHCHMO BNI ISRAEL AL BNIIN AHHI VIMARO NGDU HODIM SHBET AHD MYSRAEL ⁷ MAH NUSAHA LHEM LNORTIM LNASHIM VANDCHNO NSHBU BIYHO LABLTO TAT LHEM MABNOHINO LNASHIM ⁸ VIMARO--MI AHD MSHBETI ISRAEL ASHER LA ALLEH AL YIHO HAMAFHA VENHA LA AB AISH AL HAMHNA MIVISH NELUD--AL HAKHL ⁹ VOTFKER HUM VENHA AIN SHM AISH MOSHBI YIBSH NELUD ¹⁰ VYSHLOHO SHM HADURA SHNIM USHR ALF AISH--MABNI HAYIL VYIZO AOTM LAMER LKVO VOTKATAM AT VISHBI YIBSH NELUD LAFI HARB VENASHIM VETAF ¹¹ VVA HODER ASHER HAYU CL VZER VCL AISH YDUT MSHBET ZCR--THARDIMO ¹² VIMAZAO MIOSHBI YIBSH NELUD ARBUT NURAH BTOLEH ASHER LA YDUA AISH LMSHBC ZCR VIBAO AOTM AL HAMHNA SHLAH ASHER BARDZ CNEUN ¹³ VYSHLOHO CL HADURA VIDBRO AL BNI BNIIN ASHER BSLU RMON VIKRAO LHEM SHLOM ¹⁴ VISHB BNIIN BUTH HAHIA VOTKAN LHEM NASHIM ASHER HYO MANSI YIBSH NELUD VLA MZAO LHEM CEN ¹⁵ VHEM NATH LBNIIN CY USHA YIHO PRZ BSHBETI ISRAEL ¹⁶ VIMARO VKNI HADURA MAH NUSAHA LNORTIM LNASHIM CY NSHMDA

שמואל א

1

שאלתו ²¹ ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזכח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו ²² וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פניהם יהוה רישב שם עד עולם ²³ ויאמר לה אלקנה אישת עשי הטוב בעניין שבוי עד נמלך אתה- אך יקם יהוה אתה ²⁴ דברו והשב האשה והתיק את בנה עד נמללה אתה ²⁵ ותעללה עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאחו בית יהוה שלו והנער נער ²⁶ וישחטו את הפר ויבאו את הנער אל עלי ²⁷ ותאמר כי אדרני כי נפשך אדרני אני האשה הנצבת עמכם בזאת להחפלו אל יהוה ²⁷ אל הנער הזה החפלותי ויתן יהוה לוי את שאלתו אשר שאלתי מעמו ²⁸ ונם אנכי השאלתו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה וישתחו שם ליהוה

2 ותחפלו חנה ותאמר עלי לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחכמי פיי על אויבי כי שמחתי בישועתך ² אין קדרוש כי יהוה כי אין בליך ואין צור כאלהינו ³ אל תרבו תדברו נבהה נבהה יצא עתק מפיקם כי אל דעות יהוה ולא (ולו) נחכו עלילות ⁴ קשת נברים חתים ונכשלים אודו חיל ⁵ שבעים בלחם נשכו ורבעים חדרו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה ⁶ יהוה מימות ומחייה מוריד שואול ויעל (Sheol) ⁷ יהוה מורייש ומעיר משפיל אף מרים ⁸ 7585 מרים מעדך דל מאשפת ירים אביוון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלים כי ליהוה מזקי ארץ וישת עליהם תבל ⁹ רגלי חסידו ישרם ורשותם בחשך ירמו כי לא בכח יגבר איש ¹⁰ יהוה ייחתו מריבו על בשמי ירעם- יהוה יידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם קרן מישחו ווילך אלקנה הרמתה על יתנו והנער היה משרת את יהוה את פניהם עלי הכהן ¹¹ ובנו עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה ¹² ומשפט הכהנים את העם- כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמולגן שלש השנים בידו ¹⁴ והכה בכיר או ברוד או בקהלת או בפדור- כל אשר יעל מהמולג יקח הכהן בו כבча יעשו לכל ישראל הבאים

1 ויהי איש אחד מן הרמאות צופים- מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחים בן אליהו בן תחוי בן צוף- אפרתי ² ולו שתי נשים- שם אחת חנה ושם השניה פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים ³ ועליה האיש החוא מעיריו מימים ימימה להשתוחת ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה ⁴ ויהי היום וויבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה- מנות ⁵ ולחנה יתן מנה אחת אפם כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה ⁶ וכעתה צרצה נם כעס בעבר הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה ⁷ וכןן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה- כן תכענסה ותבכחה ולא האכל ⁸ ויאמר לה אלקנה אשה חנה למה תבכוי ולמה לא תאכל ולמה ירע לביך הלייא אנסי טוב לך מעשרה בניים ⁹ ותקם חנה אחריו אכללה בשלה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזות היכל יהוה ¹⁰ והוא מרת נפש תשכח את אמתך ונתחה לאמתך זרע אנסים- מותתו ליהוה כל מי חייו ומורה לא יעליה על ראשו ¹² והיה כי הרבתה להחפלו לפניהם יהוה ועלי שמר את פיה ¹³ וחנה היא מדרבתה על לבה- רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכלה ¹⁴ ויאמר אלה עלי עד מתי תשתכרין הסירוי את יינך מעליך ¹⁵ ותען חנה והאמר לא אדרני אשה קשת רוח אנכי ווין ושבך לא שתויה ואשפיך את נפשי לפניהם יהוה ¹⁶ אל תtan את אמתך לפניהם בת בליעל כי מרב שיחיו וכעסיו דברתו עד הנה ¹⁷ וויען עלי ויאמר לכלי שלום ואלהו ישראל יtan את שליך אשר שאלת מעמו ¹⁸ ותאמר תמצא שפחתך חן בעניין ותליך האשה לדרכה ותאכל פניה לא היו לה עוד ¹⁹ וישכמו בבקר ווישתחוו לפניהם יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידעו אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה ²⁰ והוא לחקפות הימים ותהר חנה ותולד בן ותקרו את שמו שמואל כי מיהוה

שם בשללה ¹⁵ גם בטרם יקטרון את החלב ובא נעד הכהן ואמר לאיש הובח הנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממקדש בשר מבשל כי אם חי ¹⁶ ויאמר אליו האיש קדר יקטרון כוים החלב וקח לך כאשר תראה נפשך ואמר לו (לא) כי עתה תסתן-ואם לא לקחתי בחזקה ¹⁷ ותהדי חטא את הנערם נדולה מאר את פני יהוה כי נאצנו האנשים את מנהת יהוה ¹⁸ ושמואל משרות את פניה יהוה הנער חגור אפוד בד ¹⁹ ומעליל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מים ימייה--בעלotta את אישת לובח את זבח הימים ²⁰ וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה זאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלבו למקומו ²¹ כי פקד יהוה את חנה ותתר ותלד שלשה בנים ושתי בנותו ויידל הנער שמואל עם יהוה ²² ועלי זקן מאר ושמיע את כל אשר יעשה בניו לכל ישראל ואת אשר ישכبون את הנשים הצבאותفتح האל מועד ²³ ויאמר להם מה העשון כדברים האלה אשר אני שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה ²⁴ אל בני כי לא טובה השמעה אשר אני שמע מעברים עם יהוה ²⁵ אם יחתא איש לאיש ופללו אליהם ואם ליהוה יחתא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמתים ²⁶ והנער שמואל הילך ונדר וטוב נם עם יהוה ונם עם אנשים ²⁷ ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כי אמר יהוה הנגלה גנליות אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה ²⁸ ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחיו להקтир קטרת לשאת אפוד לפניו ואתנה לבית אביך את כל איש בני ישראל ²⁹ למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתו מעון ותכבד את בינו ממוני להבריאכם מראשית כל מנהת ישראל לעמי ³⁰ لكن נאם יהוה אלהי ישראל אמרור אמרתי ביתה ובית אביך יתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חיליה לי כי מכבדי אכבד ובזוי יקלו ³¹ חנה ימים באים ונדרעת את זרעך ואת זרע בית אביך--מהות זקן בביתך ³² ותבשח צר מעון בכל אשר ישב את

3 והנער שמואל משרות את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם--אין חזון נפרץ ² ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות ³ ונור אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם אדרון אליהם ⁴ וירא יהוה אל שמואל ויאמר הני זורץ אל עלי ויאמר הני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך ויאמר ⁶ ויסוף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב ⁷ ונור אלהים טרם ידע את יהוה ותרם גילה אלהי דבר יהוה ⁸ ויסוף יהוה קרא שמואל בשלישית ויקם וילך אל עלי ויאמר הני כי קראת לי ובין עלי כי יהוה קרא לנער ⁹ ויאמר עלי לשמאל לך שכב והיה אם יקרא אליך ¹⁰ ואמרת דבר יהוה כי שמע עברך וילך שמואל וישכב במקומו ¹⁰ ויבא יהוה ויתיצב וירא כפעם בפעם שמאל שמאל ויאמר שמאל דבר כי דבר בישראל אשר כל שמעו--חצילנהשתי איזינו ¹² ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו--החל וכלה ¹³ והגדרתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם--בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם ¹⁴ ולכון נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבוח ובמנחה--עד עולם ¹⁵ וישכב שמואל עד הבוקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהנור את המראה אל עלי ¹⁶ וירא עלי את שמאל ויאמר שמאל בני ויאמר הני ¹⁷ ויאמר מה הדבר

בעיר ותווך כל העיר ¹⁴ וישמע עלי' את קול הצעקה
ויאמר מה קול ההמנון הזה והאיש מהר ייבא וניד
עליל ¹⁵ ועלי' בן השעים ושםנה שנה ועינוי קמה ולא
יכול לראותה ¹⁶ ויאמר האיש אל עלי' אני הבא מן
המערכה ואני מן המערכת נשתי היום ויאמר מה
היה הדבר בני ¹⁷ ויען המבשר ויאמר נס ישראל
לפניהם פלשתים ונם מוגה נדולה היהת בעם ונם שני
בניך מות חפני ופינחס וארון האלים נלקחה ¹⁸ ויהי
כהזכירו את ארון האלים ויפל מעל הכסא אחרנית
بعد יד השער ותשבר מפרקתו וממת-כי זקן האיש
וכבר והוא שפט את ישראל ¹⁹ ארבעים שנה וככלתו
אשר פינחס הרה ללה והשמע את השמעה אל הלהך
ארון האלים ומות חמיה ואישה ותכרע ותלד כי
נהפכו עליה צדקה ²⁰ וכעת מותה ותדרנה הנצבות
עליה אל תרי כי בין לדה ולא ענחתה ולא שתה לבה
ותקרא לנער איכבוד לאמר גלה כבוד מישראל
אל הלהך ארון האלים ואל חמיה ואישה ²² ותאמר
גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלים

5 ופלשתים לקחו את ארון האלים ויבאו מaban
העזר אשרודה ² ויקחו פלשתים את ארון האלים
ויבאו אותו בית דגון וייצנו אותו אצל דגון ³ וישכמו
אשרודים ממחתרת והנה דגון נפל לפניו ארזה לפני
ארון יהוה ויקחו את דגון וושבו אותו למקוםו ⁴ וישכמו
בבקר ממחתרת והנה דגון נפל לפניו ארזה לפני ארון
יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כתרות אל המפתח-
רך דגון נשאר עליו ⁵ על כן לא ידרכו כהני דגון
וככל הבאים בית דגון על מפתח דגון-באשרוד עד
היום הזה ⁶ ותכבדר יד יהוה אל האשודדים וישם
ויק' אתם בעפליים (בטחרים) את אשוד ואת נבוליה
ויראו אנשי אשוד כי כן ויאמרו לא ישב ארון אלהי
ישראל עמנו-כי קשחה ידו על לנו ועל דגון אלהינו ⁸
וישלו ויאספו את כל סדרי פלשתים אליהם ויאמרו
מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת יסב ארון
אליהו יהוד ויסבו את ארון אלהי ישראל ⁹ ויהי
אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה נדולה

אשר דבר אליך--אל נא תכחדר ממוני כה יעשה לך
אליהם וכבה יוסיף אם תכחדר ממוני דבר מכל הדבר
אשר דבר אליך ¹⁸ ויניד לו שמואל את כל הדברים
ולא כחדר ממוני ויאמר--יהוה הוא הטוב בעינו יעשה ¹⁹
וינדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו
ארצה ²⁰ וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי אכן
שמואל לנבייה ליהוה ובויסיף יהוה להראה בשלחה כי
גלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה

4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל
לקראת פלשתים למלחמה ויהנו על האבן העיר
ופלשתים חנו באפק ² ויערכו פלשתים לקראות
ישראל ותטש המלחמה וינגע ישראל לפני פלשתים
ויכו במערכה בשדה ארבעת אלף איש ³ ויבא
העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה גנפנו יהוה
היום לפניו פלשתים נקחה אלינו ממשלה את ארון ברית
יהוה ויבא בקרבונו וישענו מכך איבינו ⁴ וישלח העם
שליה וישאו שם את ארון ברית יהוה צבאות ישב
הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלים--
חפני ופינחס ⁵ ויהי כבאו ארון ברית יהוה אל המחנה
וירעו כל ישראל תרעה נדולה והם הארץ ⁶ וישמעו
פלשתים את קול התרעה ויאמרו מה קול התרעה
הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו-כי ארון יהוה
בא אל המחנה ויראו הפלשתים-כי אמרו בא אליהם
אל המחנה ויאמרו או ינו כי לא היה כוזה אתחמול
שלשם ⁸ אויל לנו-מי יצילנו מיד האלים האדרירים
האללה אלה הם האלים המכדים את מצרים בכל
מכה--במדבר ⁹ התזקקו והיו לאנשים פלשתים-פן
תעבדו לערבים כאשר עבדו לכם והיותם לאנשים
ונלחמתם ¹⁰ וילחמו פלשתים וינגע ישראל וינסו
איש לאחלי ותהי המכה נדולה מארד ויפל מישראל
שלשים אלף רגלי ¹¹ וארון אלהים נלקח ושני בני עלי
מותו חפני ופינחס ¹² איש בנימן מהמערכה ויבא
שליה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו ¹³
ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יד (יד) דרך מצפה--
כי היה לבו חרד על ארון האלים והאיש בא להניד

את הלוּכוֹ הַלְּךָ וְגַנְעָו וְלֹא סָרוּ יְמִין וְשָׁמָאָוָל וְסָרְנִי
פְּלִשְׁתִּים הַלְּכִים אַחֲרֵיכֶם עַד גְּבוּלֵי בֵּית שְׁמֵשׁ ¹³ וּבֵית
שְׁמֵשׁ קָצְרִים קָצִיר חַטִּים בְּעֵמֶק וַיְשַׁאֲוָת עַנְיָנָה
וַיְרַא אֶת אָרוֹן הָאָרוֹן וַיְשַׁמְּחוּ לְרָאָות ¹⁴ וְהַעֲנֵלָה בָּאָה אֶל
שְׁדָה יְהוָשָׁע בֵּית הַשְּׁמֵשׁ וְתַעֲמֵד שֵׁם וְשֵׁם אָבִן גְּדוּלָה
וַיְבַקְעָו אַתְּ עַצְּיָה הַעֲנֵלָה וְאַתְּ הַפְּרוֹתָה הַעַלְיָה לִיְהוָה
¹⁵ וְהַלְּלִים הַוְּרִידִים אֶת אָרוֹן יְהוָה וְאֶת הָאָרוֹן אֲשֶׁר אָרוֹן
אֲשֶׁר בָּו כָּלִי זָהָב וַיְשַׁמְּמוּ אֶל הַגְּדוּלָה וְאַנְשֵׁי בֵּית
שְׁמֵשׁ הַעַלְוָו עַלוֹת וַיְזַבְּחוּ זְבָחוֹם בַּיּוֹם הַהְוָא-לִיְהוָה ¹⁶
וְחַמְשָׁה סָרְנוּיִם פְּלִשְׁתִּים רָאוּ וַיְשַׁבְּוּ עַקְרָבוֹן בַּיּוֹם הַהְוָא
¹⁷ וְאֶלְלה טָהָרִי הַזָּהָב אֲשֶׁר הַשִּׁבְׁוּ פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁם
לִיְהוָה לְאַשְׁרוֹד אֶחָד לְעֹזָה אֶחָד לְאַשְׁקָלוֹן אֶחָד לְנָתָן
אֶחָד לְעַקְרָבוֹן אֶחָד ¹⁸ וְעַכְבָּרִי הַזָּהָב מִסְפָּר כָּל עַדְיִ
פְּלִשְׁתִּים לְחַמְשָׁת הַסְּרִנִּים--מִעַרְבָּדְכָר וְעַד כְּפָר
הַפְּרִזְוּ וְעַד אַבְלָן הַגְּדוּלָה אֲשֶׁר הַנִּיחָוּ עַלְיהָ אֶת אָרוֹן
יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּשְׁדָה יְהוָשָׁע בֵּית הַשְּׁמֵשׁ ¹⁹ וַיְךָ
בְּאַנְשֵׁי בֵּית שְׁמֵשׁ כִּי רָאוּ בְּאָרוֹן יְהוָה וַיְךָ בְּעַם שְׁבָיעִים
אִישׁ חַמְשָׁים אֱלֹף אִישׁ וַיְתַאֲבְּלוּ הָעָם כִּי כְּכָה יְהוָה
בְּעַם מִכְּהָ גְּדוּלָה ²⁰ וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי בֵּית שְׁמֵשׁ מַיְּכָל
לְעַמְדָה לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֶל מַיְּעַלָּה
מַעֲלֵינוּ ²¹ וַיְשַׁלְּחוּ מְלָאכִים אֶל יוֹשְׁבֵי קָרִית יִעָּרִים
לְאָמֵר הַשְׁבּוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת אָרוֹן יְהוָה--רְדוּ הַעַלְוָו אֶת
אַלְיכָם

7 וַיָּבֹא אַנְשֵׁי קָרִית יִעָּרִים וַיַּעַלְוּ אֶת אָרוֹן יְהוָה
וַיָּבֹא אֹתוֹ אֶל בֵּית אַבְיַנְדָב בְּגַבְעָה וְאֶת אֶלְעֹזֶר בֶּן
קְדֻשָּׁו לְשִׁמְרָה אֶת אָרוֹן יְהוָה ²² וַיְהִי מִיּוֹם שְׁבַת הָאָרוֹן
בְּקָרִית יִעָּרִים וַיָּרְבוּ הַיָּמִים וַיְהִי עֲשָׂרִים שָׁהָה וַיְהִי
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה ²³ וַיֹּאמֶר שְׁמָוֹאָל אֶל כָּל
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר אֶם בְּכָל לְבָבְכֶם אַתְּ שְׁבִים אֶל
יְהוָה הַסִּירֹו אֶת אֶלְהִי הַנֶּכֶר מִתְּהֻכְּכֶם וְהַעֲשָׂרֹתֶת
וְהַכְּנִינוּ לְבָבְכֶם אֶל יְהוָה וְעַבְדָהוּ לְבָדָה וַיַּצְלֵל אַתְּכֶם
מִיד פְּלִשְׁתִּים ²⁴ וַיָּסִירֹו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַבָּעֵלִים וְאֶת
הַעֲשָׂרֶת וְעַבְדָו אֶת יְהוָה לְבָדָה ²⁵ וַיֹּאמֶר שְׁמָוֹאָל
קְבִיצוֹ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה וְאַתְּפָלֵל בְּעַדְכֶם אֶל
יְהוָה ²⁶ וַיְקִבְצֹו אַנְשֵׁי הַמִּצְפָּה וַיְשַׁאֲבוּ מִים וַיְשַׁפְּכוּ לִפְנֵי

מַאֲד וַיַּךְ אֶת אַנְשֵׁי הָעִיר מִקְטָן וְעַד גְּדוּלָה וַיִּשְׁתַּרְוּ לְהָם
עֲפָלִים (טָהָרִים) ²⁷ וַיִּשְׁלַחְוּ אֶת אָרוֹן הָאֱלֹהִים עַקְרָבוֹן
וַיְהִי כִּבְאָא אָרוֹן הָאֱלֹהִים עַקְרָבוֹן וַיּוֹעַקְוּ הַעֲקָרְנִים
לְאָמֵר הַסְּכָבוֹ אֶלְיָה אֶת אָרוֹן אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל לְהַמִּתְנִי וְאֶת
עַמִּי ²⁸ וַיִּשְׁלַחְוּ אֶת כָּל סָרְנוּיִם פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
שְׁלַחְוּ אֶת אָרוֹן אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבַּט לְמִקְמוֹ וְלֹא יִמְתַּח
אָתָי וְאֶת עַמִּי כִּי הַוְּתָה מִהוּמָת בְּכָל הָעִיר כְּבָדָה
מַאֲד יַד הָאֱלֹהִים שֵׁם ²⁹ וְהַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא מִתְהַכֵּה
בְּעֲפָלִים (בָּטָהָרִים) וְתַעַל שְׁוֹעַת הָעִיר הַשְּׁמִינִים

6 וַיְהִי אָרוֹן יְהוָה בְּשְׁדָה פְּלִשְׁתִּים שְׁבָעָה חֲדִשים ²
וַיִּקְרָא פְּלִשְׁתִּים לְכָהָנִים וּלְקָסְמִים לְאָמֵר מָה נָעָשָׂה
לְאָרוֹן יְהוָה הַוּדָעָנוּ בִּמְהָ נְשַׁלְחָנוּ לְמִקְמוֹ ³ וַיֹּאמְרוּ
אִם מְשָׁלְחִים אֶת אָרוֹן אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל אֶל תְּשַׁלְחָוּ אֶת
רִיקְמָ--כִּי הַשְׁבָּבוֹ לֹא אֶשְׁם אֹזְרָפָא וְנוֹדָע
לְכָם לָמָה לֹא תְסֻרְוּ יְדֵיכֶם ⁴ וַיֹּאמְרוּ מִסְפָּר סָרְנוּיִם פְּלִשְׁתִּים חַמְשָׁה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּבְוּ לוּ וַיֹּאמְרוּ מִסְפָּר צְלָמִי עֲפָלִים
עַפְלִי (טָהָרִי) זָהָב וְחַמְשָׁה עַכְבָּרִי זָהָב כִּי מִנְפָּה
אַחֲת לְכָלָם וּלְסָרְנוּיכָם ⁵ וְעַשְׂתָּהָם צְלָמִי עֲפָלִים
(טָהָרִים) וְצְלָמִי עַכְבָּרִים הַמְשִׁחִיתִים אֶת הָאָרֶץ
וְנִתְחַמֵּם לְאֶלְהִי יִשְׂרָאֵל כְּבָדָ אָוְלִי יְקַל אֶת יְדֵיכֶם
וּמַעַל אֱלֹהִים וּמַעַל אֶרְצִיכֶם ⁶ וּלְמִהְתַּכְבְּדוּ אֶת
לְבָבְכֶם כִּאֲשֶׁר כְּבָדו מַצְרִים וְפַרְעָה אֶת לְבָם הַלְוָא
כַּאֲשֶׁר הַתַּּעַלְלָה בָּהָם וַיְשַׁלְּחוּ וַיְלַכְוּ ⁷ וְעַתָּה קָחוּ וְעַשׂ
עֲנֵלָה חֲדָשָׁה אַחַת וְשַׁתִּי פְּרוֹתָה עַלוֹת אֲשֶׁר לֹא עַלָּה
עַלְיָהמָם עַל וְאָסְרָתָם אֶת הַפְּרוֹתָה בְּעַנְלָה וְהַשִּׁבְתָּם
בְּנִיהם מִאַחֲרֵיכֶם הַבִּיתָה ⁸ וּלְקַחְתָּם אֶת אָרוֹן יְהוָה
וְנִתְחַמֵּם אֶל הַעֲנֵלָה וְאֶת כָּלִי הַזָּהָב אֲשֶׁר הַשְּׁבָתָם
לֹא אֶשְׁם תְּשִׁימוּ בָּאָרוֹן מַצְדָּו וְשַׁלְחָתָם אֶת הַלְּךָ ⁹
וּרְאִיתָם אֶם דָּרְךָ נְבּוֹלָו יַעַלָּה בֵּית שְׁמֵשׁ-הַוְּא עֲשָׂה
לְנוּ אֶת הַרְעָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת וְאֶם לֹא וַיְדַעַנוּ כִּי לֹא
יְדַעַּנְהָ בְּנוּ-מִקְרָה הָוּא הַיָּה לֹא ¹⁰ וַיְעַשׂ הָאֲנָשִׁים כֵּן
וַיְקַחְוּ שְׁתִּי פְּרוֹתָה עַלוֹת וַיְאַסְרָוּ בְּעַנְלָה וְאַתְּ בְּנִים
כָּלִוּ בְּבֵית ¹¹ וַיְשַׁאֲבוּ אֶת אָרוֹן יְהוָה אֶל הַעֲנֵלָה וְאֶת
הָאָרוֹן וְאֶת עַכְבָּרִי הַזָּהָב וְאֶת צְלָמִי טָהָרִים ¹²
וַיִּשְׁרַנְהָ הַפְּרוֹתָה בְּדָרְךָ עַל דָּרְךָ בֵּית שְׁמֵשׁ בְּמִסְלָה

העלתי אותם ממצרים ועד היום הזה ויעובני ויעבדו אליהם אחים--כון מהה עשים גם לך ⁹ ועתה שמע בקהל אך כי הדר העיר בהם והגדת להם משפט המלך אשר מלך עליהם ¹⁰ ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך ¹¹ ויאמר-- זה יהוה משפט המלך אשר מלך עליכם את בנייכם יכח ושם לו במרכבותו ובפרשו וציו לפניו מרכבותו ¹² ולשם לו שרי אלפיים ושרי חמישים ולחדר חריש ולקצר קציריו ולעתשו כלי מלחמתו וכלי רכבו ¹³ ואת בנותיכם יכח לדרחות ולטבחות ולאפות ¹⁴ ואת שדרותיכם ואת כדריכם וזרותיכם הטובים-- יכח וננו לעבדיו ¹⁵ וזרעיכם וכרכיכם ישר וננו לסריסיו ולעבדיו ¹⁶ ואת עבדיכם ואת שפותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם--יכח ועשה למלאתו ¹⁷ צאנכם ישר ואתם תהיו לו לעברים וזעקהם ביום ההוא מ לפני מליכם אשר בחרתם לכם ולא ענה יהוה אתכם ביום ההוא ¹⁸ וימאנו העם לשמע בקהל שמואל ויאמר לא כי אם מלך יהוה עליינו ²⁰ והיינו גם אנחנו ככל הנויים ושבטנו מלכנו ויצא לפניו נלחם את מלחמננו ²¹ וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה ²² ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקהל והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכוי איש לעירו

9 ויהי איש מבן ימן (מבניימין) ושמו קויש בן אביאל בן צדור בן בכורת בן אפיה--בן איש ימי נBOR חיל ² ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם ³ ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנהערים וקום לך בקש את הארגת ⁴ ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימי נו ולא מצאו ⁵ חמה באו בארץ צוף ושאל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה--פָּנִים ייחל אבי מן האתנות ודאג לנו ⁶ ויאמר לו הנה נא איש אליהם בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא

יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה ⁷ וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים ⁸ ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממוני מזעך אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים ⁹ ויה שמו אלהיל הלב אחד ויעלה (ויעלה) עליה כליל ליהוה ויעק שמואל אל יהוה בעדר ישראל ויענה יהוה ¹⁰ ויהו שמואל מעלה העולה ופלשתים גשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקהל נדול ביום ההוא על פלשתים ויהם וינגפו לפניו ישראל ¹¹ ויצאו אנשי ישראל מן המצתה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר ¹² ויה שמו אל אבן אחת וישם בין המצתה ובין השן ויקרא את שמה אבן העז ויאמר עד הנה עזנו יהוה ¹³ ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בנכול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל ¹⁴ ותשנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד נת ואת נבולן הצליל ישראל מיד פלשתים ויהו שלום בין ישראל ובין האמרי ¹⁵ וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו ¹⁶ והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגניל והמצפה ושפט את ישראל--את כל המקומות האלה ¹⁷ ותשנתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה

8 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בני שפטים לישראל ² ויהי שם בנו הבהיר יואל ושם משנהו אביה-- שפטים בבאר שבע ³ ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחדר--ויטו משפט ⁴ ויתקבצו כל קני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה ⁵ ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו--ככל הנויים ⁶ וירע הדבר בעני שמו אל כאשר אמרו הנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה ⁷ ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקהל העם לכל אשר יאמר לך אליך כי לא אתך מאסו כי אני מאסו מלך עליהם ⁸ ככל המעשים אשר עשו מיום

תנה את המנה אשר נתתי לך--אשר אמרתי לך שים אתה עמך ²⁴ וירם הטבה את השוק והעליה וישם לפני שאל ויאמר הנה הנשא שם לפניך אלך--כי למועד שמור לך לאמור העם קראתו ויאכל שאל עם שמואל ביום ההוא ²⁵ וירדו מהבמה העיר וידבר עמו שאל על הגג ²⁶ וישכמו ויהיו כעלוות השחר ויקרא שמואל אל שאל הגג (הגנה) לאמור קומה ואשלחה ²⁷ והם שאל ויצאו שניהם הווא ושמואל--החווצה ²⁷ הנה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאל אמר לנויר ויעבר לפניו ויעבר אתה עמד כיום ואשמייך ²⁸ את דבר אלהים

10 ויהי שמואל את פך השמן ויצק על ראשו ווישקחו ויאמר--הלוּ כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד ² בלבך הום מעמידו ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבון בנים בצלצלה ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את דבריו האתנות וdag לכם לאמר מה עשה לבני ³ וחלפת שם ויהלאה ובאת עד אלון תבור ומצאך שם שלשה אנשים עליים אל האלים בית אל אחד נשא שלשה נדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל יין ⁴ ושאלו לך לשולם ונתנו לך שני לחם ולקחת מידם ⁵ אחר כן תבואו ונבעת האלים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבך שם העיר ופנעתם חבל נבים ירדים מהבמה ולפניהם נבל וקף וחליל וכנור והמה מתנכאים ⁶ וצלחה عليك רוח יהוה והתגביה עם ונחפכת לאיש אחר ⁷ והיה כי תבאינה התבאה (תבאה) אותן והחפכת לאיש אחר לך אשר תמצא ירך כי האלים עמך ⁸ וירד לפניהם גלגול והנה אנכי ירד אליך להעלות עלוות לזבח ובחו שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך וחוורעתי לך את אשר תעשה ⁹ והיה כהפנתו שכמו לרכת עם שמואל ייחפה לך אליהם לב אחר ויבאו כל אותן האלים ביום ההוא ¹⁰ ויבאו שם הנבעת והנה חבל נבים לקראות ותצלח עליו רוח אלהים ויתנכאים בתוכם ¹¹ ויהי כל יודעו מאטמול שלשים ויראו והנה עם

עתה נלכה שם--אולי יnid לנו את דרכנו אשר הלבנו עליה וויאמר שאל לערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אול מלכינו ותשורה אין להביא לאיש האלים מה אנחנו ⁸ ויסוף הנער לענות את שאל ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונחתה לאיש הalars מה והnid לנו את דרכנו ⁹ לפנים הראה ¹⁰ ויאמר אמר האיש בלבתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לבניה הום יקרא לפנים הראה ¹⁰ ויאמר שאל לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלים ¹¹ מה עליים במעלה העיר והמה מצאו נערות יוצאות לשאב מים ויאמרו להן

היש בזה הראה ¹² ותענינה אותן והאמנה יש הנה לפניך מהר עתה כי הום בא לעיר--כי זבח היום לעם בבמה ¹³ כבאים העיר כן תמצאון אותו בטרם יעלה הבמותה לאכל כי לא יאכל העם עד באו--כי הוא יברך הזבח אחריו כן יאכלו הקרים ועתה עליו כי אותו כהוים תמצאון אותו ¹⁴ ויעלו העיר מה באים בתוכה העיר והנה שמואל צא לקראות לעלות הבמה ¹⁵ ויהוה נלה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאל לאמר ¹⁶ כעת מחר אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד על עמי ישראל וԶושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באח צעקת אליו ¹⁷ ושמואל ראה את שאל ויהוה ענהו--הנה האיש אשר אמרתי לך זה יעזר בעמי ¹⁸ ווינש שאל את שמואל בתוכה השער ויאמר הגירה נא לי או זה בית הראה ¹⁹ וויען שמואל את שאל ויאמר אני כי הראה--עליה לפניו הבמות ואכלתם עמי היום ושלחתי בברך וככל אשר בלבך אnid לך ²⁰ ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים--אל תשים את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל--הלוּ לך ולכל בית אביך ²¹ וויען שאל ויאמר הלוּ בן ימינו אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימין ולמה דברת אליו דברך זהה ²² ויהי שמואל את שאל ואת נערו ויבאים לשכחה ויתן להם מקום בראש הקראוים והמה כשלשם איש ²³ ויאמר שמואל לטבה

בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אנחנו ייצאנו אליך ⁴ ויבאו המלכים נבעת שאל וידברו הדברים באנו העם וישאו כל העם את קולם יוככו ווינה שאל בא אחרי הבקרמן השדה ויאמר שאל מה לעם כי יוככו ויספרו לו--את דברי אנשי יביש ⁶ ותצליח רוח אליהם על שאל בשמי (כשמעו) את הדברים האלה ויחר אף מאד ⁷ ויקח צמה בקר ווינהחו וישלח בכל נבול ישראל ביד המלכים לאמור אשר איןנו יצא אחרי שאל ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד ⁸ ויפקדים בזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף ⁹ ויאמרו למלכים הباءים כה האמרנו לאיש יביש גלעד מחר תהיה לכם תשיעת חם (כחם) המשמש ויבאו המלכים יונדו לאנשי יביש--וישמחו ¹⁰ ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם ¹¹ ויהי ממחרת וישם שאל את העם שלשה ראשיים ויבאו בtower המהנה באשمرة הבקר ויכו את עמו עד חם הימים ויהי הנשאים ויפצו ולא נשארו בהם שנים ייחד ¹² ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאל ימלך עליינו תננו הגאנשים ומנייתם ¹³ ויאמר שאל לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל ¹⁴ ויאמר שמואל אל העם לכון גלכח הגליל ונחדר שם המלוכה ¹⁵ וילכו כל העם הגליל וימלכו שם את שאל לפני יהוה בגליל ויזבחו שם ובחים שלמים לפני יהוה וישמחה שם שאל וכל אנשי ישראל עד מאד

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי بكلכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך عليיכם מלך ² ועתה הנה המלך מתחלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התחלכתי לפניכם מנעריך עד היום הזה ³ הנסי ענו כי ננד יהוה וננד משיחו את שור מי לקחתי וחותמר מי לקחתי ואת מי עשיתי את מי רצוחתי ומיר מי לקחתי כפר ואעלים עני בו ואшиб לכם ⁴ ויאמרו מה ישענו זה ויבחו ולא לקחת מיד איש מאומה ⁵ ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד

נכאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש--ה גם שאל בנבאים זו ויען איש ממש ויאמר מי אביהם על כן היה להSAMPLE הנם שאל בנבאים ¹³ ויכל מהתנכות ויבא הבמה ¹⁴ ויאמר דוד שאל אליו ואל נערו אין הלחטם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל ¹⁵ ויאמר דוד שאל הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל ¹⁶ ויאמר שאל אל דודו הניד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הניד לו אשר אמר שמואל ¹⁷ ויצעק שמואל את העם אל יהוה המזפה ¹⁸ ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אגבי העליות את ישראל ממצרים ואציל האחים מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם ¹⁹ ואתם הימים מסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עליינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבעתיכם ולאלפייכם ²⁰ ויקרב שמואל אה כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן ²¹ ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאל בן קיש ויבקשו ולא נמצא ²² ושאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים ²³ וירציו ויקחיו ממש ויתיצב בtower העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה ²⁴ ויאמר שמואל אל כל העם הראותם אשר בחר בו יהוה כי אין כמוהו בכל העם וירשו כל העם מישפט יהי המלך ²⁵ וידבר שמואל אל העם את מישפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לבתו ²⁶ וגם שאל--הליך לבתו נבעת וילכו עמו--החוליל אשר נגע אליהם בלבם ²⁷ ובני בילען אמרו מה ישענו זה ויבחו ולא הביאו לו מנהה ויהי כמחרת

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל איש יבש אל נחש כרת לנו ברית ונשביך ²⁸ ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת لكم בנקור لكم כל עין ימין ושמתי חרפה על כל ישראל ³ ויאמרו אליו קני יבש הרף לנו שבעת ימים ונסלח מה מלכים

23
שםו הגדול כי הויאל יהוה לעשה אתכם לו לעם
נִסְמַחַת חֲלִילָה לְיַמְתָא לִיהְוָה- מחדל להחפכל
בעדכם והוריתו אתכם בדרכ הטובה והירשה 24 אך
יראו את יהוה ועבדתם אותו באמות-- בכל לבבכם כי
ראו את אשר הגדל עמכם 25 ואם הרע תרעו- נם אתם
שם מליכם תספו

13 בן שנה שאל במלכו ושתו שנים מלך על ישראל
2 ויבחר לו שאל שלשת אלפים מישראל ויהיו עם
שאלול אלףים במקמש ובחור בית אל ואלף היה עם
ויתן נגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאלהיו
3 ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בנבע וישמעו
פלשתים ושאלול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו
העברים 4 וככל ישראל שמעו לאמר הכה שאל את
נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו
העם אחרי שאל הגליל 5 ופלשתים נאספו להלחם
עם ישראל שלשים אלף רכב ושבות אלפים פרשים
ועם כהול אשר על שפת הים לרבו ויעלו ויחנו במקמש
קדמת בית און 6 ואיש ישראל ראו כי צר לו כי
נש העם ויתחבא העם במערות ובחוחים ובסלעים
ובצורות ובכורות 7 ועבדים עברו את הירדן ארץ נד
ונגד ושאלול עודנו בגליל וכל העם חרדו אחרי
8 ויהיל (ויהיל) שבעת ימים למועד אשר שמואל
ולא בא שמואל הגליל ויפץ העם מעליו 9 ויאמר
שאלול-- הנשו אליו הullah והשלמים וועל העלה 10
ויהי ככלתו להעלות הullah והנה שמואל בא ויצא
שאלול לקראותו לברכו 11 ויאמר שמואל מה עשית
ויאמר שאלול כי ראיותי כי נפץ העם מעלי ואותה לא
באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכם 12 ויאמר
עתה ירדן פלשתים אליו הגליל ופני יהוה לא חליתי
ואתאפק ואעללה העלה 13 ויאמר שמואל אל שאלול
נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי
עתה הchein יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם 14
עתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כל לבבו
ויצחו יהוה לנגיד על עמו-- כי לא שמרת את אשר
צוך יהוה 15 ויקם שמואל ויעל מן הגליל- נגבעת בנימין

משיחו היום זהה-- כי לא מצאתם בידם מאומה ויאמר
עד 6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את
משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ
מצרים 7 ועתה התיצבו ואשפתה אתכם-- לפני יהוה
את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם 8
כאשר בא יעקב מצרים-- ויזעקו אבותיכם אל יהוה
וישלח יהוה את משה ואת אהרן וויצוו את אבותיכם
מצרים וישבום במקום הזה 9 וישחחו את יהוה
אליהם וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור
וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם 10 ויזעקו
אל יהוה ויאמר (ויאמר) חטנו כי עזבנו את יהוה
ונעביד את הבعلים ואת העשائرות ועתה הצלינו
מיד איבינו-- ונעביך נו ווישלח יהוה את ירבעל ואת
ברן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם
מסביב ותשבו בטה 12 ותראו כי נחש מלך בני עזום
בא עלייכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עליינו ויהוה
אליהם מליכם 13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם--
אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך 14 אם תיראו
את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקול ולא תמרו את
פי יהוה-- והייתם נם אתם ונם המלך אשר מלך עליכם
אחר יהוה אלהיכם 15 ואם לא תשמעו בקול יהוה
ומרitem את פי יהוה-- והיתה יד יהוה בכם ובאבתיכם
16 נם עתה התיצבו וראו את הדרב הגדול הוה אשר
יהוה עשה לענייכם 17 הלווא קציד חיטים היום-- אקרא
אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבבה
אשר עשיתם בעני יהוה לשאול לכם מלך 18 ויקרא
שםואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא
וירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל 19 ויאמרו
כל העם אל שמואל התחפכל بعد עבריך אל יהוה
אליהיך-- וואל נמות כי יספנו על כל חטאינו רעה
לשאל לנו מלך 20 ויאמר שמואל אל העם אל תיראו--
אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסרו
מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם 21 ולא
תסרו כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו--
כי תהו מה 22 כי לא יטש יהוה את עמו-- בעבור

ויפקד שאלות העם הנמצאים עמו כSSH מאות איש 16 וושאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימן ופלשטים חנו במכמש 17 ויצא המשיחת ממחנה פלשתים שלשה ראשיים הרחץ אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל 18 והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על ני הצבאים המדברה 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר (אמרו) פלשתים-פניהם יעשו העברים הרבה או חנית 20 וירדו כל ישראל הפלשתים-לטוש איש את מחרשתו ואתו את קרדמו ואת מחרשתו 21 והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקדמים ולהציב הדרבן 22 והוה ביום מלחתת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאלות יונתן ותמצאה לשאול וליונתן בנו 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נושא כליו לכה ונעבירה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולאביו לא הניד 2 ושאלות יושב בקצת הנבעת תחת הרמן אשר במגנון והעם אשר עמו כSSH מאות איש 3 ואחיה בן אחטוב אחוי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו-נושא אפור והעם לא יידע כי הלו יונתן 4 ובין המערבות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים-שנ הסלע מה עבר מזה ושן הסלע מה עבר מזה ושם האחד בוצץ ושם השני 5 החון האחד מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול גבע 6 ויאמר יונתן אל הנער נושא כליו לכה ונעבירה אל מצב הערלים האלה--אולי עשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברך או במעט 7 ויאמר לו נושא כליו עשה כל אשר בלבך נתה לך הנני עמק כלבך 8 ויאמר יונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלוינו אליהם 9 אם כה יאמרו אלינו דמו עד חנינו אליהם--ועמדנו תחתיינו ולא נעלת אלה 10 ואם כה יאמרו עלו עליינו ועלינו-כי נתנו יהוה בידנו וזה לנו אותן בו יונלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים-הנה עברים יוצאים מן הארץ אשר

צובה ובפלהותים ובכל אשר יפנה ירשיע 48 ויעש חיל
ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד ששסו 49 ויהיו
בני שואול יונתן וישי ומלכישוע ושם שתי בנתיו-שם
הכירה מרוב ושם הקטנה מיכל 50 ושם אשת שואול
אחינעם בת אחיהם ושם שר צבא אבינר בן נר דוד
שואול 51 וקיש אביו שואול ונר אביו אבנור בן אביאל
ויהיו המלחמה חזקה על פלשתים כל מי שאל 52
וראה שואול כל איש גבור וככל בן חיל ויאספה אליו

15 ויאמר שמואל אל שואול את שלח יהוה למשחך
למלך על עמו על ישראל ועתה שמע למלך דברי
יהוה 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה
עמלק לישראל-אשר שם לו בדרך בעלה ממצדים
עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר
לו ולא הambil עליו והמהה מאיש עד אשר מעלה ועד
יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור 4 וישמע שואול
את העם ויפקדם בטלאים מאותים אלף רגלי ועשרה
אלפים את איש יהודה 5 ויבא שואול עד עיר עמלק
וירב בנחל 6 ויאמר שואול אל הקני לכו סרו רדו
מלך עמלקון פן אסף עמו ואתה עשית הסדר עם כל
בני ישראל בעלותם ממצדים ויסר קני מתקד עמלק
ויך שואול את עמלק מהוילה בואך שור אשר על פניהם
8 ויתפֵש את אגנ מלך עמלק חי ואת כל העם
החרים לפיה חרב 9 ויחמם שואול והעם על אגנ ועל
מייט הצאן והבקר והמשניהם ועל החרים ועל כל
הטוב ולא אבו החרים וכל המלאה נמבה ונמס
אתה החרים 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר 11
נחתתי כי המלכתי את שואול למלך-כי שב מאחריו
ואת דבריו לא הקים ויחר לשמאל ויזעך אל יהוה
כל הלילה 12 וישכם שמואל לקראת שואול בבקר
וינדר לשמאל לאמר בא שואול הכרמלה והנה מציב
לו ייד ויסב ויעבר וירד הגליל 13 ויבא שמואל אל
שואול ויאמר לו שואול ברוך אתה ליהוה-הקימתי
את דבר יהוה 14 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה
באוני וקול הבקר אשר אני שמע 15 ויאמר שואול
עמלקי היבאים אשר חמל העם על מיט הצאן

זהו 30 אף כי לא אכל כל היום משלל איביו
אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים 31 ויכו
ביום ההוא בפלשתים ממכווש אלנה ויעף העם מאר
32 (ויעש) העם אל שלל (השלל) ויקחו צאן
ובקר ובני בקר וישחטו ארכזה ויאכל העם על הדם 33
וינידו לשואול לאמר הנה העם חתאים ליהוה לאכל
על הדם ויאמר בנדתם גלו אליו היום אבן גודלה 34
ויאמר שואול פצוי בעם ואמרתם להם הנישו אליו איש
שורו ואיש שיחו ושהתטם בויה ואכלתם ולא תחטא
לייהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שרו בידו
היללה-וישחטו שם 35 ובין שואול מזבח ליהוה אתו
החל לבנות מזבח ליהוה 36 ויאמר שואול נרדה אחריו
פלשתים ליליה ונכוה בהם עד אור הבקר ולא נשאר
בhem איש ויאמרו כל הטוב בענייך עשה ויאמר הכהן
נקרצה הלים אל האלהים 37 ווישאל שואול באלהים
הארד אחריו פלשתים התתנים ביד ישראל ולא ענהו
ביום ההוא 38 ויאמר שואול-גשו הלים כל פנות העם
ודעו וראו-במה היהת החטא הזאת היום 39 כי
חי יהוה המושיע את ישראל-כי אם ישנו ביוונתן בני
כי מות ימות ואין ענהו מכל העם 40 ויאמר אל כל
ישראל אתם תהיו ל עבר אחד ואני ויוונתן בני נחיה
ל עבר אחד ויאמר שואול אל יהוה אלהי ישראל-הבה
עשה 41 ויאמר שואול לך עשית הדר בענייך
תמים וילבד יונתן ושאלול והעם יצאו 42 ויאמר שואול-
אל יונתן הגידה לי מה עשית ויגד לו יונתן ויאמר
טע טומתי בקצת המטה אשר בידי מעט דבש-
הנני אמות 44 ויאמר שואול כי עשה אלהים וכח יוסף
כי מות תמות יונתן 45 ויאמר העם אל שואול היזונתן
ימות אשר עשה היושעה הנדולה הזאת בישראל-
חליליה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצתה כי
עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא
מת 46 ויעל שואול מאחריו פלשתים ופלשתים הילכו
למקומות 47 ושאלול לכר המלוכה על ישראל וילחם
סביב בכל איביו ממאב ובבני עמו ובארום ובמלכי

הتابל שמואל אל שאל ויהוה נחם כי המליך את
שאול על ישראל

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מatabל אל
שאול ואני מאסתו מלך על ישראל מלך קרן שמן
ולך אשליך אל יש בית הלחמי-כי ראיו בינוי לוי
מלך ² ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרני
ויאמר יהוה עגלה בקר תקה בידך ואמרת לובח
לייהוה באתי ³ וקראת ליש בזבח ואנכי אודיעך את
אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אלך ⁴ ויעש
שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחדרו
זקן העיר לקראותו ויאמר שלם בואך ⁵ ויאמר שלום
לובח ליהוה באתי התקדשו ובאתם את בזבח ויקדש
את יש ואת בניו וקרא להם לובח ⁶ ויהי בבזבז וירא
את אלאב ויאמר לך ננד יהוה משיחו ⁷ ויאמר יהוה
אל שמואל אל תבט אל מראתו ולא נבה קומתו-כי
מאסתהו כי לא אשר יראה האדם-כי האדם יראה
לעינים ויהוה יראה ללבב ⁸ ויקרא יש אל איבנדב
ויעברתו לפני שמואל ויאמר נם בזח לא בחר יהוה
וועבר יש שמה ויאמר נם בזח לא בחר יהוה ¹⁰
ויעבר יש שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל
אל יש לא בחר יהוה באלה ¹¹ ויאמר שמואל אל
יש התמו הנערדים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה
בצאן ויאמר שמואל אל יש שלחה וקחנו כי לא נסב
עד בא פה ¹² וישלח ויביאו והוא אדמוני עם יפה
עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחחו כי זה הוא ¹³
ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אותו בקרב אחיו
ותצלח רוח יהוה אל דוד מהוים ההוא ומעלה ויקם
שמואל וילך הרמותה ¹⁴ ורוח יהוה סרה מעם שאל
ובעתו רוח רעה מأت יהוה ¹⁵ ויאמר עבדי שאל
אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך ¹⁶ ייאמר נא
אדנו עבדיך לפניך-יבקשו איש ידע מנגן בכנור
והיה בהיות עלייך רוח אלהים רעה-ונגנן בידיו וטוב
לך ¹⁷ ויאמר שאל אל עבדיך ראו נא ל' איש מיטיב
לנגן והביאותם אליו ¹⁸ ויען אחד מהנערדים ויאמר הנה
ראיוי בן ליש בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש

והבקר למן זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמוני
ויאמר שמואל אל שאל היליה ויאידה לך את אשר
דבר יהוה אליו היליה והיליה אמר לך את אשר
שבטי ישראל אתה ומשחק יהוה מלך על ישראל
וישלחך יהוה בדרכך ויאמר לך והחרמתה את
החתאים את מלך נלחמות בו עד כלותם אתם ¹⁹
ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעת אל השלל ותעש
הרע בעני יהוה ²⁰ ויאמר שאל אל שמואל אשר
שמעתי בקול יהוה ואליך בדרכך אשר שלחני יהוה
ואביא את אנג מלך מלך ואת מלך החרמתי ²¹
ויה העם מהשכל צאן ובקר ראשית החרים לובח
לייהוה אלהיך בנגלי ²² ויאמר שמואל החפץ ליהוה
בעלות זובחים כשמי בקול יהוה הנה שמע מזבח
טוב להקשיב מhalb אליהם ²³ כי חטא קסם מרוי
ואון ותרפים הפצר יען מסת את דבר יהוה וימאסר
מלך ²⁴ ויאמר שאל אל שמואל חטאתי כי עברת
את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע
בקולם ²⁵ ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחו
לייהוה ²⁶ ויאמר שמואל אל שאל לא אשוב עמק כי
מאסתה את דבר יהוה וימאסר יהוה מהיות מלך על
ישראל ²⁷ ויסב שמואל ללבת ויחזק בכנף מעילו
ויקרע ²⁸ ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות
ישראל מעלייך הום וננה לרעך הטוב ממק ²⁹ וכן
נצח ישראל לא ישקר ולא ניחם כי לא אדם הוא
לhnחם ³⁰ ויאמר חטאתי-עתה כבדני נא ננד זקן אלהיך
וננד ישראלי ושוב עמי והשתחותי ליהוה אלהיך ³¹
וישב שמואל אחריו שאל וישתחוו שאל ליהוה ³²
ויאמר שמואל הגישו אליו את אנג מלך מלך וילך
אליו אנג מעדנת ויאמר אנג אבן סדר מר המות ³³ ויאמר
שמואל-כאשר שכלה נשים חרבך כן תשלל ננסים
אדנו וישוף שמואל את אנג לבני יהוה בנגלי ³⁴ וילך
שמואל החרמתה ושאל עליה אל ביתו נבעת שאל ³⁵
ולא יסף שמואל לראות את שאל עד יום מותו כי

אבי בית ללחם ¹⁶ ווינש הפלשטי השם והערב ויתיצב ארבעים יום ¹⁷ ויאמר ישן לדוד בני קח נא לאחיך איפת הקליא הזה ושרה ללחם זהה והרץ המתנה לאחיך ¹⁸ ואת עשרה חרצוי החלב האלה תביא לשך האלף ואת אחיך תפרק לשלים ואת ערבתם תקח ¹⁹ ושאלות והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים ²⁰ וישם דוד בCKER ויטש את הצען על שמר וישא וילך כאשר צוחו ישן ויבא המגלה והחיל היצא אל המערה והרעו במלחמה ²¹ ותעריך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה ²² ויטש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערה ויבא וישאל לאחיו לשלים ²³ והוא מדבר עטם והנה איש הבנים עליה נלחת הפלשטי שמו מוגת מערות (מערכות) פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע דוד ²⁴ וכל איש ישראל בראשותם את האיש וינסו מפניו ויראו מאד ²⁵ ויאמר איש ישראל הראותם האיש העלה הזה- כי להרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו ישרנו המלך עשר גודל ואת בתו יתן לו ואת בית אבייו עשה חפשי בישראל ²⁶ ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמור מה עישה לאיש אשר יכה את הפלשטי הלו וחסיר חרפה מעיל ישראל כי מי הפלשטי העREL הוה כי חרף מערכות אליהם חיים ²⁷ ויאמר לו העם כדבר הוה לאמר כה עשה לאיש אשר יכנו ²⁸ וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויהר אפ אליאב בדור ויאמר למה והירדה ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר- אני ידעת את זדך ואת רע לבך כי למן ראות המלחמה ירדת ²⁹ ויאמר דוד מה עשית עתה הלו דבר הוא ³⁰ ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הוה וישבחו העם דבר כדבר הראשון ³¹ וישמעו הדברים אשר דבר דוד ונגידו לפני שאל ויקחיו ³² ויאמר דוד אל שאל אל יפל לב אדם עליו עבדך ילק ונלחם עם הפלשטי הוה ³³ ויאמר שאל אל דוד לא תוכל ללקת אל הפלשטי הוה להלחת עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו ³⁴ ויאמר דוד אל שאל

מלחמה ונבען דבר ואיש תאר ויהוה עמו ¹⁹ וישלח שאל מלכים אל ישן ויאמר שלחה אליו את דוד בנק אשר בצען ²⁰ ויקח ישן חמור לחם ונאר יין ונדי עזים אחד ווישלח ביד דוד בנו אל שאל ²¹ ויבא דוד אל שאל ויעמד לפניו ויאהבבו מוד והוא לו נשא כלים וישלח שאל אל ישן לאמיר יעדן דוד לפניו כי מצא חן בעני ²² והיה ביהות רוח אליהם אל שאל ולך דוד את הכהן וננן בידו ורוח לשאל וטוב לו ושרה מעליו רוח הרעה

17 ויאספו פלשתים את מנהיהם למלחמה ויאספו שכח אשר ליהודה ויתנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים ² ושאלות ואיש ישראל נאספו ויתנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים ³ ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והניא בינויהם ⁴ ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים נלית שמו וננה נבחו שעםות וזרת ⁵ וכובע נחשת על ראשו ושרוון קשטים הוא לבוש ומשקל השרון- חמשת אלפיים שקלים נחשת ⁶ ומצתת נחשת על גלוי וכידון נחשת בין כתפיו ⁷ וחץ (יעץ) חניתו כמנור ארנים ולהבת חניתו שעשרות שקלים בזרול ונשא הצנה הילך לפניו ⁸ ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר להם למה חצאו לערך מלחמה הלו אגci הפלשטי ואתם עבדים לשאול- ברו לכם איש וירד אליו ⁹ אם יוכל להלחם אתי והכני- והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו- והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו ¹⁰ ויאמר הפלשטי אני הרפט את מערכות ישראל היום הוה לנו לי איש נלחמה ייחד ¹¹ וישמע שאל וכל ישראל את דברי הפלשטי האלה ויתנו ויראו מאד ¹² ודוד בן איש אפרתי הוה מבית ללח יהודה ושמו ישן ולו שמנה בנים והאיש בימי שאל זקן באנשיים ¹³ וילכו שלשת בני ישן גנדיים- הלו אחורי שאל למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלו במלחמה- אליאב הבכור ומשנהו אבינדר והשלישי שמה ¹⁴ ודוד הוא הקטן ושלשה הגנדים הלו אחורי שאל ¹⁵ ודוד הילך ושב מעיל שאל לרעתה את צאן

ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מת נבורם
וינסו ⁵² ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו
את הפלשתים עד בואך ניא ועד שער עקרון ויפלו
חללי פלשתים בדרך שערם ועד נת ועד עקרון
⁵³ וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישו
את מנהיהם ⁵⁴ ויהק דוד את ראש הפלשתי ויבאשו
ירושלים ותאכלו שם באחדלו ⁵⁵ וכבראות שאל את
דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא
בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חוי נפשך המלך אם
ירדתי ⁵⁶ ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם
וכשוב דוד מהគות את הפלשתי ויהק אתו אבנר
ויבאשו לפניו שאל וראש הפלשתי בידיו ⁵⁸ ויאמר
אליו שאל בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך יש
בית הלחמי

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאל ונפש יהונתן נקשרה
בנפש דוד ויאהבו (ויאהבהו) יהונתן נפשו ² ויקחוה
שאל ביום ההוא ולא נהנו לשוב בית אביו ³ ויכרת
יהונתן ודוד ברית באחבותו אותו נפשו ⁴ ויתפשת
יהונתן את המעל אשר עלו ויתנהו לדוד ומדיו ועד
חרבו ועד קשתו ועד חגרו ⁵ ויצא דוד בכל אשר
ישלחנו שאל ישביל וישמהו שאל על אנשי המלחמה
ויטב בעניי כל העם וגם בעניי עבדי שאל ⁶ ויהי
בכואם בשוב דוד מהគות את הפלשתי ותצאנה הנשים
מכל ערי ישראל לשור (לשיר) והמלחות לקראת
שאל המלך -- בחתפים בשמה ובסלשים ⁷ ותענינה
הנשים המשחקוות ותאמרון הכה שאל באלו ודוד
ברכבותיו ⁸ ויהר לשאול מאד וירע בעניינו הדבר הזה
ויאמר נתנו לדוד רכבות ולי נתנו אלפיים ועוד לו
אך המלוכה ⁹ ויהי שאל עון (עון) את דוד מהווים
ההוא והלאה ¹⁰ ויהי ממחרת ותצלח רוח אליהם
רעה אל שאל ויתנגן בתוכה ביתו ודוד מננו בידו
כיום ביום והחנית ביד שאל ¹¹ וויטל שאל את החנית
ויאמרacha בדור ובדור ויסב דוד מפנוי בעמום
וירא שאל מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם
¹² שאל סר ¹³ ויסרדו שאל מעמו וישמהו לו שד אלף

רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב
ונשאשה מהעדך ³⁵ ויצאתו אחריו והכתו והצלה
מפיו ויקם עלי -- והחוקתי בזקנו והכתו והמיתו ³⁶ נם
את הארי נם הרכ הכה עבדך והיה הפלשתי העREL
זהו כאחד מהם כי חרב מערצת אליהם חיים ³⁷
ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מידי הארי ומיד הרכ
הוא יצילני מידי הפלשתי זהו ויאמר שאל אל דוד
לק יהוה יהוה עמק ³⁸ וילבש שאל את דוד מדי
ונתן קובע נחשת על רגשו וילבש אותו שריון ³⁹ ויחננ
דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללבת כי לא נסה
ויאמר דוד אל שאל לא אוכל ללבת באלה כי לא
נסיתו ויסרדו דוד מעלו ⁴⁰ ויקח מקלו בידו ויבחר לו
חמשה חלקי אבני מן הנחל וישם אתם בכל הרים
אשר לו וובילקוט -- וקלעו בידו וינש אל הפלשתי ⁴¹
וילך הפלשתי הילך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה
לפניו ⁴² ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבחו כי היה
נער ואדמנוי עם יפה מראה ⁴³ ויאמר הפלשתי אל דוד
הכלב אגבי כי אתה בא אליו במקלות ויקל הפלשתי
את דוד באלהיו ⁴⁴ ויאמר הפלשתי אל דוד לך אליו
ויאתנה את שרכך לעוף השמים ולבמתה השדה ⁴⁵
ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אליו בחרב ובחנית
ובכידון ואגבי בא אליך בשם יהוה צבאות אלה
מערכות ישראל אשר חרבת ⁴⁶ היום הוא יסגרך יהוה
בידיו והכיתך והסרתי את ראשך מעליך ונתתי פניך
מחנה פלשתים היום זהה לעוף השמים ולחות הארץ
וידעו כל הארץ כי יש אליהם לישראל ⁴⁷ וידעו כל
הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי
לייהוה המלחמה נתן אתכם בידנו ⁴⁸ והיה כי קם
הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימחר דוד וירץ
המערכה לקראת הפלשתי ⁴⁹ וישלח דוד את ידו
אל הכלים ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל
מצחו ותבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצתה ⁵⁰
ויהזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי
וימתחו וחרב אין ביד דוד ווירץ דוד ויעמד אל
הפלשתי ויהק את חרבו וישלפה מתערה וימתתו

ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדרבר
ויהוה עמו ¹⁴ וירא שאל אשר הוא משכיל מאד וניגר
ברך אל אבי וראיתי מהותגדרתי לך ⁴ וידבר יהונתן
ברדור טוב אבל שאל אבי ויאמר אליו אל יהט האמלך
בעבדו בדור כי לא חטא לך וכי מעשו טוב לך
מאך ⁵ ווישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש
יהוה תשועה נדוללה לכל ישראל--ראית ותשמה ולמה
החתא בדם נקי להמית את דוד חכם ⁶ וישמע שאל
בקול יהונתן וישבע שאל כי יהוה אם יומת ⁷ ויקרא
יהונתן לדוד וינגד לו יהונתן את כל הדברים האלה
ויבא יהונתן את דוד אל שאל ויהי לפני פניו כאתמול
שלשות ⁸ ותוספות המלחמה להווית ויצא דוד וילחם
בפלשתים ויך בהם מכחה גדוללה וניסו מפניו ⁹ ותהי
רוח יהוה רעה אל שאל והוא בכיתו ישב וחתנו
בידו ודוד מנגן ביד ¹⁰ וויבקש שאל להחות בחנית
בדוד ובקר ויפטר מפני שאל ויך את החנית בקר
ודוד נס וימלט בלילה הוא נוישלח שאל מלאכים
אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בברק ותנד לדוד
מייל אשתו לאמר אם איןך מלט את נפשך הלילה
מחר אתה מומת ¹¹ ותרד מייל את דוד بعد החלון
וילך ויברחה וימלט ¹² ותוקח מייל את התרפים ותשם
אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס
בבנד ¹⁴ ווישלח שאל מלאכים לקחת את דוד ותאמר
חללה הוא ¹⁵ ווישלח שאל את המלאכים לראות את
דוד לאמר העלו אותו במיטה אליו להמתו ¹⁶ ויבאו
המלאכים ותנה התרפים אל המטה וכביר העזים
מראשתיו ¹⁷ ויאמר שאל אל מייל למה ככה רמיוני
ותשליח את איבי וימלט ותאמר מייל אל שאל הוא
אמר אליו שלחני למה אמיטך ¹⁸ ודוד ברח וימלט
ויבא אל שמואל הרמותה וינגד לו את כל אשר עשה
לו שאל וילך הוא ושמואל וישבו בנוית (בניות) ¹⁹
וינגד לשאל לאמר הנה דוד בנוית (בניות) ברכמה ²⁰
וישלח שאל מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת
הנביים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על
מלאכי שאל רוח אלהים ויתגנאו גם המה ²¹ וינגדו
לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתגנאו גם המה ויסוף
ויצא ייבא לפני העם ¹⁴ ויהי דוד לכל דרכו משכיל
ויהוה עמו ¹⁵ וככל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא
מן פניו ¹⁶ ובכל ישראל ויהודה אהב את דוד הנה בתוי
ויצא ובא לפניו ¹⁷ ויאמר שאל אל דוד הנה בתוי
הגדולה מרבית אהה אתך לך לאשה--אך היה לי לבן
חיל ותלחם מלחותה יהוה ושאל אמר אל תה יידי
בו ותהי בו ייד פלשתים ¹⁸ ויאמר דוד אל שאל מי
אנכי וממי חמי משפטה אבי בישראל--כי אהיה חתן
למלך ¹⁹ ויהי בעת תחת את מרבית בת שאל--לדוד
והיא נתה לעדריאל המחלתו לאשה ²⁰ ותאהב מיכל
בת שאל את דוד וינגדו לשאל וישר הדבר בעניינו
ויאמר שאל אהננה לו ותהי לו למקש ותהי בו
יד פלשתים ויאמר שאל אל דוד בשתיים תחתן
בי היום ²² וויצו שאל את עבדו דברו אל דוד בלבט
לאמר הנה חפץ לך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה
התחתן במלך ²³ וירבררו עבדיו שאל באוני דוד את
הדברים האלה ויאמר דוד נקלה בעוניים התחתן
במלך ואנכי איש רשות נקלה ²⁴ וינגדו עבדיו שאל לו--
לאמר בדברים האלה דבר דוד ²⁵ ויאמר שאל
כה תאמרו לדוד אין חפץ לך במלך כי במאה
ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאל חשב
להיפיל את דוד ביד פלשתים ²⁶ וינגדו עבדיו לדוד
את הדברים האלה וישר הדבר בעניין דוד להחתן
במלך ולא מלאו הימים ²⁷ ויקם דוד וילך הוא ואנשיו
ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתייהם
וימלאום למלך להחתן במלך ויתן לו שאל את
מייל ביה לאשה ²⁸ וירא שאל וידע כי יהוה עם דוד
ומייל בת שאל אהבתהו ²⁹ ויאסף שאל לרاء מפני
דוד--עוד ויהי שאל איב את דוד כל הימים ³⁰ וויצו
שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדיו
שאל וויקר שמו מאד

19 וידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית
את דוד ויהונתן בן שאל חפץ בדור מאד ² וינגד
יהונתן לדוד לאמר מבקש שאל אבי להמיתך ועתה
השמר נא בברק וישבת בסתר ונחבתא ³ ואני אצא

לשלום ויהי יהוה עמוק כאשר היה עם אבי¹⁴ ולא אם ערדני היה ולא העשה עמרי חסר יהוה ולא אמותה¹⁵ ולא תכricht את חסךך מעם بيתי עד עולם ולא בהכרת יהוה את אבי דוד איש מעל פניהם האדמה¹⁶ ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיר איבי דוד¹⁷ ו יוסף יהונתן להשביע את דוד באhabתו אותו כי אהבת נפשו אהבו¹⁸ ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקרת כי יפקד מושך¹⁹ ושלשת תרד מאר ובאת אל המקום אשר נסתירה שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזול²⁰ ואני שלשת החצים צדה אורה לשלה לימי מטריה²¹ והנה אשלחה את הנער לך מזא את החצים אם אמר לך לנער הנה החצים ממקה והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואני דבר-חי יהוה²² ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממקה ולהלאה- לך כי שלוחך יהוה²³ והדבר-אשר דרבנו אני ואתה הנה יהוה ביני וביןיך עד עולם²⁴ ויסתר דוד בשדה ויהי החדרש וישב המלך על (אל) הלחים לאכול²⁵ וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנර מצד שאול ויפקד מקום דוד²⁶ ולא דבר שאול מאותה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור²⁷ ויהי מחרחת החדרש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדורע לא בא בן ישי גם תמול נם היום אל הלחים ויען יהונתן את שאל נשאל נשאל דוד מעמידו עד²⁸ בית לחם²⁹ ויאמר שאול שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחיה ועתה אם מצאתי חן בעיניך אלמתה נא ואראה את אחיה על כן לא בא אל שלחן המלך³⁰ ויויר אף שאל ביהונתן ויאמר לו בן גנות המרדות הלא ידעת כי בחר אתה לבן ישי לבשך ולבשך ערות אמך³¹ כי כל הומים אשר בן ישי חי על האדמה לא הכוון אתה מלכוהך ועתה שלח וקח אותו אליו-כי בן מות הוא³² ויען יהונתן את שאל אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה³³ ויטל שאל את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלת היא מאעם אביו להמית את דוד³⁴ ויקם יהונתן מעם השלוון

שאלול וישלח מלאכים שלשים ויתגנבו גם המה²² וילך גם הוא הרמותה ויבא עד בור הנ دول אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בינויו (בינויו) ברמה²³ וילך שם אל נוית (נוית) ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלויך ויתגנבו עד באו בינויו (בינויו) ברמה²⁴ וויפשط גם הוא בגדיו ויתגנבו גם הוא לפני שמואל וויפל ערום כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו-ה גם שאל בنبيים

20 ויברך דוד מנות (מנויות) ברמה ויבא ויאמר לפניו יהונתן מה עשית מה עוני ומה חטאתי לפני אביך-כי מבקש את נפשי² ויאמר לו חילתה לא תמות-הנה לו עשה (לא עשה) אבוי דבר נדול או דבר קטן ולא גנלה את אconi ומודיע יסתיר אבוי ממי את הדבר הזה אין זאת³ וושבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זה אתה פן יעצוב ואולם חי יהוה וחוי נפש-כי כפשע ביןי ובין המות⁴ ויאמר יהונתן אל דוד מה הת אמר נפשך ואעשה לך⁵ ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מהר ואנכי ישב אשכט עם המלך לאכול ושלחתני כיר-כי זבח הימים שם לכל המשפחה⁷ אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו-דע כי כלת הרעעה מעמו⁸ ועתה חסר על עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמוק ואם יש כי עון המותני אתה ועד אביך למה זה תביעני⁹ ויאמר יהונתן חילתה לך כי אם ידע כי כלת הרעעה יהונתן חילתה לך לא אתה אניד לך¹⁰ ויאמר עם אבוי לבוא עלייך-ולא אתה אניד לך אביך קשה דוד אל יהונתן מי ניד לי או מה יעניך אביך קשה¹¹ ויאמר יהונתן אל דוד לך ונצא השדה ויצאו שניהם השדה¹² ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבוי כעת מחר השלשת והנה טוב אל דוד-ולא אז אשלח לךך גנליות את אונך¹³ כי יעשה יהוה ליהונתן וכח יסיף כי ייטב אל אבוי את הרעה עלייך-וגולתית את אconi ושלחתיך והלכת

נלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלת אחרי האפוד- אם אתה תחק לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמו תהנה לי ¹⁰ ויקם דוד ויברך ביום ההוא מפני שאל ויבא אל אכיש מלך נת בו יואמרו עבדי אכיש אליו הלוא זה דוד מלך הארץ הלייא זה יגענו במחלות לאמר הכה שאל באלו ודוד ברבבו ¹² וישם דוד את הרברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש מלך נת ¹³ וישנו את טumo בעיניהם ויתהלה בידם וויתו על דלתות השער וירד רירו אל זקנו ¹⁴ ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תבאו אותו אליו ¹⁵ חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הזה

יבוא אל ביתך

22 וילך דוד שם וימלט אל מערה עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה ² ויתקbezו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש ³ וילך דוד שם מצפה מוואב ויאמר אל מלך מוואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים ⁴ וונחם את פניו מלך מוואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה ⁵ ויאמר נד הנביה אל דוד לא תשב במצודה- לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא עיר חרת ⁶ וישמע שאל- כי נודע דוד ואנשים אשר אותו ושאל וושב בנכעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו ⁷ ויאמר שאל לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימי נם לכלכם יתן בן יש שדות וככרמים- לכלכם ישים שרי אלף ושרי מאות ⁸ כי קשורתם לכלכם עלי ואין גלה את אוני בכרת בני עם בן ישו ואין כללה עלי גלה את אוני כי הקיים בני את עבדי עלי לארבע כיום זהה ⁹ ויען דאג האדרמי והוא נצב על עבדי שאל- ויאמר ראייתי את בן יש שיבא אל אחימלך בן אהטוב ¹⁰ וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב נלית הפלשתי- נתן לו בוישלח המלך לקרוא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים- אשר

בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם- כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו ³⁵ ויהי בAKER ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונעד קطن עמו ³⁶ ויאמר לנערו- רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החץ להעbero ³⁷ ויבא הנער עד מקום החץ אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחריה הנער ויאמר הלא החץ מתק והלא ³⁸ ויקרא יהונתן אחריה הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את החץ (החצים) ויבא אל אדרנו ³⁹ והנער לא ידע מואמה אך יהונתן ודוד ידע את הדבר ⁴⁰ ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר ⁴¹ הנער בא ודוד קם מ אצל הנבב וויפל לאפוי ארצה ושתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל ⁴² ויאמר יהונתן לדוד לך לשולם אשר נשבענו שניינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה היה בינו ובין זרעינו ובין זרעך עד עולם א ויקם וילך יהונתן בא העיר

21 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מודע אתה לברך ואיש אין אחך ² ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אליו איש אל ידע מואמה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמוני ³ וועתה מה יש תחת ירך המשה לחם- תנה בידיו או הנטזא ⁴ ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידיו כי אם לחם קדר יש אם נשמרו הנערים אך מאשה ⁵ ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כחטול שלשם בצתאי יהיו כל הערדים קדר והוא דרך חל- נאך כי היום יקדש בכלו ⁶ ויתן לו הכהן קדר כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו ⁷ ושם איש מעבדיו שאל ביום ההוא נער לפניהם יהוה ושם דאג האדרמי- אביר הרעים אשר לשאול ⁸ ויאמר דוד לאחימלך ואין יש פה תחת ירך חנית או חרב כי נחזרי גומ כלי לא לקחתי בידיו כי היה דבר המלך נחוץ ⁹ ויאמר הכהן חרב

בברח אביתר בן אחימלך אל דוד--קעילה אפוד ירד בידו ⁷ ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאל נכר אתו אלהים בידיך--כי נסגר לבוא בעיר דלחים ובריה ⁸ וישמע שאל את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצורך אל דוד ואל אנשיו ⁹ וידע דוד-- כי עליו שאל מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הנישה האפוד ¹⁰ ויאמר דוד יהוה אל היישרל שמע שמע עבדך כי מבקש שאל לבוא אל קעילה--לשחת לעיר בעבריה ¹¹ והיסנרגי בעלי קעילה בידו הירד שאל כאשר שמע עבדך--יהוה אלהי ישראל הנד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד ¹² ויאמר דוד--היסנרגו בעלי קעילה אתה ואת אנשי ביד שאל ויאמר יהוה יסנירו ¹³ ויקם דוד ואנשיו כשב מאות איש ויצאו מקעילה ויתהלו באשר יתהלו ולשאול הנד כי נמלט דוד מקעילה ויחדלו יצא ¹⁴ וישב דוד במדבר במצודות וישב בהר במדבר זוף ויבקשו שאל כל הימים ולא נתנו אלהים בידו ¹⁵ וירא דוד כי יצא שאל לבקש את נפשו ודרוד במדבר זוף בחרשה ¹⁶ ויקם יהונתן בן שאל וילך אל דוד חרש ויהזק את ידו באלהים ¹⁷ ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שאל אבי אתה תמלך על ישראל ואנכי איה לך למשנה ובם שאל אבי ידע כן ¹⁸ ויכרתו שנייהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה יהונתן הלך לבתו ¹⁹ ויעלו זפים אל שאל הנבעת לאמר הלוא דוד מסתתר עמו במצודות בחרשה--בגבעת החכילה אשר מימין היישמון ²⁰ ועתה לכל אות נפשך המלך לדחת--רד ולנו הסגירו ביד המלך ²¹ ויאמר שאל ברכיהם ליהוה כי חמלתם עלי ²² לכו נא חכינו עוד וدعו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו--מי ראהו שם כי אמר אליו ערום יערם הוא ²³ ורואו וدعו מכל המהבהבים אשר יתחבא שם ושבתם אליו אל נכוון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ--וחפשתי אותו בכל לפני יהודה ²⁴ ויקומו וילכו זיפה לפני שאל ודרוד ואנשיו במדבר מעון בערבה--אל ימין היישמון ²⁵ וילך שאל ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון

בנב ויבאו כלם אל המלך ²⁶ ויאמר שאל שמע נא בן אחיטוב ויאמר ההני אדני ²⁷ ויאמר אלו שאל למה קשורתם עלי אתה ובן ישי--בתוך לו להם וחרב שאל לו באלהים לком אליו לארכ כיום זהה ²⁸ ויען אחימלך את המלך ויאמר ומיו בכל עבדיך כדוד נמן וחתן המלך וסר אל משמעך ונכבד בביתך ²⁹ היום החלתי לשאול (לשאול) לו באלהים חיליה ליל אל ישם המלך בעבדך דבר בכל בית אבי--כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או נדול ³⁰ ויאמר המלך מות המות אחימלך אתה וכל בית אבי ³¹ ויאמר המלך לרצים הנצבים עלי סבו והמיתו כהני יהוה כינס ים דוד וכי ידע כי ברחה הוא ולא נלו את אונו (אונז) ולא ابو עבדי המלך לשלח את ידם לפנעה בכהנים וימת בימי הוא שמנים וחמשה איש נשא הוא בכהנים וימת בימי הוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בר ³² ואת נב עיר הכהנים הכהן לפי הרוב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור והמור ושה לפי הרוב ³³ וימלט בן אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד ³⁴ ויגד אביתר לדוד כי הרגן שאל את כהני יהוה ³⁵ ויאמר דוד לאביתר ידעתו ביום ההוא כי שם דוינ (דוינ) האדרמי כי הנד יינד לשאול אגci סבתו בכל נפש בית אבי ³⁶ שבה אתו אל תירא כי אשר יבקש את נפשו יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי

23 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה ומה שסימ את הנרגנות ² וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתוי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך והכיתום בפלשתים והושעת את קעילה ³ ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו מה ביהודה יראים ואף כי נלך קעילה אל מערכות פלשתים ⁴ וווסף עוד דוד לשאול ביהוה ויענחו יהוה ויאמר קום דוד קעילה--כי אני נתן את פלשתים בידך ⁵ וילך דוד ואנשו קעילה והלכם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישבוי קעילה ⁶ ויהי

אחריו מי יצא מלך ישראל אחריו מי אתה רדף אחריו כלב מות אחריו פרעוש אחד ²⁵ וזה יהיה יהודה לדין ומשפט בני ובןיך וירא וירב את ריבוי ישפטני מידך ²⁶ ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאל ויאמר שאל הקלך זה בני דוד וישא שאל כלו ויבך ²⁷ ויאמר אל דוד צדיק אתה מנני כי אתה גמלתני הטעבה ואני גמלתיך הטעעה ²⁸ ואת (ואתה) הגנתה היום את אשר עשיתה ATI טובה--את אשר سنני יהוה בידך ולא הרגנני ²⁹ וכי ימצא איש את איביך ושלחו בדרכ טובה יהוה ישלם טובה תחת היום זהה אשר עשיתה לי ³⁰ ועתה הנה ידעת כי מלך המלך וكمה בידך ממלכת ישראל ³¹ ועתה השבעה לי ביהוה אם תזכיר את זרעיך ואם תשמיד את שמי מבית אבי ³² וישבע דוד לשאל וילך שאל אל ביתה ודור ואנשיו על עלו על המזודה

25 וימת שמואל--ויקבצו כל ישראל ויספרו לו ויקברחו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן ² ואיש במעון ומעשו בכרמל והאיש נдол מאד ולן צאן שלשת אלפיים ואלף עזים ויהי בנו צאננו בכרמל ³ ושם האיש נבל ושם אשתו אבניל והאשה טובת שלל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעלהים והוא כלבו (כלבי) ⁴ וישמע דוד במדבר כי גזו נבל את צאננו ⁵ ווישלח דוד עשרה נעריהם ויאמר דוד לנעריהם על כרמלחה ובאותם אל נבל וshalom לו בשמי לשלום ⁶ ואמרתם כה לחי אתה שלום וביתך שלום וככל אשר לך שלום ⁷ ועתה שמעתי כי גוזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו--לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל מי היהם בכרמל ⁸ שאלאת נעריך וינוידו לך וימצאו הנעריהם חן בעניך--כי על יום טוב בנו ⁹ הנה נא את אשר תמצא ייך לעבדיך ולبنך לדוד ⁹ ויבאו נעריך דוד וידברו אל נבל כל הדברים האלה בשם דוד יונחו ¹⁰ וויען נבל את עבדיך דוד ויאמר מי דוד וממי בן ישי היום רבבו עבדים המתפרצים איש מפני ארני ¹¹ וולקחתי את לחמי ואת מימי ואת שבחתי אשר טבחתי לנזוי ונחת לאנשים אשר לא ידעתاي

וישמע שאל וירדף אחריו דוד מדבר מעון ²⁶ וילך שאל מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפו לכת מפני שאל ושאל ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לחתפם ²⁷ ומלאך בא אל שאל לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ ²⁸ וישב שאל מרדף אחריו דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום הזה סלע המחלקות ²⁹ ויעל דוד ממש וישב במצודות עין גדי

24 יהיו כאשר שאל מארדי פלשתים ויגדו לו לאמור הנה דוד במדבר עין גדי ² ויקח שאל שלשה אלפיים איש בחור--מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פניו צורי היעלים ³ ויבא אל נדרות הצאן על הדריך ושם מעלה ויבא שאל להסך את רגליו ודור ואנשיו בירכתו המערה ישבים ⁴ וואמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך (איביך) בידך ועשית לו כאשר יט בעניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעל אל שאל--בלט ⁵ ויהי אחריו כן ויך לב דוד אותו--על אשר כרת את כנף אשר לשאל ⁶ ויאמר לאנשיו חיליה לי מיהוה אם עשה את הדבר הזה לאנני למשיח יהוה--לשלח ידי בו כי מישיח יהוה הוא ⁷ ווישע דוד את אנשיו בדברים ולא נתنم لكم אל שאל ושאלם קם מהמערה וילך בדרכ ⁸ ויקם דוד אחריו כן ויצא מן המערה (מהמערה) ויקרא אחריו שאל לאמר אדני המלך ויבט שאל אחריו ויקד דוד אלפיים ארצתה וישתחו ⁹ ויאמר דוד לשאל למה תשמע את דברי אדם לאמור הנה דוד מבקש רעה ¹⁰ הנה היום הזה דאו ענייך את אשר נתנק יהוה היום בידי במערה ואמר להרנק ותחס עלייך ¹¹ ואמר לאשלה ידי באדרני--כי מישיח יהוה הוא ¹¹ ואבוי ראה--نم ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתוי את כנף מעילך ולא הרגנני דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך--אתה צדה את נפשי לקחתה ¹² ישבט יהוה בני ובןיך ונקמני יהוה מנקיך וידי לא תהיה בך ¹³ כאשר יאמר مثل הקדמוני מרשעים יצא רשות ידי לא תהיה בך ¹⁴

מזה המה ²² ויהפכו נעריו דוד לדרכם וישבו וייבאו ניגדו לו ככל הדברים האלה ²³ ויאמר דוד לאנשיו חנרו איש את חרבו ויחנרו איש את חרבו ויחנרו נם דוד את חרבו ויעלו אחריו דוד כארבע מאות איש ומאותים ישבו על הכלים ²⁴ ולאביגיל אשת נבל הניד נער אחד מהנערים לאמור הנה שלח דוד מלאים מהמדבר לבך את אדנינו ויעט בהם ²⁵ וזהאנש טבים לנו מאר ולא הכלמן ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלאנו אתם בהיותנו בשדה ²⁶ חומה هو עליינו נם לילה נם יומם כל ימי היותנו עם רעים הצאן ²⁷ ועתה דעוי וראי מה תעשי--כי כלתת הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו ²⁸ ותמהר אביגיל (אביגיל) ותקה מאותים לחם ושנים נבלין וחמש צאן עשוות (עשויות) וחמש סאים קלוי ומאה צמוקים ומאותים דבלים ותשם על החמריהם ²⁹ ותאמר לנעריה עברו לפני הני אחרים באה ולאישה נבל לא הנידה ³⁰ והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר ותנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפנסתם ³¹ ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לוה במדבר ולא נפק מכל אשר לו מואה וישב לירעה תחת טוביה ³² כה יעשה אלהים לאביכי דוד וכח יסיף אם אשair מכל אשר לו עד הבקר משתין בקיר ³³ ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותחל לאיי דוד על פניה ותשתחוו ארץ ³⁴ ותחל על רגלו ותאמר כי אני אדני העון ותדבר נא אביגיל-הכרמלה וירבררו אליה לאמיר דוד שלחנו אביגיל-³⁵ אליך לחתה לו לאשה ³⁶ ותקם וינפיה יהוה את נבל ותנה לו לאבן ³⁷ ויהי בבקר בצאת הין מנבל ותנד לו או ריב החרפטן מיד נבל ³⁸ ואת עבדו חשך מרעה אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן ³⁹ ויהי עשרת הימים וינפיה יהוה את נבל ותמת וישמע דוד כי מות נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב החרפטן מיד נבל ⁴⁰ ואת עבדו חשך מרעה ואת רעה נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לחתה לו לאשה ⁴¹ ויבאו עבדי דוד אל אביגיל-⁴² והיינו הכהן אליה לאמיר דוד שלחנו אליך לחתה לו לאשה ⁴³ ותקם ותשתחוו אביס ארץ ותאמר הנה אמתך לשפהה לרחץ רגلى עבדי אדני ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על החמור ותמש נערתיה ההלכות לרגלה ותליך אחריו מלאכי דוד ותהי לו לאשה ⁴⁴ ואת אחינעם ללח דוד מיזרעאל ותהיין גם שתיחן לו לנשיהם ⁴⁵ ושאלן נתן את מיכל בתו-ашת דוד לפלטי בן לש אשר מגלים ⁴⁶ ויבאו הופים אל שאל הנבעטה לאמיר הלוא דוד מסתה בנטעת החכילה על פני היישמן ⁴⁷ ויקם שאל וירד אל מדבר זוף ואותו שלשת אלפיים איש כן הוא-נבל שמו ונבללה עמו ואני אמתך--לא ראיינו את נערוי אדני אשר שלחת ⁴⁸ ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדים וחוש יידך לך ועתה יהיו נבל איביך והםבקשים אל אדני רעה ועתה הברכה הזאת אשר ה比亚 שפתחך לאדני נתנה לנערים המתהלים ברגלי אדני ⁴⁹ שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה לאנשיו יהוה לאדני בית נאמן כי מלחות יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך

בchoroi ישראלי--לבקש את דוד במדבר ז' 3 וויחן שאל בגבעת החכילה אשר על פניו הרישמן--על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאל אחריו המדברה 4 ווישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאל אל נכון 5 ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאל וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאל ואבנר בן נר שר צבאו ושאל שכב במעגל והעם חנים סביבתו 6 וויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צדריה אחיו יואב לאמר מי ירד אתי אל שאל אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמק 7 ויבא דוד ואבישי אל העם ליליה והנה שאל שכב יישן במעגל וחנינו מעוכבה בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו 8 ויאמר אבישי אל דוד סנרג אליהם הווים את אויבך בידך ועתה אכננו נא בחניתה ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו 9 ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה-

דוד לדרכו ושאל שב למקומו

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאל אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממנה שאל לבקשני עוד בכל נבול ישראל גומלתי מידו 2 ויקם דוד--ויעבר הוה ושב מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוק מלך גת 3 ווישב דוד עם אכיש בנת הוה ואנשיו איש וברתו דוד ושתי נשיו אחינעם היירעאלת ואבניאל אשת נבל הכרמלית 4 וינגד לשאול כי ברוח דוד נת ולא יוסף (יסף) עוד לבקשו 5 ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדרה--ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמק 6 וויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלן לכאן והוא צקלן למלכי יהודה עד היום הזה 7 ויהיו מספר הימים אשר ישב דוד בשדרה פלשתים--ימים וארבעה חדשים 8 ויעל דוד ואנשיו יופשטו אל הנשורי והנורי (והנורי) והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים 9 והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים ונמלים ובנדים וישב ויבא אל אכיש 10 ויאמר אכיש אל פשתחם היום ויאמר

ונקה 10 ויאמר דוד כי יהוה כי אם יהוה יגוננו או יומו יבוא ומטה או במלחמה ירד ונספה 11 חלילה ל' מיהוה משלח יידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החניתה אשר מראשתו ואת צפתה המים--ונלכה לנו 12 ויקח דוד את החניתה ואת צפתה המים מראשתו שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקין כי כלם ישנים--כי תרדמת יהוה נפלחה עליהם 13 ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביןיהם 14 ויקרא דוד אל העם ואל אבנر בן נר לאמר הלויא תענה אבנר וויען אבנר אבנर הלויא איש אתה ואני אל המלך 15 ויאמר דוד אל אבנר הלויא איש אתה ואני כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחר העם להשחית את המלך אדניך 16 לא טוב הדבר הזה אשר עשית--כי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חניתה המלך 17 ואת צפתה המים--אשר מראשתו וויכר שאל את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך 18 ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשית ומה בידי רעה 19 ועתה

ענני עוד נם ביד הנביאים גם בחלמות ואקרה לא להודיעני מה עשה ¹⁶ ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך ¹⁷ ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד ¹⁸ כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרונו אפו בעמלך על כן הדבר הזה עשה לך יהוה-dom הזה ¹⁹ ויתן יהוה נם את ישראלי עמק ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי נם את מהנה ישראלי יתן יהוה ביד פלשתים ²⁰ וימחר שאל ויפל מלא קומתו הארץ וירא מאור מדבריו שמואל נם כח לא היה בו-כיו לא אכל לחם כל היום וככל הלילה ²¹ ותבוא האשה אל שאל ותרא כי נבל מאר והאמור אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אליו ²² ועתה שמע נם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכל ויהו בר כח כי חלך בדרכך ²³ וימאן ויאמר לא אכל וופריצו בו עבדיו ונם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה ²⁴ ולאשה ענל מרפק בבית ותמהר ותזבחו ותחק כמה ותלש ותפחו מצות ²⁵ ותגש לפניך שאל ולפניך עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו

בלילה ההוא

29 ויקבצו פלשתים את כל מהנים אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל ² וסדרני פלשתים עברים למאות אלףים ורוד ואנשיו עברים באחרנה-עם איש ³ ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר איש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאל מלך ישראל אשר היה עתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה ⁴ ויקצפו עלייו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקרתו שם ולא ירד עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתדצחה זה אל אדניון-הלוא בראש האנשים הים ⁵ הלוא זה דוד אשר יגע לנו במלחמות לאמր הכה שאל באלפיו ודרוד ברכבותו ⁶ ויקרא איש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישך אתה וטוב עני

דור על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקניינו ובואש אשה לא יהוה דור להביא נט לא אמר-פָּנִינְדָּו עליינו לאמר כה עשה דור וכח משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים ¹² ויאמן איש ברוד לאמר הבאש הבאש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מהנים לצבא להלחם בישראל ויאמר איש אל דוד ידע תדע כי את תצא ממנה אתה ואנשיך ² ויאמר דוד אל איש לבן אתה חדע את אשר עשה עבדך ויאמר איש אל דוד לבן שמר לראשי אשימך כל הימים ³ ושמואל מת-ויספדו לו כל ישראל ויקברתו ברמיה ובעירו ושאל הסיד האבות והידענים-מהארץ ⁴ ויקבצו פלשתים ויבאו וייתנו בשונם ויקבץ שאל את כל ישראל ויתנו גנלבע ⁵ וירא שאל את מהנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאר ⁶ וישראל שאל ביהוה ולא ענה יהוה-نم בחלמות נם באורים נם בנבאים ⁷ ויאמר שאל לעבדיו בקשו לי אשת בעלה אוב ואלה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלה אוב בעין דור ⁸ ויתהפש שאל ויבא אול האשה אחרים וילך הוא ושני נשים עמו ויבא אול האשהليل ויאמר כסומי (קסמי) נא לי באוב והעליל לי את אשר אמר אליך ⁹ ותאמיר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאל אשר הכרית את האבות ואת הידען מן הארץ ולמה אתה מותקש לנפשי להמיתני ¹⁰ וישבע לה שאל ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה ¹¹ ותרא האשה את מי עלה לך ויאמר את שמואל העלי לי ¹² ותרא האשה את שמואל ותזעך בקול גдол ותאמיר האשה אל שאל לאמר ראיות עליים מן הארץ ¹⁴ ויאמר לה מה תארו ותאמיר איש ז肯 עליה והוא עטה מעיל וידע שאל כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה ווישתחוו ¹⁵ ויאמר שמואל אל שאל למה הרונתי להעלות ATI ויאמר שאל צר לי מאר ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא

חליטי הימים שלשה ¹⁴ אנחנו פשטונו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה--ועל נגב כלב ואת צקלג' שרפנו באש ¹⁵ ויאמר אליו דוד התורני אל הנדור הזה ויאמר השבעה לי באליהם אם תמייחני ואם תסנני ביד אדני ואוריך אל הנדור הזה ¹⁶ וירדחו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים ושותים וחגנים בכל השלול הנגדל אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה ¹⁷ ויכם דוד מה נשף ועד הערב למחתרם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הנמלים וינסו ¹⁸ ויצל דוד את כל אשר לקחו מלך ואותו נשיו החיל דוד ¹⁹ ולא נער להם מן הקטן ועד הנגדל ועד בנים ובנות ומשל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד ²⁰ ויקח דוד את כל הארץ והבקר נהנו לפני המקנה ההוא ויאמר זו השלול דוד ²¹ ויבא דוד אל מאותם האנשים אשר פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנהל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אותו ויגש דוד את העם וישאל להם לשלים ²² ויין כל איש רע ובכיעול מהאנשים אשר הילכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הילכו עמי לא נתן להם מה שלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו וינהנו וילכו ²³ ויאמר דוד לא תעשו כן אחוי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אנתנו ייתן את הנדור הבא עליינו בידינו ²⁴ ומפני ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הכלמים--יחדו יחלקו ²⁵ ויהיו מהווים ההוא ומעלת ישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה ²⁶ ויבא דוד אל צקלג' וישראל מה שלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה ²⁷ לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר ²⁸ ולאשר בערעד ולאשר בשפמות ולאשר באש מה ²⁹ ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקינוי ³⁰ ולאשר בחרמיה ולאשר בכור עשן ולאשר בעתק ³¹ ולאשר בחברון ולכל המקומות אשר התהלה שם דוד הוא ואנשיו

צאתך ובאך את במחנה--כי לא מצאתاي בך רעה מיום באך אליו עד היום הזה ובעני היסרים לא טוב אתה ⁷ ועתה שוב לך בשлом ולא תשעה רע בעני סרני פלשתים ⁸ ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשית ומה מצאתה בעבדך מיום אשר היהתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך ⁹ ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעני כמלאך אליהם אך שרי פלשתים אמרו לא עלה עמנו במלחמה ¹⁰ ועתה השם בבקר ועבדיו אדניך אשר בא או אתק והשכמתם בבקר ואור לכם ולכון ¹¹ ושכם דוד הוא ואנשיו ללבכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל

30 ויהי באך דוד ואנשיו צקלג'--ביום השלישי ומלך פשטו אל נגב ואל צקלג' ויכו את צקלג' וירפו אתה באש ² ווישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המתו איש וינהנו וילכו לדרךם ³ ויבא דוד ואנשיו נשבו ⁴ ווישא דוד והעם אשר אותו את קולם--ויבכו עד אשר אין בהם כח לברכות ⁵ ושתו נשוי דוד נשבו- אחינעם היוזרעלית ואבגיל אשת נבל הכרמלי ⁶ ותצר לדוד מאר כי אמרו העם לסקלו--כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנותו ויתחזק דוד ביהוה אלהו ⁷ ויאמר דוד אל אביהר הכהן בן אחימלך הגישה נא ליה האפור ויגש אביהר את האפור אל דוד ווישאל דוד ביהוה לאמר ארדרף אחרי הנדור הזה האשגנו ויאמר לו רדרף כי השג תשיג והצט תציל ⁹ וילך דוד הוא וושש מאות איש אשר אותו ויבא עד נחל הבשור והנותרים עמדיו ¹⁰ וירדרף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאותם איש פנרו ממעבר את נחל הבשור ¹⁰ ווימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אותו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל ווישקה מים ¹² ויתנו לו פלה דבלח ושני צמוקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות ¹³ ויאמר לו דוד למי אתה ומי מזוה אתה ויאמר נער מצרי אני עבר לאיש מלקי ויעזני אדני כי

31 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפניהם ופלוחלים בהר הגלבוע ² וידבקו פלשתים את שאל ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדר ואת מלכישוע--בני שאל ³ ותכבד המלחמה אל שאל יימצאחו המורדים אנשים בקשת ויחל מאר מהמורדים ⁴ ויאמר שאל לנשא כליו שלף הרבק ודרקני בה פן יבואו הערלים האלה ודרקני וחתללו כי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאר ויקח שאל את החרב ויפל עלייה ⁵ וירא נשא כליו כי מות שאל ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו ⁶ וימת שאל ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא-- ייחדו ⁷ ויראו אנשי ישראל אשר עבר העמק ואשר עבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מותו שאל ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן ⁸ ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאל ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבוע ⁹ וירחטו את ראשו ויפשטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם--וأت העם ¹⁰ וישימו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו בחומה בית שנ ¹¹ ווישמעו אליו ישבו יבש נלעד את אשר עשו פלשתים לשאל ¹² ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלה ויקחו את גוית שאל ואת גוית בניו מהחומה בית שנ ויבאו יבשה וישרפו אתם שם ¹³ ויקחו את עצמותיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים

שאלות ב

נבורים-קשת יהונתן לא נשוג אחריו וחרב שאלות לא
השוב ריקם 23 שאלות יהונתן הנאהבים והנעימים
בחיהם ובמותם לא נפרד מנסרים קלו מאריות
గברו 24 בנות ישראל-אל שאל בכינה המלכשכם
שני עם עדריהם המעליה עדי והב על לבושם 25 אין
נפלו נברים בתוכ המלחמה-יהונתן על במוותך חלל
26 צד ל' עלייך אחיו יהונתן-נעמת ל' מאר נפלאתה
אהבתך ל' מאהבת נשים 27 אין נפלו נבורים ויאבדו
כל מלחמה

2 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האعلا
באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עליה ויאמר דוד
אניה עלה ויאמר חברנה 2 ויעל שם דוד וגס שטי
בשו-אחינעם הירעהית ואבניאל אשת נבל הכרמלי
3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו ישבו בעיר
חברון 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך
על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יבש גלעד
אשר קברו את שאל 5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי
יבש גלעד ויאמר אליהם ברכיכם אתם ליהוה אשר
עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאל ותקברו
אתו 6 ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמות ונם אנסי
עשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה 7
ועתה תחוקנה ידיכם והיו לבני חיל-כי מות אדניכם
שאלות ונם אתי משחו בית יהודה למלך-עליהם 8
ואבנור בן נר שר צבא אשר לשאול-לקח את איש
בשת בן שאל ויעברתו מוחנים 9 וימליכו אל הגלעד
ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין
ועל ישראל כל אלה 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן
שאלות במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אך בית
יהודה היו אחרי דוד 11 ויהיו מספר הימים אשר היה
דוד מלך בחברון על בית יהודה--שבע שנים וששה
חדשים 12 ויצא אבנור בן נר ועבדיו איש בשת בן שאל
מחניכים נבעוניה 13 וויאב בן צרייה ועבדיו דוד יצא
ויפגשום על ברכת נבעון יהודו וישבו אלה על הרכבה
מויה ואלה על הרכבה מויה 14 ויאמר אבנור אל יואב
יקומו נא הנערם ווישקו לפניו ויאמר יואב יקמו 15
מן שאל בלי משיח בשמן 22 מדם חללים מחלב

1 ויהי אחרי מות שאל ודוד שב מהכחות את העמלק
וישב דוד בצקלון ימים שניים 2 ויהי ביום השלישי
והנה איש בא מן המהנה מעם שאל ובנדיו קרים
ואדמה על ראשו ויהי בבא אל דוד ויפל ארצתו
וישתחוו 3 ויאמר לו דוד איז מויה תבואו ויאמר אליו
מה מהנה ישראל נמלתתי 4 ויאמר אליו דוד מה היה
הדבר הנד נא ל' ויאמר אשר נס העם מן המלחמה
ונם הרבה נפל מן העם וימתו גם שאל ויהונתן בנו
מתו 5 ויאמר דוד אל הנער המניד לו איך ידעת כי
מת שאל ויהונתן בנו 6 ויאמר הנער המניד לו נקרא
נקריותי בהר הגלבע ותנה שאל נשען על חניתו ותנה
הרכב וכבעל הפרשימים הרבקה 7 ויפן אחריו ויראני
ויקרא אליו ואמר הני 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר
(אמר) אליו עמלי אנסי 9 ויאמר אליו עמד נא עלי
ומתתני-כי אחזוני השבץ כי כל עוד נפשי כי 10 ואעמד
עליו ואמתתתו-כי ידעת כי לא יהיה אחרי נפלו
ואכח הנור אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו
ואכאים אל אדרני הנה בו וויהזק דוד בבנדיו ויקרעם
ונם כל האנשים אשר אתו 11 ויספדו ויבכו ויצמו
עד הערב על שאל ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה
על בית ישראל-כי נפלו בחרב 12 ויאמר דוד אל
הנער המניד לו איז מויה אתה ויאמר בן איש נר עמלי
אנסי 14 ויאמר אליו דוד איך לא ראת לשלח יידך
לשתת את משיח יהוה 15 ויקרא דוד לאחר מהנערם
ויאמר נש פגע בו ויכהו וימת 16 ויאמר אליו דוד
דמיך (דמרק) על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנסי
מתת את משיח יהוה 17 ויקנן דוד את הquina הזאת
על שאל ועל יהונתן בנו 18 ויאמר ללמד בני יהודה
קשת הנה כתובה על ספר הישר 19 הצבוי ישראל על
במוותך חלל אין נפלו נבורים 20 אל חגיר בנת אל
תבשרו בחוצת אשקלון פן חשמונאה בנות פלשתים
פן תעלונה בנות הערלים 21 הרי בגלבע אל תל ואל
מתר עלייכם-ושדי הרומת כי שם גועל מן נבורים--
מן שאל בלי משיח בשמן 22 מדם חללים מחלב

ויקמו וייעברו במספר--שנים עשר לבניין ולאיש בשת 3 ותהי המלחמה ארוכה בין בית שואל ובין בית בן שואל ושנים עשר מעברי דוד ¹⁶ ויהזקן איש בראש רעהו ותרבו בצד רעהו ויפלו יהדו ויקרא למקום ההוא חלקת הזרים אשר נקבען ¹⁷ ותהי המלחמה קשה עד מאר ביום ההוא וינגע אבנר ואנשי ישראל לפניו עברדי דוד ¹⁸ ויהיו שם שלשה בני צרואה--ויאב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגלו כאות הצבים אשר בשדה ¹⁹ וירדף עשהאל אחריו אבנר ולא נטה ללקת על הימין ועל השמאול מאחריו אבנר ²⁰ ויפן אבנר אחריו ויאמר אתה זה עשהאל ויאמר אנכי ²¹ ויאמר לו אבנر נתה לך על ימיך או על שמאלו ואחו לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו ²² ויסוף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחריו למה אככה ארצתה ויך אשא פני אל יואב אחיך ²³ וימאן לסור ויכחו אבנר לאחריו וימת התנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם יומת החתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת--ויעמדו ²⁴ וירדפו יואב ואבישי אחריו אבנר והשמש באה--והמה בא עד נבעת אמה אשר על פני מיראתו אותו ²⁵ וישלח אבנر מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמק להסב אלך את כל ישראל ²⁶ ויאמר טוב--אני אכרת אתך בריתך אך דבר אחד אגנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני--כי אם לפני הביאך את המלאדים כי לולא דברת כי או מהבקר נעלם העם איש מאחריו אחיו ²⁷ ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל המלאכים אל איש בשת בן שואל לאמר תננה את אשתי וישלח איש בשת ויקח מה עם איש--מעם פלטיאל בן לוש (ליש) ²⁸ וילך אתה אישת הלווק ובכחה אחריה-- עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב ²⁹ ודבר אבנר היה עם זקנין ישראל לאמור גם תמול נם שלשם היותם מבקשים את דוד למלך עליכם ³⁰ ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עברדי הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם ³¹ וידבר נם אבנר באוני בניין וילך נם אבנר לדבר ויאר להם בחברון

בעניין כל העם טוב ³⁷ וידעו כל העם וכל ישראל ביום הוא כי לא הייתה מהמלך להחmittה את אבנבר בן נר ³⁸ ויאמר המלך אל עבדיו הלו תרע---כי שר ונдол נפל היום הזה בישראל ³⁹ ואנכי היום רך ומשוח מלך והנשים האלה בני צרואה קשים ממוני ישלם יתוה לעשה הרעה כרעתו

4 וישמע בן שואול כי מטה אבנבר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו ² ושני אנשים שרי נדודים היו בן שואול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רםון הבהירתי---מבני ניימן כי נם בארות תהשש על בנימין ³ ויברחו הבהירתיים נתימה ויהיו שם נרים עד היום הזה ווליהונתן בן שואול בן נכה רגלים בן חמיש שנים היה בכא שמעת שואול ויהונתן מיזרעאל ותשאחו אמנתו ותנס ויהי בחפה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת ⁵ וילכו בני רםון הבהירתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכבת את משכוב ה策דים ⁶ ותנה בא עד תוך הבית ללחמי חטפים ויכחו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו ⁷ ויבאו הבית והוא שכב על מתחו בחדר משכבו ויכחו וימתחו ויסרו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה ⁸ ויבאו את ראש איש בשת אל דוד בחברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שואול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יתוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומוודעו ⁹ וויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רםון הבהירתי---ויאמר להם חי יתוה אשר פרה את נפשי מכל צרה ¹⁰ כי המגיד לי לאמר הנה מטה שאול והוא היה מבשר בעניינו ואזהה בו ואחרנהו בצלל---אשר לחתוי לו בשירה ובאף כי אנשים רשעים הרנו את ראש צדיק בבורתו---על משכבו ועתה הלו א באבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ ¹² ויצו דוד את הנערם ויהרגום ויקצטו את יידיהם ואת גליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת ללחיו ויקברו בקבר אבנבר בחברון

5 ויבא כל שבטי ישראל אל דוד---חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמן ובשרך אנחנו ² נם אטמול נם

משמעות ב

באוני דוד בחברון את כל אשר טוב בעניין ישראל ובעניין כל בית בנימן ²⁰ ויבא אבנבר אל דוד בחברון ואות עשרים אנשים ויעש דוד לאבנבר ולאנשים אשר אתו מטהה ²¹ ויאמר אבנבר אל דוד אקומה ואלכה ואקצתה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתק ברית וממלכת בכל אשר תואה נפשך וישלח דוד את אבנבר וילך בשלום ²² והנה עבדי דוד ויוואב בא מהנדוד ושלל רב עם הביאו ואבנבר איננו עם דוד בחברון---כי שלחו וילך בשלום ²³ ויוואב וכל הצבא אשר אותו בא ויגדו ליוואב לאמר באבנבר בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום ²⁴ ויבא יוואב אל המלך ויאמר מה עשיתה הנה באבנבר אליך למה זה שלחתו וילך הלויך ²⁵ ידעת את אבנבר בן נר כי לפתח בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך (מובאך) ולדעת את כל אשר עשה ²⁶ ויצא יוואב מעם דוד וישלח מלאכים אחורי אבנבר וישבו אותו מבור הסרה ורוד לא ידע ²⁷ וישב אבנבר בחברון ויתהו יוואב אל תוך השער לדבר אותו בשלוי ויכחו שם החמש---וימת בדם שעשה אל אחיו ²⁸ וישמע דוד מאחריו כן ויאמר נקי אנכי וממלכתו עם יתוה עד עולם---מדמי אבנבר בן נר ²⁹ יהלו על ראש יוואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יוואב זב ומצרע ומוחזק בפלך ונפל בחברון--- וחסר לחם ³⁰ ויוואב ואביו אחיו הרנו לאבנבר על אשר המית את עשה אל אחיהם בנבעון---במלחמה זו ויאמר דוד אל יוואב ואל כל העם אשר אותו קרעו בגדיכם וחרגו שקים וספדו לפני אבנבר והמלך דוד הילך אחריו המטה ³² ויקבר אבנבר ויבכו כל העם המלך את קולו ויבך אל קבר אבנבר ויבכו כל העם ³³ ויקנן המלך אל אבנבר ויאמר הכתוב נבל ימות אבנבר יידך לא אסרו ורונליך לא לחשטים הגשו כנפול לפניו עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עלייו ³⁵ ויבא כל העם להברות את דוד לחם---בעוד היום ישבע דוד לאמר מה יעשה לי אליהם וכח יסיף כי אם לפניו בוא המשמש אשעם לחם או כל מאומה ³⁶ וככל העם חיכרו וויתב בענייהם ככל אשר עשה המלך

רפנים 23 וישראל דוד ביהוה ויאמר לא תעללה הסב אל אחריםם ובאת להם ממול בכאים 24 ויהי בשמעך (כשמעך) את קול צערה בראשי הכהנים-או תחרץ כי אז יצא יהוה לפניו להכות במחנה פלשתים 25 ויעש דוד כן כאשר צודו יהוה ויך את פלשתים מנבע עד באך נור

6 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אותו מבעל יהודה-- להעלות שם את ארון האלים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכהנים עליו 3 וירכבו את ארון האלים אל ענלה חדשה וישאחו מבית אבינדרב אשר בנכבה ועוז ואחיו בני אבינדרב נהנים את הענלה חדשה 4 וישאחו מבית אבינדרב אשר בנכבה עם ארון האלים ואחיו הילך לפני ארון דוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנכבים ובתפים ובמנענים ובצללים 6 ויבאו עד גן נכו וישלח עוזה אל ארון האלים ויאחו בו--כי שמו הבקר 7 וויחר אף יהוה בעוזו ויכחו שם האלים על השל וימת שם עם ארון האלים 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעוזו ויקרא למקום החוא פרץ עוזה עד היום הזה 9 ווירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אליו ארון יהוה 10 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה--על עיר דוד ויתהו דוד בית עבד אדם הגנוי 11 ויישב ארון יהוה בבית עבד אדם הגנוי--שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלים וילך דוד ויעל את ארון האלים מבית עבד אדם עיר דוד--בשמחה 13 ויהיו כי צעדו נשאי ארון יהוה--ששה צעדים ויזבח שור ומריא 14 ודוד מכרך בכל עז לפני יהוה וודוד חנור אפוד בד 15 ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקהל שופר 16 ויהיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאל נשקפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומכרך לפני יהוה ותבו לו בלבך 17 ויבאו את

שלשות בהיות שאל מלך עליינו אתה הייתה מוציאו (המושיא) והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל 3 ויבאו כל זקנין ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל 4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך 5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים ושהה חדשים ובירושלים מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה 6 וילך המלך ואנשיו ירושלים אל היבש יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך הערים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה 7 וילך דוד את מצדת ציון--היא עיר דוד 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי וינגע בצד ועת הפסחים ואת העורדים שנאו (שנוא) נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית 9 וישב דוד במצדיה ויקרא לה עיר דוד ובן דוד סבב מן המלווא וביתה 10 וילך דוד הילך ונגדל יהוה אלהי צבאות עמו 11 ווישלח חירם מלך צר מלכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד 12 וידע דוד כי חכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכתו בעבור עמו ישראלי 13 ויקח דוד עוד עוד פלנישים ונשים מירושלים אחרי בא מחברון וילדו עוד לדוד בנימ ובנות 14 ואלה שמות הילדים לו--בירושלים שמווע ושובב וננתן ושלמה 15 ויבחר ואלישוע ונגנו ויפיע 16 ואלישמע ואלידע ואליפלט 17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד ויישמע דוד וירד אל המצודה 18 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפנים 19 וישראל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התהנים בידיו ויאמר יהוה אל דוד עליה כי נתן את הפלשתים בידך 20 ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום הזהוא-- בעל פרצים 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאמ דוד ואנשיו 22 ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק

אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את מלכתי ¹³ הוא יבנה בית לשמי ובכני את כסא מלכתי עד עולם ¹⁴ אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן--אשר בהעתו והכחתו שבט אנשיך ובכני בני אדם ¹⁵ וחסדי לא יסור ממוני כאשר הסרתי מעם שאל שאל אשר הסרתי מלפנייך ¹⁶ ונאמן ביריך וממלכתך עד עולם לפניך בסאך יהיה נכון עד עולם ¹⁷ ככל הדברים האלה וככל החזון הזה--כן דבר נתן אל דוד ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפניך יהוה ויאמר מי ארכי אדרני יהוהומי ביתי--כי הבהיר עיד הלם ¹⁹ ותקנן עוד זאת בענייך אדרני יהוה ותדבר נם אל בית עבדך למרחוק וזה את תורת האדים אדרני יהוה ²⁰ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ותתיך ידעת את עבדך אדרני יהוה ²¹ בעבור דברך וככלך עשית את כל הנדרלה חזות--להודיע את עבדך ²² על כן נדרלה יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באונינו ²³ וממי עמק כישראל גוי אחד בארץ--אשר הלבכו אלהים לפדותו לו לעם ולשם לו שם ולבשותו לכם הנדרלה ונראות לארצך מפני ענק אשר פדית לך ממצרים נוים ואלהיו ²⁴ ותחכון לך את ענק ישראל לך לעם-- עד עולם ואתה יהוה הייתה להם לאלהים ²⁵ ועתה יהוה אלהים הדרבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת ²⁶ ויגדל שמקך עד עולם לאמור יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהוה נכון לפניך ²⁷ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתה את און עבדך לאמור בית אבנה לך על כן מצא עבדך את ליבו להחפלה אליך את החפלה חזות ²⁸ ועתה אדרני יהוה אתה הוא האלים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה חזות ועתה הוואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדרני יהוה דברת וمبرכתך יברך בית עבדך לעולם

8 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים וככינעם ויקח דוד את מותג האמה מיד פלשתים ² ויך את מואב וימדרם בחבל השכוב אותם ארצתה וימדר שני

ארון יהוה ויצנו אותו במקומו בתוך האהל אשר נתה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים ¹⁸ ויכל דור מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות ¹⁹ ויחלך לכל העם לכל המן ישראל למאייש ועד אשה לאיש חלה לחם אחת ואשפר אחד ואשיה אהת וילך כל העם איש לבתו ²⁰ וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאל לברך דוד והאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר ננלה היום לעני אמהות עבדיו כהנחות נגלוות אחד הרקדים ²¹ ויאמר דוד אל מיכל לפניך יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לזכות אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושתקתו לפניך יהוה ²² ונקלתו עוד מזאת והיוishi של בעני ועם האמהות אשר אמרת עם אכברדה ²³ ולמיכל בת שאל לא היה לה ילד--עד יום מותה

7 ויהי כי ישב המלך בביתו ויוה הניה לו מסביב מכל איביו ² ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא ארכי יושב בביה ארזים וארון האלים ישב בתוך הרים כי ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבך לך עשה כי יהוה עמך ⁴ ויהי בלילה ההוא והי דבר יהוה אל נתן לך ⁵ ואמרת אל עבדי אל דוד כי אמר יהוה אתה תבנה לי בית לשבי ⁶ כי לא ישבי כי בתה לימים העתלי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהייה מתחלך באهل ובמשכן ⁷ בכל אשר התחלכתי בכל בני ישראל הדרבר דברתיך את אחד שבט ישראלי אשר צויתו לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים ⁸ ועתה כה חתמאן לעבדי לדוד כי אמר יהוה צבאות אני לחתמך מן הנוה מאחר הצאן--להחות נגיד על עמי ישראל ⁹ ואהייה ענק בכל אשר הלבכת ואכרצה את כל איביך מפני מפנייך ומשמי מוקם לך שם נדול כשם הנדרלים אשר בארץ ¹⁰ ושמי מוקם לעמי לישראל ונטעתו ושכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא יסיפן בני עולה לעונתו כאשר בראשונה ¹¹ וולמן היום אשר צויתו שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך ותגידי לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה ¹² כי יملאו ימיך ושכבה את אביך והקימתו את זריך

מכיר בן עמיאל בלו דבר ווישלח המלך דוד ויקחוה מבית מכיר בן עמיאל- מלך דבר 6 וייבא מפיבשת בן יהונתן בן שאל אל דוד וופל על פניו ווישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך 7 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה עמוק חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאל אביך אתה האכל להם על שלחני-תמיד 8 ווישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני 9 ויקרא המלך אל ציבא נער שאל--ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתוי לבן אדניך 10 ועברת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך י飮ך תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים--ועשרים עבדים עב ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחר בני המלך 12 ולמפיבשת בן קطن ושמו מיכא וככל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת 13 ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שני רגלו

10 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמו ומלך חנוך בני תחתיו 2 ויאמר דוד עשה חסד עם חנוך בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד ווישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו וייבא עבדיו דוד ארץ בני עמו 3 ויאמרו שרי בני עמו אל חנוך אדניהם המכבד דוד את אביך בעניך--כי שלח לך מנהמים הללו בעבור חק את העיר ולרגליה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך 4 ויקח חנוך את עבדיו דוד ויגלה את חצי זקם ויכרת את מדוייהם בחצי עד שתותיהם ווישלחם 5 ויגנוו לדוד ווישלח לקראותם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחוי עד יצמה זקכם ושבתם 6 ויראו בני עמו כי נבאשו בדור ווישלחו בני עמו יושכרו את ארים בית רחוב ואת ארים צובא עשרים אלף רגלי ואות מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שניים עשר אלף איש 7 ווישמע דוד ווישלח את יואב ואת כל הצבא הנברים 8 וויצאו בני

חכמים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנהה צויך דוד את הדרעוז בן רחוב מלך צובה כלכלה לשיבת ידו בנהר (פרת) 4 וילבד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב וויתר ממנו מהה מנהה 5 ותבא ארם דמשק לעור להדרעוז מלך צובה ויך דוד בארים עשרים ושנים אלף איש ווישם דוד נצבים בארים דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנהה ווישע יהוה את דוד בכל אשר הילך 7 ויהק דוד את שלטי הוהב אשר היו אל עבדי הדרעוז ויבאים ירושלים 8 ומבטח ומברוח ערי הדרעוז לך המלך דוד נחשת-הרבבה מאר 9 ווישמע תען מלה מלה דוד נחשת את כל חיל הדרעוז 10 ווישלח תען את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלים ולברכו על אשר נלחם בהדרעוז ויבידיו היו כלי כסף וכלי זהב- וכלי נחשת נום אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והוהב אשר הקדיש מכל הגנים אשר כבש 12 מארם וממוואב ובני עמו ומפלשטים ומעמלק ושלל הדרעוז בן רחוב מלך צובה 13 וויש דוד שם בשבו מהគתו את ארם בניא מלך- שמונה עשר אלף 14 ווישם באדים נצבים בכל אדים שם נצבים ויהי כל אדים עבדים לדוד ווישע יהוה את דוד בכל אשר הילך 15 ווימליך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה- לכל עמו 16 וויאב בן צרואה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזcid 7 וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביהר כהנים ושရיה סופר 18 ובניהם בנו יהודע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו

9 ויאמר דוד--הכוי יש עוד אשר נותר לבית שאל ועשה עמו חסד בעבור יהונתן 2 ולבית שאל עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו אתה ציבא ויאמר עבדך 3 ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאל ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית

המלך ותצא אחריו משאת המלך ⁹ וישכב אורה בפתח בית המלך את כל עבדי אדני ולא ירד אל ביתו ¹⁰ ויגדו לדוד לאמר לא ירד אורה אל ביתו ויאמר דוד אל אורה הלא מדרך אתה בא- מדוע לא ירדת אל ביתך ¹¹ ויאמר אורה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פניה השדה חנים ואני אבוא אל ביתך לאכל ולשוחות ולשכ卜 עם אשתי חיך וחין נפשך אם אעשה את הדבר הזה ¹² ויאמר דוד אל אורה שב בוה נם היום- ומחר אשליך וישב אורה בירושלם ביום ההוא ומחרת ¹³ ויקרא לו דוד ויאכל לפניו ווישת- וישכרהו ויצא בערב לשכ卜 במשכבו עם עבדי אדני ואל ביתו לא ירד ¹⁴ ויהי בוקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אורה ¹⁵ ויכתב בספר לאמר הבו את אורה אל מול פניה המלחמה החזקה ושבתם מהחריו ונכח ומת ¹⁶ ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אורה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם ¹⁷ ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וממת נם אורה החתי ¹⁸ וישלח יואב וינגד לדוד את כל דברי המלחמה ¹⁹ ויצו את המלך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה- לדבר אל המלך ²⁰ והיה אם העלה חמת המלך ואמר לך מודיע נשותם אל העיר להלחם הלא ידעתם את אשר ירו מעל החומה ²¹ מי הכה את אבימלך בן ירבות הלא אשה השלכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבע למה נשותם אל החומה ואמרת- גם עבדך אורה החתי מת ²² ויאמר המלך ויבא וינגד לדוד את כל אשר שלחו יואב וילך המלך אל דוד כי נברעו עליינו האנשים ²³ ויאמר המלך אל דוד כי נברעו עליינו האנשים ייצאו אלינו השדה ונחיה עליהם עד פתח השער ²⁴ ויראו המוראים אל עבדיך מעל החומה וימתו מעבדי המלך ונם עבדך אורה החתי- מת ²⁵ ויאמר דוד אל המלך כי התאמך לא יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה- כי כיה וכיה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה ותזקתו ²⁶ ותשמע אשת אורה כי מת אורה אישה ותספד על בעלה ²⁷ ויעבר

עמו ויערכו מלחמה פתח השער ואדם צובא ורוחב איש טוב ומעבה לבדם בשדה ⁹ וירא יואב כי הייתה אליו פניה המלחמה מפנים ומماחר ויבחר מכל בחורי בישראל (ישראל) ויערך לקראת ארם ¹⁰ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמו ¹¹ ובו ויאמר אם תחזק ארם ממוני- והיתה לי לישועה ¹² ואם בני עמו יחזקו מנק וhalbתי להושיע ¹² חוק ונתחזק بعد עמו ובعد ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעינו ¹³ ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם ויסו מפנו ¹⁴ ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו מפני אבשי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמו ¹⁵ ויבא ירושלים ¹⁵ וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יהוד ¹⁶ וירושלה הדרדער ויצא את ארם אשר עבר נהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדרדער לפנים ¹⁷ וינגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו ¹⁸ וינס ארם מפני ישראל ויהרגו דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבא הכה ¹⁹ וימות שם ¹⁹ ויראו כל המלכים עבדי הדרדער כי נגפו לפניו ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמו

11 ויהי לתשבת השנה לעת צאת המלכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל ווישחטו את בני עמו ויצרו על רבה ודוד וישב בירושלם ² ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו וויהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד ³ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלא זאת בת שבת אליהם- אשת אורה החתי ⁴ וישלח דוד מלכים ויקח ותבוא אליו וישכב עמה ויהיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה ⁵ ותהדר האשה והשלח ותגנ לדור ותאמור הרה אני ⁶ וישלח דוד אל יואב שלח אליו את אורה החתי וישלח יואב את אורה אל דוד ⁷ ויבא אורה אליו וישאל דוד לשולם יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה ⁸ ויאמר דוד לאורה רד לביתך ורחין רגליך ויצא אורה מבית

מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו איך נאמר אליו מות הילד ועשה רעה ¹⁹ וירא דוד כי עבדיו מתחלשים ויבן דוד כי מות הילד ויאמר דוד אל עבדיו המטה הילד ויאמרו מות ²⁰ ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחוו באל ביתו וישאל וירושמו לו לחם ויאכל ²¹ ויאמר עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבר הילד חי צמת ותברך וכאשר מות הילד קמת ותאכל לחם ²² ויאמר--בעוד הילד חי צמות ואבכה כי אמרתני מי יודע יתנני (ותנני) יהוה וחוי הילד ²³ ועתה מות למה זה אני צם--האוכל להשיבו עוד אני הלק' אליו והוא לא ישב אליו ²⁴ וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא (ותקרא) את שמו שלמה ויהוה אהבו וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידרידיה-- ²⁵ בעבר יהוה ²⁶ וילחם יואב ברביה בני עמון וילכד את שער המלוכה ²⁷ וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברביה נם לכדרתי את עיר המים ²⁸ ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדרה פן אל cedar אני את העיר ונקראשמי עלייה ²⁹ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדרה ³⁰ ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציאה הרבה מאד ³¹ ואת העם אשר בה הוציאה ווישם במגירה ובחרציו הברזל ובגונורתה הברזל והעביר אותם במכלן (במלבן) וכן עשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלים

13 ויהי אחרי כן ולאבלום בן דוד אחותו יפה-ושמה תמר ויאבבה אמןון בן דוד ² ויצר לאמנון להתחלה בעבר תמר אחתו--כי בתולה היא ויפלא בעיני אמןון לעשה לה מאומה ³ ולאמןון רע ושמו יונדב בן שמעה אחיו דוד ויונדב איש חכם מאד ⁴ ויאמר לו מהוע אתה ככה דל בן המלך בפרק בפרק--הלוּתָןִיד לוי ויאמר לו אמןון את תמר אחות אבשלום אחיו אני אהב ⁵ ויאמר לו יהונדב שכב על משכבר והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו

האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדרבר אשר עשה דוד בעני יהוה **12** וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש לשער היה צאן ובקר--הרבה מאר ³ ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויהיה ותנדל עמו ועם בניו ויחדו מפתחו האכל ומכסו תשטה ובחיקו תשכבר ותהי לו כבת ⁴ ויבא הלק' לאיש העשיר ויחמלו לקחת מצאנו ומבקחו לעשות לארה הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו ⁵ ויהר אפ' דוד באיש מאר ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת ⁶ ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל ⁷ ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואני הצלתיך מיד שאל ⁸ ותתנה לך את בית אדריך ואת נשי אדריך בחיקך ותתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעת-ואספה לך כהנה וככהנה ⁹ מדרוע בזות את דבר יהוה לעשות הרע בעינו (בעינו) את אוריה החתי הכתית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרוגת בחרב בני עמון ¹⁰ ועתה לא תסור חרב מביתך--עד עולם עקב כי בותני ותתק את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה ¹¹ כה אמר יהוה הנני מקיים לך רעה מביתך ולקחת את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכבר עם נשיך לעינו המשם הזאת ¹² כי אתה עשית בסתר ואני עשה את הדבר הזה ננד כל ישראל וננד המשם ¹³ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד נם יהוה העביר חטאך--לא תמות ¹⁴ אפס כי נאן נאצט את איבי יהוה בדבר הזה נם הבן הילוד לך--מוות ימות ¹⁵ וילך נתן אל ביתו וינפ' יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד--ויאנש ¹⁶ ויבקש דוד את האלהים بعد הנער ויצם דוד צום ובא ולן שכב ארצתה ¹⁷ ויקמו זקניהם ביתו עליו להקומו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם ¹⁸ ויהי ביום השבעי יימת הילד ויראו עברי דוד להגידי לו כי

לשנתים ימים ויהיו נזום לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך ²⁴ ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא נזום לעבדך לך נא המלך ועבדיו עם עבדך ²⁵ ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד عليك ויפרץ בו ולא אבה לכלת ויברכו ²⁶ ויאמר אבשלום ולא לך נא אנתנו אמנון אחיך ויאמר לו המלך למה לך עמק ²⁷ ויפרץ בו אבשלום וישלח אותו את אמנון ואת כל בני המלך ²⁸ ויציו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כתוב לך אמנון בין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אותו- אל תיראו הלו כי אנכי צויתו לכם- חזקנו והיו לבני הייל ²⁹ וועשו נעריו אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו- וינסו ³⁰ ויהי המה בדרך והשמעה באח אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד ³¹ ויקם המלך וירכע את בנדיו וישכב ארצחה וכל עבדיו נצבים קרעם בנדיהם ³² ויען יונדב בן שמעה אחיך דוד ויאמר אל יאמיר אדרני את כל הנערים בני המלך המתו- כי אמנון לבדו מות כי על פי אבשלום רוחה שומה מים ענתו את תמר אחיה ועתה אל ישם אדרני המלך אל ליבו דבר לאמר ³³ כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מות ³⁴ ויברא אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הילכים מדרך אחורי מצד הדר ³⁵ ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו לדבר עבדך כן היה ³⁶ ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו גם המלך וכל עבדיו בכו כי גודל מאד ³⁷ ואבשלום ברה וילך אל תלמי בן עמיהור (עמיהוד) מלך נשור ויהאבל על בנו כל הימים ³⁸ ואבשלום ברה וילך נשור והוא שם שלש שנים ³⁹ ותכל דוד המלך לצתה אל אבשלום כי נהם על אמנון כי מות **14** יידע יואב בן צריה כי ליב המלך על אבשלום ² וישלח יואב תקועה ויקח שם אשה חכמה ויאמר אליה התאבל נא ולבש נא בנדי אבל ולא חסוכי שמן והיות כאשה זה ימים רבים מתחבלת על מות

תבא נא תמר אהותי ותברני לחם ועשתה לעני את הרביה למען אשר אראה ואכלתי מידה ⁶ וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך תבאו נא תמר אחתי ותלבב לעני שתו לבבות ואברה מידה ⁷ ווישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכוי נא בית אמנון אחיך ועשוי לו הבריה ⁸ ותליך תמר בית אמנון אהיה- והוא שכב ותקח את הבזק עמלש (ותלש) ותלבב לעני ותבשל את הלבבות ⁹ ותקח את המשרתות ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעלי ¹⁰ ויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אהיה החדרה בותונש אליו לאכל ויזוק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אהותי ¹¹ ותאמר לו אלathi אל תענני- כי לא עשה כן בישראל אל תעשה את הנבלת הזאת ¹² ואני אנה אוליך את חרפתי אתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנعني ממק ¹⁴ ולא אבה לשמע בקהלת ויזוק ממנה ויענה וישכב אתה ¹⁵ ווישנא אמנון שנאה גודלה מאד- כי גודלה השנאה אשר שנאה מהאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי ¹⁶ ותאמר לו אל אורות הרעה הנדוללה הזאת מהחרטה אשר עשתה עמי לשלהני ולא אבה לשמע לה ¹⁷ ויקרא את נערו משותתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדרת אהורה ¹⁸ ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבהיר מעתה מעליהם ויצא אותה משותתו החוץ ונעל הדרת אהורה ¹⁹ ותקח תמר אפר על ראהה וכנתת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראהה ותלבב הדרת הולך וזעקה ²⁰ ויאמר אליה אבשלום אהיה האמנון אחיך היה עמק ועתה אהותי החריש אחיך הוא אל תשתי את לך לדבר זהה ותשב תמר ושמהה בית אבשלום אהיה ²¹ והמלך דוד- שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד ²² ולא דבר אבשלום עם אמנון למדע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אהתו ²³ ויהי

3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה 4 ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על ארפה ארצה ותשתח ותאמר הוועה המלך 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבלasha אלמנה אני-וימת אישי 6 ולשפחתך שני בניו וינצטו שניהם בשדה ואן מציל בינויהם ויכו האחד את אחד וימתו אותו 7 וdonega קמהה כל המשפהה על שפחתך ויאמרו תנוי מכה אחיו וממותה נפשך ואחיו אשר הרג ונשמדיה נם את היורש וככובו את נחלתו אשר נשארה לבליך שם (שים) לאייש שם ושרית על פני הארץ 8 ויאמר המלך אל האשה לכיכי לביתך ואני אגעה עלייך 9 ותאמר האשה התקעית אל המלך עלייך המלך העון ועל בית אבי והמלך וככאו נקי 10 ויאמר המלך המדבר לך וhabato אליל ולא יסיף עוד לגעתך 11 ותאמר יוכך נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית (מהרבת) גאל הרם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חיה יהוה אם יפל משערת בך האשה יפה כלבך 12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אבניא ראה יפה כלבך עלייך ונחלו וshedך את שער ראשו מאותים שקלים באבן המלך 27 ווילדו לארה במו 26 ובנלו ותירא את ראשו והיה קדרכו לא היה בו מום 26 ובניו את ראה ותירא לאבשלום שלושה בניו ובת אחת ושם תמר היא היותה האשה יפה מראה 28 ווישב אבשלום בירושלם שנותים ימים ופנוי המלך לא ראה 29 ווישלח אבשלום אל יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה לבוא אליו ווישלח עוד שנית ולא אבה לבוא 30 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולושם שערם-לכו והוציתה (והציתה) באש ויצחו עבדיו אבשלום את החלקה-- באש 31 ויאמר יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אלילו מה הציתו עבדיך את החלקה אשר לי באש 32 ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי לך לארה באתה מונשור-טוב לי עד אני שם ועתה אראת פני המלך ואם יש בי עון והמןני 33 ויבא יואב אל המלך ויד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך ותשתחו לו על עמק 18 וויען המלך ויאמר אל האשה אל נא הכהדי אפיו ארצתה לפני המלך ווישק המלך לאבשלום 15 ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסיטים וחמשים איש רצים לפניו 2 והשכימים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל איש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר איז מזה

המלך ויאמר חוי יהוה והי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם למותה אם לחיים כי שם יהיה עבדך ²² ויאמר רוד אל אתך לך ו עבר ויעבר אתי הנטו וכל אנשיו וכל הטע אשר אותו ²³ וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם עברים על פניו דרך את המדבר ²⁴ ונהג גם צדוק וכל הלוים אותו נשאים את ארון ברית האללים ויצקו את ארון האללים ויעל אבירות-עד חם כל העם לעبور מן העיר ²⁵ ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האללים העיר אם נמצא חן בעיני יהוה-והשבני והראני אותו ואת נוהו ²⁶ ואם כי יאמר לא חפצתי לך הנני-יעשה לי כאשר טוב בעיניו ²⁷ ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבת העיר בשלום ואחימען בך נון ויהונתן בן אבירות שני בנים- אתם ²⁸ רואו אנכי מהמהמה בעברות (בערובות) המדבר-עד בוא דבר מעמכם להניד לי ²⁹ וישב צדוק ואבירות את ארון האללים ירושלים וישבו שם ודור עליה במעלה היזרים עליה ובוכה וראש לו ³⁰ ואחריו והוא הילך ייחף וכל העם אשר אותו חפו איש חופשי והוא הילך ייחף ובכה ³¹ ודור הניד לאמר אהיתפל ראשו ועלול עליה ובה ראה נא את עצת בקשרים עם אבשלום ויאמר רוד סכל נא את הראה אשר ישתחוה אהיתפל יהוה ³² ויהי דוד בא עד הרראש אשר ישתחוה שם לאלהום ותנה לקראותו חושי הארבי קרווע כתנתו ואדרמה על ראשו ³³ ויאמר לו דוד אם עברת את הניתן על למשא ³⁴ ואם העיר השוב ואמרת לאבשלום והיתה על למשא ³⁵ והמלך עבדך אני הילך עבדך ואני הילך עבדך והפרתת לי את עצת אהיתפל ³⁶ ואני עבדך ואני הילך עבדך אביך ואני מאז ועתה עבדך אני המלך איה-עבד אביך ואני מאז והלו אן והנה עבדיך ¹⁶ ויצא המלך וכל אשר יבחר אדני המלך והנה שם עם שני בניהם-אחימען לצדוק ויהונתן לאבירות ושלחתם בידם אליו כל דבר אשר תשמעו ויבא חושי רעה רוד העיר ואבשלום יבוא ירושלים ³⁷ וודר עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיכשת לקראותו וצמד חמריהם חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קייז-ונבל יין ² ויאמר המלך אל עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך ³ ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכונים ושמע אין לך מאת המלך ⁴ ויאמר אבשלום מי ישmini שפט בארץ ועליל יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט- והצדקתו ⁵ והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחיק לו ונשך לו ⁶ ויעש אבשלום בדבר הוה לכל ישראל אשר יבוא למשפט אל המלך וינבב אבשלום את לב אנשי ישראל ⁷ ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון ⁸ כי נדר נדר עבדך בשבתי בנשור בארם לאמר אם ישיב (שוב) ישبني יהוה ירושלים ועבדתי את יהוה ⁹ ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה ¹⁰ וישלח אבשלום מרגנלים בכל שבטי ישראל לאמר כשם עם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון ¹¹ ואת אבשלום הילכו מאותים איש מירושלים קראים והליכם להם ולא ידעו כל דבר ¹² וישלח אבשלום את אהיתפל הגוני יועץ דוד מעירו מנלה בזבחו אבשלום ¹³ ויבא המניד אל דוד לאמר היה לך איש ישראל אחריו אבשלום ¹⁴ ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אותו בירושלם קומו ונברחה-כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו לילכת פן ימחר והשנו והדיח עליינו את הרעה והכח העיר לפוי חרב ¹⁵ ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך והנה עבדיך ¹⁶ ויצא המלך וכל אשר יבחר אדני המלך את עשר נשים פלנישים-לשמר הבית ¹⁷ ויצא המלך את עשר נשים פלנישים-לשמר הבית ¹⁷ וכל המלך וכל העם ברגלו ויעמדו בית המרחק ¹⁸ וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכהני וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות אש אש בר או ברגלו מנת עברים על פניו המלך ¹⁹ ויאמר המלך אל את הנטו למה תלך נס אתה אתנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה ונמ גלה אתה למקומך ²⁰ תמול בואך והיום אנו עך (אניעך) עמנו לילכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב וחשב את אחיך עמר חסיד ואמת ²¹ ויען את

לכם עצה מה נעשה ²¹ ויאמר אחותפל אל אבשלום
בוא אל פלנש אביך ארך אשר הינה לשמר הבית ושם
כל ישראל כי נבאתה את אביך וחזקו ידי כל אשר
אתך ²² ויטו לאבשלום האהל על הגן ויבא אבשלום
אל פלנש אביו לעני כל ישראל ²³ ועצת אחותפל
אשר יען בימים ההם כאשר ישאל (איש) בדבר
האלדים כן כל עצה אחותפל נם לדוד נם לאבשלום

17 ויאמר אחותפל אל אבשלום אבחרה נא שניים
עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה ²
ואבו עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדי אתו ונס
כל העם אשר אותו והכתי את המלך לבודו ³ ואשבה
כל העם אליך כשוב הצלל--האיש אשר אתה מבקש
כל העם יהיה שלום ⁴ ווישר הדבר בעני אבשלום
ובעני כל זקני ישראל ⁵ ויאמר אבשלום קרא נו ו
לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו נם הוא ⁶ ויבא חושי
אל אבשלום ויאמר אבשלום אלו לאמיר בדבר הזה
דבר אחותפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר
ויאמר חושי אל אבשלום לא טוב העצה אשר
יעין אחותפל בפעם הזאת ⁸ ויאמר חושי אתה ידעת
את אביך ואת אנשיו כי נברים המה ומרי נפש המה
בדב שכול בשדה ואביך איש מלחה ולא ילין את
העם ⁹ הנה עתה הוא נחבא באחת הפתחים או באחד
הנקודות והיה כנפל בהם בתהלה ושם השמע ואמר
היתה מגפה בעם אשר אחורי אבשלום ¹⁰ והוא נם בן
חיל אשר לבו כלב הארץ--המס ימס כי ידע כל
ישראל כי נבור אביך ובני חיל אשר אותו נו כי יעכתי
האסק יאסק עלייך כל ישראל מדן ועד באדר שבע
כחול אשר על הים לריב ופניך הלכים בקרב ¹²
ובאו אליו באחת (באחד) הנקודות אשר נמצא שם
ונחנו עליו כאשר יפל הטל על הארץ ולא נותר
בו ובכל האנשים אשר אותו נם אחד ¹³ ואם אל עיר
אסק--והשיא כל ישראל אל העיר ההייא חבלים
וסתבנו אותו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם נם צורו
ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובעה עצה חושי
הארכי מעצת אחותפל והוא צוה להפר את עצה

זכבא מה אלה לך ויאמר זיבא החמורים לבית המלך
לרכב ולחלהם (וחלהם) והקיזן לאכול הנערם
והיין לשותה הייעפ במדבר ³ ויאמר המלך והוא בן
אדניך ויאמר זיבא אל המלך הנה יושב בירושלם--
כיו אמר היום ישיבו לי בית ישראל את מלכות אבוי
ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת
ויאמר זיבא השתחוותי מצא חן בעניך אדני המלך
ובא המלך דוד עד בחורים והנה שם איש יצוא
משפחתי בית שאל ושמו שמעי בן נרא יצא יצוא
ומכל ⁶ ויסקל באבויים את דוד ואת כל עברי המלך
דוד וכל העם וכל הגברים מימינו ומשמalo ⁷ וכיה
אמר שמעי בקהלו צא צא איש הרים ואיש הבלתיל
8 השיב עליך יהוה כל דמי בית שאל אשר מלכת
תחתו יותן יהוה את מלוכה ביד אבשלום בנד והנק
ברעתק כי איש דמים אתה ⁹ ויאמר אבישי בן צרואה
אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני
המלך עבירה נא ואסירה את ראש ¹⁰ ויאמר המלך
מה לי ולכם בני צריה כי (כח) יקלל וכי (כ) יהוה
אמר לו קלא את דוד ומיו יאמר מודיע עשיתה בן ט
ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עברי הנה בני אשר
יצא ממעי מבקש את נפשו ואך כי עתה בן הימני הנהו
לו ויקלל--כי אמר לו יהוה ¹¹ אליו יראה יהוה בעני
(בעני) והשיב יהוה לוי טובעה תחת קלתו היום הזה
13 וילך דוד ואנשיו בדרכו ושמי הילך בצלע ההר
לעמתו הילך ויקלל ויסקל באבויים לעתו ועפר
בעפר ¹⁴ ויבא המלך וכל העם איש ישראל בא ירושלם
שם ¹⁵ ואבשלום וכל העם איש ישראל בא ירושלם
ואחותפל אותו ¹⁶ ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה
דוד--אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום יהו המלך
יהו המלך ¹⁷ ויאמר אבשלום אל חושי זה הסדק את
דעך למה לא הילכת את דעך ¹⁸ ויאמר חושי אל
אבשלום לא כי אשר בחור יהוה והעם הזה וכל איש
ישראל--לא (לו) אהיה ואתו אשב ¹⁹ והשניות למי
אני עבד--הלו לא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך
כן אהיה לפניך ²⁰ ויאמר אבשלום אל אחותפל הבו

ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרואה אהי יואב והשלשת ביד אתי הגתוי ויאמר המלך אל העם יצא אצאנם אני עמכם ³ ויאמר העם לא תצא כי אם נמוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב- כי עתה כמננו עשרה אלפיים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר (לעוזר) ⁴ ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם עשה ויעמדו המלך אל ייד השער וכל העם יצאו למאות אלפיים ⁵ ויצו המלך אתי יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצוות המלך את כל השרים- על דבר אבשלום ⁶ ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה בעיר אפרים ⁷ וונגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה נדוללה ביום ההוא- עשרים אלף ⁸ ותהי שם המלחמה נפוצות (נפוצת) על פניהם הארץ וירב העיר לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא ⁹ ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הנדוללה ויזוק ראשו באלה ויתן בין השמיים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר ¹⁰ וירא איש אחד וניד ליאב ויאמר הנה ראיית את אבשלום תלי באללה ¹¹ ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראיית ומדוע לא היכתו שם ארצתה ועל לחתת לך עשרה כסף וחנרה אחת ¹² ויאמר איש אל יואב ולא (ולוא) אני שקל על כפי אלף כסף לא שליח ידי אל בן המלך כי באונינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת אתי התייצב מנגד ¹³ ויאמר יואב לא כן איחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום- עודנו חי בלב הארץ ¹⁵ ויסבו עשרה נערים נשאי כל יואב ויכו את אבשלום וויתהו ¹⁶ ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחריו ישראל כי חשב יואב את העם ¹⁷ ויקחו אותו אבשלום וישלכו אותו בעיר אל הפתה הנדול ויצבו עליו נל אבני נדול מארך וככל ישראל- נסו איש לאהלו ¹⁸ ואבשלום לפקח וויצב לו

אחיתופל הטובה לבעברו הביא יהוה אל אבשלום את הרעה ¹⁹ ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתופל את אבשלום ואת זקנין ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני ²⁰ ועתה שלחו מהרה והגנוו לדוד לאמר אל תלין היללה בערבות המדבר ועם עברו העבר- פן יבלע למלך ולכל העם אשר אותו ²¹ ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רגל והלכה השפה והגנווה להם והם ילכו והגנוו למלך דוד כי לא יוכל להראות לבוא העירה ²² וירא אתם נער ויגד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באר בחצרו- וירדו שם ²³ ותקח האשה ותפרש את המסך על פניו הבהיר ותשתח עליו הרפotta ולא נודע דבר ²⁴ ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו ישבו ירושלים ²⁵ ויהי אחורי לכתם ויעלו מהבאר וילכו וינרו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים- כי ככה יעץ עלייכם אחיתופל ²⁶ ויקם דוד וכל העם אשר אותו ויעברו את הירדן עד א/or הבקר עד אחד לא נער אשר לא עבר את הירדן ²⁷ ואחיתופל ראה כי לא נועשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו על עירו ויצו אל ביתו ויהנק וימת ויקבר בקבר אביו ²⁸ ודוד בא מהנימה ואבשלום עבר את הירדן- הוא וכל איש ישראל עמו ²⁹ ואת עמשא שם אבשלום תחת יואב- על הצלב ועמשא בן איש ושמו יתרא היישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אהות צרואה אם יואב ²⁶ ויהן ישראל ואבשלום ארץ הגלעד ²⁷ ויהיו כבוא דוד מהנימה ושביו בין נחש מרבת בני עמן ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברזיל הגלעד מרוגלים ²⁸ משכוב וספות וכלי יוצר וחטים ושערדים וקמח וקלוי ופול ועדים וקלוי ²⁹ ורבדש וחמאה וצאן ושפות בקר הנישו לדוד ולעם אשר לא יכול כי אמרו- העם רעב ועף וצמא במדבר

18 ויפקד דוד את העם אשר אותו וישם עליהם שריו אלפיים ושריו מאות ² ווישלח דוד את העם השלשית

19 ויגד לויואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום 2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל--לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו 3 ויתונב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתונב העם הנכלמים--בנוסף במלחמה 4 והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול נורול בני אבשלום אבשלום בני 5 ויבא יואב אל המלך הביתה ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלנשיך 6 לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הנדרת היום כי אין לך שרים ועבדים--כי ידעתה היום כי לא (לו) אבשלום והוא ולבנו הימים מודים כי אויש בענייך ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי איןך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עלייך מנעריך עד עתה 8 ויקם המלך יושב בשער ולכל העם הגנוו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהלו 9 ויהי כל העם נדרן בכל שבתי ישראל לאמר המלך חצילנו מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברוח מן הארץ מעלה אבשלום 10 ואבשלום אשר משחנו עלינו מות במלחמה ועתה למה אתם מחרשים-- להшиб את המלך 11 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל וקני יהודה לאמר למה תהיו אחרים לחשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו 12achi אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרים לחשיב את המלך 13 ולעמשא חמור הלו עצמי ובשרי אתה כה עשה לי אלהים וכיה ויסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב 14 ווית את לבב כל איש יהודה איש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וככל עבדיך 15 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הנגללה לרכת לקראת המלך להעיר את המלך את הירדן 16 וימחר שמעי בן נרא בן הימני אשר מבחרים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד 17 ואלף איש עמו מבנים וציבא נער בית שואל וחמשת עשר אבשלום בני בני

בחיו את מצבח אשר בעמק המלך--כי אמר אין לי בן בעבר הזכירשמי וקרא למצבח על שמו וקרא לה יד אבשלום עד היום זהה 19 ואחימען בן צדוק אמר ארוצה נא ואبشرה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו 20 ויאמר לו יואב לא איש בשירה אתה היום זהה ובשרה ביום אחר והיום זהה לא תבשר כי על (כן) בן המלך מות 21 ויאמר יואב לכושי לך הנדר מלך אשר ראתה וישתחוו כושי ליוואב וירץ 22 יוסף עוד אחימען בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצתה נאם אני אחורי הכוshi ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת 23 ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימען דרך הכהר ויעבר את הכוshi 24 ודור ישב בין שני השערים וילך הצפה אל גן השער אל החומה וישא את עינוי וירא והנה איש רץ לבדו 25 ויקרא הצפה ויגד למך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלויך וקרב 26 וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך נם זה מבשר 27 ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימען בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טוביה יבוא ויאמר המלך לאפויו יאש ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר 28 ויקרא אחימען ויאמר אל המלך שלום וישתחוו למלך לאפויו ארצתה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידים באדרני המלך 29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימען ראיית ההמון הנדרל לשלה את עבר המלך יואב ואת עברך ולא ידעת מה 30 ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד 31 ותנה הכוshi בא ויאמר הכוshi יתבשר אדרני המלך--כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עלייך 32 ויאמר המלך אל הכוshi השלום לנער לאבשלום ויאמר הכוshi יהו כנער איבי אדרני המלך וכל אשר קמו עלייך לרעה 33 וורגנו המלך יעיל על עליית השער--ויבך וכיה אמר בלבתו בני אבשלום בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני

ашתה אם אשמע עוד בקהל שרים ושרות ולמה היה
עבדך עוד למשא אל אדני המלך ³⁶ כמעט עבר
עבדך את הירדן- את המלך ולמה יגמלי המלך
הגמולה הזאת ³⁷ ישב נא עבדך ואמת בעירו עם קבר
אבי ואמי והנה עבדך מהם יעדך עם אדני המלך
ועשה לו את אשר טוב בעיניך ³⁸ ויאמר המלך ATI
יעבר כנוהם ואני אעשה לו את השוב בעיניך וכל
אשר תבחר עלי' אעשה לך ³⁹ ויעבר כל העם את
הירדן והמלך עבר וישק המלך לבזרוי ויברכחו
וישב למקומו ⁴⁰ ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר
עמו וכל עם יהודה וויעברו (העברו) את המלך ונם
חציו עם ישראל ⁴¹ והנה כל איש ישראל באים אל
המלך ויאמרו אל המלך מודע גנבוך אחינו איש
יהודה וויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל
אנשי דוד עמו ⁴² ויען כל איש יהודה על איש ישראל
כי קרוב המלך אליו ולמה זה חרה לך על הרבר הזה
האכל אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו ⁴³ ויען איש
ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך
ונם בדור אני מפק ומדוע הקלתני ולא היה דברי
ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה
מדבר איש ישראל

20 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי-
איש ימינו ויתקע בספר ויאמר אין לנו חלק בדור ולא
נחלח לנו בבן ישי- איש לאהליו ישראל ² ויעל כל
איש ישראל מאחריו דוד אחריו שבע בן בכרי ואיש
יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלים ³ ויבא
דור אל ביתו ירושלים יקח המלך את עשר נשים
פלנשיות אשר הינה לשמר הבית ויתנמם בית משמרת
ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צדרות עד יום
מתן אלמנות חיות ⁴ ויאמר המלך אל עמשא החעק לי
את איש יהודה שלשת ימים אתה פה עד מרד ⁵ וילך
עמשא לחזיק את יהודה וויהר (ויהר) מן המועד
אשר יעדו ⁶ ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו
שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבר אדניך
ורדף אחריו- פן מצא לו ערום בצדות והציל עיננו ⁷

בנוי ועשרים עבדיו אותו וצלו הירדן לפני המלך ¹⁸
ועברה העברה לעבר את בית המלך ולעתות הטוב
בעינו ושמי בן נרא נפל לפני המלך בעבריו בירדן
ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל חוכר
את אשר העווה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך
מירושלם- לשום המלך אל לבו ²⁰ כי ידע עבדך כי
אני חטאתי ותנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף
לרדת לקראת אדני המלך ²¹ וויען אבישי בן צרויה
ויאמר התחת זאת לא יומת שמי כי קלל את מושיח
יהוה ²² ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה- כי תהי
לי היום לשטן היום יומת איש בישראל- כי הלא
ידעתו כי היום אני מלך על ישראל ²³ ויאמר המלך
אל שמי לא תמותו וישבע לו המלך ²⁴ ומפבשת בן
שאליל ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה
שפמו ואת בנדיו לא כבש ממנו היום לכת המלך עד
היום אשר בא בשלום ²⁵ ויהי כי בא ירושלים לקראת
המלך ויאמר לו המלך ומה לא הלהת עמי מפבשת
המלך ²⁶ ויאמר אדני המלך עברי רמנוי כי אמר עבדך
אחבשה לי החמור וארככ עלייה ואלך את המלך-
כי פסח עבדך ²⁷ וירגנל בעבדך אל אדני המלך
ואדני המלך כמלך האלים ועשה הטוב בעיניך
כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאدني
המלך וחתת את עבדך באכלי שלחנק ומה יש לי
עוד צדקה ולזעך עוד אל המלך ²⁹ ויאמר לו המלך
למה תדבר עדר דבריך אמרת- אתה וציבא תחלה
את השדה ³⁰ ויאמר מפבשת אל המלך נם את הכל
יקח אחריו אשר בא אדני המלך בשלום- אל ביתו
ובברזילי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך
הירדן לשלווה את בירדן (הירדן) ³² ובברזילי זקן
מאד בן שנים טנה והוא כלכל את המלך בשבתו
במחנים כי איש גדול הוא מאד ³³ ויאמר המלך אל
ברזילי אתה עבר אתי וככלلت אתק עמד בירושלים
ויאמר ברזילי אל המלך כמה ימי שני חי כי עלה
את המלך ירושלים ³⁵ בן שנים טנה אגci היום הארץ
בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר

ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים
מיישם מירושלים לדרכו אחרי שבע בן בכרי 8 הם
עם האבן הנדולה אשר נגבעו ועמשא בא לפניהם
ויאב חנור מדו לבשו ועלו חנור חרב מצמדת על
מתניו בחרורה והוא יצא והפל 9 ויאמר יואב לעמשא
השלום אתה אחיו ותחז יד ימין יואב בזקן עמשא-
לשך לו 10 ועמשא לא נשמר בהרבה אשר ביד יואב
ויבחו בה אל החמש וישפך מעיו ארצתה ולא שנה לו-
וימת יואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי
� וואיש עמד עליו מנעריו יואב ויאמר מי אשר חפץ
ביוואב מי אשר לדוד- אחרי יואב 12 ועמשא מתגמל
ברם בזקן המסללה וורא האיש עמד כל העם וסבב
את עמשא מן המסללה השדרה וישלך עליו בנד כאשר
ראה כל הבא עליו ועמד 13 כאשר הנה מן המסללה-
 עבר כל איש אחריו יואב לדרכו אחרי שבע בן בכרי
14 ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה- וככל
הברים ויקלחו (ייקלחו) ויבאו אף אחיו 15 ויבאו
ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל
העיר ותעמד בחול וכל העם אשר אתי יואב משליחם
להפיל החומה 16 ותקראasha חכמה מן העיר שמעו
שmeno אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדרבה אליך
17 ויקרב אליה ותאמר האשה אתה יואב ויאמר
אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע ענבי
18 ותאמר לאמך דבר ידרבו בראשונה לאמר שאל
ישאלו באבל וכן התמו 19 אנכי שלמי אמוני ישראל
אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל- למה תבלע
נהלת יהוה 20 ויען יואב ויאמר חילילה חילילה ל-
אם אבלע ואם אשחת 21 לא כן הדבר כי איש מהר
אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדור- תננו
אתו לבוד ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב
הנה ראש משלך אליך بعد החומה 22 ותבוא האשה
אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי
וישלכו אל יואב ויתקע בשפר ויפצץ מעל העיר איש
להאליו ויאוב שב ירושלם אל המלך 23 ויאוב אל כל
הצבא ישראל ובניה בן יהודע על הכרוי (הכרוי)

בגערת יהוה מנשמת רוח אףו ¹⁷ ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים ¹⁸ יצילני מאבי עז מושנאי כי אמצו
מנני ¹⁹ יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה משען לי ²⁰
ויצא למרחוב אתי יהלצנו כי חפץ כי ²¹ יגמלני יהוה
צדקתי כבר ידי ישיב לי ²² כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשותי מלאחי ²³ כי כל משפטו לנגיד וחתתי לא
אסור ממנה ²⁴ ואיהה תמים לו ואשתמרה מעני ²⁵
וישב יהוה לי כצדקתי כבר לנגד עיניו ²⁶ עם חסיד
תחכר עם נבור תמים תחמים ²⁷ עם נבר תחבר ועם
עקש תחפלו ²⁸ ואת עם עני תושיע ועניך על רמים
תשפיל ²⁹ כי אתה נורוי יהוה ויהוה יוניה החשי ³⁰ כי
בכה ארוץ גדור באלהו אלג שור ³¹ האל תמים
דרכו אמרת יהוה צרופה-- מן הוא לכל החסדים בו
כי מי אל מבלעדי יהוה ומני צור מבלעדי אלהינו
האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו (דרכי) ³² מושה
רנגלו (rangleי) כאילות ועל במתוי יעםדרני ³³ מלמד
ידי למלחמה ונחת קשת נחשוה ורעת ³⁶ ותנתן לי
מן יישעך וענתך תרבני ³⁷ תרחיב צעדתי תחתני ולא
معدנו קרסלי ³⁸ ארדפה איבוי ואשמדום ולא אשוב
עד כלותם ³⁹ ואכלם ואחמצם ולא יקומו ייפלו תחת
rangleי ⁴⁰ ותזרני חיל למלחמה תכريع קמי תחתני ⁴¹
ואיבי תחת לי ערך משנאי ואצמייתם ⁴² ישעו ואין
משיע אל יהוה ולא ענם ⁴³ ואשחקם כעפר ארץ כתיט
חוצאות אדקם ארךעם ⁴⁴ ותפלטנו מריבי עמי תשמרני
לי לשוב און ישמעו לי ⁴⁶ בני נכר יבלו ויחגרו
מסנגורותם ⁴⁷ חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור
ישעי ⁴⁸ האל הנתן נקמות לי ומריד עמים תחתני ⁴⁹
ומוציאי מאיבי ומיקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני
על כן אודך יהוה בוגרים ולשםך אומר ⁵¹ מנדיל
(מנדול) ישות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד
ולרונו עד עולם

23 אלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן יש
ונאם הנבר הקם על--משיח אלהי יעקב ונעים זמרות
ישראל ² רוח יהוה דבר ביו ומילתו על לשוני ³ אמר
ויהם (ויהם) ¹⁶ ויראו אפק ים יגלו מוסדות תבל

ויקברו את עצמות שאל ויהונתן בנו בארץ בנימן
בצלע בCKER קוש אביו יישעו כל אשר צוה המלך
ויעתר אלהים לארץ אחריו כן ⁵ ותהי עוד מלחמה
לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו
את פלשתים-ויעף דוד ¹⁶ וישבו (וישבי) בנב אשר
בילדיה הרפה ומשכלי קינו שלש מאות משקל נשחת
והוא גנור חדש ויאמר להכotta את דוד ⁷ ויעזר לו
אבישי בן צרויה ויך את הפלשתים וימתהו או נשבעו
אנשי דוד לו לא אמר לא תצא עוד אתנו למלחמה
ולא תכבה את נר ישראל ¹⁸ ויהי אחריו כן ותהי עוד
המלחמה בנווב עם פלשתים או הכה סבכי החשתית את
ספ אשר בילדיה הרפה ¹⁹ ותהי עוד המלחמה בנווב
עם פלשתים ויך אלחנן בן עירע ארנים בית הלחמי
את גלית הנטוי ועץ חניתו כמנור ארנים ²⁰ ותהי עוד
מלחמה בנת ויהי איש מדין (מדון) ואצבעת ידיו
ואצבעתrangleי שש ושעשים וארבעה מספר ונם
הוא יلد להרפה ²¹ ויהחרף את ישראל ויכחו יהונתן
בן שמעי (שמעה) אхи דוד ²² את ארבעת אלה וילדו
להרפה בנת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו

22 וירבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת
בימים הצליל יהוה אתו מclf כל איבוי ומclf שאל ²
ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי ³ אלהי צורי
אחסה בו מגני וקרן ישע משנבי ומאנבי אווש ⁵ כי אפנוי
תשענוי ⁴ מהלך אקרה יהוה ומאנבי אווש ⁵ כי אפנוי
משברני מות נחלי בלילה יבעהני ⁶ חבלן שאל סבני
קדמוני מקשי מות ⁷ Sheol h7585 בצר לי אקרה יהוה
ואל אלהי אקרה וישמע מהיכלו קולו ושותוי באניי
וותגעש (ויתגעש) ותרעש הארץ מוסדות השמים
ירגנו ויתגעשו כי חרה לו ⁹ עלה עשן באפו ואש מפי
תאכל גחלים בערו ממנה ¹⁰ וית שמים וירד וערפל
תחתrangleי ¹¹ וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי
רוח ¹² וישת חזך סביבתו סכות חשתת מים עבי
שחקים ¹³ מגנה גנדו בערו נחלי אש ¹⁴ ירעם מן שמים
יהוה ועליוון יתן קולו ¹⁵ ווישלח חצום ויפצם ברק
ויהם (ויהם) ¹⁶ ויראו אפק ים יגלו מוסדות תבל

(איש) מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט יונול את החנית מיד המצרי ויהרגו בחניתו ²² אלה עשה בניםו בן יהודע ולו שם בשלשה הגברים ²³ מן השלשים נכבד ואל השלשה לא בא וישמהו דוד אל משמעתו ²⁴ עשה אל אחיו יואב בשלשים אלחנן בן דוד בית לחם ²⁵ שמה החדרי אליקא החדרי ²⁶ חלץ הפלתי עירא בן עקש התקוע ²⁷ אביעזר הענתי מבני החשוי ²⁸ צלמון האחוי מהרי הגנפטוי ²⁹ חלב בן בענה הגנפטוי אתי בן ריבי מגבעת בני בנימין ³⁰ בנינו פרעוני הדר מנהלי גוש ³¹ אביו עלבון הערבתי עוזמת הברחמי ³² אליחבא השעלבני בני יישן יהונתן שמה הדררי אחיאם בן שר האדרי ³⁴ אלפלט בן אחסבי בן המעתבי אליעם בן אחיתפל הגנלי ³⁵ חצרו (חצרי) הכרמל פעריה הארבי ³⁶ יגאל בן נתן מצבח בני תנדי ³⁷ צלק העמוני נחרי הבארתי-נשי (נשא) kali יואב בן צריה ³⁸ עירא היתרי גרב היתרי ³⁹ אוריה החתי-כל שלשים ושבעה

24 ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם אמר לך מנה את ישראל ואת יהודה ² ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אותו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעת את מספר העם ³ ויאמר יואב אל המלך ויסוף יהוה אלהיך אל העם כהם וכהם מאה פעמים וענין אדרני יוחזק ראות ואדרני המלך למה החפץ בברבר זהה ⁴ המלך דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל ויעברו את הירדן ויהנו בערויר ימין העיר אשר בתוך הנחל הנגד-ויאליעור ⁶ ויבאו הנלעדה ואל ארץ החתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון ⁷ ויבאו מבצר צר וככל ערי החווי והכנען ויצאו אל נגב יהודה באר שבע ⁸ ווישטו בכל הארץ ויבאו מקופה חשעה חדשים ועתדים יום-ירושלים ⁹ וויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש ¹⁰ ויך לב דוד אותו אחריו כן ספר את העם ויאמר

אל היישרל לוי דבר צור יישרל מושל באדם-צדיק מושל וראת אלהים ⁴ וכואור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנהה ממטר דשא מארץ ⁵ כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערכוה בכל ושמרה-כי כל ישע וככל חפץ כי לא יצמיה ⁶ ובכליעל כקוץ מנד כליהם כי לא ביד יקחו ⁷ ואיש נע בהם ימלא ברול עץ החנית ובאש שרוף ישרפבו בשבת ⁸ אלה שמות הנברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמוני ראש השלשים הוא עדינו העצנו (העצני)--על שמנה מאות חלל בפעם אחד (אחת) ⁹ ואחרו אלעזר בן דודו (דודו) בן אחוי בשלשה גברים (הנברים) עם דוד בחרופם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש יישרל ¹⁰ הוא קם ויך בפלשתים עד כי געה ידו ותדבק והעם ישבו אחריו אך לפשט ¹¹ ואחריו שמה בן אנא הדרי ויאספו פלשתים לחייה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפנו פלשתים ¹² ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה נדולה ¹³ וירדו שלשים (שלשה) מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד-אל מערת עדלים וחית פלשתים חנה בעמק רפאים ¹⁴ ודוד אzo במצודה ומצב פלשתים או בית לחים ¹⁵ וויאתוא דוד ויאמר מי ישקי מים מבאר בית לחים אשר בשער ¹⁶ ויבקעו שלשת הנברים במחנה פלשתים ויאסבו מים מבאר לשותיהם ויסך אתם ליהוה ¹⁷ וויאמר חיליה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשותיהם אלה עשו שלשת הנברים ¹⁸ וואבישי אחוי יואב בן צרואה הוא ראש השלשי (השלשה) והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה ¹⁹ מן השלשה הכי נכבד ויהיו להם לשור (חיל) רב פעלים מכבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד ותכה את הארית (הארית) בתוך הבאר ביום השלן ²¹ ויהוא הכה את איש מצרי אשר

דוד אל יהוה חטאתי מאר אשר עשיתו ועתה יהוה
העבר נא עז עבדך כי נסכלתי מאר בויקם דוד
בבקר ודבר יהוה היה אל נד הגביה חזה דוד לא אמר
12 חליך ודברת אל דוד כי אמר יהוה--שלש אני
נותל עלייך בחר לך אחת מהם ואעשה לך ¹³ ויבא
נד אל דוד וינדר לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים
רעה בארץ אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא
דריך ואם היהו שלוש ימים דבר בארץ--עתה רע
וראה מה אשיב שלחו דבר ¹⁴ ויאמר דוד אל נד צר
לי מאר נפלת נא ביד יהוה כי רכיבם רחמו ובידם
אל אפלה ¹⁵ ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד
עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים
אלף איש ¹⁶ ויאשׁ לח ידו המלך ירושלם לשחתה
וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם
רב עתה הרף ירדן ומלאך יהוה היה עם נרן האורנה
(הארונה) היבטי ¹⁷ ויאמר דוד אל יהוה בראתו את
המלאך המכבה בעם ויאמר הנה אני חטאתי ואני
העויתני אלה הצאן מה עשו תהי נא ירדן כי ובבית
אבי ¹⁸ ויבא נד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עליה
הקס ליהוה מזבח בגרן ארונה (ארונה) היבטי ¹⁹
ויעל דוד לדבר נד כאשר צוה יהוה ²⁰ וישקף ארונה
וירא את המלך ואת עבדיו עברים עלייו ויצא ארונה
וישתחו למלאך אפיו ארצתה ²¹ ויאמר ארונה מודיע בא
אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את
הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המנפה מעל העם
ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב
בעינו ראה הבקר לעלה והמרנים וכלי הבקר לעצים
23 חבל נתן ארונה המלך--למלך ויאמר ארונה אל
מלך יהוה אלהיך ירצך ²⁴ ויאמר המלך אל ארונה
לא כי קנו אקונה מאותך במחור ולא עליה ליהוה
אליהו עלות חنم ויקנו דוד את הגרן ואת הבקר בכיסי
שקלים חמשים ²⁵ ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המנפה מעל
ישראל

ישב על כסא אדני המלך אחריו²¹ והיה כשב אדני המלך עם אבתו והיה אני ובני שלמה-חטאים²² והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא²³ וינוידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחוו למלך על אפיו ארצה²⁴ ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניינו ימלך אחריו והוא ישב על כסאי²⁵ כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרבע ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפני ויאמרו יהו המלך אדניינו ולי²⁶ אני עברך ולצדוק הכהן ולבניו בן יהודע ולשלמה עבדך--לא קרא²⁷ אם מאה אדני המלך נהיה הדרב הזה ולא הודיע את עבדיך (עבדך) מי ישב על כסא אדני המלך אחריו²⁸ ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לכת שבע ותבא לפני המלך ותעמדו לפני המלך²⁹ וישבע המלך ויאמר כי יהו אשר פדה את נפשי מכל צרה³⁰ כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנו ימלך ואחריו והוא ישב על כסאי החתי כי כן עשה היום ותאמר-יחי אדני המלך דוד לעלם³² ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניו בן יהודע ויבאו לפני המלך³³ ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אותו אל גנון³⁴ וממש אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך--על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יהי המלך שלמה³⁵ ועליהם אחריו ויבא וישב על כסאי והוא ימלך תחתיו ואטו צויתו להיות נגיד על ישראל ועל יהודה³⁶ ויען בניו בן יהודע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהו אלהי אדני המלך³⁷ כאשר היה יהו עם אדני המלך כן יהי (יהיה) עם שלמה וינדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד³⁸ וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניו בן יהודע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אליו על גנון³⁹ ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו אדני המלך עני כל ישראל עליך להניד להם--מי

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסחו בגדים ולא ייחם לו² ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתוליה ועמדו לפני המלך ותהי לו סכתן ושבבה בחיקך והם לאדני המלך³ ויבקשו נערה יפה בכל נבול ישראל וימצאו את אבישן השונמית ויבאו אתה למלך⁴ והנערה יפה עד מאר ותהי למלך סכתן ותשרתתו והמלך לא ידעה⁵ ואדניה בן חנית מתנסה לאמר אנו אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפני⁶ ולא עצבו אביו מימיו לאמר מודע כהה עשית ונם הוא טוב תאר מאר ואתו ילדה אחריו אבשלום⁷ ויהיו דבריו--עם יואב בן צרואה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחריו אדניה⁸ וצדוק הכהן ובניו בן יהודע ונתן הנביא ושמיע ורעד והגבורים אשר לדוד--לא היו עם אדניינו⁹ ויזבח אדניינו צאן ובקר ומוריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רג'ן ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך¹⁰ ואת נתן הנביא ובניו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו--לא קרא בו ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמור הלו שמעת כי מלך אדניינו בן חנית ואדניינו דוד לא ידע¹² ועתה לכاي יענץ נא עצה ומלאתי את נפשך ואת נפש בנו שלמה¹³ לכוי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך זקן נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנו ימלך אחריו והוא ישב על כסאי לאמור כי שלמה בנו ימלך אחריו והם נשבעת שם--עם מודע מלך אדניינו¹⁴ הנה עודך מדברת שם--עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך¹⁵ ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאר ואבישן השוננית משרת את המלך¹⁶ ותקר בת שבע ותשתחוו למלך ויאמר המלך מה לך¹⁷ ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנו ימלך אחריו והוא ישב על כסאי¹⁸ ועתה הנה אדניה מלכת ועתה אדני המלך לא ידעת¹⁹ ויזבח שור ומריא וצאן לרבע ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא²⁰ ואת אדני המלך עני כל ישראל עליך להניד להם--מי

איש מעל כסא ישראל ⁵ וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנור בן נר ולעמשא בן יתר ויהרנו ושם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחנרכו אשר במתניינו ובגעלו אשר ברגניו ⁶ ועשית חכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל (Sheol h7585) ⁷ ולבני ברזיל הגולדי תעשה חסד והוא באכלי שלגך כי כן קרכבו אליו בבריחי מפני אבשלום אחיך ⁸ והנה ערך שמעי בן נרא בן הימני מבחורים והוא קלני קללה נמרצת ביום לכת מלחנים והוא ירד לקראי היורד ואשבע לו ביהוה לאמր אם אמיטך בחרב ⁹ ועתה אל תהקה כי איש חכם אתה ידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאל (Sheol h7585) ¹⁰ וישכב דוד עם אבתו ויקבר בעיר דוד ¹¹ והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים ¹² ושלמה--ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכו מאד ¹³ ויבא אדנינו בן חנויות אל בת שבע אם שלמה ותאמיר השלום באך ויאמר שלום ¹⁴ ויאמר דבר לי אליך ותאמיר דבר כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחיו כי מיהוה הייתה לו ¹⁵ ועתה שאלת אתה אני שאל מatak--אל תשבי את פנו ותאמיר אליו דבר ¹⁷ ויאמר אמרינו נא לשלהמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השנומיות לאשה ¹⁸ ותאמיר בת שבע טוב אני אדבר عليك אל המלך ¹⁹ ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדנינו ויקם המלך לקראתה ותשתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימיינו ²⁰ ותאמיר שאלת אתה קת קנה אני שאלת מארך--אל תשב את פנו ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא ישיב את פניך ²¹ ותאמיר יתן את אבישג השנומיות לאדנינו אחיך לאשה ²² ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השנומיות לאדנינו ושאלילו لو את המלוכה כי הוא אחיו הנדול מני ולו ולא ביתר הכהן וליואב בן צרויה ²³ וישבע

בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה ⁴⁰ ויעל כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה נדולה ותבקע הארץ בקולם ⁴¹ ווישמע אדנינו וכל הקרים אשר אתה והם כלו לאכל ווישמע יואב את קול השופר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן ⁴² אדנינו בא כי איש חיל אתה וטוב הבש ⁴³ ויען יונתן ויאמר לאדנינו אבל אדנינו המלך רוד המליך את שלמה ⁴⁴ ווישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת ננתן הנביא ובנינו בן יהודע והऋתי והפלתי וירכבו אותו על פרדת המלך ⁴⁵ ווימשחו אתו צדוק הכהן נתן הנביא למלך בנהון ויעלו משם שמהים ותם הקירה הוא הקול אשר שמעתם ⁴⁶ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה ⁴⁷ וنم בא עבדי המלך לברך את אדנינו המלך רוד לאמר יטב אלהיך (אליהם) את שם שלמה משמק וינדל את כסאו מכסאך ווישתחו המלך על המשכב ⁴⁸ וגם ככח אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן הים ישב על כסאי--ועני ראות ⁴⁹ ויחדרו ויקמו כל הקרים אשר לאדנינו וילכו איש לדרכו ⁵⁰ ואדנינו יראה מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח ⁵¹ ווינד לשלהמה לאמר הנה אדנינו יראה את המלך שלמה והנה הוא בקרנות המזבח לאמר ישב לוי כיום המלך שלמה אם ימיה את עברו בחרב ⁵² ויאמר שלמה--אם יהוה לבן חיל לא יפל משערתו ארצתה ואמ רעה תמצא בו ומת ווישלח המלך שלמה ווירדחו מעל המזבח ויבא ווישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך ² וקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר ² אני הילך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש ³ ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרךיך לשמר חקתו מצוותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה--למען חשביל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם ⁴ למן יקום יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בנים את דרכם ללכת לפני האמת בכל לבכם ובכל נפשם לאמר--לא יכרת לך

מלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכہ יוסיף כי בנפש דבר אדנייו את הדבר זהה ²⁴ ועתה חי יהוה אשר הכהני יושיבני (וירושיבני) על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדנייו ²⁵ ווישלח המלך שלמה ביד בינויו בן יהוד וויפגע בוימת ²⁶ ולאביהה הכהן אמר המלך ענהת לך על שדייך – כי איש מות אתה ובוים יהוה לא אמרת כי נשאת את אהרן אדני יהוה לפניו דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי ²⁷ ווינגרש שלמה את אביתר מהויה כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה ²⁸ והשמעה באה עד יואב כי יואב מטה אחורי אדנייה ואחריו אבשלום לא נתה וניס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח ²⁹ וינגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח ויישלח שלמה את בינויו בן יהודע לאמר – לך פגע בו ³⁰ וויבא בינויו אל אהל יהוה ויאמר אליו כי אמר המלך צא ואמר לא כי פה אמות וישב בינויו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכח עניי ³¹ ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקורטו והסירת דמי חנים אשר שפק יואב מעלי ומעל בית אבוי ³² והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטבים ממניו ויהרגם בחרב – ואביד דוד לא ידע את אבניר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה ³³ ושבו דמייהם בראש יואב ובראש צדקו לעלם ולדור ולזרעו ולבתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם – מעם יהוה ³⁴ ויעל בינויו בן יהודע ופגע בו וימתהו ויקבר בכיתו במדבר ³⁵ ויתן המלך את בינויו בן יהודע תחתיו – על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר ³⁶ ווישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אננה ו安娜 ³⁷ והיה ביום צאתך ועברת את נחלה קדרון – ידע תדע כי מות תמות דמך יהוה בראש ³⁸ ויאמר שמעי למלך טוב הדבר אשר דבר אדני המלך כן יעשה עברך וישב שמעי בירושלם ימים רבים ³⁹ ויהי מזמן שלש שנים ויבrho

3 ויתחנן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומות ירושלים סביב ² רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים החם ³ ויאחיב שלמה את יהוה לכלת בחקות דוד אביו רק בבמות – הוא מזבח ומתקיר ⁴ וילך המלך נבענה לזכה שם כי היא הבהמה הגדולה אלף עלות יعلاה שלמה על המזבח ההוא ⁵ בנבען נראת יהוה אל שלמה – בחלום הלילה ויאמר אלהים של מה אתן לך ⁶ ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד נורול כאשר הילך לפניך באמת ובՃקרה ובישרת לבב עמק ותשמר לו את החסד הנורול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הוה ⁷ ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאתותך ⁸ ועבדך – בתוכך עמק אשר בחורת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב ⁹ ונתת לעבדך לב שמע לשבט את עמק לhabbin בין טוב לדע כי מי יוכל לשפט את עמק הכבב הזה ¹⁰ וויתב הדבר בעני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה ¹¹ ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא

ואחיה בני ישיא ספרים יהושפט בן אחילוד המזוכיר 4 ובניהם בן יהודע על הצבא וצדוק ואביהר כהנים 5 ועזריהו בן נתן על הצבים ובודן בן נתן רעה המלך 6 ואחיהר על הבית ואדנירם בן עבדא על המשס 7 ולשלמה שניים עשר נצבים על כל ישראל וככללו את המלך ואת ביתו חדש בשנה היהה על אחד (האחד) לכלכל 8 ואלה שמותם בן חור בהר אפרים 9 בן דקר במקין ובשלבים ובית שמש ואילון בית חנן 10 בן חסב בארכות לו שכה וכל ארץ חפר 11 בן אבינדר כל נפת דאר טפת בת שלמה היהה לו לאשה 12 בענין בן אחילוד תען ומגנו וכל בית שאן אשר אצל צרנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מהולה עד מעבר ליקעם 13 בן נבר ברמת נלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בנלעד לו חבל ארגב אשר בבשן-ששים ערמים גדרות חומה וברית נחשת 14 אחינדר בן עדא מהנימה 15 אחימען בנטלי נם הוא לך את בשמי בת שלמה-לאשה 16 בענין בן חושי אשר ובቤות יהושפט בן פרוח ביששכר 18 שמעי בן אלא בבנימן 19 נבר בן ארי בארץ גלעד- ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ 20 יהודה וישראל רביים כחול אשר על הים לרבי אקלים ושתים ושמחים 21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות-מן הנهر ארץ פלשתים ועד נבול מצרים מונשים מנהה ועבדים את שלמה כל ימי חיו 22 ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח 23 עשרה בקר בראים ועשרים בקר רע-ו-ומה צאן לבד מאייל וצבי ויחמור וברברים אבוסים 24 כי הוא רדה בכל עבר הנهر מתחפה ועד עזה-בכל מלכי עבר הנهر ושלום היה לו מכל עבריו-מסביב 25 וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת נפנו ותחת תנתו מדן ועד באר שבע-כל ימי שלמה 26 ויהי לשמה ארבעים אלף ארות סוסים- למרכבו ושנים עשר אלף פרשים 27 וככללו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרבן אל שלחן המלך שלמה-איש חדש לא יעדורי דבר 28 והשערים אשר לו עזריהו בן צדיק הכהן 3 אליהר

שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט 12 הנה עשו כי דבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר מוקן לא היה לפניך ואחריך לא יקום מוקן 13 וגום אשר לא שאלת נתתי לך נם עשר נם כבוד אשר לא היה כמוקן איש מלכים כל מijk 14 ואם תלך בדרך לשמר חוק ומצוות כאשר הלא דוד אביך-והארכתי את מijk 15 ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלים ויעמוד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות וייש שלמים וייש משתה לכל עבדיו 16 או הבהנה שתים נשים זנות-אל המלך והעמדנה לפניו 17 והתאמר האשה האחת כי אדני אני והאשה הזאת ישבת בביתה אחד ואל עמה בביתה 18 ויהי ביום השלישי לדתך ותלד נם האשה הזאת ואנחנו יהדו אין זר אתנו בבזות זולתי שתים אנתנו בביה 19 וימת בן האשה הזאת לילא אשר שכבה עליו 20 ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלו ואמתך ישנה ותשכיבתו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי 21 ואקס בקר להיניק את בני והנה מות ואתבון אליו בקר והנה לא היה בני אשר ילדתי 22 ותאמר האשה האחת לא כי בני החוי ובנק המות ואות אמרת לא כי בנק המת ובני החוי ותדברנה לפני המלך 23 ויאמר המלך-זאת אמרת זה בני החוי ובנק המת ואות אמרת לא כי בנק המת ובני החוי 24 ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך 25 ויאמר המלך גנוו את הילוד החוי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת 26 ותאמר האשה אשר בנה החוי אל המלך כי נכרו רחמיה על בנה ותאמר כי אדני תנו לה את הילוד החוי והמת אל תמייתהו ואות אמרת נם לי נם לך לא יהוה-גנוו 27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החוי והמת לא תמייתהו היה אמו 28 וירשמוו כל ישראל כי רוא כי חכמת אלהים המלך ויראו מפני המלך כי רוא כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל 2 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדיק הכהן 3 אליהר

כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה ²² ויהוה נתן חכמה
לשלהמה כאשר דבר לו ויהו שלם בין חירם ובין
שלמה ויכרתו ברית שניהם ²³ ויעל המלך שלמה מס
מכל ישראל ויהו המס שלשים אלף איש ²⁴ ווישלחם
לבנונה עשרה אלפיים בחדרש חליפות-חדרש יהו
בלבנון שנים חדשים בביתו ואדרינרם על המס ²⁵
ויהו לשלהמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף
חצב בהר ²⁶ לבך משרי הנצבים לשלהמה אשר על
המלאכה שלשת אלפיים ושלש מאות-הדרים בעם
העשימים במלאה ²⁷ ויצו המלך ויסעו אבנים נדלות
אבניים יקרות ליסד הבית-אבני גווית ²⁸ וויפסלו בני
שלמה ובני חורום-והגבלים ויכינו העצים והאבנים

לבנות הבית

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה ל'צאת בני
ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדרש זו הוא
החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית
ליוהה ² והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה-שים
אהמה ארכו ועשרים רוחבו ושלשים אמה קומתו ³
והאולם על פני היכל הבית-עשרים אמה ארכו על
פני רחוב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית ⁴ ויעש
לבית חלוני שקפים אטומים ⁵ ויבן על קיר הבית יצוע
(יצוע) סכיב את קירות הבית סכיב להיכל ולדבר
ויש צלעות סכיב ⁶ היוציא (היוציא) התחתנה חמיש
באמה רחבה וה_ticksה שיש באמה רחבה וה_ticksה
שבע באמה רחבה כי מוגנות נתן לבית סכיב חוצה
לבלי אחו בקירות הבית ⁷ והבית בהבנתו-אבן
שלמה מסע נבנה ומקבות והגרון כל כל בROL לא
נשמע בבית בהבנתו ⁸ פתח הצלע התיקנה אל כתף
הבית הימנית ובולמים יעלו על התיקנה ומן התיקנה
אל השלשים ⁹ ויבן את הבית ויכלחו ויספן את הבית
גבים ושדרת בארים ¹⁰ ויבן את היוציא (היוציא) על
כל הבית חמיש אמות קומתו ויאחו את הבית בעצי
ארזים ¹¹ ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר ¹² הבית
זה אשר אתה בנה אם תALK בחקתי ואת משפט
תעשה ושמרת את כל מצותי לילכת בהם--וחקמתי

והתבן לסוסים ולרכש--יבאו אל המיקום אשר יהיה
שם איש כמושפטו ²⁹ ויתן אלהים חכמה לשלהמה
ותבונה הרבה מאד ורחב לב-כחול אשר על שפת
הים ³⁰ ותרכז חכמת שלמה מוחכמת כל בני קדם ומכל
הכמת מצרים ³¹ ויחכם מכל האדים מאיתן האורדי
והימן וככלכל ודרכע בני מחול ויהי שמו בכל הגנים
סביב ³² וידבר שלשה אלפיים משל ויהי שיר חמשה
ואלף ³³ וידבר על העצים מן הארץ אשר בלבנון ועד
האוזב אשר יצא בקירות וידבר על הבהמה ועל העוף
ועל הרמש ועל הגנים ³⁴ ויבאו מכל העמים לשמע
את חכמת שלמה--מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו
את חכמתו

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי
שמע כי אתו משלח למלך תחת אביהו כי אהב היה
ישראל לדוד--כל הימים ² וישלח שלמה אל חירם
לאמר ³ אתה ידעת את דוד אביו כי לא יכול לבנות
בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבבו--
עד תית יהוה אתם תחת כפות רגלו (רגל) ⁴ ועתה
הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע ⁵
והנני אמר--לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר
יהוה אל דוד אבוי לאמיר בך אשר אתן תחתיך על
כסאך הוא יבנה הבית לשמי ⁶ ועתה כזה ויכרתו
לי אדרזים מן הלבנון ועבדיו יהיו עם עבדיך ושכר
עבדיך אתן לך כל אשר האמר כי אתה ידעת כי
אין בנו איש ידע לכרת עצים--כצדנים ז' ויהי כשם
חירם את דבריו שלמה--וישמח מאד ויאמר ברוך
יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה
וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר
שלחת אליו אני אעשה את כל חפץ בעצי אדרזים
ובעצי ברושים ⁹ עבדיו ירדנו מן הלבנון ימה ואני
אשימים דברות בים עד המיקום אשר תשלח אליו
ונפצעים שם--ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לחת
לחם ביתו ¹⁰ ויהי חירם נתן לשלהמה עצי אדרזים ועצי
ברושים--כל חפציו ¹¹ ושלמה נתן לחירם עשרים
אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית

האחת גליליים ושני קלעים הדרلت השנית גליליים ³⁵ וקלע כרובים ותמרות ופטורי ציצים וצפה זהב מישר על המחקה ³⁶ ויבן את החדר הפנימית שלשה טורי גוית וטור כרתת ארוזים ³⁷ בשנה הרביעית יסד בית יהוה-בירחה זו ³⁸ ובשנה האחת עשרה בירחה בול הוא החדש השmani כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו ² ויבן את בית עיר הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארוזים וכרתות ארוזים על העמודים ³ וספן בארו ממעל על הצלעה אשר על העמודים ארבעים וחמשה-חמשה עשר הטרו ⁴ ושקפים שלשה טורים ומזהה אל מהזה שלש פעמים ⁵ וכל הפתחים והמזוזות רביעים שף ומול מהזה אל מהזה שלש פעמים ⁶ ואת אולם העמודים עשה חמישים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם ⁷ ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספן בארו מהקרקע עד הקרקע ⁸ ובירחו אשר ישב שם החדר האחורה מבית לאולם כמעשה הזה הוה ובית עשה לבת פרעה אשר לך שלמה כאולם הזה ⁹ כל אלה אבנים יקרת כמדות נוית מוגדרות במנרה מבית ומחוון וממסד עד הטפחות ומהוין עד החדר הנדרלה ¹⁰ ומייסד אבנים יקירות אבנים גודלות-אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות ¹¹ וממלعلاה אבנים יקירות כמדות גוית-וארו ¹² וחדר הנדרלה סביב שלשה טורים גוית וטור כרתת ארוזים ולחדר בית יהוה הפנימית וללאם הבית ¹³ ווישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר ¹⁴ בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הרעת לעשות כל מלאכה בהנחת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו ¹⁵ ויציד את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחחות שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני ¹⁶ ושתוי כתרת עשה להת על ראשי העמודים-מצק

את דברי אתך אשר דברת אל דוד אביך ¹³ ושבנתי בתוך בני ישראל ולא עזב את עמי ישראל ¹⁴ ויבן שלמה את הבית ויכלחו ¹⁵ ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארוזים-מרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים ¹⁶ ויבן את עשרים אמה מירכוטי (mirroti) הבית בצלעות אריזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדבריך לקרש הקדשים ¹⁷ ואדרביים באמה היה הבית-הוא היכל לפני ¹⁸ וארו אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי ציצים הכל ארוי אין נראה ¹⁹ ודבריך בתוך הבית מפנימה היכין לתנן שם את ארון ברית יהוה ²⁰ ולפני הדבר עשרים אמה ארך ושדרים אמה רחוב ועדרים אמה קומתו וצפהו זהב סנור ויצף מזבח ארץ ²¹ ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סנור ויעבר ברתויקות (ברתויקות) זהב לפני הדבר וצפהו זהב ²² ואת כל הבית צפה זהב עד חם כל הבית וכל המזבח אשר לדבר צפה זהב ²³ ויעש בדבריך שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו ²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנייה עשר אמות מקומות כנפיו ועד קצות כנפיו ²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מודה אחת וקצת אחד לשני הכרבים ²⁶ קומות הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני ²⁷ ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי וופרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף האחד בקיר ובכנף הכרוב השני נגע בקיר השני וכנפיים אל תוך הבית נגע כנף אל כנף ²⁸ ויצף את הכרובים זהב ²⁹ ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעת כרובים ותמרת ופטורי ציצים-מלפנים ולהיצן ³⁰ ואת קרקע הבית צפה זהב-לפנימה ולהיצן ³¹ ואת פתח הדבר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמישית ³² ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעת כרובים ותמרת ופטורי ציצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמרות את זהב ³³ עשה לפתח היכל מזוזות עצי שמן מאת רביעית ³⁴ ושתי דלתות עצי בראשים שני צלעים הדרلت

האמנה ³³ ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה יוזמת גביהם וחשיקיהם וחשידיהם--הכל מוצק ³⁴ וארבע כתפות--אל ארבע פנות המכונה האחת מן המכונה כתפה ³⁵ ובראש המכונה חצי האמה קומה-- ענל סביב ועל ראש המכונה ודרתיה ונסגרתיה ממנה ³⁶ (נסגרתיה) ופתח על הלחת ידთיה ועל ונסגרתיה (נסגרתיה) כרובים ארויות ותמרת--כمعد איש ולויות סביב ³⁷ כזאת עשה את עשר המכונות מוצק אחד מדה אהת קצב אחד--לכלנה ³⁸ וייש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכול הכוור האחד ארבע המכונה האחד--כוור אחד על המכונה האחת לעשר המכונות ויתן את המכונות המש על כתף הבית מימיין והמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית ימניות קדרמה--ממול נגב ⁴⁰ וייש חירות--את היכירות ואת היעים ואת המזוקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה ⁴¹ עמידים שניים וגולת המכתרת אשר על ראש העמודים שתים והשבכות שתים--לכוסות את שתי גנות המכתרת אשר על ראש העמודים ⁴² ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות--שני טורים רמנים לשכבה האחת לכוסות את שתי גנות המכתרת אשר על פני העמודים ואת המכונות עשר ואת הכירה עשרה על המכונות ⁴³ ואת הים האחד ואת הבקר שניים עשר תחת הים ⁴⁴ ואת הסירות ואת היעים ואת המזוקות ואת כל הכלים האهل (האל) אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה--נחתת ממרט ⁴⁶ בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדרמה בין סוכות ובין צרתן ⁴⁷ ווינה שלמה את כל הכלים מרוב מאר מאר--לא נחקר משקל העשה מורד ⁴⁸ וייש שלמה--את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזבח ואת השלוחן אשר עליו לחם הפנים זהב ⁴⁹ ואת המנורות חמיש מימיין וחמש משמאלו לפני הדרביר--זהב סנור והפרח והנרת והמלקחים וזהב והפספות והמזמרות והמזוקות והכפות והמחותות--זהב סנור והפתות לדלותות הבית הפנימי לקדש ענלוות ⁵² וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומה האופן האחד אמה וחצי נחתת חמיש אמות קומת המכתרת האחת וחמש אמות קומה המכתרת השניה ¹⁷ שבכיהם מעשה שכבה גדלם מעשה שרשות לכתרת אשר על ראש העמודים--שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השניה ¹⁸ וייש את העמודים ושני טורים סביב על השכבה האחת לכוסות את המכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השניה ¹⁹ וכתרת אשר על ראש העמודים--מעשה שושן באולם ארבע אמות ²⁰ וכתרת על שני העמודים נם מעעל מלעמת הבטן אשר לעבר שכבה (השכבה) והרמנים מאתים טורים סביב על המכתרת השניה ²¹ ויקם את העמודים לאלים ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז ²² ועל ראש העמודים מעשה שושן ותחת מלאכת העמודים ²³ וייש את קבב עשר באמה משפטו עד שפטו ענל סביב וחמש באמה קומתו וקוה (קוקו) שלשים באמה יסב אותו סביב ²⁴ ופקעים מתחת לשפטו סביב סבבים אתו--עשר באמה מקפים את הים סביב שני טורים שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים גנבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה ²⁶ ועביו טפח ושפטו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלףים בת יכול ²⁷ וייש את המכונות עשר נחתת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע המכונה מסגרת להם ונסגרת בין השלבים ²⁹ ועל המסגרות אשר בין השלבים ארויות בקר וכרובים ועל השלבים כן מעעל ומתחת לארויות ולבקר ליות סרני נחתת וארבעה עפמותיו כחתפת להם מתחת המכונה האחת לכיר המכתרות יצקם מעבר איש לות ³¹ ופיהו מבית לכתרת ומעליה באמה ופיה ענל מעשה כן אמה וחצי האמה גם על פיה מקלעות ונסגרתיהם מרבעות לא ענלוות ³² וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומה האופן האחד אמה וחצי

בנק היצא מחלץך הוא יבנה הבית לשמי ²⁰ ויקם יהוה את דבריו אשר דבר וחק תחת דוד אביו ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל ²¹ ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אתם מארץ מצרים ²² ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה ננד כל קהל ישראל יופרש כפוי השם ²³ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אליהם בשמיים ממול וועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדך ההלכים לפנייך בכל לכם ²⁴ אשר שמרת לעבדך דוד אבוי את אשר דברת לו ותדבר בפק ובידך מלאת כיום הזה ²⁵ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבוי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישע על כסא ישראל רק אם ישמרו בניק את דרכם לילכת לפנייך אשר הילכת לפנייך ²⁶ ועתה אלהי ישראל---אמן נא דבריך (דברך) אשר דברת לעבדך דוד אבוי ²⁷ כי האמנים ישב אלהים על הארץ הנה השם ושמי השם לא יכלכלך---אף כי הבית הזה אשר בניתו ופניתו אל הפלת עבדך ואל תחנתו---יהוה אלהי ²⁸ ושמע אל הרנה ואל התפללה אשר עבדך מתפלל לפנייך היום ²⁹ להיות עינך פתחת אל הבית הזה ליליה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שם--- לשמע אל התפללה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה ³⁰ ושמעת אל תחנת עבדך ועמד יסראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתק אל השם ושמעת וסלחת ³¹ את אשר יחתא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפנייך--- בבית הזה ³² ואתה השמע השם ועשית ושפטה את עבדך---להרשיע רשות תחת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לחת לו צדקתו ³³ בהנפק עמד יסראל לפני אובי---אשר יחתאו לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו לך ³⁴ בבית הזה ³⁵ ואתה השמע השם וסלחת לחטא עמד יסראל והשבותם אל האדמה אשר נתת לאבותם ³⁶ בעצער שמיים ולא יהיה מטר כי יחתאו לך והתפללו אל המקום הזה

המלאה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדרשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים---נתן באוצרות בית יהוה ⁸ או יקהל שלמה את זקן ישראל את כל ראשי המתוות נשיא האבות לבני ישראל אל המלך שלמה--- ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד--- היא ציון ² ויקחלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג---הוא החידש השבעי ³ ויבאו כל זקן ישראל יושאו הכהנים את הארון ⁴ ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באהל ייועלו אתם הכהנים והלוים ⁵ והמלך שלמה וככל עדת ישראל הנודדים עליו אותו לפני הארון---מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי ⁶ ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבר הבית---אל קדרש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים ⁷ כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה ⁸ ויארכו הבדים ויראו ראש הבדים מן הקדש על פני הדריב ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה ⁹ אין בארון רק שני לחות האבניים אשר הנח שם משה בחרב---אשר כרת יהוה עם בני ישראל במצוותם מארץ מצרים ¹⁰ ויהיו בזאת הכהנים מן הקדש והען מלא את בית יהוה ¹¹ ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הען כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה ¹² או אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל ¹³ בנה בניתו בית זבל לך---מכון לשבות עולמים ¹⁴ וויסב המלך את פניו ויריך את כל קהיל ישראל וכל קהל ישראל עמד ¹⁵ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבוי ובידי מלא לאמר ¹⁶ מן היום אשר הוציאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית לחיות שמי שם ואבחר ברוד להיות על עמי ישראל ¹⁷ ויהי עם לבב דוד אבוי---לבנות בית שם יהוה אלהי ישראל ¹⁸ ויאמר יהוה אל דוד אבוי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי---הטבת כי היה עם לבבך ¹⁹ רק אתה לא תבנה הבית כי אם

הברזל ⁵² להיות עניין פתחת אל תחנת עברך ואל תחנת עמק ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך ⁵³ כי אתה הברלהם לך לנחלת מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עברך בחוזיאך את אבותינו מצרים-אדני יהוה ⁵⁴ ויהיו יכולות שלמה להחפלה אל יהוה את כל התחלה והתחנה הזאת קם מ לפני מובח יהוה מכרעע על ברכיו וכפיו פרשות השמים ⁵⁵ ויעמד-ויברך את כל קהיל ישראל קול גדול לאמר ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל כל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו ⁵⁶ יהי יהוה אלהינו עמו כאשר היה עם אבותינו אל ישבנו ואל יטשנו ⁵⁸ להטוט לבכנו אליו-ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו ⁵⁹ ויהיו דברי אלה אשר התחננו לפני יהוה קרבנים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל- דבר יום בינו ⁶⁰ למנע דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלים אין עוד ⁶¹ והוא לבככם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו ביום הזה ⁶² והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה ⁶³ ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר שעירים ושנים אלף וצאנן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל ⁶⁴ ביום החוא קדרש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה-כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלביו השלמים כי מובח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלביו השלמים ⁶⁵ ויעש שלמה בעת ההייא את החנן וכל ישראל עמו קהיל גדול מלבוא חמת עד נחל מצדים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים-ארבעה עשר יום ⁶⁶ ביום השמי שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאלהיהם שמהיהם וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדור עבדו ולישראל עמו

9 ויהיו יכולות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חסך שלמה אשר חפץ לעשות ² וירא

והודו את שמק ומחטאתם ישבו כי תעם ³⁶ ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאך עבדיך ועמק ישראל- כי תורם את הדרך הטובה אשר יילכו בה ונתה מטר על ארץ אשר נתה לעמך לנחלת ³⁷ רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהוה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יציר לו איבו בארץ שערו-כל גע כל מחלת כל הפלת כל תחנה אשר תהי לכל האדם לכל עמק ישראל-אשר ידען איש גע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה ³⁹ ואתה תשמע השמים מכון שבתק וסלחת ועשית נתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לברך את לבב כל בני האדם ⁴⁰ למען וראיך כל הימים אשר הם עלי פניך האדמה-אשר נתה לאבותינו ⁴¹ וגם אל הנכרי אשר לא מעמק ישראל הוא ובא מארץ רחוכה למען שמק כי ישמעון את שמק הנadol ואתך חזקה וורעך הנטואה ובא והחפלה אל הבית הזה ⁴³ אתה תשמע אתך כעמק ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית הזה אשר בניתי ⁴⁴ כי יצא עמק למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחים והחפלו אל יהוה דרך העיר אשר בחורתה והביה אשר בנוי לשמק ⁴⁵ ושמעת השמים את הפלתם ואת תחנתם ועשית משפטי ⁴⁶ כי יחטא לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפתם נתתם לפני אויב ושבום שבירם אל ארץ האויב רחוכה או קרובה ⁴⁷ והשיבו אל לבם בארץ שביהם נשבו שם ושבו והתחנו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעינו רשענו ⁴⁸ ושבו אליך בכל לבכם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתכם והחפלו אליך דרך ארצם אשר נתה לאבותם העיר אשר אשר בחורת והביה אשר בניתה (בניתה) לשמק ⁴⁹ ושמעת השמים מכון שבתק את הפלתם ואת תחנתם ועשית משפטי וסלחת לעמק אשר חטא לך ולכל פשעיםם אשר פשעו בר ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמים ⁵¹ כי עמק ונחלהך הם אשר הוצאה ממצרים מתיק כור

כל ערי המוסכנות אשר היו לשולמה ואת ערי הרכב ואת ערי הזרים ואת השק שלמה אשר חקק לבנותם בירושלים ובלבנון ובכל ארץ מושלו²⁰ כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרו החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל מהה²¹ בנים אשר נתרו אהדריהם באرض אשר לא יכולו בני ישראל להחריהם ויעלם שלמה למס עבד עד יום הזה²² ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ובעדריו ושדריו ושלשו ושדרי רכביו ופרשו²³ אלה שרוי הנצחים אשר על המלוכה לשולמה חמישים וחמש מאות-ההדרים בעם העשים במלוכה²⁴ אך בת פרעה עלתה מערוד אל ביתה אשר בנה לה או בנה את המלוא²⁵ והעללה שלמה שלוש פעמים בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקтир אותו אשר לפניו יהוה ושלם את הבית²⁶ ובו עשה המלך שלמה בעציון נבר אשר את אלוות על שפת ים סוף--בארץ אדום²⁷ וישלח חרים באנו את בעדריו אנשי אניות ידעי הים-- עם עבדי שלמה²⁸ ויבאו אופירה--ויקחו שם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה

10 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה--לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות² ותבא ירושלמה בחיל כבד מادر נמלים נשים בשמיים וubah מادر ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה³ ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הניד לה⁴ ותרא מלכת שבא את כל חכמתה שלמה והביטה אשר בנה⁵ ומאכל שלחנו ומושב בעדריו ומעמד מושratio ומלבושים ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח⁶ ותאמר אל המלך אמרת היה הדבר אשר שמעתי בארץ--על דבריך ועל חכמتك וולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראיינה עיני והנה לא הנד לי החצי הוספה חכמה וטוב אל השמואה אשר שמעתי⁸ אשר אנשיך אשר עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך⁹ יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ לך לתחך על

יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון³ ויאמר יהוה אליו שמעתי את הפלתך ואת חנתך אשר התחננה לפני--הקדשתי את הבית הזה אשר בנהה לשם שמי שם עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים⁴ ואתה אם ת└ך לפני אשר ה└ך דוד אביך בהם ובכבר ובישראל לעשות ככל אשר צויתיך-- חוקי ומשפטיו תשמר⁵ והקמומי את כסא ממלכתך על ישראל--לעלם אשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל⁶ אם שוב תשבען אתם ובוכם מאחריו ולא השמרו מצוחחתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחותם להם⁷ והכרתי את ישראל מעל פנוי האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פנוי והוא ישראל למשל ולשנינה בכל העמים⁸ והביטה הזה היה עליון כל עבר עליון ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה כהה לארץ הזאת ולבית הזה⁹ ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהים אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים ווישתחו (וישתחוו) להם ויעבדם על כן הביא יהוה עלייהם את כל הרעה הזאת¹⁰ ויהי מכאן עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים-- את בית יהוה ואת בית המלך¹¹ וחרם מלך צד נושא את שלמה בעצי ארזים ובעצים ברושים ובזהב--לכל חפציו או יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל¹² וויאצח חרם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו¹³ ויאמר--מה הערים האלה אשר נתה לי אמי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה¹⁴ וישלח חרים למלך מאה ועשרים ככר זהב¹⁵ וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלים ואת חצר ואת מגדו ואת גוזר¹⁶ פרעה מלך מצרים עליה וילכדר את גוזר וישראל באש ואת הכנעני היישב בעיר הרגן ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה¹⁷ ויבן שלמה את גוזר ואת בית הרגן תחתון¹⁸ ואת בעלת ואת המר (תדרמר) במדבר הארץ¹⁹ ואת

cas Israel--באחבות יהוה את ישראל לעלם וישמך
למלך לשעת משפט וצדקה ²⁰ ותתן למלך מאה
ושדרים ככר זהב ובשמי הרבה מאר-וaban יקרה
לא בא כבש ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא
למלך שלמה ²¹ וنم אני חירם אשר נשא והב מאופיר
הביא מאפיר עצי אלמנים הרבה מאר-וaban יקרה
22 וויעש המלך את עצי האלמנים מסעד לבית יהוה
ולבית המלך וככרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי
אלמנים ולא נראה עד היום הזה ²³ והמלך שלמה
נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאל מלבד
אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה
היא ועבדיה ²⁴ ויהו משקל הזהב אשר בא לשולמה
בשנה אחת--שש מאות שיטים ושת ככר זהב ²⁵ בלבד
מאנשי התרים ומשחר הרכלים וכל מלכי הארץ
ופחוות הארץ ²⁶ ויעש המלך שלמה מאותים צנאה זהב
שחוות שש מאות זהב שעלה על הצנה אחת ²⁷ ושלש
מאות מננים זהב שעוטה--שלשת מננים זהב שעלה על
המןן ההחת ויתנים המלך בית יער הלבנון ²⁸ ויעש
המלך כסא שנ נדול ויצפחו זהב מופו ²⁹ ששה מעלות
לכסה וראש עגל לכסה מאחריו יידת מזוה ומזה אל
מקום השבת ושנים ארויות עמדים אצל הידות ³⁰
ושנים עשר ארדים עמדים שם על שוש המעלות--مزוה
ומזה לא נעשה כן לכל מלכותה ³¹ וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב
סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה--למאותה ³²
כי אני תריש למלך בים עם אני חירם אחת לשולש
שנים טובוא אני תריש נשאת זהב וכסף שנחבים
וקפים ותכאים ³³ ויגדל המלך שלמה מכל מלכי
הארץ--לעשור ולחכמה ³⁴ וכל הארץ--מקשים את
פני שלמה לשמע את חכמו אשר נתן אליהם כלבו ³⁵
והמה מבאים איש מנהתו כל כי כסף וכל זהב ושלמות
ונשך ובשמי סוסים ופרדים--דבר שנה בسنة ³⁶
ויאסף שלמה רכב ופדרים ויהיו לו אלף וארבע מאות
רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם ערי הרכב ועם
המלך בירושלם ³⁷ ויתן המלך את הכסף בירושלם

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות--וأت
בת פרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית ²
מן הנינים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבואו
בhem והם לא יבואו בכם אכן יטו את לבכם אחרי
אליהם--בhem דבק שלמה לאהבה ³ ויהיו לו נשים
שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטנו נשואות
לבו ⁴ ויהיו לעת זקנת שלמה נשוא הטו את לבו אחרי
אליהם אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו
כלבב דוד אביו ⁵ וילך שלמה--אחרי עשתרת אלהי
צדנים ואחריו מלכם שקץ עמנים ⁶ ויעש שלמה הרע
בעיני יהוה ולא מלא אחריו יהוה כדוד אביו ⁷ או
יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על
פני ירושלים ולמלך שקץ בני עמו ⁸ וכן עשה לכל
נשיו הנכריות מקטירות ומובחות לאלהיהן ⁹ ויתאנפ
יהוה בשלמה כי נתה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל
הנראה אליו פעים ¹⁰ וצוה אליו על הדבר הזה
לבתו לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר
צוה יהוה ¹¹ ויאמר יהוה לשולמה יען אשר הויה זאת
עמך ולא שמרת בריתו וחתמי אשר צויתי לך--קרע
אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעברך ¹² אך
בימיך לא עשנה למען דוד אביך מיד בנק אקרענה
13 רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן
לבנק למען דוד עבורי ולמען ירושלים אשר בחратי ¹⁴
ויקם יהוה שטן לשולמה את הדר האדרמי מזרע המלך
הוא באדרום ¹⁵ ויהי בהיות דוד את אדרום בעלותו יואב
שר הצבא לcker את החללים ויך כל זכר באדרום
16 כי ששת חדרים ישב שם יואב וכל ישראל עד
הכricht כל זכר באדרום ¹⁷ ויברחה אדר הוא ואנשים
אדמים מעבדי אביו אתו--לבוא מזרים והדר נער

אתו אשר שמרמצווי וחקתי ³⁵ ולקחתי המלוכה מיד בנו נתניה לך את עשר השבטים ³⁶ ולבנו את שבט אחר-למען היה ניר לדוד עברי כל הימים לפני ירושלים העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם ואחר אקה-ומלכת בכל אשר תאה נפשך והיתה מלך על ישראל ³⁸ והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשה הדבר עברי-והיה עמך ובניתו ומצווי כאשר עשה דוד עברי-והיה עמך ³⁹ ואנחנו את רודע דוד למן זאת-אך לא כל הימים מקרים אל שיק מלך מקרים ויהי בזמנים עד מות שלמה ⁴¹ יותר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמו- הלוואם כתבים על ספר דברי שלמה ⁴² והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל-ארבעים שנה ⁴³ וישכב שלמה עם אבתו ויקבר בעיר דוד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמלך אתו ² ויהי כשמי רחבעם בן נבט והוא עודנו בזמנים אשר ברוח מפני המלך שלמה וישב רחבעם בזמנים ³ וישלחו ויקראו לו ויבאו (ויבאו) רחבעם וכל קהיל ישראל וירבדו אל רחבעם לאמר ⁴ אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ועל הכבב אשר נתן עליינו-ונעבדך ⁵ ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים-ושובו אליו וילכו העם ⁶ ויעז שלמה אשר הוקנים אשר היו עומדים את בני המלך רחבעם את הוקנים אשר היו עומדים את בני פני הוה דבר יזרבר (וידברו) אליו לאמר אם את העם הוה דבר יזרבר ⁷ ואמר אלי לאמר אם היום תהייה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם וברחתם אליהם דברים טובים-והיו לך עבדים כל הימים ⁸ ויעז את עצה הוקנים אשר יעצחו ויעז את הילדים אשר גדרלו אותו אשר העמדים לפניו ⁹ ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה-אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עליינו ¹⁰ וירברו אליו הילדים אשר גדרלו אותו לאמר מה אמר

קטן ¹⁸ ויקמו מדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו ¹⁹ וימצא הדר חן בעינו פרעה מאור ויתן לו אשה את אחות אחותו אהות תחפניש הנבירה ²⁰ ותלך לו אחות תחפניש את נבנת בנו ותמנלו תחפניש בתוך בית פרעה ויהי נבנת בית פרעה בתקן בני פרעה ²¹ והדר שמע במצרים כי שכד דוד עם אבתו וכי מות יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואלך אל ארציו ²² ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש לרכת אל ארץ ויאמר לא כי שלח תשלהני ²³ ויקם אלהים לו שtan את רזון בן אליעזר אשר ברוח מאת הדרוע מלך צובה-אדנייו ²⁴ ויקבץ עלייו אנשים ויהי שר גדור בהרגן דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק ²⁵ ויהי שtan לשראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדר ויקץ בישראל ומלך על ארם ²⁶ וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרעהה אשר אלמנה עבר לשלהמה וירם יד במלך ²⁷ וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלא- סגר את פרץ עיר דוד אביו ²⁸ והאיש וירבעם נבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אותו לכל סבל בית יוסף ²⁹ ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אותו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתחסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה ³⁰ ויתפש אחיה בשלמה החדש אשר עלייו ויקרעה- שנים עשר קראים ³¹ ויאמר לרבעם לך עשרה קראים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הני קרא את המלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים והשבט האחד יהיה לו-למן עברי דוד ולמן ³² ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל ³³ יען אשר עזבוני ושתחו לעשתרת אלדי צדני לכמוש אלהי מואב ולמלךם אלהי בני עמון ולא הלו כבדרכי לעשות היישר בעני וחקתי ומשפט- כדוד אביו ³⁴ ולא אקה את כל הממלכה מידי כי נשייא אשנו כל ימי חייו למן דוד עברי אשר בחרתי

לכון דוד ²⁷ אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב ללב העם הזה אל ארניהם אל רחבעם מלך יהודה והרני ושבו אל רחבעם מלך יהודה ²⁸ ווועץ המלך--ויעש שני עגלי זהב ויאמר אליהם רב לכם מכלות ירושלם--הנה אלהיך ישראל אשר העלך מארץ מצרים ²⁹ וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדין ³⁰ ויהי הדבר הזה לחתאת וילכו העם לפני האחד עד דין ³¹ ויעש את בית בנותיו ויעש כהנים מקצתה העם אשר לא היו מבני לוי ³² ויעש ירכבעם חן בחדר השמינו בחמשה עשר יום לחדר כחן אשר ביהודה ויעל על המזבח--כן עשה בביה אל לבח לunganlim אשר עשה והעמיד בביה אל את כהני הבנות אשר עשה ³³ ויעל על המזבח אשר עשה בביה אל בחמשה עשר יום בחדר השמינו--בחדר אשר ברא מלבד (מלבו) ויעש חן לבני ישראל ויעל על המזבח להקטר

13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה--אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטר ² ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וובח עלייך את כהני הבנות המקטרים עלייך ועכמתו אדם ישרפו عليك ³ ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפרק הדשן אשר עליו ⁴ ויהי כשמי המלך את דבר איש האלים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירכבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכול להשיבה אליו ⁵ ומהזבח נקרע ונשפרק הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלים--בדבר יהוה ⁶ ויען המלך ויאמר אל איש האלים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידך אליו ויהל איש האלים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה ⁷ וידבר המלך אל איש האלים באה אתי הביתה וסעה ואתנה לך מחת ⁸ ויאמר איש האלים אל המלך אם תחן לי את חצי ביתך לא אבא עמק ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה ⁹ כי כן צוה

לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעליינו כה תדבר אליהם קני עבה ממתני אבי בוועטה אביכם עליים על כבד ואני אסיך עליכם בעקרבים ¹⁰ ויבו ירכבעם וכל העם אל רחבעם אתכם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אליו ביום השלישי אשר יעצחו ¹⁴ וידבר אליהם עצה הוקנים אשר יעצחו ¹⁵ ויעזב את העם קשה ויעזב את הילדים לאמר אבי הכביד את עליכם ואני אסיך על עליכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסיך אתכם בעקרבים ¹⁶ ולא שמע המלך אל העם כי היהת סבה מעם יהוה למן הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד أخيיה השילני אל ירכבעם בן נבט ¹⁶ וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהלו ¹⁷ ובני ישראל אל היישבים בערי יהודה--וימלך עליהם רחבעם ¹⁸ ווישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגנוו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים ¹⁹ ויפשעו ישראל כי שב ירכבעם וישלחו ויקראו אותו אל העדה וימליכו אותו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו ²¹ ויבאו (ויבא) רחבעם ירושלים ויקח את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מהה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה--להלחם עם בית ישראל להסביר את המלוכה לרחבעם בן שלמה ²² ויהי דבר האלים אל שמעיה איש האלים לאמר אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין יותר העם לאמר ²⁴ כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו--כי מאייה נהייה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללבת דבר יהוה ²⁵ ויבן ירכבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא שם ויבן את פנואל ²⁶ ויאמר ירכבעם לבבו עתה תשוב הממלכה

לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו ²⁸ וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרכ וחמור והאריה עמדים אצל הנבלת לא אכל האריה את הנבלת ולא שבר את החמור ²⁹ וויאת הנבי את נבלת איש האלים וינחחו אל החמור-וישיבתו ויבא אל עיר הנבי הוקן לספד ולקרבו ³⁰ וינהת נבלתו בקרבו ויספדו עליו הו וירכב עליו ³¹ ויהי אחורי קברו אותו ויאמר אל בניו לאמר במוות וקברתם את בקרך אשר איש האלים קבור בו אצל עצמותיו הנינו את עצמותי ³² כי היה היה הדרבר אשר קרא בדבר יהוה על המובח אשר בבית אל ועל כל בתיה הבמות אשר בערי שמרון ³³ אחר הדבר היה לא שב ירבעם מדרך הרעה ושב ויעש מקומות העם כהני במות-החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות ³⁴ ויהי בדבר היה לחטא בית ירבעם ולהכחיד ולהשמד מעל פני הארץ

14 בעת היה חלה אביה בן ירבעם ² ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשניתו ולא ידעו כי אתי (את) אשת ירבעם והלכת שללה הנה שם אחיה הנבי-הוא דבר עלי למלך על העם הזה ³ ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובבקבוק דבש-ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער ⁴ ותعش כן אשת ירבעם ותקם ותלך שללה ותבא בית אחיה ואחיה לא יכול לראות כי קמו עניינו מшибו ⁵ ויהוה אמר אל אחיה הנה אשת ירבעם בא להדרש דבר עמוק אל בנה כי חלה הוא-כזה וכזיה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה ⁶ ויהי כשמע אחיה את קול רגליה בא בפתח ויאמר בא אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואני שלוח אליך קשה ⁷ לכיכי אמריו לירבעם מה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרמתיך מותך העם ואתנק ניד על עמי ישראל ⁸ ואקרו את הממלכה מביתך דוד ואתנה לך ולא הייתה כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר העשות מכל אשר היה לפניך ותלך ותעשה לך לך אליהם אחרים ומסכות להכעיסני ואתה השלכת אחורי גוך ¹⁰ וכן מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם

אתיך בדבר יהוה לא אמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרכ אשר הלכת ¹⁰ וילך בדרכ אחר ולא שב בדרכ אשר בא בה אל בית אל ובנבי אחד זקן ישב בכיה אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום לאביהם ¹² וידבר אליהם אביהם אי זה הדרך הילך ויראו בניו את הדרך אשר הילך איש האלים אשר בא מיהודה ¹³ ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו ¹⁴ וילך אחורי איש האלים וימצאתו ישב תחת האלה ויאמר אליו אתה איש האלים אשר בא מיהודה-ויאמר אני ¹⁵ ויאמר אליו לך את הביתה ואכל לחם ¹⁶ ויאמר לא אוכל לשוב אתך-ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתח אתך מים במקום הזה ¹⁷ כי דבר אליו בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרכ אשר הלכת בה ¹⁸ ויאמר לנו אנו נבאי מוך ומלך ואכל דבר אליו בדבר יהוה לאמר השבתו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו ¹⁹ וישב אתו ויאכל לחם בביתו-וישת מים ²⁰ ויהי הם ישבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנבי אשר השיבו ²¹ ויקרא אל איש האלים אשר בא מיהודה לאמר מה מזווה אשר צוק יהוה מרים פי יהוה ולא שמרת את המזווה אשר צוק יהוה אליך ²² ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אלק אל תאכל לחם ואל תשת מים-לא תבוא נבלתך אל קבר אבתייך ²³ ויהי אחורי אכלו לחם-ואחריו שתותו ויחבש לו החמור לנבי אשר השיבו ²⁴ וילך וימצאתו אריה בדרכ וימיתתו ותהי נבלתו משלכת בדרכ והתמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלת ²⁵ והנה אנשים עברים ורואו את הנבלת משלכת בדרכ ואת האריה עמד אצל הנבלת וובאו ידברו בעיר אשר הנבי הוקן ישב בה ²⁶ והשמע הנבי אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלים הוא אשר מריה את פי יהוה ויתגתו יהוה לאאריה וישברהו וימתחו בדבר יהוה אשר דבר לו ²⁷ וידבר אל בניו

בָּא הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה--יִשְׁאָם הַרְצִים וְהַשִּׁבּוּם אֶל תֵּא
הַרְצִים²⁹ וַיָּתַר דָּבְרֵי רְחַבּוּם וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הַלָּא
הַמָּה כְּתוּבִים עַל סְפִּירְכְּרִיטְרִים--לְמַלְכֵי יְהוּדָה
³⁰ וּמִלְחָמָה הָיָתָה בֵּין רְחַבּוּם וּבֵין יְרַכּוּם כָּל הַיּוֹם
וּיְשַׁכֵּבְרַכּוּם עַם אֲבָתֵּיו וּיְקַבֵּר עַם אֲבָתֵּיו בָּעִיר
דוֹד וּשְׁם אָמוּנָה הַעֲמָנָה וּמֶלֶךְ אָבִים בָּנו תְּחִתֵּי

15 וּבְשִׁנְתָּה שָׁמָנָה עַשְׂרָה לְמֶלֶךְ יְרַכּוּם בֶּן נְבָט מֶלֶךְ
אָבִים עַל יְהוּדָה² שֶׁלְשׁוֹנִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם וּשְׁם
אָמוּנָה מַעֲכָה בְּתֵא בְּאַבִּישְׁלָום³ וַיָּלֹךְ בְּכָל חַטָּאתָא אֲבָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה לְפָנָיו וְלֹא הָיָה לְבָבוֹ שְׁלָם עַם יְהוָה אֱלֹהָיו
כְּלַבְבָּדָר אֲבָיו⁴ כִּי לְמַעַן דּוֹד נָתַן יְהוָה אֱלֹהָיו לְוָיָּה
נִיר בִּירוּשָׁלָם לְהַקִּים אֶת בְּנֵו אֲחָרָיו וְלְהַעֲמִיד אֶת
יְרַכּוּם⁵ אֲשֶׁר עָשָׂה דּוֹד אֶת הַיְשֵׁר בְּעַנִּי יְהוּדָה וְלֹא
סִר מִכְּלָא אֲשֶׁר צָהָו כָּל יְמֵי חִיּוֹ--רַק בְּדָבָר אָרָה
חַתִּי⁶ וּמִלְחָמָה הָיָתָה בֵּין רְחַבּוּם וּבֵין יְרַכּוּם
כָּל יְמֵי חִיּוֹ⁷ וַיָּתַר דָּבְרֵי אָבִים וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה--
הַלּוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סְפִּירְכְּרִיטְרִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה וּמִלְחָמָה הָיָתָה בֵּין אָבִים וּבֵין יְרַכּוּם⁸ וּיְשַׁכֵּבְרַכּוּם
אָבִים עַם אֲבָתֵּיו וּיְקַבֵּר אֶת בָּעִיר דּוֹד וּמֶלֶךְ אָסָא
בָּנו תְּחִתֵּי⁹ וּבְשִׁנְתָּה עָשָׂרִים לְיְרַכּוּם מֶלֶךְ יְשָׁרָאֵל
מֶלֶךְ אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה¹⁰ וְאֶרֶבְעִים וְאֶחָת שָׁנָה מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלָם וּשְׁם אָמוּנָה מַעֲכָה בְּתֵא בְּאַבִּישְׁלָום¹¹ וְיַוְעַשׂ אָסָא
הַיְשֵׁר בְּעַנִּי יְהוָה כְּדוֹר אֲבָיו¹² וְיַעֲבֵר הַקְּדָשִׁים מִן
הָאָרֶץ וַיָּסֶר אֶת כָּל הַגְּלָלִים אֲשֶׁר עָשָׂו אֶתְחִתּוֹ¹³ וּגְנָם
אֲתָה מַעֲכָה אָסָא וַיָּסֶרֶת מִנְגִּירָה אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְלָצָת
לְאָשָׁרָה וַיָּכַרְתָּה אָסָא אֶת מִפְלָצָתָה וַיָּשֶׁרֶף בְּנַחַל קָדְרוֹן
וְהַבּוֹתָה לְאָסָדוֹ רַק לְבָבָ אָסָא הָיָה שְׁלָם עַם יְהוָה--
כָּל יְמֵי¹⁵ וַיָּבֹא אֶת קָדְשֵׁי אֲבָיו וּקְדָשָׁו (וּקְדָשִׁי)
בֵּית יְהוָה כְּסֶף וּזְהָבֵב וּכְלִים¹⁶ וּמִלְחָמָה הָיָתָה בֵּין
אָסָא וּבֵין בָּעֵשָׂא מֶלֶךְ יְשָׁרָאֵל--כָּל יְמִיהם¹⁷ וַיַּעַל
בָּעֵשָׂא מֶלֶךְ יְשָׁרָאֵל עַל יְהוּדָה וַיָּבֹן אֶת הַרְמָה--לְבָלְתִּי
חַת יָצָא וַיָּבֹא לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה¹⁸ וַיָּקַח אָסָא אֶת
כָּל הַכְּסֶף וְזַהֲבַב הַנּוֹתְרִים בְּאוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וְאֶת
אוֹצְרוֹת בֵּית מֶלֶךְ (הַמֶּלֶךְ) וַיָּתַן בְּיַד עַבְדֵיו וַיַּשְׁלַחַם
הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶל בֶּן הַדָּד בֶּן טְבְּרָמֵן בֶּן חִזְוֹן מֶלֶךְ

מְשִׁתְיִין בְּקִיר עַצְוֹר וַעֲזֹב בִּישָׁרָאֵל וּבַעֲרַתִּי אַחֲרֵי בֵּית
רְחַבּוּם כַּאֲשֶׁר יִבְּרַע הַגְּלָל עַד הַמָּוֹן וְהַמָּתָּה לִיְרַכּוּם
בָּעִיר יְאָכְלָו הַכְּלָבִים וְהַמָּתָּה בְּשָׁרְהָא יְאָכְלָו עַל הַשָּׁמִים
כִּי יְהוָה דָּבֵר¹² וְאֶת קָוֵי לְכִי לְכִיתָּה בְּכָהָגְלִיךְ
הַעֲרֵה וְמַת הַוִּילְד¹³ וְסִפְדוּ לְוָיָּה כָּל יְשָׁרָאֵל וְקַבְּרוּ
אֶתְהָוּ-כִּי זֶה לְבָדְוּ יִבְּא לִיְרַכּוּם אֶל קַבְּרֵי יְעָן נִמְצָא
בּוֹ דָבָר טֹוב אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי יְשָׁרָאֵל--בְּבֵית יְרַכּוּם
וְהַקִּים יְהוָה לְוָיָּה כָּל מֶלֶךְ עַל יְשָׁרָאֵל אֲשֶׁר יִכְּרִית אֶת
בֵּית יְרַכּוּם זֶה הַיּוֹם וְמָה נִמְצָא עַתָּה¹⁵ וְהַכָּה יְהוָה
אֶת יְשָׁרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנוֹּדֵה הַקְּנָה בְּמִים וְנִתְשָׁא אֶת יְשָׁרָאֵל
מַעַל הַאֲדָמָה הַטוֹּבָה זוֹתָא אֲשֶׁר נִתְן לְאֶבֶוּתָהָם וְוּרְם
מַעַבְרֵה לְנָהָר יְעָן אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת אֲשָׁרֵהָם--מַכְעִיסִים
אֶת יְהוָה¹⁶ וַיָּתַן אֶת יְשָׁרָאֵל--בְּגַלְלָה חַטָּאות יְרַכּוּם
אֲשֶׁר חַטָּא וְאֲשֶׁר הַחְטִיא אֶת יְשָׁרָאֵל¹⁷ וְתַקְמֵם אֲשֶׁת
יְרַכּוּם וְתַלְכֵד וְתַבָּא תַּרְצָתָה הָיָה בָּאָה בְּסֶפֶת הַבֵּית
וְהַנְּעָר מַת¹⁸ וַיְקַבְּרוּ אֶתְהָוּ וַיְסִפְדוּ לְוָיָּה כָּל יְשָׁרָאֵל כְּדָבָר
יְהָוָה אֲשֶׁר דָבַר בַּיּוֹד עַבְדֵו אֲחִיהוּ אַחֲרֵי הַנְּבִיא¹⁹ וַיָּתַר
דָבְרֵי יְרַכּוּם אֲשֶׁר נִלְחָם וְאֶת מֶלֶךְ הַנָּם כְּתוּבִים עַל
סְפִּירְכְּרִיטְרִים--לְמַלְכֵי יְהוּדָה²⁰ וְהַיּוֹם אֲשֶׁר
מֶלֶךְ יְרַכּוּם וְשָׁתִים שָׁנָה וְיַשְׁכֵב עַם אֲבָתֵּו
וְיַמְלִיכֵד נְדָבָן תְּחִתֵּי²¹ וְרְחַבּוּם בֶּן שְׁלָמָה מֶלֶךְ
בִּיהוּדָה בֶּן אֶרְבָּעִים וְאֶחָת שָׁנָה רְחַבּוּם בְּמַלְכָוָה וְשַׁבָּע
שָׁרָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם הַעִיר אֲשֶׁר בָּחר יְהָוָה
לְשָׁוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁמֶלֶךְ שְׁבָטֵי יְשָׁרָאֵל וּשְׁם אָמוּנָה
הַעֲמָנָה²² וַיַּעֲשֵׂה יְהָוָה הַרְעָבָה בְּעַנִּי יְהָוָה וַיָּקַנְאָוּ אֶתְהָוּ
מַכְלֵל אֲשֶׁר עָשָׂו אֶבֶתְמִתְבָּרְבָּרִים בְּחַטָּאותָם אֲשֶׁר חַטָּא²³ וַיַּבְנֵו
נִמְמָה לְהָם לְמִזְבְּחָה וּמִמְּצָבָה וְאֶשְׁרִים עַל כָּל גְּבָעָה
גְּבָהָה וְתַחַת כָּל עַז רָעֵן²⁴ וְגַם קָרְשָׁה הָיָה בָּאָרֶץ
עַשׂו כָּל הַתוֹּעַבָּה גְּנוּים אֲשֶׁר הַוּרִישׁ יְהָוָה מִפְנֵי בְּנֵי
יְשָׁרָאֵל²⁵ וַיָּהִי בָּשָׁנָה הַחֲמִשָּׁה לְמַלְךְ רְחַבּוּם עַל
שּׁוֹשָׁק (שִׁישָׁק) מֶלֶךְ מִצְרָיִם עַל יְרוּשָׁלָם²⁶ וַיָּקַח אֶת
אֲצְרוֹת בֵּית יְהָוָה וְאֶת אֲצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת הַכְּלָל
לַקְחָה וַיָּקַח אֶת כָּל מַגְנִי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלָמָה²⁷
וַיַּעֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ רְחַבּוּם תְּחִתָּמָן מַגְנִי נִחְשָׁתָה וְהַפְּקִיד עַל יְדָי
שְׁרֵי הַרְצִים הַשְּׁמְרִים פָּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ²⁸ וַיָּהִי מָרוֹן

ארם היישב בדמשק ¹⁹ אמר ברית בני ובינך בין אביך ובין אביך הנה שלחתי לך שחר כסף וזהב- לך הפלגה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי ²⁰ וישמע בון הדר אל המלך אסא ווישלח את שרי החילום אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה והאת כל כנורות על כל ארץ נתלי ²¹ וויהי כשמע בעשא ויחדר מבנותה את הרמה ווישב בתרצה ²² והמלך אסא השמייע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עזיה אשר בנה בעשא ויבן בם המלך אסא את גבע בנימין ואת המצפה ²³ ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה- הלא מה מה כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה רק לעת זקנותו חלה את רגליו ²⁴ ווישכב אסא עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו ²⁵ ונדר בון ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים למלך יהודה ומלך על ישראל שנתיים ²⁶ וויש הרע בעני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את יהודא ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכחו בעשא בגבתון אשר לפולשתים ונדר וכל ישראל צרים על גבתון ²⁸ וימתחו בעשא- בשנת שלש למלך אסא מלך יהודה ומלך תחתיו ²⁹ ויהי כמלך הכה את כל בית ירבעם- לא השair כל נשמה לירבעם עד השמדתו בדבר יהודא- אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני ³⁰ על חטאיהם ירבעם אשר החטא ואחר החטיא את ישראל נדר וכל אשר את יהוה אלהי ישראל ³¹ ויתר דברי נדר וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים- למלך ישראל את מלחה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל- כל ימיהם ³³ בשנת שלש למלך אסא מלך יהודה- מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנים ³⁴ וויש הרע בעני יהוה וילך בדרך רבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל **16** ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר ² יען אשר הרימתייך מן העפר ואתגך נגיד

יהוה וילך וישב בנהל כריית אשר על פני הירדן⁶ והערבים מוכאים לו ללחם ובשר בקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה זיהו מקץ ימים וויבש הנחל כי לא היה נשם בארץ⁸ ויהו דבר יהוה אליו לאמר⁹ קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתך שם אשה אלמנה לכלכלך¹⁰ ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח הער ונהגה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחני נא לי מעת מים בכל ואשתה ט ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לך אם נא לי פת לחם בידך¹² ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמה בכד ומעת שמן בצפתה והננו מקששת שנים עצים ובאותו עשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתרנו¹³ ויאמר אליה אלהו אל תיראי בא עשי כדברך אך עשי לי משם ענה קטנה בראשנה ודוצאת לילך ולבנך תעשי באחרנה¹⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמה לא תכלה צפתה השמן לא חסר עד יום תtron (חטא) יהוה נשם על פנוי האדמה¹⁵ ותלך ותעשה דברך אליה ותאכל הוא והיא (היא והוא) וביתה ימים¹⁶ כד הקמה לא כלחה וצפתה השמן לא חסר--כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו¹⁷ ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה¹⁸ ותאמר אל אליה מה לי ולך איש האלים באתי אליו להזכיר את עוני ולהמיה את בני¹⁹ ויאמר אליה תנני לי את בנק ויקחחו מוחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על מתחו²⁰ ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי--הג נעל האלמנה אשר אני מתגונר עמה הרעות להמית את בנה ט ויתמך על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי השב נא נפש הילד זהה על קרכו²² ווישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרכו ויהי²³ ויקח אליהו את הילד וירדו ממן העליה הביתה ויתנתה לאמו ויאמר אליהו ראי כי בנק²⁴ ותאמר האשה אל אליה עתה זה ידעת כי איש אליהם אתה ודבר יהוה בפיך אמת

אשר קשר הלאם כתובים על ספר דברי הימים-- למלכי ישראל²¹ או חלק העם ישראל להציז חצי העם היה אחורי הבני בן נינת להמליכו והחציז אחורי עמרי²² ויהזק העם אשר אחורי עמרי את העם אשר אחורי הבני בן נינת ומorta הבני ומלך עמרי²³ בשנת שלשים וחתה שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שזים עשרה שנה בהרצחה מלך ששה שנים²⁴ ויקן את ההר שמרון מאת שמר--בכקרים כספי ובין את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדרני ההר שמרון²⁵ ווישעה עמרי הרע בעני יהוה וירע מכל אשר לפניו²⁶ וילך בכל דרך ורבעם בן נבט ובחטאתיו (ובחטאתו) אשר החטיא את ישראל להכweis את יהוה אלהי ישראל--בבבליהם²⁷ ויתר דברי עמרי אשר עשה גבורתו אשר עשה הלאם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל²⁸ וישכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון ומלך אחאב בנו התחיה²⁹ ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה ומלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתיים שנה³⁰ ויעש אחאב בן עמרי הרע בעני יהוה--מלך אשר לפניו³¹ ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח אותה איזובל בת אhabbel מלך צידנים וילך ויעבר את הבעל וישתחו לו³² ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון³³ וויש אחאב את האשרה ווסף אחאב לעשות להכweis את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו³⁴ בימייו בנה חיאל בית האל--את יריחה באבירם בכרו יסדה ובשניב (ובשנוב) צערו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון

17 ויאמר אליהו התחשי מתחשי גלעד אל אחאב כי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר--כי אם לפוי דברי ז ויהו דבר יהוה אליו לאמר³ לך מזוה ופנויות לך קדמה ונסתרת בנחל כריית אשר על פני הירדן⁴ והיה מהנהל תשתה ואת הערבים צויתך לכלכלך שם ז וילך וויש דבר

ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל ²¹ ויגש אליו
אל כל העם ויאמר עד מותם פסחים על שדי
הסעפים--אם יהוה האלhim לכוי אחורי ואם הבועל
לכוי אחורי ולא ענו העם אותו דבר ²² ויאמר אליו
אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדוי ונביאי הבועל
ארבע מאות וחמשים איש ²³ ויתנו לנו שנים פרים
ויבחרו להם הפר האחד וינתחחו ויישמו על העצים
ואש לא ישימו ואני עשה את הפר האחד ונתחי על
העצים ואש לא אישים ²⁴ וקראתם בשם אליכם ואני
אקרא בשם יהוה והיה האלhim אשר יענה באש הוא
האלhim ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר ²⁵ ויאמר
אליהם לנביי הבועל בחרו להם הפר האחד ועשו
ראשונה כי אתם הרכבים וקראו בשם אליכם ואש לא
תשימו ²⁶ ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו יקראו
בשם הבועל מהבקר ועד ה策רים לאמר הבועל עננו
ואין קול ואין ענה וופסחו על המזבח אשר עשה ²⁷
והיו ב策רים ויהת ביהם אליו ויאמר קראו בקול
ndo לו כי אליהם הוא--כי שיח וכי שיג לו וכי דרכ לו
אולי ישן הוא ויקץ ²⁸ ויקראו בקול נדול ויתנדדו
כמשפטם בחרבות וברוחמים--עד שפק דם עליהם ²⁹
ויהי עבר策רים ויתנגבו עד לעלות המנחה ואין
קול ואין ענה ואין קשב ³⁰ ויאמר אליהם לבל העם
נשו אליו ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה
ההרים ³¹ ויקח אליו שתיים עשרה אבניים כמספר
שבטי בני יעקב--אשר היה דבר יהוה אליו לאמר
ישראל יהיה שמך ³² ויבנה את האבניים מזבח בשם
יהוה ויעש תעללה כביה סאותים זרע סביב למזבח ³³
וירק את העצים וינתח את הפר וישם על העצים ³⁴
ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העללה ועל
העצים ויאמר שננו וישנו ויאמר שלשו וישלו ³⁵ וילכו
המים סביב למזבח ומם את התעללה מלא מים ³⁶ ויהי
ישראל כל אחד הבעלם ³⁷ ועתה שלח קבן אליו
יהוה ותליך אחריו הבעלים ³⁸ ועתה שלח קבן אליו
את כל ישראל--אל הר הכרמל ואת נביאי הבועל
ארבע מאות וחמשים ונביאי האשירה ארבע מאות
אכלו שלחן איזבל ²⁰ וישלח אהב בכל בני ישראל

ישראל--את מובהתיך הרטו ואת נביאיך הרנו בחרב
38 ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי ללחתה ²² ויאמר
צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורות
נדולה וחוזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה
לא ברוח יהוה ואחר הרוח רعش לא ברעיש יהוה ²²
ואחר הרעיש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה
דקה ²³ ויהי כשמע אליו יולט פניו באדרתו ויצא
ויעמד פתח המערה והנה אליו קוול ויאמר מה לך פה
אליהו ²⁴ ויאמר קנא קנא ליהוה אלהי צבאות כי
עוזו בריתך בני ישראל--את מובהתיך הרטו ואת
נבייך הרנו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי
לקחתה ²⁵ ויאמר יהוה אליו לך שב לדרכך מרברה
דמשק ובאת ומשחת את חואל למלך--על ארם ²⁶ ואת
יהוא בן נמי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע
בן שפט מאבל מחוללה תמשח לנבייא תחיתך ²⁷ וזה יהיה
הנמלט מחרב חזאל--ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא
ימית אלישע ²⁸ והשארתי בישראל שבעת אלפיים כל
הברכים אשר לא כרעו לבעל וככל הפה אשר לא
נשך לו ²⁹ וילך שם וימצא את אלישע בן שפט והוא
חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר
ויעבר אליו יולו וישליך אדרתו אליו ³⁰ ויעזב את
הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולامي
ואלה אחריך ויאמר לו לך שב כי מה עשו לך ³¹
וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחו ובכלי
הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך
אחרי אליו--וישרתו

20 ובן הדר מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים
ושנים מלך אותו וסוס ורכב ויעל וייצר על שמרון
וילחם בה ² וישלח מלכים אל אחאב מלך ישראל
העירה ³ ויאמר לו כה אמר בן הדר כספך זה בך לי
הוא ונשיך ובניך החטובים לי הם ⁴ ויען מלך ישראל
ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי ⁵
וישבו המלכים ויאמרו כה אמר בן הדר לאמר כי
שליחתי לך לאמור כספך זה בך ונשיך ובניך לי
תנת ⁶ כי אם כעת מחר אשלה את עבדך אליך ויחפשו

כי אתה יהוה האלhim ואתה הסבת את כלם אחרנית
39 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת
האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלת לחכה
וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמר--יהוה הוא
האלhim יהוה הוא האלhim ⁴⁰ ויאמר אליויהם
תפשו את נבייך הבעל איש אל ימלט מהם--ויתפשו
וירדם אליו יולט קישון וישחטם שם ⁴¹ ויאמר
אליהם לאחאב עליה אכל ושתה כי קוול המון הגשם ⁴²
יעלה אהב לאכל ולשתות ואליהם עליה אל ראש
הכרמל וינהר ארץם וישם פניו בין ברכו ⁴³ ויאמר
אל נערו עליה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר
אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים ⁴⁴ ויהי בשבועות
ויאמר הנה עב קתנה ככף איש עליה מים ויאמר עליה
אמר אל אהב אסר ורד ולא יעצרעה הגשם ⁴⁵ ויהי
עד כה ועד כה והשימים התקדרו עבים ורות ויהי
נשם נדול וירכב אהב וילך יזרעאל ⁴⁶ וירד יהוה
היתה אל אליו וישנס מתניו וירץ לפני אהב עד
באכה יזרעאלה

19 וירד אהב לאיזבל את כל אשר עשה אליו
וاث כל אשר הרנו את כל הנביים בחרב ² ותשלח
אייזבל מלך אל אליו לאמר מה יעשון אלהים וכח
יוספן כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם
וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באדר שבע אשר
להיודה וינה את נערו שם ⁴ והוא הילך במדבר דרך
יום ויבא וישב תחת רתם אחת (אחד) וישאל את נפשו
למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אני
מאכתי ⁵ וישכב ויישן תחת רתם אחד ונה זה מלך
גע בו ויאמר לו קום אכלו ⁶ ויבט והנה מראשתי
ענת רצפים וצפתה מים ויאכל ווישת וישב וישכב
וישב מלך יהוה שנייה וונגע בו ויאמר קום אכל
כי רב מנק הדרך ⁸ ויקם ויאכל ווישת וילך בכח
האכילה הדחיא ארבעים ים וארבעים לילה עד הדר
האלhim חרב ⁹ ויבא שם אל המערה וילן שם והנה
דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליו ¹⁰ ויאמר
קנא קנא ליהוה אלהי צבאות כי עוזו בריתך בני

את ביתה ואת בתו עבדיך והיה כל מהCMD עניין
 ישמו בידם ולקחו 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקניהם
 הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלחה
 אליו לנשי ולבני ולכיספי ולזוהבי ולא מנעתי ממן 8
 ויאמרו אליו כל הוקנים וכל העם אל תשמע ולא
 תאהבה 9 ויאמר למלacci בן הדר אמרו לאני המלך
 כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה עשה והדבר
 הזה לא אוכל לעשות ולכל המלacciים ישבחו דבר
 ווישלח אליו בן הדר ויאמר כי יעשן לי אלהים
 וכח יוספו אם ישפוק עפר שמן לשללים לכל העם
 אשר ברגלי 10 וויען מלך ישראל ויאמר דברו אל
 ותהלל חנוך כפתח 11 ויהו כשמע את הדבר הזה
 והוא שתה הוא והמלacciים בסככות ויאמר אל עבדיך
 שמו וישמו על העיר 12 והנהنبي אחד נשא אל
 אהב מלך ישראל ויאמר כי יהוה הראית את
 כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת
 כי אני יהוה 14 ויאמר אהב בני ויאמר כי אמר
 יהוה בנעריו שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה
 ויאמר אתה 15 וויפקד את נעריו שרי המדינות ויהיו
 מעתים שניים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם
 כל בני ישראל --שבעת אלפים 16 וויצאו בצהרים ובן
 הדר שתה שכור בסככות הוא והמלacciים שלשים ושנים
 מלך--עור אתו 17 וויצאו נעריו שרי המדינות--בראשנה
 ווישלח בן הדר וינידו לו לאמר אנשים יצאו משמן
 18 ויאמר אם לשולם יצאו תפוחים חיים ואם למלחמה
 יצאו חיים תפוחים 19 ואלה יצאו מן העיר נעריו שרי
 המדינות והחיל אשר אחריהם 20 וויצו איש יונסו
 ארם וירדפן ישראל וימלט בן הדר מלך ארם על
 סוס ופרשים 21 וויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת
 הרכב והכח באדם מכח נדולה 22 ונש הנביא אל
 מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק וدع וראה את אשר
 עשה כי לתשובת השנה מלך ארם עליה עלייך 23
 ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם
 באפר על עניינו 24 ויהי המלך עבר והוא צעק אל
 המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה ודנה איש
 סר ויבא אליו איש ויאמר שמר את האיש הזה--אם
 נחזק מכם 25 ואת הדבר הזה עשה הסר המלacciים איש

הפקד יפקד והייתה נפשך תחת נפשו או ככר כספ⁴⁰ תשקל⁴¹ ויהי עבדך עשה הנה ותנה--והוא איננו אמר אליו מלך ישראל בן משפטך אתה חרצת⁴² וימחר--ויסר את האפר מעל (מעלי) עינוי ויכר אתו מלך ישראל כי מהנביים הוא⁴³ ויאמר אליו כה אמר יתוה יען שלחת את איש חרמו מוד--והיתה נפשך תחת נפשו ועניך תחת עמו⁴⁴ וילך מלך ישראל על ביתו סר וועף ויבא שמרונה

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל--אצל היכל אהב מלך שמרון² וידבר אהב אל נבות לאמר תננה לי את כרם ויהי לנו ירך כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעניין אתה לך כספ מהור זה³ ויאמר נבות אל אהב חלילה לי מיהוה מחתמי את נחלת אבתי לך⁴ ויבא אהב אל ביתו סר וועף על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבויו ושכבל על מטהו ויסב את פניו ולא אכל לחם וותבא אליו אהוב אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכלי לחם⁶ וידבר אליה כי אדר אל נבות היזרעאל ואמר לו תננה לי את כרם בכספ או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי⁷ והאמר אליו אהוב אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטבל לבר--אני אתן לך את כל החרים אשר בעירו היישבים את נבות⁹ ותכתבם בחרם בחתמו ותשלח הספרים (ספרים) אל הוקנים ואל החרים אשר בעירו היישבים את נבות¹⁰ ותכתבם בספרים לאמור קראו צום והשיבו את נבות בראש העם¹⁰ והשיבו שני אנשים בני בליעל נדרו ויעדרו לאמור ברכת אליהם מלך והוציאו וסקלו וימת נו ויעשו אנשי עירו הוקנים ותחרים אשר היישבים בעירו כאשר שלחה אליהם אהוב--כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם¹² קראו צום והשיבו את נבות בראש העם¹³ ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נדרו ויעדרו אנשי הבליעל את נבות נדר העם

הרעה על ביתו

22 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין

ישראל² ויהי בשנה חמשית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל³ ויאמר מלך ישראל אל עבריו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשימים-מקחת אתה מיד מלך ארם⁴ ויאמר אל יהושפט

ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהוה אליך במה ²² ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נבאיו ויאמר תפחה ונום תוכל-צא ועשה כן ²³ ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאך אלה יהוה דבר עלייך רעה ²⁴ ויגש צדקהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחיו ויאמר איזה עבר רוח יהוה מأتي לדבר אותך ²⁵ ויאמר מיכיהו דנק ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה ²⁶ ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבוו אל אמן שר העיר ואילו יושבן המלך ²⁷ ואמרת כה אמר המלך שמו את זה בית הכהל ואהכלתו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום יהוה כי ויאמר שמעו עמיים כלם ²⁸ ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד ³⁰ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחשפ ובא במלחמה אתה לבש בנדיך ויתחשפ מלך ישראל ויבוא במלחמה ושנים לאמר לא תלחמו את קطن ואת נдол כי אם אתה מלך ישראל לבדו ³² ויהיו כראות שרי הרכבת את יהושפט והנמה אמרו אך מלך ישראל הוא ייסרו עלייך להלחם ויזעק יהושפט ³³ ויהיו כראות שרי הרכבת כי לא מלך ישראלי הוא וישבו מאהדריו ³⁴ ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השرين ויאמר לרכבו הפרק ידק והוציאני מן המהנה- כי הלחית ³⁵ ותעללה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכאה אל חיק הרכבת ³⁶ ויעבר הרנה במחנה כבאה המשמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארציו ³⁷ וימות המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשרמון ³⁸ וישטף את הרכבת על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והונות רחציו- כדבר יהוה אשר דבר ³⁹ יותר דברי אהב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים- למלכי ישראל ⁴⁰ וישכב אהב עם הלוא אמרתי לך לוא יהנבא עלי טוב כי אם רעה ¹⁹ ויאמר יהוה מי יפתח את אהבך ויעל ויפל בرمת גלעד ויאמר זה בכיה זה אמר בכיה ²¹ ויצא הרוח הtalך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוני כעממי כעממי כסוטיך ⁵ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כוים את דבר יהוה ⁶ ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדלו ויאמרו עליה ויתן אדני ביד המלך ⁷ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו ⁸ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאותו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רעה- מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן ⁹ ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מחרה מיכיהו בן ימלה ¹⁰ מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרון פתח שער שמרון וככל הנבאים- מתנבאים לפניהם וויעש לו צדקהה בן כנענה קרני ברזול ויאמר כה אמר יהוה באלה תננה את ארם עד כליהם ¹¹ וכל הנבאים- נבאים כן לאמր עליה רמת גלעד והצלה ונתן יהוה ביד המלך ¹³ והמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמր הנה נא דברי הנבאים מה אחדר טוב אל המלך יהי נא דבריך (דבריך) כדבר אחדר מהם- ודברת טוב ¹⁴ ויאמר מיכיהו כי יהוה- כי את אשר יאמר יהוה אליו אותו דבר ¹⁵ ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנויל אל רמת גלעד למלחמה אם נחדר ויאמר אליו עלה והצלה ונתן יהוה ביד המלך ¹⁶ ויאמר אליו המלך עד כמה פעים אני משבעך אשר לא תדבר אליו ריק אמת- בשם יהוה ¹⁷ ויאמר ראיות את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדני לאלה ישבו איש לבתו בשלום ¹⁸ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי לך לוא יהנבא עלי טוב כי אם רעה ¹⁹ ויאמר לך שמע את הרכבת את יהוה ראיית את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עלי מימינו ומשמאלו 20 ויאמר יהוה מי יפתח את אהבך ויעל ויפל בرمת גלעד והוא אמר זה בכיה וזה אמר בכיה ²¹ ויצא הרוח

מלך על יהודה--בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל
42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחו
43 וילך בכל דרך אסא אביו--לא סר ממנו לעשה
הוישר בעני יהוה מך הבמות לא סרו עוד העם
זובחים ומקררים בכמויות 44 וישלם יהושפט עם מלך
ישראל 45 יותר דברי יהושפט גבורתו אשר עשה
ואשר נלחם הלאם כתובים על ספר דברי הימים--
למלך יהודה 46 יותר הקדש אשר נשאר ביום אסא
אביו--בדרמן הארץ 47 וממלך אין באדום נצב מלך 48
יהושפט עשר (עשה) אניות תרשיש ללבת אפירה
להב-ולא הלה כי נשברה (נשברו) אניות בעזיון
נבר 49 או אמר אחיוו בן אחאב אל יהושפט ילכו
עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט 50 וישכב
יהושפט עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו
וימלך יהודם בנו תחתיו 51 אחיוו בן אחאב מלך על
ישראל בשמرون בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך
יהודה ומלך על ישראל שנתיים 52 ויעש הרע בעני
יהוה וילך בדרך אבי ובדרך אמו ובדרך ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל 53 ויעבד את הבعل
וישתחווה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר

עשה אבי

אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך ¹⁶ וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זובב אלהי עקרון-המבליאין אלהים בישראל לדרש בדברו לבן המטה אשר עלית שם לאחרך ממנה-כי מות תמות ¹⁷ וימת דבר יהוה אשר דבר אליהו ומלך יהודה כי לא היה שתוים ליהודים בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן ¹⁸ ויתר דבריו איזהו אשר עשה הלוא המה חובים על ספר דבריו הימים-למלך ישראל

2 ויהי בהעלות יהוה את אליו בסערה השמיים וילך אליו ואלישע מן הגליל ² ויאמר אלהו אל אלישע שב נפה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזוב וירדו בית אל ³ ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אדניך מעל הראש ויאמר נם אני ידעת כי החשו ⁴ ויאמר לו אלהו אלישע שב נפה כי יהוה שלחני ירדו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזוב ויבאו ירדו ⁵ ויגשו בני הנביאים אשר בירדו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אדניך מעל הראש ויאמר נם אני ידעת כי החשו ⁶ ויאמר לו אליו שב נפה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזוב וילכו שניהם ⁷ וחמשים איש מבני העברים ואליהם אמר אל אלישע שאל מה עשה לך בטרם אלקח מעיך ויאמר אלישע והי נא פי שנים ברוחך אליו ¹⁰ ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתיך לך מאתך יהיו לך וכן אם אין לא יהיה ¹¹ ויהי המה ראהך לך ודבר והנה רכב אש וסוס אש ויפרדו הלכים הלויך ויבר והנה רכב אש וסוס אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליו בסערה השמיים ¹² ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראלי ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבנדיו ויקרעם לשנים קרים ¹³ וירם את אדרת אליו אשר נפלת מעליו וישב ויעמד

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב ² ויפל אחזיה بعد השבכה בעליתו אשר בשרםון-ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרכו בבעל זובב אלהי עקרון אם אחיה מוחלי זה ³ ומלך יהודה דבר שמרון ודבר אלהם-המבליאין אלהים בישראל אתם הילכים לדרש בבעל זובב אלהי עקרון ⁴ ולכו כה אמר יהוה המטה אשר עליית שם לאחרך ממנה כי מות תמות וילך אליו ⁵ וישבו המלאכים אליו ויאמר אלהם מה זה שבתם ⁶ ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר לנו לכו שבו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבליאין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זובב אלהי עקרון לבן המטה אשר עליית שם לאחרך ממנה- כי מות תמות ⁷ וידבר אלהם-מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה ⁸ ויאמרו אליו איש בעל שער ואזרע אור במתניינו ויאמר אלה התשבי הוא ⁹ וישלח אליו שר חמישים ואליהם ייעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלים המלך דבר רדה ¹⁰ ויענה אליו וידבר אל שר חמישים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמיים והאכל אתך ואת חמישיו ¹¹ וישב וישלח מן השמיים והאכל אותו ואת חמישיו ¹² ויענה אליו וידבר אלהים כה אמר המלך מהריה רדה ¹³ ויענה אליו אש מן שר חמישים אחר-וחמשיו ויען וידבר אליו איש האלים כה אמר המלך מהריה רדה ¹⁴ ויענה אליו וידבר אליו איש האלים תוקר נפשי ונפש עבדיך אלה חמישים בענין ¹⁴ הנה ירדה אש מן השמיים והאכל את שוי שרי חמישים הראשונים ואת חמישיהם ועתה תזכיר נפשי בענין ¹⁵ וידבר מלך יהוה אל

כעטך כסוטי כסוטיך ⁸ ויאמר אַיְזֶה הַדָּרֶךְ נָעַלְתָּ
ויאמר דרך מדבר אֲדֹם ⁹ וילך מלך ישראל ומלך
יְהוּדָה ומלך אֲדֹם ויסכו דרך שבעת ימים ולא היה
מִים לְמַחְנָה וְלִבְהָמָה אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיכֶם ¹⁰ ויאמר מלך
ישראל אהה--כִּי קָרָא יְהוָה לְשָׁלַשׁ הַמֶּלֶכִים הָאָלָה
לְתֵת אֶתְּתֵיכֶם בַּיד מֹאֲב ¹¹ ויאמר יְהוָה שְׁפַט הַאִין פְּנֵיכֶא
לְיְהוָה וְנִדְרְשָׁה אֶת יְהוָה מִאֶתְוָה וַיַּעֲנֵן אֶחָד מִעֲבָדָיו
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל ויאמר פָּה אַלְיָשָׁע בֶּן שְׁפַט אֲשֶׁר יִצְקָח מִים
עַל יְדֵי אֱלֹהִים ¹² ויאמר יְהוָה שֶׁאָתָה דָּבָר יְהוָה
וירדו אֱלֹהִים מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁפְּט--וּמֶלֶךְ אֲדֹם ¹³
ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לילך--לך אל
נכאי אביך ואל נכאי אמך ואמר לו מלך ישראל
אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לחתת אותך
ביד מואב ¹⁴ ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר
עמדתך לפניו כי לולי פְּנֵי יִשְׁפְּט מֶלֶךְ יְהוָה אַנְּיָה
נשא--אם אֲבִיט אַלְיךָ וְאַם אֲרָאך ¹⁵ ועתה קח לו מנגן
ויהה כנונ המנגן ותהי עליך יְהוָה ¹⁶ ויאמר כה
אמר יהוה עשה הנה נחלה הזה נכים נכים ¹⁷ כי כה אמר
יהוה לא תראו רוח ולא תראו נשים והנה הוא ימלא
מים ושתיטים אתם ומקניכם ובמהחכם ¹⁸ ונקל זאת
בעני יהוה ונתן את מואב בידכם ¹⁹ והחitemם כל עיר
מבצר וכל עיר מבחוור וכל עץ טוב תיפלו וככל מעוני
מים הסתמו וכל החלקה הטובה תקאו באנבים ²⁰
ויהי בבקר כעלוות המנהה והנה מים באים מדרך
אדום ותמלא הארץ את המים ²¹ וככל מואב שמעו כי
עלם המלכים להלחם בהם ויצעקו מכל חגר חגרה
ומעליה ועמדו על הגבול ²² וישכמו בבקר והמשמש
ורוחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדרמים
כדרם ²³ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו
איש את רעהו ועתה לשכל מואב ²⁴ ויבאו אל מלחנה
ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וונסו מפניהם ויבנו
(ויכו) בה והוכת את מואב ²⁵ והעדרים יחרסו וככל
חלקה טוביה ישיליכו איש אבנו ומלאוה וככל מעין מים
יסתמו וכל עץ טוב יפללו עד השair אבניה בקיר
חרשת ויסבו הקלעים ויכוח ²⁶ וירא מלך מואב כי

על שפת הירדן ²⁴ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה
מעלו ויבכה את המים ויאמר אַיְהָ אֱלֹהִי אֱלֹהִי
אָפְּהוּ וְכָה אַתְּ הַמִּים וְחִצְׁנוּ הַנֶּה וְוַעֲבֵר אֶלְיָשָׁע
ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנדר ויאמרו
נכח רוח אליהו על אלישע ויבאו ל夸ראתו ווישתחוו לו
ארצתה ²⁵ ויאמרו אליו הנה נא יש את עבריך חמשים
אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדרניך--פְּנֵשָׂא
רוח יהוה וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים
(הניאיות) ויאמר לא תשלחו ²⁶ וויפצרו בו עד בש
אליהם הלא אמרתו אליכם אל תלבו ¹⁹ ויאמרו אנשי
העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדרני
ראה והמים רעם והארץ משבצת ²⁰ ויאמר קחו לי
צלהות חדשה ושימו שם מלך ויקחו אליו ²¹ וויצא אל
מושא המים וישליך שם מלך ויאמר כה אמר יהוה
רפאתי למים האלה--לא יהיה שם עוד מות ומשבצת
וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר
ויעל שם בית אל והוא עלה בדרך ונערם קטנים
יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עליה קרחה עלה
קרח ²⁴ וויפן אחורי ויראם ויקלם בשם יהוה ותצאנא
שתים דבבים מן העיר ותבקענה מהם ארבעים ושני
ילדים ²⁵ וילך שם אל הר הכרמל ושם שב שמרון
3 ויהרום בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת
שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה ומלך שתים
עשרה שנה ² ווועשה הרע בעוני יהוה--ךְ לֹא כָּאָבִיו
וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו ³ רַק
בחטאות ירכבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--
דָּבָק לְאָסָר מִמְּנָה ⁴ ומיושע מלך מואב היה נקד והшиб
למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אלים
צמר ⁵ ויהיו כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך
ישראל ⁶ וויצא המלך יהרום ביום ההוא--משמרון
ויפקד את כל ישראל ⁷ וילך וישלח אל יהושפט
מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בַּיַּהַתְּלָךְ אֲתָּי
אל מואב למלחמה ויאמר עלה כמוני כמוני כעמי

היום ויצא אל אביו אל הקצרים ¹⁹ ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאחו אל אמו ²⁰ וויאחו-
ויביאחו אל אמו וישב על ברכיה עד ה策רים וימת ²¹ ותעל ותשכחו על מטה איש האלים ותסגר
בעדרו ותצא ²² ותקרא אל אישת ותאמר שלחה נא
לי אחד מן הנערם ואחת האתנות ואורצתה עד איש
האלים ואשובה ²³ ויאמר מודע אתי (את) הלהבי
(הלהבי) אליו הום-לא חדש ולא שבת ותאמר שלום ²⁴
ותחשב האתון ותאמור אל נערה נהג ולך אל העדר
לי לרכיב כי אם אמרתי לך ²⁵ ותלך ותבא אל איש
האלים-אל הר הכרמל והוא כראות איש האלים
אתה מנגד ויאמר אל ניחזו נערו הנה השוניות הלו ²⁶
עתה רוץ נא לךראתה ויאמר לה השלום לך השלום
לאישך השלום לילד ותאמור שלום ²⁷ ותבא אל איש
האלים אל ההר ותחזק ברגנוו ויניחו להדפה
ויאמר איש האלים הדרפה לה כי נפשה מריה לה
ויהוה העלים ממוני ולא הניד לי ²⁸ ותאמר השאלתי
בן מאת אדרני הלא אמרתי לא תשלה אתי ²⁹ ויאמר
לניחיו חנור מתנייך וכח משענתי בידך ולך כי תמצא
איש לא תברכו כי יברך איש לא תעננו ושותה
משענתי על פני הנער ³⁰ ותאמור אם הנער חי יהוה
וחוי נפשה אם אעובר ויקם וילך אחריה ³¹ וויחי עבר
לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין
קשב וישב לקראותו וינדר לו לאמר לא הקיז הנער ³²
ריבא אלישע הביתה והנה הנער מות משכוב על מטהו
ויבא ויסגר הדרלה بعد שנייהם ויתפלל אל יהוה ³³
ויעל וישכב על הילך וישם פיו על פיו ויעניין על ³⁴
עינוי וכפיו על כפו וינחר עלייו ויחם בשער הילך ³⁵
וישב ולך בביה אחת הנה ואחת הנה ויעל וינחר
עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את
עינוי ³⁶ ויקרא אל ניחיו ויאמר קרא אל השוניות הזאת
ויקרא והבא אליו ויאמר שאי בנק ³⁷ ותבא ותפלל על
רגנוו ותשתחוו ארצה ותשא את בנה ותצא ³⁸ ואלישע
שב הגללה והרעל הארץ ובני הנקאים ישבים לפני
ויאמר לנערו שפת הסיר הנדרלה ובשל נזר לבני

חוק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף
חרב להבקע אל מלך אדום-ולא יכול ²⁷ ויקח את
בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלה על החמה
ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ
4 ²⁸ ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעה אל אלישע
לאמר עבדך איש מות אתה ידעת כי עבדך היה ירא
את יהוה והנשה-בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים
ויאמר אליה אלישע מה עשה לך הנגיד לי מה יש
לכי (לך) בבית ותאמור אין לשפחתך כל בבית כי
אם אסוק שמן ²⁹ ויאמר לך שאליל לך כלים מן החוץ
מאת כל שכני (שכני) --כלים רקים אל חמעיטי ⁴
ובאת סגירת הדלת בעדר ובعد בניך ויצקת על כל
הכלים האלה והמלא הטייע ⁵ ותלך מאתו ותסגר
הדרלה בעדרה ובعد בניה הם מנישים אליה והיא
מייצקת (ሞצתה) ⁶ והוא כמלאת הכלים ותאמור אל
בנה הנישה אליו עוד כל כי יברך אליה אין עוד כל
ויעמוד השמן ⁷ ותבא ותנד לאיש האלים ויאמר לך
מכרי את השמן ושלמי את נשיכי (נשיך) ואת בניכי
(ובניך) תחיה בנותך ⁸ ויהי הום ויעבר אלישע אל
שונם ושם אשה נדרלה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי
עברו יסר שמה לאכל לחם ⁹ ותאמור אל איש הנה
נא ידעת כי איש האלים קדוש הוא-עבר עלינו תמיד
ונעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלוחן
וכסא ומונרה והיה בכאו אלינו יסוד שמה ¹⁰ וויהי היום
ויבא אלישע והיה בביה ויבא אלי ניסור שמה ¹¹ ויאמר אל
ניחיו נערו קרא לשוניות הזאת ויקרא לה-ו תעמד
לפנינו ¹² ויאמר לו לא אמר נא אליה הנה חרדת אלינו
את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הוש לדבר לך
אל המלך או אל שר הצבא ותאמור בתוכך עמי א נכי
ישבת ¹³ ויאמר ומה לעשות לה ויאמר ניחיו אבל בן
אין לה-ויאישה זקן ¹⁴ ויאמר קרא לה ויקרא לה-
ו תעמד בפתח ¹⁵ ויאמר למועד הוה כעת היה אתי
(את) חבקת בן ותאמור אל אדרני איש האלים-אל
תcob בשפחתך ¹⁷ ותהר האשה ותלך בן למועד הוה
כעת היה אשר דבר אליה אלישע ¹⁸ וינדר הילך ויהי

הלא טוב אבנה (אמנה) ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל--הלא ארץ בהם וטהרתיו יופן וילך בחמה ¹³ ויגשו עבדיו וידבו אליו ויאמרו אביך דבר נדול הנביא דבר אליך הלוּ תעשה אף כי אמר אליך רחץ וטהר ¹⁴ וירד ויטבל בירדן שבע פעמים בדבר איש האללים וישב בשרו כבש רען קטן-ויתהדר ¹⁵ וישב אל איש האללים הוא וככל מהנהו ויבא ויעמוד לפניו ויאמר הנה נא ירעתך כי אין אליהם בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עברך ¹⁶ ויאמר חי יהוה אשר עמדת לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימתן ¹⁷ ויאמר נעמן ולא יתן נא לעברך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עברך עליה זובח לאלהים אחרים--כי אם ליהו ¹⁸ לדבר זה יסלח יהוה לעברך--בבואה אדני בית רmono להשתחוות שמה והוא נשען על ידו והשתחוות בית רמנן בהשתחוות בית רמן יסלח נא יהוה לעברך בדבר זה ¹⁹ ויאמר לו לך לשולם וילך מאתו כבורת הארץ ²⁰ ויאמר ניחוי נער אלישע איש האללים הנה חשק אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידך את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה ²¹ וירדף ניחוי אחריו נעמן ויראה נעמן רץ אשריו ויפל מעל המרכבה לקראותו ויאמר השלים ²² ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אליו שני נערדים מהר אפרדים מבני הנבאים תננה נא להם ככר כסף ושתי חלופות בגדדים ²³ ויאמר נעמן הוואל קח כקרים ויפרץ בו ו יציר כקרים כסף בשני חרטים ושתי חלופות בגדדים ויתן אל שני נעריו וישא לפניו ²⁴ ויבא אל העpel ויקח מידם ויפקר בביתו וישלח את האנשים וילכו ²⁵ והוא בא ויעמד אל אדני ויאמר אליו אלישע מאן (מאין) גחוי ויאמר לא הילך עברך أنها ואני ²⁶ ויאמר אליו לא לבי הילך כאשר הפק איש מעל מרכבתו לקראתך העת לחתת את הכסף ולקחת בגדדים וויתרים וכרכמים וצאן ובקר ועכדים ושפחות ²⁷ וצרעתה נעמן תרבך בר ובזורעך לעולם ייצא מלפניו מצרע כשלג

הנביים ³⁹ ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדי ויבא ויפלח אל סיר הנזיד--כִי לא ידע ⁴⁰ ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האללים ולא יכול לאכל ⁴¹ ויאמר וקחו כמה וישליך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר ⁴² ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האללים להם בכוריהם שעירים לחם שערם וכרכמל בצלנו ויאמר תן לעם ויאכלו ⁴³ ויאמר משרות מה אתן זה לפניהם איש ויאמר תן לעם ויאכלו--כִי כה אמר יהוה האכל והותר ⁴⁴ ויתן לפניהם ויאכלו וויתר דבר יהוה

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדני ונשא פנים--כִי בונtan יהוה תשועה לארם והאיש היה גיבור חיל--מצרע ² וארם יצאו נדרדים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפניהם אשת נעמן ³ ותאמר אל נברתה אחיי אדני לפניהם הנביא אשר בשמרוון או יאסק אתו מצרעתו ⁴ ויבא ויניד לאדני לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככורי כסף ושתת אלפים והב ושער חליפות בגדדים ⁶ ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתך את נעמן עברך ואספתו מצרעתו ⁷ ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האללים אני להמית ולהחיות כי זה שלחך אליו לאסק איש מצרעתו כי לך נדע נא וראו כי מהנה הוא לי ⁸ ויהי כשמע אלישע איש האללים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אליו--וידע כי יש נביא בישראל ⁹ ויבא נעמן בסוס וברכבו ויעמד פתח הבית לאלשע ¹⁰ וישלח אליו אלישע מלך לך וטהר ¹¹ ואמר הילך ורחתת שבע פעמים בירדן ויבש בשרכך לך וטהר ¹² ויקצוף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אליו יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהו והניף ידו אל המקום ואסק המצרע ¹³

6 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותו האכה
אכה אבי ²² ויאמר לא תכה האשר שבית בחרב
ובקשתך אתה מכח שם לחם ומים לפניהם ויאכלו
וישתו וילכו אל אדניהם ²³ ויכירה להם כרה נדולה
ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו
עד נドורי ארם לבוא בארץ ישראל ²⁴ ויהי אחריכן
ויקבין בן חדד מלך ארם את כל מהנהו ויעל יציר
על שמרון ²⁵ ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים
עליה עד הייתה ראש חמור בשננים כסף ורבע הקב
חרוי (רב) יונים בחמשה כסף ²⁶ ויהי מלך ישראל
עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר השיעיה
אדני המלך ²⁷ ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושעך
המן הגן או מן היקב ²⁸ ויאמר לה המלך מה לך
ותאמר האשה הזאת אמרה אליו תניא את בך ונאכלנו
היום ואת בני נאכל מחר ²⁹ ובבשלא את בני ונאכלו
ואמר אליו ביום אחר תניא את בך ונאכלנו ותחבא
את בנה ³⁰ ויהי כשמי המלך את דבריו האשה ויקרע
את בנדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק
על בשרו מבית ³¹ ויאמר כה יעשה לי אללים וכח
יוסף אם יעמוד ראש אלישע בן שפט עליו--היום ³²
ואליישע ישב בכיתו והזקנים ישבים אותו וישלח איש
מלפניו בתרם יבא המלך אליו והוא אמר אל הזקנים
הראיתם כי שלח בן המרצתה זהה להסיר את ראש
ראו כבא המלך סנוו הדלת ולחתצם אותו בדלת
הלווא קול רגלי אדני אחריו ³³ עודנו מדבר עם
והנה המלך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מأت
יהו--מה אוחול ליהו עוד

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כתעת
מחר סאה סלת בשקל וסאותם שערם בשקל--בשער
שמרון ² ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש
האללים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמיים היה
הדבר הזה ויאמר תנכח ראה בעיןך ומשם לא תאכל
וארבעה אנשים היו מצערעים פתח השער ויאמרו
איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו ⁴ אם
אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו

ויאמרו בני הנבאים אל אלישע הנה נא המקום
אשר אנחנו ישבים שם לפניך--צר ממנו ² נלכחה נא עד
הירדן ונכח מה שמי איש קורה אחת ונעשה לנו שם
מקום לשבת שם ויאמר לך ³ ויאמר האחד הווא נא
ולך את עבדיך ויאמר אני אלך ⁴ וילך אתם ויבאו
הירדנה ויגנוו העצים ⁵ ויהי האחד מפיל הקורה
ואת הברזל נפל אל הימים ויצעק ויאמר אלה אדני
והוא שאל ⁶ ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו
את המקום ויקצב עז וישליך שמה ויצף הברזל ⁷
ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחיו ⁸ וממלך ארם היה
נלחם בישראל וווען אל עבדיך לאמר אל מלך ישראל
אלמוני תחנתי ⁹ וישלח איש האלהים אל מלך ישראל
לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחחים
וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש
האללים והזהירה--ונשמר שם לא אחת ולא שתים ¹⁰
וישער לב מלך ארם על הדבר הזה ויראה אל עבדיך
ויאמר אליהם הלא תנו לי מוי משלנו אל מלך
ישראל ¹¹ ויאמר אחד מעבדיך לוא אדני המלך כי
אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את
הדברים אשר תדבר בחדר משכבר ¹² ויאמר לך
וראו איך הוא ואשלח ואקחו וינגד לו לאמר הנה
ברתך ¹⁴ וישלח שמה סוסים ורכב וחליל כבד ויבאו
לילה ויקפו על העיר ¹⁵ ווישם משרת איש האלהים
לקיים ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב
תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם ¹⁶ ויתפלל
אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עניינו ויראה ויפחק
יהוה את עני הנער והנה החר מלא סוסים ורכב
аш סביבת אלישע ¹⁸ וירדו אליו ויתפלל אלישע
אל יהוה ויאמר לך נא את גנוו זהה בסנורים ויכם
בסנורים בדבר אלישע ¹⁹ ויאמר אליהם אלישע לא זה
הדרך ולא זה העיר--לכו אחורי ואוליכא אתכם אל
הראש אשר תבקשו וילך אותם שמרונה ²⁰ ויהי כבאים
שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עני אלה ויראו
ויפחק יהוה את ענייהם ויראו והנה בתוכם שמרון ²¹

וסאה סלה ב שקל יהוה כעת מחר בשער שמרון ¹⁹ ויען השלישי את איש האלים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמיים היהיה דבר זה ויאמר הנהך ראה בעיניך ומשם לא תחקל ²⁰ ויהי לו כן וירמסו אותו העם בשער יימת

8 ואלישע דבר אל האשה אשר היה את בנה לאמור קומי ולכי אחי (את) וביתך גורבי באשר תגורי כי קרא יהוה לרעב ונם בא אל הארץ שבע שנים ² ותקם האשה והעש כדבר איש האלים ותלך יהיא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים ³ ויהי מקצתה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה ⁴ והמלך מדבר אל נחיז נער איש האלים לאמר ספרה נא לי את כל הנדרות אשר עשה אלישע ⁵ ויהי הוא מספר למלך את אשר היה את המת והנה האשה אשר היה את בנה צעקה אל המלך --זאת האשה זהה בנה אשר היה נחיז אדני המלך --וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה אלישע ⁶ וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סרים אחד לאמר השיב אותה כל אשר לה ואתה כל תבאות השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה ⁷ ויבא אלישע دمشق ובן הדר מלך ארם חלה וייד לו לאמר בא איש האלים עד הנה ⁸ ויאמר המלך אל זההאל קח בידך מנהה ולך לקראות איש האלים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האיה מחל זה ⁹ וילך חואל לקראותו ויקח מנהה בידו וכל טוב دمشق משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בך בן הדר מלך ארם שלחני אליך לאמר האיה מחל זה ¹⁰ ויאמר אליו אלישע לך אמך לא (לו) היה תחיה והרני יהוה כי מות ימות ¹¹ ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש האלים ¹² ויאמר חואל מודיעי אדני בכח ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצרים תשלח באש ובחריהם בחרב תחרן ועליהם תרטש והרתויהם תבקע ¹³ ויאמר זההאל --כי מה עבדך הכלב כי עשה הדבר הנדרול זהה ויאמר אלישע הרני יהוה אתה מלך על ארם

פה ומתרנו ועתה לך ונפלת אל מhana ארם --אם ייחנו נחיה ואם יmittנו ומתרנו ¹⁴ ויקומו בנסף לבוא אל מhana ארם ויבאו עד קצה מhana ארם והנה אין שם איש ⁶ ואדרני השמייע את מhana ארם קול רכב קול סוס-קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עליינו מלך ישראל את מלכי החתמים ואת מלכי מצרים --לבוא עליינו ⁷ ויקומו ויינסו בנסף ויעבו את אהלייהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המהנה כאשר היא ויינסו אל נפשם ⁸ ויבאו המצריים האלה עד קצה המhana ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו שם כסף זהב ובנדים וילכו וויטמןו וישבו ויבאו אל אהל אחד וישאו שם וילכו וויטמןו ⁹ ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עושים היום זהה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאננו עזון ועתה לך ונבאה וננידה בית המלך ¹⁰ ויבאו ויקראו אל שער העיר וינידו להם לאמר בינו אל מhana ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה ¹¹ וויקרא השערים וינידו בית המלך פנימה ¹² ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אניתה נא לכם את אשר עשו לנו ארם יידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המhana להחבה בהשדה (בשרה) לאמר כי יצאו מן העיר ונחפשים חיים ואל העיר נבא ¹³ וויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים התשאדים אשר נשארו בה הנם מכל המון (המוון) ישראל אשר נשארו בה הנם מכל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראתה ¹⁴ ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחריו מhana ארם לאמר --לבו וראו ¹⁵ וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בנדים וכלים אשר השליכו ארם בהחפום (בחפום) וישבו המלאכים וינידו למלך ¹⁶ ויצא העם --ויבכו את מhana ארם ויהו סאה סלה ב שקל וסאהים שעדרים ב שקל --כדבר יהוה ¹⁷ והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער יימת כאשר דבר איש האלים אשר דבר ברדת המלך אליו ¹⁸ ויהי דבר איש האלים אל המלך לאמר סאהים שעדרים ב שקל

14 וילך מאת אלישע ויבא אל אדנייו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר לך לי היה תחיה 15 ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפреш על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו 16 ובשנת חמש לירום בן אהב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה--מלך יירום בן יהושפט מלך יהודה 17 בן שלשים ושטים שנה היה במלכו ושנה שנה (שנים) מלך בירושלם וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אהב- 18 כי בת אהב הייתה לו לאשה ויעש הרע בעני יהוה 19 ולא אהבה יהוה להשחית את יהודת מען דוד עבדו כאשר אמר לו לחת לו ניר לבניו--כל הימים 20 בימייו פשע אדום מתחה יד יהודה וימלכו עליהם מלך 21 ויעבר יורם צעריה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וייס העם לאלהלו 22 ויפשע אדום מתחה יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת היא 23 יותר דבריו יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים-- אבתו בעיר דוד וימלך אחזיוו בנו תחתיו 25 בשנת שנים עשרה שנה לירום בן אהב מלך ישראל מלך אחזיוו בן יהודם מלך יהודם 26 בן עשרים ושטים שנה אחזיוו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמרו עתליהו בת עמרי מלך ישראל 27 וילך בדרך בית אהב ויעש הרע בעני יהוה כבית אהב כי חתן יירם 28 וישב יורם המלך להתרפא בירושאל מן שם ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם 27 והצפה עמד על המגדל בירושאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהודם קח רכב ושלח לקראותם- ויאמר השלום 28 וילך רכב הסוס לקראותו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחורי ונגד הצפה לאמר בא המלך עד הם ולא שב 29 וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחורי 20 ונגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנוג מנוג יהוא בן נמי--

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חור מתנייך וקח פך השמן זהה בזידך ולך רמת גלעד 2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמי ובאת והקמתו מטווך אחיו והביאת אותו חדר בחדר 3 וילקחת פך השמן ויצקתו על ראשו ואמרה

האמנים אהאב לאמר ² ועתה כבא הספר זהו אליכם ואתכם בני ארניםם ואתכם הרכב והסודות ועיר מבצר והנסק ³ וראיתם הטוב והישר מבני ארניםם ושמתם על כסא אביו והלחמו על בית ארניםם ⁴ ויראו מאי מאר ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפני ואיך נעמד אנחנו ⁵ וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לא אמר עבידך אנחנו וככל אשר תאמר אליו נעשה לא נמלך איש הטוב בעניך עשה ⁶ ויכתב אליהם ספר שניית לאמר אם לוי אתם וקלוי אתם שמעים קחו את ראש אנשי בני ארניםם ובאו אליו כעת מהר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את גדרי העיר מגדלים אותן ⁷ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאל ⁸ ויבא המלך וניד לו לאמר הביאו ראש בני המלך ויאמר שמו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר ⁹ ויהי בברך ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדוקים אתם הנה אני קשתי על ארני ואהרנהוomi הכה את כל אלה ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אהאב ויהוה עשה--את אשר דבר ביד עבדו אליו בויך יהוא את כל הנשארים בבית אהאב ביזרעאל וכל נדלו מודיעו וכחניו--עד בלתי השair לו שריד ¹¹ ויקם ויבא וילך שמרון--הוא בית עקד הרעים בדרך ¹² ויהוא מצא את אהוי יהוא מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אהוי אהוי יהוא אנחנו ונרד לשлом בני המלך ובני הנבירה ¹⁴ ויאמר תפשות חיים ויתפשות וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השair איש מהם ¹⁵ וילך משם וימצא את יהונרכ בן רכב לקרתו וירכחו ויאמר אליו הייש את לבך ישר כאשר לבבי עם לבך ויאמר יהונרכ ישוש תהנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה ¹⁶ ויאמר לכח אתו וראה בקנאותי ליהוה וירכחו אותו ברכבו ¹⁷ ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשרון עד השמורו--כדבר יהוה אשר דבר אל אליו ¹⁸

כיב שנעון ינהג ²¹ ויאמר יהודם אסר וייסר רכבו ויצא יהודם מלך ישראל ואחיזתו מלך יהודת איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאו בחלוקת נבות היוזרעהלי ²² ויהיו כראות יהודם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום--עד גנווי איזבל אמר וכשפייה הרבים ²³ ויהפך יהודם ידיו וינס ויאמר אל אהוי יהודם אהוי ²⁴ ויהוא מלא ידו בקשת ויד את יהודם בזון וריעו ויצא החצץ מלבו ויכרע ברכבו ²⁵ ויאמר אל בדרכ שלשה שא השלכו בחלוקת שדה נבות היוזרעהלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחורי אהאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא זהה ²⁶ אם לא את דמי נבות ואת דמי בנו ראייתו אם נש נאמ יהוה ושלמותי לך בחלוקת זו את נאמ יהוה ועתה שא השלכו בחלוקת--כדבר יהוה ²⁷ ואחיזה מלך יהודת ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר נם אותו הכהו אל המרכבה במעלה נור אשר את יבלעם וינס מנדו וימת שם ²⁸ וירכבו אותו עבדיו ירושלים ויקברו אותו בקברתו עם אבתו בעיר דוד ²⁹ ובשנת אחת עשרה שנה לירום בן אהאב מלך אהיזה על יהודת ³⁰ ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראהה ותשוף עד החלון ויהוא בא בשער והתאמיר השלום זמרי הרגן ארני ³¹ וישא פנו אל החלון ויאמר מי אני מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריטים ³² ויאמר שמתהו (שmetaה) ושmetaה וויה מדרמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה ³³ ויבא ויאכל ווישת ויאמר פקדו נא את הארוורה זו את ויבורה--כי בת מלך היא ³⁵ ויליכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגללה והרגלים--וכפות הידים ³⁶ וישבו וינידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליו התחשי לאמיר בחלק יזרעאל יאללו הכלבים את בשר איזבל ³⁷ והיותה (והיתה) נבלת איזבל כדמן על פניו השדה--בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל **10** ולאחאב שבעים בנים בשרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזרים ואל

36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל--עשרים ושמנה שנה בשמرون

11 ועתליה אם אחיויהם וראתה (ראתה) כי מות בנה ותקם ותאבד את כל רודע הממלכה ² ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחיו את יושע בן אחיה ותגנב אותו מותוק בני המלך הממותחים (המומתים)- אותו ואת מינקתו בחדר המטאות ויסתרו אותו מפני אותו ותגנב אותו מינקתו בחדר המטאות ויסתרו אותו מפני עתליהו ולא המות ³ ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ ⁴ ובשנה השביעית שליח יהודיע ויהקח את שריה הממותחים (המותים) לכרו ולרכזים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבעם בהם כבית יהוה וירא אתם את בן המלך ⁵ ויזום לאמר זה הדבר אשר תשען השלשית מכם באו השבת ושמרי משמרת בית המלך ⁶ והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצחים ושמרתם את משמרת הבית מסח ⁷ ושתיה הירוט בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך ⁸ והקפתם על המלך סביב איש וכלייו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו וbabao ⁹ ויעשו שריה הממותחים (המותים) ככל אשר צוה יהודיע הכהן ויקחו איש את אנשיו באו השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהודיע הכהן ¹⁰ ויתן הכהן לשרי הממותחים (המותים) את התניתה ואת השליטים אשר למלך דוד-- אשר בבית יהוה נועימדו הרצחים איש וכלייו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית--על המלך סביב ¹¹ וויצא את בן המלך ויתן לעלי את הנור ואת העדרות וימלכו אותו וימשחו ויכו כף--ויאמרו יхи המלך ¹² ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה ¹⁴ ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמה ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את בנדיה ותקרא קשר קשר ¹⁵ ויצו יהודיע הכהן את שריה הממותחים (המותים) פקד החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אהבך עבר את

הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אליו איש אל יפרק כי זבח נдол ליבעל--כל אשר יפרק לא יהיה יהוא עשה בעקבה למן האבד את עבדיו הבעל ²⁰ ויאמר יהוא קדרשו עצרה לבעל--ויקראו ²¹ ווישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדיו הבעל וימלא בית הבעל פה לפה לא בא ויבאו כל עבדיו הבעל ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדיו הבעל חפשו וראו פן יש מה עמכם מעבדי יהוה--כי אם עבדיו הבעל לבדם אני מביא על ידריכם נפשו תחת נפשו ²⁵ ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו הכם איש אל יצא ויוכום לפני הדר וישלכו הרצחים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל ²⁶ וויצאו את מצבות בית הבעל וישראל ²⁷ וויתרצו את מצבת הבעל ויתרצו את בית הבעל וישמו למחראות (למוציאות) עד היום ²⁸ וישמד יהוא את הבעל מישראל ²⁹ רק חטא ירבעם בן נבט אשר החטא את ישראל--לא סר יהוא מאחריהם עגלי הוה אשר בית אל ואשר בדין ³⁰ ויאמר יהוה אל יהוא עין אשר הטיבת לעשות הירש בעניי--כל אל אשר בלבבי עשית לבת אהאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל ³¹ ויהוא לא שמר ללבת בתורת יהוה אלהי ישראל--בכל לבבו לא סר מעל חטא ירבעם אשר החטא את ישראל בימי הדם--ההיל יהוה לקצות בישראל וכם חזאל בכל גבול ישראל ³³ מן הירדן מזרחה המשמש את כל ארץ הנלעד הנדי והראובני והמנשי--מערעד אשר על נחל ארנון והנלעד והבשן ³⁴ ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלווא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ³⁵ וישכב יהוא עם אבותיו ויקברו אותו בשמרון וימלך יהואו בנו תחתי

16 וישמו לה ידיים ותבוא דרך מבוֹא הסוסים בית המלך ותומת שם 17 ויכרת יהודא את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצחו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרנו לפני המזבחות ושם הכהן פקדת על בית יהוה 19 ויקח את שדי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים 20 וישmach כל עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המתו בחרב בית מלך (המלך) 21 בן שבע שנים יהואש במלךו

13 בשנה עשרים ושלש שנה ליהואש בן אחיהו מלך יהודה-מלך יהואחו בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה 2 ויעש הרע בעני יהוה וילך אחר חטא ריבעם בן נבט אשר החטא את ישראל-לא סר ממנה 3 ויהר אף יהוה בישראל ויתنم ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בן חזאל-כל הימים 4 ויהל יהואחו את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם 5 וויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחית יד ארם וישבו בני ישראל באלהיהם כתmol שלשים 6 אך לא סרו מחתאת בית ירבעם אשר החטא את ישראל-בנה הילך ונם האשרה עד מה שמרון 7 כי לא השair ליהואחו עם כי אם המשים פרשים ועשרה רכוב ועשרה אלף רגלי כי אבדם מלך ארם וישם כעפר לדש 8 ויתר דברי יהואחו וכל אשר עשה נגבורתו הלוּא הם כתובים על ספר

יהוה 22 ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני המלך ותומת שם 17 ויכרת יהודא את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצחו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרנו לפני המזבחות ושם הכהן פקדת על בית יהוה 19 ויקח את שדי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים 20 וישmach כל עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המתו בחרב בית מלך (המלך) 21 בן שבע שנים יהואש במלךו

12 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש ורביעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע 2 ויעש יהואש הייש בעני יהוה כל ימיו אשר הורחו יהודע הכהן 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקרים בבמות 4 ויאמר יהוא אל הכהנים כל כספ הקדשים אשר יובא בית יהוה כספ עובר-איש כספ נפשות ערכו כל כספ אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה 5 יקחו להם הכהנים איש מאות מכרו והם יהוקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדך 6 ויהיו בשנת עשרים ושלש שנה-מלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית 7 ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מודיע אינכם מוחזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כספ מאות מכריכם כי לבודק הבית תתנהו 8 ויאתו הכהנים לבלוּי קחת כספ מאות העם ולבלתי חזק את בדק הבית 9 ויקח יהודע הכהן ארון אחד ויקב חרב בטלתו ויתן אותו אצל המזבח בימין (מיימן) בכוּא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שMRI הספ את כל הכספ המובא בית יהוה 10 ויהיו כראותם כי רב הכספ בארון ויעל ספר מלך והכהן חנдол ויצרו וימנו את הכספ הנמצא בית יהוה 11 ונגנו את הכספ המתכוּן על יד (ידי) עשי המלאה הפקדים (המפקדים) בית יהוה וויצוּהו לחרשי העז ולבני העשימים בית מלכים ב

היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלים ושם אמו יהודין (יהודה) מן ירושלים 3 ויעש הישר בעני יהוה- רק לא כדור אביו כלל אשר עשה יהושע אביו עשה 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקדמים בבמות 5 ויהי כאשר חוקה הממלכה בידו ויק את עבדיו המכימים את המלך אביו 6 ואת בני המכימים לא המית ככהוב בספר תורה משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו לאבות על בניים ובנים לא יומתו על אבות- כי אם איש בחטא ימות (יומת) 7 והוא הכה את אדום בני המלח (מלח) עשרה אלף ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקחאל עד היום הזה או שלח אמץיה מלאכים אל יהושע בן יהואז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים 9 וישלח יהושע מלך ישראל אל אמץיה מלך יהודה לאמר החות אשר לבנון שלח אל הארו אשר לבנון לאמר תננה את בתק לבני לאשה ותעביר חיות השדה אשר לבנון ותרמס את החות 10 הכה הכה את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בכיתך ולמה תתרנה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמק 11 ולא שמע אמץיה ויעיל יהושע מלך ישראל ויתרא פנים הוא ואמץיה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה 12 ווינגע יהודה לפני ישראל וינסוא איש לאלהו 13 ואת אמץיה מלך יהודה בן יהושע בן אחוזיה חפש יהושע מלך ישראל- בכית שמש ויבאו (ויבא) ירושלים וופרץ בחומת ירושלים בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה 14 ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאוצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה 15 ויתר דברי יהושע אשר עשה גבורתו ואשר נלחם עם אמץיה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים- למלך ישראל וישכב יהושע עם אביו ויקברבו בשמרון וימלך יהושע בן תחתיו 16 יהושע בן יהואז בן יהודין ויקבר בשמרון עם מלכי יהודה מלך יהודה ויקח את הערים מיד בן הדר וישב יהושע בן יהואז בן יהודין ויקח את הדר בנו תחתיו 17 בן חואל אשר לקח מיד יהודין אביו במלחמה של פעמים הכהו יהושע וישב את ערי ישראל

14 בשנת שרים ליהושע בן יהואז בן יהודין מלך יהודה 2 בן עשרים וחמש שנה

מלך יהודה ¹⁹ ויקשרו עליו קשר בירושלים וינם לבשיהם ווישלחו אחריו לכישה וימתחו שם ²⁰ וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלים עם אבותיו בעיר דוד ²¹ ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אותו תחת אביו אמציהו ²² הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחריו שכט המלך עם אבותיו בשת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה-מלך-מלך בן יואש מלך ירושלים בשרמןון ²³ ארבעים וארבעה שנה ²⁴ ויעש הרע בעני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ²⁵ הוא השיב את נבול ישראל מלכוא חמת עד ים הערבה-כבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדיו יונה בן אמתי הנביא אשר מנת החפר ²⁶ כי ראה יהוה את עני ישראל מריה מאד ואפס עזרו ואפס עזוב ואין עז לישראל ²⁷ ולא דבר יהוה-למחות את יואש נלهم ואשר השיב את دمشق ואת חמת ליהודה אשר נלهم וויתר דבורי ירבעם וכל אשר עשה ונבורתו בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים- ²⁸ למלך ישראל ²⁹ ווישכב ירבעם עם אבותיו עם מלכי ישראל ומלך זכריה בנו תחתיו

15 בששת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה ² בן ששה שנים היה במלכו וחמש ותשים שנה מלך בירושלים שם אמו יכליהו מירושלים ³ ויעש היישר בעני יהוה בכל אשר עשה אמציהו אביו ⁴ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקטרים בבמות ⁵ ווינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו וישב בבית החפשית יותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ ⁶ ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים-מלך יהודה ווישכב עזריה עם אביו ויקברו אותו עם אביו בעיר דוד ומלך יותם בן תחתיו ⁸ בששת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשרמןון- ששה חדשים ⁹ ויעש הרע בעני יהוה כאשר עשו

המלך וישלח למלך אשור שחר⁹ ויישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה קירה ואת רצין החmitt¹⁰ וילך המלך אחו לקראת גנלת פלאסר מלך אשור דומשך וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחו אל אוריה הכהן את דמותה המזבח ואת הבניינו- לכל מעשיהם¹¹ וויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחו מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחו מדמשק¹² וויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו¹³ ויקטר את עלותו ואת מנתתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמיים אשר לו על המזבח¹⁴ ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פניו הבית מבין המזבח ומבחן בית יהוה ויתן אותו על ירך המזבח צפונה¹⁵ וויצחו (יצוחה) המלך אחו את אוריה הכהן לאמור על המזבח הנדול הקטר את עלה הבקר ואת מנתה הערב ואת עלה המלך ואת מנתו והכל מנתתו ואת עלה כל עם הארץ ומנתם ונסכהם וככל דם עליה וככל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר¹⁶ וויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחו¹⁷ וויקצץ המלך אחו את המנסרות המכוניות ויסר מעלייהם ואתה (את) הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אותו על מרצפת אבנים¹⁸ ואת מיסך (מוסך) השבת אשר בנו בכית ואות מבוא המלך החיצונה-حسب בית יהוה מפני מלך אשור¹⁹ יותר דברי אחו אשר עשה הלאם כותבים על ספר דברי הימים-מלך יהודה²⁰ וישכב אחו עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו

17 בשנת שתים עשרה לאחו מלך יהודה מלך השען בן אלה בשמרון על ישראל-תשע שנים² וויעש הרע בעני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו³ עליה שלמןאנסר מלך אשור ויהי לו חזען עבד וישב לו מנזחה⁴ וימצא מלך אשור בחושע קשר אשר שלח מלכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנהה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרכו מלך אשור ויאסרו בית כלא⁵ ויעל מלך אשור בכל

ספר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בימי פקח מלך ישראל בא גנלה פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדר שאות חצור ואת הנלעד ואת הנללה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה³⁰ ויקשר קשר הוועש בן אלה על פקח בן רמיהו וכיהו וימותחו וימלך תחתיו-בשנת עשרים ליהם בן עיה³¹ וויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כותבים על ספר דברי הימים-מלך ישראל ישראל³² בשנת שתים לפקח בן רמיהו מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה³³ בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק³⁴ וויעש השר בעני יהוה בכל אשר עשה עזיהו אביו עשה³⁵ רק הכנות לא סרו-עד העם מזבחים ומתקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה-העלון³⁶ וויתר דברי יותם אשר עשה הלאם כותבים על ספר דברי הימים-מלך יהודה יהודא³⁷ בימים הים-החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן רמיהו³⁸ ווישכב יותם עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו וימלך אחו בנו תחתיו

16 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמיהו מלך אחו בן יותם מלך יהודה² בן עשרים שנה אחו במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה היישר בעני יהוה אלהי-כבוד אביו³ וילך בדרך מלכי ישראל ונם את בנו העביר באש כתובות הגנים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל⁴ וויזבח ויקטר בבמות ועל הנבעות ותחת כל עץ רענן⁵ איז עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמיהו מלך ישראל ירושלם-למלחמה ויצרו על אחו ולא יכול להלחם⁶ בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לאرم וינשל את היהודים מאילותות וארמיים (ואדמים) באו אילה וושבו שם עד היום הזה⁷ ווישלח אחו מלכים אל תגלת פלסר מלך אשר לאמור עברך ובנק אני עליה והושענו מכה מלך ארם ומוף מלך ישראל הנקומים עלי⁸ ויקח אחו את הכסף ואת הוהב הנמצא בית יהוה ובאזורות בית

הארץ ויעל שמרון ויצר עלייה שלש שנים 6 בשנה התשעית להושע לכה מלך אשר שמרון ייגל את ישראל אשרה וישב אותם בחלח ובחוור נהר גוזן- ועריו מדי 7 ויהו כי חטא בני ישראל ליהוה אליהם המעליה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים ויראו אליהם אחרים 8 וילכו בחוקות הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלך ישראל אשר עשו 9 ויחפהו בני ישראל בדברים אשר לא כן על יהוה אליהם ויבנו להם במוות בכל ערים ממנדל נוצרים עד עיר מבדר 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה נבאה ותחת כל עץ רענן בויקטרו שם בכל במוות כנויים אשר הנלה יהוה מפנים ויעשו דברים רעים להכיעים את יהוה 11 ויעבדו הנללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר זהה 12 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נבייו (نبيיא) כל חזזה לאמר שבו מדריכים הרעים ושמרו מצותי חזקוי כבל ההוראה אשר צויתו את אביהם- ואשר שלחתי אליהם ביד עבדי הנבאים 14 ולא שמעו ויקשו את ערכם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהים 15 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיר בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחריו הגויים אשר סביכתם אשר צוה יהוה אתם לבלו עשות כהם 16 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהים ויעשו להם מסכה שניים (שני) ענלים ויעשו אישרה ווישתחוו לכל צבא השמיים ויעבדו את הבعل 17 ויעבירו את בניהם ובנותיהם באש ויקסמו כסמים ווינחשו וויתמכו לעשות הרע בעני יהוה- להכיעסו 18 וויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעלה פניו לא נשא רק שבט יהודה בלבד 19 נם יהודה- לא שמר את מצות יהוה אלהים וילכו בחוקות ישראל אשר עשו 20 וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנים ביד שיסים- עד אשר השליכם מפני נזקי קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את רבים בן נבט וידא (ירדח) ירבעם את ישראל מאחריו יהוה והחטיאם חטא נדולה 22 וילכו בני ישראל בכל

אתכם לא תשכחו ולא תיראו אליהם אחרים ³⁹ כי אם את יהוה אלהיכם תיראו--והוא יציל אתכם מיר כל איביכם ⁴⁰ ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים ⁴¹ ויהיו הנזירים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים נם בניהם ובנייהם כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה

בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנים למלך אשר ⁴² יושלח מלך אשר את תרtan ואת רב סריס ואת רבשהה מן לכיש אל המלך חזקיה בחיל כבד-ירושלים ויעלו ויבאו ירושלים ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העלויונה אשר בمسلחת שדה כבש ¹⁸ ויקראו אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקייה אשר על הבית ושבנה הספר ויוואה בן אסף המזוכיר ¹⁹ ויאמר אליהם רבשהה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הנדול מלך אשר מה הבטחו הוה אשר בטהת ²⁰ אמרת אך דבר שפטים--עזה ונכורה למלחה עזה על מי בטחת כי מרדת ביו ²¹ עתה הנה בטהת לך על משענת הקנה הרצוי הוה על מצרים אשר יסמרק איש עלייו ובא בכפו ונקבה בן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו ²² וכי התאמרון אליו יהוה אלהינו בטהנו הלווא הוא אשר הסיר חזקיהו את בטהיו ואת מזוכתו ויאמר ליהודה ולירושלים לפני המזוכת הוה תשתחוו בירושלם ²³ ועתה התהרב נא את אדרני את מלך אשר ואתנה לך אלף סוסים אם תוכל לחתך רכבים עליהם ²⁴ ואיך תשיב את פני פחת אחד עברי אדרני--הקטנים ותבטה לך על מצרים לרכיב ולפרושים ²⁵ עתה המבלעדי יהוה עלייתך על המיקום הוה להשתחו יהוה אמר אליו עלה על הארץ זו את והשוויה ²⁶ ויאמר אליקים בן חלקייה ושבנה ויוואה אל רבשהה דבר נא אל עבדיך ארמיטי--כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמו יהודית באוני העם אשר על החמה ²⁷ ויאמר אליהם רבשהה העל אדרני ואליך שלחני אדרני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים היושבים על החמה לאכל את חריהם (צואתם) ולשותה את שניהם (מיימי רגלייהם) עמכם ויעמד רבשהה ויקרא בקהל גדול יהודית וידבר ²⁸ ויאמר שמעו דבר המלך הנדול מלך אשר כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציג אתכם מידו ³⁰ ואל יבטה אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל צילנו יהוה ולא נתן את העיר הזאת ¹⁶ הכספי הנמצא בית יהוה ובאוצרות בית המלך ¹⁶

18 ויהי בשתה של להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה ² בן עשרים וחמש שנה היה במלךו ועתרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריה ³ וועש הושר בעני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו ⁴ הוא הסיר את הבמות ושבר את המזבח וכרת את האשרה וכחת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההם היו בני ישראל מתקטרים לו ויקרא לנחשתן ⁵ ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו ⁶ וידבק ביהוה לא סר מאחריו ושמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה ⁷ וזה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשר ולא עבדו ⁸ הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת נכוליה מגנ德尔 נצרים עד עיר מבצר ⁹ ויהי בשתה הריבועית למלך חזקיהו--היא השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עללה שלמנאסר מלך אשר על שמרון-- ויצר עלייה ¹⁰ וילכדה מקצה שלוש שנים בשנת ש לחזקיה היה שנתה תשע להושע מלך נכלדה שמרון וויגל מלך אשר את ישראל אשורה ויינח בחלח ובחוור נהר גזון--ווערידי מדי ¹² על אשר לא שמעו בקהל יהוה אלהיהם ויעברו את בירתו את כל אשר צוה משה עבר יהוה ולא שמעו ולא עשו ¹³ ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עלה סנהדריב מלך אשר על כל ערי יהודה הבצורות--ויתפסם ¹⁴ וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשר לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי--את אשר תן עלי איש וישם מלך אשר על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב ¹⁵ ויתן חזקיה את כל הכספי הנמצא בית יהוה ובאוצרות בית המלך ¹⁶

מלך אישור לכל הארץ--להחרים ואותה תנצל ³¹ 12 הצביעו אתם אלהי הנום אשר שחתו אבותי את נזון ואת חין ורץ ובני עدن אשר בתלאש ¹³ או מלך חמת מלך ארדף מלך לעיר ספרוים הנע וועה ¹⁴ ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשחו חזקיהו לפני יהוה ¹⁵ וויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלים לבדך לכל מלכות הארץ ¹⁶ אתה עשית את השמים ואת הארץ ¹⁶ הטה יהוה אונק ושמע פקח יהוה ענייך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים ¹⁷ אמן ויהוה החריבם מלוי אשר את הנום--ויאצם ¹⁸ ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים מהה כי אם מעשה ידי אדם עז ואבן--ויאבדום ¹⁹ ועתה יהוה אליהם הושענו נא מידי וידעו כל מלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך ²⁰ וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללה אליו אל סנחריב מלך אשר שמעתי ²¹ זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון--אחריך ראש הנעה בת ירושלים ²² את מי חרפה וגדרת ועל מי הרימות קול ותשא מרום ענייך על קדרוש ישראל ²³ ביד מלאיך חרפה אדני ותאמר ברכב (ברכ) רכבי אני עלייתו מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת אריזו מבוחר בראשיו ואבואה מלון קזה יער כרמלו ²⁴ אני קרתי ושתיתי לשא מרים ואחרב בcpf פעמי כל יאדי מצור ²⁵ הלא שמעת למרחוק אתה עשית לימי קדם ויצרתי עתה הביאתיה--ותהי להשות נלים נצים ערים בצרות ²⁶ וישbihן קצרי יד--חתו ויבשו הוי עשב שדה וירק דשא חציר גנות וshedפה לפני קמה ²⁷ ושבתק וצאתך ובאך ידעתו ואת התרנוך אליו ²⁸ יען התרנוך אליו ושאנך עליה באוני--ושמתי חхи באפק ומגניב בשפטיך ושבתק בדרך אשר באתה בה ²⁹ זה לך האות--אכל השנה ספיח ושבנה השנית סחיש ובשנה השליישית ורעו וקצדו ונטעו קרמים--וأكلו פרים ³⁰ ויספה ביד מלך אשר ³¹ הנה אתה שמעת את אשר עשו

מלך אשר עשו את ברכה וצאו אליו ואכלו איש גבנו ³² ואיש התנתו ושתו איש מי ברו ³² עד בא ולחתני אתם אל ארץ הארץם ארץ דן ותירוש ארץ לחם וכרים ארץ זית צהר ודבש וחוו ולא תמתו ואל תשמעו אל חזקיהו כי סיתם אתם לאמר יהוה יצילנו ³³ הצלל הצללו אלהי הנום איש את ארצו מיד מלך אשר ³⁴iah אלהי חמת וארדף אלהי ספרוים-- הנע וועה כי הצללו את שמרון מידיו ³⁵ מי בכל אלהי הארץ אשר הצללו את ארצם מידיו כי יציל יהוה את ירושלים מידיו ³⁶ והחרישו העם ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך הוא לא ענהו לא ענהו אלקים ³⁷ ובנה אלקים אשר על הבית ושבנה הספר ויאח בן אסף המזיך אל חזקיהו--קרועי בגדים וינדו לו דברי רבשהה

19 יהו כשמי המלך חזקיהו ויקרע את בנדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה ² וישלח את אלקים אשר על הבית ושבנה הספר ואת זקנוי הכהנים מתקסם בשקים--אל ישעיהו הנביה בן אמוץ ³ ויאמר אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי בא בנים עד משבר וכח אין לולד ⁴ אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי רבקה אשר שלחו מלך אשר אדני לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלתך בעד השארית הנמצאה ⁵ ויבאו עבדי המלך חזקיהו--אל ישעיהו ⁶ ויאמר להם ישעיהו כה אמרון אל אדנייכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו נער מלך אשר אתי ⁷ והני נתן בך רוח ושמע שמעה ושב לארצו והפלתו בחרב בארצו ⁸ וושב רבקה ומצא את מלך אשר נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש ⁹ וישמע אל תרתקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך ושב וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר ¹⁰ כה אמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח בך לא אמר לא נתן ירושלים ביד מלך אשר ¹¹ הנה אתה שמעת את אשר עשו

במעלות אחו אחראני- עשר מעלות ¹² בעת היה
שלוח בראדר בלאון בן בלאון מלך בבל ספרים
ומנה- אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו ¹³ ווישמע
עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף
ואת הזהב ואת הבשימים ואת שמן הטוב ואת בית
כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו בבריתו- ובכל ממשלו ¹⁴
ויבא ישועה הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה
אמרו האנשים האלה ומ אין יבא אליך ויאמר חזקיהו
מארץ רחוקה באו מבבל ¹⁵ ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו אתה כל אשר בביתך ראו- לא היה דבר
אשר לא הראותם באוצרתיו ¹⁶ ויאמר ישועה אל
חזקיהו שמע דבר יהוה ¹⁷ הנה ימים באים ונשא כל
אשר בביתך ואשר אצרו אבטיח עד היום הזה בבלת
לא יותר דבר אמר יהוה ¹⁸ ובמניך אשר יצאו ממק
אשר תולד- יקח (יקחו) והיו סריטים בהיכל מלך
בבל ¹⁹ ויאמר חזקיהו אל ישועה טוב דבר יהוה
אשר דברת ויאמר הלו אם שלום ואמת יהיה בימי
ויתר דברי חזקיהו וכל נבורתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעללה ויבא את הימים העירה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים- למלך יהודה ²¹
וישכב חזקיהו עם אביו ומלך מנשה בנו תחתיו

21 בן שיתים עשרה שנה מנשה במלךו וחמשים
וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמר חפצי בה ²² ויעש
הרע בעני יהוה- כתועבת הגויים אשר הוריש יהוה
מןני בני ישראל ²³ וישוב יובן את הבמות אשר אבד
חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבعل ויעש אשרה כאשר
עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים
ויעבד אתם ²⁴ ובונה מזבחות בבית יהוה אשר אמר
יהוה בירושלם אשום את שמי ²⁵ ויבן מזבחות לכל
צבא השמים בשתי הזרות בית יהוה ²⁶ והעביר את
בנו באש וענן נחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות
הרע בעני יהוה- להכuis ²⁷ ווישם את פסל האשרה
אשר עשה- בביתה אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה
בנו בבית יהוה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי

פליטה בית יהודה הנשאהה- שרש למטה ועשה פרוי
למעלה ²⁸ כי מירושלם יצא שאירית ופליטה מהר
ציוון קנאת יהוה (צבאות) תעשה זאת ²⁹ لكن כי אמר
יהוה אל מלך אשר לא יבא אל העיר הזאת ולא
יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה
³⁰ בדרך אשר יבא בה ישב ואל העיר הזאת לא
יבא נאם יהוה ³¹ וננותי אל העיר הזאת להושיעה-
למעני ולמען דוד עברי ³² ויהי בלילה ההוא ויצא
מלך יהוה ויך במחנה אשר מאה שמנים וחמשה
אלף וישכימו בבקר והנה כלם פנרים מרים ³³ ויעס
וילך וישב סנהדריב מלך אשר וישב בינויה ³⁴ יהו
הוא משחווה בית נסיך אלהו ואדרמלך ושרatz
(בני) הכהן בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך
אסר חדן בנו תחתיו

20 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו
ישועה בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כי אמר יהוה
צו לביתך- כי מות אתה ולא תחיה ² ויסב את פניו
אל חיקור ויתפלל- אל יהוה לאמר ³ אנה יהוה וכבר
נא את אשר התהלך לפני באמת ובלבב שלם
והטוב בעניך עשיתי ויבך חזקיהו בכינור ⁴ יהו
ישועה- לא יצא העיר (חצר) התיכנה ודבר יהוה-
היה אליו לאמר ⁵ שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי
כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את הפלתך
ראיתי את דמעהך הנני רפא לך- ביום השלישי עתלה
מלך אשר אצילד ואת העיר הזאת וננותי על העיר
הזאת- למעני ולמען דוד עברי ⁷ ויאמר ישועה קחו
דבלת תנאים ויקחו וישכמו על השחין ויחי ⁸ ויאמר
חזקיהו ולישועה מה זאת כי ירפא יהוה ליל ועליתו
ביום השלישי בית יהוה ⁹ ויאמר ישועה זה לך
האות מטה יהוה כי עשה יהוה את הדבר אשר דבר
הליך הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות ¹⁰
ויאמר חזקיהו נקל לצל לננות עשר מעלות לא כי
ישוב הצל אחרנית עשר מעלה ¹¹ ויקרא ישועה
הنبي אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדת

22 בן שמנה שנה יASHIHO במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקה ² ויעש הישר בעני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאול ³ ויהו בשמנה עשרה שנה למלך יASHIHO שלח המלך את שפן בן אצליחו בן משלם הספר בית יהוה לאמר ⁴ עללה אל חלקיחו הכהן הנוריל יותם את הכסף המובא בית יהוה--אשר אספו שMRI הספ' מאת העם ⁵ ויתנה (ויתנו) על יד עשי המלאכה המפקדים בכית (בית) יהוה ויתנו אותו לעשי המלאכה אשר בכית יהוה לחזק בדק הבית ⁶ לחרים ולבניים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית ⁷ אך לא יחשב אתם הכספי הנתן על ידם כי באמונה הם עשים ⁸ ויאמר חלקיחו הכהן הנוריל על שפן הספר ספר התורה מצאי ת בבית יהוה ויתן חלקייה את הספר אל שפן ויקראתו ויאבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר על יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה ¹⁰ ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקייה הכהן ויקראתו שפן לפני המלך ¹¹ ויהי כשמי המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בנדוי ¹² ויצו המלך את חלקייה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבר בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשי עבר המלך-- לאמר ¹³ לכו דרשו את יהוה בעדי ובعد העם ובعد כל יהודה על דברי הספר הנמצאה זהה כי נדולה חמת יהודה אשר היא נצחה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עליינו ¹⁴ וילך חלקייו הכהן ואחיקם ועכבר ושפן ועשה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחש שמר הבנדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה ¹⁵ ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו ¹⁶ כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישבו-- את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה ¹⁷ תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הצעני

ישראל אל אשיהם את שמי לעולם ⁸ ולא אסיף להניד רג'ל ישראל מן האדמנה אשר נתנו לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים וכל התורה אשר צוה אתם עברדי משה ⁹ ולא שמעו ויתעם מנסה לעשות את הרע מן הנזירים אשר השמוי יהוה מפני בני ישראל ¹⁰ וידבר יהוה ביד עברדי הנביאים לאמר זו עין אשר עשה מנסה מלך יהודה התעבורה האלה--הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בNELOLIO ¹¹ לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלים ויהודה אשר כל שמיו (שמה) -- תצלנה שני אינוי ¹² ונוטתו על ירושלים את קו שמרון ואת משקלת בית אהאב ומחייתו את ירושלים כאשר ימחה את הצלחת מתחה והפק על פניה ¹⁴ ונטשתו את שארית נחלתו וננתום ביד איביהם והיו לבז ולמשה לכל איביהם ¹⁵ יען אשר עשו את הרע בעני יהו ממעסים ATI--מן היום אשר יצא אבותם מצרים ועד היום הזה ¹⁶ ונום דם נקי שפק מנסה הרבה מאה עד אשר מלא את ירושלים פה להה--לבד מהטהתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעני יהוה ¹⁷ ויתר דברי מנסה וכל אשר עשה וחטאטו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ¹⁸ וושיב מבנה עם אבתו ויקבר בבן ביתו בגין עזא וימלך אמון בנו תחתיו ¹⁹ בין עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלהמת בת חזרון מן יטבה ²⁰ ויעש הרע בעני יהוה ככל הדרך אשר עשה מנסה אביו ²¹ וילך בכל הדרך אשר להם ²² ויעזב את הגללים אשר עבר אביו ויתחו יהוה ²³ ויקשרו עברדי אמון עלייו וימתו את המלך בביתו ²⁴ ויקם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יASHIHO בנו תחתיו ²⁵ ויתר דברי אמון עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ²⁶ ויקבר אותו בקברתו בין עזא וימלך יASHIHO בנו תחתיו

בכל מעשה ידיהם ונצחה חמותי במקום הזה ולא תכבה ¹⁸ ועל מלך יהודה השליח אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל והדברים אשר שמעת ¹⁹ יען לך לבך ותכנע מפני יהוה בשמי אשר דברתי על המקום הזה ועל ישבי יהוה לשמה ולקלה ותקרע את בנדיך ותבכה לפניי וגם אני שמעתי נאם יהוה ²⁰ לכן נני אספכ על אביתך ונאספת אל קברותיך בשלום ולא תרainer ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישבו את המלך דבר

23 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם ² ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישבי ירושלים אותו והכהנים והנביאים וכל העם למק頓 ועד נдол ויקרא באזוניהם את כל דבריו ספר הברית הנמצא בבית יהוה ³ ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה לרכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתו בכל לב ובכל נשך להקים את דבריו הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית ⁴ ויצו המלך את חלקייו הכהן הנдол ואת כהני המשנה ואת שמרי הספ להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמיים וישראל מוחץ לירושלים בשדרות קדרון ונשא את עפרם בית אל ⁵ והשבית את הרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר ברים בערי יהודה ומסבי ירושלים ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמולות ולכל צבא השמיים ⁶ ויצא את האשרה מבית יהוה מוחץ לירושלים אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישליך את עפרה על קבר בני העם ⁷ וויתץ את בית הקדרים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארנות שם בתים-- לאשרה ⁸ ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הרים אשר נתנו מלכי יהודה ויטמא שבע ונחץ את במות השערים אשר פחה שער יהושע שער העיר אשר על שמאול איש בשער העיר ⁹ אך לא יעלו כהני הרים אל מזבח יהוה בירושלים כי אם

モאָב וְאֶת גָּדוֹר בְּנֵי עָמוֹן וַיַּלְחַם בִּיהוּדָה לְהַאֲבִידָה
כָּדָבֶר יְהוָה--אֲשֶׁר דָּבָר בַּיּוֹם עַבְדֵי הַנּוּבָּרִים 3 אֶךָ עַל
פִּי יְהוָה הַיְהוָה בִּיהוּדָה לְהַסִּיר מֵעַל פָּנָיו--בְּחַטָּאת
מְנֻשָּׁה כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה 4 וּגְם דָם הַנְּקִי אֲשֶׁר שָׁפַךְ וַיַּמְלַא
אֶת יְרוּשָׁלָם דָם נְקִי וְלֹא אָבָה יְהוָה לְסָלָח 5 וַיַּתְּרַדֵּר
בְּדָבָר יְהוּקִים וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הַלְאָהָם כְּתוּבִים עַל
סְפִּרְתְּ בְּדָבָר הַיּוֹםִים--לְמַלְכֵי יְהוּדָה 6 וַיַּשְׁכַּב יְהוּקִים
עַם אָבִתוֹ וְיָמָלֵךְ יְהוּקִין בֶּן תְּחִתְיָו 7 וְלֹא הַסִּיף עוֹד
מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְצֹאת מַארְצֹו כִּי לְקַח מֶלֶךְ בְּבֵל מִנְחָל
מִצְרָיִם עַד נֶהָרָה פְּרַתָּה כָּל אֲשֶׁר הִיתָּה לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם 8
בְּנֵי שְׁמְנָה עַשְׂרָה שָׁהָה יְהוּקִין בְּמֶלֶכְוֹ וְשָׁלַשָּׁה חֲדָשִׁים
מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם וְשָׁם אָמַנו נְחַשָּׂתָה בַת אַלְנָתָן מִירוּשָׁלָם
וַיַּעֲשֵׂה הַרְּעֵב בְּעַנִּי יְהוָה כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו 10
בַּעַת הַהִיא--עַלְהָ (עַלְוָה) עַבְדֵי נְכַדְּנָצֶר מֶלֶךְ בְּבֵל
יְרוּשָׁלָם וְתָבָא הַעִיר בְּמִצּוֹר טַוְּבָא נְכַדְּנָצֶר מֶלֶךְ
בְּבֵל עַל הַעִיר וְעַבְדֵי צָרִים עַלְיָה 12 וַיַּצֵּא יְהוּקִין
מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל מֶלֶךְ בְּבֵל הָאָוֹם וְעַבְדֵי וְשָׁרֵיו
וְסְרִיסֵּיו וַיִּקְחֵח אָתוֹ מֶלֶךְ בְּבֵל בְּשָׁנָת שְׁמָנָה לְמֶלֶכְוֹ 13
וַיַּוְצֵא מִשְׁם אֶת כָּל אֲוֹצָרוֹת בֵּית יְהוָה וְאֲוֹצָרוֹת בֵּית
הַמֶּלֶךְ וַיִּקְצַּח אֶת כָּל כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמָה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּהִיכָּל יְהוָה כַּאֲשֶׁר דָבָר יְהוָה 14 וְהַגְּלָה
אֶת כָּל יְרוּשָׁלָם וְאֶת כָּל הַשְּׁרִים וְאֶת כָּל נְבוּרֵי הַחֵיל
עַשְׂרָה (עַשְׂרַת) אֶלְפִים גָּוָלָה וְכָל הַחֲרֵשׁ וְהַמְּסִגָּר
לְאֶנְשָׂאָר זָוָלָת דָלָת עַם הָאָרֶץ 15 וַיָּגַל אֶת יְהוּקִין
בְּכָלָה וְאֶת אֶם הַמֶּלֶךְ וְאֶת נְשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת סְרִיסֵּיו וְאֶת
אָוְלֵי (אִילֵי) הָאָרֶץ הַוּלֵךְ גָוָלָה מִירוּשָׁלָם בְּבֵל 16
וְאֶת כָּל אֲנָשֵׁי הַחֵיל שְׁבַעַת אֶלְפִים וְהַחֲרֵשׁ וְהַמְּסִגָּר
אַלְפִי--חַכְלָן נְבוּרִים עַשְׁיָה מִלְחָמָה וַיַּבְיאֶם מֶלֶךְ בְּבֵל
גָוָלָה בְּבֵלָה 17 וַיִּמְלַךְ מֶלֶךְ בְּבֵל אֶת מִתְּנִיהָ דָדוֹ
תְּחִתְיָו וַיַּסֵּב אֶת שְׁמוֹ צְדִקְיָהו 18 בְּנֵי שְׁרִים וְאֶחָת שְׁנָה
צְדִקְיָהו בְּמֶלֶכְוֹ וְאֶחָת עַשְׂרָה שָׁהָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם וְשָׁם
אָמוֹן זְבִּיה (זְבִּיה) בַּת יְרִמְיהוּ מִלְבָנָה 19 וַיַּעֲשֵׂה
הַרְּעֵב בְּעַנִּי יְהוָה כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוּקִים 20 כִּי עַל אֶפְ
יְהוָה הִוָּתָה בִּירוּשָׁלָם וּבִיהוּדָה עַד הַשְּׁלָכוּ אֶת מַעַל
פְּנֵיו וַיִּמְרַד צְדִקְיָהו בְּמֶלֶךְ בְּבֵל

וְאֶת הַיְדָעִים וְאֶת הַתְּרִפְפִים וְאֶת הַגְּלָלִים וְאֶת כָּל
הַשְׁקִיצִים אֲשֶׁר נָרָא בָּאָרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלָם--בָּעָר
יָאִשְׁיהוּ לְמַעַן הַקִּים אֶת דָבָר הַתּוֹרָה הַכְּתָבִים עַל
הַסְּפִר אֲשֶׁר מַצָּא חַלְקִיּוֹ הַכָּהֵן בֵּית יְהוָה 25 וְכָמָה
לֹא הִיָּה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל יְהוָה בְּכָל לְבָבוֹ
וּבְכָל נְפָשׁוֹ וּבְכָל מַאֲדוֹ--כָּכָל תּוֹרָת מָשָׁה וְאַחֲרֵיו לֹא
קָם כָּמָה 26 אֶךָ לֹא שָׁב יְהוָה מִהְרָן אֶפְוֹ הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר
חַרְחָה אֶפְוֹ בִּיהוּדָה--עַל כָּל הַכְּעָסִים אֲשֶׁר הַכְּעָסִים
מְנֻשָּׁה 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה נָם אֶת יְהוּדָה אָסִיר מֵעַל פְּנֵי
כָּאֶשֶׁר הַסְּרָתִי אֶת יִשְׂרָאֵל וְמִאֵסֵת אֶת הַעִיר הַזֹּאת
שְׁמֵי שֵׁם 28 וַיַּתְּרַדֵּר דָבָר יְהוּדָה אֲשֶׁר שָׁב עַל הָלָא
הַסְּפִר עַל סְפִר דָבָר הַיּוֹםִים--לְמַלְכֵי יְהוּדָה 29
בִּימְיוֹ עַלְהָ פְּרֻעָה נְכָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם עַל מֶלֶךְ אֲשֶׁר--
עַל נֶהָרָה פְּרַת וְיָלֵךְ הַמֶּלֶךְ יָאִשְׁיהוּ לְקַרְאָתוֹ וַיִּמְתַּהוּ
בְּמַנְדָו כָּרָאָתוֹ אֶת 30 וַיַּרְכְּבָהוּ עַבְדֵי מַתְמַנְדָו
וַיַּבְּאָהוּ יְרוּשָׁלָם וַיַּקְרְבָהוּ בְּקַבְרָתוֹ וַיַּקְרַב עַם הָאָרֶץ
אֶת יְהוּאָחוֹן בֶן יָאִשְׁיהוּ וַיִּמְשַׁחַו אֶת 31 וַיִּמְלַיכֵו אֶת הַתָּחָת
אֶבְיוֹ 31 בְּנֵי עָשָׂרִים וְשָׁלַשׁ שָׁהָה יְהוּאָחוֹן בְּמֶלֶכְוֹ וְשָׁלַשׁ
חֲדִישִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם וְשָׁם אָמַנו חִמּוֹתָל בַּת יְרִמְיָהוּ
מִלְבָנָה 32 וַיַּעֲשֵׂה הַרְּעֵב בְּעַנִּי יְהוָה כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶבְיוֹ
וַיַּאֲסַרְדוּ הַרְּעֵב נְכָה בְּרַבֵּלה בָּאָרֶץ חַמָּת בְּמֶלֶךְ
(מֶלֶךְ) בִּירוּשָׁלָם וַיַּתְּן עַל הָאָרֶץ מֵאָה כָּכָר
כְּסָף וְכָכֶר זְהָב 34 וַיִּמְלַךְ פְּרֻעָה נְכָה אֶת אֲלִיקִים בְּנֵי
יָאִשְׁיהוּ אֶבְיוֹ וַיִּסְבֶּן שָׁמוֹ יְהוּקִים וְאֶת
יְהוּאָחוֹן לְקַח וַיַּבְּאָ מִצְרָיִם וַיִּמְתַּהַת שָׁם 35 וְהַכְּסָף וְהַזְּהָב
נְתַן יְהוּאָחוֹן לְפְרֻעָה--אֶךָ הַעֲרִיךְ אֶת הָאָרֶץ לְתַת אֶת
הַכְּסָף עַל פְּרֻעָה אִישׁ כְּעָרְכוֹ נְגַשָּׁת הַכְּסָף וְאֶת
הַזְּהָב אֶת עַם הָאָרֶץ לְתַת לְפְרֻעָה נְכָה 36 בְּנֵי עָשָׂרִים
וְחִמּוֹתָל הַזְּהָב שְׁנָה יְהוּקִים בְּמֶלֶכְוֹ וְאֶחָת עַשְׂרָה שָׁהָה
בִּירוּשָׁלָם וְשָׁם אָמוֹן זְבִּיה (זְבִּיה) בַּת פְּדִיה מִן
רוֹמָה 37 וַיַּעֲשֵׂה הַרְּעֵב בְּעַנִּי יְהוָה כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶבְיוֹ
24 בִּימְיוֹ עַלְהָ נְכַדְּנָצֶר מֶלֶךְ בְּבֵל וְיָהִי לֹ
יְהוּקִים עַבְדֵשׁ שָׁלַשׁ שָׁנִים וַיִּשְׁבַּן וַיִּמְרַד בְּוֹ 2 וְיִשְׁלַח
יְהוָה בְּוֹ אֶת גָּדוֹרִי כְּשָׂדִים וְאֶת גָּדוֹרִי אֶרְם וְאֶת גָּדוֹרִי

אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פנו המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש עם הארץ הנמצאים בעיר ²⁰ ויקח אתם נבזורה דין רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלטה ²¹ ויקח אתם מלך בבל וימיתם ברבללה בארץ יוניל יהודה מעלה אדמתו ²² והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבכדנאצ'r מלך בבל-ויפקד עליהם את גודליךו בן אחיקם בן שפן ²³ ווישמעו כל שרי המלחים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גודליךו ויבאו אל גודליךו המצחפה ווישמעאל בן נתניה וויחנן בן קרח ושריה בן תנחתה הנטפות ואזניהו בן המעכתה-המונה ואנשיהם ²⁴ וישבע להם גודליךו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבר הכהדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל-ויטב لكم ²⁵ ויהי בחדר השבעי בא ישמعال בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אותו ויקו את גודליךו וימתה ואת היהודים ואת הכהדים אשר היו אותו במצפה ²⁶ ויקמו כל העם מקטן ועד נדול ושרי המלחים ויבאו מצרים כי יראו מפני כהדים ²⁷ ויהי בשלשים ושבע שנה לננות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדר נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה--מבית כלל ²⁸ וידבר אותו טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אותו בבל ²⁹ ושנא את בנדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כלימי חייו ³⁰ וארכחו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך--דבר יום ביום כלימי חייו אשר התייעזה למלךו בחדר העשרי בעשור לחדר בא נבכדנאצ'r מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקהיו ³¹ בתשעה לחדר ויהוק הרעב בעיר ולא היה לחם עם הארץ ³² ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החומות אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה ³³ וירדפו חיל כהדים אחר המלך ווישנו אותו בערבות ירחו וכל חילו--נפכו מעליו ³⁴ וויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלטה וידברו אותו משפט ³⁵ ואת בני צדקהזו שהטו לעניינו ואת עני צדקהזו עוזר ויאסרו בנהشتום ויבאחו בבל ³⁶ ובחרש החמייש' שבעה לחדר--היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצ'r מלך בבל בא נבזורה דין רב טבחים עבר מלך בבל--ירושלם ³⁷ ווישרפ' את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלם סביב--נתכו כל חיל כהדים אשר רב החומת ירושלם ותבוקע כל בול שרפ' באש ³⁸ ואת כל בתיהם ירושלם ואת כל בית נדול שרפ' באש ³⁹ ואת נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמוני--הנלה נבזורה דין רב טבחים ⁴⁰ ומדלת הארץ השair ר' טבחים לכרמים וליגבים ⁴¹ ואת עמודי הנחתה אשר בית יהוה ואת המנכחות ואת ים הנחתה אשר בביה יהוה--שברו כהדים ווישאו את נחתם בבל ⁴² ואת הסירת ואת הייעם ואת המזמרות ואת הכהפות ואת כל קל' הנחתה אשר ישרתו בם--לקחו ⁴³ ואת המחותות ואת המורקות אשר יחב' ואשר כסף כסף--לקח רב טבחים ⁴⁴ העמודים שניים הים האחד והמנכות אשר עשה שלמה לבית יהוה--לא היה משקל לנחתה כל הכלים האלה ⁴⁵ שמנה עשרה אמה קומות העמוד האחד וכתרת עלייו נחתת וקומות הכתרת שלש אמה (אמות) ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחתה וכאללה לעמוד השני על השבכה ⁴⁶ ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן משנה ואת שלשת שמרי הספר ⁴⁷ ומן העיר לכה סריס אחד

לכן נאם האדון יהוה צבאות--אביר ישראל הוי
אנחן מצרי ואנקמה מאובי ²⁵ ואשיבה ידי עלייך
ואצרכ בכר סגינך ואסירה כל בדיליך ²⁶ ואשיבה
שפטיך כבראשנה ויעזיך כבתחלה אחריו כן יקרה
לך עיר הצדק-קריה נאמנה ²⁷ ציון במשפט תפדה
ושביה בצדקה ²⁸ ושבך פשעים וחטאיהם יתדו ועובי
יהוה ייכלו ²⁹ כי ישבו מאילים אשר המדרתם וההפרדו-
המגנות אשר בחרתם ³⁰ כי תהיון אלה נבלת עליה
וכננה אשר מים אין לה ³¹ והיה החסן לנערת ופעלו
לניצוון ובערו שניהם יתדו ואין מכבה

2 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודת
ירושלים ² והיה באחרית הימים נכוון יהוה הר בית
יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונחרו אליו כל
הנויים ³ והלכו עמיים רבים ואמרו לנו וועל אל
הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדריכיו ונלכה
בארכתו כי מצוין תצא תורה ודבר יהוה מירושלים ⁴
ושפט בין הנויים והוכיח לעםם ריבים וכתחו חרבותם
לאתים וחניתותיהם למזרמות--לא ישא נוי אל נוי
חרב ולא ילמדו עוד מלחתה ⁵ בית יעקב--לכו ונלכה
באור יהוה ⁶ כי נטהטה עמק בית יעקב--כי מלאו
מקדם ועננים כפלשתים ובילדיו נקרים ישפיקו ⁷
וותמלא ארציו בסוף זהוב ואין קצה לאוצרתו ותמלא
ארציו סוסים ואין קצה למכבתו ⁸ ותמלא ארציו
אלילים למשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אכבעתו ⁹
וישח אדים וישפל איש ואל תשא להם ¹⁰ בוא בצד
והתמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו ¹¹ עני
נכחות אדים שפל ושה רום אנשים ונשגב יהוה לבודו
ביום ההוא ¹² כי יום ליהוה צבאות על כל הארץ--ורם
על כל נשא ושפלו ¹³ על כל ארץ הלבנון הרמים
ו הנשאים ועל כל אלוני הבשן ¹⁴ ועל כל ההרים
הרמים ועל כל הנבעות הנשאות ¹⁵ ועל כל מגדל גבנה
על כל חומה בצורה ¹⁶ ועל כל אניות תרשיש ועל
כל שכיות החמדה ¹⁷ ושה נבעות האדים ושפלו רום
אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא ¹⁸ והאלילים
כליל יחלף ¹⁹ ובאו במערות צרים ובמחילות עפר-

1 חיוון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודת
וירושלים--בימי עזיהו יותם אחיו יחזקיהו מלכיה יהודת
שמעו שמיים והאוני ארץ כי יהוה דבר בניהם גדלתו
ורוממתו והם פשעו כי ידע שור קנהו וחמור אבוס
בעלו ישראל לא ידע עמי לא התבונן ⁴ הוי נוי חטא
עם כבד עון--זרע מרעם בניהם משחיתום עזבו את
יהוה נאצוו את קדוש ישראל--נורו אחר ⁵ על מה
תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחהיל וככל לבב דוי ⁶
מקף רגל ועד ראש אין בו מותם פצע וחוורה ומכה
טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן ⁷ וארככם
שממה עיריכם שרפאות אש אדרמתכם לננדכם זרים
אכלים אתה ושממה כמחפה זרים ⁸ ונונתרה בת ציון
כסכה בכרם כמלניה במקשה כעיר נצורה ⁹ לול
יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט--כסdem הינו
לעمرה דמיינו ¹⁰ שמעו דבר יהוה קצני סdem האזינו
תורת אלהינו עם עמלה ¹¹ למזה לי רב ובחיכם יאמר
יהוה שבת עולות אילים וחלב מריאים ודם פרים
ובכשים ועתודים לא חפצתי ¹² כי תבא לראות פני--
מי בקש זאת מידכם רמס הצרי ¹³ לא תוסיפו הביא
מנחת שוא--קטרת התועבה היא לי חדש ושבת קרא
מרקא לא אוכל און ועכירה ¹⁴ חדשים ומועדיםיכם
שנאה נפשי הוי עלי לטרח נלאיתו נשא ¹⁵ ובפרשכם
כפיכם ועלים עני מכם--גס כי הרבה תפלה איני
שמע ידים דמים מלאו ¹⁶ רחציו הזווכי--הסירו רע
מעליכם מנדר עני חדרו הרע ¹⁷ למדדו הימב דרש
משפט אשרו חמוין שפטו יותם ריבו אלמנה ¹⁸ לכון נא
ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג
ילבנו אם יאדימו כחולע כצמר יהיו ¹⁹ אם האבו
ושמעתם--טוב הארץ תאכלו ²⁰ ואם תמאנו ומריתם--
חרב תאכלו כי פי יהוה דבר ²¹ איך היה לזונה
קריה נאמנה מלאת משפט צדק ילין בה--ועתה
מרצחים ²² כספר היה לסינים סבאך מהול בימים ²³
שריך סורדים וחבריו גובים--כללו אהב שחד ורדף
שלמים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם

מפני פחד יהוה ומחרדר גאננו בקומו לערץ הארץ-
20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת
אלילי זהבו--אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות
ולעתלים ²¹ לבוא בנקודות הצרים ובסעפי הסלעים-
-מפני פחד יהוה ומחרדר גאננו בקומו לערץ הארץ ²²
חרלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במא נחשב
הוא

4 והחוויקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר
לחמננו נאכל ושמלטנו נלבש רק יקרא שמק עליינו-
-אסף חרפתו ² ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי
ולכבוד ופריה הארץ לנאון ולהפארת לפולשת ישראל
3 והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים--קדוש אמר
לו כל הכתוב לחים בירושלים ⁴ אם רחץ אדרי את
צאת בנות ציון ואת דמי ירושלים ידיח מקרבה--ברוח
משפט וברוח בער ⁵ ובברא יהוה על כל מכון הר ציון
ועל מקראה ענן וום ועשן וננה אש להבה להלה כי
על כל כבוד חפה ⁶ וסכה תהייה לצל יומם מהרב
ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר

5 אשרה נא לידיידי שירות דודי לכרמו כרם היה
ליידיידי בקרנו בן שמן ² ויעזקחו ויסקלחו ויטעהו שرك
ויבן מגדל בתוכו וgom יקב החבבו ויקו לעשות ענבים
ויעש באשים ³ ועתה יושב ירושלים ואיש יהודה--
שפטו נא ביני ובין כרמי ⁴ מה לעשות עוד לכרמי
ולא עשיתו בו מודיע קויתו לעשות ענבים ויעש באשים
5 ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי
הסר משוכתו והיה לבער פרץ נdroו והיה למרמס
6 ואשיתו בטה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר
ושית ועל העבים אצוה מהמתיר עליו מטר ⁷ כי כרם
יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נתע שעשוינו
יוקו למשפט והנה משפה לצדקה והנה צעה ⁸ הוי
מניעי בית בכית--שרה בשדה יקריבו עד אף מקום
והושבתם לבדכם בקרב הארץ ⁹ באוני יהוה צבאות
אם לא בתים רבים לשמה יהו--גדלים וטוביים מאין
יושב ¹⁰ כי עשרה צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמר
יעשה איפה ¹¹ והוא משכימי בפרק שכיר רדרפו מאחריו
בנפש יין ידרליים ¹² והיה כנור ונבל תפ וחליל ויין--

3 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלים
ומיודה משען ומשלנה כל משען לחם וכל משען
מים ² גיבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם זוקן
3 שר חמשים ונשוא פנים ווועץ וחכם בראשים ונבון
לחש ⁴ ונתני נערם שרים ותעלולים ימשלו בם
5 ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירחהבו הנער
בזקן והנקללה בוכבד ⁶ כי יחש איש באחיו בית
אביו שללה לכיה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת
תחת ירך ⁷ ישא ביום ההוא לא אמר לא אהיה חבש
ובכיתוי אין לחם ואין שללה לא חשימי קצין ⁸
כי כשלה ירושלים ויהודיה נפל כי לשונם ומעליהם
אל יהוה לмерות עני כבודו ⁹ חכרת פניהם ענתה בם
וחמתם כסדם הנגידו לא כחדו אויל נפשם כי גמלו
להם רעה ¹⁰ אמרדו צדיק כי טוב כי פרוי מעליהם
יאכלו ¹¹ אויל לרשות רע כי גמול ידיו יעשה לו ¹² עמי
גנשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים
ודרך ארכחיך בלו ¹³ נצב לרייב יהוה ועמד לדין
עמים ¹⁴ יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו ואתם
בעתרם הכרם נולת העני בבתיכם ¹⁵ מלכם (מה
לכם) תדכו עמי ופוי עניהם תחנו נאם אדרני יהוה
צבאות ¹⁶ ויאמר יהוה יען כי נבחו בנות ציון ותלכנה
נטוות (נטויות) גנון ומשקרות עיניהם הליך וטפה
תלכנה וברגנליה תעסנה ¹⁷ ושפה אדרני קדרך
בנות ציון ויהות פתחן יערה ¹⁸ ביום ההוא יסיר
אדני את תפארת העסים והשביסים--והשחרנים ¹⁹
הנטפוות והשירות והרעלות ²⁰ הפארים והצדדות
והקשרים ובתי הנפש והלהחים ²¹ הטעות וונמי
האף ²² המחלצות והמעטפות והמטפוחות והחריטים

משתיהם ואת פעול יהוה לא יביטה ומעשה ידיו לא ראו 13
 יושב כי את המלך יהוה צבאות--ראו עיני 6 ויעוף אליו
 אחד מן הרופים ובידיו רצפה במלקיהם--לקח מעל
 המזבח 7 ווינע על פי--ויאמר הנה נגע זה על שפטיך
 וסר עונך וחטאך תכפר 8 ואשמע את קול אדני אמר
 את מי אשלח וממי י└ך לנו ואמר הנהו שלחני 9 ויאמר
 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמו ואל תבינו ורא
 ראו ואל תדרעו 10 המשמן לב העם הזה ואזינו הכביד
 ועינוי השע פן יראה בעינו ובאינו ישמע ולבבו בין
 ושב--ורפא לו 11 ואמר עד מתי אדרני ויאמר עד אשר
 אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה
 השאה שמה 12 ורחק יהוה את האדים ורבה העזובה
 בקרב הארץ 13 ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער
 כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבתם~-זרע קדש
 מצבתה

7 ויהי בימי אחו בן יותם בן עזיהו מלך יהודה
 על רצין מלך אדים ופקח בן רמילייח מלך ישראל
 ירושלים למלחמה עלייה ולא יכול להלחם עלייה 2
 וינד לבית דוד לאמר דוד לאמר נהה אדים על אפרים וינע לבבו
 וללבumo כנوع עצי יער מפני רוח 3 ויאמר יהוה אל
 ישעיהו צא נא לקראת אחו אתה ושאר ישוב בנק אל
 קצח תעלת הברכה העליונה--אל מסתה שדה כוכב
 4 ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל
 ירך משני זנבות האודים העשנים האלה--בחרוי אף
 רצין ואדים ובן רמילייח 5 יען כי עץ עלייך אדים--רעיה
 אפרים ובן רמילייח לא אמר 6 נעלחה ביהודה ונקייננה
 נבקענה אלינו ונמלך מלך בתוכה את בן טבאל 7
 כה אמר אדרני יהוה לא תקום ולא תהיה 8 כי ראש
 אדים דמשק וראש דמשק רצין ובعود ששים וחמש
 שנה יחת אפרים מעם 9 וראש אפרים שמרון וראש
 שמרון בן רמילייח אם לא תאמינו כי לא תאמנו 10
 וויסוף יהוה דבר אל אחו לאמר ושאל לך זאת מעם
 יהוה אליהיך העמק שאליה או הנבה למעלה 11 ויאמר
 אחו לא אשאל ולא אנסה את יהוה 12 ויאמר שמעו נא
 בית דוד המעת מכם הלאות אנשים כי תלאו נם את

שלן גלה עמי מבלדי דעת וכבודו מתי רעב והמוני
 צחה צמא 14 שכן הריחבה שאל נפשה ופערה פיה
 לבלי حق וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה (Sheol h7585)
 15 וישח אדם וישפלו איש ועינוי נבהים חשלנה
 בצדקה זו רודעו כבשיהם בדברם וחרבות מודים נרים
 יאכלו 18 هو משכי העון בחבליו השוא וכעבותה הענלה
 חטאה 19 האמרם ימחר יחוישה מעשהו--למען נראה
 ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל--ונדרה 20 הוא
 האמרם לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור
 לחשך שמים מר למתוק וממתוק למר 21 הוא חכמים
 בעיניהם וננד פניהם נבניהם 22 הו נבורים לשותה יין
 ואנשי חיל למסך שכר 23 מצדיקיו רשות עקב שחר
 וצדקה צדיקים יסרו ממנה 24 שכן כאכל קש לשון אש
 וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהיה ופרחים כאבק
 יעללה כי מסכו את תורה יהוה צבאות ואת אמרת
 קדוש ישראל נאציו 25 על כן חרחה אף יהוה בעמו ויט
 ידו עלו ויכחו וירגנוו החררים ותהי נבליהם כסופה
 בקרב חווותם בכל זאת לא שב אפו וודידתו 26
 ונשא נס לנויים מרחוק ושרק לו מוקצת הארץ והנה
 מהרה קל יבוא 27 אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא
 יישן ולא נפתח אзор חלציו ולא נתק שרווק נעליו 28
 אשר חציו שננוים וכל קשתתו דרכות פרשות סוסיו
 כצר נחשו וגוללו כטופה 29 שנאה לו כלביא וาง
 (ישאג) ככפירים ויניהם ויאחו טרפ ויפליט ואין מציל
 30 וינהם עליו ביום ההוא כנהמתם ים ונכט לארץ והנה
 חשך צר ואור חשך בעריפיה

6 בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדרני ישב על
 כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההייכל 2 שרפים
 עמידים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתיים
 יססה פניו ובשתיים יססה רגלו--ובשתיים יעופף 3
 וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
 מלא כל הארץ כבודו 4 ווינעו אמות הספים מוקול
 הקורא והביה ימולא עשן 5 ואמר אויל כי נרמותיו כי

כי עמו אל ¹¹ כי כה אמר יהוה אליו כחזקת היד
וישרני מלכחת בדרך העם הזה לאמר ¹² לא אמרו
אשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא
תיראו ולא תעריצו ¹³ את יהוה צבאות אותו מקדשו
והוא מוראכם והוא מערצכם ¹⁴ והיה למקדש ולאבן
ונגר ולצורך מכשול לשני בתיה ישראל לפח ולמוקש-
למושב ירושלים ¹⁵ וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו
ונוקשו ונלכדו ¹⁶ צור תערוה החותם תורה בלmedi
וחכיותו ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויי
לו ¹⁸ הנה אני והילדים אשר נתן לי יהוה לאותו
ולמופתים בישראל-עם יהוה צבאות השם בהר
ציוון ¹⁹ וכי אמרו אליכם דרשו אל האבota ואל
הידענים המצפאים ומהנים הלווא עם אל אלהו
ירדרש بعد החיים אל המתים ²⁰ לתורה ולתעודה
אם לא יאמרו בדבר זה אשר אין לו שחר ²¹ ועابر
בנה נקsha ורعب והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו
ובאליהו-ופנה למעלה ²² ואל ארץ בית והנה צרה
וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדחה

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כתעת הראשון הקל
ארצת זבלון וארצת נפתלי והארון הכבד-דרך
הים עבר הירדן גליל הגנים ² העם ההלכים בחשך
ראו אור נдол ישבי הארץ צלמות אור הנה עליהם ³
הרבית הנויל לא (לו) הנגדות השמהה שמהו לפני
כשמחת בקציר כאשר גנויל בחלקם שלל ⁴ כי את
על סבלו ואת מה שיכמו שבט הנשכ-ו-החתת כוים
מדין ⁵ כי כל סאון סאן ברעוש ושמלה מנוללה בדים
והויה לשפה מאכלת אש ⁶ כי ליד ליד לנו בן נתן
לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ
אל גבור אבי עד שר שלום ⁷ ולם רבבה (למרבה)
המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל מלכתו
להכין אתה ולסעדתך במשפט ובצדקה מעטה ועד
עלם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת ⁸ דבר שלח
אדני ביעקב ונפל בישראל ⁹ וידעו העם כלו אפרים
וישוב שמרון בנואה ובנדל לבב לאמר ¹⁰ לבנים
נפלו ונזות נבנה שקמים נדעו וארים נחליף ¹¹ ווישגב

אלהי ¹⁴ לכון יתון אדרני הוא לכם-אות הנה העלמה
הרה וילדה בן וקראת שמו עמו אל ¹⁵ חמאה ורbesch
יכאל-לדעתו מואס ברע ובחר בטוב ¹⁶ כי בטרם
ידע הנער מאס ברע-ובחר בטוב חזוב האדרמה אשר
אתה קץ מפני שני מלכיה ¹⁷ יביא יהוה עלייך ועל עמך
על בית אביך ימים אשר לא באו לימים סור אפרים
מעל יהודת את מלך אשר ¹⁸ והיה ביום ההוא ישרך
יהוה לשוב אשר בקצתו ארי מצרים ולדבורה-אשר
בארץ אשר ¹⁹ ובאו ונחו כלם בנחל הפתות ובנקיקו
הסלעים ובכל הנעצצים ובכל הנהללים ²⁰ ביום
ההוא גנלח אדרני בחתער השכירה בעברוי נהר במלך
אשר את הראש ושער הרגלים ונם את הוקן הספה ²¹
והיה ביום ההוא יהיה איש עגלת בקר ושתי צאן ²²
והיה מרבית עשות חלב-יאכל חמאה כי חמאה ורbesch
יאכל כל הנוטר בקרב הארץ ²³ והיה ביום ההוא-
יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף נפן באלף כסף
לשימר ולשיט יהיה ²⁴ בחצים ובקשת יבוא שמה
כי שמי ושות תהיה כל הארץ ²⁵ ובכל החרדים אשר
בمعدר יעדرون-לא תבוא שמה יראת שמי ושות
והיה לשלוח שור ולמרמס מה

8 ויאמר יהוה אליו קח לך גליון גדויל וכתב עלייו
בחרתן אונוש למהר שלל חשבו ² ואuidה ליעדים
נאמנים-את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו ³
ואקרב אל הנבואה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אליו
קרא שמו מהר שלל חשבו ⁴ כי בטרם ידע הנער
קרא אבי ואמי-ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון
לפניהם מלך אשר ⁵ ויסוף יהוה דבר אליו עוד לאמר ⁶
יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאות
מושוש את רצין ובן רמליהו ⁷ ולכן הנה אדרני מעלה
עליהם את מי הנהר העצומים והרבבים-את מלך
אשר ואת כל כבודו ועליה על כל אפיקיו והלך על
כל נdotותיו ⁸ וחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יניע
והיה מותות כנפיו מלא רחוב ארץ עמו אל ⁹ רעו
עמים וחתו והאוינו כל מרכז הארץ וחתו
התאورو וחתו ¹⁰ עטו עטה ותפר דברו דבר ולא יקום

ירדי עשויתי ובכחמתי כי נבנותי ואסיר נבולת עמים ועתודתיהם (ועתודתיהם) שושתי ואוריד כאביר יושבים 14 ותמצא כן ירי לחיל העמים וכאסף ביצים עזוכות כל הארץ אני אספתו ולא היה נדר נספחה פה ומפצוף 15 היתפאר הנרzon על החצב בו אם יתגadel המשור על מניפו כהניף שבט ואת מרימי כהרים מטה לא עז 16 לבן שליח האדון יהוה צבאות במשמוני-רוון ותחת כברו יקר כיקוד אש 17 והיה אор ישראל לאש וקדשו להבה ובערה ואכללה שיתו ושמירו--בום אחד 18 וכבוד יעדו וכרמלו מנפש ועד בשר יכללה והוא כמסס נסס 19 ושאר עז ערנו מספר יהיו ונער יתבכם 20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטה בית יעקב להשען על מכחו ונשען על יהוה קדוש ישראל--באמות 21 שאר ישוב שאר יעקב--אל גבור 22 כי אם יהיה עמד ישראל כחול הים--שר ישוב בו כליוון חרוץ שופך צדקה 23 כי כליה ונחרצת-אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ 24 לבן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשפט ייכה ומטהו ישא עלייך בדרכ מצרים 25 כי עוד מעט מזער וכלה עצם ואפי על תבליהם 26 ועוזר עלי יהוה צבאות שוט מכח מדין בצוור עורב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים 27 והיה ביום ההוא יסוד סבלו מעלה שכם ועל מעלה צוארך וחבל על מפניהם 28 בא עלי עית עבר במגנון למכש פקריד כליו 29 עברו מעבר נהר נבע מלון לנו חרדת הרמה--גבעת שאול נשאה צהלי קולך בת גלים הקשבי לישה עניה ענתות 30 נדרה מדרמנה ישבי הגבים העיזו 32 עוד הום בנב לעמד ינפף ידו חור בית (בת) ציון נבעת ירושלם 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדרוים והגביהם ישבלו 34 ונקף סבכי העיר בברזיל והלבנון באידר יפול

11 ויצא חptr מגוע יש ונצר משרשיו יפרה 2 ונחה עלי רוח יהוה--רוח חכמה ובינה רוח עצה ונברוה רוח דעת ויראת יהוה 3 והריהו ביראת יהוה ולא

יהוה את צרי רצין עליו ואת איביו יסכסך 12 ארם מקדם ופלתיהם לאחר ייאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אףו ועוד ידו נטויה 13 והם לא שב עד המכחו ואת יהוה צבאות לא דרשו 14 ויכרת יהוה מישראל ראש ונוב כפה ואנמו--יום אחד 15 זקן ונושא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הנוב 16 ויהיו מאשריו העם יהוה מטעים ומאריזו מבלעים 17 על כן על בחורייו לא ישמה אדרני ואת יתמיו ואת אלמנתו לא ירחם--כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אףו ועוד ידו נטויה 18 כי בערה האש רעה שמיר ושית האכל והצת בסבכי העיר ויתאככו נאות עשן 19 בעברה יהוה צבאות נעתם ארץ ויהו העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו 20 וינזר על ימין ורعب ויאכל על שמואל ולא שבעו איש בשער רעעו יאכלו 21 מנשה את אפרים ואפרים את מנשה--יחדרו מהה על יהודה בכל זאת לא שב אףו ועוד ידו נטויה

10 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו להטאות מדין דלים ולגול משפט עני עמי--להיות אלמנות שללים ואת יתומים יבזו 3 ומה העשו ליום פקודה ולשואה ממתקח תבואה על מי תנוסו לעזרה anaה תעבו כבודכם 4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרונים יפלו בכל זאת לא שב אףו ועוד ידו נטויה 5 הוי אשור שbat אפי ומטה הוא בידם עמי 6 בני חנף אשלהנו ועל עם עברתי אצונו--לשלל שלל ולבי בו ולשומו (ולשומו) מרמס כחמר חוץות 7 והוא לא בן ידמה ולביבו לא בן יחשב כי להשמד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט 8 כי יאמר הלא שרי יחודו מלכים 9 הלא ככרכמייש כלנו אם לא כארפר חמת אם לא כדקש שמרון 10 כאשר מצאה ידי לממלכת האليل ופסיליהם מירושלים ומשמרון 11 הלא כאשר עשית לשרון--ולאליהה כן עשה לירושלים ולעכבה 12 והיה כי יבצע אדרני את כל מעשה בהר ציון ובירושלם--אפקד על פרי גדר לבב מלך אשור ועל תפארת רום עניין 13 כי אמר בכח

למראה עיניו ישבות ולא למשמע אוניו יוכיה 4 וشفט
בצדך דלים והוכיה במישור לעוני ארץ והכה ארץ
בשבט פיו וברוח שפטו ימיה רשות 5 והיה צדק
אוור מהנייה והאמונה אוור חלציו 6 ונור זאב עם כבש
ונמר עם גדי ירבץ עגלו וכפיר ומריא ייחדו ונעד קטן
נהג בם 7 ופרה ורב תרעינה יהדו ירבציו ילדייהן
ואריה כבקיר יאלל תבן 8 ושביעש יונק על חור פתן
ועל מאורת צפמוני גמול יהדו 9 לא ירעעו ולא
ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה
כמים לם מcessים 10 והוא ביום ההוא שרש ישי אשר
עמד לנס עמים אליו נוים ידרשו והיתה מנהתו כבוד
בו והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לknנות את
שר עמו- אשר ישאר מאשור וממצדים ומفترוס
ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאי הים 12 ונשא נס
לנויים ואסף נדחו ישראל וניצות יהודה יקbez מרבע
כיפות הארץ 13 וסדרה קנאת אפרים וצרכי יהודה
יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יציר את
אפרים 14 ועפו בכתף פלשתיםימה יהדו יבזו את בני
קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמן משמעתם 15
והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנחר
בעים רוחו והכחו לשבעה נחלים והדריך בנעלים 16
והיתה מסלה- לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר
יהתה לישראל ביום עלהו מארץ מצרים

12 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנתבי ישב
אפק ותנהמוני 2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי
עוי זומרת יה יהוה ויהו לי לישועה 3 וושאבתם מים
בשושן מעוני היושעה 4 ואמרתם ביום ההוא הדרו
ליהוה קראו בשמו הודיעו בעם עלייתו הוציאו כי
שגב שמו 5 זמרו יהוה כי נאות עשה מידעת (מודעת)
זאת בכל הארץ 6 צהלי ורני יושבת ציון כי גدول
בקרכך קדוש ישראל

13 משא בבל- אשר חזה יעשהו בן אמוני 2 על
הר נשפה שאו נס הרימו קול להם הניפו ייד ויבאו
פתחי נדיים 3 אני צויתי למקדשי נם קראתי נברוי
לאפי עלייו נאותו 4 קול המון בהרים דמותם עם רב

רדה באפ' גוים מרדף בלי' חשך 7 נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה 8 נם ברושים שמהו לך ארזי לבנון מאו שכבת לא' עליה הכרת עליינו 9 שאל מתח רגזה לך--לקראת בואך עודר לך רפאים כל עתודי ארץ--הקים מכסאותם כל מלכי גוים (Sheol h7585) 10 כלם יענו ויאמרו אליך נם אתה חלית כמננו אלינו נשלחת ע"ה הורד שאל אאנך המות נבליך החתויך יצע רמה ומistik תולעה (Sheol h7585) 12 איך נפלת מושמים הילל בן שחר ננדעת לארץ חולש על נוים 13 ואתה אמרת לבבך השמים עללה--ממעל לכוכבי אל ארדים כסאי ואשב בהר מועד בירכתינו צפון 14 עללה על במתה עב ארמה לעליון 15 אך אל שאל הורד אל ירכתי בור (Sheol h7585) 16 ראייך אליך ישניהם אליך יתבוננו זהה האיש מרני הארץ מרעיש מלכיות 17 שם תבל כմדבר ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה כל מלכי נוים כלם--שכבו בכבוד איש בכיוו 18 ואתה השלכת מקברך נוצר נחעב--לבש הרוים מטעני חרב יורדיא אל אبني בור כפנור מובס 20 לא תחדר אתם בקבורה כי ארץך שחת ענק הרגת לא יקרא לעולם ורע מרים 21 המכינו לבני מטבח בעון אבותם כל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים 22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר נוין וכנד--נאם יהוה 23 ושמתייה למורש קפד ואגמי מים וטאטאתה במתאטא השמד נאם יהוה צבאות 24 נשבע יהוה צבאות לאמור אם לא כאשר דמיותי בן הייתה וכאשר יעצתי היא תקום 25 לשבר אשור בארכץ ועל הרי אבוסנו וסר מעלייהם עלו וסבלו מעל שכמו יסוד 26 זאת העצה היועצה על כל הארץ זו את היד הנטויה על כל הנוים 27 כי יהוה צבאות יעץ ומוי יפר וירדו הנטויה ומי שיבנה 28 בשנות מות המלך אחיו היה המשא זהה 29 אל תשחמי פלשת כלך כי נשבר שבת מוך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרפ' מעופף 30 ורעו בכורי דלים ואביוונים לבצח ירכזו והמתה ברעב רשך ושאריתך יהרג 31 הילילי שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן

(אשקטה) ובאייתה במכווני כחם צח עלי אוור כעב טל בחם קציר ⁵ כי לפניו קציר כחם פרח ובסדר גמל יהוה נצה וכרת הולזלים במזמרות ואת הנטישות הסיר התזו ⁶ יעכו ייחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף ⁷ בעית היא וובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורת ומעם נורא מן הוא וחלאה גוי קו קו ומובסה אשר בזוא נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אליו למל' מצרים מפניו וללב מצרים ים בקרבו ² וסכסhti מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש בערחו עיר בעיר ממלכה במלוכה ³ ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבעל ודרשו אל האלילים ואל האטום ואל האבות ואל הורענים ⁴ וסכרתי את מצרים ביד אדרנים קשה ומלך עז ימשל בס נאם האדון יהוה צבאות ⁵ ונשטו מים מהים ונחר יחרב ויבש ⁶ והאזורינו נהרות דלו וחרבו יארוי מצור קנה וסוף קמלו ⁷ ערות על יאור על פי יאור כל משליכי ביאור חכה ופרשி מכמרת על פני מים אמללו ⁸ ובשו עברי פשטים שריקות וארגוני חורי ⁹ והיו שתהיה מדכאים כל עשי שכד אגמי נשפ ¹⁰ ואך אולים שרוי צען חכמי יעצץ פרעה עצה נבעה איך התאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם ¹¹ אם אפוא חכמייך ויגידו נא לך וידעו מה ייעץ יהוה צבאות על מצרים ¹² נואלו שרוי צען נשאו שרוי נפ התעו את מצרים פנת שבתיה ¹³ יהוה מסך בקרבה רוח עווים והתעו את מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור בקיואו ¹⁴ ולא יהה למצרים מעשה אשר יעשה עצה ונחנ כפה ואגמון ¹⁵ ביום ההוא יהה מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו ¹⁶ והיו תה אדרמת יהודת למצרים לתנא כל אשר יוכיר אתה אליו יפהח-מןפני עצה יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו ¹⁷ ביום ההוא יהו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות

חרש ¹⁸ והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להחפלו ולא יוכל ¹⁹ זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב-מאז ²⁰ ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשי שיר ונקלה כבוד מואב בכל החמון הרב ושאר מעט מזער לא כביר

17 משא דמשק תנה דמשק מוסר מעיר והיתה מיי מפללה ² עזובות ערי ערדע לערדים תהיינה ורכזו ואין מחריד ³ ונשבת מבצרא מאפרים וממלכה מדמשק ושאר אדם ככבוד בני ישראל יהו נאם יהוה צבאות ⁴ והיה ביום ההוא ירד כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה ⁵ והיהascaף קציר כמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפואי ⁶ ונשאר בו עוללהenkף זית שנים שלשה גרגנרים בראש אמריר ארבעה חמשה בסעפה פריה-נאם יהוה אלהי ישראל ⁷ ביום ההוא יעשה האדם על עשו ועינוי אל קדוש ישראל תרانيا ⁸ ולא יעשה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתו לא יראה והאשרים והחמנים ⁹ ביום ההוא יהו ערי מעוזו כעוזבת החרש והאמיר אשר עזוב מפני בני ישראל והיתה שמה ¹⁰ כי שכחת אלהי ישעך וצור מעוז לא זכרת על כן תטעי נתעי נעמנים וזמירות זר תזרענו ¹¹ ביום נתעך תשגנני ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש ¹² הוי המון עמיים רבים כהמות ימים יהמינו ושaan ¹³ לאמים כשאון מים כבירים ישאון ¹⁴ לאמים כשאון מים רבים ישאון ונער בו ונס מרחק ורדף כמצ הרים לפני רוח וככלNEL לפני סופה ¹⁵ לעת ערב והנה בלחה בטרם בקר איננו זה חלק שוני ונורל לבזינו

18 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנחריו כוש ² השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים לכוי מלאים קלים אל נוי ממשך ומורת אל עם נורא מן הוא וחלאה-גוי קו קו ומובסה אשר בזוא נהרים ארציו ³ כל ישבי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תרא וכתקע שופר תשמעו ⁴ כי כה אמר יהוה אליו אשקטה

נצב כל הלילות ⁹ והנה זה בא רכב איש צמד פרשים
ויען יואמר נפלת נפלת בבל וכל פסילו אלהיה שבר
לארץ ¹⁰ מדרשתי ובן גורני אשר שמעתי מאת יהוה
צבות אלהי ישראל-הגדתי לכם ¹¹ משא דומה אליו
קרא משער שמר מה מלילה שמר מה מליל ¹² אמר
שמר אתה בקר ונם לילה אם תבעין בעיו שבו אתיו
משא בערב בעיר בערב תלינו ארחות דרכים ¹³
לקראת צמא התו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו
נדד ¹⁴ כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני
קשת דרכוה ומפני כבד מלחה ¹⁵ כי אמר אדני
אליו בעוד שנה כשייר וכלה כל כבוד קדר ¹⁶
ושאר מספר קשת נבורי בני קדר ימעטו כי יהוה
אליהו ישראל דבר

22 משא ניא חיוון מה לך אפוא כי עליית כלך לננות
תשאות מלאה עיר הומיה-קריה עליזה חלילך לא
חליל חרב ולא מתי מלחמה ³ כל קציניך נדרו יחד
מקשת אסרו כל נמציך אסרו ייחדו מרחוק ברכחו ⁴
על כן אמרתי שעו מניא אמרך בבכי אל האיצו לנחמני
על שד בת עמי ⁵ כי יום מוחמה ומבוסה ומבוכה
לאדני יהוה צבאות--בני חיוון מקרקר קר ושות אל
ההר ⁶ וועלם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיד
ערה מן ⁷ ויהי מבחן עמוק מלאו רכב והפרשים
שת שתו השערה ⁸ ויגל את מסך יהודה ותבט ביום
ההוא אל נשק בית הער ⁹ ואת בקייע עיר דוד וריאתם
כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה ¹⁰ ואת
בת ירושם ספרתם ותחציו הבתים לבער החומה
וימקו עשיותם בין החתמים למי הברכה הישנה
ולא הבתים אל עשרה ויצרה מרחוק לא ראייתם ¹¹
ויקרא אדני יהוה צבאות--בימים ההוא לבכי ולמספד
ולקרחה ולחרגך ¹² והנה שwon ושםחה הרוג בקר
ושחת צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר
נמות ¹⁴ וננלה באוני יהוה צבאות אם יכפר העון
זהה לכם עד תמתון אמר אדני יהוה צבאות ¹⁵ כי
אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן זהה על
שבנה אשר על הבית ¹⁶ מה לך פה ומיו לך פה כי

עיר ההרס יאמר לאחת ¹⁹ ביום ההוא יהיה מזבח
ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל נבולה ליהוה
20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי
יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב
והצילים ²¹ ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את
יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדר ליהוה
ושלמו ²² ונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא ושבו עד
יהוה ונעתר להם ורפהם ²³ ביום ההוא תהיה מסלה
מצרים אשרה ובא אשר למצרים למצרים באשר
ועבדו מצרים את אשור ²⁴ ביום ההוא יהוה ישראל
שלישיה למצרים ולאשר ברכה בקרב הארץ ²⁵
אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים
ומעשה יידי אשר ונחלתי ישראל

20 בשנה בא תרתון אשורה בשלח אתו סרונו מלך
אשר וילחם באשור וילכדה ² בעת ההיא דבר יהוה
ביד ישעיהו בן אמוץ ³ לאמר לך ופתחת השק מעל
מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויישען חך ערום
ויחף ⁴ ויאמר יהוה כאשר הך עבדי ישעיהו ערום
ינחן מלך אשר את שבי מצרים ואת גלות כוש נערם
וזקנים--ערום ויחף והשופי שת ערות מצרים ⁵ וחתו
ובשו--מכוש מבטח ומון מצרים תפארתם ⁶ ואמר ישב
האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם
לעוזה להנצל מפני מלך אשר ואיך נמלט אנחנו

21 משא מדברים כסופות נגנוב לחילף מדבר
בא מארץ נוראה ² חזוות קשה הנד לי הבוגד בוגד
והשודד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנטה השבוי
על כן מלאו מותני חלהלה--צירים אחזוני ציריו
 يولדה נערותי משמע נבהליך מראות ⁴ העה לבבי
פלצות בעתני את נשף חשי שם לי להרדה ⁵ ערך
השלחן צפה הצפה אכול שתה קומו השרים משחו
מנן ⁶ כי אמר אליו אדני לך העמד המצפה אשר
יראה ייד ⁷ וראה רכב צמד פרשים--רכב חמור
רכב גמל וחשיב קשב רב קשב ⁸ ויקרא אדיה--על
מצפה אדני אני עמד תמיד יומם ועל משמרתי אני

כשירת הזונה ¹⁶ קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה
היטיבי נון הרבי שיר למען הוכרבי ¹⁷ והיה מקץ
שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתנה וונתא
את כל מלכות הארץ על פני הארץ ¹⁸ והיה סחרה
ואתנה קדש ליהוה--לא יאצר ולא ייחסן כי לישבים
לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וועה פניה והפיין
ישביה ² והיה עם ככחן כעבר לאדני כשבה
כגברתא כקונה ממוכר כמליה כלוה נשא כהאר
נשא בו ³ הבקוק התבוק הארץ והבזו הבזו כי יהוה דבר
את הדבר הזה ⁴ אבל נבלת הארץ אמללה נבלת
תבל אמללו מרום עם הארץ ⁵ והארץ חנפה תחת
ישביה כי עברו תורה חלפו חוק הפרו ברית עולם ⁶
על כן אלה אכללה הארץ ויאשמו ישבי בה על כן חרו
ישבי הארץ ונשאר אנווש מזער ⁷ אבל תירוש אמללה

ונפנ' אנחנו כל שמהו לב ⁸ שבת משוש תפים חדר שאון
עליזום שבת משוש כנור ⁹ בשידר לא ישתוו יין ימר
שבר לשתיו ¹⁰ נשברה קריית תחו סנור כל בית מבוא
בז' זהה על היין בחוץות ערבה כל שמה נלה משוש
הארץ ¹¹ ונשאר בעיר שמה ושאה יכת שער ¹² כי כה
יהיה בקרב הארץ בתוכה העמיםenkף זית כעללת
אם כליה בצד ¹³ הנה ישאו קולם ירנו בנאו יהוה
צhalo מים ¹⁵ על כן בארים כבדו יהוה באי הים שם
יהוה אלהי ישראל ¹⁶ מכונף הארץ זמרת שמענו צבי
לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בנדרים בנדר ובנד
ובנדרים בנדרו ¹⁷ פחד ופחota ופח עליך יושב הארץ ¹⁸
וזיה הנס מוקל הפחד יפל אל הפחota והעללה מותך
הפחota ילכבר בפח כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו
מוסדי הארץ ¹⁹ רעה התרעה הארץ פור התרורה
ארץ מות התמותה הארץ ²⁰ נוע תנווע הארץ כשבור
והתנורדה כמלונה וככבר עלייה פשעה ונפלת ולא
תסify קומ ²¹ וזה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא
המרום במירום ועל מלכי הארץ על הארץ ²²
ואספו אספה אסיר על בור וסנרו על מסנרג ומרב

חצבת לך פה כבר חצבי מרים קברו חקקי בסלע
משכן לו ²³ הנה יהוה מטלטלך טلطלה נבר ועתך
עטה ¹⁸ צנוף יצנוף צנפה כדור אל ארץ רחבה
ידים שמה תמותה ושם מרכבות כבודך-קלון בית
אדניך ¹⁹ והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך ²⁰
והיה ביום ההוא וקרatoi לעבדי לאליקים בן חלקיהו
ובહלבתו כהנתך ואבנטך אחוקנו וממשלך אתך
בידך והיה לאב לישוב ירושלים ולבית יהודה ²²
ונתני מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סנרג סנרג
ואין פתח ²³ ותקעתיו יתד במקומות נאמן והיה לכסא
כבוד לבית אביו ²⁴ ותלו עליו כל כבוד בית אביו
הצצאים והצבעות כל כל הקטן-מכלי האננות
ועד כל כל הנקבים ²⁵ ביום ההוא נאם יהוה צבאות
תמוש היחד התקועה במקומות נאמן וננדעה ונפלת
ונכרת המשא אשר עליה--כי יהוה דבר

23 משא צר היללו אניות תרשיש כי שדר מבית
מבוא מארץ כתים גנלה למו ² דמו ישבי اي סחר
צידון עבר ים מלואך ³ ובמים רבים זרע שחר קציר
יאור הבואת ותהי סחר גנים ⁴ בושי צידון--כי אמר
ים מעוז חיים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גנדתי
בחורדים-רוממותי בתולות ⁵ כאשר שמע למצרים
יחילו כשמע צד ⁶ עברו תרשיש היללו ישבי אי ⁷
זהאת לכם עלייה מימי קדם קדמתה יבלוה רגליה
מרחוק לנור ⁸ מי עז זאת על צר המעתירה אשר
שחריה שרים כנעניה נכבדי הארץ ⁹ יהוה צבאות
יעצה--להחל גאון כל צבי להקל כל נכבדי הארץ ¹⁰
עברי ארצך כיар בת תרשיש אין מזח עוד ¹¹ יידן נתה
על הים הרינוי מלמלות יהוה צוח אל כנען לשמד
מעזינה ¹² ויאמר לא הוסיף עוד לעלו המשקה
בתולות בת צידון כתים (כתים) קומי עברי--גט שם
לא ינוח לך ¹³ אין ארץ כבדים זה העם לא היה--
אשר יסדה לציזים דקימו בחינוי (בחינוי) עורדו
ארמנותה--שםה למפלת ¹⁴ היללו אניות תרשיש כי
שדר מעוכן ¹⁵ והיה ביום ההוא ונשכחת צר שביעים
שנה כי מי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהוה לצר

ימים יפקדו ²³ וחפירה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגיד זקנו כבוד

25 יהוה אלהי אתה--ארומןך אודה שמק כי עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן ² כי שמת מעיר לגל קרייה בצורה למפלת ארמן זרים מער לעלם לא יבנה ³ על כן יכבדך עם עז קריית נוים ערים ערים ייראך ⁴ כי הייתה מעוז לדל מעוז לאבינו בצר לו מהסה מוזרם צל מחרב כי רוח ערים כורם קיר ⁵ כחרב בציון שאון זרים המכיע חרב בצל עב ומיר ערים יענה ⁶ וועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרם שמנים ממחום שמרם מזוקים ⁷ ובבעל בהר הזה פניו הלוות הלוות על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הנויים ⁸ בעל המות לנצח ומזה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיד מעל כל הארץ--כי יהוה דבר ⁹ ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קונו לו ווישענו זה יהוה קונו לו נגילה ונשמה בישועתו ¹⁰ כי תנוח יד יהוה בהר הזה--ונדרוש מואב החתי כהדריש מתבן במני (במו) מדינה ¹¹ ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו ¹² ומבצר משגב חומתיך השח השפיל הניע לארץ--עד עפר

26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישות חומות וחל ² פתחו שערם ויבא גוי צדיק שמר אמנים ³ יצדר סמוך תצר שלום שלום כי בר בטוח ⁴ בטוח ביהודה עד כי ביה יהוה צור עולמים ⁵ כי השח ישבי מוזרם קרייה נשגבה ישפילה נישפה עד ארץ יגעה עד עפר ⁶ תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים ⁷ ארחה לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק הפלס ⁸ אף ארחה משפטיך יהוה קיינוך-- לשמק ולזיכך תאות נשפ ⁹ נשפי אויתך בלילה אף רוחבי בקרבי אחרך כי כאשר משפטיך לארץ--צדיק למדדו ישבי תבל ¹⁰ יחן רשות כל למד צדק בארץ נחות יעל ובל יראה נאות יהוה ט יהוה רמה ידר

בְּלִיחְיוֹן יְחֹו וַיְבַשׁוּ קְנַתָּה עַם אֲפָאַרְיךָ תְּאַכְּלָם
יְהֹוָה תְּשַׁפֵּת שְׁלֹם לְנוּ כִּי גַם כֵּל מַעֲשָׂנוּ פָּעַלְתָּ לְנוּ
יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַלְנוּ אֲדִינָה זָוְלָתָךְ לְבָד בָּךְ נָכִיר
שְׁמֶךָ ¹⁴ מִתְּהִים בְּלִיחְיוֹ--רְפָאִים בְּלִיקְמוּ לְכָן פְּקַדָּת
וְתְּשִׁמְידָם וְתַאֲבֵר כָּל זָכָר לְמוּ ¹⁵ יִסְפֵּת לְגַוִּי יְהֹוָה
יִסְפֵּת לְגַוִּי נְכַבְּדָת רְחַקָּת כָּל קָצְיוֹ אָרֶץ ¹⁶ יְהֹוָה בְּצִרְבָּה
פְּקַדְךָ צָקָן לְחַשׁ מַוְסָּךָ לְמוּ ¹⁷ כְּמוֹ הַרְהָתָקְרִיב
לְלִרְתָּה תְּחִילָה תְּזַעַק בְּחַבְלִיהָ--כֵּן הַיְנוּ מִפְנִיךָ יְהֹוָה ¹⁸
הַרְיָנוּ חָלָנוּ כְּמוֹ יַלְדָנוּ רֹוח יִשְׁוּעָת בְּלִנְعָשָׂה אָרֶץ וּבְלִ
יִפְלוּ יִשְׁבֵי תְּבָל ¹⁹ יְחֹו מִתְּחִיךָ נְבָלָתִי יִקְוָמָן הַקִּיצוֹ
וּרְנָנוּ שְׁכַנִּי עַפְרָה כִּי טָל אָוָתָלָךְ וּאָרֶץ רְפָאִים תְּפִילָה
לְךָ עַמִּי בָּא בְּחַדְרִיךָ וּסְגָר דְּלִוִּיךָ (דְּלִתְךָ) בְּעַדְךָ
חַבִּי כְּמַעַט רָגָע עַד יַעֲבָר (יעַבָּר) זַעַם ²¹ כֵּי הַנָּהָה
יְהֹוָה יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ לְפָקֵד עַזְוֹן יִשְׁבֵת הָאָרֶץ עַלְיוֹ גַּלְגָּתָה
הָאָרֶץ אַתְּ דָמִיה וְלֹא תְּכָסָה עַד עַל הַרְוֹגִיה

27 בְּיֹם הַהְוָא יַפְקֵד יְהֹוָה בְּחַרְבָּוּ הַקְשָׁה וְהַנְּדָולָה
וְהַזְּהֹקה עַל לְוִוְתָן נָחָש בְּרָחָ וְעַל לְוִוְתָן נָחָש עַקְלָתוֹ
וְהַרְגָּנָה אֲתָה הַתְּנִינָה אֲשֶׁר בָּיָם ² בְּיֹם הַהְוָא כֶּרֶם חַמְרָעָנוּ
לְהָ ³ אֲנִי יְהֹוָה נְצָרָה לְרִגְנָעִים אַשְׁקָנָה פָּן יַפְקֵד עַלְיהָ
לִילָה וְיָמָן אַצְרָנָה ⁴ חַמָּה אֵין לִי מַיְוִתְנִינָה שְׁמִירָשִׁית
בְּמַלְחָמָה--אָפָשָׁעה בְּהָאַצְרָנָה יִחְדָּ ⁵ אוֹ יַחְזָק בְּמַעְוִי
עַשְׂהָה שְׁלֹם לִי שְׁלֹם יִעָשֶׂה לִי ⁶ הַבָּאִים יִשְׁרָשׁ עַקְבָּ
צִיּוֹן וְפָרָח יִשְׁرָאֵל וּמְלָאוּ פְנֵי תְּבָל תְּנוּבָה ⁷ הַכְּמָכָת
מִכְהָוּ הַכְּהָוּ אֶם כְּהָרְנוּ הַרְגָּן ⁸ בְּסָסָאָה בְּשַׁלְחָה
תְּרִיבָנָה הַגָּה בְּרוֹחוֹ הַקְשָׁה בְּיֹום קְדִים ⁹ לְכָן בְּזָאת
יַכְפֵּר עַזְוֹן יַעֲקֹב וְזָהָ כָּל פְּרִי הַסְּרָה חַטָּאתוֹ בְּשָׁמוֹ כָּל
אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כָּבֵנִי גַּד מִנְפָצֹות לֹא יִקְמוּ אֲשֶׁרִים וְחַמְנִים
אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כָּבֵנִי גַּד מִנְפָצֹות לֹא יִקְמוּ אֲשֶׁרִים וְחַמְנִים
כִּי עַיר בְּצָרָה בְּדַר נָהָ מִשְׁלָחָ וּנוֹעֵז כְּמִדְבָּר שֶׁ
יַרְעָה עַנְלָ וְשֶׁם יַרְבִּץ וְכָלָה סְעִפָּה ¹¹ בְּיִבְשׁ קַצְירָה
הַשְּׁבָרָה נְשִׁים בָּאוֹת מְאִירָה אַוְתָה כִּי לֹא עַם בְּנִוּת
הָוָא--עַל כָּן לֹא יַרְחַמְנוּ עַשְׂהוּ וַיִּצְרוּ לֹא יַחְנְנוּ ¹² וְהִי
בְּיֹום הַהְוָא יַחְבֹּט יְהֹוָה מִשְׁבָּלָת תְּהִרְדָּר עַד נַחַל מִצְדִּים
וְאַתָּם תַּלְקְטוּ לְאַחֲר אֶחָד בְּנֵי יִשְׁרָאֵל ¹³ וְהִי בְּיֹום
הָוָא יַתְּקַע בְּשִׁופְרָן דְּנוּל וּבְאַוְתָה אַבְדִּים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר

כעטם בנביעון ירנו--לעשות מעשיהם ור' מעשיהם ולעטם
עבדתו נכירה עבדתו ²² ועתה אל התלוצטו פן חזקון
מוסרים כיו' כליה ונחרצה שמעתי מאת אדרני יהוה
צבות--על כל הארץ ²³ האזינו ושמעו קולי הקשיבו
ושמעו אמרתי ²⁴ הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח
וישדר אדרמתו ²⁵ הלווא אם שוה פניה והפיז קצחח וכמן
ירק ושם חטה שורה ושערה נסמנן וכסנות גבלתו ²⁶
ויסרו למשפט אלהי ירנו ²⁷ כי לא בחורי יודש
קצח ואופן ענלה על כמן יוסב כי במתה יחבט קצח
וכמן בשבט ²⁸ לחם יודק כי לא לנצח אדרוש יודשנו
והם גלגול ענלותו ופרשו לא ידקו ²⁹ נם זאת מעם
יהוה צבאות יצאה הפלא עצה הנדרל הושיה

29 **הוּא אֲרִיאָל אֲרִיאָל קָרִיט הַנָּה דָּוד סְפָו שָׁנָה**
על שנה תנים ינקפו ² והציקותי לאֲרִיאָל ותיתה
תאניה ואניה והיתה לי **כָּאֲרִיאָל** ³ וחניתי כדור עלייך
וצרתיך עלייך מצב והקימות עלייך מצרת ⁴ ושפלה
מארץ תדברי ומעפר תשה אמרתך והיה כאוב מארץ
קולך ומעפר אמרתך **צָפְצָפָךְ** ⁵ והיה כאבק דק המון
זריך וכמץ עבר המון עדרצים והיה לפתחפתהם ⁶
מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעם וכול נדול
סופה וסערה ולהב אש אוכלה ⁷ והיה כחלום חזון
לייה המון כל הגוים הצבאים על אֲרִיאָל וככל צביה
ומצדחה והמציקים לה ⁸ והיה כאשר יהלם הרעב
ותנה אוכל והקיז' וריקה נפשו וכאשר יהלם הצמא
ותנה שתה והקיז' ותנה עיף ונפשו שוקקה--כון יהוה
המון כל הגוים הצבאים על הר ציון ⁹ התמהמהה
ותמוהו השתעהו ושבו שבדו ולא יין נעו ולא שבר ¹⁰
כין נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם
את הנבאיים ואת ראשיכם החזים כסה בותחו לכם
חוות הכל בדברי הספר החתום אשר יתנו אותו אל
ירדע הספר (ספר) **לְאָמֵר קָרָא נָא זֶה** ¹¹ ואמר לא אוכל
כין חתום הוא ¹² ונתן הספר על אשר לא ידע ספר
לא אמר--**קָרָא נָא זֶה** ¹³ ואמר לא ידעתי ספר
אדני יען כי נש העם היה בפיו ובשפתיו כברוני ולבו
רחק ממוני--ותהי יראתם אני מכות אנשים מלמדה ¹⁴

והנדחים בארץ מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדר
בירושלם

28 **הַיְיָ עַטְרָת גָּאות שְׁכִירִי אֲפָרִים וְצִיּוֹן נְבָל צַבִּי**
תפארתו--אשר על ראש ניא שמנים הלוויין ²
הנה חזק ואמצץ לאדרני כורם ברד שער קטב כורם
ימים כבירים שטפים תניח לאֲרִין--**בִּיד** ³ ברגלים
תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים ⁴ והויתה צוית
יבלענה ⁵ ביום ההוא יהוה צבאות לעטרת
צבי ולצפירת תפארה--לשאר עמו ⁶ ולדרוח משפט--
ליושב על המשפט ולגבורה מшибיו מלחמה שערה ⁷
ונם אלה בין שנו ובשבר העו מון השבר שנוברא פוליה
נכלו מון הרין תשע מון השבר שנוברא פוקו פוליה
8 **כִּי כָל שְׁלֹחָנֹת מְלָאו קִיא צָהָב בְּלִי מָקוֹם** ⁹ את מי
יורה דעה ואת מי יבין שמוועה--גמולו מחלב עתיקו
משדים ¹⁰ כי צו לצוו צו לצוו קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם ¹¹ כי בלענו שפה ובלשון אחרת ידבר אל
העם הזה ¹² אשר אמר אלהם זאת המנוחה התניחו
לעיף וזאת המרנעה ולא אבוא שמווע ¹³ והיה להם
דבר יהוה צו לצוו צו לצוו קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם--למען ילכו וכשלו אחרו ונשברו ונוקשו
ונלכדו ¹⁴ لكن שמווע דבר יהוה אנשי לצווין--משל
העם הזה אשר בירושלם ¹⁵ כי אמרתם כרתונו בריית
את מות ועם שאל עשינו הזה שיט (שוט) שוטף כי
 עבר (יעבר) לא יבאו כי שמווע כוב מהנסנו ובשקר
נסתרנו ¹⁶ (Sheol h7585) **לְכַן כָּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה הַנִּי יָסַד**
בציוון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד--המאמין
לא יהויש ¹⁷ ושמתי משפט לך וצדקה למשקלת ויהעה
ברד מחה כוב וסתה מים ישטפו ¹⁸ וככפר ברייתכם
את מות וחוותכם את שאל לא תקום שוט שוטף כי
יעבר והיהתם לו למרמס (Sheol h7585) ¹⁹ מדי עברו
יקח אתכם כי בבר בבר עבר עבר ביום ובלילה והיה
רק זועה הבין שמווע ²⁰ כי קצ'ר המצע מהשתרע
והמסכה צרה כהתensus ²¹ כי כהר פרציטים יקום יהוה

לכן הנסי יוסף להפליא את העם הזה--הפלא ופלא בעשך ונלו ותשענו עליו ¹³ שכן יהיה לכם העון הזה כפוץ נפל נבעה בחומרה נשגבה--אשר פתאום לפתע יבוא שברה ¹⁴ ושברה כשרב נבל יוצרים כתות-- לא יחמל ולא ימצא במכחתו חרש לחחות אש מיקוד ולחשף מום מנבא ¹⁵ כי כי אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון--בhashket ובבטהה תהיה נבורתכם ולא אביהם ¹⁶ ותאמרו לא כי על סוס גנו של כן תנוטן ועל קל נרכב על כן יקלו רדריכם ¹⁷ אלף אחד מפני נערת אחד-- מפני גערת חמשה תנטו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההר וכנס על הנבעה ולכן יחכה יהוה לחניכם ולכן ירום לרחמיכם כי אלהי משפט יהוה האשורי כל הוכי לו ¹⁸ כי עם בציון ישב בירושלים בכו לא תבכה חנון יתנתק לכול עזקה-- כשמעתו ענק ²⁰ ונתן לכם אדני להם צר ומים לחץ ולא יכוף עוד מורייך והוא ענייך ראות את מורייך ²¹ ואזנייך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי האמינו וכי תשמעו ²² וטמאם אה צפי פסילו בספק ואת אפרת מסכת זהבך תזרם כמו רודה צא אמר לו ²³ ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבאות האדמה והיה דשן ושם ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב ²⁴ והאלפים והערים עבדי האדמה בليل חמץ יאלכו--אשר זורה ברוחת ובמוורה והיה על כל הר גבה ועל כל נבעה נשאה פלנים יבלי מים--ביום הרג רב בנפל מגדלים ²⁶ והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעותם כאור שבעת הימים--ביום חשב יהוה את שבר עמו ומץ מכתו ירפא ²⁷ הנה שם יהוה בא ממרחך בער אפו וככבר משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת ורוחו כנחל שופט עד צואר יהצה להנפה גוים בנצח שוא ורסן מתחה על לחי עמים ²⁹ השיר יהוה لكم כליל התקדש חן ושמחה לבב כהוולד בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל ³⁰ והשמי יהוה את הוד קולו ונחת זרעו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפש זורם ואבן ברד ³¹ כי מוקל יהוה יחת אשור בשפט יכה ³² והיה כל מעבר מטה מוסדה

וإبدה חכמתה חכמיו ובנית נבניו חסתה ³⁵ הוי המעניינים מיהו לסתור עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומוי ידענו ³⁶ הפיכם--אם כחמר היצר ייחסב כי יאמר מעשה לעשו לא עשי ויצר אמר ליצרו לא הבין ³⁷ הלווא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער יהשב ³⁸ ושמיון ביום ההוא החרים דבריו ספר ומואפל ומחשך עני עירום תראינה ³⁹ ויספו ענווים ביהוה שמחה ואבינוו אדם בקדוש ישראל יגילו ²⁰ כי אפס עירין וכלה לין ונכרתו כל שקדיו און ²¹ מהתיאי אדם בדבר ולמוכיה בשער יקשון ויטו בהתו צדיק ²² לבן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחוירו ²³ כי בראותו ילדיו מעשה יידי בקרבו--יקדישושמי ותקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו ²⁴ וידעו תען רוח בינה ורוגנים למדנו לך

30 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשו עצה ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחה--למגע ספתה חטאת על חטאת ² ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים ³ והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה ⁴ כי הוי בצען שריו ומלאכיו חנס יניעו ⁵ כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לעוז ולא להוועיל כי לבשת ונס להרפה ⁶ משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עירום חילחים ועל לבשת נמלים אוצרתם על עם לא וועלו ומצרים הבל וריך יעורו לבן קראתי לזאת רהב הם שבת ⁸ עתה בוא כתבה על לוח אתם--ועל ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד עולם ⁹ כי עם מריה הוא בנים כחשים בנים לא אבו שמעע תורה יהוה ¹⁰ אשר אמרו לדראים לא תראו ולחויזם לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזון מהתלות ¹¹ בסורו מני דרכ הטו מני ארוח השביתו מפניינו את קדוש ישראל ¹² לבן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו

בטעות כי כלה בziej אסף בלי יבוא ²² חרדו שאנו
רנזה בטעות פשטה וערה וחגורה על חלצים ²³ על
שדים ספדים על שדי חמד על נפן פריה ²⁴ על אדמת
עמי קון שמיר תעלה כי על כל בתו משוש קרייה
עליה ²⁵ כי ארמן נטש המון עיר עז עפל ובחון היה
بعد מעורות עד עולם-משוש פראים מרעה עדרים
²⁶ עד יערה עליינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל
וכרמל (והכרמל) לעיר ייחש ²⁷ ושכן במדבר
משפט וצדקה בכרמל תשב ²⁸ והיה מעשה הצדקה
שלום ועבדת הצדקה-השקט ובטה עד עולם ²⁹
וישב עמי בנווה שלום ובmeshcnot מבטחים ובמנוחה
שאננו ³⁰ וברד ברדת העיר ובשפלה תשפל העיר
ואריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור
והחמור

33 הוי שודד אתה לא שדור ובוגר ולא בנובו בו
כהתמרק שודד תושד כנلتך לבגר יבנדו בר ² יהוה
חננו לך קונו היה זרעם לבקרים אף ישועגנו בעת
צראה ³ מוקול המון נדרדו עמים מרוממתך נפצנו נוים
ו阿森 ששלכם אסף החסיל-כמשק נבים שקק בו
ונשגב יהוה כי שכן מדורם מלא ציון משפט וצדקה
והיה אמונה עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת
יהוה היא אוצרו ⁷ חן אראלם צעקו חזה מלאכי
שלום מר יבכיו ⁸ נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר
ברית מאס ערדים לא חשב אונוש ⁹ אבל אמללה ארץ
ההפר לבניון קמל היה השرون כערבה ונער בשן
וכרמל ¹⁰ עתה אקים יאמר יהוה עתה ארום-עתה
אנשו ¹¹ תהארו חש תלדו קש רוחכם אש האכלכם
והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצחו
¹² שמעו רוחקים אשר עשוי ודרעו קרובים גברתי ¹⁴
פחרו בציון חטאים אחזוה רעדה חנפים מי ינור לנו
אשר אוכלה-מי ינור לנו מוקדי עולם ¹⁵ הלק צדקות
ודבר מישרים מאס בבעצע מעשקות נעד כפי מתמק
בשחר אטם אונו משמע דמים ועצם עינוי מראות ברע
¹⁶ הוא מראים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן
מיימו נאמנים ¹⁷ מלך ביפוי תחזינה ענייך תראינה

אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות
תגופה נלחם בה (במ) ³³ כי עורך מאטול הפתה גם
הוא (היא) למלך הוכן העמיך הרחב מדרתיה אש
ועצים הרבה-נשפת יהוה כנהל גפרית בערה בה

31 הוי הירדים מצרים לעוזרה על סוסים ישענו
ויבטחו על רכב כי رب ועל פרשים כי עצמו מאד--
ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו ² וגם
הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית
מרעים ועל עוזרת פעל ³ און ומצרים אדם ולא אל
וסוטיהם בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר
ונפל עוזר--ויחדו כלם יכלו ⁴ כי כה אמר יהוה אל
כאשר יהנה הארץ והכפר על טרפו אשר יקרא
עליו מלא רעים מוקלים לא יחת ומהמנם לא יענה כן
ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל עבשתה ⁵
צפrios עפות--כן יגין יהוה צבאות על ירושלים ננוו
והציל פסח והמלט ⁶ שובו לאשר העמיקו סרה--
בני ישראל ⁷ כי ביום ההוא ימאס איש אלילי כספו
ואלילי זהבו--אשר עשו לכם ידיכם חטא ⁸ ונפל
אשר בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו
מן חרב ובחרוריו למס יהו ⁹ וסלעו ממגר יעבר
וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותנוור לו
בירושלים

32 חן לצדך מלך מלך ולשרים למשפט ישרו ²
והיה איש כמחבא רוח וסתור זורם כפלני מים בציון
כצל שלע כבד בארץ עיפה ³ ולא תשעינה עני דאים
ואוני שמיים תקשנה ⁴ ולובב נמהרים יבין לדעת
ולשון עלנים תמהר לדבר צחות ⁵ לא יקרא עוד
לנבל נדריב ולכילי לא יאמר שוע ⁶ כי נבל נבללה
ידבר ולבו יעשה און--לעשות חנק ולדבר אל יהוה
תוועה להריך נפש רעב ומשקה צמא יחסיד ⁷ וככל
כלו רעים הוא זמות ייעץ לחבל ענויים (ענויים) ⁸ אמרו
שקר ובדבר אביוון משפט ⁸ ונדריב נדריבות ייעץ והוא
על נדריבות יקום ⁹ נשים שאנוות-קמנת שמענה קול
בנות בטעות-האונה אמרתי ¹⁰ ימים על שנה תרונגה

פרקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן ¹⁷ וזהו הפיל
לහן גורל וידיו חלקה להם בקע עד עולם יירשה--
לדור ודור ישכנו בה

35 יששומ מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כהבצלת
פְּרָחָת תְּפָרָח וְתָגֵל אֲפָגָנְתָה וְרָנָן--כְּבָדָר הַלְּבָנוֹן נָתָן
לה הַדָּר הַכְּרָמִיל וְהַשְׁרוֹן הַמָּה יְרָא כְּבָדָר יְהוָה הַדָּר
אַלְהָנוּ ³ חַזְקָוִיְדִים רְפָוָת וּבְרָכִים כְּשָׁלוֹת אַמְצָוִי ⁴
אָמְרוּ לְנַמְהָרִי לְבָחֹזְקוּ אֶל תִּירָא הַנָּה אֱלֹהִים נְקָם
יְבָא--גָּנוֹל אֱלֹהִים הָא יְבוֹא וַיְשַׁעַם ⁵ אֹז חַפְקָתָה
עַנְיוּ עֲוֹרִים וְאַזְנוּ חֲרָשִׁים הַפְּתָחָתָה ⁶ אֹז יְדָלָג כָּאֵיל
פָּסָח וְתָרֵן לְשׁוֹן אַלְמָם כִּי נְבָקָעוּ בְּמִדְבָּר מִים וּנְחָלִים
בְּעַרְבָּה ⁷ וְהִיָּה הַשְּׁרָב לְאַגְם וּצְמָאוֹן לְמִבּוּשִׁים
בְּנוֹה תְּנִים רְבָצָה חַצִּיר לְקָנָה וּגְנָמָא ⁸ וְהִיָּה שֶׁמֶסְלָול
וְדַרְךְ וְדַרְךְ הַקְּרָשָׁה יִקְרָא לָהּ--לְאָלַי עִזְבָּרָנוּ טָמָא וּוְהָא
לְמוֹחֵלָךְ דָּרָךְ וְאוֹלִים לֹא יִתְהַעַן ⁹ וְלֹא יִהְיֶה שֵׁם אֲרִיה
וּפְרִיזָה בְּלִי יְעָלָה--לֹא תִמְצָא שֵׁם וְהַלְכָה גָּנוֹלִים
¹⁰ וּפְדוּרִי יְהוָה יִשְׁבּוּן וּבָאוּ צִוְּן בְּרָנָה וּשְׁמָתָה עַלְם
עַל רַאשֵּׁם שְׁשׁוֹן וּשְׁמָחָה יִשְׁגַּנוּ וּנְסֹעַ יְנוּן וְאַנְחָה

36 וַיְהִי בַּאֲרַבְעָה עַשְׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ חַזְקִיָּהוּ עַל
סְנַחְרִיב מֶלֶךְ אֲשֹׁור עַל כָּל עָרֵי יִהְוָה הַבָּצָרוֹת--
וַיַּחֲפֵשׁ ² וַיַּשְׁלַח מֶלֶךְ אֲשֹׁור אֶת רְבָשָׁה מַלְכֵישׁ
יְרוּשָׁלָמָה אֶל הַמֶּלֶךְ חַזְקִיָּהוּ בְּחִיל כְּבָד וַיַּעֲמֶד
בְּתַחַלְתָה הַבְּרָכָה הַעֲלִיָּה בְּמִסְלָת שְׁדָה כּוֹבֵס ³
וַיֵּצֵא אַלְיוֹ אֶלְקִים בֶּן חַלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת--וּשְׁבָנָא
הַסְּפָר וּיוֹאָח בֶּן אָסְף הַמּוֹצִיר ⁴ וּוַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם רְבָשָׁה
אָמְרוּ נָא אֶל חַזְקִיָּהוּ כִּי אָמָר הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹלָה מֶלֶךְ
אֲשֹׁור מִהַּבְּתָחָן הַזָּה אֲשֶׁר בְּטַחַת ⁵ אִמְרְתִּי אֶךְ דָּבָר
שְׁפָתִים עַצְחָה וְגַבּוֹרָה לְמַלְחָמָה עַתָּה עַל מִי בְּטַחַת כִּי
מִרְדָּתְבִי ⁶ הַנָּה בְּשַׁחַת עַל מִשְׁעָנַת הַקְּנָה הַרְצִין הַזָּה
עַל מַצְרִים אֲשֶׁר יִסְמֶךְ אִישׁ עַלְיוֹ וּבָא בְּכֶפֶן וּנְקָבָה
כִּן פְּרָעָה מֶלֶךְ מַצְרִים לְכָל הַבְּטַחַתִים עַלְיוֹ ⁷ וּכִי
הָאמֵר אַלְיָה הַזָּה אֶלְהָנוּ בְּטַחַנוּ הַלּוֹא הַזָּה אֲשֶׁר
הַסִּיר חַזְקִיָּהוּ אֶת בְּמִתְיוֹא וְאֶת מַזְבְּחָתוֹ וַיֹּאמֶר לִיהְוָה
וְלִירוּשָׁלָם לְפָנֵי הַמּוֹבֵחַ הַזָּה תִשְׁתַחַוו ⁸ וְעַתָּה חַתְּרָבָה
נָא אֶת אַדְנִי הַמֶּלֶךְ אֲשֹׁור וְאַתָּה לְאַלְפִים סְסָסִים--

ארץ מרחוקים ¹⁸ לְבָךְ יַהְנֵּה אַיִם אַיִם סְפָר אֵיהֶ שְׁקָל
אַיִם סְפָר אֶת הַמְגַדְּלִים ¹⁹ אֶת עַם נָשָׂעַ לְאֶתְרָא אֶעָם
עַמְקֵי שְׁפָה מְשֻׁמּוּעַ נְלָעֵג לְשׁוֹן אַיִן בִּינָה ²⁰ חַזָּה צִוְּן
קְרִיתָה מוּעָדָנוּ עַיְינִיק תְּרָאַנָּה יְרוּשָׁלָם נָוָה שָׁאָן אַהֲל
בְּלִי יְצַעַן בְּלִי יְסַעַּת יְתַדְּחָיו לְנַצְחָה וְכָל חַבְלִיוּ בְּלִי יְנַטְּקוּ
²¹ כִּי אָם שֵׁם אֲדִיר יְהָוָה לְנוּ מָקוֹם נְהָרִים רְחָבִים
יְדִים בְּלִתְלָךְ בּוּ אֲנִי שִׁיטָּה וְצִי אֲדִיר לְאַיְעָרְנוּ ²² כִּי
יְהָוָה שְׁפָטָנוּ יְהָוָה מְהַקְּנָנוּ יְהָוָה מְלָכָנוּ הָאָוֹ וַיְשִׁעְנוּ
²³ נְטָשָׁו חַבְלִיךְ בְּלִי יְחֹזָקָו כְּנָרָם בְּלִפְרָשָׁו נָסָא
חַלְקָעָד שְׁלָל מְרָבָה פְּסָחִים בָּזָוּ בּוּ ²⁴ וּבְלִי יָמָר
שָׁכָן חַלְיָתִי הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּה נְשָׂא עָוֹן

34 קְרָבוּ נָוָם לְשָׁמֶעָ וְלָאִים הַקְשִׁיבוּ תַּשְׁמַע הָאָרֶץ
וּמְלָאָה תְּבָל וְכָל צָאָצָא ² כִּי קָצָף לִיהְוָה עַל כָּל
הַגּוֹים וְחַמָּה עַל כָּל צְבָאָם הַחֲרִירִים נְתַנְמָנָה לְטַבָּח ³
וְחַלְלִיָּם יְשַׁלְכּוּ וּפְגַרְיִים יַעֲלֵה בָּאָשָׁם וּגְנָסָוּ הַשָּׁמִים
מְדִמְמָם ⁴ וְנִמְקָוּ כָּל צְבָאָם וְגָנְגָלוּ כְּסֶפֶר הַשָּׁמִים
וְכָל צְבָאָם יְבָל--כְּנַבְלָעָה מְגַפְן וּכְנַבְלָתָה מְתָאָנה
⁵ כִּי רֹוחָה בְּשָׁמִים חַרְבִּי הַנָּה עַל אֲדָם תָּרֵד וּלְ
עַם חַרְמִי לְמִשְׁפְּט ⁶ חַרְבָּל לִיהְוָה מְלָאָה דָּם הַדְּשָׁנָה
מְחַלְבָה מְדָם כָּרִים וּמְתּוֹדִים מְחַלְבָה כְּלִוָּתָא אִילָּים כִּי
זָבָח לִיהְוָה בְּבָצָרָה וְטַבָּח גְּדוֹלָה בָּאָרֶץ אֲדָם ⁷ וּוַיָּרְדוּ
רְאָמִים עַמָּס וּפְרִים עַמָּס אֲבִירִים וּרֹוחָה אֲרָצָם מְדָם
וּעֲפָרִם מְחַלְבָה יְדִשָּׁן ⁸ כִּי יְוָם נְקָם לִיהְוָה--שָׁנָת שְׁלָוִמִּים
לְרִיב צִוְּן ⁹ וּנְהַפְּכוּ נְחָלִיה לְזַפְתָּה וּעֲפָרָה לְנִפְרִית
וּהִתְהָאָרֶצָה לְזַפְתָּה בָּעָרָה ¹⁰ לִילָה וַיּוֹמָם לֹא תִכְבָּה
לְעוֹלָם יַעֲלֵה עֲשָׂנָה מְדוֹר לְדַוְר חַרְבָּ-לְנַצְחָנָה
אַיְן עַבְרָבָה ¹¹ וּוַיְרִשָּׁה קָאָתָה וּקְפּוֹד וַיְנִשְׁׁוֹפֵךְ
יְשָׁכְנוּ בָהּ וּנְתַחַת עָלָיהָ קָוְתָה וְאַבְנִי בָהּ ¹² חַרְדִּיה וְאַיְן
שָׁמָם מְלוֹכָה יִקְרָא וּכָל שְׁרִיה יְהָוָי אַפְסָ ¹³ וּעַלְתָה
אַרְמָנִתִּיה סִירִים קְמוֹשׁ וְחוֹחָב מְבָצָרִיה וְהִתְהָה נָוָה
תְּנִים חַצִּיר לְבָנָות יְעָנָה ¹⁴ וּפְנַשְׁׁוֹ צִים אֶת אֵיִם וּשְׁעִיר
עַל רָעָהוּ יִקְרָא אֶךְ שֵׁם הַרְגִּיעָה לְלִילָה וּמַצָּאָה לְהָ
מְנוֹה ¹⁵ שָׁמָה קְנָה קְפּוֹד וּתְמַלְטָה וּבְקָעָה וּדְגָרָה בְּצָלָה
אֶךְ שֵׁם נִקְבְּצָוּ דִּוּתָא אֲשֶׁר דָּרְוָתָה ¹⁶ דָּרְשָׁו מַעַל סְפָר
יְהָוָה וּקְרָאוּ--אַתָּה מְהָנָה לֹא נִעְדרָה אֲשֶׁר רְעוֹתָה לֹא

ישמע יהוה אלהיך את דברי רבקה אשר שלחו מלך אשרור אדרני להרף אלהים והוא כוחם בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת הפלחה بعد השארית הנמצאה ⁵ ויבאו עבדי המלך חזקיהו- אל ישעיהו ⁶ ויאמר אליהם ישבו כה תאמרון אל אדרנים כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדרו גערי מלך אשרור אותו ⁷ והני נתן בורוח ושמע שמוועה ושב אל הארץ והפלתו בחרב בארכו ⁸ ויש רבشكה וימצא את מלך אשרור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש ⁹ וישמע על תרחקה מלך כוש לאמיר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר ¹⁰ כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא נתן ירושלם ביד מלך אשרור ¹¹ הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשר לכל הארץ להחרים אתה תנצל ¹² החצילו אותם אלהי הנויים אשר השחיתו אבותיהם את נזון ואת חרבן ורץ ובני עדן אשר בחלשך ¹³ איה מלך חמת וממלך ארפד וממלך לעיר ספרויים הנע וועה ¹⁴ ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראו ויעל בית יהוה ויפרשו חזקיהו לפניו יהוה ¹⁵ ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הו ¹⁶ יהוה שמעת לברך לכל מלכות הארץ אתה עשית את האלילים לברך את כל דברי סנחריב אשר שלח עניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שולח לחרף אלהים חוי ¹⁸ אמם יהוה החריב מלכי אשר את כל הארץ- ואת ארצם ¹⁹ נתן את אלהיהם באש כי לא אלהים מהה כי אם מעשה ידי אדם עז ואבן- ויאבדום ²⁰ ועתה יהוה אלהינו הושענו מידיו וידעו כל מלכות הארץ כי אתה יהוה לברך ²¹ וישלחו שיעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר הפללת אל סנחריב מלך אשרור ²² זה הדבר אשר דבר יהוה עלייו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון- אחריך ראש תניעת בת ירושלם את מי חרפת ונגדת ועל מי הרימותה קול ותשא ²³

אם תוכל לחת לך רכבים עליהם ⁹ ויאיך תשיב את פני פחת אחד עברי אדרני- הקרים ותבטח לך על מקרים לרכב ולפרשים ¹⁰ ועתה המבעלדי יהוה עליתו על הארץ זו זאת להשחיתה יהוה אמר אליו- עליה אל הארץ זו זאת והשחיתה ¹¹ ויאמר אליהם שבנא וויאח אל רבקה דבר נא אל עבדיך ארמיות- כי שמעים אנחנו ואל הדבר אלנו יהודית באוני העם אשר על החומה ¹² ויאמר רבקה האל אדרני ואליך שלחני אדרני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים היושבים על החומה לאכל את חראים (זואתם) ולשתות את שיניהם (מיימי הנליהם) עמכם ¹³ וועמד רבشكה ויקרא בקול גدول יהודית ויאמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יכול להציל אתכם ¹⁴ כה אמר שמעו את דברי המלך הנדול מלך אשרור ¹⁵ כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא נתן העיר זו את ביד מלך אשרור ¹⁶ אל השמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשרור עשו אתי ברכה וצאו אליו ואכלו איש גבנו ואיש האננו ושטו איש מי בורו ¹⁷ עד באו ולקחתו אתכם אל ארץ הארץם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרכמים ¹⁸ פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו הצלילו אלהי הנויים איש את ארציו מיד מלך אשרור ¹⁹ איה אלהי חמת וארפד- איה אלהי ספרויים וכי הצלילו את שמרון מידי ²⁰ מי בכל אלהי הארץות האלה אשר הצלילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלים מידי ²¹ ויחרשו ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענה ²² ויבא אליהם בן חלקייהו אשר על הבית ושבנא הספר וויאח בן אסף המזcur אל חזקיהו- קרושי בגדים וינדרו לו את דברי רבקה

37 וכי כשמי המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה ² וישלח את אליהם אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקי הכהנים מותכים בשקים- אל ישביהו בן אמוץ הנבניה ³ ויאמרו אלו כה אמר חזקיהו יומם צרה ותוכחה ונכח היום זהה כי באו בניהם עד משבר וכח אין לדדה ⁴ אולי

מרום עיניך אל קדוש ישראל ²⁴ ביד עבדיך חרפת אדרני והאמור ברב רכבי אני עליות מרום הרים ירכתי לבנון ואכרצה קומת ארויזו מבחר בראשיו ואבוא מרום קציו עיר כרמלו ²⁵ אני קרתי ושתיו מים ואחרב בכה פעמי כל יארוי מצור ²⁶ הלויא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה-וთה להשאות גלים נזום ערמים בצדות ²⁷ וושביהן קצרי יד חתו ובשו הוי עשב שדה וירק דשא חציר גנות וshedmaה לפני קמה ²⁸ ושבתק וצתק ובווך ידעתו ואתה התרנוק אליו ²⁹ יען התרנוק אליו ושאנך עלה ואני-ושמתי חחי באפק ומתני בשפטיך והשיבתיך בדרך אשר באת בה ³⁰ וזה לך האות-אכלי השנה ספריה ובשנה השניה שחיס ובסנה השלישית זרעו וקצרו גנטעו כרמים-ואכול (ואכלן) פרים ³¹ ויספה פליטת בית יהודה הנשארה-שרש למטה ועשה פריו למעלה ³² כי מירושלם יצא שאירית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת ³³ לבן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חז ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה בדרך אשר בא בה ישב ואל העיר הזאת לא יבוא ³⁴ נאם יהוה ³⁵ וגנותיו על העיר הזאת להושעה-למעני ולמען דוד עבדי ³⁶ ויצא מלך יהוה ויכה במחנה אשר מה ושמנים וחמסה אלף וישכימו בבקר ותנה כלם פגרים מתים ³⁷ וויש וילך וישב סנהדריב מלך אשר וישב בינוי ³⁸ ויהי הוא משתתווה בית נסיך אלהו ואדרמלך ושראצ'ר בנו הכהן בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו

39 בעת ההיא שלח מרדך בלאון בן בלאון מלך בכל ספרים ומנה-אל חזקיהו וושמע כי חלה ויחוך 2 וישמח עליהם חזקיהו ווראמ את בית נכתה את הכסף ואת הזוב ואת הבשימים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בבתו-ובכל ממשלו ³ יבוא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאיין יבוא אלך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אליו מכבב ⁴ ויאמר מה ראו בביותך ויאמר חזקיהו אתה כל אשר בביותך ראו-לא היה דבר

38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כי אמר יהוה צו לבייחך-כי מות אתה ולא תחיה ² ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה ³ ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התחלטנו לפניך באתות ובבלב שלם וחתוב בעיניך עשיתי ויבק חזקיהו בכפי גدول ⁴ ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר ⁵ הלויך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את חפלתך ראיתי

על חונן הארץ וישראל כחננים הנוטה דרך שמיים
וימתחם כאהאל לשבת 23 הנוטן רזונים לאין שפטין
ארץ כתהו עשה 24 אף בל נטעו אף בל זרעו- אף
בל שרש בארץ נועם ונם נשף בהם ויבשו וסערה
कש תשאמ 25 ואל מי תדמוני ואשוה--יאמר קדוש 26
שאו מרום עיניכם וראו מי בראש אלה המוציא במספר
צבאים לכלם בשם יקרא מרבית אנים ואמץ כה איש
לא נעדר 27 למה האמר יעקב ותדבר ישראל נסתה
דרכי מיהוה ומאלתי משפטינו יעבור 28 הלווא ידעת
אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצחות הארץ-
לא ייעף ולא יגע אין חקר לتبונתו 29 נתן לעף
כח ולאין אונום עצמה ירבה 30 ויעפו נערם ונגעו
ובחרומים כשל יכשלו 31 וקוי יהוה יחליפו כח יעלן
אבר כנשדים ירצו ולא יגעו ילכו ולא ייעפו

41 החרישו אליו אים ולאים יחליפו כח יגשו
או ידברו ייחדו למשפט נקרבה 2 מי העיר מזרחה
צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו נוים ומלכים ירד-
יתן כעפר חרבוakash נרכ קשטו 3 ירדפם יעבור
שלום ארח ברגלו לא יבוא 4 מי פעל ועשה קרא
הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרים אני הוא 5
ראו אים ויראו קצחות הארץ יחרדו קרבו ויאתינו 6
איש את רעהו יעוזו ולאחיו יאמור חזק 7 ויזחק חרש
את צרכ מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבך
טוב הוא ויזקחו במסמרים לא ימוש 8 ואתה ישראל
עבדי יעקב אשר בחרתיך ורע אברהם אהבי 9 אשר
החזקתיך מקצחות הארץ ומאנצ'יליה קראתיך ואמר
לק עבדי אתה בחרתיך ולא מסתיך 10 אל תירא
כי עמק אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף
ערתיך- אף תמכתיך בימין צדקך 11 והן יבשו ויכלמו
כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך 12
תבקש ולא תמצאים אנשי מצדק יהיו כאין וכאפס
אנשי מלחתך 13 כי אני יהוה אלהיך- מהזק ימינך
האמר לך אל תירא אני עורתיך 14 אל תירא חולעת
יעקב מתי ישראל אני עורתך נאם יהוה ונאלך קדוש
ישראל 15 הנה שמתיך למורן חരוץ חדש- בעל

אשר לא הראותם באוצרתי 5 ויאמר ישעיהו אל
חזקתו שמע דבר יהוה צבאות 6 הנה ימים באים
ונשא כל אשר בביך ואשר אצרו אביך עד היום
זהה בבל לא יותר דבר אמר יהוה 7 ומבין אשר
יצאו מנק אשר תולדיך- יקחו והיו סדרים בהיכל
מלך בבל 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה
אשר דברת ויאמר כי יהוה שלום ואמה בימי

40 נחמו נחמו עמי--יאמר אלהיכם 2 דברו על
לב ירושלים וקראו אליה- כי מלאה צבאה כי נרצה
עונה כי לחה מיד יהוה כפלים בכל חטאיה 3 קול
קורא- במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה
לאלהינו 4 כל ניא יגשא וכל הר ונבעה ישפל ולהיה
העקב למשור והרכסים לבקעה 5 וננלה כבוד יהוה
וראו כל בשיר יחרו כי פיה דבר 6 קול אמר קרא
ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציצ
השדה ייבש חציר נבל ציצ כי רוח יהוה נשבה בו
אכן חציר העם 8 ייבש חציר נבל ציצ ודבר אלהינו
יקום לעולם 9 על הר נבה עלי לך מבשחת ציון
הרימני בכח קולך מבשחת ירושלים הרימני אל תירא
אמרו לערי יהודה הנה אלהיכם 10 הנה אדרני יהוה
בחזק יבוא וזרעו משלחה לו הנה שכרו אותו ופעלתו
לפניו 11 כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבע תלאים
ובחיקו ישא עלות נהאל 12 מי מוד בשעלוי מים ושמיים
בורת תון וכל בשלש עפר הארץ וشكل בפלס הרים
ונבעות במאזנים 13 מי תacen את רוח יהוה ואיש עצה
וידיינו 14 את מי נועז ויבינהו וילמדתו בארכ משפט
וילמדתו דעת ודרך תבונות יודיענו 15 חן נוים כמר
מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן אים דרך יטול 16
ולבנון אין די בער וחיתו- אין די עולה 17 כל הגנים
כאין גנדו מאפס ותחו נחשבו לו 18 ואל מי תדמוני
אל ומה דמות ערכנו לו 19 הפסל נסך חרש וצרכ
בוחב יركענו ורתקות כסף צורף 20 המסכן תרומה
ען לא ירכב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל
לא ימוש 21 הלווא תדעו הלווא תשמעו הלווא הגנד
מראש לכם הלווא הבינוותם מוסדות הארץ 22 הישב

asmiu atchem 10 shiro liyohu shir chadash tahluto makazha aratz yordi hohim molao aiim yishbhem yishao m'daber u'reyu chazirim tshab kdr yirnu yeshvi sel' marash hrim z'cho 12 yishimo liyohu cbod tahluto ba'aim yidro 13 yohu cnbor yiza cash malchomot yir kanaa yiru af z'riah- ul' avivo ytnegro 14 hashviti m'olom- achri'ach aha'afek y'ol'dah afpeh ashm wa'saf' y'chad 15 achrib hrim v'gavuot v'k'l ush'bm avb'ish v'shamti nhorot la'aim v'ananim avb'ish 16 v'hol'chti urrim b'drak la' yidro- bnahivot la' yidro adri'icm ashim machsh' lefneihem la'or v'mukshim l'mishor- al'ha h'dbarim ushit'bm v'l'a z'votim 17 n'snu achor yibsho b'sht h'bat'him b'fesel ha'amerim l'mscah at'm al'hi'no 18 h'choshim sh'mu' v'ha'urim h'bit'lo l're'ot 19 mi' u'or ci' am ubri v'hrsh cm'la'ci ashalch mi' u'or cm'sh'lm v'ur' cub'di yohu 20 r'ait (r'ot) r'bot v'l'a h'shmar p'koh az'niim v'l'a sh'mu 21 yohu chafz' l'men' z'dknu y'ndil torah v'ad'ir 22 v'ho' um' bozo v'shvi' h'pach b'chorim cl'm v'bc'bi' cl'aim h'chab'ao h'yo l'bo v'ain m'z'il m'sha' v'ain am'r h'sh' 23 mi' b'cm y'ozon z'at y'ksh' v'ishmu' l'achor 24 mi' n'tan l'm'sosha (l'm'sha) y'ukb v'israel l'b'z'otim h'l'oa yohu zo h'tanu lo v'l'a abu b'dr'chi h'lk' v'l'a sh'mu' b'chor'ho 25 v'ishp'k ul'io h'ma' ap' v'uzu' m'choma v'tahl'at'ho m'sbi'v v'l'a y'du v'tb'ur bo v'l'a y'sim ul'lb

43 v'et ha'ah am'r yohu b'rak y'ukb v'z'rk y'srael al tora' ci' gal'tik k'ra'ati b'sh'mk li' at'ha 2 ci' h'uber b'mim at'k ani v'bnahrot la' y'shafuk ci' t'lk' b'mo ash la' t'kova v'l'hava la' h'uber br'k 3 ci' ai' yohu al'hi'k k'dosh y'srael m'shi'uk n'tati c'fr'k m'zrim cosh v'sba' t'hachik 4 m'ash'r y'krah b'uni n'k'bd'rt v'ani ah'bat'ik v'at'nu adam t'hachik v'l'amim t'hach n'p'sh 5 al tora' ci' at'k ani m'moz'ah ab'ia z'r'uk v'm'mur'ak ak'bz'k 6 am'r l'z'f'on t'ni v'l'h'tim' al t'k'la'i h'bi'ayi b'ni m'ro'chok v'bn'ot'i m'kazha h'aratz 7 cl' h'nakra b'sh'mi

42 h'z ubri at'mk bo b'ch'ori' r'zta' n'f'si n'tati ro'chi ul'io m'shp'et l'm'omim y'z'ia 2 la' y'z'uk v'l'a y'sha' v'l'a y'sh'mi' b'ch'oz' k'ol' 3 k'na' r'z'ui la' y'shbor v'f'sha' ca'ha la' y'ic'ba' la'amt' y'z'ia m'shp'et 4 la' y'ic'ha v'l'a y'ro'z' ud' y'sh'mi' b'ar'z m'shp'et v'l'tor'ot'oi ai'm y'ch'lo 5 ca' am'r h'el' yohu b'or'ah h'shimim v'no'tim r'k' u'ar'z v'z'ca'ia n'tan n'sha'ha l'um' ul'ia v'ro'ch l'h'�'cm' b'6 ani yohu k'ra'atik b'z'dk v'achok b'ir'k v'atz'rk v'at'nak l'br'ot um' - la'or n'omim 7 l'p'k'ch u'niim u'rot' l'ho'z'ia m'm'sn'or as'ir m'bi'at cl'la' y'sh'vi h'sh' 8 ani yohu h'oa sh'mi v'c'bodi la'achr la' at'nu v'tahl'at' l'p'silim 9 h'ra'sh'ot' h'na' b'ao v'ch'd'shot' ani m'nd' b'tr'm h'z'm'na

42 h'z ubri at'mk bo b'ch'ori' r'zta' n'f'si n'tati ro'chi ul'io m'shp'et l'm'omim y'z'ia 2 la' y'z'uk v'l'a y'sha' v'l'a y'sh'mi' b'ch'oz' k'ol' 3 k'na' r'z'ui la' y'shbor v'f'sha' ca'ha la' y'ic'ba' la'amt' y'z'ia m'shp'et 4 la' y'ic'ha v'l'a y'ro'z' ud' y'sh'mi' b'ar'z m'shp'et v'l'tor'ot'oi ai'm y'ch'lo 5 ca' am'r h'el' yohu b'or'ah h'shimim v'no'tim r'k' u'ar'z v'z'ca'ia n'tan n'sha'ha l'um' ul'ia v'ro'ch l'h'�'cm' b'6 ani yohu k'ra'atik b'z'dk v'achok b'ir'k v'atz'rk v'at'nak l'br'ot um' - la'or n'omim 7 l'p'k'ch u'niim u'rot' l'ho'z'ia m'm'sn'or as'ir m'bi'at cl'la' y'sh'vi h'sh' 8 ani yohu h'oa sh'mi v'c'bodi la'achr la' at'nu v'tahl'at' l'p'silim 9 h'ra'sh'ot' h'na' b'ao v'ch'd'shot' ani m'nd' b'tr'm h'z'm'na

ולכבודו בראתו יצרתיו אף עשויתו ⁸ הוציאו עם עור
ועינום יש וחרשים ואזנים למ"ו ⁹ כל הגוים נקבעו חזרו
ויאספו לאמים--מי בהם יגיד זאת וראשתו ישמענו
יתנו עדריהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת ¹⁰ אתם עדי
נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען חדרו ותאמינו
לי ותבינו כי אני ה'--לפנ' לא נוצר אל ואחרי לא
יהיה ב' אנכי אני יהוה ואני מבעלדי מושיע ¹² אנכי
הגדתי והושעתו והשמעתי--וains בכם זר ואתם עדי
נאם יהוה ואני אל ¹³ גם מיום אני הוא ואני מידי מצל
אפעלומי וישבנה ¹⁴ כה אמר יהוה נאלכם קדוש
ישראל למענכם שלחת'י בבל'ה והורדתי ברייחים
כלם וכשדים באניות רנתם ¹⁵ אני יהוה קדושכם
בורא ישראל מלככם ¹⁶ כה אמר יהוה הנוטן בים
דרך ובמים עזים נתיבה ¹⁷ המוציא רכב וסוס חיל
ועוזו יהדו ישכבו ב' יקומו דעכו כפשתה כבו ¹⁸ אל
תוכרו ראשנות וקדמונות אל ת התבנו ¹⁹ הנני עשה
חדרה עתה הצמה הלא תדרעה אף אשים במדבר
דרך בישמון נהרות ²⁰ תכבדני חיות השדה תנימ
ובכנות עינה כי נתתי במדבר מים נהרות בישמן
להשקות עמי בחירתי ²¹ עם זו יצרת לי תחלתי
יספרו ²² ולא אתי קראת יעקב כי יגעה בי ישראל
לא' לא' הביאת לי' שה עלייך וובחיך לא כברתני לא
העברתי במנחה ולא הונעתיך לבוננה ²⁴ לא קנית
לי' בכסף קנה וחלב ובחיך לא הרוותני אך העברתני
בחטאותיך הונעתני בעונתיך ²⁵ אני כי הוא מחה
פשעיך למען חטאיך לא אוכר ²⁶ הוציאני נשפה
יחד ספר אתה למען חדך ²⁷ אביך הראשון חטא
ומליך פשעו بي ²⁸ ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם
יעקב וישראל לנדרפים

44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו ² כה
אמר יהוה עשה ויצרך מבטן יעורך אל תירא עבדי
יעקב וישראל בחרתי בו ³ כי אצק מים על צמא ונולים
על יבשה אצק רוחיו על זרעך וברכתו על צאציך ⁴
ומצחו בכם חציר כערבים על יבלי מים ⁵ זה יאמר
לי יהוה אני זהה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה

ויבנ' יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבעלדי
אין אליהם ⁶ זומי כמוני קראנו וינויה וירכה לי' משומי⁷
עם עולם ואתיתו ואשר תבנה יידו למ' ⁸ אל תפחדו
ואל תרדחו--הלא מזו השמעתי והגדתי ואתם עדי
היש אלוה מבעלדי ואני צור ב' ידעתי ⁹ יצרי פסל
כלם תחו וחו מדיהם ב' יוציאו ועדיהם המה ב' ¹⁰
יראו ובל' יידעו--למען ישבו ¹⁰ מי יצר אל ופסל נסך--
לבתוי הועיל ב' הן כל חבריו יבשו וחרשים המה
מאדם יתקבזו כלם יעדמו יפחדו יבשו ייחד ¹² חרש
ברזול מעזר ופעל בפחם ובמקבות יצrho ויפעלתו
בזורע כחו--גם רעב ואני כה לא שתה מים וויעפ' ¹³
חרש עצים נתה קו' יתארחו בשדר יעשה במקצתות
ובמחונה יתארחו ויעשו כתבנית איש כתפאתה אדם
לשבת בית ¹⁴ לכרת לו אריות--ויקח תרזה ואלון
ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן ונשם ינדל ¹⁵ והיה
לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה להם
אף יפעל אל' ווישתחו עשה פסל ויסנד למ' ¹⁶ חציו
שרף במו אש על חציו בשר יאל' יצלה צלי וישבע
אף יחם ויאמר האח חמוטי ראיות א/or ¹⁷ וושאריתו
לא' לא' עשה לפסלו יסנוד (יסנד) לו' ווישתחו וויתפלל
אליו ויאמר הצלני כי אל' אתה ¹⁸ לא ידען ולא יבינו
כי טה מראות עיניהם מהשכיל לבהם ¹⁹ ולא ישיב
אל' לבו ולא דעת ולא תבונה לא אמר חציו שרפתי
במו אש ואף אפויו על נחליו להם צלה בשר ואכל
ויתרו ל佗בה עשה לבול עז אסנוד ²⁰ רעה אפר
לב' הותל הטהתו ולא' יציל את נפשו ולא' אמר הלו' ²¹
שקר בימני זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה
צורתיך עבד לי אתה ישראל לא' תנשוי ²² מהחתי כעב
פשעיך וכען חטאיך שובה אל' כי גאלתיך ²³ רנו
שמות כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחות הרים
רנה יער וככל עז ב' כי גאל יהוה יעקב ובישראל
יתפaddr ²⁴ כה אמר יהוה גאליך ויצרך מבטן אני כי
יהוה עשה כל'--גטה שמים לבדי רקע הארץ מיatri
(מאתי) ²⁵ מפר' אתות בדים וקסמים יהולל מшиб

חכמים אחריו וduration יסכל 26 מקרים דבר עבדו ועצה
מלאכיו ישלים האמר לירושלים תושב ולערבי יהודת
tabnina וחרבותיה אקומות 27 האמר לצללה חרבי
ונחרטיך אובייש 28 האמר לכוורש רעוי וכל חפצי
ישלם ולאמר לירושלים תבנה והיכל חוסד

אני יהוה ואין עוד 19 לא בסתר דברתי במקומות ארץ
חשך--לא אמרתי לודע יעקבתו בקשוני אני יהוה
דבר צדק מגיד מישרים 20 הקבצו ובאו החנenso
יחדו פליטי הגנים לא ידעו הנשאים את עז פסלים
ומתפללים אל אל לא יושיע 21 הגנדו והגנו אף יועצז
יחדו מיו השמייע זאת מקדם מאו הנידה הלו אמי יהוה
ואין עוד אלהים מבלעדי--אל צדק ונושיע אין זולתי
22 פנו אליו ווהשעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד
23 כי נשבעתי--יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לוי
תכרע כל בך תשבע כל לשון 24 אך ביהוה לי אמר
צדקות ועו עדריו יבוא ויבשו כל הנחרטים בו 25 ביהוה
צידקו וויהללו כל זרע ישראל

46 כרע כל קרס נבו--הייו עצביהם לחייה ולבחמה
נשאותיכם עמוסות משא לעיפה 2 קרסו כרעיו יחדו
לא יכלו מולט משא ונפשם בשבי הילכה 3 שמעו אליו
ביה יעקב וכל שאירית בית ישראל--העמסים מני בטן
הנשאים מני רחם 4 ועוד זקנה אני הוא ועד שיבת
אני אסבל אני עשיתי ואני אשה ואני אסבל ואמלט 5
למי תדמיוני ותשוע ותמשלני ונדרמה 6 הולמים זהב
מכיס וכסף בקנה יشكلו ישכרו צורף ויעשוו אל
ינגדו אף ישתחוו 7 ישאחו על כתף יסבלחו וויניחו
תחתיו ועמד--ממקומו לא ימשיך אף צעק אליו ולא
יענה מצרתו לא יושענו 8 זכרו זאת והתאששו השיבו
פושעים על לב 9 זכרו הראשונות מועלם כי אני אל
וain עוד אלהים ואפס כמוני 10 מגיד מראשית אחרית
ומקדם אשר לא געשו אמר עצמי תקום וכל חפצי
עשה 11 קרא מזורה עיט מארץ מפרק איש עצתו
(עצתי) אף דברתי אף אביאנה--יצחתי אף אעשנה 12
שמעו אליו אבורי לב--הרחותים מצדקה 13 קרבתי
צדקה לא תרחק ותשועתי לא תאהר ונתתי בצעון
תשועה לישראל תפארתי

47 רדי ושבו על עפר בתולת בת בכל--שבו לארץ
אין כסא בת כבדים כי לא תוטify יקראו לך רכה
ונעונה 2 קחוי רחמים וטחני קמה נלי צמתק חשי של
נלי שוק עברי נחרות 3 תנגל ערותך--גט תראה חרפתך

45 כי אמר יהוה למשיחו לכוורש אשר החזקי
בימינו לרד לפניו נוים ומתני מלכים אפתח--לפתח
לפניו דלתים ושעריהם לא יסגרו 2 אני לפניך אלך
והדורים אשר (איש) דלוות נחוצה אשר ובריזו
ברול אגדע 3 ונתתי לך אוצרות החשך ומטמוני מסתדים
למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך--אליה ישראל
4 למען עבדי יעקב וישראל בחורי ואקרא לך בשמד
אכןך ולא ידעתני 5 אני יהוה ואין עוד זולתי אין
אלדים אゾרך ולא ידעתני 6 למען דעו מזורה שמש
וממערבה כי אפס בבלעדי אני יהוה ואין עוד 7 יוצר
אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה
כל אלה 8 הדרעפו שמים ממעל ושהקם יזלו צדק
תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיה ייחד--אני יהוה
בראתיו 9 והי رب את יצרו--חרש את חרש אדמתה
היא אמר חמר ליצרו מה העשה ופעליך אין ידים לו
10 הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין 11
כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלמוני
על בני ועל פעל ידי חצוני 12 אני עשיתי ארץ וארם
עליה בראתי אני ידרינו שמים וככל צבאים צויתי 13
אני העירתהו בצדך וככל דרכיו איש הוא יבנה
עירי ונלותי ישלח--לא במחיר ולא בשחר אמר יהוה
צבאות 14 כי אמר יהוה גנייש מצרדים וסחר כוש
וסבאים אנשי מדחה לך עברו לך יהו אחריך ילכו
בזוקים יעברו ואליך ישתחוו לך יתפללו לך בך
אל ואין עוד אפס אלהים 15 אכן אתה אל מסתדר--
אליה ישראל מושיע 16 בושו ונמ נכלמו כלם יהדו
הלו כבלמה חרש צירום 17 ישראל נושע ביהוה
תשועת עולמים לא תבשו ולא הכלמו עד עולמי עד
18 כי אמר יהוה בורא השמים הוא האלים יציר
הארץ ועשה הוא כוננה--לא תהו בראה לשבת יצירה

שמי אאריך אפי ותהלך אחטם לך--לבלתי הכריתך
 10 הנה צרפתיך ולא בכסק' בחרתיך בכור עני ¹¹
 למעני למעני עשה כי איך יחל וכבודי לאחר לא
 אתן ¹² שמע אליו יעקב וישראל מקראי אני הוא אני
 ראשון אף אני אחרון ¹³ אף ידי יסדה ארץ ימיini
 טפחה שמים קרא אני אליהם עמדו יתדו ¹⁴ הקבצז
 כלכם ושמעו מי בהם הניד את אלה יהוה אהבו--
 יעשה חפצז בבל וזרעו כדרים ¹⁵ אני אני דברתי
 אף קראתי הבאתיו והצליח דרכו ¹⁶ קרבו אליו
 שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי--מעת היהת
 שם אני ועתה אדרני יהוה שלחני--רווחו ¹⁷ כה אמר
 יהוה נאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך
 להוציא מדריך בדרכך תלך ¹⁸ לוא הקשבת למצוות
 ויהי כנهر שלומך וצדקהך גנלי חיים ¹⁹ ויהי כחול
 זרעך וצאנאי מעיך כמעתו לא יכרת ולא ישמד
 שמו מ לפני ²⁰ צאו מבעל ברחו מכם בקול רנה
 הניד השמעו זאת הוציאה עד קצה הארץ אמרו
 נאל יהוה עבדו יעקב ²¹ ולא צמאו בחרכות היליכם--
 מים מצור הזיל למו ויבקע צור--ויזבו מים ²² אין
 שלום אמר יהוה לרשעים

49 שמעו אים אליו והקשו לאמים מרחוק יהוה

מבטן קראני ממעי אמי הוכיר שמי ² ווישם פ' כחרב
 חרה בצל ידו החבאיני וישמעני לחץ ברור באשפותו
 הסתרני ³ ויאמר לי עברי אתה--ישראל אשר בך
 אתחפער ⁴ ואני אמרתי לרייך יונטי לתחו והבל כי
 כלתיי אכן משפטית יהוה ופעלתית את אלהי ⁵ ועתה
 אמר יהוה וצדי מבטן לעבד לו לשוב יעקב אליו
 וישראל לא (לו) יאסף ואכבד בעני יהוה ואלהי
 היה עז ⁶ ויאמר נקל מהויתך לי עבד להקים את
 שבטי יעקב ונצרי (ונצורי) ישראל להשיב ונתתיק
 לאור נוים להוות ישועתי עד קצה הארץ ⁷ כה אמר
 יהוה נאל ישראלי קדשו לבזה נפש למתעב נוי לעבד
 משלים מלכים יראו וקמו שרים וושתחו--למען יהוה
 אשר נאמן קדריש ישראל ויבחרך ⁸ כה אמר יהוה בעת
 רצון עניתיך ובוים ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך

נקם אקח ולא אפגע אדם 4 נאלנו יהוה צבאות שמנו--
 קדוש ישראל ⁵ שבי דום ובאי בחשך בת כבדים
 כי לא תוספי יקראו לך נברת מלכות ⁶ קצפני
 על עמי חללי נחלתי ואתנכם בידך לא שמתם להם
 רחמים--על זקן הכהנת עלה מאר ⁷ ותאממי לעולם
 אהיה נברתך--עד לא שמת אלה על לך לא זכרת
 אחריתך ⁸ ועתה שמעו ואת עדינה היושבת לבטה
 האמורה בלבבה אני ואפסי עוד לא אש אלמנה ולא
 אדע שculo ⁹ ותבאה לך שני אלה רגע ביום אחד
 שculo ואלמן כתםם בא עלייך ברוב כשפיך בעצמת
 חביריך מאר ¹⁰ ותבטחיך ברעתק אמרת אין ראני--
 חכמתך ודעתך היוא שובבך והאמרי בלבך אני
 ואפסי עוד טובא עלייך רעה לא תדע שחרה ותפלל
 עלייך הוה לא תוכל כי כפורה ותבא עלייך פתראמ שאה
 לא תדע ¹¹ עמידי נא בחביריך וברוב כשפיך באשר
 יגעת מנעויריך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי ¹²
 נלאית ברוב עצתיך יעדנו נא ווישעך הברו (הברוי)
 שמים החווים בכוכבים מודעים לחדים מאשר יבא
 עלייך ¹³ הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם
 מיד להבה אין נחלת לחם אור לשבת ננדו ¹⁴ כן
 היו לך אשר יגעת סחריך מנעויריך איש לעברו תעוז
 אין מושעך

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי
 יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאליהו ישראל
 יזכירו--לא באמת ולא בצדקה ² כי מעיר הקדרש
 נקראו ועל אלהי ישראל נסמכ יהוה צבאות שמנו
³ הראשנות מאן הנדרתי ומפי יצאו ואשימים פתאם
 עשייתו ותבאהנה ⁴ מודעת כי קשה אתה ונייד בROL
 ערפק ומצח נחשוה ⁵ ואניך לך מאן בטרם תבוא
 השמעתיך--פָן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום ⁶
 שמעת הזה כללה ואתם הלוא תגידו השמעתיך חדרות
 מעתה ונצרות ולא ידעתם ⁷ עתה נבראו ולא מאן
 ולפניהם יום ולא שמעתם--פָן תאמר הנה ידעתין ⁸ גם
 לא שמעת נם לא ידעת--נם מאן לא פתחה אונך כי
 ידעת כי בוגר תבנוד ופשע מבטן קרא לך ⁹ למען

בצמא 3 אלביש שמיים קדרות וشك אשים כסותם 4 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעה דבר יער בבר בבר עיר לי און לשמע כלמודים 5 אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מרתי אחור לא נסוגתי 6 נוי נתתי למכים ולהי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות וرك 7 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמי פני כחלמייש ואדע כי לא אבוש 8 קרוב מצדייק-מי יריב אתי נעמדה יהוד מי בעל משפטינו יש אליו 9 הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשענו הן כלם כבנד יבלו עש יאלם 10 מי בכם ירא יהוה שמע בקהל עבדו-אשר הלק' חשבים ואין נהג לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו 11 הן כלכם קדרוי אש מארוי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם-מידי היהת זאת לכם למצובה תשכון

51 שמו אליו רדי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור הצבתם ואל מocket בור נקרתם 2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה החוללים כי אחד קראתו ואברכהו וארבחו 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל הרביה וושם מדרבה כען וערבתה כנון יהוה ששון ושםה ימצא בה תודה וקול זמרה 4 הקשיבו אליו עמי ולאומי אליו האזינו כי תורה מأتي תצא ומשפטו לאור עמים ארגניע 5 קרוב צדק יצא ישע וזרע עמים ישפטו אליו אים יקו ואל זרע ייחلون 6 שוא לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כען נמלחו והארץ כבנד תבלת-וישביה כמו כן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקי לא תחת 7 שמו אל ירעיך צדק עם תורתך בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל תחטו 8 כי כבנד יאלם עש וכצמר יאלם סס וצדקי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים 9 עורי עורי לבש עז זרוע יהוה-עוריו כימי קדם דרות עולמים הלוא את היא המחכבה רחוב מחולת תנין 10 הלוא את היא המחרבת ים מי הרים רבה השמה עמוקקי ים-דרך לעבר נואלים וופדרוי יהוה ישובון ובאו צין ברכנה ושמחת עולם על ראשם שwon ושםה ישיגו נסוי יונן ואנחה 12 אנכי

לבירתם עם להקים ארץ להנחיות נחלות שממות 9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכיהם ירעו ובכל שפיהם מרעתים 10 לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושםש כי מרחם ינהם ועל מבועי מים ינהם וושמתי כל הרוי לדרכו וمسلתי ירמן 11 הנה אלה מרוחק יבוא ותנה אלה מצפון מים אלה מארץ סינים 13 רגנו שמיים וגילאי ארץ יפצחו (ופצחו) הרים רנה כי נחם יהוה עמו וענינו ירחם 14 ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני 15 התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה נם אלה השכחנה ואנכי לא אשכחך 16 הן על כפים התקוין חומתיך גנדי תמיד 17 מהרדו בניך מהרסיך ומהריביך ממרק' צאו 18 שאו סביב ענייך וראי כלם נקבעו באו לך כי אני נאם יהוה כי כלם כעד תלבשי ותקשרים ככליה 19 כי חרבתיך ושממתקיך וארץ הרסטך כי עתה תצרי מושב ורחקו מבליעיך 20 עוד יאמרו באזני בני שכליך צר לי המוקם נשא לי ואשבה 21 ואמרת לבבך מי ילד לי את אלה ואני שוכלה גולמודה גלה וסורה אלה מי נדל-הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם 22 כי אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארדים נסי והביאו בניך בחצן ובנטוך על כתף תגשאנה 23 והוא מלכים אמנים ושרוותיהם מיניקתיך--איפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קו 24 היקח מגבור מלוקה ואם שבוי צדיק ימלט 25 כי אמר יהוה נם שבוי גבור יכח מלוקה ערץ ימלט ואת יריבך אני אריב ואת בניך אני אושיע 26 והאכלתי את מונך את בשרם וכעיסים דםם ישכرون וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיע ונאלך אביך יעקב

50 כי אמר יהוה איזה ספר כריות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם 2 מדווע באתי ואין איש קראתי ואין עונה--הקוצר קצחה ידי מפדות ואם אין כי כח להציל הן בגערטה אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגנטם מאין מים ותמתה

এপসি ארץ את ישועת אל-הינו ১১ סורו סורו צאו שם
טמא אל תגע צאו מותכה-הברנו נשאי כל' יהוה ১২ כי
לא בחפזון התזא ובמנוסה לא תלכו כי הלק לפניכם
יהוה ומאספכם אל-הו ישראל ১৩ הנה ישכיל עבדי
ירום ונשא ונבה מאד ১৪ כאשר שמו עלייך רביים
כן משות מאיש מראהו ותארו מבני אדם ১৫ כן יהה
נויים רביים עלייך יקפטו מלכים פיהם כי איש לא ספר
לهم ראו ואשר לא שמעו התבוננו

53 מי האמין לשמעתנו וזרע יהוה על מיו גנלהה
ויעל כיווןך לפניו וכשרש מארץ ציה- לא תאר לו
ולא הדר ונראתו ולא מראה ונחמדתו ৩ נבזה וחדרל
אישים איש מכאות וידוע חלי וכמסחר פנים ממנו
נבזה ולא השבנהו ৪ אכן חלנו נשא ומכאבינו
סבלם ואנחנו השבנהו גנוו מכה אל-הום ומעה ৫ והוא
מחל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עלייך
ובחברתו נרפא לנו ৬ כלנו צאן תעינו איש לדרכו
פנינו ויהוה הפניע בו את עון קלנו ৭ נש והוא גענה
ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרכח לפני גזואה
אלא מה ולא יפתח פיו ৮ מעצר וממשפט לכה ואת
דורו מי ישוחח כי גנוו מארץ חווים מפשע עמי גגע
למו ৯ ויתן את רשותם קברו ואת עשיר במתיו על לא
חמס עשה ולא מרמה בפיו ১০ יהוה חפץ דכאו החל-
אם תשים שם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ
יהוה בידך יצלח ১১ מעמל נפשו יראה ישבע- בדעתו
צדיק צדיק עבדי לרביים ועונתם הוא יסבל ১২ אכן
אחלק לו ברביים ואת עצומיהם יחלק של תחת אשר
הערחה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רביב
נשא ולפשעים יפניע

54 רני עקרה לא יידה פצחי דנה וצלה ל-
חלה כי רביבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה
২ החריחבי מוקום האלך ויריעות משכנותיך יטו- אל
תשבי הארכי מיתריך ויתדריך חזקי ৩ כי ימין
ושמואל תפרצוי וורעך גוים ירש וערבים נשמות יושבו
৪ אל תיראי כי לא חבושי ואל חלמי כי לא תחפירי

אנכי הוא מנהכם מי את ותיראי מאנוש ימות וմבן
אדם החירות ינתן ১৩ ותשכח יהוה עשה נתה שמים
ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת הארץ
כאשר כונן להשחית ואיה חמת הארץ ১৪ מהר צעה
להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו ১৫ ואנכי
יהוה אל-היך רגע הים ויהמו גלilio יהוה צבאות שמו
১৬ ואשם דברי בפק ובצלידי סטייך לנשע שמים
וליסד ארץ ולאמור לציון עמי אתה ১৭ התעוררתי
התעוררתי קומי ירושלים אשר שתית מיד יהוה את כוס
חמתו את קבעת כוס התרעללה שתית- מzeit ১৮ אין
מנהל לה מכל בניים ילדה ואין מחויק בידה מכל
בניים גדרה ১৯ שתים הנה קראתיך מי יונד לך השדר
והשבר והרעב והחרב מי אנהמק ২০ בניך עלפו שכבו
בראש כל חוצות- כתוא מכמר המלאים חמת יהוה
נערת אל-היך ২১ לכן שמעי נא זאת עניה ושבירתו ולא
מיין ২২ כה אמר אדרניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה
לקחתתי מידך את כוס התרעללה- את קבעת כוס חמת
לא חוסיפי לשחותה עוד ২৩ ושמתייה ביד מוניך אשר
אמרו לנפשה שחי ונעbara ותשימי הארץ נור וכחוי
לעברים

52 עורי עורי לבשי עיך עיך ציון לבשי בגדי תפארתך
ירושלים עיר הקדש- כי לא יוסוף יבא בך עוד ערל
וטמא ২ החריערי מעפר קומי שבוי ירושלים התפתחו
(התפתח) מוסרי צוארכ שבייה בת ציון ৩ כי כה
אמר יהוה חنم נמכרתם ולא בסוף תגאלו ৪ כי כה
אמר אדרני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לנור שם
ואשור באפס עשקו ৫ ועתה מה ל- פה נאם יהוה כי
לקח עמי חنم משלוי יהילילו נאם יהון ותמיד כל
היום שמי מנאן ৬ לכן ידע עמי שמי לבן ביום ההוא
כי אני הוא המדבר הנסי ৭ מה נאו על ההרים רגלי¹
מבשר משמי שלום מבשר טוב- משמי יושעה אמר
לציון מלך אל-היך ৮ קול צפיך נשוא קול יהודו ירננו
כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון ৯ פצחו רגנו יהודו
חרבות ירושלים כי נחם יהוה עמו נאל ירושלים ১০
חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל

כى בשת עולםיך תשכחי וחרפת אלמנתויך לא תזכיר עוד ⁵ כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו ונאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ ⁶ כי כאשר עזובה עצובת רוחך קראך יהוה ואשת גבורים כי תמאס אמר אלהיך ⁷ ברגען קטן עזובתיך וברחמים גדים אكبץ ⁸ בשצף קצף הסתרתי פני רגע מך ובחסד עולם רחמתיך- אמר נאלך יהוה ⁹ כי מי זה זאת ל' אשר נשבעתי ממעבר מין זה עוד על הארץ- כן נשבעתי מקצף עלייך ומגער בך ¹⁰ כי הרים ימושו והגבעות תמוותינה- וחשדי מאתק לא ימוש וברית שלומי לא תמוות אמר מרחמך יהוה ¹¹ עניה סערה לא נחמה הנה אני מרביץ בפוך אבוני וסדריך בספרדים ¹² ושמי כי כרך שמשתיך ושריך לאبني אקרח וכל נבולך לאبني חפץ ¹³ וכל בנייך למודי יהוה ורב שלום בניך ¹⁴ בצדקה תוכני רחקי מעשיך כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליו ¹⁵ הן נור גדור אפס מאותי- מי נור אתק עלייך פול ¹⁶ הן (הנה) אני בראתי חרש- נפח באש פח ומויציא כל' למשהו ואני בראתי משחית לחבל ¹⁷ כל כל' יוצר עלייך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זהה נחלת עברי יהוה וצדקהם מatoi- נאם יהוה

56 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלוות ² אשרי אنسה יעשה זאת ובן אדם יחויק בה- שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע ³ ואיל יאמר בן הנכר הנלוות אל יהוה לא אמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואיל יאמר הרים הן אני עז יבש ⁴ כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתו ובחרו באשר הפתח ומחזיקם בברית ⁵ ונתחי להם בכחתי ובחוותי יד ושם- טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרצה ⁶ ובני הנכר הנלוות על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים- כל שמר שבת מחללו ומחזיקם בברית ⁷ והבאותם אל הדר קדשי ושמחותם בבית תפלתי- עליותם ובחיהם לרצון על מזבחיו כי ביתו בית תפלת יקרא לכל העמים ⁸ נאם אדרני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנבקציו ⁹ כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו בעיר ¹⁰ צפו עורדים כלם לא ידעו- כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לנום ¹¹ והכלבים עז נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצתו ¹² אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר גدول יותר מאר

57 הצדיק אבד ואני איש שם על לב ואנש חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק ² יבוא שלום ינוח על משכבותם הלא נכחו ³ ואתם קרבו הנה בני עננה ורעד מנאך ותזנה ⁴ על מי מתעננו-

55 היו כל צמא לכל למים ואשר אין לו כסף לכלו שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מהירין וחלב ² למה השקלו כסף בלאם וגוינום בלא לשבעה שמו שמו עלי ואכלו טוב ותתענג בדרשן נפשכם ³ הטע אונכם ולכו עלי שמעו ותו נפשכם ואחרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים ⁴ הן עד לאוים נתחיו ניד ומזכה לאימים ⁵ הן גוי לא תרע תקרא ווי לא ידעך אליו ירצו- למן יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך ⁶ דרשו יהוה בהמצאו קראה בהיותו קרוב ⁷ יעוז רשות דרכו ואיש אין מחשבתו ישב אל יהוה וירחמוו ואל אלדיינו כי ריבבה לסלוח ⁸ כי לא מחשבוטי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכיכי- נאם יהוה ⁹ כי נבחו שמים מארץ- כן נבחו דרכי מדריכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם ¹⁰ כי

צום אבחrhoו-יומן ענות אדם נפשו הלהק' כאנמן ראשו
ושק ואפר יציע-הלווה תקרא צום ויום רצון ליהוה
6 הלווא זה צום אבחrhoו-פתח חרכובות רשות התה
אנדות מותה ושלוח רצוצים חפשים וכל מותה מתתקו
7 הלווא פרס לרעב לחמק ועננים מרודים תביא בית
כי תראה ערום וכסיתו ומבריך לא תתעלם 8 או יבקע
ఈ שחר אורך וארכתק מהירה הצמה והלך לפני
צדקה כבוד יהוה יאסק 9 או תקרוא יהוה יענה תשוע
ויאמר הני אם תסיר מוחך מותה שלח אצבע ודבר
אוון 10 ותפק לרעב נפשך ונפש ענה השבע וורה
בחש אורך ואפלתק כצחרים בו נחך יהוה תמיד
והשביע בצחחות נפשך ועכמתיך יהלץ והיות כנן
רזה וכמוצאים מים אשר לא יוכבו מימי 12 ובנו ממק
חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומות וקרא לך גדר
פרץ משבב נתיבות לשבת 13 אם תшиб משבב גלך
עשות חפץ ביום קדשי וקראת לשבת עגן לקדוש
יהוה מכבר וככדו מעשות דרכיך ממצוא חפץ
ודבר דבר 14 או תתענגן על יהוה והרכבתיך על
במווי (במתי) ארץ והאכלהיך נחלת יעקב אביך-
כפי יהוה דבר

59 **הן לא קצחה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אוננו**
משמעות 2 אם עונתיכם היו מבדלים בינוים לבין
אליהם וחתואתיכם הסתירו פניהם מכם-משמעות 3
כי כפיכם ננאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם
דברו שקר--לשונכם עולה תנהנה 4 אין קרא בצדך
וain נשפט באמונה בטוח על תחוו ודבר שוא הרו
עמל והוליד און 5 ביצי צפמוני בקעו וקוריו עכבים
יארנו האכל מביציהם ימות והזורה התקע אפעה 6
קוריהם לא יהוו לבנד ולא יהכטו במעשייהם מעשייהם
מעשי און ופעל חמס בכפיהם 7 רגליהם לרע ירצה
וימחרו לשפק דם נקי מחשבותיהם מחשבות און-שד
ושבר במלותם 8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט
במעגולותם נתיבותיהם עקשו להם-כל דרך בה לא
ידע שלום 9 על כן רחך משפט ממן ולא תשינו
צדקה נקוה לאור והנה חשק לנגהות באפלות נחלה

על מי תרחיבו פה האריכו לשון הלווא אתם ילדי
פשע זרע שקר והנחותם באלים תחת כל עץ דען
שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים 6 בחלקו
נהל חלקם הם נורליך נם להם שפכת נסך העלית
מנחה--העל אלה אנחנו 7 על הר נבה ונשא שמת
משכבר נם שם עלית לזכה זבח 8 ואחר הדלת
המנזוה שמתה וכרכוך כי מאיו גלית והעליה הרחבה
משכבר ותכרת לך מהם-הבת משבכם יד חיות 9
ותשרי למלך בשטן ותרכי רקחיך ותשלוחי צריך עד
מרחק ותשפלי עדר שאול (Sheol h7585) 10 ברב דרכך
גינעת לא אמרת נואש חיתיך מצאת על כן לא חלית
ובאות מי דאנת ותוראי כי תכובו ואותי לא זכרת
לא שמתה על לך הלא אני מחשך ומעלם ואותי לא
תיראי 12 אני אניד צדקהך ואת מעשיך ולא יועיל לך
13 בזעך יצילך קבוץיך ואת כלם ישא רוח יקח הכל
וחחוסה כי ינחאל ארץ ויירש הר קדשי 14 ואמר סלו
סלו פנו דרך הרימנו מכשול מהך עמי 15 כי כה אמר
רם ונשא שכן עד וקדוש שמו-מרום וקדוש אשכון
ואת דכא ושפלו רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות
לב נדכאים 16 כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף
כי רוח מלפני יעטוף ונשומות אני עשית 17 בעון בצעו
קצפי ואכחו הסתר ואקצף וילך שובב בדרכך ליבו
18 דרכיו ראייתו וארפאהו ואנחתו ואשלם נחמים לו
ולאבליו 19 בורא נוב (ניב) שפתים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אמר יהוה-ורפאתיו 20 והרשעים
כימ נגרש כי השקט לא יכול וינרשו מימי רפש וטיט
21 אין שלום אמר אלהי לרשעים

58 קרא בנוון אל תהשך כשובר הרם קולך והגדי
לעמוי פשעם ולבית יעקב חטאיהם 2 ואותי יום יום
ידרשוון ודעתי דרכיו יחפצון גנוו אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזוב ישאלוני משפטיו צדק קרבת
אליהם יחפצון 3 למה צמנו ולא דאות עניינו נפשנו
ולא תרעך הן ביום צמכם תמצאו חוץ וככל עכבים
תגנשו 4 הן לריב ומזה תצמו ולהחות באנרכ' רשות
לא תצומו כיום להשמי במרום קולכם 5 הכהה היה

10 נגשנה כעורם קיר וכאיין עיניים נגשנה כשלנו בצהרים נשף באשננים כתמים בנהמה לדברים כלנו וכויינם הנהנה נקווה למשפט ואין לישועה רחקה ממנה ¹² כי רבו פשעינו גנך וחטאינו עננה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענו ¹³ פשע וכח שbihoo ונסוג מאחר אלהינו דבר עש וסורה הרו והנו מלבד דברי שקר ¹⁴ והסנו אחר משפט וזכקה מרחוק תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכח לא תוכל לבוא ¹⁵ ותהיה האמת נעדרת וסר מרע משותל וירא יהוה וירע בעינו כי אין משפט ¹⁶ וירא כי אין איש ווישתום כי אין מפניו ותוושע לו זרענו וזכקהו היא סמכתו וילבש זדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדינו נקם תלבשת וויט כמעיל קנהה ¹⁸ כעל גמלות כעל ישם--חמה לצדיו גמול לאיביו לאים גמול ישלים ¹⁹ ויראו ממערב את שם יהוה ומזרחה שמש את כבודו כי יבו אנהר צר רוח יהוה נסחה בו ²⁰ ובא לציון נואל ולשבו פשע ביעקב--נאם יהוה ²¹ ואני זאת בריתו אתם אמר יהוה--רוחו אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיך ומפי זרעך ומפי זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם

60 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זורה 2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך זורה יהוה וכבודו עליך יראה ³ וחלכו נוים לאורך ומלאכים לננה זרחה ⁴ שא סביב עיניך וראי--כלם נקבעו באו לך בניך מרחוק יבוא ובנותיך על צד תאמנה ⁵ או תראי ונחרת ופחד ורחב ללבך כי יהפק עליך המון ים חיל נוים יבוא לך ⁶ שפעתה נמלים תכסך בכרי מדין ועיפה--כלם משבא יבוא והב ולבונת ישאו ותחלת יהוה יבשו ⁷ כל צאן קדר יקבעו לך אילו נבויות ישרתוך יעלו על רצון מזבחיו ובית תפארתי אפaddr ⁸ מי אלה כעב העופינה וכויינם אל ארבתיהם ⁹ כי ליאים יקוו ואנויות תרשיש בראשנה להביה בנייך מרחוק כספם זהבם אתם-- בראשנה להביה בנייך מרחוק כספם זהבם אתם-- לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך ¹⁰ ובנו בני נכר חמתייך ומלאיכם ישרתוך כי בקצפי היכיתיך

61 רוח אדרני יהוה עלי--יען משיח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחשך לנשבי לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פכח קוח ² לקרא שנת רצין ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבליהם ³ לשום לאבל ציון לחת להם פאר תהה אפר שמן שנון תהה אבל-- מעתה תהלה תהה רוח כהה וקרא להם אילិ הצדק מטע יהוה להתפאר ⁴ ובנו חרבות עולם שנות ראשנים יקומו וחדשו ערי חרב שמות דרור ודור ⁵ ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכרים וככמים ⁶ ואתם כהני יהוה תקראי--משרתי אלהינו יאמר לכם חיל נוים תאכלו ובכבודם תהימרו ⁷ תהה בשתכם משנה וככלמה ירנו חלכם لكن בארצם משנה יירשו שמות עולם תהיה להם ⁸ כי אני יהוה אהב משפט

אנאלווי ⁴ כי יום נקם בלבוי ושות נאולי באה ⁵ ואובייט
ואין עזר ואשתומם ואין סמך וחשע ל' זרעי וחותמי
היא סמכתני ⁶ ואבוס עמים באפי ואשכרים בחמתי
ואוריד לארץ נצחם ⁷ חסדי יהוה אוכיר תהלה יהוה
כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר
נמלם כרחמייו וכרב חסדיו ⁸ ויאמר אך עמי המה
בנים לא ישקרו יהוה ורבה להם למושיע ⁹ בכל צדרכם לא
(לו) צר ומלאך פניו הושיעם--באהבתו ובחמלתו
הוא נאלם וונטלים וינשאמ כל ימי עולם ¹⁰ והמה מרנו
ועצבו את רוח קדרשו ויהפוך להם לאויב הוא נליהם בם
וזויכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי
צאנו--איה השם בקרבו את רוח קדרשו ¹¹ מולך למן
משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם
עולם ¹² מולייכם בתקומות כסוס במדבר לא יכשלו ¹⁴
בכמה בבקעה תרד רוח יהוה תנחינו--כן נהנת עמד
לעשות לך שם תפארת ¹⁵ הבט משמיים וראיה מובל
קדש ותפארתך איה קנאך גבורתך המון מעיך
ורחמייך אליו התאפקו ¹⁶ כי אתה אבינו--כי אברהם
לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו נאלנו
מעולם שכך ¹⁷ למה תתענו יהוה מדרכייך תקשיח
לבנו מיראתך שוב למן עבריך שבטי נחלהך ¹⁸
למצער ירשו עם קדרש צרינו בוסכו מקדשך ¹⁹ הינו
מעולם לא משלת בהם--לא נקרא שמק עלייהם לוא
קרעת שמיים ירדת מפניך הרים נלו

64 ² כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע
שמק לחרק מפניך גויים ירנוו ³ בעשותך נוראות לא
נקוה ירדת מפניך הרים נלו ⁴ ומעולם לא שמעו לא
האינו עין לא ראתה אליהם זולתק--יעשה למחכה לו
פנעת את שׁ ועשה צדק בדרכייך יוכרך הן אתה
קצפת ונחטא בהם עולם ונושע ⁶ והני כטמא כלנו
וכבנד עדים כל צדקתוינו ונבל כעה כלנו ועוננו
ברוח ישאנו ⁷ ואין קורא בשמק מתועדר להחויק בך
כי הסתרת פניך ממנהו ותמננו ביד עוננו ⁸ ועתה יהוה
אבינו אתה אנחנו החמר אתה יצרנו ומעשה ידרך
כלנו ⁹ אל תקצף יהוה עד מארך ואל לעד תזכר עון

שנא נול בעולה ונתרוי פעלתם באמת וברית עולם
אכורות להם ¹⁰ ונודע בנים זרעם וצאניהם בתוך
הימים כל ראייהם יכירום כי הם זרע ברך יהוה ¹⁰
שוש אשיש ביהוה תגל נפשי כהן יכהן פאר וככליה
בנדי ישע מעיל צדקה יעטני כהן יכהן פאר וככליה
תעדת כליה ¹¹ כי כארץ הוציאה צמחה וכגנה זרעה
צמיה--בן אדני יהוה יצמיה צדקה ותלה ננד כל
הגויים

62 ¹² למען ציון לא אהשה ולמען ירושלים לא אשקט
עד יצא כננה צדקה ויושעתה כלפיך יבר ² וראו
נויים צדך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש
אשר פ' יהוה יקנו ³ והוית עתרת תפארת ביד יהוה
ונצוף (ונזיף) מלוכה בcpf אליהיך ⁴ לא יאמר לך
עוד עזובה ולא רצך לא יאמר עוד שמה--כי לך
ירקא חפצי בה ולא רצך בעולה כי חפץ יהוה בך
וארץ תבעל ⁵ כי יבעל בחור בתולה יבעלך בניך
ומושש חתן על כליה ישיש עליך אליהיך ⁶ על חומתיך
ירושלים הפקדתי שמרים--כל היום וכל הלילה תמיד
לא יחשו המוכרים את יהוה--אל דמי לכם ⁷ ואל חתנו
דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה--bara'z
8 נשבע יהוה בימינו ובזורע עזו אם אתן את דגנך עוד
מאכל לאייך ואם יישטו בני נכר תירושך אשר גנעת
בו ⁹ כי מספפו יאכלו והללו את יהוה ומקבציו
ישתחו בחצרות קדרשי ¹⁰ עברו עברו בשעריהם פנו
דרך העם סלו סלו המסללה סקלו מאבן הרימו נס על
הימים ¹¹ הנה יהוה השמייע אל קצה הארץ אמרו
לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אותו ופעלו
לפנינו ¹² וקראו להם עם הקדרש גאולי יהוה ולק' יקרא
דרושה עיר לא נזובה

63 מי זה בא מארום חמוץ בגדים מבצראה זה
הדור לבושו צעה ברב כחו אני מדבר באדרקה רב
להושיע ² מודיע אדם לבושך ובנידך כדרך בנת ³
פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם
באפי וארמסם בחמתיך וו נצחם על בנדי וכל מלבות

הראשנות ולא תעלינה על לב¹⁸ כי אם שישו גnilו עdry עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם נילה ועמה משוש¹⁹ ונلتוי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכיו וקול עצקה²⁰ לא יהיה שם עוד עול ימים וזקן אשר לא יملא את ימי כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל ובנו ברים וישבו ונשטו כרמים ואכלו פרים²² לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העז ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחורי²³ לא יינטו לריק ולא ילדו לבhalbה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאניהם אחים²⁴ והיה טרם יקראו ואני ענה עוד הם מדברים אחים²⁵ זאב וטלה ורעו כאחד ואלה כבקר ואכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחותו בכל הר קדרשי אמר יהוה

66 כה אמר יהוה השמיים כסאי והארץ הרים רגלי¹ כי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי² וואת כל אלה יידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט-אל עני ונכח רוח וחרד על דבריו³ שוחט השור מכח איש זבח השה ערף כלב מעלה מנהה דם חזיר מזוכר לבנה מברך און-نم המה בחרו בדרכיהם ובשkoציהם נפשם חפזה⁴ גם אני אבחר בתעלליים ומגרותם אביא להם-יען קראתי ואין חפצתי בחרו⁵ שמעו דבר יהוה החדרים אל דברו אמרו אחיכם שנאים מנדיכם למען שמי יכבד יהוה-ונראה בשמהחכם והם יבשו⁶ קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם נמול לאיביו⁷ בטרם תחיל ילדה בתרם יבוא חבל לה והמליטה זכר⁸ מי שמע צואת מי ראה כללה-היוchl ארץ בים אחד אם יולד נוי פעם אחת כי חלה נם ילדה ציוון את בניה⁹ חאני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המולד ועוצרת אמר אליהיך¹⁰ שמהו את ירושלם ונילו בה כל אהבה שישו אתה משוש כל המתאבלם עליה¹¹ למען תינקו ושבעתם מshed תנחמה למען תמצאו והתענוגת מזיו כבודה¹² כי כה אמר יהוה הנני נתה אליה כנהר

הן הבט נא עמק כלנו¹³ ערי קדרש היו מדבר ציון מדבר היה ירושלם שמהה¹⁴ בית קדשו ותפארתנו אשר הילוך אבותינו-הייה לשפט אש וכל מהמדינו היה להרבה¹⁵ העל אלה תחאפק יהוה תחשה ותעננו עד מאר

65 נדרשתי ללוא שאלו נמצאיו לא בקשי אמרתי הני הני אל גוי לא קרא בשמי² פרשתי ידי כל הימים אל עם סורר-ההלים הדרכ לאל טוב אחר מוחשתיהם³ העם המכעסים את עלי פני-תמיד זבחים בוגנות ומקטרים על הלבנים⁴ היישבים בקרים ובנצרורים ילינו האכלים בשער החזיר ופרק (ומרך) פגלים כליהם⁵ האמורים קרב אליך אל נשבי כי קדרתיך אלה עשן באפי אש יקדרת כל היום⁶ הנה כהובה לפני לא אהשה כי אם שלמתו ושלמות על חיקם⁷ עונתיכם ועונת אבותיכם ייחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הנבעות רפואי ומדתי פעולתם ראשונה על (אל) חיקם⁸ כי אמר יהוה כאשר ימצא התיירוש באשכול ואמר אל תשחיתו כי ברכה בו-כן עשה למען עבדי לבתיו השחיתת הכל וחוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הריו וירשו בחורי ועבדי ישכנו שמה¹⁰ והיה השرون לנו צאן עמוק עכור לרבי בקר לעמי אשר דרשוני¹¹ וואתם עזבי יהוה השכחים את הר קדרשי-הערכיהם לנדר שלחן והמלאים למני מסך¹² ומונתי אתכם לחרב וככלם לטבח תכרכו-יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעני ובאשר לא חפצתי בחרתם¹³ לכן כי אמר אדני יהוה הנה עבדי אכלו ואתם תרעבו-הנה עבדי ישתו וואתם תצמא הנה עבדי ישמחו וואתם תבשו¹⁴ הנה עבדי ירנו מטוב לב וואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו¹⁵ והנחתם שמכם לשביעה לבחרוי והמיתק אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר¹⁶ אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנסבע הארץ ישבע באלהי אמן כי נשכח הצרות הראשונות וכוי נסתרו מעיני¹⁷ כי הנני בורא שמיים חדשים וארץ חדשה ולא תוכרנה

שלום וכנהל שופט כבוד גויים--וינקחם על צד תנשואו
ועל ברכיהם תשעשו ¹³ כאיש אשר אמר לנו--
כן אנחנו אוחמכם ובירושלים תנחמו ¹⁴ ורואיתם וSSH
לבכם ועצמותיכם כדשא הפרתנה ונודעה יד יהוה
את עבדיו זעם את איביו ¹⁵ כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו--להשיך בחמה אפו וגערתו בלהבי
אש ¹⁶ כי באש יהוה נשפט ובהרבו את כל בשר ורבו
חללי יהוה ¹⁷ המתקדשים והמתהרים אל הגנות
אחר אחד (אחת) בתוך אכלו בשר החזיר והשקץ
והעכבר--יתדרו יספו נאם יהוה ¹⁸ ואני מעשיהם
ומחשתיהם--באה לקבץ את כל הגנים והלשנות
ובאו וראו את כבודי ¹⁹ ושותיו בהם אוט ושלחתי מהם
פליטים אל הגנים תריש פול ולוד משכי קשת--תבל
וין האים הרחקים אשר לא שמעו את שמי ולא ראו
את כבודי--והנידרו את כבודי בנים ²⁰ והביאו את
כל אהיכם מכל הגנים מנהה ליהוה בסוסים וברכבי
ובצבים ובפדרים ובכרכרות על הר קדשי ירושלים--
אמר יהוה כאשר יבאוبني ישראל את המנהה בכל
טהור בית יהוה ²¹ ונם מהם אקח לכהנים ללוים אמר
יהוה ²² כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשיה
אשר אני עשה עמדים לפני--נאם יהוה כן יעמוד זרעכם
ושמכם ²³ והיה מדי חדש בחדרו וmdi שבת בשבתו
יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר יהוה ²⁴ ויצאו
וראו--בפנרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא
תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכלبشر

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² חלך וקראת באני
ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעריך
אהבת כלולתייך-לכתך אחריו במדבר הארץ לא
זרועה ³ קדר ישראלי יהוה ראשית תבואתך כל
אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה ⁴ שמעו
דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל ⁵ כה
אמר יהוה מה מצאו אבותיכם ביעול-בי רחוק מעלי
וילכו אחרי הצלב ויהבלו ⁶ ולא אמרו-אהיה יהוה
הmulלה אנחנו מארץ מצרים המוליך אותנו במדבר
בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלים-במדבר לא
עבר בה איש ולא ישב אדם שם ⁷ ואביא אתכם אל
ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבואו ותתמאו את
ארצך ונחלתי שמות לתוכעה ⁸ הכהנים לא אמרו
אהיה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו
ביה והנבקאים נבאו בכעל ואחריו לא יועלו הלו ⁹
לכן עד אריב אתכם-נאם יהוה ואת בני ננים אריב
¹⁰ כי עברו אוי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו
מادر וראו הן היוות כואת ¹¹ ההימיר נוי אלהים
והמה לא אלהים ועמי המיר כבورو בלו ויעיל ¹²
שםו שמיים על זאת ושערו חרבו מادر נאם יהוה ¹³
כי שתים רעות עשה עמי אתי עזוב מוקור מים חיים
לחצב להם בארות-ברארת נשברים אשר לא יכולו
הימים ¹⁴ העבר ישראלי-אם יליד בית הוא מודיע
היה לבז ¹⁵ עליו ישגנו כפרים נתנו קולם וישתו
ארצו לשמה עיריו נצחה (נצח) מבלי ישב ¹⁶ גם בני
נפ ותחפנס (ותחפנס) ירעוק קדרך ¹⁷ הלויא זאת
העשה לך עזוב את יהוה אלהיך בעת מוליך בדרכך
ועתה מה לך לדרך מצרים לשחות מי שחוור ומה
לך לדרך אשר לשחות מי נהר ¹⁸ תיסרך רעתק
ומשבותיך תוכחך ודעך וראי כי רע ומך עזוב את
יהוה אלהיך ולא פחרת אליך נאם אדני יהוה צבאות
הארץ ²⁰ כי מעולם שברתו לך נתקתי מוסרותיך ותאמורי
לא אעבד (אעבור) כי על כל נבעה נבאה ותחת
כל עז רענן את צעה זנה ²¹ ואנכי נתעתיך שורק
כליה ורע אמרת ואיך נהפקת לי סורדי הנפן נכrichtה ²²

1 דברי ירמיהו בן חלקייו מן הכהנים אשר בענותה
בארץ בנימן ² אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו
בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו ³
והיה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם
עתוי עשרה שנה לצדקהו בן יאשיהו מלך יהודה-
עד נלות ירושלים בחודש החמישי ⁴ ויהי דבר יהוה
אליל לאמר ⁵ בטרם אצורך (אצרך) בבטן ידעתיך
ובטרם יצא מرحم הקדשיך נבייא לנויים נתיך ⁶
ואמר אה אה אדני יהוה הנה לא ידעתיך דבר כי נער
אנכי ⁷ ויאמר יהוה אליו אל חאמר נער אנכי כי על כל
אשר אשליך תליך ואת כל אשר אצורך תדבר ⁸ אל
תירא מפניהם כי אתה אני להצך נאם יהוה ⁹ וישלח
יהוה את ידו וינגע על פי ויאמר יהוה אליו הנה נתתי
דברי בפיך ¹⁰ ראה הפקדתויך היום הזה על הנויים
על הממלכות לנחש ולנתוץ ולהאביר ולהרוס-
לבנות ולנטוע ¹¹ בויהי דבר יהוה אליו לאמר מה אתה
ראיה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה ¹² ויאמר יהוה
אליל היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו ¹³
ויהי דבר יהוה אליו שניית לאמר מה אתה ראה ואמר
סיר נפוח אני ראה ופנוי מפני צפונה ¹⁴ ויאמר יהוה
אלוי מצפון תפחה הרעה על כל ישבי הארץ ¹⁵ כי
הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה-נאם יהוה
ובאו וננו איש כסאו פתח שעריו ירושלים ועל כל
חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה ¹⁶ וודברתי משפט
אותם על כל רעתם-אשר עזובני ויקטרו לאלהים
אחרים וויתחו למשעי ידיהם ¹⁷ ואתה תאר מתניך
וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת
מניהם-בן אחיך לבנייהם ¹⁸ ואני הנה נתתיק היום
לעיר מבצר ולעומוד ברזל ולחמות נחשת-על כל
הארץ למלכי יהודה לשရיה לכהניה ולעם הארץ ¹⁹
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אני נאם יהוה
להצילך

קראתי (קראת) לְ אָבִי אַלְפָךְ נָעָרִי אַתָּה 5 הַינְטָר לְעוֹלָם אָם יִשְׁמַר לְנֶצֶח הַנֶּה דְּרָבָת וְתַעֲשֵׂי הַרְעוֹת וְתוֹכֶל 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִי בִּימֵי יִאֲשִׁיחוּ הַמֶּלֶךְ הַרְאִת אֲשֶׁר עָשָׂתָה מִשְׁבַּחַת יִשְׂרָאֵל הַלְּכָה הָיָה עַל כָּל הָר וְכָה וְאַל תַּחַת כָּל עַץ רָעָנָן--וְתוֹזֵן שֵׁם 7 וַיֹּאמֶר אֶחָרִי עֲשָׂוָתָה אֲתָּה כָּל אֱלֹהִי תִּשְׁבַּב--וְלֹא שְׁבָה וְתַרְאָה (וְתַרְאָה) בְּגֹדָה אֲחֹתָה יְהוּדָה 8 וַיֹּאמֶר כִּי עַל כָּל אֶדְתָּה אֲשֶׁר נִפְהָה מִשְׁבַּחַת יִשְׂרָאֵל שְׁלָחוֹתָה וְאַתָּה סִפְרְכָרִתָּה אֲלֹיה וְלֹא יָרָא בְּגֹדָה יְהוּדָה 9 וְתַחַנֵּף אֶת הָאָרֶץ וְתַנְאָפֵף אֶת הָיאָה 10 וְגַם בְּכָל זֹאת לֹא שְׁבָה אֱלֹהִי בְּגֹדָה הָאָבָן וְאֶת הַעַץ 11 וְגַם בְּכָל זֹאת לֹא אֲחֹתָה יְהוּדָה--בְּכָל לְבָה כִּי אָמַש בְּשָׁקָר נָאָם יְהוָה 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִי צְדָקָה נְפָשָׁה מִשְׁבַּחַת יִשְׂרָאֵל מִבְּנָדָה וְאָמְרָת שְׁוֹבֵה מִשְׁבַּחַת יִשְׂרָאֵל נָאָם יְהוָה--לֹא אָפִיל פָּנִים בְּכָמָס כִּי חָסִיד אָנִי נָאָם יְהוָה לֹא אָטוֹר לְעוֹלָם 13 אֲךָ דַּעַי עַזְנֵךְ כִּי בְּיְהוָה אֱלֹהֵק פְּשָׁעָת וְתַפְוּרִית אֶת דְּרֶכֶיךְ לֹזְרִים תַּחַת כָּל עַץ רָעָנָן וּבְקוֹלִי לֹא שְׁמַעַתָּם נָאָם יְהוָה 14 שְׁבוּ בְּנֵים שּׁוֹבְבִים נָאָם יְהוָה כִּי אַנְכִי בַּעַלְתִּי בְּכָמָס וְלַקְחָתִי אֶתְכֶם אֶחָד מִעֵיד וְשָׁנִים מִמְשָׁפָחָה וְהַבָּאָתִי אֶתְכֶם צִוְּן 15 וְנוֹתְתִי לְכֶם רְעִים כְּלַבִּי וּרוּעַ אֶתְכֶם דָּעָה וְהַשְׁכֵּל 16 וְהִיא כִּי תַּרְבּוּ וְפָרִיתֶם בָּאָרֶץ בִּימִים הַחֲמָה נָאָם יְהוָה--לֹא יִאֲמְרוּ עוֹד אָרוֹן בְּרִית יְהוָה וְלֹא יַעֲלֵה עַל לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ בּוֹ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲשֵׂה עוֹד 17 בְּעַת הַהִיא יִקְרָאוּ לִירוֹשָׁלָם כְּסָא יְהוָה וְנוֹקוֹ אֶלְיהָ כָּל הַגּוֹיִם לְשֵׁם יְהוָה לִירוֹשָׁלָם וְלֹא יַלְכֵדוּ עוֹד-- אֲחָרִי שְׁרוֹתָה לְבָם הַרְעָה 18 בִּימִים הַחֲמָה יַלְכֵדוּ בֵּית יְהוָה עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא יְהוָה מָאָרֶץ צָפֹן עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַנְּחָלָתִי אֶת אֶבֶוּתֵיכֶם 19 וְאַנְכִי אָמְרָתִי אֵיךְ אֲשִׁיתְךָ בְּבָנִים וְאַתָּן לְךָ אָרֶץ חַמְדָה נַחַלָּת צַבְּאוֹת גּוֹיִם וַיֹּאמֶר אָבִי תִּקְרָאוּ (תקרא) לִי וּמַאֲחָרִי לְאַתְשּׁוּבוֹ (חשובי) 20 אַכְּנָן בְּגֹדָה אֲשֶׁר מִרְעָה כָּן בְּגֹדָתָם בֵּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאָם יְהוָה 21 קּוֹל עַל שְׁפִים נִשְׁמָע בְּכִי תְּחִנּוּנִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הָעִוּוֹ אֶת דְּرָכֵם שְׁחוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהִים 22 שְׁבוּ בְּנֵים שּׁוֹבְבִים אֲרָפָה כִּי אָמַת כְּבָסִי בְּנָתָר וְתַרְבֵּי לְךָ בְּרִית--נִכְתַּם עֲונֵךְ לְפָנֵי נָאָם אָדָני יְהוָה 23 אַזְּרָעָד אָמְרִי לֹא נַטְמָאָתִי אַחֲרִי הַבָּעָלִים לְאַל הַלְּכָתִי--רַאֲי דְּרָכֵךְ בְּנֵיא דָעַי מִה עֲשָׂית בְּכָרָה קְלָה מִשְׁרָכָת דְּרֶכֶיהָ 24 פְּרָה לִמְדָר מִדְבָּר בְּאוֹת נְפָשָׁו (נפשה) שָׁאָפָה רֹוח--תָּאַנְתָּה מַיִּשְׁבָּנָה כָּל מִבְקָשָׁה לֹא יַעֲפֹו בְּחִדְשָׁה מִצְמָאָתָה 25 מַנְעֵי רְגָלָן מִזְחָקָה גּוֹרָנָן (גּוֹרָנוֹן) מִצְמָאָתָה וּזְאָמְרִי נָוָשָׁן-- לֹא כִּי אַהֲבָתִי זֶרֶם וְאַחֲרִיהם אַלְכָ 26 כְּבָשָׁת גְּנָבָן כִּי יִמְצָא כָּן הַבִּישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמָּה מַלְכִים שְׁרִיחָם וְכָהִנִּים וְנוֹבָיאִים 27 אָמְרִים לְעַז אָבִי אַתָּה וְלֹא בָּנָן אֶת יְלָדָתַי (ילְדָתָנוּ) כִּי פָנוּ אַלְיָ עַרְפָּה וְלֹא פְנִים וּבְעַת רַעַת יְהוּדָה 28 וְאַיִלְהָדָק אֲשֶׁר פָּשָׁעָת בְּיָהָנָה וְהַשְׁעִינָה 29 לְמִהְתְּרִיבָו אַלְיָ כָּלָם עַשְׂתָּם בְּיָהָנָה 30 לְשֹׁוֹא הַכִּיתָא אֶת בְּנֵיכֶם מַוְסָּר לֹא לְקַחְוּ אַכְלָה חַרְבָּכֶם נְבִיאִיכֶם כָּאֲרִיה מִשְׁחִיתָ 31 הַדּוֹר אֲתָם רָאוּ דָבָר יְהוָה הַמְּדָבֵר הַיְּתִי לִישְׂרָאֵל אֵם אָרֶץ מִאָפְלִילָה מִדּוֹעָ אָמְרוּ עַמִּי רְדָנוּ--לֹא נְבוֹא עַד אַלְכָ 32 הַתְּשִׁכָּח בְּתוֹלָה עֲדִיה כָּלָה קָשְׁרִיה וְעַמִּי שְׁבָחָנוּ יְמִים אֵין מִסְפָּר 33 מִה תִּיטְבְּשִׁי דְּרֶכֶךְ לְבַקְשָׁ אֲהָבָה לְכָן נָמָת אֶת הַרְעוֹת לְמִדְתָּי (לִמְדָתָי) אֶת דְּרֶכֶיךְ 34 גּוֹם בְּכָנְפִיךְ נִמְצָאוּ דָם נְפָשָׁת אֲבִינוּם נְקִים לֹא בְּמַחְתָּרָת מַצְאָתָם כִּי עַל כָּל אֱלֹהִים 35 וְתַאֲמְרִי כִּי נְקִיטִי אֲךָ שֶׁבְּאָפָו מִמְנִי הַנְּנִי נְשִׁפְטָת אַתָּה עַל אִמְרָךְ לְאַחֲטָתָי 36 מִה תִּזְוְלִי מֵאָדָל לְשָׁנוֹת אֶת דְּרֶכֶךְ נִמְצָרִים תַּבְשִׁי כָּאֵשֶׁר בְּשֵׁת מַאֲשָׂור 37 גּוֹם מֵאָתָזָה תְּצִיא וַיְדִיךְ עַל אַרְשָׁךְ כִּי מָאָס יְהוָה בְּמַבְטִיחָךְ וְלֹא תַּצְלִיחָיו לְהָם

3 לְאָמַר הָן יְשַׁלֵּח אִישׁ אֲשֶׁר אָשְׁתָו וְהַלְּכָה מְאֹתוֹ וְהַיְתָה לְאִישׁ אֲחָר הַיּוֹשֵׁב אֲלֹהֵיהָ עוֹד--הַלְּוָא חָנוֹפָה תַּחַנֵּף תַּחַנְפֵּת הָאָרֶץ הַהִיא וְאֶת זִנְתֵּ רְעִים וְרְעִים--וְשָׁוֹב אַלְיָ אֲמָתָה 2 הַשְּׁאֵ עַזְנֵיךְ עַל שְׁפִים וּרְאֵי אִיפָּה לֹא שְׁלָתָה (שְׁכָבָת)-- עַל דְּרֶכֶים יִשְׁבַּת לְהָם כְּעַרְבִּי בְּמַדְבֵּר וְתַהֲנוֹפִי אָרֶץ בְּזִוְנִיךְ וּבְרַעַתְךָ 3 וּוֹמְנָעָוּ רְבָבִים וּמַלְקָשָׁ לֹא הָיָה וּמַצָּח אֲשֶׁר זָוָה הָיָה לְךָ מִן אַמְּנָת הַכְּלָם 4 הַלְּוָא מַעֲתָה

עשׂו אלה לך זוֹת רְעֵת כִּי מֵרַיְנָה עַד לְבָקָר ¹⁹ מַעַי
מַעַי אֲחֹולָה (אֲחֹלָה) קִירְוֹת לְבִי הַמָּה לִי לְבִי-לְאָ
אַחֲרֵשׁ כִּי קָול שָׁופֵר שְׁמָעִתִּי (שְׁמָעִתִּי) נְפִשִּׁי תְּרוּעָת
מַלְחָמָה ²⁰ שָׁבֵר עַל שְׁבָר נְקָרָא כִּי שְׁדָה כָּל הָאָרֶץ
פְּתַחַם שְׁדָדָו אֲחָלִי רְגֻעָה יְרִיעָתִי ²¹ עַד מֵתִי אַרְאָה נָס-
אַשְׁמָעָה קָול שָׁופֵר ²² כִּי אָוֵל עַמִּי אָוֹתִי לְאִידָּעָו-בְּנָוִים
סְכִילִים הַמָּה וְלֹא נְבּוּנִים הַמָּה חַכְמִים הַמָּה לְהַרְעָ
וְלֹהִיטֵּב לְאִידָּעָו ²³ רָאִיתִי אֶת הָאָרֶץ וְהַנָּהָתָה
וּבָהוּ וְאֶל הַשָּׁמְיִם וְאֵין אָוָרָם ²⁴ רָאִיתִי הַהָרִים וְהַנָּהָתָה
רָעִישׁ וְכָל הַגְּבוּעָתָה תַּקְלִיקָלָו ²⁵ רָאִיתִי וְהַנָּהָתָה אֵין
הָאָדָם וְכָל עַוֹּף הַשָּׁמְיִם נְדָדָו ²⁶ רָאִיתִי וְהַנָּהָתָה הַכְּרָמָל
הַמְּדָבֵר וְכָל עַרְיוֹן נְחָצָו מִפְנֵי יְהוָה-מִפְנֵי חֶרְוֹן אָפָו ²⁷
כִּי כָה אָמַר יְהוָה שְׁמָה תַּהֲיוּ כָּל הָאָרֶץ וְכָלָה לְאָ
עָשָׂה ²⁸ עַל וְאֶת תָּאֵבָל הָאָרֶץ וְקָדְרוּ הַשָּׁמְיִם מִמְעָל-
עַל כִּי דְּבָרָתִי זָמָתִי וְלֹא נְחָמָתִי וְלֹא אָשָׁוב מִמְנָה ²⁹
מִקְול פְּרָשׁ וּרְמָה קַשְׁת בְּרָחֶת כָּל הָעִיר--בָּאוּ בְעָבִים
וּבְכָפִים עַל כָּל הָעִיר עַזְוָבָה וְאֵין יוֹשֵׁב בָּהָן אִישׁ ³⁰
וְאֶתְּנִי (וְאֵת) שְׁדָרָה מִתְּחַשֵּׁי כִּי תַּלְבְּשִׁי שְׁנִי כִּי תְּעִדֵּ
עַדְיִ זָהָב כִּי תַּקְרְעֵי בְּפָזָק עַיְנִיךְ--לְשֹׁוֹא תְּהִיפִּי מַאֲסָוִ
בְּךָ עֲנָבִים נְפַשֵּׁק יְבָקְשׁוּ ³¹ כִּי קָול כְּחֹלָה שְׁמָעִתִּי
צָרָה כְּמַבְכִּירָה--קָול בְּתַצְוִין תְּהִיפָּה תְּפָרֵשׁ כְּפִיה
אוּ נָא לִי כִּי עִפָּה נְפִשִּׁי לְהָרְנִים

5 שׁוֹטוֹטו בְּחַוֹצֹות יְרוּשָׁלָם וּרְאוּ נָא וְדָעָו וּבְקָשׁוּ
בְּרַחֲבוֹתֵיהֶם אֶת תְּמִצָּאוֹ אִישׁ אִישׁ עַשְׂה מִשְׁפָט מִבְּקָשׁ
אַמְוֹנָה--וְאַסְלָחָה לְהָה ² וְאֵם חֵי יְהוָה יְאַמְרֵוּ לְכָן לְשָׁקָר
יְשָׁבָעוּ ³ יְהוָה עַיְנִיךְ הַלּוֹא לְאַמְוֹנָה-הַכִּיתָה אֶתְּנִי
וְלֹא חָלוּ כְּלִיחָם מְאֻנוּ קַחְתָּ מַוְסֵּר חַזְקוֹן פְּנֵיהם מַסְלָעָ
מְאֻנוּ לְשׁוֹבָע ⁴ וְאַנְיַ אַמְרָתִי אֶךְ דְּלִימָם הַם נְאַלְוָה--כִּי
לֹא יְדָעַו דָּרָךְ יְהוָה מִשְׁפָט אֱלֹהִים ⁵ אַלְכָה לִי אֶל
הַגְּדָלִים וְאַדְבָּרָה אָוֹתָם--כִּי הַמָּה יְדָעַו דָּרָךְ יְהוָה
מִשְׁפָט אֱלֹהִים אֶךְ הַמָּה יְהֻדָּה שְׁבָרוּ עַל נַטְקוּ מִסּוּרֹת
עַל כֵּן הַכָּם אַרְיָה מִיעּר זָאֵב עֲרָבֹת יְשָׁדָם-
נִמְרָ שְׁקָד עַל עֲרָיוֹתָם כָּל הַיוֹצָא מַהְנָה יְתָרָף כִּי רְבָו
פְּשָׁעָיהם עַצְמוּ מִשְׁבּוֹתֵיהֶם ⁷ אֵי לְזֹאת אַסְלָחָה (אַסְלָחָה)
מִסְבָּבֵבָכִי אָתֵי מִרְתָּה נָא מִיְהָוָה ¹⁸ דָּרָךְ וּמַעְלָמִיךְ

מִשְׁבְּתִיכָם הַנָּנוּ אַתָּנוּ לְךָ כִּי אָתָה יְהוָה אֱלֹהִינוּ ²³ אָכָן
לְשָׁקָר מִגְּבֻעָתָה הַמָּוֵן הַרְיָם אָכָן בְּיְהוָה אֱלֹהִינוּ תְּשַׁׁעַת
יִשְׂרָאֵל ²⁴ וְהַבְשָׁתָה אֲכָלָה אֶת יְנִיעָה אֱבּוֹתֵינוּ--מִנּוּרִינוּ
אֶת צָאנָם וְאֶת בְּקָרָם אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֹתֵיהֶם ²⁵
נִשְׁכַּבָּה בְּבַשְׁתָנוּ וְחַסְנָנוּ כָּל מַתָּנוּ--כִּי לְיְהוָה אֱלֹהִינוּ
חַטָּאנוּ אַגְּחָנוּ וְאֱבּוֹתֵינוּ מִנּוּרִינוּ וְעַד הַיּוֹם הַזָּה וְלֹא
שְׁמַעְנוּ בְּקָול יְהוָה אֱלֹהִינוּ

4 אִם חַשּׁוּב יִשְׂרָאֵל נָא מִיְהָוָה אֶלְיָהוּ תְּשׁׁוּבָה וְאֶת חַסִּיר
שְׁקוֹצִיךְ מִפְנֵי וְלֹא תָנוֹד ² וְנִשְׁבָעַת חֵי יְהוָה בְּאֶמֶת
בְּמִשְׁפָט וּבְצְדָקָה וְהַתְּבָרְכּוּ בְּנוּ גְּנוּים וּבָוּ יִתְהַלֵּלוּ ³ כִּי
כִּי אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוָה וְלִירוּשָׁלָם נִירּוּ לְכָם נִירָ
וְאֶת תְּזַרְעֵוּ אֶל קָצִים ⁴ הַמְלָא לְיְהוָה וְהַסְרֵוּ עֲרָלוֹת
לְבָכְכּוּ אִישׁ יְהוָה וְיִשְׁבּוּ יְרוּשָׁלָם פָּנָ תְּצָא כָּאֵש
חַמְתִּי וּבְעָרָה וְאֵין מִכְבָּה--מִפְנֵי רַע מַעְלָלִיכָם ⁵ הַנְּיוֹדוּ
שְׁוֹפֵר בָּאָרֶץ קָרְאָו מְלָא וְאִמְרָרוּ הַאֲסָפוּ וְנִבְואָה אֶל
עִירַי הַמְבָצָר ⁶ שָׂאוּ נָס צִוְנָה הַעִיוּזָו אֶל תַּעֲמֹדוּ כִּי תְּרָעָה
אֲנִיכִי מִבְּאָה מִצְפָּן--וְשָׁבָר נְדוֹל ⁷ עַלְהָ אַרְיָה מִסְבָּכָו
וּמְשֹׁחָתָה נִוְסָעָ צִאָמָקָמוּ-לְשָׁוּם אַרְצָךְ לְשָׁמָה
עַרְיךָ תְּצִינָה מָאִין יוֹשֵׁב ⁸ עַל זֹאת חָגְרוּ שְׁקִים סְפָדוּ
וְהַיְלִילוּ כִּי לָא שָׁב חֶרְוֹן אֶפְיָה מִמְנָנוּ ⁹ וְהַיּוֹם בְּיּוֹם
הַהְוָא נָא מִיְהָוָה יָאַבְדָּ לְבָכְרָה וְלָבָשָׁרִים וְנִשְׁמָנוּ
הַכְּהָנִים וְהַנְּבָאִים יְתָמָה ¹⁰ וְאִמְרָ אַהֲהָ אַדְנִי יְהוָה
הַכְּהָנִים וְהַנְּבָאִים יְתָמָה ¹⁰ וְאִמְרָ אַהֲהָ אַדְנִי יְהוָה
אָכָן הַשָּׁאָה שָׁאָה לְעַם הַזָּה וְלִירוּשָׁלָם לְאָמָר שְׁלָוָם
יְהִי לְכָם וְנִגְעָה חָרָב עַד הַנֶּפֶשׁ ¹¹ בְּעַת הַחִיא יְאִמֵּר
לְעַם הַזָּה וְלִירוּשָׁלָם רֹוח צָח שְׁפִים בְּמַדְבָּר דָּרָךְ
בְּתַחַת עַמְיָה--לֹא לְזֹרְרוֹת וְלֹא לְהַבְּרֵד ¹² רֹוח מַלְאָה מַאֲלָה
יְבוֹא לִי עַתָּה נָם אַנְיַ אַדְבָּר מִשְׁפָטִים אָוֹתָם ¹³ הַנָּה
כְּעָנִים יְעַלְהָ וְכְסֻופה מִרְכְּבָבָוֹתִי--קָלָו מִנְשָׁרִים סְוּסִי
אוּ לְנוּ כִּי שְׁדָדָנוּ ¹⁴ כְּבָסִי מִרְעָה לְבָכְרָה קָלָו מִרְשָׁלָם לְמַעַן
תְּשַׁׁׁעַת עַד מֵתִי תְּלִין בְּקָרְבָּךְ מִחְשְׁבָות אָוֹנֵךְ ¹⁵ כִּי קָול
מִגְּדָלָן וּמִשְׁמִיעָן מִזְהָר אַפְּרִים ¹⁶ הַזְּכִירָוּ לְגַנִּים
הַנָּהָתָה נִשְׁעָנוּ עַל יְרוּשָׁלָם נִצְרָוִים בָּאִים מַאֲרָץ הַמְּרָחָק
וַיִּתְהַנוּ עַל עִירֵי יְהוָה קָלוּם ¹⁷ כְּשָׁמְרִי שְׁדֵי הַיּוֹם עַלְיהָ
מִסְבָּבֵבָכִי אָתֵי מִרְתָּה נָא מִיְהָוָה ¹⁸ דָּרָךְ וּמַעְלָמִיךְ

נפשי ³⁰ שמה ושרורה נהייה בארץ ³¹ הנבאים נכאו
 בשקר והכהנים ירדנו על ידיהם ועמי הארץ בן ומה
 העשו לאחריתה

6 העזו בני בנימן מקרב ירושלים ובתקוע תקעו
 שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה
 מצפון ושרבר נדול ² הנוה והמענה דמיתי בת ציון ³
 אליה יבוא רעים וערדים תקעו עליה אלהים סבב
 רעו איש את ידו ⁴ קדרשו עליה מלחמה קומו ונעללה
 בצהרים אויר לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערבות ⁵
 קומו ונעללה בלילה ונשחיתה ארמנותיה ⁶ כי כה אמר
 יהוה צבאות כרתו עזה ושפכו על ירושלים סללה
 היא העיר הפקד כליה עשך בקרבה ⁷ כחקר בור
 (ביר) מימיה בן הקורה רעתה חמס ושד ישמע בה על
 פni תמיד--חליל ומכת ⁸ הוסר ירושלים--פנ תקע נשפי
 מפרק פן אשימך שטמה ארץ לנו נושבה ⁹ כה אמר
 יהוה צבאות עליל יעללו נגנון שאירית ישראל השב
 יידך כבוצר על סלסלות ¹⁰ על מי אדרבה ואידיה
 וישמעו--הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה
 דבר יהוה היה להם לחרפה--לא ייחפכו בו וזה
 חמת יהוה מלאת נלאתו הכליל--שפך על עולל בחוץ
 ועל סוד בחורים ייחדו כי נם איש עם אשא ילכדו זקן
 עם מלא ימים ¹² ונסכו בחיהם לאחרים שדות ונשים
 ייחדו כי אתה את ידי על ישביו הארץ נאם יהוה ¹³ כי
 מקטנים ועד גדולים כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן--
 כלו עשה שקר ¹⁴ וירפאו את שבר עמי על נקללה--
 לאמר שלום שלום ואין שלום ¹⁵ הבישו כי תועבה
 עשו נם בוש לא יבשו נם הכללים לא ידעו--לכן יפללו
 בנפלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה ¹⁶ כה אמר
 יהוה עמדו על דרכיהם וראו ושאלו לנתבות עולם
 אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגנוע לנפשכם
 ויאמרו לא נלך ¹⁷ והקמתי עליכם צפים הקשיבו
 לקהל שופר ויאמרו לא נקשיב ¹⁸ לבן שמעו גנויים
 וודיע עדיה את אשר בם ¹⁹ שמעי הארץ--הנה אני
 מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי
 לא הקשיבו ותורתם וימאסו בה ²⁰ למה זה לי לבונה
 וניאפו ובית זונה יתגדרדו ⁸ סוסים מיזונים משלים היו
 איש אל אש רעה יצחלו ⁹ העל אלה לא אפקד
 נאם יהוה ואם בני אשר כזה לא תתנקם נפשי ¹⁰ על
 בשורתה ושותה וכלה אל תעשו הסירנו נטישותיה
 כי לא ליהוה המה ¹¹ כי בגוד בנדוי כי בית ישראל
 ובית יהודה--נאם יהוה ¹² כחשו ביהוה ויאמרו לא
 הוא ולא תבוא עליינו רעה וחרב ורعب לא נרא
¹³ והנביים יהו לרוח ותדבר אין בהם כה יעשה
 להם ¹⁴ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם
 את הדרב הזה הנני נתן דבריך בפיך לאש והעם היה
 עצים--וأكلתם ¹⁵ הנני מביא עליכם נוי מරחך בית
 ישראל נאם יהוה נוי איתן הוא נוי מעולם הוא--גוי
 לא תדרע לשנו ולא תשמע מה ידבר ¹⁶ אשפטו כדבר
 פתוח כלם נבורים ¹⁷ ואכל קצירך ולחמך יאכלו
 ביך ובנותיך--יאכל צאנך ובקרך יאכל נפך והאנך
 ירשש ערי מבצירך אשר אתה בטח בהנה--בחרב ¹⁸
 ונם בימים ההם נאם יהוה לא עשה אתם כליה ¹⁹
 והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את
 כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותו ותעבדו
 אלהי נכר בארצכם--כן תעבדו זרים בארץ לא לכם
 הגינוי זאת בכית יעקב והשמיועה ביהודה לא אמר
²¹ שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא
 יראו אזונים להם ולא ישמעו ²² החוצי לא תיראו נאם
 יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול נבול לים
 חק עולם ולא יברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו
 ולא יעברנהו ²³ ולעומם הוה היה לב סורר ומורה סרו
 וילכו ²⁴ ולוא אמרו בלבכם נירא נא את יהוה אלהינו
 הנתן נשם וירה (ירוה) ומלך בשטו שבעת חקות
 קציר ישמר לנו ²⁵ עונותיכם הטו אלה וחתאותיכם
 מנעו הטוב מכם ²⁶ כי נמצאו בעמי רשעים ישר כשר
 יקושים הציבו משחרת אנשים ילכדו ²⁷ ככלוב מלא
 עופר כן בתייהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשרו
²⁸ שמננו עשו גם עברו דברי רע--דין לא דנו דין
 יהום ויצליחו ומשפט אכינויים לא שפטו ²⁹ העל אלה
 לא אפקד נאם יהוה אם בני אשר כזה לא תתנקם

שמי עליו--בעיניכם נם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה ¹² כי לכו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתושמי שם בראשונה וראו את אשר עשית לו מפני רעת עמי ישראל ¹³ ועתה יען עשותם את כל המעשים האלה--נאם יהוה ואדרבר אליכם השם ודבר ולא שמעתם ואקררא אתכם ולא עניתם ¹⁴ ועשיתו לבית אשר נקראשמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם--כאשר עשיתו לשלו ¹⁵ והשלכתי אתכם מעל פניכם אשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים ¹⁶ ואתה אל התפלל بعد העם הזה ואל תsha בעדרם רנה ותפללה--ואל תפנע כי כי איני שמעתך ¹⁷ הainment ראה מה המה עשים בעיר יהודה ובבחות ירושלים ¹⁸ הבנים מלקטים עצים והאבות מבערם את האש והנשים לשות בצת לעשות כוונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים--למען הצעני ¹⁹ האتي הם ממעסים נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פוניהם ²⁰ שכן כי אמר אדני יהוה הנה אפי וחתמיו נתכח אל המקום הזה על האדם ועל הבהמה ועל עז השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה ²¹ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר ²² כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא (הוציאי) אותם מארץ מצרים--על דברי עולה זבח כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקள--והייתי לכם לאליהם ואתם תהייו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטבם לכם ²⁴ ולא שמעו ולא הטו את אוזם וילכו במעוצות בשרdotות לכם הרע ויהיו לאחרך ולא לפנים ²⁵ למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים יום השם הזה--ואשלח אליכם את כל עבדי הגבאים יום השם זה ²⁶ ולא שמעו אליו ולא הטו את אוזם ויקשו את ערפם--הרעו מאבותם ²⁷ ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליו וקראת אליהם ולא ענוכה ²⁸ ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקהל יהוה אלהיו ולא לקחו מושר אברה האמונה

משבאה תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לדצון וזבחיכם לא ערבו לי ²¹ שכן כי אמר יהוה הגני נתן אל העם הזה מכהלים וכשלו בם אבות ובנים יחוו שכן ורעו--יאבדו (ואבדו) ²² כי אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון ונוי גדוול יעור מירכתה ארץ ²³ קשת וכידון יחיזקו אכורי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערכך כאיש למלחמה عليك בת ציון ²⁴ שמענו את שמעו רפו יידינו צרה החזקנו--חיל כiolדה ²⁵ אל תצא (תצא) השדה וברך אל תלכי (תלכו) כי חרב לאיב מגור מסביב ²⁶ בת עמי חנרי שך והתפלשי באפר--אבל ייחיד עשי לך מסped המורורים כי פתאום יבא השדר עליינו ²⁷ בחון נתיך בעמי מבצער ותדר ובחנת את דרכם ²⁸ כלם סרי סוררים הלי רכילד נחשת וברזיל כלם משוחיתים המה ²⁹ נחר מפה מאשתם (מאש הם) עפרה--לשוא צרפ צרוף ורעים לא נתקו ³⁰ בסוף נמאס קראו להם כי מס יהוה בהם

7 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמור ² עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחוות ליהוה ³ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הייטב דרכיכם ומעליכם ואשנה אתכם במקומות הזה ⁴ אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל נחשת לה מה ⁵ כי אם הייטב תיטיבו את דרכיכם ואת מעליכם אם עשו תשוע משפט בין איש ובין רעהו ⁶ גדר יתום ואלמנה לא תעשקו ודס נקי אל תשפכו במקומות הזה ואחריו אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם ⁷ ושבנתי אתכם במקומות הזה--baraין אשר נתהי לאבותיכם למן עולם ועד עולם ⁸ הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר--لبתו הייעיל ⁹ והגב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים--אשר לא ידעתם ובאתם ועמדתם לפני בביה הזה אשר נקרא שמי ¹⁰ עליו ואמרתם נצלנו--למען עשות את כל התועבות האלה ¹¹ המערת פרצים היה הבית הזה אשר נקרא

לאמר שלום שלום ואין שלום ¹² הבשו כי תועבה עשו נם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו--לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה ¹³ אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בנפן ואין תנאים בחתנה והעללה נבל--ו-atan להם יעברום ¹⁴ על מה אנחנו ישבים--האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדרמה שם כי יהוה אלהינו הדמננו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה ¹⁵ קוה לשולם ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה ¹⁶ מרדן נשמע נחרת סוסיו--מקול מצחנות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ מלואה--עיר וישבי בה ¹⁷ כי הני משלחה בכם נחשים צפunning אשר אין להם לחש ונשכו אתם נאם יהוה ¹⁸ מבליוניות עלי יגון עלי לבי דוי ¹⁹ הנה ארצת בת עמי

9 מי יtan ראשינו וענינו מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בית עמי ² מי יתנני במדבר מלון ארחים ואזובה את עמי ואלכה מהם כי כלם מנאים עצחה בנדים ³ וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה נבראו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה ⁴ איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל התבחו כי כל אח יעקב יעקב וכל רע רכילה יהלך ⁵ ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא יבראו למדוי לשונם דבר שקר העזה נלאו ⁶ שבתק בזק מרמה במרמה לנו דעת אותי נאם יהוה ⁷ لكن כה אמר יהוה צבאות הני צורפם ובחננים כי אין אעשה מפני בת עמי ⁸ חז שוחט (שהות) לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו ⁹ העל אלה לא אפק בם נאם יהוה אם בני אשר כוה לא תנתנק נפשי ¹⁰ על ההריםasha בכוי נהדי ועל נאות מדבר קינה--כי נצטו מבלי איש עבר ולא שמעו קוֹל מקינה מעוף השמים ועד בהמה נדרדו הלוּכוּ

ונכרצה מפיהם ²⁹ נוי נורך והשליכו ושאי על שפם קינה כי מאס יהוה ויטש את דор עברתו ³⁰ כי עשו בני יהודה הרע בעני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו--לטמאו ³¹ ובנו במוות התפת אשר בניין הנם לשרכ את בנייהם ואת בנותיהם באש--אשר לא צויתו ולא עלתה על לבי ³² لكن הנה ימים באים נאם יהוה ולא אמר עוד התפת וניהן הנם כי אם ניא החרגה וקבעו בתפת מאיין מוקם ³³ והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבחמות הארץ ואין מהריך ³⁴ והשבתי מעריו יהודה ומהצד ירושלים קוֹל ששון וקוֹל שמחה קוֹל חתן וקוֹל כליה כי לחרבה תהיה הארץ

8 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו (ויציאו) את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שרוין ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים--מקבריהם ² ושתחום לשמש ולירוח ולכל צבא השמים אשר האבום ואשר עברום ואשר הלוּכוּ אחרים ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקבעו לדמן על פני האדמה יהיו ³ ונבחר מות מותים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת--בכל המיקמות הנשארים אשר הדחותם שם נאם יהוה צבאות ⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה הפלול ולא יקומו אם ישב ולא ישב ⁵ מדווע שובבה העם הזה ירושלים--משבה נצחח החזקון בתרמת--מאנו לשוב ⁶ הקשבי ואשמע לוא כן ידברו--אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כליה שב מרוצותם (במרוצותם) כסוס שוטף במלחמה ⁷ נם חסידה בשםים ירעה מועידה ותר וסוס (וסיס) ועגור שמרו את עת באניה ועמי--לא ידעו את משפט יהוה ⁸ איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אנחנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים ⁹ הבשו חכמים חתו וילכדו חנה בדבר יהודה מסוכו וחכמת מה להם ¹⁰ لكن את נשיהם לאחרים שודתייהם ליוורשים--כי מקטן ועד נדול כליה בצע בען מנביא ועד כהן--כליה עשה שקר ¹⁰ וירפו את שבר בת עמי על נקלה--

ויתרתו את ירושלים לגלים מעון תנאים ואת ערי יהודה אתן שמה מבלי יושב ²⁰ מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו וינגדה על מה אמרה הארץ נצחה כמדבר מבלי עבר ²¹ ויאמר יהוה- על עזובם את תורתاي אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולו ולא הלוכו בה ²² וילכו אחריו שרורות לבם- ואחריו הבעלם אשר למדום אבותם ²³ ולכן אמר יהוה צבאות אלה ישראל הנני מacists את העם הזה לענה והשקייתם מי ראש ²⁴ והפיצו בהם נזירים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותיהם ²⁵ כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקרווא למקונותם ותבוננה ותשנה עליינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ²⁶ ותמהרנה ותשנה עליינו נהי ותרדנה עינינו מצין איך שדרנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליך משבונינו ²⁷ כי קול נהי נשמע מצין איך שמענה נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר ²⁸ כי ולםונה בנותיכם נהי ואשה רעהה קינה ²⁹ כי עליה מות בחלוניינו בא בארכמנותינו- להכריתת עלל מחויז בחוריהם מרחבות ³⁰ דבר כה נאם יהוה ונפלת נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמר מאהרי הקצר ואין מוסף ³¹ כה אמר יהוה אל יתહלך חכם בחכמו ואל יתહל הנבור בגבורתו אל יתહלך עשיר בעשרו ³² כי אם בזאת יתહל המתה לשלחן יידע אותו- כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה באرض כי באלה חפצתי נאם יהוה ³³ הנה ימים באים נאם יהוה ופקרתי על כל מול בערלה ³⁴ על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עזון ועל מואב ועל כל קצוי פאה היישבים במדבר- כי כל הנויים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם- בית ישראל ² כה אמר יהוה אל דרך הנויים אל תלמידיו ומאותות השמיים אל תחתו כי יחדו הנויים מהמה ³ כי חוקות העמיים הבלתי הוא כי עז מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצד ⁴ בכסף ובזהב ייפחו במסמרות ובמקבות יחזקם ולוא יפיק ⁵ כתמר מקשה המה ולא

11 הדבר אשר היה אל ירמייהו מאת יהוה לאמר ² שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישביו ירושלים ³ ואמרת אליהם כה אמר

חשבו מוחשבות נשחיתה עז בלחמו ונכרתנו מארץ
הימים- ושמו לא זיכר עוד ²⁰ ויהוה צבאות שפט צדק
בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך נליתי את
ריבי ²¹ וכן לכנך כי אמר יהוה על אנשי ענותה המבקשים
את נפשך לא אמר לא תנקא בשם יהוה ולא תמות
בידנו ²² וכן לכנך כי אמר יהוה צבאות הנני פקר עליהם
הבחורים ימותו בחרב בניםם ובנותיהם ימותו ברעב
²³ ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי

ענותה שנת פקדתם

12 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים
אדבר אתך מדווע דרך רשעים צלחה שלו כל בנדי²⁴
בגנ ²⁵ נתעטם נם שרשוי- ילכו נם עשו פרקי קרוב אתה
בפיהם ורחוק מכליותיהם ³ ואתה יהוה ידעתני-
תראני ובחנה לבי את התקם כצאן לטבחה והקדשם
ליום הרנה ⁴ עד מתי תאבל הארץ ושב כל השדה
יבש מרעת ישבי בה ספתח בהמות ועוף- כי אמרו
לא יראה את אחrichtנו ⁵ כי את רנלים רצחה וילאך
ואיך תחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח
ואיך תעשה בנאון הירדן ⁶ כי נם אחיך ובית אביך
נם המה בנדנו בך- נם המה קראו אחריך מלא אל
תאמין בם כי ידברו אליך טובות ⁷ עזובתי את ביתי-
נטשטו את נחלתי נתתי את ירדות נפשי בך איביה ⁸
היתה לי נחלתי כאריה בעיר נתנה עלי בוקלה על כן
שנאותיה ⁹ העיט צבע נחלתי ל העיט סביב עלייה
לכו אספו כל חיות השדה- התו לأكلה ¹⁰ רעים
רבים שהתו כרמי בסוסו את חלקתי נתנו את חלקת
חמדתי למודבר שמה ¹¹ שמה לשמה- אבלת עלי
שםמה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב ¹²
על כל שפים במדבר באו שדרדים כי חרב ליהוה
אכלת מקצת הארץ ועד קצת הארץ אין שלום לכל
בשר ¹³ זרוו יחטים וקצים קצרים נחלו לא يولו ובעשו
מחבאותיכם מחרון אין יהוה ¹⁴ כה אמר יהוה על
כל שכני הרים הננים בנחלה אשר הנחלתי את
עמי את ישראל הנני נשם מעל ארמותם ואת בית
יהודה אתו מתחכם ¹⁵ והיה אחריו נתשי אתם אשוב

יהוה אלהי ישראל אדרור האיש- אשר לא ישמע את
דברי הברית הזאת ⁴ אשר צייתי את אבותיכם ביום
הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר
שמעו בקול ועשיהם אותם ככל אשר אזהה אתכם
והיותם לי לעם ואני אהיה לכם לאלהים ⁵ למען
הקיים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לחתה
לهم ארץ ובת חלב ודבש- כיום הוה וען ואמר
אמן יהוה ⁶ ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים
האלה בעיר יהודה ובಚזות ירושלים לאמר שמעו
את דברי הברית הזאת ועשית אותם ⁷ כי העד
העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים
ועדר היום הזה השם והעד לאמר שמעו בקול ⁸
ולא שמעו ולא הtro את אונס וילכו איש בשירות
לbum הרע ואביה עליהם את כל דברי הברית הזאת
אשר צויתי לעשותו- ולא עשו ⁹ ויאמר יהוה אליו נמצא
KHR באיש יהודה ובישבי ירושלים ¹⁰ שבו על עונת
אבותם הראשונים אשר מאננו לשמע את דברי והמה
הלו כו אחריו אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל
ובבית יהודה את בריתך אשר כרתי את אבותם ¹¹
לכן אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא
יוכלו לצאת ממנה וזעקו אליו ולא אשמע אליהם ¹²
והלו ערו יהודה וישבי ירושלים וזעקו אל האלים
אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת
רעתם ¹³ כי מספר ערדיך היו אלהיך יהודה ומספר
חצאות ירושלים שמתם מזבחות לבשת- מזבחות לקטר
לבעל ¹⁴ ואותה אל התפלל بعد העם הזה ואל ת שא
בעוד רנה ותפללה כי איןני שמע בעת קראם אליו-
בעוד רעתם ¹⁵ מה לידיidi בבתי עשותה המזומה
הרבים ובשר קרש יעברו מעלה כי רעתי או עלי
זיות רענן יפה פרקי תאר קרא יהוה שמד- לכול
המוללה נדלה חצית אש עליה ורעו דלויותיו ¹⁷ ויהוה
צבאות הנוטע אותך דבר עלהך רעה בגין רעת בית
ישראל ובבית יהודה אשר עשו להם להכעסי- לקטר
לבעל ¹⁸ יהוה הודיעני ואדעה או הארגני מעלהיהם
ואני ככבש אלף יובל לטבוח ולא ידעתי כי עלי

נוה וдумע תדע ותרד עני דעה כי נשבה עד ר' יהוה ¹⁸ אמר למלך ולגירה השפilio שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם ¹⁹ ערי הנגב סנרו ואין פתח הנלה יהודה כליה הנלה שלומים ²⁰ שאי (שאו) ענייכם וראי (וראו) הבאים מצפון איה העדר נתן לך-צאן תפארתך ²¹ מה האמרי כי יפקד עלך ואת למדת אתם עלייך אלףים לראש הלא חבלים יאהזון כמו אשת להה ²² וכי האמרי בלבך מודיע קראני אלה ברב עונך גנוו שוליך נחמסו עקיביך ²³ היה הפק כושי ערוו וنمך חביבתינו נם אתם תוכלו להיטיב למדרי הרע ²⁴ ואפיכם כקש עובר לרוח מדבר ²⁵ זה נורלך מנת מדייך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותי ותבטחו בשקר ²⁶ ונם אני חשבתי שוליך על פניך ונראה קלונך ²⁷ נאפיק ומצחלוותיך זמת גנותך על גבעות בשדה ראתוי שקויציך אויל לך ירושלם--לא תטהרי אחריו מתי עד

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דבריו הבצורות ² אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלים עלתה ³ ואדריהם שלחו צעורייהם (צעורייהם) למים באו על נבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם--בשו והכלמו וחפו ראשם ⁴ בעבור האדרמה חתת כי לא היה נשם בארץ בשו אקרים חפו ראשם ⁵ כי נם אילת בשדה ילדה ועזוב כי כתנים כלו עיניהם כי אין עשב ⁷ אם עונינו ענו בנו-- יהוה עשה למען שמק כי רבו משובתינו לך חטאננו ⁸ מקוה ישראל מושיעו בעת צרה--למה תהיה כנור הארץ וכארח נתה ללון ⁹ למה תהיה כאיש נדרם נגבור לא יוכל להושיע אתה בקרבונו יהוה ושםך עליינו נקרא--אל תגננו ¹⁰ כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע--רגליהם לא חשבו יהוה לא רצם-- עתה זכר עינם ויפקד חטאיהם ¹¹ כי יצמו אני אל תחפכל بعد העם הזה לטובה ¹² כי יצמו אני שמע אל רניהם וכי יעלו עליה ומנחה איני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אני מכהן אוטם ¹³ ואמר

ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו ¹⁶ והיה אם למד ילמודו את דרכיו עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל--ונבנו בתוך עמי ¹⁷ ואם לא ישמעו ונשתת תאות גינוי ההוא נחש ואבד--נאם יהוה

13 כה אמר יהוה אליו הлок וקנית לך אור פשתום ושמתו על מתניך ובמים לא תבאחו ² ואקנה את האזור בדבר יהוה ואשם על מתני ³ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ⁴ קח את האזור אשר קנית אשר על מתנייך וקום לך פרתת וטמנהו שם בנקיק הסלע ⁵ ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אוטי ⁶ ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אליו קום לך פרתת וקח משם את האזור אשר צויתיך לטמנו שם ⁷ ואלך פרתת-- ואחריך ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתו שם והנה נשחת האזור לא יצלה לכל ⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ⁹ כה אמר יהוה ככה אשחית את נאנו יהוה ואת נאון ירושלם--הריב ¹⁰ העם הזה הרע המאנים לשמע את דבריו ההלכים בשירותם לכם וילכו אחרי אליהם אחרים לעבדם ולהשתתות להם ויהיו כאזור הזה אשר לא יצלה לכל ¹¹ כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש בן הדרבקתי אליו את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להווות לי לעם ולשם ולתלה ולהפארת ולא שמעו ¹² ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה נאם יהוה לאלה ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך--הידוע לא נדע כי כל נבל ימלא יין ¹³ ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלאת כל ילשי הארץ זו זאת ואת המלכים היישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנבאים ואת כל ילשי ירושלם--שכرون ¹⁴ ונפצחים איש אל אחיו והאבות והבנים יחרו--נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארכם מהשחיתם ¹⁵ שמעו והזינו אל תנבו כי יהוה דבר ¹⁶ תננו ליהוה אל היכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנפנו רגליםם על הריו נשף קויתם לאור ושםה לצלמות ישית (וישית) לערפל ¹⁷ ואם לא חשמעה במסתרים תבכה נפשי מפני

אהה אדרני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו
חרב ורعب לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם
במקום הזה ¹⁴ ויאמר יהוה אליו שקר הנבאים נבאים
בשמי--לא שלחחים ולא צוחים ולא דברתו אליהם
חוון שקר וקסם ואלול (אליל) ותרומות (תרמota)
לבם הנה מהנבאים לכם ¹⁵ לכן כי אמר יהוה על
הנבאים בשם ואני לא שלחחים והמה אמרים
חרב ורعب לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו
הנבאים ההמה ¹⁶ והעם אשר מה נבאים להם יהיו
משלכים בחכחות ירושלים מפני הרעב והחרב ואין
מקבר להמה--המה נשיהם ובוניהם ובניהם ושפכתי
עליהם את רעטם ¹⁷ ואמרת אליהם את הדבר הזה
תרדנה עיני דמעה לילה ויום ואל תדרינה כי שבר
נדול נשברת בחולות בת עמי--מכה נחלה מאד ¹⁸

אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר
והנה תחלואי רעב כי נם נביא נם כהן סחרו אל ארץ
ולא ידעו ¹⁹ המאס מסת את יהודה אם בציון נעלה
נפש--מדוע היכינו ואין לנו מרפא קוה לשלים ואין
טוב ולעת מרפא והנה בעטה ²⁰ ידענו יהוה רשענו
עון אבותינו כי חטאנו לך ²¹ אל תנאץ למען שמק אל
תגבל כסא כבודך זכר אל תפר ברייך אתנו ²² הייש
בחבלי הגוים מושמיים ואם השמיים יתנו רבכים הלא
אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך--כי אתה עשית את
כל אלה

15 ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמואל לפני
אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו ² וזה כי
יאמרו לך אנא נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה
אשר למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב
לרעב ואשר לשבי לשבי ³ ופקרתי עליהם את הכלבים
משפחות נאם יהוה את החרב להרגן ואת הכלבים
לשבח ואת עופ השמיים ואת המת הארץ לאכל
ולחשחות ⁴ ונתקדים לזועה (לזועה) לכל מלכות
הארץ--בגמל מנשה בן יוחזקיה מלך יהודה על אשר
עשה בירושלים ⁵ כי מי יחמל عليك ירושלים מי ינור
לק ומישור לשאל לשלים לך ⁶ אתה נטשת את נאם

יהוה אחר תלבוי ואת את ידי עליך ואשחיתך נלאיתו
הנחם ⁷ ואוזdem במורדה בשעריו הארץ שכלתי אבדתי
את עמי מדריכיהם לוא שבו ⁸ עצמו לי אלמנתו
מחול ימים הבאתיהם להם על אם בחור שד בזיהרים
הפלתי עליה פתחם עיר ובהלות ⁹ אמללה ילדה
השבעה נפחה נפשה באה (בא) שמשה بعد יומם--
בושה וחפירה ושאריותם לחרב אתן לפני איביהם--
נאם יהוה ¹⁰ אוילami--כי ילדתני איש ריב ואיש
מדון לכל הארץ לא נשתי ולא נשו כי כלה מקלוני
ו ¹¹ אמר יהוה אם לא שרותך (שריתיך) לטוב אם
לו לא הפניתי בך בעת רעה ובעת צרה--את האיב ¹²
הירע ברזול ברזול מצפון ונחשת ¹³ חילך ואצורתיך
לבו אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גובליך ¹⁴
והעבירתי את איביך הארץ לא ידעת כי אשקרת
באפי עליכם תוקר ¹⁵ אתה ידעת יהוה זכרני ופקני
ו והנעם לי מרדפי--אל לאיך אפק תקחני דע שאתי
עליך חרפה ¹⁶ נמנצאו דבריך ואכלם ויהיו דבריך
(דברך) לי לשון ולשםחה לבבי כי נקרא שמק
על יהוה אלהי צבאות ¹⁷ לא ישבי בסוד משחקים
ואעל מפני ידך בדד ישבי כי זעם מלאתני ¹⁸ למה
היה כאב נצח ומכתיא אגושה מאנה הרפאה--הייו תהייה
לי כמואכוב מים לא נאמנו ¹⁹ לכן כי אמר יהוה אם
חשוב ואшибך לפני חעםם ואם תוציא יקר מזולל כפי
היה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם ²⁰
ונתתיק לעם הזה להזמה נחשת בצורה ונלחמו אליך
ולא יוכלו לך כי אתה אני להושיעך ולהצילך נאם
יהוה ²¹ והצליך מיד רעים ופדריך מkap ערצים

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² לא תחק לך אש
ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה ³ כי כה אמר
יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל
אתם הילודות אתם ועל אבותם המולדים אתם--
באץ ⁴ ממותי תחלאים ימותו לא יטפחו ולא
יקברו--לידמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב
יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמיים ולבחמת
הארץ ⁵ כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרוזח ועל

תלך לספוד ואל תנדר להם כי אספתי את שלומי **17** חטא יהודה כתובה בעט ברזול-בצפרן שמיר מאת העם הזה נאם יהודה--את החסד ואת הרחמים **18** ומתו נדלים וקטנים באرض חזאת לא יקרו ולא יספרו להם--ולא יתנדד ולא יקרח להם **19** ולא יפרטו להם על אבל לנחמו על מות ולא ישקו אותם כוס תנחים על אביו ועל אמו **20** ובבית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות **21** כי כה אמר יהודה צבאות אלהי ישראל הנני משביתם מן המוקם הזה לעיניים ובכימיכם--קול לשון וקול שמחה קול חתן וקול כליה **22** והיה כי תניד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עליינו את כל הרעה הנדרולה הזהה וממה חטאנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו בואמרת אלהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחריו אלהים אחרים יעבידום ווישתחוו להם ואתם עזבו ואת תורתו לא שמרו **23** ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הילכים איש אחריו שררות לבו הרע לבתו שמע אליו **24** והטהלתי אתכם מעל הארץ הזהה על הארץ אשר לא ידעתם אותם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה **25** لكن הגה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים **26** כי אם כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארץ אשר הדיחם שמה והשבתיהם על אדרתם אשר נתתי לאביהם **27** הני שלח לדוגמים (לדינים) רבים נאם יהוה--ודיוגם ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הדריכיהם לא נסתדרו מ לפני ולא נצפן עונם מנדר עני **28** ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאיהם על חללים את ארציכם בנכלת שקוציהם ותוועתיהם מלאה את נחaltı **29** יהוה עזוי ומעווי וממושי--בימים צרה אליך נוים יבוא מאפסי ארץ ויאמרו לך שקר נחלה אבותינו הבל ואין בהם מועיל **30** היעשה לו אדם אלהים ומה לא אליהם **31** لكن הגני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ירי ואת נברותיו וידעו כישמי יהוה

זרים קרים--נוולים ¹⁵ כי שכחני עמי לשוא יקטרו
ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרכך
לא סלולה ¹⁶ לשום ארצם לשמה שרווקת (שriqueת)
עולם כל עובר עליה ישם וייניד בראשו ¹⁷ כrhoח קדים
אפיקם לפני אויב ערכך ולא פנים ארם ביום אידם
ויאמרו לכו ונחשה על ירמיהו מחשבות--כי לא
האבד תורה מכהן ועצה מכם ודבר מנבייא לכו
ונכחו בלשון ואל נקשנה אל כל דבריו ¹⁹ הקשנה
ירוה אליו ושמע לקול יריבי ²⁰ הישלם תחת טובה
רעה כי כrhoו שואה לנפשי זכר עמדיו לפניו לדבר
עליהם טובה להשיב את חמתך מהם ²¹ לכן תן את
בניהם לרעב והגורם על ידי הרוב ותהיינה נשיהם
שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרני מות בחוריהם
מכי חרב במלחמה ²² תשמע זעה מבתיהם כי תביא
עליהם נרד פתאם כי כrhoו שיחה (שואה) לכלدني
ופחים טמנו לרגלי ²³ אתה יהוה ירעת את כל עצם
על למות--אל תכפר על עונם וחתאתם מ לפני אל
תמי והיו (ויהיו) מכים לפניך בעת אפק עשה
בهم

19 כה אמר יהוה הילך וקנית בקבק יוצר חרש
ומזקני העם ומזקני הכהנים ² ויצאת אל ניא בן הנם
אשר פתח שער החרסות (החרסית) וקראת שם את
הדברים אשר אדרבר אליך ³ ואמרת שמו כה אמר יהוה
יהוה מלכי יהודה ושבוי ירושלם כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום
זה אשר כל שמעה תצלנה אוניו ⁴ יען אשר עזבנני
וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלhim אחרים
אשר לא ידועם המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו
את המקום הזה דם נקיים ⁵ ובני את במוות הבעל
לשרפ את בניהם באש--עלות לבעל אשר לא צוית
ולא דברתי ולא עלהה על לבי ⁶ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד חפתה
וניא בן הנם--כי אם ניא החרנה ⁷ ובקתי את עצה
יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בהרב לפני
איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל
ישראל ¹⁴ הייעזב מצור שדי שלג לבנון אם נתשו מים

את יום השבת כאשר צויתו את אבותיכם ²³ ולא שמעו
ולא הטו את אוזם ויקשו את ערפם לבלתי שומע
(שמעו) ולבלי קחת מוסר ²⁴ והיה אם שמע תשמעון
אלי נאם יהוה לבלי היבא משא בשעריו העיר הזאת
ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלי עשות בה
כל מלאכה ²⁵ ובאו בשעריו העיר הזאת מלכים ושרים
ישבים על כסא דוד רכבים ברכב ובכסותים המה
ושריהם--איש יהודה ושבוי ירושלם וישבה העיר
זהות לעולם ²⁶ ובאו מעריו יהודה וஸיבות ירושלם
וארץ בניים ומג שללה ומג ההר ומג הנגב מבאים
עליה זבח ומנחה ולבונה--ומבאי תורה בית יהוה
²⁷ ואם לא תשמעו אליו לקדש את יום השבת ולבלי
שאת משא ובאו בשעריו ירושלם ביום השבת והצחי
ash בשעריה ואכלת ארמנות ירושלם--ולא תכבה

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ²
קום וירדת בית היזכר ושם אשמייך את דברי ³
וארד בית היזכר והנהו (ונהג האה) עשה מלאכה על
האבנים ⁴ ונשחת הכללי אשר הוא עשה בחמר--ביד
היזכר ושב ויעשה כלי אחר כאשר ישר בעני היזכר
לעשות ⁵ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ⁶ היזכר הזה
לא אוכל לעשות לכם בית ישראל ⁷ רגע
בחמר ביד היזכרnan אתם בידיו ישר ישראל
אדבר על גני ועל מלוכה לנחות ולנתוץ ולהאביד ⁸
שב הגוי היזכר מרעתו אשר דברתי עליו--ונחמתי על
הרעה אשר חשבתי לעשות לו ⁹ ורגע אדרבר על גני
על מלוכה לבנות ולנטוע ¹⁰ ועשה הרעה (הרע)
בעני לבלי שמע בקהלוי--ונחמתי על הטובה אשר
אמרתי ליהטיב אותו ¹¹ ובוועת אמר נא אל איש יהודה
על ישבוי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אני
יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא
איש מדרכו הרעה והתייבנו דרכיכם ומעליכם ¹²
ואמרנו נואש כי אחר מחשבותינו נלך איש שררות
לבו הרע נעשה ¹³ לכן כה אמר יהוה שאלנו נא
בנוי ממי שמע כליה שערת עשתה מאר בחולת
ישראל ¹⁴ הייעזב מצור שדי שלג לבנון אם נתשו מים

אקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלל כל היום 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישرك על כל מכתה 9 והאכלות את בשר בנייהם ואת בשר בנתיהם ואיש נונדרנו כל אגוש שלמי שMRI צלעיו אולי יפתח ונוכלה לו ונוקחה נקמתנו ממנה 10 ויהוה אותי כנור ערין על כן רדפי יכשל ולא יצליח בשו מאד כי לא השכilio כלמת עולם לא תשכח 11 ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך נליית את ריבי 12 שיריו ליהוה- החלו את יהוה כי הצל את נפש אבינו מיר מרים 13 אරור היום אשר יلدתי בו וום אשר ילדתני אמי אל יהו ברוך 14 אדור האיש אשר בשר את אבי לאמרILD לך בן זכר-שמה שמחתו 15 ויהיה האיש ההוא כערים אשר הפק יהוה ולא נחם ושמע עזקה בבקר ותרועה בעת צהרים 16 אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי קבורי ורחמה הרת עולם 17 لما זה מרחם יצאי לראות עמל וינו נו ויכלו בכתה ימי

21 הדרך אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה-בשלח

אליו המלך צדקויה איה פשchor בין מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר 2 דרש נא בעדנו את יהוה כי נוכדראצ'ר מלך בבל נלחם עליינו אולי עשה יהוה אorthנו ככל נפלאתו ויעלה מעלינו 3 ויאמר ירמיהו אליהם מה כה תאמרן אל צדקויה 4 כה אמר יהוה אלהי ישראל הני מסב את כל המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בהם את מלך בבל ואת ה�建ם הצרים עליהם מוחץ לחומה ואספהו אותם אל תוך העיר הזאת 5 ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובורוע חזקה ובאף ובכח ואבצף נדור 6 והכיתא את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדרבר גדור ימתו 7 ואחרי כן אטם יהוה את צדקויה מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשאדים בעיר הזאת מן הדרבר מן החרב ומן הרעב ביד נוכדראצ'ר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפוי חרב- לא יהוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם 8 ואל

לעוף השמיים ולבחמת הארץ 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישرك על כל מכתה 9 והאכלות את בשר בנייהם ואת בשר בנתיהם ואיש נונדרנו כל אגוש שלמי שMRI צלעיו אולי יפתח ונוכלה יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם 10 ושבירת הבקבק- לעני האנשים ההלכים אותם 11 ובאמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כל הויוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובחתפת יקברו מאיין מקום לקבור 12 כן אעשה למקום הזה נאם יהוה- ולוישבו ולחת את העיר הזאת כתפת 13 והיו בתו ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים- לכל הហטאים אשר קטרו על גנתיהם לכל צבא השמיים והסך נסכים לאלהים אחרים 14 ויבא ירמיהו מחתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל העיר הזאת ועל כל עירה את כל הרעה אשר דברת עלייה כי הקשו את ערפם לבלו שמווע את דברי

20 ויישמע פשchor בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה 2 ויכה פשchor את ירמיהו הנביא ויתן אותו על המהפקת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה 3 ויהי ממהרת ויצא פשchor את ירמיהו מן המהפקת ויאמר אליו ירמיהו לא פשchor קרא יהוה שמך- כי אם מנור מסביב 4 כי אמר יהוה הני נתן למונר לך ולכל האביך ונפלו בחרב איביהם- ועניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגולם בבל והכם בחרב 5 ונחתית את כל חסן העיר הזאת ואת כל גנייה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזום וללחום והבאים בבל 6 ואותה פשchor וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר- אתה וכל האביך אשר נבא להם בשקר 7 פתיתני יהוה ואפת חזקתי ותוכל היזמי לשחוק כל היום כליה לעג לי 8 כי מדי דבר אוזע חמס וشد

הארץ הואת לא יראה עוד ¹³ הוי בנה ביתו בלא צדק
ועלותיו בלא משפט ברעהו יעבד חنم ופעלו לא
יתן לו ¹⁴ האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרותים
וקרע לו חלוני וספון בארו ומשוח בשער ¹⁵ התמלך
כי אתה מתחרה בארו אביך הלויא אכל ושותה ועשה
משפט וצדקה-או טוב לו ¹⁶ דן עני ואביוון או טוב
הלויא היא הדעת אתו נאם יהוה ¹⁷ כי אין ענייך ולבעך
כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשופך ועל העשך ועל
המרוצחה לעשות ¹⁸ لكن כה אמר יהוה אל יהוקים
בן אישיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אתי והוי
אחות לא יספדו לו הוי אדרון והוי הדה ¹⁹ קברות
חמור קבר סחוב והשלך מהלאה לשעריו וירושלים ²⁰
על הלבנון וצעקי ובכשון תני קולך וצעקי מעברים
כى נשברו כל מהביך ²¹ דברתוי אליך בשלותיך
אמרת לא אשמע זה דרכך מנעריך כי לא שמעת
בקולי ²² כל רעיך תרעעה רוח ומאהביך בשבי יילכו
כיא חבשי ונכלה מכם רעך ²³ ישבתי (ישבתה)
בלבנון מקנתי (מקננת) בארץם מה נתנת בכא לך
חבים חיל כילדיה ²⁴ חי אני נאם יהוה כי אם יהיה
כנחו בין יהוקים מלך יהודה חותם על יד ימינו כי
משם אתקנק ²⁵ ונתחזק ביד מבקשי נפשך וביד אשר
אתה יגור מפניהם-וביד נוכדראצץ מלך כל בבל וביד
הצדדים ²⁶ והטלויך אתך ואת אמך אשר ילדך על
הארץ אחרית אשר לא ילדתם שם ושם תמותו ²⁷ ועל
הארץ אשר הם מנשאים את נפשם-לשוב שם שמה
לא ישבו ²⁸ העצב נבזה נפוץ האיש הזה כנינו אם
כל אין חפץ בו מודע והוטלו הוא וזרעו והשלכו על
הארץ אשר לא ידעו ²⁹ ארץ ארץ ארץ--שמי דבר
יהוה ³⁰ כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה עיריר-
נבר לא יצליח בימי כי לא יצלה מזרעו איש ישב על
כסא דוד ומשל עוד ביהודה

23 הוי רעים מאבדים ומפצחים את צאן מרעתי-
נאם יהוה ² لكن כה אמר יהוה אלהי ישראל על
הרעם הרעים את עמי אתם הפצחים את צאני ותדחום
ולא פקדרתם אתם הני פקד עליכם את רע מעלייכם

העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את
דרך החיים ואת דרך המתות ⁹ היישב בעיר הזאת
ימות בחרב ובכרב ובכבר והויזא ונפל על הכהדים
הצדדים עליכם יהוה (וחיה) והיתה לו נפשו לשכל
¹⁰ כי שמתי פנוי בעיר הזאת לרעה ולא לטובה-נאם
יהודה שמעו דבר יהוה ¹¹ בית דוד כה אמר יהוה
דינו לבקר משפט והצילו נזול מיד עושק פן תצא
כאש חמוטי ובעריה ואין מכבה מפני רע מעלייהם
(מעלייכם) ¹² הנני אליך ישבת העמק צור המישר-
נאם יהוה האמורים מי יחת עליינוומי יבו בא מעונינו
14 ופקדתי עליכם כפרי מעלייכם נאם יהוה והצתי
ash biyurah veacalla cel sibbiyah

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודרבת
שם את הדבר הזה ² ואמרת שמע דבר יהוה מלך
יהודה היישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמד הבאים
בשערים האלה ³ כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה
והצילו נזול מיד עושק ונגר יתום ואלמנה אל תנו אל
תחמס ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ⁴ כי אם עשו
תעשו את הדבר הזה-ובאו בשעריו הבית הזה מלכים
ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא
ועבדו ועמו ⁵ ואם לא תשמעו את הדברים האלה-
בינשבתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה ⁶
כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה נלעד אתה ל-
ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושא
(נושבו) ⁷ וקדשתי عليك משחתים איש וכליו וכרכתו
מכח ארזיך והפלו על האש ⁸ ויעברו נוים רכבים על
העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה
כך לעיר הנדולה הזאת ⁹ ואמרמו-על אשר עזבו
את ברית יהוה אלהיהם ווישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדו ¹⁰ אל תבכו למת ואל תגדו לו בכו בכו
להלך-כי לא ישב עוד וראה את ארץ מולדתו ¹¹ כי
כה אמר יהוה אל שלם בן אישיהו מלך יהודה המלך
תחת אישיהו אבוי אשר יצא מן המקום הזה לא ישב
שם עוד ¹² כי במקום אשר הנו לאותו-שם ימות ואות

לא דברתי אליהם והם נבאו ²² ואם עמדו בסודיו-
וישמעו דברי את עמי וישבום מדרכם הרע ומרע
מעליהם ²³ האلهי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי
מרחיק ²⁴ אם יסתיר איש במשתרים ואני לא אראנו נאם
יהוה הלואת השם ואות הארץ אני מלא נאם יהוה
שמעתי את אשר אמרו הנבאים בשם שקר ²⁵
לא אמר חלמתי חלמתי ²⁶ עד מתי דיש בלב הנבאים--
నכאי השקר ונכאי תרומות לבם ²⁷ החשבים להשכיה
את עמי שמי בחלומות אשר יספרו איש לרעהו--
כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל ²⁸ הנביא אשר
אותו חלום יספר חלום ואשר דברי אותו ידבר דברי
אמת מה להזכיר את הבר נאם יהוה ²⁹ הלואת דברי
כאש נאם יהוה וכפתייש יפצץ סלע ³⁰ לכן הני על
הנבאים נאם יהוה מנכבי דברי איש מאת רעהו ³¹ הני
על הנבאים נאם יהוה הלקחים לשונם וויאנו נאם ³²
הני על נכאי חלומות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו
את עמי בשקרים ובפחוותם ואנכי לא שלחתי ולא
צויתים והועיל לא ויעלו לעם זהה--נאם יהוה ³³ וכי
ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא
יהוה--ואמרת אליהם את מה משא ונשתי אתכם נאם
יהוה ³⁴ והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה--
ויפקדו על האיש הזה ועל ביתו ³⁵ כה אמרו
איש על רעהו ואיש אל אליו מה ענה יהוה ומה דבר
יהוה ³⁶ ומשא יהוה לא תזכיר עוד כי המשא יהוה
לאיש דברו והפכתם את דברי אליהם חיים יהוה
צבאות אלהינו ³⁷ כה אמר אל הנביא מה ענק יהוה
ומה דבר יהוה ³⁸ ואם משא יהוה התאמרו לכן כה
אמר יהוה יען אמorcם את הדבר הזה משא יהוה--
ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה ³⁹ לכן
הני ונשתי אתכם נשא ונשתי אתכם ואת העיר אשר
נתתי לכם ולאבותיכם--מעל פנו ⁴⁰ ונתתי עליכם
חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח

24 הראני יהוה והנה שני דודאי תנאים מועדים
לפניהם היכל יהוה אחריו הנLIGHT נבוכדראצר מלך בבל
את יכנייהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה

נאם יהוה ³ ואני אקבי את שארית צאניו מכל הארץות
אשר הדחתי אתכם שם והשבתי אתה על נוהן ופרו
ורבו ⁴ והקמתי עלייהם רעים ורעים ולא ייראו עוד
ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה ⁵ הנה ימים בהם נאם
יהוה והקמתי לדוד צמה צדק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה בארץ ⁶ ביוםיו תושע יהודה
וישראל ישכן לבטה וזה שמו אשר יקרא יהוה צדקו
לכן הנה ימים בהם נאם יהוה ולא יאמרו עוד כי
יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים ⁸ כי
אם כי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית
ישראל מארץ צפונה ומכל הארץות אשר הדחיתם
שם ושבו על אדמתם ⁹ לנכאים שנבר לבני בקרבי
רחפו כל עצמותי--היהתי כאיש שכור וככבר עברו יין
מן פני יהוה ומפני דברי קדשו ¹⁰ כי מנאפים מלאה
הארץ--כי מפני אלה אכלה הארץ יבשו נאות מדבר
ותהי מרכצחים רעה ונכורותם לא כן צי נם נביא נם
כהן חנפו גם בביתי מצחתי רעתם נאם יהוה ¹¹ לכן
יהיה דרכם להם כחקלקות באפללה ירדו ונפלו
ביה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה ¹³
ובנביי שמרון ראייתי חפלה הנבאו בבעל ויתעו את
עמי את ישראל ¹⁴ ובנביי ירושלם ראייתי שעורה
נאוף והלך בשקר וחזקן ידי מרים לבלתי שבוי
איש מרעתו היו לי כלם כסדים וישראל כעمرה ¹⁵
לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הני מאכיל
אותם לענה והקיטים מי ראש כי מאי נבאי ירושלם
יצאה חנפה לכל הארץ ¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל
תשמעו על דברי הנבאים הנבאו לכם--מהבלים
הנמה אתכם חווון לכם ידברו לא מפני יהוה ¹⁷ אמרם
אמור למן צי דבר יהוה שלום יהוה لكم וכל הלק
בשරחות לבו אמרו לא תבוא עלייכם רעה ¹⁸ כי מי
עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב
דברי (דברו) וישמע ¹⁹ הנה סערת יהוה חמה יצאה
וסער מתחולל על ראש רשעים יהול ²⁰ לא ישוב אף
יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים
תתבוננו בה בינה ²¹ לא שלחתי את הנבאים והם רצוי

ירדיכם לרע לכם ⁸ וכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי ⁹ הנה שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נובכדראצ'ר מלך בבל עברי והכאותם על הארץ הזאת ועל ישייה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמותם-ושמותם לשמה ולשרקה ולחרבות עולם ¹⁰ והאברתי מהם קול ששון וקול שמהה קול חתן וקול כליה--קול רוחם ואור נר ¹¹ והויתה כל הארץ הזאת להרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל--שבעים שנה ¹² והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הנוי ההוא נאם יהוה את עונם--ועל ארץ כבדים ושמתי אתו לשמהו עולם ¹³ והבאתי (והבאתי) על הארץ ההייא את כל דברי אשר דברתי עלייה--את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמייהו על כל הגוים ¹⁴ כי עבדו בהם נם המה גוים רבים ומיליכים גודלים ושלמתי להם כפעלים וכמעשה ידיויהם ¹⁵ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אליו קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקייתה אותו את כל הגוים אשר אני שלח אותו אליהם ¹⁶ ושתו והתנעו והתהלך מפני החרב אשר אני שלח ביניהם ¹⁷ וואקח את הocus מיד יהוה ואשכח את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם ¹⁸ את ירושלים ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לחתם אתם להרבה לשמה לשרקה ולקללה--כיום הזה ¹⁹ את פרעה מלך מצרים ואת עברי ואת שרי ואת כל עמו ²⁰ ואת כל הערב ואת כל מלכי הארץ העזין ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדור ²¹ את אדרום ואת מואב ואת בני עמון ²² ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר עבר הים ²³ ואת דן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה ²⁴ ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר ²⁵ ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי ²⁶ ואת כל מלכי הצפון הקרים ותרחיקם איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פניהם האדמה מלך שך ישטה אחריהם ²⁷ ואמרת אליהם כה אמר

את החרש ואת המסגר מירושלים ויבאם בכל ² הדרוד אחד התנאים טובות מארך חתמי הכברות והדרוד אחד התנאים רעות מארך אשר לא תאכלנה מרע ³ ויאמר יהוה אליו מה אתה ראה ירמייהו ואמר התנאים הטבות טובות מארך והרעות רעות מארך אשר לא תאכלנה מרע ⁴ ויהו דבר יהוה אליו לאמר ⁵ כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כבדים-لطובה ⁶ ושמתי עני עליהם לטובה והשבותם על הארץ הזאת ובניהם ולא אהרס ונטעתים ולא אחותש ⁷ ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והוא לי לעם ואני אהיה להם לאלהים כי ישבו אליו בכלם ⁸ וכתאים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן את צדקיו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלים הנשאים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים ⁹ ונתתיהם לוויה (לזועה) לרעה לכל מלכות הארץ להרפה ולמשל לשונייה ולקללה בכל המקומות אשר אדריהם שם ¹⁰ ושלחתי בם את החרב את הדרעב ואת הדרבר עד תם מעל הארץ אשר נתתי להם ולאבותיהם

25 הדרבר אשר היה על ירמייהו על כל עם יהודה בשעה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הרבנית לנובכדראצ'ר מלך בבל ² אשר דבר ירמייהו הנביא על כל עם יהודה ועל כל ישבי ירושלים ³ מן שלוש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום זה שלוש ועשרים שנה היה דבר יהוה אליו ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם ⁴ ושלח יהוה אליכם את כל עברי הנבאים השכים ושלח-ולא שמעתם ולא הティתם את אונכם לשמע ⁵ לאמר שבו נא איש מדרךו הרעה ומרע מעליכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם--למן עולם ועד עולם ⁶ ואל תלכו אחריו אליהם אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעיסו אותו במעשה ידיכם ולא ארע לכם ⁷ ולא שמעתם אליו נאם יהוה למען הкусוני (הכעיסוני) במעשה

יהוה צבאות אלה יישראל שתו ושכרו וקו ונפלו ולא תקומו- מפני החרב אשר א נכי שלח בינויכם ²⁸ והיה כי ימאנו לקחתה הocus מידך- לשותת ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות- שתו תשטו ²⁹ כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה א נכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו-- כי חרב אני קרא על כל ישבו הארץ נס י יהוה צבאות ³⁰ ואתה הנבא אליהם את כל הדרבים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו-- שאג ייאג על נוהו הידר כדריכים יענה אל כל ישבו הארץ ³¹ בא שאון עד כבשה הארץ-- כי ריב ליהוה בנוים נשפט הוא לכל צבאות הדרעה יצאת מגו אל גוי וסער נדול עיר מירכתי ארץ ³² והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצת הארץ ועד קצת הארץ לא יספדו ולא יאפסו ולא יקברו-- לדמן על פני האדמה יהיו ³⁴ הולילו הרעים ועקו והפללו אדרירי הצאן-- כי מלאו מיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככל חמדה ³⁵ ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדרירי הצאן-- כי שרד יהוה את מרעיותם ³⁶ קול צעקת הרעים וילת אדרירי הצאן-- כי שרד יהוה את מרעיותם ³⁷ ונדרמו נאות השלום מפני חرون אף יהוה ³⁸ עזב ככפר סכו-- כי היה ארצם לשמה מפני חرون הиона ו מפני חرون אף

26 בראשית ממלכות יהוקים בן אישיהו- מלך יהודה היה הדרבר הזה מאות יהוה לאמר ² כי אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתוחת בית יהוה את כל הדרבים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תגרע דבר ³ אولي ישמעו- ישבו איש מדרכו הרעה ונחמו אל הרעה אשר אני חשב לעשות להם מפני רע מעלהיהם ⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אליו לлечת בתורתו אשר נתתי לפניכם ⁵ לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר א נכי שלח אליכם והשכם ושלוח ולא שמעתם ⁶ ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאת (הוזאת) אתן לקללה לכל גוי הארץ ⁷ וישמעו

הכהנים והנביאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדרבים האלה בבית יהוה ⁸ ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויחפשו אותו הכהנים והנביאים וכל העם לאמר-- מות תמות ⁹ מודיעו נביה בשם יהוה לאמר כשלו יהוה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקhal כל העם אל ירמיהו בבית יהוה ¹⁰ וישמעו שרי יהודה את הדרבים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה ישבו בפתח שער יהוה החדש ¹¹ ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזנים ¹² ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדרבים אשר שמעתם ¹³ ועתה ייטיבו דרכיכם ומעליכם ושמעו בקהל יהוה אלהיכם וייחם יהוה- אל הרעה אשר דבר עלייכם ¹⁴ ואני הנני בידכם עשו לי טוב וכישר בעיניכם ¹⁵ אך יידע תדעו כי אם מעתים אתם אתיי-- כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישבה כי באמות שלחני יהוה עליהם לדבר באזנים את כל הדרבים האלה ¹⁶ ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו ¹⁷ ויקמו אנשים מזקни הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר ¹⁸ מיכיה (מיכיה) המורשתוי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עים תהיה והר הבית לבמות יער ¹⁹ ההמת המותה חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה לא יראה את יהוה-- ויחל את פני יהוה וייחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עושים רעה גדולה-- על נפשותינו ²⁰ וגם איש היה מותנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית היערים יונבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו ²¹ וישמע המלך יהוקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיטו וישמע אוריהו וירא ויברא ויבא מצרים ²²

הנביאים האמורים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך
בכל כי שקר הם נבאום לכם ¹⁵ כי לא שלחתי נאם
יהוה והם נבאום בשם לשקר למען הרדייח אחכם
ואבדתם-אתם והנביאים הנביאים לכם ¹⁶ ואל הכהנים
ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל
תשמעו אל דברי נביאיכם הנביאים לכם לאמר הנה

כלי בית יהוה מושבים מבבלה עתה מחרה כי שקר
הנה נבאום לכם ¹⁷ אל השמעו אליויהם עבדו את מלך
בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה ¹⁸ ואם נבאום
הם ואם יש דבר יהוה אתם-יפנוו נא ביהוה צבאות
לבלחוי באו הצלמים הנוטרים בביה יהוה ובית מלך
יהודיה ובירושלים בבל ¹⁹ כי כה אמר יהוה צבאות
אל העמדים ועל הים ועל המכנות-. ועל יתר הצלמים
הנוטרים בעיר הזאת ²⁰ אשר לא ללחם נבוכדנאצ'ר
מלך בבל בגולתו את יכניה (יכניה) בן יהויקים
מלך יהודה מירושלם בבל ואת כל חורי יהודה
ירושלים ²¹ כי כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל-
על הצלמים הנוטרים בית יהוה ובית מלך יהודה
ירושלים ²² בבל יהו יבואו ושם יהו-עד יום פקדי
אתם נאם יהוה והעליטים והשיבתים אל המקום הזה

28 יהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקה מלך
יהודיה בשנה (בשנה) הרביעית בחודש החמישי אמר
אלǐ חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בבית יהוה
לענין הכהנים וככל העם לאמר ²³ כי אמר יהוה צבאות
אלǐ ישראלי-לאמר שברתי את על מלך בבל ³
בעוד שנים ימים אני מшиб אל המקום הזה את כל
כלי בית יהוה-אשר לקח נבוכדנאצ'ר מלך בבל מן
המקום הזה ויביאם בבל ⁴ ואת יכניה בן יהויקים
מלך בבל ⁵ ואמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא
לענין הכהנים ולענין כל העם העמדים בביה יהוה ⁶
ויאמר ירמיה הנביא אמרן כן יעשה יהוה יקס יהוה את
דבריך אשר נבאתי להשיב כל בית יהוה וככל הנולא
מבל אל המקום הזה ⁷ אך שמע נא הדבר הזה

וישלח המלך יהויקים אנשים-מצרים את אלתנן בן
עכבר ואנשימים אותו אל מצרים ²³ וויצוו את אורייתו
מצרים ויבאו אל המלך יהויקים ויכחו בחרב
וישליך את נבלתו אל קבריו בני העם ²⁴ אך יד אחיקם
בן שפן הייתה את ירמיהו-לבלוו תחת אותו ביד העם
להמו

27 בראשית ממלכת יהויקים בן יאושיהו-מלך
יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר ²
כה אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומפטות נתתם על
צוארך ³ ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל
מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון--ביד
מלאים הבאים ירושלים אל צדקהו מלך יהודה ⁴
וצויתם אתם אל אדניתם לאמר כה אמר יהוה צבאות
אלǐ יישראל כה האמרו אל אדניתם ⁵ אנכי עשית
את הארץ את האדם ואת הבבמה אשר על פני הארץ
בכחיו הגדול ובזרועי הנטויה נתתיה לאשר ישר
בעני ⁶ ועתה אנכי נתתי את כל הארץ אלה ביד
נבוכדנאצ'ר מלך בבל עברי ונם את חות השדה נתתי
לו לעבריו ⁷ ועבדו אותו כל הגנים ואת בנו ואת בן-
עד בא עת ארצנו הוא ועבדו בו גנים רבים ומלאים
נדלים ⁸ ויהי הנוי והמלוכה אשר לא יעבדו אותו את
נבוכדנאצ'ר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו
בעל מלך בבל-בחרב וברעב ובדבר אפקר על
הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידו ⁹ ואתם אל
תשמעו אל נביאיכם ואל קסמייכם ואל חלמיכם ואל
ענניכם ואל כשפיכם-אשר הם אמרים אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך בבל ¹⁰ כי שקר הם נבאום לכם
למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדרתיכי אתכם
ואבדתם ¹¹ והגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך
בבל-ועבדו והנחתיו על אדמתו נאם יהוה ועבדה
וישב בה ¹² ואל צדקה מלך יהודה דברתי ככל
הדברים האלה לאמר חבאו את צוארכם בעל מלך
בבל ועבדו אותו ועמו-וחיו ¹³ למא המתו אתה ועמך
בחרב ברעב ובדבר-casar דבר יהוה אל הגוי אשר
לא יעבד את מלך בבל ¹⁴ ואל תשמעו אל דבריו

אשר אני דבר באונייך ובאוניו כל העם ⁸ הנביאים אשר היו לפני ולפניך--מן העולם יינבא אל ארצאות רבות וועל מלכות נדלות למלחמה ולרעיה ולדבר תשענו אל חלמיכם אשר אתם מחלמים ⁹ כי בשקר הם נבאים לכם בשם לא שלוחתים נאם יהוה ¹⁰ כי כה אמר יהוה כי לפה מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עלייכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל המיקום הזה ¹¹ כי אני ידעת את המחשבת אשר אני חשב עלייכם--נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לחתת לכם אחרית ותקוה ¹² וקראותם אתי והלכתם והחפכלתם אליו ושמייתו אליכם ¹³ ובקשותם אתי ומצתם כי תדרשו בכל לבבכם וنمצאתי לכם נאם יהוה ושבתי את שבתיכם ¹⁴ (שובותכם) וקבעתי אתכם מכל הגוים ומכל המיקומות אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם-- אל המיקום אשר הנגידתי אתכם משם ¹⁵ כי אמרתם הקיימים לנו יהוה נבאים בבל ¹⁶ כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגוללה ¹⁷ כי אמר יהוה צבאות הנני משליח בם את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אוטם לתהנים השערם אשר לא תأكلנה מרע ¹⁸ ורדפתוי אחורים בחרב ברעב ובדבר ונתים לזוועה (לוועה) לכל מלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתיים שם ¹⁹ תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה--אשר שלוחתי אליהם את עבדי הנביאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה ²⁰ ואתם שמעו דבר יהוה כל הנולדה--אשר שלוחתי מירושלים בבל ²¹ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקהו בן מעשיה הנביאים لكم בשמי שקר הנני נתם ביד נבוכדרצ'r מלך בכל והכם לענייכם ולחק מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבל ²² לאמր ישניך יהוה כצדקהו וכאחאב אשר קלם מלך בכל באש ²³ יען אשר עשו נולדה בישראל וינאפו את נש רעהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לו צויתם ואני היודע (היודע) עוד נאם יהוה ²⁴ ואל שמעיתו אשר אני דבר באונייך ובאוניו כל העם ⁸ הנביאים את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא יושברחו ¹¹ ויאמר חנניה לעני כי להעם לאמר כי אמר יהוה כה אשר את על נבוכדרצ'r מלך בכל בעוד שנותים ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו ¹² ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחורי שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר ¹³ הלו ואמרת אל חנניה לאמר כי אמר יהוה מותת עז שברת ועשית תחתה מותה ברזול ¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזול נתתי על צואר כל הגוים האלהה לעבד את נבוכדרצ'r מלך בבל-- וuberdroho גם את חות השדרה נתתי לו ¹⁵ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלח יהוה--ואתה הבטחת את העם הזה על שקר ¹⁶ לבן כי אמר יהוה הנני משליח מעל פנ' האדמה השנה אתה מה כי סרה דברת אלהי יהוה ¹⁷ וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השבעי

29 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלים--אל יתר זקנין הנולדה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר היגלה נבוכדרצ'r מירושלים בבל ² אחרי צאת יכינה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמנגר-- מירושלים ³ ביד אלעשה בן שפן ונמריה בן חלקיה אשר שלח צדקה מלך יהודה אל נבוכדרצ'r מלך בבל--בל ⁴ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הנולדה--אשר הנולדה מירושלים בבל ⁵ בבני ובנות ננטעו גנות ואכלו את פרין ⁶ קחו נשים בבני בתים ושבו וננטעו גנות ובנו לבניים נשים ואת בנותיהם והולידו בניים ובנות וקחו לבניים נשים ואת בנותיהם תנ' לאנשים ותלרנה בניים ובנות ורכבו שם ואל המעתן יודרשו את שלום העיר אשר הנגידתי אתכם שמה והחפכלו בעודה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם

הנהלמי תאמר לא אמר ²⁵ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל-לאמר יعن אשר אתה שלחת בשםיה ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשה הכהן וכל הכהנים לאמר ²⁶ יהוה נתן כהן תחת יהודע הכהן להיות פקידים בית יהוה לכל איש משגע ומתגנא ונתחה אותו אל המהפהכת ואל החזק ²⁷ ועתה מה לא נערת בירמיהו הענחתי-המנגנא לכם ²⁸ כי על כן שלח אלינו בבל לאמר-ארכה היא בנו בתים ושבו ונטו גנות ואכלו את פריהן ²⁹ ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באני ירמיהו הנביא ³⁰ והוא דבר יהוה אל ירמיהו לאמר ³¹ שלח על כל הנולא אמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנהלמי יعن אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתו ויבטה אתכם על שקר ³² לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנהלמי ועל זרעו-לא יהיה לו איש יושב בתוכו הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה

30 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כהב לך את כל הדברים אשר דברתי לך-אל ספר ³ כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבות אל הארץ אשר נתני לאבותם-וירושה ⁴ ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל-ואלי יהודה כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו-פחד ואין שלום ⁶ שאלנו נא וראו אם ילד זכר מודע ראיות כל גבר ידיו על חלציו כiolדה ונחפכו כל פנים לירקון ⁷ והוא כי נadol הום החוא- מאין כמהו ועת צרה היא לעקב וממנה יווש ⁸ והיה ביום החוא נאם יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארך ומוסרתויך אתה ולא יעבדו בו עוד זרים ⁹ ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם ¹⁰ ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל-כי הני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריך טבי כי אתה אני נאם יהוה להושיעך כי עשה כליה בכל הגנים

31

בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאללים לכל משפחות ישראל ומה יהיה לי לעם ² כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידיו הרבה הלוך להרנייעו ישראל ³ מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתייך חסד ⁴ עוד אבןך וنبנית בתולת ישראל עוד חודי תפיך ויצאת במחול משחיקים ⁵ עוד טמי כרמים בהר שמרון נטו גנעים וחללו ⁶ כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלת ציון אל יהוה אלהינו ⁷ כי כה אמר יהוה רנו לעקב שמחה וצחלו בראש הגנים השמיעו הלו ואמרו הווע יהוה את עמד את שארית ישראל ⁸ הני McBיא אוטם מארץ צפון וקבצחים מירכתי ארץ--בם עור ופסח הרה וילדה יהדו קהיל גדול ישבו הנה ⁹ אני נאם יהוה להושיעך כי עשה כליה בכל הגנים

בבכי יבוא ובחתונינו אוכלים--אוליכם אל נחלי מים
 בדרך ישך לא יכשלו בה כי היוטו לישראל לאב
 ואפרים בכרי הוא ¹⁰ שמעו דבר יהוה גנים והנדו
 באים ממתק ואמרנו מורה ישראל יקbezנו ושמרו
 קרעה עדרו ¹¹ כי פדה יהוה את יעקב ונאלמו מיד
 חזק ממוני ¹² ובאו ורנו במרום ציון ונחרו אל טוב
 יהוה על דן ועל תורש ועל יצחד ועל בני צאן ובקר
 והיתה נפשם כנן רוח ולא יסיפו לדבאה עוד ¹³ או
 תשmach בתוליה במחול ובחרום ווקנים יחרו והפכו
 אבלם לשון ונחמתים ושמחתים מינונם ¹⁴ ורויו
 נשח הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה ¹⁵
 כה אמר יהוה קול ברכמה נשמע נהי בכ' המורורים--
 רחל מבכה על בניה מנה להנחם על בניה כי איננו
 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועניך מדמעה
 כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב ¹⁷
 ויש תקווה לאחריתך נאם יהוה ושבו בניהם ללבולם ¹⁸
 שמוע שמעתי אפרים מתנדד יסתהנו ואוסר כענול לא
 למד השבוי ואשובה כי אתה יהוה אלהי ¹⁹ כי אחרי
 שובי נחמתי ואחרי הודיעי ספקתי על ירך בשתי וنم
 נכלמתי כי נשאתי חרבת נערוי ²⁰ הבן יקיר לי אפרים
 אם ילד שעשיהם--כי מדי דבריו בו זכר אזכרנו עוד
 על כן המו מעי לו--رحم ארחמננו נאם יהוה ²¹ החיבי
 לך ציניםשמי לך חמוררים--שתו לבך למסלה דרך
 הלכתו (הלכת) שובי בתוליה ישראל שבי אל ערד
 אלה ²² עד מתי תחמקין הבה השובבה כי ברא
 יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר ²³ כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה
 בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברך יהוה
 נוה צדק תר הקדש ²⁴ וישבו בה יהודה וכל עיריו
 יהדו אכרים ונסעו בעדר ²⁵ כי הרוית נפש עיפה
 וכל נפש דבאה מלאתי ²⁶ על זאת הקיצתי ואראה
 ושנתוי ערבה לי ²⁷ הנה ימים באים נאם יהוה וורעתי
 את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדים וורע בהמה
²⁸ והיה כאשר שקרתוי עליהם לנתוש ולנטוץ ולהרס-
 ולהאביד ולהרען אשקד עליהם לבנות ולנטוע

32 הרבר אשר היה אל ירמיהו מטה יהוה בשנת
 (בשנה) העשרית לצדקו יהו מלך יהודה--היא השנה
 שמנה עשרה שנה לנוכדראצר ² וואז חיל מלך בכל
 צרים על ירושלים וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר
 המטריה אשר בית מלך יהודה ³ אשר כלאו צדקו יהו
 מלך יהודה לאמר מדווע אתה נבא לאמר מה אמר
 יהוה הני נתן את העיר הזאת ביד מלך בכל ולכדה
⁴ וצדקו יהו מלך יהודה לא ימלט מיד ה Kushnerim כי
 הנתן ינתן ביד מלך בכל ודבר פיו עם פיו וענינו
 את עינו תראינה ⁵ ובכל וילך את צדקו יהו ושם יהוה

עד פקדיו אותו נאם יהוה כי תלחמו את הכהדים לא
תצלחו ⁶ ויאמר ירמיהו יהה דבר יהוה אליו לאמור ⁷
הנה חנמאל בן שלם דרך באליך לאמר קנה לך
את שדי אשר בענותות-כי לך משפט הנאה לknoot
8 ויבא אליו חנמאל בן דידי כדבר יהוה אל חצר
המטרה ויאמר אליו קנה נא את שדי אשר בענותות אשר
באرض בניין כי לך משפט דירשה ולך הנאה קנה
לך ואדע כי דבר יהוה הוא ⁹ ואקנה את השדה מאת
חנמאל בן דידי אשר בענותות ואשקל לה לו את הכסף
שבעה שקלים ועשרה הכסף ¹⁰ ואכתב בספר ואחתם
ואעד עדים ואשקל הכסף במאזינים ¹¹ ואקח את ספר
המקנה את החותם המצויה והחקים ואת הגלי ¹²
וatan את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה
לעוני חנמאל דידי ולעוני העדים הכתבים בספר
המקנה-לעוני כל היהודים הישבים בחצר המטרה
13 ואצווה את ברוך לעניהם לאמר ¹⁴ כה אמר יהוה
צבאות אלה ישראל ל��וח את הספרים האלה את
ספר המקנה הזה ואת החותם ואת ספר הגלי הזה
ונחתם בכל חרש-למען יעדמו ימים רבים ¹⁵ כי
כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל עוד יקנו בתים
ושדרות וכרכמים בארץ הזה ¹⁶ ואתפלל אל יהוה
אחרי תהי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר
17 אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת
הארץ בכח הנדול ובזרע הנטויה לא יפלא מך
כל דבר ¹⁸ עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל
חיק בניהם אחריהם האל הנדול הנבור יהוה צבאות
19 גדל העצה ורב העיליה-אשר עינך פקחות
על כל דרכי בני אדם לתחת איש כדרכו וככפי
אתות ובמופתים וביד חזקה ובאורוע נטויה ובמורא
נדול ²⁰ אשר שמתאות ומטפחים בארץ מצרים
עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום
זה ²¹ ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים-
וכבר ³⁷ תני מקבצם מכל הארץ אשר הדרתיהם
שם באפי ובחמתו ובקצף נדול והשבותים אל המוקם
זה ווהשבותים לבטה ³⁸ והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים ³⁹ ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה
אותו כל הימים-לטوب להם ולבנייהם אחריהם ⁴⁰
וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב ממאחריהם
להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבכם לבתי סור
וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתורתך (ובתורתך)

צאן 13 בערי ההר בערי השפלת' ובערי הנגב ובארץ
בנימן ובסביביו ירושלים ובערי יהודה--עד תעתברנה
הצאן על ידי מונה אמר יהוה 14 הנה ימים בהם נאם
יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
ישראל ועל בית יהודה 15 בימים ההם ובעת ההיא
אצמיה לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ
16 בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשוכן לבטה
וזוה אשר יקרא לה יהוה צדקנו 17 כי כה אמר יהוה
לא יכרת לדוד--איש ישב על כסא בית ישראל 18
ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה
ומקثير מנהה ועשה זבח--כל הימים 19 וכי דבר
יהוה אל ירמיהו לאמור 20 כה אמר יהוה אם תפרוא את
בריתך היום ואת בריתך הלילה ולבלתי היות יומם
וללילה בעתם 21 נם בריתך תפר את דוד עבדך מהוות
לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרתו 22
אשר לא יספר צבא השמיים ולא ימד חול הים--כון
ארבה את רוד עבדך ואת הלוים משרתו אני את 23
והיה דבר יהוה אל ירמיהו לאמר 24 הלו ראות מה
העם הזה דברו לאמרשתי המשפחות אשר בחר
יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהוות עוד גוי
לפניהם 25 כה אמר יהוה אם לא בריתך יומם ולילה--
חקותה שמיים וארץ לא שמיי 26 נם רוד יעקוב ודוד
עבדך אמאס מוקחת מזרעך משלים אל זרע אברהם
ישחך כי אשוב (אшиб) את שבותם ורחלותם

34 **הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה**
ונבוכדראצ'ר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ
מלך יהוּדָה וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל
מלך יהוּדָה כל עיריה--לאמר ² כה אמר יהוה אלהי ישראל חlek
ו אמרת אל צדקהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר
יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה
באש ³ ו אתה לא תמלט מידי--כי תפש תחש ויבידך
תנתן ועיניך את עני מלך בבל תראינה ופייה את פיך
ידבר--ובבל תבוא ⁴ אך שמע דבר יהוה צדקהו
מלך יהודה כה אמר יהוה עלייך לא חמות בחרב ⁵
בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשונים

מעלי 41 ושותיו עליהם להטיב אותם ונטעתים בארץ
זהות באמות--בכל לבי ובכל נפשי 42 כי כה אמר
יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה
הגדולה הזאת--כן אני מביא עליהם את כל הטובה
אשר אנכי דבר עליהם 43 ונקנה השדה בארץ הזאת-
אשר אתם אמרים שטומה היא מאין אדם ובמה
נתנה בידי הقدسם 44 שדות בכספי יקנו וכותוב בספר
וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבה ירושלים
ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלת ובערי הנגב
כי אשיב את שבותם נאם יהוה

33 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו
עוצר בחצר המטירה לאמר 2 כה אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה---יהוה שמו 3 קרא אליו ואענך
ואגידך לך נדלות ובצורות לא ידעתם 4 כי כי אמר
יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתיהם
מלך יהודה---הנתצים אל הסללות ואל החרב 5
באים להלחם את הכהדים ולמלאמ את פנרי האדם
אשר חכיתו באפי ובחמתו ואשר הסתרת פנוי מהעיר
זהיא על כל רעתם 6 הנסי מעלה לה ארוכה ומרפאה
ורפאותם ונLIGHTתיהם לסתם עתרת שלם ואמת 7 והשבתי
את שבוט יהודה ואת שבוט ישראל ובנותם כבראשנה
8 וטהרתיהם מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכל
(כלל) עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו بي 9
והיתה לי לשם שwon לתחלה ולתפארת לכל נוי
הארץ---אשר ישמעו את כל הטובה אשר אני עשה
אותם ופחדו ורנו על כל הטובה ועל כל השלום אשר
אני עשה לה 10 כה אמר יהוה עוד ישמע במקומות זהה
אשר אם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאיין בהמה---
בערי יהודה ובבחזות ירושלים הנשומות מאין אדם
ומאיין יושב ובמאיין בהמה 11 קול שwon וקול שמחה
קול חתון וקול כליה קול אמרים הדרו את יהוה צבאות
כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה
כי אישב את שבוט הארץ כבראשנה אמר יהוה 12
כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקומות זהה חרב
מאין אדם ועד בהמה ובכל ערו---נזה רעים מרכזים

אשר היו לפניך כן ישראו לך והיו אדון יספדו לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה ⁶ ווירדבר ירמיהו הנביא אל צדיקיו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם ⁷ וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו בעיר יהודה ערי מבצר ⁸ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהודה-אחריו כרת המלך צדיקיו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור ⁹ ולשלח איש את עבדו ואיש את שפחו העברי והעברית-חפשים לבלי עבד בם ביהודי אחיהו איש ¹⁰ ווישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלה איש את עבדו ואיש את שפחו חפשים לבלי עבד בם עוד וישמעו וישלחו ¹¹ וישובו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבושים (ויכבושים) לעבדים ולשפחות ¹² ויהי דבר יהודה אל ירמיהו מאת יהודה לאמר ¹³ כה אמר יהוה אלהי ישראל א נכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי איהם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר ¹⁴ מכיון שבע שנים תשלהו איש אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך ש שנים ושהתחו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אל ולא הטו את אונם ¹⁵ ותשבו אתם הימים ותעשו את הישר בפני עני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפניו בכיה אשר נקרא שמי עליו ¹⁶ ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם- להיות לכם לעבדים ולשפחות ¹⁷ וכן כה אמר יהוה ליהו הני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדרב ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה (לזועה) לכל מלכות הארץ ¹⁸ ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקיימו את דברי הברית אשר כרתו לפנוי-העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתורי ¹⁹ שרי יהודה ושרי ירושלם הסדרים והכהנים וכל עם הארץ-העברים בין בתורי העגל ²⁰ ונתתי אותם ביד אביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל ²¹ ואשלח אליכם את כל עברי הנבאים השכם ושלח

35 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהודה בימי יהוקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר ² הוליך אל בית הרכבים ודרבת אותם והבאותם בית יהודה אל אחת הלשכות והשקיות אותם יין ³ ואקח את יאנינה בן ירמיהו בן חכזניה ואת אחיו ואת כל בניו-ואת כל בית הרכבים ⁴ ואבא אתם בית יהודה אל לשכת בני חנן בן ינדיlico איש האלים-אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל לשכת מעשיהם בן שלם שמר הסך ⁵ ואtan לפנוי בני בית הרכבים נבעים מלאים יין-וכסות ואמר אליהם שתו יין ⁶ ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עליינו לאמר לא תשטו יין אתם ובנים עד עולם ⁷ ובית לא הבנו תשטו יין אתם ובנים עד עולם ובית לא הבנו ורעד לא תזרעו וכרם לא התעו ולא יהיה לכם כי באלהים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פנוי האדרמה אשר אתם נרים שם ⁸ וונשמע בקול יונדב בן רכב אבינו לכל אשר צנו לבליו שתות יין כל ימינו-אנחנו נשינו בניינו ובנהינו ⁹ ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם ושרה וזרע לא יהיה לנו ¹⁰ ונשבע באלהים ונשמע ונעשה ככל אשר צנו יונדב אבינו וניהי בעלות נבוכדרازר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל ה кудרים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם ¹² ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר ¹³ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הילך ואמרת לאיש יהודה וליוושבי ירושלם הילא תקחו ולא תשטו עד היום הזה-כי שמעו את מצות אביהם ואגci דברתי אליכם השכם ודבר-ולא שמעתם אליו ¹⁵ ואשלח אלהי אליכם את כל עברי הנבאים השכם ושלח

לאמר שבנו איש מדרכו הרעה והיטיבו מעליכם
ואל תלמו אחרים אלהים אחרים לעברם ושבו אל
הארמה אשר נתנו לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את
זונכם ולא שמעתם אליו¹⁶ כי קימנו בני יהונדכ בן
רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו
אל¹⁷ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל
הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלים את כל
הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתו אליהם ולא
שמעו וAKERם להם ולא ענו¹⁸ ולבית הרכבים אמר
ירמייהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר
שמעתם על מצות יהונדכ אביכם ותשמרו את כל
מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם¹⁹ לכן כה אמר
יהוה צבאות- אלהי ישראל לא יכרת איש ליהונדכ בן
רכב עמד לפניהם- כל הימים

36 ויהי בשנה הרביעית ליהוקים בן יASHIHO מלך
יהודה היה דבר הזה אל ירמייהו מאת יהוה לאמר
2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים
אשר דברתי לך על ישראל ועל יהודה ועל כל
הנום- מיום דברתי לך מימי יASHIHO ועד היום הזה
3 אولي ישמעו ביה יהודה את כל הרעה אשר אני
חשב לעשوت להם- מען ישובו איש מדרכו הרעה
ושלחותי לעונם ולחטאיהם⁴ וAKER ירמייהו את ברוך
בן נריה וכתב ברוך מפי ירמייהו את כל דברי יהוה
אשר דבר אליו- על מגלת ספר⁵ ויצוה ירמייהו את
ברוך לאמר אני עצור- לא אוכל לבוא בית יהוה⁶
ובאת אתה וקרת במנלה אשר כתבת מפי את דברי
יהודה בזוני העם בית יהוה- ביום צום וגם בזוני כל
יהודה הבאים מעריהם תקראמ⁷ אולי חפל תחנתם
לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי נדול האף
והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה⁸ וויעש ברוך בן
ניריה ככל אשר צוהו ירמייהו הנביא- לKERא בספר
דברי יהוה בית יהוה⁹ ויהי בשנה החמשית ליהוקים
בן יASHIHO מלך יהודה בחודש התשען קראו צום
לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מעריהם
יהודה- בירושלם¹⁰ וAKER ברוך בספר את דבריו

ירמייהו בית יהוה- בלבשת גמריהו בן שפן הספר
בಚזר העליון פתח שער בית יהוה החדש באוני כל
העם ווישמעו מכיוון בן גמריהו בן שפן את כל דבריו
יהוה- מעל הספר¹² וירד בית המלך על לשכת
הספר והנה שם כל השרים יושבים אליו ישמעו הספר
ודלייהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבר גמריהו בן
שפון וצדקויהו בן חנניא- וכל השרים¹³ ויגד להם
מכיוון את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר
באוני העם¹⁴ וישלחו כל השרים אל ברוך את היהודי
בן נתניהו בן שלמייהו בן כושי לאמר המגלה אשר
קראת בה באוני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן
ניריה את המגלה בידו ויבא אליהם¹⁵ ויאמרו אליו-
שב נא וקרנה באוניינו ויקרא ברוך באוניהם¹⁶ ויהי
כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו
אל ברוך הניד ניד למלך את כל הדברים האלה
17 ואת ברוך- שאלו לאמר הניד נא לנו- איך כתבת
את כל הדברים האלה מפיו¹⁸ ויאמר להם ברוך
מפיו יAKER אליו את כל הדברים האלה ואני כתוב על
הספר בדיו¹⁹ ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר
אתה וירמייהו ואיש אל ידע איפה אתם²⁰ ויבאו אל
המלך חצירה ואת המגלה הפקדו בלבשת אלישמע
הספר וינידו באוני המלך את כל הדברים²¹ וישלח
המלך את היהודי ללקחת את המגלה ויקח מה מלשת
אלישמע הספר ויקרא יהודי באוני המלך ובאוני
כל השרים העמדים מעל המלך²² והמלך יושב
בבית החרף בחדר התשען ואת האח לפניו מבערת
23 ויהי כקרוא יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה
בתהער הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם
כל המגלה על האש אשר על האח²⁴ ולא פחדו ולא
קרעו את בנידיהם- המלך וכל עבדיו השמעים את כל
הדברים האלה²⁵ וגם אלנתן ודלייהו גמריהו הפנו
במלך לבתיהם שרכ את המגלה ולא שמע אליהם²⁶
ויצוה המלך את ירחה מאל בן המלך ואת שרידיו בן
עריאאל ואת שלמייהו בן עבדאל לחתת את ברוך
ספר ואת ירמייהו הנביא ויסתרם יהוה²⁷ ויהי דבר

והיה בהעלות חיל הכהדים מעל ירושלם--מן חיל פרעה ¹² ויצא ירמיהו מירושלים ללבת הארץ בנים לחילך שם בתוך העם ¹³ והוא בשער בנים ושם בעל פקודה ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכהדים אתה נפל ¹⁴ ואמר ירמיהו שקר איני נפל על הכהדים--ולא שמע אליו ויתפש יראיה בירמיהו יבאחו אל השדים ¹⁵ ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אותו ונתנוו אותו בית האסור בית יהונתן הספר--כי אותו עשו לבית הכלא ¹⁶ כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החנויות ושב שם ירמיהו ימים רבים ¹⁷ וישלח המלך צדקיהו ויקחיו וישאלחו המלך בכוותו בסתר ואמר הושך דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביר מלך בבל תנtan ¹⁸ ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבידך ולעם הזה כי נתם אותו אל בית הכלא ¹⁹ ואיו (ואיה) נבאים אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת ²⁰ ועתה שמע נא אדני המלך חפל נא חנתי לפניך ואל תשبني ביה יהונתן הספר ולא אמות שם ²¹ ויצו המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטהרת ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטהרת

38 וישמע שפטיה בן מתן גנדייו בן פשchor ויכול בן שלמיהו ופשור במן מלכיה את הדברים--אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר ² כי אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובבדבב והיצא אל הכהדים יחיה (ויהי) והוא היה לו נפשו לשכל וחי ³ כי אמר יהוה הנתן תנtan העיר הזאת ביד חיל מלך בבל--ולכדה ⁴ ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה--כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה התשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם בדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה--כי אם לרעה ⁵ ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יכול אתכם דבר ⁶ ויקחו את ירמיהו וישלכו אותו אל הבור

יהוה אל ירמיהו--אחריו שרכ המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתוב ברוך מפי ירמיהו לאמר ²⁸ שוב קח לך מגלה אהרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשונה אשר שרכ יהוקים מלך יהודה ²⁹ ועל יהוקים מלך יהודה אמר כה אמר יהוה את שרפota את המגלה הזאת לאמר נדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשכית ממנה אדם ובמה ³⁰ לכן כה אמר יהוה על יהוקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרא בלילה ³¹ ופקדתי עלייו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עלייהם ועל ישבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברת אליהם--ולא שמעו ³² וירמיהו לכה מגלה אהרת יהוה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרכ יהוקים מלך יהודה באש ועוד נסף עליהם הדברים רבים כהמה

37 ומלך מלך--צדקיהו בן אישיה תחת כנינו בן יהוקים אשר המלך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה ² ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דבריו יהוה--אשר דבר ביר ירמיהו הנביא ³ וישלח המלך צדקיהו את יהוקים צפנדייו בן מעשה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו ⁴ וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנוו אותו בית הכלא (הכלוא) ⁵ ויחיל פרעה יצא מצרים מעל ירושלם ⁶ ויהי יהוה אלהי ישראל כל תהאמרו אל לאמר ⁷ כי יהודת השלח אתכם אליו לדרשני הנה חיל מלך יהודת השלח אתכם לערזה שב לארציו מצרים ⁸ ושבו פרעה יצא לכם לעזרה שב לארציו מצרים ⁹ והשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש כה אמר יהוה אל תשאו נפשתיכם לאמר הילך ילכו מעלינו הכהדים כי לא ילכו ¹⁰ כי אם היכתם כל חיל כהדים הנלחמים אתכם ונשאוו בסם אנשין מדקרים--איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש ¹¹

מלךיו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט 7 וישמע עבד מלך הכהן איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבוד והמלך יושב בשער בניין 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר 9 אדני המלך הרעו האגושים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השילכו אל הבוד וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר 10 ויצוה המלך את עבד מלך הכהן לאמר קח בידך מוה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבוד בטרם ימות וויקח עבד מלך את האגושים בידיו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח ממש בליי הסחבות (סחבות) ובליי מלחמים וישלחם אל ירמיהו אל הבוד בחבלים 12 ויאמר עבד מלך הכהן אל ירמיהו שים נא בלווי הסחבות והמלחמים תחת אצלות יידך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן 13 וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אותו מן הבוד ושב ירמיהו בחצר המטרה 14 וישלח המלך צדקהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלייש אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר--אל הכהן ממני דבר 15 ויאמר ירמיהו אל צדקהו כי אנדיד לך הלוא המתת תמיוני וכי איעצך לא תשמע אליו 16 וישבע המלך צדקהו אל ירמיהו--בסתור לאמור כי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמתיך ואם אנתך ביד האגושים האלה אשר מבקשים את נפשך 17 ויאמר ירמיהו אל צדקהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך 18 ואם לא תצא אל שרי מלך בבל--ונתנה העיר הזאת ביד הכהדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם 19 ויאמר המלך צדקהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפל אל הכהדים--פָּנִיתנו אֶתְּנִי בְּיַדְּמָם וְהַתַּעֲלִלָּו בְּיַד 20 ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקהל יהוה לאשר אני דבר אליך--וויתב לך ותהי נפשך 21 ואם מאן

39 בשנה התשיעית לצדקהו מלך יהודה בחדר העשרי בא נוכדראצ'ר מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה 2 בעשתי עשרה שנה לצדקהו בחדר הרביעי בתשעה לחדר הקעה העיר 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער הtower- נרנגל שראצ'ר סמג'ר נבו שר סכימ' רב סריס נרנגל שראצ'ר רב מג' וכל שארית שרי מלך בבל 4 ויהי כאשר ראם צדקהו וכל אנשי המלחמה וויברכו ויצאו לילא מלך יהודה וכל אנשי המלחמה וויברכו ויצאו לילא מן העיר דרך גן המלך בשער בין החומות ויצא דרך הערבה 5 וירדפו חיל כshedim אחורים וישנו את צדקהו בערכות ירחו ויקחו אותו ויעלחו אל נוכדראצ'ר מלך בבל רבלטה בארץ חמת וידבר אותו משפטים 6 וישחט מלך בבל את בני צדקהו ברבלטה--לענינו ואת כל חורי יהודה שחט מלך בבל 7 ואת עני צדקהו עור ויאסרו בנהרותם לביא אותו בבלה 8 ואת בית המלך ואת בית העם שרפאו הכהדים באש ואת חמות ירושלים נחצ'ו 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים--הגלה נבווראדען רב טבחים

אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את נדלייהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אותו אונשים נשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הנלו בבל ⁸ ויבאו אל נדליה המצפתה יושמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושרהה בן תנחתה ובני עופי (עיפוי) הנטפתו ויזניהו בן המעתכי-המה ואנשיהם ⁹ וישבע להם נדלייהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמור אל תוראו מעבוד הכהדים שבו בארץ ועבورو את מלך בבל-וייטב לכם ¹⁰ ואני הנסי ישב במצפה לעמד לפני הכהדים אשר יבואו אלינו ואתם אספו יין וקץ ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר חפשתם ¹¹ וגם כל היהודים אשר במנואב ובבנין עמו ובארום ואשר בכל הארץ שמעו כי נתן מלך בבל שאירית ליהודה וכי הפקיד עליהם את נדלייהו בן אחיקם בן שפן ¹² וישבו כל היהודים מכל הארץ אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדריהו המצפתה ויאספו יין וקץ הרבה מאד ¹³ ויזחנן בן קרח וככל שרי החילם אשר בשדה-באו אל נדלייהו המצפתה ¹⁴ ויאמרו אליו הידע תדע כי בעלים מלך בני עמו שלח את יושמעאל בן נתניה להכחך נפש ולא האמין להם נדלייהו בן אחיקם ¹⁵ ויזחנן בן קרח אמר אל גדריהו בסתר במצפה לאמור אלכה נא ואכה את יושמעאל בן נתניה ואיש לא ידע لماذا יככה נפש ונפצז כל יהודה הנקברים אליך ואבראה שאירית יהודה ¹⁶ ויאמר נדלייהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש (תעשה) את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל יושמעאל

41 ויהי בחודש השביעי בא יושמעאל בן נתניה בן אלישמע מזור המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אותו אל גדריהו בן אחיקם-המצפתה וייכלו שם לחם יחדרו במצפה ² ויקם יושמעאל בן נתניה ועשרה האנשים אשר היו אותו ויקם את נדלייהו בן אחיקם בן שפן בחרב-וימת אותו אשר הפקיד מלך בבל בארץ ³ ואות כל היהודים אשר היו אותו גדריהו במצפה ואת הכהדים אשר נמצאו שם--את אנשי המלחמה הכה יושמעאל ⁴ ויהי ביום השני להמית את גדריהו

ובבל ¹⁰ ומן העם הדרלים אשר אין להם מאותה השאיר נבווארן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים וניבים ביום ההוא ¹¹ ויצו נבוכדראצ'ר מלך בבל על ירמיהו ביד נבווארן רב טבחים לאמר ¹² קחנו ענייך שם עליו ואל תעש לו מאותה רע כי אם כאשר ידבר אלקיך--כן עשה עמו ¹³ וישלח נבווארן רב טבחים ונבוושון רב סריס ונרגל שראצ'ר רב מג-וככל רב מלך בבל ¹⁴ וישלחו ויקחו את ירמיהו מהצר המטרה ויתנו אותו אל גדריהו בן אחיקם בן שפן להוציאו אל הבית וישב בתוך העם ¹⁵ ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיותו עוצר בחצר המטרה לאמר ¹⁶ הולך ואמרת לעבר מלך הכווש לאמור כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנסי מביא את דבריו אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והוא לפניו ביום ההוא ¹⁷ והצטתק ביום ההוא נאם יודה ולא נתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם ¹⁸ כי מילט אמליך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשכל כי בטחת כי נאם יהוה

40 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אותו נבווארן רב טבחים מן הרמה--בקחתו אותו והוא אסור באזוקים בתוך כל גלות ירושלים ויהודה המגולים בבל ² ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו--יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה ³ ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאיהם להוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר (הדבר) זה ⁴ ועתה הנה פתחתיך היום מן האזוקים אשר על ידך--אם טוב בענייך לבוא אליו בבל ואשים את עניינו עלייך ואם רע בענייך לבודא אותו בבל חදל ראה כל הארץ לפניו אל טוב ואל הושר בענייך לילכת שמה לך ⁵ ועודנו לא ישוב ושבה אל גדריה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל ערי יהודה ושב אותו בתוך העם או כל הדישר בענייך לילכת לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשתה וישלחו ⁶ ויבא ירמיהו אל גדריהה בן אחיקם המצפתה וישב אותו בתוך העם הנשארים בארץ ⁷ ווישמעו כל שרי החילם

וינשו כל שרי החילום ויוחנן בן קרח ויזניה בן הושעיה--וכל העם מקטן ועד גдол² ויאמרו אל ירמיהו הנביה חפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך بعد כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו³ ווינדר לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר עשה⁴ ויאמר אליהם ירמיהו הנביה שמעתי--הנני מתפלל אל יהוה אלהיך דבריכם והיה כל הדבר אשר ענה יהוה אתכם אגיד לכם--לא אמנע מכם דבר זה והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמתו ונאמנו אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו--כו נעשה⁶ אם טוב ואם רע--בקול יהוה אלהינו אשר אנו (אנתנו) שלחיהם אתק אליו נשמע למן אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו⁷ ויהי מכך עשרה ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו⁸ ויקרא אל יהנן בן קרח ואל כל שרי החילום אשר אהו ולכל העם--למקطن ועד גдол⁹ ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתו ליהפיל תחנתכם לפניו¹⁰ אם שוב השבו בארץ הזאת--ובניתו אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אחוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתו לכם¹¹ אל תיראו מפני מלך כל העם אשר אתו ישמעאל את יהנן בן קרח ואת כל שרי החילום אשר אתו--וישמו¹⁴ ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המזפה וישבו וילכו אל יהנן בן קרח¹⁵ וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנסים מפני יהנן וילך אל בני עמו¹⁶ ויקח יהנן בן קרח וכל שרי החילום אשר אתו נתניה¹² ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אותו אל מים רבים אשר נגבען¹³ ויהי כראותם כל העם אשר אתו ישמעאל את יהנן בן קרח ואת כל שרי החילום אשר אתו--וישמו¹⁴ ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המזפה וישבו וילכו אל יהנן בן קרח¹⁵ וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנסים את נדרליה בן אחיקם--גברים אנשי המלחמה ונשים טף וסדרים אשר השיב מגבען¹⁶ וילכו וישבו בנותם כנוהם (כמהם) אשר אצל בית לחם--ללכת לבוא מצרים¹⁸ מפני הכהדים כי יראו מפניהם כי הכהן ישמעאל בן נתניה את נדרליה בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ

שננים איש מגלו זקן וקרען בגדרים ומתנדדים ומנהה ולבונה בידם להביא בית יהוה⁶ ויצא ישמעאל בן נתניה לkrאתם מן המזפה הילך הילך ובכה ויהי כפנס אתם ויאמר אליהם באו אל נדרליהו בן אחיקם⁷ ויהי כבאים אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הבודר--הוא והאנשים אשר אטו⁸ ושרדה אנשים נמצאו בהם ויאמרו אל ישמעאל אל תמרנו--כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערום ושמן ורבע ויחד ולא המיתם בתוךך אחיהם⁹ ותבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פנרי האנשים אשר הכה ביד נדרליה--הוא אשר עשה המלך אסא מפנוי בעשא מלך ישראל אותו מלא ישמעאל בן נתניהו--חוללים¹⁰ וישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך¹¹ ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבעוראן רב טבחים את נדרליהו בן אחיקם וישם ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני עמו¹² ובוישמע יהנן בן קרח וכל שרי החילום אשר אותו את כל הדרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה¹² ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אותו אל מים רבים אשר נגבען¹³ ויהי כראותם כל העם אשר אתו ישמעאל את יהנן בן קרח ואת כל שרי החילום אשר אתו--וישמו¹⁴ ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המזפה וישבו וילכו אל יהנן בן קרח¹⁵ וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנסים את נדרליה בן אחיקם--גברים אנשי המלחמה ונשים טף וסדרים אשר השיב מגבען¹⁶ וילכו וישבו בנותם כנוהם (כמהם) אשר אצל בית לחם--ללכת לבוא מצרים¹⁸ מפני הכהדים כי יראו מפניהם כי הכהן ישמעאל בן נתניה את נדרליהו בן אחיקם אשר הפקיד

ושמותיו כסאו ממעל לאבניים האלה אשר טמןתי ונטה את שפירו (שפירו) עליהם בואה (ובא) והכה את ארץ מצרים--אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר להרב לחרב ¹² והצטי אש בinati אלהי מצרים ושרפם ושבם ועתה את ארץ מצרים כאשר יעתה הרעה את בנו ויצא שם בשлом ¹³ וshore את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בנו אלהי מצרים

ישרפ באש

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים היישבים בארץ מצרים--הישבים במנגד ובתחפנש ובנף ובארץ פתרוס לאמר ² כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיים את כל הרעה אשר הבאתו לירושלים ועל כל ערי יהודה והנמחרבה היום זהה ואין בהם יושב ³ מפני רעם אשר עשו להכעננו לילכת לקטר לעבד לאלהים אחרים--אשר לא ידועם מהם אתם וابتיכם ⁴ ואשלוח אליכם את כל עבדי הנבאים השכילים ושלח לאמר אל נא העשו את דבר הטעבה הזאת--אשר שנאתי ⁵ ולא שמעו ולא חטו את אונם לשוב מרעתם--לבלתי קטר לאלהים אחרים ותתק חמותי ואפי ותבער ערי יהודה ובבחזות ירושלים ותהיינה להרבה לשמה כיום הזה ⁷ ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדוולה אל נפשיכם להכרית לכם איש ואשה עלול ויונק מותך יהודה--לבלתי הותיר לכם שארית ⁸ להכעננו במעשה ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לנור שם-- למען הכרית لكم ולמען היותכם לקללה ולהרפה בכל נוי הארץ ⁹ השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשים ואת רעתיכם ובכל נשים--אשר עשו בארץ יהודה ובבחזות ירושלים רעת נשים--אשר עשו בארץ יהודה ובבחזות ירושלים לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתרורי ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפנוי אבותיכם ¹⁰ וכן אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני שם פני ככם לרעה--ולהכרית את כל יהודה ¹¹ ולחקתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים

ירמיה

יהיה להם שיריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם ¹⁸ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחותמי על ישבבי ירושלים כן תתקחתי עליהם בכאם מצרים והיויתם לאלה ולשםה ולקללה ולהרפה ולא תראו עוד את המקום הזה ¹⁹ דבר יהוה עליהם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידעו תדע כי העידתו בכם היום ²⁰ כי העתים הטעיתם (בנפשותיכם--כי אתם שלחתם את אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הנד לנו--ועשינו לנו ואנו לך היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהינו ולכל אשר שלחני אליכם ²² ועתה ידעו כי בחרב ברעב ובבדבך תמוות--במקום אשר חפצתם לבוא לנור שם

43 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם--את כל הדברים האלה ² ויאמר עורייה בן הושעה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזרים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר--לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לנור שם ³ כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו--למען תה אתנו ביד היכדים להמית אתנו ולהגלוות אתנו בבל ⁴ ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי הרים וכל העם--בקול יהוה לשבת הארץ יהודה זוקח ויוחנן בן קרח וכל שרי הרים את כל שארית יהודה--אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לנור בארץ יהודה ⁶ את הגברים ואת הנשים ואת הטר ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הינה נבויראנן רב טבחים את גדריהם בין אחוקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריה זיבא הארץ מזרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנש ⁸ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנש לאמר ⁹ קח בידך אבני גדרות וטמןיהם במלט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחפנש--לענין אנשים יהודים ¹⁰ ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני שלח ולחקתי את נבוכדראצ'ר מלך בבל עברי

הקים תקינה את נדריכם ועשה תשינה את נדריכם ²⁶ לכן שמיו דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשם הנדייל אמר יהוה אם יהוה עוד שמי נקרה בפי כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ מצרים ²⁷ הנני שקד עליהם לרעיה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב--עד כלותם ²⁸ ופליטי חרב ישבען מן ארץ מצרים ארץ יהודה--מתי מספר יידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים לנור שם דבר מי יקום ממוני ומהם ²⁹ וזאת לכמ האות נאם יהוה כי פקד אני עליהם במקום הזה--למען תדעו כי קום יקומו דברי עליהם לרעיה ³⁰ כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרא מלך מצרים ביד איביו וביר מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדיקיו מלך יהודה ביד נובודראצ'ר מלך בבל איבו-ומבקש נפשו **45** הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה--בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקים בן אישיהו מלך יהודה לאמר ² כה אמר יהוה אלהי ישראל عليك ברוך ³ אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכabi יגעמי באנחתיו ומנוחה לא מצאתاي ⁴ כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואתה אשר נתעי אני נתש ואתה כל הארץ היא ⁵ ואתה תבקש לך נדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כלبشر נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקומות אשר תליך שם

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים ² למשרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרמץ--אשר הכה נובודראצ'ר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן אישיהו מלך יהודה ³ ערכו מגן וצנה ונשו למלחמה ⁴ אסרו חסוסים ועל הפרשים והתייצבו בכוכבים מרכז הרים אשר לבשו הסרינה ⁵ מודיע ראיתי מה הרים נסנים אחר גבוריהם יכחו ומנוס נסנו ולא הפנו--מגור מסביב נאם יהוה ⁶ אל ינש הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד

לגור שם ותמו כל הארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדוול בחרב וברעב ימותו והוא לאלה לשמה ולקלה ולחרפה ²³ ופקדתי על הושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים--בחרב ברעב ובדבר ¹⁴ ולא יהוה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לנור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר הנה מנסאים את נפשם לשוב לשבת שם- כי לא ישבו כי אם פליטים ²⁵ ויענו את ירמיהו כל האנשים הידיעים כי מקטרות נשיהם לאליהם אחרים וכל הנשים העמדות קhalb נדול וכל העם היישבים בארץ מצרים בפתורוס לאמר ¹⁶ הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה--אינו שמעים אליך ¹⁷ כי עשה נעשה את כל הדרבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ונחיה טוביים ורעה לא ראיינו ¹⁸ ומן או חדלנו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים--חסרונו כל וברעב תמננו ¹⁹ וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסיך לה נסכים המבלעדי איני עשינו לה כונים להעצבה והסיך לה נסכים ²⁰ ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר ²¹ הלווא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובಚזות ירושלים אתם ואבותיכם מליכים ושרכיכם עם הארץ אתם זכר יהוה ותעללה על לבו ²² ולא יכול יהוה עוד לשאת מפניהם רע מעליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה לשמה ולקלה מה אין יושב--כהיון הזה ²³ מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתו ובעדותיו לא הלחכם על כן קראת אתכם הרעה הזאת--כיהם הזה ²⁴ ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים ²⁵ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשים ותדברנה בפיכם ובידיכם מליכם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסיך לה נסכים

מארץ שביהם ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מהרייד ²⁸ אתה אל תירא עברי יעקב נאם יהוה--כי אתה אני כי עשה כלה בכל הנויים אשר הרחתי שמה ואתך לא עשה כלה ויסרטיך למשפט ונקה לא אנך

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעעה את עזה ² כה אמר יהוה הנה מים עליים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלאה עיר וישבי בה וועקו האדם והילל כל יושב הארץ ³ מקהל שעתה פרשות אביריו מרعش לרכבו המון נגליי--לא הפנו אבות אל בנים מרפיוין וידים ⁴ על היום הבא לשודך את כל פלשתים להכרית לזר ולצדון כל שיריך עוז כי שדר יהוה את פלשתים שארית אי כפטור ⁵ באה קרח אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי התנודדי ⁶ هو הירב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך--הרני ורמי ⁷ איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדת

48 למואכ כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל הו אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קרייטים הביבה המשגב והתחה ² אין עוד תחלת מואב--בחשבון החבו עלייה רעה לכון נCKERתנה מנוין נם מרדמן תדרמי אחריך תלך חרב ³ קול צעקה מהרוניים--שד ושרבר גדורל ⁴ נשברה מואב השמייעו זעקה צעורייה (צעיריה) ⁵ כי מעלה הלחות (הלהות) בבכי יעלה בכוי כי במורך חורנים צרי צעקה שבר שמו ⁶ נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערודער במדבר ⁷ כי יען בטחך במעשהיך ובאוצרותיך נם את תלכדי וויצא כמייש (כמוש) בנולה כהנוו ושורי ייחד (יחדו) ⁸ ויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמיך ונשמד המישר--אשר אמר יהוה ⁹ תננו צין למואב כי נצא הצא ועריה לשמה תהיינה מאיין יושב בהן ¹⁰ אדרור עשה מלאכת יהוה--רמיה ואדרור מנע חרבו מדם ¹¹ שאן מואב מנעריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלוי ובנולה לא הילך על כן עמד טעמו בו וריהו לא נמר ¹² لكن הנה מים באים נאם יהוה ושלחתיו לו

נהר פרת כשלו ונפלו ⁷ מי זה כיair יעלה כנהרות יתגעשו מיינו ⁸ מצדים כיair יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר עלה אכסה ארץ אבירה עיר ויצאו הגבורים--⁹ על הסוסים והתחללו הרכב ויצאו הגבורים--

כוש ופוט חפשי מן ולודים תפשי דרכי קשת ¹⁰ והיום ההוא לאדרני יהוה צבאות יום נקמה להנעם מצריי ואכללה חרב ושבעה ורזה מדמים כי זבח לאדרני יהוה צבאות בארץ צפון--אל נהר פרת טעלי גלעד וקחוי צרי בתולת בת מצדים לשוא הרבייטי (הרבית) רפאות העלה אין לך ¹² שמעו גויים קלינך וצוחתך מלאה הארץ כי נבור בגבור כשלו ירמיהו נפלו שניים ¹³ הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא--לבוא נוכדראצ'ר מלך בבל להכotta את ארץ מצרים ¹⁴ הנידו במצרים והשמיעו במגדול והשמייעו בנה' ובתחפנחס אמרו התייצב וההן לך--כי אכללה חרב סביביך ¹⁵ מודיע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדרפו ¹⁶ הרבה כושל נם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני הירב היונה ¹⁷ קראו שם פרעעה מלך מצדים שאון העביר המועד ¹⁸ חי אני נאם המלך--יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא ¹⁹ כל' גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נפ' לשמה תהיה ונצחה מאין יושב ²⁰ עגלה יפה פיה מצרים קרצ' מצפון בא בא ²¹ נם שכירה בקרבה כעגלי מרבק כי נם המה הפנו נסו יהדי לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם קוללה נחשת לך כי בחיל ילכו--ובקדמות באו ²² לה כחתי עציים ²³ כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מס' ²⁴ הביבה בת מצרים נתנה ביד עם צפון ²⁵ אמר יהוה צבאות אלה יישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעעה-- ועל הבטחים בו ²⁶ ונתיתם ביד מבקשי נפשם וביד נוכדראצ'ר מלך בבל וביד עברי ואחרי כן תשכנ כי מי קדם נאם יהוה ²⁷ אתה אל תירא עברי יעקב ואל תחת ישראל--כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך

נדחת ועל מותנים שק ³⁸ על כל גנות מואב וברחבותיה כליה מספֶּד כי שברתי את מואב ככל' אין חפֶּז בו- נאם יהוה ³⁹ איך חתה היללויך הפנה ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמהתה לכל סביביו ⁴⁰ כי כה אמר יהוה הנה כנשך ידאה ופרש כנפיו אל מואב נלכדה הקריות והמצודות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצדרה ⁴² ונשמד מואב עם כי על יהוה הנדריל ⁴³ פחד ופח-עליך יושב מואב נאם יהוה ⁴⁴ הניס (הנס) מפני הפחד יפל אל הפחת והעליה מן הפחת ילכד בפח כי אבאי אליה אל מואב שנות פקדתם נאם יהוה ⁴⁵ בצל חשבון עמדו מכח נסים כי אש יצא מהשבעון ולהבה מבין סיהון ותאכל מואב וקדך בני שאון ⁴⁶ אוֹי לך מואב אבד עם כמוש כי לקחו בונך בשבי ובניתך בשביות ושבתו שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד ⁴⁷ הנה משפט מואב

49 לבני עמו נאם יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו--מודיע ירש מלכם את גדר ועמו בעריו ישב ² לכן הנה ימים באים יהוה והשמעתי אל רבת בני עמו תרועת מלחמה והיתה לתל שמהה ונבניה באש הצנה וירש ישראל את ירשו אמר יהוה ³ היללי השבעון כי שדחה עי צעקה בנות רבה--חרנה שקים ספדרנה והתשוטטה בנדירות כי מלכם בנוליה לך כהניו ושריו יחריו ⁴ מה תהללי בעמקים--וב עמק הבה השובבה הבטהה באוצרתיה מי יבוא אליו ⁵ התני מביא עלייך פחד נאם אדרני יהוה צבאות--מלל סביביך ונדחמת איש לפניו ואין מקבץ לנדר ⁶ ואחריו כן אשיב את שבות בני עמו--נאם יהוה ⁷ לאדרום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסורה הכתמתם ⁸ נסו הפנו העמיקו לשבות ישבי דדן כי איד עשו הבאת עלייך עת פקדתו ⁹ אם בצרים בא לך לא ישארו עלילות אם גנים בלילה השחיתו דים ¹⁰ כי אני חשבתי את עשו גלית את מסתריו ונחבה לא יכול שדר זרעו ואחיו ושכניו ואיננו ¹¹ עזבה יתמיך אני אחיה

צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ניפצו ¹² וובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מטבחם ¹⁴ איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחה ¹⁵ שדר מואב ועריה עליה ומכח בחריו ירדו לטבח נאם המלך--יהוה צבאות שמו ¹⁶ קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד ¹⁷ נדר לו כל סביביו וככל ידע שמו אמרו איכה נשבר מטה עז--מקל תפארה ¹⁸ רדי מכבוד ישבי (ושבי) בצמא ישבת בת דיבון כי שדר מואב עליה בך שחחת מבצרים ¹⁹ אל דרך עמדי וצפי יושבת עדרוער שאלי נס ונמלטה אמרו מה נהותה ²⁰ הביש מואב כי חתה היללי (היליל) ויעקן (יעקן) הנידו בארכון כי שדר מואב ²¹ וממשפט בא אל ארץ המשיר--אל חלון ואל יהצתה ועל מופעת (מייפה) ²² ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים ²³ ועל קרייתים ועל בית נמול ועל בית מעון ²⁴ ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי הארץ מואב--הרחות והקרבות ²⁵ ננדעה קרן מואב וזרעו נשברה--נאם יהוה ²⁶ השכירחו כי על יהוה הנדריל וספק מואב בקיוא והיה לשחק נם הוא ²⁷ ואם לאו השחק היה לך ישראל אם בנכים נמצאה (נמצא) כי מדי דבריך בו תגנודר ²⁸ עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנן בערבי פי פחת ²⁹ שמענו גאון מואב נאה מאר נבחו ונאנו ונאותו ורם לבו ³⁰ אני ידעתו נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו ³¹ על כן על מואב איליל ולמואב כליה אוּק אל אנשי קיר חרש יהגה ³² ממכבי יער אבכה לך הנפן שבמה נטישתיך עברו ים עד ים יער נגעו--על קיזץ ועל בזירך שדר נפל ³³ ונאספה שמהה וניל מכרמל ומאץ מואב ווין מיקבים השבטי--לא ידרך הודר הידר לא הידר ³⁴ מזעקה השבעון עד אלעליה עד ייחז נרנו קולם--מצער עד חרנים עגלת שלשיה כי נם מי נמרם למשמות יהיו ³⁵ והשכתי למוֹבָן נאם יהוה מעלה במה ומקטר לאלהיו ³⁶ על כן לבו למוֹבָן כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחלילים יהמה על כן יתרת עשה אבדו ³⁷ כי כל ראש קרחתה וכל זקן נרעה על כל ידים

ואלמנוחך על תבטחו ¹² כי כה אמר יהוה הנה אשר אין מושפחים לשותה הכוֹס שתו ישותו ואתה הוא נקה הנקה לא ננקה כי שתה תשתה ¹³ כי כי נשבעתי נאם יהוה כי לשם להרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהוינה להחרבות עולם ¹⁴ שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בינוים שלוח התקבצו ובוא עליה וקומו למלחה ¹⁵ כי הנה קטן נתזיך בינוים- בזוי באדם ¹⁶ תפלצחך השיא אתך זדון לך שכנוי בחנו הسلح חפשי מרוּם נבעה כי תגביה נשר קנק שם אורייך נאם יהוה ¹⁷ והויה אדורם לשבה כל עבר עליה ישם ווישرك על כל מכוחה ¹⁸ כמה הפcta סדים ועمرה ושכינה- אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם ¹⁹ הנה כאריה יעללה מנואן הירדן אל נוה איתן- כי ארניעה ארינו מעלה ומוי בחור אלה אפקד כי מי כמוני מי יעדניומי זה רעה אשר יעמוד לפני ²⁰ لكن שמעו עצת יהוה אשר יעצ אל אדורם ומהשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחובם צעריו הצאן אם לא ישים עליהם נוהם מוקול נפלם רעשה הארץ צעה בים סוף נשמע קולה ²¹ הנה נשר יעללה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדורם ביום ההוא כלבasha מצרה ²² לדמישך בושה חמות ואפרף- כי שעה רעה שמעו נמו בים דאנה השקט לא יוכל רפתח דמשק הפנה לנוש ורטט החזקה צרה וחבלם אחותה קוילדה ²³ איך לא עזבה עיר תחלה (תחלת)- קרית משושי ²⁴ لكن יפלו בחוריה ברחובתה וככל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות ²⁵ והצתי אש בחומת דמשק ואכללה ארמנות בן הדר לקדר ולמלוכות חצור אשר הכה נבוכדראצור (נבוּכְדְּרָאצֵר) מלך בבל- כי אמר יהוה קומו על אל קדר ושדרו את בני קדם ²⁶ אהלהם וצאנם יקחו יריעותיהם וככליהם וنمלהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב ²⁷ נסו נדו מאר העמיקו לשבת ישבי הארץ- נאם יהוה כי יעצ עליכם נבוכדראצור מלך בבל עצה וחשב עליהם (עליכם) מוחשבה ²⁸

50 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל- אל ארץ כשרדים ביד ירמיהו הנביא ² הגידו בנוים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל חכחו אמרו מלכדה בכל הביש כל חת מרדך הבישו עצבה חתו גלויה ³ כי עליה עלייה נוי מצפון הוא ישית את ארצך לשמה ולא יהיה יושב בה מארם ועד בחמתה נדו הלוּכוּ ⁴ ביום הימת ובעת ההיא נאם יהוה יבוא בני ישראל המה ובני יהודה יחוּדו הלוּך ומכו ילוּכו ואות יהוה אלהיהם יבקשו ⁵ ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונולו אל יהוה ברית עולם לא תשכח ⁶ צאן אבודות היה (היו) עמי- רעהים התהועם הרים שובבים (שובבים) מהר אל גבעה הלוּכו שכחו רבעם ⁷ כל מוצאיםם אכלום וצרים אמרו לא נאש תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומוקה אבותיהם יהוה ⁸ נדו מותוק בכל ומאץ כשרדים יצאו (צא) והוא כהודים לפני צאן ⁹ כי הנה אנכי מעיר ומעליה על כל קהיל גוים גודלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כנbor משכיל לא ישוב ריקם ¹⁰ והויה כשרדים לשכל כל שלליה

ברחבותיה וככל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם ישבעו נאם יהוה **בב Ci תשלז** (תשmachו) כי תעלזיו (תעלז) שני נחלתי כי חפשוי (חפשו) כעולה דשה ותצחלי (ותצחלו) **באברים** **בושה** אמכם מאד חפירה يولחתם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה **בב Ci תשלז** מקצף יהוה לא תשב והיתה שמה כליה כל עבר על בבל ישם וירשך על כל מכותיה **ברכו על בבל** סביב כל דרכיו קשת ידו אליה אל תחמלו אל חז Ci יהוה חטא **בריו עליה סביב נתנה ידה נפלו** אשיותה (אשיותה) נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה **ברתו זרע** מבבל ותפש מגל בעת קציר--מן חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו נסוו **שה פורה ישראל** ארויות הדריחו הראשן אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נובכדראצר מלך בבל **לכן** כי אמר יהוה צבאות אלה יישראל הנני פקר אל מלך אשור **ושבכתי את ארצו**--כאשר פקדתי אל מלך אשור **ושבכתי את יישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלו עד תשבע נפשו** **בימים הHAM ובעת ההיא נאם יהוה** יבקש את עון יישראל ואינו ואת חטא יהודה ולא תמצאניה כי אסלח לאשר אשיר **על הארץ** מורתים נאム יהוה ועשה כל אשר צויתך **על הארץ** אחריהם נאם יהוה ואל יושבי פקד חרב והחרם מלחמה בארץ--ושבר נדול **איך ננדע וישבר פטיש כל הארץ** איך היה לשם בבל בנוים **יקשתי לך** ונם נלכדה בבל ואת לא ידעת נמצאת ונם נתפשת-- כל זעמו כי מלאה היא לאדרני יהוה צבאות--ארץ כבשים **באו לה מקץ פתחו מאביסיה סלוה כמו ערמים והחרימות אל תה לה שארית** **חרבו כל פריה** ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יום עת פקדתם **kol נסים ופלטים מאץ בכל להגידי בציון את נקמת יהוה אלהינו--נקמת היכלו** **השמיעו אל בבל** ריבים כל דרכיו קשת חנו עליה סביב אל יהי (לה) פליטה שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זהה אל קדוש ישראל **לכן יפלו בחריה**

51 כי אמר יהוה הנה מעיר על בבל ואל ישבו לב קמי--روح משחית **ושלחתו לבבל** זרים ורוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה **אל ידרך ידרך** הדריך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה--החרימים כל צבאה **ונפלו חללים בארץ** כבשים ומדקרים בחוץותיה **כי לא אלמן ישראל**

ויהודה מאלהיו- מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אש
 מקדוש ישראל 6 נכו מותך בבל ומולטו איש נפשו-
 אל תדרמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה- נמול הוא
 משלם לה 7 כוס זהב בבל ביד יהוה- משכורת כל
 הארץ מיניה שתו נויים על כן יתחללו נויים 8 בהתאם
 נפלה בבל ותשבר היללו עליה קחו צרי למכואה-
 אויל תרפא 9 רפאמו את בבל לא נרפתה- עובה
 ונלק איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא
 עד שחיקם 10 הוציא יהוה את צדקתו בא ונספירה
 בזיוון את מעשה יהוה אלהינו וברחו החצים מלאו
 השלטים- העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל
 מזומתו להשוויה כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו
 12 אל חומת בבל שאו נס החזקון המשמר- הקימו
 שמרם חכינו הארבים כי נם זם יהוה- נם עשה את
 אשר דבר אל ישבי בבל 13 שכנתו (שכנת) על מים
 רבים רבת אוצרת בא קצץ אמת בצעך 14 נשבע
 יהוה צבאות בנסיו כי אם מלאחיך אדם כילק ענו
 עלייך הידך 15 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו
 ותתבונתו נתה שמים 16 לקלול תחו המון מים בשמות
 ויעיל נשים מזקח הארץ ברקים למתך עשה וויצו
 רוח מאוצרתו 17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צרכו
 מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם 18 הבל מה מעשה
 תעתים בעת פקדתם יאבדו 19 לא אלה חלק יעקב
 כי יוצר הכל הוא- ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו 20
 מפץ אתה ליל מלכמתה ונפצתי בך נויים והשחתי
 בך מלכיות 21 ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך
 רכב ורכבו 22 ונפצתי בך בחור ובתולה 23 ונפצתי בך
 זקן ונער ונפצתי בך אכר וצמדנו ונפצתי בך פחות
 דעה ועדרו ונפצתי בך פחות אכר וצמדנו ונפצתי בך
 וסנים 24 ושלמתי לבבל ולכל ישבי כshedים את
 כל רעתם אשר עשו בציון- לענייניכם נאם יהוה 25
 הארץ ונטתי את ידי עלייך ונלגולתיך מן הسلح
 נתתיק להר שרפאה 26 ולא יקחו מפרק אבן לפנה ואבן
 למוסדות כי שמות עולם תהיה נאם יהוה 27 שאו נס

בכל שמיים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה ⁴⁹ גם בכל לנפל חללי ישראל גם לבבב נפלו חללי כל הארץ ⁵⁰ פלטם מחרב הלאם אל העמדתו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם עלה על לבבכם ⁵¹ בשנו כי שמענו חרפה כסחה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית יהוה ⁵² לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסילה ובכל ארצת יאנק חלל ⁵³ כי תעללה בבבב השמיים וכי תבצרא מרים עזה מאתי יבאו שדרדים לה--נאם יהוה ⁵⁴ קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כדרדים ⁵⁵ כי שדר יהוה את נבל ואבד ממנה קול גדול והמו נליהם כמים רכים נתן שאון קולם ⁵⁶ כי בא עליה על בבל שוד ונלרו נבורייה חתתה קשותיהם כי אל גמלות יהוה שלם ישלים ⁵⁷ והשכרתי שרים וחכמים פחותיה וסגניהם נגבוריה וישנו שת עולם ולא יקיצו נאם המלך--יהוה צבאות שמו ⁵⁸ כי אמר יהוה צבאות חמות בבבל הרחבה ערער החערער ושעריה הנבאים באש יצחו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו ⁵⁹ הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שרים בן נריה בן מחסיה בלכتو את צדקהו מלך יהודה בכל בשנות הרכבעית למלכו ושריה שר מנוחה ⁶⁰ ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל--אל ספר אחד את כל הדברים האלה ⁶¹ ואמר ירמיהו אל שרים כבבב--וראות וקראות את כל הדברים לאשר צוה כבבב--להזכירו לבתיהם תחיה אלה אמרת יהוה אתה דברת אל המקום זה להזכירו לבתיהם תחיה ⁶³ והיה ככלתו לקרוא את כי שמות עולם תחיה ⁶⁴ ואמרת יהוה עלייה--ויעפו עד הנה דברי ירמיהו אשר אנכי מביא עלייה--ויעפו עד הנה דברי ירמיהו

52 בן עשרים ואחת שנה צדקהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמייטל (חמויטל) בת ירמיהו מלבנה ² ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה יהוקם ³ כי על אף יהוה הייתה בירושלם ויהודיה עד השילכו אותם מעל פניו ומרד צדקהו במלך

יהוה--לא היה משקל לנוחתם כל הכללים האלה ²¹ והעמודים שמנה עשרה אמה קומה (קומה) העמד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסבנו ובעיו ארבע אצבעות נקוב ²² וכתרת עליו נחשת וקומה הכתרת האחת חמיש אמות ושבכה ורמוניים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמודו השני ורמוניים ²³ ויהיו הרמוניים-תשעים וששה רוחה כל הרמוניים מאה על השבכה סביב ²⁴ ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה--וاث ששת שMRI הספ ²⁵ ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פנוי המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המנצח את עם הארץ ושים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר ויקח אותם נבוזראדן רב טבחים וילך אותם אל מלך בבל רבלטה ²⁶ ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלטה בארץ חמת ויגל יהודה מעל ארמנתו זה העם אשר הגלה נבוכדראצ'ר בשנת שבע--יהודים שלשת אלפיים ועשרים ושלשה ²⁷ בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצ'ר מירושלים--נפש שמנה מאות שלשים ושנים ²⁸ בשנת שלוש ועשרים לנבוכדראצ'ר הגלה נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפיים וש מאות ²⁹ ויהיו בשלשים ושבע שנה לגולות יהויכן מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדר נsha אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא אותו מבית הכליא (הכליא) ³⁰ וידבר אותו טבות יתן את כסאו ממעל לכסא מלכים (המלךים) אשר אותו בבל ³¹ ושנה את בנדי כליאו ואכל ללחם לפניו תמיד כל ימי חייו ³² וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאות מלך בבל דבר יום ביומו--עד יום מותו כל ימי חייו

באוֹפְנִים ²² וּדְמוֹת עַל רַאשֵּׁי הַחַיִּה רְקִיעַ כְּעֵין הַקְּרָה
הַנְּרָא-גַּנְטוּ עַל רַאשֵּׁהֶם מִלְמָעָלָה ²³ וְתַחַת הַרְקִיעַ
כְּנֶפֶיחַ יִשְׁרָוֶת אֲשֶׁר אֶל אַחֲוָתָה לְאִישׁ שְׁתִים מִכְסֹות
לְהַנְּהָה וּלְאִישׁ שְׁתִים מִכְסֹות לְהַנָּה אֶת גְּנוּיָתָהּ ²⁴
וְאַשְׁמַעַת קָוָל כְּנֶפֶיחַ כָּקוֹל מִים רְבִים כָּקוֹל שְׁדִי
בְּלְכָתָם-קָוָל הַמְלָה כָּקוֹל מְחַנָּה בְּעַמְדָם תְּרֵפִינה
כְּנֶפֶיחַ ²⁵ וַיְהִי קָוָל-מַעַל לְرַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רַאשֵּׁם
בְּעַמְדָם תְּרֵפִינה כְּנֶפֶיחַ ²⁶ וּמַעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל
רַאשֵּׁם כְּמַרְאָה אַבָּן סְפִיר דְמוֹת כְּסָא וּלְדְמוֹת הַכְּסָא
דְמוֹת כְּמַרְאָה אַדְם עַלְיוֹ מִלְמָעָלָה ²⁷ וְאֶרְאָה כְּעֵין
הַשְּׂמֶל כְּמַרְאָה אֲשׁ בֵּית לְהַסְבִּיב מִמְרָאָה מַתְנִיוֹ
וְלִמְעָלָה וּמִמְרָאָה מַהְנוּיו וְלִמְעָלָה רְאוּתִי כְּמַרְאָה אֲשׁ
וְגַנְנָה לוֹ סְבִיב ²⁸ כְּמַרְאָה הַקְשָׁת אֲשֶׁר יִהְיָה בְּעֵנָן בְּיָם
הַנְּשָׁם כְּנֶמֶרֶת הַנְּנָה סְבִיב-הַוָּא מִרְאָה דְמוֹת כְּבָוד
יִהְוָה וְאֶרְאָה וְאֶפְלָל עַל פְּנֵי וְאַשְׁמַעַת קָוָל מִדְבָּר

2 וַיֹּאמֶר אַלְיָהּ בֶן אָדָם עַמְדָה עַל גְּנָלִיךְ וְאָדָבָר אַתָּךְ
וְתַבָּא בַּיְדֵךְ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֶלְيָהּ וְתַעֲמֹדְנִי עַל הַגְּנָלִי
וְאַשְׁמַעַת מִדְבָּר אַלְיָהּ ³ וַיֹּאמֶר אַלְיָהּ בֶן אָדָם שׁוֹלְחָה
אַנְּיָ אַתָּךְ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל-אֶל גְּנוּים הַמּוֹרְדִּים אֲשֶׁר
מַרְדוּ בַּיְמָה וְאֶבֶותָם פָּשְׁעוּ בַּיְדֵךְ עַד עַצְם הַיּוֹם הַזֶּה ⁴
וְהַבְנִים קַשְׁיִ פְּנִים וְחוֹקֵי לְבָב-אַנְּיָ שׁוֹלְחָה אַתָּךְ אֶלְيָהּ
וְאָמְרָתָלְיָהּ כִּי אָמַר אָדָנִי יְהָוָה ⁵ וְהַמָּה אָם יִשְׁמַעַו
וְאָמַם יִחְדְּלָוּ כִּי בֵּית מֹרֵי הַמָּה-וַיַּדְעָוּ כִּי נְבִיא הַיּוֹם
בְּתוֹכָם ⁶ וְאַתָּה בֶן אָדָם אֶל תִּירָא מֵהֶם וּמִדְבָּרֵיהֶם
אֶל תִּירָא כִּי סְרִבִּים וּסְלִוִּים אַתָּךְ וְאֶל עֲקָרְבִּים אַתָּה
יֹשֵׁב מִדְבָּרֵיהֶם אֶל תִּירָא וּמִפְנֵיהֶם אֶל תַּחַת כַּי בֵּית
מֹרֵי הַמָּה ⁷ וְדָבְרָת אֶת דְבָרֵי אֶלְיָהּ אָם יִשְׁמַעַו אָם
יִחְדְּלָוּ כִּי מֹרֵי הַמָּה ⁸ וְאַתָּה בֶן אָדָם שָׁמַע אֶת אֲשֶׁר אַנְּיָ
מִדְבָּר אַלְיָךְ-אֶל תַּחַז מֹרֵי כְּבִית הַמְּרוּפִי בְּפִיךְ-
וְאֶל תַּחַז אֲשֶׁר אַנְּיָ נָתַן אֲלִיךְ ⁹ וְאֶרְאָה וְהַנָּה יִד שְׁלוֹחָה
אַלְיָהּ וְהַנָּה בּוֹ מְגֻלָת סְפִיר ¹⁰ וַיִּפְרַשְׁת אָתָה לְפָנֵי וְהַיָּא
חַזְבָּה פְנִים וְאַחֲרָה וְכַתְבָּה אֲלִיהָ קִנִּים וְתַגְהָ וְזַהַיָּה

3 וַיֹּאמֶר אַלְיָהּ-בֶן אָדָם אֲתָא אֲשֶׁר תִּמְצָא אֲכָל אֲכָל
אֶת הַמְגֻלָת הַזֹּאת וְלֹךְ דִבְרָא אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל ² וְאָפְתָה
אֶת פִּי וַיַּאֲכִילָנִי אֶת הַמְגֻלָת הַזֹּאת ³ וַיֹּאמֶר אַלְיָהּ בֶן אָדָם

וַיְהִי בְּשֶׁלַשִּׁים שָׁנָה בְּרַבִּיעִי בְּחַמְשָׁה לְחַדְשָׁה וְאֶנְיָ
בְּתוֹךְ הַגְּנָולָה עַל נַהֲרָה כִּכְרָבָנִי נִפְתְּחוּ הַשְׁמִים וְאֶרְאָה
מְרָאֹת אֶלְהָהִים ² בְּחַמְשָׁה לְחַדְשָׁה-הִיא הַשְׁנָה הַחַמִּישָׁה
לְגַלְלָת הַמֶּלֶךְ יוֹיכִין ³ הִיא הַוָּה דִבֶּר יְהָוָה אֲלִיְזָקָאֵל
בֶּן בּוּזִי הַכֹּהֵן בָּאֶרְץ כְּשָׂדִים--עַל נַהֲרָה כִּכְרָבָנִי
עַלְיוֹ שֵׁם יְהָוָה ⁴ וְאֶרְאָה וְהַנָּה רֹוח סֻעָרָה בָּאֶה מַן
הַצְפָּן עַן נְדוּלָה וְאַשְׁתָּלְקָחָת וְגַנְנָה לוֹ סְבִיב וּמִתּוֹכָה-
כְּעֵין הַחַשְׁמָל מִתּוֹךְ הַאֲשָׁר ⁵ וּמִתּוֹכָה-דְמוֹת אֶרְבָּעָה
חַיּוֹת וְזָהָרָה מִרְאֵיהָן--דְמוֹת אֲדָם לְהַנָּה ⁶ וְאַרְבָּעָה פְנִים
לְאַחַת וְאַרְבָּעָה כְּנֶפֶים לְאַחַת לְהַם ⁷ וְרָגְלִים רָגְלָה
יִשְׁרָה וּכְפָרָגְלִים כְּכָפָר רָגְלָה עֲגָלָה וְגַנְצָצִים כְּעֵין נְחַשָּׁת
קָל ⁸ וַיְהִי (וַיְהִי) אֲדָם מִתְחַת כְּנֶפֶיחַ עַל אַרְבָּעָה
רְבָעִים וּפְנִיהם וּכְנֶפֶיחַם לְאַרְבָּעָתָם ⁹ חַבְרָת אֲשֶׁה
אֶל אַחֲוָה כְּנֶפֶיחַם לֹא יִסְכּוּ בְּלְכָתָן אִישׁ אֶל עַבְרָה
פְנֵיו יַלְכוּ ¹⁰ וּדְמוֹת פְנִיהם פְנֵי אֲדָם וּפְנֵי אֲרִיהָ אֶל
הַיְמִין לְאַרְבָּעָתָם וּפְנֵי שׂוֹר מִהְשָׁמָאָל לְאַרְבָּעָתָן וּפְנֵי
נִשְׁר לְאַרְבָּעָתָן ¹¹ וּפְנִיהם וּכְנֶפֶיחַם פְּרֹדוֹת מִלְמָעָלָה
לְאַשׁ שְׁתִים חַבְרוֹת אֲשׁוֹשָׁ וְשְׁתִים מִכְסֹות אֶת גְּנוּיָה
¹² וְאֶרְיָ אֶל עַבְרָה פְנֵיו יַלְכוּ לֹא יִסְכּוּ בְּלְכָתָן ¹³ וּדְמוֹת הַחַיּוֹת
הָרוֹחַ לְלָכֵת יַלְכוּ לֹא יִסְכּוּ בְּלְכָתָן ¹⁴ כְּנֶמֶרֶת הַלְּפָדִים-הִיא
מִרְאֵיהם כְּנֶחָלִי אֲשֶׁר בְּעַרְוֹת כְּמַרְאָה הַלְּפָדִים-הִיא
מִתְהַלֵּכת בֵּין הַחַיּוֹת וְגַנְגָה לְאַשׁ וּמִן הַאֲשָׁר וּמִזָּא בָּרָק
וְהַחִוּת רְצֹוֹת וּשְׁוֹבֵכְמִרְאָה הַבּוֹקֵק ¹⁵ וְאֶרְאָה הַחִוּת
וְהַנָּה אָפָן אֶחָד בָּאֶרְץ אֶצְל הַחִוּת לְאַרְבָּעָתָם ¹⁶
מִרְאָה הַאֲוֹפְנִים וּמַעְשֵׁיהֶם כְּעֵין תְּרִשְׁישׁ וּדְמוֹת אֶחָד
לְאַרְבָּעָתָם וּמִרְאֵיהם וּמַעְשֵׁיהם כְּאֶשֶׁר יְהָוָה הָאָפָן
בְּתוֹךְ הַאֲוֹפָן ¹⁷ עַל אַרְבָּעָתָם רְבָעִים הַבְּעִידָה בְּלְכָתָם יַלְכוּ לֹא
יִסְכּוּ בְּלְכָתָן ¹⁸ וּגְבִיהָן-גַּנְבָּה לְהַם וּוֹרָאָה לְהַם וּגְבָהָם
מְלָאת עַיִינִים סְבִיב-לְאַרְבָּעָתָם ¹⁹ וּבְלָכַת הַחַיּוֹת יַלְכוּ
הַאֲוֹפְנִים אֲצָלָם וּבְהַגְּשָׁא הַחַיּוֹת מַעַל הָאָרֶץ יִנְשָׁאָו
הָאֲוֹפְנִים ²⁰ עַל אֶשֶׁר יְהָוָה שֵׁם הָרוֹחַ לְלָכֵת לִכְתִּיל כְּיָהָבָה
הָרוֹחַ לְלָכֵת וְהַאֲוֹפְנִים יִנְשָׁאָו לְעַמְתָּם כְּיָרוֹת הַחַיִּה
בְּאוֹפְנִים ²¹ בְּלָכַתָּם יַלְכוּ וּבְעַמְדָם יִעֲמֹדוּ וּבְהַגְּשָׁאָם
מַעַל הָאָרֶץ יִנְשָׁאָו הַאֲוֹפְנִים לְעַמְתָּם-כְּיָרוֹת הַחַיִּה

ושם אדרבר אותה ²³ ואקוום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר רأיתו על נהר כבר ואפל על פni ²⁴ והבא כי רוח ותעדרני על רגלי וידבר אתי ויאמר אליו בא הסגר בתוך ביתך ²⁵ ואתה בן אדם הנה נתנו לך עבותים ואסרוך בהם ולא יצא בתחוםם ²⁶ ולשונך אדרביך אל חך ונאלמת ולא תהיה לך לאיש מוכיח כי בית מורי המה ²⁷ ובברבי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם מה כה אמר אדרני יהוה השמע ישמע והחדר ייחדר כי בית מורי המה

4 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתחה אותה לפניך וחוות עליה עיר את ירושלים ² ונתחה עליה מצור ובניתה עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתחה עליה מחנות ושים עליה כדרים סביב ³ ואתה קח לך מחתבת ברזל ונתחה אותה קיר ברול בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצורת עלהה---אות היא לבית ישראל ⁴ ואתה שכב על צדך השמאלי ושםת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר השכב עליו תsha את עונם ⁵ ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים ימים ונשאת עון בית ישראל ⁶ וככלית את אלה ושכבת על צדך הימני (הימני) שניית ונשאת את עון בית יהודה---ארבעים ימים יום לשנה יום לשנה נתתי לך ⁷ ולאל מצור ירושלים תכין פניך וזרעך חשופה ונכאת עליה ⁸ והנה נתתי לך עבותים ולא תהפק מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך ⁹ ואתה קח לך חתין ושערם ופול ועדשים וڌן וכסמים ונתחה אותן בכליך אחר ועשית אותן לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים ימים---חאכלנו ¹⁰ ומאכלך אשר האכלנו ¹¹ ומים במשורה תשחה ששית ההין מעת עד עת תשחה ¹² וענט שערם תאכלנה והוא בנגלי צאת האדם---תעננה לענייהם ¹³ ויאמר יהוה כה יאכלנו בני ישראל את לחם טמא בגיןם אשר אדריהם שם ¹⁴ ואמר אתה אדרני יהוה הנה נשפי לא מטמאה ונבלת וטרפה לא אכלתי מנערוי ועד עתך ולא בא בפי בשך

בטנק תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן לך ואכללה ותהי בפי כרבש למתוק ⁴ ויאמר אליו בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת ברברוי אליהם ⁵ כי לא עם עמקי שפה וככדי לשון---אתה שלוח אל בית ישראל ⁶ לא אל עםם רביים עמקי שפה וככדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתייך המה ישמעו לך ⁷ ובית ישראל לא יאכו לשמע לך---כי איןם אביהם לשמע אליו כי כל בית ישראל חזק מצח וקשי לב המה ⁸ הנה נתתי את פניך חזקים לעממת פניהם ואת מצחך חזק לעממת מצחם ⁹ כשמיר חזק מצח נתתי מצחך לא תירא אותם ולא החת מפניהם כי בית מורי המה ¹⁰ ויאמר אליו בן אדם---את כל דברי אשר אדרבר לך קח בלבך ובאזוריך שמע עז וולך בא אל הנולה אל בני עמק ודברת אליהם ואמרת אליהם מה כה אמר אדרני יהוה אם ישמעו ואם ייחדרו ¹¹ ותשאני רוח---ואשמע אחריו קול רעש נדול ברוך כבוד יהוה ממקומו ¹² ואכובא אל הנולה תל אביך היישבים אל נהר כבר ואשר (ואהבב)---המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים ממשמים בחוכם ¹³ ויהיו מקצה שבעת ימים יהיו דבר יהוה אליו לאמר ¹⁴ בן צפה נתתיק לבית ישראל ושמעתה מפי דבר וזהורתה אותן ממנין ¹⁵ ואמר לי לרשע מות תמות ולא הזרתו ולא דברת אמר לי לרשע מות תמות ולא הזרתו ולא רשות להזיר רשות מדרכו הרשעה להחיטה---הוא רשות בענו ימות ורמו מידך אבקש ¹⁶ ואתה כי הזרת רשות ולא שב מרשותו ומדרכו הרשעה---הוא בענו ימות אתה את נפשך הצלחה ²⁰ ובשוב צדיק מצדקנו ועשה עול ונתחי מכשול לפנינו הוא ימות כי לא הזרתו בחטאתו ימות ולא תוכרן צדקהו אשר עשה ורמו מידך אבקש ²¹ ואתה כי הזרתו צדיק לבתי חטא צדיק---הוא לא חטא היו ייה כי נזהר אתה את נפשך הצלחה ²² ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אליו קום צא אל הבקעה

פנול ¹⁵ ויאמר אליו--ראה נתתי לך את צפoui (צפיעי)
הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמדך עליהם ¹⁶
ויאמר אליו בן הני שבר מטה לחם בירושלים
ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים מושורה וכשמוני
ישתו ¹⁷ למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו
ונמקו בעונם

דברתו

6 ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² בן אדם שם פניך
אל הריו ישראל והנבא אליהם ³ ואמרתו--הריו ישראל
שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים
ולגבעות לאפיקים ולניאות (ילניאות) הנני אני מביא
עליכם חרב ואבדתי במותיכם ⁴ ונשמו מזבחותיכם
ונשברו חמניכם והפלתי חללייכם לפני גלוליכם ⁵
ונחחי אה פנורי בוי ישראל לפני גלוליהם ורחיי אה
עצמותיכם סביבות מזבחותיכם ⁶ בכל מושבותיכם
הערים תחרבנה והבמות תישמנה--למען יחרבו
ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם וננדעו
חמניכם ונמחו מעשיכם ⁷ ונפל חלל בחוככם וידעתם
כי אני יהוה ⁸ והותרתי בהיות לכם פלייטיכם
בגויים בהזרחותיכם בארצאות ⁹ וזכרו פלייטיכם
בגויים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה
אשר סר מעלי ואת ענייהם הזנות אחרי גלוליהם
ונクトו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם
¹⁰ וידעו כי אני יהוה לא אל חنم דברתי לעשות
לهم הרעה זאת ¹¹ כה אמר אדני יהוה הכה בכפף
ורקע ברגנן ¹² ואמר אח אל כל תועבות רעות בית
ישראל אשר בחרב ברעב ובבדבב--יפלו ¹³ הרחוק
בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצח
ברעב ימות וכליות חמתי בהם ¹⁴ וידעתם כי אני יהוה
בחיות חללייהם בטור גלוליהם סביבות מזבחותיהם
אל כל גבעה רמה בכל ראשי הרים ותחת כל
עץ רענן ותחת כל אלה עבטה מקום אשר נגנו שם
ריח ניחח לכל גלוליהם ¹⁴ ונתיות את ידי עליהם
ונתתי את הארץ שמנה ומשמה מדבר דבלחה בכל
עובד ¹⁵ והותה חרפה וגדרפה מוסר ומשמה לנויים
מושבותיהם וידעו כי אני יהוה

5 אתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים
תקתנה לך והעברת על ראשך ועל זנק ולקחת לך
מאוני משקל וחלקתם ² שלשית באור תבניר בתוך
העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשיות תכה
בחרב סביבותיה והשלשיות תורה לרוח וחרב אריך
בחכמייך ³ ולקחת משם מעט במספר וצורת אותם
בכנייך ⁴ וממהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש
ושרפת אותם באש ממנה תצא אש אל כל בית ישראל ⁵
כה אמר אדני יהוה זאת ירושלים בתוך הנויים שמתיה
וסביבותיה ארצאות ⁶ ותומר את משפטיו לרשעה מן
הנויים ואת חקוטי מן הארץות אשר סביבותיה כי
במשפטי מאסו וחקוטי לא הלו כהם ⁷ ולכן כה אמר
אדני יהוה יען המנכם מן הנויים אשר סביבותיהם
בחקוטי לא הלו כהם ואת משפטיו לא עשיתם וכמשפטי
הנויים אשר סביבותיהם לא עשיתם ⁸ ולכן כה אמר
אדני יהוה הנני עלייך נם אני ועתיתו בחוק משפטי
לעוני הנויים ⁹ ועתיתך בך את אשר לא עשיתו ואת
אשר לא עשה כמהו עוד--יען כל תועבתך ¹⁰ ולכן
אבות יאכלו בנים בתוךם ובנים יאכלו אבותם ועתיתו
בר שפטים ווירתי את כל שאריתך לכל רוח ¹¹ ולכן
חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמא
בכל שוקץ ובכל תועבתיך נום אני אנדרע ולא תחוס
עוני נום אני לא אחמול ¹² שלשתיך בדבר ימו
וברביע יכולו בתוךך והשלשיות בחרב יפלו סביבותיך
והשלשיות לכל רוח אוריה וחרב אריך אחרים ¹³
וכלה אף ותנחות חמותי בהם--ותנחותי וידעו כי אני
יהוה דברתי בקנאותי בכלותי חמתי בהם ¹⁴ ואותן
לחרבה ולחרפה בנים אשר סביבותיך לעוני כל
עובד ¹⁵ והותה חרפה וגדרפה מוסר ומשמה לנויים

רעד נוים וירשו את בתיהם והשבתי נאוں עזים ונחלו מקרדיהם ²⁵ קפדה בא ובקשו שלום ואין ²⁶ הוה על הוה תבוא ושמייה אל שמועה תהיה ובקשו חוץ מנבייא-ותורה תאבר מכהן ועצה מזוקנים ²⁷ המלך יתאבל ונשייא ילבש שמה וידי עם הארץ תבהלה מדרכם עשה אתם ובמושפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה

7 יהי דבר יהוה אליו לאמר ² אתה בן אדרם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל-קץ בא הצע על ארבעת (ארבע) כנפות הארץ ³ עתה הקץ עלייך ושלחתך אפי בך ושפתייך כדריכך ונתתי לך כל תועבותיך ⁴ ולא תהוס עני עלייך ולא אחמול כי דרכיך עלייך אתן ותועבותיך בתוכך תהין וידעתם כי אני יהוה ⁵

כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה ⁶ קץ בא

באה הצע אליך הנה באה ⁷ בא הצעה אלייך יושב הארץ בא העת קרוב הימים מהומה-ולא הדרים ⁸ עתה מקרוב אשפוק חמתי עלייך וכליותי אפי בך ושפתייך כדריכך ונתתי לך כל תועבותיך ⁹ ולא תהוס עני ולי לא אחמול כדריכיך עלייך אתן ותועבותיך בתוכך תהין וידעתם כי אני יהוה מכיה ¹⁰ הנה הימים הנה באה יצאה הצפירה-צץ המטה פרחה הוזון ¹¹ החמס קם למטה רשות לא מהם ולא מהmons ולא מההמם-ולאנה בהם ¹² בא העת הגני הימים- הקונה אל ישמה והמבר אל יתאבל כי חרונו אל כל המונה ¹³ כי המבר אל המבר לא ישוב וועוד בחיים תיהם כי חzon אל כל המונה לא ישוב ואיש בעינו חיתו לא יתחקו ¹⁴ תקעו בתקוע והכין הכל ואין הילך למלחה כי חרוני אל כל המונה ¹⁵ החרב בחוץ והרבב והרבע מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו ¹⁶ ופלטו פלייטיהם והיו אל ההרים כיוני הנאות כלם המות-איש בענו ¹⁷ כל הידים טרפהינה וכל ברכים תלכנה מים ¹⁸ וחגרנו שקים וכסתה אותם פלציות ולא כל פנים בושה ובכל הראשים קרחה ¹⁹ כספם בחוץ ישליך וזהם לנדה יהה-כספם זהבם לא יוכל להצילים ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא מלאו כי מכשול עונם היה ²⁰ וצבי עדריו לנאוں שמהו וצלימי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה ²¹ נתתו ביד הרים לבוי ולבשוי הארץ לשלו וחללה (וחללו) ²² והסבוטי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללו ²³ עשה הרחוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס ²⁴ והבאתי

לבש הבדים אשר הקסת במתניו מшиб דבר לאמר
עשיתי כאשר (כל אשר) צויתני

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הcredibim
אבן ספир כمرאה דמות כסא-נראה עליהם ² ויאמר
אל איש לבש הבדים ויאמר בא אל בנות לגלל אל
תחת לכרכוב ומלא חפניך גחל' איש מבנות לcredibim
וירק על העיר ויבא לעני ³ והcredibim עמדים מימיין
לבית--בבאו איש והען מלא את החצר הפנימית ⁴
וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפטון הבית וימלא
הבית את הען והחצר מלאה את גגה כבוד יהוה ⁵
וקול נבכי הcredibim--נשמע עד החצר החיצנה כקול
אל שדי בדברו ⁶ ויהו בצתו את איש לבש הבדים
לאמר קח אש מבנות לגלל מבנות לcredibim ויבא
ויעמד אצל האופן ⁷ וישלח הכרוב את ידו מבנות
לcredibim אל האש אשר בנות הcredibim וישא ויתן אל
חפני לבש הcredibim ויקח ויצא ⁸ וירא לcredibim--תבנית
יד אדם תחת כנפיהם ⁹ ואראה וונגה ארבעה אופנים
אצל הcredibim--אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן
אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן
תרישיש ¹⁰ ומראיהם--דמות אחד לארכעתם כאשר
יהיה האופן בתוך הכרוב ¹¹ בלבכם אל ארבעת
רביעיהם ילבו--לא יסבו בלבכם כי המוקם אשר
יפנה הראש אחריו ילבו--לא יסבו בלבכם ¹² וכל
בשרם ונביהם וידיהם וכנפיהם--והאופנים מלאים
עינים סביר לארכעתם אופנים ¹³ לאופנים--להם
קורא הנלן באוני ¹⁴ וארכעה פנים לאחד פניהם
פניהם אצלים ובשאת הcredibim את כנפיהם לروم
והרביעי פניהם נשדר ¹⁵ וירמו הcredibim--הייא החיה
אשר ראוי בנהר כבר ¹⁶ ובבלכת הcredibim ילבו
האופנים אצלים ובשאת הcredibim את כנפיהם לروم
על הארץ לא יסבו האופנים נם הם מאנצלים ¹⁷
בעמדם יעדמו וברוםם ירומו אותם כי רוח החיה
בhem ¹⁸ ויצא כבוד יהוה מעל מפטון הבית ויעמד
על הcredibim ¹⁹ וישאו הcredibim את כנפיהם וירמו
מן הארץ לעני בצתם והאופנים לעמם ויעמד

הנשים ישבות מבכחות את התמו ²⁰ ויאמר אליו הראית
בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדרות מלאה ²¹
ויבא אליו חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח
ויכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה
איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה
משתחוותם קדמה לשמש ²² ויאמר אליו הראית בן
אדם--הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר
עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני
והם שלחיהם את הזמורה אל אפס ²³ וגם אני עשה
בחמה לא תהוס עני ולא אחמל וקראו באוני קול
נדול ולא אשמע אותם

9 ויקרא באוני קול נדול לאמר קרכבו פקרות העיר
ואיש כל משחתו בידו ²⁴ והנה ששה אנשים באים
מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כל
מפניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת ²⁵ וכבוד
אליהו ישראל נעל מהל הכרוב אשר היה עליו אל
מפטון הבית ויקרא אל איש הלבש הcredibim אשר
קסת הספר במתניו ²⁶ ויאמר יהוה אל עבר בתוכ
העיר בתוכ ירושלים והתוותתו על מצחו האנשים
הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעות בתוכה
ולאלה אמר באוני עברו בעיר אחריו והכו על
(אל) תהס עיניכם (עיניכם) ואל תחמלו ²⁷ זקן בחור
ובתולה וטף ונשים תחרנו למשחת ועל כל איש אשר
עליו התו אל תנשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים
הזוקנים אשר לפניהם הבית ²⁸ ויאמר אלהם טמא את
הבית ומלאו את החצרות חללים--צאו ויצאו והכו
בעיר ²⁹ ויהי כהוכם ונשאר אני ואפלת על פניהם
ואזעך ואמר אתה אדני יהוה המשחית אתה את כל
שרירית ישראל בשפק את חמתך על ירושלים ³⁰
ויאמר אליו עון בית ישראל ויהודה נדול במאד מאד
ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב
יהוה את הארץ ואין יהוה ראה ³¹ וגם אני--לא תהוס
עני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי לך והנה האיש

פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמعلלה ²⁰ היא התחה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל--בנהר כבר ואדר עצי כרובים המה ²¹ ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבעה כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיים ²² ודמות פניהם--המה הפנים אשר ראיתי על נهر כבר מראיהם ואוותם איש אל עבר פניו ילכו

11 והשא את רוח ותבא אתו אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים חמישה איש ואරאה בתוכם את יazonיה בן עזרא ואת פלטיוו בן בניהו--שרי העם ²³ ויאמר אליו בן אדם-- אלה האנשים החשובים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת ³ האמורים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר ⁴ לנו הנבא עליהם הובא בן אדם ⁵ ותפלל עלי רוח יהוה ויאמר אליו אמר מה יהו כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתה ⁶ הרביתם חלליים בעיר הזאת ומלאתם חוצתייה חלל ⁷ لكن מה אמר אדני יהוה חלליים אשר שמותם בתוכה מהה הבשר והוא הסיר ואתכם הוציא מותכה ⁸ חרב יראתם וחרב אביה עליכם נאם אדני יהוה ⁹ והוציאתי אתכם מותכה ונתתי אתכם אתם אתם מתקומך אל מקום אחר לענייהם--אולי יראו כי בית מרי המה ⁴ והוציאת כליך כליל גולגה יומם-- לענייהם ואחת הצא בערב לענייהם ממושיא גולגה ⁵ לענייהם חתר לך בקיר והוציאת בו ⁶ לענייהם על כתף תsha בעלתה הוציא-פניך חכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיק לבית ישראל ⁷ וואעש כן כאשר צויתי כל הוציאתי כליל גולגה יום ובערבחרתו ל-בקר ביד בעלתה הוציאתי על כתף נשאי לענייהם ⁸ ויהיו דבר יהוה אליו בבקר לאמר ⁹ בן אדם הלא אמרו לך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה ¹⁰ אמר אלהים מה אמר אדני יהוה הנשיה המשא זהה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בתוכם ¹¹ אמר אני מופתכם כאשר עשיותו כן יעשה להם--בנולה בשבי ילכו ¹² והנשיה אשר בתוכם אל כתף ישא בעלתה ויצא--בקר יתתרו להוציאו בו פניו יכסה--יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ ¹³

12 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עניים להם לראות ולא ראו אונים להם לשמע ולא שמעו--כי בית מרי הם ³ אתה בן אדם עשה לך כליל גולגה יומם לענייהם וגולית ממוקמך אל מקום אחר לענייהם--אולי יראו כי בית מרי המה ⁴ והוציאת כליך כליל גולגה יומם-- לענייהם ואחת הצא בערב לענייהם ממושיא גולגה ⁵ לענייהם חתר לך בקיר והוציאת בו ⁶ לענייהם על כתף תsha בעלתה הוציא-פניך חכסה ולא תראה אל גבול ישראל אשפט אתכם ⁷ וידעתם כי אני יהוה ⁸ יהוה אשר בחקי לא הלקתם ומשפטו לא עשיתם וכמשפט הנוים אשר סביבותיכם עשיהם ¹³ ויהיו כהנאי ופלטיוו בן בניה מות ואפל על פני ואזעך קול נדול ואמר אתה אדני יהוה--כלה אתה עשה את שארית ישראל ¹⁴ ויהיו דבר יהוה אליו לאמר ¹⁵ בן אדם אחיך אנשי גאלחך וכל בית ישראל כללה אשר אמרו להם ישבו ירושלם רחיקו מעיל יהוה--לנו היא נתנה הארץ לモرشה ¹⁶ لكن מה אמר מה אדני יהוה כי הרקחתים בוניהם וכי הפיצותם בארץות ואתי להם למקדש מעט בארץות אשר באו שם ¹⁷ וכן

אמר מה אדרני יהוה וקצתו אתם מן העמים ואספתי אתכם מן הארץ אשר נפוצות בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל ¹⁸ ובאו שמה והסרו את כל שקווצה ואת כל הועבותה--ממנה ¹⁹ ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתון בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר ²⁰ למען בחקתי ילכו ואת משפטו ישמרו ויעשו אתם והוא ל' לעם--ואני אהיה להם לאלהם ²¹ ואל לך שקווצהם ותועבותיהם לכם הילך--דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה ²² וישאו הקרים את נפיהם והאונפים לעמם וכבוד אלהי ישראל עלייהם מלמعلלה ²³ ויעל כבוד יהוה מעלה תוק העיר ועמד על הדר אשר מוקדם לעיר ²⁴ ורוח נשאתי ותבאני כshedימה אל הנוללה במראה ברוח אליהם ויעל מעלי המראה אשר ראיתי ²⁵ ואדר אל הנוללה את כל דברי יהוה אשר הראי

12 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עניים להם לראות ולא ראו אונים להם לשמע ולא שמעו--כי בית מרי הם ³ אתה בן אדם עשה לך כליל גולגה יומם לענייהם וגולית ממוקמך אל מקום אחר לענייהם--אולי יראו כי בית מרי המה ⁴ והוציאת כליך כליל גולגה יומם-- לענייהם ואחת הצא בערב לענייהם ממושיא גולגה ⁵ לענייהם חתר לך בקיר והוציאת בו ⁶ לענייהם על כתף תsha בעלתה הוציא-פניך חכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיק לבית ישראל ⁷ וואעש כן כאשר צויתי כל הוציאתי כליל גולגה יום ובערבחרתו ל-בקר ביד בעלתה הוציאתי על כתף נשאי לענייהם ⁸ ויהיו דבר יהוה אליו בבקר לאמר ⁹ בן אדם הלא אמרו לך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה ¹⁰ אמר אלהים מה אמר אדני יהוה הנשיה המשא זהה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בתוכם ¹¹ אמר אני מופתכם כאשר עשיותו כן יעשה להם--בנולה בשבי ילכו ¹² והנשיה אשר בתוכם אל כתף ישא בעלתה ויצא--בקר יתתרו להוציאו בו פניו יכסה--יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ ¹³

ופרשתי את רשותי עליון ונחפש במצודתי והבאתו אליו בבלה ארץ כבדים ואחתה לא יראה ושם ימות ¹⁴ וכן כל אשר סביבתו עזקה וכל אגפו אורה לכל רוח וחרב אריק אחריהם ¹⁵ וידעו כי אני יהוה בהפיצו אותם בנויים וזריתם אותם בארצאות ¹⁶ והוורתה מיהם אנשי מספר מחרב מערב ומדבר--למען יספרו את כל תועבותיהם בנויים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה ¹⁷ והוא דבר יהוה אליו לאמר ¹⁸ בן אדם לחםך בראש תأكل ומימיך ברזזה ובדאגה תשתחה ¹⁹ ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה לושבי ירושלים אל אדמת ישראאל ללחם בדאגה יאכלו ומימיהם בשמיון ישתו--למען השם ארצה מלאה מהםס כל היישבים בה ²⁰ והערים הנושבות תחרבנה והארץ שמה תהיה וידעתם כי אני יהוה ²¹ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ²² בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמיריכו הימים ואבד כל חזון ²³ لكن אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבוי את המשל הזה ולא ימשלו אותו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון ²⁴ כי לא יהיה עוד כל חזון שוא--ומוקסם חלק בתוך בית ישראל כי אני יהוה אדריך את אשר אדריך דבר ויעשה--לא תמשך עוד כי בימיים בית המרי אדריך דבר ועשיתו נאם אדני יהוה ²⁵ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ²⁶ בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חז להמיים וילעתם רוחקיות הוא נבא ²⁸ لكن אמר אליהם כי אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי--אשר אדריך דבר ויעשה נאם אדני יהוה

13 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן הנבא אל נביי ישראל הנביאים ואמרת לנביי מלכם שמעו דבר יהוה ³ כה אמר אדני יהוה هو על הנביאים הנבלים אשר הילכים אחר רוחם ולבתו ראו ⁴ כשלעים בחרבות--نبيיך ישראל הוא לא עלייתם בפרצחות ותגדרנו נדר על בית ישראל לעמד במלחה בימים יהוה ⁶ חזו שוא וקסם כוב--האמרים נאם יהוה והוא לא שלחם ויחלו לקים דבר ⁷ הלווא מהז שוא

עד והצלתי את עמי מידך וידעו כי אני יהוה

ובהמה 20 ונח דנאאל (דניאל) ואויב בתוכה--**хи אני** נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו המה בצדקהם יצילו נפשם 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפט הרים חרב ורubble וחייה רעה ודבר שלחו אל ירושלם--להכרית ממנה אדם ובמה 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות--הן יוצאים אליכם וראיהם את דרכם ואת עליותם ונחמתם על הרעה אשר הבאת עלי ירושלם--את כל אשר הבאת עלייה 23 ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עליותם וידעתם כי לא חنم עשית את כל אשר עשית בה--

אם אדני יהוה

15 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם מה יהוה עז הנפן מכל עז--הזמורה אשר היה בעצי היער 3 היקח ממנה עז לעשות למלאה אם יקחו ממנה ותד להלחות עלייו כל kali 4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצחותו אכלה האש ותווכ נהר--היצלח למלאה מה בהיותו תמים לא יעשה למלאה אף כי אש אכלתחו ויחר ונעשה עוד למלאה 6 لكن כה אמר אדני יהוה כאשר עז הנפן בעז העיר אשר נתהיו לאש לאכלה--כן נתתי את ישבו ירושלים 7 ונתתי את פני בהם--מה האש יצאו וה האש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשמי את פני בהם 8 ונתתי את הארץ שמאה-- יען מעלו מעל נאם אדני יהוה

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם הודיע את ירושלם את תועבתה 3 ואמרתה כה אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיך ומלודתיך מארץ המכני אביך האמרי ואמך חתית 4 ומולדותיך ביום הולדת אותך לא כרת שך ובמום לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלה 5 לא חסה عليك עין לעשות לך אחת מלאה--לחמלת عليك ותשלי אל פני השדה בגועל נפשך ביום הלדתך 6 וاعבר عليك וארך מתחבוסת בדמיך ואמר לך בדמיך חי ואמר לך בדמיך חי 7 רכבה צמח השדה נתין ותרבי ותנדלי ותבאי בעדי עדים שדים נכו ושערך

ויבוא אליו אנשים מזקни ישראל וישבו לפני 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 3 בן האנשים האלה העלו גלויהם על לובו ומכשול עונם ונכח פניהם האדרש אדרש להם 4 לכן דבר אותם ואמרה אליהם כה אמר אדני יהוה איש מבית ישראל אשר יעלה את גלויהם אל לובו ומכשול עונם ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נערתי לו בה (בא)--ברב גלויהם 5 למן השفات בית ישראל בלבם אשר נרו מעל בגוליהם כלם 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שוכנו והשיבו מעל גלויהם ומעל כל תועבתיכם השיבו פניכם 7 כי איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל וינויד מאחריו ויעל גלויהם אל לובו ומכשול עונם ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי--אני יהוה נערת לו כי 8 ונתתי פני באיש ההוא והשתייחו לאוות ולמנשים והכרתו מותך עמי וידעתם כי אני יהוה 9 והנביא כי יפתח ודבר דבר-- אני יהוה פתיתו את הנביא ההור ונתיר את ידי עליו והשמדתו מותך עמי ישראל 10 ונשאו עונם כעון הדרש--כעון הנביא יהיה בז למן לא יתעו עוד בית ישראל מאחריו ולא יטמאו עוד בכל פשעים והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים--נאם אדני יהוה 12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 13 בן אדם ארץ כי תחתה לימי מעלה ונתיתך ידי עלייה ושברתי לה מטה לחם והשלחתך בה רעב והכרתו ממנה אדם ובמה 14 והיו

שלשת האנשים האלה בתוכה--נח דנאאל (דניאל) ואויב המה בצדקהם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה 15 לו היה רעה עביר בארץ ושכלתה והיתה שמה מבלי עובר מפני הרים 16 שלשת האנשים האלה בתוכה--**хи אני** נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שמה 17 או חרב אביה על הארץ ההייא ואמרתי חרב ת עבר הארץ והכרתי ממנה אדם ובמה 18 ושלשת האנשים האלה בתוכה--**хи אני** נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו 19 או דבר אשלח אל הארץ ההייא ושפכתי חמת עלייה בדם להכרית ממנה אדם

צמה ואת ערם ועריה 8 וא עבר עלייך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עלייך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדרני יהוה-ותה הי לי 9 ואראחץ במים ואשטף דמיך מעלהך ואסכך בשמן 10 ואלבישך רקמה ואנעלך תהש ואחਬך ידיך ורבדך על נורניך 11 ואתנו נום על אפק וענילם על אגניק ועתרת תפארתך בראשך 12 והעדיז זהב וכוסף מלבושך שני (שש) ומשי ודקמה סלת ודרבש ושמן אכלתי (אכלת) ותיפוי במאד מאד ותצלחי למולכה 13 ויצא לך שם בנים ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתה עלייך-נאם אדרני יהוה 14 ותבטה ביפיך והזנו על שמק ותשפכי את תונותיך על כל עובר לו ידי 15 ותקח מנגניך ותעשיך לך במות טלאות ותוני עליהם לא באות ולא יהיה 17 ותקח כי תפארתך מזחבי ומכסיי אשר נתתי לך ותעשיך לך צלמי זכר והזנו בם 18 ותקח את בנדי רקמתך ותכסים ושםני וקטרתי נתתי (נתה) לפניהם 19 ולהחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודברש האכלתיך ונתתיו לפניהם לrix ניחח ויהי נאם אדרני יהוה 20 ותקח את בניך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול-ההמעט מזונונך (מזונוטיך) 21 ותשחטי את בני והתנים בהעביר אותם להם 22 ואת כל חועבתיך ותונתיך לא זכרת (זכרת) את ימי נעוריך-ביהויך עירם ועריה מתבוססת בדמך היהת 23 ויהי אחרי כל רעתק אווי אווי לך נאם אדרני יהוה 24 ותبني לך נב ותעשיך לך רמה בכל רחוב 25 אל כל ראשך בניית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשמי את רגליך לכל עובר ותרבי את תונותך (הזונוטיך) 26 והזנו אל בני מצרים שכנייך גדלוי בשך ותרבי את תונתך להכענסי 27 והנה נתתיי דיו עלייך ואנרגע חך ואתנק בנפש שנאותיך בנות פלשתים-הנכמלות מדריך זמה 28 והזנו אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים ובנוותיך 29 ותרבי את תונותך אל ארץ כנען גם לא שבעת 30 והנה נתתיי דיו עלייך ואנרגע חך ואתנק כshedim מה בזאת לא שבעת 30 מה אמליה לבתך

לא החזיקה ⁵⁰ ותגנבהינה והעשינה תועבה לפני ואסיר אלהן כאשר ראייתי וושמרון כחזי חטאיך לא חטאך והרבבי את תועבותיך מהנה ותצדק את אהותך (אהותיך) בכל תועבתיך אשר עשית (עשית) ⁵² נס את שאי כלמתק אשר פלلت לאחותך בחטאיך אשר התעבה מהן תזרקנה מוך וגס את בושי ושאי כלמתק בצדクトך אהוותך ⁵³ ושבתו את שביתהן- את שבית (שבות) סדים ובנותיה ואת שבית (שבות) שמרון ובנותיה ושבית (שבות) שביתיך בתוכנה ⁵⁴ למען השאי כלמתק ונכלמת מכל אשר עשית- בנחמק אתן ⁵⁵ ואחותיך סדים ובנותיה תשבען לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבען לקדמתן ואת ובנותיך תשבענה לקדמתך ⁵⁶ ולא היהת סדים אהותך לשמוועה בפיך ביום גאניך ⁵⁷ בטרם תנלה רעתק כמו עת חורפת בנות ארים וכל סביבותיה בנות פלשתים השאותו אותך מסביב ⁵⁸ את זמתק ואת תועבותיך את נשאותים- נאם יהוה ⁵⁹ כי אמר אדני יהוה ועשית (ועשית) אותך כאשר עשית- אשר בזאת אלה להפר ברית ⁶⁰ זוכרתי אני את בריתך אותך בימי נעוריך והקימוטי לך ברית עולם ⁶¹ וזכרת את דרכיך ונכלמת בחתך את אהותיך הנגדות מוך אל הקטנות מוך ונתתי את זההך לך לבנות ולא מביריך ⁶² והקימתי אני את בריתך יודעת כי אני יהוה ⁶³ למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתק--בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה

17 יהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם חור חידה ומשל משל אל בית ישראל ³ ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הנדור נדור הכנסים ארך האבר מלא הנזחה אשר לו הרקמה--בא אל הלבנון ויקח את צמרת הארץ ⁴ את ראש ניקוטיו קטף ויביאו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו ⁵ ויקח מזרע הארץ ויתנוו בשדה ורעקח על מים רבים צפפה שמו ⁶ ויצמח ויהי לנפנ סרחת שפלת קומה לפניות דליותיו אליו ושרשו תחתיו יהיו ותהי לנפנ-ותחש בדים ותשלח פראות ⁷ ויהי נשר אחד נדור כנפים ורב

נוצח והנעה הנפנ הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשכות אותה מערגות מטה ⁸ אל שדה טוב אל מים רבים היא שטולה--לעשות ענף ולשאת פרוי להיות לנפנ אדרת ⁹ אמר כה אמר אדני יהוה-- הצלח הלווא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בזרע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה ¹⁰ והנה שטולה התצלח הלא כנעת בה רוח הקרים תיבש ייש על ערגת צמחה תיבש נויהיד דבר יהוה אליו לאמר ¹¹ אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר תנה בא מלך בבל ירושלם ויקח את מלכה ואת שרייה ויבא אותן אליו בבליה ¹² ויקח מזען המלוכה ויכרת אותו ברית ויבא אותו באלה ואת איליה הארץ לכה ¹³ להיות מלכה שפלה לבלי תחנשא לשמר את בריתו לעמלה ¹⁴ וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לחת לסויסים ועם רב היצלה הימלט העשה אלה וההפר ברית וنمילט ¹⁵ כי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך הממליך אותו אשר בזאת את אלתו ואשר הפר את בריתו--אותו בתוך בבל ימות ¹⁶ ולא בחיל נוריל ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בבליה ונשפטו אותו שם מעלו במצורתי והביאותיו בבליה ונשפטו אותו שם מעלו אשר מעל כי ¹⁷ ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשאים לכל רוח יפרשו ויידעתם כי אני יהוה דברתיך ¹⁸ כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמראת הארו הרמה ונתתי מראש ינקוטיו רך אקטף ושתלתי אני על הרגבה ותליל ¹⁹ בהר מרים ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרוי והיה לארו אדריך ושכנו תחתינו כל צפור כל כנף--בצל דליותיו תשכנה ²⁰ וירדו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלה עץ נגה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ ליה והפרחתי עץ ייש אני יהוה דברתיך ועשית

עשה ייחיה 23 החפץ מות רשות נאם אדרני יהוה המשלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבותיכו בסר ושני הבנים תקחינה 3 כי אני נאם אדרני יהוה אם יהוה לכם עוד משל המשל הזה-בישראל 4 הן כל הנפשות לי הנה נפש האב וכנפשת הבן לי הנגה החטא היא תמותה 5 ואיש כי יהוה צדיק ועשה משפט וצדקה 6 אל ההרדים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב 7 ואיש לא יונה-חבלתו חוב ישיב גולה לא יגוזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגין 8 בנשך לא יתן ותרבית לא יקח-מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש 9 בחקוטי הילך משפט שמר לעשות אמת צדיק הוא היה נאם אדרני יהוה 10 והולד בן פרץ שפך דם ועשה אח מאחד מלאה זו והוא את כל אלה לא עשה-כי גם אל ההרדים אכל ואת אשת רעהו טמא 12 עני ובין הונגה-גנות נול חבל לא ישיב ואל גנולים נשא ענייו יונה-גנותה עשה 13 בנשך נתן ותרבית לקח והוא לא יחיה את כל התועבות האלה עשה-מות ימת דמייבו ייה 14 וונגה הולד בן וירא את כל החטא אביו איש גוריה 3 ותעל Achד מנדריה כפיר היה וילמד לטרף טרפ טרפ אדם אכל 4 וישמעו אליו נוים בשחתם נחפה ויבאוו בחחיהם אל ארץ מצרים 5 ותרא כי נוחלה אבראה תקוה ותקח Achד מנדריה כפיר שמתהו 6 ויתהלך בתוך ארויות כפיר היה וילמד לטרף טרפ אדם אכל 7 וידע אלמנתו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מוקול שאגתו 8 ויתנו עליו נוים סביב מדרידנות ויפרשו עליו רשות בשחתם נחפה 9 ויתנהו בסוגר בחחיהם ויבאוו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרוי ישראל 10 אמך נגפן בדרכך על מים שתוליה פריה וענפה היהת ממים רבים וויהיו לה מותות עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עתים וירא בגבשו ברב דלייתו 11 ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדמים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתתו 12 ועתה כל פשעיו אשר עשה לא זיכרו לו בצדתו אשר

במדבר 18 ואמר אל בניhem במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל השמרו ובגלויהם אל תטמאו 19 אני יהוה אלהיכם בחוקתי לך ואת משפטינו שמרו ועשו אוthem 20 ואת שבתותיו קדרשו והוא לאות בני ובניכם- לדעת כי אני יהוה אלהיכם 21 וימרו כי הבנים בחוקתי לא הלאו ואת משפטיו לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם והוא בהם- את שבתותי חללו ואמר לשפט חמותי עליהם לקלות אפי- בם- במדבר 22 והשבתי את ידי ואעש למן שמי- לבתוי החל לעני הנוי אשר הוציאו אותם לענייהם 23 גם אני נשאתי את ידי להם- במדבר להפין אותם בנויים ולזרות אותם בארכות 24 יعن משפטיו לא עשו וחוקתי מסעו ואת שבתותי חללו ואחריו גלויל אבותם היו ענייהם 25 וגם אני נתתי להם חוקם לא טובים ומשפטים- לא היו בהם 26 ואטמא אותם במתנותם בעבור כל פטר רחם למן אשם- למן אשר ידעו אשר אני יהוה 27 לבן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כי אמר אדני יהוה עוד ואת נדפו אוטי אבותיכם במעלם כי מעל 28 ואבאים אל הארץ אשר נשאתי את ידי להטה אותם ויראו כל גבעה רמה וככל עץ עת ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבן וישמו שם ריח ניחוחיהם ויסכו שם את נסיכיהם 29 ואמר אליהם- מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שם במה עד היום זה 30 לבן אמר אל בית ישראל כי אמר אדני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נטמאים ואחריו שוקציהם אתם זנים 31 ובשאותיכם נטהותיכם בעבור בניכם באש אתם נטמאים לכל גלויכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל כי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם 32 והעליה על רוחכם- היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כנויים כמשפחות הארץ- לשרת עץ ובן 33 כי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובכחמה שפוכה- אמלוך עלייכם 34 וחוצאותו אתכם מן העמים וקצתיתם מהם מן הארץ אשר נפוצתם בהם- ביד חזקה ובזרוע נטויה ובכחמה שפוכה 35 והבאתי אתכם

שтолה במדבר הארץ ציה וצמא 14 ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלת ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה 20 ויהי בשנה השביעית בחמש עשר לחדש באנשימים מזקנינו ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 3 בן אדם דבר את זקנינו ישראל ואמרת אליהם כי אמר אדני יהוה הדרש אמי אתם באים כי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה התשפט אתם התשפטם בן אדם את תועבה אבותם הודיעם 5 ואמרת אליהם כי אמר אדני יהוה ביום בחורי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתיהם להם זבת חלב ודבש- צבי היא לכל הארץ 7 ואמר אליהם איש שקוציע עניינו השליךם ובגלויל מצרים אליהם אני יהוה אלהיכם 8 וימרו כי ולאabo לשמע אליו- איש אשר שקוציע ענייהם לא השליךם ואת גלויל מצרים לא עזבו ואמר לשפט חמותי עליהם לקלות אפי בהם בתק ארץ מצרים 9 ואעש למן שמי לבתוי החל לעני הנויים אשר המה בתוכם- אשר נודעת אליהם לענייהם להוציאם מארץ מצרים 10 ואוציאם מארץ מצרים ואבאים אל המדבר 11 ואותן להם את חקותי ואת משפטי הודיעי אתם אשר יעשה אותם האדם והוא בהם 12 וגם את שבתותני נתתי להם להיות לאות בני ובניכם- לדעת כי אני יהוה מקדשים 13 וימרו כי בית ישראל במדבר בחוקתי לא הלאו ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפט האדם והי בהם ואת שבחתי חללו מאד לכל חמותי עליהם במדבר- לכלותם 14 ואעשה למן שמי לבתוי החל לעני הנויים אשר הוציאים לענייהם 15 ובתוי החל לעני הנויים אשר הוציאים לענייהם וגם אני נשאתי ידי להם- במדבר לבת חלב ודבש- צבי הדא לכל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש- צבי הדא לכל הארץ יען במשפטם מסעו כי אחרי גלויהם לבם הילך בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלויהם לבם הילך 17 ותחס עני עליהם משחthem ולא עשויהם כללה

בשֶׁר כִּי אֲנִי יְהוָה הַוֹּצָאִי חֶרְבִּי מִתְעָרָה לְאַתְּשׁוּב
 עַד ⁶ וְאַתָּה בֶן אָדָם הָאֵחֶה בְּשִׁבְרוֹן מִתְנִים וּבְמִרְיוֹתָה
 הָאֵנָה לְעַנִּיהם ⁷ וְהִי כִּי יֹאמְרוּ אֶלְיךָ עַל מָה אַתָּה
 נָאֵנָה וְאָמְרָתָה אֶל שְׁמוֹעָה כִּי בָּאָה וְנָמָס כָּל לְבָב וְרֶפֶוּ כָּל
 יָדִים וּכְהַתָּה כָּל רֹוח וְכָל בְּרִכִּים תָּלְכָנָה מִים-הַנָּה
 בָּאָה וְנָהִוָּה נָאֵם אָדָני יְהוָה ⁸ וְיָהִי דָּבָר יְהוָה אֱלֹהִי
 לְאָמֵר ⁹ בֶן אָדָם--הַנְּבָא וְאָמְרָתָה כִּה אָמֵר אֱלֹהִי אָמֵר
 חֶרְבָּ חֶרְבָּ הַוְּחָרָה וְגַם מְרוֹתָה ¹⁰ לְמַעַן טְבָח טְבָח
 הַוְּחָרָה לְמַעַן הִיא לְהָבָרָק מְרוֹתָה אוֹ נְשִׁישׁ שְׁבָט בְּנֵי
 מְאָסָת כָּל עַז בְּזִוְתָן אַתָּה לְמְרֹתָה לְהַפְּשָׁבָכְפָּה הִיא
 הַוְּחָדָה חֶרְבָּ וְהִיא מְרֹתָה לְתַת אַוְתָה בַּיְד הַוּרָג ¹¹
 עַק וְהַיִּלְלָן בֶן אָדָם--כִּי הִיא הַוְּתָה בְּעַמּוּ הִיא בְּכָל
 נְשֵׁיאָי יִשְׂרָאֵל מְנוּרוּי אֶל חֶרְבָּ הַיְוָא אֶת עַמִּי לְכָן סְפָק
 אֶל יַדְך ¹² כִּי בְּחַנְן--וּמָה אֶם נְשֵׁבָט מְאָסָת לְאַיִתָּה
 נָאֵם אָדָני יְהוָה ¹³ וְאַתָּה בֶן אָדָם--הַנְּבָא וְחַךְ כָּפָא
 כָּפָ וְחַכְפָּל חֶרְבָּ שְׁלִישָׁתָה חֶרְבָּ חַלְלִים--הַיְא חֶרְבָּ
 חַלְל הַגְּדוֹלָה הַחֲדָרָת לְהָם ¹⁴ לְמַעַן לְמַונְגָּבָבָה
 הַמְכְשָׁלִים--עַל כָּל שְׁעָרֵיהֶם נְתִיאָי אַבְחָתָה חֶרְבָּ אָח
 עַשְׂיוֹה לְבָרָק מְעַתָּה לְטְבָח ¹⁵ הַתְּאָחָדִי הַיְמָנִי הַשִּׁימִי
 הַשְּׂמִילִי אֲנָה פְּנִיךְ מְעֻדּוֹת ¹⁶ וְגַם אֲנָה כְּפִי אֶל כְּפִי
 וְהַנִּיחָתִי חַמּוֹתִי אֲנִי יְהוָה דָּבְרָתִי ¹⁷ וְיָהִי דָּבָר יְהוָה
 אֶלְיָהוּ ¹⁸ וְאַתָּה בֶן אָדָם שִׁים לְךָ שְׁנִים דְּרֶכִים
 לְבָאָחָרָב מֶלֶךְ בְּבָל--מְאָרֶץ אֶחָד יַצְאָו שְׁנֵיהֶם וַיַּד
 בָּרָא בְּרָאשׁ דָּרָךְ עִיר בָּרָא ¹⁹ דָּרָךְ תְּשִׁים--לְבָאָחָרָב
 אֲתָה רְבָתָ בְּנֵי עַמּוּן וְאֲתָה יְהוָה בְּרוּשָׁלָם בְּצָרוֹה ²⁰ כִּי
 עַמְּדָ מֶלֶךְ בְּבָל אֶל אֶמְּדָ הַדָּרָךְ בְּרָאשׁ שְׁנִי הַדְּרֶכִים--
 לְקַסְמָ קַסְמָ קַלְקָל בְּחַצִּים שָׁאֵל בְּתַרְפָּים רָאָה בְּכָבְדָ
 בְּיָמֵינוּ הִיא הַקְסָם יְרוּשָׁלָם לְשָׁוֹם כָּרִים לְפִתְחָה
 פָּה בְּרָצָח לְהָרִים קָוֵל בְּתַרְוּעָה--לְשָׁוֹם כָּרִים עַל
 שָׁעֵרִים לְשִׁפְךְ סְלָלָה לְבָנּוֹת דִּיק ²¹ וְהִי לְהָם קְסָם
 (קְסָם) שָׂוָא בְּעַנִּיהם שְׁבַעַי שְׁבָוֹת לְהָם וְהָוָא מִזְכִּיר
 עַוְן לְתַחְפָּש ²² לְכָן כִּה אָמֵר אָדָני יְהוָה יְעַן הַזְּרָכָם
 עֲוֹנָכָם בְּהַגְּלוֹת פְּשָׁעָיכָם לְחֶרְאָות חַטָּאתָיכָם בְּכָל
 עַלְיָוִתָּיכָם--יְעַן הַזְּרָכָם בְּכָפְתַּחְפָּש ²³ וְאַתָּה חַלְל
 רְשָׁעָ נְשֵׁיאָי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּא יּוּמָה בְּעַת עַז ²⁴ קְזַז
 36 כִּי אֲנִי יְהוָה הַוֹּצָאִי חֶרְבִּי מִתְעָרָה לְאַתְּשׁוּב
 כִּי אֲשֶׁר נְשַׁפְּטוּ אֶת אֶבֶתְיכֶם בְּמִדְבָּר אֶרְץ מִצְרָיִם-
 כִּי תַּחֲתַה שְׁבָט וְהַבָּאֵת אֶת אֶבֶתְיכֶם בְּמִסְרַת הַבְּרִית ²⁵ וּבְרוֹתִי
 מִכְם הַמְּרָדִים וְהַפּוֹשָׁעִים בַּי--מְאָרֶץ מְנוּרִים אֲוֹצִיא
 אֶתְכֶם וְאֶל אֶדְמָתָ יִשְׂרָאֵל לְאַיְבָא וְיָדְעָתָם כִּי אֲנִי
 יְהוָה ²⁶ וְאֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּה אָמֵר אָדָני יְהוָה אֲשֶׁר
 גָּלוּיָּו לְכָוּ עַבְדוּ וְאַחֲרָם אֶת אַיִלְכֶם שְׁמָעִים אֲלֹי וְאַתָּה
 שֵׁם קְדָשֵׁי לְאַתְּחַלְלָו עַד בְּמַתְנוֹתֵיכֶם וּבְגַלְלֵיכֶם ²⁷
 כִּי בָּהָר קְדָשֵׁי בָּהָר מִרְׁוֹם יִשְׂרָאֵל נָאֵם אָדָני יְהוָה--
 שֵׁם יַעֲבְדָנִי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלָה בָּאָרֶץ שֵׁם אַרְצֵם--
 וְשֵׁם אֲדָרְשָׁא תְּהֻרְמָתֵיכֶם וְאֶת רָאִשְׁתֵּם מִשְׁאָוֹתֵיכֶם
 בְּכָל קָדְשֵׁיכֶם ²⁸ בְּרִיחָ נִיחָח אֶרְצָה אֶתְכֶם בְּהַזּוֹצְיאִי
 אֶתְכֶם מִן הָעָמִים וּקְבָצְתִּי אֶתְכֶם מִן הָאָרֶצָה אֲשֶׁר
 נִפְצָתָם בָּם וּקְדָשָׁתִי בְּכָם לְעַיְנֵי הַגּוֹיִם ²⁹ וַיַּדְעָתָם
 כִּי אֲנִי יְהוָה בְּהַבְּיאִי אֶתְכֶם אֶל אֶדְמָתָ יִשְׂרָאֵל--אֶל
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נְשַׁאֲתִי אֶת יְדֵי לְתַת אַוְתָה לְאַבְוֹתֵיכֶם ³⁰
 וּכְרָתָם שֵׁם אֶת דְּרֶכִיכֶם וְאֶת כָּל עַלְיָוִתֵיכֶם אֲשֶׁר
 נִטְמָאָתָם בָּם וּנְקַטְתָּם בְּפְנֵיכֶם בְּכָל דָּרוּתֵיכֶם אֲשֶׁר
 עָשָׂיתָם ³¹ וַיַּדְעָתָם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּעַשְׂוֹתֵיכֶם לְמַעַן
 שְׁמֵי לְאֶלְכָרִיכֶם הַרְעִים וּכְעַלְיָוִתֵיכֶם הַנְּשַׁחְתּוֹת
 בֵּית יִשְׂרָאֵל--נָאֵם אָדָני יְהוָה ³² וְיָהִי דָּבָר יְהוָה אֱלֹי
 לְאָמֵר ³³ בֶן אָדָם שִׁים פְּנִיךְ דָּרָךְ תִּמְנָה וְהַטָּפָּל
 דָּרוּם וְהַנְּבָא אֶל יָעֵר הַשְׁדָה נְגֵב ³⁴ וְאָמְרָתָה לִיעֵר הַנְּבָא
 שְׁמֵעָ דָּבָר יְהוָה כִּה אָמֵר אָדָני יְהוָה הַנְּנִי מִצְוָה בְּךָ אֲשֶׁר
 וְאֶכְלָה בְּךָ בָּל עַז לְחַי וְכָל עַז יְבַשׁ לֹא תַּכְבֵּה לְהַבְּתָה
 שְׁלַחְתָּה וְנִצְרָבָה כִּי כָל פְּנִים מִנְגָּב צְפָנָה ³⁵ וּרְאוּ כָל
 בָּשָׁר כִּי אֲנִי יְהוָה בְּעַרְתִּיהָ לֹא תַּכְבֵּה ³⁶ וְאָמֵר אַהֲרֹן
 אָדָני יְהוָה הַמָּה אָמְרִים לַיְלָה מִמְשָׁלִים הוּא
21 21 וְיָהִי דָּבָר יְהוָה אֱלֹי לְאָמֵר 2 בֶן אָדָם שִׁים פְּנִיךְ
 אֶל יְרוּשָׁלָם וְהַטָּפָּל אֶל מִקְדָּשִׁים וְהַנְּבָא אֶל אֶדְמָתָ
 יִשְׂרָאֵל ³⁷ וְאָמְרָתָה לְאֶדְמָתָ יִשְׂרָאֵל כִּה אָמֵר יְהוָה הַנְּנִי
 אֶלְיָהוּ וְהַצְאָתִי חֶרְבִּי מִתְעָרָה וְהַכְּרָתִי מִמֶּקְדֵּשָׁךְ
 וּרְשָׁע ³⁸ 4 יְעַן אֲשֶׁר הַכְּרָתִי מִמֶּקְדֵּשָׁךְ וּרְשָׁע לְכָן תְּצַא
 חֶרְבִּי מִתְעָרָה אֶל כָּל בָּשָׁר--מִנְגָּב צְפָנָה ³⁹ וַיַּדְעָוּ כָל

כי אני יהוה ¹⁷ ויהי דבר יהוה אליו לאמור ¹⁸ בן אדם
היו לֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל לְסֹוג (לسان) כלם נחשת ובריל
וברול ועופרת בתוקן כור-סנים כסף היו ¹⁹ לכן כה
אמר אדני יהוה יען היותם כלכם לsnsים לknן קבץ
אתכם אל תוך ירושלם ²⁰ קבוצה כסף נחשת וברול
ועופרת ובריל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתק
כן אקבץ באפי ובחמותיו וגהנתיו והתקתיו אתכם ²¹
וכנסתי אתכם ונפחת עלייכם באש עברתי ונחתם
בתוכה ²² כהתקד כסף בתוקן כור כן תחכו בתוכה
וירדעתם כי אני יהוה שפכתי חמותי עליכם ²³ ויהי
דבר יהוה אליו לאמור ²⁴ בן אדם- אמר לה את ארץ
לא מטהריה היא לא נשמה ביום זעם ²⁵ קשור נבייה
בתוכה כאריו שואן טרפף טרפף נפש אכלו חסן ויקר
יקחו- אלמנותיה הרבו בתוכה ²⁶ כהניה חמסו תורה
ויחללו קדשי- בין קדר שלחל לא הבדילו ובין הטמא
לטהhor לא הודיעו ומשבתו העלימו עיניהם ואחל
בחוכם ²⁷ שריה בקרבה כזאים טרפי טרף- לשפך
דם לאבד נפשותם למען בצע ²⁸ ונבייה טחו
לهم חפל- חזים שוא וקסמים להם כוב אמרים כה
אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר ²⁹ עם הארץ עשקו
עשך ונזלו גול וענוי ואכיוון הוננו ואת הנגר עשקו בלא
משפט ³⁰ ואבקש מהם איש גדר ונעם בפרק לפני
בעד הארץ- לבתיו שחתה ולא מצאתי ³¹ ואשפיך
עליהם זעמי באש עברתי קליתם דרכם בראשם
נתני נאם אדני יהוה

23 ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² בן אדם- שתים
נשים בנות אם אחת היו ³ ותזונינה במצרים בנעורייהן
זנו שמה מעכו שדריהן ושם עשו דדי בחוליהן ⁴ ושמותן
אהלה הנדרלה ואהלהיבת אהותה ותהיינה לוי ותלדנה
בנים ובנות ושמותן- שמרון אהלה וירושלם אהלהיבת
ו-זון אהלה תחתי ותענגב על מהאהביה אל אשר
קרובים ⁶ לבשי תכלת פחות וסננים בחורי חמד כלם
פרשים רכבי סוסים ⁷ ותתן תזונותיה עליהם מבחר בני
אשר כלם ובכל אשר ענבה בכל גלוליהם בטמא
ו-זאת תזונותיה ממצרים לא עזבה- כי אותה שכבו

כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה
זאת לא זאת- השפה הגביה והגביה השפה ²⁷ עזה
עה עזה אשמנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו
המשפט ונתחיו ²⁸ אתה בן הנבא ואמרת כה
אמר אדני יהוה אל בני עמוון ואל חרפם ואמרת
חרב חרב פתוחה לטבח מרותה להכיל למען ברק
בଘות לך שוא בקסם לך כוב- לחת אתך אל ²⁹
צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עזון קץ ³⁰
השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך
אשרך ³¹ ושפכתי عليك זעמי באש עברתי אפיה
עליך ונתקיך ביד אנשימים בערים הראשיים שהוויה ³²
לאש הוה לאכלת דמך יהוה בתוקן הארץ לא חזכיר
כי אני יהוה דברת

22 ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² אתה בן אדם
התשפט החשפט את עיר הדרמים והודעתה את כל
תועבותיה ³ ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת
דם בתוכה לבוֹא עתה ועתה גלולים עליה לטמאה ⁴
בדמך אשר שפcta אשםות ובגלויך אשר עשית טמאת
ותקרכבי ימיך ותבוֹא עד שנותך על כל ננתיך חרפה
לגויים וקלסה לכל הארץות ⁵ הקרבות והרחוקות
ממק יתקלסו בך- טמאת השם רבת המהומה ⁶ הנה
נשייא ישראל אל איש לודרעו הוי בך למען שפך דם ⁷ אב
ואם הקלו בך לנר עשו בעשך בתוקן יתום ואלמנה
הוננו בך ⁸ קדרי בזות ואת שבתתי חללה ⁹ אנשי
רכיל הוי בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך
זמה עשו בתוקך ¹⁰ ערות אב נלה בך טמאת הנדה
ענו בך ¹¹ ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש
את כלתו טמא בזומה ואיש את אהתו בת אביו ענה
בך ¹² שחר לתקחו בך למען שפך דם נשך ותרכבת
לקחת ותבצעי רעיך בעשך וכי שחת נאם אדני
יהוה ¹³ ותונה הכיתוי כפי אל בצעך אשר עשית ועל
דמך אשר הוי בתוקך ¹⁴ היימד לך אם תזקינה
ידיך למים אשר אמי עשה אותך אני יהוה דברת
ועשיתי ¹⁵ והפיכתו אותך בוגדים וזריזיך בארץות
ו-התמות טמאתך ממק ¹⁶ ונהחלתך לעני גוים וידעת

בגעוּרִיה וְהַמָּה עָשָׂו דָּרִי בְּתוּלִיה וַיִּשְׁפְּכוּ תְּזִוְנוֹתָם
עַלְיהָ 9 וְלֹכֶן נִתְהִוָּה בִּיד מַאֲהַבָּה--בִּיד בְּנֵי אֲשֶׁר
עָנְבָה עַלְيهֶם 10 הַמָּה נָלַג עֲרוֹתָה--בְּנִיה וּבְנוֹתִיה לְקַחַו
וְאֹתָה בְּחַרְבֵּי הָרָנוּ וְתָהִי שֶׁם לְנָשִׁים וּשְׁפֹטִים עָשָׂו בָּה
וְוַתְּרָא אֲחֹתָה אֲהַלְיבָה וְתַשְׁחַת עֲנְבָתָה מִמְּנָה וְאֵת
תְּזִוְנוֹתִיה--מַזְנוֹנִי אֲחֹתָה 12 אֶל בְּנֵי אֲשֶׁר עָנְבָה פְּחָותָה
וּסְגָנִים קְרָבִים לְבַשִּׁי מַכְלָלָן פְּרָשִׁים רַכְבִּי סְסָסִים--
בְּחַוְרִי חַמְדָן כָּלָם 13 וְאֶרְאָה כִּי נִטְמָא דָּרֵךְ אֶחָד
לְשִׁתְּיָהָן 14 וְתוֹסֵף אֶל תְּזִוְנוֹתִיה וְתָרָא אַנְשִׁי מַחְקָה
עַל הַקִּיר צְלָמֵי כָּשָׂדִים (כָּשָׂדִים) חֲקָקִים בְּשָׁרֶר
15 חָנוּרִי אָזָר בְּמַתְנִיָּה סְרוּחִי טְבּוּלִים בְּרָאשֵׁיהם--
מַרְאָה שָׁלְשִׁים כָּלָם דְּמוֹת בְּנֵי בְּכָל כָּשָׂדִים אֶרְץ
מוֹלְדָתָם 16 וְתוֹעֵבָה (וְתוֹעֵבָה) עַלְיָהָם לְמַרְאָה עַנִּיה
וְתָשְׁלָחָה מְלָאכִים אֲלֵיכֶם כָּשָׂדִים 17 וַיַּבְאָוּ אֲלֵיהָ בְּנֵי
בְּכָל לְמַשְׁכֵב דָּרִים וַיִּטְמְמָא אֲוֹתָה בְּתְּזִוְנוֹתָם וְתַתְמָא
בָּם--וְתַקְעַנְתָּה נְפָשָׂה מֵהֶם 18 וְתַגְלִל תְּזִוְנוֹתִיה וְתַגְלִל אֶת
עֲרוֹתָה וְתַקְעַנְתָּה נְפָשִׁי מַעֲלָה כִּאֲשֶׁר נִקְעָה נְפָשִׁי
אֲחֹתָה 19 וְתַרְבָּה אֶת תְּזִוְנוֹתִיה לִזְכָּר אֶת יְמֵי נְעוּרִיה
אֲשֶׁר זָנָה בָּאָרֶץ מִצְרָיִם 20 וְתוֹעֵבָה עַל פְּלֶגֶשִׁים
אֲשֶׁר בָּשֶׂר חָמוֹרִים בְּשָׁרֶם וּוּרְמָתָסִים זָרְמָתָס 21
וְתַפְקִדָּי אֶת זָמָת נְעוּרִיךְ בְּעֲשָׂות מִצְרָיִם דָּרֵיךְ לְמַעַן
שְׁדֵי נְעוּרִיךְ 22 לְכָן אֲהַלְיבָה כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה
הַנִּי מַעַיר אֶת מַאֲהַבָּיךְ עַלְיךָ אֶת אֲשֶׁר נִקְעָה נְפָשָׂה
מֵהֶם וְהַבָּאתִים עַלְיךָ מַסְכִּיבָה 23 בְּנֵי בְּכָל וּכְל כָּשָׂדִים
פְּקוּד וּשְׁעוּ וּקוּעַ כָּל בְּנֵי אֲשֶׁר אָוֹתָם בְּחַוְרִי חַמְדָן
פְּחָות וּסְגָנִים כָּלָם--שָׁלְשִׁים וּקְרוֹאִים רַכְבִּי סְסָסִים
צָנָה וּמִנְן וּקוּבָע יִשְׁמַמוּ עַלְיךָ סְבִיב וּנְתִי לְפָנֵיהם
מִשְׁפְּט וּשְׁפְּטוֹךְ בְּמִשְׁפְּטֵיהֶם 25 וּנְתִי קְנָאָתִי בָּךְ וּעָשָׂו
אָוֹתָךְ בְּחַמְמָה--אָפָךְ וְאַזְנִיךְ יִסְרָאֵר וְאַחֲרִיךְ בְּחַרְבָּ
תְּפֹלָה הַמָּה בְּנִיךְ וּבְנוֹתִיךְ יִקְחָוּ וְאַחֲרִיךְ תְּאַכְלָבָאֵשׁ
26 וְהַפְשִׁיטָךְ אֶת בְּנִיךְ וּלְקַחַו כָּלִי תְּפָאָרֶתֶךְ 27
וְהַשְּׁבָתִי זָמָת מִזְמָקָר וְאֶת זָמָת מִאָרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא
תְּשַׁאֲרִיךְ עַלְיךָ אֲלֵיכֶם וּמִצְרָיִם לְאַזְכָּרִי עוֹד 28 כִּי
כִּי אֲדָנִי יְהוָה הַנִּי נִתְנַדֵּן בְּיַד אֲשֶׁר שְׁנָאת--בִּיד
כִּי אֲנִי אֲדָנִי יְהוָה

לא תטעו ולחם אנשים לא תאכלו ²³ ופארכם על ראשיכם וונעליכם ברוגלים-לא הספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונחמתם איש אל אחיו ²⁴ והיה חזוקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בכוואה- וידעתם כי אני אדני יהוה ²⁵ ואתה בן אדם- הלוא ביום קחתי מהם את מעוזם משוש תפארתם את מהמד ענייהם ואת משא נפשם בניתם ובנותיהם ²⁶ ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשענות אזנים ²⁷ ביום ההוא יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיות להם למופת וידעו כי אני יהוה

25 ויהי דבר יהוה אליו ² בן אדם שים פניך אל בני עמוון והנבא עליהם ³ ואמרת לבני עמוון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל מקדשי כי נחלה ואל ארמות ישראלי כי נשמה לבני קדם למורשה וישבו טירויותם בך ונתנו לך משכניות המה יאללו פריך והמה ישתו חלבך ⁵ ונתתי את רבה לנובה גמלים ואת בני עמוון למרבץ מאחיך יד ורकעך ברגל ותשמה בכל שטך בנפשך אל ארמות ישראלי ⁷ וכן הנני נתתי לך ידי עלייך ונתתייך לבג' (לבז) לנויים והכתריך מן העמים והאבדתיך מן הארץות אשמדיך וידעת כי אני יהוה ⁸ כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושער הנה ככל הגוים בית יהודה ⁹ וכן הנני פתח את כתף מואב מהערבים- מעריו מקצתו צבי ארץ בית היישימת- בעל מעון וקריתמה (וקרייתימה) ¹⁰ לבני קדם על בני עמוון ונתיה למורשה למען לא תזכור בני עמוון בנויים ובכמואב עשה שפטים וידעו כי אני יהוה ¹² כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה- ויאשמו אשום ונקמו בהם ¹³ וכן הנני אמר אדני יהוה ונתתי ידי על אדום והכרתיך ממנה אדם וכחמה ונתיה חרבה מתימן ודדנה בחורב יפלו ¹⁴ ונתיה את נקמתי באדום ביד עמי ישראלי ועשו באדום כאפי וכחמתו יפלו ²² ועשיהם כאשר עשית על שפטם בחרב יפלו ²² ועשיהם כאשר עשית על שפטם

העשירי בעשור לחדר לאמר ² בן אדם כחוב (כתוב) לך את שם היום- את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלים בעצם היום הזה ³ ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפט הסיר שפט וنم יצק בם מים ⁴ אסף נתחיה אלה כל נתח טוב ירך וכתח מהבר עצמים מלא ⁵ מהבר הצאן לקוח וنم דור העצים תחתיה רתחה נם בשלו עצמים בתוכה ⁶ וכן כה אמר אדני יהוה אויר עיר הדמים- סייר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל ⁷ כי דמה בחוכה היה על צחיח סלע שמהתו לא שפכתחו על הארץ לכוסות עליו עפר ⁸ להעלות חמה לנוקם נקם נתתי את דרמה על צחיח סלע- לבלו הכסות ⁹ וכן כה אמר אדני יהוה אויר הרים נם אני אגידיל המדורה ¹⁰ הרבה העצים הדרלק האש התם הבשר והרקה המרקה והעצמות יחרו ¹⁰ וזה העמידה על נחליה רקה למען תחם וחורה נשחתה ונתחה בתוכה טמאתה- תחת חלאתה ¹² התנאים הלאת ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה ¹³ בטמאתק זמה יען טהרתיך ולא טהרת- מטמאתק לא טהרתי עוד עד הניחו את חמתך בך ¹⁴ אני יהוה דברתי בא ועשיתי לא אפרע ולא אchos ולא אנחנו כדריכיך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה ¹⁵ ויהי דבר יהוה אליו ¹⁶ אמר בן אדם הנני לך מפק את מהמד ענייך במנפה ולא הספֶר ולא תבכה ולא תבוא דמעתק ¹⁷ האנק דם מתים אבל לא תעשה- פארך חbos עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על שפטם וללחם אנשים לא תאכל ¹⁸ ואדרבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואש בעבר כאשר צויתי ¹⁹ ויאמרו אליו העם הלא תניד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה ²⁰ ואמר אלהים דבר יהוה- היה אליו ²¹ אמר לבית ישראלי כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי נאון עזם מהמד ענייכם ומחלל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבכם בערבי יפלו ²² ועשיהם כאשר עשית על שפטם

בַּיּוֹם הַיּוֹם וַיָּשַׁבְּיָה אֲשֶׁר נָתַנוּ חֲתִيمָם לְכָל יוֹשְׁבֵי ¹⁸ בָּיִם מֵצָאתָךְ ¹⁹ כִּי כָה אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה בְּתִי אַתָּךְ עִיר נְחַרְבָּתָה כְּעָרִים אֲשֶׁר לֹא נָשְׁבָו בְּהַעַלּוֹת עַלְיךָ אֶת תְּהוֹם וְכַסּוֹק הַמִּים הַרְבִּים ²⁰ וְהַוְּרְדָתִיךְ אֶת יְוּרְדִּי בּוּרָא לְעַלְמָם וְהַוְּשְׁבָתִיךְ בָּאָרֶץ תְּחִתָּיו כְּחַרְבּוֹתָמָן עַלְמָם אֶת יְוּרְדִּי בּוּרָא--לְמַעַן לֹא תִשְׁבַּי נָתָתָי צְבָי בָּאָרֶץ חַיִם ²¹ בְּלֹהֲתָא אַתָּךְ וְאַינְךְ וְתַבְקַשְׁי וְלֹא תִמְצָאֵי עַד לְעַוּלָם--נָאֵם אֱלֹהִים יְהוָה

27 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֲלֵי לֵאמֹר ² וְאַתָּה בֶן אָדָם שָׁא עַל צָר קְוִינה ³ וְאָמַרְתָּ לְצָר הַיּוֹשֵׁבְתִי (הַיּוֹשֵׁת) עַל מִבְּאוֹת יְמִים רְכִלָּת הַעֲמִים אֶל אַיִם רְבִים כָּה אָמַר אֱלֹהִים נְבוּלֵיךְ בְּנֵיךְ לְפִיךְ ⁵ וְבָרוּשִׁים מְשִׁנְיָר בְּנָוֶה לְךָ תְּכִלָּתָם אֶרְזָה מְלָבְנָנוּ לְקַחַו לְעַשְׂתָה תְּרָנוּ לְךָ אֶת כָּל לְחַתִּים אֶרְזָה מְלָבְנָנוּ לְקַחַו לְעַשְׂתָה תְּרָנוּ עַלְיךָ ⁶ אֶלְלוֹנִים מְבָשֵׁן עַשְׂוֹ מְשׁוֹטֵיךְ קְרַשְׁךְ עַשְׂוֹ שָׁן בְּתָאָשָׁרִים מְאֵי כְּתִים ⁷ שֶׁ בְּרִקְמָה מְמַצְּרִים הָיוּ מְפַרְשָׁךְ לְהִיּוֹת לְךָ לְנֵס תְּכִלָּת וְאַרְנָמָן מְאֵי אַלְישָׁה הָיָה מְמַכְּסָךְ ⁸ יִשְׁבַּי צִדְקוֹן וְאַרְוֹד הַיּוֹשֵׁת לְךָ חַמִּיךְ הָיָה צָרָה בְּךָ הַמָּה חַבְלִיךְ ⁹ זְקִנִּי גְּבָל וְחַכְמִיה הָיוּ בְּךָ מְחֹזְקִי בְּדִירְךָ כָּל אֲנוֹתָה הָיוּ וְמְלֹחִים הָיוּ בְּךָ לְעַרְבָּה מְעָרְבָּךְ ¹⁰ פְּרָס וּלְוֹד וְפָוטָה הָיוּ בְּחַוְלָא אֲנָשִׁי מְלָחָמָתָךְ מְנֻן וְכּוּבָעָתָלוּ בְּךָ הַמָּה נָתַנוּ הַדָּרָךְ ¹¹ וּבְנֵי אַרְוֹד וְחַוְלָא עַל חֻמּוֹתִיךְ סְבִיבָנָה וְגַמְדָדִים בְּמְגַדְלוֹתִיךְ הָיוּ שְׁלֹטִים תְּלֻוּ עַל חֻמּוֹתִיךְ סְבִיבָנָה--הַמָּה כָּלְלוּ יְפִיךְ ¹² תְּרִשְׁישׁ סְחַרְתָּךְ מְרַב כָּל הָנוּ בְּכָסָף בְּרוֹל בְּדִיל וְעוֹפְרָתָה נָתַנוּ עַזְבוֹנִיךְ ¹³ יְזִין תְּבָל וְמִשְׁךְ הַמָּה רְכִלִּיךְ בְּנֶפֶש אָדָם וְכָל נְחַשְּׁתָה נָתַנוּ מְעָרְבָּךְ ¹⁴ מְבִית תְּוֹגְרָמָה סְוִסִּים וְפְרָשִׁים וְפְרָדִים נָתַנוּ עַזְבוֹנִיךְ ¹⁵ בְּנֵי דָדָן רְכִלִּיךְ אַיִם רְבִים סְחַרְתָּךְ יְדָךְ קְרָנוֹתָשׁוּ וְהַבְּנִים (וְהַבְּנִים) הַשִּׁבְוּ אַשְׁכְּרָתָךְ ¹⁶ אַרְם סְחַרְתָּךְ מְרַב מְעִשָּׂיךְ בְּנֶפֶק אַרְגָּנוּ וְרַקְמָה וּבְזִין וְאַמְתָּה וְכָדְבָּדָן נָתַנוּ עַזְבוֹנִיךְ ¹⁷ יְהָוָה וְאֶרְץ יִשְׂרָאֵל הַמָּה רְכִלִּיךְ בְּחַטִּי מְנִיתָה וְפֶגֶג וְדַבְשָׁה וְשִׁמְן וְצִרְעָה נָתַנוּ מְעָרְבָּךְ ¹⁸ דְּמַשְׁק סְחַרְתָּךְ בְּרַב מְעִשָּׂיךְ מְרַב כָּל הָנוּ בֵין חַלְבָּנוֹן

אמֶר אֱלֹהִים יְהוָה יְעַן עֲשׂוֹת פְּלַשְׁתִּים בְּנַקְמָה וַיַּקְמָו נָקָם בְּשָׁאָט בְּנַפְשָׁה לְמַשְׁחִיתָה אִיבָתָ עַולְם ¹⁶ לְכָן כָּה אָמֶר אֱלֹהִים יְהוָה הַנִּינִי נָטָה יְדֵי לְפָלַשְׁתִּים וְהַכְּרָתִי אֶת כְּרָתִים וְהַאֲבָדָתִי אֶת שָׁאָרִית חַופְתִּים ¹⁷ וְעַשְׂיוֹתִי בְּמַקְמוֹת נְדָלוֹת בְּתוֹכָהוּ חַמָּה וַיַּדְעָו כִּי אֲנֵי יְהוָה בְּתִי אֶת נְקָמָתִי בְּמַ

26 וַיֹּהֵי בְּעַשְׂתִּי עֲשָׂרָה שָׁנָה בָּאֶחָד לְחִדְשָׁה הִיא דְּבָר יְהוָה אֲלֵי לֵאמֹר ² בֶן אָדָם יְעַן אֲשֶׁר אָמְרָה צָר עַל יְרוּשָׁלָם הַאָחָה--נִשְׁבָּרָה דְּלָתֹת הַעֲמִים נַסְבָּה אֲלֵי אַמְלָאָה הַחֲרָבָה ³ לְכָן כִּי אָמַר אֱלֹהִים הַנִּינִי עַלְיךָ צָר וְהַעֲלִיתִי עַלְיךָ גְּנוּם רְבִים כְּהַעֲלוֹת הַיּוּם גְּנַלְיוּ 4 וְשָׁחוֹתָה צָר וְהַרְסָוּ מְגַדְלָה וְסְחִיתִי עֲפָרָה מִמְנָה וְנָתָתִי אֶתְהָזִיחָה לְצָחִיחָה סְלָעָ ⁵ מִשְׁתַחַח חַרְמִים תְּהִיא בְּתַוק הַיּוּם--כִּי אֲנֵי דְבָרָתִי נָאֵם אֱלֹהִים יְהוָה וְהִתְהִיא לְבָבוֹן 6 וּבְנוֹתִיהָ אֲשֶׁר בְּשָׂדָה בְּחַרְבָּתָה תְּהִרְגָּנָה וַיַּדְעָו כִּי אֲנֵי יְהוָה ⁷ כִּי אָמַר אֱלֹהִים הַנִּינִי מַבְיאָא אֶל צָר נִבְכָּרָאצָר מֶלֶךְ בְּכָל מַצְפָּוֹן מֶלֶךְ מַלְכִים--בְּסָסָם וּבְרַכְבָּב וּבְפְרַשִּׁים וּבְקָהָל וּמַעַם רְבָב ⁸ בְּנוֹתִיךְ בְּשָׂדָה בְּחַרְבָּתִי יְהָרָגָנָה וְנָתָן עַלְיךָ דִּיק וְשִׁפְךָ עַלְיךָ סְלָלָה וְהַקִּים עַלְיךָ צָנָה ⁹ וּמְחַי קְבָּלוּ יִתְן בְּחֻמּוֹתִיךְ וּמְמַדְלָתִיךְ--יִתְעַצֵּז בְּחַרְבָּתוֹי ¹⁰ מִשְׁפָעָת סְוִסִּי יִסְכַּד אַבְקָם מַקְוָלָה פְּרָשׁוּ גְּלָגָל וּדְכָבָד רְדַעַשָּׁה חֻמּוֹתִיךְ בְּכָאוּ בְּשָׁעֵרִיךְ כְּמַבּוֹא עִיר מַבְקָעָה ¹¹ בְּפֶרֶסֶת סְוִסִּי יִרְמַס אֶת כָּל חֻצּוֹתִיךְ עַמְקָעָה מַעַמְקָעָה בְּחַרְבָּבִי וְמַצְבָּות עַזְקָעָה עַזְקָעָה לְאָרֶץ תְּרָד ¹² וּשְׁלָלוּ חִילָּךְ וּבְיוֹו רְכִלָּתָךְ וְהַרְסָוּ חֻמּוֹתִיךְ וּבְתִי חֻמּוֹתִיךְ יִתְחַזֵּז וְאַבְנִיךְ וְעַצִּיךְ וְעַפְרָךְ בְּתוֹךְ מִים יִשְׁמַנוּ ¹³ וְהַשְּׁבָּתִי הַמּוֹן שִׁירְיךְ וּקְול נְבוֹרִיךְ לֹא יִשְׁמַע עַד ¹⁴ וְנָתָתִי לְצָחִיחָה סְלָעָ ¹⁵ מִשְׁתַחַח חַרְמִים תְּהִיא--לֹא תְבָנָה עוֹד כִּי אֲנֵי יְהוָה דְבָרָתִי נָאֵם אֱלֹהִים יְהוָה ¹⁶ כִּי אָמַר אֱלֹהִים יְהוָה לְצָר הַלָּא מַקְוָל מַפְלָתָךְ בְּאֶنְקָחָל בְּהָרָג הָרָג בְּתוֹךְ יִרְשָׁוּ אַרְמָה ¹⁷ וְיִרְדָּוּ מַעַל כְּסָאותָם כָּל נְשִׁיאָה דִּים וְהַסְּיוּדוּ אֶת מַעְלִיָּהֶם וְאֶת בְּגָדִי רְקָמָתָם יִפְשְׁטוּ חֲרוֹדוֹת וְלִבְשׁוּ עַל הָאָרֶץ יִשְׁבּוּ וְחַרְדוּ לְרִגְעִים וְשָׁמְנוּ עַלְיךָ ¹⁸ וּנְשָׁאוּ עַלְיךָ קְיָנָה וְאָמְרוּ לֹא אִיךְ אֶבְדָּת נַשְּׁבָּת מַיִם הַעֲרִים הָרְבִּים מַעֲרִים דְּמַשְׁק סְחַרְתָּךְ בְּרַב מְעִשָּׂיךְ מְרַב כָּל הָנוּ בֵין חַלְבָּנוֹן

וזריקו חרבותם על יפי חכמתך וחילו יפעתק ⁸ לשחת יורודך ומתח ממותה חלל בלב ימים ⁹ האמר אמר אלהים אני לפני הרכך אתה אדם ולא אל ביד מחליך ¹⁰ מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתני נאם אדני יהוה ¹¹ ויהי דבר יהוה אליו אמר ¹² בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם הכנות מלא חכמה וככליל יפי ¹³ בעדן נן אלהים היהת כל בן קירה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש שם וישפה ספר נפק וברקתו זהב מלאכת תפיך ונקייך בך ביום הבראך כוננו ¹⁴ את כרוב- ממשח הסוכך ונתתייך בהר קדש אלהים היהת- בתוכך אبني אש התהלהכת ¹⁵ תמים אתה בדריכיך מיום הבראך עד נמצא עלתה בך ¹⁶ ברב רכליותך מלו תוך הסכך מותך אبني אש מהר אלהים ואברך כרוב הסכך מותך אبني אש גבה לך ביפיך שחת חכמתך על יפעתק על ארץ השכליך לפני מלכים נתיך- לראוה בך ¹⁸ מרבי עונייך בעול רכליות חללה מקדשיך ואוצצא אש מותך היא אכלתך ואתגך לאפר על הארץ לעני כל ראייך ¹⁹ כל יודעך בעמים שממו עלייך בלהות היהת ואינך עד עולם ²⁰ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ²¹ בן אדם שם פניך אל צידון והנבא עליה ²² ואמרת כה אמר אדני יהוה הננו عليك צידון וככדתו בתוכך ידעו כי אני יהוה בעשהך בה שפטים- ונקדשתי בה ושלהתי בה דבר ודם בחוץותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסכיב וידעו כי אני יהוה ²⁴ ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון מאיר וקוץ מכוב מכל סביבתם השאחים אותם וידעו כי אני אדני יהוה ²⁵ כה אמר אדני יהוה בקכתי את בית ישראל מן העמים אשר נפכו בהם ונתקדשתי בהם לעני הנויים וישבו על ארמותם אשר נתתי לעבדי ליעקב ²⁶ וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשו שפטים בכל השאחים אתם מסביבותם- וידעו כי אני יהוה אלהים ²⁷ יהוה אלהים

צמר צהר ¹⁹ ודין ויוון מאוזל בעזובוניך נתנו ברזול העשת קדה וקנה במערבך היה ²⁰ דין רכליך בבנדי חפש לרכבה ²¹ ערב וכל נשייאי קדר המה שחריו דרך בקרים ואילם ועתודים בסמ שחריך ²² רכלי שבא ורעה מה רכלייך בראש כל בשם ובכל אבו יקרה וזהב נתנו עזובוניך ²³ חרון וכנה ועדן רכלי שבא אשדר כל מדר רכלייך ²⁴ מהה רכלייך במכללים בגולמי תכלת ורקמה ובנוי ברמים בחבלים חבשים ואرؤים במרכלתך ²⁵ אניות תרשיש שרוטיך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד לב ימים ²⁶ בימים רבים הבהיר השטים אתך רוח הקדים שברך לב ימים ²⁷ הונך ועבוניך מערבך מליחיך ותבליך מהזקי בדך ערבי מערבך וכל אנשי מלחתותך אשר בך ובכל קהליך אשר בתוכך יפלו לב ימים ביום מפלתך ²⁸ לccoli עזקה חבליך ירעשו מגרשות ²⁹ וירדו מאנויותיהם כל תפשי מושט- מלחים כל חבליהם אל הארץ יעדמו ³⁰ והשמיעו عليك בקולם ויזעק מרה ויעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו ³¹ ותקריבו אליך קרהה וחגנו שקים ובכו אליך במר נשפ מסדר מר ³² ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו عليك מי צור כדמה בתוכך הים ³³ בצאת עזובוניך מימים השבעת עמים רבים ברב הוניך ומערבי העשרה מלכי ארץ עת נשברת מימים במעמקי מים מערבך וכל קהליך בתוכך נפלו ³⁵ כל ישבי האיים שממו عليك ומכליהם שערו שער רעמו פנים ³⁶ סחרים בעמים שרקו عليك בלהות היהת ואינך עד עולם

28 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יען גבה לך ותאמר אל אני- מושב אלהים ישבי בלב ימים אתה אדם ולא אל ותתן לך כלב אלהים ³ הנה חכם אתה מדנאאל (מדנאאל) כל סתום לא عمמוד ⁴ בחכמתך ובתבונתך עשית לך חול ותעש זהב וכסף באוצרותיך ⁵ ברב חכמתך ברכליותך הרבויות חילך וונגה לבך בחילך ⁶ לכן כה אמר אדני יהוה יען תתק את לבך כלב אלהים ⁷ לכן הננו מביא عليك זרים- ערייצי גנים

אשר עבר עליה ¹⁹ לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנוכדראצ'ר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזו בזה והיתה שכר לחילו ²⁰ فعلתו אשר עבר בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה ²¹ ביום ההוא אצמיה קרן לבית ישראל ולך אתן פתחו פה בתוכם וידעו כי אני יהוה

30 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ²² בן אדם-הנба ואמרת כה אמר אדני יהוה היללו הה ליום ³ כי קרוב יום וקרוב יום להוה יום ען עט גוים יהיה ⁴ ובאה הארץ במצרים והיתה חלה בכוון בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונחרסו יסודותיה ⁵ כוש וופוט ולוד וכל הארץ וכוכב ובני הארץ-אתם בחרב יפלו ⁶ כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה מגנול סונה בחרב יפלו בה-נאם אדני יהוה ⁷ ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהינה ⁸ וידעו כי אני יהוה בתמי אש במצרים ונשברו כל עזירה ⁹ ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בזים להחריד את כוש בטח והיתה חלה בהם ביום מצרים כי הנה בא ¹⁰ כה אמר אדני יהוה והשבתי את המון מצרים ביד נוכדראצ'ר מלך בבל ¹¹ והוא ועמו אותו ערי צי נוים-מוכאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חיל ¹² ונתתי יארים חרבה ומחרתי את הארץ ביד רעים והשטי ארץ ומלאה ביד זרים- אני יהוה דברתني ¹³ כה אמר אדני יהוה והאבדתי נלילים והשבתי אלילים מנפ' ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה באرض מצרים ¹⁴ והשטי את פתרוס ונתתי אש בצען ועשתי שפטים בנא ¹⁵ ושפכתי חמתו על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא ¹⁶ ונתתי אש במצרים-חול תחיל (תחול) סין ונא תהיה להבקע ונפ' צרי יומם ¹⁷ בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלנה ¹⁸ ובתחפנחס חזק היום בשברי שם את מנות מצרים ונשבת בה נאון עזה היא ען יסנה ובונותיה בשבי תלנה ¹⁹ ועשתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה ²⁰ ויהי באחת

בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדרש- היה דבר יהוה אליו לאמר ²¹ בן אדם-שים פניך על פרעה מלך מצרים והנба עלייו ועל מצרים כלה ³ דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הנדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יאריו ואני עשיתני ⁴ ונתתי חיים (חחים) בליחיך וחרבקתי דגת יאריך בקששתיך והעליתיך מותך יאריך ואת כל דנת יאריך בקששתיך תדבק ⁵ וננטשתיך המדברה אותך ואת כל דנת יאריך על פני השדה הפלול לא האסף ולא תקבי-לחיטת הארץ ולעוף השמים נתיך לאכלה ⁶ וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה ען דיוותם משענתה קנה לבית ישראל ⁷ בתהפשם בר בכפק (בקף) תרוץ ובקעת להם כל מתנים כתף ובהשען עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים ⁸ לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי מך אדם ובהמה ⁹ והיתה ארץ מצרים לשמה והרבה וידעו כי אני יהוה ען אמר יאר ל' ואני עשיתני ¹⁰ לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שמה מגנול סונה ועד נבול כוש ¹¹ לא עבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא עבר בה ולא השב ארבעים שנה ¹² ונתתי את ארץ מצרים שמה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהין שמה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בנויים וזריטים בארכות ¹³ כי כה אמר אדני יהוה מכך ארבעים שנה אקbez את מצרים מן העמים אשר נפכו שמה ¹⁴ ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכוורתם והיו שם מלכה שפלה ¹⁵ מן הממלכות תהיה שפלה ולא מתנשא עוד על הגוים והמעטים-לבלי רדוות בנויים ¹⁶ ולא יהיה עוד לבית ישראל למבחן מזוכר עון בפנותם אחריםיהם וידעו כי אני אדני יהוה ¹⁷ ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמור ¹⁸ בן אדם נוכדראצ'ר מלך בבל העבר את חילו עבדה נדולה אל צר-כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה

כל חיות השדה ¹⁴ למן אשר לא יגבהו בקומותם כל עצי מים ולא יתנו את צמראתם אל בין עבותיהם ולא יעמדו אליהם בניהם כל שני מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך בני אדם-אל יורדי בור ¹⁵ כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאללה האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקרד עליו לבנון וככל עצי השדה עליו עלפה (Sheol h7585) ¹⁶ מוקול מפלתו הרעשתי נוים בהורדיו את שאללה את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי ערדן-մבחן וטוב לבנון כל שני מים (Sheol h7585) ¹⁷ נם הם אותו ירדו שאללה-אל חללי חרב וורעו ישבו בצללו בתוך נוים (Sheol h7585) ¹⁸ אל מי דמות כהה בכבוד ובנדל בעצי ערדן והורדת את עצי ערדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי חרב- הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה

32 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחידש היה דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר נוים נדריות ואתה כתנים בימיים ותנח בנהרותיך ותדרליך מיים ברגלייך ותרפס נהרותם ³ כה אמר אדני יהוה ופרשטי עלייך את רשותי בקהל עמים רבים והעליך בחרמי ⁴ ונטשיך בארץ על פניהם השדה אטילך והשכנתוי עלייך כל עוף השמיים והשבעתו מוך חיות כל הארץ ⁵ ונתתني את בשרך על ההרים ומלאתי הנאות רמותך ⁶ והשקייתי ארץ צפתך מדמיך אל ההרים ואפקים ימלאון מוך ⁷ וכיסתי בכבודך שמיים ותקדרתי את ככבייהם שמש בענן אכסנו וירח לא איר אоро ⁸ כל מאורי אור בשמיים אקדים עלייך ונתתני חיש על ארץך נאם אדני יהוה ⁹ והכעשתי-לב עמים רבים בהבואי שברך בנויים על ארץות אשר לא ידעתם ¹⁰ והשמותיך עלייך עמים רבים וממלכיהם ישערו עלייך שער בעופפי חרבך על פניהם וחרדו לרגנעים איש לנפשו ביום מפלצתך ¹¹ כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך ¹² בחרבנות נבוים אףיל המונך עריצי נוים כלם ושדרו את גאנן מצרים ¹³ על מפלתו ישכנו כל עוף השמיים ואל פראתוי הוי

עשרה שנה בראשון בשבעה לחידש היה דבר יהוה אליו לאמר ²¹ בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתה רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה--لتפש בחרב ²² لكن כי אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרעתיו את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידו ²³ והפיצוו את מצרים בנויים וזריהם בארצות ²⁴ וחזקתי את זרעות מלך בבל נתתי את חרביו בידיו ושברתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה הפלנה והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה הפלנה וידעו כי אני יהוה בתה חרבבי ביד מלך בבל נתה אותה אל ארץ מצרים ²⁶ והפיצוו את מצרים בנויים וזרתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה

31 ויהי באחת עשרה שנה השלישי באחד לחידש היה דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמות בנדלך ³ הנה אשור ארצו לבנון יפה ענף וחרש מצל- גנבה קומה ובין עבותים הייתה צמראתו ⁴ מים נדלווה תהום רמתהו את נהרותיה הילך סביבות מטהה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה ⁵ על כן נבאה קמותו מכל עצי השדה ותרכינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים--בשלחו ⁶ בסעפתיו קנו כל עוף השמיים ותחת פארתו ילדו כל חייה השדה ובצלו ישבו כל נוים רבים ⁷ וויף בנדלו בארכך דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים ⁸ אריותם לא עממוו בנן אלהים-ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפראוו כל עץ בן אלהים-לא דמה אליו ביפויו ⁹ יפה עשויתו ברב דליותיו ויקנאהו כל עצי ערדן אשר בנן האלים ¹⁰ لكن כי אמר אדני יהוה יען אשר נבאת בקומה ויתן צמראתו אל בין עבותיהם ודם לבבו בנבאו ¹¹ ואנתהו--ביד אל נוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתו ¹² וככרתחו זרים עריצי נוים ויטשחו אל ההרים ובכל נאות נפלו דליותיו וחשברנה פראתוי בכל אפיקי הארץ יורדו מצלו כל עמי הארץ ויטשחו ¹³ על מפלתו ישכנו כל עוף השמיים ואל פראתוי הוי

חרב ווישאו כלמם את יורדי בור ³¹ אולם יראה פרעה ונחם על כל המונה--חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה ³² כי נתתי את חתתו (חתית) בארץ חיים והשכבה בתוכך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה--נאם אדני יהוה

33 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם דבר אל בני עמק ואמרת אליהם ארץ כי אביה עלי חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אותו להם לצפה ³ וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם ⁴ ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחוה--רמו בראשו יהה ⁵ את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהה והוא נזהר נפשו מلط ⁶ והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש--הוא בענו נלכה ורמו מיד הצפה אדרש ⁷ ואתה בן אדם צפה נתתיק לבית ישראל ושמעת מפי דבר וזהורתם אתם ממנני ⁸ באמרי לרשע רשות מות ולא דברת להזuir רשות מדרכו--הוא רשות מות ורמו מידך אבקש ⁹ ואתה כי הורתת רשות בענו ימות ורמו שב מדרכו--הוא בענו ימות מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו--הוא בענו ימות ואתה נפשך הצלת ¹⁰ ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל בן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאינו עליינו ובם אנחנו נמוכים ואיך נחיה ¹¹ אמר אליהם כי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במו הרשות כי אם בשוב רשות מדרכו ויהה שבו שבו מדריכיכם הרעים ולמה המותו--בית ישראל ¹² ואתה בן אדם אמר אל בני עמק צדקה הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשות הרשע לא יכשל בה ביום שבו מרשעו וצדיק לא יכול לחיות בה--בום חטאנו ¹³ באמרי לצדיק היה יזהה והוא בטח על צדקו ועשה על--כל צדקו לא תזכורנו ובعلו אשר עשה בו ימות ¹⁴ ובאמרי לרשע מות חמות ושב מחתאותו ועשה משפט וצדקה ¹⁵ חבל ישיב רשות נולה ישלם בחקות החיים הלק לבתי עשות על--חו יחייא לא ימות ¹⁶ כל חטאנו אשר חטא לא תזכירנו לו משפט וצדקה עשה חי יחייא ¹⁷ ואמרנו

ונshed כל המונה ¹⁸ והאברדי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדריהם רגל אדם עד ופרשota בהמתה לא תדריהם ¹⁹ או אשקייע מימיים ונחרותם כשםן אוליך--נאם אדני יהוה ²⁰ בתתי את ארץ מצרים שמה ונשמה ארץ מלאה--בhcותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה ²¹ קונה היא וקונונה בנות הגנים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה ²² כי עשרה בתשי שנה בחמשה עשר לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר ²³ בן אדם--נזה על המון מצרים ותורדרהו אותה ובנות נוים אדרם אל ארץ חתיתות--את יורדי בור ²⁴ ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים ²⁵ בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המונה ²⁶ ידרבו לו אליו נבוים מותוק שאל--את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב (Sheol h7585) ²⁷ שם אשור וכל קהלה סביבות קברתו כברתיו כלם חללים הנפלים בחרב ²⁸ אשר נתנו קברתו בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתו כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית הארץ חיים ²⁹ שם עילם וכל המונה סביבות קברתו כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל הארץ תחתiot אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמם את יורדי בור ³⁰ בתוך חללים נתנו משבכ לה בכל המונה--סביבות קברתו כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמם את יורדי בור בתוך חללים נתן ³¹ שם משך תבל וכל המונה סביבות קברותה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים ³² ולא ישכבו את נבוים נפלים מערלים אשר ירדו שאל בכל מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם--כי חתית נבוים בארץ חיים (Sheol h7585) ³³ ואתה בתוך ערלים תשר ותשכבה--את חללי חרב ³⁴ שמה אדם מלכיה וכל נשיאה אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב מהה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור ³⁵ שמה נסכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורתם בושים וישכבו ערלים את חללי

את הנחלות לא חזקתם ואת החוללה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדרת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקת רדייתם אתם ובפרק 5 ותפוצינה מבעלי רעה ותהיינה לאכללה לכל החיים השדרה ותפוצינה 6 ישנו צאנו בכל החררים ועל כל נבעה רמה ועל כל פניו הארץ נפצו צאנו ואין דורש ואין מבקש ⁷ וכן רעים שמעו את דבר יהוה 8 והוא אין נאם אדרני יהוה אם לא יען היה צאנו ליבו ותהיינה צאנו לאכללה לכל החיים השדרה מאיין רעה ולא דרשו רעי את צאנו וירדו הרעים אותם ואת צאנו לא רעו 9 ⁸ וכן הרעים--שמעו דבר יהוה 10 כה אמר אדרני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאנו מידם והשבותם מרעות צאן ולא ירדו עוד הרעים אותם והצלת צאנו מפייהם ולא תהין להם לאכללה ¹¹ כי כה אמר אדרני יהוה הנהני אני ודרשתי את צאנו ובקרתים ¹² כבקורת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות--כן אבקר את צאנו והצלת צאנו מכל המקומת אשר נפצו שם ביום ענן וערפל ¹³ והוציאתים מן העמים וקבצתיים מן הארץות והביאותם אל אדרמתם ורעותיהם אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ ¹⁴ במרעה טוב ארעה אתם ובחרי מרים ישראל יהיה נוהם שם תרבעה בנוהה טוב ומרעה שמן תריעינה אל הרי ישראל ¹⁵ אני ארעה צאנו ואני ארביבים נאם אדרני יהוה את האבדת אבקש ואת הנדרת אשיב ולנשברת אחਬש ואת החוללה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט ¹⁶ ואתנה צאנו כה אמר אדרני יהוה הנהני שפט בין שה לשא לאלים ולעתודים ¹⁷ המעת מכם המרעה הטוב תרעו יותר מரעיכם תרמסו ברגלייכם ומשקע מים מים תשתו--וأت הנותרים ברגלייכם תרפשו ¹⁸ וצאנו--מרמס רגלייכם תרעינה ומרפש רגלייכם תשתיינה ¹⁹ וכן אמר אדרני יהוה--אליהם הנהני אני--ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה ²⁰ יען בצד ובכתרת תחרפו ובקרניכם תננוו כל הנחלות--עד אשר הפיצותם אותנה אל החזקה והושעתי לצאנו ולא תהיני עוד ליבו ושפתיי

בנֵ עַמְקָ לְאִתְכֵן דָּרְךָ אָדָנִי וְהַמָּה דָּרְכֵם לְאִתְכֵן ²¹ בְּשׁוֹב צָדִיקָוּ מַצְדָּקָתוּ וְעַשֵּׂה עַוְלָ--וְמַתָּ בָּהֶם ²² וּבְשׁוֹב רְשָׁעָ מַרְשָׁעָתוּ וְעַשֵּׂה מִשְׁפָּט וְצָדָקָה--עַלְיָהֶם הָאָזְהָה ²³ וְאָמְרָתָם לְאִתְכֵן דָּרְךָ אָדָנִי אִישׁ כְּדָרְכֵיו אַשְׁפָּט אֲתָכְם בֵּית יִשְׂרָאֵל ²⁴ וְיָהִי בְּשַׁתִּי עַשְׂרָה שָׁנָה בְּעֶשֶׂרְיָה בְּחִמָּה לְחִדְשָׁ--לְגַלְתָּנוּ בָּאֵלִי הַפְּלִיט מִירּוֹשָׁלָם לְאָמֵר הַכְּתָה הָעָר ²⁵ וְיָהִי הָזְהָה אַלְיָ בְּעֶרֶב לְפִנֵּי בָּאֵלִי בְּבָקָר וַיַּפְתַּח פִּי וְלֹא נָלְמָתֵי עוֹד ²⁶ וְיָהִי דָּבָר יְהָוָה אַלְיָ לְאָמֵר בֶּן אָדָם יִשְׁבֵּי הַחֲרָבָות הָאַלְהָה עַל אַדְמָת יִשְׂרָאֵל אָמְרִים לְאָמֵר אֶחָד הִי אָבְרָהָם וַיִּרְאֶשׁ אֶת הָאָרֶץ וְאַנְהָנוּ רַבִּים לְנוּ נְהָגָה הָאָרֶץ לְמִורְשָׁה ²⁷ לְכָן אָמֵר אלָהָם כִּי אָמֵר אָדָנִי יְהָוָה עַל הַדָּם תְּאַכְּלָו וְעַנְכָּם תְּשַׁאֲוָ אֶל גְּלֹלִיכֶם--וְדָם תְּשִׁפְכּוּ וְהָאָרֶץ תִּרְשְׁוּ ²⁸ עַמְרָתָם עַל הַרְבָּכָם עַשְׂתִּין תְּוֻבָּה וְאִישׁ אֲתָא שָׁתָּ רָעָה טָמָאתָם וְהָאָרֶץ תִּרְשְׁוּ ²⁹ כַּה תָּאָמֵר אֶלָּהָם כִּי אָמֵר אָדָנִי יְהָוָה חַי אַנְיָ אָמֵר לְאָשֶׁר בְּחָרְבָה כְּהָרָב יִפְלֹלוּ וְאָשֶׁר עַל פְּנֵי הַשְׁדָה לְחַזְיָה נְתַחְיוּ לְאַכְלָו וְאָשֶׁר בְּמִצְדָּות וּבְמִעְדוֹת בְּדָבָר יְמּוֹתָו ³⁰ וְנַתְנִי אֶת הָאָרֶץ שְׁמָה וּמִשְׁמָה וְנִשְׁבַּת נָאָן עַזָּה וּשְׁמָמוּ הַרְיָ אַיְשָׁרָל מֵאַיְן עָבֵר ³¹ וַיַּדְעַו כִּי אָנְיָ יְהָוָה בְּתַתְיָ אֶת הָאָרֶץ שְׁמָה וּמִשְׁמָה עַל כָּל תְּוֻבָּתָם אֲשֶׁר עָשָׂו ³² וְאַתָּה בְּנֵי אָדָם--בְּנֵי עַמְקָ הַנְּדָבָרִים בְּךָ אֶצְלַ הַקִּירּוֹת וּבְפַתְחֵי הַבְּתִים וְדָבָר חַד אֶחָד אִישׁ אֲתָה אָחִיו לְאָמֵר בָּאוּ נְשָׁמָה מִהְדָּבָר הַזּוֹא מֵאָתָה יְהָוָה ³³ וְאַתָּה בְּנֵי אָדָם כִּי עַבְדָּו מִיְּנִינָּךְ עַמִּי וְשָׁמַעַו אֶת דָבְרֵךְ וְאָתָם כִּמְבוֹא עַם וַיִּשְׁבּוּ לְפִנֵּיךְ עַמִּי וְשָׁמַעַו אֶת דָבְרֵיךְ וְאָתָם לֹא יִעֲשׂו כִּי עֲנִיבָם בְּפִיְמָה הַמָּה עֲשִׂים אַחֲרֵי בְּצֻעָם לְבָם הַלְּךָ ³⁴ וְהַגֵּן לְהַמְּלָא כְּשֵׁר עֲנִיבָם יִפְהַ קָּול וּמִטְבָּ נָנָן וְשָׁמַעַו אֶת דָבְרֵיךְ וְעָשִׂים אַיִם אָתָם וּבְבָאָה הַנְּהָה בָּהָא--וַיַּדְעַו כִּי נְבִיא הָיָה בְּתוֹכָם

34 וְיָהִי דָּבָר יְהָוָה אַלְיָ לְאָמֵר ² בֶּן אָדָם הַנְּבָא עַל רְשָׁעָ יִשְׂרָאֵל הַנְּבָא וְאָמְרָתָם אֶלְיָהֶם לְרָעִים כִּי אָמֵר אָדָנִי יְהָוָה הַיְיָ רְשָׁעָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ רָעִים כִּי הַלְּאָ צָאָן יְרָעָו הַרְעִים ³ אֲתָה הַחֲלָב הַאַכְלָו וְאַתָּה הַצְּמָר תַּלְבְּשָׁו הַבְּרִיאָה תַּזְבִּחוּ הַצְּאָן לְאַתָּה ⁴

בין שה לשא ²³ והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתה-²⁴ את עברי דוד הוא ירעה אתם והוא יהיה לך לרעה ²⁴ ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועברי דוד נושא בתוכם אני יהוה דברתי ²⁵ וכרתי להם ברית שלום והשבתי היה רעה מן הארץ וישבו בדבר לבטה וישנו בערים ²⁶ ונתתי אותם וסבירות נבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו ²⁷ נתן עז השדה את פריו והארץ תתן יבולה והוא על ארמתם לבטה וידעו כי אני יהוה בשברי את מותם עלם והצלחים מיד העברים בהם ²⁸ ולא יהיו עוד בז לגנים והיה הארץ לא תאכלם וישבו לבטה ואני מהריד ²⁹ והקמתי להם מטבחם ולא יהיו עוד אספ רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגנים ³⁰ וידעו כי אני יהוה אלהיהם--אתם והמה עמי בית ישראל--נאם ארני יהוה ³¹ ואtan צאנ צאן מרעתי אדם אתם אני אלהיכם--נאם ארני יהוה

36 אתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת-- הרי ישראל שמו דבר יהוה ² כה אמר ארני יהוה יען אמר האויב עלייכם האח ובמותם עלם למורשה היהת לנו ³ לבן הנבא ואמרת כה אמר ארני יהוה יען ביען שמות ושהפ אחים מסביב להיווכם מורשה יהות להרים ולגבאות לאפיקים ולגיאות ולהרבות השמות ולערבים הנזובות אשר היו לבו וללען לשארית הגנים אשר מסביב ⁵ לבן כה אמר ארני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שאירת הגנים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש--למען מגרשה לבו ⁶ לבן הנבא על ארמת ישראל ואמרת להרים ולגבאות לאפיקים ולגיאות כה אמר ארני יהוה הנני בקנאי ובחמותי דברתי יען כלמת גנים נשאותם ⁷ לבן כה אמר ארני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגנים אשר لكم מסביב המה כלמתם יshaו ⁸ ואתם הרוי ישראל ענפכם תנתנו ופירותם תshaw לעמי ישראל כי קרבו לבוא ⁹ כי הנני אליכם ופניטי אליכם ונעבדתם נזורעתם ¹⁰ והרביתי עלייכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הרים והחרבות תבנינה ¹¹ והרביתי עלייכם אדם וכחמה ורבו ופרו והשבתי אתכם כקדמותיכם והויבתמי מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה ¹² והולכת עלייכם אדם את עמי ישראל וירושך יהו ¹³ והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם כה אמר ארני יהוה יען אמרים לכםأكلת אדם אתי (את) ומשכלה נויך (נויך) היהת ¹⁴ לבן אדם לא האכל עז ונויך (נויך) לא תכשל (תשכלי) עוד-- נאם ארני יהוה ¹⁵ ולא אשמע עלייך עוד כלמת הגנים וחרפת עמים לא תשא עוד ונויך (נויך) לא תכשל ¹⁶

שלום והשבתי היה רעה מן הארץ וישבו בדבר לבטה וישנו בערים ²⁶ ונתתי אותם וסבירות נבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו ²⁷ נתן עז השדה את פריו והארץ תנתן יבולה והוא על ארמתם לבטה וידעו כי אני יהוה בשברי את מותם עלם והצלחים מיד העברים בהם ²⁸ ולא יהיו עוד בז לגנים והיה הארץ לא תאכלם וישבו לבטה ואני מהריד ²⁹ והקמתי להם מטבחם ולא יהיו עוד אספ רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגנים ³⁰ וידעו כי אני יהוה אלהיהם--אתם והמה עמי בית ישראל--נאם ארני יהוה ³¹ ואtan צאנ צאן מרעתי אדם אתם אני אלהיכם--נאם ארני יהוה

35 ויהי דבר יהוה אל לאמר ² בן אדם שים פניך על הר שער והנבא עליו ³ ואמרת לו כה אמר ארני יהוה הנני אליך הר שער ונטחי ידי עליך ונתתיק שמה ומשמה ⁴ עדריך הרבה אשים ואתה שמה תהיה וידעת כי אני יהוה ⁵ יען הוות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב--בעה אדים בעת עון קץ ⁶ לבן חי אני נאם ארני יהוה כי לדם עשך ודם ירדפק אם לאדם שנאתם ודם ירדפק ⁷ ונתתי את הר שער לשמה ושם מה והכרתני ממנה עבר ושב ומלאי את הריו חללי נבעותיך ניוויתיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם ⁹ שמותם עולם אנתן עדריך לא תישבנה (תשובנה) וידעתם כי אני יהוה ¹⁰ יען אמרך את שני הגנים ואת שתי הארץות ליהינה-- וירשונה ויהוה שם היה ¹¹ לבן חי אני נאם ארני יהוה ועתיתך כאפק וכקנאתך אשר עשיתה משנאותיך בם ונודעתך בם כאשר אשפטך ¹² וידעת כי אני יהוה שמעתך את כל נצוחיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שמה (שםך) לנו נתנו לאכלת ¹³ והתנדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי ¹⁴

אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנחרשות
נשעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי ³⁷ כי אמר
אדני יהוה עוד אתה אדרש לבית ישראל לעשות להם
ארכה אתם כצאן אדם ³⁸ כצאן קדשים כצאן ירושלם
במועדיה--בן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן
אדם וידעו כי אני יהוה

37 היה עלי יד יהוה וויצוני ברוח יהוה ווינחני
בתוך הבקעה והויא מלאה עצמות ² והעבירני עליהם
סביב סביב ותנה הרות מאד על פנֵי הבקעה והנה
יבשות מאד ³ ויאמר אליו--בן תהיינה העצמות
האליה ואמר אדני יהוה אתה ידעת ⁴ ויאמר אליו הנבא
על העצמות האלה ואמרת אליהם--העצמות היבשות
שמעו דבר יהוה ⁵ כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה
הנה אני מביא בכם רוח וחיותם ⁶ ונתני עלייכם
נידים והעלתי עלייכם בשר וקרמתי עלייכם עור ונתני
בכם רוח וחיותם וידעתם כי אני יהוה ⁷ ונבאתוי כאשר
ציויתו ויהי קול כהנבא והנה רעש ותקרבו עצמות
עצמם אל עצםו ⁸ וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עליה
ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם ⁹ ויאמר
אליה הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח
כה אמר אדני יהוה מארכע רוחות באי הרוח ופחי
בחרונים דאליה ויהיו ¹⁰ והנבא כי כאשר צנו ותבוא
בhem הרוח ויהיו ויעמדו על רגליהם--חיל גדול מאד
מאד ¹¹ ויאמר אליו--בן אדם העצמות האלה כל בית
ישראל מה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה
תקותנו--גנוּרנו לנו ¹² לכן הנבא ואמרת אליהם כי
אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעלתי
אתכם מכבורתיכם עמי והבאתוי אתכם אל ארמת
ישראל ¹³ וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם
ובהעלותוי אתכם מכבורתיכם--עמי ¹⁴ ונתני רוח
בכם וחייתם והנחתוי אתכם על ארמתכם וידעתם
כי אני יהוה דברתי ועשיתי--נאם יהוה ¹⁵ ויהי דבר
יהוה אליו לאמור ¹⁶ אתה בן אדם קח לך עץ אחד
וכתב עלייו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ
אחד וכתוב עליו ליעוסף עץ אפרים וכל בית ישראל

עוד נאם אדני יהוה ¹⁶ ויהי דבר יהוה אליו ¹⁷ לאמר
בן אדם בית ישראל ישבעם על ארמתם וטמאו אותה
בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היהת דרכם לפני
וASHFEC חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על
הארץ ובגלוּליהם טמאוה ¹⁹ ואפיין אתם בניים ויזרו
בארצות כדריכם וכעלילותם שפטתיהם ²⁰ ויבוא אל
הנויים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי--באמר
לهم עם יהוה אלה ומארציו יצאו ²¹ ואחמל על שם
קדשי אשר חללו ב בית ישראל בניים אשר באו שם
לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא
למענכם אני עשה ב בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר
חללם בניים אשר באטם שם ²³ וקידשתי את שמי
הגדול המחלל בניים אשר חללו בתוכם וידעו
הנויים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בתקדרשי בהם
לעיניהם ²⁴ ולקחתוי אתכם מן הנויים וקבצתי אתכם
מכל הארץ והבאתוי אתכם אל ארמתכם ²⁵ וזרקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל
גולגוליכם אחר הארץ ²⁶ ונתני לכם לב חדש ורוח
חדרה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם
ונתני לכם לב בשדר ²⁷ ואת רוחי אתן בקרבכם
ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטוי תשמרו ועשיהם
וישבתם בארץ אשר נתני לאבתיכם והייתם ל²⁸
לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים ²⁹ והושעתית אתכם
מכל טמאותיכם וקראתי אל הדן והרבויתו אתו ולא
אתן עלייכם רעב ³⁰ והרבויתו את פרי העז ותנובת
השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב--בניים
31 וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעליכם אשר לא
טובים ונקתתם בפניכם על עונתיכם ועל חועבותיכם
אתם לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה--ירודע לכם
בושו והכלהמו מדריכיכם בית ישראל ³³ כה אמר אדני
יהוה ביום טהרי אבתיכם מכל עונותיכם--והושבתו
את הערים ונבנו החרבות ³⁴ והארץ הנשמה תעבר
תחת אשר הייתה שמה לעני כל עובר ³⁵ ואמרו
הארץ הלוּו הנשמה הותה כן עדן והערים החרבות
וונשומות והנחרשות בצרות ישבו ³⁶ וידעו בניים

השנים תבוא אל אָרֶץ מָשׁוּבֶת מִחְרָב מִקְבַּצָּת מִעֵמִים
רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא
מעמים הוצאה ויישבו לבטח כלם ⁹ וועלית שאה
תבוא בען לכסות הארץ תהיה- אתה וכל אנפייך
ועמים רבים אותך ¹⁰ כה אמר אדני יהוה והיה ביום
ההוא יעלו רבים על לבך וחושבת מחשש רעה ¹¹
ואמרת אعلاה על ארץ פרות- אבוא השקטים ישבו
לבטח כלם ישבים באין חומה ובריח ודלתים אין
לهم ¹² לשיל שלל ולבו בו- להשיב ייך על חרבות
מושבות ואל עם מסוף מנוים עשה מקנה וקנו ישבו
על טבור הארץ ¹³ שבא ודרון וסחריו תריש וככל
כפריה אמרו לך הלשיל שלל אתה בא הלבזו בו
הקהלת קהילך- לשאת כסף ווחב לקחת מקנה וקנו
לשיל שלל נדול ¹⁴ לבן הנבא בן אדם ואמרת לנו
כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי
ישראל לבטח- תדע ¹⁵ ובאת ממקום מירכתי צפון-
אתה ועמים רבים אתה רכבי סוסים כלם קהן נדול
וחיל רב ¹⁶ וועלית על עמי ישראל בען לכסות הארץ
באחרית הימים תהיה והבאותיך על ארצי למען
דעת הגויםأتي בהקדשי לך לענייהם נוג ¹⁷ כה אמר
אדני יהוה אתה הוא אשר דברת ביימים קדמוניים
ביך עבדי נבאי ישראל הנבאים ביוםיהם ההם שנים-
להביאך עליהם ¹⁸ והוא ביום ההוא ביום בוא
נו על ארמת ישראל- נאם אדני יהוה תעלת חמתי
באפי ¹⁹ ובקנאותי באש עברתי דברתיך אם לא ביום
ההוא יהיה רעש גדול על ארמת ישראל ²⁰ ורעשו
מן דני הים ועופ השמיים וחית השדה וכל הרמש
הרמש על הארץ וכל האדם אשר על פני הארץ
ונחרסו הארץ ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ
תפול ²¹ וקראתו עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה
חרב איש באחו תהיה ²² ונשפטו אותו בדבר ובדם
ונשם שופט ואבני אלגビיש אש ונפרית אמיטר עליו
ועל אנפיו ועל עמיים רבים אשר אותו ²³ והתנדلت
ו התקדשתי ונודעתי לעני נוים רבים וידעו כי אני
יהו

חברו ²⁷ וקרב אתם אחד אל לך- לעז אחד והוא
לאחרים בידך ¹⁸ וכאשר יאמרו לך בני עמק לאמר
הלוא תניד לנו מה אלה לך ¹⁹ דבר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני לך עז יוסף אשר ביד אפרים
ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עז יהודה
ועשיהם לעז אחד והוא אחד בידיו ²⁰ והוא העצים
אשר הכתב עליהם בידך- לענייהם ²¹ ודבר אליהם
כה אמר אדני יהוה הנה אני לך את בני ישראל מבין
הנוים אשר הלו שום וקצתה אתם מסביב והבאתי
אחים אל ארמם ²² ועשיתי אתכם לינוי אחד בארץ
בהר ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה
(יהו) עד לשני נוים ולא יחציו עוד לשתי ממלכות
עוד ²³ ולא יטמאו עוד בנוליהם ובשקוציהם ובכל
פשעיהם והושעתי אתם מכל מושביהם אשר חטא
בهم וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים ²⁴ ועבדי דוד מלך עליהם ורואה אחד יהיה
 לכלם ובמשפטו ילבבו וחקותיו ישמרו ועשיו אותם ²⁵
וישבו על הארץ אשר נתתי לעברי ליעקב אשר ישבו
באהותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם
עד עולם ודוד עברי נשיא להם לעולם ²⁶ וכרתי
לهم ברית שלום ברית עולם יהוה אותם ונתתיהם
הרבותי אותם ונתתי את מקדשי בחוכם לעולם ²⁷
והיה משכני עליהם והיוו להם לאלהים והמה יהו
לי לעם ²⁸ וידעו הנויים כי אני יהוה מקדש את ישראל-
בחיות מקדשי בתוכם לעולם

38 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ² בן אדם שם פניך
אל נוג ארץ המנוג- נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנה אליך נוג- נשיא
ראש משך ותבל ⁴ ושובתיך ונתתי חיים בליך
והוציאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי
מכלול כלם- קהילך רב צנה וממן תפשי חרבות כלם ⁵
פרס כוש וופט אתכם כלם מן וכובע ⁶ גמר וכל אנפה-
בית תונרמה ירכתי צפון ואת כל אנפיו עמיים רבים
אתך ⁷ והכן והכן לך- אתה וכל קהילך הנקהלים עלייך
והיות להם למשמר ⁸ מימים רבים תפקד- באחרית

אדני יהוה 21 ונחתה את כבודי בנים וראו כל הגוים את משפטיך אשר עשו לי ואת ידי אשר שמשתי בהם 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהים מן היום ההוא והלאה 23 וידעו הגוים כי בעונם נלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתור פני מהם ואתם ביד צריהם ויפלו בחרבם כלם 24 כטמאתם וכפצעיהם עשו לי אתם ואסתר פני מהם 25 לבן כי אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית (שבות) יעקב ורוחמי כל בית ישראל וקנאי לשם קדשי 26 ונשואת כל מותם ואת כל מועלם אשר מעלו بي--בשבחם על אדמתם לבטה ואין מחריד 27 בשובבי אותם מן העמים וקbatchתיהם אתם 28 מארצאות איביהם ונקרשתי בהם לעני הגוים רבים וידעו כי אני יהוה אלהים בהגלוותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותר עוד מהם שם 29 ולא אסתר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה

40 בعشרים וחמש שנה לגולתו בראש השנה בעשור לחדרש באربع עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר--בעצם הום זהה היהת עלי יד יהוה ויבא אליו שמה 2 במראות אלהים הביאנו אל ארץ ישראל 3 ויניחנו אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב 4 ויביאו אותו שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידיו וקנה המדה והוא עמד בשער וידבר אליו האיש בן אדם ראה בה ענייך ובאוניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך--כי למן הראותה הבאתה הנה הנג את כל אשר ראה לבית ישראל 5 והנה חומה מוחזק לבית סכיב סכיב וביד האיש קנה המדה שיש אמות באמה וטפח וימד את רחוב הבניין קנה אחד וקומה קנה אחד 6 ויבאו אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלותו וימד את סף השער קנה אחד רחוב ואת סף אחד קנה אחד רחוב 7 וחתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחוב ובין החאים חמיש אמות וסף השער מ אצל אלם השער מהבית--קנה אחד 8 וימד את אלם השער מהבית--קנה אחד 9 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שתים אמות ואלם

יהוה הני אליך נון-נשיא ראש משך ותבל 2 ושבחתייך ושבחתייך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הריך ישראל 3 והכיתוי קשתך מיר שמאולך וחיציך מיד ימיניך אפילו 4 על הריך ישראל תபול אתה וכל אנפה ועמים אשר אתה לעיט צפור כל כנף וחותה השדה נתהיך לאכלה 5 על פניו השדה הפלוי כי אני דברתני נאם אדני יהוה 6 ושלחתייך אש במנון ובישבי האיים לבטה וידעו כי אני יהוה 7 ואת שם קדשי אודיע בהורך עמי ישראל ולא אהל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל 8 הנה באה ונהייתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתני 9 ויצאו ישב עיר ישראל ובעדרו והשיקו בנשך וממן ונזהה בקשת ובחצים ובמקליד וברמיה ובעדרו בהם אש שבע שנים 10 ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן הערים-כי בנשך יבערו אש ושללו את שלליהם ובזוזו את בזיהם--

נאם אדני יהוה נו והויה ביום ההוא אתנו לנוג מקום שם קבר בישראל ני העברים קדמותם הים וחסמתה היא את העברים וקברו שם את נוג ואת כל המונה וקראו ניא המון נוג 12 וקברם בית ישראל למן טהר את הארץ שבעה חדרשים 13 וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם--יום הכבדי נאם אדני יהוה 14 ואנשי תמייד יבדילו עברים בארץ מקרים את העברים את הנוטרים על פניהם לטהרה--מקצתה שבעה חדרים ייחקרו 15 ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון--עד קברו אתו המקרים אל ניא המון נוג 16 ונוג שם עיר המונה וטהרו הארץ 17 אתה בן אדם כי אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חיות השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדורל על הריך ישראל ואכלתם בשער ושתיתם דם 18 בשער גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם לשכرون מזבחתי אשר זבחתי לכם 20 ושבעתם על שלחני סוס ורכב נבור וכל איש מלחה-נאם

אמות 30 ואלמנות סביב סביב סביב-ארך חמץ ועשרות אמה ורחב חמץ אמות 31 ואלמו אל חצץ החצונה ותמרים אל אילו ומעלות שמנת מעלו 32 ויביאני אל החצץ הפנימי דרך הקדים יומד את השער כמדות האלה 33 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמץ ועשרות אמה 34 ואלמו לחצץ החצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלו 35 ויביאני אל שער הצפון ומדר כמדות האלה 36 תאו אילו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמץ ועשרות אמה 37 ואילו לחצץ החצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלו מטה 38 ולשכה ופתחה באילום השערים שם ידיהם את העלה 39 ובאלם השער שניים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה-לשוחט אליהם העולה והחחאת והאשם 40 ואל הכתף מוחצתה לעולה לפתח השער הצפונה שניים שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלים השער שניים שלחנות 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה-לכתר השער שמנת שלחנות אליהם ישחו 42 וארבעה שלחנות לעולה אבני גוית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי ונגה אמה אחת אליהם וינוו את הכלים אשר ישחו את העולה בם-והזובח 43 והשפטים טפח אחד מוכנים בבייה-סביב סביב ואל שלחנות שרין בחצץ הפנימי אשר אל כתר השער הפנימי לשכות שרין בחצץ הפנימי אשר אל כתר שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתר שער הקדים פניהם דרך הצפון 45 וידבר אליו זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכתנים שמרי משמרת הבית 46 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכתנים שמרי משמרת המזבח הנה בני צדוק הקרים מבני לוי אל יהוה-לשרתו 47 וימד את החצץ ארך מה אמה ורחב מה אמה-מרבעת והמזבח לפני הבית 48 ויביאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמץ אמות מפה וחמץ אמות מפה ורחב השער-שלש אמות מפו ושלש אמות מפו 49 ארך האלים עשרים אמה ורחב עשרים

השער מהבית 10 ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה-מדה אחת לשלהם ומדה אחת לאילם מפה ומפו 11 וימד את רחוב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות 12 ונכון לפניהם התאות אמה אחת ואמה אמות מפו 13 וימד את השער מגן התא-לגון-רחב עשרים וחמש אמות פתח ננד פתח 14 ויעש את אילם ששים אמה ואל איל החצץ השער סביב סביב 15 וועלפני השער היאתו (היאתו) על לפני אלם השער הפנימי-חמשים אמה 16 וחלונות אטמות תמרים 17 ויביאני אל החצץ לפניהם לשער סביב סביב אל התאים ואל אליוימה לפניהם לשער סביב סביב וכן לאלמנות וחלונות סביב סביב לפניהם ואל איל הרצפה 18 והרצפה אל כתף השערם לעמלה ארך השערם-הרצפה התחתונה 19 וימד רחוב מלפני השער התחתונה לבני החצץ הפנימי מהוויז-מאה אמה הקדים והצפון 20 והשער אשר פניו דרך הצפון לחצץ החצונה-מדד ארכו ורחבו 21 ותאו שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ואלמו היה כמדות השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמץ ועשרות באמה 22 וחלונות ואלמנות ותירמו כמדות השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יعلו בו ואלמו לפניהם 23 ושער לחצץ הפנימי ננד השער לצפון ולקדים וימד משער אל שער מה אמה 24 ווילכני דרכ הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד אילו ואלמו כמדות האלה 25 וחלונים לו ולאלמו סביב סביב כהחלונות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמץ ועשרות אמה 26 ומעלות שבעה עלווה ואלמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו-אל אילו 27 ושער לחצץ הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מה אמה 28 ויביאני אל החצץ הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה 29 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב-חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש

סביר סביר בפנימי ובхиיזון--מדוות¹⁸ ועשוי כרוביים ותמרים ותمرة בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב ופניהם אל התמרה מפו ופניהם כפיר אל התמרה¹⁹ ועל עשו אל כל הבית סביר סביר²⁰ מהארץ עד מעלה הפתחה הכרוביים והתמריים עשוים וקירות ההיכל 21 ההיכל מזוות רכעה ופניהם הקדרה המראה כמראה 22 המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו ששים אמות מקצתתו לו וארכו וקירותו עץ וידבר אליו--זה השלחן אשר לפניהם יהוה²³ וששים דלותות להיכל ולקדש²⁴ וששים דלותות לדלתות שתים מוסבות דלותות--ששים לדלת אחת ושתי דלותות לאחרת²⁵ ועשויו אללהן אל דלותות ההיכל כרוביים ותמריים כאשר עשוים לקירות וubar עץ אל פניהם מהחוץ²⁶ וחולנים אטמות ותמריים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים

42 וויצא אל החצר החיצונה--הדרך דרך הצפון ויבאנו אל הלשכה אשר ננד הגורה ואשר ננד הבניין-- אל הצפון² אל פניהם ארך אמות המאה פתח הצפון והרחוב חמישים אמות³ ננד העשורים אשר לחצר הפנימי וננד רצפה אשר לחצר החיצונה--אתיק אל פניהם וננד רצפה אל הפלשנים⁴ ולפניהם הלשכות מהלך עשר אמות רחוב אל הפנימי--דרך אמה אחת ופתחותם לצפון⁵ וohlשכות העליונות קדרות כי יוכלו אתיקיהם מהנה מהתחנות ומהתקנות--בנין⁶ כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחנות ומהתקנות--מהארץ⁷ ונדאר אשר לחוץ לעמלה הלשכות דרך החצר החיצונה אל פניהם הלשכות--ארכו חמישים אמה⁸ כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה-- חמישים אמה והנה על פניהם ההיכל מהאמה ומתחתה לשכות (מתחת הלשכות) האלה--המבוא⁹ (המביא) מהקדמים בכאו להנה מהחצר החיצונה¹⁰ ברחוב נדר החצר דרך הקדים אל פניהם הגורה ואל פניהם--לשכות¹¹ ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאייהן וכמושפתייהן וכפתחיהן¹² וכפתחי הלשכות אשר דרך¹³ מעלה הפתחה ועד הבית הפנימי ולחוץ ועל כל הקיר

עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האלים אחד מפה ואחד מפה

41 ויבאנו אל ההיכל וימד את האלים שיש אמות רחוב מפו וSSH אמות רחוב מפו--רחוב האהלי² ורחוב הפתחה עשר אמות וכתפות הפתחה חמיש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחוב עשרים אמה³ וובא לפניהם וימד איל הפתחה שתים אמות והפתחה שש אמות ורחוב הפתחה שבע אמות⁴ וימד את ארכו עשרים אמה ורחוב עשרים אמה-- אל פניהם ההיכל ויאמר אליו זה קדרה קדרה⁵ וימד קיר הבית שש אמות ורחוב הצלע ארבע אמות סביר סביר לבית--סביר⁶ וחלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעים ובאות בקירות אשר לבית לצלעות סביר סביר--להוות אחוזים ולא יהו אחוזים בקירות הבית ורחובה ונסבה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביר סביר לבית-- על כן רחוב לבית למעלה וכן התהנותה עליה על העלונה לתיכונה⁸ וראיתי לבית גבה סביר סביר מיסודות (מוסדות) הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה⁹ רחוב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמיש אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לבית¹⁰ ובין הלשכות רחוב עשרים אמה סביר לבית--סביר סביר ופתח הצלע למנח--פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדром ורחוב מוקם המנה פאת דרך הים סביר¹² והבניין אשר אל פניהם הגורה פאת דרך הים רחוב שבעים אמה וקירות הבניין חמיש אמות רחוב סביר סביר וארכו תשעים אמה¹³ ומדוד את הבית ארך מאה אמה אמה והגורה והבניה וקורותיה ארך מאה אמה¹⁴ ורחוב פניהם הבית והגורה לקדרים מאה אמה ומדוד ארך הבניין אל פניהם הגורה אשר על אחריה ואתיקיה (אתיקיה) מפו ומפו--מאה אמה וhhh הפניימי ואלמי החצר¹⁶ הפסים והחולנים האטמות והאתיקים סביר לשלהם נדר הסף שחויף עץ סביר סביר והארץ עד החלונות והחלונות מכוסות¹⁷ על מעלה הפתחה ועד הבית הפנימי ולחוץ ועל כל הקיר

את הבית ויכלמו מעוניותיהם ומודדו את תכניות ¹¹ ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותוכנותו ומוצאיו וmobatio וככל צורתו ואת כל החקתו וככל תורתו הודיעו אותם וכותב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל החקתו-ועשו אותם ¹² זאת תורה הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים-הנה זאת תורה הבית ¹³ ואלה מדרות המזבח באמות אמתה אמתה וטפה וחיק האמתה ואמתה רחוב גובלה אל שפתה סביב זרת האחד וזה נב המזבח ¹⁴ ומחיק הארץ עד העוזרה התתונה שתים אמות ורחב אמתה אחת ומהעוזרה הקטנה עד העוזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמתה ¹⁵ וההראל ארבע אמות ומהאראל ולמעלה הקרנות ארבע ¹⁶ וההראל ¹⁷ שתים עשרה ארך בשתיים עשרה רחוב רביע אל ארבעת רביעיו וזהעוזרה ארבע עשרה ארך באربع עשרה רחוב אל ארבעת רביעיה והגבול סביב אותה חצי האמתה והחיק לה אמתה סביב ומעלהתו פנות קדמים ¹⁸ ויאמר אליו בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקוק המזבח ביום העשותו--להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם ¹⁹ ונתחה אל הכהנים הלוים אשר הם מזורע צדוק הכהנים אליהם אמר אדני יהוה--לשרתני פר בן בקר לחטאת ²⁰ ולקחת מדרמו ונתחה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העוזרה ואל הגבול סביב וחטאתו אותו וכפרתתו ²¹ ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מוחץ למקדש ²² ובבום השני תקריב שער עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר ²³ בכלתו מהטה-תקריב פר בן בקר תמים ואיל מנ הצאן תמים ²⁴ והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מליח והעלו אותם עליה ליהוה ²⁵ שבעת ימים תעשה שער חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מנ הצאן תמים יעשו ²⁶ שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידו ²⁷ ויכללו את הימים והיה ביום השmini ותלאה יעשו הכהנים על המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורצאתך אתכם

אם אדני יהוה

הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבואן ²⁸ ויאמר אליו לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פניו הנורה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם ניחו קדשי הקדשים והמנהה והחטא והאש-כי המקום קדש ²⁹ בכאם הכהנים ולא יצא מהקדש אל ה策ר החיזונה ושם ניחו בנדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו (ולבשו) בנדיהם אחרים וקרבו אל אשר לעם ³⁰ וכלה את מדרות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומזרדו סביב סביב ³¹ מדר רוח הקדים בקנה המדה-חמש אמות (מאות) קנים בקנה המדה סביב ³² מדר רוח הצפון-חמש מאות קנים בקנה המדה סביב ³³ את רוח הדרום מדר-חמש מאות קנים בקנה המדה סביב ³⁴ סביב אל רוח הים מדר חמיש מאות קנים בקנה המדה ³⁵ לאربع רוחות מזרדו חומה לו סביב סביב-ארך חמיש מאות ורחב חמיש מאות להבדיל בין הקדש להל

43 וילכני אל השער--שער אשר פנה דרך הקדים ² והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו קול מים רבים והארץ האירה מכבדו ³ וכמראה המראה אשר ראיו כמראה אשר ראיו בכאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיו אל נהר כבר ואפל אל פני ⁴ וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים ⁵ ותשאני רוח-ותבאני אל ה策ר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית ⁶ ואשמע מדבר אליו מהביה ואיש היה עמד אצלי ⁷ ויאמר אליו בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכנ שבחוק בני ישראל לעולם ולא יטמא עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזונותם ובפנרי מלכיהם במותם ⁸ בחתם סוף את ספרי ומזוחם אצל מזוחתי ותקיר ביני וביניהם וטמאו את שם קדשי בתוועותם אשר עשו ואכל אתם באפי ⁹ עתה ירחקו את זנותם ובפנרי מלכיהם--מןנו ושכני תחוכם לעולם ¹⁰ אתה בן אדם הנר את בית ישראל

ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשורתם בשעריו החצר הפנימית וביתה ¹⁸ פארו פשתים יהיו על ראשם ומוכנסו פשתים יהיו על מגניהם לא יתגנו בו ביזע ¹⁹ ובצאתם אל החצר החיצונית אל החצר החיצונית אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם גם והנינו אותם בלבשת הקדר ולבשו בגדים אחרים ולא יקדרו את העם בגדיהם ²⁰ וראשם לא יגלו ולא יפרע לא ישלהו כסום יכסמו את ראשיהם ²¹ ווין לא ישתו כל כהן בכוام אל החצר הפנימית ²² ואלמנה גנושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מורה בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכחן יקחו ²³ ואת עמי ירו בין קדר שלח ובין טנא לטהור יודעם ²⁴ ועל ריב המה יעדמו לשפט (למשפט) -- במשפטו ושפטו (ישפטו) ואת תורה ואת חקתי בכל מועד ישרמו ואת שבתו יקדרו ²⁵ ואל מטה אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היה לאיש -- יטמא ²⁶ ואחריו טהרותו -- שבעת ימים יספרו לו ²⁷ ובאים באו אל הקדר אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו -- נאם אדני יהוה ²⁸ והיתה להם לנחלה אני נחלהם ואזהה לא תנתנו להם בישראל -- אני אחוזם ²⁹ המנחה והחטאתי והאשם המה יאכלום וככל חרם בישראל להם יהיה ³⁰ וראשית כל בכורי כל וככל תרומה כל מכל תרומותיכם -- לכהנים יהיה וראשות ערשותיכם תנתנו לכהן להנין ברכה אל ביך ³¹ כל נבלה וטרפה מן העופר ומן הבהמה -- לא יאכלו הכהנים

45 וכחפיכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדר משן הארץ -- ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדר הוא בכל גבולה סביב ² יהוה מזה אל הקדר חמיש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב ³ ומון המדה הזאת תמוד ארך חמיש (חמשה) ועשרים אלף ורחב עשרה אלפיים וכו יהוה המקדש קדר קדרים ⁴ קדר משן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהוה הקדבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש

ושב אני דרך שער המקדש החיצון הפנה קדרים והוא סגורה ² ויאמר אל יהוה השער הזה סגורה יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו -- כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגורה ³ את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול (לאכל) להם -- לפני יהוה מדרך אלום השער יבוא ומדרכו יצא ⁴ ויביאני דרך שער הצפון אל פניהם וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פניהם ויאמר אליו יהוה בן אדם שם לך וראה בעיניך ובאזוריך שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקוקה בית יהוה וכל תורה ושםת לך מבוא הבית בכל מוצאי המקדש ⁶ ואמרת אל מריו אל בית ישראל כי אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית ישראל ⁷ בהבאים בני נכר ערלי לב וערליبشر להיות במקדש לחללו את ביתך -- בחקיריכם את לחמי הלב ודם ויפרו את בריתו אל כל תועבותיכם ⁸ ולא שמרתם משמרת קדשי והשימונן לשמרי משמרתי במקדש -- לכם ⁹ כי אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשער לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר -- אשר בתוכם בני ישראל ¹⁰ כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בחתונות ישראל אשר תעו מעלי אחריו גלויהם ונשאו עונם ¹¹ וזהו במקדש משרתים פקדות אל שער הבית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העולה ואת הזבח לעם ומה יעדמו לפניהם לשרתם ¹² יعن אשר ישרתו אותם לפני גלויהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם ¹³ ולא ינשו אליו לכהן ולנשא על כל קדרי אל קדרי הקדרים ונשאו כל מחתם ותועבותם אשר עשו ¹⁴ ונתתי אותם שמרי משמרת הבית -- לכל עבדתו וכל אשר יעשה בו ¹⁵ והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בחתונות בני ישראל מעלי -- המה יקרבו אליו לשרגני ועמדו לפני להקריב ליב לבם -- נאם אדני יהוה ¹⁶ המה יבוא אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני -- לשרתני ושמרו את משמרתי ¹⁷ והיה בכוام אל שער החצר הפנימית בגד פשתים

בעדו ובעד כל עם הארץ--פר חטא²³ ושבעת ימי החג יעשה עללה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמים ליום שבעת הימים וחטא שער עזם ליום 24 ומנהה איפה לפר ואיפה לאיל--יעשה ושם הין לאיפה²⁵ בשבעי בחמזה עשר יום לחדר בבחן יעשה כללה שבעת הימים כחטא כעלה וכמנחה וכשמן 46 כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדמים יהוה סנור שת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדר יפתח² ובא הנשיא דרך אלם השער מחוץ ועמד על מזוזות השער ועשה הכהנים את עלתו ואת שלמו והשתהווה על מפתח השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב³ והשתהוו עם הארץ פתח השער ההורא בשבתו ובחדרים--לפני יהוה⁴ והעליה אשר יקרב הנשיא⁵ יהוה ביום השבת ששה כבשים תמים--ויאל תמים⁶ ומנהה איפה לאיל ולכבשים מנהה מטה ידו ושם הין לאיפה⁶ וביום החדר פר בן בקר תמים ושתה כבשים ואיל תמים יהו⁷ ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיגן ידו ושם הין לאיפה⁸ ובבוא הנשיא--דרך אלם השער יבוא וברכו יצא⁹ ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפון להשתהות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער צפון לארון תשרי צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו--כי נכחו יצאו (יצא)¹⁰ והנשיא--בתוכם בבאים יבוא ובצאתם יצאו ובוחנים ובמועדים תהיה המנהה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מטה ידו ושם הין לאיפה¹¹ וכי יעשה הנשיא נדבה עללה או שלמים נדבה שער החדר וליהוה נדבה עללה או שלמים נדבה את יהוה ופתח לו את השער הפנה קרים ועשה את עלתו ואת שלמו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסנור את השער אחריו יצאו¹² וככש בן שנות הימים תעשה עללה ליום--ליהוה בבקר בבקר ששות איפה ושם שליישת העשה עללו בבקר בבקר ששות איפה ושם שליישת הין לרס את הסלת מנהה ליהוה--חיקות עולם תמיד ועשו (יעשו) את הכבש ואת המנהה ואת השמן בבקר בבקר עללה תמיד¹³ כה אמר אדני יהוה למקדש ווחמזה ועשרים אלף ארך ועשרה אלף רחוב יהוה (והיה) לליום משרדי הבית להם לאחוה-עשרים לשכת⁶ ואחוה העיר תנתנו חמשת אלף רחוב וארכח חמשה ועשרים אלף לעמota תרומת הקדרש-לכל בית ישראל יהיה⁷ ולנשא מזוה ומזה לתרומה הקדרש ולאחוה העיר אל פנוי תרומות הקדרש ואל פנוי אחות העיר מפאות ימה ומפאות קדימה וארכח לעמota אחד החלקים מגובלים אל גבול קרים⁸ לארץ יהוה לו לאחוה בישראל ולא יוננו עוד נשאי את עמי הארץ יתנו לבית ישראל לשכתים⁹ כה אמר אדני יהוה רב לכמ נשייא¹⁰ ישראל--חמס וشد הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשיהם מעל עמי נאם אדני יהוה¹¹ מאוני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכמ¹¹ האיפה והבת תבן אחד יהיה--לשאת מעשר החמר הבת ועתירת החמר האיפה אל החמר היהיה מתכנתו¹² והשקל עשרים נרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל--המנה היהיה לכמ¹³ זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מוחמר החטים ושותיהם האיפה מוחמר השערם¹⁴ וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר--עתירת הבתים חמר כי עשרה הבתים חמר¹⁵ ושה אחת מן הצאן מן המאטים ממשקה ישראל למנה ולעללה ולשלמים--לכפר עליהם נאם אדני יהוה¹⁶ כל העם הארץ יהיו אל התרומה זאת לנשיא בישראל¹⁷ ועל התשיאות יהוה העולות והמנחה והנס בבחנים ובחדשים ובשבתו בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטא את המנהה ואת העולה ואת השלמים לכפר بعد בית ישראל¹⁸ כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדר תקח פר בן בקר תמים וחטא את המקדש¹⁹ ולקח הכהן מדם החטא ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העוזה למזבח ועל מזוזות--שער החצר הפנימית²⁰ וכן תעשה בשבתו בחדר מאיש שנה ומפטוי וכפרתם את הבית²¹ בראשון בארבעה עשר יום לחדר יהוה לכמ הפסח חג--שבועות ימים מצות יאכל²² ועשה הנשיא ביום ההוא

וירפאו וחיו- כל אשר יבוא שמה הנהחל ¹⁰ והיה יעמדו (עמדו) עליו דוגנים מעין גדי ועד עין עגלים- משטו לחרמים יהיו למין תהיה דוגמת כדרת הים הנדול רכה מאד ¹¹ בצאתו ונכאיו ולא ירפאו למלה נתנו ¹² ועל הנהחל יעלה על שפטו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עליו ולא יתם פריו לחדריו יברך- כי מימייו מן המקדש הנה יוצאים והיו (והיה) פריו למאכל ועליה לתרופה ¹³ כה אמר אדרני יהוה נה נובל אשר תנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל- יוסף חבלים ¹⁴ ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתחה לאבותיכם ונפלת הארץ הזאת לכם- הנהלה ¹⁵ וזה נובל הארץ לפאת צפונה מן הים הנהול הדרך חתלן- לבוא צדרה ¹⁶ חמות ברותה סברים אשר בין נובל دمشق ובין נובל חמת ה策ר התיכון אשר אל נובל חורן ¹⁷ וזה נובל הים ה策ר עינון נובל دمشق וצפון צפונה ונובל חמת ואת פאת צפון ¹⁸ ופאת קדרים מבין חורן ובין دمشق ובין הנלעד ובין ארץ ישראל הירדן- מנובל על הים הדרומי תמדו ואת פאת קדרימה ¹⁹ ופאת נגב תימנה מתומר עד מי מריבות קדרש נהלה אל הים הנהול ואת פאת תימנה נגב ²⁰ ופאת ים הים הנדול מגובל עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים ²¹ ווחלקתם את הארץ הזאת לכם- לשבטי ישראל ²² והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהנרים הנרים בתוככם אשר הולדו בנים בתוככם והיו לכם כאורה בבני ישראל- אתם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל ²³ והיה שבט אשר נר הנגר אותו- שם תנחו נחלתו נאם אדרני יהוה

48 ואלה שמות השבטים מקצת צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת ה策ר עינון נובל دمشق צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדרים ים דן אחד ² ועל נובל דן מפאת קדרים עד פאת ימה- אשר אחד ³ ועל נובל אשר מפאת קדרימה ועד פאת ימה- נפתלי אחד ⁴ ועל נובל נפתלי מפאת קדרמה עד פאת ימה- מנשה אחד ⁵ ועל נובל מנשה מפאת קדרמה עד פאת ימה-

כ噫 תון הנשיה מותנה לאיש מבנו- נחלתו היא לבניו תהיה אחותם היא בנחלה ⁶ וכויו תון מותנה מנהלהו לאחד מעבריו- והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיה אך נחלתו- בניו להם תהיה ⁸ ולא יקח הנשיה מנהלת העם להונתם מאחותם- מאחותו ינהל את בניו למען אשר לא יפיצו עמי איש מאחותו ⁹ ויביאני מבוא אשר על כהף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם (בירכתים) ימה ²⁰ ויאמר אליו- זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטא אשר יאפו את המנהה לבתו הוציא אל הח策ר החיזונה לקדש את העם ²¹ וויצוاني אל הח策ר החיזונה ויעברני אל ארבעת מקצתו ה策ר והנה הח策ר במקצע ה策ר ח策ר במקצע ה策ר ²² באربعת מקצתו ה策ר ה策רות- ארבעים ארך ושלשים רחוב מדרה אחת לאربعת מקצתו ²³ וטיר סביב בהם סביב לאربعם וממשלות עשו מתחת הטירות סביב ²⁴ ויאמר אליו אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם

47 ויבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפטן הבית קדרימה כי פנו הבית קדרים והמים ירדם מותחה מכתף הבית הימנית מנגב למזבח ² וויצוاني דרך שער צפונה ויבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדרים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית בזאת איש קדרים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים ⁴ וימד אלף ויעברני במים מים ברכלים וימד אלף ויעברני מי מתנים ⁵ וימד אלף- נחל אשר לא אוכל לעבר כי נאו המים מי שענו נחל אשר לא יער כי הראות בן אדם וילכני ישבני שפת הנהול ⁷ בשובני- והנה אל שפת הנהול עץ רב מאד מזה ומזה ⁸ ויאמר אליו המים האלה יוצאים אל הגליל הדרומי וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפא המים ⁹ והיה כל נפש היה אשר ישראץ אל כל אשר יבוא שם נהלים היה והיה הרגה הרבה מאד כי באו שמה המים האלה

נbole ימה לעמת חלקיים לנשיה והיתה תרומה הקדש ומקדש הבית בתוכה ²² ומאהות הלוים ומאותה העיר בתוך אשר לנשיה היה בין נbold יהודה ובין נbold בנימן--לנשיה היה ²³ יותר השבטים מפת קדרימה עד פאת ימה בנימן אחד ²⁴ ועל נbold בנימן מפת קדרימה עד פאת ימה--שמעון אחד ²⁵ ועל נbold שמעון מפת קדרימה עד פאת ימה--יששכר אחד ²⁶ ועל נbold יששכר מפת קדרימה עד פאת ימה--זבולון אחד ²⁷ ועל נbold זבולון מפת קדרימה עד פאת ימה--נ"ד אחד ²⁸ ועל נbold נ"ד אל פאת נגב תימנה והיה נbold מתמור מי מריבת קדרש נחללה על הים הנדרול ²⁹ זאת הארץ-- אשר תפילו מנהלה לשבטי ישראל ואלה מחלקום-- נאם אדרני יהוה ³⁰ ואלה תוצאת העיר מפת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה ³¹ ושעריה העיר על שמות שבטי ישראל שלשים שלושה צפונה--שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד ³² ואל פאת קדרימה החמש מאות וארבעת אלפים ושעריהם שלשה--ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד ³³ ופת נגב החמש מאות וארבעת אלפים מדה ושעריהם שלשה--שער שמעון אחד שער ייששכר אחד שער זבולון אחד ³⁴ פאת ימה החמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה--שער נ"ד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד ³⁵ סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה

אפרים אחד ⁶ ועל נbold אפרים מפת קדים ועד פאת ימה--ראובן אחד ⁷ ועל נbold ראובן מפת קדים עד פאת ימה--יהודה אחד ⁸ ועל נbold יהודה מפת קדים עד פאת ימה--תיהה תרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחוב וארכך כאחד החלקיים מפת קדרימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו ⁹ מפת קדרימה אשר תרימו לדוחה--ארך חמשה ועשרים אלף רוחב שרת אלפים ¹⁰ וללאה תהיה תרומה הדרש לכהנים--צפונה חמשה ועשרים אלף ימה רחוב עשרה אלףים וקדימה רחוב עשרה אלףים ונגה ארך חמשה ועשרים אלף והוא מקדש יהוה בתוכו ¹¹ לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי-- אשר לא תעוז בתאות בני ישראל כאשר תעוז הלוים ¹² והיתה להם תרומה מתרומה הארץ קדרש קדשים-- אל נbold הלוים ¹³ ותלוים לעמת נbold הכהנים חמשה ועשרים אלף רחוב עשרה אלףים כל ארך חמשה ועשרים אלף רחוב עשרה אלףים ¹⁴ ולא ימכו ממנה ולא ימיר ולא יעבור (יעבר)--ראשית הארץ כי קדרש ליהוה ¹⁵ וחתמת אלף הנותר ברחוב על פני חמשה ועשרים אלף--חל הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה ¹⁶ ואלה מדותיה-- פאת צפון החמש מאות וארבעת אלף ופת נגב חמש מאות וארבעת אלף ופת קדים חמש מאות וארבעת אלף ופת ימה חמש מאות וארבעת אלף ¹⁷ וזהו מגרש לעיר--צפונה חמשים ומאותים ונגה חמשים ומאותים וקדימה חמשים ומאותים ימה רחוב עשרה אלףים קדרימה ועתה תבאותה ללחם לעבדיו לעמת תרומה הקדש רחוב עשרה אלףים ימה והיה הקדרש עשרה אלףים קדרימה ועתה תבאותה ללחם לעבדיו בעיר ¹⁹ וההעדר העיר--יעבדו מכל שבטי ישראל כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רבעית תרימו את תרומה הקדש אל אחות העיר ²¹ והנותר לנשיה מזויה ומזויה לתרומה הקדש ולאחות העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד נbold קדרימה ימה על פני חמשה ועשרים אלף על

ולכן אשוב--ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלאתי צמורי ופשתי לכטוטה את ערותה ¹⁰ ועתה אגלה את נבלתה לעני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי ¹¹ והשכתי כל משושה חנה חדשה ושבתה-- וכל מועודה ¹² והשمتו נפנה והאנחה אשר אמרה ואכלתם חותת השדה ¹³ ופקדרו עליה את ימי הבעלים אשר תקטר להם ותעד נומה וחליתה ותלך אחריו מאהביבה ואתי שכחה נאם יהוה ¹⁴ לכן הנה אנכי מפתחיה והלכתייה המדרבר ודרברתי על לבה ¹⁵ ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכוור לפתח תקווה עננה שמה כינוי נעריה וכיוום עלהה מארץ מצרים ¹⁶ והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי איש ולא תקראי לי עוד בעלי ¹⁷ ווהסרתי את שמות הבעלים מפה ולא יזכרנו עוד בשם ¹⁸ וכרכתי להם ברית ביום ההוא עם חיות השדה ועם עופ השמים ורמש הארץ וקשת וחרב ומלחה מהשבור מן הארץ והשכבותם לבטה ¹⁹ ואדרשתיך לי לעולם ואדרשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים ²⁰ ואדרשתיך לי באמונה וידעת את יהוה ²¹ והיה ביום ההוא עננה נאם יהוה--עננה את השמים והם יענו את הארץ ²² והארץ תעננה את הדרן ואת התירוש ואת היצחר והם יענו את יזרעאל ²³ וורעתיה לי בארץ ורחתמי את לא רחמה ואמרתי לא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי

3 **ויאמר יהוה אליו** עוד לך אהב אשה אהבתך רע ומנאפת אהבתך יהוה את בני ישראל והם פנים אליהם אחרים ואהבי אישיש ענבים ² ואכרצה לי בחמשה עשר כסף וחומר שערומים ולתק שערים ³ ואמר אליה ימים רבים תשבי לי--לא תוני ולא תהיי לאיש נום אני אליך ⁴ כי ימים רבים ישבו בני ישראל--אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבח ואין אפוד ותרפים ⁵ ואחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אליהם ואת דוד מלכם ופחודו אל יהוה ואל טבו באחרית הימים

1 **דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה** יותם אחו יחזקיה מלכ' יהודה--ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל ² תחולת דבר יהוה בהשע ויאמר יהוה אל הושע לך אש זוננים וילד' גוננים--כי זנה תזנה הארץ מאחריו יהוה ³ וילך ויקח את גמר בת דבלים ותחר ותלד לו בן ⁴ ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקרתי את דמי יזרעאל על בית יהוא והשכתי מלכות בית ישראל ⁵ והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל ⁶ ותחר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסף עוד ארחם את בית ישראל--כי נושא אשא להם ⁷ ואת בית יהודא ארחם והושעטים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוטים ובפרשים ⁸ ותגמל את לא רחמה ותחר ותלד בן ⁹ ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם ¹⁰ והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי בונקציו בני יהודא ובני ישראל יהדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גدول יום יזרעאל

2 **אמרו לאחים עמי ולאחותיכם רחמה** ² ריבוי **באמכם ריבוי**--כי היא לא אשתי ואנכי לא איש ותסר **זוניה מפניה** **ונאופיה** מבין שדייה ³ פן אפשיטנה ערמה--והצנחתה כיים הולדה ושותיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא ⁴ ואת בניה לא ארחם כי בני זוניות המה ⁵ כי זנחה אמת הבישת הורותם כי אמרה אלכה אחרי מאהביב נתני לחמי ומימי צמורי ופשתי שמוני וشكוי ⁶ לכן הני שך את דרכך בסירים ונדרתיך את נדרה ונתיבותיה לא תמצא ⁷ ורדפה את אהביבה ולא תשיג אהם ובקשיהם ולא תמצא אמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון--כי טוב לי או מעתה ⁸ והוא לא ידעה כי אנכי נתני לה הדרן והתירוש והיצחר וכסף הרבייתי לה וזהב עשו לבעל

7 ביהודה בנדדו כי בניהם זרים ילדו עתה יאכלם חרש את הלקיהם 8 תקעו שופר בגבעה הצטראה ברמה הריעו בית און אחריך בנימין 9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודיעתי נאמנה 10 היו שרי יהודה כמסינוי נובל עליהם אשופך כמו עברי עיר 11 שעוק אפרים רצוץ משפט כי הויאל הלך אחריו צו 12 ואני עש לאפרים וכרكب לבית יהודה 13 וירא אפרים את חלייו ויהודה את מזורי וילך אפרים אל אשוד וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם מזור 14 כי אני כshall לאפרים וככפир לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל 15 אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשנו פני בצר להם ישחרני

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאננו יך ויחבשנו 2 ויחינו מימים ביום השלישי יקמננו ונחיה לפניו 3 ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשר נכון מצאו ויבואו כנסם לנו כמלוקש יודה ארץ 4 מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדם כען בקר וכטול משכחים הילך 5 על קו החצתי בנבאים--הרבנות אמרפי פי ומשפטיך אור יצא 6 כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אליהם מעלות 7 והמה כadam עברו בריתם שם בנדדו כי 8 גלעד קריית פועל און--עקבה מדם 9 וכחכי איש גדוריהם חבר כהנים דרך ירצה שכמה כי זמה עשו 10 בבביה ישראל ראיות שעריריה (שערוריה) שם זנות לאפרים נטמא ישראל 11 נם יהודה שתקציר לך בשובי שבות עמי

7 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון-- כי פעלנו שקר ונגב יבוא פשע נדור בחוץ 2 ובלי יאמרו ללבכם כל רעתם וכדרתי עתה סבבום מעלייהם ננד פני היו 3 ברעתם ישמחו מלך ובכחיהם שרים 4 כלם מנאים--כמו תנויר בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בזק עד חמץתו 5 يوم מלכנו החלו שרים חמת מין משך ידו את צציהם 6 כי קרכו כתנויר לכם בארכם כל הלילה ישן אפהם--בקר הוא בערakash להבה 7 כלם יחמו כתנויר ואכלו את שפטיהם כל

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם ישבי הארץ--כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אליהם בארץ 2 אלה וכחש ורצת ונגב ונארך פרצוי ורמים בדים נגעו 3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחתה השדה ובכעוף השמים ונוג דני הים יאספו 4 אך איש אל ירב ואיל יוכח איש ועמך כמריבבי כהן 5 וכשלת היום וכשל נם נביא עמד לילה ודמיות אמריך 6 נדרמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מasta אשכח בניך נם אני 7 כרבים כן חטאנו ל' כבודם בקהלון שטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו 9 והיה אמריך 8 חטאנו עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו כעם ככהן ופקחתי עליו דרכיו ומעליו אשיב לו 10 ואכלו ולא ישבעו ההנו ולא יפרצטו כי את יהוה עזבו לשמר 11 זנות ויין ותירוש יקח ל' 12 עמי בעזינו ישאל ומכלו יגיד לו כי רוח זונות התעה ויזנו מתחת אלהיהם 13 על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תונינה בנותיכם וכלוותיכם תנאפה 14 לא אפקוד על בנותיכם כי תזינה ועל כלותיכם כי תנאפה--כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקרשות יזבחו ועם לא יבין ילבט 15 אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הנלול ואל העלו בית און ואל השבעו כי יהוה כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחוב 17 חבור עצבים אפרים הנח לו 18 סר סbam הונה הוננו אהבו הבו קלון מנניה 19 צרר רוח אותה בכנעפה ויבשו מזבחות

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו--כי לכם המשפט כי פח הירם למצופה ורשת פרושה על תבור 2 ושהת השדים העמיקו ואני מוסר לכלים 3 אני ידעתו אפרים וישראל לא נכח ממוני כי עתה הזנינה אפרים נטמא ישראל 4 לא יתנו מעלייהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו 5 ווננה נאון ישראל בפנוי וישראל ואפרים ייכלו בעונם--כשל נם יהודה עם 6 בזאנם ובבקרים יילכו לבקש את יהוה--ולא ימצאו חלץ מהם

מלויכיהם נפלו אין קרא בהם אליו **8** אפרים בעמים הוא תובולל אפרים היה ענה בלב הפה **9** אכלו זרים כהו והוא לא ידע נם שיבח ורקה בו והוא לא ידע **10** ענה נאנו ישראל בפנוי ולא שבו אל יהוה אלהים ולא בקשו בכל זאת **11** ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלו **12** כאשר ילכו אפרושים עליהם רשות-כעוף השמיים אורדים אסירים כשמע לערתם **13** אויהם כי נדרו מני שד להם כי פשעו כי ואנכי אפרם-והמה דברו עלי כובים **14** ולא עקו אליו בלבם כי ייללו על משכבותם על דן ותירוש יתנורדו יסרו כי **15** ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי ושבו רע **16** ישבו לא על הוי כקשת רמיה-יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעם הארץ מצרים

8 אל חך שפר נשר על בית יהוה-יען עברו ברויתו ועל תורה פשעו **2** לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל **3** זנוח ישראל טוב אויב ירדפו **4** הם המליכו ולא מני השרו ולא ידעתם כספם וזהם עשו להם עצבים למען יכרת **5** זנוח גנך שמרון חרדה אפי בסعد מתי לא יוכלו נקין **6** כי מישראל והוא-חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהוה גנול שמרון **7** כי רוח יזרעו וסופה יקצדו כמה אין לו צמה בלבו יעשה קמה-אולי עשה זרים יבלעהו **8** נבלע ישראל עתה היו בנים כליל אין חפץ בו **9** כי מהה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים **10** נם כי יתנו בנים עתה אקצתם ויחלו מעט ממשא מלך שרים **11** כי הרבה אפרים מזבחות לחטא היו לו מזבחות לחטא **12** אכחוב (אכחב) לוי-רבו (רב) תורה כמו זבח הבהבי יזבחו בשר ויאכלו- יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאיהם- מהה מצרים ישבו **14** וישכח ישראל את עשו ייבן היכלות יהודה הרבה ערים בצרות ושלחתו אש בעריו ואכלת ארמניה

10 נפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפניו הרבה למזבחות- כתוב לארצו היטיבו מצבות **2** חלק לכם עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו מצבות **3** כי עתה יעשה לנו **4** דברו דברים אלו את יהוה והמלך מה יעשה לנו שמרון עת תלמי שדי שוא כרת בירת ופרח בראש משפט על תלמי שדי לעגלוות בית און יגورو שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו גינלו-על כבודו כי גליה ממנה **6** נם אותו לאשור יובל מנהה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו **7** נדמה שמרון מלכה רקצף על פניו מים **8** ונשמדו במות און חטא ישראל- קוין ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו

ויתחנן לו בית אל ימצאו ושם ידבר עמו ⁵ ויהוה אלהי הצבאות-יהוה זכרו ⁶ ואתה באלהיך תשוב חסר ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד ⁷ וכן בידיו מאוני מרמה--לעשות אהב ⁸ ויאמר אפרים-אך עשרתי מצאתו און לוי כל גנייע לא ימצא לי עון אשר חטא ⁹ ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באלהלים כי מי מועעד ¹⁰ וודברתוי על הנבאים ואני חzon הרביהו ובירד הנבאים אדרמה ¹¹ אם נלעד און אך שוא היו בinalg שלורים זבחו נם מזבחותם נללים על תלמי שדי ¹² ויבראח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאה שמר ¹³ ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר ¹⁴ הצעים אפרים תמרורים ורמי עלייו יטוש וחרפתו ישיב לו אדרנו

ולגבעות נפלו עליו ¹⁵ מימי הגבעה חטאתי ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עלוה ¹⁶ באותי אסרים ואספו עליהם עמים באסרים לשתי עיניהם (עונותם) ¹⁷ ואפרים ענלה מלמה אהבתו לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב ¹⁸ זודו לכם לזכקה קצרו לפי חסד נרו לכם ניר ועת לדודש את יהוה עד יבוא וירדה צדק لكم ¹⁹ חרשתם רשות עלתה קצתרם אכלתם פרי כחש-כי בחתה בדרכך ברב נבוריך ²⁰ וקאמ שאון בעמק וכל מבציך יושד כשר שלמן בית ארבל ביום מלחמה אם על בנים רטהה ככח עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נרמה נרמה מלך ישראל

13 דבר אפרים רתת נשא הו בא婢אל ויאשם בבעל יומת ² ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתובנים עצבים מעשה חרשים כליה להם הם אמרים זבחו אדם עגילים ישكون ³ಲֹכֶן יְהוָה כָּנָן בְּקֶר וכתל משכבים הלהך כמיין יסער מנון וכעשן מארבה ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תרע ומושיע אין בליך ⁵ אני ידעתיך במדבר- הארץ תלאות ⁶ כמרעתם וישבעו-שבעו וירם لكم על כן שכחוני ⁷ ואהיו להם כמו שלל-כנמר על דרך אשור ⁸ אפניהם כרב שכול ואקרע סגור לכם ואכלם שם כלביה חית השדה תבקעם ⁹ שחתך ישראל כי בי בעורך ¹⁰ אהי מלךך אפוא ויושעך בכל עיריך ושפתייך--אשר אמרת תה לי מלך ושרים ¹¹ אתך לך מלך באפי ואכח בעברתי ¹² צדרור עון אפרים צפונה חטאתו ¹³ חבלו يولדה יבוא לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמוד במשבר בנים ¹⁴ מיד שאל אפרdem ממות אנהלם אהי דבריך מות אהי קטבר שאול--נחם יסתה מעני (sheol h7585) ¹⁵ כי הוא בין אחים יפראי יבוא קדמים רוח יהוה מדבר עליה ויבוש מקורו ויחרב מעינו--הוא ישסה אוזח כל כליה חמדה ¹⁶ חאש שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו-- עליהם ירטשו והריותו יבקעו

11 כי נער ישראל ואהבו וממצרים קראתי לבני קראו להם כן הלו מפניהם--לבעלים זיבחו ולפסלים יקטרון ³ ואנכי תרנلتוי לאפרים קחם על בעבותה אהבה ואהיה להם כמרימי על כל לחייהם ואט אליו אוכיל ⁵ לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב ⁶ וחללה חרב בעריו וכלהה בדיו ואכללה-מעצחותם ⁷ ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו-יחד לא ירומם ⁸ איך אנתך אפרים אמגנד ישראל--איך אנתך כאדמה אשימך כצבאים נהפק עלי לבי ייחד נכמרנו נחומי ⁹ לא עשה חרוןafi לא אשוב לשחת אפרים כי אל אני ולא איש- בקרברך קדוש ולא אבוא בעיר ¹⁰ אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים ¹¹ יחרדו צפורה מצרים וכיונה מארץ אשור והושתויים על בתיהם נאם יהוה ¹² סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן **12** אפרים רעה רוח ורדף קדים-כל היום כוב וshed ירבה ובריות עם אשור יכרתו ושמנן למצרים יובל ² וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכו מעלליו ישיב לו ³ בבטן יעקב את אתיו ובאנו שרה את אלהים ⁴ וישראל אל מלך וכל בכח

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך
2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל
תsha עון וכח טוב ונשלמה פרים שפתינו 3 אשור
לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו
למיעשה ידינו-אשר ברך ירחם יותם 4 ארפא מושובתם-
אהבם נרבה כי שב אפי ממןנו 5 יהיה קטל לישראל
ירחה כושנה ויך שרשיו לבנון 6 ילכו נקוטו יהו
cowith הדרו וריח לו לבנון 7 ישבו ישבו בצלו יהיו
דגן ויפרחו כנפן זכרו כיין לבנון 8 אפרים מה לי עוד
לעכבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן--ממני
פריך נמצא 9 מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים
דרכי יהוה וצדקים ילבו בהם ופשעים יכשלו בהם

כనן עדין הארץ לפניו ואחריו מדבר שמנה גם פליטה לא הייתה לא ⁴ כמראה סוטים מראשו וכפזרים כן ירוצין ⁵ וככל מרכיבות על ראשם הרים ירקרון-
ככל להב אש אכלת קש עם עצם ערוך מלחה ⁶ מפניהם ויחיל עמים כל פנים קבצו פארור ⁷ כנוראים רצון ⁸aganesh malchama יعلו חומה ואיש ברכיו ילכון ולא יעטן ארחותם ⁸ ואיש אחדו לא יבחן גבר במלתו ילכון ובעד השלח יפלול לא יבצעו ⁹ בעיר שקו בחומה ירצון--בבזים יعلו بعد החלונים יבוא כנbig ¹⁰ לפניו רגזה ארץ רשות שמיים שם וירח קדרו וכוכבים אספו נחם ¹¹ ויווה נתן קולו לפני חילו--
כى רב מאד מהנהו כי עצום עשה דברו כי גודל יומ יהוה ונורא מאד ומוי ייכלנו ¹² וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבם ובצום ובבכי ובמספר ¹³ וקרעו לבבם ואל בנדיכם ושבו אל יהוה אלהיכם כי חנון וرحمו הוא--ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ¹⁴ מי יודע ישוב ונחם והשair אחריו ברכה--
מנחה ונסך ליהוה אלהיכם ¹⁵ תקעו שופר בציון קדרו צום קראו עצרה ¹⁶ אספו עם קדרו קהיל קבצו זקנים--אספו עלולים וינקי שדים יצא חתן מחרדו וכלה מחפתה ¹⁷ בין האולם ולמושב יבכו הכהנים משרתז יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ועל תן נחלך לחרפה למשל בם נוים--למה יאמרו בעמים גדר עינינו אכל נכרת מבות אל הינו שמה וניל ¹⁷ ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדן והтирוש והיצחר ושבעתם אותו ולא את אהכם עוד חרפה בנים ²⁰ ואת הצפוני ארכיק מעלייכם והדחתיו אל ארץ ציה ושםה--את פנוי אל הים הקדמוני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו--כי הנדייל לעשות ²¹ אל תיראי ארמה גולי ושםיו כי הנדייל יהוה לעשות ²² אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עז נשא פריו ana נפנ נתנו חילם ²³ ובני ציון גילו ושםחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ווורד لكم נשם מורה ומלוקש--בראשון ²⁴ ומלא הנרגנות בר והשיקו היקבים תירוש שני דור ודור ³ לפניו אכלת אש ואחריו תלהת להבה

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתאל ² שמעו זאת הוקנים והאוינו כל יושבי הארץ הייתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם ³ עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר ⁴ יתר הנום אכל הארץ והיתר הארץ אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל ⁵ הקייצו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם ⁶ כי נוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שני שני אריה ומotalעת לביא לו שם נפני לשמה והאנתי לקצפה חשפ החפה והשליך הלבינו שרינגה ⁸ אליו כבתוכלה חנרת שך על בעל נועריה ⁹ הכרת מנהה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה ¹⁰ שדר שדה אבלה אדמה כי שדר דן הוביש תירוש אמלל יצחר ¹¹ הבישו אקרים היללו כרמים על חטה ועל שערכה כי אבד קציר שדה ¹² הנפן הובישה והחנהה אמללה רמן גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו--כי הביש שwon מון בני אדם ¹³ חגרו וספדו הכהנים היללו משרתי מזבח--באו לינו בשקים משרתי אלהי כי מנע מבית אלהיכם מנהה גדר עינינו אכל נכרת מבות אל הינו שמה וניל ¹⁷ ליום כי קרוב יום יהוה וכshed משדי יבוא ¹⁶ הללו גדר עינינו אכל נכרת מבות אל הינו שמה וניל ¹⁷ עבשו פרדות תחת מגפתיהם--נסמו אצרות נהרטו מגירות כי הביש דן ¹⁸ מה נאהה בהמה נבכו עדרי בקר--כי אין מרעה להם נם עדרי הצאן נאשמו ¹⁹ אליך יהוה אקרא כי אש אכלת נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה ²⁰ נם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיק מים ואש אכלת נאות המדבר

2 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדרי--ירנו כל ישבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב ² יום השך ואפליה יום ענן וערפל כשר פרש על הרים עם רב אכלת נאות מדבר ותעל צחנתו--כי הנדייל שני דור ודור ³ לפניו אכלת אש ואחריו תלהת להבה

רבה רעתם 14 המונים המונים בעמק החרוֹץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוֹץ 15 שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם 16 ויהוה מצוין ישאג ומירושלים יתנו קולו ורעשו שמיים וארץ ויהוה ממחה לעמו ומעו לבני ישראל 17 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדרשי והיתה ירושלים קדר זורמים לא יעברו בה עוד ויהי עלי כל בשר ונכאו בנים ובנותיכם זקנים חלומות יחלמון- בחוריכם חזיות יראו 29 וגם על העברים ועל השפחו בימים ההם אשפוך את רוחו 30 ונתתי מופתים בשמיים ובארץ דם ואש ותימרות אשר שפכו דם נקיא בארץם 20 ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור 21 ונקיות דם לא נקיות יהוה שכן בציון

כאשר אמר יהוה ובשידורים אשר יהוה קרא

3 כי הנה בימים ההמה--ובעת ההיא אשר אשוב (אשיב) את שבות יהודה וירושלם 2 וקצתו את כל הנויים והורדותים אל עמק יהושפט ונשפטו עם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פורו בנים ואת ארצי חילקו 3 ואל עמי ידו נורל ויתנו הילך בזונה והילדת מכרו בין וישתו 4 גומם מה אתם לי צר וצדון וכל נלילות פלשת הנמלול אתם משלמים עלי ואם נמלים אתם עלי קל מהרה אשיב נמלכם בראשכם 5 אשר כספי זהבי לחתם ומחמי הטבים הבאתם להיכלים 6 ובני יהודה ובני ירושלים מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל נבולם 7 הני מערים--מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי נמלכם בראשכם 8 ומכרתו את בנים ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרותם לשבאים אל נוי רחוק כי יהוה דבר 9 קראו זאת בנים קדרשו מללחמה העירו הגבורים--ינשו יעלו כל אנשי המלחמה 10 כתו אתיכם להרבות ומזרתיכם לرمחים החלש יאמר גבור אני 11 עשו ובאו כל הנויים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך 12 יערו ויעלו הנויים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הנויים--מסביב 13 שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה נת--השיקו היקבים כי

cowboys אשר הילכו אביהם אחריהם ושלחתי אש ביהודה ואכללה ארמנויות ירושלים ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבו על מכרם בכסף צדיק ואכיוון בעבר נעלים ⁷ השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענויים יטו ואיש ואכיו יילכו אל הנערה למען חלל את שם קדרי ⁸ ועל בנידים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענויים ישטו בית אלהיהם ⁹ ואנכי השמדתי את האמור מפניהם אשר כנבה אדרזים נבחו וחסן הוא כאלונים ואשמד פריו ממעל ושרשו מתחת ¹⁰ ואנכי העלייתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי ¹¹ ואקים מבניכם לנביים ומבחורייכם לנוראים אין זאת בני ישראל נאם יהוה ¹² ותשקו את הנוראים יין ועל הנביים צויתם לאמר לא תגאו ¹³ הנה אנכי מעיך תחיתיכם כאשר תעיק הענלה המלאה לה עמיר ¹⁴ ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ فهو גיבור לא ימלט נפשו ¹⁵ והפש הקשת לא יעמוד وكل ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו ¹⁶ ואמץ לבו בנוראים-ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עלייכם-בני ישראל על כל המשפחה אשר העלייתי מארץ מצרים לאמר ² רק אתכם ידעתו מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם ³ הילכו שנים יהדו בלחוי אם נועדו ⁴ הושג ארים בעיר וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלחוי אם לכד ⁵ התחפל צפוף על פח הארץ ומוקש אין לה היילה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד ⁶ אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר יהוה לא עשה כי לא יעשה אדרני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביים ⁸ ארים שאג מי לא יירא אדרני יהוה דבר מי לא ייכא ⁹ השמיעו על ארמנויות באשדוז ועל ארמנויות בארץ מצרים ואמרו האספו על הררי שמרון וראו מהוימת ריבות בתוכה ועשוקים בקרבה ¹⁰ ולא ידעו עשות נכהה נאם יהוה האוצרם חמס

1 דברי עמוס אשר היה בתקופה מתוקע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל-שנתים לפני הרעש ² ואמר יהוה מציון ישאן ומירושלם יתן קולו ואכללה נאות הרעים ויבש ראש הכרמל ³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי دمشق ועל ארבעה לא אשיבו על דושם בחרצאות הכרמל את הנלעד ⁴ ושלחתי אש בבית חזאל ואכללה ארמנויות בן הדר ⁵ ושברתי ביריה دمشق והכרתו יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן ונלו עם ארם קיריה אמר יהוה ⁶ כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבו על הנלעתם גלות שלמה להסיג לאדום ⁷ ושלחתי אש בחומת עזה ואכללה ארמנויות ⁸ והכרתו יושב מאשור ותומך שבט מאשקלון והשיבותי יידי על עקרון ואבדו שאירית פלשתים-אמר אדרני יהוה ⁹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבו על הסנורים גלות שלמה לאדרום ולא זכרו ברית אחים ¹⁰ ושלחתי אש בחומת צר ואכללה ארמנויות ¹¹ כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדרום ושל ארבעה לא אשיבו על רדפו בחרב אחיו ושהת רחמייו ויטרפ לעד אףו ועברתו שמרה נצח ¹² ושלחתי אש בתימן ואכללה ארמנויות בצרה ¹³ כה אמר יהוה על שלשה פשעי עמן ועל ארבעה לא אשיבו על בקעם הרות הנלעד למען הרחוב את נבולם ¹⁴ והצתי אש בחומת רבה ואכללה ארמנויות בתרוועה ביום מלחהה בסער ביום סופה ¹⁵ ווהלך מלכם בנוליה הוא ושריו יהדו אמר יהוה

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבו על שרפוי עצמות מלך אדרום לשיד ² ושלחתי אש במואב ואכללה ארמנויות הקריות ומית בשאון מואב בחרועה בקהל שופר ³ והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרונג עמו אמר יהוה ⁴ כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבו על מאשם את תורה יהוה ותקיו לא שמו וייתעום

רוח ומnid לadam מה שהוא שחר עיפה ודרך על
במתי ארץ-יהוה אלהי צבאות שמו

5 שמעו את הדבר הזה אשר אני נשא עליכם קינה-
בֵית יִשְׂרָאֵל נִפְלָה לֹא חֹסֵיף קָום בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל
נִטְשָׁה עַל אֲדָמָה אֵין מִקְיָה ³ כִּי כָה אָמַר אֱלֹהִי יְהוָה
הָעִיר הַיֹּצָאת אֶלְף הַשָּׁאֵר מֵאָה וָהָזָאת מֵאָה תְּשִׁיאָר
עִשְׂרָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל ⁴ כִּי כָה אָמַר יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל
דָּרְשָׁנוּ וְחִוּ ⁵ וְאֶל מְדָרְשָׁו בֵּית אֶל וְגַלְגָּל לְאֶתְבָּא
וּבָאָר שְׁבַע לְאַתְּבָרְוּ כִּי גַלְגָּל גִּלְגָּל וּבֵית אֶל
יְהִי לְאָוֹן ⁶ דְרָשָׁו אֶת יְהוָה וְחִוּ פָנָן יִצְחָח כָּאֵשׁ בֵּית
יְוָסֶף וְאַכְלָה וְאַיִן מִכְבָּה לְבֵית אֶל ⁷ הַחַפְכִּים לְלַעֲנָה
מִשְׁפָט וְצִדְקָה לְאָרֶץ הַנִּיחֹו ⁸ עַשְ׈ה כִּימָה וּכְסִיל וּחֲפָק
לְבָקָר צְלָמוֹת וְיּוֹם לִילָה הַחַשִּׁיך הַקּוֹרָא לְמַיְהוּם
וּשְׁפָכָם עַל פְנֵי הָאָרֶץ--יְהוָה שְׁמוֹ ⁹ הַמְבָלִיג שֶׁדָעַל
עַז וְשֶׁד עַל מִבְצָר יְבוֹא ¹⁰ שְׁנָאוּ בְשַׁעַר מִכְוִיחָה וְדָבָר
תְּמִימָם יִתְעַבּוּ ¹¹ לְכָן יִעַן בּוֹשָׁכָם עַל דָל וּמְשָׁאת בְּרָ
תְּקָחוּ מִמְנוּ--בְּתֵי נִוִּית בְּנִיתָם וְלֹא הַשְׁבָּו בְּמַרְמִי
חִמְדָר נְטֻעָתָם וְלֹא תָשְׁתוּ אֶת יָינָם ¹² כִּי יַדְעַתְּ רַבִּים
פְשִׁיעָיכֶם וְעַצְמָיכֶם חַטָּאתָיכֶם צָרְרִי צְדִיק לְקֹחַ כְּפָר
וְאַבְיוֹנִים בְשַׁעַר הַטּוֹ ¹³ לְכָן הַמְשָׁכֵל בְעַת הַחַיָּא--יְדָם
כִּי עַת רָעָה הִיא ¹⁴ דְרָשָׁו טָוב וְאֶל רָע לְמַעַן תְּחִוּ וְיִהְיָ
כָּן יְהוָה אֱלֹהִי צְבָאֹת אֶתְכֶם--כָּאָשָׁר אָמְרָתָם ¹⁵ שְׁנָאוּ
רָע וְאַהֲבָו טָב וְחִצְנָיו בְשַׁעַר מִשְׁפָט אָוְלִי יְהִינָן יְהוָה
אֱלֹהִי צְבָאֹת--שָׁאָרִית יוֹסֵף ¹⁶ לְכָן כָה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהִי צְבָאֹת אֶתְנִי בְכָל רְחֻבוֹת מִסְפָּד וּבְכָל חֹצֶות
אָמְרוּ הוּא וְקָרְאוּ אֶכְרָא אֶל אֶבְלָמִיסְפָּד אֶל יְוּדָעִי
נָהָר ¹⁷ וּבְכָל כְּרָמִים מִסְפָּד כִּי אָעַבְרָ בְּקָרְבָּא אָמַר
יְהִי ¹⁸ הָיוּ הַמְתָאִים אֶת יוֹם יְהִי לְמַה וְהַלְכָם יוֹם
יְהִי הָוא חִשְׁקָה וְלֹא אָוֹר ¹⁹ כָּאָשָׁר יִנּוּס אִישׁ מִפְנֵי הָאָרֶץ
וּפְגַעַו הַדָּבָר וּבָא הַבִּית--וּסְמַךְ יָדוֹ עַל הַקִּיר וּנְשַׁכַּן
הַנְּחַש ²⁰ הַלָּא חִשְׁקָה יוֹם יְהִי וְלֹא אָוֹר וְאֶפְלָל וְלֹא נָהָ
לוּ ²¹ שְׁנָאוֹתִי מַאֲסִתִּי חַגִּיכָם וְלֹא אֲרִיחָה בְּעַצְרָתָיכֶם
כִּי אָמַתְּ עַלְוָה לְעַלְוָה וּמְנַחָתָיכֶם לְאֶרְצָה וּשְׁלָמָם
מְרַיאָיכֶם לְאֶכְבִּיט ²² הַסְּרָעָל מַעַלְהָם שְׁרִיךְ וּזְמָרָת
נְבָלִיךְ לְאַשְׁמָע ²³ כִּי הַנָּהָר וּצְרָר הַרְיִים וּבְרָא

ושד בארכנויותיהם ²⁴ לכָן כָה אָמַר אֱלֹהִי יְהִי צָר
וּסְבִיב הָאָרֶץ וְהַוִּידָר מִמֶּד עַז וּנְבוּ אַרְמָנוֹתִיך ²⁵
כָה אָמַר יְהִי כָאָשֶׁר יִצְלָל הָרָעָה מִפְּי הָאָרֶץ
כְּרָעִים אוּ בְּדָל אָזְן--כָן יִנְצְלָו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹשְׁבִים
בְשְׁמַרְון בְפָאַת מְתָה וּבְדַמְשָׁק עַרְש ²⁶ שְׁמָעוּ וְהַעֲדוּ
בְבֵית יְעַקְבָּן--אָמַר אֱלֹהִי צְבָאֹת ²⁷ כִּי
בַיּוֹם פְקִדִי פְשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל--עַלְיוֹ וּפְקִדְתִּי עַל מִזְבְּחוֹת
בֵית אֶל וְנִגְדָּעוּ קְרָנוֹת הַמּוֹזָב וּנְפָלוּ לְאָרֶץ ²⁸ וְהַכְּתוּ
בֵית הַחֲרֵף עַל בֵית הַקִּין וְאָכְדוּ בְתֵי הַשָּׁן וּסְפָו בְתֵים
רַבִּים--אָמַר יְהִי

4 שְׁמָעוּ הַדָּבָר הַזָּה בְּפָרוֹת הַבְּשִׁין אֲשֶׁר בְּהַר שְׁמַרְון
הַעֲשָׂקּוֹת דְלִים הַרְצָצּוֹת אַבְיוֹנִים הַאָמָרָת לְאַדְנִים
הַבִּיאָה וּנְשַׁתָּה ² נִשְׁבָּע אֱלֹהִי יְהִי בְקָדְשׁו כִּי הַנָּה
יָמִים בָּאִים עַליכֶם וּנְשָׁא אַחֲכָם בְצֻנוֹת וְאַחֲרִיחָכָן
בְסִירּוֹת דָוָה ³ וּפְרָצִים הַצְּאָנָה אֲשָׁה נְגָדָה וְהַשְּׁלָכָה
הַהְרָמָנוֹת נָם יְהִי ⁴ בָאָו בֵית אֶל וּפְשָׁעוּ גַלְגָל
הַרְבָּמוֹנָה נָם יְהִי ⁴ בָאָו בֵית אֶל וּפְשָׁעוּ גַלְגָל
הַרְבוּ לְפָשָׁע וְהַבְּיאוּ לְבָקָר זְבִחָיכָם לְשָׁלַש יָמִים
מְעָשָׂרְתִיכָם ⁵ וּקְטָר מְחַמֵּץ תּוֹדָה וּקְרָאוּ נְדָבּוֹת
הַשְׁמִיעוּ כִּי כָן אַהֲבָתֶם בְנֵי נְקִיּוֹן שָׁנִים בְכָל עַרְיוֹנִים וְחַסְרָ
וְגַם אַנְיַנְתִּי לְכָם נְקִיּוֹן שָׁנִים בְכָל עַרְיוֹנִים
לְחַם בְכָל מִקּוֹמָתֵיכֶם וְלֹא שָׁבָתָם עַדְיִי נָם יְהִי ⁷
וְגַם אַנְכִי מְנַעֵּת מִכָּמָת הַגְּשָׁם בְעַד שָׁלַשָּׁה חֲדִשִּׁים
לְקַצְיָר וְהַמְּטָרָתִי עַל עִיר אֶחָת וְעַל עִיר אֶחָת לֹא
אִמְשִׁיר חַלְקָה אַחֲת תִּמְטָר וְחַלְקָה אֲשֶׁר לֹא תִמְטָר
עַלְיהָ תִּבְשָׁ ⁸ וּנוּגַע שְׁתִים שָׁלַש עָרִים אֶל עִיר אֶחָת
לְשְׁתָוֹת מִים--וְלֹא יִשְׁבָּע וְלֹא שָׁבָתָם עַדְיִי נָם יְהִי ⁹
9 הַכְּתוּ אַחֲכָם בְשַׁדְפָּוֹן וּבְרִיקָּוֹן--הַרְבּוֹת גְּנוֹתִיכָם
וְכְרָמִיכָם וְתְּאַנְיכָם וְזִוְתִיכָם יַאֲכִל הַגּוֹן וְלֹא שָׁבָתָם
עַדְיִי נָם יְהִי ¹⁰ שְׁלַחְתִּי בְכָם דָבָר בְדַרְךְ מִצְרָיִם--

תהייה אמר אדני יהוה 7 כה הראני והנה אדני נצבר על חותמת אנך ובידיו אנך 8 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני יהוה הנני שם אנך בקרוב עמי ישראל--לא אוסף עוד עברו לו 9 ונשמו במוות שחק ומקדרשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירכבעם בחרב 10 וירושלח אמץיה כהן בית אל אל ירכבעם מלך ישראל לאמר קשר עלייך עמוס בקרוב בית ישראל-- לא תוכל הארץ להכיל את כל דבורי 11 כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירכבעם וישראל--גלה גילה מעל אדמתו 12 ויאמר אמץיה אל עמוס זהה לך ברחה לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא 13 ובבית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדרש מלך הוא ובית מלוכה הוא 14 וויען עמוס ויאמר אל אמץיה לא נביא אנכי ולא בן נביא אגצי כי בוקר אנכי ובולס שקמים 15 ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אליו יהוה לך הנבא אל עמי ישראל 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא הנבא על ישראל ולא חטיף על בית ישחק 17 לכן כה אמר יהוה אשתק בעיר תונה ובניך ובנותיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק אתה על אדמתה טמאה תמות וישראל גלה גלה מעל אדמתו

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קין 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קין ויאמר יהוה אליו בא הקין אל עמי ישראל--לא אוסף עוד עברו לו 3 והיללו שירות היכל ביום ההוא--נאם אדני יהוה רב הפנור בכל מקום השליך הס 4 שמעו זאת השפאים אביוון ולשבית עניי (ענוי) ארץ 5 לאמר מתי עבר החדר ונשברה שבר והשחתה בר--להקטיין איפה ולחגדייל שקל ולעotta מאזני מרמה 6 לknoot בכף דלים ואביוון בעבור נעלם ומפל בך נשבר 7 נשבע יהוה בנאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם 8 חעל זאת לא תרנו הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כליה ונגרשה ונשקה (ונשקה) כיאור מצרים 9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשתתי לארץ ביום אור 10 והפכתי חניכם לאבל וכל שיריכם לكونה והעליתוי על כל מותנים שך יעקב כי קطن הוא 6 נחם יהוה על זאת נם הוא לא

איתן 25 הובחים ומנהה הונחתם לי במדבר ארבעים שנה--בית ישראל 26 ונשאתם את סכות מלככם ואת כיוון צלמייכם--כוכב אלהיכם אשר עשיהם לכם 27 והגולתי אלהיכם מהלאה לדמך אמר יהוה אלהי צבאות שמו

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקיי הראשות הנגויים ובאו להם בית בית ישראל 2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו נט פלשתים הטובים מן הממלכות האלה--אם רב גבולם מגבלכם 3 המנדים ליום רע ותגשון שבת חמס 4 השכבים על מטוות שנ וסרחים על ערשיהם ואכלים כרים מצאן ועגלים מותק מרכך 5 הפרטים על פי הנבל כדוד השבו להם כלוי Shir 6 השתים במזרקי יין וראשית שננים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף 7 לבן עתה גלו בראש גלים וסר מרוזח סרוחים 8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון יעקב וארמנתו שנאתי והסנרט עיר ומלאה 9 והיה אם יותרו עשרה אנשים בבביה אחד-וימתו 10 ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר הם לאשר בירכת הבביה העוד עמק ואמר אפס ואמר הם כי לא להזכיר בשם יהוה 11 כי חנה יהוה מצוחה והכה הבית הנдол רסיטים והבביה הקטן בקעים 12 חירצון בסלע סוסים אם יחרוש בברקרים כי הפקתם לראש משפט ופרי צדקה לעונה 13 השמחים לא דבר האמרם--הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים 14 כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות-- נוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתקלה עלות הלקש והנה לקש--אחר נוי המלך 2 וויה אם כליה לאכול את עשב הארץ ויאמר אדני יהוה סלח נא מי יקים יעקב כי קטן הוא 3 נחם יהוה על לא תהיה אמר יהוה 4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תחום רבה ואכלת את החלק 5 ואמר אדני יהוה חדרל נא--מי יקים יעקב כי קטן הוא 6 נחם יהוה על זאת נם הוא לא

ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם
ועשנו גנות ואכלו את פריהם ⁵ ונטעיהם על ארמותם
ולא ינתחו עוד מעל ארמותם אשר נתתי להם--אמר
יהוה אלהיך
כious מרד ⁶ בתה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתו
רעב בארץ לא רעב לחם ולא צמא למים--כי אם
לשמע את דברי יהוה ¹² ונעו מים עד ים ומצפון ועד
מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו ¹³
ביום ההוא תעלפנה הבתולות היפות והבחורים--
בצמא ¹⁴ הנשבעים באשמת שמרון ואמרו זו אלהיך
דן וחידך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד

9 ראותו את אדני נצבע על המזבח ויאמר הך הכהן
וירעשו הפסים ובצעם בראש כלם ואחריהם בחרב
אהרן לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט ² אם
יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יعلו השמיים--
משם אוריידם (Sheol h7585) ³ ואם יחבא בראש הכרמל
משם אהפש ולקחתים ואם יסתהו מנגד עני בקרקע
הימים--משם אצוה את הנחש ונשכם ⁴ ואם ילכו בשבי
לפנוי איביהם משם אצוה את החרב והרגנות ושמתי
עני עליהם לרעה ולא לטובה ⁵ ואדני יהוה הצבאות
הנווע בארץ ותמונה ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר
כליה ושקעה כיאר מצרים ⁶ הבונה בשמיים מעלותו
ואנדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים ווישפכם על
פני הארץ--יהוה שמו ⁷ הלוא לבני כשיים אתם לי בני
ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליית מארץ
מצרים ופלשתים מכפתור ואדם מקיר ⁸ הנה עני
אדני יהוה במלוכה החטאה והשמדתי אתה מעל פנוי
האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב--
נאם יהוה ⁹ כי הנה אנכי מצוה והגעתי בכל הנויים
את בית ישראל כאשר ינוע בכבריה ולא יפול צדור
ארץ ¹⁰ בחרב ימותו כל חטאיכי עמי האמורים לא
תגישי ותקדים בעדרינו--הרעה ¹¹ ביום ההוא אקים את
סכת דוד הנפלת ונדרתוי את פרציהן והרסתו אקים
ובנתייה כימי עולם ¹² למען יירשו את שאירית אדום
וככל הנויים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה
זאת ¹³ הנה ימים באים נאם יהוה ונשח חורש בקצר
ודרך ענבים במשך הזורע והטיפוח הרים עסיס וככל
הגבעות תתמונהנה ¹⁴ ושבתי את שבות עמי ישראל

1 חzon עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדרום שמוועה
שמענו מאת יהוה וציר בנווים שלח-קומו ונקומה
עליה למלהמיה ² דנה קטן נתיך בנווים בזוי אתה
מאד ³ זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו
אמר בלבבו מי יורדני ארץ ⁴ אם תנגיה כנשרא אם בין
כוכבים שים קנק--משם אורדיך נאם יהוה ⁵ אם נגבים
באו לך אם שורדיך לילה--איך נדמיתה הלויא יונכו
דים אם בצרים באו לך הלויא ישארו עללות ⁶ איך
נחפשו עשו נבעו מצפנוי ⁷ עד הגובל שלחוך כל אנשי
בריתך-השיאוך יכול לך אנשי שלמך לחמק ישימו
מוזר תחתיך--אין תבונה בו ⁸ הלויא ביום ההוא נאם
יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו ⁹
וחתו גבורייך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל
¹⁰ מהחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרתת לעולם
¹¹ ביום עמדך מנדר ביום שבות זרים חילו ונכרים
באו שערו ועל ירושלים ידו גורל--نم אתה כאחד
מהם ¹² ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמה
לכבי יהודה ביום אבדם ואל תנדרל פיך ביום צראה ¹³
אל תבאו בשער עמי ביום אידם אל תרא נאם אתה
ברעטו ביום אידם ואל תשלחנה בחילו ביום אידם
¹⁴ ואל תעמוד על הפרק להכרית את פליטיו ואל
תסנור שרידייו ביום צראה ¹⁵ כי קרוב יום יהוה על
כל הנויים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך
¹⁶ כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישטו כל הנויים
תמיד ושטו ולווע והיו כלוא היי ¹⁷ ובחר ציון תהיה
פליטה והיה קדרש וירשו בית יעקב את מורשייהם ¹⁸
והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לחש
ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי
יהוה דבר ¹⁹ וירשו הנגב את הר עשו והשפלת אמת
פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון
ובנימין את הגלעד ²⁰ וגולת החל הזה לבני ישראל
אשר כנענים עד צרפת וגלת וירושלם אשר בספרד--
ירשו את ערי הנגב ²¹ ועללו מושעים בהר ציון לשפט
את הר עשו והיותה ליהוה המלוכה

שמעת קולי (Sheol h7585) 3 ותשליכני מצולה בלבב

ימים ונهر יסבبني כל משבריך ונלך עלי עברו 4
ואני אמרתי נרגשתי מנגד עיניך אך אוסף להבטח אל
היכל קדשך 5 אפפוני מים עד נפש תחום יסבبني סוף
חbos לראשי 6 לказבי הרים ירדתי הארץ ברכיה
בעדי לעולם ותעל משותה חי יהוה אלהי 7 בהתעטף
עלי נשא את יהוה וכרתוי ותבוא אליך תפלתו אל
היכל קדשך 8 משמרים הבלי שוא-חסדים יעצבו 9
ואני בקהל תודח אובחה לך אשר נדרתי אשלמה
ישועתך ליהוה 10 ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל

היבשה

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר 2 קום לך אל
ニונה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריה אשר
אני דבר לך אליך 3 ויקם יונה וילך אל נוניה-כדבר
יהוה ונינה היהת עיר גודלה לאלהים-מלך שלושת
ימים 4 ויהל יונה לבוא בעיר מלך ים אחד ויקרא
ויאמר עוד ארבעים יום ונינה נחפת 5 ויאמינו אנשי
ニונה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מנדלים ועד
קענים 6 ויגע הדבר אל מלך נינה ויקם מכסאו ויעבר
אדרכו מעלייו ויכס שק וישב על האפר 7 ווועק ויאמר
בנינה מטעם המלך גדליו לאמר האדם והבבמה
הבקר והצאן אל יטעמו מואמה-אל ירעו וממים אל
ישתו 8 ויתכסו שקים האדם והבבמה ויקראו אל
אליהם בחוקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס
אשר בכפיהם 9 מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב
מחרון אף ולא נאבד 10 וירא האלהים את מעשיהם
シ שבו מדרכם הרעה וניהם האלהים על הרעה אשר
דבר לעשות להם ולא עשה

4 וירע אל יונה רעה גודלה וחדר לו 2 ויתפלל אל
יהוה ויאמר أنها יהוה הלאה זה דבריך עד היותי על
אדמותי-על כן קדמתי לברך תרשיש כי ידעתי כי
אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על
הרעה 3 ועתה יהוה קח נא את נפשי ממי כי טוב
מוות מהי 4 ויאמר יהוה ההייטב חרה לך 5 ויצא

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר 2 קום לך
אל נינהה העיר הגדולה-וקרא עליה כי עלתה רעתם
לפני 3 ויקם יונה לברכ תרשיש מלפני יהוה וירד
יבו וימצא אניתה באה תרשיש וייתן שכחה וירד בה
לבוא עמהם תרשיש מלפני יהוה 4 ויהוה השיטיל רוח
נדולה אל הים ויהי סער נדול בים והאניה חשבה
להשבר 5 ויראו המלחים ווועקו איש אל אלהיו
ויטלו את הכלים אשר באניתה אל הים להקל מעלייהם
וינונה ירד אל ירכתי הספינה וושב וירד 6 ויקרב
אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא
אל אלהיך-אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד 7
ויאמרו איש אל רעהו לכטנו ונפילה גורלות ונדהה
בשלמי הרעה זואת לנו ויפלו גורלות ויפל הנורל
על יונה 8 ויאמרו אליו-הנידה נא לנו באשר למי
הרעה זואת לנו מה מלאתק ומאין תבוא-מה ארץך
ואז מזה עם אתה 9 ויאמר אליהם עברו אני ואת
יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת
היבשה 10 ויראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו
מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא
ברח-כי הניד להם 11 ויאמרו אליו מה נעשה לך
וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער 12 ויאמר
אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעלייכם
כי יודע אני כי בשלוי הסער הגדול זהה עלייכם 13
ויתתרו האנשים להשיב אל היבשה-ולא יכלו כי הים
הולך וסער עליהם 14 ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה
יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש זהה ואל תנת עליינו
dim נקוא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית 15 וישאו
את יונה ויטלוו אל הים ועמד הים מזעפו 16 ויראו
האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה
וידרו נדרים 17 ווימן יהוה דג גדול לבלע את יונה
ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות

2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה 2 ויאמר
קראת מצרה לי אל יהוה-ויענני מבטן שאול שועט

יונה מן העיר וישב מוקדם לעיר ויישל לו שם סכה
וישב תחתיה בצל עדר אשר יראה מה יהיה בעיר ⁶
וימן יהוה אלהים קיקיון ועל מעל ליוונה להיות צל
על ראשו להצליל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון
שמחה גדולה ⁷ וימן האלים תולעת בעלות השחר
למחרת ותק את הקיקיון ויבש ⁸ ויהי כורה המשמש
וימן אלהים רוח קדמים חriseת ותק המשמש על ראש
יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מות
מחי ⁹ ויאמר אלהים אל יונה ההייטב חרה לך על
הkickיון ויאמר הייטב חרה לי עד מות ¹⁰ ויאמר יהוה-
אתה חסת על הקיקיון אשר לא عملת בו ולא גנلتנו
שben ליליה היה ובן ליליה אבד ¹¹ ואני לא אהום
על נינוחה העיר גדולה--אשר יש בה הרבה משתים
עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימיןו לשמאלו

ובחמה רבה

לשובב שדינו יחולק ⁵ לנו לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה ⁶ אל חטפו יטפונן לא יטפו לאלה לא יסג כלמות ⁷ האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה-- אם אלה מעלייו הלוא דבריו ייטיבו עם הישר הילך ⁸ ואתמול עמי לאויב יקומו ממול שלמה אדר תשפטו מערבים בטח שובי מלחמה ⁹ עמי תנרשן מבית הענינה מעל עליליה תקחו הדרי לעולם ¹⁰ קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל ותבל נמרץ ¹¹ לו איש הילך רוח ושרק כוב אטרך לך לין ולשרך והיה מטיף העם הזה ¹² אסף אסף יעקב כלך קבוץ אקbez שאדרית ישראל--יחוד אשימנו עצאן בצרה כעדך בחוך הדבררו הדומנה מادرם ¹³ עלה הפרץ ¹⁴ לפניהם--פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם יהוה בראשם

3 ואמר שמעו נא ראש יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט ² שני טוב ואהבי רעה (רע) גולי עורם מעלהם ושרם מעלהם עצמותם ³ ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעלהם הפשטו ואת עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וככבר בחוך קלחת ⁴ או יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלהם ⁵ כה אמר יהוה על הנבאים המתעים את עמי--הנשיכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקרשו עליו מלחמה ⁶ לנו לילא להם מחוון וחשכה להם מקסם ובאה המשמש על הנבאים וקדר עליהם היום ⁷ ובשו החזום וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים ⁸ ואולם אנחנו מלאתי כי את רוח יהוה ומשפט גבורה--להניד ליעקב פשע ולישראל חטאנו ⁹ שמעו נא זאת ראש בית יעקב וקציני בית ישראל--המתעבים משפט ואת כל הושריה יחקשו ¹⁰ בנה ציון בדים וירושלם בעולה ¹¹ ראייה בשחד שפטו וכחניה במחיר יורי ונבאייה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא תבוא עליינו רעה ¹² לנו בגוללם ציון שדה תחרש וירושלם עין תהיה והר הבית לבמות עיר

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרטוי ביום יותם אחו יחזקיה מלכי יהודה--אשר חזה על שמרון וירושלם ² שמעו עמים כלם הקייבי ארץ ומלאה וייה אדרני יהוה בכם לעד אדרני מהיכל קדרשו ³ כי הנה יהוה יצא מקומו וירד ורדך על במו (במו) ארץ ⁴ ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונן מפני האש כמים מוגרים במורך ⁵ בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומני במו יהודה הלוא ירושלם ⁶ ושמתי שמרון לעשדה למתעי כרם והגנתי לנו אבניה ויסדרה אנלה ⁷ וכל פסיליה יכחו וכל אתניתה ישרפו באש וכל עציבה אישים שמנה כי מאגנן זונה קבוצה ועד אנתן זונה ישבו ⁸ על זאת אספדה ואיליה אליה שילל (שולל) וערום עשה מספד כהנים ואבל כבנות יענה כי אונשה מכוחיה כי באה עד יהודה--גע עד שער עמי עד ירושלם ¹⁰ בנת אל תנידו--בכו אל הרכבו בביות לעפרה עפר התפלשתי (התפלשי) ¹¹ עברית לכם יושבת שפир עיריה בשת לא יצאה יושבת צאנן-- מספד בית האצל יקח מכם עמדתו ¹² כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם ¹³ רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאתי היא לבת ציון כי בך נמצאו פשעי ישראל ¹⁴ לנו תני שלוחים על מורשת נת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל ¹⁵ עד הירש אבי לך יושבת מרצה עד עדלם יבוא כבוד ישראל ¹⁶ קרחי גוני על בני העוניך הרחבי קרחתק כנשך כי גלו מך

2 هو חשי און ופעל רע על משבכיהם באור הבקר יעשה כי יש לאל ידים ² וחמדיו שרות וגוזלו ובתים ונשאו ועשקו נבר וביתו ואיש ונחלתו ³ לנו כי אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו שם צוරתיכם ולא תלכו רומה--כי עת רעה היא ⁴ ביום ההוא ישא עליכם משל וננה נהדי נהיה אמר שדור נשדרנו--חילק עמי ימיר איך ימש ל

4 והיה באחריות הימים יהיה הר בית יהוה נכוון בראש ההרים ונשא הוא מגבעת ונחררו עליו עמים ² והלכו נois רכבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ווירנו מדרכו נולכה באחרתו כי מצוון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים ³ ומשפט בין עמים רכבים והוכיח לѓאים עצמים עד רחוק וכתחו הרבתיהם לאותם וחניתיהם למזרות--לא ישאנו אל נוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה ⁴ וישבו איש תחת גפנו ותחת האנטו--ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר ⁵ כי כל העמים ילכו איש בשם אלהי ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו--לעולם ועד ⁶ ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והגנדה אקbatch ואשר הרעתי ⁷ וושמתי את הצלעה לשארית והנהלה להגוי עצום ומולך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם ⁸ ואתה מנדל עדר עפל בת ציון--עדיך תאהה ובאה המשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלים ⁹ עתה למה תריעי רע המלך און בר אם יעצץ אבך--כי החזיק חיל כiolדה ¹⁰ חולני וחני בת ציון כiolדה כי עתה תצא מקריה ושכנתה בשדה ובאתה עד בכל שם חנצלי-- שם יגאלך יהוה מclf איביך ¹¹ וועתה נאספו عليك נוים רכבים--האמרים תחנפ ותחו בציון עינינו ¹² והמה לא ידעו מהשבות יהוה ולא הבינו עצחו כי קבצם עמיור גורנה ¹³ קומי ודוושי בת ציון כי קרנץ אשים ברזול ופרסתיך אשים נחשוה והדקות עמים רכבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לארון כל הארץ

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הנבעות קולך ² שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים מוסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח ³ עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיק ענה בי ⁴ כי העלתייך מארץ מצרים ומכביה עבדים פרתייך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרם ⁵ עמי זכר נא מה ייעז בלק מלך מוואב ומה ענה אותו בלבעם בגין ⁶ ומה אקים יהוה אכפ לאליהו מרום האקדמננו יהוה ⁷ במה אקים יהוה אכפ לאליהו מרום האקדמננו בעולות בענלים בני שנה ⁷ הירצתה יהוה באלפי אילם ברכבות נחלי שמן האtan בכורי פשי פרי בטני חטא נפשי ⁸ הניד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש מך כי אם עשו משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אליהו ⁹ קול יהוה לעיר יקרא ותושיה ירואה שמן שמעו מטה ומי יעדה ¹⁰ עוד האש בית רישע-- אצרות רשות ואיפת רזון זעומה ¹¹ האזקה במאוני רשות ובכיס אبني מರמה ¹² אשר עשריה מלאו חמס וישראל דברו שקר ולשונם רמייה בפיהם ¹³ ונוגם אני כי ישביה דבורי יתבזבז בעז יהוה--בגנו שם יהוה אלהי ישבו על הלהי את שפט ישראל ¹² ואתה בית ללחם אפרהה צעיר להיות באלפי יהודה--מך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתהו מקרם מימי עולם ³ לכן יתנס עד עת يولדה ילדה ויודר אחים ישבון על בני ישראל ⁴ ועמד ורעה בעז יהוה--בגנו שם יהוה אלהי ישבו כי עתה ינדל עד אפסי ארץ ⁵ והיה זה שלום אשר כי יבוא בארץנו וכי ידרך בארכמנתו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם ⁶ ורעו את ארץ אשר בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור-- כי

וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אהאב ותלכו
במעצחותם--למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה
וחרפת עמי השוא

7 אללי לי כי היית כאסקי קיז' כעללה בציר אין
אשכול לאכול בכורה אותה נפשי ² אבד חסיד מן
הארץ וישראל באדם אין כלם לדמים יארבו איש את
אחו יצודו חרם ³ על הרע כפים להטיב השר שאל
והשפט בשלום והגנול דבר הות נפשו הוא--ויעבתו
4 טובם כחדרך ישר ממשוכה יום מצפיך פקרתך באה
עתה תהיה מבוכתם ⁵ אל האמינו ברע אל תבטחו
באלוף משכבת חיקך שמר פתחי פיך ⁶ כי בן מנבל
אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש נשוי ביתו
7 ואני ביהודה אצפה אוחילה לאליהו ישע ישמיuni
אליהו ⁸ אל תשמי איבתו לי כי נפלתי קמו כי אשב
בחשך יהוה אור לי ⁹ זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד
אשר ידריך ריבבי ועשה משפטיך--ויצוاني לאור אראה
בצדתו ¹⁰ ותרא איבתי ותcosa בושה--האמירה אל-
איו יהוה אלהיך עני תראינה בה עתה תהיה למרים
כשיט חוצות ¹¹ יום לבנות גדריך יום ההוא ירתק
חק ¹² יום הוא ועדיך יבוא למניא אשור ועריו מצור
ולמניא מצור ועד נהר וים מים והר ההר ¹³ והיתה
הארץ לשטמה על ישביה מפבי מעליהם ¹⁴ רעה
עניך בשטך צאן נחלתך--שכני לבדך יער בתוך
כרמל ירעו בשן ונלעד כימי עולם ¹⁵ כימי צאתך
מארץ מצרים אראננו נפלאות ¹⁶ יראו גויים ויבשו מכל
גבורותם ישימו יד על פה אוניהם תחרשנה ¹⁷ ילחכו
עפר כנחש-כזחלי ארץ ירדו ממסגרותיהם אל יהוה
אל הינו יפחרו ויראו מפק ¹⁸ מי אל מזוק נשא עון
ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אף כי
חפץ חסד הוא ¹⁹ ישבב ירחמננו יכש עונתינו ותשליך
במצלותם כל חטאיהם ²⁰ תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם

בוקה ומברקה ומלבקה וללב נמס ופק ברכים וחללה
בכל מותנים ופני כלם קבצו פארדור ¹² אויה מעון
אריות ומרעה הוא לכפרים--אשר הלק אריה לביא
שם גור אריה ואין מחריד ¹³ אריה טרפ' בדי נרותיו
ומתנק ללבאתיו וימלא טרפ' חריו ומענתיו טרפה ¹⁴
הנני אליך נאם יהוה צבאות והכערתי בעשן רכבה
וככפריך האכל חרב והכערתי מארץ טרפך ולא ישמע
עוד קול מלאכה

3 היה עיר דמים כליה כהש פרק מלאה--לא ימוש
טרף ² קול שוט וקול רעש אופן וטסוס דהה ומרכזבה
מרכזדה ³ פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב
חלל וככבר פור ואין קצה לנויו יכשלו (וישלו)
בגינוים ⁴ מרבי זנווי זונה טובה חן בעלת כשפיהם
המכרת גוים בזוניה ומשפחות בכשפיה ⁵ התני אליך
נאם יהוה צבאות וגוליתיו שוליך על פניך וההראיתי
נוים מערך וממלכות קלינך ⁶ והשלכתי עליך שקצים
ונבלתיך ושותיך קראי ⁷ וזהיה כל ראייך ידור ממך
ואמר שדרה נינויה מי ינור לה מאין אבקש מנהמים
לך ⁸ התיטיבי מנא אמוני הישבה ביארים מים סביב
לה--אשר חיל ים מים חומתה ⁹ כוש עצמה ומצריהם
ואין קצה פוט ולובים היו בעוזרתך ¹⁰ גם היא לגללה
הלכה בשבי--גט עליה יירטשו בראש כל החזות וועל
נכבריה ידו גורל וכל גודליה רתקו בזוקים ¹¹ גם את
תשכרי תהי נעלמה נם את תבוקשי מעוז מאיב ¹² וכל
מכבציך--תאנים עם בכורים אם ינוועו ונפלו על פי
אוכל ¹³ הנה עמק נשים בקרבך לאיביך פתחו נפתחו
שעריך ארץך אכליה אש בריחיך ¹⁴ מי מצור שאבי לך
חוקי מבציך בא בטיש ורומי בחרמך החזוק מלבן
שם תאכלך אש--חכrichtך הרבה תאכלך ¹⁵ כילך
התכבד כילך התכבדי כארבה ¹⁶ הרביה רכלייך
מכוכבי השמים ילק פשט ויעף ¹⁷ מנוריך כארבה
וטפסוך נגב נבי החותנים בנדרות ביום קרה--شمש
זרחה ונודר ולא נודע מוקומו אים ¹⁸ נמו רעד מלך
אשר ישכנו אדריך נפשו עמק על ההרים ואין מקבץ

1 משא נינהה--ספר חזון נחום האלקשי ² אל קנו
ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו
ונוטר הוא לאיביו ³ יהוה אריך אפים גודול (ונדל)
כח ונקה לא נקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וען
אברך נגלו ⁴ נוער בים ויבשחו וכל הנחרות החיריב
אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל ⁵ הרים רעש
מןנו והגבעות התמננו והשא הארץ מפנוי ותבל וכל
ישבי בה ⁶ לפני זעמו מי יעדום מי קום בהרין אפו
חמתו נתכח כאש והצרים נחציו ממןנו ⁷ טוב יהוה
למעו ביום צרה וידע חסי בו ⁸ וbeschטף עבר כליה
יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך ⁹ מה תהשbon אל
יהוה--כליה הוא עשה לא תקום פעמים צרה ¹⁰ כי
עד סירום סבלים וכסבאים סבאים אכלו--כ Kash יבש
מלא ¹¹ ממך יצא חשב על יהוה רעה--יעין בליעל ¹²
כה אמר יהוה אם שלמים וכן לרבים וכן גנווע ועבר
ונתנק--לא עניך עוד ¹³ ועתה אשר מטהו מעליך
ומוסרטיך אנטק ¹⁴ וצזה עלייך יהוה לא יזרע משמק
עד מבית אליהיך אכricht פסל ומסכה אשיטם קברך--
כי קלות ¹⁵ הנה על ההרים רגלי מבשר משמע
שלים--חני יהודה חנייך שלמי נדריך כי לא יסיף עוד
לעבור (לעבר) בך בליעל כליה נכרת

2 עליה מפיין על פניך נצור מצורה צפה דרך חזק
מתנים אמץ כה מאד ² כי שב יהוה אתナンון יעקב כנאו
ישראל כי בקוקום בקוקום וומריהם שחתו ³ מגן גבריהו
מאדם אנשי דיל מתלעים באש פלדה הרכב ביום
הכינו והברושים הרעלו ⁴ בחוזות יתהלו הרכב
ישתקשוו ברכבות מראהין כלפידים--כברקים
ירוצצו ⁵ יוצר אדריכו--יכשלו בחלכותם (בחליכתם)
ימהרו חומתה והחן הסכך ⁶ שעריו הנחרות נפתחו
והחיל נמוג ⁷ והצב גلتה העלה ואמתתיה מנהנות
בקול יונים מותפה על לבבנן ⁸ ונינהה כברכת מים
מיימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה ⁹ בזו ספר
בזו זהב ואין קצה לתוכנה--כבך מכל כל המדре ¹⁰

¹⁹ אין כהה לשברך נחלה מכתך כל שמעי שמעך
תקעו כף עלייך--כי על מי לא עברה רעתקה תמייד

לו--עד מתי המכבד עליו עבטייט ⁷ הלוא פתע יקומו
נסכיך ויקזו מזועזיך והיית למשות למו ⁸ כי אתה
שלות נוים רבים ישליך כל יתר עמים מדמי אדם
וחמס ארץ קרייה וכל ישביה בה ⁹ הו בצע בצע רע--
לביתו לשום במרום קנו להנצל מכף רע ¹⁰ יעצת
בשת לביתך קצotta עמים רבים וחוטא נפשך ¹¹ כי
אבן מקיר תזיק וככיס מעין עננה ¹² הו בנה עיר
ברdimים וכונן קרייה בעוללה ¹³ הלוא הנה מאת יהוה
צבאות ויינעו עמים בדי ריק יעפו ¹⁴
כי ת מלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על
ים ¹⁵ הו משקה רעהו מספה חמתך ואך שכר--למען
הבית על מעוריהם ¹⁶ שבעת קלון מכבוד שתה נס
אתה והערל הסוב עלייך כוס ימין יהוה וקילון על
כבודך ¹⁷ כי חמס לבנון יכסך וشد בהמות יחיתן
מדמי אדם וחמס ארץ קרייה וכל ישביה בה ¹⁸ מה
הוUIL פסל כי פסלו יצרו--מסכה ומורה שקר כי
בטה יציר יצרו עלייו לעשות אללים אלמים ¹⁹ הו
אמר לעצם הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה--הנה
הוא תפוש זהב וככסף וכל רוח אין בקרבו ²⁰ ויהוה
ביהיכל קדרו הס מפניו כל הארץ

3 חפלה להבקוק הנביא--על שנייות ² יהוה שמעתי
שמעך יראתי--יהוה פעלך בקרב שנים חיו בקרב
שנים תודיעו ברגע רחם תוכור ³ אלוה מתימן יבוא
וקדרוש מהר פארן סלה כסה שמיים הדרו ותהלו
מלאה הארץ ⁴ וננה כאור תהיה קדנים מידו לו ושם
חכינו עזה ⁵ לפניו ילק דבר ויצא רשות לרגלו ⁶
עמד וימדר ארץ ראה יותר נוים ויתפצטו הררי עד
שהנו גבעות עולם הליכות עולם לו ⁷ תחת און ראיתי
ההלי כושן ירגנון יריעות הארץ מדין ⁸ הבנחים חרחה
יהוה--אם בנחרים אפק אם בים עברתך כי תרכב על
סoxic מרכבתיך ישועה ⁹ עדיה תעור קשתך שבעות
מפותה אמר סלה נהרות תבקע הארץ ¹⁰ ראך יהילו
הרים זרים מים עבר נתן תחום קולו רום ידיהו נשא
בב שמש ירח עמד זבליה לאור חץ יתלכו לנגה ברק
חניתך ¹¹ בזעם הצעד הארץ באף תדוש נוים ¹² יצאת

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא ² עד אתה יהוה
שועתי ולא תשמע אזעך אליך חמס ולא תושיע ³
למה תראי און ועמל תביט וشد וחמס לנדי וויה
ריב ומדין ישא ⁴ על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח
משפט כי רשות מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט
מעקל ⁵ ראו בנוים והביטו והתמהו תמהו כי פעל
פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר ⁶ כי הגני מקיים את
הכשדים הגנו המר והגמחר ההולך למרחבי ארץ
לרשת משכנותה לא לו ⁷ אים ונורא הוא ממננו משפטו
ושאותו יצא ⁸ וקלו ממנרים סוסיו ותדרו מזאבי ערב
ופשו פרשו ופרשו מרוחוק יבוא--יעפו כנסר חש
לאכול ⁹ כללה לחמס יבוא מוגמת פניהם קדרימה ויאסף
בחול שבי ¹⁰ והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו
הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה ¹¹ או חלף
רוח ויעבר ואשם זו כהו לאלהו ¹² הלוא אתה מקדם
יהוה אלהי קדרשי--לא נמות יהוה למשפט שמותו וצור
להוכיח יסדו ¹³ טהור עינים מראות רע והבט אל
עמל לא תוכל למה תביס בוגדים--תחריש בבלע
רשע צדיק ממננו ¹⁴ ותעשה אדם כדני הים--כרmesh לא
משל בו ¹⁵ כללה בכח הعلاה--ינרדו בחרמו ויאספו
במכמרתו על כן ישmach וויניל ¹⁶ על כן זיבח להרמו
ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאללו בראה
ויהעל כן ייריך חרמו ותמיד להרג נוים לא יחמול
2 על שמרתי אעמדה ואיתצבה על מצור ואצפה
לראות מה ידבר بي ומה אשיב על חוכתי ² ויענני
יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחחות--למען יריז
קורא בו ³ כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יקוב אם
יתהמה מה חכה לו--כי בא לא ייאחדר ⁴ הנה עפלה
לא ישירה נפשו בו וצדיק באמונתו יהיה ⁵ ואך כי הין
בנד נבר יהיר ולא ינוה אשר הרחיב בשואל נפשו
והוא כמותה ולא ישבע ויאסף אליו כל הנוים ויקבץ
אליו כל העמיים (Sheol h7585) ⁶ הלוא אלה כלם עלי
משל ישאו ומיליצה חידות לו ויאמר הו המרבה לא

ליישע עמק לישע את מشيخך ממחזת ראש מבית רשות
ערות יסוד עד צואר סלה¹⁴ נקבת במטיו ראש פרזו
יסערו להפיצו עלי'צחים כמו לאכל עני בMASTER¹⁵
דרכת בים סוסיך חמר מים רבים¹⁶ שמעתי ותרנו
בטני לקול צללו שפתוי--יבוא רكب בעצמי ותחתי
ארגנו אשר אנו חרים צרה לעלות עם יונדנו¹⁷ כי
תאגה לא תפרח ואין יבול בגבונים--כחש מעשה זית
שדרמות לא עשה אכל נור ממכלה צאן ואין בקר
ברפתים¹⁸ ואני ביהוה אעלזה אגילה באלהו ישע
יהוה אדרני חילוי וישם רגלי כאילות ועל במותי
ידרכני למנצח בנגינותי

2 התקוששו וקושו--הגוי לא נכסף 2 בטרם לדרת חק

כמ"ז עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה--
טרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה 3 בקשו את יהוה
כל ענוו הארץ אשר משפטו פעלנו בקשו צדק בקשו
ענווה--אלו תסתורו ביום אף יהוה 4 כי עזה עזובה
תהייה ואשקלון לשמה אשדור בצהרים גורשו
ועקרון העקר 5 והי ישבי חבל הום-גוי כרתם דבר
יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתו אין
ושוב 6 והיה חבל הום נוטה כרת רעים-ונדרות צאן 7
והיה חבל לשארית בית יהודה--עליהם ירעון בכתה
אשרון בארכ' ירכזון--כי יפקודם יהוה אלהיהם ושב
אשרון בארכ' ירכזון (שבותם) 8 שמעתי חרות מואב גנדפי בני
עמן--אשר חרפו את עמי וnidilo על גבולם 9 لكن חי
אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב סדרם
תהייה ובני עמן כעمرה ממשך חROL ומכרה מלחה
ושמה עד עולם שארית עמי יבוז ויתר גוי נחלה
10 זאת להם תחת נאום כי חרפו ונידלו על עם יהוה
צבאות 11 ונורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי
הארץ וישתחוו לו איש מקומו כל אי הגוים 12 גם
אתם כושים חללי חרביה המה 13 ויתר ידו על צפון
ויאבד את אשור וישם את נינווה לשמה ציה כמדבר
14 ורבעו בתוכה עדרים כל חיתו גוי--גם קאת נם
קפוד בכתיריה יליינו קול ישורר בחילון חרב בסוף
כי ארזה עריה 15 זאת העיר העלייה היושבת לבטה
האמורה בלבבה אני ואפסי עוד איך היה להשמה
מרבץ להיה--כל עובר עליה ישך יניע ידו

3 הוי מראה וננאלת--העיר היוונה 2 לא שמעה בקול
לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא
קרבה 3 שריה בקרבה ארויות שאגום שפתחה זאבי
ערב לא גרמו לבקר 4 נבייה פחוזים אנשי בננות
כהניה חללו קדר חמסו תורה 5 יהוה צדיק בקרבה
לא יעשה עולחה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא
נעדר ולא יודע על בשת 6 הכרתו גוים נשמו פנותם-
החרבתי חוזחותם מבלי עובר נצדו ערים מבלוי
איש מאין יושב 7 אמרתי לך אך תיראי אותו תקתי מוסר

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן
נדליה בן אמריה בן חזקיה--בימי יאשיהו בן אמון

מלך יהודה 2 אסף אסף כל מעל פנוי האדמה--נאם
יהוה 3 אסף אדם ובהמה אסף עזם השמים ודרני הים
ומחכשנות את הרשעים והכרתי את האדם מעל
פני האדמה--נאם יהוה 4 ונתיתי ידי על יהודה ועל
כל יושבי ירושלם והכרתי מן המקום הזה את שאר
הבעל--את שם הכהנים עם הכהנים 5 ואת המשתחים הנשבעים
על הגנות לצבא השמים ואת המשתחים הנשבעים
להוה והנסבעים במכלם 6 ואת הנסוגים מאחרי יהוה
ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשו 7 הס מפני אדרני
יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכנין יהוה זבח הקדיש
קראיו 8 והיה ביום זבח יהוה ופקודתי על השרים ועל
בני המלך--ועל כל הלבושים מלובש נכרי 9 ופקודתי
על כל הדרולג על המפטן--בימים ההוא הממלאים בית
אדניהם חמס ומרמה 10 והיה ביום ההוא נאם יהוה
קול צעקת משער הרים ויללה מן המשנה ושב נדול
מהגבועות 11 והיללו ישבי המכתש כי נדמה כל עם
כגען נכרתו כל נטיל סוף 12 והיה בעת ההיא אחפש
את ירושלם בגורות ופקודתי על האנשים הקפאים על
שריריהם האמורים בלבכם לא ייטיב יהוה ולא ירע 13
והיה חילם למשה ובתיhem לשמה ובני בתים ולא
ישבו ונטהו כרמים ולא ישתו את ינעם 14 קרוב יום
יהוה הנדרול קרוב ומהר מאר קול יום יהוה מר צרה
שם נבור 15 יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה
יום שאה ומשואה יום חשק ואפלה יום ענן וערפל 16
יום שופר ותרועה על הערים הבכורות ועל הפתנות
הגבאות 17 והצתרתו לארם והלכו כעורים--כי לדוה
חטא ושפך דםם כעפר ולחםם כללים 18 גם כספם
נשׁם והם לא יכול להציגם ביום עברת יהוה ובאש
קנאותו האכל כל הארץ כי כליה אך נבהלה יעשה את
כל ישבי הארץ

ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו
השחיתו כל עליותם ⁸ ולכן חכו לי נאם יהוה ליום
קומי לעדר כי משפטיו לאסף נוים לקבצי ממלכות
לשפק עליהם זעמי כל חרון אפי-כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ ⁹ כי אוי אהפק אל עמים שפה ברורה
לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד ¹⁰ מעבר
לנהרי כוש-עתרי בת פוצי יובלן מנהרי ו ביום
ההוא לא תבושי מכל עליותך אשר פשעת بي כי
או אסיר מקרבך עליוי נאותך ולא חוספי לנבהה
עד בהר קדרי ¹¹ והשארתי בקרבך עם עני ודל
וחסו בשם יהוה ¹² שארית ישראל לא יעשן עליה
ולא ידברו כזוב ולא ימצא בפיהם לשון תרממות כי
הנה ירעו ורבעו ואין מחריד ¹³ רני בת ציון-הריינו
ישראל שמהו ועלו בכל לב בת ירושלם ¹⁴ הסידר
יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך
לא תיראי רע עוד ¹⁵ ביום ההוא יאמיר לירושלים אל
תיראי ציון אל ירפו ידיך ¹⁶ יהוה אלהיך בקרבך
גבור יושע יישע עלייך בשמה יחריש באהבותו-גיניל
עליך ברנה ¹⁷ נוגוי ממועד אספתי ממך הוי-משאת
עליה חרפה ¹⁸ הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא
והושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתום לתחלה
ולשם בכל הארץ בשתם ²⁰ בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ותחלה בכל
עמי הארץ בשובי את שבותיכם לענייכם אמר יהוה

אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתה ראים אותו עתה--הלוּא כמוהו כאין בעיניכם ⁴ ועתה חזק ורబבל נאם יהוה וחוק יהושע בן יהוץך הכהן הנדרול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה--ועשו כי אני אתכם נאם יהוה צבאות ⁵ את הדבר אשר כרתי אתכם בצחחים ממצרים ורוחך עמדת בתוככם--אל תיראו כי אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני ⁶ מריעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת הארץ ⁷ והרעתני את כל הנינים ובאו חמדת כל הנינים ומלאתי את הבית הזה כבוד-- אמר יהוה צבאות ⁸ לוי הכהן ולוי הוזבב--נאם יהוה צבאות ⁹ נדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון-- אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות ¹⁰ בעשרים וארבעה לחשיעי בשנת שטים לדוריוש--יהיה דבר יהוה אל חני הנביא לאמר ¹¹ כי אמר יהוה צבאות שלא נא את הכהנים תורה לאמר ¹² הן ישא איש בשך קרש בכנף בדור וגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל--היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא ¹³ ויאמר חני אם יגע טמא נפש בכל אלה הדיטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא ¹⁴ ויען חני ואמר כן העם הזה וכן חני הזה לפניו נאם יהוה וכן כן כל מעשה ידיהם וכן יקריבו שם טמא הוא ¹⁵ ועתה שימו נא בלבכם מן היום הזה ומעלה מתרם שם אבן אל אבן בהיכל יהוה ¹⁶ מהוותם בא אל ערמת עשרים והויה עשרה בא אל היקב לחשף חמישים פורה והויה עשרים ¹⁷ הכהיטי אתכם בשדרון ובירקון ובברך--את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אליו נאם יהוה ¹⁸ שימו נא בלבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לחשיעי מן היום אשר יסיד היכל יהוה--שימו לבכם ¹⁹ העוד הזרע במנורה ועד הגפן והתאנה והרמן ויעז הזית לא נושא--מן היום הזה אברך ²⁰ ויהי דבר יהוה שנית אל חני בעשרים וארבעה לחדר לאמר ²¹ אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מריעיש את השמים ואת הארץ ²² והפקתי כסא מלכות והשמדתי חזק מלכות הנינים והפכתי מרכבה ורכבה וירדו סוסים הנדרול--ואל שארית העם לאמר ²³ מי בכם הנשאר

1 בשנת שטים לדוריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדרש--יהיה דבר יהוה ביד חני הנביא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוץך הכהן הנדרול לאמר ² כה אמר יהוה צבאות להבנות ³ ויהי דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר ⁴ העת לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה לכם אמר לשבת בכתיכם ספונים--והבית הזה חרב ⁵ וערעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו אין לשכחה לבוש ואין להם לו והמשתכר--משתכר אל צרור נקוב ⁶ כה אמר יהוה צבאות שימו לבכם על דרכיכם ⁸ עללו החר והבאתם עץ ובני הבית וארכזה בו ואכבר (אכברה) אמר יהוה ⁹ פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות--יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו ¹⁰ על כן עליכם כלאו שמים מTEL והארץ כלאה יבולה ¹¹ ואקרו חרב על הארץ ועל הרים ועל הדין ועל התרוש ועל היצחר ועל אשר כפים ¹² ווישמע זרבבל בן שלתיאל יהושע בן יהוץך הכהן הנדרול וכל שארית העם בקהל יהוה אלהיהם ועל דברי חני הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה ¹³ ויאמר חני מלאך יהוה במלאות יהוה--לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה ¹⁴ ויעיר יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוץך הכהן הנדרול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם ¹⁵ ביום עשרים וארבעה לחדרש בששי בשנת שטים לדוריוש המלך

2 בשבי עשרים וארבעים ואחד לחדרש--יהיה דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר ² אמר נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוץך הכהן הנדרול--ואל שארית העם לאמר ³ מי בכם הנשאר

ורככיהם איש בחרב אחיו ²³ ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אקחך זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה
ושמתייך כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות

ארבע קרנות ¹⁹ ואמר אל המלאך הדבר כי--מה אלה ויאמר אל-- אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם ²⁰ ויראני יהוה ארבעה חרים ²¹ ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נושא ראש ויבאו אלה להחריד אתכם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לרווחה

2 ואשע עינוי וארא והנה איש ובידו חבל מלה ²² ואמר הנה אתה הילך ויאמר אליו למד את ירושלם לראות מה רחבה וכמה ארוכה ³ והנה המלאך הדבר כי-- יצא ומלאך אחר יצא לקראותו ⁴ ויאמר אלו-- רץ דבר אל הנער הלו לאמר פרוזות תשב ירושלם מרב אדם ובכמה בתוכה ⁵ ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ⁶ הווי הי ונסו מארץ צפון-- נאם יהוה כי ארבע רוחות השמים פרשתי אתכם-- נאם יהוה ⁷ הו ציון המלתי-- יושבת בת בבל ⁸ כי אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בהם נגע בבבב עינוי כי הני מניף את ידי עליהם והוא שלל לעבדיהם ⁹ וידעתם כי יהוה צבאות שלחני ¹⁰ רני ושמחי בת ציון-- כי הני בא ושכני תחוכך נאם יהוה ¹¹ ונלו נוים רבים אל יהוה ביום ההוראה והיו לי לעם ושכני תחוכך-- וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליו ¹² ונחלה יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדרש ובחור עוד בירושלם ¹³ חס כל בשור מפני יהוה-- כי נער מעמן

קדשו

3 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשען עמד על ימינו לשטנו ² ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבהיר בירושלם הלו זה אוד מצל משא ³ ויהושע היהلبש בגדים צואים ועמד לפני המלאך ⁴ ויען ויאמר אל העמידים לפניו לאמր הסירו הבגדים הצעים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליק עונך והלבש את מהלצות ⁵ ואמר ישמו צניף מהור על הראש וישמו הצניף הטהור על ראשו וילבשו בגדים ומלאך יהוה

1 בחדר השמיי בשנת שטים לדוריוש-- היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביה ² לאמר קצף יהוה על אבותיכם קצף ³ ואמרת אליהם מה אמר יהוה צבאות שבו אליו נאם יהוה צבאות-- ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות ⁴ אל תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנבאים הראשונים לאמר מה אמר יהוה צבאות שבו נא מדריכיכם הרעים ומעליכם (ומעליכם) הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אליו נאם יהוה ⁵ אבותיכם היה הם והנביאים-- הלוועם יהיו ⁶ אך דבריך וחקיך אשר צויתי את עבדי הנבאים הלווע השינוי אבותיכם וישבו ויאמרו כאשר זם יהוה צבאות לעשות לנו כדריכינו וכמעליכנו כן עשה אנחנו ביום עשרים וארבעה לעשוי עשר חדש הוא חדש שבת בשנת שטים לדוריוש-- היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדוא הנביא ⁸ ראיית היליה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרים ולבנים ⁹ ואמר מה אלה אדרני ויאמר אליו המלאך הדבר כי אני אראך מה מה אלה ¹⁰ ויען האיש העמד בין ההדים-- ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ ¹¹ ויענו את מלאך יהוה העמד בין ההדים ואמרתו התחלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבה ושקטה ¹² ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מותי אתה לא תرحم את ירושלם ואת ערי יהודה-- אשר זעםת זה שביעם שנה ¹³ ויען יהוה את המלאך הדבר כי--

דברים טובים דברם נחמים ¹⁴ ויאמר אליו המלאך הדבר כי קרא לאמר מה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלים ולציוון קנאה גדולה ¹⁵ וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה ¹⁶ لكن כה אמר יהוה שבתי לירושלים ברחמים-- בתיו יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה (וקו) גנטה על ירושלם ¹⁷ עוד קרא לאמר מה אמר יהוה צבאות עוד הפוץנה ערי מטבח ונחם יהוה עוד את ציון ובחור עוד בירושלם ¹⁸ ואשא את עוני וארא והנה

עמד 6 וויעד מלְאָךְ יְהוָה בִּיהוּשָׁעַ לְאמֹר 7 כִּי אָמַר יְהוָה צָבָאָת אֶם בְּדָרְכֵי תַּלְךְ וְאֶם אֶת מִשְׁמָרוֹתֵי תִּשְׁמֶר
הָאָלֶה הַיּוֹצָא עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ כִּי כָל הָגָנָב מֵה
כָּמוֹהָ נָקָה וְכָל הַנְשָׁבָע מֵהָ כָּמוֹהָ נָקָה 4 הַזְּאָתִיה
נָאָם יְהוָה צָבָאָת וְכָאָה אֶל בֵּית הָגָנָב וְאֶל בֵּית הַנְשָׁבָע
בְּשָׁמֵי לְשָׁקָר וְלָנֶה בְּתוֹךְ בֵּיתוּ וְכָלְתוּ וְאֶת עַצְיוֹ וְאֶת
אַבְנֵי 5 וַיַּצֵּא הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בַּיּוֹם אֲלֵי-שָׁא נָא
עַנְיִיךְ וַיַּרְא מֵהָ הַזְּאָתִיה 6 וַיֹּאמֶר מֵהָ דָּיא וַיֹּאמֶר
זָאת הַאִיפָה הַזְּוֹצָאָת וַיֹּאמֶר זָאת עַנְמָן בְּכָל הָאָרֶץ 7
וְהַנָּה כְּכָר עֲפָרָת נָשָׂאָת זָאת אַשָּׁה אֲחַת יוֹשֵׁבְתָ בְּתוֹךְ
הַאִיפָה 8 וַיֹּאמֶר זָאת הַרְשָׁעָה וַיַּשְׁלַךְ אֲתָה אֶל תָּוֹךְ
הַאִיפָה 9 וַיֹּאמֶר זָאת אַשָּׁה אֲלֵי פִיהָ 10 וְאַשְׁא עַנְיִ
וְאַרְא וְהַנָּה שְׁתִים נְשִׁים יוֹצָאֹת וְרוֹחָה בְּכִנְפֵיכֶם וְלְהַנָּה
כְּנָפִים כְּכָנְפִי הַחַסְידָה וְוְתָשָׁגָה אֶת הַאִיפָה בֵּין הָאָרֶץ
וּבֵין הַשָּׁמַיִם 11 וַיֹּאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בַּי אֲנָה הַמָּה
מָוֹלְכָתָ אֶת הַאִיפָה 12 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן לְבָנוֹת לְהַבָּת בֵּית
בָּאָרֶץ שְׁנָעָר וְתוֹכֵן וְהַנִּיחָה שֵׁם עַל מִכְנָתָה

6 וְאַשְׁבָּה וְאַשְׁא עַנְיִ וְאַרְאָה וְהַנָּה אַרְכָּבָה מִרְכּוֹבָת
יְצָאֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַהָרִים וְהַהָרִים הַרִּי נִחְשָׁת 2
בְּמִרְכּוֹבָה הַרְאָשָׁנָה סּוֹסִים אֲדִמִּים וּבְמִרְכּוֹבָה הַשְׁנִית
סּוֹסִים שָׁחָרִים 3 וּבְמִרְכּוֹבָה הַשְׁלִישִׁית סּוֹסִים לְבָנִים
וּבְמִרְכּוֹבָה הַרְבָּעִית סּוֹסִים בְּרִדְדִים אֲמִצִּים 4 וְאַעַן
וְאַמְרֵל אֶל הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בַּי מֵהָ אֱלֹהָ אַדְנִי 5 וְיַעַן
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן אֱלֹהָ אֶרְכָּבָה רֹוחָת הַשָּׁמַיִם יוֹצָאֹת
מִהַתִּיצָב עַל אַדְוֹן כָּל הָאָרֶץ 6 אֲשֶׁר בָהָ סּוֹסִים
הַשָּׁחָרִים יִצְאִים אֶל אָרֶץ צָפֹן וְהַלְבָנִים יִצְאִוּ אֶל
אֲחָרִים וְהַבָּרִדים-יִצְאִוּ אֶל אָרֶץ הַתִּימָן 7 וְהַאֲמִצִּים
יִצְאִוּ וְיַבְקְשׁוּ לְלַכְתָּה לְהַתְּלִין בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְכֹו
הַחַלְלוּ בָאָרֶץ וְתַהֲלִכָּה בָאָרֶץ 8 וַיּוֹעַק אֲתָי וַיֹּדְבֵר
אֶלְיוֹן רָאָה הַיּוֹצָאִים אֶל אָרֶץ צָפֹן-הַנִּיחָה אֶת
רוֹחָי בָאָרֶץ צָפֹן 9 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֶלְיוֹן לְאמֹר 10
לְקֹוחָ מֵאָת הַגּוֹלָה מַחְלָדִי וּמֵאָת טוֹבִיה וּמֵאָת יְדִיעָה
וּבָאָתָה בַיּוֹם הַהוּא וּבָאָתָה בֵית יְאָשָׁה בְּן צָפְנִיה
אֲשֶׁר בָאָוֹ מִכְבָּל 11 וּלְקֹחָתָה כְּסָף וּזְהָבָב וְעֶשֶׂרֶת
וּשְׁמַתְבָּרָאשׁ יְהוּשָׁעַ בָן יְהוֹצֶדֶק-הַכֹּהן הַגָּדוֹל 12
וְאִמְרָתָ אֶלְיוֹן לְאמֹר כִּי אָמַר יְהוָה צָבָאָת לְאִמְרָתָ הַנָּה

יְהוָה צָבָאָת אֶם בְּדָרְכֵי תַּלְךְ וְאֶם אֶת מִשְׁמָרוֹתֵי תִּשְׁמֶר
וְגַם אַתָּה תְּדִין אֶת בִּתְיִ וְגַם הַשְּׁמֶר אֶת חֶצְרִי-וְנַתְנִי
לְךָ מִתְלָלִים בּוֹנְכָה הַעֲמָדִים הַאֲלָה 8 שָׁמַע נָא יְהוּשָׁעַ
הַכֹּהן הַגָּדוֹל אֲתָה וּרְעִיר הַיּוֹשָׁבִים לְפָנֵיךְ-כִּי אֲנָשִׁי
מוֹפְתַּה הַמָּה כִּי הַנִּי מִבְּאָה אֶת עֲבָדֵי צָמָה 9 כִּי הַנָּה
הַאֲבָן אֲשֶׁר נִתְנִי לְפָנֵיךְ יְהוּשָׁעַ-עַל אֲבָן אֲחַת שְׁבָעָה
עַנְיִים הַנִּי מִפְתָּח פְּתָחָה נָאָם יְהוָה צָבָאָת וְמַשְׁתִּי אֶת
עַוְן הָאָרֶץ הַהִיא בַיּוֹם אֲחָד 10 בַיּוֹם הַהוּא נָאָם יְהוָה
צָבָאָת תְּקָרָאוּ אִישׁ לְרָעָהוּ-אֶל תְּחַת נְפָן וְאֶל תְּחַת
תָּאָנָה

4 וַיֹּשֶּׁב הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בַּי וַיַּעֲרֵנוּ כִּאֵש אֲשֶׁר יַעֲרֵ
מִשְׁנְתוֹ 2 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן אֱלֹהָ אֲתָה רָאָה וַיֹּאמֶר (וַיֹּאמֶר)
רָאָתָי וְהַנָּה מִנּוֹרָת זָהָב כְּלָה וְגַלְגָּל עַל רָאָה וְשְׁבָעָה
נִרְתָּה עַלְיהָ-שְׁבָעָה וְשְׁבָעָה מוֹצְקָות לְנִרְתָּה אֲשֶׁר
עַל רָאָה 3 וְשְׁנִים זִיתִים עַלְיהָ אֶחָד מִמֵּין הַגְּלָה
וְאֶחָד עַל שְׁמַאֲלָה 4 וְאַעַן וְאַמְרֵל אֶל הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר
בַּי לְאִמְרֵל מֵהָ אֱלֹהָ אַדְנִי 5 וַיַּעֲנֵן הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בַּי
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן הַלְוָא יַדְעֵת מֵהָ אֱלֹהָ אַדְנִי וַיֹּאמֶר לֹא אַדְנִי
וַיַּעֲנֵן וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן לְאִמְרֵל זָהָב יְהוָה אֶל זְרַבְּכָל
לְאִמְרֵל לֹא בְּחִיל וְלֹא בְּכָח-כִּי אִם בְּרוֹחוֹ אִמְרֵל יְהוָה
צָבָאָת 7 מֵי אַתָּה הָרֵד הַגְּדוֹלָה לְפָנֵיךְ זְרַבְּכָל לְמִישָׁר
וְהַזְּכִיא אֶת הַאֲבָן הַרְאָשָׁה--תְּשָׁאֹת חַנְן לְהָ 8 וְיַהְיָ
דָבָר יְהוָה אֶלְיוֹן לְאִמְרֵל 9 יְדִי זְרַבְּכָל יִסְדּוּ הַבַּיִת הַזֶּה-
וַיַּדְעֵוּ תְּבִצָּעָה וַיַּדְעֵת כִּי יְהוָה צָבָאָת שְׁלֹחָנוּ אֲלֵיכֶם
10 כִּי מֵי בּוֹ לְיָמִין קַטְנָות וּשְׁמָחוֹ וַיַּרְא אֶת הַאֲבָן הַכְּדִיל
בַּיּוֹם זְרַבְּכָל שְׁבָעָה אֶלְיוֹן עַנְיִ הַמָּה מִשּׁוֹטְטִים
בְּכָל הָאָרֶץ 11 וְאַעַן וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן מֵהָ שְׁנֵי הַוִּיתִים הַאֲלָה
עַל יְמִין הַמְנוֹרָה וְעַל שְׁמַאֲלָה 12 וְאַעַן שְׁנֵי צְנַתּוֹת
אֶלְיוֹן מֵהָ שְׁתִּי שְׁבָלִי הַזְּוִיתִים אֲשֶׁר בַּיּוֹם שְׁנֵי צְנַתּוֹת
הַזְּוֹבֵחַ הַמְּרִיקִים מַעֲלֵיהֶם הַזְּוֹבֵחַ 13 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן לְאִמְרֵל
הַלְוָא יַדְעֵת מֵהָ אֱלֹהָ אַדְנִי וַיֹּאמֶר לֹא אַדְנִי 14 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן
שְׁנֵי בְּנֵי הַזְּוֹבֵחַ הַעֲמָדִים עַל אַדְוֹן כָּל הָאָרֶץ

5 וְאַשְׁבָּה וְאַשְׁא עַנְיִ אֲרָאָה וְהַנָּה גַּלְגָּל עַפְהָ 2 וַיֹּאמֶר
אֶלְיוֹן מֵהָ אַתָּה רָאָה וַיֹּאמֶר אַנְיִ רָאָה גַּלְגָּל עַפְהָ-אַרְכָּה

ווקנות ברחבות ירושלים ואיש משענותו בידו מרבים ימים ורחבות העיר יملאו ילדים וילדים משלחים ברחבותיה ⁶ כה אמר יהוה צבאות כי יפלא עני שארית העם זהה בימים ההם--נעם בעני יפלא נאם יהוה צבאות ⁷ כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי הארץ מורה ומארץ מבוא המשמש ⁸ והבאתי אתם ושכנו בתקד ירושלים והיו לי נעם ואני אודה להם לאלהם--באמות ובצדקה ⁹ כה אמר יהוה צבאות הלאה--מפני הנבאים אשר ביום יסוד בית יהוה צבאות ההורל להבנות ¹⁰ כי לפניו הימים ההם שכר האדם לא נודה ושבך הבהמה איננה ולוייזא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעה בעונתה לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה--נאם יהוה צבאות ¹¹ כי זרע השלום הגפן תנת פריה והארץ תנת את יבוליה והשמי יתנו טלים והנחלתי את שארית העם הזה--את כל אלה ¹² והיה כאשר היותם קלה בינוים בית יהודה ובית ישראל--כון אויש אתכם והיותם ברכה אל תיראו תחוקנה ידיכם ¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות כאשר וממתי להרעד לכם בהקציף אבותיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי ¹⁵ כי שבעת זממתי בימים הלאה להיטיב את ירושלים ואת בית יהודה אל תיראו ¹⁶ אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו--אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם ¹⁷ ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה ¹⁸ ויהי דבר יהודה צבאות אליו לאמור ¹⁹ כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשורי יהוה לבית יהודה לשנון ולשמה ולمعدים טובים והאמת והשלום אהבו ²⁰ כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבוא עמים וישבי ערים רבות ²¹ והלכו ישבו אחת אל אחת לאמר נלכה הלויך לחולות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה נם אני ²² ובאו עמים רבים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש ²⁴ כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים

איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה ²³ והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והוא כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם ²⁴ והעטרת תהיה לחלים ולטוביה ולידעה ולchan בן צפניה--לזכרון בהיכל יהוה ²⁵ ורוחקים יבואו ובני בהיכל יהוה וירדעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם ויהיה אם שמעו תשמעון בקול יהוה אליהם **7** ויהי בשנת ארבע לדריש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארכעה לחדר החשוי--בכסלו ² וישלח בית אל שרוצר ורעם מלך ואנשיו--לחולות את פני יהוה ³ לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנבאים לאמר האבכה בחדר החמישי--הנור כasher עשית זה כמה שנים ⁴ ויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמר ⁵ אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמושי ובשביעי וזה שבעים שנה--הצום צמתני אני ⁶ וכי תאללו וכי תשתו--הלוואם היה ביר הנבאים הראשונים בהיות ירושלים ישבת יהוה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב ⁸ ויהי שלוחה ועריה אל זכריה לאמר ⁹ כה אמר יהוה צבאות דבר יהוה אל זכריה לאמר משפט אמת שפטו וחסד וرحمו עשו איש את אחיו ¹⁰ ואלמנה ויתום נר וענין אל תעשקו והשפלה ישב אחים אל תחשבו בלבבכם ¹¹ וימאנו להקשיב ויתנו כתף סרתת ואזיניהם הכבידו ממשועו ¹² וללבם שמו שmir ממשוע את התורה ואת הדברים אשר שלחה יהוה צבאות ברוחו ביר הנבאים הראשונים ויהי קצף נдол מאת יהוה צבאות ¹³ ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות ¹⁴ ואסערם על כל הגוים אשר לא ידועם והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישמו ארץ חמדה לשמה **8** ויהי דבר יהוה צבאות לאמר ² כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנא נדולה וחמה נדולה קנאתי לה ³ כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתו בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש ⁴ כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים

רעה 3 על הרים חרה אף ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודת ושם אותם בסוס הדרו במלחמה 4 ממנו פנה ממנה יתד ממנה קשת מלחמה ממנה יצא כל נונש יהדו 5 והיו נגברים בוסים בטיט חוצאות במלחמה ונלחמו כי יהוה עם והבישו רכבי סוסים 6 ונברתי את בית יהודת ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחומות והיו כאשר לא נחתים כי אני יהוה אלהיהם-וענעם 7 והיו כנור אפרים ושםח להם כמו יין ובניהם יראו ושםחו יגאל לבם ביהוה 8 אשרקה להם ואקבצם כי פדיותם ורכבו מזערן וצערן בעמים ובמרחקים יזכרוני וחייו כמו רבו 9 ואזרעם בעמים ובחצרם יזכרוני וחייו את בניהם ושבו 10 והשבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ولבנון אבאים ולא ימצא להם וועבר בים צרה והכה בים נלים והבישו כל מצולות יאר ותורך גנוון אשור ושבט מצרים יסור 12 ונברתיים ביהוה ובשםו יתהלך נאם יהוה

11 פתח לבנון דלתיך ותאכל אש באירוע 2 הילל ברוש כי נפל ארצו אשר אדרים שדרו הילילו אלוני בשן כי יריד יער הבצור (הציד) 3 קול יללה הרעים כי שדרה אדרתם קול שאנת כפירים כי שדר נאון הירדן 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרנה 5 אשר קניתן החרן ולא יאשמו ומכריהן אמר ברוך יהוה ואשר ורעהיהם לא יחמול עליהם 6 כי לא יחמול עוד על ישביה הארץ-נאם יהוה והנהanca ממציא את האדם איש ביד רעה וביד מלכו וכתחתו את הארץ ולא אציל מידם 7 ואראת את צאן החרנה לכן עני הצאן וakah לישני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלם ואראת את הצאן 8 ואחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם ונם נפשם בחלה כי 9 ואמר לא ארעה אתכם המתה המתות והנכחדרת תכחדר והנשארות האכלנה אשה את בשר רעהה 10 וakah את מקל' את נעם ואנדע אותו- להפир את בריתו אשר כרתי את כל העמים וו ותפר ביום ההוא וידעו כן עני הצאן השמרין אתי כי דבר יהוה הוא 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם

ולחלות את פני יהוה 23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזקון עשרה אנשים מכל לשנות הגויים והחזקון בכנע איש יהודי לאמר נלכה עמכם-כי שמענו אלהים עמכם

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנהתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל 2 ונום חמות תנבל בה צר וצידון כי חכמה מאר 3 ותבן צר מצור לה והצבר כסף כעפר וחזרץ כתיט חוצאות 4 התנה אדרני יורשנה והכה בים חילה והיא באש האכל 5 תרא אשקלון ותירא ועה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעוז ואשקלון לא חשב 6 ווישב מזער באשדור והכרתי גנוון פלשתים 7 והסתור דמיון מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלו ביהודה ועקרון כיבוסי 8 וחותמי לבתי מצחה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיותי בעני 9 גויל מאר בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלים ונכרצה קשת מלחמה ודרך שלום לנויים ושלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ ובנום את בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו 12 שובו לבצרון אסירוי התקווה גם היום מגיד משנה אשיב לך 13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאי אפרים ווורתי בנץ ציון על בנק ייון ושמתייך כחרב גבור 14 כי יהוה עליהם יראה ויצא כברך חציו ואדרני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן 15 כי יהוה צבאות יענעליהם ואכלו וככשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כمزוק-כצאן עמו כי אבני נזר מתחנשות על אדרתמו 17 כי מה טבו ומה יפיו-דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות

10 שאלו מיהוה מטר בעת מלוקש יהוה עשה חזים ומטר נשים יתן להם לאיש עשב בשדה 2 כי התראפים דברו און וחוקסמים הוו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן ענו כי אין

לבד ונשיהם בלבד -- משפחתי בית נתן בלבד ונשיהם בלבד 13 משפחתי בית לוי בלבד ונשיהם בלבד 14 כל המשפחות הנשאות. המשמשו בלבד ונשיהם בלבד 15 משפחתי משפחתי בלבד ונשיהם בלבד

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח בבית דוד ולישבי ירושלם--לחטאת ولנדה ² והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד ונם את הנביאים ואת רוח הטעמה אשר עבר מן הארץ ³ והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אבוי ואמו ילדיו לא תהיה כי שקר דברת בשם יהוה וודקרו אביהו ואמו ילדיו בהנאו ⁴ והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מהזינו--בתתבאותו ולא ילבשו אדרת שער למן כחש ⁵ ואמר לא נביא א נכי איש עבר אדמה א נכי כי אדם הקני מנורו ⁶ ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתו בית מהabi ⁷ וחרב עורי על רעי ועל נבר עמיית-נאם יהוה צבאות הרעה והפוץין הצאן והשבתי יידי על הצערם ⁸ והיה בכל הארץ נאם יהוה פי שניהם בה יכרתו יגעו והשלשית יותר בה ⁹ והבאתי את השלשית באש וצறתים צרף את הכסף ובחניטים כבchan את הזהב הוא יקרא בשם ואני עננה אותו-- אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי

14 הגה יום בא ליהוה וחלק שליך בקריבך 2
ואספתי את כל הגנים אל ירושלים למלחמה ונלכדה
העיר ונשוו הבתים והנשים תשגננה (תשכבהה) ויצא
חציו יהוה ונלחם בגנים החים כיום הלחמו ביום קרב 3
ויצא יהוה ונלחם ביום ההוא על הר הזיתים אשר על
4 עמדתו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים מחציו מזרחה
פנוי ירושלים מקרם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה
וימה ניא גדולה מאד וממש חציו ההר צפונה וחציו
5 נבנה ונסתם ניא הרים כי יונע נירם אל אצל ונסתם
כך אשר נסתם מפני הדרען ביום עזיה מלך יהודה ובא
יהוה אלהי כל קדשים עמוק 6 והוא ביום ההוא לא
יהיה אוד יקרות יקפאון (וקפאון) 7 והוא יום אחד

הבו שכרי--ואם לא חדרו וישקלו את שכרי שלשים
כסף ¹³ ויאמר יהוה אליו השליכו אל הויוצר אדר
הדיiker אשר יקחתי מעלייהם ואקחה שלשים הכסף
ואשליך אותו בית יהוה אל הויוצר ¹⁴ ואגדע את מקליו
השני את החבלים--להפער את האחוות בין יהודה ובין
ישראל ¹⁵ ויאמר יהוה אליו עוד קח לך כלי רעה
אולי ¹⁶ כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחות לא
יפקר הנער לא יבקש והונשברת לא ירפא הנצח לא
יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק ¹⁷ הו
רען האليل עזבי הנצח על זרועו ועל עין ימינו

12 משא דבר יהוה על ירושאל נאם יהוה נתה שמיים
ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו ² הנה אני שם את
ירושלים ספּר רעל לכל העמים -סביב וגו' על יהודה
יהיה במצור על ירושלם ³ זה היה ביום ההוא אשים
את ירושלם אבן מעשה לכל העמים --כל עמיסיה
שרוט ישרטו ונאפו עליה כל גו' הארץ ⁴ ביום
ההוא נאם יהוהacha כל סוס בתהמון ורכבו בשגעון
ועל בית יהודה אפקח את עני וככל סוס העמיםacha
בעורון ⁵ ואמרו אלפי יהודה בלבם אמזה לי ישבי
ירושלים ביהוה צבאות אלהיהם ⁶ ביום ההוא אשים
את אלפי יהודה ככיו' אש בעצים וככלפ' אש בעמר
וأكلו על ימין ועל שמאל את כל העמים סביב
וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם ⁷ והושע יהוה
את אהלי יהודה בראשנה למען לא תנדל תפארת
בית דוד ותפארת ישוב ירושלם --על יהודה ⁸ ביום
ההוא יין יהוה بعد יושב ירושלם והיה הנכשל בהם
ביום החוא כדוד ובית דוד כאלהם כמלך יהוה
לפניהם ⁹ והיה ביום החוא אבקש להשמד את כל
הנויים הבאים על ירושלם ¹⁰ ושפכתי על בית דוד
ועל יושב ירושלם רוח חן ותהנו'ם והיבטו אליו את
אשר דקרו וספדו עליו כמספר על היחיד והמר
עליו כהמר על הבכור ¹¹ ביום ההוא ינדל המספר
בירושלם כמספר חדדרמן בבקש מתן ¹² וספדה
הארץ גושפחו משפח'ת לבב משפח'ת בית דוד

הוא יודע ליהוה--לא יום ולא לילה והיה לעת ערבייה אוד ⁸ והיה ביום ההוא יצא מים חיים מירושלים חצים אל הים הכספי ויחצים אל הים האחדרון בקיז' ובחרף היה ⁹ והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהוה יהוה אחד--ושמו אחד ¹⁰ יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמוֹן נגב ירושלים ורامة וישבה תחתייה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך ¹¹ ווישבו בה וחרם לא יהוה עוד וישבה ירושלים לבטח ¹² וואת היהת המגפה אשר ינפ' יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עמד על רגליו ועינו המקנה בחരיהן ולשונו המק בפייהם ¹³ והיה ביום ההוא היהת מוהומת יהוה רביה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלה ידו על יד רעהו ¹⁴ וגם יהודת-תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגויים סיבב זהב וכסף ובנדים--לרב מאד ¹⁵ וכן היה מונפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר היה במנחות ההמה--כמנפה זו ¹⁶ והיה כל הנותר מכל הגויים הבאים על ירושלם ועליו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חנ הסוכות ¹⁷ והיה אשר לא יעללה מאות משפחות הארץ אל ירושלים להשתחות למלך יהוה צבאות--ולא עליהם יהוה הנשים ¹⁸ ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם היה המגפה אשר ינפ' יהוה את הגויים אשר לא יעללו לחג את חנ הסוכות ¹⁹ זאת היהת חטא מצרים וחטא כל הגויים אשר לא יעללו לחג את חנ הסוכות ²⁰ ביום ההוא היהת על מצלו הסוס קדרש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזוקים לפני המזבח ²¹ והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדרש ליהוה צבאות וכאו כל הובחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהוה מנען עוד בבבב בית יהוה צבאות ביום ההוא

ונשא אתכם אליו ⁴ וידעתם--כי שלחתו אליכם את המצויה הזאת להיות בריתך את לוי אמר יהוה צבאות ⁵ בריתך היהת אתו החיים והשלום ואתכם לו מוראה ויראנו ומפני שמי נחת הוא ⁶ תורה אמת היהת בפיו וועלה לא נמצא במשפטו בשלום ובמיشور ההלך אתי ורבים השיב מעתן ⁷ כי שפטיכן ישרמו דעת ותורה ויבקשנו מפיהו כי מלך יהוה צבאות הוא ⁸ ואתם סרתם מן הדרך הכספיים רכבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות ⁹ ונום אני נתתי אתכם נבזים ושפלים--לכל העם כפי אשר אינכם שמרם את דרכיכם ונשאים פנים בתורה ¹⁰ הלווא אב אחד לכלנו הלווא אל אחד בראנו מהרוע נבוד איש באחיו--לחלל ברית אבותינו ¹¹ בגדה יהודה ותועבה נשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל ביה אל נכר ¹² יכרת יהוה לאיש אשר יעשה ערד וענה מהали יעקב ומוניש מנהה לה יהוה צבאות ¹³ וזאת שנית העשו--cosaת דמעה את מזבח יהוה בכיכר ואנקה מאין עוד פנות אל המנהה ולקחת רצון מידכם ¹⁴ ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינו ובין אשת נעריך אשר אתה בנדתת בה והיא חברך ואשת בירתך ¹⁵ ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש ורעד אליהם ונשمرתם ברוחכם ובאשת נעריך אל יבנד ¹⁶ כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסהה חמס על לבשו אמר יהוה צבאות ונשمرתם בתורהם ולא תבנדו ¹⁷ הונעתם יהוה בדרכיכם ואמרתם במתה הונענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובתיהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט

3 הני שלוח מלאכי ופנה דרך לפניהם ופתהם יבוא אל היכלו האדרון אשר אתם מבקשים וממלך הברית אשר אתם חפצים הנה בא--אמר יהוה צבאות ² והוא מכך את יום בואו ומפני העמד בהראותיו כי הוא כאש מצקה וכבריות מכבשים ³ וישב מצרכי ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כוהב וככסף והיו ליהוה מניש מנהה בצדקה ⁴ וערבה ליהוה מנהה יהודה וירושלם--כימי עולם וכשנים קדמיה ⁵

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי ² אהבתו אתם אמר יהוה ואמרתם במתה אהבתנו הלוא אהעשו ליעקב נאם יהוה ואהבת את יעקב ³ ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמנה ואת נחלתו לתרונות מדבר ⁴ כי אמר אדורם רשותנו ונשוב ונבנה חרבות--כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהروس וקראו להם גובל רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם ⁵ ועיניכם תריאנה ואתם תאמרו יndl יהוה מעל לנובל ישראל ⁶ בן יכבד אב ועבד אדני ואם אב אני איה כבודי ואם אדרוני אני איה מורה אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בווי שמי ואמרתם במתה בזינו את שמק ⁷ מנישים על מזבחיו لكم מגן ואמרתם במתה נאליך באמרכם שלחן יהוה נבוח הוא ⁸ וכי תגישו עוז ליזבח אין רע וכי תגישו פסח וחללה אין רע הקריבתו נא לפתח הירץ או הייש פנוי--אמר יהוה צבאות ⁹ ועתה חלו נא פנוי אל ויהננו מידכם היתה זאת--הייש מכם פנוי אמר יהוה צבאות ¹⁰ מי גם בכם ויסגר דלitos ולא תאייר מזבחו חם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנהה לא ארצת מידכם ¹¹ כי מזורה משמש ועד מבאו גדולשמי בינוים ובכל מקום מקלט מגש לשמי ומנהה טהורה כי גדולשמי בינוים אמר יהוה צבאות ¹² ואתם מחללים אותו--באמרכם שלחן אדרני מגאל הוא וניבנו נבזה אכלו ¹³ ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והbabתם נזול ואת הפסח ואת החוללה והbabתם את המנהה הארץacha אותה מידכם אמר יהוה ¹⁴ ואדרור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדרני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי ונרא בינוים

2 ועתה אליכם המצויה הזאת--הכהנים ² אם לא תשמעו ואם לא תשמעו על לב מתחת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתך בכם את המארה ואורתית את ברכותיכם ונם ארותיה כי אינכם שמיים על לב ³ הני נער לכם את הזרע וורויתו פרש על פניכם פרש חניכם

והшиб לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם--פנ**א**באו והכיתוי את הארץ חرم**ו**kerbati aleim l'mashpet vohihi u'd m'mahar b'mekshim v'benanafim v'beneshuvim l'shkar v'beuski she'ber shcir al'meha v'iyotem v'mtzi ner v'la yraoni--amer yeho zavaot 6 ci ani yeho la shniti v'atatem b'nei yekab la'calim 7 l'mi'mi abatichem s'rethm m'chki v'la sh'marthem--shovo al'i v'ashvoha al'icem amer yeho zavaot v'amertham b'meha n'shov 8 hikb'us adam al'elohim ci atem k'be'utim atei v'amertham b'meha k'be'ut ha'me'sher v'ha'teromah 9 b'mara'ah atem na'arim v'atui atei k'be'utim--honi k'lu 10 h'b'iao atet cal ha'me'sher al' b'it ha'oz'er v'ohi tarf b'be'ut v'v'honu na' b'zot amer yeho zavaot am la'afach l'k'm at arbotot ha'sh'mim v'dherikhti l'k'm b'racha ud b'li di v'v'gurhti l'k'm ba'ac'l v'la y'shat l'k'm at p'ri ha'adma v'la t'sh'el l'k'm ha'g'fen b'sheda amer yeho zavaot 12 v'asheru at'k'm cal ha'g'niyim ci t'hui atem ar'ez chaf'z amer yeho zavaot 13 h'z'ku uli' d'ber'k'm amer yeho v'amertham ma' n'dber'nu ul'ik 14 amertham shoa' ub'dr al'elohim v'ma b'z'u ci sh'mer'nu m'sher'cho v'ci ha'lc'nu k'dr'niyit m'pni yeho zavaot 15 v'utah an'hnu m'asherim v'dim n'm'nenu u'shi r'sh'ua n'm b'hnu al'elohim v'ym'leto 16 ao' n'dber'nu y'ra'i yeho aish al' r'uh'ho v'ik'sh yeho v'ish'mu v'ic'tab s'fer z'cr'nu l'p'ni y'ra'i yeho v'lo'ch'shi sh'mo 17 v'hiyu li' amer yeho zavaot li'om asher an'i u'sha s'g'la' v'ch'ml'ot u'li'hem--ca'sher y'chmal aish ul' b'no ha'ub'dr ato 18 v'sh'v'hem v'ra'item bi'z' c'drik l'r'sh'--bi'z' ub'dr al'elohim la'asher la'ub'dr

4 ci h'na' ha'iom ba' b'ur c'tenor v'hiy' cal' z'dim v'cal' u'sha r'sh'ua k'sh v'lo'hat atem ha'iom ha'ba amer yeho zavaot asher la'iyub l'hem s'resh v'enf 2 v'z'ra'ha l'k'm y'ra'i sh'mi sh'mi z'dr'ka v'mer'fa b'k'ne'ha v'iz'atam v'p'shatam c'g'el'i m'rb'k 3 v'us'otam r'sh'um--ci y'hiyo af'ar t'hah c'f'ot r'g'li'k'm bi'om asher an'i u'sha amer yeho zavaot 4 v'z'ro' tor'at m'sha ub'di asher z'v'iti oto b'ch'rab ul' k'l y'sh'ral' h'k'rim v'm'shp'tim 5 ha'na an'ci sh'ch l'k'm at al'ih' ha'n'b'ia--l'p'ni bo'ao yom yeho ha'g'dol v'ha'nora 6

סללה 3 וודעו--כי-הפללה יהוה חסיד לו יהוה ישמעו
בקראי אליו 4 רגנוו ואל-תחתאו אמרו בלבבכם על-
משכובכם ודמו סלה 5 זבחו זבח-צדק ובטהר אל-
יהוה 6 רכבים אמרים מיראנו-טוב נסה עלינו אור
פניך יהוה 7 נתהה שמחה בלבבי מעת דגנס ותירושם
רכבו 8 בשלום יחדו אשכבה ואישן כי-אתה יהוה
לבדך לבטהה תושבננו

5 למנצח אל-הנחיות מזמור לדוד ב אמריו האוניה
יהוה בינה הנינו 2 והקשבה לכול שועי- מלכי ואלהי
כי-אליך אתחפלל 3 יהוה--בקר תשמעו קולי בקר
ערך-לך ואצפה 4 כי לא אל חפץ רשות אתה לא
גערך רע 5 לא-יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל-
פעלי און 6 תאבך דבריו כוב איש-דרמים ומרמה יתעב
יהוה 7 ואני--ברב החדר אבאו בירח אשתחווה אל-
היכל-קדשך ביראתך 8 יהוה נחני בצדךך--למען
שורדי הושר (הישר) לפני דרכך 9 כי און בפיו
נכונה--קרבם הווות קבר-פתחות נרנם לשונם יהליקון
10 האשים אליהם--יפלו ממעצותיהם ברב פשיעיהם
הידיהם--כי-מרו בר נו ווישמוו כל-חוסי בך לעולם
ירננו--ותסך עליימו ווילצו בך אהבי שמק 11 כי-אתה
תברך צדיק יהוה--כצנה רצון העטרנו

6 למנצח בנינוות על-השミニות מזמור לדוד ב יהוה
אל-באפק תוכחני ואל-בחמתך תיסרני 2 חנני יהוה
כי אמלל-אני רפאנוי יהוה--כי נבהלו עצמי 3 ונפשי
נבהלה מادر ואת (ואהה) יהוה עד-מתוי 4 שובה יהוה
חלצה נפשי הושענני למען חсадך 5 כי און במוות
זכרך בשאול מי יודה-לך (Sheol h7585) 6 יגעמי באנתה-
אשחה בכל-ليلת מטהו בדמעתי ערשי אסמה 7
עששה מכעס עני עתקה בכל-צורדי 8 סורו ממנני
כל-פעלי און כי-שמע יהוה קול בכי 9 שמע יהוה
חנני יהוה הפלתו יקח 10 יבשו ויבהלו מادر--כל-

איבוי ישבו יבשו רגע

7 שנין לדוד אשר-שר ליהוה--על-דברי-כוש בן-
ימני ב יהוה אלהי בך חסתי הושענני מכל-רדפי

1 אשרי איש--אשר לא הלק בעצת רשותם ובדרכ
חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב 2 כי אם
בתורת יהוה חפכו וบทורתו יהנה יומם ולילה 3
והיה--כען שתול על-פנני-מיים אשר פריו יתן בעתו-
ועליהו לא-יבול וכל אשר-יעשה צליח 4 לא-כן
הרשעים כי אם-כמץ אשר-תדרפנו רוח 5 על-כן לא-
יקמו רשעים--במשפט וחטאיהם בעדת צדיקים 6 כי-
יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשותם האכד

2 למה רגשו גוים ולאמים יהנו-ריק 2 יתיצבו מלכי-
ארץ--ורזונים נסדו-יחד על-יהוה ועל-משיחו 3
נתקה את-מוסרותיהם ונשליכה ממנה עתיתמו 4 יושב
בשמיישחק אדני לענ-למו 5 או ידבר אלמו באפו
ובחרונו יבחלמו 6 ואני נסhti מלכי על-ציוון הר-
קדשי 7 אספרה אל-חיק יהוה אמר אליו בני אתה-
אני היום ילתנייך 8 שאל ממן-ואתנה גוים נחלתק
ואחותך אפסי-ארץ 9 תרעם בשבט ברזיל כליל יוצר
תנפצם 10 ועתה מלכים השכilio הוסרו שפיטי ארץ 11
עבדו את-יהוה ביראה ונילו ברעדה 12 נשקו-בר פן-
יאנא ותאבדו דרך--כי-יבעד כמעט אפו אשרי כל-
חוסי בו

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו ב יהוה
מה-רבו צרי רבים קמויים עלי 2 רכבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה 3 ואתה יהוה מэн בעדי
כבודי ומרים ראש 4 קולי אל-יהוה אקריא ויענני
מהר קדרו סלה 5 אני שכחתי ואישנה הקיזותי--כי
יהוה יסמנני 6 לא-אירא מררבבות עם--אשר סביב
שה עלי 7 קומה יהוה הושענני אלהי--כי-הכית את-
כל-איבי לחוי שני רשותם שברת 8 ליהוה הישועה
על-עמד ברכתק סלה

4 למנצח בנינוות מזמור לדוד ב בקראי עני אלהי
צדקי--בצער הרחבה לי חנני ושמע הפלתו 2 בני איש
עד-מה כבודי לכלמה--תאהבון ריק תבקש כוב

לייהוה ישב ציון הנידור בעמים עלילותיו ¹² כי-דרש דמים אותם זכר לאשכח צעקה עניהם (עניהם) ¹³ חנני יהוה--ראה עני מושנאי מדורומי מושער מותה ¹⁴ למען אספירה כל-תחלתיך בשעריך בה-ציוון--אנילה בישועתך ¹⁵ טבעו נוים בשחת עשו בראשת-זו טmeno נלכדה רגלה ¹⁶ נודע יהוה--משפט עשה בפועל כפוי נוקש רשות הגון סלה ¹⁷ ישבו רשעים לשאולתך כל- נוים שכחו אל-היהם (Sheol h7585) ¹⁸ כי לא לנצח ישכח אביוון תקות עניהם (עניהם) תאבר לעד ¹⁹ קומה יהוה אל-יעז אמוש ישפטו נוים על-פניך ²⁰ שיתה יהוה מורה--להם ידעו נוים-אנוש המה סלה

10 למה יהוה העדר ברחוק תעלים לעתות בצרה ² בנאות רשות ידליך עני יתפשו במזומות זו וחו ³ כי-הلال רשות על-האות נשׁוּ ובצע ברך נאין יהוה רשות-כגבה אפו כל-יידרש אין אלהים כל-מוזמיותיו ⁵ ייחלו דרכו בכל-עת--מרום משפטיך מנndo כל- צורריו יפיח בהם ⁶ אמר בלבו כל-אموות לדר ודר אשר לא-ברע ⁷ אלה פיהו מלא-ומרמותות ותק תחת לשונו عمل ואון ⁸ ישׁב במארב חצרים--במסתרים והרגן נקי עניינו לחלה יצפנו ⁹ יארב במסתר אדריה בסכה--יארב לחטוף עני יחתוף עני במשכו בראשתו ¹⁰ ודכה (ידכה) ישׁח וונפל בעצמיו חלכאים (חל כאים) ¹¹ אמר בלבו שכח אל הסתר פניו בל-ראיה לנצח ¹² קומה יהוה--אל נשא ידר אל-תשכח עניהם (עניהם) ¹³ על-מה נאין רשות אלהים אמר בלבו לא תדרש ¹⁴ ראתה כי-אתה عمل וכעס תביט- לחת בידך עלייך יעוז חלה ותום אתה הייתה עוזר ¹⁵ שבר זרוע רשות ורע תדרוש-רששו בל-תמצא ¹⁶ יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארציו ¹⁷ האות עניהם שמעת יהוה תכין לכם תקשיב אונך ¹⁸ לשפט יתום ודרך בל- יוסיף עוד--לערץ אמוש מן-הארץ

11 למנצח לדוד ביהוה חסיתי--איך תאמרו לנפשי נודו (נודי) הרכם צפוף ² כי הנה הרשעים ידרכו קשת כוננו חצם על-יתר--ליירות במו-אפל לישרי- לב ³ כי השתות יהרסון--צדיק מה-פעל ⁴ יהוה תהילים

והצילני ² פן-יתרף כאריה נפשי פרק ואין מציל ³ יהוה אל-הי אם-עשיתו זאת אם-יש-על בכפי ⁴ אם- נמלתי שלמי רע ואחלצה צוררי ריקם ⁵ ירדף אויב נפשי וישג--וירמס לארץ חוי וככבודו לעפר ישכן סלה ⁶ קומה יהוה באפק--הנשא בעברות צוררי וערוה אליו משפט צוית ⁷ ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה ⁸ יהוה ידין עמים שפטני יהוהצדקי וכחמי עלי ⁹ יגמר נא רע רשעים--ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות- אלהים צדיק ¹⁰ מני על-אליהם מושיע ישראל-לב ¹¹ אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל-וים אם-לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרכו וכוננה ¹² ولو הכנין כל-מוות חציו לדלקום ופעל ¹⁴ הנה יחבל און והרה عمل וילד שקר ¹⁵ בור כרה ויחפרה וויפל בשחת יפעל ¹⁶ יישובعمالו בראשו ועל קדרקו חמסו ירד ¹⁷ אודה יהוה כדרקו ואיזמה שם-יהוה עליון **8** למנצח על-הנתה מזמור לדוד ביהוה אדרנו- מה-אדיר שמק בכל-הארץ אשר תנה הדוד על- השמים ² מפי עולמים וניקום- יסדה-עו למן צוריך להשבית אויב ומתקן ³ כי-אדרא שמק מעשה אצבעתיך--ירח וכוכבים אשר כוננתה ⁴ מה-אנוש כי-זוכרנו ובן-אדם כי תפקדנו ⁵ ותחסרו מעת מלאהים וככבוד והדר תעתרחו ⁶ תמשלחו במעשה ידיך כל-שחתתת-רגלו ⁷ צנה ואלפיים כלם ונם בהמות שדי ⁸ צפור שמיים ודגנו הים עבר ארכות ימים יהוה אדרינו מה-אדיר שמק בכל-הארץ

9 למנצח על-מוות לבן מזמור לדוד ב אודה יהוה בכל-לביו אספירה כל-נפלוותיך ² אשמהה ואעלצה ברק אודרה שמק עליון ³ בשוב-אויבי אחד יכשלו ויאבדו מפניך ⁴ כי-עשית משפטיך ודני ישבת לכסא שופט צדיק ⁵ גערת גוים אבדת רשות שם מוחית לעולם ועד ⁶ האויב תמו חרבות- לנצח וערום נתשת- אבד זכרם המה ⁷ יהוה לעולם ישׁב כון למשפט כסאו ⁸ והוא ישפט-תבל בצדיק ידין לאמים במישרים ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה ¹⁰ וויבטהו ברק יודעי שמק כי לא-עזבת דרישיך יהוה ¹¹ זמרו-

והרפה לא-נשא על-קרבו ⁴ נבזה בעינו נמאס--וأت-
יראי יהוה יכבר נשבע להרעד ולא ימוד ⁵ כספו לא-
נתן בנשך-- ושהדר על-נקו לא לkeh עשה-אללה-- לא
ימוט לעולם

16 מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתך ² אמרת

לי-יהוה אדני אתה טובתי בל-עליך ³ לקדושים אשר-
בארץ המה ואדרוי כל-חפצי-בם ⁴ ירבו עצובותם
אחר מהרו בל-אסיך נסכליהם מדם ובבל-אשר אאת-
שמותם על-שפתוי ⁵ יהוה מנה-תליך וכוסי- אהה
תומיך גורלי ⁶ חבלים נפלו-לי בענמים אפ-נהחלת
שפרה עלי ⁷ אברך--את-יהוה אשר יענצי אפ-לילות
ישראלני כל-יו ⁸ שוויתי יהוה לנדרי תמיד כי מימני
בל-אמות ⁹ ולכן שמה לב-ויגל כבודיו אפ-בשתי ישכן
לבטה ¹⁰ כי לא-תעזוב ונPsi לשאול לא-תחנן חסידך
לראות שחתה ¹¹ תודיעני ארה חיים שביע

שמחות את-פניך נעמות בימינך נצח

17 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק-- הקשיבה רנתי
האוינה תפלו-תי بلا שפתוי מורה ² מלפניך משפטוי
יצא ענייך תחינה מישרים ³ בחנות לבבי פקדת לילה-
- צראפתני בל-תמצא זמתי בל-יעבר-פי ⁴ לפועלות
אדם בדבר שפטיך-- אני שמרתי ארחות פרץ ⁵ חמדך
אשרי במעלותיך בל-נמוטו פעמי ⁶ אני-קראתיך כי-
הענני אל-הט-אונך לי שמע אמרתי ⁷ הפללה חסידיך
מושיע חוסים-- ממתוקנומיים בימינך ⁸ שמרני כאישון
בת-עין בצל כנפיך תסתירני ⁹ מפניך רשעים זו שדוני
איבי בנפש יקיפו עלי ¹⁰ חלבמו סגרו פימו דברו
בגאות ¹¹ ואשרינו עתה סבבוני (סבבונו) עיניהם ישיתו
לנטות בארץ ¹² דמיינו-כאריה יכטוף לטרף וככפיר
שבמסחרים ¹³ קומה יהוה-- קדימה פניו הכריעו
פלטה נפשי מרשע חרbeck ¹⁴ ממתים ידר יהוה ממתיהם
מחלד-- חלכם בחים וצפינך (צפונך) תמלא בתנים
ישבעו בנים-- והניחסו יתרם לעוללייהם ¹⁵ אני--בצדך

אהזה פניך אשבעה בהקץ תמנונך

ביהיכל קדרשו-- יהוה בשמותים כסאו עיניו יהזו-- עפעפיו
יבחנו בני אדם ⁶ יהוה צדיק יבחן ורשע ואהבת חמס--
שנאה נפשו ⁶ ימטר על-רשעים פחים אש גנפרית ורוח
ולעופות-מנת כוסם ⁷ כי-צדיק יהוה צדקות אהב ישר
יהזו פנימו

12 למנצח על-השミニות מזמור לדוד ב Hoshea
יהוה כי-גמר חסיד כי-פסו אמוניים מבני אדם ² שוא
ידברו--איש את-דרעה שפט חקלות--בלב וללב ידברו
3 יכרת יהוה כל-שפטוי הלקות-- לשון מדברת גנדלה
4 אשר אמרו לשננו נגביר--שפטינו אתנו מי אדרון לנו
5 משדר עניהם מאנקת אבינוים עתה אקים יאמר יהוה
אשרת בישע יפהה לו ⁶ אמורות יהוה אמרות טהרות
כסף צروف בעיליל לארץ מזוק שבעתים ⁷ אתה-יהוה
תשמרם תצרכנו מון-הדרור ז' לעלים ⁸ סביב רשעים
יתהכלון כרם זלחת לבני אדם

13 למנצח מזמור לדוד ² עד-אניה יהוה תשכחני
נצח עד-אניה תשתריר את-פניך ממני ³ עד-אניה אשית
עצות בנפשי-- יגון בלבבי יומם עד-אניה ירום איבוי
על- ⁴ הבטיטה ענני יהוה אלהי האירה עני פן-איישן
המוות ⁵ פן-יאמר איבוי יכלתו צרי גינלו כי אמות
6 ואני בחסדר בטהתי-- ייל לבבי בישועתך אשרה
לי-יהוה כי גמל עלי

14 למנצח לדוד אמר נבל בלבבו אין אלהים
השחיתו התעיבו עלילה-- אין עשה-טוב ² יהוה--
משמים השקוף על-בני-אדם לדאות הייש משכילד--
דרש את-אלדים ³ הצל סר יהדו נאלדו אין עשה-
טוב-- אין נם-אחד ⁴ הלא ידרעו כל-פעלי-און אכל' עמי
אכלו להם יהוה לא קראו ⁵ שם פחרו פחד כי-אליהם
בדור צדיק ⁶ עצה-ענו תבישו כי יהוה מהשח ⁷ מי
יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגאל
יעקב ישמה ישראל

15 מזמור לדוד יהוה מי-יינור באהליך מי-ישכן
בהר קדרש ² הולך הימים ופעל צדק ודבר אמת
בלבבו ³ לא-רגל על-לשנו-- לא-עשה לרעה רעה

36 תרחיב צער תחתיו ולא מעדו קרסל³⁷ ארדוף
איבוי ואשים ולא-אשוב עד-כלותם ³⁸ אמהצם ולא-
יכלו קום יפלו תחת רגלי³⁹ ותאזרני חיל למלחה
תכריע קמי תחתיו ⁴⁰ ואיבוי נתה לוי ערפ' ומשנאי
אצמיהם ⁴¹ ישועו ואין-מושיע על-יהוה ולא עטם ⁴²
ואשכם כעפר על-פנוי-רוח כטיט חוצות אדים ⁴³
הפלני מריב-עם תשנינו לראש נוים עם לא-ידעת
יעברוני ⁴⁴ לשמע און ישמעו לי-בני-נכרכ יחשול-לי
45 בני-נכרכ יבלו ויחרנו ממסגרותיהם ⁴⁶ חי-יהוה
ובך צורי וירום אלוהי ישע ⁴⁷ האל-הנותן נקומות
לי וידבר עמים תחתיו ⁴⁸ מפלטי מאיבי אף מן-קמי⁴⁹
הרומני מאיש חמס תצילני ⁴⁹ על-כן אודך בנום
יהוה ולשך אוזמרה ⁵⁰ מנדל ישועות מלכו ועשה
חסד למשיחו--לדור ולדורו עד-עולם

19 למנצח מזמור לדוד ב השמיים מספרים כבוד-
אל ומעשה ידיו מגדיר הרקיע ² יום ליום ביע אמר
ויללה ליליה יהוד-הדרת ³ אין-אמר ואין דברים
בלינשמע קולם ⁴ בכל-הארץ יצא קום ובקזה חבל
מליהם לשמש שם-האל בהם ⁵ והוא--כהתן יצא
מחפתו ישיש כנbor לרוץ ארח ⁶ מקצתה השמיים
מושצאו-ותקופתו על-קצתם ואין נסתה מוחמתו ⁷
תורת יהוה תמייה משיבת נשעדרות יהוה נאמנה
מחכימת פתוי ⁸ פקודי יהוה ישרים משמחה-לב מצות
יהוה ברה מאירת עינים ⁹ יראת יהוה טהורה--עומדת
עד משפט-יהוה אמת צדקיו יהדו ¹⁰ הנחמדים--
מוחב ומפו רב ומתקום מדבש ונפת צופים ¹¹ נם-
עבדך נזhor בהם בשרם עקב רב ¹² שנאות מוי-יבין
מנסתרות נקני ¹³ נם מזדים חש עבדך-- אל-ימשלו-
בי או אתם ונקיות מפשע רב ¹⁴ יהיו לרצון אמר-פי
והגון לבי לפניך יהוה צורי ונאל-

20 למנצח מזמור לדוד ב יענד יהוה ביום צרה
שנברך שם אלוהי יעקב ² ישלה-עוזך מקדש ומוציאו
יסעדך ³ זיכר כל-מנחך וועלך ידשנה סלה ⁴ יתן--
לך כל-בך וכל-עצתך ימלא ⁵ נרננה בישועתך--
ובשם-אליהינו נדגיל ימלא יהוה כל-משאלותיך ⁶ עתה

למנצח ל עבר יהוה--לדור אשר דבר ליהוה
את-דברי השירה הזאת-- ביום הצליל-יהוה אותו מclf
כל-איבוי ומיר שאל ב ויאמר-- ארכמך יהוה חזק ²
יהוה סלע' ומצודתי-- ומפלטי אליו צורי אחסה-בו
מנני וקרן-ישע משגבי ³ מהלל אקרא יהוה ומן-איבוי
אורש ⁴ אפפוני חבל-ימות ונחלי בלו-על יעתוני ⁵
חבל שאל סבבוני קדמוני מוקשי מות ⁶ (Sheol h7585)
בצל-לי אקרא יהוה-- ואל-אליהו אשוע ישמע מהיכלו
קולי ושותוי לפניו הובא באזני ⁷ ותגעה ותרעש
הארץ-- ומוסדי הרים ירנוו ויתגעשו כי-חרה לו ⁸
עליה עשן באפו-- ואש-מיפוי תאכל נחלים בערו ממנה
וישט שמיים וירד וערפל תחת רגלו ¹⁰ וירכב על-
כרוב ויעף וירד על-כנפי-רוח ¹¹ ישתח חזק סתרו-
סביבותיו סכתו חשכת-מים עבי שחקים ¹² מנגה
נדנו עביו עברו--ברד ונחלי-אש ¹³ וירעם בשמי
יהוה-ועלוון יתן קלוי ברד ונחלי-אש ¹⁴ ווישלח החיזיו
ויפיצם וברקם רב וייחם צו וויראו אפיקו מים וינל
מוסדות תבל מגערתק יהוה-- מנשנת רוח אפק ¹⁶
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים ¹⁷ יצילני
מאיבי עז ומושנאי כי-אמצנו מני ¹⁸ יקדרמוני ביום-אידי
ויהי-יהוה למשען לי ¹⁹ וויצוiani למרחיב חלצני כי
חפץ כי ²⁰ יגמלני יהוה צדקי כבר ידי ישיב לי ²¹
כי-שמרתיך דרכיך יהוה ולא-רשעתיך מאלהי ²² כי כל-
משפטיו לנגיד וחתתו לא-אסיר מני ²³ ואהיה תמים
עמו ואשתמר מעוני ²⁴ ווישב-יהוה לי צדקי כבר ידי
לננד עניינו ²⁵ עם-חסיד תהסיד עם-נבר תמים תחמים
עם-נבר תחברך ועם-עקש תחפתל ²⁷ כי-אתה עם-
ענין תושיע וענין רמות תשפיל ²⁸ כי-אתה תאיר נרו
יהוה אלחי ונינה חשבי ²⁹ כי-ברך ארץ נדור ובאליהו
אד-ל-שור ³⁰ האל המים דרכו אמרת-יהוה צרופה
מן הוא לכל החסמים בו ³¹ כי מי אלה מבלעדי יהוה
ומי צור זולתי אלהינו ³² האל המאורני חיל ויתן
תמים דרכיך ³³ משווה רגלי כאלות ועל במתו עמידני
מלמד ידי למלחה ונחתה קשת-נחושה ורוועתי
וחתון-לי מון ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני ³⁵

19 ואתה יהוה אל-תרחק אלותי לעזרתי חושה ²⁰
הצילה מהרב נפשי מוד-כלב חירתי ²¹ והושעני מפי
אריה ומקרני רמים עניתני ²² אספраה שמק לאחוי
בתוך קהל אהלך ²³ יראי יהוה הלהו... כל-
זרע יעקב כברודו וגورو ממנה כל-זרע ישראל ²⁴ כי
לא-בזה ולא שקע ענות עני... ולא-הסתיר פניו ממנה
ובשעו אליו שמע ²⁵ מאותך תהלי בקהל רב-נדרי
אשר ננד יראי ²⁶ יאכלו ענויים ושבעו... הלהו יהוה
דרשו יהי לבבכם לעד ²⁷ יזכרו וישבו אל-יהוה...
כל-אפסי-ארץ וישתחו לפני כל-משפחות נוים ²⁸ כי
לייהוה המלוכה ומשל בנוים ²⁹ יאכלו וישתחו כל-
דשנ-ארץ... לפניו יכרעו כל-ירודו עפר ונפשו לא
חיה ³⁰ זרע יעבדנו יספר לאדני לדור ³¹ יבאו וינידו
צדקהו לעם נולד כי עשה

23 מזמור לדוד יהוה רע לא אחסר ² בנאות דשא
ירביצני על-מי מנהות ינהלני ³ נפשי ישוב נחני
במעגלי-צדיק למען שמו ⁴ נם כי-אלך בניה צלמות
לא-אירה רע... כי-אתה עמדי שבטך ומשעניך הימה
ינהמוני ⁵ תערך לפני שלחן- ננד צרדי דשנות בשםך
ראשי כסוי רועה ⁶ אך טוב וחסד ירדפוני... כל-ימי
חי ישבי בבית-יהוה לאך ימים

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלאה תבל וישבי
ביה ² כי-הוא על-ימים יסדה ועל-נחרות יכוננה ³
מי-עללה בהר-יהוה ומיקום במקומות קדשו ⁴ נקי
כפים ובר-לבב אשר לא-נסא לשוא נפשי ולא נשבע
למרמה ⁵ ישא ברכיה מאה יהוה וצדקה מלאה ישבו
זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה ⁷ שאו שעריהם
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבור ⁸ מי
זה מלך הכבור יהוה עוזו וגבור יהוה נבור מלחמה
שאו שעריהם ראשיכם ושווא פתחי עולם ויבא מלך
הכבור ¹⁰ מי הוא זה מלך הכבור יהוה צבאות... הוא
מלך הכבור סלה

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא ² אלה... בר-בתחתי
אל-אבושה אל-יעלצו אויבי לי ³ נם כל-קוקד לא
יראו-בי ¹⁸ יחלקו בנדוי להם ועל-לבושי יפלנו גורל

ידעת... כי הושיע יהוה מشيخו יעננו משמי קדשו...
בנברות יש ימינו ⁷ אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
בשם-יהוה אלהינו נוכיר ⁸ מהה כרענו ונפלנו ואנחנו
קמננו ונתעודד ⁹ יהוה הושיעה המלך יעננו ביום-
קראנו

21 למנצח מזמור לדוד ביהוה בעז ישmach-מלך
ובישועתך מה-גיל (גיל) מאד ² תאות לבו נתהה לו
ואראש שפתיו בל-מנעת סלה ³ כי-תקרמננו ברכות
טוב תשית לראשו עטרה פו ⁴ חווים שאל מנק-נתה
לו ארך ימים עולם ועד ⁵ גנול כבודו בישועתך הור
והדר תשוח עליו ⁶ כי-תשיתהו ברכות לעד תחרדו
בשםחה את-פניך ⁷ כי-מלך בטח ביהוה ובחסד
עלין כל-ימוט ⁸ תמצא ידך לכל-איביך ימיך תמצא
שנאיך ⁹ תשיתמו בתנור אש... לעת פניך יהוה באפו
יבלעם ותאכלם אש ¹⁰ פרימיו מארץ תאבד וזרע
בני אדם צי-גנו עלייך רעה חשבו מזמה בל-יוכלו
12 כי תשיתמו שכם בmittrik תכונן על-פניהם ¹³
רומה יהוה בעז נשירה ונומרה נבורתך

22 למנצח על-אלית השחר מזמור לדוד באל-
אלוי למה עזתני ריחוק מישועתי דבריו שאגתי ²
אל-ה... אקרא יומם ולא תענה וליליה ולא-דמיה לי ³
ואתה קדוש... יושב תהלות ישראל ⁴ בר בטחו אבתינו
בטחו ותפלטמו ⁵ אליך זעקו ונמלטו בר בטחו ולא-
בושו ⁶ ואגבי חולעת ולא-איש חרפת אדם ובזועם ⁷
כל-ראי ילענו לי יפיטרו בשפה יניעו ראש ⁸ גל אל-
יהוה יפלטו יצלהו כי חפץ בו ⁹ כי-אתה נחי מבטן
מבטיחי על-שדי אמי ¹⁰ עלייך השלכתי מרחם מבטן
امي אל... אתה צב... אל-תרחק ממנני כי-צראה קרובה כי-
אין עוזר ¹¹ סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני ¹²
פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג ¹⁴ כמים נשפחת...
וחהפרדו כל-עצמותי היה לבי כדרוג נמס בתוך מעי
יבש כחרש כחי ולשוני מדקק מלקווי ולעפר-מות
תשפטני ¹⁶ כי סבבוני כלבים עדת מערעים הקיפוני
כאריו ידי ורגלי ¹⁷ אספר כל-עצמותי הימה יבשו
יראו-בי ¹⁸ יחלקו בנדוי להם ועל-לבושי יפלנו גורל

יבשו יבשו הבוגדים ריקם 4 דרכיך יהוה הודיעני
ארחותיך למדני 5 הדרכיכי באמצעות ולמדני-- כי-
אתה אלהי ישע אתה קויו כל-היום 6 זכר-רחמיך
יהוה וחסידיך כי מעולם המה 7 חטאות נערוי ופשעיך
אל-תוצר כחסדך זכר-לי-אתה-- למען טובך יהוה 8
טוב-וישר יהוה על-כן יורה חטאיהם בדרכך 9 ידרך
ענויים במשפט וילמד ענויים דרכו 10 כל-ארחות יהוה
חסד ואמת-- לנצרי בירתו ועדתו 11 למען-שמד יהוה
וסלהת לעוני כי רב-הוא 12 מיזה האיש ירא יהוה--
ירנו בדרכך יבחר 13 נפשו בטוב תלין וורעו ירש
ארץ 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם 15 עני
תמיד אל-יהוה כי הוא-ויציא מרשת רגלי 16 פנה-
ואמי לך וקוה אל-יהוה

28 לדוד אליך יהוה אקרא-- צורי אל-תחרש ממנ
פן-תחש מהמני ונמשלתי עם-יורדי בור 2 שמע קול
תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל-דבריך קדשך 3
אל-תמשכנו עם-רשעים עם-פעלי-און דברי שלום
עם-רעיהם ורעה בלבכם 4 חן-להם כפעלים וכרכע
עליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם 5
כי לא יבינו אל-פעלת יהוה-- ואל-מעשה ידיו יהרסם
ולא יבנם 6 ברוך יהוה כי-שמע קול תחנוני 7 יהוה
עוז ומגנני-- בו בטח לבי ונערתי ויעלז לבי ומשיריו
אהובנו 8 יהוה עוז-למו ומעו ישותות מישחו הוא 9
הושיעה את-עמך-- וברך את-נהלךך ורעם ונשאמ
עד-העולם

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
כבוד ועו 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בחרת-קדשך 3 קול יהוה על-הימים אל-הכבוד הרעים
יהוה על-ימים רביהם 4 קול-יהוה בכח קול יהוה בהדר
קול יהוה שבר ארזים וישראל יהוה את-ארץ הלבנון
וירקדים כמו-עגל לבנון ושרין כמו-בן-ראמים 7
קול-יהוה חצב להבות אש 8 קול יהוה ייחיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדש 9 קול יהוה יחולל אלות-
ויחשף יערות ובהיכלו-- כלו אמר כבוד 10 יהוה
למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם טיהוה--עו לעמו
יתן יהוה יברך את-עמי בשלום

יבשו יבשו הבוגדים ריקם 4 דרכיך יהוה הודיעני
ארחותיך למדני 5 הדרכיכי באמצעות ולמדני-- כי-
אתה אלהי ישע אתה קויו כל-היום 6 זכר-רחמיך
יהוה וחסידיך כי מעולם המה 7 חטאות נערוי ופשעיך
אל-תוצר כחסדך זכר-לי-אתה-- למען טובך יהוה 8
טוב-וישר יהוה על-כן יורה חטאיהם בדרכך 9 ידרך
ענויים במשפט וילמד ענויים דרכו 10 כל-ארחות יהוה
חסד ואמת-- לנצרי בירתו ועדתו 11 למען-שמד יהוה
וסלהת לעוני כי רב-הוא 12 מיזה האיש ירא יהוה--
ירנו בדרכך יבחר 13 נפשו בטוב תלין וורעו ירש
ארץ 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם 15 עני
תמיד אל-יהוה כי הוא-ויציא מרשת רגלי 16 פנה-
אל-וּתְנִי כִּי-יחִיד וְעַנִּי אֲנִי 17 צְרוֹת לְבַבִּי הַרְחִיבִי
מְצֻקּוֹתִי הַצְּאִינִי 18 רָאָה עַנִּי וְעַמְלִי וְשָׂא לְכָל-
חַטָּאוֹתִי 19 רָאָה-אַיִל כִּי-רָבוֹ וְשָׁנָאת חַמֵּס שְׁנָאוֹנִי 20
שְׁמָרָה נְפָשִׁי וְהַצִּילָנִי אֶל-אָבוֹשִׁי כִּי-חַסִּיתִי בְּךָ 21 תָּמִ-
וַיֵּשֶׁר יָצַרְנוּ כִּי קַוְיִתִיךְ 22 פְּדָה אֱלֹהִים אֶת-יִשְׂרָאֵל--
מִכְלְ צְרוֹתְּךָ

26 לדוד שפטני יהוה-- כי-אני בתמי הלבתי וביהוה
בתחתו לא אمعد 2 בחנני יהוה ונסני צרופה (צraphה)
כליוו ולבוי 3 כי-חסדך לנגד עני ותחלכתי באמצעות
לא-ישכתי עם-מת-שוא ועם נעלמים לא אבא 5
שנאותי קהל מרעים ועם-רשעים לא אשכ 6 ארחץ
בקון כפי ואסבבה את-מזבחך יהוה 7 לשמע בקול
תודה ולספר כל-נפלוותיך 8 יהוה--אהבתוי מעון
ביתך ומקום משכנך כבודך 9 אל-חאסף עם-חטאיהם
נפש ועם-אנשי דמים חי 10 אשר-בידיהם זמה וימין
מלאה שחר 11 ואני בתמי אלך פרני וחנני 12 רגלי
עמדה במישור במקהלים אברך יהוה

27 לדוד יהוה אורי וישע--ממי אירא יהוה מעוז-
חוי ממי אפחך 2 בקרב עלי מרעים-- לאכל את-
בשר צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו 3 אם-תחנה
על מחנה-- לא-ירא לבי אם-תקום עלי מלכחה--
בזאת אני בותח 4 אחת שאלתי מאת-יהוה-- אותה
אבקש שבתי בבית-יהוה כל-ימי חי לחזות בنعم-

30 מזמור Shir-חנכת הבית לדוד בארוממך יהוה כי דליהני ולא-שחתת איבי לי 2 יהוה אלהי- שעתו אליך ותרפאנני 3 יהוה--העלית מן-שאל נפשי חיתני מירידי- (מירדי-) בור (Sheol h7585) 4 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו 5 כי רגע באפו-- וחימ ברצונו בערב יליין בכוי ולבקר רנה 6 ואני אמרתי בשליי-- בל-אמות ליעולם 7 יהוה-- ברצונך העמדתך להררי- עז הסתרת פניך היזמי נבחל 8 אליך יהוה אקרא ואל-אדני אהנן 9 מה-בצע בדמי ברדתי אל- שחת היודך עפר היניך אמרתך 10 שמע- יהוה וחני יהוה היה- עוז לי 11 הפכת מספדי למוחל ל' פחתה שקי ותאודני שמהה 12 למען זימך כבוי-- ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך

32 לדוד משכיל אשרי נשוי-פשע כסוי חטאה 2 אשרי אדם-- לא ייחסב יהוה לו עון ואין ברוחו רמייה 3 כי-החרשתי בלו עצמי-- בשאחיי כל-היום 4 כי יומם ולילה-- חכבר עלי ידק נחפק לשדי-- בחרבני קיזע סלה 5 חטאתי אודיעך ועוני לא-כסייתי-- אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה אתה נשאת עון חטאתי סלה 6 על- זאת יתפלל כל-חסיד אליך-- לעת מצא רק לשטף מים רבים-- אליז לא גינו 7 אתה סתר לי-- מצר תצרני רני פלט תסובני סלה 8 אשכילך ואורך-- בדרכך-זו תלק איעצה עליך עני 9 אל-תהי כסוס כفرد-- אין הבין במתג-ורדן עדי לבלום כל קרב אליך 10 רבבים מכوابים לרשע והבוחה ביהוה-- חסד יסובבנו 11 שמחו ביהוה ונילו צדיקים והרנינו כל- ישרי-לב

33 רננו צדיקים ביהוה לישרים נואה תהלה 2 הודו ליהוה בכנוור בנבל עשור זמרו-לו 3 שירו-לו שיר חדש היטיבנו ננן בתרועה 4 כי-ישר דבר-יהוה וככל-מעשחו באמונה 5 אהב צדקה ומשפט חסיד יהוה מלאה הארץ 6 בדבר יהוה שמיים נעשה וברוח פיו כל-צבאים 7 כנס ננד מי הים נתן באוצרות תהומות ויראו מיהוה כל-הארץ ממן ינרו כל-ישבי תבל כי הוא אמר ויהי הוא-צוה ויעמד 10 יהוה הפיר עצה-נוים נזיא מחשבות עמים 11 עצה יהוה לעולם העמד מחשבות לבו לדר ודר 12 אשר הנו אשר יהוה אלהי העם בחר לנחלה לו 13 משימים הביט יהוה ראה את-כל-בני האדם 14 ממכון-שבתו השניה-- אל כל-ישבי הארץ 15 היצר ייחד לכם המבין אל- כל-מעשיהם 16 אין-המלך נושא ברב-חיל גבור לא- ניצל ברב-כח 17 שקר הטעם לחשואה וברב חילו לא

31 למנצח מזמור לדוד בך-יהוה חסתיי אל- אבושה לעולם בצדקהך פלטני 2 הטה אליו אונך-- מהריה הצלני היה ל' לazor-מעוז--לבית מצודות להושענוי 3 כי-סלע ומצודתי אתה ולמען שמק תנחני ותנהלני 4 חוציאני-- מרשת זו טמנו לי כי-אתה מעוזי 5 בידך אפקיד רוחו פריחת אותי יהוה-- אל-אמת 6 שנאי השמרים הבלתי-ושא ואני אל-יהוה בטהתי 7 אנילה ואשמהה בחסדר אשר ראית את-ענוי ידעת בצרות נפשי 8 ולא הסנרגני ביד-אויב העמדת במרחוב רגליך חנני יהוה כי צר-לי עשהה בכעס עני נפשי ובטני כי כלו ביגון חי-- ושנותי באחנה כשל בעוני בחי ועצמי עששו 10 מכל-צדרי היזמי חרפה ולשכני מאד- ופחד למידעך ראי בחוץ-- נדרדו ממוני 12 נשכחתי כמה מלב היזמי ככלאי אבד 13 כי שמעתי דבת רכבים- מגור מסביב בהוסדים יחד עלי לקחת נפשי זמנו וامي עלייך בטהתי יהוה אמרתי אלהי אתה 15 בידך עתמי הצלני מיד-אויבי ומרדיי 16 האירה פניך על-עבדך הושענוי בחסדר 17 יהוה-- אל-אבושה כי קראיך יבשו רשעים ידמו לשאול 18 (Sheol h7585) האלמנה שפתוי-שקר הדרבות על-צדיק עתק--בנואה ובזו 19 מה רב-טובך אשר-צפנת ליראיך פעלת לחסים בך ננד בני אדם 20 הסתירם בסתר פניך-

תגיל ביהוה תשיש בישועתו ¹⁰ כל עצמותיו האמרנה-
- יהוה מי מכוך מצלע עני מוחזק ממנו ועני ואבינו
מנולו ¹¹ ניקומון עdry חמס אשר לא-ידעתו ישאלני
ישלמוני רעה תחת טובה שכיל לנפשי ¹² ואני
בחולותם לבוש שק- עניותי בזום נפשי ותפלתי על-
חיקו השוב ¹³ כרע-כאח לי התהלהכתי כאבל-אם
קדר שחוויז ¹⁴ ובצלע שמהנו ונאספו נאספו עלי
נכים ולא-ידעתו קרווע ולא-דרמו ¹⁵ בחנפי לעני מעון-
חרק עלי שנימו ¹⁶ אדני כמה תראה השיבה נפשי
משאיהם מכפרדים יהודית ¹⁷ אודך בקהל רב בעם
עצום אהילך ¹⁸ אל-ישמהו-לי איבי שקר שנאי חنم
קרכז-עין ¹⁹ כי לא שלום ידרבו ועל רגנאי-ארץ-
דברי מרגמות יחשבון ²⁰ וירחיבו עלי פיהם אמרו
האח האח ראתה עיננו ²¹ ראייה יהוה אל-תחרש
אדני אל-תרחק ממני ²² העירה והקיצה למשפט
אליה ואדני לריבי ²³ שפטעני כצדק יהוה אלהי ואל-
ישמהו-לי ²⁴ אל-אמרו כלבם האח נפשנו אל-יאמרו
בלענווה ²⁵ יבשו ויחפרו יחדו- שמחיו רעמי ילבשו-
בשת וכלהה- המנדילים עלי ²⁶ ירנו וישמהו חפצי
צדקי ויאמרו תמיד ינדל יהוה החפץ שלום עבדו ²⁷
ולשוני תהננה צדקך כל-היום תהלהך

36 למנצח לעבד-יהוה לדוד ב נאם-פשע לרשות
בקרב לבי אין-פחד אלהים לנדר עינוי ² כי-החליק
אליו בעינוי למצו ענו לשנא ³ דבר-פיו און ומרמה
חרל להשכיל להיטיב ⁴ און יחשב-על-משכבו יתיצב
על-דרך לא-טוב רע לא ימאס ⁵ יהוה בהשימים חסך
אמונתק עד-שחקים ⁶ צדקך כהדרי-אל- משפטיך
תחום רבה אדם ובכמה תושיע יהוה ⁷ מה-יקר חסך
אליהם ובני אדם- בצל כנפייך יחסין ⁸ ירויין מדשן
ביתך ונחל עדניך תשקם ⁹ כי-עמך מקור חיים באורך
נראה-אור ¹⁰ משך חסך לידיך וצדקהך לישרי-
לב ¹¹ אל-תבואני רגלו גואה ויד-רשעים אל-גנאי ¹²
שם נפלו פעליל און דחו ולא-יכלו קום

37 לדוד אל-תחרש במרעיהם אל-תקנא בעש
עליה ² כי כחציר מהריה ימלו וכירק דשא יבולון
תהיילם

ימלט ¹⁸ הנה עין יהוה אל-יראו למחלים לחשדו ¹⁹
להציל ממות נפשם ולחיזותם ברגע ²⁰ נפשנו חכתה
לייהוה עזרנו ומגנוו הוא ²¹ כי-בו ישmach לבנו כי בשם
קדשו בטחנו ²² יהי-חסך יהוה עליינו כאשר יהלנו
לך

34 לדוד- בשנותו את-טעמו לפני אבימלך וירשחו
וילך ב אברכה את-יהוה בכל-עת תמיד תחלתו בפי
ביהוה תתחלל נפשי ישמעו ענויים וישmachו ³ גדלנו
לייהוה אתי ונורוממה שמו יהדו ⁴ דרשנו את-יהוה
ונני ומכל-מנורתו הצלני ⁵ הביטו אליו ונחרנו
ופניהם אל-יחפרו ⁶ זה עני קרא יהוה סביב ליראיו
צרכתו הושיעו ⁷ חנה מלאך-יהוה סביב ליראיו
ויחלצם ⁸ טעמו וראו כי-טוב יהוה אשרי הנבר יחסה-
בו ⁹ יראו את-יהוה קדשו כי-אין מחשור ליראיו ¹⁰
כפירים רשו ורעבו ודרשו יהוה לא-יחסרו כל-טוב
ונלכו-בניהם שמעו-לי יראת יהוה אל-מדכם ¹¹ מי-
האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב ¹² נצר
לשונך מרע ושפטיך מדבר מרמה ¹³ סור מרע ועשה-
טוב בקש שלום ורדפהו ¹⁴ עני יהוה אל-צדיקים
ואזנוו אל-שועתם ¹⁵ פני יהוה בעשי רע להכרית
מארץ זכרם ¹⁶ צעקנו ויהוה שמע ומכל-צורות הצללים
קרוב יהוה לנשבר-לב ואת-דכא-רוח יושיע ¹⁷
רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה ¹⁸ שמר כל-
עצמותיו אתה מהנה לא נשברה ¹⁹ תמותת רשות רעה
ושנאי צדיק יאשמו ²⁰ פדה יהוה נפש עבדיו ולא
יאשמו כל-החסים בו

35 לדוד ריבא יהוה את-יריבי לחם את-לחמי ²
החזק מגן וצנה וקומה בעזרתו ³ והריך חנית וסניר
לקראת רדפי אמר לנפשי ישעך אני ⁴ יבשו ויכלמו
מבקשי נפשי יסנו אחריו ייחפרו-חשבו רעמי ⁵ יהיו
כמן לפני-רוח ומלאך יהוה רדוף ⁶ כי-חנן טמן-לי שחת
וחלקחת ומלאך יהוה רדוף ⁷ כי-חנן טמן-לי שחת
רשעם חنم חפרו לנפשי ⁸ TABAACHO SHOAH LA-IDEU
ורשותו אשר-טמן תלכדו בשואה יפל-בה ⁹ ונפש

מעוوم בעת צרה ⁴⁰ ויעורם יהוה ויפלטם יפלטם מרשימים ווישיעם--כי-חסו בו

38 מזמור לדוד להזכיר ביהוה--אל-בקצף הוכחני ובכחך תסני ² כי-חץך נחתו כי ותנחת עלייך ³ אין-מתם בبشرיו מפני עמדך אין-שלום בעצמי מפני חטאתי ⁴ כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו מני ⁵ הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי ⁶ געוני שחתני עד-מאד כל-היום קדר הלבתי ⁷ כי-כסל מלאו נקלה ואין מותם בبشرיו ⁸ נפוגותי ונרכתי עד-מאד שאגתי מנהמת לבי ⁹ אדרני ננדך כל-תאותי ואנחתי ממדך לא-נסתרה ¹⁰ לבי סחרחר עזוני חחי ואור-עוני נס-הם אין אני ¹¹ אהבי ורעני-מננד גנעי יעדמו וקרובי מරחך עמדנו ¹² ווינקשו מבקשי נפשי ודרשו רעתי דברו הות ומרמותת כל-היום יהנו ¹³ ואני כחרש לא-אשמע וכאלם לא-יפתח-פיו ¹⁴ ואדי-כאיש אשר לא-שמע ואין בפיו תוכחות ¹⁵ כי-ילד יהוה הוחלתי אתה תענה אדרני אלהי ¹⁶ כי- אמרתי פן-ישמחו-לי במוות רגלי עלי הנדרilo ¹⁷ כי- אני לצלע נכוון ומכוובי נגידתי תמיד ¹⁸ כי-עוני אניד אדרג מהחטאתי ¹⁹ ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר ומשלמי רעה תחת טובה--ישטנוו תחת רודפי- (רדי-פי) טוב ²¹ אל-תעוזני יהוה אלהי אל-תרחך ממני ²² חושה לעוזתי אדרני תשועתי

39 למנצח לידותון (ליידותון) מזמור לדוד ב אמרתי--אשمرة דרכי מהטוא בלשוני אשمرة לפבי מחסום--بعد רשות לנגידו ² נאלמתי דומיה החשיטי מ טוב וכאבי נעכר ³ חם-לבוי בקרבי--בהণינו תבער-ash דברתי בלשוני ⁴ הודיעני יהוה קצוי--ומדת ימי- מה-היא אדרעה מה-חרדל אני ⁵ הגנה טפוחות נתהה ימי- וחלדי Cain ננדך אך כל-הבל כל-אדם נצב סלה ⁶ אך-בצלם יתהלך-איש--אך-הבל יהמיוין יצבר ולא-ידע מי-אספם ⁷ ועתה מה-קוייטי אדרני--תוחולתי לך- היא ⁸ מכל-פשעי הצלני חרפת נבל אל-תשmini ⁹ נאלמת לאל-אפתח-פי כי אתה עשית ¹⁰ הסר מעלי

3 בטה ביהוה ועשה-טוב שכן-ארץ ורעה אמונה 4 והתענג על-יהוה ויתן-לך משאלת לבך ⁵ גול על-יהוה ותבטה עלייו והוא יעשה ⁶ והוחזיא כאור-צדרך ומשפטך כצדדים ⁷ דום ליהוה--והחולל-לו אל-תתחר במצליה דרכו באיש עשה מזמות ⁸ הרף מאף ועוזב חמה אל-תתחר אך-להרע ⁹ כי-מרעים יכרזון וקיי יהוה חמה יירשו-ארץ ¹⁰ ויעוד מעת ואין רשות והתבוננת על-מקומו ואיננו ¹¹ ועננים יירשו-ארץ והתענג על-רב שלום ¹² זום רשות לצדיק וחרק עליו שני ¹³ אדרני ישחק-לו כי-ראח כי-יבא יומו ¹⁴ הרבה פתחו רשותם--ודרכו קשתם להפל עני ואביוון לטבוח ישרי-דרך ¹⁵ חרבם הבוא בלבם וקשותיהם תשברנה ¹⁶ טוב-מעט לצדיק--מהמן רשותם רכבים כי-זרועות רשותם תשברנה וסומך צדיקים יהוה ¹⁷ יודע יהוה ימי תמים ונחלתם לעולם היה ¹⁸ לא-יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו ²⁰ כי רשותם יאבדו ואיבי יהוה כייר כרים כלו בעשן כלו ²¹ להה רשות ולא-ישלם וצדיק חונן ונונן ²² כי מברכיו יירשו ארץ ומכלליו יכרתו ²³ מיהוה מצעד-גבר כוננו ודרכו יחפץ ²⁴ כי-יפל לא-ויטל כי-יהוה סומך ידו ²⁵ נער היהתי--נס-זקנתי ולא-ראיתי צדיק נשב וזרעו מבקש-לחם ²⁶ כל-היום חונן ומלהה וורען לברכה ²⁷ סור מרע ועשה-טוב ושכן לעולם ²⁸ כי יהוה אהב משפט ולא-יעזב את-חסידייו לעולם נשמרו וזרע רשותם נכרת ²⁹ צדיקים יירשו-ארץ וישכנו עד עלייה ³⁰ פי-צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט ³¹ תורת אל-היו בלבו לא תמעד אשריו צופה רשות לצדיק ומבקש להמיתו ³³ יהוה לא-יעזבנו בידיו ולא-ירשענו בהשפטו ³⁴ קוה אל-יהוה ושמר דרכו יורמנך לרשת ארץ בהכתרת רשותם תרא ³⁵ ראיותיו רשות ערייך ומתרעה כארורה רענן ³⁶ וייעבר והנה איננו ואבקשה ולא-נמצא ³⁷ שמר-תם וראהisher כי-אחרית לאיש שלום ³⁸ ופשעים נשמדו יהדו אחירות רשותם נכרתת ³⁹ ותשיעת צדיקים מיהוה

שוא ידבר--לבו יקבץ-און לו יצא לחוץ ידבר ייחד--
עליו יתלהשו כל-שני עלי--יחשבו רעה לי ⁸ דבר-
בליעל יצוק בו ואשר שכב לא-יוסיף לקום ⁹ גם-איש
שלומי אשר-בטחתי בו-- אוכל לחמי הנגיד עלי עקב
ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם ¹⁰ בזאת
ירדתי כי-חפצת בוי כי לא-יריע איבי עלי ¹² ואני--
בתמי תמכת בוי והציבנו לפניך לעולם ¹³ ברוך יהוה
אל-היה ישראל--מההעולם ועד העולם אמן ואמן

42 למנצח משכיל לבני-קרח ב כאיל הערגן על-
אפיקי-מים-- כנ-נפשי תערגן אליך אלהים ² צמאה
נפשי לאלהים-- לאל חוי מתי אבא ואראה פני אליהם
3 חיתה-לי דמעתי להם יומם ולילה באמר אליו כל-
היום איה אלהיך ⁴ אלה אוצרה ואשפכה עלי נפשי-
כ- כי עבר בסך אדרם עד- בות אליהם בקהל-רנה
ותודה המון חוגג ⁵ מה-תשתחוח נפשי-- ותהמי עלי
וחול לי לאלהים כי-עד אודנו-- ישועות פנו ⁶ אלהי-
על- נשפי השתחוח על-כן--זוכרך הארץ ירדן
וחרמוני מהר מצער ⁷ תחום-אל-תחום קורא לקהל
צנוריך כל-משבריך ונליך עלי עברו ⁸ יומם יציה
יהוה חסדו ובכילהה שירה עמי-- תפללה לאל חוי ⁹
אומרה לאל סלעי-- למה שכחתי למה-קדר אלך-
בלחץ אויב ¹⁰ ברצח עצמותי-- חרפוני צורדי
באמרם אליו כל-היום איה אלהיך ¹¹ מה-תשתחוח
נפשי-- מה-תחמי עלי הווחילו לאלהים כי-עד אודנו-
ישועות פנו ואלהי

43 שפטני אלהים וריבבה ריבבי-- מגני לא-חסיד
מאיש מרמה ועליה הפלני ² כי-אתה אלהי מועז--
למה ונחתני למה-קדר אתה לך בלחץ אויב ³ שלח-
אורך ומתקדך מהה ינחוני יביאני אל-הר-קדך ואל-
משכנותיך ⁴ ואבואה אל-מזבח אלהים-- אל-אל שמחת
נילוי ואורך בכור-- אלהים אלהי ⁵ מה-תשתחוח
נפשי-- מה-תחמי עלי הווחילו לאלהים כי-עד אודנו-
ישועות פנו ואלהי

געך מותגרא ירך אני כליתי ג' בתוכחות על-עון
יסרת איש-- ותמס כעש המודו אך הבל כל-אדם סלה
12 שמעה הפלתי יהוה ושותוי האזינה-- אל-דמעתי
אל-חררש כי נר אגוי עמק חושב כל-אבו ¹³ השע
ממוני ואבלגינה-- בטרם אלך ואני

40 למנצח לדוד מזמור ב קוה קויתי יהוה ויט אל-
וישמע שועתי ² ויעלני מבור שאון-- מטיט הון ויקם
על-סלע רגלי כונן אשורי ³ ויתן בפי שיר חדש- תהלה
לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטהו ביהוה ⁴ אשרי
הגבר-- אשר- שם יהוה מבטחו ולא-פנה אל-רabbim
ושטי כוב ⁵ רבות עשית אתה יהוה אלהי-- נפלאתיך
ומחשתביך אלינו אין ערך אלך-- אונידה ואדרבה
עצמם מספר ⁶ זבח ומנהה לא-חפצת-- אונים כריית
לי עולה וחטהה לא שאלת ⁷ אז אמרתו הנה-באתוי
במנגת-ספר כתוב עלי ⁸ לעשות-רצונך אלהי חפצת
ותורתך בתוך מעי ⁹ בשורת צדך בקהל רב-- הנה
שפתי לאכלא יהוה אתה ידעת ¹⁰ צדתקך לא-כסיתו
בתוך לבבי-- אמונתך ותשועתך אמרתי לא-כחדרתי
חסך ואמתך לקהל רב ¹¹ אתה יהוה-- לא-תכלא
רחמיך ממוני חסך ואמתך תמיד יצדוני ¹² כי אפפו-
על- רעות עד- אין מספר-- השיגנו עונתי ולא-יכלתי
לראות עצמו משערות ראשיו ולב עזוני ¹³ רצתה יהוה
להצילני יהוה לעזרתי חושה ¹⁴ יבשו ויחפרו ייחד--
מבקשי נשפי לסתותה יסנו אחריו ויכלמו-- חפצי רעתי
15 ישמו על-עקב בשחתם-- האמורים לי האח ¹⁶
ישישו וישמחו בך-- כל-מבקשיך יאמרו תמיד ינדל
יהוה-- אהבי תשעתק ¹⁷ ואני עני ואבויון-- אדני יחשב-
לי עורתך ומפלטי אתה אלהי אל-הآخر

41 למנצח מזמור לדוד ב אשרי משכיל אל-دل
ביום רעה ימלטהו יהוה ² יהוה ישמרתו ויחיהו--
ישר (אשר) בארץ ואל-תתנהו בנפש איביו ³ יהוה-
יסעדרנו על-ערש דוי כל-משכבו הפקת בחליו ⁴ אני-
אמרתי יהוה חנני רפאה נשפי כי-חמתאי לך ⁵ איבוי-
יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו ⁶ ואם-בא לראות

כל-בנדתיך מן-היכלי שנ מני שמחוך ⁹ בנות מלכים
ביקורתיך נצבה שג לימיינך בכתם אופיר ¹⁰ שמעי-
בת וראי והTheta אונך ושכח עמך ובית אביך ¹¹ ויתא-
המלך יפיק כי-הוא אדריך והשתחו-לו ¹² ובת-צ'ר-
במנחה פניך יחלו--עשירי עם ¹³ כל-כבודה בת-
מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה ¹⁴ לרקמות
ותובל למלך במלות אחריה רעהיה--מושבות לך ¹⁵
תובלנה בשמחת גויל תבניה בהיכל מלך ¹⁶
תחת אביך יהיי בניך תשיתמו לשרים בכל-הארץ
אוכירה שמק בכל-דר ודר על-כן עמים יהודוך ¹⁷
עלם ועד

46 למנצח לבני-קרח--על-עלמות שיר באלהים
לנו ממחה ועו' עזרה בצרות נמצא מאך ² על-כן
לא-נירא בהמור ארץ ובמושת הרים בלב ימים ³
יהמו יחמו מימי' ירעשו הרים בנותו סלה ⁴ נהר-
פלני' ישמחו עיר-אלהים קדר' משכני' עליון ⁵ אלהים
בקרבה כל-תמות יער' אלהים לפנות בקר ⁶ המו'
וים מטו' ממלכות נתן בקהלו תמון הארץ ⁷ יהוה צבאות
עמו' משגב-לנו אלהי יעקב סלה ⁸ לכ-חו' מפעלות
יהוה--אשר-שם שמות הארץ ⁹ משבית מלחמות עד-
קצת הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגולות ישך באש
הרפו ודרעו כי-אנכי אלהים אروم בנים ארום
בארץ ¹¹ יהוה צבאות עמו' משגב-לנו אלהי יעקב
סלה

47 למנצח לבני-קרח מזמור בכל-הימים תקע-כף
הרינו לאלהים בקהל רנה ² כי-יהוה עלין נורא מלך
נדול על-כל-הארץ ³ ידבר עמים תחתינו ולאם
תחת רגנינו ⁴ יבחר-לנו את-נהלתו את גנאן יעקב
אשר-אהב סלה ⁵ עליה אלהים בתודעה יהוה בקהל
שופר ⁶ זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו ⁷ כי
מלך כל-הארץ אלהים-- זמרו משכיל ⁸ מלך אלהים
על-גויים אלהים ישב על-כסא קדרשו ⁹ נדיבי' עמים
נאפסו-- עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני-ארץ--
מאד נעללה

למנצח לבני-קרח משכיל ב אלהים באזניינו
שמענו-- אבותינו ספרו-לו על פעל בעלה בימים בימי
קדם ² אתה ידך גוים הורשת- וחתעם תרע לאמים
ותשלחם ³ כי לא בחרכם ירש אرض וזרעום לא-
הושעה-לו כי-ימינך וזרעך ואור פניך-- כי רציתם
4 אתה-ההוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב ⁵ בך
צרכינו ננכח בשם נבוס קמינו ⁶ כי לא בקשוי אבטה
וחרבוי לא-תשיעני ⁷ כי הושעתנו מצרינו ומשנינו
הבישות ⁸ באלהים הילנו כל-היום ושםך לעולם
נוראה סלה ⁹ אף-ונחת והכלימנו ולא-חצא בצבאותינו
10 תשיבנו אחריו מני-צ'ר ומשנינו שלו למו ¹¹ בתננו

כזאן מאכל ובוני זרי-תנו ¹² תמכה- עמד בלא-הון
ולא-רבית במחירותם ¹³ השימנו חרפה לשכניינו לעג
וקלס לשביבותינו ¹⁴ תשימנו משל בנוים מנור-ראש
בלאים ¹⁵ כל-היום כלמותי נגיד ובשת פני כסני
16 מקהל מהרף ומגדף מפנוי אויב ומתקנים ¹⁷ כל-
זאת באתנו ולא שבחנו ולא-שקרנו בבריתך ¹⁸ לא-
נסוג אחר לבנו ות אשירנו מני ארליך ¹⁹ כי דכיתנו
במקום תנים ותכס עליינו בצלמות ²⁰ אם-שבחנו שם
אל-הינו ונפרש כפינו לאל זר ²¹ הלא אלהים יחקר-
זאת כי-הוא ידע הצלמות לב ²² כי-עליך הרגנו כל-
היום נחטיבנו כזאן טבה ²³ עורה למה תישן אדני
הקיצה אל-חזה ננצח ²⁴ למה-פניך הסתיר תשכח
ענינו ולחצנו ²⁵ כי שחה לעפר נפשנו דבקה לא-ארץ
בטננו ²⁶ קומה עזרתך לנו ופדרנו למן חסך

45 למנצח על-שנים לבני-קרח משכיל שיר
ידית ב רחש לבני דבר טוב-- אמר אני מעשי למלך
לשוני עט סופר מהיר ² ייפיפית מבני אדם-- הוזק
חן בשפטותיך על-כן ברכך אלהים לעולם ³ חנור-
חרבך על-ירך גבור-- הודך והדרך ⁴ והדרך צלח
רכב-- על-דבר-אמות וענוה-צדק ותורך נוראות ימינך
5 חציך שנוגים עמים תחיזיך יפלו בלב אויבי המלך
בסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך
7 אהבתך צדק ותשנא-רשע על-כן משחך אלהים
אל-היך שמן שנון-- מהברך ⁸ מר-ואהלוות קציעות

50 מזמור לאסף אל אלהים יהוה- דבר ויקרא-ארץ ממזורה-שמש עד- מבאו ² מצין מכלל-ifi- אלהים הופיע ³ יבא אלהינו ואל-יחדש אש-לפניו האכל וסביבו נשערה מאד ⁴ יקרא אל-השמי מעל ואל- הארץ לדין עמו ⁵ אספו-לי חסידי- כרתי בריתי על- זבח ⁶ ויגידו שמיים צדקו כי-אלחים שפט הווא סלה ⁷ שמעה עמי ואדרבה- ישראל ואעידה בר אלהים אל-יהיך א נכי ⁸ לא על-זבחיך אוכיהך וועלתיך לנדי תميد ⁹ לא-אקה מביתך פר ממכלאתיך עתודים ¹⁰ כי-לי כל-חיתו-יער בהמות בהררי-אלף ¹¹ ידעתך כל-עופ הרים ויזו שדי עמדי ¹² אם-ארעב לא- אמר לך כי-לי הבל ומלאה ¹³ האוכל בשאר אבירום ודם עתודים אשתה ¹⁴ זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך ¹⁵ וקראני ביום צרה אחילץ ותכבדי ¹⁶ ולרשע אמר אלהים מה-לך לספר חקי ותשא בריתי עלי-פיך ¹⁷ ואתה שנתה מוסר ותשלאך דברי אחריך אם-ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאים חלקך ¹⁸ פיך שלחת ברעיה ולשונך תצמיד מרמה ²⁰ תשב באחיך תדבר בבן-אמך תtan-דפי ²¹ אלה עשית והחרשתך- דמיה היה-אהיה כמוך אוכיהך ואערכה לעיניך ²² בינו-נא זאת שכח אלה פן-אטרכ ואין מצל ²³ זבח יהודה יכברני ושם דרך-אראנו בישע אלהים

51 למנצח מזמור לדוד ב בבואה-אליו נתן הנביא- כאשר-בא אל-בת-שבע נחנני אלהים כחסך כרב רחמייך מהה פשעי ² הרבה (הרבות) כבSSIי מעוני מהחתאי טהרני ³ כי-בשעי אני אדע וחמתאי נדי תميد ⁴ לך לבדך חמתאי והרע בעיניך עשית לעmun הצדך בדרכך- תוכה בשפטך ⁵ הין-בעון חולתי ובחתא יחתני אמי ⁶ הין-אמות חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני ⁷ תחתני באזוב ואתדר תכבSSIי ומשלן אלבין ⁸ תשמייני שwon ושמחה תגלה עצמות דסיות ⁹ הסתר פיך מהחטאי וכל-עוני מהה ¹⁰ לך טהור בראש-לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי ¹¹ וידך כי-תישב לך ¹⁹ תבואה עד-דור אבותוי עד-נצח אל-תשליכנו מלפניך ורוח קדרך אל-תקח ממי ¹² השיבה לי שwon ישען ורוח נדיבת הטעמי ¹³ אל-מדה נדרמו

שיר מזמור לבני-קרח ב גדויל יהוה ומלהל מאר- בעיר אלהינו הר-קדשו ² יפה נוף משוש כל- הארץ הר-ציוון ירכתי צפון קריית מלך רב ³ אלהים בארכמנותיה נודע למשגב ⁴ כי-הנה המלכים נועדו עברו יהדו ⁵ מהה ראו כן תמהנו נבהלו נחפו ⁶ רעדת אחותם שם חיל כיוודה ⁷ ברוח קדים- תשבר אניות תרשש ⁸ כאשר שמענו כן ראיינו- בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכונה עד-עולם סלה ⁹ דמיינו אלהים חסך- בקרוב היכל ¹⁰ כשםך אלהים- כן תהלהך על-קצוי-ארץ צדק מלאה ימינך ¹¹ ישמה הר ציוון-תגלנה בנות יהודה למען משפטיך ¹² סבו ציוון והקיפוה ספרו מנדליה ¹³ שיתו לבכם לחייב-פסנו ארמנותיה למען חספרו לדור אחרון ¹⁴ כי זה אלהים אלהינו-עולם ועד הוא ינהנו על-מות

למנצח לבני-קרח מזמור ב שמעו-זאת כל- העמים האינו כל-ישבי חלד ² נם-בני אדם נם-בני איש- יחד עשיר ואכזין ³ פי ידבר חכמאות ותנות לבוי תבונות ⁴ אתה למשל אconi אפתח בכנור חידתי ⁵ למה אירא בימי רע- עון עקי יסובנו ⁶ הבתחים על-חילים וברב עשרם יתחלו ⁷ אח-לא פהה יפדה איש לא-יתן לאלהים כפרו ⁸ ויקר פריו נפשם וחדל לעולם ⁹ ויחי-עוד לנצח לא יראה השחת ¹⁰ כי יראה חכמים ימותו- יחד כסיל ובער יאבדו ועוזו לאחדרים חילם ¹¹ קרבם בתיהם לעולם- משננתם לדור ודר קראו בשמותם עלי אדרמות ¹² ואדם ביקר בל-ילין נמשל כבמות נדמו ¹³ זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה ¹⁴ כצאן לשאול שתו- מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר-וצירים (וצרים) לבבות שאל מזבל לו (Sheol h7585) ¹⁵ אך-אללהים-יפרה נפשי מיד-שאלoli כי יקחני סלה (Sheol h7585) ¹⁶ אל-תירא כי- ישר איש כי-ירבה כבוד ביתו ¹⁷ כי לא במותו יכח הכל לא-ירד אחריו כבודו ¹⁸ כי-נפשו בהיו יברך וירד כי-תישב לך ¹⁹ תבואה עד-דור אבותוי עד-נצח לא-יראו-אור ²⁰ אדם ביקר ולא-יבין נמשל כבמות

יהוה כי-טוב 7 כי מכל-צורה הצילני ובאבי ראתה
עニー

55 למנצח בנגינה משכיל לדוד ב האזינה אלהים
הפלתי ואל-תתעלם מותחנתי 2 הקשيبة לי וענני
אריד בשיחוי ואהימה 3 מוקול אויב--מפני עקמת רשות
כי-ימיתו עלי און ובאף ישטמוני 4 לבי יהיל בקרבי
ואימות מות נפלו עלי 5 יראה ורעד יבא בי ותכסני
פלצות 6 ואמר--מי-יתן-לי אבר כוונה אעופה ואשכנה
ו, הנה אראדיק ננד אלין במדבר סלה 8 איזישה מפלט
לי-- מרוח סעה מסער 9 בלוע אדרני פלג לשונם כי-
ראיתי חמס וריב בעיר 10 יומם ולילה--יסובבה על-
חומרה ואון ועמל בקרבה 11 הווות בקרבה ולא-י-מש
מרחבה תך ומרמה 12 כי לא-אויב יחרפני ואשא לא-
משנאי עלי הנדריל אסתה ממנה 13 ואתה אונש בערבי
אלופי ומידע 14 אשר יחו ינתק סוד בביה אלהים
נהלך ברגש 15 ישימות (יש' מות) על-מו--ירדו שאל
חיים כי-רעות במונרכ בקרבם (Sheol h7585) 16 אני אל-
אלhim אקרא ויהוה יושענו 17 ערב ובקר וצחרים
אשיהה ואהמה וישמע קולי 18 פרדה בשלום נפשי
מקרב-לי כי-ברבים היו עמדוי 19 ישמע אל ויעננו-
וישב קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו
אלhim 20 שליח ידיו בשלמיו חלל בירתו 21 חלקו
מחמתה פיו-- וקרב-לבו רכו דבריו משמן והמה
פתחות 22 השלחן על-יהוה יהבר-- והוא יכלכלך לא-
יתן לעולם מוט-- לצדיק 23 ואתה אלהים תורדים
לבאר שחת-- אנשי דמים ומרמה לא-יחצז ימיהם ואני
אבטח-בר

56 למנצח על-יונת אלם רחוקים-- לדוד מכתם
באחו אותו פלשתים בנתה ב חנני אלהים כי-שאבני
אנוש כל-היום לחם ילוחנני 2 שאפו שורדי כל-היום
כי-רכבים ללחמים לי מרום 3 יום אירא-- אני אליך
אבטח 4 באלהים אהיל דברו באלהים בטחתי לא
ירא מה-יעשה בשער לי 5 כל-היום דבריו יעצבו עלי
כל-מחשבותם לדע 6 יגורו יצפינו (צפונו)--המה
עקי יישמרו כאשר קו נפשי 7 על-און פלט-למו באפ

פשעים דרכיך וחטאים אליך ישבו 14 הצילני מדמים
אליהם-- אלהי תשעתי תרבן לשוני צדקהך 15 אדרני

שפתי הפתח ופי יינד תhalbתך 16 כי לא-תחפץ זבח
וathanה עליה לא תרצה 17 זבחו אלהים רוח נשברה
לב-נסבר ונרכה-- אלהים לא תבזה 18 היטיבה
ברצונך את-ציוון תבנה חומותיו ירושלים 19 או תחפץ
ובחו-צדקה עולה וככליל או יעלו על-מושך פרים

52 למנצח משכיל לדוד ב בבו דואג האדמי--
וינד לשאול ויאמר לו-- בא דוד אל-ביה אחים מלך ג
מה-תתhalb ברעיה הנבור חסד אל כל-היום 2 הוות
תחשב לשונך כתעד מלטש עשה רמייה 3 אהבת רע
מטוב שקר מדבר צדק סלה 4 אהבת כל-דרכיך-בלע
לשון מרמה 5 נם-אל יתatzק לנצח יחתך ויסחך מאהל
ושרש מארץ חיים סלה 6 ויראו צדיקים ויראו ועליו
ישחקו 7 הנה הנבר-- לא ישים אלהים מעוזו ויבטה
ברב עשריו יועז בהווות 8 ואני כוית רענן-- בביה אלהים
בטחתי בחסד-אלhim עולם ווד 9 אודך לעולם כי
עשית ואקווה שמק כי-טוב ננד חסידיך

53 למנצח על-מחלת משכיל לדוד ב אמר נבל
בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו על-- אין עשה-
טוב 2 אלהים-- משמיים השקייף על-בני-אדם לדראות
הייש משכילים-- דרש את-הלהים 3 כלו סן ייחדו נאלחו
אין עשה-טוב אין-אחד 4 הלא ידעו פעל-און אכל-
עמו אכלו לחם אלהים לא קראו 5 שם פחדו פחד--
לא-היה-פחד כי-אלhim-- פזר עצמות חנק הבשחה
כי-אלhim מסasm 6 מי ייתן מציון ישעות ישראל בשוב
אלhim שבות עמו ייגל יעקב ישמח ישראל

54 למנצח בנגינה משכיל לדוד ב בבא הויפים
ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנונג אלהים בשםך
הושענינו ובגבורתך תדיני 2 אלהים שמע כל-הפלתי
האזינה לאמרי-פי 3 כי זרים קמו עלי-- ועריצים בקשו
נפשי לא שמו אלהים לננדם סלה 4 הנה אלהים עוז
לי אדרני בסמכיו נפשי 5 ישב (ישיב) הרע לשדריו
באמתק הצלמות 6 בנדבה אובחה-לך אודה שמק

59 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בשלח שאל

וישמרו את-הבית להמיתו ב הצלני מאיבי אלהי ממתוקומי תשנבי ² הצלני מפעלי און ומאנשי דמים הושענו ³ כי הנה ארבו לנפשי -- ינרו עלי עזם לא- פשען ולא-חטאתי יהוה ⁴ בליך-עון ירצה ויכוננו עורה לקרatoi וראה ⁵ ואתה יהוה-אליהם צבאות אלהי ישראל -- הקיצה לפקד כל-הנויים אל-חנן כל-בנדי און סלה ⁶ ישבו לערב יהמו כבל ויסובבו עיר ⁷ הנה יビיעון בפייהם-חרבות בשפותיהם כי-מי שמע ⁸ ואתה יהוה תשחק-למו תלען לכל-גויים ⁹ עוז אליך אשמרה כי-אליהם משגבי ¹⁰ אל-היה חסדו (חסדי) יקמני אליהם יראני בשדרי ¹¹ אל-תחרנים פן ישכחו עמי-הניעמו בחילך וחוירידמו מגננו אדני ¹² חטא- פימו דבר-שפתימו וילכדו בנאות ומאלה ומכחש יספרו ¹³ כליה בחמה כליה ואינמו ידעו- כי-אליהם משל ביעקב לאפס הארץ סלה ¹⁴ ישבו לערב יהמו כבל ויסובבו עיר ¹⁵ הימה ניעון (נייעון) לאכל- אם-לא ישבעו וילינו ¹⁶ ואני אשיר עיך -- וארנן לבקר חסך כי-הייתה משגבי לי ומנוס ביום צר-לי ¹⁷ עז אליך אומרה כי-אליהם משגבי אלהי חסדי

60 למנצח על-שושן עדות מכתם לדוד למד ב

בהתווות את ארים נהרים -- ואת-ארם צובה וישב יואב ויך את-אדום בני-א-מלח -- שנים עשר אלף ג' אליהם זחתנו פרצתו אנטפת תשובב לנו ² הרעתה הארץ עצם קשה עצמה רפה שבריה כי-מטה ³ הראית עמק קשה השקיתנו יין תרעלה ⁴ נתה ליראיך נס להתנויס -- מפני קשת סלה ⁵ למען יחלצון ידריך הושעה ימינך ועננו (ענני) ⁶ אליהם דבר בקדשו-עלזה אחלהקה שכם ועמק סכות אמדר ⁷ לי גלעד ול' מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי ⁸ מואב סיר רחציז-על- אדום אשליך נעל עלי פלשת התרועעי ⁹ מוי יבלני עיר מצור מי נחני עד-אדום ¹⁰ הלא-אתה אלהים גחתנו ולא-חטא אליהם בצבאותינו ¹¹ והבה-לנו עורה מצר וושא תשועת אדים ¹² באליהם נעה-חיל והוא יבוס צרינו

עמים הורד אלהים ⁸ נדי ספרטה-אתה שימה דמעתי בנארך הלא בספרד ⁹ או ישבו אויבי אחר ביום אקרוא זה-ידעתו כי-אליהם לי ¹⁰ באלהים אהל לדבר ביהוה אהל לדבר ¹¹ באלהים בטחתי לא אירא מה- עשה אדם לי ¹² עלי אליהם נדריך אשלם תודת לך כי הצלת נפשי ממותה -- הלא רגלי מڌוי להתהלך לפני אלהים -- באור החיים

57 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם - בברחו מפני-

שאלול במערה ב הני אלהים חנני -- כי בר חסיה נפשי ובצל-כנפיך אחסה -- עד י עבר הות ² אקרוא לאלהים עליון לא-גמר עלי ³ ישלה שמים ווישענני --

חרף שאפי סלה ישלה אלהים חסדו ואמותו ⁴ נפשי - בתוכך לבאמ -- אשכבה להטים בני-אדם -- שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה ⁵ רומה על-השימים אלהים על כל-הארץ כבודך ⁶ רשת הכננו לפעמי -- כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה ⁷ נכוון לבי אלהים נכוון לבי אישרה ואומרה ⁸ עורה כבודיך -- עורה הנבל וכנור עיריה שחר ⁹ אודך בעמיהם אדני אומרכ בלאמים ¹⁰ כי-נדל עד-שמים חסך ועד --

שחקים אמתך ¹¹ רומה על-שמים אלהים על כל- הארץ כבודך

58 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם ב האמנים --

אלם צדק תדרון מישרים תשפטו בני אדם ² א-פ' כלב עולת חפעלון בא-ארץ-חמס ידיכם תפלסן ³ זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כוב ⁴ חמת- למו כדרמות חמת-נחש כמו-פתן חרש יאטם אזנו ⁵ אשר לא-ישמע ל��ול מלחים חובר חברים מחכם אלהים -- הרס שניינו בפיימו מלחמות כפירים נתץ יהוה ⁶ ימאסו כמו-מים יתהלך-למו ידריך חציו כמו- יתמללו ⁸ כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל-חו שמש ⁹ בתרם יבינו סירתכם אטד כמו-חו כמו-חרון ישערנו ¹⁰ ישמה צדיק כי-חוזה נקם פעמי ירץ בדם הרש ¹¹ וויאמר אדים אך-פרוי לצדיק אך-יש-אליהם שפטים בא-ארץ

והמלך ישמה באלהים יתהלך כל-הnesday בו כי
יכר פִּי דּוֹבְּרִי-שָׁקָר

64 למנצח מזמור לדוד ב שמע-אלהים קולי בשיחיו
מפחד אויב הצר חי ² תסתירנו מוסוד מרים מרגשת
פעלי און ³ אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר
מר ⁴ לירית במסתרים תם פחאם ירחו ולא ייראו ⁵
יזוקו-למו דבר רע-- יספרו לטמון מוקשים אמרו מי
יראה-למו ⁶ ייחשו עלתה- תמן חפש מוחפש וקרב
איש ולב עמוק ⁷ וירם אלהים חז פהאום--דו מכוומם
ויכשלהו עלמו לשונם יתנדדו כל-דראה בם ⁸
ויראו כל-אדם וינדרו فعل אלהים ומעשו השכilio
¹⁰ ישמה צדיק ביהוה וחסה בו ויתהלך כל-ישראל-לב

65 למנצח מזמור לדוד שיר ב לך דמיה תהלה
אללהים בציון לך ישלם-נדר ² שמע תפהלה-- עדיך
כל-בשר יבא ³ דברי עונת נברנו מני פשעינו אתה
הכפרם ⁴ אשר תבחר ותקרב. ישכן חצריך נשבעה
בטוב ביטך קדש היכלך ⁵ נוראות בצדך תענוו--
אלהי ישענו מבטה כל-קצוי-ארץ ים רחיקים ⁶ מכין
הרים בכתו נזר בגבורה ⁷ משכיה שאון ימים- שאון
נליהם והמן לאמים ⁸ וויראו ישבי קצוטה- מאותתיך
מושאי בקר וערב תרני ⁹ פקדת הארץ ותשකה רבת
העשרה-- פלג אלהים מלא מים תכין דגון כי-כן
תכינה ¹⁰ תלמיה רוח נחת נדורה ברביבים תמננה
צמהה תברך ¹¹ עטרת שות טבחך ומעליך ירעוף
דשן ¹² ירעפו נאות מדבר גויל נבעות תחרנה ¹³
לבשו כרים הצאן- ועמוקים יעטבו-בר יתרועעו א-
ישירו

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל-הארץ ²
זמרו כבוד-שמו שמו כבוד תהלו ³ אמרו לאלהים
מה-נרא מעשיך ברב עז יכחשו לך איביך ⁴ כל-
הארץ ישתחוו לך--יויזמו לך יומרו שマー סלה ⁵ כלכו
וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על-בני אדם ⁶
הפרק ים ל'בשא--בנהר יעברו ברגל שם נשמהה-בו ⁷
משל בגבורתו עולם-- עניינו בנוים הצפינה הסוררים

למנצח חפלחו ² מקצה הארץ אליך אקרא- בעטף
לב-בצור-ירום ממוני תנחני ³ כי-הייתה מהסה לוי
מנדל-עו מפני אויב ⁴ אנורה באלהך עולמים אחה
בستر כנפי סלה ⁵ כי-אתה אלהים שמעת לנדרי
נתת ירשת יראי שマー ⁶ ימים על-ימי-מלך תוסיף
שנותיו כמו-דר ודר ⁷ ישב עולם לפני אלהים חסד
ואמתמן ינצרהו ⁸ כן אומרה שマー לעד-- לשלמי
נדרי יום יום

למנצח על-ירותון- מזמור לדוד ב אך אל-
אללהים דומיה נפשי ממוני ישועתי ² אך-הוא צורי
וישועתי משגבי לא-אמות רבה ³ עד-אניה תהותתו על-
אריש- תרצהו כלכם כקיר נטו גדר הדחיה ⁴ אך
משאות יעזו לחדיה- ירצו כוב בפיו יברכו ובקרבם
יקללו-סלה ⁵ אך לאלהים דומי נפשי כי-מננו תקוו
אך-הוא צורי וישועתי משגבי לא אמות ⁷ על-אללהים
ישעוי וככבוד צור-עו מחשבי באלהים ⁸ בטחו בו בכל-
עת עם-- שפכו-לפנוי לבבכם אלהים מהסה-לנו סלה
אך הבל בני-אדם- כוב בני-איש במאונם לעלות
המה מהבל יחד ¹⁰ אל-תבטחו בעשך ובגובל אל-
תהבלו חיל כי-גובל- אל-תשיתו לב ¹¹ אחת דבר
אללהים-שותם-זו שמעתי כי עז לאלהים ¹² ולך-אדני
חסדר כי-אתה תשלם לאיש במעשו

מזמור לדוד בהיותו במודבר יהודה ב אלהים
אל-אתה- אשחרך צמאה לך נפשי-- כמה לך בשדי
בארץ-ציה ועיף בל-ימים ² כן בקודש חוויך-- לראות
עז וככבוד ³ כי-טוב חסדר מהיים שפתוי ישבחונך ⁴
כן אברך בחוי בשמך אשא כפי ⁵ כמו חלב ודשן
תשבע נפשי ושפטו רגנות יהלל-פי ⁶ אם-זכרתיך על-
יצועי-- באשمرות אהגה-בך ⁷ כי-הייתה עורתה לי
ובצל כנפי ארנן ⁸ דבקה נפשי אחיך בכי תמכה
ימינך ⁹ והמה-- לשואה יבקש נפשי יבאו בחתויות
הארץ ¹⁰ ינוראו על-ידי-חרב מנת שעלים יהו ¹¹

ואברותיה בירקרכ חווין ¹⁴ בפרש שדי מלכים בה-
- תשלג בצלמון ¹⁵ או הר-אלחים הר-בשן הר נבנין
הר-בשן ¹⁶ למה תרצהון- הרים נבנין ההר-חמד
אלחים לשבות א-יהוה ישכן לנצח ¹⁷ רכב אלחים
רבותם אלפי שנאן אדני בס סיינ בקדש ¹⁸ עלית
למרום שבית שבי- לכתה מנות באדם וא-سورרים
לשכנ יה אלחים ¹⁹ ברוך אדני יום יומ עטנו-
האל יושענו סלה ²⁰ האל לנו אל למושעת וליהוה
אדני- למות תוצאות ²¹ א-אלחים- ימץ ראש איביו
קרך שער- מטהלך באשמי ²² אמר אדני מבחן
אшиб אשיב ממצלות ים ²³ למן תמחץ גנול- בדם
לשון כלביך- מאיים מנהו ²⁴ ראו הליכותך אלחים
הליכות אליל מלכי בקדש ²⁵ קדרו שרים אחר ננים
בתוך עלמות תופפות ²⁶ במקהלו ברכו אלחים אדני
מקור ישראל ²⁷ שם בניין צעיר רדם- שרי יהודת
רנמתם שרי זבלון שרי נחתי ²⁸ צוה אלחיך עז
עוזה אליהם- זו בעלת לנו ²⁹ מהיכלך על- רושלים-
לק יובלו מלכים שי ³⁰ גער חות קנה עדת אבירים
בעגלי עמים- מתרפס ברצוי- כסף בור עמים קרבנות
יחפיצו ³¹ יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריין ידיו
אלחים ³² מלכחות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני
סלה ³³ לרכב בשמי שמי- קדם- הן יtan בקהלו קול עז
תנו עז לאלהים על-ישראל גנותו ועו בשחיקים ³⁴
נורא אלחים ממקדשיך אל ישראל- הוא נתן עז
ותעצמות לעם ברוך אלחים

69 למנצח על-שונים לדוד בחשענ אלחים- כי
באו מים עד- נש ² טבעתי בין מצולחה- ואין מעמד
באתה בעמק- מים ושבלה שטפתי ³ יגעתי בקראי
נהר גרוני כלו עני- מיחל לאלהי ⁴ רבו משרות
ראשי- שנאי חنم עצמו מצמיהו איבי שקר- אשר
לא- גולתי או אשיב ⁵ אלחים- אתה ידעת לא-וaltı
אשמותי מך לא- נכחדו ⁶ אל- יבשו כי קויך- אדני
יהוה צבאות אל- יכלמו כי מבקשך- אל- יהו ישראל
כ- עלייך נשאתי חרפה כסחה כלמה פני ⁸ מזור
הייתי לא- חי ונכרי לבני אמי ⁹ כי- קנאת ביתך אכלתני
של ¹³ אם- תשכובן בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף

אל- ירימו (ירומו) למו סלה ⁸ ברכו עמים אלהינו
והשמיעו קול הלהתו ⁹ השם נפשנו בחוים ולא- נתן
למוח רגננו ¹⁰ כי- בבחנתנו אלהים צרפתנו צדרף-
כסף ¹¹ ה-חאתנו במצוה שמת מועקה במתניינו ¹²
הרכבת א-נוש לראשו באנו- באש ובמים ותוציאנו
לروح ¹³ א-בו ביתך בעולות א-שלם לך נדרי ¹⁴
אשר- פ-צו שפטו ודבר- פ- בצד- ל. ¹⁵ עלות מיהדים
על-לה- לך עם- קטרת אלים עשה בקר עם- עתודים
סלה ¹⁶ לכ- שמעו ואספרא כל- יראי אלהים אשר
עשה לנפשי ¹⁷ אל- י- קראתי ורומם תחת לשוני ¹⁸
און אם- ראייה בלב- לא ישמע אדני ¹⁹ אכן שמע
אלחים הקשיב בקול תפלתי ²⁰ ברוך א- אלהם- אשר
לא- הסיר תפלתי וחסדו מאי

67 למנצח בנינה מזמור שיר ב אלהים יחננו
ויברכנו י-אר פניו אתנו סלה ² לדעת הארץ דרכך
בכל- גנים ישועתך ³ יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם ⁴ י-שמחו וירננו לא-מים כי- תשפט עמים מישר
ולא-מים בארץ תנחם סלה ⁵ יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כלם ⁶ ארץ נתנה י-בולח יברכו אלהים אלהים
יברכנו אלהים ויראו אותו כל- אפס- ארץ

68 למנצח לדוד מזמור שיר ב י-קום אלהים יפוצו
אויביו וינוoso משנאיו מפניו ² כהנרכ עשן תנדר
כהמס דונן מפנ- אש- י-אבדו רשותם מפנ- אלהים ³
ו-צדיקים- י-שמחו י-עלצ-ו לפני אלהים ויששו בשמה
4 שירו לאלהים- זמרו שמו סלו לרכב בערבות-
ביה שמו ועלזו לפניו ⁵ א-בי יתומים ודיין אל-מן-ות-
אלחים במעון קדרשו ⁶ אלהים מושיב י-חידים ביתה-
מו- ציא א-סידרים בכוורת א-ס-וררים שכנו צחיחה ⁷
אלחים- ב-צאתך לפניך עמך בצדך בישימון סלה ⁸
ארץ רעשה א-ט-שמים נטפו- מפנ- אלהים זה סיני-
מן- אלהים אלהו ישראל ⁹ נ-ש-ם נ-דו-ת-ה-ת-ג-נ-ף אלהים
נה-ת-ך- ו-נ-ל-א-ה-את-ה-כ-ו-נ-ת-ה ¹⁰ ח-ו-ת-ך- י-ש-ב-ו-ב-ה-ת-כ-י-ן
בטובתך לעני אלהים ¹¹ א-ד-נ-י י-ת-ן- א-מ-ר המבש-רו-ת
צ-ב-א-ר-כ- ב-מ-ל-כ- צ-ב-א-ו-ת- י-ד-ד-ו-ן- י-ד-ד-ו-ן- ו-ו-ת- ב-ה-ת-ח-ל-ק
של ¹³ אם- תשכובן בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף

וחרפות חורפייך נפלו עלי¹⁰ ואבכה בצום נפשי
ותהי להרבות לי¹¹ ואתנה לבשיך ואהי להם
למשל¹² יישחו כי ישבי שער וניננות שותי שכיר
13 ואני הפלתי-לך יהוה עת רצון- אל-הדים ברב-
הסדר ענני באמות ישעך¹⁴ הצלני מטיט ואל-אטבעה
אנצלה מהשנאי ומעמקיו מים¹⁵ אל-תשפנוי שבלה
מים- ואל-הבלני מצילה ואל-האטר-על-בר פיה
16 עני יהוה כי-טוב חסדר כרב רחמייך פנה אליו
17 ואל-תסתיר פניך מעברך כי-צד-לי מהר ענני¹⁸
קרבה אל-נפשי נאללה למן איבי פרני¹⁹ אתה ידעת-
חרפתוי ובשתי וכלהתי ננדך כל-צורי²⁰ חרפיה
שברה לב-י- ואנושה ואקווה לנור ואין ולמנחים ולא
מצאי²¹ ויתנו בברותך ראש ולצמאי ישקוני חמץ
22 יהי-שלחןם לפניהם לפח ולשלומיהם למקש²³
תחשנה עיניהם מראות ומוניהם תמיד המעד²⁴
שפך-עליהם זעמך וחירון אפק ישנים²⁵ תה-טירתם
נשמה באלהיהם אל-יהי ישב²⁶ כי-אתה אשר-הכית
דרפו ואל-מכאוב היליך יספרו²⁷ תה-ען על-עונם
אל-יכתבו²⁸ ימחו מספר חיים ועם צדיקים
וזיבאו בצדקהך²⁹ ואני עני וכואב ישועך אל-הום התשנבי
30 אהלה שם-אל-הום בשר ואגדלו בתודה³¹
ותיתב ליהוה משור פר מקרן מפירים³² ראו ענויים
ישמו דרשי אל-הום ויחי לבבכם³³ כי-שמע אל-
אביונים יהוה ואת-אסיריו לא בזה³⁴ יהללו הום שמיים
וארץ מים וככל-רמשם בם³⁵ כי אל-הום יושע ציון
ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשו³⁶ וזרע עבדיו
ינחלוה ואהבי שמו ישכנו-בה

70 למנצח לדור להזיך אל-הום להצלני יהוה
לעוורתי חושה² יבשו ויחפרו מבקשי נשוי יסנו אחר
ויכלמו חפציך רעה³ ישבו על-עקב בשתם- האמרם
האח האח⁴ ייששו וישמכו בר- כל-מבקשיך ויאמרו
תמיד ינדל אל-הום- אהבי ישועך⁵ ואני עני ואבינו-
אל-הום חושה-לי עזרי ומפלתי אתה יהוה אל-האטר
תצלני ותפלני הטה-אל-אונך והושענני³ היה ל-

71 בך-יהוה חסיטי אל-אבושה לעולם² בצדקהך
ציל אבינו משוע וענו ואין-עזר לו¹³ יהס על-דל

74 משכיל לאסף למה אלהים זנחה לנצח יعشן
אפק בצאן מרעיתך ² זכר עדתך קנית קדם-- נאלת
שבט נחלתך הר-ציוון זה שכנת בו ³ הרימה פעמיך
למשאות נצח כל-הרעה אויב בקדש ⁴ שאנו צරיך
בקרב מועדך שמו אותן אתות ⁵ יודע כמביא
למעלה בסבך-עץ קרדמות ⁶ ועתה (עתה) פתחויה
זה-- בכספי וכילפות הילמן ⁷ שלחו באש מקדשך
לאرض חללו משכן-شمך ⁸ אמרו בלבם ננים יחד
שרפו כל-מועד-אל בארץ ⁹ אותן ראיינו אין-
עוד נביה ולא-אתנו ידע עד-מה ¹⁰ עד-מתי אלהים
יחרף צר ינאץ אויב שמק לנצח ¹¹ ולמה תשיב יידך
וימינך מקרב חזוק (חזקק) כלה ¹² ואלהים מלכי
מקדם פועל ישועות בקרב הארץ ¹³ אתה פוררת
בעז ים שבורת הראש תנינים על-המים ¹⁴ אתה רצצת
ראשי לויתן תנתנו מאכלל לעם לציים ¹⁵ אתה בקעת
מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן ¹⁶ לך יום אַפְלָך-
לייה אתה הכניות מאור ומשמש ¹⁷ אתה הצבתה כל-
גבולות ארץ קץ וחרף אתה יצרתם ¹⁸ זכר-זאת-אויב
חרף יהוה ועם נבל נאצו שמק ¹⁹ אל-תתן לחיות נפש
תורך חיה ענייך אל-תשכח לנצח ²⁰ הבט לברית כי
מלאו מחשבי-ארץ שמק ²¹ קומה אלהים ריבך זכר
ואבינו יהללו שמק ²² קומה אלהים ריבך זכר
חרפתך מני-נבל כל-הימים ²³ אל-תשכח קול צריך
שaanן קמיך עלה תמיד

75 לנצח אל-תשחת מזמור לאסף שיר ב הודיינו
לך אלהים-הודיינו וקרוב שמק ספרו נפלאותיך ²
כי אקח מועד אני מישרים אשפט ³ נמנים ארץ וככל-
ישביה אגבי תכני עמודיה סלה ⁴ אמרתו להוללים
אל-תהללו ולרשעים אל-תרמיו קREN ⁵ אל-תרמיו
למרום קרנכם תדברו בצוואר עתק ⁶ כי לא ממווצא
וממערב וזה ירים ⁸ כי כוס ביד-יהוה ויין חמר מלא
ישפיל וזה ירים ⁸ כי כוס ביד-יהוה ויין חמר מלא
מסך-- ויגר מזה אך-شمירה ימצוי ישתו כל רשי-ארץ
ו-אנו אגידי לעלם אזומה לאלהי יעקב ¹⁰ וככל-קרני

רשעים אנדרע תרוממנה קרנות צדיק

ואביוון ונפשות אביוונים יושיע ¹⁴ מותך ומהמס יגאל
נפש ויקיר דם בעינו ¹⁵ וויה-ויתן-לו מוחב שבא
ויתפלל בעדו תמיד כל-היום יברכנו ¹⁶ יהי פסת-
בר בארץ-- בראש הרים ירעש כלבנון פריו ויציצו
עיר כשב הארץ ¹⁷ יהי שמו לעולם-- לפניו-شمש
יינון (יינון) שמו ותתברכו בו כל-גויים יאשרו ¹⁸
ברוך יהוה אלהים-אליהו ישראל עשה נפלאות להרו
וברוך שם כבודו-- לעולם וימלא כבודו את-כל-
הארץ-- אמן ואמן ²⁰ כלו תפלות-- דוד בן-ישי

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים-- לבריו
לכב ² ואני-- כمعט נתוי (נתוי) רגלי כאין שפכה
(שפכו) אשרי ³ כי-קנأتي בהוללים שלום רשיים
אראה ⁴ כי אין חרצבות למותם ובריא אולם ⁵ בעמל
אנוש אינמו ועם-אדם לא יגנו ⁶ لكن ענקתמו גואה
יעטף-שית חמס למו ⁷ יצא מחלב עינמו עבריו משכיות
לכב ⁸ ימיקו וידברו ברע עש ממרום ידרבו ⁹
שו בשמיים פיהם ולשונם תחלה בארץ ¹⁰ לנו ישיב
(ישוב) עמו הלם ומלא ימינו למו ¹¹ ואמרו איכה
ידע-אל ויש דעה בעליון ¹² הנה-אליה רשיים ושלוי
עולם השנו-חיל ¹³ אך-ריך זכויות לבבי וארץ בנקוין
כפי ¹⁴ ואהי נגוע כל-היום ותווחתי לבקרים ¹⁵ אם-
אמרתו אספחה כמו תהנה דור בניך בנדתי ¹⁶ ואחשה
לדעת זאת عمل היה (הוא) בעינו ¹⁷ עד-אבוא אל-
מקדשי-אל אבינה לאחריהם ¹⁸ אך בחקלות השית
למו הפלחים למשאות ¹⁹ איך היו לשמה קרנע ספו

תמו מן-בלחות ²⁰ כחלום מהקין-- אדני בעיר צלמים
תבזה ²¹ כי יתחמי לבבי וכליותי אשthon ²² ואני-
בער ולא אדרע בהמות התיו עמק ²³ ואני תמיד עמד
אהזות ביד-ימני ²⁴ בעצחך תנחני ואחר כבוד תקני
מי-לי בשמיים ועמד לא-חפצתי בארץ ²⁶ כלה
שרוי וללבבי צור-לבבי וחלקיי-- אלהים לעולם ²⁷
כ-תנה רחיקך יאבדו הצמתה כל-זונה ממך ²⁸ ואני
קרבת אלהים-- לי-טוב שתי באני יהוה מחס לספר
כל-מלאותיך

3 אשר שמענו ונדרעם ואבוחתינו ספרו-לנו ⁴ לא נכח
מכניהם-- לדור אחרון מספרים ההלות יהוה ועוזו
ונפלאותיו אשר עשה ⁵ ויקם עדות ביעקב ותורה שם
בישראל אשר צוה את-אבותינו-- להודיעם לבניהם
6 למען ידעו דור אחרון-- בניים יולדו יקמו ויספרו
לבניהם ⁷ וישימו באלהם כסלם ולא ישכחו מעלה-
אל ומוציאו נצרו ⁸ ולא יהיו אבותם-- דור סורר
ומורה דור לא-הכין לבו ולא-אנמנה את-אל רוחו ⁹
בני-אפרים נושא רומי-קשת הפקו ביום קרב ¹⁰ לא
שרמו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללבת ¹¹ וישכחו
עלילותיו ונפלאותיו אשר הראמ ¹² ננד אבותם עשה
פלא בארץ מצרים שדה-צען ¹³ בקע ים ויעברם
ויצב-מים מכמו-נד ¹⁴ וייחם בענן יומם וככל-הלילה
באור אש ¹⁵ יבקע צרים במדבר וישק כתהמות
רבה ¹⁶ וויצא נזולים מسلح ווירד כנחרות מים ¹⁷
ויסיפו עוד לחטא-לו-- למרות עליון בזיה ¹⁸ ווינסו-
אל בלבכם-- לשאל-אכל לנפשם ¹⁹ וידברו באלהים
אמרו הוויכל אל-לעדר שלחן במדבר ²⁰ הן הכה-
צור וויצו מים-- ונחלים ישטפו הגם-לחם יוכל תח
אם-יכין שאר לעמו ²¹ לכן שמע יהוה-- ויתעבר ואש
נשקה ביעקב ונם-אף עלה בישראל ²² כי לא האמינו
באליהם ולא בטחו בישועתו ²³ וויצו שחקים ממועל
ודלתי שמים פתח ²⁴ ווימטר עליהם מן לאכל ודגן-
שםois נתן לנו ²⁵ לחם אבירים אכל איש צידה שלח
לهم לשבע ²⁶ יס קדרים בשמיים ויונגן בעז תימן
וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף ²⁷
ויפל בקרב מותנו סיב למשכנתיו ²⁸ ויאכלו
וישבעו מאד והאותם יבא להם ²⁹ לא-זרו מותאותם
עד אכלם בפיהם ³⁰ ואף אלהים עלה בהם ויהרגנ
במשמוניהם וכחורי ישראל הכריע ³¹ בכל-זאת חטא-
עד ולא-האמינו בנפלאותיו ³² ויכל-בהבל ימיהם
ושנותם בכלהה ³³ אם-הרגם ודרשו ושבו ושרבו-
אל ³⁴ ויזכרו כי-אליהם צורם ואל עליון נאלם ³⁵
ויפתחו בפיהם ובלשונם יכובו-לו ³⁶ ולבם לא-נכון
עמו ולא נאמנו בבריתנו ³⁷ והוּא רחום יכפר עון-

76 ³ למנצח בנגינה מזמור לאסף שיר בnodע ביהודה
אליהם בישראל נודל שמו ² ויהי בשלם סוכו ומענתו
בציוון ³ שמה שבר רשמי-קשת מגן וחרב ומלחמה
סללה ⁴ נאור אתה אדריך-- מהררי-טרף ⁵ אשтолלו
אבירי לב-- נמו שנותם ולא-מצאו כל-אנשי-חיל ידיהם
6 מגערתך אלהי יעקב נרדם ורוכב וסוס ⁷ אתה נורא
אתה--ומי-יעמד לפניך מא אפק ⁸ משימים השמעת
דין ארץ יראה ושקטה ⁹ בקום-למשפט אלהים--
להושיע כל-ענו-ארץ סלה ¹⁰ כי-חמת אדם תודך
שרירות חמתה תחנור ¹¹ ונדרו ושלמו ליהוה אלהיכם
כל-סביבו--יבילו שי למורה ¹² יבצץ רוח נגידים
נורא למלך-ארץ

77 ¹ למנצח על-ידייתון (ידיתון) לאסף מזמור ב-
קולי אל-אלדים ואצעה קולי אל-אלדים וחזון אל-
2 ביום צורתו אדני דרשתך ידי לילה נגנה-- ולא תפונ
манהנה הנחם נפשי ³ אוכרה אלהים ואהמיה אשיה
וთתעטף רוחיו סלה ⁴ אחות שמרות עני נפערתי
ולא אדרב ⁵ חשבתי ימים מקדם-- שנות עולמים ⁶
אוכרה נונתי בלילה עט-לבבי אשיה וויחפש רוחו ⁷
הלוועמים יונח אדרני ולא-יסיף לרצות עוד ⁸ האפס
לנצח חסדו גמר אמר לדוד ודר ⁹ השכח חנות אל-אם-
קפץ באף רחמיו סלה ¹⁰ ואמר חלוצי היא-- שנות ימין
עליו ¹¹ ואוכר (אוכר) מעלייה כי-אוכרה מקדם
פלאך ¹² והונתי בכל-פעלך ובעלילותיך אשיה ¹³
אליהם בקדש דרכך מי-אל נדול כאלהים ¹⁴ אתה
האל עשה פלא הודעת בעמים עז ¹⁵ גנאלת בדורע
עמך בני-יעקב ו يوسف סלה ¹⁶ ראך מים אלהים-ראך
מים ייחלו אף רגנו תהמות ¹⁷ זרמו מים עבות-קול
תנו שחקים אף-חציך יתהלך ¹⁸ קול רעם בגולן-
האריו בركים תבל רגנה ותרעש הארץ ¹⁹ בים
درך-ושביליך (ושביליך) במים רביבים ועקבותיך
לא נדע ²⁰ נחית כצאן עמק-- ביד-משה ואהרן

78 משכיל לאסף האזינה עמי תורה הטו אונכם
לאמרי-פי ² אפתחה במשל פי אביעה חידות מני-קדם

ואלה-ישחית והרבה להшиб אפו ולא-עיר כל-חמתו 59 ויזכר כי-בשר המה רוח הולך ולא ישוב 40 כמו ימרוחו במדבר יעציבוهو בישמון 41 וישבו וינסו אל-וקדוש ישראאל התו 42 לא-זכרו את-ידו יום אשר-פרדמן-צץ 43 אשר-שם במצרים אתחתיו ומופתו בשדה-צען 44 ויהפה לדם יאריהם ונויליהם בל-ישראל 45 ישלה בהם ערבים ויאכלם וצפרדע ותשיחים 46 ויתן לחסיל יבולם ווינעם לארכיה 47 יהרג בברד גפן ושקמותם בחנמל 48 ויסניר לברד בערים ומקניהם לרשפים 49 ישלה-בם חרון אפו-עbara וועם וצראה משלחת מלאכי רעים 50 יפלס נתיב לאפו לא-חשר ממות נפשם וחותם לדבר הסניר 51 ויק ל-בכור במצרים ראשית אונים באהלי-חם 52 ויסע מצאן עמו וינהג כעד במדבר 53 ווינחם לבטה ולא פחדו וא-אויביהם כסה חיים 54 ויביאם אל-גובל קדרשו הר-זה קנתה ימינו 55 ווינרש מפניהם נוים-ויפילם בחבל נחלה ווישכן באלהלים שבטי ישראאל 56 ווינסו ווינדו את-אלחים עליון ועדותיו לא שמרו 57 ווינסו ווינדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה 58 וויכיעיסוهو בכםות ובפסיליהם יקניאו 59 שמע אלחים ויתעבר וויאס מאד בישראל 60 וויטש משכן שלו אהל שכן באדם 61 ויתן לשבי עוז ותפארתו ביד-צץ 62 ויסניר לחרב עמו ובנהלתו התחבר 63 בחוריו אללה-אש ובתולתו לא הוללו 64 כהניו בחרב נפלו ואלמנתו לא תבכינה 65 ויקץ כישן אדני כנבר מתרון מין 66 ויק-צריו אחר חרפה עולם נתן לו 67 וויאס באהלי יוסף ובשבט אפרים לא בחר 68 ויבחר את-שבט יהודה את-הר ציון אשר אהב 69 ויבן כמו-רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם 70 וויבחר בדור עבריו ויקחחו ממכלאת צאן 71 ומאהר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו 72 ווירעם כהם לבבו ובתבונתו כפיו ינחים

79 מזמור לאסף אלחים באו נוים בנחלך- טמא את היכל קדרש שמו את-ירושלים לעיים 2 נתנו את-نبלה עבדיך- מאכל לעוף השמים בשער חסידיך לחיתו-ארץ 3 שפכו דם כמים- סביבות ירושם ואין כי חזק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב 5 עדות תהילים

- ויחפרו ויאבדו ¹⁸ וידעו-- כי-אתה שמך יהוה לברך
עליון על-כל-הארץ
- 84** למנצח על-הנויות לבני-קרח מזמור ב מה-
ידיות משכניתך-- יהוה צבאות ² נספה ונס-כלתת
נפש-- להצאות יהוה לבוי וברוי-- ירנו אל אל-חי
נס-צפור מצאה בית ודרור קן לה-- אשר-שתה
אפרחה את-מושחותיך יהוה צבאות-- מלכי ואלהי ⁴
אשריו ישבו ביתך-- עוד יהלוך סלה ⁵ אשרי אדם
עו.לו. בך מסילות לבבם ⁶ עברי בעמק הבקא--
מעין ישתחוו נס-ברכות יעתה מורה ⁷ ילכו מוחיל
אל-חיל יראה אל-אלחים בציון ⁸ יהוה אלהים צבאות
שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה ⁹ מננו ראה
אלחים והבט פני משיחך ¹⁰ כי טוב-יום בחצרים
מאלו בחרתו-- הסתופף בבית אלהי מדור באלהל--
רשע ¹¹ כי שמש ומגן-- יהוה אלהים חן וכבוד יתן
יהוה לא ימנע-טוב להלכים בתמים ¹² יהוה צבאות--
אשרי אדם בטה בך
- 85** למנצח לבני-קרח מזמור ב רציות יהוה ארץ-
שבת שבות (שבית) יעקב ² נשאת עון עמק כסות כל-
חמתם סלה ³ אספה כל- עברתך השיבות מחרון
אפק ⁴ שובנו אלהי ישענו והפר כעך עמו ⁵ הלאומים
האנף-בנו תמשך אפק לדר ודר ⁶ הלא-אתה תשוב
תחינו ועمرך ישמחו-ברך ⁷ הראנו יהוה חסך ויישעך
תתן-לנו ⁸ אשמעה-- מה-ידבר האל יהוה כי ידבר
שלום-- אל-עמו ואל-חסידיו ואל-ישבו לכסלה ⁹ אך
קרוב לראיינו ישעו לשכן כבוד בארכנו ¹⁰ חסד-
ואמת נפשנו צדק ושלום נשקו ¹¹ אמת מארץ תצמחה
צדך משימים נשקי ¹² נס-יהוה יתן הטוב וארכנו תתן
יבולה ¹³ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמי
- 86** תפללה לדוד הטה-יהוה אונך ענני-- כי-عني
ואביון אני ² שמרה נפשי כי-חסיד אני הושע עברך
אתה אלהי-- הבוטח אליך ³ חנני אדרני כי אליך אקרא
כל-היום ⁴ שמח נפש עבדך כי אליך אדרני נפשי אשא
כי-אתה אדרני טוב וسلح ורב-חסד לכל-קראיך ⁶
- ביהוסף שלו-- בצתתו על-ארץ מצרים שfat לא-
ירעתי אשמע ⁶ הסירוטי מסכל שכמו כפוי מדור
העברית ⁷ בצהה קראת ואחלץ ענק בסתר רעם
אבחן על-מי מריבה סלה ⁸ שמע עמי ואעריה בך
ישראל אם-תשמע-לי ⁹ לא-יהיה לך אל זר ולא
תשתחווה לאל נכר ¹⁰ אני יהוה אלהי-- המעלך
מאץ מצרים הרחוב-פיך ¹¹ ואמלאות בולא-שמע עמי
לקולו וישראל לא-אבה לי ¹² ואשלחו בשיריות
לבם ילכו במוועחותיהם ¹³ לו-- עמי שמע לי ישראל
בררכי יהלכו ¹⁴ כמעט אויביהם אכנייע ועל צריהם
אשרי ידי ¹⁵ משנא יהוה יכחשו-לו ויהו עתם לעולם
ויאכילהו מחלב חטה ומוצר דבש אשבייע ¹⁶
- 82** מזמור לאסף אלהים נצב בעדרת-אל בקרוב
אליהם ישפט ² עד-מותי השפטו-על ופני רשות
תשאו-סלה ³ שפטו-דליך ויתום עני ורש הצדיקו ⁴
פלטו-דליך ואביוון מיד רשותם הצללו ⁵ לא ידעו ולא
יבינו-- בהשכה יתהלך ימוטו כל-מוסדי ארץ ⁶ אני
אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם ⁷ אכן כאדם
תמותון ואחד השרים הפללו ⁸ קומה אלהים שפתחה
הארץ כי-אתה תנחל בכל-הণויים
- 83** שיר מזמור לאסף באלהים אל-דמי-ליך אל-
תחרש ואל-תשקט אל ² כי-הנה אויביך יהמיוון
ומשנאיך נshaw ראה ראש ³ על-עמדך יערמו סוד וויתיצו
על-צפונייך ⁴ אמרו--לכו ונכחידם מני ולא-זיכר
שם-ישראל עוד ⁵ כי נועצנו לב יהרו עלייך בריית
יכרתו ⁶ אהיל אדום ווישמעאלים מואב והגרים ⁷ נבל
ועמון ועמלק פלשת עם-ישבי צור ⁸ נס-אשרו נלה
עםם היו זרוע לבני-לוט סלה ⁹ עשה-להם כמדין
כיסרא כיבין בנחל קשון ¹⁰ נשמדו בעין-דאר הוי
דמן לאדרמה ¹¹ שייתמו נדייבימו כערב וכזואב וכזובה
וכצלאמן כל-נטיכימיו ¹² אשר אמרו נירשה לנו--
את נאות אלהים ¹³ אלהי שייתמו כנגלן קש לפני-
روح ¹⁴ כאש תבער-יער וכלהבה תלהת הרים ¹⁵ כן
תרדוף בסערך ובסופתך תבהלים ¹⁶ מלא פניהם
קלון ויבקשו שמך יהוה ¹⁷ יבשו ויבהלו עדי-עד

האוינה יהוה תפלתו והקשיבה בקהל תחנוןוטי 7 בימים
צראת אקרראך כי העני 8 אין-כמוך באלהים אדרני
ואין כמעשיך 9 כל-נוים אשר עשת-יבואו ווישתו
לפניך אדרני ויכבדו לשמדך 10 כי-נדול אתה ועשה
נפלאות אתה אלהים לבך 11 הורני יהוה דרכך -

אל-ה-בכל-לבבי ואכברדה שמק לעולם 13 כי-חסידך
נדול עלי 14 והצלת נפשי משאול תחיתה (Sheol h7585)
אל-הום זדים קמו-על-עדת ערי צים בקש נפשו ולא
שםוק לנגדם 15 אתה אדרני אל-רחום וחנון ארך אפים
ורב-חסיד ואמתה 16 פנה אליו ותנני תנה-עוז ליעבדך
והושעה לבן-אמתק 17 עשה-עמו את לטובה ויראו
שנאי ויבשו - כי-אתה יהוה עורתני ונחמנתי

87 לבני-קרח מזמור Shir יסודתו בהרדי-קדש
2 אהב יהוה שעריו ציון - מכל' משכנות יעקב 3
נכברות מדברך - עיר האלים סלה 4 אוכיר רהב
ובכל - לידעני הנה פלשת וצר עם-זיהILD-שם 5
ולציוון יאמר - איש ואיש ילד-בה והוא יכונה עליון 6
יהוה-יספר בכתוב עמים זה יلد-שם סלה 7 ושרים
כהללים - כל-מעניך

88 שיר מזמור לבני-קרח למנצח על-מחלת לענות
משכיל להימן האזרחי ביהוה אלהי ישועתי - יום-
צעקי בלילה ננדך 2 תבוא לפניך תפלתי תהא אונך
לרבנתי 3 כי-שבעה ברעות נפשי וחוי לשאול הגיעו
(Sheol h7585) 4 נחשבתי עם-ירידי בור הוייתי כנבר אין-
אל 5 במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר - אשר לא
זכרתם עוד והמה מידך נגورو 6 שניי בבור תהיות
במחסכים במצלות 7 עלי סמכתה חמתך וכל-משבריך
ענית סלה 8 הרחתקת מידי עמי שגוי חועבות למו
כלא ולא אצא 9 עני דאבא מנ-ענין קראתיך יהוה
בכל-יום שתחתי אליך כפי 10 הלוותים תעשה-פלא
אם-רפאים יקומו יודוק סלה 11 היספר בכרח חסך
אמונתך באבדון 12 הירודע בחשך פלאיך וצדקהך
בארץ נשיה 13 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר הפלוי
תקדמך 14 למה יהוה תונח נפשי תסתיר פניך ממנה 15

ענין אני וגנו מנגער נשאתי אמיך אפונה 16 על- עברו
חרוניך בעותך צמהתני 17 סבוני כמים כל-היום
הקיפו עלי ייחד 18 הרחתקת מני אהב ורע מידי
מחשך

89 משכיל לאיתן האזרחי בחסדי יהוה עולם
אשריה לדר ודר אודיע אמוןתק בפי 2 כי-אמרת-
עולם חסר יבנה שמים תן אמוןתק בהם 3 כרתי
ברית לבחורי נשבעתי לדוד עברי 4 עד-עולם אכין
ורעך ובניו לדר-ודור כסאך סלה 5 וויתו שמים
פלאך יהוה אפ-אמונתך בקהל קדשים 6 כי מי בשחק
יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים 7 אל נערץ
בסוד-קדשים רבה ונורא על-כל-סביבבו 8 יהוה אלהי
צבאות-מי-כמוך חסין ייה ואמוןתק סביבותיך 9 אתה
מושל בגאותם בושאנו גלו依 אתה תשבחים 10 אתה
דכתא כחלה רהב בזורוע עזך פורת אובייך 11 לך
שמות אפ-ליך ארץ תבל ומלאה אתה יסדרתם 12 צפון
וימין אתה בראשם תבור וחרמן בשמק ירננו 13 לך
זרוע עם-גבורה התען ידך תרום ימינך 14 צדך ומשפט
מכון כסאך חסך ואמות יקומו פניך 15 אשרי העם
ידעי תרואה יהוה באור-פניך יהלכו 16 בשמק יגולו
כל-היום ובצדקהך ירומו 17 כי-תפארת עזמו אתה
וברצונך תרים (תרום) קרנניו 18 כי ליהוה מגנו
ולקדוש ישראל מלכנו 19 או דברת בחזון לחסידיך -
- ותאמדר שוויתי עזך על-גבור הרומיות בחור מעם
20 מצאתי דוד עברי בשמן קדשי משחתיו 21 אשר
ידי תחון עמו אפ-זרועי תאמצנו 22 לא-ישיא אויב בו
ובן-עליה לא יענו 23 וכחותי מפנוי צרי ומשנאיו
24 אגוף ואמוןתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו 25
ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו 26 הוא יקראני אבי
אתה אל-וצורך ישועתי 27 אפ-אני בכור אתנהו עליון
למלכיכי-ארץ 28 לעולם אשמור. (אשמר) לו חסדי
ובריאות נאמנת לו 29 ושמי לער זרע וכסאו כימי
שמות 30 אם-יעצובו בנוי תורה ובמשפטו לא ילכו 31
אם-חתקתי יהללו ומצחתי לא ישמרו 32 ופקדתי בשבעת
פשעם ובגנעים עונם 33 וחסדי לא-אפר מעמו ולא-
תקדמך 14 למה יהוה תונח נפשי תסתיר פניך ממנה 15

אשקר באמונתי ³⁴ לא-אחלל בריתוי ומוצא שפתוי לא אשנה ³⁵ אחת נשבעתי בקרשי אם-לדור אכזב ³⁶ ודרע לעולם יהוה וכסאו כשמש נגדי ³⁷ כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה ³⁸ ואתה זנתה והמאס ההעברת עם-משיחך ³⁹ נארתת ברית עבדך חללה לארץ נזרו פרצת כל-גדרתינו שמתו מבצצרו מחתה ⁴¹ ששחו כל- עברו דרך היה חרבה לשכני ⁴² הריםות ימיין צדתו השמחת כל-איובי ⁴³ אף-תשיב צור חרבו ולא הקיומו במלחמה ⁴⁴ השבת מטה הרו וכסאו לארץ מגרתת ⁴⁵ הקצרת ימי עולמי העטויות עליו בושה סלה ⁴⁶ עד-מה יהוה הסתה לנצח תבער כמו-ash חמתך ⁴⁷ זכר-אני מה-חلد על-מה-ושא בראת כל- בני-אדם ⁴⁸ מי גבר יהוה ולא יראה-מות מלט נפשו מיד-שאלול סלה ⁴⁹ (Sheol h7585) ⁴⁹ איה חסידיך הראנים אדני נשבעת לדוד באמונתך ⁵⁰ זכר אדני חרפת עבריך שאתי בחיקי כל-רבים עמים ⁵¹ אשר חרפם אויביך יהוה אשר חרבו עקבות משיחך ⁵² ברוך יהוה לעולם אמן ואמן

90 תפלה למשה איש-האלחים אדני--מעון אתה הייתה לנו בדר ודר ² בתרם הרים ילדו--. ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל ³ חשב אוש עד--. דכא ותאמר שבו בני-אדם ⁴ כי אלף שנים בעיניך--. כוים אתהול כי עבר ואשמורה בלילה ⁵ זרמתם שנה יהו בברך חחיר יחלף ⁶ בברך יצין וחלף לערב ימולל ויבש ⁷ כי-כלינו באפק ובחמתך נבהלו ⁸ שת (שתה) עונתינו לנדר עלמננו למאור פניך ⁹ כי כל-ימינו פנו בעברתך כלינו שניינו כמו-הנה ¹⁰ ימי- שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנברות שמונים שנה--. ורhubם עמל ואון כי-גוז חיש ונעה בז מי-יודע עז אף- וכיראתק עברתך ¹² למנותינו כוון הודע ונבא לבב חכמה ¹³ שובה יהוה עד-מתי והנחים על-עבדיך ¹⁴ שבענו בברך חסידך ונרגנה ונשמהה בכל-ימינו ¹⁵ שמחנו כימות עניתנו שנות ראיינו ¹⁶ יראה אל- עבריך פועלך והדרך על-בניהם ¹⁷ ויהיنعم אדני

91 יש בסתור עליון בצל שדי יתלונן ² אמר ליהוה מהשי ומזרחי אלהי אבטה-בו ³ כי הוא יצילך מפח יkowski מדבר הות ⁴ באברתו יסך לך--. ותחת- כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו ⁵ לא-תירא מפחד לילה מהץ יעוף יומם ⁶ מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים ⁷ יפל מצרך אלף--. ורבה מימינך אליך לא-ינש ⁸ רך בעיניך תביט ושלמת רשותם תראה ⁹ כי-אתה יהוה מהשי עליון שמת מעונך ¹⁰ לא-תאגה אליך רעה ונגע לא-יקרב באחליך ¹¹ וכי מלאכיו יצוה- לך לשמרך בכל-דרךך ¹² על-כפים ישאונך פן-תגנף באבן רגלה ¹³ על-shall ופתח תדריך תרמס כפירות ותגין ¹⁴ כי בחשק ואפלתחו אשגבחו כי-ידע שמי ¹⁵ קראני ואעננה--. עמו-אנכי בצרה אהלצחה ואכברדו ¹⁶ ארך ימים אשביעהו ואראוו בישועתי

92 מזמור שיר ליום השבת ב טוב להרות ליהוה ולומר לשמק עליון ² להניד בברך חסידך ואמוןתך בלילה ³ עלי-עשור ועלי-גבל עלי הנינו בכנור ⁴ כי שמחתני יהוה בפועל במעשי ידיך ארנן ⁵ מה-נדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מוחשבתיך ⁶ איש-ברע לא ידע וכסיל לא-יבין אה-זאת ⁷ בפרחה רשותם כמו עשב ויציצו כל-פועל און להשמדם עד-עד ⁸ אתה מרום- לעלם יהוה ⁹ כי הנה איביך יהוה--. כי-הנה איביך יאבדו יתפדרו כל-פועל און ¹⁰ ותרם קראים קרני בלחתי בשמן רענן ¹¹ ותבתת עני בשורי בקמים עלי מרעים--. תשמענה אוני ¹² צדיק כתמר יפרח כארז לבנון ישנה ¹³ שתולים בביה יהוה בחצרות אלהינו יפריחו ¹⁴ עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהו ¹⁵ להניד כי-ישר יהוה צורי ולא-עלתה (עלתה) בו

93 יהוה מלך נאות לבש יהוה עז התאזר אף- חכון תבל כל-המות ² נכוון כסאך מאו מעולם אתה ³ נשאו נהרות יהוה--. נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים ⁴ מקלות מים רבים--. אדרירים משברויים אדריך

96 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל-הארץ ²
שירו ליהוה ברכיו שמו בשרו מים-לויים ישיעתו ³
ספרו בנים כבודו בכל-הימים נפלאותיו ⁴ כי נдол
יהוה ומhalb מאד נורא הוא על-כל-אליהם ⁵ כי כל-
אלהי העמים אלילים והוא שמיים עשה ⁶ ה' והדר
לפנוי עז והפארת במקרשו ⁷ הבו ליהוה משפחות
עמים הבו ליהוה כבוד ועז ⁸ הבו ליהוה כבוד שמו
שאו-מנחהوابו לחצרותיו ⁹ השתחוו ליהוה בהדרת-
קדש חילו מפניו כל-הארץ ¹⁰ אמרו בנים יהוה מלך-
אף-תכון תבל בל-תמות ידין עמים במישרים ¹¹
ישמו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו ¹² יعلז
שדי וככל-אשר-בו או ירנו כל-עצי-עד ¹³ לפניהם יהוה
כי בא- כי בא למשפט הארץ ישפט-תבל בצדוק ועמים
באמונתו

97 יהוה מלך תנל הארץ ישמוו אים רבים ² ענן
וערפל סביבו צדק ומשפט מכון כסאו ³ אש לפניו
תליך ותלהט סביב צרייו ⁴ האירו ברכיו תבל ראתה
ותחל הארץ ⁵ חרים-כדוננו נמסו לפני יהוה לפני
אדון כל-הארץ ⁶ הגינו השמים צדקו ורא כל-הימים
כבודו ⁷ יבשו כל-עבדיו פסל- המתה תללים באיללים
השתחו-לו כל-אליהם ⁸ שמעה ותשמה ציון ותגננה
בנות יהודה -- למען משפטיך יהוה ⁹ כי אתה יהוה
עלין כל-כל-הארץ מiad נעלית על-כל-אליהם ¹⁰
אהבי יהוה שנאו-רע שמר נפשות חסדייו מיר השעים
צילם ¹¹ אור ורע לצדיק ולישרוי-לב שמה ¹² שמו
צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו

98 מזמור שירו ליהוה שיר חדש -- כי-נפלאות עשה
הושיעה-לו ימינו וזרוע קדשו ² הודיע יהוה ישועתו
לענין הנים נלה צדקו ³ זכר חסדו ואמונהו -- לביות
ישראל ראו כל-אפסי-ארץ -- את ישועת אלהינו ⁴
הודיע ליהוה כל-הארץ פצחו ורנו וומרו ⁵ זמרו
לייהוה בכנור בכנור וקול זמרה ⁶ בחצרות וקול
שופר -- הודיעו לפני המלך יהוה ירעם הים ומלאו
תבל וישבי בה ⁸ נחרות מהאו-כף ייחד הרים ירנו ⁹

במורים יהוה ⁵ עדתיך נאמנו מאד -- לביתך נאות-קדש
יהוה לאך ימים

94 אל-נקמות יהוה אל-נקמות הופיע ² הנשא שפט
הארץ השב גמול על-גאים ³ עד-מתי רשותם יהוה עד-
מתי רשותם יעלז ⁴ יביעו ידרבו עתק יתאמרו כל-
פעלי און ⁵ עמד יהוה ידכאו ונחלתק יענו ⁶ אלמנה
ונר יהרנו ויתומם ירצחו ⁷ ויאמרו לא יראה-יה ולא-
יבין אלהי יעקב ⁸ בינו בערים בעם וכיסלים מתי
תשכilio ⁹ הנטע און הלא ישמע אם-יצר עין הלא בית
היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת ¹⁰ יהוה
ידע מהשבות אדם כי-המה הבל ¹¹ אשרי הנבר אשר-
טיסרנו יה ומחרותך תלמדנו ¹³ להשquit לו מימי
רע -- עד יכירה לרשע שחת ¹⁴ כי לא-יטש יהוה עמו
ונחלתו לא-יעזב ¹⁵ כי-עד-צדיק ישוב משפט ואחריו
כל-ישר-לב ¹⁶ מי-יקום לי עם-מרעים מי-תיצב ל-
עם-פעל ¹⁷ און לול יהוה עורתה ל- -- כמעט שכנה
דומה נפשי ¹⁸ אם-אמרתי מטה רגלי חסך יהוה
יסעדרני ¹⁹ ברב שרעפי בקרבי -- תנחומייך ישעשעו
נפשי ²⁰ היתברך כסא הות יצר עמל עלי-חק ²¹
ינודו על-נפש צדיק ודם נקי ורישעו ²² ויהו יהוה ל-
למשגב ואלהי לצור מחס ²³ וישב עליהם את אונם --
וברעתם יצמיהם יצמיהם יהוה אלהינו

95 לכו נרננה ליהוה נרעה לזכר ישענו ² נקדמה
פנוי בתודה בזמרות נריע לו ³ כי אל גдол יהוה
ומלך גдол על-כל-אליהם ⁴ אשר בידיו מחקרי-ארץ
ותועפת הרים לו ⁵ אשר-לו הים והוא עשה ויבשת
ידיו יצרו ⁶ באו נשתחווה ונכרעה נברכה לפני-יהוה
עשנו ⁷ כי הוא אלהינו -- ואנחנו עם מרעתו וצאן ידו
היום אם-בקלו תשמעו ⁸ אל-תקשו לבבכם כמריבה
ימים מסה במדבר ⁹ אשר נסנו אבותיכם בחנווי נם-
ראו פעל ¹⁰ ארבעים שנה אקוט בדור -- ואמר עם
תעי ללבם והם לא-ידעו דרכיו ¹¹ אשר-נסבעתי
באפי אם-יבאון אל-מנוחתי

מקול אנהתי.. דבקה עצמי לבשרי ⁶ דמיתי לך
מרבר הייחוי כוכוס הרבות ⁷ שקדתו ואיה..- צפורה
בודד על-ג ⁸ כל-היום חרפוני אובי מהוללי כי
שבעו ⁹ כי-אפר כלחם אכלתי וشكוי בבכי מסכתי
מן-זעטן וקצף- ¹⁰ כי נשאתי ותשליכנו ¹¹ ימי
צל נטו ואני כשב איבש ¹² ואתה יהוה לעולם
השב וזכרך לדר ודדר ¹³ אתה תקים תרhom ציון
סicut להחנה כי-בא מועד ¹⁴ כי-רצו עבדך את-
انبיה ואת-עפלה יהננו ¹⁵ ויראו נוים את-שם יהוה
וכל-מלכי הארץ את-כבודך ¹⁶ כי-בנה יהוה ציון-
נראה בכבודו ¹⁷ פנה אל-חפלת העדר ולא-בזה
את-תפלתם ¹⁸ חתבה זאת לדור אהרון ועם נברא
יהל-יה ¹⁹ כי-השKir ממרום קדשו יהוה ממשים אל-
ארץ הבית ²⁰ לשמע אנקת אסיד לפתח בני תמותה ²¹
ספר בציון שם יהוה ותתלו בירושלם ²² בהקבץ
ימים ייחדו וממלכות לעבר את-יהוה ²³ ענה בדרכך
כהו (כח) קוצר ימי ²⁴ אמר-אל תعلוי בחצי ימי
בדור דורים שנותיך ²⁵ לפנים הארץ יסדה ומעשה
יריד שמיים ²⁶ המה יאברדו.. ואתה תעמוד וכולם כבנדי²⁷
יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו ²⁷ ואתה-הוא שנותיך
לא יתמו ²⁸ בני-עבדיך ישכנוו וזרעם לפניך יכון

103 לדוד ברבי נפשי את-יהוה וככל-קרבי את-
שם קדשו ² ברבי נפשי את-יהוה ואל-חשחוי כל-
נמוליו ³ הסלח לכל-עונci הרפה לכל-תחלואיכי
הגואל משחת חייכי המעתרכי חסד ורחמים ⁵
המשבע בטוב עדריך תתחדש כנשך נועריכי ⁶ עשה
צדוקות יהוה ומשפטים לכל-עשוקים ⁷ יודיע דרכיו
למשה לבני ישראל על-עלילותתו ⁸ רחום ותנוון יהוה
ארך אפים ורב-חסד ⁹ לא-לנצח יריד ולא לעולם
יטור ¹⁰ לא-כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו נמל עליינו
בב כי-כנבה שמיים על-הארץ..- גבר חסדו על-יראיו
ברדך מזרח ממערב..- חרזוק ממנו את-פשעינו ¹²
כרחם אב על-בנים..- רחם יהוה על-יראיו ¹⁴ כי-
הוא ידע יצרכנו זכור כי-עפר אנחנו ¹⁵ אנו שחייב
מיו ציון השדה כן יציע ¹⁶ כי רוח עברה-בו ואינו

לפני יהוה.. כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל בצדקה
ועמים במישרים

99 יהוה מלך ירגנו עמים ישב כרובים תנוט הארץ
יהוה בציון גדול ורם הוא על-כל-הימים ³ ידו
שםך גדול ונורא קדוש הוא ⁴ ועוז מלך משפט אהב
אתה כונת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית
רוממו יהוה אלהינו והשתחו להדם רגליו קדוש
הוא ⁶ משחה ואחרון בכהנוו ושמואל בקראי שמו קראים
אל-יהוה והוא יענמ ⁷ בעמוד ענן ידבר אליהם שמו
עדתו וחק נתן-למו ⁸ יהוה אלהינו אתה עניתם אל-
נשא היהת להם ונעם על-עלילותם ⁹ רוממו יהוה
אל-הינו והשתחו להר קדשו כי-קדוש יהוה אלהינו
100 מזמור לתחורה הריעו ליהוה כל-הארץ ²
עבדו את-יהוה בשמהה באו לפניו ברנה ³ דעו..- כי
יהוה הוא אלהים הוא-עשנו ולא (ולו) אנחנו..- עמו
וצאן מרעיתו ⁴ באו שערו בתודה-חזרתו בתהלה
הודו-לו ברכו שמו ⁵ כי-טוב יהוה לעולם חסדו وعد-
דר ודר אמונהנו

101 לדוד מזמור חסד-ומשפט אישירה לך יהוה
אומרה ² אשכילה בדרכך תמים..- מתי תבוא אל-
אתה לך בכם-לבבי בקרב ביתו ³ לא-אשית לננד
ענין..- דבר-בליעל עשה-סתום שנאתי לא ידבק بي ⁴
לבב עקש יסוד מני רע לא אדע ⁵ מלושני (מלשני)
בستر רעה..- אותו אצמיה נגה-עינים ורחב לבב-
אתו לא אוכל ⁶ עני בנאמני-ארץ..- לשבת עמדוי
הלק בדרכך תמים..- הוא ישרתני ⁷ לא-ישב בקרב
ביתך..- עשה רמיה דבר שקרים..- לא-ICON לננד עני ⁸
לבקרים אצמיה כל-רשע-ארץ להכricht מער-יהוה
כל-פעלי און

102 תפללה לעני כי-יעטף..- ולפני יהוה ישפך שיחו
ביהוה שמעה תפלתי ושותוי אליך תבוא ² אל-תסתה
פניך ממנני..- ביום צר-לי התה-אלי אונז בים אקרא
מהך עני ³ כי-כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נהרו
הוכה-כעשב ויבש לבי כי-שכחתי מאל להמי ⁵

ולא-יכירנו עוד מקומו ¹⁷ וחסד יהוה מעולם ועד-
עולם. על-יראיו וצדקתו לבני בנים ¹⁸ לשמורי בריתו
ולזורי פקריו לעשותם ¹⁹ יהוה--בשמותים הכין כסאו
וילכוותו בכל משלחה ²⁰ ברכו יהוה מלאכיו נבריו
כח עשי דברו לשמע בקהל דבריו ²¹ ברכו יהוה כל-
צבאיו--marshtayo ushi dzonzo ²² ברכו יהוה כל-מעשו-
בכל-מ侃נות ממשלתו ברכי נפשי את-יהה-

הלהלה-

105 יהודו ליהוה קראו בשמו הודיינו בעמים
על-ילתו ² שירו-לו זמור-לו שיחו בכל-גנלאותיו ³
התהלו בשם קדרו ישבח ללב מבקשי יהוה ⁴ דרשו
יהוה ועוז בקשו פניו תמיד ⁵ זרע אברהם עבדו בני
עשה מפתחו ומשפטיו-פיו ⁶ זרע אברהם עבדו בני
יעקב בחיריו ⁷ הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו
ז' זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור ⁹ אשר
כרת את-אברהם ושבועתו לישחק ¹⁰ ויעמידה ליעקב
לחק לישראל ברית עולם ¹¹ לאמר--לך אתן את-
ארץ-כגען חבל נחלתכם ¹² בהיותם מתי מספר כמעט
ונגרים בה ¹³ ויתהלו מני אל-גוי ממלכה אל-עם
אחר ¹⁴ לא-הניח אדם לעסקם וווכח עליהם מלכים
אל-תגעו במשיחי ולביבאי אל-תרעו ¹⁶ ויקרא רעב
על-הארץ כל-מטה-לחם שבר ¹⁷ שלח לפניהם איש
לעבד נמכר יוסף ¹⁸ ענו בכבול רגליו (רנלו) ברזול
בא הנפשו ¹⁹ עד-עת בא-דברו--אמרת יהוה צרפתהו
שלח מלך ויתירחו משל עמים וויפתחהו ²¹ שמו
אדון לבתו ומשל בכל-קנינו ²² לאסר שריו בנפשו
ווקנו יחכם ²³ ויבא ישראל מצרים וויקב נר בארץ-
חם ²⁴ וויפר את-עמו מאד וויצמלהו מצריו ²⁵ הפק
לכם לשנא עמו להתנצל בעבדיו ²⁶ שלח משה עבדו
אהרן אשר בחר-בו ²⁷ שמו-בם דברי אתותיו ומפתים
בארץ חם ²⁸ שלח חשך וויחשך ולא-מרו את-דבריו
(דברו) ²⁹ הפק את-מימיהם לדם ווימת את-דגתם
שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם ³¹ אמר
ויבא ערבי כנינים בכל-גנולם ³² נתן נשימים ברד אש
להבות בארץם ³³ וויך נפנום ווישבר עץ נבולם
אליך ישבordon--להת אכלם בעתו ²⁸ תתן להם ילקתו
תפתח ייך ישבעון טוב ²⁹ התשיר פניך יבהלון תפָּה-

104 ברכי נפשי את-יהה יהוה אלהי גדרת מאד
הוד והדר לבשת ² עטה-אור כשלמה נומה שמים
כירעה ³ המקרה בימים עליותיו השם-עבים רוכבו
המהלך על-כנפי-רוח ⁴ עשה מלאכיו רוחות משרותיו
ash lethet ⁵ יסיד-ארץ על-מכוניה כל-המוט עולם ועד
תהום כלבוש כסיתו על-הרים יעדמו מים ⁷ מן-
נערתך יונסן מון-קהל רעמק יחפזון ⁸ יעלו הרים ירדו
בקעות--אל-מקום זה יסדה להם ⁹ נבול-שחתת כל-
יעברון כל-ישובן לבסות הארץ ¹⁰ המשלח מעינים
בנהלים בין הרים יהילון ¹¹ יישקו כל-חיותו שדי
ישברו פראים צמאם ¹² עליהם עוף-השמיים ישכון
מבין עפאים יתנו-קהל ¹³ משקה הרים מעליותיו מפדי
מעשיך תשבע הארץ ¹⁴ מצמיה חציר להבמה ושב
לעבדת האדם להוציא לחים מן-הארץ ¹⁵ ווין ישמה
לכב-אנוש--להצחיל פנים ממשן ולחם לכב-אנוש
יסעד ¹⁶ ישבעו עצי יהוה--ארוי לבנון אשר נטע
הרים הגבויים ליעלים סלעים מהסה לשפונים ¹⁹ עשה
אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה ¹⁷
הרים הגבויים ליעלים סלעים מהסה לשפונים ¹⁹ עשה
ירח למועדים שמש ירע מבאו ²⁰ תשת-חשך ויהי
לילה--בו-תרמש כל-חיתו-יער ²¹ הכהרים שאנים
לטרף ולבקש מאל אכלם ²² תורת המשם יאשפן
עד-ערב ²⁴ מה-רביו מעשיך יהוה--כלם בחכמה
עשית מלאה הארץ קנייך ²⁵ זה הים גדול-- ורחב
ידים שם-רמש ואין מספר חיות קטנות עם-נדלות ²⁶
שם אניות יהילון לויתן זה-יצירתה לשחק-בו ²⁷ כלם
אליך ישבordon--להת אכלם בעתו ²⁸ תתן להם ילקתו
תפתח ייך ישבעון טוב ²⁹ התשיר פניך יבהלון תפָּה-

ושב בארץם ויאכל פרי אדרמתם ³⁶ ויק-כל-בכור
בארכזם ראשית לכל-אונים ³⁷ וויצוים בכסף זהב
ואין בשבטיו כושל ³⁸ שמה מצרים בצדם כי-נפל
פחרם עליהם ³⁹ פרש ענן למסך ואש להאריך לילה
שאל ויבא שלו ולחם שמיים ישביעם ⁴¹ פתח צור
ויזבו מים הילכו בצדות נהר ⁴² כי-זכר את-דבר קדרשו
את-אברהם עבדו ⁴³ וויצא עמו בששון בדינה את-
בחיריו ⁴⁴ ויתן להם ארץות נויים ועמל לאמים יירשו
בעבור ישמרו חקיו- ותורתו ניצרו הלו-יה ⁴⁵

106 הלו-יה הודה ליהוה כי-טוב- כי לעולם
חסדו ² מי- ימלל נבורות יהוה ישמע כל-תהלך
אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-עת ⁴ זכרנו
יהוה ברצין עמוק פקדני בישועתך ⁵ לראות בטובה
בחוריך- לשמח בשמחת גויך להתהלך עם-נהליך ⁶
חטינו עם-אבותינו העוני הרשענו ⁷ אבותינו במצרים
לא-השכילה נפלאותיך- לא זכרו את-רב חסידיך
וימרו על-ים בים-סוף ⁸ ווישיעם למען שמו- להודיע
את-גבורתו ⁹ וינער בים-סוף ויחרב וויליכם בתהומות
כמדבר ¹⁰ ווישיעם מיד שנואו וינאלם מיד אויב ¹¹
ויכסו-מים צרייהם אחד מהם לא נותר ¹² ויאמינו
בדבורי ישרו תהלך ¹³ מהרו שכחו מעשו לא-חכו
לעצתו ¹⁴ וויתאו תאהה במדבר וינס-אל בישימון ¹⁵
ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם ¹⁶ וויקנאו למשה
במתחנה לאחרון קדרוש יהוה ¹⁷ תפתח-ארץ ותבלע דתן
ותכס על-עדת אבירם ¹⁸ ותבער-אש בעדרתם להבה
תלהת רשעים ¹⁹ ייעשו-עגל בחרב ווישתחוו למסכה
וימירנו את-כבודם בתבנית שדר אכל עשב ²¹
שכחו אל מושיעם- עשה נדלות במצרים ²² נפלאות
בארץ חם נוראות על-ים-סוף ²³ ויאמר להשמידם
ללי משה בחיריו- עמד בפרץ לפני יהוה להשיכ חמתו
מהשחית ²⁴ וימאסו בארץ חמדה לא-האמין לדרכו
וירגנו באלהיהם לא שמעו בקהל יהוה ²⁶ וישא ידו
לهم- להפיל אותם במדבר ²⁷ ולהפיל זרעם בנויים
ולזרותם בארכזות ²⁸ ויכמדו לבעל פער ויאכלו
זבחי מותם ²⁹ ויכעיסו במעלייהם ותפרץ-בם מנפה

107 הדו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו ² יאמרו
נאולי יהוה- אשר נאלם מיד-צץ ³ ומארצאות קבצם
ממזוח ומןערב מצפון ומים ⁴ תעו במדבר בישימון
דרך עיר מושב לא מצאו ⁵ רעבים גם-צמאים-
נפשם בהם תחתער ⁶ ויצעקו אל-יהוה בצר להם
ממץוקותיהם יצילם ⁷ וירידיכם בדרכך שרה- לילכת
אל-עיר מושב ⁸ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני
אדם ⁹ כי-השביע נפש שקקה ונפש רעבה מל-טוב
ישבי חشك וצלמות אסורי עני וברזל ¹⁰ כי-המרו
אמר-אל ועצת עליון נאטו ¹² וויכנע בעמל לבם כשלו
ואין עזר ¹³ וזעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם
וישיעם ¹⁴ וויצוים מהשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק
וירדו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם ¹⁶ כי-שבר
دلות נחתת ובריחו ברזל גדע ¹⁷ אלולים מדרך
פשעם ומעונתיהם יתענו ¹⁸ כל-אכל תתעב נפשם
וינוינו עד-שעריו מות ¹⁹ וזעקו אל-יהוה בצר להם
מצוקותיהם יושיעם ²⁰ ישלח דברו וירפאם וימלט

109 למנצח לדוד מזמור אל-תחלתי אל-תחרש

כִּי פִּי רְשָׁעַ וְפִּי מְרַמָּה – עַלְיָ פְּתַחְוּ דְּבָרָו אַתִּי לְשׁוֹן
שָׁקָר ³ וְדָבָרִי שָׁנָה סְבָבוֹנִי וַיְלַחְמֹנִי חָנָם ⁴ תְּחַת –
אַהֲבָתִי יְשַׁתְּנוּנִי וְאַנְּיָ תְּפֵלָה ⁵ וְיִשְׁמַרְוּ עַלְיָ רָעָה תְּחַת
טוֹבָה וְשָׁנָה תְּחַת אַהֲבָתִי ⁶ הַפְּקָר עַלְיָ רְשָׁעַ וְשָׁטָן
יַעֲמֹד עַל – יְמִינוֹ ⁷ בַּהֲשִׁפְטוּ יִצְאָ רְשָׁעַ וְתְּפַלְתָּה תְּהִתָּ
לְחַטָּאת ⁸ יְהוָה – יְמִינוֹ מַעֲטִים פְּקָרָתָךְ וְקָח אֶחָר ⁹ יְהוָה –
בְּנֵי יְהוָה וְאַשְׁתָּוֹ אַלְמָנָה ¹⁰ וְנוֹעַ וְנוֹעַ בְּנֵי וְשָׁאַלְוֹ
וְדָרְשׁוּ מִחְרֻבּוֹתָהֶם ¹¹ וַיַּקְשֵׁשָׁ נֹשֶׁה לְכָל – אָשָׁר – לֹו וַיַּבְזֹו
זָרִים יַגְעֹו ¹² אַל – יְהִי – לֹו מִשְׁךְ חָסֵד וְאַל – יְהִי חָנוּן
לִיְתּוֹמְיוֹ ¹³ יְהִי – אַחֲרִיתָוּ לְהִכְרִיתָ בְּדוֹר אֶחָר אַמָּוֹ אַל –
שְׁמָם ¹⁴ יוֹצֵר עָזָן אַבְּתוֹ – אַל – יְהִי וְחַתָּאת אַמָּוֹ אַל –
תְּמָח ¹⁵ יְהִי נָגֵד – יְהִי תְּמִיד וְיִכְרֹת מָרָץ זְכָרָם ¹⁶
יְעַנְ – אֲשֶׁר לֹא זָכֵר עֲשֹׂת חָסֵד וְיִרְדֵּף אִישׁ – עַנְיָ וְאַבְיוֹן –
וְנָכָה לְכָבָב לְמוֹתָה ¹⁷ וַיַּאֲהַבְ קָלָלה וְחַבּוֹאָה וְלֹא –
חָפֵץ בְּבִרְכָה וְתְּרַחַק מִמְנוֹ ¹⁸ וַיַּלְבַּשׁ קָלָלה כִּמְדוֹ
וְתָבָא כָּמִים בְּקָרְבָוּ וְכָשְׁמָן בְּעַצְמָתוֹי ¹⁹ תְּהִדְיָ – לֹו כִּבְנֹו
יעַתָּה וְלִמְזֹחַת תְּמִיד יְהִנְגָּרָה ²⁰ זֹאת פְּעַלְתָּ שְׁתִינִי מָאתָ
יְהִי וְהַדְּבָרִים רָע עַל – נְפָשִׁי ²¹ וְאַתָּה יְהִי אַדְנִי –
עַשְּׁה – אָתָי לְמַעַן שְׁמָךְ כִּי – טֻוב חָסְדָךְ הַצִּילָנִי ²² כִּי – עַנְיָ
וְאַבְיוֹן אַנְכִי וְלֹבִי חָלֵל בְּקָרְבִי ²³ כִּצְלָ – כְּנַטוֹתָה נְהַלְכָתִי
נְעַרְתִּי כָּרְבָה ²⁴ בְּרַכִּי כְּשָׁלֹו מַצּוֹם וּבְשִׁרִי כְּחַשָּׁ
מְשָׁמָן ²⁵ וְאַנְיָ הַיּוֹתִי חָרְפָה לְהָם יְרָאָנוֹ יַנְיָעָן רַאֲשָׁם
עַירְנִי יְהִי אַלְהִי הַוּשְׁעָנִי כְּחָסְדָךְ ²⁷ וַיַּדְעָו כִּי – יַדְךָ
זֹאת אָתָה יְהִי עֲשִׂיוֹתָה ²⁸ יַקְלְלָו – הַמָּה וְאַתָּה תְּבָרֵךְ
קְמוֹ וְיִבְשֹׁו – וְעַבְדָךְ יִשְׁמָח ²⁹ יַלְבְּשָׁו שָׁוֹטָנִי כְּלַמָּה וְיַוְעַטָּו
כְּמַעְלִ בְּשַׁתְמָ ³⁰ אָוְדָה יְהִי מָאֵד בְּפִי וְבְתוֹךְ רַבִּים
אַהֲלָלָנוּ ³¹ כִּי – יַעֲמֵד לִימִין אַבְיוֹן – לְהַשְׁיעַ מִשְׁפָטִי
נְפָשָׁו

110 לדוד מזמור נאם יְהִי לְאַדְנִי – שֵׁב לִימִינִי עַד –
אֲשִׁית אַיְבָק הַדָּם לְרַגְלֵיךְ ² מַטָּה – עַזְךָ – יִשְׁלַח יְהִי
מַצְיָן רְדָה בְּקָרְבֵ אַיְבָק ³ עַמְךָ נְדַבֵּת בַּיּוֹם חִילָק
בְּהַדְרִי – קְדַש מְרַחֵם מְשַחֵר לְךָ טַל יַלְדָתִיךְ ⁴ נְשַׁבָּע
יְהִי וְלֹא יִנְחַם – אָתָה – כָּהֵן לְעוֹלָם עַל – דְּבָרָתִי מַלְכִי –
צְדָק ⁵ אַדְנִי עַל – יְמִינִךְ מַחְזִין בַּיּוֹם – אַפּוֹ מַלְכִים ⁶ יְדִין

מְשִׁיחָתוֹם ²¹ יוֹדוֹ לְיְהֹוָה חָסְדוֹ וְנְפָלָאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם
וַיַּזְבְּחוּ זְבַחְיוֹ תְּהִלָּה וַיְסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרָנָה ²³ יְוֹרְדִי
הַיָּם בְּאֲנוֹתָיו עַשְׁיָה מְלָאָכָה בְּמִים רַבִּים ²⁴ הַמָּה רָאוּ
מַעְשֵׁי יְהֹוָה וְנְפָלָאוֹתָיו בְּמַצּוֹלָה ²⁵ וַיֹּאמֶר – וַיַּעֲמֵד
רוֹחַ סְעָרָה וְתְּרוּמָה נְלִיו ²⁶ יַעֲלוּ שְׁמִים יְרַדוּ תְּהֻמוֹת
נְפָשָׁם בְּרַעָה תְּהִמָּוגָג ²⁷ יְחִנוּנוּ וַיְנוּעָו כְּשָׁכָר וְכָל –
הַכְּמָתָם הַתְּבָלָע ²⁸ וַיַּצְעַקְוּ אֶל – יְהֹוָה בְּצַדְרָם
מִמְצָוקְתָהָם יוֹצְאִים ²⁹ יִקְםֵסְעָרָה לְדַמָּה וַיְחַשֵּׁו
נְלִיהם ³⁰ וַיִּשְׁמַחְוּ כִּי – שְׁתָקָו וַיְנַחַם אֶל – מַחְזִין חַפְצָם ³¹
יוֹדוֹ לְיְהֹוָה חָסְדוֹ וְנְפָלָאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם ³² וַיְוֹרְמוּמוּתוֹ
בְּקָהָל – עַם וּבְמוֹשֵׁב זְקִנִּים יְהִלְלוּוּ ³³ יִשְׁם נְהָרוֹת
לְמִדְבָּר וּמְצָאִי מִים לְצָמָאוֹן ³⁴ אָרֶץ פָּרִי לְמַלְחָה
מְרַעַת יוֹשְׁבֵי בָּה ³⁵ יִשְׁם מִדְבָּר לְאַגְם – מִים וְאַרְצָנִיהָ
לְמִצְאִי מִים ³⁶ וַיַּוְשַׁב שָׁם רַעֲבִים וַיְכַונְנוּ עִיר מִשְׁבָּב
וַיְזַרְעַו שְׁרוֹתָוּ וַיְטַעַו כְּרָמִים וַיְעַשְׂוּ פָרִי תְּבָוָה ³⁸
וַיְכַרְכֵם וַיַּרְבּוּ מָאָר וּבְהַמְתָם לְאַיְמָעִיט ³⁹ שְׁפָק בּוֹ עַל – נְדִיבִים
וַיִּשְׁחַוּ – מַעְצָר רָעָה וַיְגַוּן ⁴⁰ שְׁפָק בּוֹ עַל – נְדִיבִים
כְּצָאן מִשְׁפָחּות ⁴² יִרְאָו יְשִׁירִים וַיִּשְׁמַחְוּ וְכָל – עַולָה
קְפָצָה פִּיה ⁴³ מִי – חַכְמָם וַיִּשְׁמַר – אֱלֹהָה וַיִּתְבּוֹנְנוּ חָסְדִי
יְהֹוָה

108 שיר מזמור לדוד נְכוֹן לְבַי אֲלֹהִים אֲשִׁירָה

וְאַזְמָרָה אָפְ – כְּבָדָי ² עֲוָרָה הַגְּבָלָ וּכְנוֹר אֲעִירָה שָׁחָר
זְאָוָדָךְ בְּעַמִּים יְהֹוָה וְאַזְמָרָה בְּלָאָמִים ⁴ כִּי – גְּדוֹלָ
מַעַל – שְׁמִים חָסְדָךְ וְעַד – שְׁחָקִים אַמְתָךְ ⁵ רְוָמָה עַל –
שְׁמִים אֲלֹהִים וְעַל כָּל – הָאָרֶץ כְּבָדָךְ ⁶ לְמַעַן יְחִלְצָוּ
יְדִידָךְ הַוּשְׁעָה יְמִינָךְ וְעַנְנִי ⁷ אֲלֹהִים דָּבָר בְּקָדְשָׁו –
אַעֲלָזָה אַחֲלָקָה שְׁכָם וּמַעְקָם סְכוֹת אַמְדָד ⁸ לֹי נְלַעַד לְיַיִן
מַנְשָׁה וְאָפָרִים מַעַזְךָ רָאשִׁי יְהֹוָה מַחְקָקִי ⁹ מַוְאָב סִיר
רְחָצִי – עַל – אֲדָם אַשְׁלִיךְ נְעַלְיָ עַל – פְּלַשְׁת אֶתְרֹוּעָ ¹⁰
מַיְכְלֵנִי עִיר מַבְצָר מַיְנָה עַד – אֲדָם עַל – כָּל – אֲלֹהִים
גְּנַחְנוּ וְלֹא – תָּצִא אֲלֹהִים בְּצַבָּאָתָנוּ ¹² הַבָּה – לְנוּ עֲזָזָה
מַצְרָה וְשָׂא תְּשֻׁוָתָ אָדָם ¹³ בְּאֲלֹהִים נְעַשָּׂה – חִיל וְהָוָא
יְבָס צָרִינוּ

לאחר ⁶ ההרים תרקרו כאילים נבעות כבני-צאן ⁷
מלפני אדרון חוליו ארץ מלפני אלה יעקב ⁸ ההפני
הצור אם-מים חלמייש למעינו-מים

115 לא לנו יהוה לא-לו כי-לשمر תן כבוד -
על-חסך על-אמתך ² למה יאמרו הנזום איה-נא
אליהם ³ ואלהינו בשמיים -- כל אשר-חפי עשה ⁴
עצביים כסף זהב מעשה ידי אדם ⁵ פה-להם ולא
ידברו עיניהם להם ולא יראו ⁶ אונם להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחו ⁷ ידיהם ולא ימשוון -- רגניליהם
ולא יהלכו לא-יהנו בגנונים ⁸ כמושם היו עשייהם -
כל אשר-בטח בהם ⁹ ישראל בטח ביהוה עוזם
ומגנם הוא ¹⁰ בית אהרן בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא
נו יראי יהוה בטחו ביהוה עוזם ומגנם הוא ¹¹ יהוה
זכנו יברך יברך את-בית ישראל יברך את-בית
אהרן ¹³ יברך יראי יהוה -- הקטנים עם-הנדים ¹⁴
יסף יהוה עליהם עלייכם ועל בוניכם ¹⁵ ברוכים אתם
לייהה -- עשה שמיים וארכץ ¹⁶ השמיים שמיים ליהוה
והארץ נתן לבני-אדם ¹⁷ לא המתים יהללו-יה ולא
כל-ירדי דומה ¹⁸ ואנתנו נברך יה -- מעתה ועד-עולם
ההלו-יה

116 אהבתו כי-ישמע יהוה -- את-קולי תחנווי ² כי-
הטה אונו לי ובימי אקריא ³ אפפני חבל-מוות-ומצרים
שאלות מצאוני צרה ויגון אמץ ⁴ (Sheol h7585) ⁴ ובשם -
יהוה אקריא أنها יהוה מלאה נפשי ⁵ חנין יהוה וצדיק
ואלהינו מרחם ⁶ שמר פתאים יהוה דلتוי ולי יהושיע
שבוי נפשי למנוחיכי כי-יהוה גמל עלייכי ⁸ כי
חילצת נפשי ממות את-עוני מן-דמעה את-רגני מדחוי
אתה לך לפני יהוה -- בארצות הרים ¹⁰ האמנתי
כי אדרב אני עניינו מאד ¹¹ ואני אמרתי בחיפוי כל-
האדם כוב ¹² מה-אшиб ליהוה -- כל-תגמולויה עלי ¹³
cosa-ישועות אשא ובשם יהוה אקריא ¹⁴ נדרי ליהוה
אשלם ננדח-נא לכל-עמו ¹⁵ יקר בעני יהוה -- המותה
לחסידייו ¹⁶ אני יהוה כי-אני עבדך אני-עבדך בן-
אמתך פתחת למוסרי ¹⁷ לך-זוכה זבח תודה ובשם

בגווים מלא ניווית מחז' ראנש עלא-ארץ רבה ⁷ מנהל
בריך ישטה עלא-בן ירים ראנש
111 הלהו-יה אודה יהוה בכל-לבב בסוד ישרים
ועדה ² גודלים מעשי יהוה דרכיהם לכל-חפצייהם
זה-ו-הדר פועלו וצדקתו עמדת לעד ⁴ זכר עשה
לנפלוותיו חנון ורחום יהוה ⁵ טרף נתן ליראיו זכר
לעולם בריתו ⁶ כח מעשייו הגיד לעמו -- تحتם להם
נהלת נזום ⁷ מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל-
פקודיו ⁸ סמכים לעד לעולם עשוים באמות וישראל
פרות שלח לעמו -- צוח-עלולם בריתו קדוש ונורא
שמו ¹⁰ ראשית חכמה יראת יהוה -- שכל טוב לכל-
עשיהם תחולתו עמדת לעד

112 הלהו-יה אשרי-איש ירא את-יהוה במצותיו
חפץ מאר ² נBOR בא-ץ יהה זרעו דור ישרים יברך
הון-ועשר בבבאותו וצדקתו עמדת לעד ⁴ זרוח בחשך
אור לישרים חנון ורחום וצדיק ⁵ טוב-איש חנון ומלה
יכלכל לדבריו במשפט ⁶ כי-עלולם לא-ימוט לזכור
עולם יהה צדיק ⁷ משמעה רעה לא יירא נכוון ליבו
בצרכיו ⁸ סמוך ליבו לא יירא עד אשר-יראה
תרום בכבוד ¹⁰ רושע ירא וכעס -- שני יחרק ונמס
תאות רשעים האבד

113 הלהו-יה הלהו עברי יהוה הלהו את-שם יהוה
יהו שם יהוה מברך -- מעתה ועד-עולם ³ מمزוחה-
שמש עד-מבואו -- מהלך שם יהוה ⁴ רם עלא-כל-כל-
יהוה על השמיים כבודו ⁵ מי כיהה אל-הננו -- המגניב
לשכת ⁶ המשפיל לראות -- בשמיים ובארץ ⁷ מקיים
מעפר דל מאשפת ירים אכין ⁸ להושבי עם-נדיבים
עם נדיבי עמו ⁹ מושיבי עקרת הבית -- אם-הבונים
שמהה הלהו-יה

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז
היתה יהודת לקדשו ישראל מஸלוותיו ³ הים
ראה ווועס הירדן יסב לאחר ⁴ ההרים רקרו כאילים
גבועות כבני-צאן ⁵ מה-ך הים כי חנוס הירדן תסב

דברך ¹⁰ בכל-לבך דרשיך אל-השנני מצוחהיך
נו בלבך צפנתי אמרתך -- למען לא אחת-אלך ¹²
ברוך אתה יהוה -- למדני חקיך ¹³ בשפטו ספרתי-
- כל משפטיך פיך ¹⁴ בך עドותיך ששתי -- כל
כל-הוון ¹⁵ בפקודיך אשיה ואביטה ארחותיך ¹⁶
בחקיך אשתעשע לאשכח דברך ¹⁷ גמל על-עבדך
אהיה ואשמרה דברך ¹⁸ גל-ענין ואביטה -- נפלאות
מהורתך ¹⁹ גור אגמי בארכן אל-חסתר ממוני מצוחהיך
²⁰ נרסה נפשי להאהה -- אל-משפטיך בכל-עת ²¹
גערת זדים אדורומים -- השניהם ממצוחהיך ²² גל מעלי
חיפה ובו צי עדתיך נצרתי ²³ גם ישבו שרים כי
ונברבו -- עבדך ישיה בחקיך ²⁴ נס-עדתיך שעשוי-
- אנשי עצתי ²⁵ דבקה לעפר נפשי חני כדברך ²⁶
דרך ספרתי ותענני למדני חקיך ²⁷ דרך-פקודיך
הבינוי ואשיה בנפלאותיך ²⁸ דלפה נפשי מתונה
קיימי כדברך ²⁹ דרך-שכר הסר ממוני ותורתך חני
דרך-אמונה בחורתו משפטיך שוויתי ³¹ דבקתי
בעדותיך יהוה אל-תבישני ³² דרך-מצוחהיך ארוין
כי תרחיב לבי ³³ הורני יהוה דרך חקיך ואצRNAה
עקב ³⁴ הבינוי ואצRNAה תורה תורהך ואשמרנה בכל-לב
הדריכני בתניב מצוחהיך כי-בו חפצתי ³⁶ הטע-
לבי אל-עדותיך ואל אל-בצע ³⁷ העבר עני מראות
שוא בדרכך חני ³⁸ הקם לעבדך אמרתך -- אשר
ליראתך ³⁹ העבר הרפתוי אשר יגרתי כי משפטיך
טוביים ⁴⁰ הנה האบทי לפקידיך בצדקהך חני ⁴¹
ויבאני חסך יהוה תשועתך אמרתך ⁴² ואענה חרפבי
דבר כי-בתחתי בדברך ⁴³ ואל-תצל מפי דבר-אמות
עד-מאד כי למשפטך יחלתי ⁴⁴ ואשמרה תורהך
תמיד -- לעולם ועד ⁴⁵ ואתחלכה ברחבה כי פקידיך
דרשתי ⁴⁶ ואדרבה בעדרתך גנד מלכים ולא אבוש
ואשתעשע במצוחהיך אשר אהבתוי ⁴⁸ ואשא-כפי-
אל-מצוחהיך אשר אהבתוי ואשיה בחקיך ⁴⁹ זכר-
דבר לעבדך -- על אשר יחלתני ⁵⁰ זאת נחמותי בעני
כי אמרתך חיתני ⁵¹ זדים הלייצני עד-מאד מורתך
לא נטתי ⁵² וכרתי משפטיך מעולם יהוה ואנתם ⁵³

יהוה אקרא ¹⁸ נדרדי ליהוה אשלים ננדח-נא לכל-עמו
בಚזרות בית יהוה -- בתוככי ירושלים הלה-ויה
117 הללו את-יהוה כל-גויים שבחו כלה-האימים ²
כינבר עליינו חסדו -- ואמת-יהוה לעולם הלה-ויה
118 הodo ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו ² יאמר-
נא ישראל כי לעולם חסדו ³ אמרו-נא בית-הארן כי
לעולם חסדו ⁴ אמרו-נא יראי יהוה כי לעולם חסדו
מן-ה مصدر קראתי יה עני במרחבי יה ⁶ יהוה לי לא
AIRAA מה-יעשה לי אדם כי יהוה לי בעורי ואני אראה
בשנאי ⁸ טוב לחסות ביהוה -- מבטח באדם ⁹ טוב
לחסות ביהוה -- מבטח בנדייכים ¹⁰ כל-גויים סבבוני
בשם יהוה כי אימים ¹¹ סבבוני נס-סבבוני בשם יהוה
כי אימים ¹² סבבוני לדברים -- דעכו כאש��אים בשם
יהוה כי אימים ¹³ דחיה דחיתני לנפל ויהוה עורי ¹⁴
עזי וומרת יה ויה-לי לישועה ¹⁵ קול רנה וישועה-
באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל ¹⁶ ימין יהוה
רוממה ימין יהוה עשה חיל ¹⁷ לא-ammoות כי-אהיה
ואספר מעשי יה ¹⁸ יסיד יסני יה ולמאות לא נתני ¹⁹
פתחו-לי שעורי-צדך אבא-בם אורה יה ²⁰ זה-השער
לייהו צדיקים יבא בו ²¹ אודך כי ענרגני ותהי-לי-
ליישועה ²² אבן מסאו הבונים -- היהת לראש פנה ²³
מאית יהוה הייתה זאת היא נפלאתה בעניינו ²⁴ זה-היום
עשה יהוה נגילה ונשמהה בו ²⁵ אני יהוה הושעה
נא אני יהוה הצלילה נא ²⁶ ברוך הבא בשם יהוה
ברכנוכם מבית יהוה ²⁷ אל יהוה-ויאר-לנו אסרו-תג
בעתים-עד קרנות המזבח ²⁸ אליו אתה ואודך אלהי
ארוממך ²⁹ הodo ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו
119 אשרי תמוני-דרך -- ההלכים בתורת יהוה
2 אשרי נצרי עדתך בכל-לב ידרשו כה ³ אף לא-
פעלו עולה בדריכו הלו ⁴ אתה צויתה פקידיך --
לשמר מאד ⁵ אהלי יכנו דרכיך -- לשמר חקיך ⁶ או
לא-אבוש -- בהכתי אל-כל-מצוחהיך ⁷ אודך בישר
לככ -- במלדי משפטיך צדקיך ⁸ את-חקיך אשמר אל-
תעוזני עד-מאד ⁹ במא יזכה-גער את-ארחו -- לשמר

ולעפה אהזוני מרשעים- עובי תורהך ⁵⁴ ומורות היו-
לי החקד- בבית מגוריו ⁵⁵ זכרתי בלילה שマー יהוה
ושומרה תורהך ⁵⁶ זאת היהת-לי כי פקידך נצרתי ⁵⁷
תליך יהוה אמרתיך- לשמר דבריך ⁵⁸ חליתו פוך
בכל-לב חנני אמרתך ⁵⁹ חשבתי דרכיו ואשיבה
רגלי אל-עדתיך ⁶⁰ חשתי ולא התחמתהתי- לשמר
מצותיך ⁶¹ חבל רשעים עודני חורתך לא שכחתי ⁶²
חמות-ليلת- אקום להודות לך על משפטיך צדקך
חסרך יהוה מלאה הארץ حقיך למدني ⁶⁵ טוב עשית
עמ-עבדך- יהוה דברך ⁶⁶ טוב טעם וдуת למדני
כיו במצותיך האמנתי ⁶⁷ טרם עננה אני שנג ועתה
אמרתך שמרתי ⁶⁸ טוב-אתה ומטיב למدني حقיך
טפלו עלי שקר זרים אני בכל-לב אכזר פקידיך ⁶⁹
טפש כחלהם לבם אני תורהך שעשתי ⁷⁰ טוב-לי
כ-ענית- למן אלמד حقיך ⁷¹ טוב-לי תורה-פיך-
מאלפי זהב וכסף ⁷³ ידיך שעשו יוכנוו הבינוי
ואלמדה מצותיך ⁷⁴ יראיך יראני וישמחו כי לדברך
יחלתי ⁷⁵ ידעתיך יהוה כי-צדך משפטיך ואמונה עניתני
יהי-נא חסך לנהמני- כאמרתך לעברך כי יבונו
רחמיך ואחיה כי-תורתך שעשוי ⁷⁸ יבשו זרים כי-
שקר עותוני אני אשח בפוקדיך ⁷⁹ ישבו לי יראיך
VIDUO (וידי) עדתיך ⁸⁰ יהי-לבך המים בחיקך-
למן לא אבוש ⁸¹ כלתת להתשעך נפשי לדברך
יחלתי ⁸² כלו עני לאמרתך- לאמר מתי תנחמני
כ-היהתי לנא בקיוטר- חקיך לא שכחתי ⁸⁴
כמה ימי-עבדך מתי תעשה ברדי-משפט ⁸⁵ כרו-
לי זרים שיחות- אשר לא כתורתך ⁸⁶ כל-מצותיך
אמונה שקר רדפני עורני ⁸⁷ כמעט כלוני בארץ ואני
לא-עוזתי פקידך ⁸⁸ כחסך חוני ואשمرה עדות
פיך ⁸⁹ לעולם יהוה- דברך נצב בשמי ⁹⁰ לדך
ודר אמוןתך כוננת ארץ ותעמד למשפטיך עמדו
היום כי הכל עבדיך ⁹² לולי תורהך שעשוי- או
אברתי בעני ⁹³ לעולם לא-אשכח פקידך כי בם
חייתני ⁹⁴ לך- אני הושענו כי פקידיך דרשתי ⁹⁵ לך-
קו רשעים לאבדני עדתיך אtabnon ⁹⁶ לכל-תכלת
ראיתי קץ רחבה מצורך מادر ⁹⁷ מה-אהבתוי תורהך
כל-היום היא שיחתי ⁹⁸ מאיבי תחכמוני מצורך כי
לעולם היא-לי ⁹⁹ מכל-מלמדיו השכלתו כי עדותיך
שיחה לי ¹⁰⁰ מזקנים אtabnon כי פקידיך נצרתי ¹⁰¹
מכל-ארח רע כלאי רגלי- למען אשמר דברך ¹⁰²
MESSPIKACH לא-סחתי כי-אתה הורתי ¹⁰³ מה-גמלצנו
לחכי אמרתך- מדבש לפני ¹⁰⁴ מפוקדיך אtabnon על
כן שנאתי כל-ארח שקר ¹⁰⁵ נר-לרגלי דברך ואור
לנתיבתי ¹⁰⁶ נשבעתי ואקימה- לשמר משפטיך צדקך
נעניתיך עד- מאיד יהוה חינו כדברך ¹⁰⁸ נדבות פיך
רצח-נא ורודה ומפטיך למدني ¹⁰⁹ נפשי בכפי תמיד
ותורתך לא שכחתי ¹¹⁰ נתנו רשעים פח לי ומפוקדיך
לא תעתיו ¹¹¹ נחלתי עדותיך לעולם כי-שwon לבci
המה ¹¹² נטהתי לבי לעשות חיקיך- לעולם עקב ¹¹³
סעפים שנאתי ותורתך אהבתוי ¹¹⁴ סתרי ומגנו אתה
לדברך יחלתי ¹¹⁵ סורו-מנני מרעים ואצרא מצות
אל-הו ¹¹⁶ סמכני אמרתך ואחיה ואל-תבשני משברי
סעדני ואושעה ואשעה בחיקיך תמיד ¹¹⁸ סלית
כל-שוגים מחקיך כי-שקר תרמים ¹¹⁹ סנים-השבת
כל-רשעי-ארץ לכון אהבתוי עדתיך ¹²⁰ סמר מפחדך
בשרי ומפטיך יראתי ¹²¹ עשתיו משפט וצדוק בל-
תניחנו לעשקי ¹²² ערב עבדך לטוב אל-יעשנו זדים
ענינו כלו לישועתך ולאמרתך צדקך ¹²⁴ עשה עם-
עבדך כחסיך וחקיך למدني ¹²⁵ עבדך- אני הבינוי
ואדעה עדתיך ¹²⁶ עת לעשות ליהוה- הפרו תורהך
על-כן אהבתוי מצותיך- מזוהב ומפה ¹²⁸ על-כן כל-
פוקדי כל-ישרתי כל-ארח שקר שנאתי ¹²⁹ פלאות
עדותיך על-כן נצرحم נפשי ¹³⁰ פתח דבריך יאיר
מ בין הרים ¹³¹ פי-פערתי ואשפה כי למצוותיך
יאבתי ¹³² פנה-אליו וחנני- כמשפט לאחבי שמק ¹³³
פיך ¹³⁴ לעולם יהוה- דברך נצב בשמי ⁹⁰ לדך
פעמי הכן באמרתך ואל-תשלה-בי כל-און ¹³⁴ פדני
מעשך אדם ואשмерה פקידיך ¹³⁵ פניך האר בעבדך
ולמדני את-חיקיך ¹³⁶ פלני-מים ירדנו עני- על לא-
שמרו תורהך ¹³⁷ צדיק אתה יהוה וישר משפטיך ¹³⁸ לך-

3 מה-יתון לך ומה-יסיף לך -- לשון רמיה 4 חצי גבור
שנונים עם נחלי רתמים 5 אויה-לי כי-גדרו משך
שכני עם-ההלי קדר 6 רבת שכנה-לה נשף -- עם
שונא שלום 7 אני-שלום וכי אדבר המה למלחמה

121 שיר למלות אשא עני אל-ההרים -- מאין
יבא עורי 2 עורי עם יהוה -- עשה שמיים וארץ 3 אל-
יתן לмот רגליך אל-ינום שמרך 4 הנה לא-ינום ולא
ישן -- שומר ישראל 5 יהוה שמרך יהוה צלך על-יד
מיינך 6 יומם המשמש לא-יככה וירח בלילה 7 יהוה
ישמרך מכל-רע ישרם את-נפשך 8 יהוה ישמר-צאתך
ובואך -- מעתה ועד-עולם

122 שיר המעלות לדוד שמחתי באמורים לי -- בית
יהוה נלך 2 עמדות היו רגליו -- בשעריך ירושלים
3 ירושלים הבנויה -- כעיר שחברה-לה יחו 4 שם
על שבטים שבטי-יה -- עדות לישראל להדות לשם
יהוה 5 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית
דוד 6 שאלו שלום ירושלים ישלו אהביך 7 יהי-
שלום בחילך שלוחה בארכמנותיך 8 למען אחוי ורעני-
אדברה-נא שלום בך 9 למען בית-יהוה אלהינו --
אבקשה טוב לך

123 שיר המעלות אליך נשאות את-עני -- היימי
בשמיים 2 הנה כעוני עבדים אל-יד אדוניהם -- כעוני
שפחה אל-יד נברתה כן עינינו אל-יהוה אלהינו -- עד
שיחנו 3 חננו יהוה חננו כי-רב שבינו בו 4 רבת
שבעה-לה נשפנו הלען השאננים הבו לנויאנים (לנאי
וינם)

124 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו-
יאמר-נא ישראל 2 לולי יהוה שהיה לנו -- בקום
עלינו אדם 3 אווי חיים בלוונו -- בחרות אפם בנו 4
אווי המים שטפונו -- נחלה עבר על-נפשנו 5 אווי עבר
על-נפשנו -- המים הויידונים 6 ברוך יהוה -- שלא נתנו
טרף לשניהם 7 נשפנו -- צפוף נמלטה מפח וקשים
הפח נשבר ואנחנו נמלתו 8 עוזנו בשם יהוה -- עשה
שמות וארץ

צוית צדק עדתיך ואמונה מאד 139 צמותני קנאתי כי-
שכחו דבריך צרי 140 צרופה אמרתך מאד ועבדך
אהבה 141 צער אני ונבזה פקידך לא שכחתי 142
צדקהך צדק לעולם ותורתך אמתה 143 צד-ומזוק
מצאוני מצויך שעשי 144 צדק עדותיך לעולם
הbenני ואחיה 145 קראתי בכל-לב עני יהוה حقיך
אצרא 146 קראתיק הושענני ואשמרה עדתיך 147
קדמותי בנשך ואשועה לדבריך (לדברך) יהלתי
148 קדמו עני אשמרות -- לשיח באמרתך 149 קול
שמעה כחסך יהוה כמשפטך חני 150 קרוב אהה יהוה וככל-מצויך
ומה מתורתך רחקו 151 קרוב אהה יהוה וככל-מצויך
אמת 152 קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדרם 153
רא-עני וחצני כי-תורתך לא שכחתי 154 ריבת
ריבי ונאלני לאמרתך חני 155 רחמייך ריבים יהוה כמשפטך
כי חיקיך לא דרשו 156 רחמייך ריבים יהוה כמשפטך
חני 157 ריבים רדיyi וצרי מעדותיך לא נתיתך 158
ראיתו בגדים ואתקומטה -- אשר אמרתך לא שמרנו
ראה כי-פקודיך אהבתוי יהוה כחסך חני 160
ראש-דברך אמת ולוUlם כל-משפטך דרךך 161 שרים
דרפני חם ומדבריך (מדברך) פחד לבבי 162 ש
אני על-אמרתך -- כמושגא שלל רב 163 שקר שנאתי
ואתעה תורתך אהבתוי 164 שבע ביום הלויזיך -- על
משפטך צדקהך 165 שלום רב לאחבי תורתך ואין-למו
מכשול 166 שברתו לשועתך יהוה ומצויך עשייתו 167
שמרה נפשי עדתיך ואחכם מאד 168 שמרתי פקודיך
עדתיך כי כל-דרכי ננדך 169 תקרב רנתי לפניך
יהוה כרבך הבני 170 תבוא תחנתוי לפניך אמרתך
הצילני 171 התבוננה שפתה תלהה כי תלמידי حقיך
תען לשוני אמרתך כי כל-מצויך צדק 173 תה-
ידך לעזרני כי פקודיך בחורתוי 174 האבתוי לשועתך
יהוה ותורתך שעשי 175 תה-נפשי ותהליך ומשפטך
יעזרני 176 תעיתך -- כשהאבד בקש עבדך כי מצויך
לא שכחתי

120 שיר המעלות אל-יהוה בצרתה לי -- קראתי
ויעני 2 יהוה-הצילה נפשי משפט-שקר מלשון רמיה

העברים-- ברכת-יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם
יהוה

130 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה²
אדני שמעה בקול, תהיינה אינך קשבות-- ל科尔
תחננו³ אם-ענות תשמר-יה-- אדני מי יעמוד⁴ כי-
עמרק הסליחה-- מען תורה⁵ קויות יהוה קותה נפשי
ולדברו הוחלתי⁶ נפשי לאדני-- משמרים לבקר
שמרים לבקר⁷ ייחל ישראל אל-יהוה כי-עם-יהוה
החסד והרבה הענו פרות⁸ והוא יפדה את-ישראל
מכל עונתיו

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא-גבה לבי-- ולא-
רמו עני ולא-הлечתי בנדלות ובנפלוות ממי² אם-
לא שוויי ורוממתי-- נפשי כנמל עלי אמו כנמל עלי
נפשי³ ייחל ישראל אל-יהוה-- מעתה ועד-עולם

132 שיר המעלות כור-יהוה לדוד-- את כל-
ענות² אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב³ אם-
אבא באהה⁴ ביתי אם-על-ערש יצועי⁴ אם
אתן שנת ליעני לעופפי תנומה⁵ עד-אמצא מקום
לייהוה משבנות לאביר יעקב⁶ הנה-שמונוה באפרטה
מצאנוה בשדי-יעיר⁷ נבואה למשכנותיו נשתחוה
להדר רגליו⁸ קומה יהוה למנוחך אתה ואIRON עזך
וכהניך ילבשו-צדק וחסידיך ירנו¹⁰ בעבור דוד
עברך-- אל-השב פני משיחך⁹ ונשב-יהוה לדוד
אמת-- לא-ישוב ממנה מפרי בטנך-- אשית לכסא-
כך¹² אם-ישראלו בניך בריתוי-- ועדת זו אלמדם גם-
בניהם עד-עד-- ישבו לכסא-כך¹³ כי-בחר יהוה
בציוון אוחה למושב לו¹⁴ זאת-מנוחתי עד-עד פה--
אשב כי אותה¹⁵ צירה ברך אברך אבינויה אשבי¹⁶
לחם¹⁶ וכחנינה אל-ביש ישע וחסידיה רנן ורנו¹⁷
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי¹⁸ אויבינו
אל-ביש בשת ועליו יצץ נרו

133 שיר המעלות לדוד הנה מה-טוב ומה-נעימים-
שבת אחיהם נ-יחד² כשמן הטוב על-הראש-- רדר על-
הזקן זקן-אהרן שירד על-פי מדורתי³ כטל-חרמון--

שיר המעלות הבטחים ביהוה-- כהה-ציוון
לא-ימוט לעולם ישב² ירושלם-- הרים סכיב לה
והוה סביב לעמו-- מעתה ועד-עולם³ כי לא ינוח
שבט הרשע-- על גורל הצדיקים למען לא-ישראל
הצדיקים בעולתה ידיהם⁴ הייטה יהוה לטובים
ולישראלים בלבותם⁵ ומהמש עקלקלותם-- يولיכם
יהוה את-פעלי האון שלום על-ישראל

126 שיר המעלות בשוב יהוה את-שיבת ציון--
הינו כהלים² או מלא שחוק פינו-- ולשונו רנה
או יאמרו בניום-- הנגיד ליהוה לעשותם עם-אללה³
הגיד ליהוה לעשות עמנו-- הינו שמחים⁴ שובה יהוה
את-שבותנו (שביתנו)-- כאפיקים בנגב⁵ הרים
ברדעה-- רנה יקצרו⁶ הלויך יلد ובכיה-- נשא משך-
הזרע בא-יבא ברנה-- נשא אלמתינו

127 שיר המעלות לשלהמה אם-יהוה לא-יבנה בית-
ושא-על בניו בו אם-יהוה לא-ישמר-עיר שוא שקד
שומר² שוא לכם משכימי קום מואה-ר-שבת-- אכלו-
לחם העצבים כן יתן לידיו שנא³ הנה נחלת יהוה
בניהם שכר פרי הבטן⁴ כחצים ביד-גבור-- כן בני-
הנורדים⁵ אשרי הנבר-- אשר מלא את-אשפחו מהם
לא-יבשו-- כ-ידברו את-אויבים בשער

128 שיר המעלות אשרי כל-ירא יהוה-- ההלך
בררכיו² יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך
 Ashton סכיב לשלוחך⁴ הנה כי-כן יברך נבר-- ירא
יהוה⁵ יברך יהוה מציוון וראה בטוב ירושלים-- כל-
ימי חייך⁶ ו/orה-בניהם לבניך שלום על-ישראל

129 שיר המעלות רבת צררוני מנעוורי-- יאמר-נא-
ישראל² רבת צררוני מנעוורי נם לא-יכלו לי³ על-
גביו חרשו חרשם האריכו למענותם⁴ (למענותם)
יהוה צדיק קצץ עבות רשעים⁵ יבשו ויסנו אחר-
כל-שנא ציוון⁶ יהיו כחציר גנות-- שקדמת שלף
יבש⁷ שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר⁸ ולא אמרו

שירד על-הררי ציון כי שם צוה יהוה את-הברכה--
חיים עד-העולם

134 שיר המעלות הנה ברכו את-יהוה כל-עבדי
יהוה-- העמדים בבוחן-יהוה בלילות 2 שאו-ידכם
קדש וברכו את-יהוה 3 יברך יהוה מצוין עשה שמי
וארץ

וכוכבים למלשלות בלילה כי לעולם חסדו 10 למכה
מצרים בכבודיהם כי לעולם חסדו יוויזא ישראל
מהותם כי לעולם חסדו 12 ביד חזקה ובורוע נטויה כי
 לעולם חסדו 13 לנור ים-סוף לנורם כי לעולם חסדו
 14 והעביר ישראל בחוכמו כי לעולם חסדו 15 וננער
 פרעה וחילו בים-סוף כי לעולם חסדו 16 למוליך
 עמו במדבר כי לעולם חסדו 17 למכה מלכים נדלים
 כי לעולם חסדו 18 ויוהרג מלכים אדרירים כי לעולם
 חסדו 19 לסייחון מלך האמרי כי לעולם חסדו 20
 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו 21 וננתן ארצם
 לנחלה כי לעולם חסדו 22 נחלה לישראל עבדיו כי
 לעולם חסדו 23 שבשפטנו זכר לנו כי לעולם חסדו
 24 ויפר��נו מצרים כי לעולם חסדו 25 נתן לחם לכל-
 בשר כי לעולם חסדו 26 והוא לאל השמיים כי לעולם
 חסדו

137 על נהרות בבל-- שם ישבנו נם-בכינו בוכרנו
את-ציוון 2 על-ערבים בתוכה-- תלינו כנרותינו 3 כי שם
שאלנו שובינו דברי-שיר-- ותוללונו שמהה שירו לנו
משיר ציוון 4 איך-- נשיר את-שיר-יהוה על ארמת נכר
 5 אם-אשכחך ירושלים-- תשכח ימיינו 6 תדבק-לשוני
 לחכוי-- אם-לא אזכורך אם-לא עלה את-ירושלים-
 על ראש שמחתי 7 זכר יהוה לבני אדום-- את יום
 ירושלים האמורים ערו ערו-- עד היסוד בה 8 בת-בבל
 השודורה אשרי שישלם-לך-- את-גמולך שנמלת לנו 9
 אשרי שיאחו ונפץ את-עליליך-- אל-הסלע

138 לדוד אודך בכל-לבבי נגד אלהים אומרך
 2 אשתחווה אל-היכל קדשך ואורה את-שערך-- על-
 חסך ועל-אמתך כי-הגדלה על-כל-שערם אמרתך 3
 ביום קראתי ותענני הרהבני בנפש עז 4 יודיך יהוה
 כל-מלכי-ארץ כי שמעו אמר-פיך 5 ווישרוו בדרכיו
 יהוה כי-גנול כבוד יהוה 6 כי-רם יהוה ושפלה יראה
 ונבה ממרחך יידע 7 אם-אלך בקרוב צרה-- תחני
 על אף איבי תשלח ידר ותושענני ימינך 8 יהוה יגמר
 עדיך יהוה חסך לעולם מעשי ידריך אל-חרף

135 הלויה הלו את-שם יהוה הלו עבדי
 יהוה 2 שעמדים בכוח יהוה-- בחצרות בית אלתינו
 3 הלויה כי-טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים 4 כי-
 יעקב בחר לו יהה ישראל לunganו כי אני ירעתי כי-
 גדויה יהוה ואדנוינו מכל-אלחים 6 כל-אשר-חפץ יהוה
 עשה בשמיים ובארץ-- בימים ובכל-תהומות 7 מעלה
 נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא-רוח
 מאוצרותיו 8 שכבה בכורי מצרים-- מادرם עד-במה
 9 שלח אותה ומפתים-- בתוככי מצרים בפרעה ובכל-
 עבדי 10 שהכח נזום רבים והרג מלכים עצומים עז
 לסייחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל מלכות
 כנען 12 וננתן ארצם נחלה-- נחלה לישראל עמו 13
 יהוה שמקד לעולם יהוה זכרך לדך-ודך 14 כי-ידין
 יהוה עמו ועל-עבדיו יתנהם 15 עצבי הגוים כסף זהב
 מעשה ידי אדם 16 פה-להם ולא ידרבו עיניהם להם
 ולא יראו 17 איזנים להם ולא יאוזנו אף אין-יש-רוח
 בפיים 18 כמושם יהיו עשייהם-- כל-אשר-בטע בהם
 19 בית ישראל ברכו את-יהוה בית אהרן ברכו את-
 יהוה 20 בית הלויה ברכו את-יהוה ירא יהוה ברכו
 את-יהוה 21 ברוך יהוה מצוין-- שכן ירושלים הלו
 יה

136 הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו 2 הודו
 לאלהי האלים כי לעולם חסדו 3 הודו לאדני
 האדנים כי לעולם חסדו 4 לעשה נפלאות גדלות
 לבדו כי לעולם חסדו 5 לעשה השמיים בתבונה כי
 לעולם חסדו 6 לרקע הארץ על-המים כי לעולם
 חסדו 7 לעשה אורמים נדלים כי לעולם חסדו 8 את-
 המשם למלשלת ביום כי לעולם חסדו 9 את-הירח

יצודנו למדחפת ¹² ידעת (ידעת) -- כי-יעשה יהוה
דין עני משפט אכינס ¹³ אך צדיקים ידו לשניך ישבו
ישרים את-פניך

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האינה
קולי בקראי-ליך ² תכון תפלתי קטרת לפניך משאת
כפי מנוח-ערב ³ שיתה יהוה שמרה לפני נצחה על-
dal שפטו ⁴ אל-חת-לבוי לדבר רע להתועלל עלילות
ברשע- את-אישים פעל-און ובל-אלחים במנעיהם
ו ⁵ יהלמוני צדיק חסד וויכחני- שמן ראש אל-ני
ראשי כי-עוד ותפלתי ברעותיהם ⁶ נשמטו בידיו-
שלע שפטיהם ושמעו אמריו כי נעמו ⁷ כמו פלח ובקע
באرض- נפזרו עצמוני לפני שאול (Sheol h7585) ⁸ כי אליך
יהוה אדני עני בכה חסיתו אל-תעד נפשי ⁹ שמרני-
מידי פח יקשו לי ומקשות פעל-און ¹⁰ יפלו במכמריו
רשעים ייחד אני עד-אבעור

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפללה בקולי
אל-יהוה אזעק קולי אל-יהוה אתנן ² אשפיך לפני
שיחי צratio לפני אגדי ³ בהתעטף עלי רוחיו- ואתה
ידעת נתיבתי באלה-זו אהליך- טמנו פח לי ⁴ הביט
ימין וראה- ואין-לי מכיר אבד מנוס ממוני אין דורש
לנפש ⁵ זעתקתי אליך יהוה אמרתי אתה מהשי חלקי
באארץ החיים ⁶ הקשיבה אל-רנתי- כי-דלותי-מאך
הצילני מרדיי- כי אמכו ממוני ⁷ הוציאה מסנור
נפש- להודות את-שניך כי יתחטו צדיקים- כי חנמל
על-

143 מזמור לדוד יהוה שמע הפלתי- האינה אל-
חנוןני באמונך עני בצדקהך ² ואל-תבוא במשפט
את-עברך כי לא-יצדק לפניך כל-חי ³ כי רדף אויב
נפשי- דכא לא-ארץ חיתוי הושבוי במחשכים כמי
עולם ⁴ ותתעטף עלי רוחיו בתוכי ישתחום לבי ⁵
וכרתי מים מקדם- הגיתו בכל-פעלך במעשה ידין
אשוחה ⁶ פרשטי ידי אליך נפשי הארץ-עיפה לך סלה
מהר עני יהוה- כלתת רוחו אל-תסחר פניך ממוני
ונמשלתי עם-ירדי בור ⁸ השמי עני בבור חסרך- כי-

למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע ²
אתה ידעת שבתי וקמי בנהה לרעי מרחוק ³ אדרחו
ורבעי זritis וכל-דרך הסכתה ⁴ כי אין מלה בלשוני
הן יהוה ידעת כליה ⁵ אחריך וקדם צרתני ותשת על-
כפכה ⁶ פלאיה (פלאה) דעת ממוני נשבה לא-אוכל
לה ⁷ أنها אלך מרוחך ana מפניך אברח ⁸ אם
אסק שמי שם אתה ואכיעעה שאול הנך ⁹ Sheol h7585
אשר כנפי-שחר אשכנה באחריותם ¹⁰ נם-שם ידרך
תנהני ותאחזני ימיך ¹¹ ואמריך- חשק ישופני ולילה
אור בעדני ¹² נם-חשק לא-יחשיך ממך ולילה כיום
יאיר- כחישכה כארה ¹³ כי-אתה קנית כלתי תסכני
בבטןامي ¹⁴ אודך- על כי נוראות נפליזיו נפלאים
מעשיך ונפשי ידעת מאך ¹⁵ לא-נכחד עצמי ממך
אשר-עשתיי בסתר רקמתי בחתונות ארץ ¹⁶ גלמי
רא ענייך ועל-ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא
(ולו) אחד בהם ¹⁷ ולי- מה- יקרו רעדך אל מה עצמו
ראשיהם ¹⁸ אספרם מהול ירבון הקיצו ועודי עמק
אם-תקטל אלה רשות ואנשי דמים סרו מני ²⁰ אשר
ימריך למזמה נשוא לשוא עריך ²¹ הלווא-משנאייך
יהוה אשנא ובתקומיך אתקוטט ²² חכלית שנאה
שנאיתם לאויבים היו לי ²³ חקרני אל ודע לבבי
בחנני ודע שרעפי ²⁴ וראה אם-דרך-עצב כי ונהני
ברוך עולם

140 למנצח מזמור לדוד בחלצני יהוה מادرם רע
מאיש חמסים הנצרי ² אשר חשבו רעות בכל-ימים
יגרוו מלחמות ³ שננו לשונם כמו-נחש חמת עכשוב-
תחת שפתיהם סלה ⁴ שמרני יהוה מידי רשי- מאיש
חמסים תנזרני אשר חשבו לדוחות פעמי ⁵ טמננו נאים
פח לי- וחלבים פרשו רשות ליר- מגעל מקרים שתו-
לי סלה ⁶ אמרתי ליהוה אליו אתה האינה יהוה קול
תחנוני ⁷ יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום
נשך ⁸ אל-תתן יהוה מאוי רשות זמנו אל-תפק ירומו
סלה ⁹ ראש מסבי- עמל שפתינו יכוסמו (יכסימו) ¹⁰
ימתו (ימתו) עליהם נחלם באש יפלם במהמרות
בל-יקומו ¹¹ איש לשון בל-יכון בארץ איש-חמס רע-

ודר 14 סומך יהוה לכל-הנפלים וזוקף לכל-הכופפים
15 עני-כל אליו ישברו ואתה נוֹתֵן להם את-אכלם
בעתו 16 פותח את-ירך ומשביע לכל-חי רצון 17 צדיק
יהוה בכל-דרךו וחסיד בכל-מעשו 18 קרוב יהוה
לכל-קראיו -- לכל אשר יקראהו באמתו 19 רצון-יראיו
יעשה ואת-שועתם ישמע ווישעם 20 שומר יהוה את-
כל-אהבו ואת כל-הрушאים ישמיד 21 ההלת יהוה
ידבר-פי ויברך כל-בשר שם קדשו-לעולם ועד

146 הָלֹל-יְהָוָה הָלֹל-נֶפֶשׁ אֶת-יְהָוָה 2 אֲהָלָה יְהָוָה
בְּחַיִּים אָזְמָרָה לְאֱלֹהִי בְּעָדוֹי 3 אֲלִ-תְּבָתְּחוּ בְּנָדִיבִים --
בְּבִן-אָדָם שָׁאֵן לוּ תְּשֻׁוָּה 4 תְּצַא רֹחוֹ יִשְׁבֶּל אֲדָמָתוֹ
בְּיוֹם הַהְוָא אָכְדּוּ עַשְׂתָּנוּ 5 אֲשֶׁר-י-שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעָזָרוֹ
שָׁבָרוּ עַל-יְהָוָה אֶלְהָיו 6 עָשָׂה שְׁמָים וְאַרְצָ -- אֶת-הָעוֹם
וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם הַשְּׁמָר אֶתְהָ לְעוֹלָם 7 עָשָׂה מִשְׁפָּט
לְעַשְׂקִים -- נָתַן לְחַם לְרַעֲבִים יְהָוָה מִתְּר אָסּוּרִים
8 יְהָוָה פְּקַח עָרֹרִים -- יְהָוָה זָקֵף כְּפָפִים יְהָוָה אֶחָב
צְדִיקִים 9 יְהָוָה שָׁמַר אֶת-גְּרִים -- יְתּוֹם וְאַלְמָנָה יְעַדֵּד
וְדַרְךְ רְשָׁעִים יְעַוֹת 10 יְמָלֵךְ יְהָוָה לְעוֹלָם -- אֶלְהָיו
צִוְּן לְדָר וְדָר הָלָל-יְהָוָה

147 הָלֹל-יְהָוָה כִּ-טוֹב וּמֶרֶה אֶלְהָינוּ -- כִּ-נְעִים נָאוֹת
תְּהִלָּה 2 בְּנֹה יְרוּשָׁלָם יְהָוָה נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס 3
חֶרְפָּא לְשָׁבוּרִי לְבָב וּמַחְבֵּשׁ לְעַצְבָּותָם 4 מְוֹנָה מִסְפָּר
לְכּוֹכְבִים לְכָלָם שְׁמוֹת יִקְרָא 5 נְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וּרְבָ-
כָּחָ לְתִבְונָתוֹ אֵין מִסְפָּר 6 מַעֲוָד עֲנוֹנִים יְהָוָה מִשְׁפֵּל
רְשָׁעִים עֲדִי-אָרֶץ 7 עֲנוּ לְיְהָוָה בְּתֹודָה וּמְרוּ לְאֶלְהָינוּ
בְּכָנּוּ 8 הַמְּכַסֶּה שָׁמִים בְּעָבִים -- הַמְּכִין לְאָרֶץ מִטְּר
הַמְּצִמְּחִים הָרִים חַצִּיר 9 נָוֹתֵן לְבָהָמָה לְחַמָּה לְבָנֵי עֲרָב
אֲשֶׁר יִקְרָא 10 לְאָבְנָוֹת הַסּוֹס יְחַפֵּץ לְאָבְשָׁוֹקִי
הָאִישׁ יִרְצָח 11 שְׁבָחֵי יְרוּשָׁלָם אֶת-יְהָוָה הָלָלִי אֶלְהָיוֹן צִוְּן
לְחַסְדוֹ 12 בְּרִיחֵי שְׁעִירֵךְ בָּרֵךְ בְּנֵיךְ בְּקָרְבָּךְ 13 הַשְּׁלָח אָמְרוֹת
גּוֹלָךְ שְׁלָמָם חַלְבְּ חַטִּים יְשִׁבְעֵךְ 15 הַשְּׁלָח אָמְרוֹת
אָרֶץ עַד-מִהְרָה יְרֹץ דָּבָרוֹ 16 הַנְּתָן שְׁלָגְ צַמְרָ כְּפֹר
כַּאֲפָר יְפֹזֵר 17 מְשַׁלִּיךְ קָרְחוּ כְּפָתִים לְפָנֵי קָרְתוֹ מֵי

תְּהִלִּים

בְּךָ בְּטַחְתִּי הָוְדִיעָנִי דָּרְךְ-זֹו אַלְךְ -- כִּי-אַלְךְ נְשָׁאָתִי
נְפָשִׁי 9 הַצִּילָנִי מָאָבִי יְהָוָה -- אַלְיךְ כְּסָתִי 10 לְמִדְנִי
לְעַשְׂתָּ רְצָוֹנִךְ -- כִּי-אַתָּה אֱלֹהִי רַוַּח טֻבָּה תְּנַחֲנִי
בָּאָרֶץ מִישָׁוֹר 11 לְמַעַן-שְׁמָךְ יְהָוָה תְּחִנֵּי בְּצִדְקָתְךָ
תְּצִוְּיאָ מַצְרָה נְפָשִׁי 12 וּבְחַסְדְךָ תַּצְמִית אַיִּבָּי וְהַאֲבָדָת
כָּל-צָרְרִי נְפָשִׁי -- כִּי אַנְיַ עֲבָדָךְ

144 לְדוֹד בְּרוּךְ יְהָוָה צּוֹרִי -- הַמְלָמֵד יְדֵי לְקָרְבָּ
אַצְבָּעוֹתִי לְמַלְחָמָה 2 חָסְדִי וּמַצְדָּחִי מִשְׁבָּנִי וּמִפְלָטִי --
לִי מְנִי וּבוּ חָסִיתִי הַרוֹדֵד עַמִּי תְּחִתִּי 3 יְהָוָה -- מַה-
אָדָם וְתַדְעָהוּ בֶּן-אָנוֹשׁ וְתַחַשְׁבָּהוּ 4 אָדָם לְהַבֵּל דְּמָה
יְמִיוֹ כִּצְלָעַ וּבָרָךְ 5 יְהָוָה הַט-שְׁמִיךְ וְתַרְדֵּג נְעַבְרִים
וַיַּעֲשָׂנוּ 6 בְּרוּךְ בָּרָךְ וְתַפְצִים שְׁלָח חַצִּיךְ וְתַהֲמָס 7
שְׁלָח יְדֵיךְ מִמְרָום פְּצִינִי וְהַצִּילָנִי מִמְּיִזְנִ שְׁקָר 9
בְּנִיכְרָ 8 אֲשֶׁר פִּיהָם דָּבָר-שָׂוא וּמִימְנָם יְמִין שְׁקָר
אֶלְהָיִם -- שִׁיר חֲדָש אֲשִׁירָה לְךָ בְּנַבְלָ עַשְׂרָ אָזְמָרָה --
לְךָ 10 הַנְּתָנוּ תְּשֻׁוָּה לְמַלְכִים הַפּוֹצֵחַ אֶת-דוֹד עַבְדָו --
מְחַרְבָּ דָּרָה 11 פְּצִינִי וְהַצִּילָנִי מִיד בְּנִיכְרָ אֲשֶׁר פִּיהָם
דָּבָר-שָׂוא וּמִימְנָם יְמִין שְׁקָר 12 אֲשֶׁר בְּנִינוּ כְּנַטְעִים --
מְגַדְּלִים בְּנֻעָרִים בְּנֹתוּנִי כּוֹתִית -- מְחַתּוֹת תְּבִנִיתָ
הַיכְלָ 13 מְזֹוִינָנוּ מְלָאִים -- מְפִיקִים מִזְנָ אַל-זָן צָאוֹנוּ
מְאַלְפִּותָ מְרַכְבּוֹת -- בְּחוֹצְתָנוּ 14 אַלְוָפִינָוּ מְסֻבְלִים
אַיִן-פְּרִץ וְאַיִן יְצָאת וְאַיִן צָוָה בְּרַחְבָּתָנוּ 15 אֲשֶׁר
הָעַם שְׁכָכָה לְוַאֲשֶׁר הָעַם שִׁיהָוָה אֶלְהָיו

145 תְּהִלָּה לְדוֹד אֲרוּמָמָךְ אֶלְהִי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָהָם
שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד 2 בְּכָל-יּוֹם אַבְרָהָם אֲהָלָה שְׁמָךְ
לְעוֹלָם וְעַד 3 גָּדוֹלָה יְהָוָה וּמַהְלָל מַאֲד וּלְגַדְלָתוֹ אֵין
חִקָּר 4 דָּוָר לְדוֹד יִשְׁבַּח מַעְשֵׂיךְ וְגַבּוֹרָתִיךְ יִגְדֵּוּ 5
הַדָּר כְּבָוד הַוּדָךְ -- וּדְבָרִי נְפָלָאִתִיךְ אֲשִׁיחָה 6 וְעַזּוּ
נוֹרָאִתִיךְ יִאָמְרוּ וְגַדְלָוִתִיךְ (וְגַדְלָתָךְ) אַסְפָּרָה 7
זְכָרָב-טוֹבָךְ יִבְעַוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנָנוּ 8 חָנוּן וְרָחוּם
יְהָוָה אַרְךְ אַפִּים וְגַדְלָ-חָסֵד 9 טָבָ-יְהָוָה לְכָל וּרְחָמִיו
עַל-כָּל-מְעַשָּׂיו 10 יְוֹדָעָה יְהָוָה כָּל-מַעְשִׂיךְ וְחַסִּידִיךְ
יִבְרָכָה 11 כְּבָוד מַלְכָוֹתְךָ יִאָמְרוּ וְגַבּוֹרָתִיךְ יִדְבָּרוּ
12 לְהַוְדִיעָ לְבָנֵי הָאָדָם-גַבּוֹרָתִוּ וְכָבָוד הַדָּר מַלְכָוֹתָ
13 מַלְכָוֹתָ כָּל-עַלְמִים וּמַמְשָׁלָתָךְ בְּכָל-דוֹר

יעמד ¹⁸ ישלח דברו וימסם ישב רוחו יולו-מים ¹⁹
מניד דברו ליעקב חקו ומשפטו לישראל ²⁰ לא
עשה כן לכל-נווי... ומשפטים בל-ידיעם הלו-יה

148 הלו-יה הלו-את-יהוה מון-השמות הלו-הו
במרומים ² הלו-הו כל-מלאכיו הלו-הו כל-צבא ³
הלו-הו שימוש וירח הלו-הו כל-כוכבי אור ⁴ הלו-הו
שמי השמות והמים אשר מעל התמים ⁵ יהלו-את-שם
יהוה כי הוא צוה ונבראו ⁶ ויעמידם לעד לעולם חק-
נתן ולא עבר ⁷ הלו-את-יהוה מון-הארץ... תנים
וכל-תהמות ⁸ אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה
דברו ⁹ ההרים וככל-גבעות עץ פרי וככל-ארזים ¹⁰
החיה וככל-בhma רמש וצפור כנף ¹¹ מלכי-ארץ וככל-
לאמים שדים וככל-שפטי ארץ ¹² בחורים ונמ-בתולות
זקנים עם-גערם ¹³ יהלו-את-שם יהוה... כי-נסגב שמנו
לברדו הורו על-ארץ ושמי ¹⁴ וירם קרן לעמו תהלה
כל-חסידיו... לבני ישראל עם קרכו הלו-יה

149 הלו-יה שירו ליהוה שיר חדש תהלה בקהל
חסידים ² ישmach ישראל בעשו בני-ציוון יילוד במלכם
יהלו-שמו במחול בתף וכנור יזמור-לו ⁴ כי-רוצח
יהוה בעמו יפאר ענויים בישועה ⁵ יעלאו חסידים
בכבוד ירנו על-משכבותם ⁶ רוממות אל בגרונם
וחרב פיפויות בידם ⁷ לעשות נקמה בנוים תוכחות
בלאים ⁸ לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בככלי-
ברל ⁹ לעשות בהם משפט כהוב... הדר הוא לכל-
חסידיו הלו-יה

150 הלו-יה הלו-ו-אל בקרשו הלו-הו ברקיע
עו ² הלו-הו בגבורתו הלו-הו כרב נדלן ³ הלו-הו
בתקע שופר הלו-הו בנבל וכנור ⁴ הלו-הו בתף
ומחול הלו-הו במנים וענבי ⁵ הלו-הו בצלצלי-שמע
הלו-הו בצלצלי חרוועה ⁶ כל הנשמה תהלה יה
הלו-יה

המדבר ויגע בארכבע פנות הבית ויפל על הנערם
וימותו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך ²⁰ ויקם איוב
ויקרע את מעלו וינו את ראשיו ויפל ארצחה וישתחו ²¹
ויאמר ערם יצחו מכתןامي וערם אשוב שמה--יהוה
נתן ויהוה לך כי שם יהוה מברך ²² בכל זאת לא
חטא איוב ולא נתן תפללה לאלהים

2 **וַיְהִי** **הַיּוֹם**--**וַיָּבֹא** **בְּנֵי** **הָלָהִים** **לְהַחִיצָב** **עַל** **יְהוָה**
ויבוא נם השטן בתוכם להחיצב על יהוה ²³ ויאמר יהוה
אל השטן אי מוה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר
משט בארץ ומהתהלך בה ²⁴ ויאמר יהוה אל השטן
השחתת לך אל עבדי איוב--כי אין כמוה בארץ איש
תם וישראל ראה אליהם וסר מרע ועדרנו מוחזק בתמתו
ותסיתני בו לבלו חנם ²⁵ ויען השטן את יהוה ויאמר
עדר עדר עדר וככל אשר לאיש--יתן בעדר נפשו ²⁶ ואולם
שלח נא ירד וגע אל עצמו ואל בשרו--אם לא אל פניך
יברכך ²⁷ ויאמר יהוה אל השטן הנה בידך אך אתה נפשו
שמר ²⁸ וויאצ השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין
רע מכך רגלו עד (יעד) קדרקיי ²⁹ ויקח לו חרש
להתנרד בו והוא ישב בתוך האפר ³⁰ ותאמר לו אשתו
עדך מוחזק בתמוך ברך אליהם ומות ³¹ ויאמר אליה
כדבר אחת הנבלות תדברי--نم את הטוב נקבל מאת
האלים ואת הרע לא נקבל ככל זאת לא חטא איוב
בשפתיו ³² וישמעו שלשת רע איוב את כל הרעה
זואת הבהה עליו ויבאו איש ממקומו אל פניו התימני
ובלדר השוחח וצופר הנעמתי ווועדרו יחדו לובא לנוד
לו ולנהמו ³³ וישאו את עיניהם מרוחק ולא היכירדו
וישאו קולם ויבכו וקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על
ראשיהם השמיימה ³⁴ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גנדל
הכאב מאד

3 **וַיִּשְׁבֹּו** **אָתָּו** **לְאָרֶץ** **שְׁבָעַת** **יָמִים** **וּשְׁבָעַת** **לִילּוֹת** **וְאַיִן**
דבר אליו דבר--כי ראו כי גנדל הכאב מאד ³⁵ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
דבר--כי ראו כי גנדל הכאב מאד ³⁶ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי

1 **אִישׁ** **הָיָה** **בָּאָרֶץ** **עֹז** **איּוֹב** **שְׁמוֹ** **וְהִי** **הָאִישׁ** **הַהְוָא**
שם וישראל וירא אלהים--וסר מרע ³⁷ ווילדו לו שבעה
בני ושלוש בנות ³⁸ ויהי מקנהו שבעת אלף צאן
ושלשת אלף גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש
מאות אתנות ועבדה רבבה מארדי והי איש ההוא נдол
מכל בני קדם ³⁹ והלכו בניו ועשו משתה בית איש
יוםו ושלחו וקראו לששת אחיתיהם לאכל ולשתות
עמהם ⁴⁰ ויהי כי הקיפו ימי המשתה והלך איוב
ויקדרם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם--כי
אמר איוב אולי חטאנו בני וברכו אליהם בלבבם כהה
יעשה איוב כל הימים ⁴¹ ויהי הימים--ויבאו בני האלים
להחיצב על יהוה ויבוא נם השטן בתוכם ⁴² ויאמר
יהוה אל השטן מאיין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר
משוט בארץ ומהתהלך בה ⁴³ ויאמר יהוה אל השטן
השחתת לך על עבדי איוב כי אין כמוה בארץ איש
תם וישראל ראה אליהם וסר מרע ⁴⁴ ויען השטן את יהוה
ויאמר החנן ירא איוב אליהם ⁴⁵ הלא את (אתה)
שכת בעדרו ובעדר ביתו ובעדר כל אשר לו--מסביב
מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ ⁴⁶ ואולם שלח
נא ירד וגע בכל אשר לו--אם לא על פניך יברך
ז ⁴⁷ ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך--
רק אליו אל תשלח ייך ויצא השטן מעם פניו יהוה
ז ⁴⁸ ויהי הימים ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בבית
אתיהם הבכור ⁴⁹ וומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר
היו חרשות והאננות רעות על ידיהם ⁵⁰ ותפלל שבא
ותקחם ותא הנערם הכו לפיערב ואמלטה רק אני
לבדי להגיד לך ⁵¹ עוד זה מדבר זהה בא ובנערם
אשר אליהם נפלת מן השמיים ותבער בצדן ובנערם
וთכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך ⁵² עוד
זה מדבר זהה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשיים
ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערם הכו לפיערב
חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך ⁵³ עד זה
מדובר זהה בא ויאמר בוניך ובנותיך אכלים ושתים יין
בבית אתיהם הבכור ⁵⁴ והנה רוח נדולה באה מעבר

דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²³ וישבו
אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²⁴ וישבו אותו לארץ
שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי
ראו כי גדל הכאב מאד ²⁵ וישבו אותו לארץ שבעת
ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי
ndl הכאב מאד ²⁶ וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר--כי ראו כי גדל
הכאב מאד

4 ריען אליפזו התימני ויאמר 2 הנסה דבר אליך
תחלאה ועוצר במלין מי יוכל 3 להנה יסרת רבים וידים
רפהות תחזוק 4 כושל יקומו מליך וברכבים כרעות
האמץ 5 כי עתה תבוא אליך ותלא תנע עדיך ותבהל
הלא יראתך כסלה תקווות ותם דרכיך 7 זכר -
6 נא--מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו 8 כאשר
ראיתי חרש און וזרע עמל יקצחו 9 מנשמה אלה
יאבדו ומרוח אפו יכלו 10 שאנת אריה וקול של
וושנו כפירים נתעו 11 ליש אבד מבלי-טרף ובני לביא
יתפרדו 12 ואלי דבר יגנב ותקח אוני שמי' מנהו 13
בשביעים מהזינות לילה בנפל תרדמה על-אנשים 14
פחחן קראני ורעדה ורב עצמות הփוח 15 ורוח על-
פני יהלף תסمر שערת בשדי 16 יעמוד ולא אכיד
מראהו--תמונה לנדר עני דממה וקול אשמע 17 האנוש
מאלה יזכר אם מעשטו יטהר-גבר 18 הן בעברינו לא
יאמין ובמלאכיו ישים תהלה 19 אף שכני בת-חמר--
אשר-בעפר יסודם ידכוום לפני-ע-ש 20 מבקר לערב
יכתו מבלי מושם לנצה יאבדו 21 הלא-נסע יתרם בם
ימתו ולא בחכמה

5 קרא-נא הייש עונך ואל-מי מקדשים תפנה 2 כי-
לאויל יהרג-כעש ופתח תמיית קנהה 3 אני-ראיתי אויל
משדריש ואקופ נoho בהתאם 4 ירחקו בניו מישע וידכאו
בשער ואין מציל 5 אשר קצירו רעב יאכל-ואל-
מצנים יקחחו ושאף צמים חילם 6 כי לא-יצא מUPER
און ומأدמה לא-יצמח עמל 7 כי-אדם לעמל يولד
ובני-ראש נגיבו עופ 8 אולם-אני אדרש אל-אל-ואל-

אליהם אשימים דברתוי ⁹ עשה גנדלות ואין חקר נפלאות עד-אין מספר ¹⁰ הנתן מטר על-פני ארץ ושלח מים על-פני חוצות ¹¹ לשום שלפים למרום וקדרים שנבו ישע ¹² מפְרָ ממחשבות ערכומים ולא-תעננה ידיהם תשיה ¹³ לכדר חכמים בערמים ועצת נפתלים נמהרה ¹⁴ יומם יפנשו-חישך וכלייה ימששו בצדדים ¹⁵ וירוש מהרב מפיהם ומיד חזק אבון ¹⁶ ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה ¹⁷ הנה אשר אנו שוכנו אלה ומוסר שדי אל-תמאס ¹⁸ כי הוא ייכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה ¹⁹ בשש צרות יצילך ובשבע לא-יגען בר רע ²⁰ ברעב פך ממות ובמלחמה מידי חרב ²¹ בשוט לשון התבא ולא-תירא משד כי יבוא ²² לשולן תשחק ומחות הארץ אל-תירא ²³ כי עם-אבני השדה בריתך וחתית השדה השלהה-לך ²⁴ וירדעת כי-שלום אהליך ופקחת נוך ולא תחטא ²⁵ וירדעת כי-רבך וצצאיך כשב הארץ ²⁶ תבוא בכלח אליו-כבד כעלות נדריש בעתו ²⁷ הנה-זאת קרכונה כן-היא שמענה ואתה דע-לך

6 ויען איזוב עוד לביתו ולא-יכירנו עוד מקמו ²⁸ נס-אני לא-אחשך-פי אדרבה בצר רוחו אשיהה במר נפשי ²⁹ הים-אני אם-תניין כי-תשים עלי' משמר ³⁰ כי- אמרתי תהמני ערשי ישא בשיחיו משכבי ³¹ וחתני בחלומות ומחזונות תבענני ³² וחתבר מהנק נפשי מות מעצמוני ³³ מאסתוי לא-לעלם אחיה חדל ממוני כי- הבל ימי ³⁴ מה-אנו ש כי-תגדרנו וכי-תשית אליו לך- ותפקדנו לבקרים לرنעים תבחןנו ³⁵ כמה לא- תשעה ממי לא-תרפני עד-בלעי רקי ³⁶ חטאתי מה אפעל לך- נצץ האדם למה שמתני למפעך לך ואהייה עלי למשא ³⁷ ומה לא-תשא פשעי- ותעביר את-עוני כי-עתה לעפר אשכב ושהרנתו ואני

8 ויען בולדד השוחוי ויאמר ² עד-אן תמלל-אלת רוח כביר אמר-פיק ³ האל יועת משפט ואם-שדי יועת-צדך ⁴ אם-בניך חטאנו-לו וישלחם ביד-פשעם ⁵ אם-אתה תשהר אל-אל ואל-שדי תחתן ⁶ אם-זך וישראל אתה כי-עתה עיר עלייך ושלם נות צדך ⁷ והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מaad ⁸ כי-שאל-נא

אמריו אשכח שיחי אעובה פני ואבליגא ²⁸ ינרטהי כל-
עצבתי ידעתי כי-לא תנקני ²⁹ אנכי ארשע למה-זה
הבל אינע ³⁰ אם-התרחצתי במו- (במי-) שלג והזחותי
בבר כפי ³¹ או בשחת חטבלי והעבוני שלמותי ³²
כי-לא-איש כמוני עננו נבוא יחו ימושט ³³ לא יש-
בינויו מוכחה- ישת ידו על-שנינו ³⁴ יסר מעלי שבטו
ואמותו אל-תבעתני ³⁵ אדרבה ולא אידאנו כי לא-כן
אנכי עמודי

10 נקעה נפשי בחוי אעובה עלי שיחי אדרבה במו-
נפשי ² אמר אל-אלוה אל-תרשענוי הודיעני על מה-
תריבוני ³ החטוב לך כי תשעך-כי-תמאס יניע כפיך
ועל-עצת רשותים הופעתה ⁴ העוניبشر לך אם-כראות
אנוש תראה ⁵ היכימי אגוש ימיך אם-שנותיך כימי נבר
כ-כיתבקש לעוני ולהטאות תדרוש ⁶ על-דעתך כי-
לא ארשע ואין מידך מצליל ⁸ יידיך עצבוני ויעשוני
יחד סביב ותבלעני ⁹ זכר-נא כי-כחמר עשוני ואל-
עפר תшибני ¹⁰ הלא כחלב התוכני ובכוננה הקפאי-
על עור ובשר תלבישי-ויבעצמוות ונידים תשכני ¹²
חיים וחסר עשית עמדי ופקדך שמרה רוחי ¹³
ואלה צפנת בלבך ידעת כי-זאת עמד ¹⁴ אם-חטאתי
ושמרתני ומעוני לא תנקני ¹⁵ אם רשותי אללי לוי-
צדקתי לא-אשה ראש שבע קלון וראה עני ¹⁶ ויונאה
כshall תצדני ותש תחפלא-בי ¹⁷ תחרש עדיך ננדוי
ותרב בעשך עמדי חילופות וצבא עמי ¹⁸ ולמה מרחם
הצחני אגוע ועין לא-תראני ¹⁹ כאשר לא-הייתו אהיה
מבטן לcker אובל ²⁰ הלא-מעט ימי יהדל (וחדל)
ישית (ושית) (מנני ואבליגא מעט ²¹ בטרם אלך ולא
אשוב-אל-ארץ חשק וצלמות ²² ארץ עפתה כמו
אפל-צלמות ולא-סדרים ותפע כמו-אפל

11 ויען צperf הנעמתו ויאמר ² הרב דבריהם לא יענה
ואם-איש שפטות יצדק ³ בדין מותים יחרישו ותלעג
ויאין מוכלים ⁴ ותאמר זך לך כי ובר הייתי בעניך ⁵
ואולם-מי יתן אלה דבר ויפתח שפטו עמד ⁶ ווינגד-
לק תעלמות חכמה- כי-כפלים לתושיה ודע- כי-

לדר רישון וכונן לחקיר אבותם ⁹ כי-תමול אנחנו ולא
נדע כי ציל ימינו עלי-ארץ ¹⁰ הלא-הם יורוך יאמרו
לך ומלבם יוצאו מלים ¹¹ הינאה-גמא בא לא בצה
ישנה-אחו כל-מים ¹² עדנו באבו לא-יקטף ולפניכ-
חציר ייבש ¹³ כן-ארחות כל-שכחי אל ותקות חנפ
האבד ¹⁴ אשר-יקוט כסלו ובית עכבייש מבטחו ¹⁵
ישען על-ביוו ולא יעד יחויק בו ולא-יקום ¹⁶ רטב
הוא לפני-שמש ועל-גנתו ינקתו תצא ¹⁷ על-גל שרשו
יסבכו בית אבנים יהזה ¹⁸ אם-יבלענו ממוקמו וכח
בו לא ראייך ¹⁹ הן-הוא משוש דרכו ומעפר אחר
יצמחו ²⁰ הן-אל לא-מאס-תם ולא-יחזיק ביד-מרעים
עד-ימלה שהוק פיך ושפתייך תרעה ²² שנאייך
ילבשו-בשת ואהיל רשעים איננו

9 ויען איוב ויאמר ² אמנים ידעתי כי-כון ומה-צדק
אנוש עם-אל ³ אם-יחפץ לריב עמו- לא-יעננו אחת
מניא-אלף ⁴ חכם לבב ואמץ כה- מי-הקשה אליו
וישלם ⁵ המעתיק הרים ולא-ידעו- אשר הפקם באפו
המרגני ארץ ממקומה ועמודיה יתרפלצון ⁷ האמר
לחרס ולא-ירוח ובעד כוכבים יחתם ⁸ נתה שמים
לבדו ודורך על-במתי ים ⁹ עשה-עש כסיל וכימה
וחדריו תמן ¹⁰ עשה נדלות עד-אין חקר ונפלאות עד-
אין מספר ¹¹ הן יער עלי ולא אראה ויחלף ולא-אבין
לו ¹² הן יחתף מי-ישיבנו מי-יאמר אלוי מה-תעשה
אלוה לא-ישיב אפו תחתו שחו עורי רחוב ¹⁴ אף כי-
אנכי עננו אבחרה דברי עמו ¹⁵ אשר אם-צדקי
לא עננה למשפטו אתנן ¹⁶ אם-קרأتي ווונני- לא-
אמאיין כי-יאוון קולי ¹⁷ אשר-בשורה ישופו והרבה
פצעי חנס ¹⁸ לא-יתנני השב רוחי כי-ישבענו ממרדים
אם-לכח אמץ הנה ואם-למשפט מי-וועידני ²⁰ אם-
צדק פי ירישענוי תם-אני ויעקשני ²¹ תם-אני לא-אדע
נפשי אמאס היי ²² אחת הייא על-בן אמרת-תם ורשע
הוא מכלה ²³ אם-שוט ימיה פחאם- למסת נקדים לענ
ארץ נתנה ביד-רשע- פני-שפתייה יכסה אם-לא
אפוא מי-הוא ²⁵ וומי קלו מני-רץ ברחו לא-ראו טובה
חלפו עם-אניות אבה כנש ריטוש עלי-אכל ²⁷ אם-

13 הַ-כָּל רָאְתָה עַנִּי שְׁמַעַת אָזִינִי וְתַבֵּן לְהַ²
כְּדַעַתְכֶם יְדַעְתִּי נִמְ-אָנִי לֹא-נִפְלֵאל אֲנִי מִכֶּם ³ אָוְלָם-
-אָנִי אַל-שְׁדֵי אֲדָבָר וְהַוְחָא אַל-אַל אֲחָפָז ⁴ וְאָוְלָם
אַתֶּם טְפֵלִי-שְׁקָר רְפָאִי אַלְלָל כְּלָלָם ⁵ מַי-יְתַן הַחֲרֵשָׁ
תַּחֲרִישׁוֹן וְתַהְיֵי לְכֶם לְחַכְמָה ⁶ שְׁמַעַו-נָא תַּחֲכֵתִי
וְרִבּוֹת שְׁפֹתִי הַקְשִׁיבוֹ ⁷ הַלְּאָל תְּדַבְּרוּ עַלְוָה וְלֹו
תְּדַבְּרוּ רְמִיה ⁸ הַפְנִיו הַשָּׁאוֹן אַמ-לְאַל תְּרִיבָן ⁹ הַטּוֹב
כִּי-יְחַקֵּר אֲתֶכָּם אַמ-כְּהַתֵּל בְּאָנוֹשׁ תַּהְתַּלְוּ בּוֹ ¹⁰ הַוְחָח
וְכִיחָח אֲתֶכָּם-- אַמ-בְּסִתְרֵנִים הַשָּׁאוֹן ¹¹ הַלָּא שָׁאָתוֹ
תְּבֻעָתָכֶם וְפַחַדְוּ יְפָלֵל עַלְיכֶם ¹² זְכָרְנִיכֶם מִשְׁלִי-
אָפָר לְגַבִּי-חָמֵר נְבִיכֶם ¹³ הַחֲרִישׁוֹ מִמְנִי וְאֲדָבָרָה-
אָנִי וַיַּעֲבֹר עַלְיָה מַה ¹⁴ עַלְלָה-מָה אָשָׁא בְּשִׁוִּי וְנֶפֶשִׁ
אֲשִׁים בְּכַפֵּי ¹⁵ הַנִּיקְשְׁלַנִּי לָאָ (לֹו) אַיְחָל אַךְ-דְּרָכִי
אַל-פְנֵי אַוְכִיחָ ¹⁶ נִמְ-הַוָּא-לִי לַיְשֹׁועָה כִּי-לֹא לְפָנֵי
חַנֵּף יְבֹא ¹⁷ שְׁמַעַו שְׁמוֹעַ מְלֹתָיו וְאַחֲתָיו בְּאַזְנֵיכֶם ¹⁸
הַנָּה-נָא עַרְכָּתִי מִשְׁפָט יְדַעְתִּי כִּי-אָנִי אַצְדָּק ¹⁹ מַי-הַוָּא
וַיַּרְבֵּ עַמְּדִי כִּי-עַתָּה אַחֲרִישׁ וְאָנוּשׁ ²⁰ אַךְ-שְׁתִים אַל-
תַּעֲשֵׂ עַמְּדִי אוֹ מְפִינְךָ לְאַסְתֵּר ²¹ כְּפָךְ מַעְלֵי הַרְחָק
וְאַמְתַךְ אַל-תַּבְעַתְנִי ²² וּקְרָא וְאֲנִי אַעֲנָה אֹו-אֲדָבָר
וְהַשְּׁבָנִי ²³ כַּמָּה לִי עֲנוֹת וְחַטָּאת-- פְשָׁעִי וְחַטָּאתִי
הַדְּיָעָנִי ²⁴ לִמְה-בְּנֵיקָ הַסְּתִיר וְחַשְׁבָנִי לְאֹוֵב לְ²⁵
הַעֲלָה נְדָף הַעֲרוֹז וְאַתְ-קָשָׁ יְבַשׁ הַרְדָּף ²⁶ כִּי-חַכְתָּב
עַלְיָ מְרֹרוֹת וְתֹרְשָׁנִי עֲנוֹת נְעוּרִי ²⁷ וְתַשֵּׁם בְּסֶד רְנָלָן-
וְתַשְׁמֹר כָּל-אַרְחָתִי עַל-שְׁרָשִׁי רְגָלִי תַּחַקָּה ²⁸ וְהַוָּא
כַּרְכָּב יְבָלָה כְּבָנְדָא כְּלָלָעָש

14 אָדָם יְלֹוד אָשָׁה-- קַצְרִ יְמִים וְשַׁבָּע-רְנוֹ ² כְּכִיזָּ
יְצָא וְיָמֵל וַיְבָרֵחַ כַּצְלָ וְלֹא יַעֲמֹד ³ אַפְ-עַל-זָהָ פְּקַחְתָּ
עַיְנָךְ וְאַתִּי תְּבִיא בְּמִשְׁפָט עַמְּךָ ⁴ מַי-יְתַן טָהָר מַטְמָא--
לְאַחֲר ⁵ אַמְּ חֲרוֹצִים יְמִיוֹ-מִסְפָּר-חַדְשֵׁיו אַתְּךָ חָקָ
עַשְׂתָּ וְלֹא יַעֲבֵר ⁶ שָׁעָה מַעְלָיו וַיַּחֲדֵל-- עַד-יַרְצָחָ
כְּשִׁכְרֵי יְמֹנוֹ ⁷ כִּי יִשְׁלַׁעַנְךָ תָּקוֹה אַמ-יִכְרָתָה וְעַד יְחַלְּפָ
וַיַּקְנֵת לְאַחֲדָל ⁸ אַמ-יַּקְנֵן בָּאָרֶץ שְׁרָשָׁו וּבְעַפְרֵי יְמֹתָה
נוּעַ ⁹ מְרִיחָ מִים יִפְרָח וְעַשָּׁה קַצְרָ כְּמוֹ-נְטָע ¹⁰ וְגַנְבָּר
יְמֹתָה וַיַּחֲלֵשׁ וַיְגַוֵּעַ אָדָם וְאָיו ¹¹ אַזְוֹלָי-מִים מַנִּי-ים וְנֶהָרָ
יְחַרְבָּ וַיַּבְשֵׁ ¹² וְאִישָׁ שְׁכָב וְלֹא-יְקַום עַד-בְּלַתְיָ שְׁמִים

איוב

יְשַׁה לְךָ אֱלֹהָ מְעוֹנָק ⁷ הַחֲקָר אֱלֹהָ תִּמְצָא אַם עַד-
תְּכִלִּית שְׁדֵי תִּמְצָא ⁸ גְּבָהִ שְׁמִים מִה-תְּפָעֵל עַמְקָה
מִשְׁאָול מִה-תְּדֹעַ (Sheol h7585) ⁹ אַרְכָה מִאָרֶץ מִדָּה
וְרַחֲבָה מַנִּי-ים ¹⁰ אַמ-יְחַלְּפָ וַיְסִיר וַיְקַהֵל וְמַיְשִׁבָּנוּ
בְּכִ-הָוָא יְדַע מַתִּי-שְׂוָא וַיַּרְא-אָוָן וְלֹא יַתְבִּונֵן ¹² וְאִישָׁ
נְבוּב וְיַלְבֵּב וְעַירְ פְּרָא אָדָם וַיָּלֹד ¹³ אַמ-אֲתָה הַכִּינּוֹת
לְבָקָר וְפֶרֶשְׁתָּאָלִיו כְּפִיד ¹⁴ אַמ-אֲנִין בִּידָךְ הַהְרַדְקָה
וְאַל-תְּשִׁבְנָן בְּאַהֲלִיךְ עַולָּה ¹⁵ כִּי-אֲזָה פְנֵיךְ מִמּוֹם
וְהִיָּתָ מַצְקָ וְלֹא תִּירְא ¹⁶ כִּי-אֲזָה עַמְל תְּשַׁכֵּחַ כְּמִים
עַבְרוּ תְּזִכָּר ¹⁷ וּמְצָהָרִים יְקֻם חָלֵד תְּעֵפָה כְּבָקָר
תְּהִי ¹⁸ וּבְטַחַת כִּישְׁ תְּקוֹה וְחַפְרָת לְבַטָּה תְּשִׁכְבָּ ¹⁹
וּרְבָצָת וְאַיִן מַחְרִיד וְהַלּוּ בְּנֵיךְ רַבִּים ²⁰ וְעַיִן רְשָׁעִים
תְּכִלְנָה וּמְנוּס אָבֵד מִנְהָם וְתוֹקָם מִפְחַ-נֶּפֶש

12 וַיַּעֲן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר ² אַמְנָם כִּי אַתָּם-עַם וְעַמְכֶם
תִּמְוֹת חַכְמָה ³ נִמְ-לִי לְבָב כְּמָוֹכָם-לֹא-נִפְלֵאל אֲנִי
מִמְכֶם וְאַתְ-מַי-אֵין כְּמוֹ-אֱלֹהָ ⁴ שַׁחַק לְרַעָהוּ אֲהַיָּה--
קָרָא לְאֱלֹהָ וַיַּעֲנֵהוּ שְׁחוּק צְדִיקָתִים ⁵ לְפִיד בָּוֹ
לְעַשְׁתָוֹת שָׁאָנוֹ-- נְכוֹן לְמוֹעֵדִי רֶגֶל ⁶ יְשִׁלוּ אֲהָלִים
לְשָׁדְדִים וּבְטַחַות לְמַרְגִּנִּי אַל-- לְאַשְׁר הַבְּיאָ אֱלֹהָ
בִּידָיו ⁷ וְאַוְלָם-שָׁאַל-נָא בְּהָמוֹת וְתַרְךָ וְעַופְ הַשְּׁמִים
וַיַּגְ-לְךָ ⁸ אוֹ שִׁיחָ לְאָרֶץ וְתַרְךָ וְיִסְפְּרוּ לְךָ דְגַי הַיּוֹם ⁹
מַיְ-לְאַדְעַ בְּכָל-אֱלֹהָ כִּי-יְהָוָה עָשָׂתָה זֹאת ¹⁰ אֲשֶׁר
בִּידָוֹ נְפָשׁ כָּל-חוֹ וְרוֹחַ כָּל-בָּשָׁר-אִישׁ ¹¹ הַלָּא-אָזְן מָלִין
תְּבִחָן וְחַדְךָ אַכְלִי יְטֻמָּם-לֹו ¹² בִּישְׁוּשִׁים חַכְמָה וְאַרְךָ
יְמִים תְּבֹונָה ¹³ עַמְוֹד חַכְמָה וְגַבּוֹרָה לֹו עַצְחָ וְתַבּוֹנָה ¹⁴
הַנְּ יְהָרָס וְלֹא יַבְנֵה יִסְגָּר עַל-אִישׁ וְלֹא יַפְתַּח ¹⁵ הַנְּ
יְעַצֵּר בְּמִים וַיַּבְשֵׁו וַיְשַׁלְחֵם וַיְהַפְכֵוּ אֶרֶץ ¹⁶ עַמְוֹעָ
וְתוֹשִׁיה לֹו שְׁנָנוֹ וְמוֹשָׁנָה ¹⁷ מַולְיךְ יְעַצְּמִים שְׁוֹלָל וְשַׁפְטִים
יְהַולְל ¹⁸ מַסְרֵר מַלְכִים פָּתָח וְאַסְרֵר אַזְוֹר בְּמַתְנִים
מַולְיךְ כְּהַנִּים שְׁוֹלָל וְאַתְּנִים יִסְלָפְ ²⁰ מַסְרֵר שְׁפָה
לְנָאָמְנִים וְתוּמִים זְקִנִּים יְקַח ²¹ שְׁוֹפֵךְ בָּוֹ שְׁעָרָל-נְדִיבִים
וּמוֹזָה אֲפִיקִים רְפָה ²² מַגְלָה עַמְקָוֹת מַנִּי-חַשְׁדָ וַיַּצָּא
לְאֹור צְלָמוֹת ²³ מַשְׁנִיא לְנוּוֹים וְיִאָכְדֵם שְׁטָח לְנוּוֹים
וַיַּחַם ²⁴ מַסְרֵר-לְבָרָאשִׁי-עַם-הָרָץ וַיַּתְעַם כְּשֻׁכָּר
דָּרְךְ ²⁵ יִמְשֹׁו-חַשְׁדָ וְלֹא-אָוּר וַיַּתְעַם כְּשֻׁכָּר

445

אשר התחתרו לנחלים ²⁹ לא-יעשר ולא-יקום חילו
ולא-יטה לארץ מוגלים ³⁰ לא-יסור מנ-חיש-ינקתו
תייש שלחתת ויסור ברוח פיו ³¹ אל-יאמן בשו נעה
כי-ושא תהיה תמורתו ³² בלא-יום תמלא וכפתו לא-
רעננה ³³ יחמס כנפן בסרו וישליך כוית נצחתו ³⁴ כי-
עדת חנף נלמוד ואש אכלת אהלי-שחר ³⁵ הרה עמל
וילד און ובטנם תכין מרומה

16 ריען איוב ויאמר ² שמעתי לאלה רבות מנהמי
על כלכם ³ הказ לדברי רוח או מה-ימרץ כי
הענה ⁴ גם אנסי -- ככם אדרבה לו יש נפשכם תחת
נפשי -- אהבירה עליכם במלים ואניעת עליכם במו
ראשי ⁵ אמאצכם במו-פי וניד שפתוי יחשך ⁶ אם-
אדברה לא-יחשך כאבי ואחרדלה מה-מניה הילך ⁷ אך-
עתה הלאני השמות כל-עדתי ⁸ ותקטטני לעד היה
ויקם כי כחש בפני יענה ⁹ אףו טרכ ווישטמני -- חרק
עליו בשנו צרי ליטש עינוי לוי ¹⁰ פערו עלי בפיהם --
בחרפה הכו לחוי יחד עלי ייחמלאן ¹¹ יסנירני אל אל
עויל ועל-ידי רשעים ירתני ¹² שלו היהתו ויפרפרני --
ואחו בערפה ויפצצני ויקמנி לו למתה ¹³ ייסבו
על רביו -- יפלח כלויתו ולא יחמל ישפך לא-רץ
מררתי ¹⁴ יפרצני פרץ על-פני-פרץ ירץ עלי כנbor
שק תפרתי עלי גלדי ועלתו בעפר קרני ¹⁶ פני
חמרמה (חמרמו) מנוי-בכוי ועל עפפני צלמות ¹⁷
על לא-חמס בכפי ותפלתי זכה ¹⁸ ארץ אל-תחסיס דמי
ואל-יהי מקום לזעקי ¹⁹ גם-עתה הנה-בשים עדי
ושהדי במרמים ²⁰ מליצי רע אל-אלוה דלפה עני
ויווכח לנבר עם-אלוה ובן-אדם לרעהו ²² כי-שנות
מספר יאתיו וארח לא-אשוב אהלך

17 רוחי חבלה ימי נועכו קברים לי ² אם-לא
התלים עמדי ובחרמותם תלן עני ³ שימה-נא ערבי
עמרק מי הוא לידי ותקע ⁴ כי-לבם צפנת משכל על-
כן לא תרמס ⁵ לחלק ייד רעים וענוי בנוי תכלנה
ווחצינני למשל עמים ותפת לפנים אהיה ⁷ ותכה
מכעש עני ויצרי כצל כלם ⁸ ישםו ישרים על-זאת
כסל ²⁸ ויישכון ערים נחרדות -- בתיים לא-ישבו למו

לא-יקיצו ולא-יערו מושנות ¹³ מי יון בשאול הצפנני --
תשורי עד-שוב אפק תשית ל' חק ותזכרני (Sheol)
ה7585) ¹⁴ אם-ימות נבר היהה כל-ימי צבאי איהל-
עד-בוא חליפתי ¹⁵ תקרא ואנכי ענק למשה ידריך
תכסף ¹⁶ כי-עתה צעד תספר לא-תשמר על-חטאתי
חתם בצרור פשוי ותתפל על-עוני ¹⁸ ואולם הר-
נופל יבול וצור יתקם ממקמו ¹⁹ אבני שחוק מים-
תשף-ספיה עפר-ארץ ותקות אונש האברת ²⁰
תתקפחו לנצח ויהלך משנה פנו ותשלהחו ²¹ יכבדו
בנוי ולא-ידע ויצרו ולא-יבין למו ²² אך-בשו עלי
יכאב ונפשו עליו האבל

15 ריען אליפוי התימני ויאמר ² החכם יונה דעת-
רוח וימלא קדים בטנו ³ הוכח בדבר לא-יסכו
ומלים לא-זועיל בם ⁴ אף-אתה הפר וראת ותגרע
שיחה לפני-אל ⁵ כי יאלפ עונך פיך ותבחר לשון
ערומים ⁶ ירשיעך פיך ולא-אני ושפטיך יענו-בר ⁷
הראשון אדם תולד ולפנֵי נבעות חוללה ⁸ הבסוד
אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה ⁹ מה-ידעת ולא-נדע
תבין ולא-עמנו הוא ¹⁰ גם-שב גם-ישיש בנו -- כביר
מאביך ימים ¹¹ המעת ממרק תנחות אל ודבר לאט
עמרק ¹² מה-יקחך לבך ומה-ירזומן ענייך ¹³ כי-תשיב
אל-אל רוחך והצאת מפרק מלין ¹⁴ מה-אנוש כי-
יזכה וכי-יצדק ילודasha ¹⁵ הון בקדשו לא-יאמין
ושמים לא-זכו בענייך ¹⁶ אף כי-נתעב ונאלח איש
שתה כמים עולה ¹⁷ אחוך שמע-לי זה-חוית ואספра
אשר-חכמים יגידו ולא-כחדו מאבותם ¹⁹ להם
לבדם נתגה הארץ ולא- עבר זר בתוכם ²⁰ כל-ימי
רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעירין ²¹ קול-
פחדים באנוו בשלום שודר יובאנו ²² לא-יאמין שב
מנוי-חישך וצפו (צפוי) הוא אליו-חרב ²³ נדר הוא
ללחם איה ידע כי-נכון בידיו יום-חישך ²⁴ יבעתחו צר
ומצוקה תתקפחו מלך עתיד לכידור ²⁵ כי-נטה אל-
אל-ידו ואל-שדי ותגבר ²⁶ ירוין אליו בצוואר בעבי
נבי מגנו ²⁷ כי-כסה פנו בחלבו וייש פימה עלי-
כסל ²⁸ ויישכון ערים נחרדות -- בתיים לא-ישבו למו

אפו ויחשבי לו כצרו ¹² יחד יבוא גדוריו-ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי ¹³ אהי מעלה הרחיק וידעי אך-זרו מני ¹⁴ חදלו קרובוי ומידע שכהוני ¹⁵ נרו ביהו ואמהתו לזר תחשבי נכרי היהו בעיניהם ¹⁶ לעבדי קראתי ולא ענה במו-פי אתנן-לו ¹⁷ רוחי זרה לאשתי והנתני לבני בטנו ¹⁸ גם-עוילים מסובבי אקומה יודברו-בי ¹⁹ חשבוני כל-מוש סודי וזה-אהבתו הנפקו-בי ²⁰ בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני ²¹ חנני חנני אתם רעי כי יד-אלוה נגעה بي למה תרדפני כמו-אל וublisher לא תשבעו ²³ מי-יתן אפו ויכתבון מל-מי-יתן בספר ויחקו ²⁴ בעט-ברול ועפרת- לעד בצור ויחצבון ²⁵ ואני ידעתו נאל-חי ואחרון על-עפר יקום ²⁶ ואחר עורי נקפו-זאת וublisher אחזוה אלה ²⁷ אשר אני אחז-לי-וועני ראו ול-ז-ז רכלו כליתי בחקי ²⁸ כי האמרו מה-נרדף-לו ושרש דבר נמצא-בי ²⁹ גורו لكم מפנ-חרב-כי-חמה עונות חרב למען תדען שדין (שدون)

20 ויען צפר הנעמתו ויאמר ² לכן שעפי ישובני ובכבוד הושי כי ³ מוסר כלתו אשמע ורוח מבוני ענני ⁴ הזות ידעת מני-עד מני שם אדם עלי-ארץ ⁵ כי רנטה רשעים מקרוב ושמחה חנפ עד-ר-גע ⁶ אם-יעלה לשמיים שיאו וראשו לעב יוניע ⁷ כנלו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו ⁸ כחלום יעוף ולא ימצאהו וירד בחזון לילה ⁹ עין שופתו ולא תסיפ וללא-עוד תשרנו מקומו ¹⁰ בנוו ירצה דלים וידיו תשבנה אונו ¹¹ עצמותיו מלאו עולם ועמו על-עפר חשבכ 12 אם-תמתיק בפי רעה- ייחידנה תחת לשנו ¹³ יחמל עליה ולא יעובה וימנענה בתוך חכו ¹⁴ לחמו במיעו נחף מורת פתנים בקרבו ¹⁵ חיל בלען ויקאננו מבטנו ירשנו אל ¹⁶ ראש-phantoms יינק תהרנהו לשון אפעה ¹⁷ אל-ירא בפלות- נהרי נחלי דבש וחמאה 18 משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס ¹⁹ כי-רצין עזב דלים בית נול ולא יבנהו ²⁰ כי לא-ידע שלו בכתנו בחמדו לא-ימלט ²¹ אין-שריד לאכלו על-כן לא-יחסיל טבו ²² במלאות שפכו יצר לו כל-יד

איוב

ונקי על-הנוף יתערר ⁹ ויאחו צדיק דרכו ותהר-ידים יסוף אמי ¹⁰ ואולם- כלם השבו ובאו נא ולא-אמצא בכם חכם ¹¹ ימי עברו זמתי נתקו- מורשי לבבי ¹² לילה ליום ישמו אוד קרוב מפנ-חיש ¹³ אם-אקויה שאל ביתו בחיש רפרתי יצועי (Sheol h7585) ¹⁴ לשחת קראתי אבוי אתה אמי ואחותי לרמה ¹⁵ ואיה אפו תקתו ותקותי מי יישרנה ¹⁶ בדי שאל תרדנה אם-יחד על- עפר נחת (Sheol h7585)

18 ויען בלאד השהי ויאמר ² עד-אניה תשימון קנצ'י למלין תבינו ואחר נדבר ³ מרווע נחשבנו כבהתה נטמינו בעיניכם ⁴ טרפ נפשו באפו הلمעניך העזוב ארץ ווועתק-צור ממוקמו ⁵ גומ או ררשעים ידעך ולא-יניה שביב אשו ⁶ או רחץ באהלו ונרו עליו ידעך ⁷ יצרו צערדי אונו ותשיליכו עצחו ⁸ כי-שלח בראש ברגלו וועל-שבכה יתהלה ⁹ יאחו בעקב פח יחזק עליו צמים ¹⁰ טמון בארץ חבלו ומלכדרתו עלי-נתיב ט-סביב בעתחו בלחות והיפיצו לרגלו ¹² יה- רעב אנו וайд נכוון לצלעו ¹³ יאכל בדי ערו יאכל בדיו בכור מות ¹⁴ ניתק מההלו מבטחו ותצעדרהו למלך בלחות ¹⁵ השכון באהלו מבלי-לו זורה על-נווה גנפרית ¹⁶ מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קציוו זכרו-אבד מני-ארץ ולא-שם לו על-פנ-חוין ¹⁸ ידפהו מאור אל-חיש ומתבל נידחו ¹⁹ לא נין לו ולא-נכד בעמו ואין שריד במונרו ²⁰ על-ל-ומו נשמו אחרים וקדמנים אחזו שער ²¹ אך- אלה משכנות על-זה מקום לא-ידע-אל

19 ויען איוב ויאמר ² עד-אניה תונינו נפשי ותדכאנני במלים ³ זה עשר פעים חכלמוני לא-תבשו תהכרו- לי ⁴ ואפ-אמנס שניתי אתי תלין משונתי ⁵ אם-אמנס עלי-תנדילו ותוכיחו עלי-חרפתו ⁶ דעו-אפו כי-אלוה עותני ומצודו עלי-הקי ⁷ חן אצעך חמס ולא עננה אשוע ואין משפט ⁸ אדרחונדר ולא-אעבור ועל-נתיבותי חיש-ישים ⁹ ככודוי מעלי הפשיט ויסר עתרת ראשית יחצני סביב ואלך ויסע בעז תקותי טו-ויהר על-

על כל תבאננו ²³ יהו למלא בטנו-ישלח-בו חרון אף
וימתר עלימו בלחומו ²⁴ יברח מנשך ברזל תחלפהו

נשאר-מעל **22** ויען אליו התחמי ויאמר ² הלאל יסכן-גבר-
כיסכן עלימו משכיל ³ החפש לשדי כי הצדיק ואם-
בצע כי-תתם דרכיך ⁴ המיראך ייכח יבוא עמק
במשפט ⁵ הלא רעתק רבה ואין-קץ לעונתו ⁶ כי-
החבל אחיך חنم ובגדי ערומים תשפיט ⁷ לא-מיים
עיף תשקה ומຽוב המגע-לחם ⁸ ואיש זרוע לו הארץ
ונושא פנים ישב בה ⁹ אלמנות שלחת ריקם וזרענות
ויתומים ידכא ¹⁰ על-כן סכובותיך פחים ויבהלך פחד
פהאמ ¹¹ או-חשך לא-תראה ושפעת-מים הכסך ¹²
הלא-אלוה גבה שמיים וראה ראש כוכבים כי-רמו
ויאמרת מה-ידע אל הבعد ערפל ישפט ¹⁴ עבויים
סתך-לו ולא וראה והogn שמיים ותהלך ¹⁵ הארץ עולם
תשמור- אשר דרכו מתי-און ¹⁶ אשר-קמטו ולא-עת
נהר יוצק יסודם ¹⁷ האמרם לאל סור ממן וממה-
יפעל שדי למו ¹⁸ והוא מלא בתיהם טוב ועתה רשעים
רחקה מני ¹⁹ יראו צדיקים וישמו נקי ילען-למו ²⁰
אם-לא נכח קימנו ויתרם אכללה אש ²¹ הסכן-נא עמו
ושלים בהם תבאותך טובה ²² קח-נא מפיו תורה ושים
אמריו בלבך ²³ אם-תשוב עד- שדי תבנה תרחיק
עליה מהאלך ²⁴ ושיות-על-עפר בצד ובצור נחלים
אופיר ²⁵ והיה שדי בצדיק וכסף תועפות לך ²⁶ כי-או
על-שדי תתענן ותשא-אל-אלוה פני ²⁷ תעתר אליו
וישמעך ונדריך תשלם ²⁸ ותנזר- אמר ויקם לך ועל-
דרך נגה אור ²⁹ כי-השפילו והאמר גנה ושה עיניהם
וישע ³⁰ ימלט اي-נקו ונמלט בבר כפיך

23 ויען איוב ויאמר ² נ-היום מרוי שחי ידי כבירה
על-אנחתי ³ מ-יתן ידעתו ואמצאהו אבא עד-חכנותו
4 אעדכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות ⁵ אדרעה
מלים יענני ואבינה מה-יאמר לי ⁶ הברב-כח יריב
עמדיו לא אך-הוא ישם כי ⁷ שם-ישר נוכח עמו
ואפלחה לנצה משפט ⁸ הן קדם אלהך ואינו ואחרו
ולא-אבין לו ⁹ שמאול בעשותו ולא-אוחז יעתף ימין
ולא אראה ¹⁰ כי-ידעך עמדיו בחרני כוחב אצא ¹¹
ישקווד ³³ מתקו-לו רגבי-נהל ואחריו כל-אדם ימשוך
על כל תבאננו ²³ יהו למלא בטנו-ישלח-בו חרון אף
וימתר עלימו בלחומו ²⁴ יברח מנשך ברזל תחלפהו
קשת נחושה ²⁵ שלף ויצא מגנה וברק ממרתו יהל
עליו אמים ²⁶ כל-חשך טמון לצפוני האכלחו אש
לא-נפח ירע שריד באלהלו ²⁷ יגלו שמיים ענו וארץ
מתקוממה לו ²⁸ ניל יבול ביתו גנות בום אף ²⁹ זה
החלק-אדם רשות-נאלהם ונחלת אמרו מאל

21 ויען איוב ויאמר ² שמעו שמו שלתי ותהי-זאת
הנהומתיכם ³ שאוני ואגבי אדרב ואחר דברי תלעיג
4 האנכי לאדם שיחיו ואם-מדוע לא-תקצר רוחי ⁵ פנו-
אל- והשמו ושימו יד על-פה ⁶ ואם-זכרתי ונבהליך
ואחו בשדי פלצות ⁷ מודיע רשעים ייחו עתקו נם-גברו
חיל ⁸ ורעם נכוון לפניהם עם ונצחיהם לעיניהם ⁹
בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלהו עלייהם ¹⁰ שרו
עבר ולא יגע תפלת פרתו ולא תשכל ¹¹ כי ישלהו
כצאן עיליהם וילדיהם ירקון ¹² ישאו כהף וכנוור
וישמחו לכול עוגב ¹³ יבלו (יכלו) בטיב ימיהם
וברגע שאול יחתו ¹⁴ (Sheol h7585) מודה-שדי כי-נעבדנו
מןנו ודעתי דרכיך לא חפצנו ¹⁵ מודה-שדי כי-נעבדנו
מה-נויעיל כי נפגע-בו ¹⁶ הן לא בידם טובם עצה
רשעים רחקה מני ¹⁷ כמויה נר-רשעים ידך- ויבא
עליהם אידם חבלים ייחלך באפו ¹⁸ יהו כתבן לפני-
רוח וכמץ נגנתו סופה ¹⁹ אלהו יצפן-לבניו אנו ישלים
אליו וירע ²⁰ יראו עינו כידיו ומחות שדי ישתה ²¹ כי
מה-חפצנו בביתו אחריו ומספר חדשו חצצנו ²² הלאל
ילמד-דעתה והוא רמיים ישפט ²³ זה-ימות בעצם תמו
כלו שלגן ושליו ²⁴ עטינו מלוא חלב ומה עצמותיו
ישקה ²⁵ זה-ימות בנפש מרה ולא-אכל בטובה ²⁶
יחד על-עפר ישכנו ורמה תכסה עלייהם ²⁷ הן ידעתו
מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו ²⁸ כי תאמרו איה
ביה-נדיב ואיה אהל משכנותות רשעים ²⁹ הלא שאלתם
עובדך דרך ואתהם לא הנקרו ³⁰ כי ליים איד יחש
רע ליום עברות יובלו ³¹ מי-יגיד על-פנוי דרכו והוא
עשה מי-ישלם-לו ³² והוא לקבורות יובל ועל-גדריש
ישקווד ³³ מתקו-לו רגבי-נהל ואחריו כל-אדם ימשוך

ילוד אשה ⁵ הָן עַד-יְרֵחַ וְלֹא יְהִיל וְכָוכְבִים לֹא-זָכו
בעינוי ⁶ אֲךָ כִּי-אָנוֹשׁ דְּמָה וּבָנָ-אָדָם תּוֹלְעָה

26 וַיַּעֲנֵן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר ² מַה-עֹזֶרֶת לְלֹא-כֵּחַ הַוּשְׁעָת
וּדְרֹעַ לְאַעַז ³ מִה-יְעַצֵּת לֹא חִכְמָה וְתִשְׁהָה לְרַבָּ
הַוּדָת ⁴ אֲתָּם-מֵי הַנְּדָתָ מְלִין וּנְשָׂמָת-מֵי יִצְחָא מִמֶּךָּ ⁵
הַרְפָּאִים יְחַולְלִי- מִתְהַתָּה מִים וּשְׁנִיהם ⁶ עָרוּם שָׁאָוֵל
נְגַדְו וְאַיִן כְּסֹותָ לְאָבְדוֹן (Sheol h7585) ⁷ נְטָה צָפֹן עַל-
תָּהָו תְּלָה אָרֶץ עַל-בְּלִימָה ⁸ צָרָ-מִים בְּעַבְיוֹ וְלֹא-
נְבָקַע עַנְן הַחַתָּם ⁹ מְאַחַזְנוּ בְּנֵי-כָּסָה פְּרַשְׁׂו עַלְיוֹ עַנְנוּ
חַק-חַג עַל-פְּנֵי-מִים- עַד-תְּכִלָּתָ אָוֹר עַם-חַשְׁׂכָּ ¹⁰
עַמּוֹדֵי שְׁמִים יְרֹופְּפּוּ וַיְתַהְמֹהוּ מְגֻנְרָתָו ¹¹ בְּכָחָו רְנָעָ
הִים וּכְתוּבָתָו (וְכְתוּבָתָו) מִחְצָן רַחֲבָ ¹² בְּרוּחוֹ שְׁמִים
שְׁפָרָה חַלְלָה יְדוֹ נְחַשָּׁ בְּרָחָ ¹³ הָן-אֶלָּה קְצֹותָ דְּרָכָו-
וְמַה-שְׁמַץ דְּבָרָ נְשָׁמָע-בּוּ וְרָעָם גְּבוּרָתוּ מַוְיִתְבּוּנָן

27 וַיֹּסֶף אַיּוֹב שָׁאָתָה מִשְׁלָוּ וַיֹּאמֶר ² חִי-אֶל הַסִּיר
מִשְׁפְּטוּ וְשִׁדְיָה הַמֶּרֶב נְפָשִׁ ³ כִּי-כֵל-עוֹד נְשָׁמָתוּ בַּיּוֹרֶה
אֱלֹהָה בְּאָפִי ⁴ אָמֵם-תְּדִבְרָנָה שְׁפָטִי עַוְלָה וְלְשׁוֹנִי אָם-
יְהָגָה רְמִיה ⁵ חַלְילָה לִי אָמֵם-אַצְדִּיק אַתָּכָם עַד-אָנוּעָ-
לְאָסִיר תְּמִתָּי מְמִiny ⁶ בְּצִדְקָתִי הַחֹזְקָתִי וְלֹא אַרְפָּה
לְאַ-יְחָרֵף לְבָכִי מִימִי ⁷ יְהִי כְּרָשָׁע אַיִבִי וּמְתֻקּוּמִי
כְּעֹול ⁸ כִּי מַה-תְּקֻותָה חַנְפָּה כִּי בַּצְעָכִי יְשָׁלָלָה נְפָשָׁו
כְּעֹל ⁹ הַצְּעָקָתָו יְשָׁמַע אַל- כִּי-תְּבָא עַלְיוֹ צְרָה ¹⁰ אָמֵם-עַל-
שְׁדֵי יְתֻעָנָן יְקָרָא אֱלֹהָה בְּכָל-עַת ¹¹ אוֹרֶה אַתָּכָם בִּיד-
אָל אֲשֶׁר עַם-שְׁדֵי לֹא אָכְחָד ¹² הָן-אָתָם כָּלָכָם חִזְיָתָם
וְלֹמַה-זֶה הַבָּל תַּהְבָּלוּ ¹³ זֶה חַלְקָ-אָדָם רְשָׁע עַם-אָל
וְנַחֲלָת עֲרִיצִים מְשִׁדְיָי יְקָחָו ¹⁴ אָמֵם-רִבְבוּ בְּנֵי לְמוֹ-
חָרָב וְצָאצָאוּ לֹא יִשְׁבּוּ-לְחָם ¹⁵ שְׁרִידָיו בְּמוֹת יִקְבָּרוּ
וְאַלְמָנָתוּ לֹא תְּבִכֵּנוּ ¹⁶ אָמֵם-יִצְבָּר כַּעֲפָר כְּסָף וְכְחָמָר
יְכִין מְלֻבָּש ¹⁷ יְכִין וְצִדְיק יְלַבֵּשׂ וּכְסָף נְקִי יְחַלָּק ¹⁸
בְּנָה כָּעֵש בֵּיתָו וּכְסָכה עָשָׂה נְצָר ¹⁹ עַשְׂרֵנִי יְשָׁכֵב וְלֹא
יַאֲסֵף עַנְיוֹן פְּקָח וְאַינְנוּ ²⁰ תִּשְׁנַגְהוּ כְּמִים בְּלָהָות לִילָה
גְּנַבְתָּו סְוֹפָה ²¹ יְשָׁאָהוּ קְדִים וַיְלֹךְ וַיְשַׁעַרְהוּ מִמְקָמוֹ ²²
וַיְשַׁלֵּךְ עַלְיוֹ וְלֹא יִחְמַל מִידָוּ בְּרוּחָ יְבָרָח ²³ יְשַׁפֵּק
עַלְמָיו כְּפִימָיו וַיְשַׁרְק עַלְיוֹ מִמְקָמוֹ

בְּאָשְׁרוֹ אֲחֹזָה רְגָלִי דְּרָכָו שְׁמָרָתִי וְלֹא-אָת ²⁴ מִצּוֹת
שְׁפָטוֹ וְלֹא אָמִישׁ מְחַקֵּי צְפָנָיו אָמְרִי-פָּיו ²⁵ וְהַוָּא
בְּאֶחָד וְמֵי יִשְׁבָּנוּ וְנַפְשָׁו אָוֹתָה וַיַּעֲשֵׂ ²⁶ כִּי יִשְׁלָמִים
חַקִּי וְכָהָנָה רְבּוֹת עַמוֹּ ²⁷ עַל-כֵּן מִפְנֵי אֲבָהָל אַחֲבָנוּ
וְאֲפָחָד מִמְנוּ ²⁸ וְאֶל הַרְךָ לְבִי וְשָׁדֵי הַבְּהִילָנִי ²⁹ כִּי-
לֹא נִצְמָתֵי מִפְנֵי חַשְׁךְ וּמִפְנֵי כָּסָה-אָפָל

24 מְדוֹעַ-מְשִׁדֵּי לֹא-גְּנַפְנָו עַתִּים וַיַּדְעֵוּ לֹא-חַזָּו
יְמִיו ² גְּנַבְלָתָ יִשְׁגַּנוּ עַדְרָ נְזָלוּ וַיַּרְעָדוּ ³ חַמְרָר יִתְוּמִים
יִנְהַנוּ יִחְבָּלוּ שָׂוֹר אֶלְמָנָה ⁴ יִטְוּ אֲבִינִים מְדָרָךְ יִחְדָּר
חַבָּאוּ עַנְיִ-אָרֶץ ⁵ הָן פְּרָאִים בְּמִדְבָּר-- יִצְאֵו בְּפָעָלִים
מְשָׁחָרִי לְטָרֵף עַרְבָּה לֹו לְחַם לְנָעָרִים ⁶ בְּשָׂדָה בְּלִילָוּ
יִקְצִרוּ (יִקְצְרוּ) וְכָרְמָ רְשָׁע יְלַקְשׁוּ ⁷ עָרוּם יִלְיָנוּ
מְבָלִי לְבּוֹשׁ וְאַיִן כְּסֹותָ בְּקָרָה ⁸ מְזָרָם הַרְיִים יִרְטָבוּ
וּמְבָלִי מְחַסָּה הַבָּקָו-אָרוֹ ⁹ יִגְזָלוּ מִשְׁדִּי יִתְוּמָ וְעַל-עַנְיָ
יִחְבָּלוּ ¹⁰ עָרוּם הַלְּכוּ בְּלִי לְבּוֹשׁ וְרָעָבִים נְשָׁאוּ עַמְרָ
עַבְין-שְׁוֹרָתָם יִצְהִירּוּ וְקִבְּרִים דְּרָכָו וַיַּצְמָאוּ ¹² מִעֵיד
מִתְּהִים יִנְאָקוּ- וְנוֹפָשָׁ-חַלְלִים תְּשֹׁועָ וְאַלְוָה לֹא-יִשְׁים
תְּפָלָה ¹³ הַמָּה הַיּוֹ-בְּמַרְדִּי-אָוֹר לֹא-הַכְּרִירּוּ דְּרָכֵיכְיוּ וְלֹא
יִשְׁבּוּ בְּנִתְיָבָתוּ ¹⁴ לֹא-וּרְדָרְקָם רְוִצָּח-יִקְטָלָעָנִי וְאַבְיָוּ
וּבְלִילָה יִהְיָי כְּנַגְבָּ ¹⁵ וְעַזְנָ נְאָפָ שְׁמָרָה נְשָׁפָ לְאָמָר-- לֹא-
תְּשֻׁוְרָנִי עַיְן וְסִתְרָ פְּנִים יִשְׁמַ ¹⁶ חַתָּר בְּחַשְׁקָתִים
יְוָמָם חַתָּמוּ-לְמוֹ לֹא-יַדְעָוּ אָוֹר ¹⁷ כִּי יִחְדָּוּ בְּקָרָ לְמוֹ
צְלָמוֹת כִּי-יִכְירּ בְּלָהָות צְלָמוֹת ¹⁸ קָל-הָאָעַל-פְּנִי-
מִים-- תְּקַלֵּל חַלְקָתָם בָּאָרֶץ לֹא-יִפְנֵה דָרְקָם כְּרָמִים ¹⁹
צִיה נִמ-חָם-מִימִי-שְׁלָג שָׁאָול חַטָּאוֹ (Sheol h7585) ²⁰
יְשַׁחַחְתָּו רְחָם מַתְקָעָו-- עַד לֹא-יִזְרֵר וְתַשְּׁבָּר כְּעֵנָ
עַולָּה ²¹ רְדָעָה עַקְרָה לֹא תַלְדֵד וְאֶלְמָנָה לֹא-יִשְׁטִיב ²²
וּמְשָׁךְ אֲבִירִים בְּכָחָו יִקְומָ וְלֹא-יִאֲמִין בְּחִיּוֹן ²³ יִתְהַן-לוֹ
לְבָתָח וּוֹשָׁעָן וְעַיְנָהוּ עַל-דְּרָכִים ²⁴ רְוּמוּ מַעַט וְאַיְנוּ
וְהַמְכוֹן כָּל-יִקְפָּצְוּן וְכָרָשָׁ שְׁבָלָת יִמְלוּ ²⁵ וְאָמֵם-לֹא
אָפָו מַיְכִזְבָּנִי וַיִּשְׁמַע לְאָלָל מַלְתִּי

25 וַיַּעֲנֵן בְּלִדְרֵד הַשְּׁחֵי וַיֹּאמֶר ² הַמְשָׁל וְפַחַד עַמוֹּ
עַשָּׂה שְׁלָמָ בְּמַרְמוֹנוֹ ³ הַיִשְׁמַח סְפָר לְנְדוּדִיו וְעַל-
לֹא-יִקְומָ אָוֹרָהוּ ⁴ וְמַה-יִצְדָּק אָנוֹשׁ עַם-אָל וְמַה-יַּזְכָּה

אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן ¹⁴ צדק לבשתי
וילבשנו כמעיל וצנוף מושפטי ¹⁵ ענימים הייתי לעור
ורגלים לפסה אני ¹⁶ אב אגבי לאבונים ורב לא-
ירדתי אחקרתו ¹⁷ ואשברה מתלוות על ומשנו
אשליך טרכ ¹⁸ ואמר עם-קני אגנו וכחול ארבה ימים
19 שרש פתוח אליו-מים וטל ילין בקצרי ²⁰ כבודיו
חדש עמודי וקשו בידיו תחליף ²¹ ל-شمעו ויחלו
וירמו למו עצמי ²² אחריו דבריו לא ישנו ועלמו תפּ
מלתי ²³ ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש ²⁴
אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפלין ²⁵ אbeh
درכם ואשב בראש ואשכון כמלך בוגדור כאשר אבלים
ניהם

30 ועתה שחקו עלי- צעירים ממוני לימים אשר-
מאשתי אbowותם-- לשית עם-כלבי צאי ² נם-כח ידיהם
למה לי עליימו אבד כלח ³ בחסר ובכפן נלמוד
הערקים ציה-- אמש שואה ומשאה ⁴ הקטפים מלאה
עלי-שיה ושרש רתמים ללחם ⁵ מנגנו גדרשו יריעו
עלימו כנגב ⁶ בערוץ נחלים לשכן חורי עפר וכפים ⁷
בן-שיחים ניהקו תחת חROL יסחו ⁸ בני-נבל נם-בני
בל-שם-- נכא מן-הארץ ⁹ ועתה נגניתם היהתי ואהיה
לهم למלחה ¹⁰ התעבוני רחקו מני ומפני לא-חשבו רק
ככ-יתרו (יתרי) פתח ויענני ורסן מפני שהוו ¹²
על-ימין פרחה יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארכחות
אידם ¹³ נתנו נתיות ליהותי יעלו לא עזר למו ¹⁴
כפרץ רחוב יאתיו תחת שאה התנגללו ¹⁵ ההפרק עלי

בלחות תרדף כרוחנו נדבתי וכעב עברה ישבתי ¹⁶
ועתה--על- התשף נפשיiahזוני ימי- עני ¹⁷ ליליה--
עצמי נקר מעלוי וערקי לא ישכון ¹⁸ ברב-כח ותחפש
לבושי כמי כתני יוזרני ¹⁹ הרני לחמר ותחמשל
כעפר ואפר ²⁰ אשוע אלך ולא העני עמדתי ותתבנן
בי ²¹ תהפק לאכזר לי בעצם ייך תשטמוני ²² התשאני
אל-רווח תרכיבנו ותמנני תשוה (חשיה) ²³ כי-ידעת
מות השיבני ובית מועד לכל-חי ²⁴ אך לא-בעי ישלה-
יר אם-בפידרו להן שוע ²⁵ אם-לא בכחתי לקשה-יום
ענמה נפשי לאבון ²⁶ כי טוב קויתו ויבא רע ואיחלה

כ כי יש לכסף מוצא ומוקם לזהב יזקן ² ברזל
מעפר יקח ואבן יצוק נחושה ³ קץ שם לחך ולכל-
תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות ⁴ פרץ נחל מעם-
גר-הנשכים מני-רגל דלו מאנש נעו ⁵ ארץ- ממנה
יצא-לחם ותתיה נהפק כמו-אש ⁶ מקום-ספר אבניה
ועפרת זהב לו ⁷ נתיב לא-ידעו עיט ולא שופתו עין
אייה ⁸ לא-הדריכו בני-שחץ לא-עדת עליו שחל
9 בחלמייש שלח ידו הפק מרש הרים ¹⁰ בצורות
יארים בקע וככל-יקר ראתה עינו ¹¹ מבכני נחרות חבש
ותעלמה יצא אוד ¹² והחכמה מאין תמצא ואוי זה
מקום בינה ¹³ לא-ידע אונש ערכה ולא המצא בארץ
ההדים ¹⁴ תחומות אמר לא-ב-ידיים אמר אין עמדוי ¹⁵
לא-יתן סגנון תחתיה ולא-ישקל כסף מחרירה ¹⁶ לא-
תסלה בכתם אופיר בשם יקר וספר ¹⁷ לא-יערכנה
זהב ווכוכית ותמורחה כל-פי ¹⁸ ראותו ונכיבש לא
יזכר ומשך חכמה מפנינים ¹⁹ לא-יערכנה פטרת-כוש
בכתם טהור לא הסלה ²⁰ והחכמה מאין תבא ואוי זה
מקום בינה ²¹ ונעלמה מעניין כל-חי ומופיע השמים
נסתרה ²² אבדון ומות אמרו באוני שמענו שמעה ²³
אליהם הבין דרכה והוא ידע את-מקוםיה ²⁴ כי-הוא
אלקזות-הארץ יבית תחת כל-השמייר יראה ²⁵ לעשות
לروح משקל ומים תacen במדה ²⁶ בעשותו למתיר רק
ודרך לחזוי קלות ²⁷ או ראה וספרה הכינה ונם-
חקירה ²⁸ ויאמר לאדם--הן יראת אדני היא חכמה
וסור מרע בינה

29 ויסף איוב שאה משלו ויאמר ² מ-יתנני כירח-
קדם כימי אלה ישרני ³ בהלו נרו עלי ראש לארו
אלך חיך ⁴ כאשר היהתי בימי חרפי בסוד אלה
על-ahlili ⁵ בעוד שדי עמדני סביבותי נערוי ⁶ ברחץ
הליכי בחמה וצור יצוק עמדני פלגי-שמן ⁷ בצתאי
שער עלי-קרת ברכוב אכין מושבי ⁸ ראנוני נערם
ונחבא ויששים קמו עמדוי ⁹ שרים עצרו במלים וכף
ישימו לפיהם ¹⁰ קול-נגדים נחבאו ולשונם לחכם
דבקה ¹¹ וכי און שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעדני
כי-אמלט עני משוע ויתום ולא-עוז לו ¹² ברכת

ויתן-לי שמע לי -- הָנָה תְּווִי שְׁדֵי יְעַנֵּנוּ וְסִפְרַתְּבָא אִישׁ
רַיְבִי ³⁶ אֶם-לֹא עַל-שְׁכָמִי אֲשֶׁר אָנוּ אַעֲנָדָנוּ עֲטָרוֹת לִי
מִסְפַּר צַעַדְיוֹ אַנְדָּדוּ כְּמוֹ-גִּנִּיד אַקְרָבָנוּ ³⁸ אֶם-עַל-
אֲדָמָתוֹ חֹזֶק וַיְחַדֵּת תִּלְמִיחָה יְבִכְיָו ³⁹ אֶם-כֹּהֵךְ אֲכַלְתִּי
בְּלִי-כִּסְף וּנְפַשׁ בְּעָלִיהָ הַפְּחַתְיָ ⁴⁰ תְּחַת חֹתָה יַצֵּא חֹתָה-

וְתַחַת-שַׁעֲרָה בָּאָשָׁה תָּמוּ דְבָרִי אִירָב

32 וַיִּשְׁבֹּתוּ שְׁלַתְּהַגְּשִׁים הַאֲלָה -- מִעְנוֹת אֶת-אִירָב
כִּי הָא צַדִּיק בְּעַנְיוֹ ² וַיְחַדֵּת אֲפִילְהָוָן-בְּרַכָּאֵל
הַבּוֹזִי -- מִמְשָׁפְתָה-רַם בְּאִירָב חֹרֶה אֶפְוּ -- עַל-צַדְקוֹ
נְפּוֹשׁ מַאֲלָהִים ³ וּבְשְׁלַתְּהַגְּשִׁתְּ רְעִיוֹ חֹרֶה אֶפְוּ עַל-אֲשֶׁר
לֹא-מִצָּאוּ מְעָנָה -- וַיְרִשְׁיָו אֶת-אִירָב ⁴ וְאֲלָהוֹ-חַכָּה
אֶת-אִירָב בְּדָבְרִים כִּי זְקִנִּים-הַמָּה מִמְנוּ לִימִים ⁵ וַיְרִא
אֲלָהוֹ-כִּי אֵין מְעָנָה בְּפִי שְׁלַתְּהַגְּשִׁים וַיְחַדֵּת אֶפְוּ
וְעַזְנָן אֲלָהוָן בְּנַבְרָכָאֵל הַבּוֹזִי -- וַיֹּאמֶר צַעִיר אֲנִי
לִימִים וְאַתָּם יִשְׁיָשִׁים עַל-כֵּן וּחֹלְתִּי וְאַירָא מִתּוֹתְדִּי
אַתֶּם ⁷ אָמַרְתִּי יָמִים יְדַבְּרוּ וּרְבָ שָׁנִים יְדִיעָו חַכְמָה ⁸
אַכְן רֹוח-הָא בְּאָנוֹשׁ וּנְשָׂמָת שְׁדֵי תְּבִנָּם ⁹ לֹא-רְבִים
יְחַכְמָוּ וּזְקִנִּים יְבִינוּ מִשְׁפָט ¹⁰ לְכָן אָמַרְתִּי שְׁמַעַה-לִי
אַחֲרָה דָעִי-אֲנִי ¹¹ בְּן הַן הַוּחֶלֶת לְדָבְרֵיכֶם -- אֵין עַד-
תְּבִונָתְיכֶם עַד-תְּחַקְרָוּן מָלִין ¹² וּעְדִיכֶם אַתְבּוּן וְהַנָּה
אֵין לְאִירָב מִוכִיחָה -- עֲוֹנָה אִמְרָיו מִכְמָ ¹³ פָּנָ-תְּאִמְרוּ
מִצְאָנוּ חַכְמָה אֶל-יְדֵפְנוּ לְאָ-אִישׁ ¹⁴ וּלְאָ-עַרְקָ אֶלְיָ מָלִין
וּבְאַמְרִיכֶם לְאַשְׁיבָנוּ ¹⁵ חֹתָה לְאָ-עַנוּ עַד-הַעֲתִיקָו
מֵהֶם מַלִּים ¹⁶ וּהַוּחֶלֶת כִּילָא-דְבָרוּ כִּי עַמְדוּ לְאָ-עַנוּ
עַד ¹⁷ אַעֲנָה אָפִי-אַנְיָ חַלְקִי אַחֲרָה דָעִי אָפִי-אֲנִי ¹⁸ כִּי
מַלְתִּי מַלִּים הַצִּיקְתָּנִי רֹוח בְּטַנִּי ¹⁹ הַנָּה-בְּטַנִּי -- כִּי
לֹא-יְפַתָּח כָּאֲבֹתָה חֲדִשִּׁים יְבַקָּע ²⁰ אַדְבָּרָה וּרְוֹחָ-לִי
אַפְתָּח שְׁפִתִּי וְאַעֲנָה ²¹ אַל-נָא אַשְׁא פְּנִי-אִישׁ וְאַל-אָדָם
לֹא אַכְנָה ²² כִּי לֹא יְדַעְתִּי אַכְנָה כְּמַעַט יְשָׁאָנִי עַשְׁנִי

33 וְאַלְמָם--שְׁמַע-נָא אִירָב מַלִּי וְכָל-דְבָרִי הַזְוִינָה
2 הַנָּה-נָא פְתַחְתִּי פִי דְבָרָה לְשׁוֹנוֹ בְּחַכִּי ³ יִשְׁ-לְבִי
אִמְרִי וְדַעַת שְׁפָחִי בְּרוֹר מַלְלָו ⁴ רֹוח-אֶל עַשְׁתִּי וּנְשָׂמָת
שְׁדִי תְּחִנָּנוּ ⁵ אֶם-תּוֹכֵל הַשִּׁבְנִי עַרְכָה לְפִנֵּי הַתִּצְבָּה ⁶
הַן-אֲנִי כְּפִיד לֹא-מַחְמָר קְרַצְתִּי נָם-אֲנִי ⁷ הַנָּה אַמְתִּי
לֹא-תְּבַעַתְךָ וְאַכְפִּי עַלְיךָ לֹא-יְכַבֵּד ⁸ אֶקְ אַמְרָתָ בְּאָנוֹנִי

אִירָב ²⁷ מַעַי רְתַחְוּ וְלֹא-דְמוּ קְרַמְנִי יְמִי-
עַנִּי ²⁸ קְדָר הַלְכָתִי בְּלֹא כְמָה קְמָתִי בְּקָהָל אַשְׁעוֹ
אָחַ הִיִּתִי לְהַגִּים וְרֹעֵל בְּנֹתָה יְעַנָּה ³⁰ עַוְרִי שְׁחָר מַעַל-
וְצַמִּ-חַרָּה מַנִּי-חַרָּב ³¹ וַיְהִי לְאַבְלָן כְּנָרִי וְעַנְבִּי לְקֹול
בְּכִים

31 בְּרִיחָ כְּרָתִי לְעַנִּי וְמָה אַתְבּוּן עַל-בְּתוֹלָה ² וְמָה
חַלְקָ אַלְהָ מִמְעָל וְנְחַלְתִּ שְׁדֵי מִמְרָמִים ³ הַלֹּא-אִיד
לְעַול וְנְכַרְלָ פְּעַלְיָ אָוֹן ⁴ הַלֹּא-הָאָרָה דְרַכְיָ וְכָל-
צַעְדִּי יְסַבּוּר ⁵ אֶם-הַלְכָתִי עַם-שְׂוֹא וְתַחַשׁ עַל-מְרָמָה
רְגָלִי ⁶ יְשַׁקְלָנִי בְּמַאֲזִי-צְדָקָ וְיִדְעָ אַלְוָה חַמְתִּי ⁷ אֶם
תְּהַאֲשִׁרְמִי הַדָּרְךָ וְאַחֲרָ עַנִּי הַלְּךָ לְבִי וְבְכִפִּי
דְבָקָ מַאֲמָס ⁸ אַזְרָעָה וְאַחֲרָ יְאָכֵל וְצַאָצָא יְשַׁרְשָׁו ⁹ אֶם-
נְפַתָּה לְבִי עַל-אָשָׁה וְעַל-פְּתַחְתִּי אַרְבָּתִי ¹⁰ תְּתַחַן
לְאַחֲרָ אַשְׁתִּי עַלְהָ וְרְכָעָן אַחֲרִין ¹¹ בְּכִי-הָא (הִיא)
וְמָה וְהָא (וְהָא) עַוְן פְּלִילִים ¹² כִּי אָשְׁהָעָד-אַבְדּוּן
תְּאַכְלָ וְבְכָל-תְּבָוָתִי תְּשָׁרֶש ¹³ אֶם-אַמְאָס--מִשְׁפָט
עַבְדִּי וְאַמְתִּי בְּרַכְמָ עַמְדִי ¹⁴ וְמָה אָשָׁה כִּי-יְקּוּם אַל
וְכִי-פְקַד מָה אַשְׁבָּנוּ ¹⁵ הַלֹּא-בְּבָטָן עַשְׂהוּ וְיכַנְנוּ
בְּרָחָם אַחֲרָ ¹⁶ אֶם-אַמְנָעָ מַחְפִּצְדְּלִים וְעַיִן אַלְמָנָה
אַכְלָה ¹⁷ וְאַכְלָ פְתִי לְבָדְיָ וְלֹא-אַכְלָ יְתּוּמָ מִמְנָה ¹⁸ כִּי
מַעֲנוֹרִי גַּדְלָנִי כָּאַבְדָּנִי כְּאַבְדָּנִי
אַוְבָּד מְבָלִי לְבּוֹשָׁ וְאַיְן כְּסָוָת לְאַבְיָוּן ²⁰ אֶם-לְאַבְרָכְנוּ
חַלְצָוּ וְמַגְנָז כְּבָשִׁי יְתָחִמָּס ²¹ אֶם-הַגְּנוּפּוֹתִי עַל-יְתּוּמָ יְדִי
כִּי-אַרְאָה בְּשַׁעַר עַזְוֹרִי ²² כְּחַפְיָ מַשְׁכָּמָה הַפּוֹל וְאַזְרָעִי
מַקְנָה תְּשָׁבָר ²³ כִּי פְחָד אֶלְיָ אִיד אֶל וְמַשְׁאָתוּ לְאָ
אַוְבָּד ²⁴ אֶם-שְׁמָתִי זְהָבָ כְּסָלִי וְלְכָתָם אַמְרָתִי מַבְטָחִי
אַכְלָ ²⁵ אֶם-אַשְׁמָה כִּי-רְבָ חִילִי וְכִי-כְבִירָ מַצָּחָ יְדִי ²⁶ אֶם-
אַרְאָה אָוּרָ כִּי יְהָלָ וְיַרְחָ יְקָרָ הַלְּךָ ²⁷ וַיְפַת בְּסַתְרָ לְבִי
וְתַשְּׁקָ יְדִי לְפִי ²⁸ גָּמָ-הָוּן פְּלִילִי כִּי-חַחְשָׁתִי לְאָל
מַמְעָל ²⁹ אֶם-אַשְׁמָה בְּפִיד מַשְׁנָאִי וְהַתְּעַרְתִּי כִּי-מַצָּא
רְעָ ³⁰ וְלֹא-נְתַחְתִּי לְחַטָּא חַכִּי -- לְשָׁאָל בְּאַלְהָ נְפָשָׁו ³¹
אֶם-לֹא אָמְרוּ מַתִּי אַהֲלִי מַיְ-יִתְחַן מַבְשָׁרוֹ לְאַנְשָׁבָע ³² אֶם-
בְּחֹזֶק לֹא-יְלִין גֶּרֶלְתִּי לְאַרְחָ אַפְתָּח ³³ אֶם-כִּסְיָוִתִי
כָּאַדְמָ פְשָׁעִי -- לְתָמָן בְּחַבִּי עֲנוֹי ³⁴ כִּי עֲרוֹזָן הַמּוֹן
רְבָה -- וּבָוֹ-מִשְׁפָחוֹת יְחַתְּנִי וְאַדְמָ לֹא-אַזְאָ פָתָח ³⁵ מֵי

רוחו ונשנתו אליו יאשף ¹⁵ יגוע כל-בשער ייחד ואדם על-עperf ישוב ¹⁶ ואם-בינה שמעה-זאת האזינה לקהל ملي ¹⁷ האף שונא משפט ייחbos ואם-צדיק כביר תריש ¹⁸ האמר למלך בלילה--רשע אל-נדיכים ¹⁹ אשר לא-נשא פנוי שרים ולא נכר-שוע לפני-DEL כי-מעשה ידיו כלם ²⁰ רגע ימתה--וחזות ליליה גינשו עם ויעברו יוסדרו אביר לא ביד ²¹ כי-עינוי על-דרבי-איש וככל-צדדיו יראה ²² אין-חשך ואין צלמות--להסתה שם פועל און ²³ כי לא על-איש ישים עוד--להלך אל-אל במשפט ²⁴ ירע כבירים לא-חקר ויעדם אחרים החותם ²⁵ לכין--יכיר מעבריהם והפך ליליה וידכאו עליו צעתה-DEL וצעקה עניים ישמע ²⁶ והוא ישקטomi ירשע--ויסתור פנים ומוי ישורנו ועל-גוי ועל-אדם ייחד מלך אדם חנף--ממקשי עם ²⁷ כי-אל-אל האמר נשאתי--לא אחבל ²⁸ בלעדיו אהזה אתה הרני אם-על פעלתי לא אסיף ²⁹ המעמך ישלמנה כי-מאסת--כי-אתה תבחר ולא-אני ומה-ידעת דבר ³⁰ אנשי לבב אמרו לי ונבר חכם שמע לי ³¹ איוב לא-ברעת ידבר ודבריו לא בהשכיל ³² אבי--יבחן איוב עד-נצח על-השבת באנשי-און ³³ כי יסיף על-חטאתו פשע בינו יספיק וירב אמריו לאל

35 ^{ויען} אל-יהו ^{ויאמר} ² זו-את חשבת למשפט אמרת צדיי מאל ³ כי-חאמר מה-יסכן-לך מה-עליל מהחטאתי ⁴ אני אשיבך מלין--ואת-רעיך עמק ⁵ היבט שמים וראה ושור שחקים נבחו מנק ⁶ אם-חטאתי מה-הפעל-בו ורבו פשעיך מה-תעשה-לו ⁷ אם-צדקת מה-תתן-לו או מה-מידך יקח ⁸ לאיש-כמוך רשות ולבן-אדם צדקהך ⁹ מרוב עסקים יזעיקו ישועו מזורע רכבים ¹⁰ ולא-אם-אריה אלה עשי נתן ומרות בלילה מלפננו מבהמות הארץ ומעוות השמים ייחמכו ¹¹ שם צעקו ולא-עינה--מן-מי נאון רעים ¹² אך-שווא לא-ישמע אל ושרדי לא-ישראל ¹³ אף-כי-תאמור לא-תשורנו דין לפניו ותחולל לו ¹⁴ וועת-כי-אין פקד אף-ולא-

וקול מלין אשמע ⁹ זיך אני בלי-פשבח אף-אנכי ולא עון לי ¹⁰ הэн חנאות עלי-ימצא יחשבי לאיבר לו ¹¹ כי יש בסדר רגלי ישר כל-ארוחתי ¹² הэн-זאת לא-צדקה ענק כי-ירבה אלה מאנוש ¹³ מדוע אליו ריבות כי כל-דבריו לא-יענה ¹⁴ כי-באחת ידרבר-אל-ובשתים לא-ישורנה ¹⁵ בחלים חזון לילה-בנפל תרדמה על-אנשים בתנומות עלי-מושבב ¹⁶ אז גילה און אנשים ובמסרים יחתם ¹⁷ להסיר אדם מעשה ונוה מגבר יסכה ¹⁸ ייחשך נפשו מני-שחת וחיתו מעבר בשלחה והוחכ במקאוב על-משכבו וריב (ורוב) עצמיו אתן ¹⁹ וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל האוה ²⁰ יכול בשרו מראה ושמי (שפוי) עצמיו לא-רא ²¹ ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים ²² אם-יש עליו מלך-מן-אחד מני-אלף להגיד לאדם ישרו ²³ ויהננו-ויאמר פעדעהו מרדת שחת מצאתי כפר ²⁴ רטפש בשרו מנער ישב לימי עליומי ²⁵ יעדת אל-אלוה וירצה וורא פויו בתרעועה וישב לא-גוש צדקהו ²⁶ ישר על-אנשים ויאמר חטאתי וישראל העויתוי ולא-שוה לי ²⁷ פרדה נפשי (נפשו) מעבר בשחת וחיתו (וחיתו) באור תראה ²⁸ הэн-כל-אללה יפעעל-אל--פעמים שלוש עם-גבר ²⁹ להшиб נפשו מני-שחת--לאור באור החיים ³⁰ הקשב איוב שמע-לי החרש ואנכי אדרבר ³¹ אם-יש מלין השיבני דבר כי-חפצתי צדך ³² אם-אין אתה שמע-לי החרש ואל-אלף חכמה

34 ^{ויען} אל-יהו ^{ויאמר} ² שמו חכמים מלוי-ירדים האזינו לי ³ כי-און מלין תבחן וחך יטעם לאכל ⁴ משפט נבחרה-לנו נדעה בינוינו מה-טוב ⁵ כי-יאמר איוב צדקי ואל הסיר משפטיו ⁶ על-משפטיו אכוב גווש צחי בלי-פשע ⁷ מי-גבר כאיוב ישתה-לען כמים ואראח לחברה עם-פעלי און וללכת עם-אנשי-רשע ⁸ כי-אמר לא-יסכן-גבר--ברצחו עם-אלחים ¹⁰ לכון אנשי לבב--שמו-לי חללה לאל מושע ושידי מעול ¹¹ כי-פעל אדם ישלם-לו וכארח איש ימצאו ¹² אף-אמنم אל לא-ירשע ושדי לא-יעות משפט ¹³ מי-פקר עליו ארצה ומוי שם תבל כלה ¹⁴ אם-ישים אליו לבו

ידע בפיש מאד ¹⁶ ואיוב הבל ייפיצה-פיהו בבל-דעת מלין יכבר ארם ייחתום- לדעת כל-אנשים מעשהו ⁸ ותבוא היהם במ-ארב ובמעונתיה תשכן ⁹ מ-התרדר התבוא סופה ומזרורים קרה ¹⁰ מנשמת-אל יון-קרח ורחב מים במוחק ¹¹ אף-בררי יתריך עב יפיין ענן ארו ¹² והוא מסבות מותהפק בתהבולתו לפעלים כל אשר יצום על-פני תבל ארציה ¹³ אם-לשפט אם-לא-ארצינו- אם- לחסיד ימצחאחו ¹⁴ האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל ¹⁵ התדע בשום-אלוה עליהם והפיע אור עננו ¹⁶ התדע על-מפלשי-עב מפלאות תמים דעים ¹⁷ אשר-בגדייך חמים- בהשקת הארץ מדרום ¹⁸ תפרקיע עמו לשחקים חוקים בראשי מוחק ¹⁹ והודיענו מה-נאמר לו לא-נערך מפני-חך ²⁰ היספר-לו כי אדרב אם- והחנפי-לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם ¹⁴ תמתה בגער נפשם וחותם בקדושים ¹⁵ ייחלץ עני בענוו וגול בלחץ אונם ¹⁶ ואף הסיתך מפי-צרכ- רחוב לא-מושק תחתיה ונחת שלתך מלא דשן ¹⁷ וודין-רשע מלאת דין ומשפט יתמכו ¹⁸ כי-חמה פן-יסיתך בספק ורב- כפר אל-יטך ¹⁹ היריך שועך לא בצד וכל-מאציז- כה ²⁰ אל-תשאף היללה- לעלות עמים תחתם השמר אל-תפן אל-און כי-על-זה בחרת מעני ²² ההן אל ישניב בכהו מי כמהו מורה ²³ מי-פקד עליו דרכו ומיאמר פעלת עוליה ²⁴ זכר כי-תשניא פעל- אשר שררו אנשים ²⁵ כל-אדם חז-בו אונש יביט מרחוק ²⁶ ההן אל שניא ולא נרע מספר שניו ולא-חקר ²⁷ כי ינרע נטפי-מים יזקו מטר לאדו ²⁸ אשר-זילו שחיקם ירעפו עלי אדם רב ²⁹ אף אם-יבין מפרש-עב השאות סכתו ה-ן-פרש עליו אורו ושרשי חיים כסה ³¹ כי-בם ידין עמיים יתן-אכל למכביר ³² על-כפים כסה-אור ויצו עליה במפנייע ³³ יגיד עליו רעו מקנה אף על-עליה

38 ויען-יהוה את-איוב מנהסעה (מן הסערה) ויאמר ² מי זה מוחשייך עצה במילין- בלי-דעת ³ אור-נא כנבר החלץיך ואשאלך והודיעני ⁴ איפה הייתה ביסדר-ארץ הנדר אם-ידעת בינה ⁵ מי-שם ממדודה כי תדע או מי-נתה עלייה ⁶ על-מה אדרניה הטעבו או מי-יראה אבן פנתה ⁷ ברון-יחיד כוכבי בקר וירישו כל- בני אלהים ⁸ ויסך בדלותים ים בנינו מرحم יציא ⁹ בשומי ענן לבשו וערפלת תחלתו ¹⁰ ואשבר עליו וכי ואשים בריח וدلותים ¹¹ ואמר-עד-פה התבוא ולא חסיף ופא-ישית בנאון גליך ¹² המימיך צוית בקר ידעתה שחר (ידעת השחר) מקמו ¹³ לאחו בכנענות הארץ ונערו רושעים ממנה ¹⁴ תתהפק כחמור חותם וויתיצבו כמו לבודש ¹⁵ וימנע מרדעים אורם ודרוע רמה תשבר ¹⁶ היבאת עד-נבקים ובחקר תהום התהלהכת ¹⁷ הנגלו לך שער-י-מות ושער-ץ צלמות תרא ¹⁸ התבונת עד-רחבי-ארץ הנדר אם-ידעת כלה ¹⁹ אי-זה הדריך ישבנו-אור וחשך-אי-זה מקמו ²⁰ כי

ידע בפיש מאד ¹⁶ ואיוב הבל ייפיצה-פיהו בבל-דעת מלין יכבר 36 ויסף אל-יהוא ויאמר ² כתר-לי זעיר ואחוך כי עוד לאלה מללים ³ אשא דעוי למרחוק ולפעלי אתן- צדק ⁴ כי-אמנם לא-שקר מלוי חמים דעתות עמד ⁵ ההן- אל כביר ולא ימאס כביר כה לב ⁶ לא-יחיה רשותם ומשפט עניים יתן ⁷ לא-ינרע מצדיק עניינו ואת-מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבחו ⁸ ואם-אסורים בוקים ילבדון בחבל-ענין ⁹ וינגד להם פעלים ופשיעיהם כי יתגברו ¹⁰ וינגל אונם למוסר ויאמר כי-ישובו מאון ¹¹ אם-ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעים ¹² ואם-ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעים ¹³ והחנפי-לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם ¹⁴ תמתה בגער נפשם וחותם בקדושים ¹⁵ ייחלץ עני בענוו וגול בלחץ אונם ¹⁶ ואף הסיתך מפי-צרכ- רחוב לא-מושק תחתיה ונחת שלתך מלא דשן ¹⁷ וודין-רשע מלאת דין ומשפט יתמכו ¹⁸ כי-חמה פן-יסיתך בספק ורב- כפר אל-יטך ¹⁹ היריך שועך לא בצד וכל-מאציז- כה ²⁰ אל-תשאף היללה- לעלות עמים תחתם השמר אל-תפן אל-און כי-על-זה בחרת מעני ²² ההן אל ישניב בכהו מי כמהו מורה ²³ מי-פקד עליו דרכו ומיאמר פעלת עוליה ²⁴ זכר כי-תשניא פעל- אשר שררו אנשים ²⁵ כל-אדם חז-בו אונש יביט מרחוק ²⁶ ההן אל שניא ולא נרע מספר שניו ולא-חקר ²⁷ כי ינרע נטפי-מים יזקו מטר לאדו ²⁸ אשר-זילו שחיקם ירעפו עלי אדם רב ²⁹ אף אם-יבין מפרש-עב השאות סכתו ה-ן-פרש עליו אורו ושרשי חיים כסה ³¹ כי-בם ידין עמיים יתן-אכל למכביר ³² על-כפים כסה-אור ויצו עליה במפנייע ³³ יגיד עליו רעו מקנה אף על-עליה **37** אף-לו זאת יחרד לבי ויתר ממוקמו ² שמעו שמווע ברגנו קלנו והנה מפיו יצא ³ תחת-כל-השמי ישרדו וארו על-כנענות הארץ ⁴ אחריו ישאג-קול- ירעם בקהל נאנו ולא יעקבם כי-ישמע קולו ⁵ ירעם אל בקהלו נפלאות עשה נדלות ולא-נדע ⁶ כי לשגן יאמר-

תקחנו אל-גובלו וכי-תבין נתיבות ביתו ²¹ ידעת כי-
או הولد ומספר מיך רבים ²² הבא אל-אתירות שלן
ואוצרות ברד תראה ²³ אשר-חשתוי לעת-צ'r ליום
קרב ומלחמה ²⁴ איזה הדרך יחלק אויר יפ' קדים
על-ארץ ²⁵ מי-פלג לשטרת תעלת ודרך לחוויה קלות
להמתיר על-ארץ לא-איש- מדבר לא-אדם בו ²⁶
להשביע שאה ומשאה ולהצמיה מצא דשא ²⁸ דיש-
למטר אב או מי-הולד אגלי-טל ²⁹ מבטן מי יצא
הקרח וככפר שמיים מי ילדו ³⁰ כאבן מים יתחבאו ופנוי
תהום יתכלדו ³¹ התקשר מעדנות כימה או-משכו
כסל תפתח ³² התzia מזרות בעתו ויעש על-בניה
תג'הם ³³ הדעת חוקות שמיים אם-השים משטרו בארץ
התרים לעב קולך ושפעת-מים תכסך ³⁵ התשלחה
ברקים וילכו ויאמרו לך הננו ³⁶ מי-שת בטחות חכמה
או מי-נתן לשכוי בינה ³⁷ מי-יספר שחקים בחכמה
ונגלי שמיים מי ישכיב ³⁸ בזקחת עפר לموظך ורנבים
ידבקו ³⁹ החוץ לביא טרכ' וחית כבירים תמלא ⁴⁰
כי-ישחו במעונות ישבו בסכה למו-ארב ⁴¹ מי יכין
לערב צידו כי-ילדיו אל-אל-ישועו יתעו לבלי-אכל

40 ויען יהוה את-איב ויאמר ² הרבה עם-שרדי יסור
מווכיה אלה יעננה ³ ויען איב את-יהוה ויאמר ⁴ הן
קלתו מה אשיבך ודי שמות למו-פי ⁵ אחת דברתו ולא
עננה ושותים ולא אוסיף ⁶ ויען-יהוה את-איב מנסערה
(מן סערה) ויאמר ⁷ אוזר-נא כנבר חלציך אשאלך
והודיעני ⁸ האף חפר משפטיו תרשענו למן תזרק ⁹
ואם-זרוע כאל לך ובcool מהו תרעם ¹⁰ ערדה נא נאו
ונבה והודר תלבש ¹¹ הפץ עברות אפק וראיה
כל-גאה והשפילהו ¹² דראה כל-גאה הכנעהו והדרך
רשעים תחתם ¹³ טמןם בעפר יחר פניהם חבש בטמון
ונם-אני אודך כי-מושע לך ימינך ¹⁵ הנה-נא בהמות
אשר-עשיתו עמק חציר כבקך יאכל ¹⁶ הנה-נא כחו
במתניינו ואנו בשירתי בטנו ¹⁷ יחפץ זנו כמו-ארז
נידי פחדו ישרנו ¹⁸ עצמוני אפיקו נחשה גרמיין כמיטיל
ברזול ¹⁹ הוא ראשית דרכיכי-אל העשו יגש חרבו ²⁰
כיבול הרים ישאו-לו וככל-חית השדה ישחקו-שם
חתחת-צאלים ישכב- בסתר קנה ובצתה ²² ייסכו
צאלים צללו יסבוחו ערבי-נהל ²³ הין יعشק נחר לא
יחפזו יבתח כי-גינה ירדן אל-פייהו ²⁴ בעניין יקחנו
במקומות ינקב-אף

41 תמשך לoitן בחכמה ובחבל תשקיע לשנו ²
החסים אגנן באפו ובוחו תקב לחיזי ³ הירבה אליך
תחנונים אם-ידבר אליך רכות ⁴ היכרת ברית עמק
תקחנו לעבד עולם ⁵ החשתק-בו צפוף ותקשרנו

39 הידעת-עת לדחת יעלי-סלע חלל אילות תשמר
תספר ירחים תמלאה וידעת עת לדתנה ³ תכרענה
ילדיהן תפלהנה חבלייהם תשלהנה ⁴ יהלמו בנים
ירבו בבר יצאו ולא-שבו למו ⁵ מי-שלח פרא חפשי
ומסדרות עדוד מי פתח ⁶ אשר-شمתי ערבה ביתו
ומשכנותיו מלחה ⁷ ישחק להמוני קרייה תשאות גנש
לא-ישמע ⁸ יותר הרים מרעהו ואחר כל-ירוק ידרוש
הו-אבהה רים עבדך אם-ילין על-אבוסך ¹⁰ התקשר-
רים בתלים עבתהו אם-ישדר עמקים אחריך ¹¹ התבטה-
בו כי-רב כחו ותעזב אליו גיעיך ¹² התאמין בו כי-
ישוב (ישיב) ורעד וגרנק יאסף ¹³ כנף-רננים נעלסה
אם-אברה חסידה ונצתה ¹⁴ כי-תעוזב לארץ ביצה ועל-
עפר תחמס ¹⁵ ותשכח כי-rangle תזרעה וחתת השדה
תדרושה ¹⁶ הקשיה בניה ללא-לה לריק גינעה בלוי-
פחר ¹⁷ כי-חש האלה חכמה ולא-חלק לה בבינה ¹⁸
כעת במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו ¹⁹ התתן

לנערותיך ⁶ יכרו עליו חברים יחצחו בין כנעים ⁷
 התמלא בשבות ערו ובצלצל הגום ראשו ⁸ שם-עליו
 בכך זכר מלחה אל-תוספ ⁹ הן-תחלתו נסובה הנם
 אל-מראיו יטל ¹⁰ לא-אכזר כי יערנו ומיו הוא לפני
 יתיצב ¹¹ מי הקדימנו ואשלם תחת כל-השם ל-הוא
¹² לא- (לו-) אחריש בdry ודבר-גבורות וחין ערכו
¹³ מי-גלה פנוי לבשו בכפל רסנו מי יבוא ¹⁴ דליז
 פנוי מי פתח סביבות שניו אימה ¹⁵ גואה אפיקי מגנים
 סגור חותם צר ¹⁶ אחד באחד יגשו ורוח לא-יבא
 בינויהם ¹⁷ איש-באיהו ידבקו יתלכדו ולא יתפרקו
¹⁸ עטישתו תהל אור ועינוי כעפפי-שחר ¹⁹ מפיו
 לפידים יהלכו כידורי אש יתמלטו ²⁰ מנהיריו יצא
 עשן- כדוד נפוח ואגמן ²¹ נפשו נחלים תלהט ולהב
 מפיו יצא ²² בצווארו ילין עז ולפניו תרוין דאה ²³
 מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל-ימוט ²⁴ לבו יצוק
 כמו-אבן ויצוק כפלח תחתית ²⁵ משתו יגورو אלים
 משברים יתחטא ²⁶ משיגנו הרב בלי מקום חנית
 מסע ושריה ²⁷ יחשב לtabן ברזול לעז רקבון נחושה
²⁸ לא-יבריחנו בן-קשת לקש נהפכו-לו אבני-קלע
²⁹ קקש נחשו תותח וישחק לרעש כידון ³⁰ תחתיו
 חרודי חרש ירפד חרוץ עלי-טיט ³¹ ירתיה כסיר
 מזוללה ים ישים כמרקה ³² אחריו יאר נטיב יחשב
 תחום לשיבה ³³ אין-על-עפר משלו העשו לבלי-חת
³⁴ את-כל-גבה יראה הוא מלך על-כל-בני-שחן

42 ויען איוב את-יהוה ויאמר ² ידעת (ידעת)
 כי-כל תוכל ולא-יבצר ממרק מזומה ³ מי זה מעלים
 עצה- בל-ידעת לנו הנדרתי ולא אבן נפלאות ממי
 ולא אדע ⁴ שמע-נא ואני אדבר אשאך והודיעני ⁵
 לשמע-ازן שמעתיך ועתה עני ראתך

תקרא לtabונה תtan קולך 4 אם-tabקונה ככسف וכמיטמוניים תחפנסה 5 אז--tabין יראת יהוה ודעota אליהם תמצא 6 כי-יהוה יtan חכמה מפי דעת וtabונה 7 וצפן (צפן) לישרים תושיה מן להלci תm 8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר 9 אז--tabין צדק ומשפט ומישרים כל-מעgal-טוב 10 כי-taboa חכמה בלבך ודעota לנפשך יעט 11 מזמה תשמר עליך tabונה תנצרכה 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תחפפות 13 העזיבים ארחות ישרא- לлечת בדרכיו- חשך 14 השמחים לעשות רע יגלו בתהיפות רע אשר ארחותיהם עקשם ונלוים במעgalותם 15 אשר יראה נבליים כسؤال חיים ותמיינים כיירדי להצילך מasha זורה מנכrichtה אמריה החלקה 17 העזבota אלוף נערויה וא-ברית אליהה שכהה 18 כי שחה אל-מות ביתה ואל-רפאים מעgalותה 19 כל- באיה לא ישבון ולא-ישנו ארחות חיים 20 למן- תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר 21 כי- שרים ישבנו-ארץ ותמיינים יותרו בה 22 ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה

3 בני תורתך אל-תשכח ומצותך יצר לך 2 כי ארך ימים ושנות חיים-- ושלום יוסיפו לך 3 חסד ואמות אל-יעזב קשרם על-גרגרותיך כתובם על-להך לך 4 ומצא-חן וshall-טוב- בעני אליהם ואדם 5 בטה אל- יהוה בכל-לבך ואל-בניתך אל-תשען 6 בכל-דרךך דעהו והוא ישר ארחותיך 7 אל-תהי חכם בעיניך ירא את-יהוה וסור מרע 8 רפאות תהיו לשך ושקוי לעצמותיך 9 כבד את-יהוה מהונך ומרاشית כל-tabואך 10 וימלאו אסמיד שבע ויזורוש יקbid יפרצז מוסר יהוה בני אל-תמאס ואל-תקין בתוכחתו 11 כי את אשר יאהב יהוה יוכיה וכאב את-בן ירצה 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק tabונה 14 כי טוב סחרה מסחר-כסף ומחרוץ tabואתך 15 קירה היא מפניהם (מפניים) וכל-חפץיך לא ישו-בה 16 ארך ימים בימינה בשמואלה עשר וכבוד 17 דרכיה דרכיך-נעט וכל-נתיבותיה שלום 18 עז-חיים היא למחזיקים בה ותמיינה מאשר 19 יהוה--בחכמה יסד-ארץ כונן שמיים

1 משלו שלמה בן-דוד-- מלך ישראל 2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמריו בינה 3 לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומשרים 4 לחתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזומה 5 ישמע חכם וווסף לך ונבון תחבלות יקינה 6 יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בו 8 שמע בני מוסר אביך ואל-תש תורה אמרך 9 כי לווית חן הם לראשך וענקים לנרגרתך 10 בני-- אם-יפתח חטאיהם אל-tabא 11 אם-יאמרו לך אתנו נארבה לדם נצפנה לך נקוי חן 12 נבלעם כسؤال חיים ותמיינים כיירדי

בור (Sheol h7585) **13** כל-הון יקר נמצא נמלא בתינו גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד היה לכליו **14** שלל בני--אל-תליך בדרךך אתם מנע רגלך מנתיבותם כי רגליים לרע ירצו וימחרו לשפק-דם 17 כי- הנם מזרה הרשת-- בעניי כל-בעל כנף 18 והם לדם יארבו יצפנו לנפשם 19 כן--ארחות כל-בצע בצע את-נפש בעליך יכח 20 חכמota בחוץ תרנה ברחבות תtan קוללה 21 בראש המיות taboa בפתחי שעריהם בעיר-- אמריה התאמך 22 עד-מתי פתיהם-- התהבו- פתי ולצדים--לצון חמדו להם וכיסילים ישנאו-דעota תשובו לתוכחות הינה אביעה לכם רוחוי אודיעת דברי אתכם 24 יען קראתי ותמאנו נטחי ידי ואין מקישב 25 ותפרעו כל-עצמי ותוכחותי לא אביהם 26 נ-אני באידכם אשחק אלען בבא פחדכם 27 בבא כshawה (כshawה) פחדכם-- ואידכם כסופה יאתה בבא עלייכם צרה וצוקה 28 אז יקראני ולא עננה ישחרני ולא ימצאנני 29 תחת כי-שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו 30 לא-אבו לעצמי נאזו כל-תוכחותי 31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתייהם ישבעו 32 כי מושובת פתים תחרגנ ושלות כסילים תאבדם 33 ושם לע ישכן-בטה ושאנן מפחד רעה

2 בני אם-תקח אמריו ומצותיך צפנן לך 2 להקשיב לחכמה אונך תהה לך tabונה 3 כי אם לבינה

23 מכלל-משמר נוצר לבך כי-מןנו תוכאות חיים 24 הסר ממרק עקשות פה ולזות שפטים הרחק ממרק 25 ענייך לנכח יכיתו ועפעריך יישרו ננדך 26 פלט מעגל רגלאך וככל-דרךיך יכנו 27 אל-חט-ימין ושמאל הסר רגלאך מרע

5 בני לחכתי הקשiba לתבונתי הט-אונך 2 לשמר מזומות ודרעת שפטיך ינצרו 3 כי נפת תפנה שפטיה זורה וחולק משמן חכה 4 ואחריתה מרה כלענה חרדה כחרב פיות גרגליה ירדות מות שאל צעדיה יתמכנו (Sheol h7585) 6 ארח חיים פן-חפלס געו מעגלתיה לא תרע 7 ועתה בנים שמעו-לי ואל-חסרו מאמרי-פי 8 הרחק מעליה דרך ואל-חקרב אל-פתח ביתה 9 פן-תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכורי 10 פן-ישבעו ורים כחך ועצביך בבוח נכרי 11 ונחתה באחריתך בכלות בשךך ושארך 12 ואמרת-אייך שנאתי מוסר ותוכחת נאי לבי 13 ולא-شماعت בקול מורי ולמלמדך לא-התיי אוני 14 כמעש התיי בכל-רע- בתק קהלה ועדה 15 שתה-מים מבורך ונזלים מותוק בארך 16 יפוצו מעניך הוצאה ברחבות פלו-ים 17 יהו- לך לברך ואין לזרום אתך 18 יהי-מקורך ברוך ושמח מਆת נערך 19 אילת אהבים ויעלת-חן דדיה יורך בכל-עת באהבתה תעגה תמיד 20 ולמה תנסה בני בזורה ותחבק חק נכירה 21 כי נכח עני יהו- דרכך-איש וככל-מעגלתו מפלס 22 עונתו-ילכדרנו את-הרשות ובוחלוי חטאתו יתמק 23 הוא-ימות באין מוסר וברב אולתו ישנה

6 בני אם-ערבת לרעך תקעה לזר כפיק 2 נוקשת באמרי-פיק נלכדה באמרי-פיק 3 עשה זאת אפוא בני והנצל- כי באת בקף-רעך לך התרפס ורחה רעדיך 4 אל-תתן שנה לענייך ותנומה לעפעריך 5 הנצל כצבי מיד וכצפורה מיד יקוש 6 לך-אל-גמלה עצל ראה דרכיה וחכם 7 אשר אין-לה קצין- שטר ומשל 8 תחין בקץ ללחמה אגרה בקציר מאכללה 9 עד-מתו עצל השכוב מתי תקום משותך 10 מעט שנות מעת תנומות

בתבונה 20 בדעתו תהומות נבקעו ושהקם ירעפו-טל בנו אל-ילזו מעניך נזר נשיה ומזמה 22 ויהיו חיים לנפשך וחן לנגרנרטיך 23 או תלך לבטח דרכך ורגלאך לא תנוף 24 אם-תשכוב לא-תפחד ושכבה וערבה שנתק 25 אל-תירא מפחד פתחים ומשתת רשותים כי תבא 26 כי-יהוה יהוה בכסך ושמר רגלאך מלבד אל-המנע-טוב מבעליו- בධית לאל-ידי (ידך) לשעות 28 אל-האמר לרעיך (לרעיך) לך ושוב- ומחר אתן ויש אתך 29 אל-תחרש על-רעך רעה והוא-יושב לבטח אתך 30 אל-תירוב (תריב) עם-אדם חنم- אם- לא נמלך רעה 31 אל-תקנא באיש חמס ואל-תבחור בכל-דרךיו 32 כי הוועטה יהוה נלו-ו וא-ישרים סדו מארת יהוה בבית רשות ונזה צדיקים יברך 34 אם- לצלים הו-אילץ ולו-עניהם (ולעניהם) ית-חן 35 כבוד חכמים ינהלו וכסילים מרים קלין

4 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה 2 כי לוך טוב נתתי לכם תורתך אל-תעזו 3 כי-בן התיי לאבי לך ויחיד לפני אמי 4 וירני- ויאמר לך יתמק- דברי לך שמר מצותי ויהה 5 קנה חכמה קנה בינה אל-תשכח ואל-חט מאמרי-פי 6 אל-תעובה והשמר אהבה ותצרך 7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל-קניך קנה בינה 8 סלולה ותרומך תכבד כי תחבקנה 9 תתן לראשך לוית-חן עטרת תפארת תמנך 10 שמע בנים וקח אמרי וירבו לך 11 שנות חיים 11 בדרך חכמה הריתיך הדרתיך במעגלי-ישר בלבךך לא-יצר צערך ואם-תרוץ לא תכשל 13 החזק במוסר אל-תרכך נצחה כי-היא חיך 14 באראה רשותים אל-תבא ואל-תאשר בדרכך רעים 15 פרעחו אל-ה עבר-בו שטה מעליו ו עבר 16 כי לא ישנו אם-לא ירעו וננולה שנותם אם-לא יכשלו (יכשלו) 17 כי לחמו להם רשות ווין חמסים ישתו 18 ואחר צדיקים כאור נה הולך ואור עד-נכון חיים 19 דרך דשעתם כאשרלה לא ידעו במה יכשלו 20 בני לדרבי הקשiba לאמרי הט-אונך 21 אל-ילזו מעניך שמרם בתוך לבך 22 כי-חיים הם למצאים ולכל-בשערו מרפה

לו 14 זבחי שלמים על הום שלמוני נדרי 15 על-כן-
יצאתי לקראתק לשחר פניך ואמצעך 16 מרבדים
רבדרתי ערש הטעות אטנן מצרים 17 נפשי משכבי-
- מר אהלים וקמנון 18 לכיה נרוה דדים עד-הבקר
נהעלסה באהבים 19 כי אין האיש בכיתו הלק בדרכ
מרחוק 20 צרו-הקסף לך בידיו ליום הכסא יבא
ביוו 21 הטעתו ברב לקרה בחלוקת שפתיה תריהנו 22
הולך אחריה פתאums כשור אל-טבה יבא וכעכס אל-
מוסר אויל 23 עד יפלח חץ כבדו- כמהר צפוד אל-
פח ולא-ידע כי-בנפשו הוא 24 ועתה בנימ שמעו-לי
והקשיבו לאמרי-פי 25 אל-ישט אל-דרכיה לבך אל-
הטע בנתיבותיה 26 כי-רבים חללים הפליה ועצמים
כל-הרניה 27 דרכיו שאל ביתה ירדות אל-חרדי-מו

(Sheol h7585)

8 הלא-חכמה תקרה ותבונה תתן קוליה 2 בראש-
מרמים עלי-דרך בית נתיבות נצבה 3 לוי-שערים
לפי-קרת מובא פתחים תרנה 4 אליכם אישים אקרא
וקולי אל-בני אדם 5 הביבו פתאים ערמה וכיסלים
הביבו לב 6 שמעו כי-גנדים אדרב ומפתח שפת
מיישרים 7 כי-אמת יהגה חci ותוועת שפת רישע
בצדך כל-אמר-פי אין בהם נפתל ועקש 9 כלם
נכחים למבין וישראלים למצוין דעת 10 קחו-מוסרי ואל-
כסף ורעת מהרין נבחר 11 כי-טובה חכמה מפניהם
וכל-חפצים לא-ישו-בה 12 אני-חכמה שכנת ערמה
ודעת מזומות אמץא 13 ידראת יהוה שנאת-רע נאה וגאון
ודרך רע ופי הטעות שנאתי 14 ל-עזה ותושיה אני
בינה לי גבורה 15 כי מלכים ימלכו ודרזים יחקקו
צדך 16 כי שרים ישרו ונדרבים כל-שפטי צדק 17
אני אהבה (אהבי) אהב ומשחררי ימצעני 18 עשר-
וכבוד ATI הון עתק וצדקה 19 טוב פרי מהרין ומפו
ותבאותי מסוף נבחר 20 בארכ-צדקה אהלק בתוך
נתיבות משפט 21 להנחייל אהבי יש ואצורתיהם אמלא
22 יהוה-קנני דרישות דרכיו קדם מפעלו מאו 23
מעולםנסכתי מראש-מקדמי-ארץ 24 באין-תהמות
חולתתי באין מעינות נכבד-מיים 25 בטרם הרום

מעט חבק ידים לשכוב בו-בא-כמה לך ראנך ומחרך
כאיש מנן 12 אדם בלבעל איש און הולך עקשות פה 13
קרץ בעינו מל ברגלו מורה באצבעתו 14 הטעות
בלבו-חרש רע בכל-עת מדנים (מדינים) ישלח 15
על-כן-פתחם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא 16
שש-הנה שנא יהוה ושבע תועבות (תועבת) נפשו 17
עינים רמות לשון שקר וידים שפכות דם-נקוי 18 לב-
חרש מהשבות און רגלים מהמרות לדוץ לרעה 19
יפיח כובים עד שקר ומשלח מדנים בין אהים 20 נצץ
בני מצות אביך ואל-חטש תורה אמך 21 קשרם על-
לבך תמיד ענדם על-גנוגתך 22 בהתהלך תנחה
אתך- בשכוב השמר עלייך והקיזות היא תשיחך 23
כינר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר 24
לשمرך מasad רע מחלקה לשון נכירה 25 אל-תחמד
יפיה בלבך ואל-תקח בעפיפה 26 כי בעד-אה
זונה עד-ככר-לחם ואשת איש- נפש יקרה הצד 27
היחתה איש אש בחיקו ובונדי לא תשרפהו 28 אם-
הילך איש על-הנהלים ורנלו לא חכונה 29 כן-הבא
אל-אשת רעהו לא-ינקה כל-הגענה בה 30 לא-יבחו
לנגב כי-גנוב- למלא נפשו כי-ירעב 31 ונמצא ישלים
שבעתים את-כל-הון ביתו יtan 32 נאנפ אשה חסר-לב
משחית נפשו הוא יעשנה 33 נגע-ו-קלון ימצעו וחרפתו
לא תמהה 34 כי-קנאה חמת-גנבר ולא-יחמול ביום נקם
לא-ישא פנוי כל-כפר ולא-יאבה כי-חרבה-שחדר 35

7 בני שמר אמריו ומצוות חצפן אתך 2 שמר מצות
וחיה ותורתיכי כאישון עיניך 3 קשרם על-אצבעיך
כתבים על-לוח לבך 4 אמר להכמה אהבי את ומדע
לבינה תקרה 5 לשמרך מאשה וריה מנכירה אמריה
החליקה 6 כי בחולון ביתו- بعد אשנבי נשקפתו 7
וארה בפתחאים אבינה בכנים- נער חסר-לב 8 עבר
בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד 9 בנסף-בערב יום
באישון לילה ואפלה 10 והנה אשה לקראותו שות זונה
ונצרת לב 11 המיה היא וסררת בভיטה לא-ישכננו
רנליה 12 פעם בחוזי- פעם ברחבות ואצל כל-פנה
תארב 13 והחזקה בו ונשקה לו העווה פניה ותאמיר

ילבט ⁹ הולך בתם ילק' בטח ומוקש דרךיו יודע ¹⁰ קרץ עין יון עצבה ואיל' שפטים ילבט ¹¹ מקור חיים פי צדיק ופי רשותם יכסה חמש ¹² שנאה תערר מדנים ועל כל-פשעים תכסה אהבה ¹³ בשפטו נבון המצאה חכמה ושבט לנו חסר-לב ¹⁴ חכמים יצפנו-דעת ופי-אייל מתחה קרבנה ¹⁵ הון עשר שיר קריית עוז מתחת דלים רישם ¹⁶ פעלת צדיק לחיים תבואה רשות לחתאת ¹⁷ ארח לחיים שומר מוסר ועוז תוכחת מתעה ¹⁸ מכסהה שנאה שפת-שקר ומוצא דבה הוא כסיל ¹⁹ ברב דברים לא יתדרל-פשע וחושך שפטיו משכיל ²⁰ כסף נבחר לשון צדיק לב רשותם כמעט ²¹ שפטו צדיק ורעו רבים ואילים בהסר-לב ימושתו ²² ברכת יהוה היא העשיר ולא-יוסף עצב עמה ²³ כshawok לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה ²⁴ מנורת רשות היא תבונו ותאות צדיקים יtan ²⁵ כעבור סופה ואין רשות וצדיק יסוד עולם ²⁶ כחמי' לשנים-וכעشن לעיניים כן העצל לשלחו ²⁷ יראת יהוה תוסף ימים ושותות רשותם תקצרנה ²⁸ תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשותם האבד ²⁹ מעוז לתם דרך יהוה ומתחה לפعلي און ³⁰ צדיק לעולם כל-ימות ורשותם לא ישכנו-ארץ פ-צדיק ינוב חכמה ולשון תהיפות תכרת ³¹ שפט צדיק ידועו רצון ופי רשותם תהיפות

11 מאוני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו ² בא-זדון ויבא קלון וא-צנועים חכמה ³ תמת ישרים תנחם וסלף בנדים וסדרם (ישדם) ⁴ לא-יועיל הון ביום עברה וצדקה תצליל ממות ⁵ צדקה תמים תישר דרכו וברשותו יפל רשות ⁶ צדקה ישרים תצללים וכחות בנדים ילכדו ⁷ במוות אדם רשות האבר תקווה ותוחלת אונים אברה ⁸ צדיק מצחה נחלי' ויבא רשות תחתיו ⁹ בפה-חנף ישחת רעהו וברעת צדיקים יחלצ'ו ¹⁰ בטוב צדיקים תעלץ קרייה ובאבר רשות רנה ¹¹ בברכת ישרים תרים קרת ובפי רשותם תחרס בו-לרעתו חסר-לב ואיש תבונת יהריש ¹² הולך רכילה מגללה-סוד ונאמן-רוח מכסה דבר ¹⁴ באין תחבלות יפל-עם ותשועה ברב יועץ ¹⁵ רע-ירוע כ-י-

הטבעו לפניו גבウות חולליו ²⁶ עד-לא עשה ארץ וחוץות וראש עפרות תבל ²⁷ בהכינו שמות שם אני בחקו הוג על-פני תחום ²⁸ באמצו שחקים ממעל בעוזו עניות תחום ²⁹ בשומו לים חקו ומים לא יעברו-פי בחוקו מוסדי ארץ ³⁰ ואיה אצלו אמון ואיה שעשועים יום משחחת לפניו בכל-עת ³¹ משחחת בתבל ארציו ועששיי את-בני אדם ³² ועתה בנים שמעו-לי ואשריד דרכי ישרו ³³ שמעו מוסר וחכמו ואל-תפרעו ³⁴ אשרי אדם שמע-לי לשקד על-דלהתי יום יום-לשמר מזווהות פתהי ³⁵ כי מצאי מצאי (מצאי) חיים וויפק רצון מיהוה ³⁶ וחטאוי חמס נפשו כל-משנאי אהבו מות

9 חכמתו בנתה ביתה חכבה עמודיה שבעה ² טבחה טבחה מסכה יינה אפ' ערכה שלתנה ³ שלחה נערתיה תקרא--על-גפי מרמי קרת ⁴ מי-פתוי יסר הנה חסר-לב אמרה לו ⁵ לכו לחמו בלחמי ושתו בין מסכתי ⁶ עזבו פתאים וחוי ואשרו בדרכ בינה ⁷ יסר לעז-לקח לו קלון ומוכיח לרשות מומו ⁸ אל-חוכח לעז-פ-ישנאר הוכח לחכם ויאחבק ⁹ תן לחכם ויחכם-עוד הודע לצדיק ויוסף לך ¹⁰ תחלה חכמתה יראת יהוה ורעת קדשים בינה ¹¹ כי-ירבו ימיך וויסיפו לך שנות חיים ¹² אם-חכמתה לך ולצת לבך תשא ¹³ אשת כסילות המיה פתיות ובכל-ידעה מה ¹⁴ יושבה לפתח ביתה--על-כסא מרמי קרת ¹⁵ לך לא- עבר-דרך המישרים ארחותם ¹⁶ מי-פתוי יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו ¹⁷ מים-גנובים ימתקו ולחם סתרים נעם ¹⁸ ולא-ידע כי-רפאים שם בעמקי שאל קראיה

(Sheol h7585)

10 משל' שלמה בן חכם ישמה-אב ובן כסיל הונת אמו ² לא-יועילו אוצרות רשות וצדקה תצליל ממות ³ לא-ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשותם יהדף ⁴ ראש-עשיה כף-רמיה ייד חרצוים תעשיר ⁵ אנגר בקיזן בן משכילה נרדם בקציר בן מביש ⁶ ברכות לראש צדיק ופי רשותם יכסה חמס ⁷ זכר צדיק לברכה שם רשותם יركב ⁸ חכם-לב יקח מצות ואיל' שפטים

אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת יד-
חרוצים תמשל ורמיה תהיה למס ²⁵ דאגה בלב-איש
ישנה ודבר טוב יישמהנה ²⁶ יתר מערעו צדיק ודרך
רשעים תחעם ²⁷ לא-יחך רמיה צידו והונ-אדם יקר
חרוץ ²⁸ בארכ-צדקה חיים ודרך נתיבת אל-מות

13 בן חכם מוסר אב ולן לא-שמע גערה ² מפרי
פי-איש יאכל טוב ונפש בנדים חמס ³ נצד פיו שמר
נפשו פשך שפטו מהטה-לו ⁴ מהואה ואין נפשו עצל
ונפש חריצים תדשן ⁵ דבר-שכר ישנא צדיק ורשע
יבאиш יופיר ⁶ צדקה תצר תם-דרך ורשעה תסלף
חטא ⁷ יש מתעשר ואין כל מתרושש והוון רב ⁸ כפר
נפש-איש עשרו ורש לא-שמע גערה ⁹ אור-צדיקים
שםח ונר רשעים ידע ¹⁰ רק-בודון יtan מצה ואת-
ונעיצים חכמה ¹¹ הון מהבל ימעט וקbez על-ירבה
תוחלת מושבה מהלה-לב וען חיים תאהו באה ¹³
בז לדבר יחבלו וירא מצוה הוא ישלם ¹⁴ תורה
חכם מדור חיים--לסור ממוקשי מות ¹⁵ של-טוב-יתן-
חן ודרך בנדים איתן ¹⁶ כל-עדורים יעשה בדעת וכסיל
יפרש אולת ¹⁷ מלאך רשות יפל ברע וציר אמוניים
מרפא ¹⁸ רישי וקלון פורע מוסר ושמר תוכחת יכבד
תאהו נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סוד מרע
הוליך (¹⁹ הוליך) את-חכמים וחכם (יחכם) ורעה
כסילים ירווע ²¹ חטאים תרדף רעה ואת-צדיקים
ישלים-טוב ²² טוב-ינחלי בני-בניהם וצפון לצדיק חיל
חוטא ²³ רב-אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט
חווש שבטו שונא בני ואהבו שחרו מוסר ²⁵ צדיק-
אכל לשבע נפשו ובطن רשעים תחסר

14 חכמת נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תחרסנו
הוליך בישרו ירא יהוה ונלו דרכיו בווזו ³ בפי-
אoil חטף נאה ושפתי חכמים תשמורם ⁴ באין אלפים
אבוס בר-רב-תבאות בכח שור ⁵ עד אמוניים לא
יכוב ויפיה כזבים עד שקר ⁶ בקש-לן חכמה ואין
ודעת לנבון נקל ⁷ לך מננד לאיש כסיל ובל-ידעת
שפתי-דעת ⁸ חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים
מרימה ⁹ אולים ילין אשם ובין ישרים רצון ¹⁰ לב-

ערב זר ושנא תקעים בוטח ¹⁶ אשת-חן תתמק כבוד
ועריצים יתמכו-עד ¹⁷ גמל נפשו איש חסד ועכבר
שארו אכזרי ¹⁸ רשות-עשה פעלת-שכר וורע צדקה
שכד אמת ¹⁹ כן-צדקה לחיים ומרדף רעה למותו
תועבת יהוה עקש-לב ורצונו תמיימי דרך ²¹ יד
ליד לא-ינקה רע וורע צדיקים נמלט ²² נזם זבב
באוי חיזיר -- אשה יפה וסורת טעם ²³ חאות צדיקים
אך-טוב תקות רשעים עברה ²⁴ יש מפור ונוסף עוד
וחשך מישר אך-למחסור ²⁵ נפש-ברכה תדשן ומרוחה
نم-הוא יורה ²⁶ מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש
משביר ²⁷ שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבוננו
בוטח בעשרו הוא יפול וכעליה צדיקים יפרחו ²⁹
עכבר ביהו ינחל-רוח ועכבר אויל להכם-לב ³⁰ פרי-
צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם ³¹ חן צדיק בארץ
ישלים אף כי-רשע וחוטא

12 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער ² טוב-
יפיק רצון מיהוה ואיש מומז וירושיע ³ לא-יין-ון אדם
ברשע ושרש צדיקים בל-ימוט ⁴ אשת-חיל עטרת
בעליה וכרכ Kubutz צדיקים ⁵ מחשבות צדיקים
משפט תחבלות רשעים מרימה ⁶ דברי רשעים ארבע-
דם ופי ישרים יצילים ⁷ הפה רשעים ואינם ובית
צדיקים יעדם ⁸ לפ-שכלו יהלל-איש גנעה-לב יהיה
לבזו ⁹ טוב נקלה ועכבר לו-- ממחכבר וחסר-לחם
יודע צדיק נפש בהמותו ורחמי רשעים אכזרי ¹⁰
עכבר אדמותו ישבע-לחם ומרדף ריקים חסר-לב ¹²
חמד רשות מצד רעים ושרש צדיקים יtan ¹³ בפשע
שפחים מוקש רע ויצא מצחה צדיק ¹⁴ מפרי פ-איש
ישבע-טוב וגמול ידי-אדם ישב (ישיב) לו ¹⁵ דרך
אויל ישר בעינוי ושמיע לעצה חכם ¹⁶ אויל-ביום
יודע כעסן וכסה קלון ערום ¹⁷ יפיה אמונה יגיד צדק
ועד שקרים מרימה ¹⁸ יש בוטח כמדרקיות חרב ולשון
חכמים מרפא ¹⁹ שפת-אמת תכון לעד ועד-ארניעת
לשון שקר ²⁰ מרימה בלב-חרשי רע וליעצץ שלום
שמחה ²¹ לא-יאנה לצדיק כל-און ורשעים מלאו רע
תועבת יהוה שפת-שכר ועשוי אמונה רצונו ²³

יודע מרת נפשו ובשמהתו לא-יתערב זר ²² ביה רשיים יshed ואהיל ישרים יפריה ¹² יש דרכך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי-מות ¹³ נם-בשחק יכא-לב ואחריתה שמחה תונה ¹⁴ מדרכו ישבע סוג לב ומלוויו איש טוב ¹⁵ פתוי יאמין לכל-דבר וערום יבין לאשרו ¹⁶ חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוთה קצאר-אפים יעשה אללה ואיש מזומות ישנא ¹⁸ נחלה פתאים אללה וערומים יכתרו דעתה ¹⁹ שחור רעים לפני טובים ורשעים על-שער צדיק ²⁰ נם-לרעחו ישנא רשות והבי עשיר רכבים ²¹ בזו-לרעחו חוטא ומיהון עניים (ענויים) אשריו ²² הלו-יתעו חרשי רע והסדר ואמת חרשי טוב ²³ בכל-עצב יהוה מותר ודבר-שפתים אך-למחסור ²⁴ עתרת חכמים עשרם אללה כסילים אולת ²⁵ מציל נפשות עד אמת ויפח כזובים מרמה ²⁶ ביראת יהוה מבטה-עז ולבנוי יהיה מחסה ²⁷ יראת יהוה מקור חיים -- לسور ממקשי מות ²⁸ ברב-עם הדרת-מלך ובאפס לאם מחתת רzon ²⁹ ארך אפים רב-תבונה וקצר-רוח מרמים אולת ³⁰ חyi בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה ³¹ עشك דל חרכ עשו ומכבדו חנן אבינו ³² ברעתו ידחה רשות וחסה במותו צדיק ³³ בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע צדקה תרומות-נווי וחוסד לאם חמתת חמאת ³⁵ רצון-מלך לעבד משכילים וברתו תהיה מביש

16 לאדם מערכי-לב ומיהוה מענה לשון ² כל-דרך-איש זך בעינוי ותacen רוחות יהוה ³ נל אל-יהוה משיך ויכנו מהשבריך ⁴ כל פעל יהוה למענוו וنم-רשע ליום ⁵ תועבת יהוה כל-גבה-לב ליד לא-ינקה ⁶ בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע ⁷ בברצונות יהוה דרכי-איש נם-אויביו ישלם אתו ⁸ טוב-מעט בצדקה -- מרוב התבאות בלבד משפט ⁹ לב אדם יחשך דרכו ויהוה יכין צעה ¹⁰ קסם על-שפתו-מלך במשפט לא ימעל-פיו ¹¹ פלס ומאזני משפט-לייהו מעשהו כל-אבני-כיס ¹² תועבת מלכים עשות רשות כי בצדקה יכון כסא ¹³ רצון מלכים שפת-צדק ודבר ישרים יאהב ¹⁴ חמת-מלך מלacci-מות ואיש חכם יכפרנה ¹⁵ באור-פני-מלך חיים ורצוו כעב מלוקש ¹⁶ קנה-חכמה-מה-טוב מהרוץ וקנות בינה נבחר מכם ¹⁷ מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצץ דרכו ¹⁸ לפני-שבר נאון ולפנוי כשלון גבה רוח

15 מענה-מלך ישב חמה ודבר-עצב יעללה-אף ² לשון חכמים תיטיב דעתה ופי כסילים יביע אולת ³ בכל-מקום עני יהוה צפות רעים וטובים ⁴ מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח ⁵ אויל-ינאי מוסר אביו ושמר תוכחת עירום ⁶ בית צדיק חسن רב ותבואה רשות נערצת ⁷ שפתים חכמים יזרו דעתה ולב כסילים לא-כן ⁸ זבח רשות תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו ⁹ תועבת יהוה דרך רשות ומרדף צדקה יהאב ¹⁰ מוסר רע לעזוב ארוח שונא תוכחת ימות ¹¹ שאלול ואבדון ננד יהוה אף כי-לבות בני-אדם (Sheol h7585) ¹² לא-iahב-לץ הוכח לו אל-חכמים לא-ילך ¹³ לב שמח ייטב פנים ובעצת-לב רוח נכאה ¹⁴

19 טוב שפל-רוח את-ענויים (ענויים) מחולק שלל את-
גאים 20 משביל על-דבר ימצוא-טוב ובוטח ביהוה
אשריו 21 לחכם-לב יקרא נבון ומתק שפטים יסיף
לקח 22 מקור חיים שלל בעלי ומוסר אולימ אולת
23 לב חכם ישביל פיוו ועל-שפטיו יסיף לך 24
צוף-דבש אמריו-געם מותוק לנפש ומרפא לעצם 25
יש דרך ישר לפני-איש ואחריותה דרכינו-נות 26 נפש
על מלחה לו כי-אך עליו פיוו 27 איש בליעל כרה
רעעה ועל-שפטיו (שפטו) כאשר צרבת 28 איש תהיפות
ישלח מדורן ונרגן מפריד אלף 29 איש חמס יפתח
רעעה והוליכו בדרך לא-טוב 30 עצה עניינו לחשב
תהיפות קרי שפטיו כליה רעה 31 עתרת תפארת
шибה בדרך צדקה תמצוא 32 טוב ארך אפים מגבור
ומשל ברוחו מלבד עיר 33 בחיק יוטל את-הגורל
ומיהוה כל-משפטו

18 להאה יבקש נפרד בכל-חוישה יתגלו 2 לא-
יחפץ כסיל בתבונה כי אם-בהתגולות לבו 3 בכוו-
רשע בא נס-בו ועם-קלון חרפה 4 מים עמקים דברי
פי-איש נחל נבע מקור חכמה 5 שעת פני-רשע לא-
טוב- להטota צדיק במשפט 6 שפטו כסיל יאו ביריב
ופיו למהלמות יקרה 7 פי-כסיל מחתה-לו ושפטיו
מושך נפשו 8 דברי-ונרן כמתלהמים והם ירדו חדרי-
בטן 9 נם מתרפה במלאתו- אח הוא לבעל משחית
10 מגדל- עז שם יהוה בו-ירוץ צדיק ונשגב 11 הון
עшир קריות עז וכחומה נשגהה במשכו 12 לפני-שער
יגבה לב-איש ולפנֵי כבוד עגונה 13 מшиб דבר בטרם
ישמע- אולת היא-לו וככלמה 14 רוח-איש כלכל
מחלהו ורוח נכה מי ישאה 15 לב נבון יקנה-דעת
ואזן חכמים תבקש-דעת 16 מתן אדם ירחיב לו ולפנֵי
נדלים יתנו 17 צדיק הראשון בריביו יבא- (ובא-)
רעעה וחקרו 18 מדיניות ישבית הנורול ובין עצומים
יפריד 19 אה-נפשע מקריות-עז ומודנים (ומדיניות)
כבריה ארמן 20 מפרי פי-איש תשבע בטנו תבואה
שפטיו ישבע 21 מות וחיים ביד-לשון ואהבה יאכל
פריה 22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה 23
חנונים ידבר-רש ועשיר יענה עוזות 24 איש רעים
להתרעע ויש אהב דבק מהא

19 טוב-רש הולך בתומו- מעקש שפטיו והוא כסיל
2 גם בלא-דעת נפש לא-טוב ואז ברגלים חוטא 3
אולת אדם חסלף דרכו ועל-יהוה יזעף לבו 4 הון-
יסיף רעים רכבים ודיל מרעהו יفرد 5 עד שקרים
לא ינקה וופיה כובים לא ימלט 6 רכבים יהלו פנו-
נדיב וככל-הרע לאיש מתן 7 כל אח-רש שנאהו-

17 טוב פת חרכבה ושלוחה-בה- מבית מלא זבח-
ריב 2 עבד-משכיל- ימשל בבן מביש ובתוכך אחיהם
יחלק נחלה 3 מצרכ לכסף וכורד לזהב ובוחן לבות
יהוה 4 מודע מקשיב על-שפט-און שקר מזין על-לשון
הות 5 לעג לרש חרפ עשה שמה לאיד לא נקה 6
עתרת זקנים בני בניים ותפארת בניים אבותם 7 לא-
נואה לנבל שפת-יתר אף כי-לנדייב שפת-שקר 8 אבן-
חן השחר בעניינו בעליו אל-כל-אשר יפנה ישביל 9
מכסה-פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלף-
10 תחת גערה במביין- מהכוות כסיל מהא 11 א-
מורי יבקש-רע ומלאך אכזרי ישלח-בו 12 פנווש דב
שכלול באיש ואל-כסיל באולתו 13 מшиб רעה תחת
טובה- לא-תמייש (המוש) רעה מביתו 14 פוטר מים
ראשית מדורן ולפנֵי התגלו הריב נטוש 15 מצדייק רשע
ומרשיע צדיק- תועבת יהוה נם-שניהם 16 למה-זה
מחיר ביד-כסיל- לknות חכמה וללב-אין 17 בכל-עת
אהב הרע ואח לצדקה יולד 18 אדם חסר-לב חזקע
כף ערבי ערבה לפני רעהו 19 אהב פשע אהב מצח
מנביה פתחו מבקש-שער 20 עקש-לב לא ימצא-טוב
ונהפק בלשונו יפול ברעה 21 ילד כסיל לתונה לו

יקיר שפט-דעת ¹⁶ לכה-בגנו כי-ערב ור ובعد נקרים (נכירה) חבלחו ¹⁷ ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא-פייו הצע ¹⁸ מחשבות בעצה תוכן ובתבלות עשה מלחה ¹⁹ גוללה סוד הולך רכילה ולפתה שפתיו לא תחרב ²⁰ מקלל אביו ואמו- יידעך נרו באישון (בашון) חזק ²¹ נחלה מחלת (מהחלת) בראשונה ואחריתה לא תברך ²² אל-תאמיר אשלמה-רע Kohה ליהוה וישע ²³ תועבת יהוה אבן ואבן ומאמני מרמה לא-טוב ²⁴ מיהוה מצער-גבר ואדם מה-יבין דרכו ²⁵ מוקש אדם ירע קדר ואחר נדרים לבקר ²⁶ מורה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן ²⁷ נר יהוה נשמה אדם חפש כל-חרדי-בטן ²⁸ חסד ואמת יצרו- מלך וسعد בחסד כסאו ²⁹ תפארת בחורים כחם והדר זקניהם שיבת ³⁰ חברות פצע חמץ (תמרוק) ברע ומכות חרדי-בטן

21 פלני-מים לב-מלך ביר-יהוה על-כל-אשר יחפי יטנו ² כל-דרך-איש יש בעינויו ותכן לבות יהוה ³ עשה צדקה ומשפט- נבחר ליהוה מזבח ⁴ רום-עינים ורחב-לב- נר רשעים חטא ⁵ מחשבות חרוץיך-אך- למותר וככל- איןיך-אך-למחסור ⁶ פועל אוצרות בלשון שקר- הbul נדר מבקשי-מות ⁷ שד-רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט ⁸ הफכך דרך איש זור וך ישר פועלו ⁹ טוב לשבה על-פנת-גנ- מאשת מדיניות ובית חבר ¹⁰ נפש רשותה-רע לא-יחן בעינויו רעהו ¹¹ בענש-לץ ייחכם-פטוי ובהשכיל לחכם יקח-דעת ¹² משכיל צדיק לבית רשות מסלף רשותם לרע ¹³atem אונו מזעקה-דל- נ-הוּא יקרא ולא ענה ¹⁴ מתן בסתר יכפה-אף ושהד בחק חמה עזה ¹⁵ שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און ¹⁶ אדם- תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח ¹⁷ איש מחסור אהב שמחה אהב יון-ושמן לא יעשיר ¹⁸ כפר לצדיק רשות ותחת ישדים בגוד ¹⁹ טוב שבת באדריך-מדבר- מאשת מדיניות (מדיניות) וכעס ²⁰ אווצר נחמד ושמן- בונה חכם וכסיל אדם יבלענו ²¹ רדרף צדקה וחסד- ימצא חיים צדקה וכבוד ²² עיר גברים עליה חכם

אף כי מרעהו רחקו ממנה מרדף אמרים לא- (לו-)
המה ⁸ קנה-לב אhab נפשו שמר הבונה למצא-טוב ⁹ עד שקרים לא נקה וויפח כובים יאבר ¹⁰ לא- נואה לכסיל הענו אף כיל-עבד משל בשרים ¹¹ שכל אדם האריך אף ותפארתו עבר על-פשע ¹² מהם ככפר ועף מלך וכטול על-עשב רצינו ¹³ הות לאביו בן כסיל ודילף טרד מדיני אשה ¹⁴ בית ודוון נחלת אבות ומיהוה אשא משבצת ¹⁵ עצלה חפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב ¹⁶ שמר מצוח שמר נפשו בויה דרכיו יומת (ימות) ¹⁷ מלוה יהוה חונן דל וنمלו ישלם-לו ¹⁸ יסר בנק כי-יש תקוה ואל-הmittio אל- תשא נפשך ¹⁹ גREL- (גREL-) המה נשא ענס כי אם- תצליל ועוד Tosפ ²⁰ שמע עצה וקבל מוסר- למן- תחכם באחריתך ²¹ רבות מחשבות בלב-איש ועצת יהוה היא תקום ²² תאות אדם חסדו וטוב-רש מאייש כוב ²³ יראת יהוה לחים ושבע ילין בל-פרק רע טמן עצל ידו בצלחת גם-אל-פיהו לא ישינה ²⁴ לעז תכה ופתוי יערם והוכיה לבונין יבון דעת ²⁵ משדר-אב יבריח אם- בן מביש ומחריף ²⁷ חדרל-بني לשמע מוסר לשנות מאמרי-דעת ²⁸ עד בליעל יליז משפט ופי רשעים יבלע-און ²⁹ נכנו לצלים שפטים ומהלמות לנו כטילים

20 לעז הין המה שכר וככל-שנה בו לא יחכם ² מהם ככפר אמת מלך מעתברחו חותנא נשנו ³ כבוד לאיש שבת מריב וככל-אול יתגלו ⁴ מהרף עצל לא-יחרש ישאל (שאל) בקציר ואין ⁵ מים עמקים עזה בלב- איש ואיש תבונה ידלנה ⁶ רב-אדם-יקרא איש חסדו ואיש אמוניים מי ימצא ⁷ מתחלן בתמו צדיק אשרי בניו אוון מלך ישב על-כסא-דין- מורה בעינוי כל-רע ⁹ מי-יאמר וכיותי לבי טהרתי מחתאתי ¹⁰ אבן ואבן איפה ואיפה- תועבת יהוה נם-שניהם ¹¹ גם במללוי יתנכר-נער- אם-זיך ואם-ישר פועלו ¹² און שמעת וען ראה- יהוה עשה נם-שניהם ¹³ אל-תאהב שנה פן-תורש פכח עיניך שבע-לחם ¹⁴ רע יאמר הקונה ואול לו או יתחלל ¹⁵ יש והב ורב-פנינים וכל-

- אשר עשו אבותיך ²⁹ חוות איש מהיר במלאתו- לפניו- מלכים יתיצב בלב- יתיצב לפני חסכים

23 כי-תשפּ ללחומ את-מושל -- בין תבין את-אשר לפניך ² ושםת שמיון בלבך -- אם-בעל נפש אתה ³ אל-תתאו למתעמותיו והוא ללחם כובדים ⁴ אל-תיגע להעשיר מביניך חදל ⁵ החעוף (החעוף) עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה-לו כנפים כנשר ועוף (יעוף) השמיים ⁶ אל-תלחם-את-לחם רע עין ואל-תתאו למשעמהיו כי כמו שער בנספו -- כן-הוא אבל ושותה אמר לך ולבו בל-עמך ⁸ פתק-אכלת תקיאנה ושותה דבריך הנעים ⁹ באוני כסיל אל-תדבר כי-יבו לשכל מליך ¹⁰ אל-חסג נבול עולם ובשדי יתומים אל-תבא ¹¹ כי-נאלם חזק הוא-יריב את-ריבם אתה ¹² הביאה למוסר לך ואונך לאמרוי-דעת ¹³ אל-תמנע מנגע מוסר כי-תכונו בשבט לא ימות ¹⁴ אתה בשבט תכונו ונפשו משאול תציל (sheol h7585) ¹⁵ בני אם-חכם לך -- ישמח לבי נם-אני ¹⁶ ועתלונה כלותי -- בדבר שפתייך מישרים ¹⁷ אל-יקנא לך בחטאיהם כי אם-ביראת-יהוה הכל-היום ¹⁸ כי אם-יש אחרית ותקותך לא תכרצה ¹⁹ שמע-אתה בני וחכם ואשר בדרכ לך לאל-תהי בסבאי-יין -- בזולו בשר למו ²¹ כי-סבא זולו יורש וקרעים תלביש נומה ²² שמע לאביך זה ילך ואל-תבזוי כי-זונה אמרך ²³ אמת קנה ואל-המכר חכמה ומוסר ובינה ²⁴ נול (ניל) יניל אבי צדיק יולד (וילד) חכם וישמה- (ישמה-) בו ²⁵ ישםח-אביך ואמך ותגל יולדתך ²⁶ תנה-بني לך לי ועיניך דרכיך תרצהנה (חצרנה) ²⁷ כי-שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה ²⁸ אף-היא כחתקה הארץ ובוגדים באדם תוספ- למי אווי למי אבוי למי מרדונים (מדינים) למי שיח- למי פצעים חنم למי חכללות עינים ³⁰ למאחרים על-הוין -- לבאים לחקך מסך ³¹ אל-תרא אין כי ותאדים כי-יתן בכיס (בכוס) עינו יתהלך במישרים אחריתו כנחש ישך וככפעני יפרש ³³ עיניך יראו זרות לך ידבר תהफות ³⁴ והיית כשבכ בלב-ים וירד עז מבטחה ²³ שמר פיו ולשונו -- שמר מצרות נפשו ²⁴ זוד יתיר לך שמו -- עושה בעברת זדון ²⁵ התאות עצל תמיינו כי-מאנו ידיו לעשות ²⁶ כל-היום התאהoa תאוה וצדיק יתון ולא יחשך ²⁷ זכה רשותם תועבה אף כי-בומה יביאנו ²⁸ עד-כובדים יאבר ואיש שומע לנצח ידבר ²⁹ העז איש רשות בפנוי וישראל הוא יכין דרכיו (יבין דרכו) ³⁰ אין חכמה ואין תבונה -- ואין עצה לנגד יהוה ³¹ סוס -- מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה

22 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב ² עשיר ורש נפשו עשה כלם יהוה ³ ערום ראה רעה ויסטר (ונסתה) ופתיהם עברו ונענשו ⁴ עקב עונה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים ⁵ צנים פחים בדרכ עקש שומר נפשו ירחק מהם ⁶ חן לנער על-פי דרכו -- נם כי-זוקן לא-יסור ממנה ⁷ עשיר בראשים ימושל ועבד לה לאיש מלאה ⁸ זורע עולה יקצור -- (קצר- און ושבט עברתו יכללה ⁹ טוב-עין הויא יברך כי- נתן מלחמו לדל ¹⁰ גרש לך ויצא מדורן וישבת דין וקלון ¹¹ אהב טהור -- (טהר) -- לב -- חן שפטיו רעה מלך ¹² עני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד ¹³ אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארץח ¹⁴ שוחה עמקה פי זירות זעם יהוה יפול -- (יפל) שם ¹⁵ אולת קשורה בלב-נער שבט מוסר ירHIGHKAה ממנה ¹⁶ עשך דל להרבות לו -- נתן לעשיר אך-למחסור ¹⁷ הטע אונך-ושמע דברי חכמים ולכך תשיט לדעתך ¹⁸ כי- נעים כי-תשמרם בבטשך יכנו יהדו על-שפטיך ¹⁹ להיות ביהוה מבטך -- הודעתיך היום אף-אתה ²⁰ הלא כתבתו לך שלשים (שלשים) -- במעצות ודרעת להודיעך -- קשת אמרו אמת להסביר אמרים אמת לשלחיך ²² אל-תגוז-دل כי דל-הוא ואל-תדכא עני בשער ²³ כי-יהוה יריב ריבם וקובע את-קביעיהם נפש אל-תדרע את-בעל אף-את-איש חמות לא תבוא ²⁵ פ-תאלף ארחות ולקחת מוקש לנפשך ²⁶ אל-תהי בתקע-כף בערבבים משאות ²⁷ אם-אין- לך לשלים- למה יקח משכבר מתחתיך ²⁸ אל-חסג נבול עולם-

25 נם-אללה משלוי שלמה-- אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך-יהודה ² כבד אליהם הסתר דבר וכביד מלכים חקר דבר ³ שמיים לרים וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר ⁴ הגנו סגנום מכסף ויצא לחרף כליו ⁵ הגנו רשות לפניו-מלך ויכון בצדוק כסאו ⁶ אל-תתדר לפניהם-מלך-ובמוקם גודלים אל-העמד ⁷ כי טוב אמר-מלך עלה-הנה מהשפירך לפני נדיב-אשר ראו ענייך ⁸ אל-תצא לרב מהר פן מה-תעשה באחריתה--בחללים אחר רעך ⁹ ריבך ריב את-רעך וסוד אחר אל-תגלו פן-יחסיך שמע ודברתך לא תשובי ¹⁰ תפוחוי והב במשיכיות כסף-- דבר דבר על-אפינוי ¹¹ נום זהב והלי-כתם-- מוכיח חכם על-אין שמעת ¹² כצנת שלג ביום קציר-ציר נאמן לשלהיו ונפש אדניו ישב ¹³ נשיים ורוח ונשם אין-- איש מתחלל במתה-שקר ¹⁴ בארך אפים יפתח קצין ולשון רכה תשבר-גדרם ¹⁵ דבש מצאת אכל דיך פן-תשבענו והקאותו ¹⁶ הקר רגליך מבית רעך פן-ישבעך ושנאך ¹⁷ מפיז וחרב וחץ שנון-- איש ענה ברעהו עד שקר ¹⁸ שנ רעה ורנל מועדת-- מבטח בוגר ביום צרה ¹⁹ מעדת-בנד ביום קרה-- חמץ על-נתר ושדר בשרדים על ל-ב-רע ²⁰ אם-רעב שנאך האכלתו לחם ואמ-צמא השקהו מים ²¹ כי נחלם-אתה חתה על-ראשו ויהוה ישלם-מלך ²² רוח צפון החולל נשם ופניהם נזומים לשון סתר ²³ טוב שבת על-פנת-גנ-- מאשת מודניהם (מדינים) ובית חבר ²⁴ מים קרים על-נפש עיפה ושמועה טוביה מארץ מרחק ²⁵ מעין נרפש ומקור משותה-- צדיק מט לפנוי-רשע ²⁶ אל-דבש הרבות לא-טוב וחקר כברם כבוד עיר פרוצחה אין חומה-- איש אשר אין מעוצר לרוחו **27** כשלג בקיז--וכמטר בקצריך כן לא-אנוה לכיסיל כבוד ² כצפור לנוד כדדור לעוף-- כן קללה חنم לא (לו) TAB ³ שוט לסוס מתג לחמור ושבט לנו כיסילים ⁴ אל-תען כיסיל כאלותו פן-תשווה-לו נם-אתה ⁵ ענה כיסיל כאלותו פן-יהיה חכם בעניינו ⁶ מקצתה רגלים חמס שתה-- שלח דבריהם ביד-כיסיל ⁷ דליו שקים מפשח ומשל בפי כיסילים ⁸ כצורך אבן במרגמה--

וכשכבר בראש חבל ³⁵ הכווי בל-חליתוי-- הלווני בל-ידעת מהי אקיין אסוף אבקשו עוד **24** אל-תקנא באנשי רעה ואל-תתאו להוות אתם ² כי-شد יהונה להם ועמל שפתייהם תדרינה ³ בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכוון ⁴ ובבדעת חדרים ימלאו-- כל-הון יקר ונעים ⁵ גבר-חכם בעז ואיש-דעת מאmix-כח ⁶ כי בתחבלות תעשה-ליך מלחמה ותשועה ברב יועץ ⁷ ראמות לאייל חכמוות בשער לא יפתח-פיהו ⁸ מוחשב להרע-- לו בעל-מוזמות יקראו ⁹ זמת אולת חטא ותועבת לארם ל' ¹⁰ התרפה ביום צרה-- צר כחכח ¹¹ הצל ללחם למota ומטעים להרגן אם-תחשוך-כ-יאמר-- הן לא-ידענו-זה הלא-חכן לבות הווא-יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לארם כפעלו ¹² אל-בנוי דבש כי-טוב ונפה מותק על-הך ¹³ כן דעה חכמה--לנפשך אם-מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת ¹⁴ אל-תארב רשות לנווה צדיק אל-תשדר רבציו כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה ¹⁵ בונפל אוייביך (אויביך) אל-תשמה ובכשלו אל-יגל לך ¹⁶ פן-יראה יהוה ורעד בעינוי והשיב מעליו אפו ¹⁷ אל-תתחר במרעים אל-תקנא ברשעים ²⁰ כי לא-תתיה אחרית לרדע נר רשעים ידעך ²¹ ירא-את-יהוה בני ומלך עם-שוניים אל-תתערב ²² כי-פתאום יקום אידם ופיד שניהם מי יודע ²³ נם-אללה לחכמים הכר-פניהם במשפט בל-טוב ²⁴ אמר לרשע-צדיק אתה יקבהו עמים יזעמווהו לאמים ²⁵ ולמוכחים ינעם ועליהם תבוא ברכות-טוב ²⁶ שפטיהם ישק משיב דברים נחחים ²⁷ הכן בחוץ מלאתך--ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך ²⁸ אל-תהי עד-חנן ברעך והפתית בשפטיך ²⁹ אל-יאמר--כאשר עשה-לי כן עשה-לו או שיב לאייש כפעלו ³⁰ על-שדה איש-עצל עברתי ועל-כרם אדם חסר-לב ³¹ והנה עלה כלו קמשנים-כסו פניו חקלים ונדר אבניו נהרסה ³² ואחוזה אבci אישת לבי ראיותי לקחתי מוסר ³³ מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידיים לשכוב ³⁴ ובא-מתהליך רישך ומחריך כאיש מגן

פנוי-רעשו ¹⁸ נוצר תאה ניאכל פריה ושמר אדני יכבד
¹⁹ כמיים הפנים לפנים-- כו' ל-האדם לאדם ²⁰ שאל
 ואברה לא תשבעה עניין האדם לא תשבעה (sheol)
²¹ מזרף לכסף וכור ליהב איש לפי מהללו ²² 7585
 אם תכתוש-את-האול במכחשת בחור הריפות- בעלי
 לא-תסור מעלו אולתו ²³ ידע תרע פני צאנך שית
 לך לעדרים ²⁴ כי לא לעולם חסן ואם-גוז לרוד
 דור (ודור) ²⁵ גלה החירות ונראת-דשא ונאשפו עשבות
 הרים ²⁶ כבשים לבושך ומחרור שדה עתודים ²⁷ ודי
 חלב עזים--ללחטך ללחם ביתך וחיים לנערויך
28 נסו ואין-רדף רשות וצדיקים ככפריר יבטה ²
 בפשע ארץ רכבים שירה ובאדם מבין ידע אין יאריך ³
 גבר-רש ועשק דלים-- מטר סחף ואין לחם ⁴ עזבי
 תורה יהללו רשות ושמורי תורה יתנו כם ⁵ אושי-רע
 לא-יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל ⁶ טוב-רש
 הולך בתמו-- מעקש דרכים והוא עשיר ⁷ נוצר תורה
 בן מבין ורעה זוללים יכליים אביו ⁸ מרבה הון בנשך
 ותחרبية (ותרבית) -- לחונן דלים יקבצנו ⁹ מסיר
 אונו משמע תורה-- נם הפלתו תועבה ¹⁰ משנה ישרים
 בדרכך רע--בשחוותו הוא-יפול ותמיימים ינהלו-טוב ¹¹
 חכם בעניינו איש עשיר ודל מבין יחקרנו ¹² בעליך
 צדיקים רבה הפארה ובוקום רשותם יחפש אדים ¹³
 מכסה פשעי לא-יצליה ומודה ועוזב ירחם ¹⁴ אשרי
 אדם מפחד תמיד ומתקשה לבו יפול ברעיה ¹⁵ ארי-
 נهم ורב שוקק-- מושל רשות על עם-דל ¹⁶ גניד--חסר
 תבונות ורב מעשיות שניאי (שנא) בצע יאריך ימים
 אדם עשך בדם-נפש-- עד-בור ינוס אל-יתמכו-בו ¹⁷
 הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת ¹⁸
 עבר אדרמותו ישבע-לחם ומרדף ריקים ישבע-ריש
 איש אמונה רב-ברכות ואין להעשר לא-ינקה ²¹
 הכר-פנים לא-טוב ועל-פת-לחם יפשע-גבר ²² נבhall
 להונן-איש רע עין ולא-ידיע כי-חרס יבאנן ²³ מוכיח
 אדם אחריו חן ימצע-- ממחליק לשון ²⁴ גוזל אביו
 ואמו-ואמר אין-פושח חבר הוא לאיש משחו ²⁵ רחוב-
 נפש גירה מדון ובטה עלי-יהוה ידשן ²⁶ בותח בלבו

כן-נותן לכסייל כבוד ⁹ חוח עליה ביד-שכור ומשל
 בפי כסילים ¹⁰ רב מחולל-כל ושכר כסיל ושכר
 עברים ¹¹ ככלב שב עלי-קאו-- כסיל שונה באולתו ¹²
 ראית-איש חכם בעניינו תקוה לכסייל ממו ¹³ אמר
 עצל של בדרכ ארי בין הרחבות ¹⁴ הדלת הסוב
 על-צירה ועצל על-מטתו ¹⁵ טמן עצל ידו בצלחת
 נלאה להשיכת אל-פיו ¹⁶ חכם עצל בעניינו-- משבעה
 משיבי טעם ¹⁷ מחזק באזני-כלב-- עבר מותעך על-
 ריב לא-לו ¹⁸ כמתלהלה היראה זיקם-- חצים ומות
 כן-איש רמה את-רעשו ואמר הלא-משחק אני ¹⁹
 באפס עצים חכבה-אש ובאין נרנן ישתק מדון ²¹ פחם
 לנחלים ועצים לאש ואיש מדונים (מדינים) להחרה-
 ריב ²² דברי נרנן כמתלהמים והם ירדו חדרי-בטן
 כסף סניים מצפה על-חרש-- שפטים דלקים ולב-
 רע ²⁴ בשפטו ינכר שונא ובקרכו ישית מרמה ²⁵
 כי-חנן קולו אל-תאמין-בו כי שבע תועבות בלבו ²⁶
 תכסה שנאה במשאון תגללה רעטו בקהל ²⁷ כרה-
 שחת בה יפול ונולל אבן אליו חשוב ²⁸ לשון-שקר
 ישנא דכוו ופה חלק יעשה מדחה

27 אל-תתחלל ביום מחר כי לא-תדע מה-ילד יום
 יהלך זר ולא-פיר נכריו ואל-שפטויך ³ כבד-אבן
 ונטל החול וכעס אויל כבד משניות ⁴ אכזריות חמה
 ושטף אפ ומוי עמד לפני קנאה ⁵ טובה תוכחת מנגלה-
 מהאהבה מסתרת ⁶ נאמנים פצעי אהוב ונעתרות
 נשיקות שונא ⁷ נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה
 כל-מר מותוק ⁸ צפ/or נודרת מן-קנה-- כן-איש נודד
 מקומו ⁹ שמן וקטרת ישמה-לב ומתק רעהו מעצת-
 נפש ¹⁰ רעך ורעה (ורע) אבן אל-תעוז-- ובית אחיך
 אל-תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב מהך רחוק ¹¹
 חכם בניו ושם לבו ואשיה חרפי דבר ¹² ערום ראה
 רעה נסתה פתאים עברו ונענשו ¹³ קח-בנדו כי-ערב
 זר ובעדר נכירה חבלחו ¹⁴ מברך רעהו בקהל נдол-
 בכך השלים קללה תהשך לו ¹⁵ דלף טורד ביום
 סניר ואשת מדונים (מדינים) נשווה ¹⁶ צפניה צפן-
 רוח ושם ימינו יקרא ¹⁷ ברול בברול יחד ואיש יהוד

שתיים שאלתי מatak אל-תמנע ממני בטרם אמותו ⁸ שוא ודבר-כזב הרחק ממני--ראש ועشر אל-תתן-לי התריפני לחם חקי ⁹ פן אשבע וכחשת-ו אמרתי מי יהוה ופן-אורש ונגבי והפשתי שם אלהי ¹⁰ אל-תלשן עבר אל-אדנו פן-יקלך ואשmeta ¹¹ דור אביו קיל ואות-אמו לא יברך ¹² דור טהור בעינויו ומצתאו לא רחץ ¹³ דור מה-רמו עינויו ועפעריו ינשאו ¹⁴ דור חרותות שניו--ומאכלות מותלעתו לאכל עניים מארץ ואביוונים מארם ¹⁵ לעלוקה שתי בנות-הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא-אמרו הון ¹⁶ שאל ועذر-רחם ארץ לא-שבעה מים ואש לא-אמירה הון ¹⁷ (Sheol h7585) עין תלגע לאב--ותבו לקחת-אם יקורה ערבי-נהול ויאכלוה בני-נשר ¹⁸ שלשה המה נפלאו ממני וארבע (וארבעה) לא ידעתים ¹⁹ דרך הנשר בשמי-דרך נחש עלי-צור דרך-אניה בלב-ים--ודרך נבר בעלמה ²⁰ כן דרך אשה--מנאפת אללה ומחתה פיה ואמרה לא-פעלתו און ²¹ תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא-תומכל שאת ²² תחת- עבר כי ימולך ונבל כי ישבע-לחם ²³ תחת שנואה כי חבעל ושבחה כי תירש נברתה ²⁴ ארבעה הם קטני-ארץ והמה חכמים מחכמים ²⁵ הנמלים עם לא- עז ויכינו בקץ לחים ²⁶ שפניהם עם לא-עצום וישמו בסלע ביהם ²⁷ מלך און לארבה ויצא חצץ כלו ²⁸ שמיות בידים תחפש והיא בהיכלי מלך ²⁹ שלשה מה מיטיב צעד וארבעה מיטבי לכט ³⁰ ליש נבר בבחמה ול-ישוב מפניכ-כל ³¹ זרוייד מתנים או-תיש ומלך אלוקים עמו ³² אם-נבלת בהתגשא ואם-זמות ייד לפה ³³ כי מיע חלב יוציאה חמאה--ומייע-אף יוציא דם ומיע אפים יוציא ריב

31 דברי למואל מלך--משא אשר-יסרטו אמו ² מה-ברוי ומה-בר-בטעו ומה בר-נדרי ³ אל-תתן לנשים חילך ודריכך למחות מלכין ⁴ אל למלכים למואל- אל למלכים שתו-ין ולרזוניים או (אי) שכר ⁵ פן- ישתה וישכח מחקק ויושנה דין כל-בני-ענין ⁶ חנו-שכרא אובד ויין למורי נפש ⁷ ישתה וישכח רישו ועמלו לא

הוא כסיל וחולך בחכמה הוא ימלט ²⁷ נתן לרש אין מהסוד ומעלים ענייו רב-מאורות ²⁸ בקום רשעים יסתה אדם ובאבדם ירבו צדיקים **29** איש תוכחות מקשה-ערף--פתע ישבר ואין מרפה ² ברבות צדיקים ישמה העם ובמשל רשע יאנח עם ³ איש-אהב חכמה ישמה אביו ורעה זנות יאבד-הון ⁴ מלך--במשפט יעדיד ארץ ואיש תרומות יתרסנה ⁵ נבר מחליק על-רעהו רשות פורש על- פעמו ⁶ בפשע איש מוקש וצדיק ירונ ושם ⁷ ירע צדיק דין דלים רשע לא-יבין דעתה ⁸ אנשי לzion ופיהו קרייה וחכמים ישבו אף ⁹ איש-חכם-נשפט את-איש אויל ורונו ושחק ואין נחת ¹⁰ אנשי דמים ישנאו- הם וישראלים יבקשו נפשו ¹¹ כל-روحו יוציא כסיל וחכם באחר ישבחנה ¹² משל מקשיב על-דבר-שקר--כל- משרתיו רשעים ¹³ ריש ואיש חכמים נפשו--מair עני יכוון ¹⁵ שבת ותוכחת יתון חכמה ונער משליח מביש אמו ¹⁶ ברבות רשעים ירבה-פשע וצדיקים במפלתם יראו ¹⁷ יסר בנק ונייחך ויתון מעדרנים לנטש ¹⁸ באין חזון יפרע עם ושמיר תורה אשרדו ¹⁹ בברברים לא- יוסר עבר כי-יבין ואין מענה ²⁰ חזית-איש אץ בברבו תקוה לכסל ממנה ²¹ מפנק מנער עברו ואחריתו היה מנון ²² איש-אף יגירה מדורן ובעל חמה רב-פשע ²³ גנות אדם השפילנו ושפלו-רוח יתמק כבוד ²⁴ חולק עם-גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד ²⁵ חרדה אדם יtan מוקש ובוטח ביהוה ישגב ²⁶ ריבים מבקשים פני- מושל ומיהוהמושפט איש ²⁷ הוועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר-דרך

30 דברי אוגור בפיקה-המשא נאם הנבר לא-ויהיא לא-ויהיא ואכל ² כי עברacci מארש ולא-בנית אדם לי ³ ולא-למדתי חכמה ודעתי קדרים אדע ⁴ מי עלה-שימים וירד מי אסף-רוח בחפנוי מי צדר-מים בשמלה--מי הקים כל-אפסי-ארץ מה-שם ומה-שם- בנו כי חרע ⁵ כל-אמרת אלה צרופה מן הוא להסיט בוי ⁶ אל-תוסף על-דבריו פן-יוכיה בך ונכזבת ⁷

יזכר-עוד 8 פתח-פיך לאלים אל-דין כל-בני חלוף⁹ פתח-פיך שפט-צדק ודין עני ואביוון¹⁰ אשת-חיל מי ימצוא ורחק מפנינים מכרה¹¹ בטח בה לב בעלה ושלל לא-יחסר¹² גמלתחו טוב ולא-רע- כל ימי חייה¹³ דרשה צמר ופשתים ותעש בחפש כפיה¹⁴ היהת אגיות סוחר ממוחק תביא לחמה¹⁵ ותקם בעוד לילה- ותתן טרכ לביתה וחק לנערתיה¹⁶ וממה שדה ותקחחו מפרי כפיה נתע (נטעה) כרם¹⁷ חנרה בעוז מותניה ותאמץ זרועתיה¹⁸ טעמה כי-טוב סחרה לא-יכבה בליל (בלילה) נרה¹⁹ ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך²⁰ כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביוון²¹ לא-הירא לביתה משלג כי כל-בוחה לבש שנים²² מרבדים עשתה-להSSH וארגמן לבושה נודע בשערים בעלה בשבתו עם-זוני-ארץ²⁴ סדין עשתה ותמכר וחנור נתגה לכנען²⁵ עז-וחדר לבושה ותשחק ליום אחרון²⁶ פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על-לשונה²⁷ צופיה הילכות (הילכות) ביתה ולחם עצמות לא-תאכל²⁸ קמו בניה ויאשרוה בעלה וייה לה²⁹ רבות בנות עשו חיל ואות עליית על-כלנה שקר החן והבל היפי אשה יראת-יהוה היא תהילל³⁰ תנגו-לה מפרי ידיה וייה לה בשערים מעשיה³¹

מֵאָד ²¹ אֲנִי מֶלֶאָה הַלְּכָתִי וַיַּקְרִים הַשִּׁבְעִי יְהוָה לִמְהָ
תְּקָרְאָנָה לִי נָעַמִּי וַיְהִי עֲנָה בַּיּוֹשְׁדֵי הָרָעָלִי ²² וַיַּחֲשַׁב
נָעַמִּי וְרוֹת הַמוֹאֲבִיהָ כָּלֹתָה עַמָּה הַשְּׁבָה מִשְׁדֵּי מוֹאָב
וְהַמָּה בָּאוּ בַּיּוֹתָה לְחַמָּה בְּתַחַלְתָּה קַצְרָה שָׁעֵרִים

2 וְלָעַמִּי מִידָּע (מוֹדָע) לְאִישָּׁה אִישׁ גָּבָור חִילָּ-
מִמְשָׁפְחָת אֲלִימָלֵךְ וּשְׁמוֹ בַּעַז ² וַיֹּאמֶר רֹת הַמוֹאֲבִיהָ
אֶל נָעַמִּי אַלְכָה נָא הַשְׁדָה וְאַלְקָטָה בְּשָׁבְלִים--אַחֲרָ
אֲשֶׁר אִמְצָא חַן בְּעִינֵינוֹ וַיֹּאמֶר לְהָ לְכִי בַּתִּי ³ וְתַלְךָ
וְתַבּוֹא וְתַלְקַט בְּשָׁדָה אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וְיַקְרֵב מִקְרָה--
חַלְקַת הַשְׁדָה לְבַעַז אֲשֶׁר מִמְשָׁפְחָת אֲלִימָלֵךְ ⁴ וְהַנָּצֵב עַל
וַיֹּאמֶר לוֹ יִבְרְכֵךְ יְהוָה ⁵ וַיֹּאמֶר בַּעַז לָעַמִּי הַנִּצְבָּע
הַקּוֹצְרִים לִמְיַד הַנְּעָרָה הַזֹּאת ⁶ וַיַּעֲזַן הַנְּעָר הַנִּצְבָּע
הַקּוֹצְרִים--וַיֹּאמֶר נָעַמִּי מִזְרָבָה מִזְרָבָה הַיָּא הַשְׁבָה עַם נָעַמִּי
מִשְׁדֵּי מוֹאָב ⁷ וַיֹּאמֶר אַלְקָטָה נָא וְאַסְפַּתְיָ בְּעָמָרִים
אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וְתַבּוֹא וְתַעֲנוֹד מִאָה בְּקָר וְעַד עַתָּה--
זֹה שְׁבָתָה הַבַּיִת מַעַט ⁸ וַיֹּאמֶר בַּעַז אֶל רֹת הַלְוָא
שְׁמַעַת בַּתִּי אֶל תַּלְכֵי לְלַקְטָה בְּשָׁדָה אַחֲרָ וּנְמַלְאָ
הַעֲבוּרִי מִזְהָה וְכָה תַּדְבִּיק עַם נָעַמִּי ⁹ עַנִּינֵךְ בְּשָׁדָה
אֲשֶׁר יִקְצְרֹן וְהַלְכַת אַחֲרֵיהָן--חַלְואָ צוֹיוֹת אֶת הַנְּעָרִים
לְבָלָתָיו גַּנְעָךְ וְצְמָתָה וְהַלְכַת אֶל הַכְּלִים וְשִׁתְיָתָה מִאֲשֶׁר
שָׁבָון הַנְּעָרִים ¹⁰ וְתַפְלֵל עַל פְּנֵי וְתַשְׁתַחַו אֶרְצָה
וַיֹּאמֶר אַלְיָ מִדּוֹעַ מִצְאָתִי חַן בְּעִינֵיךְ לְהַכְּרִינִי--וְאַנְכִּי
נִכְרֵה ¹¹ וַיַּעֲזַן בַּעַז וַיֹּאמֶר לְהָ הַגְּדֵד לִי כֵּל אֲשֶׁר
עָשָׂית אֶת חָמוֹתְךָ אַחֲרֵי מוֹתִי אִישָּׁךְ וְהַעֲזֵבָי אַבְיךָ וְאַמְּךָ
וְאֶרֶץ מוֹלְדָתְךָ וְתַלְכֵי אֶל עַם אֲשֶׁר לֹא יִדְעַת תָּמוֹל
שְׁלַשּׁוֹם ¹² יִשְׁלַם יְהוָה פָּעֵלָךְ וְתַהַיָּה מִשְׁכְּרָתְךָ שְׁלֹמָה
מִעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לְחַסּוֹת תְּחַת כְּנָפָיו
וַיֹּאמֶר אִמְצָא חַן בְּעִינֵיךְ אֲדֹנִי כִּי נִחְמַתְנִי וְכִי דְבָרָת
עַל לְבָב שְׁפָתְךָ וְאַנְכִּי לֹא אֲהִי כָּאֶחָת שְׁפָתְךָ ¹⁴
וַיֹּאמֶר לְהָ בַּעַז לְעַת הַאֲכֵל גְּשֵׁי הַלְּמָם וְאַכְלָתָן הַלְּחָם
וְשְׁבָלַת פָּקָד בְּחַמִּץ וְתַשְׁבַּב מִצְדָּקָרִים וְיַצְבַּט לְהָ
קְלִי וְתַאֲכֵל וְתַשְׁבַּע וְתַהֲרֵ ¹⁵ וַתִּקְרַט לְלַקְטָה בַּעַז וַיַּצְוּ אֶת
נְעָרָיו לְאמָר נָם בֵּין הַעֲמָרִים תַּלְקַט--וְלֹא תַּכְלִימָה ¹⁶
וְנָם שֶׁל תַּשְׁלֹו לָהּ מִן הַצְבָּתִים וְעַוְתָּם וְלַקְטָה וְלָא

1 וַיְהִי בִּימֵי שְׁפָט הַשְׁפָטִים וַיַּהַי רָעָב בָּאָרֶץ וַיַּלְכֵד
אִישׁ מִבֵּית לְחַם יְהוָה לְגֹר בְּשָׁדֵי מוֹאָב--הָאָוֹא וְאַשְׁתָּו
וְשַׁנוּ בְּנֵיו ² וְשַׁם הָאִישׁ אֲלִימָלֵךְ וְשַׁם אֲשֶׁרְוָה מִשְׁדֵּי
שְׁנֵי בְּנֵי מְחַלּוֹן וְכָלְיוֹן אֲפְרַתִּים--מִבֵּית לְחַם יְהוָה
וַיַּבְאֵוּ שְׁדֵי מוֹאָב וַיַּהַי בְּנֵי שְׁמִים ³ וַיַּמְתַחֵת אֲלִימָלֵךְ אֶל נָעַמִּי
וְתַהְאָר הִיא וְשַׁנֵּי בְּנֵיהֶן ⁴ וַיַּשְׁאַל לְהָם נְשִׁים מִאֲבִוֹתָה
שְׁמַה הַאֲתָה עַרְפָּה וְשַׁם הַשְׁנִיתָה רֹת וְיִשְׁבּוּ שְׁם כְּעֵשֶׂר
שְׁנִים ⁵ וַיַּמְתַחֵת אֲלִימָלֵךְ אֶל נָעַמִּי וְתַהְאָר הָאֲשָׁה
מִשְׁדֵּי מוֹאָב כִּי שְׁמַעְתָּה בְּשָׁדָה מוֹאָב--כִּי פָקַד יְהוָה
אֶת עַמוֹּו לְתַת לְחַם לִי ⁶ וְתַצְא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
הִוְתַּחֲתָה שְׁמָה וְשַׁתְּיוּ כְּלֹתְתָיהּ עַמְּתָה בְּדַרְכָּה לִשְׁבָב
אֶל אֶרְץ יְהוָה ⁸ וַיֹּאמֶר נָעַמִּי לְשַׁתְּיוּ כְּלֹתְתָיהּ לְכָנָה
שְׁבָה אֲשֶׁר לְבִתְהָ אִישָּׁה וְתַשְׁק לְהָן וְתַשְׁאָנָה
וּמְצָאן מְנוּחָה אֲשֶׁר בֵּית אִישָּׁה וְתַשְׁקֵל
קוֹלָן וְתַבְכִּנָה ¹⁰ וַיֹּאמֶר נָעַמִּי לְהָ כִּי אַתָּה נֹשֵׁב לְעַמְּךָ
בְּנִים בְּמַעַי וְהַיּוּ לְכָם לְאַנְשִׁים ¹² שְׁבָה בְּנֵי לְכָן כִּי
זָקַנְתִּי מִהְיוֹת לְאִישׁ וְהַיּוּ לְכָם כִּי אָמַרְתָּי שְׁלֹקָה--גַּם הִי
הַלִּילָה לְאִישׁ וְנָם יַלְדָתִי בְּנִים ¹³ הַלְהָן תְּשִׁבְרָה
עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלּוּ הַלְהָן תְּעִנָּה לְבָלָתִי הַיּוֹתָה לְאִישׁ אֲלֵל
בְּנֵתוֹ כִּי מֵרָלִי מֵאָדָמָכָם--כִּי יִצְאָה בַּיּוֹד יְהוָה ¹⁴
וְתַשְׁנָה קוֹלָן וְתַבְכִּנָה עַד וְתַשְׁקֵל עַמְּתָה וְרֹת
דְּבָקָה בָּה ¹⁵ וַיֹּאמֶר הַנָּה שְׁבָה יִבְמַתֵּךְ אֶל עַמָּה וְאֶל
אַלְהִיה שְׁבוּ אַחֲרֵי יִבְמַתֵּךְ ¹⁶ וַיֹּאמֶר רֹת אֶל תַּלְכֵי אַלְךָ
וּבְאֲשֶׁר תַּלְנִי אַלְיָן--עַמְּךָ עַמִּי וְאַלְהִי אַלְיָן ¹⁷ בְּאֲשֶׁר
תִּמְוֹתִי אַמְוֹת וְשַׁם אֲכִירָה כִּי יַעֲשֵׂה יְהוָה לִי וְכִי יוֹסִיף--
כִּי הִמּוֹתִי יִפְרֹיד בֵּינִי וּבְנִינְכָּ ¹⁸ וְתַהְרָא כִּי מִתְּאַמֵּץ הִיא
לְלַכְתָּה אֲתָה וְתַחֲדֵל לְדַבָּר אֶלְיהָ ¹⁹ וְתַלְכִנָה שְׁתִיָּה
עַד בָּוֹאָה בֵּית לְחַם וְיִהְיֶה כְּבוֹאָה בֵּית לְחַם וְתַהְמֵם כָּל

יחפש לנאלך ונאלתו א נכי כי יהוה שכבי עד הבקר
14 ותחשב מרגלותך עד הבקר ותקם בטרום (בטרם)
יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי בא האשה
הנرنן 15 ויאמר הבני המטפחת אשר עלך ואחוי בה-
ו ותאחו בה וימד שיש שערים ווישת עליה ויבא העיר
16 ותבווא אל חמוטה ותאמר מי את בתו ותנד לה-
את כל אשר עשה לה האיש 17 ותאמר שיש השערים
האללה נתן לי כי אמר (אל) אל תבואי ריקם אל
חמותך 18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל
דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום

4 ובעו על השער וישב שם והנה הנאל עבר אשר
דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני אלמניו ויסר
וישב 2 ויקח עשרה אנשים מזוקני העיר--ויאמר שבו
פה וישבו 3 ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו
לא למלך מכרה נעמי השבה מושדה מואב 4 ואני
אמרתני אללה אונך לא אמר קנה גנד היישבים וננד זקנינו
עמי--אם תנאל גנד ואם לא יגאל הנידה לי ואדי
(אדעה) כי אין זולתך לנאל ואנכי אחריך ויאמר
אנכי אנאל 5 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מידי נעמי
ומאות רות המואביה אשת המת קניתוי (קנית) --להקם
שם המת על נחלתו 6 ויאמר הנאל לא אוכל לנאל
(לנאל) לי--פָּנָא אשחת את נחלתו הנאל לך אַתָּה אֲתָּה
נאלו כי לא אוכל לנאל 7 וזאת לפניהם בישראל על
הנאל והעל התמורה לקים כל דבר שלפ' איש נעלן
ונתן לרעהו זאת התעודה בישראל 8 ויאמר הנאל
לבעו קנה לך וישלח נעלן 9 ויאמר בעז לזקנינו וככל
העם עדים אתם היום כי קניתוי את כל אשר לא למלך
ואת כל אשר לכליון ומחלון--מיד נעמי 10 וכן את
רות המואביה אשת מחלון קניתוי לי לאשה להקם שם
המת על נחלתו ולא יכתר שם המת מעם אחיו ומשער
מקומו עדים אתם היום 11 ויאמרו כל העם אשר
בשער וחוקים--ערדים יתנו יהוה את האשה הבאה אל
ביתך כרחל וכלהה אשר בנו שתיחים את בית ישראל
ועשה חיל באפרהה וקרא שם בביה לחם 12 ויהי
ביתך כביה פרץ אשר ילדה תמר ליהודה--מן הזורע

תגערו בה 17 ותלכט בשדה עד הערב ותחבט את
אשר לקטה ויהי כאיפה שערם 18 ותשא ותבוא העיר
وترא חמוטה את אשר לקטה ותוציאותן לה את אשר
הוורה משבעה 19 ותאמר לה חמוטה איפה לקטת
היום ונאה עשית--יהי מכירך ברוך ותגדר לחמותה את
אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשתה עמו
היום בעז 20 ותאמר נעמי לבלחה ברוך הוא ליהוה
אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המותם ותאמר
לה נעמי קרוב לנו האיש--מנאלו הוא 21 ותאמר
רות המואביה נם כי אמר אליו עם הנעריהם אשר לוי
תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לוי 22 ותאמר
נעמי אל רות כללה טוב בבית כי יצא עם נערותיו
ולא יפנענו בר בשדה אחר 23 ותדבק בנערותו
לקט--עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב
את חמוטה

3 ותאמר לה נעמי חמוטה בתו הלא אבקש לך מנוח
אשר ייטב לך 2 ועתה הלא בעז מעדתנו אשר היה
את נערותיו הנה הוא זורה את גן השערים--הלילה
ורחובת סכת ושםת שלמהך (שמלטיך) עלייך--
וירדתי (וירדת) הנרן אל תודע לי לאיש עד כלתו
לאכל ולשתות 4 ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר
ישכב שם ובאת גלילה מרגלתיו ושבתיו (שכבת)
והוא יגיד לך את אשר העשין 5 ותאמר אליה כל
אשר תאמרי (אל) עשה 6 ותרד הנרן ותעש ככל
אשר צותה חמוטה 7 ויאכל בעז ווישת וויטב לבו
ויבא לשכב בקצתה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתו
ותשכב 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה
אשר שכבת מרגלתו 9 ויאמר מי את ותאמר א נכי
אהשה שכבת מרגלתו 10 ותאמר ממי את ותאמר א נכי
רות אמתך ופרשך כנפך על אמתך כי נאל אתה
ויאמר ברוכאה את ליהוה בתו--הייטבת חסדרך האחرون
מן הראון לבתו לכת אחורי הבחורים--אם דל ואם
עשיד ועתה בתו אל תיראי כל אשר תאמרי עשה
לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את 11 ועתה
כי אמנם כי אם נאל א נכי גומם יש נאל קרוב ממוני 12
לני הלילה והויה בבקר אם יגאל טוב יגאל ואם לא

אשר ייתן יהוה לך מן הנערה הזאת ¹³ ויקח בעו את רוח ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הרינו ותلد בן ¹⁴ ותאמנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך נאל היום ויקרא שמו בישראל ¹⁵ והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובת לך משבעה בנים ¹⁶ ותקח נעמי את הילד ותשתחוו בחיקת ותהי לך לאמנת ¹⁷ ותקראננה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראננה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד ¹⁸ ואלה תולדות פרץ הוליד את חצרון ¹⁹ וחצדרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב ²⁰ ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה ²¹ ושלמוני הוליד את בעו ובעו הוליד את עובד ²² ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד

שיר השירים

נשמע בארץנו ¹³ התחנה הנטה פניה והגפניהם סמדר
נתנו ריח קומי לכי (לך) רעמי יפתו ולכי ל' ¹⁴
וינו בחני הסלע בסתר המדרגה הראיini את מרائك
השמייני את קולך כי קולך ערָב ומרائك נואה ¹⁵
אחוּוּ לנו שעליים-שעלים קטנים ממחבלים כרמיים
וכרמיינו סמדר ¹⁶ דודוּ ל' ואנו לו הרעה בשושנים
¹⁷ עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודוּ
לצבי או לעפר האילים-על הרי בתר

3 על משבבי בלילתו בקשתי את אהבה נפש
בקשתיו ולא מצאתיו ² אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות-אבקש את אהבה נפשי בקשתיו
ולא מצאתיו ³ מצאוני השמרים הסבירים בעיר את
אהבה נפשי ראותם ⁴ כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתו את אהבה נפשי אחותיו ולא ארפנו-עד
שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי ⁵ השבעתי
אתכם בנות ירושלים בצלבות או באילות השדה אם
תערו ואם תעוררו את אהבה עד שתתחפץ ⁶ מי זאת
עליה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מרד לבונה
מכל אבקת רוכל ⁷ הנה מטהו שלשלמה-ששים
נברים סביבה לה מגברי ירושאל ⁸ כלם אחוי חרב
מלמדיו מלחה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות
אפריוּן עשה לו המלך שלמה-מעצי הלבנון ¹⁰
עמדוּוּ עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארמן תכו¹¹
רצוף אהבה מבנות ירושלים צאנה וראינה בנות
ציוּן במלך שלמה-בעטרה שעתרה לו אמו ביום
חתנתו ובאים שמחת לבו

4 הנך יפה רעמי תנך יפה-עניך יונים מבעד
לצמתק שערך כעד רעוזים שנלוּו מהר גלעד
שניך כעד רקצובות שעלו מון הרחצה שללם
מתאימות ושכלה אין בהם ³ כחות השני שפתותיך
ומדברך נואה כפלח הרמן רתקד מבעד לצמתק ⁴
כמנדל דוד צוארך בניו לתלפיות אלף המן תלוי
עליו כל שלטי הגברים ⁵ שני שדייך כשו עפרים
האומי צביה הרועים בשושנים ⁶ עד שיפוח היום ונסו
¹² הנגנים נראו בארץ עת הזמירות הגיעה וקהל התוּר

1 שיר השירים אשר לשלמה ² ישבני מנשיקות פיהו
כי טובים דידיך מיין ³ לריה שמניך טובים שמן תורק
שםך על כן עלמות אהבוק ⁴ משכני אהריך נרוצה
היבאיini המלך חדריו נnilה ונשמה בך-נוכירה
דריך מיין מישרים אהבוק ⁵ שchorה אני ונואה בנות
ירושלים כאהלי קדר כיריעות שלמה ⁶ אל הראיini
שאני שהחרחת ששובתני השמש בני אמי נחרו כי
שמני נטירה את הכרמיים-כרמי שליל לא נטרתי ⁷
הנידה לי שאהבה נפשי איך תרעעה איך תרביץ
בצחרים שלמה אליה עטה על עדרי חביריך ⁸
אם לא תדרעי לך היפה בנשים צאי לך בעקביו הצאן
ורעה את נדייך על משכנות הרעים ⁹ לסתה ברכבי
פרעה דמייך רעמי ¹⁰ נאו לחיך בתרים צוארך
בחזרותם ¹¹ תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף ¹²
עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו ¹³ צרור המר
דודוּ לי בין שדיילן ¹⁴ אשכל הכפר דודוּ לי בכרמי
עין גדי ¹⁵ הנך יפה רעמי הנך יפה עניך יונים ¹⁶
הנך יפה דודוּ אף נעים אף ערשו רעננה ¹⁷ קרות
בתינו ארזים רחיטנו (רחיטנו) ברותים

2 אני חצצת השרון שוננת העמקים ² כשותנה
בין החוחים כן רעמי בין הבנות ³ כתפוח בעצי
העיר כן דודוּ בין הבנים בצלו חמדתי יישתי ופריו⁴
מתוק לחיכי ⁴ היבאיini אל בית הין ורנלו על אהבה ⁵
סמכוני באשיות-רפדיוני בתפוחים כי חותת אהבה
אני ⁶ שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני ⁷ השבעתי
אתכם בנות ירושלים בצלבות או באילות השדה
אם תערו ואם תעוררו את אהבה עד שתתחפץ ⁸
כול דודוּ הנה זה בא מדרגן על ההרים-מקפץ על
הגבעות ⁹ דומה דודוּ לצבי או לעפר האילים הנה
זה עמד אחר כתלנו-משגיח מן החלנות מצין מן
החרכים ¹⁰ ענה דודוּ ואמר לי קומי לך רעמי יפתו
ולכי לך ¹¹ כי הנה הסתו עבר הנשש חלף הילך לו

פו מראהו לבנון--בBOR ארים ¹⁶ חכו ממותקים
וכלו מוחדרים זה דורדי זה רעי בנות ירושלים

6 אנה הלא דורך היפה בנשים אנה פנה דורך
ונבקשנו עמד ² דורדי ירד לנו לעוגות הבשש--לרעות
בגנים וללקט שושנים ³ אני לדורי ודורי לי הרעה
בשושנים ⁴ יפה את רעיתי כתרזה נואה כירושלם
אימה כנדגולות ⁵ הסבי ענייך מנגיד שם הרהיבני
שערך כעדר העזים שגלו מון הנלעד ⁶ שניך כעדר
ההחלים שעלו מון הרחצה שכלם מטאימות ושלחה
אין בהם ⁷ כפלח הרמן רקטך מבעד לצמוץ ⁸
שבעים מהה מלכות ושמנים פילגשים וועלמות אין
מספר ⁹ אחת היא יונתי תמי--אחד היא לאמה
ברה היא לולדתת רואה בנות ואשרה מלכות
ופילגשים ויהללו ¹⁰ מי זאת הנש��פה כמו شهر
יפה כלבנה ברה כחמה--אימה כנדגולות ¹¹ אל גנת
אנו ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן
הנצח הרמנים ¹² לא רעדתיה--נפשי שמתני מרכבות
עמי נדיב ¹³ שובי שובי השולמות שובי שובי ונחוה
בר מה תחו בשולמות כמחלת המהנים

7 מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמויקי ירכיך--כמו
חלאים מעשה ידי אמן ² שרך אן הסחר אל יחפר
המזוג בטנק עדמת חטמים סוגה בשושנים ³ שני שדייך
כשני עפרים האמי צביה ⁴ צוארך כמנדל השן ענייך
ברוכות בחשבון על שער בת רביבים--אפק כמנדל
הלבנון צופה פני דמשק ⁵ ראשך עליך ככרמל
ודלת ראש כארגןן מלך א Sor ברכחים ⁶ מה ייפה
ומה נעמת--אהבה בתעוגנים ⁷ זאת קומתך דמתה
لتמר ושדייך לאשכלות ⁸ אמרתוי עללה בתמר אהוה
בסנסינוי ויהיו נא שדייך כאשכלות הגפן וריה אפק
כתפוחים ⁹ וחחק כיין הטוב הולך לדורי למשידרים
דוובב שפתינו ¹⁰ אני לדורי ועלי תשוקתו ¹¹ להה
דורני נצא השדה נלייה בכפרים ¹² נשכימה לכרמים--
נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצח הרמוניים

הצללים--אלך לי אל הר המור ואל נבעת הלבונה
יכלך יפה רעיתי מומס אין בך ⁸ אתי מלבנון כלה
אתוי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר
וחרמוני מענות אריות מהררי נמרים ⁹ לבכתי
אחותי כלה לבכתי באחד (באהת) מענייך באחד
ענק מצורנייך ¹⁰ מה יפו דדריך אחותי כלה מה טבו
דריך מניין וריה שניניך מכל בשמיים ¹¹ נבעת הטבנה
שפטותיך כלה דבשוחלב תחת לשנק וריה שלמתיך
כרייה לבנון ¹² גן נעל אחותי כלה גל נעל מעין חתום
שלחיך פרדס רמוניים עם פרדי מנדים כפרים עם
נדדים ¹³ נרד וכרכם קנה וקמנון עם כל עצי לבונה
מר ואהלוות עם כל האש שמשים ¹⁴ מעין גנים בארא
ימים חיים ונולדים מן לבנון ¹⁵ עורי צפון ובואו תימן
הפיוח נני ילו בשמיו יבא דורדי לנו ויאכל פרי מנדיו

5 באתי לנגני אחותי כלה--אריתוי מורי עם בשמי¹
אכלתי עיר עם דבשי שתיתוי יני עם חלבוי אכלו
רעים שטו ושכרו דורדים ² אני ישנה ולבי ער קול
דורדי דופק פתחו לי אחותי רעיתי יונתי--שראי
נמלא טל קוצותי רסיסי לילה ³ פשטי את כתני--
איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנוף ⁴
דורדי שלח ידו מן החר ומעי המו עליו ⁵ קמותי אני
לפתח לדורי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על
כפות המנעל ⁶ פתחתי אני לדורי ודורי חמק עבר
נפשי יצאת בברבו--בקשתיו ולא מצאתהו קראתו
ולא עניי ⁷ מצאנו השמרים הסביבים בעיר הכווי
פצעוני נשאו את דורי מעל שמרי החמות ⁸ השבעתי
אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דורדי--מה תנירו
לו שחולת אהבה אני ⁹ מה דורך מדורד היפה בנשים
מה דורך מדורד שכחה השבעתנו ¹⁰ דורי צח ואדרום
דגול מרובה ¹¹ ראשו כהן פו קוצותיו תלתלים
שחרות כעורב ¹² עינוי כוונים על אפיקי מים רחצאות
בחלב--ישבות על מלאת ¹³ לחיו כערוגת הבשם
מנדרלות מוקחים שפטותינו שושנים--נטפות מור עבר
14 ידיו נללי זהב מבמלאים בתדריש מעיו עשת שן
מעלפת ספרירם ¹⁵ שוקו עמודי ש מיסדים על אדרני

שם את דרי לך ¹³ הדרדים נתנו ריח ועל פתחינו
כל מוגדים-חדשים נם ישנים דורי צפנתי לך

8 מי יתנק כאח לי יונק שדי אמי מצאך בחוין אשך
نم לא יבו לוי ² אנגך אבאך אל בית אמי-תלמודני
אשך מיין הרך מעסיס רמניא ³ שמאלו תחת ראשי
וימינו תחבקנו ⁴ השבעתי אתכם בנות ירושלים מה
תעירו ומה תערדו את האהבה עד שתחפץ ⁵ מי זאת
עליה מן המדבר מתרפקת על דורה תחת התפוח
עורריך--שמה חבלתך אמך שמה חבלת ילתך
⁶ שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך--כי עזה
כמota אהבה קשה כسؤال קנאה רשביה--רשביה אש
שלhabתיה ⁷ מים רבים לא יוכל לכבות
את האהבה ונחרות לא ישטפו אם יתן איש את כל
הוון ביתו באהבה--בזו יבו לוי ⁸ אחות לנו קטנה
ושדרים אין לה מה נעשה לאחנתנו ביום שידבר בה ⁹
אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא
נצח עליה לוח ארו ¹⁰ אני חומה ושדרי כמנדרות או
היויתי בעינוי כמושאת שלום ¹¹ כרם היה לשלהמה
בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפרי
אלף כסף ¹² כרמי שלוי לפני האלף לך שלמה ומאתים
לנטרים את פרי ¹³ היושבת בנים חברים מקשיבים
לקולך--השמיuni ¹⁴ ברח דורי ודמה לך לצבי או
לעפר האילים--על הרי בשמי

להשכות מהם יער צומח עצים ⁷ קניתי עבדים ושבחות ובוי בית היה לי נם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מיל' מכל שהיה לפני בירושלים ⁸ נסתי לי נם כסף זהב וסגולת מלכים והמדינות עשית לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם-שרה ושדות ⁹ גונדרתי והוספהי מכל שהיה לפני בירושלים אף חכמתי עמדה לי ¹⁰ וכל אשר שאל עני לא אצליח מהם לא מנעתי את לבני מכל שמה כי לבי שמח מכל עמל' וזה היה חלקי מכל עמל' ¹¹ ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובعمال' שעמלתי לעשות והנה הכל הבעל ורעות רוח ואני יתרון תחת השימוש ¹² ופניתי אני לראות חכמה והחולות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשו ¹³ וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות-כיתרונו האור מן החשך ¹⁴ החכם עניינו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתני נם אני שמקירה אחד יקרה את כלם ¹⁵ ואמרתי אני בלבבי כמקירה הכסיל נם אני יקרני ולמה חכמתי אני או יתר ודברתי בלבבי שنم והבעל ¹⁶ כי אין זכרון ללחם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכסיל ¹⁷ ושנאהתי את החיים-כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השימוש כי הכל הבעל ורעות רוח ¹⁸ ושנאהתי אני את כל עמל' אני עמל' תחת השימוש שאנחנו לאדם שיהיה אחרי ¹⁹ומי יודע החכם יהו או סכל וישלט בכל עמל' שעמלתי ושחכתי תחת השימוש נם זה הבעל ²⁰ ובסבותיו אני ליאש את לבי-על כל העמל שעמלתי תחת השימוש ²¹ כי יש אדם שעמלו בחכמה ובבדעת-ובכשرون ולאדם שלא עמל בו יתנתנו חלקו-نم זה הבעל ורעה הרבה ²² כי מה הוא לאדם בכל עמלו וברעיו לובו-שהוא עמל תחת השימוש ²³ כי כל ימי מכבים וכעס ענינו-نم בלילה לא שכח לבוגם וזה הבעל ²⁴ אין טוב באדם שיאכל ושתה ותרא את נפשו טוב בעמלו נם זה ראייתי אני כי מיד האלים היה ²⁵ כי מי יאכל וממי יחוש חוץ ממי ²⁶ כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ו דעתה ושםחה ולחותא

דברי קהילת בן דוד מלך בירושלים ² הכל הבלים אמר קהילת הכל הבלים הכל הבל ³ מה יתרון לאדם בכל עמלו-שייעם תחת השימוש ⁴ דור הילך ודור בא הארץ לעולם עמדת ⁵ וורה השם ובא השם ואל מקומו-שואף זורח הוא שם ⁶ הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סבבתו שב הרוח ⁷ כל הנחלים הלבנים אליהם והם איננו מלא אל מקום שהנהלים הלבנים-שם הם שבבים ללבת ⁸ כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא און משמע ⁹ מה שהוא הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השימוש ¹⁰ יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפניו ¹¹ אין זכרון לראים וنم לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון-עם שיהיו לאחרנה ¹² אני קהילת היותי מלך על ישראל-בירושלים ¹³ ונחתה את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השם הוא עניין רע נתן אלהים לבני האדם-לענotta בו ¹⁴ ראייתי את כל המעשין שנעשה תחת השימוש והנה הכל הבעל ורעות רוח ¹⁵ מעת לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות ¹⁶ דברתוי אני עם לבי לאמר-אני הנה הנדרתי והוספהי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלים ולבי ראה הרבה חכמה ו דעת ¹⁷ ואתנה לבי לדעת חכמה ו דעת היללה ושכלות ידעתו שמן וזה הוא רעינו רוח ¹⁸ כי ברב חכמה רב כעס וויסיף דעת יוסוף מכאב

אמרתי אני בלבבי לכח נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה נם הוא הבעל ² לשחוק אמרתי מהollow ולשמחה מה זה עשה ³ תרתוי בלבבי למשוך בינו את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחו בסכלות-עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השם מספר ימי חיהם ⁴ הנדרתי מעשי בניתי לי כתים נטעתי לי כרמים ⁵ עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי ⁶ עשיתי לי ברכות מים-

ומיד עשקויהם כח ואין להם מנוח ² ושבח אני את המתים שכבר מתו-מן החיים אשר המה חיים עדנה ³ וטוב מושניהם--את אשר ערדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השם ⁴ וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה--כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח ⁵ הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו ⁶ טוב מלא כף נחת-מלך לא חפניהם עמל ורעות רוח ⁷ ושבתי אני וראתה הבל תחת השם ⁸ יש אחד ואין שני נם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו--نم עינוי (עינוי) לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה--نم זה הבל ועינוי רע הוא ⁹ טובים הימים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם ¹⁰ כי אם יפלל האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו ¹¹ נם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד אין יחים ¹² ואם יתקפו האחד--השנים יעדמו ננדיו וחותוט המשלשל לא ב מהירה ינטק ¹³ טוב יולד מסכן וחכם--מלך זקן וכסיל אשר לא ירע להזהר עוד ¹⁴ כי מבית הסורים יצא למלך כי נם במלכותו נולד רש ¹⁵ ראייתי את כל הימים המהלים תחת השם--עם הילך השני אשר יעדם תחתיו ¹⁶ אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניו--نم האחרונים לא ישמו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח

5 שמר רגליך (רגליך) כאשר תALK אל בית האלים וקרוב לשמע מעת הכסילים זבח כי אין יודעים לעשות רע ² אל תבהל על פיך ולברך אל ימהר להוציא דבר--לפני האלים כי האלים בשמיים ³ כי בא אתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעתים ⁴ כאשר החלום ברב עניין וקובל כסיל ברב דברים ⁴ כאשר תדר נדר לאלים אל אחר לשלו--כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם ⁵ טוב אשר לא תדר--麝תדור ולא תשלם ⁶ אל תנתן את פיך לחטיא את ברך ואל תאמר לפניו המלך כי שנגה היא למה קצף האלים על קולך וחבל את מעשה ידר ⁷ כי ברב חלומות והבלים וברבים הרבה כי את האלים ירא ⁸ אם עשך רש וגול משפט וצדקה תראה במדינה--

נתן עניין לאסף ולכנוס לחת לטוב לפני האלים--نم זה הבל ורעות רוח

3 לכל ומן ועת לכל חפץ תחת השמים ² עת לדלת ועת למות עת לטעת עת לעקור נטווע ³ עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות ⁴ עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקווד ⁵ עת להשליך אבני ועת כנוס אבני עת לחבק ועת לרחק מהבק ⁶ עת לבקש עת לאבד עת לשמר ועת להשליך ⁷ עת לקרווע ועת לתפור עת לדשות ועת לדבר ⁸ עת לאחוב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום ⁹ מה יתרון העושה באשר הוא عمل ¹⁰ ראייתי את העניין אשר נתן אלהים לבני האדם--לענותם בו ¹¹ את הכל עשה יפה בטעו גם את העלים נתן לכם--ambil'i אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלים מראש ועד סוף ¹² ודעתי כי אין טוב בם--כי אם לשמהו ולעתות טוב ביהם ¹³ וגם כל האדם שייאל' ושתה וראה טוב בכל עמלו--מתה אלהים היא ¹⁴ ירעתי כי כל אשר יעשה אלהים הוא יהיה לעולם--עליו אין להסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלבינו ¹⁵ מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף ¹⁶ ועוד ראייתי תחת השם מקום המשפט שמה הרשות ומוקם הצדק שמה הרשות ¹⁷ אמרתי אני לבבי--את הצדיק ואת הרשות יישפט האלים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם ¹⁸ אמרתי אני בלבבי--על דברת בני האדם לברכם האלים ולראות שהם בכמה מהם להם ¹⁹ כי מקרה בני האדם ומקרה הבבמה ומקרה אחד להם--כמו זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבבמה אין כי הכל הבל ²⁰ הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העperf והכל שב אל העperf ²¹ מי יודע רוח בני האדם--העליה היא למעלה ורוח הבבמה--הירדה היא למטה לארץ ²² וראייתי כי אין טוב מאשר ישם האדם במשחו--כי הוא חלקו כי מי יビיאנו לראות بما שהיה אחריו

4 ושבתי אני וראתה את כל העשקים אשר נעשים תחת השם ונהנה דמעת העשקים ואין להם מנוח

(שתקוף) ממנו ¹¹ כי יש דברים הרבה הרבה הבלים מה יתר לאדם ¹² כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חי הבלתי-ויעשם בצל אשר מי גינד לאדם מה יהיה אחריו תחת המשמש

7 טוב שם משמן טוב ויום המוות מיום הולדו ² טוב לילכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה--באשר הוא סוף כל האדם והחי יתנו אל לבו ³ טובicus משוחק כי ברע פנים ייטב לב ⁴ לב חכמים בכית אבל ולב כסילים בבית שמהה ⁵ טוב לשמע גערת הכם--מאיש שמע שיר כסילים ⁶ כי��ול הסירום תחת הסיר כן שחק הכספי וגו' זה הבלתי ⁷ כי העשך יהולל חכם ויאבד את לב מותנה ⁸ טוב אהירית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגביה רוח ⁹ אל תבהל ברוחך לכעוס כיicus בחיק כסילים ינוח ¹⁰ אל תאמר מה היה-- שאלות על זה ¹¹ טובח חכמה עם נחלה יותר לדאי השמש ¹² כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרונו דעת החכמה תחיה בעלייה ¹³ ראה את מעשה האלים כי מי יכול לתקן את אשר עוטו ¹⁴ ביום טוביה היה בתוב וביום רעה ראה נם את זה לעמota זה עשה האלים

על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה ¹⁵ את הכל ראייתי בימי הבלתי יש צדיק אבל בצדקו ויש רשות מרידך ברגעתו ¹⁶ אל תהי צדיק הרבה הרבה ואל תחכם יותר למה תשומם ¹⁷ אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתק ¹⁸ טוב אשר תאהזו בזה ונום מוה אל תנח את ירך כי ירא אללים יצאת כלם ¹⁹ החכמה תעוז לחכם--מעשרה שליטים אשר היו בעיר ²⁰ כי אדם אין צדיק בארץ--אשר ידברו אל טוב ולא יחטא ²¹ נם לכל הדברים אשר ידברו אל תנתן לך אשר לא תשמע את עבדך מקהלך ²² כי נם פעמים וטובה לא ראה--הלא אל מקום אחד שנים פעמים וטובה לא ראה--הלא אל מקום אחד הכל הולך ⁷ כל עמל האדם לפניו ונום הנפש לא תמלא ⁸ כי מה יותר לחכם מן הכספי מה עני ידע להלך נגר החיים ⁹ טוב מראת עינים מהלך נפש נם זה הבלתי ורעות רוח ¹⁰ מה הייתה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יכול לדין עם שתקוף

אל תחמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם ⁹ ויתרונו ארץ בכל היא (הוא)--מלך לשדה עבר ¹⁰ אהב כסף לא ישבע כסף ומוי אהב בחמון לא תבואה נם זה הבלתי ¹¹ ברבות הטובה רבו אוכליה ומוה כשרון לבליה כי אם ראית (ראות) עניינו ¹² מותקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאלל והשבע לעשיין- איןנו מניח לו לישן ¹³ יש רעה חוללה ראיית תחת המשמש עשר שמר לבעליו לרעתו ¹⁴ ואבד העשר ההוא בעניין רע והולד בן ואין בידו מאומה ¹⁵ כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב לכלכת שבא ומואה לא ישא בעמלו שילך בידו ¹⁶ וגם זה רעה חוללה כל עמתה שבא כן ילך ומה ותרון לו שיעמל לרוחה ¹⁷ נם כל ימי בחשך יאלל וכעס הרבה וחליו וקצת ¹⁸ הנה אשר ראייתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובח בכל עמלו שעמל לשעת תחת המשמש מספרימי היו אשר נתן לו האלים עשר ונכסים והשלטו האדם אשר נתן לו האלים עשר ונכסים והשלטו לאכל ממוני ולשתת את חלקו ולשם מה מתה אללים היה ²⁰ כי לא הרבה ייכר את ימי חייו כי האלים מענה בשמחה לבו

6 יש רעה אשר ראייתי תחת המשמש ורבה היא על האדם ² איש אשר יתן לו האלים עשר ונכסים וכבוד ואיןנו חסר לנפשו מכל אשר היה ולא ישילטנו האלים לאכל ממוני--כי איש נכרי יאלנו זה הבלתי וחלוי רע הוא ³ אם יולד איש מאה ושנים רבות יהיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה ונם קבועה לא היהת לו--אמרתי טוב ממוני הנפל ⁴ כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה ⁵ נם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה ⁶ ואלו היה אלף לא ראה רבעה לא ראה--הלא אל מקום אחד שנים פעמים וטובה לא ראה--הלא אל מקום אחד הכל הולך ⁷ כל עמל האדם לפניו ונום הנפש לא תמלא ⁸ כי מה יותר לחכם מן הכספי מה עני ידע להלך נגר החיים ⁹ טוב מראת עינים מהלך נפש נם זה הבלתי ורעות רוח ¹⁰ מה הייתה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יכול לדין עם שתקוף

מעשה האלים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השימוש בשל אשר יعمل האדם לבקש ולא ימצא ונום אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצוא **9** כי את כל זה נתנו אל לבו ולבור את כל זה אשר הצדיקים ותחכמים ועובדיהם ביד האלים נם אהבה נם שנאה אין יודע האדם--הכל לפניהם **2** הכל אשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולתור וلتמא וללבח ולאשר איןנו זבח כטוב כחטא--הנשבע כאשר שבועה ירא **3** זה רע בכל אשר נעשה תחת השימוש--כי מקרה אחד לכל גומ לב בני האדם מלא רע והוללות לבכם בחיהם ואחריו אל המתים **4** כי מי אשר יבחר (יחבר) אל כל החיים יש בתהון רע ומשפטם בלבם כי מושך מאריה המת **5** כי החיים יודעים שיתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר--כי נשכח זכרם **6** נום אהבתם נם שנאתם נם קנותם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השימוש **7** לך אכל בשמה להמן ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצתה האלים את מעשיך **8** בכל עת יהיו בוגדים לבנים ושםן על ראשך אל יחסר **9** ראה חיים עם אשה אשר אהבתה כל ימי חי הבלתי אשר נתן לך תחת השימוש כל ימי הבלתי כי הוא חלך בחיהם ובعملך אשר אתה עמל תחת השימוש **10** ככל אשר תמצא ייך לעשות בכחך--עשה כי אין מעשה וחשbon ודרעת וחכמה בשאול אשר אתה הילך **11** ש贬תי וראה תחת השימוש שמה (Sheol h7585) **11** שבתי וראה תחת השימוש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה ונום לא לחכמים לחם ונום לא לנבונים עשר ונום לא לדיעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם **12** כי נם לא ידע האדם את עתו כדגנים שנאחזים במצוריה רעה וכצפרים האחזות בפה כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפוף עליהם פתא **13** גם זה ראייתי חכמה תחת השימוש עליהם כי אם לא יכול ולשנות ולשנות והוא ילנו בעמלו ימי חייו אשר נתן לך האלים--תחת השימוש **14** עיד קטנה ואנשים בה מעט ובא ונדילה היא אליו **14** עיד קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך נדול וסבב אתה ובנה עליה מצדדים נדלים **15** וממצא בה איש מסכן חכם ומילט הוא את העיר בחכמו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא ובכילה--שנה בעינו איןנו ראה **16** וראייתי את כל ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים להה--אסורים ידיה טוב לפני האלים ימלט ממנה וחטא ילך בה **27** ראה זה מצאי אמרה קהלה אחת לאחת למציא השבון **28** אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאי אדם אחד מ אלף מצאיי--ואהה בכל אלה לא מצאיי בלבד ראה זה מצאיי אשר עשה האלים את האדם **29**isher ורומה בקש השבונות רביים

16 ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסקן בזיה ודבריו אינם נשמעים 17 דברי חכמים בזיה נשמעים-مزעקה מושל בכסילים 18 טובה חכמה מכל קרב וחטא אחד יאבד טובה הרבה

בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלים אשר עשה את הכל 19 בבקר זרע את רעך ולערא אל תנח ירך כי איןך יודע כי ישר הזיה או זה ואם שניהם כאחד טובים 20 מותוק האור וטוב לעינים לראות את השם 21 כי אם שניים הרבה ייה האדם בכלם ישמה ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הכל 22 שמה בחור בילדותיך וישיבך לבך ביום בחורותיך והלך בדרכך לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלים במשפט 23 והסר כעס מלך והعبر רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הכל

12 זכר את בוראיך ביום בחורותיך עד אשר לא יבוא ימי הרעה והניעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ 24 עד אשר לא תחשך השם והאור והירח והכוכבים ושבו העברים אחר הגnom 25 ביום שייעשו שמרי הבית והתעוזו אנשי החיל ובטלו הטענות כי מעתו וחשכו הראות בארכות 26 וסנרו דלותם בשוק בשפל קול הטענה ויקום לקול הצפור ושחו כל בנות השיר 27 גם מגביה יראו וחתחותם בדרכם יינאץ השקק ויסטבל החגב ותפר האבינה כי הלק האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הסופרים 28 עד אשר לא ירחק (ירתק) חבל הכסף ותרוץ גלת הזובב והשבר כד על המבouce ונרץ הנגלל אל הבור 29 וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלים אשר נתנה 30 הבעל הבלים אמר הקוחלת הכל הבעל 31 ויתר שהיה קהלה חכם עוד למד דעתה את העם ואוזן וחקר תקן משלים הרבה 32 בקש קהלה למציא דברי חפץ וכותב ישר דברי אמת 33 ונבר חכמים כדרבנותם וכמושבות נטוועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד 34 יותר מהמה בני הזיה עשות ספרים הרבה אין קץ ולג הרבה יגעתبشر 35 סוף דבר הכל נשמע את האלים ירא ואת מצוחיו שמר כי זהה כל האדם 36 כי את כל מעשה האלים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע

10 זובבי מות יבאש יביע שמן רוקח יקר מהחכמה מכבוד סכלות מעט 25 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו 26 ונם בדרכ כהסכל (כשסכל) הלק לבו חסר ואמר לכל סכל הוא 27 אם רוח המושל تعالה עליך מקוםך אל תנח כי מרפא נינה חטאיהם נדולים 28 יש רעה ראיית תחת השם-כשננה שיצא מלפני השליט 29 נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו 30 ראיית עבדים על סוסים ושרים הליכים כעבדים על הארץ 31 חפר גומץ בו יפול ופרץ נדר ישכנו נחש 32 מסיע אבונים יעצל בהם בוקע עצים יסכו בם 33 אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילם יגבר ויתדרון הקשר חכמה 34 אם ישך הנחש בלבד לחש ואין יתרון לבעל הלשון 35 דבורי פי חכם חן ושפותות כסיל תבלענו 36 תחולת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה 37 ווהסכל ירבה דברים לא ידוע האדם מה שהוא ואשר יהיה מאחריו מי גיד לו 38 عمل הכסילים תינענו-אשר לא ידע לילכת אל עיר 39 אי לך ארץ שמליך נער ושරיך בבקר יאכלו 40 אשריך ארץ שמליך בן חורים ושיריך בעת יאכלו נגבורה ולא בשתי 41 בעצלתים ימך המקרה ובשפלו ידים ידלך הבית 42 לשוחק עשים להם ויין ישמה חיים והכסף יעה את הכל 43 גם במדעד מלך אל תקלול ובחדרי משכיך אל תקלל עשר כי עוף השמיים יוליך את הקול ובבעל הכנפים (כנפים) יnid דבר

11 שלח לחמק על פני הימים כי ברב הימים תמצאו 24 תן חלק לשבעה ונם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ 35 אם ימלא העבים נשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון-מקום שיפול העץ שם יהו 46 שמר רוח לא ירע וראה בעבים לא יקצור 5 כאשר איןך יודע מה דרך הרוח עצמים

מריטוי שמעו נא כל עמים (העמים) וראו מכאבי--
בתולות ובחורי הלבו בשבי ¹⁹ קראתו למאהבי המה
רמוני כהני ווקני בעיר געו כי בקשו אצלם לモ וישבו
את נפשם ²⁰ ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמו--נהפך
לבי בקרבי כי מרנו מריטוי מהוו שכללה חרב בכיה
כמהות ²¹ שמעו כי נאנחה אני אין מנוח לי--כל איבי
שמעו רעתי ששוו כי אתה עשית הבאות יום קראת יהו
כמני ²² תבא כל רעתם לפניו וועל למו כאשר
עלולת לי, על כל פשעי כי רבות אנהתי ולבוי דוי

2 איכה יעיב באפו אדרני את בת ציון--השליך משימים
ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אףו ²
בלע אדרני לא (ולא) חמל את כל נאות יעקב--הרס
בעברתו מבצרי בת יהודה הגוע לארץ חיל מלוכה
ושריה ³ גدع בחרי אף כל קラン ישראלי--השיב אחר
ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכליה
סביב ⁴ דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרגן כל
מחמדין עין באهل בת ציון שפך האש מהתו ⁵ הדיה
אדני כאויב בלע ישראל--בלע כל ארמנותיה שחתה
מכבצרי ויריב בכת יהודה תאניה ואניה ⁶ ויחמס כנן
שכו שחת מעדו שכיהוה בציון מועד ושבת ינאי
בזעם אףו מלך וכחן ⁷ זנה אדרני מזבחו נאר מקדשו--
הנסיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בכיה
יהוה כוים מועד ⁸ חשב יהוה להשחת חותמת בת ציון--
גנטה קו לא השיב ידו מבעל ויאבל חל וחומה יהדו
אםלו ⁹ טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה
מלכה ושရיה בנים אין תורה--נאם נבאייה לא מצאו
חוון מיהוה ¹⁰ ישבו לארץ ידמו זקנין בת ציון--העלן
עפר על ראש חנרו שקים הורידו לארץ ראשון
בתולות ירושלים ¹¹ וכל בדממות עני חמרמו מעי--
נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עלול
וינוק ברחבות קרייה ¹² לאמתם יאמרו איה דגן ויין
בהתעטוף כחלל ברחבות עיר--בהתשוף נפש
אל חיק אמתם ¹³ מה עדיך מה ארמה לך הבה
ירושלים--מה אשוה לך ואנחמק בתולות בת ציון כי
נדול כים שברך מי ירפא לך ¹⁴ נביאיך חזו לך שוא

1 איכה ישבה בדר העיר רבתי עם--היתה calamna
רכתי בנים שרתי מדינות--היתה למס ² בכו תבכה
בלילה ורמעטה על לחיה--אין לה מנהם מכל אהבה
כל רעה בנדו בה היו לה לאיבים ³ גلتה יהודה
מעני ומרב עבדה--היא ישבה בנים לא מצאה מנוח
כל רדפה השינה בין המצרים ⁴ דרכי ציון אבלות
מבלוי באי מועד--כל שעריה שוממין כהנה נאנחים
בתולתה ננות והיא מר לה ⁵ הוי צריה לראש איביה
שלו כי יהוה הונגה על רב פשעה עליליה הלבו
שבו לפניו צר ⁶ ויצא מן בת (מכת) ציון כל הדרה
היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו ולא כה
לפנוי רודף ⁷ זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה--כל
מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביר צר ואין
עוור לה--ראוה צרים שחקו על משbetaה ⁸ חטא חטא
ירושלים על כן לנידה היהת כל מכבריה הזולות כי
ראו ערוותה גם היא נאנחה ותשב אחר ⁹ טמאת
בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנהם
לה ראה יהוה את עני כי הגדייל אויב ¹⁰ ידו פרש
צר על כל מחמדיה כי ראתה נוים באו מקדשה--
אשר צויתה לא יבוא בקהל לך ¹¹ ובכל עמה נאנחים
מקבשים לחם נתנו מחמדיהם (מחמדיהם) באכל
להשיב נפש יהוה והבטה כי היהת זוללה
לא אליהם כל עברי דרך--הבטו וראו אם יש
מכאוב כמכאבי אשר עלול לי אשר הונגה יהוה ביום
חרון אףו ¹² ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש
ראש לרגלי השבוי אחר--נתנו שמהם כל היום
דוה ¹³ נשקד על פשעי בידו ישתרנו עלן על צוארי--
הכשיל כחיו ונגנו אדרני בידיו לא אוכל קום ¹⁴ סלה כל
אכריי אדרני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נטה
דרך אדרני לבתולות בת יהודה ¹⁵ על אלה אני בוכה
עני עני ירדה מים--כי רחק מני מנהם משיב נפש
היו בני שוממים כי גבר אויב ¹⁶ פרשה ציון בידיה
אין מנוח לה--צוה יהוה ליעקב סכיביו צריו היהת
ירושלים לנדה בינויהם ¹⁷ צדיק הוא יהוה כי פיהו

והפל ולא גלו על עונק להשיב שביתך (שבותך) יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו ²⁵ טוב יהוה לךו לנפש תדרשו ²⁶ טוב ויחול ודומם לחשעת יהוה ²⁷ טוב לנבר כי ישא על בנויריו ²⁸ ישב בבר וידם כי נטל עלייו ²⁹ יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה ³⁰ יתן למכהו לחיו ישבע בחרפה ³¹ כי לא יונח לעולם אדרני כי אם הונגה ורחם כרב חסדיו ³² כי לא ענה מלכו וינה בני איש ³³ לדכא תחת רגלו כל אסורי ארץ ³⁵ להטוט משפט נבר ננד פני עליון ³⁶ לעותם אדם בראיבו אדרני לא ראה ³⁷ מי זה אמר ותהי אדרני לא צוה ³⁸ מפי עליון לא תצא הרעות והתו ³⁹ מה יתאונן אדם כי נבר על חטאנו ⁴⁰ נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה ⁴¹ נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמותים ⁴² נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלהת ⁴³ סכואה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת ⁴⁴ סכואה בענן לך מעבור תפללה ⁴⁵isch ומאס תשימנו בקרב העמים ⁴⁶ פצנו עליינו פיהם כל איבינו ⁴⁷ פחד ופחת היה לנו השאות והשבר ⁴⁸ פלוי מים הרד עינו על שבר בת עמי ⁴⁹ עינו גנדה ולא תדמה מאיון הפנות ⁵⁰ עד ישקויף וירא יהוה משימים ⁵¹ עינו עללה לנפשי מכל בנות עיריו ⁵² צוד צדוני צפורה איבי חنم ⁵³ צמתו בבור חי וידיו אבן כי ⁵⁴ צפפו מים על ראש אמרתו גנורתי ⁵⁵ קראתי שמק יהוה מבור תחותיות ⁵⁶ קולי שמעת אל תעלם אונך לדורותי לשועתי ⁵⁷ קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא ⁵⁸ רבת אדרני ריבי נפשי נאלת חי ⁵⁹ ראייתה יהוה עותתי שפטה משפטיו ⁶⁰ ראייתה כל נקמתם - כל מהשבותם לי ⁶¹ שמעת חרפתם יהוה כל מהשבותם עלי ⁶² שפטו קמי והגונם עלי כל הום ⁶³ שבתם וקיהם הביטה אני מנוגנתם ⁶⁴ תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם ⁶⁵ תתן להם מננת לב תאלתך להם ⁶⁶ תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה

4 **איכה** יועם זהב ישנא הכתם הטוב התהפקנה אבני קדש בראש כל חוצות ² בני ציון דיקרים המסלאים בפז-איכה נחשבו לנכלי הרש מעשה ידי יוצר ³ נם תנין (תנאים) חלצנו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים (כיענים) במדבר ⁴ דבק לשון יונק רחמייו ²³ חדשם לבקרים רבה אמוןתק ²⁴ חלקי

ויהזו לך מושאות שאו מודחות ¹⁵ ספקו עלייך כפים כל עברי דרך-שרקו ויונעו ראמש על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כללה יפי-מושש לכל הארץ ¹⁶ פצנו עלייך פיהם כל איביך-שרקו ויחרקו שנ אמרו בלענו אך זה היום שקיינהו מצאנו ראיינו ¹⁷ עשה יהוה אשר ומס בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם-הרס ולא חמל וישמח עלייך אויב הרם קרן ציריך ¹⁸ צעק לבם אל אדרני חומת בת ציון הוריידי כנהל דמעה יומם ולילה-אל תני פונת לך אל תדם בת עינך ¹⁹ קומי רני בליל (בלילה) לראש אשמרות-שפכו כמים לך נכח פני אדרני שאו אליו כפיך על נפש עולמייך-העתופים ברעב בראש כל חוצות ²⁰ ראה יהוה והביטה למי עללה כה אם חאכלנה נשים פרים עלי טפחים אם יהרגן במקדש אדרני כהן ונביאו ²¹ שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחרורי נפלו בחרב הרוגת ביום אפק טבחת לא חמלת ²² תקרא כוים מועד מנורו מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורבייתי איביכי כלם

3 **אני** הנבר ראה עני בשבט עברתו ²atoi נגן וילך חשק ולא אור ³ אך כי ישב יהפיך ידו כל היום בלהה בשדי ועורי שבר עצמוני ⁵ בנה עלי ויקף ראש ותלהה ⁶ במחשכים הושבני כמות עולם ⁷ גדר שעדי ולא אצא חכיבך נחשתי ⁸ נם כי אזעך ואושע שם תפלתי ⁹ גדר דרכי בנזיות נתיבתי עזה ¹⁰ דב ארבע הוא לי אריה (אריה) במטטרים ודרכי סורר ויפשנני שמנ שמן ¹² דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ ¹³ הביא בכלתי בני אשפטו ¹⁴ היטמי שחק לכל עמי נגינתם כל היום ¹⁵ השיבני במרורים הרוני לענה ¹⁶ וינרס בחץ שני הכהפישני באפר ¹⁷ ותונח משלום נפשי נשיותו טוביה ¹⁸ ואמר אבד נצחי ותחולתי מיהוה ¹⁹ זכר עני ומרודיו לענה וראש ²⁰ זכר תופור ותשיח (ותשוח) עלי נפשי ²¹ זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל ²² חסדי יהוה כי לא תמן כי לא כלו רחמייו ²³ חדשם לבקרים רבה אמוןתק ²⁴ חלקי

10 עודנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב 11 נשים
 בציון ענו בתלתה בעיר יהודה 12 שרים בידם נטלו
 פני זקנים לא נהדרו 13 בחורים טחון נשאו ונערם
 בעז כשלו 14 זקנים משער שכחו בחורים מוניניהם 15
 שבת משוש לבנו נהפק לאבל מחלנו 16 נפלה עטרת
 ראשנו אויר נא לנו כי חטאנו 17 על זה היה דוה לבנו--
 על אלה חשבו עניינו 18 על הר ציון ששם שועלם
 הלכו בו 19 אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור
 20 למה לנצח תשחנו תשעבנו לאך ימים 21 השיבנו
 יהוה אליך ונשוב (ונשובה) חדש ימינו קדם 22 כי
 אם מאס מאסתנו קצפת עליינו עד מאד

אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם 5
 האכלים לمعدנים נשמו בחוץ האמנים עלי תולע
 תבקו אשפות 6 ויגדל עון בת עמי מהטאת סדים
 ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים 7 זכו נזיריה
 משלג צחו מחלב אדרמו עצם מפנינים ספר גורתם 8
 החשך משחור תארם לא נכרו בחוץ צפדי עורם על
 עצם יבש היה בעז 9 טובים היו חללי הרב מחללי
 רעב שהם יזבו מרכדים מתונבת שדי 10 ידי נשים
 רחמניות--בשלו ירדין היו לברות למו בשבר בת
 עמי 11 כליה יהוה את חמתו שפך חרון אף ויצת אש
 בציון והאכל יסדהה 12 לא האמיןנו מלכי ארין וכל
 (כל) ישב תבל כי בא צר ואוב בשעריו ירושלים 13
 מהטאות נבייה עונת כהנין השפכים בקרבה דם
 צדיקים 14 נעו עורם בחוץ נגלו בדם ולא יוכלו
 יגעו בלביהם 15 סרו טמא קראו למו סרו סרו אל
 תנעו--כי גם נעו אמרו בנויים לא יוספו לנור 16 פני
 יהוה חלכם לא יוסיף להבitem פוי כהנים לא נשוא
 זקנים (זקנים) לא חננו 17 עודינה (עודינו) תכלנה
 עניינו אל עורתנו הבל בצפיתנו צפינו אל נוי לא יושע
 18 צדו צעדינו מלכת ברחותינו קרב קצנו מלאו
 ימינו כי בא קצנו 19 קלים היו רדפינו מנשרי שמיים
 על החרים דלקנו במדבר ארבו לנו 20 רוח אפינו
 משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה
 בנויים 21 שיישי ושמחי בת אדום יושבתי (יושבת)
 בארץ עז נם עלייך עבר כוס--תשכרי ותתעריך 22
 תם עונך בת ציון--לא יוסיף להגלוותך פקד עונך בת
 אדור גלה על חטאיך

5 זכר יהוה מה היה לנו הבית (הביתה) וראה
 את חרפתו 2 נחלתו נהפהה לזרים בתינו לנקרים
 3 יתומים היינו אין (אין) אב אמתינו אלמנות 4
 מימינו בכסף שתינו עזינו במחיד יבאו 5 על צוארנו
 נרדפנו יגענו לא (ולא) חונת לנו 6 מצדים נתנו יד
 אשור לשבע להם 7 אבתינו חטאינו איןם (ואינם) אנחנו
 (ונחננו) עונתיהם סבלנו 8 עבדים משלו בנו פרק
 אין מידם 9 בנסחנו נביא לחמו מפני הרב המדבר

בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביה את ושתי המלכה לפניו- ולא באה ¹⁸ ותיום זהה האמננה שרות פרס ומדרי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזון וקatz' ¹⁹ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדרתי פרס ומדרי ולא עבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלווה יזון המלך לדרוזה הטובה ממנה ²⁰ ונשמע פתגס המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהם--למנדול ועד קטן ²¹ וייטב הדבר בעני המלך והשרים ויעש המלך בדבר ממוון ²² וישלח ספרים אל כל מדינות המלך--אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם עם כלשונו להוות כל איש שדר בביתו ומדבר כלשון עמו

2 אחר הדברים האלה קשח חמת המלך אחשורוש- זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגור עלייה ²³ ויאמרו נעריו המלך משרתו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה ²⁴ ויפקח המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שנין הבירה אל בית הנשים אל ד' הנא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרקיהן ²⁴ והגערה אשר היטב בעני המלך--תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעני המלך ויעש כן ⁵ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יair בן שמעי בן קריש--איש ימיini ⁶ אשר הגלה מה מירושלים עם הגליה אשר תגלתה עם יכינה מלך יהודה--אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל ⁷ ויהי אמן את הדרסה היא אסתר בת דרו--כי אין לה אב ואם והגערה יפת תאר וטובת מראה ובמאות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת ⁸ ויהי בהשמע דבר המלך ודותו ובהקבי נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגנו ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגני שמר הנשים ⁹ ותיטב הנערה בעניין ותשא חסר לפניו ויבחល את תמרוקיה ואת מנotta לחת לה ואת שבע הנערות הרואות לחת לה מבית המלך רישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים ¹⁰ לא הנידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה

1 ויהי ביום אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו- ועד כוש-שבע ועשרים ומאה מדינה ² בימים ההם- כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכו עשה משתה בשושן הבירה ³ בשנת שלוש למלך עשה משתה לכל שרו ועבדיו חיל פרס ומדרי הפרתמים ושרי המדינות--לפניו ⁴ בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר הפארת נדולתו ימים רבים שמנים ומאת יום ⁵ ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למנדול ועד קטן משתה- שבעת ימים בחצ'ר גנת ביתן המלך ⁶ חורר כרפס ותכלת אחו בחלבי בוין וארגמן על נילוי כסף- ועמדו יר שש מנות זהב וככסף על רצפת בהט וSSH- ודר וסחרת ⁷ והשקות בכלבי זהב וככלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך ⁸ והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו--לעשות כרצון איש ואיש ⁹ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים--ביה המלכות אשר למלך אחשורוש ¹⁰ ביום השבעי בטוב לב המלך ביזן--אמר למהומן בזאת הרכובנא בנחא ואבנתא זור וכרכס שבעת הסריסים המשרחים את פני המלך ¹¹ אחשורוש ¹² להביה את ושתי המלכה לפני המלך--בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפה כי טובת מראה היא ¹² ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצ' המלך מאד וחתמו בערה בו ¹³ ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידיע רת ודרין ¹⁴ והקרב אליו כראשנא שתר אדרמתא תרשיש מרס מרסנא ממוון--שבעת שרי פרס ומדרי ראי פני המלך הושבים ראשנה במלכות ¹⁵ כרת מה לעשות במלכה ושתי--על אשר לא עשתה את אמר המלך אחשורוש ביד הסריסים ¹⁶ ויאמר ממוון (mmoan) לפני המלך והשרים לא על המלך לברדו עתה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהם

ומרדכי--לא יכרע ולא ישתחוה ³ ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך--למרדי מודיע אתה עבר את מצות המלך ⁴ ויהי באמרם (כאמרם) אליו יום ויום ולא שמע אליהם וינוידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי--כִּי הנגיד להם אשר הוא יהודי וירא המן--כִּי אין מרדכי כרע ומשתחווה לו וימלא המן ⁶ ויבנו בעינוי לשליח יד במרדי לבה--כִּי הנגיד לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש--עם מרדכי ⁷ בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנות שתיים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הנורל לפני המן מיום ליום ומהדש לחדר שנים עשר--הוא חדש אדר ⁸ ויאמר המן למלך אחשורוש--ישנו עם אחד מפזר ומفرد בין העמים בכל מדינות מלכותך ורתויהם שנות מכל עם ואתדי המלך אין עשים ולמלך אין שוה להניהם ⁹ אם על המלך טוב יكتب לאדם ועשרה אלףים ככר כסף אשקלול על ידי עשי המלאכה להביא אל נזוי המלך ¹⁰ ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדרתא האנגי--צדר היהודים ¹¹ ויאמר המלך להמן הכסף נתנו לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך ¹² ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר ימים בו ויכתב לכל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה כתבה עם עם כלשונו בשם המלך אחשדרשן כתוב ונחתם בטבעת המלך ¹³ ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך-- להשميد להרגן ולאבד את כל היהודים מנעם ועד ז肯 טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר ושללים לבו ¹⁴ פתשנן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלויל בכל העמים-- להיות עתדים ליום זהו ¹⁵ הרצים יצאו דוחפים בדבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן בדורר המלך ודרת נתנה בשושן נבוכה

4 ומרדי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק ישבו לשותות והעיר שוון נבוכה

אשר לא תניד ¹⁶ ובכל יום ויום--מרדי מטהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה עשה בה ¹⁷ ובכנייע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשדרוש מקץ היהות לה כדת הנשים שנים עשר חדש--כִּי כן ימלאו ימי מרדוקין ¹⁸ ששה חדשים במשן המר וששה חדשים בכםיים ובתמרקוי הנשים ¹⁹ ובזה הנערה בא אל המלך--את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך ²⁰ בערב היא בא וביבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשו סריס המלך שמר הפלגנישם לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם ²¹ ובכנייע תר אסתר בת אביהיל דר מרדכי אשר לkah לו לשבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר--כִּי אם את אשר יאמר הני סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיניו כל ראייה ²² ותלקח אסתר אל המלך אחשדרוש אל בית מלכותו בחדר העשורי הוא חדש טבח--בשנת שבע למלכותו ²³ וויאב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימלכה תחת ותשי ²⁴ ויעש המלך משתה נдол לכל שריו ועבדיו-- את משתה אסתר ותנהה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך ²⁵ ובהקץ בתולות שנית ומרדי כי ישב בשער המלך ²⁶ אין אסתר מנדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר הויה באמנה אותו ²⁷ ביוםיהם הם ומרדי יושב בשער המלך קצף בנתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסקף ויבקשו לשליח יד במלך אחשדרוש ²⁸ וידע דבר מרדכי ויניד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ²⁹ ויבקש הדבר וימצא ויתלו שיניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים--לפני המלך

3 אחר הדברים האלה נdal המלך אחשדרוש את המן בן המדרתא האנגי--וינשאחו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו ³⁰ וככל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעם ומשתחווים להמן--כִּי כן צוה לו המלך

יושב על כסא מלכוֹתוֹ בבית המלכוֹת נכח פתח
הבית ² ויהי בראשות המלך את אסתור המלכה עמדת
בחצר--נשאה חן בענייו ווישט המלך לאסתור את
שרביט הזוב אשר בידו ותקרב אסתור ותגע בראש
השרביט ³ ויאמר לה המלך מה לך אסתור המלכה
ומה בקשך עד חצי המלכוֹת וויתן לך ⁴ ותאמיר
אסתור אם על המלך טוב--יבוא המלך והמן היום אל
המשתה אשר עשתי לך ⁵ ויאמר המלך--מהרו את
המן לעשות את דבר אסתור ויבא המלך והמן אל
המשתה אשר עשתה אסתור ⁶ ויאמר המלך לאסתור
במשתה היין מה שאלתק וויתן לך ומה בקשך עד
חצי המלכוֹת והעש ⁷ ותען אסתור ותאמיר שאלתי
ובקשתי ⁸ אם מצאת חן בעניי המלך ⁹ ואמ על המלך
טוב לחת את שאלתי ולעשות את בקשתי--יבוא המלך
והמן אל המשתה אשר עשה להם ומחר עשה
בדבר המלך ⁹ ויצא המן ביום החוא שמח וטוב לב
וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא עז
מןנו--וימלא המן על מרדכי חמה ¹⁰ ויתאפק המן
ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהבו ותראש אשתו
וישפר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל
אשר גណלו המלך ¹¹ ואת אשר נשאו על השרים ועבדו
המלך ¹² ויאמר המן--אף לא הביא אסתור המלכה
עם המלך ¹³ אל המשתה אשר עשתה כי אם אותה יומם
למחר אני קרוא לה עם המלך ¹³ וככל זה איננו שוה
לי בכלל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי--יושב
בשער המלך ¹⁴ ותאמיר לו זרש אשתו וככל אהבו
יעשו עז נגה חמישים אמה ובקבר אמר למלך ויתלו
את מרדכי עלייו ובא עם המלך אל המשתה שמה
ויטב הדבר לפניהם ויעש העז

6 בלילה ההוא נדרה שנות המלך ויאמר להביא את
ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקרים לפני המלך
² וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בנתנא ותרש
שני סריסי המלך--משMRI הסק אשר בקשו לשלה
יד במלך אחושרוש ³ ויאמר המלך--מה נעשה יקר
ונדרלה למרדי עלי זה ויאמרו נעריו המלך משרותיו

ונעה גדרלה ומורה ² ויבוא עד לפניהם שער המלך כי
אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק ³ ובכל מדינה
ומדינה מקום אשר דבר המלך ודרתו מניעע--אבל גדרול
לייהודים וצום וביבי ומספד שק ואפר יצע לדרבים ⁴
ותבואה (ותבואה) נערות אסתור וסריסיה ווינדו
לה ותתחלל המלכה מאר ותשלה בגדים להלביש
את מרדכי ולהסור שקו מעליו--ולא קבל וותקרא
אסתור להתק מסריסי המלך אשר העמיד לפניה
ותצחו על מרדכי--לדעת מה זה ועל מה זה ⁶ וויצא
התק אל מרדכי--אל רחוב העיר אשר לפניהם שער
המלך ⁷ ויגד לו מרדכי את כל אשר קrhoו ואת פרשנות
הכسف אשר המן לשקל על נזוי המלך ביהודים
(ביהודים)--לאבדם ⁸ ואת פתשנן כתוב הדת אשר
נתן בשושן להשמידם נתן לו--להראות את אסתור
ולהניד לה ולצאות עלייה לבוא אל המלך להתחנן לו
ולבקש מלפניו--על עמה ⁹ ויבוא התק ויגד לאסתור
את דברי מרדכי ¹⁰ ותאמיר אסתור להתק ותצחו
אל מרדכי ¹¹ כל עבדי המלך ¹² ועם מדיניות המלך
ידיעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל
החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית בלבד
מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזוב וחיה ואני
לא נקראי לבוא אל המלך--זה שלושים יום ¹² ווינדו
למרדי כי דברי אסתור ¹³ ויאמר מרדכי להшиб
אל אסתור אל תדמי בנפשך להמלט בבית המלך מכל
היהודים ¹⁴ כי אם החרש תחרישי בעת זואת--רוח
והצלחה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך
תאבדו ומיו יודע--אם לעת צוות הגעת למלכוֹת ¹⁵
ותאמיר אסתור להסביר אל מרדכי ¹⁶ לך כנוס את כל
היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל חאכלו ואל
תשתו שלשת ימים לילה ויום--نم אני ונערתי אצום כן
ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי
אבדתי ¹⁷ וויעבר מרדכי ויעש ככל אשתר צוותה עלי
אסתר

5 יהי ביום השלישי ותלבש אסתור מלכוֹת ותעמד
בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך

ולא נעשה עמו דבר ⁴ ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הcin לו ⁵ ויאמרנו נעריו המלך אליו--הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבו ⁶ ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשה באיש אשר המלך חפץ בקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממוני ⁷ ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ בקרו ⁸ יבאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו ⁹ ונתן הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבושים את האיש אשר המלך חפץ בקרו והרכיבו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ בקרו ¹⁰ ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדי היהודי היושב בשער בא לפניו המלך--כי הגידה אסתר מה הוא לה ² ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן ³ ווזוף אסתר ותדבר לפניו המלך ותפל לפניו גנליו ותבך ותתנן לו להעביר את רעה המן האני ואת המחבתו אשר חשב על היהודים ⁴ ויוושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפניו המלך ⁵ ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפניו המלך וטובה אני בעניינו-- יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדרתא האני אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל מדיניות המלך ⁶ כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי ⁷ ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדי הייהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואטו תלו על העץ--על אשר שליח ידו ביהודים (bihorim) ⁸ ואתם כתבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך וחתום בטבעת המלך כי כתוב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך--אין להשיב ⁹ ויקראו ספרי המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ומי זה הוא אשר מלאו לבו לעשה כן ¹⁰

שככה

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודים (bihorim) ומרדי כי בא לפניו המלך--כי הגידה אסתר מה הוא לה ² ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן ³ ווזוף אסתר ותדבר לפניו המלך ותפל לפניו גנליו ותבך ותתנן לו להעביר את רעה המן האני ואת המחבתו אשר חשב על היהודים ⁴ ויוושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפניו המלך ⁵ ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפניו המלך וטובה אני בעניינו-- יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדרתא האני אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל מדיניות המלך ⁶ כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי ⁷ ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדי הייהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואטו תלו על העץ--על אשר שליח ידו ביהודים (bihorim) ⁸ ואתם כתבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך וחתום בטבעת המלך כי כתוב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך--אין להשיב ⁹ ויקראו ספרי המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי

7 ויבא המלך והמן לשות עם אסתר המלכה ² ויאמר המלך לאסתר נם ביום השני במשתה הין-- מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשך עד חצי המלכות ותעש ³ ותען אסתר המלכה ותאמר-- אם מצאתי חן בעינייך המלך ואם על המלך טוב נתן לי נשבי בשאלתי ועמי בקשתוי ⁴ כי נמכרנו אני ועמי להשמד להרינו ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתוי--כי אין חצר שוה בנזוק המלך ⁵ ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ומי זה הוא אשר מלאו לבו לעשה כן ⁶

בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחדרפינים והפחות ושרי המדיניות כרצונם 6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד-- חמיש מאות איש 7 ואת פרשנרטא ואת דלפין ואת אספתא 8 ואת פורטה ואת אדריא ואת אידיתא 9 ואת פרמשטה ואת אריסי ואת אידרי ואת וויטה 10 עשרה בני המן בן המדרתא צדרר היהודים--הרגנו ובבזה-- לא שלחו את ידם נובים ההוא בא מספר ההרגנים בשושן הבירה--לפני המלך 11 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמיש מאות איש ואת עשרה בני המן--בשאר מדיניות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשך עוד ותעש ותאמר אסתר אם על המלך טוב--יתנת נם מהר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרה בני המן יתלו על העץ 14 ויאמר המלך להעשות כן ונתן דת בשושן ואת עשרה בני המן תלו 15 ויקחלו היהודים (היהודים) אשר בשושן נם ביום ארבעה עשר לחיש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה--לא שלחו את ידם 16 ושאר היהודים אשר במדיניות המלך נקחלו ועמדו על נפשם ונוה מאיביהם והרגו בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזה--לא שלחו את ידם 17 ביום שלושה עשר לחיש אדר ונוה באربعה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה 18 והיהודים (והיהודים) אשר בשושן נקחלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוה בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה 19 על כן היהודים הפרזיות (הפרזיות) היישבים בעיר הפרזיות-עשיהם את יום ארבעה עשר לחיש אדר שמה ומשתה יום טוב ומשלחת מנות איש לרעהו 20 ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדיניות המלך אחשורוש--הקרובים והרוחקים בכל קים עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחיש אדר ואת יום חמישה עשר בו בכל שנה ונהנה 22 ימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחידש אשר נהפק להם מינון לשמה ומאבל ליום טוב לעשותם אותם ימי משתה ושמחה ומשלחת מנות איש לרעהו

בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויישו בשנאייהם אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה כתבהה עם עם כלשנו ואל היהודים- כתובם וכלשונם 10 ויכתב בשם המלך אחשורש כי חתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוטים רכבי הרכש האחדרפינים--בני הרמנים את כל חיל עם ומדינה הצרים אותם טף ונשים ושללים לבוז 12 ביום אחד למלך מדיניות המלך אחשורוש- שלושה עשר לחיש שנים עשר הוא חדש אדר 13 בתשנין הכתוב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלויל לכל העמים ולהיות היהודים (היהודים) עתודים (עתודים) ליום זהה להנתקם מאייביהם 14 הרצים רכבי הרכש האחדרפינים יצאו מבהלים ורחופים ברכב המלך והדרת נתנה בשושן הבירה 15 ומרדכי יצא לפני המלך לבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב נדוללה ותכרייך בז' וארכמן והעיר שושן צהלה ושמחה 16 ליהודים היהת אורה ושמחה וששין ויקר ובסניהם עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודרתו להעתה ביום אשר שבראו איבי היהודים לשלוט בהם ונחפוך הוא אשר ישלו היהודים מהם בשנאייהם 2 נקחלו היהודים בערים בכל מדיניות המלך אחשורוש שלח יד במקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם שליח פחדם על כל העמים 3 וכל שרי המדיניות נפל פחדם עלייהם 4 ונשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם כי נдол מרדכי בבית המלך ושמו הולך בכל המדיניות כי האיש מרדכי הולך ונдол 5 ווכו היהודים

ומתנות ל*אבניים*²³ וקיבלו היהודים את אשר החלו
לעשות ואת אשר כהב מרדכי אליהם²⁴ כי המן בן
המודתא האני צרר כל היהודים--חשב על היהודים
לאבדם והפל פור הוא הגורל להם ולאבדם²⁵
ובבאה לפניו המלך אמר עם הספר ישב מחשבתו
הרעה אשר חשב על היהודים על ראש ותלו אותו
וاث בנוו על העץ²⁶ על כן קראו לימים האלה פורים
על שם הפור--על כל דברי האגרת הזאת
ומה ראו על כהה ומה גניע אליו²⁷ קימו וקיבלו
(וקבלו) היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלויים
עליהם ולא יעבור--להיות עשים את שני הימים האלה
ככתם וכזונם בכל שנה ו שנה²⁸ וධומיים האלה
מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא
יעברו מותוק היהודים וזכרם לא יסוף מזוריעם²⁹
ותכתב אסתור המלכה בת אביהיל ומרדי הירושדי--
את כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת--השנית
וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים³⁰
ומאה מדינה--מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת
לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים
עליהם מרדכי היהודי ואסתור המלכה וכאשר קימו
על נפשם ועל זרעם דברי הצמאות וזעקות³¹ ומאמר
אסתר--קيم דברי הפורים האלה ונכתב בספר

10 וישם המלך אחשורש (אחשורש) מס על הארץ
ואיי הום² וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשנות נדלית
מרדי אשר גדלו המלך--הלווא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי מדי ופרס³ כי מרדכי היהודי
משנה למלך אחשורוש וגadol ליהודים ורצו לרב
אחים--דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרו

וידבר אתה המלך ולא נמצא מכם כדניאל חנניה
מושאל ועוריה ויעמדו לפני המלך ²⁰ וכל דבר חכמה
בינה אשר בקש מהם המלך--וימצא עשר ידות על
כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו ²¹ ויהי
דניאל עד שנת אחת לכורש המלך

2 ובשנת שתים למלכות נבדנצר חלם נבדנצר
חולמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו ² ויאמר
המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים לוגnid למלך חלומותיו ויבאו ויעמדו לפני
המלך ³ ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותתפעם רוח
לדרעת את החלום ⁴ וידברו הכהדים למלך ארמיה
מלך לעלמין חיו--אמר חלמא לעבדיך (לעבדך)
ופשרא נחוא ⁵ ענה מלכא ואמר לכהדיא (לכהדאי)
מלתיה נני אודהן לא הודהענני חלמא ופשרה
הדרמן תתעבדון ובתיוכן נולי יתשמעון ⁶ והן חלמא
ופשרה תהוחן מתנן ונובזה ויקר שנייא תקבלון מן
קדמי להן חלמא ופשרה החוני ⁷ ענו הבינו ואמרין
מלך חלמא יאמר לעבדוחי ופשרה נהחה ⁸ ענה
מלך ואמר--מן יציב ידע أنها די עדנא אנתון זבון
כל קבל די חזיתון די אודה נני מלתא ⁹ די ההן חלמא
לא הודהענני חודה היא רתכון ומלה כרבה ושחיתה
הוזמנתון (הוזמנתון) למאמר קדמי עד די עדנא
ישתגא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחוני
ענו כהדייא (כהדייא) קדם מלכא ואמרין--לא איתי
אנש על יבשחא די מלת מה מלכא יכול להחויה כל קבל
די כל מלך רב ושליט מלחה כדנה לא שאל כל
חרטם ואשפ' וכשדי ¹⁰ ומלה די מלחה שאלי קיריה
ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אללהין--
די מדרהון עם בשרא לא איתה די ¹¹ כל קבל דנה
מלך בנס וקצף שנייא ואמר להובדה לכל חכמי
מלך ¹² ודרתא נפקת וחכמיה מתקטליין ובעו דניאל
בכל ¹³ וחברותי להתקטלה ¹⁴ באדין דניאל התיב עטה
וטעם לאירוע רב טבחיא די מלכא--די נפק לקטלה
לחכמי בכל ¹⁵ ענה ואמר לאירוע שליטא די מלכא
על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלתא

1 בשת שלוש למלכות יהוקים מלך יהודה--בא
נבו כדנائز מלך בבב' ירושם ויצר עלייה ² ויתן
אדני בידיו את יהוקים מלך יהודה ומקצת כל' הצלם
האללים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הצלם
הביא בית אוצר אלהיו ³ ויאמר המלך לאשפנ' רב
סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלכה--ומן
הפרתמים ⁴ ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי
מראה ומשלכים בכל חכמה וידעו דעת ומבני מדי
ואשר כה בהם לעמד בהיכל המלך וללמודם ספר
ולשון כסדרים ⁵ וימין להם המלך דבר יום ביום מפה
בג המלך ומין משתיו ולndlם שנים שלוש ומקצתם--
יעמדו לפני המלך ⁶ ויהי בהם מבני יהודה--דניאל
חנניה מישאל ועוריה ⁷ וישם להם שר הסריסים שמות
וישם לדניאל בלבשאצ'ר ולהנניה שדרך ולמושאל
מיישך ולוועריה עבד ננו ⁸ וישם דניאל על לבו אשר
לא יתגאל בפתם בג המלך ובין משתיו ויבקש משר
הסריסים אשר לא יתגאל ⁹ ויתן האלים את דניאל
לחסר וללחמים לפני שר הסריסים ¹⁰ ויאמר שר
הסריסים לדניאל--ירא אני את אדני המלך אשר
מנה את מأكلכם ואת משתיכם אשר למה וראה את
פניכם ועפם מן הילדים אשר כנילכם וחיבתם את
ראשי למלך ¹¹ בו יואמר דניאל אל המלצר--אשר מנה
שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועוריה ¹²
נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים
ונאלה--וימים ונשחה ¹³ ויראו לפניך מריאנו ומראה
הילדים האכלים את פת בג המלך וכאשר תראה
עשה עם עבדיך ¹⁴ וישמע להם לדבר הזה וינסם
ימים עשרה ¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם
טוב ובריאי בשאר מן כל הילדים--האכלים את פת בג
המלך ¹⁶ ויהי המלצר נשא את פת בנם ויין משתיהם
ונתן להם זרעים ¹⁷ והילדים אלהו ארבעה נtan
לهم האלים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל
הבין בכל חזון וחלמות ¹⁸ ולמצת הימים אשר אמר
המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבדנצר

הורד ארייך לדניאל ¹⁶ ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופישרא להחויה למלכא ¹⁷ אידין דניאל לביתה אוול ולהחניה מישאל ועורה חברויה מלטה הודיע ¹⁸ ורחמין למכוא מן קדם אלה שמייא על רוז דנה-די לא יהובדן דניאל וחברויה עם שאר חכמי בבל ¹⁹ אידין לדניאל בחזוא די ליליא-רוז גלי אידין דניאל ברך לאלה שמייא ²⁰ ענה דניאל ועד עלא די להוא שמה די אלה מביך מן עלא ועד עלא די חכמתא ונבורתא די לה היא ²¹ והוא מהשנא עדניא זומニア מהעדה מלכין ומהקיים מלכין יהב חכמתא לחכמיין ומנדיע לידי עינה ²² הוא גלא עמייקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהיירא (ונהורא) עמה שרא ²³ לך אלה אבחטי מהודא ומשבח אנה די חכמתא ונבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מנק די מלת מלכא הודעתנא ²⁴ כל קבל דנה דניאל על על ארייך די מני מלכא להובדה לחכמיי בבל אזול וכון אמר לה לחכמיי בבל אל תהובד-העלני קדם מלכא ופישרא למלכא אחים ²⁵ אידין ארייך בהתחבלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השחת גבר מן בני גלוואדי יהוד די פישרא למלכא יהודע ²⁶ ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלשאצער האיתיך (האיתיך) כהה להודעתני חלמא די חיות-ופישרא ²⁷ ענה דניאל קדם מלכא ואמר רוז די מלכא שאל-לא חכמיין אשפין חרטמין גורין יכלין להחויה למלכא ²⁸ ברם איטוי אלה בשמייא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחויזי ראשך על משכבר דנה הוא ²⁹ אנתה (אנת) מלכא ריעונך על משכבר סלקו מה די להוא אחרי דנה גלא רזיא הודעך מה די להוא ³⁰ ואנה לא בחכמה די איתוי בי מן כל חייא רזיא דנה גלי לי להן על דברת די פישרא למלכא יהודען וריעוני לבכך תנדע ³¹ אנתה (אנת) מלכא חזה הייתה ואלו צלים חד שנייא-צלייא דרכן רב וזיהו יתיר קאם מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלחכון הווא אלה לכבך ורזה דחיל ³² הוא צלמא ראה דרשה די דרב טב חרותי ודרעהי די כספ מעוזי יירכתה די נשח

לשדרך מישך ועובדנו באידין נבריא אלך התיו קדם מלכא ¹⁴ ענה נבוכדנצר ואמר להו ה' הצדא שדרך מישך ועובדנו לאלהי לא איתיכון פלחין ואצלם דחבא די הקימת לא סגדין ¹⁵ כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קRNA משורקיה קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זمرا הפלון וסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתה תתרמן לנוא אthon נורא יקדרתא ומון הוא אלה די ישובנכוון מן ידי ¹⁶ ענו שדרך מישך ועובדנו אמרין למלכא נבוכדנצר--לא השחין אנחנו על דנה בתגמ לחתובך ¹⁷ הן איתי אלהגא די אגחנא פלחין-- כל לשיזובתנא מן אthon נורא יקדרתא ומון ייך מלכא ישוב ¹⁸ והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך (לאלהיך) לא איתינא (איתינא) פלחין ולצלם דחבא די הקימת לא סנד ¹⁹ באידין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אגפוה אשתו (אשתי) על שדרך מישך ועובדנו ענה ואמר למזא לאחונא חד שבעה על די זהה למזיה ²⁰ ולגברין נבריא חיל די ביהילה אמר לכפתה באידין נבריא אלך כפתו בסרבלהיון פטישיהון ²¹ (פטישיהון) וכרבלההון ולבשיהון ורמייו לנוא אthon נורא יקדרתא ²² כל קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואחונא אזהה יתרה נבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועובדנו קטל המון שביבא די נורא ²³ נבריא אלך תלההון שדרך מישך ועובדנו--נפלו לנוא אthon נורא יקדרתא מכפתין ²⁴ באידין נבוכדנצר מלכא תוה וקם בחתבהלה ענה ואמר להדרותי הלא נברין תלתה רמייא לנוא נורא מכפתין עניין ואמרין למלכא יציבא מלכא ²⁵ ענה ואמר ה' אה זהה נברין ארבעה שון מהלכין בנו נורא ותבל לא איתי בהון ורוה די רביעיא (רביעיא) דמה לבר אלהין ²⁶ באידין קרב נבוכדנצר לתרע אthon נורא יקדרתא ענה ואמר שדרך מישך ועובדנו עבדותי די אלהא עליא (עלאה) פקו ואתו באידין נפקין שדרך מישך ועובדנו--מן נורא ²⁷ ומתקנשין אחדרפניא

דנה ²⁸ באידין מלכא לדניאל רבבי ומתן רברבן שניין ייב לה והשלטה על כל מדינתה בבל ווב סנין-- על כל חכמי בבל ²⁹ ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבידתא די מדינה בבל לשדרך מישך ועובדנו ודניאל בחרע מלכא

3 נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהוב רומה אמיין
שתי פתיה אמיין שת אקימה בבקעת דורה במדינה בבל ² ונבוכדנצר מלכא שלח למכןש לאחדרפניא סניא ופחוותא אדרנזריא נדרבRIA דתבריא הפתיא וכל שלטני מדינה--למהה להנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא ³ באידין מתקנשין אחדרפניא סניא ופחוותא אדרנזריא נדרבRIA דתבריא הפתיא וכל שלטני מדינה להנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין (וקמיין) לכבל צלמא די הקום נבוכדנצר ⁴ וככרווא קרא בחיל ליכון אמרין עממייא אמייא ולשניא ⁵ בעדנא די תשמעון קל קRNA משורקיה קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זمرا--הפלון וסגדון לצלם דחבא די הקים נבוכדנצר מלכא ⁶ ומון די לא יפל ויסנד--בה שעתה יתרמא לנוא אthon נורא יקדרתא ⁷ כל קבל דנה בה ומנא כדי שמעין כל עממייא קל קRNA משורקיה קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין וכל זני זمرا-- נפלין כל עממייא אמייא ולשניא סגדין לצלם דחבא די הקים נבוכדנצר מלכא ⁸ כל קבל דנה בה ומנא קרבו נברין כshedאין ואכלו קרציהון די יהודיא ⁹ ענו ואמרין ל nebocdnezer מלכא מלכא לעלמיין חי ¹⁰ אתה (אנת) מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע כל קRNA משורקיה קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין וסיפניה (סומפניה) וכל זני זمرا--יפל ויסנד לצלם דחבא ¹¹ ומון די לא יפל ויסנד--יתרמא לנוא אthon נורא יקדרתא ¹² איתי נברין יהודאין די מניה יתרהן על עבידת מדינה בכל שדרך מישך ועובדנו--נבריא אלך לא שמו עלייך (עלך) מלכא טעם לאלהיך (לאלהיך) לא פלחין ולצלם דחבא די הקימת לא סגדין ¹³ באידין נבוכדנצר ברנו וHEMA אמר להויה

תנד חיותא מן תחתויו וצפרא מאן ענפוהי ¹⁵ ברם עקר שרשויו באראא שבקו ובאסור די פרוז נחש בדטאא די ברוא ובטל שמייא יצטבע עם חיותא חלקה בעשב אראא ¹⁶ לבבה מן אושא (אושא) ישנן ולכבר חיווה יתיהב לה ושבעה עדניין יחלפון עלהו ¹⁷ בנוורת עירין פתגמא ומאמיר קדישין שאלא עד דברת די ינדעון חיא די שליט עלייא (עלאה) במלכות אושא (אושא) ולמן די יצבא תגנה ושפֶל אונס יקם עלייה (עלאה) ¹⁸ דנה חלמא חיותה אנה מלכא נוכדנץ ואגתה (ואגת) בלטשאצער פשרא אמר קל קבל די כל חכימי מלכחותי לא יכלין פשרא להודעתני ואגתה (אגת) כהה די רוח אלהון קדישין بد ¹⁹ אדרין דניאל די שמה בלטשאצער אשוחום כשבה חדה ורענייה יביהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצער חלמא ופשראיל יביהליך ענה בלטשאצער ואמר מראי חלמא לשנאייך (לשנאייך) ופשרה לעיריך (לעריך) ²⁰ אילנא די חיות די רבה ותקף ורומה ימطا לשמייא וחוותה לכל אראא ²¹ ועפיה שפיר ואנבה שנייה ומזון לכלא בה תחתויו תדור חיות ברוא ובענפוהי ישכנן צפרי שמייא ²² אגתה (אגת) הווא מלכא די רבית (רבת) ותקפת ורבותך רבת ומטה לשמייא ושלטך לסתוף אראא ²³ ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמייא ואמר נדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשויו באראא שבקו ובאסור די פרוז נחש בדטאא די ברוא ובטל שמייא יצטבע עם חיותה ברוא חלקה עד די שבעה עדניין יחלפון עלהו ²⁴ דנה פשרא מלכא וגוזרת עלייא (עלאה) היא די מטה על מראי מלכא ²⁵ ולך טרידין מן אושא ועם חיות ברוא להוה מדרך ועשבא כתוריין לך יטעמו ומטל שמייא לך מצעין ושבעה עדניין יחלפון עלייך (עלך) עד די תנדע די שליט עלייא (עלאה) במלכות אושא ולמן די יצבא ותננה ²⁶ ודי אמרו למשבק עקר שרשויו די אילנא מלכותך לך קימה-מן די תנדע די שלטן שמייא ²⁷ להן מלכא מלכי ישפר עלייך (עלך) וחטיך (וחטאך) בצדקה פרק וועיתך במחן עניין הון תחiou ארכה לשלוותך ²⁸ כלא

סנניא ופחותא והדברי מלכא-חוין לגבריא אלך די לא שלט נורא בנשמון ושער ראהון לא התחרך וסרבליHon לא שננו וריך נור לא עדת בהון ²⁸ ענה נוכדנץ ואמר בריך אלהון די שדריך מישך ועבדנו די שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התחרחציו עלהו ומלה מלכא שנוי ויהבו נשמייהון (נשמהון) די לא יפלחון ולא ינדון לכל אלה להן לאלהון ²⁹ ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה (שלו) על אלהון די שדריך מישך ועבד נוא הדמין העבד וביתה נולי ישתו כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלה כדנה ³⁰ באדרין מלכא הצלחה לשדריך מישך ועבד נוא-במדינה בבל

4 נוכדנץ מלכא לכל עממי אמיה ולשניא די אדרין (דרין) בכל אראא-שלמכוון ישנא ² אתייא ותמהיא די עבד עמי אלהא עלייא (עלאה)---שפֶר קדרמי להחויה ³ אתייה כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודדר ⁴ אנה נוכדנץ שלה הווית בביתי ורענן בהיכלי ⁵ חלם חיות ייחלני ותחרהון על משכבי וחוויא ראשי יביהלני ⁶ ומני שים טעם להנעלם קדרמי לכל חכמיי בכל די פשר חלמא יהודענני ⁷ באדרין עליין (עלין) חרטמייא אשפיא כshediyא (כשדייא) גנוריא וחלמא אמר אנה קדרמיהון ופשרה לא מהודען לי ⁸ ועד אחרין על קדרמי דניאל די שמה בלטשאצער שם אלהו ודי רוח אלהון קדישין בה וחלמא קדרמויה אמרת ⁹ בלטשאצער רב חרטמייא-די אנה ידעת די רוח אלהון קדרישין بد וככל רז לא אנס לך חזוי חלמי די חיות ופשרה אמר ¹⁰ וחווי הראשי על משכבי חזוי היהות--- ואלו אילן בנו אראא ורומה שנייה בערבה אילנא ותקף ורומה ימطا לשמייא וחוותה לסתוף כל אראא ¹² עפיה שפיר ואנבה שנייה ומזון לכלא בה תחתויו תטלל חיוט ברוא ובענפוהי ידרון (יירון) צפרי שמייא ומנה יתזין כל בשרא ¹³ חזוי הווית בחוויא ראשיא על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמייא נחת ¹⁴ קרא בחיל וכן אמר נדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו אונבה

מطا על נוכדנץ מלכא ²⁹ לказת ירחון תרי עשר על היל מלוכה ר' בבל מהלך הוה ³⁰ ענה מלכא ואמר הלא דא היא בבל רבתא ד' אנה בניתה לבית מלכו בתקף חסני ולייקר הדרי ³¹ עוד מלחה בפם מלכא-קל מן שמייא נפל לך אמרין נוכדנץ מלכא מלכותא עדת מנק ³² ומן אנשא לך טרדין ועם חיות ברא מדריך עשבא כחוריין לך יטעמו ושבעה עדניין יחלפון עלייך (עלך) עד ד' תנדע ד' שליט עלייא (עלאה) במלכות אנסא ולמן ד' יצבא יתננה ³³ בה שעתה מלתא ספת על נוכדנץ ומין אנטא טריד ושבא כחוריין יאל ומטל שמייא נשמה יצטבע-עד ד' שערכה כנסרין רבה וטפורה כי צפירין ³⁴ ולקצת יומייא ana נוכדנץ עני לשמייא נטלה ומנדעי עלי יתוב ולעליא (ולעלאה) ברכת ולהי עלמא שבחת והדרת ד' שלטה שلطן עלם וממלכותה עם דר ודר ³⁵ וכל דاري (דררי) ארעה כליה חשיבין וכמצביה עבר בחיל שמייא ודארוי (דררי) ארעה ולא איטי ד' מחה בידיה ויאמר לה מה עברת ³⁶ בה זמאן מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וויאי יתוב עלי ולוי הדרבי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנתה ורבו יתירה הוספה לי ³⁷ כען ana נוכדנץ משבה מרומים ומהדר למלך שמייא ד' כל מעבדיו קשת וארחתה דין ודי מהלclin בונה יכול להשללה

5 בלשאצ'ר מלכא עבר לחם רב לרברבנוי אל' ולקביל אלף חמרא שתה ² בלשאצ'ר אמר בטעם חמרא להויה למאני דהבא וכספה ד' הנפק נוכדנץ אבויי מן היכלא ד' בירושלם יושטן בהון מלכא ורברבנוי שגלהה ולהננה ³ באידין היווי מאני דהבא ד' הנפקו מן היכלא ד' בית אלה ד' בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוי שגלהה ולהננה ⁴ אשתיו חמרא ושבחו לאלה ד' הבא וכספה נחשה פרזלא-אעא ואבנא ⁵ בה שעתה נפקה (נפקה) אצבען ד' ד' אנט וכתבן לקיבל נברשתא על נירא ד' כתל היכלא ד' מלכא ומילכא חזה פס ירא ד' כתבה כל עמייא אמייא ולשניא הו זעין (זיעין) ורחלין ⁶ אידין מלכא זיהו שנווי ורענוי יהלונה וקטרוי

נבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל
עלא להן השכחנא עליה בדת אללה ⁶ אידין סרכיא
ואהשדרפניא אלון הרגשו על מלכא וכון אמרין לה
דריש מלכא לעלמיין חוי ⁷ אתייעטו כל סרכיא מלכותא
סניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקומה קום
מלך ולתקפה אסר די כל די יבעא בעו מן כל אלה
ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא-יתרמא לב
אריותא ⁸ בען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא
להשניה כדת מדי ופרס די לא תערא ⁹ כל קבל דנה-
מלך דריוש רשם כתבא ואסרא ¹⁰ ודניאל כדיע ¹¹
די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחון לה בעליה
נד וירושלם ווונני תלחה ביוםא הוא ברך על ברכווי
ומצלא ומודא קדם אלה כל קבל די הוא עבד
מן קדמת דנה ¹² ואידין נבריא אלך הרגשו והשכח
לדניאל-בעה ומתחנן קדם אלה ¹³ באידין קרבו
ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא-הלא אסר רשות
די כל אנט די יבעא מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין
להן מנך מלכא יתרמא לנווב אריותא ענה מלכא ואמר
יציבא מלחה כדת מדי ופרס-די לא תערא ¹⁴ באידין
ענו ואמרין קדם מלכא-די דניאל די מן בני גלותא די
יהוד לא שם עלייך (עלך) מלכא טעם ועל אסרא
די רשות ווונני תלחה ביוםא בעא בעזה ¹⁵ באידין
מלך כדרי מלחה שמע שוניא באש עליה ועל דניאל
שם כל לשיזובותה ועד מעלי שמשא הוא משתדר
להצלה ¹⁶ באידין נבריא אלך הרגשו על מלכא
ואמרין למלך דע מלכא די דת למדי ופרס די כל
אסר וקיט די מלכא יתקים לא להשניה ¹⁷ באידין
מלך אמר וויתיו לדניאל ורמו לבאדי אריותא ענה
מלך ואמר לדניאל אלהיך די אנטה (אנט) פלח לה
בתדריא הוא ישייבך ¹⁸ והויתיא אבן חדה ושותה על
שם נבא וחטמה מלכא בעזקה ובזעקה רברבנוי
די לא תשנא צבו בדניאל ¹⁹ אידין אויל מלכא להיכלה
ובת טות ורוחן לא הנעל קדמוני ושותה נרת עליה
לאידין מלכא בשפרפרא יקום בננה ובתבהלה-
לבאדי אריותא אויל ²⁰ וכמקרבה לנבא-לדניאל

מן קדמוני די הוא צבא הווה קטול ודי הווה צבא
הווה מהא ודי הווה צבא הווה מרים ודי הווה צבא
הוא משפל ²¹ וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה
הנחתה מן כרסא מלכותה ויקרא העדריו מנה ²² וממן בני
אנשא טריד ולביבה עם חיותא שי (שי) ועם ערדיא
מדרכה עשבא כתורין יטעמונה ומטל שמיא נשמה
יצטבע עד די ידע די שליט אלה עלא ²³ (עלאה) ²²
במלכות אנטא ולמן די יצבא זיקום עלייה (עליה)
ואנטה (אנט) ברה בלשאצער לא השפלת לבבך כל
קבל די כל דנה ידעת ²⁴ ועל מרא שמייא התרוממת
ולמאניא די ביתה הייטו קדמוני (קדמך) ואנטה
(אנט) ורברבניך (ורברבןך) שלתק ולחנטך
חמורא שתין בהון ולאלהי כספא ודרהנא נחשה פרולא
ਆא ואבנא די לא חזין ולא שמעין ולא ידען שבחת
ולאליהא דינשטיך בירוח וכל ארכחט לה-לא הדרת
באדין מן קדמוני שליח פסא די ירא וכתבא
דנה רשים ²⁵ ודנה חחבא די רשיים מנא תקל
ופרסין ²⁶ דנה פשר מלחה מנא-מנה אלה מלכותה
והשלמה ²⁷ תקל-תקילות במאזוניא והשתכחת חסיר ²⁸
פרס-פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס ²⁹ באידין
אמר בלשאצער והלבשו לדניאל ארונגנא והמנוכא
(והמניכא) די דהבא על צוארה והכרזו עליה די
להוא שליט תלחה במלכותא ³⁰ בה בליליא קטיל
בלשאצער מלכא כשריא (כשדאה) ³¹ ודריווש מדיא
(מדאה) קבל מלכותה-כבר שניין שתין ותרתין

6 שפר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחשדרפניא
מאה ושרין-די להון בכל מלכותא ² ועלא מנהון
סרכין תלחה די דניאל חד מנהון די להון אחשדרפניא
אלון יהיבן להון טעמא ומילכא לא להא נוק ³ אידין
דניאל דנה הוא מתנצה על סרכיא ואחשדרפניא
כל קבל די רוח יתירה בא ומילכא עשית להקמותה
על כל מלכותא ⁴ אידין סרכיא ואחשדרפניא הו
בעין עליה להשכחה לדניאל-מצד מלכותא וכל
עליה ושותה לא יכולין להשכחה כל קבל די מהוין
הוא וכל שלו ושותה לא השכחת עליה ⁵ אידין

בכל עציוב זעך ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלה חיא-אללה די אנטה (אנט) פלח לה בתדירא היכל לשיזוותך מן אריותא ²¹ אידין דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמיין חוי ²² אלה שלח מלכא וסנער פם אריותא-ולא חבלוני כל קבל די קדמוני זכו השתקחת לי ואף קדמיך (קדמך) מלכא חביבה לא עבדת ²³ באידין מלכא שני טאב עלוהו לדניאל אמר להנסקה מן נבא והסק דניאל מן נבא וככל חבל לא השתקח בה-די הימן באלה ²⁴ ואמר מלכא והיתו גבריא אלך די אכלו קרצוחו די דניאל ולנוב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לאירוע נבא עד די שלטו בהון אריותא וככל גרמיהון הדרקו ²⁵ באידין דריש מלכא כתוב לכל עממיא ולשניא די אדרין (דרין) בכל ארעה-שלמכוון ישנא ²⁶ מן קדמי שם טעם-די בכל שלטן מלכויות להון זען (זען) ורחליין מן קדם אלה די דניאל די הוא אלה חיא וקים לעלמיין ומלכותה די לא תחבל ושלטנה עד סופה ²⁷ משיזוב ומצל-עובד אהין ותמהין בשמיא ובארעה די שיזב לדניאל מן יד אריותא ²⁸ ודניאל דנה הצלח במלכות דריש ובמלכות כוש פרסיא (פרסאה)

7 בשנת חדה לבלאשר מלך בכל דניאל חלם חזה וחוזי ראה על משכבה באידין חלמא כתוב ראש מלין אמר ² ענה דניאל ואמר חזה החזות בחוזי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגוון לימה רבא ³ וארבע חיזון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא ⁴ קדמיהה אאריה וגפין די נשא לה חזה החזות עד די מריטו נפה (נפה) ונטילתמן ארעה ועל רגליין GANGSHI היקמת ולבב אש יחיב לה ⁵ וארו חזיה אחרי תנייה דמיה לדב ולשטר חד הקמתה ותלה על עליון בפמה בין שנייה (שנייה) וכן אמרין לה קומי אכל בשדר שנייא ⁶ באדר דנה חזה החזות וארו אהרי כנמיה ולה גפין ארבע די עוף על גביה (גביה) וארבעה ראשין לחיותא שלטן יחיב לה ⁷ באדר דנה חזה החזות בחוזי ליליא וארו חזיה רביעיה (רביעיה)

הרומים (הוֹרְם) ההתميد והשלך מכוון מקדשו ¹² וצבא
תנתן על התמיד בפשע ותשלה אמתה ארצתה ועשתה
והצלהה ¹³ ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד
קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע
שם-תת וקדש וצבא מרמס ¹⁴ ויאמר אליו-עד ערב
בקר אלפיים ושלש מאות ונצדך קדר ¹⁵ ויהי בראשית
אני דניאל-את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגיד
סמראה גבר ¹⁶ ואשמע קול אדם בין אליו ויקרא
ויאמר גבריאל הבן להלו את המראה ¹⁷ ויבא אצל
עמדיו ובכאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אליו הבן בן
אדם כי לעת קץ החזון ¹⁸ ובדברו עמי נרדמתי על
פני ארצתה וגנע ב-ויעמידני על עמדיו ¹⁹ ויאמר הנני
מודיעך את אשר יהיה באחרית העם כי למועד קץ
²⁰ האיל אשר ראיית בעל הקרים-מלך מדי ופרס

²¹ והצפיר השער מלך יון והקרן הנדולה אשר בין
עינוי הוא המלך הראשון ²² והנסברת-ותעמדנה
ארבע תחתיה ארבע מלכויות מניי עמדנה ולא בכחו
ובאהחרית מלכותם כהותם הפשעים-יעמד מלך עז
פניהם וمبין חידות ²⁴ ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות
ישיות והצלייח ועשה והשיות עצומים ועם קדרים
²⁵ ועל שכלו והצלייח מרמה בידו ובלבבו ינדיל
ובשלוחה ישיות רבים ועל שר שרים יעדם ובאפס
יד ישבר ²⁶ ומראת הארץ והבקר אשר נאמר אמתה
הוא ואתה סתם החזון כי למים רבים ²⁷ ואני דניאל
נהתיו ונחלתיו ימים ואקומים ואעשה את מלאכת המלך
ואשתומם על המראה ואני מבין

9 בسنة אחת לדוריוש בן אחשורוש-מורע מדי אשר
המלך על מלכויות כשרים ² בسنة אחת למלך אני
דניאל בינו לבין ספרים מספר הימים אשר היה דבר
יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלים
שבעים שנה ³ ואתנה את פני אל אדרני האללים לבקש
חפלה ותהנוגים--בצום וشك ואפר ⁴ ואתפללה ליהוה
אלדי ואתודה ואמרה אני אדרני האל הנדול והנורא
שמר הברית והחסד לאחבי ולশמרי מצותיו ⁵ חטאנו
ועינו והרשענו (הרשענו) ומרדנו וסור ממוצותך

רבעיתא מלכו רבעיתא (רביעית) תהוא באירוע
די תשנא מן כל מלכות ואתכל כל ארעה ותדרונה
ותדקנה ²⁴ וקרניא עשר--מנה מלכותא עשרה מלכין
יקמן ואחרין יקום אחריהן והוא ישנא מן קדמיא
ותלהה מלכין השפלו ²⁵ ומליין לצד עלייה (עליה)
ימלול ולקדישי עליוני יבלוא וסביר להשניה ומניין
ורת ויתהבו בידה עד ערד ועדרין ופלג עד ²⁶ ודרינה
יתב ושלטנה יהודון לה שלחון וישראל עד סופה
²⁷ וממלכתה ושלטנה ורבותא די מלכות תחות כל
שמייא יהיבת לעם קדישי עליוני מלכותה מלכות
עלם וכל שלטניא לה שלחון וישראלן עד כה
סופה די מלטה אנה דניאל שני רעוני יבהלני זיווי
ישתונן על ומלטה בלבי נטרת

8 בسنة שלוש למלכות באשר המלך--חזון נרא
אל אני דניאל אחריו הנרא אל בתקלה ² וארא
בחזון ויהי בראשית והשושן הבירה אשר בעילם
המדינה וארא בחזון ואני היהי על אובל אליו ³
ואשא עני וארא והנה אל אחד עמד לפני האבל
ולו קדנים והקרים נגהות והאתת נגהה מן השניה
ונגהה עלה באחרונה ⁴ ראייתו את האיל מנה ימה
צפונה ונגהה וכל חיות לא יעדנו לפניינו ואין מציל
מידו ועשה כרצנו והנדייל ⁵ ואני היהי מבין והנה
צפיר העזים באמן המערב על פניכם הארץ אין גונע
בארץ והצפיר--קרן חזות בין עינוי ⁶ ויבא עד האיל
בעל הקרים אשר ראייתו עמד לפני האבל וירץ אליו
בחמת כחו ⁷ וראיתו מגיע אצל האיל והוא מרמר אליו
ויך את האיל וישבר את שתי קרנייו ולא היה כח באיל
לעמד לפניינו וישליךו ארצתה וירמסהו ולא היה מציל
לאיל מידי ⁸ וצפיר העזים הנדייל עד מאר וכעצמו
נסברה הקרן הנדלה ותעלנה חזות ארבע תחתיה
לאربع רוחות השמים ⁹ ומן האחת מהם יצא קרן אחת
מצערה ותנדיל יתר אל הנגב ואל המזרחה ואל הצעבי
ו Tongdel עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא וממן
הכוכבים ותרמסם ¹⁰ ועד שר הצבא הנדייל וממן

וממשפטיך ⁶ ולא שמענו אל עבדיך הנבאים אשר דברו בשמק אל מלכינו שרים ואבותינו- ואל כל עם הארץ ⁷ לך אדרני הצדקה ולנו בשת הפנים כי הוה לאיש יהודה ולישבי ירושלים ולכל ישראל הקרים והרחקים בכל הארץ אשר הדרחם שם במעלם אשר מעלו בך ⁸ יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרים ואבותינו אשר הטהנו לך ⁹ לאדרני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו ¹⁰ ולא שמענו בקהל יהוה אלהינו- לילכת בתורתינו אשר נתן לפניו ביד עבדיו הנבאים ¹¹ וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבתיהם שמו בקהל ותתק עליינו האלה והשבה אשר כהובה בתורת משה עבד האלים- כי הטהנו לנו ¹² ויקם את דבריו (דברו) אשר דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטונו- להביא עליינו רעה גדרלה אשר לא עשתה תחת כל השמים אשר עשתה בירושלם ¹³ כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עליינו ולא חילינו את בני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך ¹⁴ וישקד יהוה על הרעה ויביאה עליינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקהל ¹⁵ ועתה אדרני אלהינו אשר הוצאה את עמק מארץ מצרים ביד חזקה ותשע לך שם כיום הוה הטהנו רשותנו ¹⁶ אדרני ככל צדקהך ישב נא אפק וחמתך מעירך ירושלים הר קדש כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלים ועמק לחרפה לכל סביבתינו ¹⁷ ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחננוינו והאר פניך על מקדש השם- למן אדרני ¹⁸ הטה אלהי אונך ושמע- פקחה (פקח) ענייך וראה שמתינו והעיר אשר נקרא שמק עליה כי לא נעל צדקהינו אנחנו מפילים תחננוינו לפניך- כי על רחמייך הרבים ¹⁹ אדרני שמעה אדרני סלה אדרני הקשיבה ועשה אל תחזר למענק אלהי- כי שמק נקרא על עירך ועל עמק ²⁰ ועוד אני מדבר ומ��פלל ומתודה חטאתי וחטא עמי ישראל ומפיל תחננו לפני יהוה אלהי- על הר קדש אלהי ²¹ ועוד אני מדבר בתפלת והאר נבריאל אשר ראיyi בחוון בתקלה

10 בשת שלוש לכורש מלך פרס דבר נלה לדניאל אשר נקרא שמו בלאשזר ואמת הדבר וצבא נדול ובין את הדבר ובינה לו במראה ² בימים ההם- אני דניאל היה מhabל שלשה שבעים ימים ³ לחם חמורות לא אכלתי ובשר ווין לא בא אל פי- וסוק לא סכתי עד מלאת שלשת שבעים ימים ⁴ ובוים עשרים וארבעה לחדר השראשון ואני היה עלי יד הנהר הנדול- הוא חדרקל ⁵ ואשא את עני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניינו חנרים בכתם אופי ⁶ ונויותו כתריש ופניו כמראה ברק ועינוי כפלדי אש ורעתינו ומרגלוינו כעין נחת קל וקול דבריו קול המון ⁷ וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה נדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבה ⁸ ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הנדרלה הזאת ולא נשאר כי כח והודוי נהפק עלי למשחות ולא עצרתי כי וואשמע את קול דבריו וכשמי את קול דבריו ואני היה נרדם על פני ופמי ארצתה ¹⁰ והנה יד נגעה בי ותני עלי ברבי וכפotta ידי ¹¹ ויאמר אליו דניאל איש חמורות הבן בדברים אשר אני דבר לך ועמד

על עמדך--כי עתה שלחתי אליך ובדבריו עמי את
הדבר הזה עמדתי מרעדיך ¹⁰ וויאמר אלי אל תירא
אל אדמתו ¹¹ ובוני יתגנוו ואספו המון חילים רבים
ובא בוא ושתפּ ועבר וישב ויתגנוו (ויתגנה) עד מועזה
ויהחרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך
הצפון והעמיד המון רב ונתן המון בידו ¹² ונשא
המון ירום (ורם) לבבו והפליל רכאות ולא יועז ¹³
שב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ
העתים שניים יבו בא בחיל גדול וברכוש רב ¹⁴
ובעתים ההם רכבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי
עמד נישאו להעמיד חזון--ונכשלו ¹⁵ ויבא מלך הצפון
וישפּך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא
עמדו ועם מבחריו ואין כה לעמד ¹⁶ ויעש הבא אליו
כרצונו ואין עמד לפניו וייעמד בארץ הצביה וכלה
בידו ¹⁷ ווישם פניו לבוא בתקף כל מלכותו וירושם
עמו--ועשה ובת הנשים יtan לו להשתהטה ולא העמד
ולא לו תחיה ¹⁸ ווישב (וישם) פניו לאיים ולכד רכבים
והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו ¹⁹
וישב פניו למעוז ארציו ונכשל ונפל ולא ימצא ²⁰
עמד על כנו מעביר נונש הדר מלכות ובאים אחדים
ישבר ולא באפּים ולא במלחמה ²¹ ועמד על כנו נבואה
ולא נתנו עליי הדר מלכות ובא בשלוחה והחזק מלכות
בחילקלות ²² וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו
וגם נגיד בריות ²³ ומן התהברות אליו יעשה מרמה
עליה ועצם במעט נוי ²⁴ בשלהה ובמשמעו מדינה יבו
ועשה אשר לא עשו אבותיו ואבות אבותיו בזה ושלל
ורכוש להם יבזר וועל מבצריהם יחשב מחשבתו ועד
עת ²⁵ וייר כהו ולכבו על מלך הנגב בחיל גדול
וממלך הנגב יתגנה למלחמה בחיל גדול ועצום עד
מאדר ולא יעמד כי יחשבו עליי ממחשובות ²⁶ ואכלוי
פתח בנו ישברו והילו ישתוף ונפלו חללים רכבים
וشنיהם המלכים לבכם לмерע ועל שלחן אחד ²⁷
קוב ידברו ולא תצליח כי עוד קץ למועד ²⁸ ויבש
ארציו ברכוש גדול ולכבו על ברית קדר ועשה ושב
לארצו ²⁹ למועד ישב ובא נגב ולא תהיה כראשנה
וכאחרונה ³⁰ ובאו בו ציימ כתים וכאה ושב ועם על

על עמדך--כי עתה שלחתי אליך ובדבריו עמי את
הדבר הזה עמדתי מרעדיך ¹⁰ וויאמר אלי אל תירא
דניאל--כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין
ולחתענות לפני אליהיך נשמעו דבריך ואני באתי
ברבריך ¹¹ ושר מלכות פרס עמד לנגיד עשרים
אחד יום ותנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא
לעוזני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס ¹² ובאותו
להבין את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד
חוון למים ¹³ ובדבריו עמי בדברים האלה--נתתי פני
ארציה ונאלמתי ¹⁴ והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי
ואפתח פי ואדרבה ואמרה אל העמד לנגיד אדני
במראה הנפהכו צירוי עלי ולא עצרתי כי ¹⁵ וזה ויכל
עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא עמד
בי כי נשמה לא נשאה כי ¹⁶ ויסוף וינגע בי כמראה
אדם ויזקני ¹⁷ וויאמר אל תורא איש חמדות שלום
לך--חזק וחזק וכדבריו עמי התחזקתי ואמרה ידבר
אדני כי חזקני ¹⁸ וויאמר הידעת מה באתי אליך
ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא ותנה שר
יון בא ¹⁹ אבל אניד לך את הרשות בכתב אמת ואני
אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם

11 ואני בשנת אחת לדרייש המדי--עמדרי למחזיק
ולמעוז לו ² ועתה אמות אניד לך הנה עוד שלשה
מלכים עמדרים לפרס והרביעי יעיר עשר גודל מכל
וכחוקתו בעשרו עיר הכל את מלכותו יון ³ ועמד
מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו ⁴ וכעמדו
תשבר מלכותו ותחץ לאربع רוחות השמים ולא
לאחריות ולא כמשל אשר משל--כי תנש מלכותו
ויזק עליי ומשל ממשל רב משלתו ⁶ ולקץ שנים
יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות
מיישרים ולא תעצר כוח הזרע ולא יעמד וזרע ותנתן
הייא ומביאיה והילדה ומחזקת בעיתים ⁷ ועמד מנצר
שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון
ועשה בהם והחזק ⁸ וגם אלהיהם עם נסיכיהם עם
כל המדתם כסף וזהב בשבי--יבא מצרים והוא שנים

ברית קדש ועשה ושב ויבן על עובי ברית קדש 31 זורעים ממנה יעדמו וחללו המקדש המעוֹז והסרוֹת התמיד ונתנו השקוֹן משמות 32 ומרשיעי ברית יהנְפִי בחלקות ועם ידע אליו יחזקו ועשו 33 ומשכלי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה-- העולם כי למועד מועדים וחציו וככלות נפץ יד עמים 34 ובכח שלם יעזרו עוד מעט ונלו עליהם רבים בחילקלות 35 וממן המשכליים יכשלו לצורך בהם ולבדר וללבן--עד עת קץ כי עוד למועד 36 ועשה כרצנו המלך ויתרומם ויתנדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות והצילה עד כללה זעם כי נחרצתה נשתה 37 ועל אלה אבחיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלה לא יבין כי על כל יגנדל 38 ועל אלה מעוזים על כנו יכבד ולאלוה אשר לא ידעתו אבותיו יכבד בזחוב ובכסף ובאבן יקרה--ובחמדות 39 ועשה למכזרי מעוזים עם אלה נכר אשר הכיר (יכיר) ריבבה כבוד והמשילם ברבים ואדרמה יחלק במחירות הצפון ברכוב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצאות ושטף ועבר 41 ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו אלה ימלטו מידו--אדם ומואב וראשית בני עמו 42 וישלחו ידו בארצאות וארץ מצרים לא תהיה לפלייה 43 ושל במכמי הזחוב והכסף ובכל חמדות מצרים-- ולבים וכשים במצדייו 44 ושםות יבhallו ממורחה ומצפון ויצא בחמא גדרה להשמד ולחחרים רבים 45 ויטע אהלי אפרדו בין ימים להר צבי קדר ובא עד קזו ואין עוזר לו

12 ובעה ההיא יעד מיכאל השר הנדול העמד על בני עמק והיתה עת צירה אשר לא נהייה מהיות נוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמק כל הנמצא כתוב בספר 2 ורבבים מישני אדרמה עperf יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם 3 והמשליכים-- יהרו כהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם עד 4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר--עד עת קץ ישטו רבים ותרבה הדעת 5 וראיתי אני דניאל והנה שניים אחרים עמידים אחד הנה לשפה

8 בני ותוא תשע מאות וארבעים וחמשה 9 בני וכי שבע

מאות וששים 10 בני בני שש מאות ארבעים ושנים 11

בני בכיו שש מאות עשרים ושלשה 12 בני עזז-אלף

מאות עשרים ושנים 13 בני אדניקם-שש מאות שים

וששה 14 בני בני אלף חמשים ושהה 15 בני עדין

ארבע מאות חמשים וארבעה 16 בני אחר ליהוקה

השעים ושמנה 17 בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה

18 בני יורה מאה ושנים עשר 19 בני חמם מאותם

עשרים ושלשה 20 בני נבר תשעים וחמשה 21 בני

בית לחם מאה עשרים ושלשה 22 אנשי נטפה חמשים

וששה 23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה 24 בני עומות

ארבעים ושנים 25 בני קריות ערים כפירה ובארות

שבע מאות וארבעים ושלשה 26 בני הרמה ונגב ש'

מאות עשרים ואחד 27 אנשי מכמס מאה עשרים ושנים

בנוי בית אל והען מאותם עשרים ושלשה 29 בני

30 בני מנכיש מאה חמשים ושהה נבו חמשים ושהה

31 בני עילם אחר-אלף מאהים חמשים וארבעה

בני חרם שלש מאות ועשרים 33 בני לוד חדר ואנו

שבע מאות עשרים וחמשה 34 בני ירחו שלש מאות

ארבעים וחמשה 35 בני סנהה-שלשת אלפיים ושה

מאות ושלשים 36 הכהנים בני ידעדיה לבי יושע תשע

מאות שבעים ושלשה 37 בני אמר אלף חמשים ושהה

38 בני פשchor-אלף מאותם ארבעים ושבעה 39 בני

חרם אלף ושבעה עשר 40 הלוים בני יושע וקדמיאל

לבני הדרוה שביעים וארבעה 41 המשדרים--בני אסף

מאה עשרים ושמנה 42 בני השערים בני שלום בני

אטר בני תלמן בני עקוב בני חטיא בני שבוי--הכל

מאה שלשים ותשעה 43 הנתינים בני ציהא בני חסופה

בני טבעות 44 בני קרס בני סיעאה בני פרדו 45 בני

לבנה בני חנבה בני עקוב 46 בני חנב בני שמלי

(שלמי) בני חנן 47 בני גדל בני נחר בני ראייה 48

בני רצין בני נקודה בני גום 49 בני עזא בני פסח בני

בסי 50 בני אסנה בני מעוניים בני נפיסים (נפוסים)

בני קבקוק בני חוקפה בני חרחוור 52 בני בצלות

בני מחדרא בני חרשא 53 בני ברקוס בני סיסרא בני

1 וכשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה
מפני ירמיה העיר יהוה את רוח כדרש מלך פרס
ויעבר קול בכל מלכותו וגו' במקتاب לאמר 2 כי
אמר כרש מלך פרס-כל מלכות הארץ נתן לי
יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית
בירושלים אשר ביהודה 3 מי בכם מכל עמו ידו
אליהו עמו ויעל לירושלים אשר ביהודה ובין את בית
יהוה אלהי ישראל-הוא האלים אשר בירושלים
4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא נר שם--
ישאחו אנשי מקמו בכספי ובזיהב וברכוש ובכבהה
עם הנדרה-לבית האלים אשר בירושלים 5 ויקומו
ראשי האבות ליהודה ובכמינו והכהנים והלוים לכל
העיר האלים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה
אשר בירושלים 6 וכל סכיבתיהם חזקן ביריהם בכל
כספי בזיהב ובכבהה ובמנדרות-לבד על כל
התנדב 7 והמלך כורש הוציא את כל בית יהוה
אשר הוציא נבוכדנצר מירושלים ויתנים בכית אלהי
8 וויצוים כורש מלך פרס על יד מתרדת הנזבר
ויספרם לשבעצ'ר הנשיא ליהודה 9 ואלה מספרם
אגרטלי זיהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים
תשעה ועשרים 10 כפורי זיהב שלשים- כפורי כסף
משנים ארבע מאות ושרה כלים אחרים אלף 11 כל
כלים לזהב ולכסף חמשת אלפיים וארבע מאות הכל
העליה שבעצ'ר עם העלות הגדלה--מבעל לירושלים
2 ואלה בני המדרינה העלים משבוי הגוללה אשר הגלה
נובוכדנצר (נובוכדנצר) מלך בבל לבל לירושלים
ליירושלים ויהודה איש לעירו 2 אשר בא עם זרכבל
ישוע נחמייה שרים רעליה מרדיי בלשן מספר בניו--
רחום בענה מספר אנשי עם ישראל 3 בני פרעה--
אלפים מאה שבעים ושנים 4 בני שפטיה שלש מאות
שביעים ושנים 5 בני ארחה שבע מאות חמשה ושביעים 6
בני פחת מואב לבני יושע יואב-אלפים שמנה מאות
ושנים עשר 7 בני עילם-אלף מאותם חמשים וארבעה

תמה 54 בני נציה בני חטיפה 55 בני עבדי שלמה בני שמי בני הספרת בני פרודא 56 בני יעה בני דרכון בני נDEL 57 בני שפטיה בני חטיל בני פרכת הצבים - בני אמי 58 כל הנתינים --ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים 59 ואלה העלים מثال מלחה תל בראשה כרוב אדן אמר ולא יכול להניר בית אבותם וזרען --אם מישראל הם 60 בני דליה בני טוביה בני נקודא --ש מאות חמישים ושנים 61 ומבני הכהנים --בני חכיה בני הקוץ בני ברזלי אשר לך מבנות ברזלי הנגידער אש ויקרא על שם 62 אלה בקשו כתbam המתויחים --ולא נמצאו ונאלו מן הכהנה 63 ויאמר התרשתא להם אשר לא יכול מקדש הקדשים -- עד עמד כהן לאורים ולהתמים 64 כל הקהיל כאחד --ארבע רבוא אלף שלש מאות שים 65 מלבד עבריהם ואמהותיהם אלה --שבעת אלף שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים ומשרות מאותם 66 סוסיהם שבע מאות שלשים ושהה פרדריהם מאהים ארבעים וחמשה 67 גמליהם --ארבע מאות שלשים וחמשה חמריהם --שבעת אלף שבע מאות ועשרים 68 ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם -- הגרדבו לבית האלים להעמידו על מקומו 69 ככח נתנו לאוצר המלוכה זהב דרכמנונים שיש רבאות אלף וכסף מנים חמישת אלפיים וכחנתה כהנים מאה 70 ושיבו הכהנים והלויים ומן העם והמשדרים והשוערים והנתינים --בערים וכל ישראל בערים עד למרחוק

4 וישמעו צרי יהודת ובנימן כי בני הנולדה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל 2 וונשו אל זרכבל ואל ראש האבות ויאמרו להם נבנה עמכם --כי ככם נדרשו לאליהם וללא (ולו) אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשר המעלת אתנו פה 3 ויאמר להם זרכבל וישוע ושאר ראש האבות לישראל --לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס 4 ויהיו עם הארץ --מרפים ידי עם יהודת ומבלחים (ומבהלים) אותם לבנות 5 וסקרים עליהם ועצים להפר עצם --כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס 6 ובמלכות אחשורוש בתקלה

3 ויגע החדר השבעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלים 2 ויקם ישוע בן יצדק ואחיו הכהנים זרכבל בן שאלהייל ואחיו ויבנו את מזבח איש האלים 3 להעלות עליו עלות כתוב בתורת משה איש האלים 3 ויכננו המזבח על מכונתו כי באימה עליהם מעמי הארץ ויעל (יעילו) עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב 4 ויעשו את הן הסכות ככתוב ועתה יום ביום מספר כמשפט דבר יום ביום 5 ואחריו כן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדיו יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה

מלכויות--כתבו שטנה על ישביה יהודה וירושלים ⁷ ובימי ארתחששתא כתוב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנוווע על ארתחששתא מלך פרס וכותב הנשזון כתוב ארמיות ומתרגמ ארכמיות ⁸ רחום בעל טעם ושמי ספרא כתבו אנרגה חדה על ירושלם--לארתחששתא מלכא כנמא ⁹ אדרין רחום בעל טעם ושמי ספרא

פרס

5 והתנבי חנו נביה ווכריה בר עדוא נבייא על יהודיא די בייחוד ובירושלם--בשם אלה ישראל על יהונ ² באדרין קמו ורבבל בר שאלה ישראל ויושע בר יצדיק ושריו למבנה בית אלהא די בירושלם ועמהון נבייא די אלהא מסעדין להו ³ בה זמנה אתה על יהונ תחני פחת עבר נהרה ושתר בזוני וכנותהון וכון אמרין להם--מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנאנ דנה לשכלה ⁴ באדרין כנמא אמרנא להם מן אנון שמתה נבריא די דנה בנינה בניין ⁵ ועין אללהם הוות על שבוי יהודיא ולא בטלו המו עד טמא לדריוש יחך ואדרין יתיכון נשותא על דנה ⁶ פרשנן אגרתא די שלח תחני פחת עבר נהרה ושתר בזוני וכנותה אפרסcia די עבר נהרה--על דריוש מלכא ⁷ פתגמא שלחו עלהי וכדנה כתוב בנווה לדריוש מלכא שלמא כלא ⁸ ידיע להו למלכא די אולנא לייחוד מדינטא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלן ואע מהשם בכחטיא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח ביריהם ⁹ באדרין שאלא לשביא אלך כנמא להודעותך--די נכתב שם נבריא די בראשיהם ¹⁰ וכנמא פתגמא התיכון לממר אנתנא המו עברהי די אלה שמייא וארעא ובינוי ביהא די הו אנה מקרמת דנה שניין שניאן ומילך לישראל רב בנהי ושבכלה ¹¹ להן מן די הרגו אבחתנא לאלה שמייא--יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסידא (כסדא) וביהה דנה סתרה ועמה הנגי לבל ¹² ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל--כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא ¹³ ואף מאニア די בית אלהא די דהבה וכספא

ובימי ארתחששתא כתוב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנוווע על ארתחששתא מלך פרס וכותב הנשזון כתוב ארמיות ומתרגמ ארכמיות ¹⁴ רחום בעל טעם ושמי ספרא כתובו אגרה חדה על ירושלם--לארתחששתא מלכא כנמא ¹⁵ אדרין רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון--דיניא ואפרסcia טרפליא אפרסיא ארבי (ארבי) בבליא שונכיא דהו (דיה) ¹⁶ ושר אמייא די הנגי אסנפר רבא ויקרא עלמייא ¹⁷ והותב המו בקריה די שמרין--ושאר עבר נהרה וכונתנו ¹⁸ דנה פרשנן אגרתא די שלחו עלהי על ארתחששתא מלכא--עבדיך (עבדיך) אghost עבר נהרה לוחך עלייא אתו לירושלם קרייתא מרדתא ובאישתא בניין ושוריא אשכבלו (ושוריא שכבלו) ואשייא ייחיטו כען ידיע להו למלכא די יהודיא די סלקו מן ושוריא ישתכלון--מנהה בלו והלך לא יתנוון ואפתה מלכים תהנו ¹⁹ כען כל קבל די מלך היכלא מלתנא וערות מלכא לא אריך לנו למחוזא על דנה--שלתנא והודענא למלכא ²⁰ די יבקר בספר דכראニア די אבהתך ותחשכה בספר דכראニア ותגדר די קרייתא דך קרייא מרדא ומנהזקת מלכא די הון קרייתא דך החרבתה ²¹ בנווה מן יומת עלמא על דנה--קרייתא דך החרבתה מהווען אגנהה למלכא די הון קרייתא דך תחבנא ושוריא ישתכלון לבל דנה--חלה עבר נהרה לא איתי לך ²² פתגמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון די יתבון בשמרין--ושאר עבר נהרה שלם וכען ²³ נשותא די שלחตอน עלייא-- מפרש קרי קדרמי ²⁴ ומני שים טעם ובקרו והשכחו די קרייתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה ²⁵ ומילcin תקיפין הו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתייבב להו ²⁶ כען שמו טעם לבלא נבריא אלך וקרייתא דך לא תחבנא עד מני טעמא יתשם ²⁷ זוזירין והוא שלו לערעד על דנה למא ישגא חבלא להנוקת

עליה ובייה נלו יתעבר על דנה ¹² ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח יהה להשניה לחבלה בית אללה דך-די בירושלם אנה דריש שמה טעם אספראניא יתעבר ¹³ אדיין תתני פחת עבר נהרה שטר בזוני-וכנותהון לקל די שלח דריש מלכא כנמא-אספראניא עבדו ¹⁴ ושבוי יהודיא בגין ומצלחיין בגבאות חני נבייה וכרייה בר עדוא ובנו ושבללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריש וארתחששתא מלך פרס ¹⁵ ושיציא ביתה דנה עד יומ תלהה לירח אדר-די היא שנת שת למלכות דריש מלכא ¹⁶ ועבדו בני ישראל כהניא ולוייא ושאר בני נלויה הנכת בית אללה דנה-בחרוה ¹⁷ וודרכבו להנכת בית אללה דנה תורין מהא דכרין מאיין אמרין ארבע מהא וצפורי עזין לחטיא (לחטאה) על כל ישראל תרי עשר--למנין שבטי ישראל ¹⁸ והקימו כהניא בפלותהון ולוייא בחלוקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה ¹⁹ ויעשו בני הנוליה את הפסה-בארבעה עשר לחודש הראשון כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד--כלם טהורין וישחטו הפסח לכל בני הנוליה ולאחיהם הכהנים ולחם ²⁰ ויאכלו בני ישראל השבים מהנוליה וכל הנברל מטמאת נוי הארץ אליהם--לדרש ליהוה אלהי ישראל ²¹ ויעשו חן מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם-לחזק וידיהם במלאת בית האלהים אלדי ישראל

7 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחששתא מלך פרס-עורא בן שוריה בן עזיריה בן חלקייה ² בן שלום בן צדוק בן אחיטוב ³ בן אמריה בן עזיריה בן מריות ⁴ בן זריחה בן עזיז בן בקי ⁵ בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראשון ⁶ הוא עזרא עליה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל יותן לו המלך כדי יהוה אלהיו עליו-כל בקשתו ⁷ ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים והמשרדים והשדרים והנתינס-אל ירושלם בשנות שבע לארתחששתא המלך ⁸ ויבא

די נובוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבל-הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו לשבעצרא שמה די פחה שמה ⁹ ואמר לה-אללה (אל) מאニア שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנה על אתרה אדיין שבעצרא דך אטה יהב אשיא דיבית אלהא די בירושלם ומן אדיין ועד כען מהבנה ולא שלם ¹⁰ וכען הן על מלכא טב יתבקר בביה גנויא די מלכא תמה דיבבבל הן איתי די מן כורש מלכא שם טעם למבנה בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלייא

6 באדיין דריש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא דיבנויא מהחtiny תמה-בבל ² והשתכח באחמתא בבירתא די במדרי מדינה- מגלה חדה וכן כתיב בנויה דכרונה ³ בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם-בית אלהא בירושלם ביתא יתבנה אתר די דבחין דבחין ואשוחוי מוסבלין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין ⁴ נדכין די אבן גל לטלתא ונדרך די אע חדת ונפקתא-מן בית מלכא תהייב ⁵ ואפ מאני בית אלהא די דהבה וכספה דיבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל לבל-יהתיכון יהיך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בביה בזוני-וכנותהון ⁶ כען תתני פחת עבר נהרה שטר בזוני-וכנותהון אפרסכיא דיב עבר נהרה-רחיקין הו מון תמה ⁷ שבקו לעבידת בית אלהא דך פחת יהודיא ולשבוי יהודיא בית אלהא דך יבנונו על אתרה ⁸ ומני שים טעם-למא דיב עבדון עם שבוי יהודיא אל למבנה בית אלהא דך ומנכסי מלכא דיב מדרת עבר נהרה אספראניא נפקתא תהוא מתייבא לנבריא אלך די לא לבטלא ⁹ וימה חשחן ובני תורין ודרקרין ואמרין לעלון לאלה שמייא חנטין מלח חמץ ומשה כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתייבב להם יום ביום-די לא שלן ¹⁰ די להו מהקרביין ניחוחין לאלה שמייא ומצלין לחבי מלכא ובונוי בו ומני שים טעם-די כל אל איש די יהשנא פתגמא דנה יתגסח אע מן ביתה זוקיף יתמהא

ירושלם בחדר החמישי היא שנת השבעית למלך⁹ כי באחד לחדר הראשון--הוא יסוד המעלת מבעל ובאחד לחדר החמישי בא אל ירושלם כדי אלהו הטובה עליו ¹⁰ כי עזרא הכהן לבבו לדרש את תורה יהוה ולעשת וללמוד בישראל חוק ומשפט ¹¹ וזה פרשנין הנשווין אשר נתן המלך ארתחשתא לעזרא הכהן הספר דברי מצות יהוה וחקיו--על ישראל ¹² ארתחשתא-מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמייא נمير--וכענת ¹³ מני שים טעם- מישראל ראשים לעלות עמי

8 אלה ראש אבותיהם והתויחם העלים עמי במלכות ארתחשתא המלך--בעל ² מבני פינחס נרשם מבני איתמר דניאל מבני דוד ³ מבני שכניה מבני פרעם זכריה ועמו התייחס לזכרים מאה וחמשים ⁴ מבני פחת מואב אליהו עני בן זרחיה ועמו מאות הזכרים ⁵ מבני שכניה בן יהויאל ועמו שלש מאות הזכרים ⁶ ובבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים ⁷ ובבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים ⁸ ובבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שניים מאות הזכרים ⁹ ובבני יואב עבדיה בן יהיאל ועמו מאות מאות הזכרים ¹⁰ ובבני שלומית בן יוסף ועמו ושמנה עשר הזכרים ¹¹ ובבני בכיר זכריה בן בכיר ועמו מאה וששים הזכרים ¹² ובבני עוג יונתן בן הקטן עשרים ושמנה הזכרים ¹³ ובבני אדרנים אחים נאים-- ועמו מאה ועשרה הזכרים ¹⁴ ובבני אדרנים אחרים ששים אלה שמותם אליפלט יעיאל ושמעה ועמהם ששים הזכרים ¹⁵ ובבני בניו עותי זבוד (זוכור) ועמו שבעים הזכרים ¹⁶ ואקבצם אל הנهر הבא אל הוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכינויים זבוד לי לא מצאתי שם ¹⁷ ואשלחה לאלייעור לביריאל לשמעה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלים--ראשים וליריב ולאלנתן מבנים ואוצאה (ואצוה) אותן על אדו הראב בכספיא ¹⁸ והמקום ואשומה בפיהם דברים לדר אל אדו אחו הנחונים (הנתונים) בכספיא המקום--להביא לנו משרותם לבית אלהינו ¹⁹ ויביאו לנו כדי אלהינו הטובה علينا איש שכל--בני מחל בון לוי בן ירושלם

די כל מתנדב במלכותי מן עמא ישראל וכחנווי ולוא למתהך לירושלם עמד ירך ²⁰ כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעתהו שליח לבקרה על יהוד ולירושלים--ברת אלהך די בידך ²¹ ולהיבלה כספ ורחב--די מלכא וייטהו התנדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנה ²² וככל כספ ורחב די תחכח בכל מדינת בבל--עם התנדבות עמי וכחניא מתנדבין לבית אלהם די בירושלים ²³ כל קבל דינה אספראנה תקנא בכספא דינה תורין דכרין אמרין ומנהתהון ונסכיון ותקרב המו--על מדרבה די בית אלהם די בירושלים ²⁴ ומה די עלייך (עליך) ועל אחיך (אחיך) ייטב בשאר כספא ורחבה--למעדן כרעות אלהם תעבורון ²⁵ וומאニア די מתייחבין לך לפלחן בית אלהך-- השלם קדם אלה ירושלים ²⁶ ושאר חשות בית אלהך די יפל לך למנתן--תנתן מני בית נני מלכא ²⁷ ומני אלה ארתחשתא מלכא שם טעם--לכל נוראי די עבר נהרה די כל די ישאלנכוין עזרא כהנא ספר דתא די אלה שמייא--אספראנה יתעבר ²⁸ עד כספ ככריין מאה ועד חנין כוריין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלהך די לא כתוב ²⁹ כל די מן טעם אלה שמייא יתעבר אדרוזא לבית אלה שמייא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוויו וכולם מהודעין די כל כהנא ולוא זמריא תרעיא ³⁰ נהיניא ופלחי בית אלה דינה--מנהה בלו והלך לא שליט למראם עליהם ³¹ ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין וריבין די להונ דאנין (דיןין)

המלך ופחות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית האלדים

9 וככלות אלה נגשו אליו השרים לאמר--לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלוים מעמי הארץות כתובותיהם לככני התה הפרסוי היבוסי העמני המאובי המצרי והאמרי ² כי נשאו מבנותיהם להם ובניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארץות ויד השרים והסננים היהת במעלה הנהה--ראשונה ³ וככמוני את הדבר דוה קרעתי את בנדי ומיעלי ואמרתה משער ראשיו זקנינו ואשבה משומם ⁴ ואלי יאספו כל משומם עד למנחת הארץ ⁵ ובמנחת הארץ קמתי מתענוני ובקרעי אלהי ישראל--על מעלה הנולח ואני ישב חרד בדברי אלהי יהודא ⁶ ואמרה אלהי בשתי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי ⁶ ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי--להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמיים ⁷ מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה--עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארץות בחרב שבוי ובכזה ובבשת פנים--כהיום הזה ⁸ ועתה כמעט רגע היהת תחנה מאת יהוה אלהינו להשאייר לנו פליטה ולחתת לנו יתד במקום קדשו--להאריך עינינו אלהינו ולחתנו מזיה מעט בעבדתנו ⁹ כי עבדים אנחנו--ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עליינו חסד לפני מלכי פרס לחתת לנו מחייה לromeם את בית אלהינו ולהעמיד את הרבתו ולחתת לנו נדר ביהודה ובירושלם ¹⁰ ועתה מה נאמר אלהינו אחריו זאת כי עזבנו מצותיך ¹¹ אשר צוית ביד עבדיך הנכבים לאמור--הארץ אשר אתם לדרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארץות בתועבתיהם אשר מלאות מפה אל פה--בטמאותם ¹² ועתה בנותיכם אל תנתנו לבניהם ובנותיהם אל תשוא לבניכם ולא תדרשו שלם וטובתם עד עולם--למען החזוקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם ¹³ ואחרי כל הבא עליינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדרה כי אתה אלהינו חשתת למטה מעוננו ונחתה לנו

ושרביה ובנוו ואחיו שמנה עשר ¹⁴ ואת חשביה--ואתו ישעה מבני מורי אהוי ובניהם עשרים ¹⁵ ומנו המתנים שתן דוד והשרים לעבדת הלוים--נתנים מאתים ושערם כלם נקבו בשמות ¹⁶ ואקרא שם צום על הנהר אהוא להחננות לפני אלהינו--לבקש ממו דרכו ישרה לנו ולטפנו ולכל רכשו ¹⁷ כי בשתי לשאול מן המלך חילופרים--לעוזרנו מאיב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשי לטובה ועוז ואפו על כל עזביו ¹⁸ ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויתחר לנו ¹⁹ ובأدיללה משרי הכהנים שניים עשר--לשרביה החסיב והם מהיהם מהיהם עשרה ²⁰ ואשקללה (ואשקללה) להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים--תרומות בית אלהינו החרימו המלך ויעציו ושרוו וכל ישראל הנמצאים ²¹ ואשקללה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר ²² וככפרי זהב עשרים לאדריכים אלף וכלי נחשת מצחט טוכה שנים--חמודה כזוב ²³ ואמרה אלהם אתם קדרש ליהוה והכלים קדרש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם ²⁴ שקדו ושמרו עד השקלו לפני שרי הכהנים והלוים ושרי האבות לישראל--בירושלם הלשכות בית יהוה ²⁵ וקבלו הכהנים והלוים משקל הכסף והזהב והכלים--להביאו לירושלם לבית אלהינו ²⁶ ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדר הראשון--ללכת ירושלם ויד אלהינו היהת עליינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדריך ²⁷ ונכוו ירושלם ונשב שם ימים שלשה ²⁸ ובימים הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מריםות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועםם יובבד בן ישוע ונועדרה בן בניו--הלוים ²⁹ במספר משקל לבן ויכתב כל משקל בעת ההייא ³⁰ הbabים מהשבוי בני הנולח הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אלים תשעים ושה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הכל עליה ליהוה ³¹ ויגנו את דתך המלך לאחדרפני

פליטה כואת ¹⁴ הנושא להפר מצותיך ולהתחתן בעמי הטעבות האלה הלוא האף בנו עד כלת לאין שארית ופליטה ¹⁵ יהוה אלה יישראל צדיק אתה--כי נשארנו פליטה כהוים זהה הננו לפניו באשחתינו כי אין לעמוד לפניו על זאת

חרון אף אל להינו ממננו--עד לדבר הזה ¹⁶ אך יונתן בן עשהאל ויהויה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלויער ¹⁷ ויעשו כן בני הנולח ויברלו עזרא הכהן נשים ראש האבות לבית אבתם וכולם בשמותם וישבו ביום אחד לחדר החדש העשורי לדרישת הדבר ¹⁸ ויכלו בכל--נשים החביבו נשים נכריות עד יום אחד לחדר הראשון ¹⁹ וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוחדק ואחיו--משה ואילעזר ויריב ונדרליה ²⁰ ויתנו ידם להוציא נשים ואשימים איל צאן על אשמתם ²¹ ומבני אמר חנני וזריה ²² ובני חرم--מעשהיה ואליה ושמעה ויחיאל ועוזיה ²³ ובני השחרור--אליעזני מעשיה ישמעאל נתאנן יזובד ואלעשה ²⁴ ומן הלוים--יזובד ושמען וקליה הוא קליטה פרתיה יהודה ואליעזר ²⁵ ומשרדים אלישיב ומן השערים שלם וטלים ואורי וישראל--בני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ²⁶ ואלעוזר ומילכיה ובניה ²⁷ ומבני זתוא--אליעזני ויחיאל ועבדי וירימות ואליה ²⁸ ומבני זתוא אלישיב מהתניה וירימות זובד ועוזיא ²⁹ ומבני בכיר יהוחנן חנניה זובי עתלי ³⁰ ומבני בניי--מלך מלך ועדיה ישוב ושאל ירמות (ורמות) ³¹ ומבני פרח מותת ³² מונען וככל בניה מעשיה מהתניה בצלאל ובני מואב עדנא וככל מונען מלך שמריה ³³ מבני בני מותת זובד אליפלט ירמי מונען שמעי ³⁴ מבני בני מעדן ערמות ואואל ³⁵ בניה בדיה כלוחו (כלחו) ³⁶ וניה מרמות אלישיב ³⁷ מהתניה מונען ויעשו (ויעשי) ³⁸ ובני ובני שמעי ³⁹ ושלמיה נתן ועדיה ⁴⁰ מכנדבי שיש שרי ⁴¹ עוזרא ושלמיה שמריה ⁴² שלום אמריה יוסף ⁴³ מבני נבו--יעיאל מהתניה זובד זビינא ידו (ידי) ויאל ⁴⁴ כל אלה נשאי (נשאו) נשים נכריות ויש מהם נשים וישמו בנים

10 וכחחפלל עזרא וכחחדרתו בכה ומונפל לפניו בית האלהים נקבעו אליו מישראל קהיל רב מאד אנשים ונשים וילדים--כי בכו העם הרבה בכה ² ויען שכניה בן יהודה מבני עולם (עלים) ויאמר לעזרא--אנחנו מעלו באלחינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקום לישראל על זאת ³ ועתה נכרה ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדרני והחרדים במצבות אלהינו וכחורה יעשה קום כי עלייך הדבר ואנתנו עמך חוק ועשה ⁴ ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכיל ישראל לעשות דברך זהה--וישבעו ⁵ ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה--כי מתאבל על מעלה הנולח ⁶ ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הנולח--להקbez ירושלים ⁸ וכל אשר לא יבוא לששת הימים עצית השרים והזקנים--יזהרם כל רכשו והוא יבדל מקהיל הנולח ⁹ ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימין ירושלם לששת הימים הוא חדש התשיעי--בעשרים בחדר וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעדים על הדבר ומהגשים ¹⁰ ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות--להוסיף על אשמת ישראל ¹¹ ועתה תנוי תורה להזהה אלהי אבותיכם--ויעשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות ¹² ויענו כל הקהיל ויאמרו קול נדול כן דבריך (דבריך) עליינו לעשות ¹³ אבל העם רב והעת ונשים ואין כה לעמוד בחוץ והמלאה לא ליום אחד ולא לשנים--כי הרבינו לפשע בדברך זהה ¹⁴ יעמודו נא שריםו לכל הקהיל וכל אשר בערינו החשוב נשים נכריות יבא לעתים מזמינים ועםם זקנין עיר ועיר ושפיטה עד להשב

ואם ייְתַב עַבְדָךְ לְפָנֶיךְ אֲשֶׁר תְּשַׁלְחֵנִי אֶל יִהוָה אֶל עִיר קְבָרוֹת אֶבְתִי-וְאֶבְנָה ⁶ וַיֹּאמֶר לֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁנֶל וַיֹּשֶׁת אַצְלָה עַד מֹתֵי יְהוָה מֶה לְכָךְ-וּמֹתֵי תְשׁׁוּב וַיֹּטֶב לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁלְחֵנִי וְאֶתְנָה לֹו זָמָן ⁷ וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ-אָם עַל הַמֶּלֶךְ טֹב אֶ�ְرֹות יְתַנוּ לֵי עַל פְּחוּות עַבְרָה הַנְּהָר אֲשֶׁר יַעֲבִרְוִנִי עַד אֲשֶׁר אָבוֹא אֶל יִהוָה ⁸ אַגְרָתָא אֶל אָסָף שִׁמְרֵה הַפְּרָדָס אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר יִתְנַלֵּי עַצְימָה לְקַרְוֹת אֶת שַׁעֲרֵי הַבִּירָה אֲשֶׁר לְבֵית וְלְחַמּוֹת הָעִיר וְלְבֵית אֲשֶׁר אָבוֹא אֶלְיוֹ וַיִּתְנַלֵּי הַמֶּלֶךְ כִּידָלְהִוָּה הַטּוֹבָה עַל ⁹ וְאָבוֹא אֶל פְּחוּות עַבְרָה הַנְּהָר וְאֶתְנָה לָהּ אֶת אֶנְרוֹת הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁלֵּחַ עִמּוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁרִי חִיל וְפֶרֶשִׁים ¹⁰ וַיְשַׁמְעַן סְנַכְלָת הַחֲרָנִי וַטּוֹבִיה הַעֲבָר הָעָמֵנִי וַיַּרְעַל הָרָם דְּרָה נְדָלָה אֲשֶׁר בָּא אֲדָם לְבַקֵּשׁ טּוֹבָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל ¹¹ וְאָבוֹא אֶל יְרוּשָׁלָם וְאָהִי שָׁם יָמִים שֶׁלְשָׁה ¹² וְאָקוּם לִילָה אֲנִי וְאֶנְשָׁים מַעַט עִמִּי וְלֹא הַנְּדָרְתִּי לְאָדָם מֵהַלְלִי נְתַנֵּן אֶל לְבִי לְעַשֹּׂת לְיְרוּשָׁלָם וּבְהַמָּה אֵין עִמִּי כִּי אֶם הַבָּהָמָה אֲשֶׁר אָנוּ רַכְבָּבָה ¹³ וְאֶצְאָה בְשַׁעַר הַנִּיאָ לִילָה וְאֶל פָּנֵי עַיִן הַתְּנִינִין וְאֶל שַׁעַר הַאַשְׁפָת וְאָהִי שְׁבָר בְּחַוֹמָת יְרוּשָׁלָם אֲשֶׁר הַמִּפְרוֹצִים (הַמִּפְרוֹצִים) וְשַׁעֲרֵיהֶن אָכְלָו בָּאַש ¹⁴ וְאָעָבָר אֶל שַׁעַר הַעַיָּן וְאֶל בְּרַכְתַּת הַמֶּלֶךְ וְאֵין מָקוֹם לְבַהָמָה לְעַבְרָה הַחַתִּי ¹⁵ וְאָהִי עַלְהָה בְּנַחַל לִילָה וְאָהִי שְׁבָר בְּחַוֹמָה וְאָשָׁב וְאָבוֹא בְשַׁעַר הַנִּיאָ-וְאָשָׁב ¹⁶ וְהַסְנִינוּם לֹא יְדַעַו אֲנָה הַלְכָתִי וּמָה אֲנִי עַשָּׂה וְלִיְהֹודִים וְלִכְהָנִים וְלִחְרִים וְלִסְנִינוּם וְלִתְרֹעַר עַשָּׂה הַמְלָאָכָה-עַד כֵּן לֹא הַנְּדָרְתִּי ¹⁷ וְאָוּמֵר אֶלְהָם אַתְּמָ רַאַי הַרְעָה אֲשֶׁר אֶנְחָנוּ בָהּ אֲשֶׁר יְרוּשָׁלָם חֲרָבָה וְשַׁעֲרֵיהֶن נְצָחָו בָּאַש לְכָוּ וּנְבָנָה אֲתָה חַוֹמָת יְרוּשָׁלָם וְלֹא נָהָה עַד חַרְפָה ¹⁸ וְאַגְדֵל לָהּ אֲתָה יְהָיָה אֶל אָלְהָי אֲשֶׁר הִיא טּוֹבָה עַל וְאֶפְרָאִים הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר אָמַר לֵי וְאָמַרְנוּ נְקִוָם וּבְנִינוּ וְיַחֲזָקוּ יְרִיחָם לְטּוֹבָה ¹⁹ וַיְשַׁמְעַן סְנַכְלָת הַחֲרָנִי וְטּוֹבָה הַעֲבָר הָעָמֵנִי וְגַשְׁמָה הַעֲרָבִי וְיַלְעָנוּ לָנוּ וַיְבֹזֵעַ עַלְנוּ וְיַאֲמַרְנוּ מָה הַדְּבָר הַזָּה אֲשֶׁר אַתְּמָ עַשִּׁים-הַעַל הַמֶּלֶךְ אַתְּמָ מְרַדִּים ²⁰ וְאָשָׁב אַתְּמָ דְּבָר וְיֹאמֶר לָהּ אֶלְהָי הַשָּׁמִים הַוָּא יִצְלִיחַ

1 דְבָרִי נַחֲמִיה בֶן חַלְיָה וַיְהִי בְּחִדְשָׁ סְלָו שָׁנָה עִשְׂרֵה וְאֶנְיָה הַיְתִי בְשַׁוְּזָן הַבִּירָה ² וַיֹּבְאֵה חָנָנִי אֶחָד מְאֹחֶה הַוָּא וְאֶנְשָׁמָה-מִיְהֹודָה וְאֶשְׁלָמָם ³ וַיֹּאמֶר הַפְּלִיטה אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ מִן הַשְּׁבִי-וְעַל יְרוּשָׁלָם ⁴ וַיֹּאמֶר הָנְשָׁרִים אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ מִן הַשְּׁבִי שֶׁבְּמִדְרִינָה בְּרָעָה נְדָלָה וּבְחַרְפָה וְחוֹמָת יְרוּשָׁלָם מִפְרָצָת וּשְׁעִירָה נְצָחָה בָאֵש ⁵ וְיַהְיֵה כִּשְׁמֵי אֶת הַדְּבָרִים הַאַלְהָי שֶׁבְּתִי וְאֶבְכָה וְתַאֲבְלָה יָמִים וְאָהִי צָם וְמַתְפֵלָל לְפָנֵי אֶלְהָי הַשָּׁמִים ⁶ וַיֹּאמֶר אָנָא יְהֹוָה אֶלְהָי הַשָּׁמִים-הַאַל הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָא שְׁמָר הַבְּרִית וְחַסְד לְאַהֲבִי וְלִשְׁמֹרִי מִצְוֹתָיו ⁷ תַּהֲנֵא אַזְנָךְ קַשְׁת וְעַינָךְ פְּתֻוחָות לְשָׁמָע אֶל תְּפִלָת עַבְדָךְ אֲשֶׁר אָנָכְיִ מַחְפְלָל לְפָנֵיךְ הַיּוֹם יוֹם וְלִילָה-עַל בָּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד עֲבָדִיךְ וְמִתְוֹדָה עַל חַטָּאת בָּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲלֵךְ חַטָּאנוּ לְךָ וְאַנְיִ וּבֵית אָבִי חַטָּאנוּ ⁸ חַבְלָתְבָלָנוּ לְךָ וְלֹא שְׁמָרָנוּ אֶת הַמִּצְוֹת וְאֶת הַחֲקִים וְאֶת הַמִּשְׁפְטִים אֲשֶׁר צִוָּית אֶת מְשָׁה עַבְדָךְ ⁹ זָכַר נָא אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּית אֶת מְשָׁה עַבְדָךְ לְאִמְרָה אֶת תְּמָעֵלָה-אֲנִי אֲפִינֵי אֶתְכֶם בְּעִמּוֹ ¹⁰ וְשַׁבְתֶם אֶל-וּשְׁמַרְתֶם מִצְוֹתָיו וְעַשְׂתֶם אֶתְכֶם אֶם יְהֹוָה נְדַחַם בְּקַצְחָה הַשָּׁמִים מִשְׁמָ אֶקְבָּצָם וְהַבּוֹאִתִים (וְהַכְּבִיאִתִים) אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בְּחָרָתִי לְשָׁכַן אֶת שְׁמֵי שָׁם ¹¹ וְהַמִּבְדִּיךְ וְמַעֲמִיךְ-אֲשֶׁר פְּרִיתִי בְּכָחָה הַגְּדוֹלָה וּבְיִזְרָעֵל הַזָּה ¹² וְשַׁבְתָּא אֶל תְּפִלָת עַבְדָךְ וְאֶל תְּפִלָת עַבְדִיךְ הַחֲפָצִים לְרֹאָה אֶת שְׁמֵךְ וְהַצְלִיחָה נָא לְעַבְדָךְ הַיּוֹם וְתַהֲנֵה לְרֹחַם לְפָנֵי הַאִיש הַזָּה וְאֶנְיִ הַיְתִי מִשְׁקָה לְמֶלֶךְ ¹³ **2** וַיְהִי בְּחִדְשָׁ נִיסְן שָׁנָת עִשְׂרֵה לְאַרְחַחַשָּׁתָא הַמֶּלֶךְ-יְהָיָן לְפָנֵינוּ וְאַשְׁא אֶת הַיּוֹן וְאֶתְנָה לְמֶלֶךְ וְלֹא הַיְתִי רָע לְפָנֵינוּ ¹⁴ וַיֹּאמֶר לֵי הַמֶּלֶךְ מְדוֹעַ פָּנִיקְ רְעִים וְאֶתְהָ אַנְקֵחַ חֹולָה-זָה זָה כִּי אִם רָעַ לְבָ וְאַירָא הַרְבָּה מָאֵד ¹⁵ וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ לְעַולְם יְהָיָה מְדוֹעַ לְאַירָעַ פְּנֵי אֲשֶׁר הַעֲרָבִי יְהָיָה בְּתִהְרָבָה אַכְלָו בָּאַש ¹⁶ וַיֹּאמֶר לֵי הַמֶּלֶךְ עַל מָה וְהַאֲתָה מַבְקֵשׁ וְאַתְפֵלָל אֶל אֶלְהָי הַשָּׁמִים ¹⁷ וְאֶמְרָה

אחריו החזיקו אחיהם בוּי בן חנדר שר חצי פלך קעילה ¹⁹ ווַיַּחַזֵּק עַל יְדוֹ עֹזֶר בֶּן יְשֻׁעָה שֶׁר המצפה-- מירה שנית מנדר עלת הנשך המקצע ²⁰ אחריו החרה החזיק ברוך בן זבי (זci) מירה שנית מן המקצוע-- עד פתח בית אלישיב הכהן הנדול ²¹ אחריו החזיק מרמותה בן אוריה בן הקוץ--מירה שנית מפתח בית אלישיב ועד הצלחת בית אלישיב ²² ואחריו החזיק הכהנים אנשי הכהן ²³ אחריו החזיק בנימן וחוש נדר ביתם אחריו החזיק עזירה בן מעשה בן ענניה-- אצל ביתו ²⁴ אחריו החזיק בוני בן חנדר--מירה שנית מבית עזירה עד המקצוע ועד הפנה ²⁵ פלל בן אוזו מנדר המקצוע והמנدل הוזצא מבית המלך העליון אשר לחצר המתרה אחריו פרדיה בן פרעש ²⁶ והנתינים--היו ישבים בעפל עד ננד שער המים למזרחה והמנدل היוצא ²⁷ אחריו החזיק התקעים מירה שנית מנדר המנדול הנדול היוצא ועד חומת העפל ²⁸ מעל שער הסוסים החזיק הכהנים--איש לנו ביתהו ²⁹ אחריו החזיק צדוק בן אמר ננד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרחה ³⁰ ואחריו החזיק מלכיה בן חרם וחנון בן צלף ³¹ אחריו (אחריו) החזיק חנניה בן שלמיה וחנון בן צלף הששי--מירה שניי אחריו החזיק משלם בן ברכיה--נד נשבתו ³² אחריו (אחריו) החזיק מלכיה בן הצלפי-- עד בית הנתינים והרצלים ננד שער המפקד ועד עליית הפנה ³³ ובין עליית הפנה לשער הצאן החזיקו הצלפים והרצלים

4 ⁴ ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו וכעס הרבה וילען על היהודים ² ויאמר לפני אחיו ויחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים הייעבו להם היובחו היכלו ביום היחיו את האבניים מערמות העפר והמה שרופות ³ וטובי העממי אצלו ויאמר גם אשר הם בונים--אם יעלת שועל ופרץ חומה אביהם ⁴ שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב הרפתם אל ראשם ותנים לבוזה בארץ שביה ⁵ ואל חכס על עונם וחטאיהם מלפניך אל תמהה כי הצעיסו לנדר הבונים ⁶ ובננה את החומה

לנו ואנחנו עבדיו נקים ובנינו ולכם אין חלק וצדקה זכרון--בירושלים **3** ויקם אלישיב הכהן הנדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן--המה קדשו וויעמידו דלתתו ועד מנדל המאה קדשו עד מנדל חננאל ² ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרו ³ ואת שער הדרנים בנו בני הסנהה המה קרווהו--ויעמידו דלתתו מנגלו ובריחיו ⁴ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבל ועל ידם החזיק צדוק בן בענה ⁵ ועל ידם החזיקו התקועים ואדריריהם לא הביא צורם בעברת אדריהם ⁶ ואת שער הושנה החזיקו ווידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרווהו--ויעמידו דלתתיו ומנגלו ובריחיו ⁷ ועל ידם החזיק מלשיה הנבעני וירון המרatty אנשי נבעון והמצפה--לכסא פחת עבר הנחר ⁸ על ידו החזיק עזיאל בן חורה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעבו ירושלים עד החומה הרחבה ⁹ ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלים ¹⁰ ועל ידם החזיק חטוש בן חשבניה ¹¹ מירה ונדר ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה ¹² מירה ושנית החזיק מלכיה בן חרם וחוسب בן פחת מואב ואת מנדל התגורים ¹³ ועל ידו החזיק שלום בן הלווח שר חצי פלך ירושלים הוא ובנותו ¹⁴ את שער הגיא החזיק חנון וישבי זונה--המה בנוהו ויעמידו דלתתו מנגלו ובריחיו ואל' אמה בחומה עד שער השפות ¹⁴ ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבננו--ויעמיד דלתתו מנגלו ובריחיו ¹⁵ ואת שער העין החזיק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה--הוא יבננו ויטללו ויעמידו (ויעמיד) דלתתו מנגלו ובריחיו ואת חומת ברכת השלח לנן המלך ועד המעלות היורדות מעיר דוד ¹⁶ אחריו החזיק נחמייה בן עזובק שר חצי פלך בית צור-- עד ננד קברדי דוד ועד הברכה העשויה ועד בית הגברים ¹⁷ אחריו החזיק הלוים רחום בן בני על ידו החזיק חסביה שר חצי פלך קעילה--לפלכו ¹⁸

5 ותהי צעקה העם ונשיהם נדולה אל אחיהם היהודים ² וויש אשר אמרים בינוי ובנתינו אנחנו רכבים ונכח דן ונאכלת ונחיה ³ וויש אשר אמרים שדרתינו וכרכינו ובתינו אנחנו ערבים ונכח דן ברכב ⁴ וויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדרתינו וכרכינו ⁵ ועתה כבש אחיםינו בשרכנו לבנים בינוי ונכח אנחנו כבשים את בינוי ואת בנתינו לערבים וויש מבנותינו נכבשות ואין לאיל ירדנו ושדרתינו וכרכינו ⁶ וויחר לי מאד כאשר שמעתי את עקרתם לאחרים ⁶ וויחר לי מאד כאשר שמעתי את עקרתם ואת הדברים האלה ⁷ ווימליך לבי עלי ואדריכת הארץ והרים ואת הסגניהם ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשיים (נשים) ואtan עליהם קהלה נדולה ⁸ ואמרה להם אנחנו קניינו את אנחנו היהודים הנמכרים לנוים כדי בנו ונם אתם המכרים את אחיכם ונמכרו לנו ויחרשו ולא מצאו דבר ⁹ וויאמר (וامر) לא טוב הדבר אשר אתם עושים הללו ביראת אלהינו תלכו מהרפת הנזירים איבינו ¹⁰ ונם אני איזו ונער נשים בהם כף ודרן נעובה נא את המשא זהה בשהיבנו נא להם כהיום שדרתיהם כרמייהם זיתיהם-ובתיהם ומאתם הכסף והדרן התירוש והיצחאר אשר אתם נשים בהם ¹² וויאמרו נשיב וממה לא נבקש-כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרע את הכהנים ואשביעים לעשות דבר זהה ¹³ נם חצנו נערתי ואמרה כהה ינער האלים את כל האיש אשר לא יקיים את הדבר הזה מביתו ומיניעו וככה היה נער וריך ויאמרם כל הקהן אמן ויהללו את יהוה ויעש העם לדבר הזה ¹⁴ נם מיום אשר צוה אותי להיות פחם בארץ יהודה משנת שרים ועד שנת שלשים ושתיים לארתחשסתה המלך שנים שתים עשרה--אני ואחי להם הפהה לא אכלתי ¹⁵ והפהות הראשנים אשר לפניו היכבירו על העם ויקחו מהם בלחם ווין אחר כסף שקלים ארבעים--גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשית כן מפני יראת אליהם ¹⁶ גם במלאת החומה הזאת החזקי ושרה לא קניינו וכל נער--קבוצים שם על המלאה ¹⁷ והיהודים והסננים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגוים ותקשר כל החומה עד ח齊ה וייה לב לעם לעשות ⁷ וייה כאשר שמע סבכל וטובה והערבים והענים והאשודדים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלים--כי החלו הפרצחים להסתם ויחר להם מאד ⁸ ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה ⁹ ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליים יומם ולילה מפנים ¹⁰ ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפר הרבה ואחינו לא נוכל לבנות בחומה ¹¹ וויאמר צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל הוכם והרננים והשבתו את המלאכה ¹² וויהי כאשר באו היהודים היושבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר תשובו עליינו ¹³ ואעמיד מהתחיות למקום מאחרי לחומה--בצחחים (בצחחים) ואעמיד את העם למשפחות עם חרבתייהם רמחיהם וקשתתייהם ¹⁴ ווארא ואוקום ויאמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם--אל תיראו מפנים את אידי הנדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניםם ובנותיכם ונישיכם ובתיכם ¹⁵ וויהי כאשר שמעו אוביינו כי נודע לנו ויפר האלים את עצם ונשוב (ונשב) כלנו אל החומה איש אל מלאתו ¹⁶ וויהי מן היום ההיא נער עשים במלאה וחצים מהזיקם והרמחים המגנינים והקשות והשרינים והשרים--אחרי כל בית יהודה ¹⁷ הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאה ואחת מהזקת השלח ¹⁸ והבונים-- איש חרבו אסורים על מתינו ובונים והתוקע בשופר אצל ¹⁹ ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם-- המלאכה הרבה ורחהה ואחינו נפרדים על החומה רחוקים איש מההיו ²⁰ במקום אשר נשמעו את קול השופר מה תקצטו אלינו אלהינו ילחם לנו ²¹ ואחינו עשים במלאה וחצים מהזיקם ברמחים מעלה השחר עד צאת הכוכבים ²² גם בעת היא אמרתי לאם--איש נעריו ילנו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאה ²³ ואני אחוי ונעריו ואנשי המשמר אשר אחריו--אין אנחנו פשטים בנדינו איש שלחו המים

16 ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגנים אשר סבבינו יופלו מאר בעיניהם יודע-כי מאת אלתינו עשתה המלאכה הזאת 17 נס בימים ההם מרבים חרוי יהודה אנרגיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם 18 כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו- כי חתן הוא לשכינה בן ארוח ויהחנן בנו-לקח את בת משלם בן ברכיה 19 נס טובתו היו אמרים לפני ודבריו היו מוצאים לו אגרות שלח טוביה ליראני

7 יהו כאשר נבנתה החומה ואנמיד הדרלות ופקדו השוערים והמשדרים והלויים 2 ואצתה את חני אחוי ואת חנניה שר הבירה-על ירושלם כי הוא כאיש אמת וירא את האלים מרבים 3 ויאמר (אמר) להם לא יפתחו שעריו ירושלם עד חם השם ועד הם עמדים יניפו הדרלות ואחזו והעמור משמרות ישבו ירושלם-איש במשמרו ואיש ננד ביתו 4 והעיר רחבה ידים ונדרלה והעם מעת בתוכה ואין בתים בנויים 5 ויתן אלהי אל לבי ואקצתה את החרים ואת הסגנים ואת העם להתייחס ואמצא ספר היחס העולים בראשונה ואמצא כתוב בו 6 אלה בני המדרינה העולים משבי הגולה אשר הגלה נוכדנצר מלך כל ירושבו לירושלים וליהודה איש לעירו 7 הבאים בכל יושבו לירושלים וליהודה איש לעירו 8 ואשלחה אליו לאמר-לא נחיה כדברים האלה אתה הוה להם למלך-כדברים האלה 7 ונם נבאים העמדת לקרא עלייך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לך ונוועצה יהדו 8 ואשלחה אליו לאמר-לא נחיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלך אתה בודאים 9 כי כלם מיראים אותך לאמר ירפא יידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי 10 ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהוותבא-והוא עצור ונאמר נועד אל בית האלים אל תוך ההיכל ונסירה דלותה ההיכל-כי באים להרנק ולילא באים להרנק וואמרה האיש כמו יברח ומוי כמו יבא אל ההיכל והי לא אבא 12 ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלת שכרו 13 למען שוכר הוא למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני 14 זכרה אלהי לטוביה ולסנבלת כמעשו אלה ונם לנועדרה הנכיהה בני בני אלפיים ששים ושבעה 20 בני עדין שעשרות וחמשה 14 בני זכרי שבע מאות וששים 15 בני ארבעים וחמשה 15 בני זכרי שבע מאות ושמשה 16 בני בני שמש מאות ארבעים ושמנה 16 בני בני שמש מאות עשרים ושמנה 17 בני עזגד-אלפים שלש מאות עשרים ושנים 18 בני ארנוקם-שש מאות ששים ושבעה 19 בני בני אלפיים ששים ושבעה 20 בני עדין שעשרות וחמשה 21 בני אחר לחזקיה התשעים ושמנה 22 בני חמש שמש מאות עשרים ושמנה 23 בני בצי שלש החומה בעשרות וחמשה לאלו-לחמשים ושנים ים

אשר סביבתינו-על שלחני 18 ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שיש ברכות וצפרים נעשה לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי-כי ככדה העבודה על העם הזה 19 זכרה לי אלהי לטוביה-כל אשר עשית על העם הזה

6 ויהי כאשר נשמע לסנבלת וטוביה ולנשים הערבי וליתר אויבינו כי בניתו את החומה ולא נותר בה פרץ-גס עד העת היא דלות לא העמדתי בשערים 2 וישלח סנבלת ונשים אליו לאמר לך ונועדה יהדו בכפרים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה 3 ואשלחה עליהם מלאים לאמר-מלאה נדולה אשר ארפה וירדתי אליכם 4 וישלחו אליו כדבר הזה ארבע פעומים ואשבי אותם כדבר הזה 5 וישלח אליו סנבלת לדבר הזה פעם חמישית-את נערו ואגרת פתוחה בידיו 6 כתוב בה בנויים נשמע ונשמו אמר אתה והיודרים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך-כדברים האלה 7 ונם נבאים העמדת לקרא עלייך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לך ונוועצה יהדו 8 ואשלחה אליו לאמר-לא נחיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלך אתה בודאים 9 כי כלם מיראים אותך לאמר ירפא יידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי 10 ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהוותבא-והוא עצור ונאמר נועד אל בית האלים אל תוך ההיכל ונסירה דלותה ההיכל-כי באים להרנק ולילא באים להרנק וואמרה האיש כמו יברח ומוי כמו יבא אל ההיכל והי לא אבא 12 ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלת שכרו 13 למען שוכר הוא למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני 14 זכרה אלהי לטוביה ולסנבלת כמעשו אלה ונם לנועדרה הנכיהה בני בני אלפיים ששים ושבעה 20 בני עדין שעשרות וחמשה 14 בני זכרי שבע מאות ושמשה 15 בני ארבעים וחמשה 15 בני זכרי שבע מאות ושמשה 16 בני בני שמש מאות ארבעים ושמנה 16 בני בני שמש מאות עשרים ושמנה 17 בני עזגד-אלפים שלש מאות עשרים ושנים 18 בני ארנוקם-שש מאות ששים ושבעה 19 בני בני אלפיים ששים ושבעה 20 בני עדין שעשרות וחמשה 21 בני אחר לחזקיה התשעים ושמנה 22 בני חמש שמש מאות עשרים ושמנה 23 בני בצי שלש החומה בעשרות וחמשה לאלו-לחמשים ושנים ים

הנגולעדי אשה ויקרא על שמו ⁶⁴ אלה בקשו כתובם המתייחסים--ולא נמצא וינו אלו מן הכהנה ⁶⁵ ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים-- עד עמד הכהן לאורו ותמים ⁶⁶ כל הקהל כאחד-- ארבע רבועא אלף שלש מאות ושים ⁶⁷ מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה--שבעת אלף שלש מאות שלשים ושבעה ולهم משרדים ומשורות--מאותים ארבעים וחמשה ⁶⁸ נמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמורים--ששת אלף שבע מאות ועשרים ⁶⁹ ומצת ראי הابتנותנו למלאכה--התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזוקות חמושים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות ⁷⁰ ומראי הابتנותנו לאוצר המלאכה--זהב דרכמנים שטי רבות וכסף מנים אלף ומאות ⁷¹ ואשר נתנו שארית העם--זהב דרכמנים שטי רבועא וכסף מנים אלף וכתנת כהנים ששים ושבעה ⁷² וישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשדרים ומן העם והותנים וכל ישראל--בעיריהם וווע החדש השבעי ובני ישראל בעריםם

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעוזרא הספר--להביא את ספר תורה משה אשר צוה יהוה את ישראל ² ויביא עוזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע--ביום אחד לחידש השבעי ³ ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום--גנד האנשים והנשים וה מבנים ואוני כל העם אל ספר התורה ⁴ ווימעד עוזרא הספר על מנדל עז אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתחיה ושמוע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פריה ומישאל ומלכיה וחשם וחשברנה--זכירה משלם ⁵ ויפתח עוזרא הספר לעני כלה העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם ⁶ וירברך עוזרא את יהוה האלדים הנדיל ויענו כל העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו ווישתחוו ליהוה אףם ארצת ⁷ ווישוע ובני ושרביה ימיין עקוב שבתי הודייה מעשה קליטה עוריה ווובד חנן פלאיה והלוים--מבנייה את העם ל תורה

מאות עשרים וארבעה ²⁴ בני חvip מאה שנים עשר בני נבעון תשעים וחמשה ²⁵ אנשי בית לחם ונפה מאה שמנים ושמנה ²⁷ אנשי ענות מאה עשרים ושמנה ²⁸ אנשי בית עזמות ארבעים ושנים ²⁹ אנשי קריית יערם כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה ³⁰ אנשי הרמה ונבע שעשרותים ואחד ³¹ אנשי מכם מה ועשדים ושנים ³² אנשי בית אל והדי מאה ערמים ושלשה ³³ אנשי נבו אחר חמשים ושנים ³⁴ בני עילם אחר--אלף מאות חמשים וארבעה ³⁵ בני חרם שלוש מאות ועשרים ³⁶ בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה ³⁷ בני לד חידיד ואנו שבע מאות ושערים ואחד ³⁸ בני סנהה--שלשה אלף תשע מאות ושלשים ³⁹ הכהנים בני ידיעה לבית ישוע תשע מאות שביעים ושלשה ⁴⁰ בני אמר אלף חמשים ושנים ⁴¹ בני פשחור--אלף מאות ארבעים ושבעה ⁴² בני לבני להודוה שביעים וארבעה ⁴⁴ המשדרים--בני לבני בני ראייה בני רצין בני נקדור ⁴⁵ בני גומם בני עיא בני פסח ⁵² בני בסי בני מעונים בני נפושים (נפישים) ⁵³ בני בקבוק בני חקופא בני הרחדור ⁵⁴ בני בצלית בני מהידרא בני חרשא ⁵⁵ בני ברקושים בני סירה בני תמח ⁵⁶ בני נציח בני חטיפא ⁵⁷ בני עבדי שלמה בני סוטי בני ספרת בני פרידא ⁵⁸ בני יעלא בני דרכון-- בני נדל ⁵⁹ בני שפטיה בני חטיל בני בכרת הצבים-- בני אמוני ⁶⁰ כל הנתינים--ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים ⁶¹ ואלה העולמים מטל מלך תל חרשא כרוב ארון ואמר ולא יכול להיניד בית אבותם וורעם--אם מישראל הם ⁶² בני דליה בני טוביה בני נקדור--שש מאות ארבעים ושנים ⁶³ ומן הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לך מבנות ברזלי

העם על עמדם ⁸ ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושותם של כל ויבינו במקרא ⁹ ויאמר נחמייה הוא התרשתא וערוא הכהן הספר והלויים המבינים את העם לכל העם קדרש הוא ליהוה אלהיכם- אל תהאלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמיון את דברי התורה ¹⁰ ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו- כי קדוש היום לאדרינו ואל העצבו כי חירות יהוה היא מעוכם ¹¹ והלויים מחשים לכל העם לאמר הסו- כי ביום קדר ואל העצבו ¹² וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מננות ולעשות שמהה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם ¹³ ובכום השני נאספר ראשי האבות לכל העם הכהנים והלויים אל עזרא הספר- ולהשכיל אל דברי התורה ¹⁴ וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסוכות בחג חדש השבעי ¹⁵ ואשר ישמעו ויעבירו קול בכל ערים ובירושלם לאמר- צאו ההר והביאו עלי עז ועלי עז שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עז עבה לעשת סכת ככתוב ¹⁶ ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גנו ובছדריהם ובছדרות בית האלים- וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים ¹⁷ ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסוכות- כי לא עשו מימי ישוע בן נון בן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמהה גדולה מאד ¹⁸ ויקרא בספר תורה האלהים ביום-מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים ובכום השמני עצרת כמשפט

9 ובכום עשרים וארבעה לחדש זהה נאספר בני ישראל בצום ובשகים ואדמה עלייהם ² ויבידלו זרע ישראל מכל נכר ויעמדו יתוודו על חטאיהם ועונות אבותיהם ³ ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורה יהוה אלהיהם רבעית היום ורביעית מתודים ומשתחים ליהוה אלהיהם ⁴ ווקם על מעלה הלוים ישוע ובני קדרmiaל שבניה בני שרבה- בני בני ויזעקו בקהל גדול אל יהוה אלהיהם ⁵ ויאמרו הלוים ישוע וקדmiaל בני חשבניה שרבה הודיה שבניה פתחיה

הנה אנחנו הרים עבדים והארץ אשר נתה לאבותינו לאכל את פריה ואת טיבת-הנה אנחנו עבדים עליה 37 ותבואה מרבה למלכים אשר נתה עליינו-- בחטאינו ועל גוינו משלים ובכמתנו כרצונם ובצורה נדירה אנחנו 38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמונה וכתבים ועל החתום שרינו לינו כהנו

10 ועל החותמים נחמייה התרשתא בן חכלה וצקיה 2 שיריה עזיריה ירמיה 3 פשchor אמריה מלכיה 4 חטוש שבניה מלוך 5 חרם מרמות עבירה דניאל גנthon ברוך 7 משלם אביה מימן 8 מעוזיה בלני שמעיה אלה הכהנים 9 והלוים וישוע בן אוניה בניו מבני הגדד קדרמיאל 10 ואחיהם--שבנייה הדריה בנו עירא אליה חנן 11 מיכא רחוב חשביה 12 זכור קליטה פלאיה חנן 13 והודיה בניו 14 ראש העם פרעש שרבה שבניה 15 הדריה בניו 16 אדרניה פחת מואב עילם ותוא בני 15 בני עזגד בכוי 16 אדרניה בניו עדין 17 אטר חזקה עוזר 18 הדריה חשם בצי 19 חריף ענתות נובי (ניבי) 20 מגיפות משלם חזיר 21 משיזבאל צדוק ידרע 22 פלטיה חנן עניה 23 הושע חנניה חשוב 24 הלווח פלאח שובק 25 רחום החשנה מעשיה 26 ואחיה חנן ענן 27 מלוך חרם בענה 28 ושר העם הכהנים הלוים השוערים המשדרים הנטינים וכל הנבדל מעמי הארץ אל תורה האלים נשיהם בניהם ובניהם כל יודע מבין 29 מהזוקים על אחיהם אדריריהם ובאים באלה ובשבועה לילכת בתורת האלים אשר נתה ביד משה עבר האלים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדרניינו ומשפטיו וחקיו 30 ואשר לא נתן בנינו לעמי הארץ ואת בניהם לא נקח לבנינו 31 ועמי הארץ המבאים את המקומות וכל שבר ביהם השבת למכור--לא נקח מהם בשבת וביום קדרש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד והעמדנו עליינו מצות לחת עליינו שלישות השקל בשנה לעבדת בית אלזינו 33 ללחם המעדת ומנתת התמיד ולעשות התמיד השבותה החדשין למועדדים ולקדשים ולחטאות--לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו 34 והגנולות הפלנו על קרבן העצים

במדבר לא חסרו שלמותיהם לא בלו ורגליךם לא בצקו 22 ותתן להם מלכות ועמים ותחלקם לפאה וירשו את ארץ סיכון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן 23 ובניהם הרבויות כככבי השמים ותבאים אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת 24 ויבאו הבנים וירשו את הארץ ותכנסו לפניהם את ישבי הארץ הכנעניים ותתנים בידם ואת מלכיהם ואת עמי הארץ לשלות בהם כרצונם 25 וילכדו ערים בצורת אדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב ברוח חצובים כרמים וויתרים ועץ מכל לרבות ויאכלו וישבעו ווישמעו ויתעדנו בטובך הגדול 26 וימרו וימרדו בך ושלכו את תורהך אהרי גום ואת נבייך הרגנו אשר העידו בם להשיכם אליך ויישעו נצחות נדולות 27 ותתנים ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואותה מושמע וברחמייך הרבים תנתן להם מושיעים ווישיעם מיד צריהם 28 וכונה להם--ישבו לעשות רע לפניך ותעיבם ביד איביהם וירדו בהם וישבו ויזעקך ואתה מושמע תשמע ותצלם ברחמייך רבות עתים 29 ותעד בהם להשיכם אל תורהך והמה היזרו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם וירגנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו 30 ותמש עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נבייך ולא האזינו ותתנים ביד עמי הארץ 31 וברחמייך הרבים לא עשיתם כללה ולא עזתם כי אל חנון ורהורם אתה 32 ועתה אלהינו האל הנדרול הגבור והנורא שומר הברית והחסד--אל ימעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכחינו ולנביינו אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכחינו ולנביינו ולאbehינו ולכל עמק מימי מלכי אשר עד היום היה ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית 33 ואנחנו הרשענו 34 ואת מלכינו שרינו כהנוינו ואבותינו לא עשו תורהך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם 35 והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתה להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתה לפניהם--לא עבדיך ולא שבו ממעליהם הרעים 36

מאות עשרים ושנים ועריה בן ירחה בן פלליה בן אמץ' בן זכיהה בן פשוחר בן מלכיה ²³ ואחיו ראשים לאבות מאותם ארבעים ושנים ועמשי בן עזראל בן אחוי בן משלמות בן אמר ²⁴ ואחיהם נבר היל מה עשרים ושמנה ופקוד עליהם ובדייל בן הנודלים ²⁵ וכן הלויים שמעיה בן השוב בן עזיריקם בן חשיביה בן בניו ²⁶ ושבתיו ויובד על המלאכה החוץינה לבית האללים מראשי הלויים ²⁷ ומונתיה בן מיכא בן זבדי בן אסף ראש התחליה יהודה לתפלת ובקבוקה משנה מהיו ועבדא בן שמעון בן נלל בן יידיתון (ידותון) ²⁸ כל הלויים בעיר הקדש מאותם שמנים וארבעה ²⁹ ותשוערים עקוב תלמוני ואחיהם השמרם בשערם- מאה שבעים ושנים ³⁰ ושאר ישראלי הכהנים הלויים בכל ערי יהודה איש בנחלהו ³¹ ונתנין ישבים בעופל וציהא וגשפא על הנתנין ³² ופקוד הלויים בירושלים- עז'י בן בני בן חשיביה בן מונתיה בן מיכא מבני אסף המשרדים לנדר מלאתה בית האלים ³³ כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשרדים דבר יום ביום ³⁴ ופתחיה בן מושיבאל מבני זורה בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם ³⁵ ואל החצרים בשדתם- מבני יהודה ישבו בקריות הארבע ובונתיה ובריבון ובונתיה ויקבצאל וחצריה ³⁶ ובישוע ובמלדה ובכיתה פלט ³⁷ ובכחץ שועל ובכאר שבע ובונתיה ³⁸ ובצקלג ובמכנה ובבונתיה ³⁹ ובעין רמנון ובצדרעה ובירמות זונה עדלים וחריריהם לכייש וסדרתיה עזקה ובונתיה ⁴⁰ ויחנו מבאר שבע עד ניא הנם ⁴¹ ובבני בנימן מגבע מכם שעה ובית אל ⁴² ובונתיה ⁴³ ענתנות נב ענניה חצור רמה נתום ⁴⁴ חידר צבעים נבלט ³⁵ לד ואנו ני החרשים ³⁶ ומון הלויים- מחלקות יהודה לבניין

12 ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שאלהיאל וישוע שריה רמיה עוזרא ² אמרה מלך חטוש ³ שכניה רחם מרמתה ⁴ עדרוא גנתוי אביה ⁵ מומין מעדיה בלנה ⁶ שמעיה וויריב ידעיה ⁷ סלו עמק חלקייה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע ⁸ והלוים ישוע בני קדרmiaל שרבייה- יהודה מונתיה ⁹ ואחיהם עשה המלאכה בבית- שמנה

הכהנים הלוים והעם- להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מוגנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתב בתורה ³⁵ ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פריו כל עז- שנה בשנה לבית יהוה ³⁶ ואת בכורות בניינו ובהמוננו ככתב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו ³⁷ ואת ראשית עיריסטינו ותרומתינו ופרק כל עז תירוש וצחר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלויים המעשרים בכל ערי עברינו ³⁸ והוא הכהן בן אהרן עם הלויים בעשר הלויים והלוים יULLו את מעשר המשער לבית אלהינו אל הלשכה לבית האizer ³⁹ כי הדרן להלשות יבאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת אל הלשכות והיצחר ושם כל' המקדש והכהנים הדרן התירוש והשוערים והמשרתים ולא נזוב את בית אלהינו

11 וישבו שרי העם בירושלים ושר העם הפליל גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלים עיר הקדש ותשע הידות בערים ² ויברכו העם- לכל האנשים המתנרכבים לשבת בירושלים ³ ואלה ראשיה המדינה אשר ישבו בירושלים ובערי יהודה ישבו איש באחוותם בערים ישראל הכהנים והלוים והנתנין ובני עברי שלמה ⁴ ובירושלים ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה ⁵ וכרייה בן אמריה בן שפטיה בן מהלאל- מבני פרץ ומעשרה בן ברוך בן כל חזה בן עדריה בן יורייב בן זכריה- בן השלני ⁶ וכל בני פרץ הושבים בירושלים- ארבע מאות ששים ושמנה אנשי חיל ⁷ ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יעד בן פריה בן קוליה בן מעשרה בן איטיאל- בן ישעה ⁸ ואחריו נבי סלי- תשע מאות עשרים ושמנה ⁹ וויאל בן זכריו פקיד עליהם יהודה בן הסנואה על העיר משנה ¹⁰ מן הכהנים ידעיה בן יורייב וכיון ט שרים בון חלקייה בון משלם בון צדוק בון מרויות בון אחיטוב- גנדר בית האלים ¹¹ ואחיהם עשה המלאכה בבית- שמנה

על הידות הוא ואחיו ¹⁹ ובקבקיה וענו (ועני) אחיהם לנדרם למשמרות ²⁰ וישוע הוליד את יוקים וויקים הוליד את אלישיב ואליישיב את יOIDע וויאודע הוליד את יונתן ווונתן הוליד את ידוע ²² ובכימי יוקים היו כהנים ראשיה האבות לשדרה מריה לירמיה חנניה ²³ לעזרא משלם לאמריה יהוותן ²⁴ למלוכו (מלילכו) יונתן לשבניה יוסף ²⁵ לחדרם עדנא למוריות חלקו ¹⁶ לעדריא (לעדרא) זכריה לננתון משלם ²⁷ לאביה זכריו למנימין-למועדיה פלטי ²⁸ לבנה שמוע לשמעיה יהונתן ²⁹ ולוייריב מתני לירעה עז ²⁰ לסלוי קלוי לעמוק עבר ²¹ לחלקיה חשבה לירעה נתנאל ²² הלוים בימי אלישיב יודע וווחנן וידוע-כתובים ראשיה אבות והכהנים על מלכות דריוש הפרסי ²³ בני לוי ראשיה האבות כתובים על ספר דברי הימים- ועד ימי יהונתן בן אלישיב ²⁴ וראשיה הלוים חשבה שרביה וישוע בן קדרמיאל ואחיהם לנדרם להלל להודות במצות דוד איש האלים-משמר לעמת משמר ²⁵ מותניה ובקבקיה עבדיה משלם טלמןן עקוב-שמרים שוערים משמר באספי השערים ²⁶ אלה בימי יוקים בן ישוע בן יוצרק ובימי נחמה הפהה ויערא הכהן הסופר ²⁷ ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלוים מכל מקוםם להבאים לירושלים- לעשת חנכה ושמחה וכתודות ובשיר מצלטים נבלים ובכנרות ²⁸ ויאספו בני המשרדים ומן הכהר סביבות ירושלים ומן חצרי נטפתן ²⁹ ומבית הנגלל ומשדות נבע ועומות כי חצרים בנו להם המשרדים סביבות ירושלים ³⁰ ויתהרו הכהנים והלוים ויתהרו את העם ואת השערים ואת החומה ³¹ ואעלת את שרי יהודה מעל לחומה לשער האשפת ³² ווילך אחרים לימין מעל לחומה לשער האשפת ³³ ועזריה עזרא ומשלם הושעה וחצוי שרי יהודה ³⁴ ועזריה עזרא ומבני הכהנים יהודה ובנימין ושמעה וירמיה ³⁵ ומבני הכהנים בחצרות-זכירה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכרה בן אסף ³⁶ ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודיה חנני בכל שיר דוד

13 ביום ההוא נקרא בספר משה--באוני העם ונמצא כחוב בו אשר לא יבוא עמי ומוabi בקהל האלים עד עולם ² כי לא קדרמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלם לקללו ויחפה אלהינו הקללה לברכה ³ ויהי כשמעם את התורה ויבידלו כל ערב מישראל ⁴ ולפנוי מזה--אלישיב הכהן נתן בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה ⁵ ויעש לו לשכה גודלה ושם היו לפנים נתנים את המנהה הלבונה והכלים ומעשר הדין התירוש והיזהרא-- מצות הלוים והמשרדים והשוערים ותרומות הכהנים

23 גם בימים ההם רأיתי את היהודים השיבו נשים אשדדיות (אשדריות) עמנויות (עמניות) מואכיות 24 ובניהם חצי מדבר אשדדיות ואינן מכירין לדבר יהודית-וכלשותן עם עם 25 וארכיב עם ואקללם ואכה מהם נשים ואמרתם ואשביעם באלהים אם התנו בנותיכם לבניהם ואם תשאו מבנותיהם לבניהם ולכם 26 הלווא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובנויים הרבים לא היה מלך כמתו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל נם אותו החטיאו הנשים הנכריות 27 ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הנדרלה הזאת--למעל באלהינו להשיב נשים נכריות 28 ובנוי יודע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לسنבלת החרני ואבരיחתו מעלי 29 זכרה להם אלה עלי נאלי הכהנה וברית הכהנה והלויים 30 וטהרתיהם מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש במלאותו 31 ולקבן העצים בעתים מזמנות ולבקרים זכרה לי אלהי לטובה

ובכל זה לא היהתי בירושלים כי בשנה שלשים ושתיים לארתחשתה מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך 7 ואבוא לירושלים ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה--לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים 8 וירע לי מאד ואשליכה את כל כל בית טוביה החוץ--מן הלשכה 9 ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כל' בית האלהים את המנהה והלבנה 10 ואדעה כי מניות הלויים לא נתנה ויבחרו איש לשדרה הלוים והמשרדים עשי המלאה 11 ואביבה את הסננים ואמרה מדוע נועב בית האלהים ואקצתם ואעמדם על עמדם 12 וככל יהודה הביאו מעשר הדן והתירוש והיצחר--לאוצרות 13 ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדייה מן הלויים ועל ידם חנן בן זכרה בן מתניה כי נאמנים נחשבו עליהם חלק לאותיהם 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמה חסדי אשר עשית בבית אלהי--ובמשמריו 15 בימים ההמה רأיתי ביהודה דרכם נחות בשבת ומכאים הערמות ועמסים על החמדרים ואף יין ענבים ותאנים וכל משא ומכאים ירושלים ביום השבת ואעד ביום מכרים ציד 16 והצרים ישבו בה מבאים דאג וככל מכיר ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלים 17 ואביבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הרבר הרע זהה אשר אתם עושים ומחללים את יום השבת 18 הלווא כה עשו אבותיכם--ויבא אלהינו עליינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחיל את השבת 19 ויהי כאשר צללו שעריו ירושלים לפני השבת ואמרה ויסנו הרלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנעדי העמדתי על השערים--לא יבוא משא ביום השבת 20 וילינו הרכלים ומכרי כל ממך מחוץ לירושלים-- פעם ושתיים 21 ואעידה בהם ואמרה אלהים מדוע אתם לנים ננד החומה--אם תשנו יד אשלה בכם מן העת ההיא לא באו בשבת 22 ואמרה ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרדים השערים--לקדרש את יום השבת נם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסך

ומנהת ועיבל שפי ואונס ובני צבעון איה וענה 41 בני ענה דישון ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרכן 42 בני אצר בלחן ועוזון יעקן בני דישון עוז ואן 43 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדם לפני מלך לבני ישראל בעל בן בעור שם עירו דנהבה 44 וימת בעל ומלך תחתיו יובב בן זוח מבצראה 45 וימת יובב ומלך תחתיו חושם מארץ הריםני 46 וימת חושם ומלך תחתיו הדר בן בדר המכה את מדין בשדה מואב שם עירו עיות (עווית) 47 וימת הדר ומלך תחתיו שלמה מmarsקה 48 וימת שלמה ומלך תחתיו שאול מרוחבות הנדר 49 וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבר 50 וימת בעל חנן ומלך מטרד בת מי זהב 51 וימת הדר ויהיו אלופי אודם אלוף המגע אלוף עלייה (עלוה) אלוף יתת 52 אלף אחיליבמה אלף אלה אלף פינן 53 אלף קני אלף חימן אלף מבצר 54 אלף מנדיאל אלף ערים אלה אלופי אודם

2 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וובלון 2 דן יוסף ובניהם נפתל נד ואשר 3 בני יהודה ער ואון ושלחה--שלושה נולד לו מבת שוע הכנעניות ויהו עיר בכור יהודה רע בעני יהוה--וימותהו 4 ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה חמישה 5 בני פרץ חזרון ותמלול 6 ובני זרח ומריו ואיתן והימן וככלל ודרע--כלם חמישה 7 ובני כרמי--עכר עוכר ישראל אשר מעלה בחרם 8 ובני איתן עזיריה 9 ובני חזרון אשר נולד לו--את ירחה מאל ואת רם ואת קלובי 10 ורם הוליד את עמניבך ועמנידב הוליד את נחשות נושא בני יהודה 11 ונחשות הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז 12 ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי 13 ואישו הוליד את בכרו את אל-אב-- אבנידב החשי ושמעא השלישי 14 נתנאל הדריבי דרי החמיישי 15 אצם השדי דוד השבעי 16 ואחותיהם צרואה ואבניל ובני צרואה אבשי ויוואב ועשהאל-- שלשה 17 ואבניגיל ילדה את עמשא ואביו עמשא יתר

1 אדם שת אנווש 2 קינן מהללאל ירד 3 חנוך מותשלחה למך 4 נח שם חם ויפת 5 בני יפת-גנמר ומגנו ומדיו ווון ותבל ומישך ותירס 6 ובני גנמר--אשכנו ודריפת והגרכמה 7 ובני יון אלישה ותרשישה כתים ורודנים 8 בני חם--כוש ומצרים פוט וככען 9 ובני כוש--סבא וחיליה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודדן 10 וכושיל יلد את נמרוד הוא החל להיות גיבור הארץ ווומצרים יلد את לודים (לודים) ואת ענמים ואת להבים--את נפתחים 12 ואת פתרסים ואת סלחים אשר יצאו משם פלשטים--את כפתרים 13 וככען יلد את צידון בכרו--את חת 14 ואת היובסי ואת האמרי ואת הגרגשי 15 ואת החרוי ואת הערקי ואת הסיני 16 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמותי 17 בני שם--עילים ואשור וארכשיד ולוד ואדם ועוז וחולו ונתר ומשך 18 וארכשיד יلد את שלח ושלח יلد את עבר 19 ולעבר יلد שני בנים שם האחד פלגי כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקתן 20 ויקטן יلد את אלמודד ואת שלף ואת חצרים ואת ירח 21 ואת הדרום ואת איזול ואת דקלה 22 ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא 23 ואת אופיר ואת חיליה ואת יובב כל אלה בני יקתן 24 שם ארכשיד שלח 25 עבר פלגי רעו 26 שרגון נהיר תרח 27 אברם הו אברם 28 בני אברם-- יצחק וישראל אללה תלודות בכור ישמעאל נביות וקדר ואדכאל 29 ומברם 30 משמע ודרומה משא חדד ותימא 31 יטור נפייש וקדמה אלה הם בני ישמעאל 32 ובני קטרוה פילנש אברם ילדה את זמרן ויקשן ומדון ומדין-- ושבק ושותה ובני יקשן שבא ודדן 33 ובני מדין עיפה ווילד אברם את יצחק בני יצחק עשו וישראל בני עשו--אליפז רעואל ויעש ויעלם וקרח 36 בני אליפז--חימן ואומר צפי וונעם קני ותמן ועמלק בני רעואל--נחת זרח שמה ומזה 38 ובני שער לוטן ושובל וצבעון וענה ודיישן ואצר ודיישן 39 ובני לוטן חרוי והוומ ואחות לוטן תמןע 40 בני שובל עליין

שבר ואת תרחנה⁴⁹ ותולד שעף אבי מגדינה את שוא
אבי מכונה ואבי גבעא ובתقلب עכסה⁵⁰ אלה היו
בני כלב בן חור בכור אפרהה-שובל אבי קריית
עירם⁵¹ שלמא אבי בית לחם חרב אבי בית גדר
ויהיו בנים לשובל אבי קריית ערים הראה חצי
המנחות⁵² ומשפחות קריית ערים-היתרי והפטוי
והشمתי והמשרוי מ אלה יצאו הצרעה-האשתאל
בני שלמא בית לחם נתופת עתרות בית יואב וחצי
המנחות הצרעה⁵³ ומשפחות ספרים ישבו (ישבי)
יעבץ תרעותם שמעתים שכותם מה הקיינם הבאים
מחמת אבי בית רכב

3 אלה היו בני דוד אשר נולד לו בחדרון הבכור
אמנון לאחיהם הירושאלית שני דניאל לאביגיל
הכרמלית² השליש לאבשלום בן מעכה בת תלמי
מלך נשור הרביעי אדנניה בן חנית³ החמישי שפטיה
לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו⁴ שנה נולד
לו בחדרון ומלך שם שבע שנים ושהחודשים
ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם⁵ אלה נולדו לו
בירושלים שמעא ושבוב ונתן ושלמה ארבעה לבת
שוע בת עמיאל⁶ ויבחר ואלישמע ואליפלט⁷ וננה
ונג' ויפיע⁸ ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה⁹ כל
בני דוד--מלבד בני פילגשים ותומר אחותם¹⁰ ובן
שלמה רחבעם אביה בן אסא¹¹ בן יהושפט בן¹²
ירם בן אחיזיו בן יוаш בן¹³ אמציהו בן עזירה
בן יוחם בן¹⁴ אחוז בן חזקיהו בן מנשה בן¹⁵
אמון בן יאשיהו בן¹⁶ ובני יאשיהו--הבכור יהונן
השני יהוקים השלשי צדוקיהו הרביעי שלום¹⁷ ובני
יהוקים--יכניה בן צדוקיה בן¹⁸ ובני יכניה אסר
שאלתיאל בן¹⁹ ומילכרים ופרהה ושנائز יקמיה
חשמע ונדריה²⁰ ובני פריה זרבבל ושמי ובן
זרכבל משלם וחנניה ושלמיות אחותם²¹ ובן חנניה
ואהיל וברכיה וחסדיה יושב חסד-חמש²² ובן חנניה
פלטיה וישעה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני
שכניה²³ ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש וינאל
ובריה ונעריה ושפט--ששה²⁴ ובן נעריה אליוענין

הישמעאלי¹⁸ וככלב בן חזרון הוליד את עזובהasha-
ואות יריעות ואלה בניה ישר ושכבב ואדרון¹⁹ ותמתה
עזובה ויקח לוقلب את אפרהה ותולד לו את חור²⁰
וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל²¹
ואחר באחדרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה
והוא בן ששים שנה ותולד לו את שנוב²² ושנוב הוליד
את יאר ויהיו לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד
ויקח נשור וארם את חות יאר מאתם את קנות ואתה
בנתיה--ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד²⁴
ואחר מות חזרון בقلب אפרהה ואשת חזרון אביה
ותולד לו את אשוחר אבי תקוע²⁵ ויהיו בני ירHAMאל
בכור חזרון הבכור רם ובונה וארן ואצם אחותה²⁶
ותהי אשה אחרת לירHAMאל ושם עטרה היא אם
אונם²⁷ ויהיו בני רם בכור ירHAMאל--מעז וימין ועקר
ויהיו בני אונםשמי וידע ובנישמי נדב ואבישור²⁹
שם אש אבישור אביהיל ותולד לו את אחנן ואתה
מוליד³⁰ ובוני נדב סלד ואבפים וימת סלד לא בנים
ובני אפים ישע ובני ישע ששן ובני ששן אחלי³¹
ובני ידע אחוישמי יתר ווונתן וימת יתר לא בנים³³
ובני יונתן פلت וזוא אלה היו בני ירHAMאל³⁴ ולא היה
לששן בנים כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושם ירחע
ויתן ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותולד לו
את עתי³⁶ ועתוי הוליד את נתן וננתן הוליד את זבד
זובד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עבד³⁷
ועבד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזירה³⁸
ועזירה הוליד את חלץ וחלץ הוליד את אלעשה⁴⁰
ואלעשה הוליד את ססמי וססמי הוליד את שלום⁴¹
ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הוליד את אלישמע⁴²
ובני כלב אחוי ירHAMאל מישע בכרו הוא אבי זיף
ובני מרשה אבי חברון⁴³ ובני חברון-קריה ותפה
ורקם ושמי⁴⁴ ושמי הוליד את רחם אבי ירקם
ורקם הוליד את שמי⁴⁵ ובן שמי מעון ומעון אבי בית
צור⁴⁶ ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא
את נזוז וחREN הוליד את נזוז⁴⁷ ובני יהדי--רגם ווותם
ונישן ופלט ועיפה ועיפה ועיפה פילגש כלב מעכה ילד

וחזקיה
(הודוין)
שבעה

וחזקיה ועוזריקם--שלשה 24 ובנו אליענין הודיינו
(הודיינו) ואליישב ופליה יעקב ויוחנן ודרליה וענני-

4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחוור ושובל ²
וראהה בן שובל הליד את יחת וויתה הליד את אחומי
ואת לחד אלה משפחות הצרעת ³ ואלה אביו עיטם
יזרעאל וישראל וידבש ושם אחיםם הצלפלפני ⁴ ופונאל
אבי נדר וער אביו חושה אלה בני חור בכור אפרהה
אבי בית לחם ⁵ ולאשוחר אבי תקועה היו שתי נשים
חלאה ונערה ⁶ ותלד ליתנערה את אחום ואת חפר ואת
תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה ⁷ ובני חלה-
צראת יצחר (וצחר) וatan ⁸ וקוז הוליד את ענוב
ואת הצבבה ומשפחת אחיהל בן הרום ⁹ ויהי יעבץ
נכבד מהיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי
בעצב ¹⁰ ויקרא יעבץ לאלה יהי ישראל לאמר אם ברך
תרבכני והרבית את נבולי והיתה ירד עמי ועשית
מרעה לבתו יעבץ-ויבא אלהים את אשר שאל ¹¹
וכלוב אחיו שואה הוליד את מחר הוא אבי אשthon
12 ואשתון הוליד את בית רפה ואת פסח ואת תחנה
אבי עיד נש אלה אנשי רכה ¹³ ובני קנו עתניאל
ושריה ובני עתניאל חת ¹⁴ ומעונתי הוליד את עפרה
ושריה הוליד את יואב אבי ניא חרשים-כי חרשיהם
הייו ¹⁵ ובני כלב בן יפה עירו אלה ונעם ובני אלה
וקנו ¹⁶ ובני יהללאל-זוף וויפה תיריא ואשראל ¹⁷
ובן עזורה-יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת
שמי ואת ישבח אבי אשתמע ¹⁸ ואשתו היהודיה ילהה
את ירד אבי נדר ואות חבר אבי שוכו ואת יקוחיאל
אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר ללח מרד
19 ובני אשת הודיה-אחות נחם אבי קעילה הגרמי
ואשתמע המעתכי ²⁰ ובני שמעון-אמנון ורינה בן חנן
ותולון (ותילון) ובני ישע זוחת ובן זוחת ²¹ בני שלה
בן יהודה-ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות
בית עבדת הבץ לבית אשבע ²² וויקום ובני כזבא
ויאש ושרף אשר בעלו למו庵-וישבי לחם והדברים
עתיקים ²³ המה היוצרים ושבוי נטעים ונדירה עם

המלך במלואו ישבו שם ²⁴ בני שמעון נМОאל וIMOIN
יריב זר חואול ²⁵ שלם בנו מבשם בני משמע בנו
ובני משמע--חמואל בנו זקור בני שמע ²⁶ בנו
ולשמי ננים ששה עשר ובנות ששה ולאחיו אין ננים
רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה ²⁸ וישבו
בכאר שבע ומולדת והצד שועל ²⁹ ובבליה ובעצם
ובתולד ³⁰ ובכחות אל ובחרמיה ובציקלון ³¹ ובכית
מרכזות ובחצר סוסים ובכית בראו ובשערים אלה
עריהם עד מלך דוד ³² וחצריהם עיתם עין רמון
ותכנן ועשן ערים חמיש ³³ ובכל חצריהם אשר סכבות
הערים האלה--עד בעל זאת מושבתם והתייחסם להם
מושובכ וימלך ווישה בן אמץיה ³⁵ וויאול ויהוא
בן יושביה בן שריה בן עשייאל ³⁶ ואלייעני ועקבה
וישוחיה ועשה ועדיאל וישראל--ובניהם ³⁷ וויאן
שפיעי בן אלון בן יריה בן שמרי בן שמעיה ³⁸ אלה
הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם
פרציו לרוב ³⁹ וילכו למבוא גדר עד למזרח הניא
לבקש מרעה לצאנם ⁴⁰ וימצאו מרעה שמן וטוב
והארץ רחבה ידים ושקתת ושלוחה כי מן חם היישבים
שם לפנים ⁴¹ ויבאו אלה הכתובים בשמות ביום
יזוקיו מלך יהודה ויכו את אהלייהם ואת המעניינים
(המעוניינים) אשר נמצאו שם ויחריהם עד היום זהה
וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם ⁴² ומהם מן בני
שמעון החלכו להר שער אנשים חמיש מאות ופלתיה
ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישע--בראשם ⁴³ ויכו את
שארית הפלטה לעמלך ישבו שם עד היום זהה

5. ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור--וכחלהו
יצועי אביו נתנה בכרכחו לבני יוסף בן ישראאל ולא
להתיחש לבכורה 2 כי יהודה נבר באחיו ולגניד
ממנו והבכורה לויסף 3 בני ראובן בכור ישראל חנוך
ופלוא צארון וככרמי 4 בני يولל--שמעיה בנו גוג בנו
שמעי בנו 5 מיכה בנו ראייה בנו בעל בנו 6 באלה
בננו--אשר הגללה תלוות פלאנסר מלך אשר הוא נשיא
לרואובני 7 ואחיו למשפחתיו בהתיחש לתולדותם.
הרראש ישיאול זוכריהו 8 ובבלע בנו עוז בנו שמע בנו

ויאל הוא יושב בעדרע ועד נבו ובבעל מעון ⁹ ולמורה ישב עד לבוא מדברה למן הנהר פרת כי מקיימים רבו בארץ גלעד ¹⁰ ובימי שאיל עשו מלחמה עם ההגראים ויפלו בידם וישבו באלהיהם על כל פני מורה לגלעד וו בני נד לנדרם ישבו בארץ הבשן-עד סלכה ¹² ויאל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשין ¹³ ואחידם לבית אבותיהם מיכאל ומשלים ושבע וירוי ויעכן זיווע ועבר-שבעה ¹⁴ אלה בן מיכאל בן ישיש בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן גוני ראש לבית יהרו-בן בו ¹⁵ אחיו בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם ¹⁶ וישבו בגלעד בבשין ובכניתה ובכל מרגשי שرون על הוצאותם ¹⁷ כלם התייחסו בימי וחתם מלך יהודה-ובימי ירבעם מלך ישראל ¹⁸ בני דרוכן ונדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מן נדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל נשבו מלחמה וחרב ודרבי קשת ולמודי מלחמה- ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא ¹⁹ ויעשו מלחמה עם ההגראים ויטור ונפיש ונודב ²⁰ ויעזרו עליהם- וויתנו בידם ההגראים וכל שעמם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעטיר להם כי בטחו בו ²¹ וישבו מקיןיהם גמליהם חמישים אלף וצאן מאהים וחמשים אלף וחמורים אלף ונפש אדם מאה אלף ²² כי חללים רבים נפלו כי מהאלים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגללה ²³ ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבחן עד בעל חרמון ושניר והר חרמון-המה רבו ²⁴ ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישע ואלייל ועוריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשים נבורי חיל- אנשי שמות ראשים לבית אבותם ²⁵ וימעלו באלהי אבותיהם ויוננו אחרי אלה עמי הארץ אשר השמיד על עבורתם ³³ ואלה העדרים ובניהם מבני הקהתי- הימן המשורר בן יואל בן שמואל ³⁴ בן אלקנה בן ירחים בן אליאל בן תוה ³⁵ בן צוף (צוף) בן אלקנה בן מחת בן עמשי ³⁶ בן אלקנה בן יואל בן עיריה בן צפניה ³⁷ בן תחת בן אסир בן אביסף בן קרחה ³⁸ בן יצחר בן קהת בן לוי בן ישראל ³⁹ ואחיו אסף העמד על ימינו- אסף בן ברכיהו בן שמעא ⁴⁰ בן מיכאל בן עשיה בן מלכיה ⁴¹ בן אתני בן זרח בן עדיה ⁴² ויחר וחברון ויעיאל ⁴³ ובני עמרם אחרן ומשה ומרם ובני אהרן- נדב ואביהו אלעזר ואיתמר ⁴⁴ אלעזר

נת רמון ואת מנדרשו⁷⁰ וממחצית מטה מנשה את ענף ואת מנדרשו ואת בלעם ואת מנדרשו--למשפחה--לבני קהת הנוטרים ⁷¹ לבני גרשום-משפחתי חצי מטה מנשה את נולן בכסן ואת מנדרשו ואת עתירותו ואת מנדרשו⁷² וממחצית ישכר את קדרש ואת מנדרשו את דברת ואת מנדרשו⁷³ ואת ראמות ואת מנדרשו את ענף ואת מנדרשו⁷⁴ וממחצית אשר את משל את מנדרשו ואת עבדון ואת מנדרשו⁷⁵ ואת חוקק ואת מנדרשו ואת רחוב ואת מנדרשו⁷⁶ וממחצית נפתלי את קדרש בגוליל ואת מנדרשו ואת חמן ואת מנדרשו ואת קריתים ואת מנדרשו⁷⁷ לבני מרדי הנוטרים--ממחצית זבלון את רמון ואת מנדרשו את תבור ואת מנדרשו⁷⁸ ומעבר לירדן ירחו למזרחה הירדן--ממחצית ראובן את בצר במדבר ואת מנדרשו ואת יצאה ואת מנדרשו⁷⁹ ואת קדרמות ואת מנדרשו ואת מיעעת ואת מנדרשו⁸⁰ וממחצית נד--את ראמות בגולעד ואת מנדרשו ואת מחנים ואת מנדרשו⁸¹ ואת חשבון ואת מנדרשו ואת

יעזר ואת מנדרשו

7 ⁷ ולבני ישכר תולע ופואה ישיב (ישוב) ושמרוון-- ארבעה ² ובני תולע עזיר ורפיה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתולדותם--מספרם בימי דוד עשרים ושנים אלף ושש מאות ³ ובני עזיריה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה וויאל ישיה חמשה--ראשים כלם ⁴ ועליהם לתולדותם לבית אבותם גדרדי צבא מלכמת שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים ⁵ ואחיהם לכל משפחות ישכר גבורי חילים שמנונים ושבעה אלף התייחסם לכל ⁶ בנימן בלע ובכר וידייעל--שלשה ⁷ ובנו בלע אצבון ועזיר ועוזיאל וירימות ועירוי חמשה ראשי בית אבות גבורי חילים והתייחסם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה ⁸ ובנו בכר זמירה וויעש ואליעזר ואלייעזע ועמרוי יזרומות ואביה ענתות ועמלת כל אלה בני בכר ⁹ והתייחסם לתולדותם הראשי בית אבותם גבורי חיל--עשרים אלף ומאותם ¹⁰ ובנו יידייעל בלהן ובנו בלהן יعش (יעוש) ובニימן

בן איתן בן זמה בן שמעי ⁴³ בן יהת בן גרשם בן לוי ⁴⁴ ובני מרדי אחיהם על השמאלו--איתן בן קושי בן עברדי בן מלוך ⁴⁵ בן חשביה בן אמציה בן חלקיה בן אמציה בן בני שמר ⁴⁷ בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי ⁴⁸ ואחיהם הלוים נתונים--כל עבדת משכן בית האלהים ⁴⁹ ואהרן ובנו מקטיריהם על מזבח העולה ועל מזבח הקשתה לכל מלאת קדרת הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים ⁵⁰ ואלה בני אהרן--אלעזר בןנו פינחס בנו אבישוע בנו ⁵¹ בקי בנו עזיר בנו וריהה בנו ⁵² מריוות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו ⁵³ צדוק בנו אחימעץ בנו ⁵⁴ ואלה מושבותם לטרותם בגבולם--לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הנורל ⁵⁵ ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מנדרשו סביבתיה ⁵⁶ ואת שדה העיר ואת חצרה--נתנו לכלב בן יפה ⁵⁷ ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט--את חברון ואת לבנה ואת מנדרשו ואת יתר ואת אשתמע ואת מנדרשו ⁵⁸ ואת חילז' ואת מנדרשו את דבריך ואת מנדרשו ⁵⁹ ואת עשן ואת מנדרשו ואת בית שמש ואת מנדרשו ⁶⁰ וממחצית בנימן את גבע ואת מנדרשו ואת עלמת ואת מנדרשו ואת ענתות ואת מנדרשו כל עיריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם ⁶¹ ולבני קהת הנוטרים משפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בנורל-- ערדים עשר ⁶² ולבני גרשום במשפחותם ממחצית ישכר וממחצית נפתלי וממחצית מנשה בכסן-- וממחצית אשר וממחצית נד וממחצית זבלון בנורל--ערדים שתים ערדים שלש עשרה ⁶³ לבני מרדי במשפחותם ממחצית ראוון ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת עשרה ⁶⁴ ויתנו בני יהודיה בנו בנימן--את הערים וממחצית גרשיהם ⁶⁵ ויתנו בנורל ממחצית בני יהודה וממחצית בני שמעון וממחצית נד וממחצית זבלון בנורל--ערדים שתים עשרה ⁶⁶ ומשפחותם בני קהת--יהודים יקראו אותם בשמות ⁶⁷ וממשפחותם בני קהת--ערדי ערדי גבולם ממחצית אפרים ⁶⁸ ויתנו להם את ערי המקלט את שם ואת מנדרשו--ברח אפרים ואת נור ואת מנדרשו ⁶⁹ ואת יקמעם ואת מנדרשו ואת עיר בית חורון ואת מנדרשו ⁷⁰ ואת אילון ואת מנדרשו ואת

אשר ראשי בית האבות ברורים נבורי חילם ראש
הנשיים והתייחסם בצלבם במלחמה מספרם אנשים
עשרים וששה אלף

8 וביניהם-הולדת את בלו' בכרכו אשבל השני ואחרה
השלישי² נוהה הרביעי ורפא החמישי³ ויהיו בנים
לבלו'-ادر גנרא ואביהו⁴ ואבישוע ונעמן ואחות
וגרא ושפופן וחורם⁵ ואלה בני אחוד אלה הם
ראשי אבות לישבי גבע ויגלום אל מנהת⁶ ונעמן
ואחיה ונרא הוא הנלם והולדת את עזא ואת אחיך⁸
ושחרים הולדת בשדה מואב מן שלחו אחים-חושים
ואת בערא נשיו⁹ וילוד מן חדש אשתו-את יוכב
ואת צביא ואת מישא ואת מלכם¹⁰ ואת יעוץ ואת
שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות¹¹ ומוחשים
הולדת את אכיבוט ואת אלפעל¹² ובני אלפעל עבר
ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה¹³
וברעה ושמע-המה ראשי האבות לישבי אילון מה
הבריחו את יושבי גת¹⁴ ואחיו שק וירמות¹⁵ וובידיה
עד רעד ועדר¹⁶ ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה¹⁷
ובקידעה ומשלים וחוקי וחבר¹⁸ וישמריו יזלאה ויוכב
בני אלפעל¹⁹ ויקום זכריו זובדי²⁰ ואלייעני וצלאי
ואליאל²¹ ועדיה ובראה ושמרת בני שמעי²² ויישפן
ובר ואליאל²³ ועדרון זכריו ותנן²⁴ ותנניה ועלם
וננתיה²⁵ ויפריה ומגיאל (ופגיאל) בני שק²⁶
ושמשרי ושהריה ועתליה²⁷ ווירשיה ואליה זכריו
בני יرحم²⁸ אלה ראשי אבות לתולדותם ראשים אלה
ישבו בירושלם²⁹ ובנבגון ישבו אביג'גבעון ושם אשתו
מעכה³⁰ ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל נדב³¹
ונדר ואחיו זכר³² ומיקלות הולדת את שמאה ואף
המה ננד אחיהם ישבו בירושלם-עם אחיהם³³ ונדר
הולדת את קיש וקיש הולדת את שאול ושאלול הולדת
את יהונתן³⁴ ואת מלכיישע ואת אבינדר ואת אשבעל³⁵
ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הולדת את מיבח³⁶
ובני מיכה-פיתון ומילך ותארע ואחיו³⁶ ואחיו הולדת
את יהודה ויהודה הולדת את עלמת ואת עצמות
ואת זמרי זמרי הולדת את מוצא³⁷ ומוצא הולדת את

אהוד וכנענה זיתון ותריש ואחישר כב' אלה
בני ידייעאל לראשי האבות נבורי חילם-שבעה עשר
אלף ומאותם יצאי צבא למלחמה³⁸ ושפם והפם בני
עיר חם בני אחר³⁹ בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר
ושלום-בני בללה⁴⁰ בני מנשה אשריאל אשר ילדה
פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אביו גלעד⁴¹ ומכיר
לקח אשה לחפים ולשבים ושם אחיו מעכה ושם
השני צלפחד ותהיינה לצלפחד בנות⁴² ותולד מעכה
אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו
אולם ורקב⁴³ ובני אלום בדן אלה בני גלעד בן מכיר
בן מנשה⁴⁴ ואחיו בני שמידע-אחים ושם
אביעזר ואת מהלה⁴⁵ ויהיו בני שמידע-אחים ושם
ולקחו ואניעם⁴⁶ ובני אפרים שותלה וברד בן ותחת
בנו ואלעדת בנו ותחת בנו⁴⁷ זובד בנו ושותלה בנו
וזור ואלעד והרנום אנשי נת הנולדים בארץ כי ירדו
לקחת את מקניהם⁴⁸ ויתאבל אפרים אביהם ימים
רבים ויבאו אחיו לנחמו⁴⁹ ויבא אל אשתו ותהר ותלד
בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה הייתה בביתו⁵⁰
ובתו שאלה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון
ואת און שאלה⁵¹ ורפה בנו ורשף ותלה בנו-ותחן
בנו⁵² לעדן בנו עמייהוד בנו אלישמע בנו⁵³ נון בנו
יהושע בנו⁵⁴ ואחותם ומשבוחם-בית אל ובנתיה
ולמורח נערן-ולמערכ נור ובנתיה ושם ובנתיה עד
עה ובנתיה⁵⁵ ועל' ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה
תענך ובנתיה מגנו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו
בני יוסף בן ישראל⁵⁶ בני אשר ימנה וישוה וישוי
וברעה-ושורה אחותם⁵⁷ ובני ברעה חבר ומילכיאל
הוא אבי ברזות (ברזות)⁵⁸ ותבר הולדת את יפלט
את שומר ואת חותם ואת שועא אחותם⁵⁹ ובני יפלט
פסך ובמהל ועשה אלה בני יפלט⁶⁰ ובני שמר-
אחי ורוהגה (ורהגה) יחהה (וחהה) וארים⁶¹ ובן
הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל⁶² בני צופח-
סוח וחרנפר ושורול וברוי וימרה⁶³ בצר והוד ושם
ושלה ויתרן-ובארא⁶⁴ ובני יתר-יפנה ופספה וארא
ובני עלא-ארח ותניאל ורציא⁶⁵ כל אלה בני

21 זכריה בן משלמיה שער פתח לאהיל מועד ²² כלם הבורדים לשערים בספירים מאותים ושנים עשר מהה בחצריהם התייחסו המה יסד דוד ושם אול הראה באמונתם ²³ והם ובוניהם על השערים לבית יהוה לבית האהיל--למשמרות ²⁴ לארכע רוחות יהיו השערים מזרוח יהה צפונה ונגבה ²⁵ ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעט אל עת--עם אלה ²⁶ כי באמונה המה ארבעת נבריו השערים--הם הלוים והיו על הלשכה ועל האוצרות בית האלדים וסבירות בית האלדים ילנו כי עליהם משמרת ²⁷ והם על המפתח ולבקר לבקר ²⁸ ומהם על כל העבודה כי במספר ביאום ובמספר יוצאים ²⁹ ומהם ממנים על הצללים ועל כל כל קדש ועל הסולט והיין והשמן והלבונה והבשימים ³⁰ וממן בני הכהנים רקחי המרתקת לבשימים ³¹ ומתחיה מן הלוים הוא הבכור לשלים הקרחי--באמונה על מעשה החכמים ³² ומן בני דקתו מן אחיהם על להם המערכת להכין שבת שבת ³³ ואלה המשררים ראשיא אבות ללוים בלשכת-פטיריים (פטורים) כי יומם ולילה עליהם במלאה ³⁴ אלה ראשיא האבות ללוים לתלודותם ראשים אלה ישבו בירושלים ³⁵ ובנבעון ישבו אבי נבעון יעואל (יעאל) ושם אשטו מעכה ³⁶ ובנו הבכור עבדון צור וקיש ובעל ונדר ונדב ³⁷ ונדרור ואחיו זוכריה ומקלות ³⁸ ומקלות הוליד את שמאם ואף הם ננד אחיהם ישבו בירושלים--עם אחיהם ³⁹ ונדר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאל ושאל הוליד את יהונתן ואת מלכישע ואת אבינדר ואת אשבעל ⁴⁰ ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה ⁴¹ ובני מיכה--פיטן ומלך ותחרע ⁴² ואחו הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמה ואת עזומה ואת זמרי וומריו הוליד את מוצא ⁴³ ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל ⁴⁴ ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועדריה וחנן אלה בני אצל

בנעם רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו ³⁸ ולאצל ששה בניים--ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועדריה וחנן כל אלה בני אצל ³⁹ ובני עשך אחיו אולם בכרו--יעוש השני ואליפלט השלישי ⁴⁰ ויהיו בני אולם אנשים גבורי חיל דרכיו קשת ומרבים בנים ובני בנים--מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן

9 וכיל ישראל התיחסו והנמ כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודיה היגלו לבבל במעלם ² והוושבים הראשונים אשר באחוזהם בערים ישראל הכהנים הלוים והנתינאים ³ ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן--ומן בני אפרים ומנשה ⁴ עותי בן עמיהו בן עמרי בן נימן (בני מן) בני פרץ בן יהודה ⁵ ומן השילוני עשייה הבכור ובנוו ⁶ ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות והשעים ⁷ ומן בני בנימן--סלוא בן מسلم בן הودיה בן הסנהה ⁸ ויבניה בן ירחם ואלה בן עז בן מכריו ומسلم בן שפטיה בן רעאיל בן יבניה ⁹ ואחיהם לתולדותם תש מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשיא אבות לבית אבותיהם ¹⁰ ומן הכהנים ידעה ויהויריב ויכין ¹¹ ועוזריה בן חלquia בן מسلم בן צדוק בן מריוות בן אחיטוב נגיד בית האלדים ¹² ועריה בן ירחם בן השחור בן מלכיה ומעשי בן עדייל בן יזרהה בן מسلم בן משלמיה בן אמר ¹³ ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים--גבורי חיל מלאתה עבודת בית האלדים ¹⁴ ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשבהמן בני מררי ¹⁵ ובקברן חרש גולל ומתניה בן מיכא בן זכריה בן אסא בן שמעיה בן גולל בן יdotון וברכיה בן אסא בן אלקנה הושב בחצרו נטופתי ¹⁷ והשערים שלום יעקב וטולמן ואחימן ואחיהם שלום הראש ¹⁸ ועד הנה בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי ¹⁹ ושלים בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הדרחים על מלאתה העבודה שמורי הפסים לאהיל ואבותיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא ²⁰ ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים--יהוה עמו

10 **וְפָלַשְׁתִּים נָלְחָמוּ בִּישראל וַיַּנֶּס אִישׁ יִשְׂרָאֵל מִפְנֵי פָלַשְׁתִּים וַיַּפְלֹלּוּ חַלְלִים בָּהָר גָּלְבָע ² וַיַּדְבְּקוּ פָלַשְׁתִּים אַחֲרֵי שָׁאָל וְאַחֲרֵי בְּנֵי וַיַּכְרְבְּדוּ פָלַשְׁתִּים אֶת יְוָנָתָן וְאֶת אַבְינְרָב וְאֶת מַלְכִישָׁע--בְּנֵי שָׁאָל ³ וַתִּכְבֹּד הַמִּלְחָמָה עַל שָׁאָל וַיִּמְצָא הָמָרִים בְּקַשְׁת וַיְחַלּוּ מִן הַוּרִים ⁴ וַיֹּאמֶר שָׁאָל אֶל נְשֵׁא כָּלְיוֹ שֶׁלֶף חָרְבָּ וַדְרָכִי בָּהָ פָּנִים כִּי יְרָא מָאֵד וַיַּקְח שָׁאָל אֶת הַחֲרָב וַיַּפְלֵל עַל הַיּוֹרָא נְשֵׁא כָּלְיוֹ כִּי מֵת שָׁאָל וַיַּפְלֵל נִמְהָוָא עַל הַחֲרָב וַיָּמֵת ⁶ וַיָּמֵת שָׁאָל וְשָׁלַשְׁת בְּנֵי וְכָל בֵּיתוּ יְחָדוּ מֵתוֹ ⁷ וַיַּרְא כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּעֵמָק כִּי נָסַע וְכִי מֵתוֹ שָׁאָל וּבְנֵי וַיַּעֲזֹב עֲדִידָם וַיַּנְסֹעַ וַיַּבְאֹו פָלַשְׁתִּים וַיַּשְׁבּוּ בָהָם ⁸ וַיְהִי מִמְּחֻרְתָּה וַיַּבְאֹו פָלַשְׁתִּים לְפִשְׁתָּת אֶת הַחֲלָלִים וַיִּמְצָא אֶת שָׁאָל וְאֶת בְּנֵי נְפָלִים בָּהָר גָּלְבָע ⁹ וַיַּפְשִׁיטָהוּ וַיַּשְׁאֹו אֶת רָאשׁוֹ וְאֶת כָּלְיוֹ וַיַּשְׁלַחְוּ בָּאָרֶץ פָלַשְׁתִּים כָּלְבָשָׂר אֶת עַצְבָּיהם--וְאֶת הַעַם ¹⁰ וַיִּשְׁמֹנוּ אֶת כָּלְיוֹ בַּתְּאֱלֹהִים וְאֶת גָּלְגָּלָתוֹ תְּקַשׁו בֵּית דָגְן ¹¹ וַיַּשְׁמַעַו כָּל יְבִשָּׁ גָּלְעָד אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂו פָלַשְׁתִּים לְשָׁאָל ¹² וַיַּקְומּוּ כָּל אִישׁ חִיל וַיַּשְׁאֹו אֶת גָּוֹפָת שָׁאָל וְאֶת גָּוֹפָת בְּנֵי וְיִבְאָם יִבְשָׁה וַיַּקְבְּרוּ אֶת עַצְמוֹתָהֶם תְּחַת הַאֱלֹהִים בַּבְּשָׁ וַיַּצְמֹמוּ שְׁבַעַת יָמִים ¹³ וַיָּמֵת שָׁאָל בְּמַעַל אֲשֶׁר מַעַל בִּיהוָה עַל דָּרְשָׁ בִּיהוָה וְוַיָּמֵת וְנִמְלְאָה שָׁאָל בָּאָבָד לְדָרְשָׁ ¹⁴ וְלֹא דָרְשָׁ בִּיהוָה וְוַיָּמֵת וַיִּסְבֹּא אֶת הַמֶּלֶכה לְדָוִיד בֶּן יִשְׁעָה**

11 **וַיַּקְבְּצּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל דָוִיד חֶבְרוֹנָה לְאמֹר הַנָּה עַצְמָךְ וּבְשֶׁרֶךְ אַנְתָנוּ ² גַּם תִּמּוֹלֵג שְׁלָשָׁם גַּם בְּהִוּת שָׁאָל מֶלֶךְ--אַתָּה הַמּוֹצִיא וְהַמּוֹבֵא אֶת עַצְמוֹתָהֶם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִיךְ לְךָ אַתָּה תְּרַעַת אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הַתְּהִיה נִגְדָּע עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל ³ וַיַּבְאֹו כָּל זְקִנֵּי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנָה וַיַּכְרְתָה לְהָם דָוִיד בְּרִית בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשֹׁהוּ אֶת דָוִיד לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל כָּלְבָשָׂר יְהוָה בַּיד שְׁמֹאָל ⁴ וַיַּלְךְ דָוִיד וְכָל יִשְׂרָאֵל יְרֹשְׁלָם הִיא יְבָוס וְשֵׁם הַיְבָוס יִשְׁבֵי הָאָרֶץ ⁵ וַיֹּאמְרוּ יִשְׁבֵי יְבָוס לְדָוִיד לְאַתָּה הָנָה וְיַלְכֵד דָוִיד אֶת מִצְדָּת צִוְּן הִיא עִיר דָוִיד ⁶ וַיֹּאמֶר דָוִיד-**

מכבני עשתי עשר ¹⁴ אלה מבני נד ראי הצבא אחד
למאה הקטן והגדול לאלף ¹⁵ אלה הם אשר עברו
את הירדן בחדר השראשון והוא מלא על כל נדרתו
(גדתו) ויבריחו את כל העמקים לזרחה ולמערב
¹⁶ ויבאו מן בני בנים ויהודה עד למצד לדוד ¹⁷
ויצא דוד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלום באתם
אליעזרני יהיה לי עלייכם לבב ליחד ואם לזרותני
לצרי בלבד חמס בכפי ירא אלה אבותינו וווכח ¹⁸
וروح לבשה את עמשי ראש השלישי (השלישים)
לק דוד ועמרם בן יש שלום לך ושלום לעוזך
כי עוזך אלהיך ויקבלם דוד ויתנם בראש הגדוד
¹⁹ וממנשה נפלו על דוד בכאם פלשתים על שאל
למלחמה--ואו ערום כי בעזה שלחחו סרני פלשתים
לאמר בראשינו יפל אל אדני שאל ²⁰ בלבתו
אל ציקלן נפלו עלי ממנשה עדנה ויובד ויריעאל
ומייכאל ויובד ואליהא וצלאי ראש האלפים אשר
למנשה ²¹ והמה עוזרו עם דוד על הגדוד כי גבורי
חיל כלם ויהיו שרים בצבא ²² כי לעת יום יבואו
על דוד לעוזרו--עד למחנה גדור כמחנה אלהים
²³ ואלה מספרי ראשי החולון לצבא בא על דוד
חברונה להסב מלכות שאל אליו--כפי יהוה ²⁴ בני
יהודיה נשא צנה ורמח--ששת אלפיים ושמונה מאות
חלוצי צבא ²⁵ מן בני שמעון גבורי חיל לצבא--
שבעת אלפיים ומאה ²⁶ מן בני הלו--ארבעת אלפיים
ושש מאות ²⁷ ויהודע הנגיד לאחרן ועמו שלשת
אלפים ושבע מאות ²⁸ וצדוק נער גבור חיל ובית
אביו שרים שעטים ושנים ²⁹ מן בני בנים אחד שאל
שלשת אלפיים ועד הנה מרביתם שמרדים משמרת
בית שאל ³⁰ ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה
מאות--גבורי חיל אנשי שמות לביה אבותם ³¹ ומחצי
מטה מנשה שמות עשר אלף אשר נקבעו בשמות
לבוא להמליך את דוד ³² ומבני יששכר יודעי בינה
לעתים לדעת מה יעשה ישראל--ראשיהם מאותם
וככל אחדיהם על פיהם ³³ מזבלון יוצאי צבא ערבי
מלחמה בכלל כל מלחמה--חמשים אלף ולודר
הוא ואל השלשה לא בא ויישמהו דוד על משמעתו
26 גבורי הרים עשהאל אחיו יואב אלחנן בן דודו
מבית לחם ²⁷ שמות החרורי חלץ הפלוני ²⁸ עירא בן
עקש התקועי אביעור הענתוי ²⁹ סבכי החשוי עלי
האחויחי ³⁰ מהרי הנפטה חלד בן בענה הנטפהי ³¹
אריתן בן ריבי מגבעת בני בנים בניה הפלעתני ³²
הורני מנהלי געש אביאל הערבי יונתן בן שנה
אליחבא השעלבני ³⁴ בני השם הנזוני יונתן בן שנה
ההררי ³⁵ אחיאם בן שכיר החררי אליפל בן אור ³⁶
חפר המכתרי אחיה הפלני ³⁷ חצרו הכרמל נערין בן
אובי ³⁸ יואל אחיו נתן מבחר בן הגרי ³⁹ צלק העמוני
נהרי הבהיר נשא כל יואב בן צדריה ⁴⁰ עירא היררי
רב היותר ⁴¹ אוריה החתי זבר בן אחלי ⁴² עדינא בן
שיזא הרואני ראש לרואני--ועליו שלשים ⁴³ חנן בן
מעכה ווושפט המתני ⁴⁴ עזיא העשתרתי שמע ויעאל
(ויעיאל) בני חותם הערערי ⁴⁵ ידייעאל בן שמרי
ויהא אחיו החיצי ⁴⁶ אליאל המחים ויריביו ווושיה
בני אלעטם ויתמה המואבי ⁴⁷ אליאל ועובד ויעשיאל
המצביה

12 ואלה הבאים אל דוד לziklן עד עזיר מפני
שאלן בן קיש ומה בני קורדים עורי המלחמה ² נשקי
קשת מימיינם ומשמאלים באבניהם ובחציהם בקשת--
מאחוי שאל מבנימן ³ הרاش אחיעזר ויושב בני
השמעה הנבעתי ויזואל (ויזיאל) ופלט בני עזמות
וברכיה ויהוא הענתוי ⁴ ויישעה הנבעוני גבור
בשלשים ועל השלשים ה ירמיה ויחזיאל וויחנן
ויובד הגדורי ⁵ אלעוזו וירימות ובעליה ושמרכז
ושפטינו החרפי (החרפי) ⁶ אלקנה ווישחו וזריאל
ויעזר וישבעם--הקרחים ⁷ וויעאללה וזרדיה בני
ירחם מן הגדור ⁸ ומן הגדן נבדלו אל דוד למצד
מדברה גבריה החיל אנשי צבא למלחמה--ערכץ צנה
ורמח ופניא אריה פניהם וכצבאים על הרים ל מהר ⁹
עזר הראש עבדיה השמי אליאב השלשי ¹⁰ משמנה
הרבייעו ירמיה החמי ¹¹ עתי השמי אליאל השבעי
יוחנן השמי ני אלזבר התשעי ¹² ירמיהו העשורי

בלא לב ולב ³⁴ ומונפתלי שרים אלף ועםם בצנה
וחנית שלשים ושבעה אלף ³⁵ ומן הדני ערבי מלחמה
עשרים ושמונה אלף ³⁶ ושש מאות ³⁶ ומماש יוצאי
צא לערך מלחמה-ארבעים אלף ³⁷ ומעבר לירדן
מן הרואני והנדי והצי שבט מנשה בכל צבאו

14 וישלח חירם (חומר) מלך צר מלכים אל
דוד ועצי ארוים וחרשי קיר וחרשי עצים-לבנות לו
בית ² וידע דוד כי הכנינו יהוה למלך על ישראל כי
נשאת למלחה מלכחות בעבור עמו ישראל ³ ויקח
דוד עוד נשים בירושלם וילוד דוד עוד בנים ובנות
⁴ ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמווע
ושוכב נתן ושלמה ⁵ ויבחר ואלישוע ואלפלט ⁶
ונגנה ונונג ופייע ⁷ ואלישמע ובעלידע ואלפלט ⁸
וישמעו פלשתים כי נושא דוד למלך על כל ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד ויישמע דוד ויצא
לפניהם ⁹ ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים ¹⁰
וישאל דוד באלהם לאמר-העלה על פלשתים
(פלשתים) ונתחם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתחם
בידך ¹¹ ויעלו בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר
דוד פרץ האלים את אובי בידי כפרץ מים על כן
קרווא שם המקומן ההוא-בעל פרצים ¹² ויעזבו שם
את אלהים ויאמר דוד ושרפם באש ¹³ ויסיפו עוד
פלשתים ויפשטו בעמק ¹⁴ וישאל עוד דוד באלהם
ויאמר לו האלים לא תעלה אחריהם הסב מעלהם
ובאת להם ממול הבכאים ¹⁵ ויהו כשמעך את קול
הצדעה בראשי הבכאים-או יצא במלחמה כי יצא
האלים לפניך להוכיח את מהנה פלשתים ¹⁶ ויעש
דוד כאשר צוחה האלים ויכו את מהנה פלשתים
מנבעון ועד גורה ¹⁷ ויצא שם דוד בכל הארץ
ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים

15 ויעש לו בתים בעיר דוד ויכן מקום לארון
האלים ויט לו אהל ² אז אמר דוד לא לשאת את
ארון האלים כי אם הלוים כי בס בחר יהוה לשאת
את ארון יהוה ולשרתו-עד עולם ³ ויקח דוד את
כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל

13 וייעץ דוד עם שרי האלפים והמאות-לכל
גניד ² ויאמר דוד לכל קהל ישראל אם עלייכם טוב
ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשארים
בכל ארצות ישראל ועםם הכהנים והלוים בערוי
מגושים ויקבצו אלינו ³ ובסבה את ארון אלהינו
אלינו כי לא דרשנו ביום שואל ⁴ ויאמרו לכל הקהל
לעשות כן כי ישר הדבר בעני כל העם ⁵ ויקח
דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת
להביא את ארון האלים מקרית יערם ⁶ ויעל דוד
וכל ישראל בעלה אל קריית יערם אשר ליהודה
להעלות שם את ארון האלים יהוה וושב הכרובים-
אשר נקרה שם ⁷ וירכיבו את ארון האלים על
ענלה חדשה מבית אבנידב וועז ואחיו נהנים בענלה
⁸ ודוד וכל ישראל משחיקים לפניהם האלים-בכל
זובשיים ובכורות ובנכבים ובתפקידים ובמצחיתים
ובחצרות ⁹ ויבאו עד גורן כדיין וישלח עוז את ידו
לאחיו את ארון-כי שמו הבקר ¹⁰ וייחר אף יהוה
בעיא ויכחו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם
לפני האלים בויחר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעז
ויקרא למקום ההוא פרץ עוז עד היום הזה ¹¹ ווירא
דוד את האלים ביום ההוא לאמר היך אביה אליו

ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילם ²⁷ ודויד מכרבל במעיל בז' וכל הלוים הנשאים את הארון והמשרדים וככניתה השר המשדרים ועל דויד אפוד בד ²⁸ וכל ישראל מלעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקהל שופר ובכחצרות ובמצחיתים משמעיים בנבלים וככניתה ²⁹ ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דויד ויכל בת שואל נשקפה بعد והחלון ותרא את המלך דויד מפרק ומשחק ותבו לו בלבבה **16** ויביאו את ארון האלים ויצינו אותו בתוך האהאל אשר נתה לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלים ² ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים יברך את העם בשם יהוה ³ ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה--לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה ⁴ ויתן לפני ארון יהוה מן הלוים--משרתים ולהזכיר ולודדות ולהלל ליהוה אלהי ישראל ⁵ אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואלאב ובניהם ועבד אדם ויעיאל בכלים נבלים ובככרות ואסף במצחיתים משמע ⁶ ובניהם ויחזיאל הכהנים--בכחצרות תמיד לפני ארון ברית האלים ⁷ ביום ההוא או נתן דויד בראש להדרות ליהוה-- ביד אסף ואחיו ⁸ הודו ליהוה קראו בשם-- הודיעו בעמים עלילתו ⁹ שירו לו זמרו לו-- שיחו בכל נפלאותיו ¹⁰ התהלהו בשם קדרשו-- ישmach לב מבקשי יהוה ¹¹ ודרשו יהוה ועוזו-- בקשנו פניו תמיד ¹² זכרו נפלאותיו אשר עשה-- מפתחיו ומשפטיו פיהו ¹³ זרע ישראל עבדו-- בני יעקב בחיריו ¹⁴ הוא יהוה אלהינו-- בכל הארץ משפטיו ¹⁵ זכרו לעולם בריתו-- דבר צוה לאלף דור ¹⁶ אשר כרת את אברם-- ושבועתו ליצחק ¹⁷ ויעמידה ליעקב לחק-- לישראל ברית עולם ¹⁸ לאמר לך אתן ארץ כנען-- חבל נחלתכם ¹⁹ בחיותכם מתיי מספר-- כמעט ונרים בה ²⁰ וויתהלו מנוו אלנו-- וממלכה אל עם אחר ²¹ לא נהיה לאש לעשכם-- וויכח עליהם מלכים ²² אל תנעו במשיחי-- ובנביי אל תרעו ²³ שירו ליהוה כל הארץ-- בשרו מיום אל יום ישועתו ²⁴ ספרו בנוים את כבورو--

מקומו אשר הכנין לו ⁴ ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלוים ⁵ לבני קהה- אורה אל השר ואחיו מאה ועשרים ⁶ לבני מררי-- עשה השר ואחיו מאותים ועשרים ⁷ לבני גרשום-- יואל השר ואחיו מאה ושלשים ⁸ לבני אל-צפן-- שמעיה השר ואחיו מאותים ⁹ לבני חברון-- אל-אל השר ואחיו שמונים ¹⁰ לבני עזיאל עמנידב השר-- ואחיו מאה ושנים עשר ¹¹ ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים וללוים לאורה אל עשה יואל שמעיה ואלייל ועמנידב ¹² ויאמר להם אתם ראשיו האבות ללוים התקדרשו אתם ואחיכם והעליהם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכנותו לו ¹³ כי לمبرאונה לא אתם-- פרץ דוה אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט ¹⁴ ויתקדרשו הכהנים והלוים להעלאת את ארון יהוה אלהי ישראל ¹⁵ וישאו בני הלוים את ארון האלים כאשר צוה משה בדבר יהוה-- בכתףם במטות עליהם ¹⁶ ויאמר דויד לשרי הלוים להעמיד את אהיהם המשרדים בכלים שיר נבלים וככניתם ומצלחים-- משמעיים להרים בקהל לשמה ¹⁷ וויעמידו הלוים את הימן בן יואל ומון אחיו אסף בן ברכיהו ומון בני מררי אחיהם איתון בן קושיהו ¹⁸ ועמהם אחיהם המשננים זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל וענין אליאב ובניהם ומשעיהו ומתתיהו ואל-פלחו ומקניהם אסף ואיתן-- במצחיתים נחשת להשמי ²⁰ זכריה ועבד אדם ויעיאל-- השערדים ¹⁹ והמשרדים הימן וענין אליאב ושמירמות ויחיאל וענין ואלאב ומשעיהו ובניהם עלה עלמות ²¹ ומתתיהו ואל-פלחו השמינית לנצח ²² וככניתו שר הלוים במשא-- יסר במשה כי מבין הוא ²³ ובכרכיה ואלקנה שערם לארון ובניהם ווישפט ונתナル ועמש זכריהו ובניהם ²⁴ ואלייעזר הכהנים ממחצרים (מחצרים) בחצירותם לבני ארון האלים ועבד אדם ויחיה שערם לארון ²⁵ ויהי דויד וקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם-- בשמה ²⁶ ויהי בעוז האלים את הלוים נשאי ארון

בכל העמים נפלאתו ²⁵ כי נדול יהוה ומהלו מאד-
- ונראה הוא על כל אלהים ²⁶ כי כל אלהי העמים
אלילים-. ויהוה שמי עשה ²⁷ חור והדר לפניו- עז
וחדרה במקמו ²⁸ הכו ליהוה משפחות עמים-- הכו
לייהוה כבוד ועו ²⁹ הכו ליהוה כבוד שמו שא מנהה
ובאו לפניו- השתחוו ליהוה בהדרת קדש ³⁰ חילו
מלפניו כל הארץ-- אף תכון חבל בל תמות ³¹ ישמהו
הسمים ותגל הארץ-- ויאמרו בניו יהוה מלך ³²
ירעם הים ומלוואו-- יעלץ השדה וכל אשר בו ³³ איז
ירנו עצי העיר מלפני יהוה- כי בא לשפט את הארץ
הוּדוּ ליהוה כי טוב- כי לעולם חסדו ³⁴ ויאמרו--
הושענו אלהו ישענו וקbezנו והצילנו מן הנזקים להרות
שם קדש להשתבח בתהלהך ³⁵ ברוך יהוה אלהי
ישראל-- מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן-
והלל ליהוה ³⁷ ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה
לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד-- לדבר יום
ביוומו ³⁸ ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד
אדם בן ידיthon וחסה לשעריהם ³⁹ ואת צדוק הכהן
ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה- בבמה אשר בנבען
להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד--
לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה
על ישראל ⁴¹ ועמהם הימין וידותון ושאר הברורים
אשר נקבעו בשמות-- להרות ליהוה כי לעולם חסדו ⁴²
ועמהם הימין וידותון חצירות ומצחיתים למשמעיהם
וכלי שיר האלים ובני יdoton לשער ⁴³ וילכו כל
העם איש לביתו ויסב דוד לבך את ביתו

17 ויהי כאשר ישב דוד ב ביתו ויאמר דוד אל
נתן הנביא הנה אנכי יושב ב בית הארים וארון ברית
יהוה תחת ירידות ² ויאמר נתן אל דוד כל אשר
בלבך עשה כי האלים עמוק ³ ויהי בלילה ההוא
יעדי רבר אליהם אל נתן לאמר ⁴ לך ואמרת אל דוד
יעדי כי אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת ⁵
כי לא ישכתי ב בית מון היום אשר העליות את ישראל
עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן ⁶ בכל
אשר תתהלך בכל ישראל הדרתך את אחד

אליהו ישראל אלהים לישראל ובית יהוד עבדך נכו
לפניך ²⁵ כי אתה אלהי נגידת את איז עבדך לבנות
לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך ²⁶ ועתה
עבדך יאמן עד עולם לאמר-- יהוה צבאות
יעדי רבר אלהים עד עולם ועשה כאשר דברת על
להם אלהים ²³ ועתה יהוה- הדרתך דברת על
עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת
ויאמן וינדר שמק עד עולם לאמר-- יהוה צבאות
אליהו ישראל אלהים לישראל ובית יהוד עבדך נכו
לפניך ²⁵ כי אתה אלהי נגידת את איז עבדך לבנות
לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך ²⁶ ועתה
עבדך יאמן עד עולם לאמר-- יהוה צבאות

על אביו ויבאו עבדי דוד אל ארץ בני עמון אל חנון--
לנחמו ³ ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבר דוד את
אביך בעיניך כי שלח לך מנהימים הלא בעבור לחק
ולהפק ולרגל הארץ בא עבדיו אליך ⁴ ויקח חנון
את עבדי דוד ווילחם ויכרת את מדהיהם בחצי עד
המפשעה ווישלחם ⁵ וילכו וינידו לדוד על האנשים
וישלח לךראם כי היו האנשים נכלמים נאך ויאמר
מלך שבו בירחו עד אשר יצמה זקנכם ושבתם ⁶
ויראו בני עמון כי התבאשו עם דוד וישלח חנון ובני
עמון אליך ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן
ארם מעכה ומזכובה רכב ופרשים ⁷ וישכרו להם
שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו
ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם
ויבאו למלחמה ⁸ ווישמע דוד וישלח את יואב ואת
כל צבא הגבורים ⁹ ויאצו בני עמון ויערכו מלחמה
פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה ¹⁰
וירא יואב כי היהת פניו המלחמה אליו--פנים ואחר
ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם ¹¹
ויאת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת
בני עמון ¹² ויאמר אם תחזוק מניי ארם--והיית ליל
להשועה ואם בני עמון יחזקו מנייך והושעתי ¹³ חזק
ונתחזקת بعد עמו ובعد ערי אלהינו ויהוה הטוב
בעינוי יעשה ¹⁴ וויש יואב והעם אשר עמו לפני ארם--
למלחמה ווינוסו מפניו ¹⁵ ובני עמון ראו כי נס ארם
וינוסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב
ירושלים ¹⁶ וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו
מלאים וויצו את ארם אשר מעבר הנהר ושופך
שר צבא הדרודר לפנייהם ¹⁷ ווינגד לדוד ויאסף את
כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אליהם ויערך אליהם
ויערך דוד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו ¹⁸ ווינוסו
ארם מפניו ישראל ויהרגן דוד מארם שבעת אלפיים
רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא
הmitt ¹⁹ ויראו עבדי הדרודר כי נגפו לפני ישראל
וישלימו עם דוד ויעבדו ולא אבה ארם להושיע את
בני עמון עוד

יהוה אתה הוא האללים ותדבר על עבדך הטובה
הזאת ²⁰ עתה הואלת לברך את עבדך בית להיות
לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם
18 ויהי אחריו כן ויך דוד את פלשטים וכינויים
ויקח את נת ובנותיה מיד פלשטים ² ויך את מואב
ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנהה ³ ויך דוד את
הדרודר מלך צובה חמתה בלבתו להציב ידו בנחיר
פרת ⁴ וילבד דוד ממן אלף רכב ושבעת אלפיים
פרשים ועשרות אלפי איש רגלי ויערך דוד את כל
הרכב ויתוור ממן מאה רכב ⁵ ויבא ארם דרמשק
לעזר להדרודר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים
ושנים אלפי איש ⁶ ווישם דוד בארם דרמשק והוא ארם
לדוד עבדים נשאי מנהה ויושע יהוה לדוד בכל
אשר הילך ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על
עבדי הדרודר ויבאים ירושלים ⁸ ומטבחת ומכוון ערי
הדרודר ליה דוד נחשת רבה מארם בה עשה שלמה
תעו מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרודר
מלך צובה ¹⁰ וישלח את הדורם בנו אל המלך דוד
לשאלול (לשאל) לו לשלום ולברכו על אשר נלחם
בחדודר ויכהו--כי איש מלחמות תעוז היה הדרודר
וכל כל ותב וכסף--נחשת בנו גם אתם הקדריש המלך
דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הנויים--
מאדרום וממואב ומבני עמון ומפלשטים וממלך ¹²
ואבשי בן צדריה הכה את אדרום בניה המלח שמנוה
עשר אלפי ¹³ ווישם באדרום נציבים והואו כל אדרום
עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הילך ¹⁴
וימלך דוד על כל ישראל והוא עשה משפט וצדקה--
כל כל עמו ¹⁵ וויאב בן צדריה על הצבא והושפט בנו
אחילוד מזcur ¹⁶ וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בנו
אכיתר כהנים וושושא סופר ¹⁷ ובנינוו בנו יהודע על
הכרייז והפלז ובני דוד הראשנים ליד המלך

19 ויהי אחריו כן וימת נחש מלך בני עמון ומלך
בנו תחתיו ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנון בנחש
כי עשה אביו עמי חסד וישלח דוד מלאכים לנחמו

ויבא נד אל דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך ¹² אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צרייך וחרב אוייביך למשנה ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל נבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלוחי דבר ¹³ ויאמר דוד אל נד צר לי מאי אפלה נא ביד יהוה כי ריבים רחמי מאי וביד אדם אל אפל ¹⁴ ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שביעים אלף איש ¹⁵ וישלח האלים מלאך לירושלים להשחיתה וכחשתה ראה יהוה וינח על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבוסי ¹⁶ וישא דוד את עינויו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נתואה על ירושלים ויפל דוד ותוקנים מכסים בשקים על פניהם ¹⁷ ויאמר דוד אל האלים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעוטי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תה נא ירך כי ובבית אבי ובעמך לא למגנה ¹⁸ ומלאך יהוה אמר אל נד לאמר לדוד כי יעלה דוד לתקים מזבח ליהוה בגין ארנן היביסי ¹⁹ ויעל דוד בדרכ נד אשר דבר בשם יהוה ²⁰ וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחאים וארנן דש חיטם ²¹ ויבא דוד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דוד ויצא מן הגן וישתחו לדוד אפים ארציה ²² ויאמר דוד אל ארנן תה לי מקום הגן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעדך המגנה מעל העם ²³ ויאמר ארנן אל דוד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעינויו ראה נתתי הבקר לעלות והמורנים לעצים וחתמים למנה-ה- הכל נתתי ²⁴ ויאמר המלך דוד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא איש אשר לך ליהוה והעלות עולה חنم ²⁵ ויתן דוד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות ²⁶ ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על מזבח העלת ²⁷ ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה ²⁸ בעת ההיא-בראות דוד כי ענהו יהוה

ויאב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמו ויבא ויצר את רבה ודוד ישב בירושלים ויך ויאב את רבה ויהרסה ²⁹ ווקח דוד את עטרת מלכים מעל ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד ³⁰ ואת העם אשר בה הוציא וישר במנרה ובחריצי הברזל ובמנרות וכן יעשה דוד לכל עיר בני עמו ויבש דוד וכל העם ירושלים ⁴ ויהיו אחורי כן ותעמד מלחמה בנויר אלגון בן יער (יעיר) את לחמי אדו גלית חתני-ועז חניתו כמנור ארנים ⁶ ותיה עוד מלחמה בתה ויהו איש מדה ואצבעתו שׁ ושׁ עשרים וארבע נום הוּא נולד להרפה ⁷ ויהרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמעא אחיו דוד ⁸ אל נולדו להרפה בתה ויפלו ביד דוד וביד עבדיו

ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוד למנות את ישראל ² ויאמר דוד אל יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אליו ואדעה את מספרם ³ ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו מה פעם-הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל ⁴ ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהlek בכל ישראל ויבא ירושלים ⁵ ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל ישראל אלף אלפיים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב ⁶ ולוי ובנימן לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב ⁷ וירע בעינוי האלים על הדבר הזה ויך את ישראל ⁸ ויאמר דוד אל האלים חטאתי מאד אשר עשית את הדבר הזה ועתה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד ⁹ וידבר יהוה אל נד חזה דוד לאמր לך ודברת אל דוד לאמր כה אמר יהוה שלוש אני נתה עלייך בחר לך אחת מהנה ועשה לך ¹¹

שרי ישראל לעזר לשלמה בנו ¹⁸ הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסכיב כי נתן בידי את ישבי הארץ וככשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו ¹⁹ עתה תננו לבבכם ונפשכם לדרוש להוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האללים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדרת האללים לבנית הבית הנבנה לשם יהוה

23 וידיך זקן ושבע ימים וימליך את שלמה בנו על ישראל ² ויאסף את כל שריה ישראל והכהנים והלוים ³ ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה יהי מספרם לנגליהם לנברים שלשים ושמונה אלף ⁴ מלאה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפיים ⁵ וארכעת אלפיים שעריהם וארכעת אלפיים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל ⁶ ויחלקם דוד מחלקות לבני לוי לנגרשון קהת ומרדי ⁷ לנגרשני לעדרן ושמעי ⁸ בני לעדרן הראש יהיאל ווזם וויאל ⁹ שלשה בני שמעי שלמות (שלמות) וחויאל והרן ¹⁰ שלשה אלה ראשי האבות לעדרן ¹⁰ ובנוי שמעי-יחת זונה ויעוש וברעה אלה בני שמעי ארבעה בנו יהי יחת הראש וזיהה השני וייעוש ובריעת לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקרת אחת ¹² בני קהת עמרם יצחר חברון ויעיאל-ארבעה ¹³ בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדרש קדשים הוא ובניו עד עולם להקثير לפני יהוה לשratio ולברך בשמו עד עולם ¹⁴ ומשה איש האללים-בניו יקראו על שבט הלו ¹⁵ בני משה גרשום ואלייעזר ¹⁶ בני גרשום שבואל הראש ¹⁷ ויהיו בני אליעזר רחבה הראש ולא היה לאלייעזר בנים אחרים ובני רחבה רבו ¹⁸ בני יצחר שלמות הראש ¹⁹ בני חברון-יריהו הראש אמריהה השני יהזיאל השלישי וקמעם הרביעי ²⁰ בני עזיאל-מיכח הראש וישראל השני ²¹ בני מרדי מהלי ומושי בני מהלי אליעזר וקיש ²² וימתה אליעזר ולא היה לו בנים כי אם בנות וישראל בני קיש אתייהם ²³ בני מושי מהלי ועדר וירמות-שלושה ²⁴ אלה בני לוי לבני אבותיהם הראש האבות לפקדיהם מספר קום ועשה יהי יהוה עמך ²⁵ ויצו דוד לכל

בגין ארנן היבוסי ויזבח שם ²⁶ ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר וモבח העולה-בעת ההיא בבמה בנבוען ²⁶ ולא יכל דוד לлечת לפני לדרש אליהם כי נבעת-מן פניו חרב מלאך יהוה

22 ויאמר דוד-זה הוא בית יהוה האללים וזה מזבח לעלה לישראל ² ויאמר דוד-לכнос את הנרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני נזות לבנות בית האללים זוברזול לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות-הכין דוד ונחשת לרב אין משקל ⁴ ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצדנים והצדנים עצי ארזים לדב-لدוד ⁵ ויאמר דוד שלמה בני נער ורק והבית לבנות ליהוה להנדייל למעלה לשם ותתפארת לכל הארץ אכינה נא לו ויכן דוד לפני מותו ⁶ ויקרא שלמה בנו ויצוו לבנות בית יהוה אלהי ישראל ⁷ ויאמר דוד שלמה בנו (בני)-אני היה עם לבבי לבנות בית שלמה בנו ⁸ ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות נדלות עשית לא תבנה בית לשמי-כי דמים רבים שפכת ארץך לפני ⁹ הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והניחותיו לו מכל אויביו מסכיב כי שלמה יהוה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל בימייו ¹⁰ הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לך בן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם ¹¹ עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עלייך ¹² אך יתן לך יהוה שלול ובינה ויצוך על ישראל ולשמור את תורה יהוה אלהיך ¹³ או תצליח-אם תשמור לעשות את החוקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על ישראל חוק ואמן אל תירא ואל תחת ¹⁴ והנה בעני הכנותו לבית יהוה והב כקרים מאה אלף וכסף אלף אלפיים כקרים ולנחשת ולברזול אין משקל כי לרב היה ועצים ובניים הכנותו ועליהם תוסיף ¹⁵ ועמך לרב עשי מלאכה-חצבים וחריש אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה ¹⁶ להזבב לכסף ולנחשת ולברזול אין

ליהוקאל העשרים ¹⁷ ליכין אחד ועשרים למשך שנים ועשרים ¹⁸ לדיליו שלשה ועשרים למשיזהו ארבעה ועשרים ¹⁹ אלה פקתרם לעברתם לבוא ביתה יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוה יהוה אלה ישראל ²⁰ ולבני לוי הנוגדים לבני עמרם שבאל לבני שבאל יחדריו ²¹ לרחבייהו-לבני רחבייהו בראש ישיה ²² לzechari שלמות לבני שלמות יהיה ובני יריהו אמריהו השני יחויאל השלייש וכמעט הרביעי ²⁴ בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור (שמיר) אחוי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו ²⁶ בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו ²⁷ בני מררי-לייעזיהו בנו ושם זכרו ועברי ²⁸ למחלי אלעזר ולא יהוה לו בנים ²⁹ לקיש בני קיש ירחהאל ³⁰ ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלוים לבית אבותיהם ³¹ ויפילו נם נורלוות לעמota אהיהם בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללויים-אבות הרаш לעמota אחוי הקטן

25 ויבדל דוד ושרי הצבא לעברת לבני אסף והימן וידותון הנכאים (הנאים) בכנרות נבלים ובמצלטים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעברתם ² לבני אסף זכרו וויסוף וגנניה ואשר אלה-בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך ³ לידותון-בני יdotון נדליהו וצרי וישעיהו חשביוו ומתחיהו שהה על ידי אביהם יdotון בכנור הנבא על הדות והללי יהוה ⁴ להימן-בני הימן בקיהו מתחיהו עזיאל שבאל וירימות חנניה חנני אליאת הדרתי ורממות עוז ישבקשה מלותי הותיר מהזיות ⁵ כל אלה בנים להימן זהה המלך בדברי האלים-להרים קרן ייתן האלים להימן בנים ארבעה עשר-ובנות שלוש ⁶ כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלטים נבלים וכנרות לעברת בית האלים-על ידי המלך אסף וידותון והימן ⁷ ויהי מספרם עם אהיהם מלמדיו שיר ליהוה כל המבון-מאותים שמנונים ושמונה ⁸ ויפילו נורלוות משמרת לעתם קטן כנדול-מבחן עם תלמיד ⁹ ויצא הנורל הראשון לאסף-לויסוף גדרליהו השני-

במספר שמות לנגליהם עשה המלאכה לעברת בית יהוה-מבן עשרים שנה ומעלה ²⁵ כי אמר דוד הניה יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם ²⁶ ונם לילום-אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעברתו ²⁷ כי בדבריו דוד האחרונים המה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה ²⁸ כי מעמדם ליד בני אהרן לעברת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדש-ומעשה עברת בית האלים ²⁹ וללהם המערכת ולסלת למנחה ולרכיקו המצוות ולמחבת ולמרכבת ולכל משורה ומדה ³⁰ ולעמד בבקר להודות ולהלל ליהוה וכן עברת כל העלות עליה לשאות להדשים ³¹ ולכל העות עלה ליהוה לשאות להדשים ולمعدים-במספר כמשפט עלייהם תמיד לפני יהוה ³² ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם-לעברת בית יהוה

24 ولבני אהרן מחלקותם בני אהרן-נדב ואביהו אלעזר ואיתמר ² וימת נדב ואביהו לפני אביהם דוד-וצורך מן בני אלעזר ואחימלך ³ מן בני איתמר לביקורתם בעברתם ⁴ וימצאו בני אלעזר ורבים לראשי הגברים מן בני איתמר-ויחלוקם לבני אלעזר ראשי לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה ⁵ ויחלוקם בגורלוות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלים מבני אלעזר ובבני איתמר ⁶ ויכתבם שמעיה בן נתנאיל הסופר מן הלווי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בנו אביתר וראשי האבות לכהנים וללויים-בית אב אחד אהן לאלעזר ואחו אחו לאיתמר ⁷ ויצא הנורל הראשון ליהויריב לידעיה השני ⁸ לחדרם השלייש לשעריהם הרבעי ⁹ ולמלכיה החמייש לימיון הששי ¹⁰ להקוץ השבעי ל아버지 השמייניו ¹¹ לישוע התשעי לשכנייה העשרי ¹² לאליшиб עשתי עשר ליקום שנים עשר ¹³ לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר ¹⁴ לבנהה חמשה עשר לאמר שהה עשר ¹⁵ לחזיר שבעה עשר להפצע שמונה עשר ¹⁶ לפתיחה תשעה עשר

בניהם ואחים לחסוה שלשה עשר ¹² לאלה מחלקות השערים לדראשי הגברים משמרות-לעmeta אוחיהם לשרת בבית יהוה ¹³ ויפילו גורלות כקתן כנדול לבית אוכותם--לשער ושער ¹⁴ ויפל הנורל מזורה לשלמיחו זכריהו בנו יוועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה ¹⁵ לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים ¹⁶ לשפם ולחסוה למערב למערבה עם שער שלכת בمسلחה העולה משמר לעmeta משמר ¹⁷ לモוח הלוים שהה צפונה ליום ארבעה לנגביה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים ¹⁸ לפרבך למערב--ארבעה לمسلחה שנים לפרבך ¹⁹ אלה מחלקות השערם לבני הקרכחו ולבני מרדיו ²⁰ והלוים--אהיה על אוצרות בית האלהים ולאוצרות הקדרשים ²¹ בני לעדן בני הנרשמי לעדן ראשי האבות לעדן הנרשמי--יחיאלי בני ייחיאלי--זאתם וויאל אוחיו על אוצרות בית יהוה ²² לעמרמי ליצחרי לחברוני לעזיאלי ²⁴ ושבאל בן ורשום בן משה נגיד על האוצרות ²⁵ ואוחיו לאליעזר-- רחביבו בנו ווישעיהו בנו וירם בנו זכריה בנו ושלמות (ושלמית) בנו ²⁶ הוא שלמות ואוחיו על כל אוצרות הקדרשים אשר הקדריש דוד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות-ושרי הצבא ²⁷ מן המלחמות ומן השלל הקדריש--חזק לבית יהוה ²⁸ וככל הקדריש שמאלא הראה ושאלול בן קיש ואבנור בן נדר וויאב בן צרואה--כל המקדיש על יד שלמות ואוחיו ²⁹ ליצחרי כנראה ובנו למלאה החיזונה על ישראל--לטריטרים ולשפטים ³⁰ לחברוני חשביהו ואוחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקחת ישראל מלך מעבר לירדן מערבה-- לכל מלאת יהוה ולעבדת המלך ³¹ לחברוני יריה הראש לחברוני לתלהתו לאבות--בשנת הארכבים למלכות דוד נדרשו ומצא בהם נבורי חיל ביעור נלעד ³² ואוחיו בני חיל אלף ושבע מאות--ראשי האבות ויפקידם דוד המלך על הרואבני ותנדי וחצ' שבת המנסי לכל דבר האללים ודבר המלך

27 ובני ישראל למספרם ראשיה האבות ושרי האלפים והמאות ושתיריהם המשרתים את המלך

הוא ואוחיו ובנוו שנים עשר ¹⁰ השלישי זכור בנוו ואוחיו שנים עשר ¹¹ הרביעי ליצרי--בנוו ואוחיו שנים עשר ¹² החמישי מתניהם בנוו ואוחיו שנים עשר ¹³ הששי בקיהו בנוו ואוחיו שנים עשר ¹⁴ השבעי ישראלה בנוו ואוחיו שנים עשר ¹⁵ השמיני ישעיהו בנוו ואוחיו שנים עשר ¹⁶ התשיעי מתניהם בנוו ואוחיו שנים עשר ¹⁷ העשורי שמעי בנוו ואוחיו שנים עשר ¹⁸ עשתי עשר עוזאל בנוו ואוחיו שנים עשר ²⁰ לשלה עשר שובל בנוו ואוחיו שנים עשר ²¹ לארבעה עשר מתיוחו בנוו ואוחיו שנים עשר ²² לחמשה עשר לירמות בנוו ואוחיו שנים עשר ²³ לששה עשר להננו בנוו ואוחיו שנים עשר ²⁴ לשבעה עשר לשבקשה בנוו ואוחיו שנים עשר ²⁵ לשמונה עשר ²⁶ לתשעה עשר למלותי בנוו ואוחיו שנים עשר ²⁷ לשערם לאלהה-- בנוו ואוחיו שנים עשר ²⁸ לאחד ועשרים להותיר בנוו ואוחיו שנים עשר ²⁹ לשנים ועשרים לנדרתו בנוו ואוחיו שנים עשר ³⁰ לשלה ושערם למחיותם בנוו ואוחיו שנים עשר ³¹ לארבעה ועשרים לרוממתי עוז בנוו ואוחיו שנים עשר

26 מחלקות לשערם--לקרכחים משלמיחו בן קראמן בנו אסף ² ולמשלמיחו בנים--זכרים הכהור ידיעאל החני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי ³ עילם החמישי יהונתן הששי אליהועני השביעי ⁴ ולעבד אדם בנים--שמעיה הכהור יהובד השני יאה השישי ושכר הרבעי וננתאל החמישי ⁵ עמיאל הששי יששכר השביעי פטלתי השמני כי ברכו אלהים ⁶ ולשמעיה בנו נולד בנים המשלים לבית אביהם כי נבורי חיל המה ⁷ בני שמעיה עתני ורפהאל ועובד אלזבד אוחיו-- בני חיל אליו וסמכיוו ⁸ כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואוחיהם איש חיל בכח לעברה--שנים ושנים לעבד אדם ⁹ ולשלמיחו בנים ואחים בני חיל-- שמונה עשר ¹⁰ ולחסה מן בני מרדיו בנים--שמרי הראש כי לא היה בכור וישםו אביהם לראש ¹¹ חלקוו החני טבליהו השלשי זכריםו הרביעי כל

עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים ²⁴ יוֹאָב בֶן צְרוֹה הַחֶל לְמִנְוָת וְלָא כֶּלֶה וְיְהִי בָּזָאת קָצֶף עַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא עַל הַמִּסְפֵּר בְּמִסְפֵּר דְּבָרֵי הַיּוֹם לְמֶלֶךְ דָּוִיד ²⁵ וְעַל אֲצָרוֹת הַמֶּלֶךְ עֹזָמוֹת בֶּן עַדְיָאֵל וְעַל הָאֲצָרוֹת בְּשְׁדָה בְּעָרִים וּבְכְפָרִים וּבְמְגַדְּלוֹת יְהוָה תִּן בֶּן עַזְיוֹהוּ ²⁶ וְעַל עַשְׁיָּוֹת הַנֶּגֶד וְעַל מְלָאָכָת הַשְׁדָה לְעַבְדָת הָאָדָם - עֹזְרִי בֶן כְּלֹיב ²⁷ וְעַל הַכְּרָמִים - שְׁמַעַי הַרְמָתוֹ וְעַל שְׁבָכְרָמִים לְאֲצָרוֹת הַיּוֹן זְבָדִי הַשְׁפָמִי ²⁸ וְעַל הַזְוִיתִים וְהַשְׁקָמוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁפְלָה בֶּעָל חָנָן הַגְּדָרִי וְעַל אֲצָרוֹת הַשְׁמָן יוֹעַש ²⁹ וְעַל הַבְּקָר הַרְעִים בְּשְׁרוֹן שְׁטָרִי (שְׁרָטִי) הַשְׁרוֹנִי וְעַל הַבְּקָר בְּעַמְקִים שְׁפֵט בֶן עַדְלִי ³⁰ וְעַל הַגְּמָלִם - אָוְבִּיל הַיְשְׁמָעֵלִי וְעַל הַאֲתָנוֹת יְחִידֵי הַמְּרָנָתִי ³¹ וְעַל הַצָּאן יוֹיֵה הַהְנָרִי כָּל אֱלֹה שְׁרֵי הַרְכּוֹש אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ דָּוִיד ³² וְיְהוָה תִּן דָּוִיד יוֹעֵץ אִישׁ מִבֵּין וּסְופֵר הָוָא וְיְהִיאָל בְּנֵי חִכְמָנוֹן עַם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ ³³ וְאַחֲרִיתָפֵל יוֹעֵץ לְמֶלֶךְ וְחוֹשֵׁי הָאָרְכִּי רֹעֵה הַמֶּלֶךְ ³⁴ וְאַחֲרִי אַחֲתָפֵל הַיּוֹדָעַ בְּנֵי הַוְּאָבִיתָר וְשָׁרֵצָבָא לְמֶלֶךְ יוֹאָב

28 וַיָּקָהַל דָּוִיד אֶת כָּל שְׁרֵי יִשְׂרָאֵל שְׁרֵי הַשְׁבָטִים וְשְׁרֵי הַמְּחָלֻקָּות הַמְּשֻׁרְתִּים אֶת הַמֶּלֶךְ וְשְׁרֵי הַאֲלָפִים וְשְׁרֵי הַמָּאוֹת וְשְׁרֵי כָּל רְכּוֹשׁ וּמִקְנָה לְמֶלֶךְ וּלְבְנֵי עַם הַסְּרִיסִים וְהַגְּנָבָרִים וְלֹכֶל נָבָר חַיל - אֶל יְרוּשָׁלָם ² וַיָּקָם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ עַל רְגָלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמַעַנִי אָחִי וְעַמִּי אָנָּי עַם לְבָכֵי לְבִנּוֹת בֵּית מִנּוֹחָה לְאָרְון בְּרִית יְהוָה וְלְהָדָם רְגָלִי אֱלֹהֵינוּ וְהַכְּנִינוּ לְבִנּוֹת ³ וְהַאֲלָהִים אָמַר לִי לֹא תָּבִנֵּה בֵּית לְשֵׁמִי כִּי אִישׁ מְלָחָמָה אַתָּה וְדִמְים שְׁפָכָת ⁴ וַיַּבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּי מִכְלָ בֵּית אָבִי לְהִוָּת לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל עַל עַל עַל כִּי בְּיַהוּדָה בָּחר לְנִינֵּר וּבְבִתְּיַהוּדָה בֵּית אָבִי וּבְבִנֵּי אָבִי - בְּיַהוּדָה רָצָח לְמֶלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל ⁵ וּמִכְלָ בְּנֵי - כִּי רְכִבִּים בְּנִים נָתַן לִי יְהוָה וַיַּבְחַר בְּשְׁלָמָה בְּנֵי - לְשָׁבַת עַל כְּסָא מֶלֶכְתֵּי יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל ⁶ וַיֹּאמֶר לִי - שְׁלָמָה בְּנֵקְדָה תָּאַבְנָה בִּיתִי וְחִצְרוֹתִי כִּי בְּחַתְּרוֹתִי בְּנֵי לְבִן וְאַנְיָה אַתָּה לוֹ לְאָב ⁷ וְהַכְּנִינוּתִי אֶת מֶלֶכְתֵּי עַד לְעוֹלָם אֶם יְחִזְקָק לְעַשְׂתָה מִצְוָה וּמִשְׁפָט - כִּיּוֹם הַזָּהָר ⁸ וְעַתָּה לְעַנִּי כֵּל

לְכָל דָּבָר הַמְּחָלֻקָּות הַבָּאָה וְהַזִּכָּאָת חְדָשׁ בְּחַדָּשׁ לְכָל חְדָשִׁי הַשָּׁנָה הַמְּחָלֻקָּת הָאַחַת - עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה אַלְפִּי ² עַל הַמְּחָלֻקָּת הָרְאָשׁוֹנָה לְחַדָּשׁ הַרְאָשׁוֹן - יִשְׁבָּעָם בֶּן וּבְדִיאָל וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה אַלְפִּי ³ מִן בְּנֵי פְּרַץ הַרְאָשׁוֹן לְכָל שְׁרֵי הַצָּבָאֹת - לְחַדָּשׁ הַרְאָשׁוֹן וְעַל מְחָלֻקָּת הַחַדָּשׁ הַשְׁנִי דּוֹרֵי הַאֲחֹתָיו וְמְחָלֻקָּתוֹ מִקְלָוֹת הַגְּנִיד וְעַל מְחָלֻקָּת הַשְׁלִישִׁי בְּנֵי הַיּוֹדָעָה אַלְפִּי ⁴ שְׁרֵי הַצָּבָא הַשְׁלִישִׁי שְׁרֵי בְּנֵי הַיּוֹדָעָה הַכְּהֵן רָאשׁ וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה אַלְפִּי ⁵ הָאַבָּא בְּנֵי נָבָר הַשְׁלִשִׁים וְעַל הַשְׁלִשִׁים וְמְחָלְקָתוֹ עַמְיוֹבָד בָּנוֹ ⁶ הַרְבִּיעִי לְחַדָּשׁ הַרְבִּיעִי עַמְיוֹבָד בָּנוֹ אַחֲרֵיו וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה וְיָאָב וּזְבִדָּה בָּנוֹ אַחֲרֵיו וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה אַלְפִּי ⁷ הַחִמְשִׁיעִי לְחַדָּשׁ הַחִמְשִׁיעִי הַשְׁרָמָה הַיּוֹרָה וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה אַלְפִּי ⁸ הַשְׁשִׁיעִי לְחַדָּשׁ הַשְׁשִׁיעִי הַשְׁשִׁיעִי עַמְיוֹבָד בָּנוֹ ⁹ הַשְׁבִּיעִי לְחַדָּשׁ הַשְׁבִּיעִי חַלְצָה הַפְּלָנוֹן מִן בְּנֵי אֲפָרִים וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה אַלְפִּי ¹⁰ הַשְׁבִּיעִי לְחַדָּשׁ הַשְׁבִּיעִי חַלְצָה הַפְּלָנוֹן כֵּן הַשְׁמָנִי לְחַדָּשׁ הַשְׁמָנִי סְבִכֵּי הַחַשְׁתִּי לְזָרְחֵי וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה אַלְפִּי ¹¹ הַתְּשִׁיעִי לְחַדָּשׁ הַתְּשִׁיעִי אַבְיָזְעָר הַעֲנֹתָהוֹת לְבָנֵי מִינִי (לְבָנֵי יְמִינִי) וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה אַלְפִּי ¹² הַעֲשֵׂרִי לְחַדָּשׁ הַעֲשֵׂרִי מְהָרִי הַנְּטוּפָתִי לְזָרְחֵי וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה אַלְפִּי ¹³ הַעֲשֵׂתִי עַשְׁרִי לְעַשְׁתִּי עַשְׁרִי הַחַדָּשׁ בְּנֵיהֶרֶת הַפְּרֻעָתָנוֹן מִן בְּנֵי אֲפָרִים וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה אַלְפִּי ¹⁴ הַשְׁנִינָה עַשְׁרִים וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה הַנְּטוּפָתִי לְעַתְּנִיאָל וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה אַלְפִּי ¹⁵ הַשְׁנִינָה עַשְׁרִים וְעַל מְחָלְקָתוֹ עַשְׁרִים וְאֶרֶבֶעָה הַנְּטוּפָתִי לְעַתְּנִיאָל - לְרוֹבָנִי גִּידָל עַל שְׁמַעַנִי - שְׁפֵטִיחָוּבָן מִעַל כָּל לְלוּי חַשְׁבִּיהָ בְּנֵי זְרִירִי - שְׁפֵטִיחָוּבָן מִעַל כָּל לְלוּי חַשְׁבִּיהָ בְּנֵי זְרִירִי כִּי בְּנֵי זְרִירִי צְדָקָה אַלְפִּי ¹⁶ וְעַל שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל - לְרוֹבָנִי גִּידָל עַל שְׁמַעַנִי - שְׁפֵטִיחָוּבָן מִעַל כָּל לְלוּי חַשְׁבִּיהָ בְּנֵי זְרִירִי כִּי בְּנֵי זְרִירִי צְדָקָה אַלְפִּי ¹⁷ וְכָרִי לְשְׁמַעַנִי - שְׁפֵטִיחָוּבָן מִעַל כָּל לְלוּי חַשְׁבִּיהָ בְּנֵי זְרִירִי כִּי בְּנֵי זְרִירִי צְדָקָה אַלְפִּי ¹⁸ לְיִהוּדָה אַלְיִהוּד מָאַחֲיו דָּוִיד לְיִשְׁכָּרְדָּר - עַמְרִי בָּן מִיכָּאֵל ¹⁹ לְזִבּוֹלֶן יִשְׁמַעְיָהוּ בָּן עַבְדִּיחָוּוּ לְנִפְתָּלִי - יִרְמִימָה בָּן עַזְרִיאָל ²⁰ לְבָנֵי אֲפָרִים הַוּשָׁע בָּן עַזְיוֹהוּ לְחַצִּי שְׁבַת מְנַשָּׁה יוֹאָל בָּן פְּרִיחָוּ ²¹ לְחַצִּי הַמְּנַשָּׁה גַּלְעָד יְהוּדָה בָּן זְרִירִי לְבָנִים - יִשְׁעִיאָל בָּן אָבָנָר ²² לְדִין יִשְׂרָאֵל בָּן יְרִיחָה אַלְפִּי ²³ וְלֹא נָשָׁא דָוִיד מִסְפָּרִים לְמִבֵּן שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל ²⁴ וְלֹא נָשָׁא דָוִיד מִסְפָּרִים לְמִבֵּן

ישראל קהיל יהוה ובאו ני אלהינו שמרו ודרשו כל מוצות יהוה אלהיכם-למען תירשו את הארץ הטובה והנהלחם לבנים אחרים עד עולם ⁹ ואותה שלמה בני דע אה אלהי אביך ועבדיו בכל שלם ובנפש חפצה--כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מוחשנות בגין אם תדרשו ימצא לך ¹⁰ ואם תעזבנו יוניחך לעד ¹⁰ ראה עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית למקדש-חוק ועשה ¹¹ ויתן לך שלמה לנו את תבונת האלים ואת בתוי ונציוו ועליתו וחדריו הפנימיים--ובית הכפרה ¹² ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב-לאוצרות בית האלים ולאוצרות הקרים ¹³ ולמלחמות הכהנים והלוים ולכל מלאתה עבודה בית יהוה ולכל כל עבודה בית יהוה ¹⁴ לזהב במשקל לזהב לכל כל עבודה ועובדת כל כל הכסף במשקל לכל כל עבודה ועובדת ¹⁵ ומסקל למנירות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ולמנירות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעובדת מנורה ומנורה ¹⁶ ואת הזהב במשקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכיסף לשלחנות הכסף ¹⁷ והמלוגנות והמורקוטות והקשות והב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפורי וכפורי ולכפורי הכסף במשקל לכפורי וכפורי ולמזבח הקטורת זהב מזקק במשקל ולתבונת המרכבה הקרים זהב לפזרים וככמים על ארון ברית יהוה ¹⁹ הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל--כל מלאות התבונת ²⁰ ויאמר דוד כי יהוה אלהים אלהינו נתקנו לך ²⁵ כי נרims אנחנו לפניך והושבים הכל ואננו כצל ימינו על הארץ ואין מקוה ¹⁶ יהוה ככל אבותינו כצל ימינו על הארץ אשר הינו לבנות לך בית אלהינו--כל המנון הזה אשר הינו לבנות לך בית לשם קדשך מידך היא (הוא) לך הכל ¹⁷ וידעת כי יהוה אלהים אלהינו נתקנו לך ²⁵ והנה עד לכלות כל מלאת עבודה בית יהוה ²¹ והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודה בית האלים ועمرם בכל מלאה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך

29 ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאה נדולה-כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים ² וככל כי הינו לבית אלהי הזהב והכסף לכיסף

לכל הקהיל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהיל ליהוה אלהי אביהם ויקרו וישתחו ליהוה ולמלך ²¹ ויוזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא-פרים אלף אלים אלף כבשים אלף ונסכיהם זבחים לרב לכל ישראל ²² ויאכלו וישתו לפניו יהוה ביום ההוא-בשmachה נדולה וימליך שנית לשלמה בן דוד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכחן ²³ וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דוד אביו-ויצלח וישמעו אליו כל ישראל ²⁴ וכל השרים והנברים ונם כל בני המלך דוד-נתנו יד תחת שלמה המלך ²⁵ ויגדל יהוה את שלמה למלוכה לעניין כל ישראל ויתן עליו הור מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל ²⁶ ודוד אבן ישי מלך על כל ישראל ²⁷ והימים אשר מלך על ישראל- ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושלוש ²⁸ וימת בשיבה טובה שבע שנים עשר וכבוד וימליך שלמה בנו תחתיו ²⁹ ודברי דוד המלך הראשנים והאחרנים-הנמ כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי נד החזה ³⁰ עם כל מלכותו גבורהו והעתים אשר עברו עלייו ועל ישראל ועל כל מלכות הארץ

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו
 2 ומספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונם אלף
 איש חצב בהר ומגנחים עליהם שלשת אלפיים ושמונם אלף
 מאות **3** ושלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר
 כאשר עשית עם דודיך אביך ותשלח לו ארויים לבנות לו
 בית לשבת בו **4** הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי
 להקדיש לו להקтир לפני קטרת סמים ומערכת
 תמיד ועלות לבקר ולערב לשבותות ולחדרים
 ולמועדיו יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל **5**
 והבויות אשר אני בונה נдол כי נдол אלהינו מכל
 האללים **6** ומיו יעצר כח לבנות לו בית כי השמים
 ושמי דשימים לא יכללויהם ומיו אני אשר אבנה לו
 בית כי אם להקтир לפני **7** ועתה שלח לי איש
 חכם לעשות בזחוב ובכיסף ובנחתת ובברזל ובארנון
 וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתחים עם החכמים
 אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכנין דודיך אביך **8**
 ושלח לי עצי ארוזים ברושים ואלגומים מהלבנון--
 כי אני ידעתך אשר עברך יודעך לכרות עצי לבנון
 והנה עברך עם עברך **9** ולחכין לי עצים לרבי כי
 הבית אשר אני בונה נдол והפלא **10** והנה לחטבים
 לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדך כרים
 עשרים אלף ועשרים כרים עשרים אלף וינו בתים
 עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף **11** ויאמר חורם
 מלך צר בכתב ושלח אל שלמה באהבת יהוה את
 עמו ונתקר עלייהם מלך **12** ויאמר חורם--ברוך יהוה
 אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר
 נתן לדודך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה
 בית ליהוה ובית למלכותו **13** ועתה שלחתי איש חכם
 יודע בינה--לחורם אביך **14** בן איש מן בנות דן ובאיו
 איש צרי יודע לעשות בזחוב ובכיסף בנחתת בברזל
 באבנים ובעצים ברגמן בתכלת ובכובץ ובכרמיל
 ולפתח כל פתח ולחשב כל מחשבת--אשר ינתן לו
 עם חכמיך וחכמי אדני דודיך אביך **15** ועתה החטים
 והשערים המשמן והיין אשר אמר אדני--ישלח לעבדך
 ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונקיים

1 ויהוחק שלמה בן דוד על מלכותו יהוה אלהיו
 עמו וינדרלו למעלה **2** ויאמר שלמה לכל ישראל
 לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל
 ישראל--ראשי האבות **3** וילכו שלמה מועד האללים
 לבמה אשר נבכוון כי שם היה האל מועד האללים
 אשר עשה משה עבור יהוה במדבר **4** אבל ארון
 האללים העלה דודיך מקרית ערים בהכין לו דודיך
 כי נתה לו האל בירושלים **5** ומזבח הנחתת אשר
 עשה בצלאל בן אורבי בן חור--שם לפני משכן יהוה
 וידרשו שלמה והקהל **6** ויעל שלמה שם על מזבח
 הנחתת לפני יהוה אשר לא הול מועד ויעל עליו עלות
 אלף **7** בלילה ההוא נרא האלים לשלים ויאמר
 לו שאל מה אתן לך **8** ויאמר שלמה לאללים אתה
 עשית עם דודיך אביך חסד נдол והמלכתני תחתיו **9**
 עתה יהוה אלהים--אמן דברך עם דודיך אביך כי אתה
 המלכתני על עם רב כעפר הארץ **10** עתה חכמה
 ומדעך תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי
 ישפט את עמר הזה הגדול **11** ויאמר אללים לשלים
 יען אשר הרתה זאת עם לבך ולא שאלת עשר נכסים
 וכבוד ואת נפש שאיך וنم ימים רבים לא שאלת
 והשאל לך חכמה ומדע אשר תשפט את עמי אשר
 המלכתיך עליו **12** החכמה והמדע נתן לך ועשר
 נכסים וכבוד אתן לך--אשר לא היה כן למלכים
 אשר לפני ואחריך לא היה כן **13** ויבא שלמה לבמה
 אשר נבכוון ירושלם לפני איהל מועד ומלך על
 ישראל **14** ויאסף שלמה רכב ופרשים והוא לו אלף
 וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחים
 בעיר הרכב עם המלך בירושלים **15** ויתן המלך את
 הכסף ואת הזחוב בירושלם--כבנים ואת הארוויים נתן
 כשמיים אשר בשפלת--לרב **16** ומווץ הסוסים אשר
 לשלים ממצדים ומקווא--סחרי המלך מקוא יקחו
 במחירות **17** ויעלו וויצו ממצדים מרכבה בשש מאות
 כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החטים
 וממלכי ארם--בידם יוציאו

מימין ואחד מהشمאל ויקרא שם הימני (הימני)
יכין ושם השמאלי בזע

4 ויעש מזבח נחשת-עשרים אמה ארכו ועשרים
אמה רחבו ועשר אמות קומתו ² ויעש את הים מוצק
עشر באמה משפטו אל שפטו עגול סביב וחמש באמה
קומו וקו שלשים באמה יסב אותו סביב ³ ודמות
בקרים תחת לו סביב סובבים אותו עשר באמה
מקיפים את הים סביב שניים טורים הבקר יזוקים
במצוקתו ⁴ עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים
צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגב ושלשה
פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחריהם
ביתה ⁵ ועביו טפח-ושפטו כמעשה שפת כס פרה
שוננה מהזיק בתים שלשה אלף יכיל ⁶ ויעש
כויורים עשרה ויתן הנשא מימון וחמש משמאלי
לרחיצה בהם את מעשה העולה ידיהם בס והם
לרחיצה לכתנים בו ⁷ ויעש את מנורות הזהב עשר-
כמשפטם ויתן בהיכל חמיש מימין וחמש משמאלי ⁸
ויעש שלוחות עשרה וינח בהיכל חמישה מימין וחמש
משמאלי ויעש מזוק זהב מאה ⁹ ויעש חצר הכתנים
והזורה הנדולה ודלתות לעוזה ודלתותיהם צפה
נחשת ¹⁰ ואת הים נתן מכתף הימנית קדרמה- ממול
נגב ¹¹ ויעש חורם- את הסירות ואת הייעם ואת
המזרקות ויכל חירם (חרום) לעשות את המלאכה
אשר עשה למלך שלמה בבית האלים ¹² עמודים
שנים והגלוות והכתרות על ראש העמודים שתים
והשבכות שתים- לכוסות את שתי גלות הכתרות אשר
על ראש העמודים ¹³ ואת הרמוניים ארבע מאות לשתי
השבכות שנים טורים רמוניים לשכבה האחת- לכוסות
את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים ¹⁴
וاث המכוונות עשה ואת הכתרות עשה על המכוונות ¹⁵
את הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו ¹⁶ ואת
הסירות ואת הדיעם ואת המזולגות ואת כל כליהם
עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה- נחשת
מרוק ¹⁷ בככר הירדן יקם המלך בעבי האדרמה
בנרכשות ¹⁷ ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד
בין סכות ובין צרדהה ¹⁸ ויעש שלמה כל הכלים

לך רפסdotות על ים יפו ואתה תעללה אתם ירושלים ¹⁷
ויספר שלמה כל האגושים הגירום אשר בארץ ישראל
אחרי הספר אשר ספרם דוד אביו וויצאו מאה
וחמשים אלף ושלשת אלףים ותש מאות ¹⁸ ויעש מהם
שביעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת
אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם

3 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר
המוריה אשר נראה לדוד אביהו- אשר הכנין במקום
דוד בנהן ארנן היבוסי ² ויחל לבנות בחדר השני
בשני בשת ארבע למלכוות ³ ואלה הוסר שלמה
לבנות את בית האלים הארץ אמות במדה הראשונה
אמות ששים ורחב אמות עשרים ⁴ והאולם אשר על
פני הארץ על פני רחוב הבית אמות עשרים והנבה
מאה ועשרים ויצפו מפנימה זהב טהור ⁵ ואת הבית
הגדול חפה עז בראשים ויחפה זהב טוב ויעל עליון
תמרים ושרשת ⁶ ויצף את הבית אבן וקירה לתפארת
זהב זהב פרוים ⁷ וויתר את הבית הקורות הפסים
וקירוטיו ודלתותיו- זהב ופתח כרובים על הקירות
ויעש את בית קדרש הקדשים- ארכו על פני רחוב
הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפה זהב
טוב לככרים שש מאות ⁹ ומשקל למסמרות לשקלים
חמשים זהב והעליות חפה זהב ¹⁰ ויעש בቤת קדרש
הקדשים כרובים שניים- מעשה צעצעים ויצפו אתם
זהב ¹¹ ובכני הכרובים- ארכם אמות עשרים כנף
האחד לאמות חמיש מגעת לקיר הבית והכנף האחרת
אמות חמיש מגעת לכנף הכרוב الآخر ¹² ובכני הכרוב
האחד חמיש מגעת לקיר הבית והכנף האחרת
אמות חמיש- דבקה לכנף הכרוב الآخر ¹³ כנפי
הכרובים האלה פרושים אמות עשרים והם עמודים
על רגליים ופניהם לבו ¹⁴ ויעש את הפרכת תכלת
וארגןן וכרמיל ובזין ויעל עליון כרובים ¹⁵ ויעש
לפני הבית עמודים שניים אמות שלשים וחמש ארדך
והצפת אשר על ראשו אמות חמיש ¹⁶ ויעש שרשרות
ברכיר ויתן על ראש העמודים ויעש רמוניים מאה ויתן
בשרשרות ¹⁷ ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד

וכהרים קול בחצרות ובמצחטיים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והביה מלא ענן בית יהוה ¹⁴ ולא יכול הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלוהים

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל ² ואני בניتي בית זבל לך ומכוון לשבק עולמים ³ ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד ⁴ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דודיך אבי ובידיו מלא לאמר ⁵ מן הום אשר הוציאתי את עמי מארץ מצרים לא בחратי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להוות שמי שם ולא בחратי באיש להוות נגיד על עמי ישראל ⁶ ובאחר בירושלם להוות שמי שם ואחר דודיך להוות על עמי ישראל ⁷ ויהי עם לבב דודיך אבי לבנות בית לשם יהוה אל היי ישראל ⁸ ויאמר יהוה אל דודיך אבי יען אשר היה עם לבבך לבבך לבנות בית לשמי--הטבות כי היה עם לבבך ⁹ רך אתה לא תבנה הבית כי בך היוצא מחלץיך הוא יבנה הבית לשמי ¹⁰ ויקם יהוה את דברך אשר דבר ואקום תחת דודיך אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה וavanaugh הבית לשם יהוה אלהי ישראל ¹¹ ואשים שם את אהרון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל ¹² ויעמד לפני מזבח יהוה ננד כל קהל ישראל ויפרש כפיו ¹³ כי עשה שלמה כיר נחשת ויתנוו בתוך העזרה--חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עלייו ויברך על ברכיו ננד כל קהל ישראל ויפרש אליהם--בשימים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדך ההלכים לפניך בכל לבם ¹⁵ אשר שמרת לעבדך דודיך אבי אשר דברת לו ותדבר בפיק ובידך מלאת כיים זהה ¹⁶ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דודיך אבי אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בנים את דרכם לילכת בחורתי כאשר הילכת לפנינו ¹⁷ ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת

הלה לרבות כי לא נחקר משקל הנחתה ¹⁹ ויעש שלמה--את כל הכלים אשר בית האלוהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים ²⁰ ואת המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפניו הדברי--זהב סגור ²¹ והפרה והנרות והמלקחים וזהב הוא מכלות זהב ²² והזומרות והמורקות והכפות והמחות זהב סגור ופתח הבית דלתותו הפנויות לקדש הקדשים ורلتוי הבית להיכל--זהב

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה בבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דודיך אבי ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים--נתן באוצרות בית האלוהים ² או יקחיל שלמה את זקנו ישראל ואת כל ראשי המטאות נשיאי האבות לבני ישראל--אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דודיך--היא ציון ³ ויקחלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי ⁴ ויבאו כל זקנו ישראל וישאו הלוים את הארון ⁵ ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل העלו אחים הכהנים הלוים ⁶ והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנודרים עליו--לפני הарון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי ⁷ ויביאו הכהנים את אהרון בדירת יהוה אל מקומו אל דבר הבית--אל קדש הקדשים אל תחת נספי הכרובים ⁸ ויהיו הכרובים פרשימים כנפים על מקום הарון ויכסו הכרובים על הарון ועל בדיו מלמעלה ⁹ ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן אהרון על פניו הדברי ולא יראו החוצה והוא שם עד היום הזה ¹⁰ אין בארון-- רק שני הלהות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצתם ממצרים וויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו-- אין לשמר למחוקות ¹¹ ולהלויים המשדרים לכלם לאסף להימן לידתוון לבנייהם ולאחיהם מלבושים בוון במצחטיים ובנבלים וכנורות עמדים מוזח למזבח ועםם כהנים למאה ועשרים מחדקרים (מחזרים) בחצרות ¹² ויהיו אחד למחזרים (למחזרים) ולמשדרים להשמע קול אחד להלול ולהדוחת ליהוה

לשבדך לדוד **18** כי האמן ישב אליהם את האדם על הארץ הנה שמי ושמי השמיים לא יכלכלך--אך כי הבית הזה אשר בניתי **19** ובונית אל הפלת עבדך ואל תחתתו--יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפללה אשר עבדך מתפלל לפניך **20** להיות ענייך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה--אל המקום אשר אמרת לשם שמק שם לשמעו אל התפללה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה **21** ושמעת אל תחנווי עבדך ועמד ישראל אל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמעו מקום שבתקן השמיים-ושמעת וסלחת **22** אם יחתא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפניך מזבחך--בבית הזה **23** ואתה תשמעו מן השמיים ועשית שפטת את עבדך להшиб לרשות לחתך דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לחתך לו צדקהו **24** ואם ינפּ עמד ישראל לפני אויב--כי יחתא לך ושבו והודו את שמק והתפללו והתחנו לפניך בבית הזה **25** ואתה תשמעו מן השמיים וסלחת להחתא עמד ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתה להם ולאבתיהם **26** בהעذر השמיים ולא יהיה מטר כי יחתא לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמק--מחטאתם ישבון כי תענם **27** ואתה תשמע השמיים וסלחת להחתא עבדך ועמד ישראל--כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתה מטר על ארץך אשר נתה לעמד לנחלה **28** רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו אויביו בארץ שעורי כל נגע וכל מחלה **29** כל הפלת כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמד ישראל--אשר ידעו איש גנעו ומיכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה **30** ואתה תשמעו מן השמיים מכון שבתקן וסלחת ונתה לאיש כל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם **31** למען ייראך לכתה בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פניהם אדמה--אשר נתה לאבותינו **32** ונוגם אל הנכרי אשר לא מעמד ישראל הוא ובא הארץ רחוכה למען שמק הנדול וירד החזקה וווער הנטויה ובאו ותפללו אל הבית הזה **33** ואתה

שבך
7 וככלות שלמה להתפלל והאיש ירדת מהشمיים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה **3** וככל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצתה על הרצפה ווישתחוו והדות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו **4** והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה זיווח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלים המלך וכל העם **6** והכהנים על מושבותם לעמודים והלויים בכל שיר יהוה אשר עשה דוד המלך להדרות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דוד בידם והכהנים מהצרים (מחצרים) ננדם וכל ישראל

עמדים ⁷ ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלוות ואת חלביו שלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים ⁸ ויעש שלמה את הרג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו-
בנה שלמה אתם ווישב שם את בני ישראל ⁹ וילך שלמה חמת צובה ויהזק עליה ¹⁰ ובין את תדמור במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת ¹¹ ובין את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון--
עיר מצור חומות אשר היו לשלהם ואת כל ערי כל ערי המסכנות אשר היו לשלהם ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרושים ואת כל חסק שלמה אשר חסק לבנות בירושלים ובבלבנון ובכל ארץ מושלו וכל העם הנוטר מן החתי והאמורי והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא מישראל חמה ¹² מן בנייהם אשר נוטרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום למלאתו כי המה אנשי אשר לנתקו שלמה לעבדים למלאתו עלה נזיבים (הנציבים) אשר למלך שלמה המשים ומאותים הדרדים בעם ¹³ ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשבasha לי בבית דוד מלך ישראל--כי קדר המש אשר באה אליהם ארון יהוה ¹⁴ או העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האלים ¹⁵ ובדבר יום ביום להעלות מצות משה לשבותם ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה--בחג המצאות ובחג השבעות ובחג הסוכות ¹⁶ ווועמד כמשפט דוד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלויים על משמרותם להלל ולשרית ננד הכהנים לדבר יום ובינו והשערים במלחמותם לשער ושער כי כן מצות דוד איש האלים ¹⁷ ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלויים לכל דבר--ולא צרכות ¹⁸ ותכן כל מלאתה שלמה עד היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה ¹⁹ או הילך שלמה לעציוון גבר ואל אילות על שפת הים-- בארץ אדום ²⁰ וישלח לו חורם ביד עברדי אוניות (anioot) ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדיו שלמה על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויהזק באלהים אחרים ישתחו להם ויעבדם על כן הביא עליהם את כל הדרעה הזאת

אופירה ויקחו מוש ארכבע מאות וחמשים ככר זהב
ויביאו אל המלך שלמה

שחוות--שלש מאות זהב יعلا על המגן האחת וחמש
המלך בבית יער הלבנון ¹⁷ ויעש המלך כסא שנ
נדול וצפחו זהב טהור ¹⁸ וש מעלות לכסא וככש
בזהב לכסא מאחיזים וידות מזה ומזה על מקום השבת
ושנים ארויות עמידים אצל היהודות--מזה ומזה לא נעשה כן
עמדים שם על שש המעלות--מזה ומזה עשר ארויות
לכל מלוכה ²⁰ וככל כל מזקה המלך שלמה והב
וככל כל בית יער הלבנון זהב סגנון אין בסוף נחשב
בימי שלמה--למאומה ²¹ כי אניות למלך הלוות
תריש עם עבדיו חורים אחת לשלווש שנים טובאה
אניות תריש נשאות זהב וכסף שנחים ו קופים
ותוכים ²² ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ--
לעשר וחמשה ²³ וככל מלכי הארץ מבקשים את פני
שלמה--לשמע את חכמו אשר נתן האלים בלבו ²⁴
והם מביאים איש מנהתו כל' כסף וככל זהב ושלמות
בشك ובשימים סוסים ופרדים--דבר שנה בשנה ²⁵
והיה לשלהmA ארבעת אלףים ארויות סוסים ומכובות
ושנים עשר אלף פרשים וינוים בערי הרכב ועם
המלך בירושלם ²⁶ ויהי מושל בכל המלכים--מן
הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים ²⁷ ויתן
המלך את הכסף בירושלם כאבניים ואת האריזות
נתן כסקים אשר בשפהלה--לרבע ²⁸ ומוציאים סוסים
ממצלרים לשלהmA ומכל הארץ ²⁹ ושאר דבריו
שלמה הראשונים והאחרונים--הלא הם כתובים על
דבריו נתן הנביא ועל נבואת אהיה השילוני ובזהות
יעדי (יעדי) החזה על ירבעם בן נבט ³⁰ וימליך
שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה ³¹
וישכב שלמה עם אבתו ויקברדו בעיר דוד אביו
וימליך רחבעם בנו תחתיו

10 וילך רחבעם שכמה כי שם בא כל ישראל
להמלך אותו ² ויהי כשמיע ירבעם בן נבט והוא
במצלרים אשר ברוח מפני שלמה המלך--וישב ירבעם
מצלרים ³ וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל
ישראל וידברו אל רחבעם לامر ⁴ אביך הקשה
את עלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו

9 ומלכת שבה שמעה את שמע שלמה ותבווא לנשות
נשאים בשמים וזהב לרבים ואבן יקרה ותבווא אל שלמה
ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה ² ויגד לה
שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר
לא הניד לה ³ ותרא מלכת שבה את חכמת שלמה--
והביה אשר בנה ⁴ ומואכל שלחנו ומושב עבדיו
ומעמד משרותיו ומלבושיםם ומשקייו ומלבושיםם
עליהם אשר יעללה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח ⁵
ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארץ--
על דבריך ועל חכמتك ⁶ ולא האמנתי לדבריהם
עד אשר באתי ותראינה עני ותגה לא הנד לי חזי
מרבית חכמתך יספת על השמעה אשר שמעתי ⁷
אשר אנשיך ואשרי עבריך אלה--העמדים לפניך
תמיד ושמיעים את חכמتك ⁸ יהי יהוה אלהיך ברוך
אשר חפץ בך לתקך על כסאו למלך ליהוה אלהיך
באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתןך
עליהם למלך לעשות משפט וצדקה ⁹ ותתן למלך
מאה ועשרים ככר זהב ובשימים לריב מאה--ואבן
יקרה ולא היה כבש ההוא אשר נתנה מלכת שבה
למלך שלמה ¹⁰ וגם עבריך הירם (חורים) ועבדיו
שלמה אשר הביאו זהב מאופיר--הביאו עצי אלגונים
ואבן יקרה ¹¹ ויעש המלך את עצי האלונים מסלות
לבית יהוה ולביה המלך וכנדות נבלים לשדים ולא
נראו כהם לפנים בארץ יהודה ¹² והמלך שלמה
נתן למלכת שבה את כל חפצה אשר שאלתך מלבד
אשר הביאה אל המלך ותחפץ ותלך לארצה היא
ועבדיה ¹³ ויהי משקל הזהב אשר בא לשלהmA בשנה
אחדת--שש מאות ושמים ושש ככריו זהב ¹⁴ בלבד מאנשי
התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחוות
הארץ מביאים זהב וכסף לשלהmA ¹⁵ ויעש המלך
שלמה מאותים צנה וזהב שהוות שוש מהות וזהב שהוות
עליה על הצנה האחת ¹⁶ ושלש מאות מננים זהב

2 ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלוהים לאמר
 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה--ואל כל
 ישראל ביהודה ובנימן לאמר 4 כה אמר יהוה לא
 תعلו ולא תלחמו עם אחיכם שוכן איש לביתו--כי
 מתי נהייה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו
 מלכת אל ירבעם 5 וישב רחבעם בירושלם ויבן
 ערים למצור יהודה 6 ויבן את בית לחם ואת עיטם
 ואת תקוע 7 ואת בית צור ואת שוכנו ואת עדלים 8
 ואת נת ואת מרשיה ואת זיף 9 ואת אדרורים ואת לכיש
 ואת עזקה 10 ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר
 ביהודה ובנימן ערי מצורות נזיחוק את המצורות
 ויתן בהם גנידים ואוצרות מactal ושמן ווין 12 ובכל
 עיר ועיר צנotta ורמחים ויחזוקם להרבה מד ויהי
 לו יהודה ובנימן 13 והכהנים והלוים אשר בכל
 ישראל--התיצבו עלייו מכל נבולם 14 כי יעבו הלוים
 את מנהשיהם ואוחזם וילכו ליהודה ולירושלים כי
 הנויהם ירבעם ובנוו מכהן להוה 15 ויעמד לו כהנים
 לבמות ולשעריהם ולעגילים אשר עשה 16 ואחריהם
 מכל שבטי ישראל הנתנים את לבכם לבקש את
 יהוה אלהי ישראל--באו ירושלם ליזוח ליהוה אלהי
 אבותיהם 17 ויהזקו את מלכות יהודה ויאמכו את
 רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלו בדרכ דוד
 ושלמה--לשנים שלוש 18 ויקח לו רחבעם אשה--
 את מחלת בן (בת) ירימوت בן דוד אביהיל בת
 אליאב בן ישע 19 ותולד לו בניהם--את יוש ואת שמריה
 ואת זהם 20 ואחריה ליה לטענה בת אבשלום
 ותולד לו את אביה ואת עתוי ואת זיויא ואת שלמיה
 21 ויאח רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו
 ופילגשו--כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים
 וולד עשרים ושמונה בניים--וששים בנות 22 ויעמד
 לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו--
 כי להמליכו 23 ויבן יפרץ מכל בנוו לכל ארצות
 יהודה ובנימן לכל ערי המצורות ויתן להם המזון
 לרבי ישאל המון נשים

הכבד אשר נתן עליינו--ונעבדך 5 ויאמר אלהם עוד
 שלשת ימים--ושובו אליו וילך העם 6 ווועץ המלך
 רחבעם את הוקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו
 בהיותו חוי לאמר איך אתם נועצים להשיב עם הזה
 דבר 7 וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם
 הזה ורציהם וברכתם אלהם דברם טובים--והיו לך
 עבדים כל הימים 8 ויעזב את עצת הוקנים אשר
 יעצחו ווועץ את הילדים אשר גדרלו אותו העמדים
 לפניו 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את
 העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר
 נתן אביך עליינו 10 וידברו אותו הילדים אשר גדרלו
 אותו לאמר מה אמר לך נעם אשר דברו אליו לאמר
 אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעליינו כה אמר
 אלהם קטני עבה ממתני אבי 11 ועתה אבי העם
 עליים כל כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם
 בשוטים ואני בעקרבים 12 ויבא ירבעם וכל העם
 אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר
 שובו אליו ביום השלישי 13 וווען המלך קשה ויעזב
 המלך רחבעם את עצת הוקנים 14 וידבר אלהם
 עצת הילדים לאמר אכבד את עלכם ואני אסיף
 עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים 15 ולא
 שמע המלך אל העם כי היהנה נסבה מעם האלים--
 למען הוקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו
 השלוני אל ירבעם בן נבט 16 וכלי ישראל כי לא שמע
 המלך להם וישבו העם את המלך לאמר מה לנו
 חלק בדוד ולא נחלה בגין ישע איש לאלהיך ישראל
 עתה ראה ביתה דוד וילך כל ישראל לאהליו 17
 ובני ישראל היישבים בערי יהודה--וימלך עליהם
 רחבעם 18 וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על
 המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת המלך רחבעם
 התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם 19 ויפשעו
 ישראל בבית דוד עד היום הזה

11 ויבא רחבעם ירושלם ויקח את בית יהודה
 ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלכחה--
 להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם

12 והוא כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורה יהוה וכל ישראל עמו ² והוא בשנה החמשית למלך רחבעם עליה שיק ממלך מצרים על ירושלים כי מעלו ביהוה ³ באalf' ומאותם רכב ובשיטים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר בא עמו ממצרים- לובים סכימים וכושים ⁴ וילבד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלים ⁵ ושםעה הנביה בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלים מפני שיק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתני ואף אני עזבתי אתכם ביד שיק ⁶ ויכנעו שרי ישראל והמלך ⁷ ויאמרו צדיק יהוה ⁷ ובראות יהוה כינכעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחותם ונחתיהם להם כמעט לפוליטה ולא תארח חמותם בירושלם ביד שיק ⁸ כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודהיהם ועבדות מלכות הארץ ⁹ ויעל שיק מלך מצרים על ירושלים ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לך ויקח את מנני הזהב אשר עשה שלמה ¹⁰ וייש המלך רחבעם תחתיהם מנני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך ¹¹ והוא מדי בוא המלך בית יהוה בא הרצים ונשאים והשכבים אל הארצים ¹² ובכחכנו שב מננו אף יהוה ולא להשחית לכה נום ביהודה היה דברים טובים ¹³ ויתחזק המלך רחבעם בירושלם- וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושב עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמרו נומה העמנית ¹⁴ ויעש הרע כי לא הcinן לב לדרוש את יהוה ¹⁵ ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים- הלא הם כחובים בדברי שמעיה הנביה ועדו הזה להתייחס ומלוחמות רחבעם וירבעם כל הימים ¹⁶ ושכב רחבעם עם אבתו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו תחתיו

13 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם ומלך אביה על יהודה ² שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמר מיכיהו בת אוריאל מן נבעה ומלחמה הייתה בין

בֵּית אֶל וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת יִשְׁנָה וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת עִפְרָן
(עִפְרִין) וּבְנוֹתֶיהָ²⁰ וְלֹא עַצְר כְּחָה יַרְבָּעַם עֹוד בַּמִּי
אֲבִיהוֹ וַיַּנְפְּחַו יְהוָה וַיָּמָת בְּזַיִתְחֹזֶק אֲבִיהוֹ-וַיָּשָׁא לְזַיִתְחֹזֶק
נְשָׁמָן אֶרְכָּב עַשְׂרָה וַיּוֹלֶד עַשְׂרִים וְשָׁנִים בְּנִים וְשָׁנִים
עַשְׂרָה בְּנוֹת²² וְיִתְרָ דְּבָרֵי אֲבִיהוֹ וְדָרְכֵי וְדָבְרֵי-
תְּהֻכִּים בְּמַדְרָשָׁה הַנְּכִיא עָדוֹ

15 וְעֹזְרֵיהוּ בֶן עֹודֵד הִוְתָּה עַלְיוֹ רֹוח אֱלֹהִים²¹ וַיָּצֹא
לִפְנֵי אֱסָא וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁמַעַנִּי אֱסָא וְכָל יִהּוָה וּבְנִים
יִהּוָה עַמְּכֶם בְּהַוּתְכֶם עִמּוֹ וְאֶת תְּדַרְשָׁהוֹ יִמְצָא לְכֶם
וְאֶת הַעֲזָבָה יִעַזְבֶּתְכֶם²³ וּמְוּמִים רַבִּים לִישְׁרָאֵל לְלָא
אֱלֹהִים אִמְתָּה וְלֹא כָּהֵן מָוֹרָה--וְלֹא תּוֹרָה²⁴ וַיִּשְׁבַּב בְּצַר
לְוַעַל יְהּוָה אֱלֹהִים יִשְׁרָאֵל וַיַּבְשַׁחַו וַיִּמְצָא לְהֶם²⁵
וּבְעִזּוּם הַהֵּם אֵין שְׁלֹם לַיּוֹצֵא וְלַבָּא כִּי מְהוֹמָת רְבּוֹת
עַל כָּל יִשְׁבֵי הָאָרֶצֶת²⁶ וּכְתָתוֹ גּוֹי בְּנֵי וְעִיר בְּעִיר
כִּי אֱלֹהִים הַמְּמָמָם בְּכָל צָרָה²⁷ וְאֶתְתָּם חֹזְקוֹ וְאֶל יְרָפֹ
יְרִיכֶם כִּי יִשְׁכַּר לְפָעָלְתֶכֶם²⁸ וּכְשָׁמַע אֱסָא הַדְּבָרִים
הָאֱלֹהִים וְהַגְּבָ�ה עַד הַנְּבִיא הַתְּחֹזֶק וַיַּעֲבֹר הַשְׁקוֹצִים
מִכָּל אָרֶץ יִהּוָה וּבְנִים וּמִן הַעֲדִים אֲשֶׁר לְפָנֵי אָוָלָם יִהּוָה²⁹
אֲפָרִים וַיִּחְדַּשׁ אֶת מְזֹבֵחַ יִהּוָה אֲשֶׁר לְפָנֵי אָוָלָם יִהּוָה³⁰
וַיַּקְבִּץ אֶת כָּל יִהּוָה וּבְנִים וְהַגְּרִים עַמְּהָם מְאָפָרִים
וּמְנַשָּׁה וּמְשֻׁמְעָן כִּי נַפְלָו עַלְיוֹ מִישְׁרָאֵל לְרַב בְּרָאתָם
כִּי יִהּוָה אֶלְיוֹן עָמוֹ³¹ וַיַּקְבִּצּוּ יְרוּשָׁלָם בְּחַדְשׁ הַשְּׁלִשִּׁי
לְשִׁנְתָּה חֲמִשָּׁה עָשָׂר לְמִלְכָות אֱסָא³² וַיַּזְבַּח לְיִהּוָה
בַּיּוֹם הַהוּא מִן הַשְּׁלֵל הַבְּיאָו בְּקֶר שְׁבָע מְאוֹת וְצָאן
שְׁבָעַת אֲלָפִים³³ וַיַּבְאָו בְּבְרִית--לְדַרְשָׁה אֶת יִהּוָה
אֱלֹהִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּכָל לְבָבְםָ וּבְכָל נֶפֶשׁ³⁴ וְכָל
אֲשֶׁר לֹא יַדְרֵשׁ לְיִהּוָה אֱלֹהִי יִשְׁרָאֵל וְיָמָת--לִמְתָן קָטָן
וְעַד גָּדוֹל לְמַאֲשִׁים וְעַד אֲשָׁה³⁵ וַיַּשְׁבַּע לְיִהּוָה בְּקוֹל
נוֹרָול וּבְתְּרוּעָה--וּבְחַצְצָרוֹת וּבְשׁוֹפְרוֹת³⁶ וּבְשָׁמָחוֹ
כָּל יִהּוָה עַל הַשְׁבּוּעָה כִּי בְּכָל לְבָבְםָ נַשְׁבַּע וּבְכָל
רָצְזָנָם בְּקָשָׁה וּמִצָּא לָהֶם וַיַּנְחַח יִהּוָה לְהֶם מִסְבֵּב
וְגַם מִעֲכָה אֶם אֱסָא הַמֶּלֶךְ הַסִּירָה מִגְּבִּירָה אֲשֶׁר³⁷
עַשְׂתָּה לְאֶשְׁרָה מִפְּלַצְתָּה וְכִרְתָּה אֱסָא אֶת מִפְּלַצְתָּה וְדִיקָּ
וַיַּשְׁרַף בְּנַחַל קָדְרֹון³⁸ וְהַבְּמוֹת--לֹא סָרוּ מִישְׁרָאֵל רַק
לְבָב אֱסָא הִיָּה שְׁלָמָם כִּילְיָמִי³⁹ וַיַּבְאָא תְּקִדְשֵׁי אֲבִיו
וּקְדָשָׁיו--בֵּית הָאֱלֹהִים כְּסֶף וּזְהָבָב וּכְלִים⁴⁰ וּמִלְחָמָה
לֹא הִיָּתָה עַד שָׁנַת שְׁלִשִּׁים וּחַמְשׁ לְמִלְכָות אֱסָא

16 בְּשָׁנָה שְׁלִשִּׁים וּשְׁשׁ לְמִלְכָות אֱסָא עַלְהָה בְּעֵשָׂא
מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל עַל יִהּוָה וַיַּבְנֵן אֶת הַרְמָה--לְבָלָתִי תָּה
וַיָּצֹא וּבָא לְאֶסָּא מֶלֶךְ יִהּוָה² וַיִּצְאָ אֱסָא כְּסֶף וּזְהָבָב
מִאֲצָרוֹת בֵּית יִהּוָה--וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁלַּח אֶל בְּנֵי הַדָּר

מלך ארם היושב בדרכש ³ לאמר ברית בין ובין ובין אביו ובין אביך הנה שלחיו לך כסף וזהב-מלך הeper ברייך את בעשא מלך ישראל וועלה מעלי וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שריו החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי זיהוי כשמי בעשא ויחד למבנות את הרמה וישבת את מלאותו ⁶ ואסא המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ובין בהם את גבע ואת המצפה ⁷ ובעת החיה בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשעך על מלך ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך ⁸ הלא הכושים והלובים היו לחיל לרבות ולפרשים-להרבה מאד ובהשעך על יהוה נתנים בידך ⁹ כי יהוה עניינו משתנות בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו-נסכלת על זאת כי מעתה יש ערך מלחמות ¹⁰ ויכעס אסא אל הראה ויתנדנו בית המהפקת-כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת החיה ¹¹ וזהנה דבריו אסא הראשונים והאחרונים-הנמ כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל ¹² ויהלא אסא בשנה שלשים ותשע למלכותו ברגנלי עד למלחה חילו ונם בחילו לא דרש את יהוה כי ברפאים ¹³ ווישכב אסא עם אביו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו ¹⁴ ויקברחו בקברתו אשר כריה לו בעיר דוד וישכיבו בנסחוב אשר מלא שרפה גדולה עד למאד ¹⁵

18 יהו ליהושפט עשר וכבוד לרבות ויתחנן לאחאב וירד לך שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרבות ולעם אשר עמו ויסתודה לעלות אל רמת גלעד ³ ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי-ועמד במלחמה ⁴ ויאמר יהושפט כמוך וכעמד עמי-ועמד במלחמה ⁴ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא ביום את דבר יהוה ⁵ ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם ובמצותיו הילך ולא כמעשה ישראל ⁵ ויכן יהוה את המלכה בידיו ויתנו כל יהודה מנהה ליהושפט יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותיו לועשר וכבוד לרבות ⁶ וונגה לבו בדרכיו יהוה

25 ויאמר מלך ישראל קחו את מיכייחו והשיבו אל
אמון שר העיר- ואל יואש בן המלך ²⁶ ואמרתם כה
אמר המלך שמו זה בית הכלא והאכללו לחם לחץ
ומים לחץ עד שובי בשלום ²⁷ ויאמר מיכייחו- אם
שוב השוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמו
ימים כלם ²⁸ ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה
אל רמת גלעד ²⁹ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בנדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבאו במלחמה ³⁰ ומלך ארם צזה את
שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את
הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו ³¹ ויהו כראות
שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל
הוא ויסבו עליו להלهم ויזעק יהושפט ויהוה עזרו
ויסitem אליהם ממננו ³² ויהי כראות שר הרכב כי
לא היה מלך ישראל- וישבו מאחוריו ³³ ואיש משך
בקשת לתמו ויך את מלך ישראל בין הרבקים ובין
השרין ויאמר לרכב הפק ידיך (ידך) והוציאני מן
המלחמה- כי החלתי ³⁴ ותעל המלחמה ביום ההוא
ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד
הערב וימתה לעת בוא המשמש

19 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום-
ליירושלים ² ויצא אל פניו יהוא בן חני הכהן ויאמר
אל המלך יהושפט הילרשע לעוזר ולשנאי יהוה תאהב
ובזאת עלייך קצף מלפני יהוה ³ אבל דברים טובים
נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינו
לבבך לדרש האלים ⁴ וישב יהושפט בירושלם
וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל
יהוה אלהו אבותיהם ⁵ ויעמד שפטים בארץ בכל ערי
יהודה הבצורות- לעיר ועיר ⁶ ויאמר אל השפטים
ראו מה אתם עושים- כי לא לארם תשפטו כי ליהוה
עםכם בדבר משפט ⁷ ועתה יהו פחד יהוה עליכם
שמרו ועשו- כי אין עם יהוה אלהינו עליה ומשא פנים
ומכח שחר ⁸ וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים
והכהנים ומראשי האבות לשראל למשפט יהוה
ולריב וישבו ירושלם ⁹ ויצו עליהם לאמר כה תעשון

7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד
לדרוש את יהוה מאות ואני שנאתיו כי איןנו מהנבה
על לטוּבה כי כל ימי לרע- הוא מיכייחו בן ימלא
ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן ⁸ ויקרא מלך
ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכייחו (מיכייחו)
בן ימלא ⁹ ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ושבים
איש על כסאו מלבושים בגדרים וישבים בגרן- בפתח
שער שמרון וכל הנבאים- מתנבאים לפניהם ¹⁰ ויעש
לו צדקיוו בן נגענה קרני ברזול ויאמר כה אמר יהוה
באללה תנגה את ארם עד כלותם ¹¹ וכל הנבאים-
נבים כן לאמר עליה רמת גלעד והצלה וננתן יהוה
ביד המלך ¹² והמלך אך אשר הילך לקרא למיכייחו
דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד טוב
אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב ¹³
ויאמר מיכייחו חי יהוה- כי את אשר יאמר אלהי אתו
אדבר ¹⁴ ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה
הילך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדר ויאמר על
והצליחו וויתנו בידכם ¹⁵ ויאמר אליו המלך עד כמה
פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אליו רק אמת-
בשם יהוה ¹⁶ ויאמר ראייתו את כל ישראל נפוצים על
ההרים- כצאן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא
אדנים לאלה ישבו איש לבתו בשלום ¹⁷ ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט הלא אמרתי לך לא יתנבה עלי
טוב כי אם לרע ¹⁸ ויאמר לך שמו דבר יהוה ראייתו
את יהוה וישב על כסאו וכל צבא השמים עמדים על
ימינו ושמאלו ¹⁹ ויאמר יהוה מי יפתח את אחאב מלך
ישראל ויעל ויפל בריםות גלעד ויאמר- זה אמר כהה
זה אמר כהה ²⁰ ויצא הרוח ויעמוד לפני יהוה ויאמר
אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה ²¹ ויאמר אצא והיינו
לروح שקר בפי כל נביוו ויאמר תפחה ונם תוכל-
צא ועשה כן ²² ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי
نبيיך אלה ויהוה דבר עלייך רעה ²³ וויש צדקיוו
בן נגענה ויך את מיכייחו על הלווי ויאמר איזה הדריך
על רוח יהוה מאי- לדבר אתך ²⁴ ויאמר מיכייחו
תך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחרר להחבא

תחתו מפני ההמון הרב הזה--כי לא לכם המלחמה כי לאלהים ¹⁶ מחר רדו עליהם הנם עליים במעלה הארץ ומצאתם אותם בסוף הנחלפני מדבר ירואל ¹⁷ לא לכם להלחם בזאת החיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלים אל תיראו ואל תחתו-- מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם ¹⁸ ויקד יהושפט אפיק ארצתה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתתות ליהוה ¹⁹ ויקמו הלוים מן בני הקהותם ומן בני הכהנים--להלך ליהוה אלהי ישראל בקהל מדרול לעלה ²⁰ וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם--האמינו ביהוה אלהיכם והאמנו האמינו בנביאו והצליך ²¹ ויויעץ אל העם ויעמד משרים ליהוה ומהללים להדרת קדש--בצאת לפני החלוץ ואמרם הודו ליהוה כי לעולם חסדו ²² ובעת החלו ברנה ותחלת נתן יהוה מארבים על בני עמו מואב והר שער הבאים ליהודה--וינגענו ²³ ויעדנו בני עמו ומואב על ישבי הר שער--להחרדים ולהשמדיהם וככליהם ביושבי שער עוזרו איש ברעהו למשחית ²⁴ ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והنم פנרים נפלים ארצها ואין פליטה ²⁵ ויבא יהושפט ועמו לבזו את שללים וימצאו בהם לרב ורכוש ופנרים וכלי חמודות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזווים את השלל--כי רב הוא ²⁶ ובזווים הרביעי נקhalו לעמק ברכיה--כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכיה--עד היום ²⁷ וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם בשמזה כי שמחם יהוה מאובייהם ²⁸ ויבאו ירושלים בנבלים ובככרות ובחצצרות--אל בית יהוה ²⁹ ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארץ בשמעם--כי נלחם יהוה עם אובי ישראל ³⁰ והתקט מלכות יהושפט וינה לו אלהיו מסביב ³¹ וימליך יהושפט על יהודה--בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלוחי ³² וילך בדרך אביו אסא--ולא סר ממנה

ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם ³³ וככל ריב אשר יבוא עליום מאחיהם הישבים בעיריהם בין דם לדם בין תורה למצזה לחיקם ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליהם ועל אחיהם כה תעשון ולא האשמו בזוהנה אמריהם כהן הראש עליהם כל דבר יהוה וזרדתו בן ישמאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושתרים הלוים לפניהם חיקו ועשו וייר יהוה עם הטוב

20 ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמו ועמהם מהעמנונים על יהושפט--למלךה ² ויבאו וינדרו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היה עין נדי ³ וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה ⁴ ויקבצו יהודה לבקש מיהוה נם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם--בבביה יהוה לפני החצר החדש ⁶ ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמות אתה מושל בכל ממלכות הגוים ובידך כח ונבראה ואין ערך להתייב ⁷ הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ זו את מלפני עמד ישראל ותתנה לזרע אברם אהבך--לעלום ⁸ וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר ⁹ אם תביא לנו רעה חרב שפט ודבר ורعب נעמלה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבביה זהה ונזוק אליך מצרתנו ותשמע ותשיע ¹⁰ ועתה הנה בני עמו מואב והר שער אשר לא נתה לישראל לובא בהם בבאים מארץ מצרים כי סרו מעלייהם ולא השמידם בזוהנה הם--גמלים עליינו לובא לנו שננו מירשתך אשר הורשתנו ¹² אלהינו הלא תשפט בס כ אין בנו כח לפני המון רב הזה הבא עליינו ואנחנו לא נדע מה נעשה--כי עלייך עינינו ¹³ וכל יהודה--עמדים לפני יהוה נם טעם נשיהם ובניהם ¹⁴ ויהזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלו--מן בני אסף היהת עליו רוח יהוה בתוך הקהל ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל

הרנת 14 הנה יהוה נגפה גדוֹלה--בעמך ובכנייך
ובנשיך ובכל רכושך 15 ואתה בחלים רבים במלחלה
מעיך עד יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים 16 ויעיר
יהוה על יהודם את רוח הפלשתים והערבים אשר
על יד כושים 17 ויעלו ביהודה ובקעהו וישבו את כל
הרכוש הנמצא לבית המלך ונם בניו נשיו ולא נשאר
לו בן כי אם יהודו קתן בניו 18 ואחרי כל זאת-נגפו
יהוה במעיו לחלי לאין מרפא 19 ויהיו לימים מימים
וכעת צאת הקץ לימים שניים יצאו מעיו עם חלייו וימת
בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפפת כשרפת
אבותיו 20 בן שלשים ושתיים היה במלךו ושמונה שנים
מלך בירושלים וילך בלא חמהה ויקברתו בעיר דוד
ולא בקברות המלכים

22 וימליך יושבי ירושלים את אחיו יהו נבו הקטן
חתיו--כי כל הראשונים הרוג הנדור הבא בערבים
למחנה ומלך אחיו יהו במלךו ושנה את מלך
ארבעים ושתיים שנה אחיו יהו במלךו ושנה את מלך
בירושלים ושם אמרו עתליהו בת עמרי 3 נם הוא הלהך
בדרכיו בית אחאב כי אמרה היהת יעצץ לחרשיע 4
ויעש הרע בעני יהוה כביה אחאב כי חמה היה לו
וועצם אחרי מות אביו--למשחית לו 5 נם בעצמת
הלהך וילך את יהודם בן אחאב מלך ישראל למלחתה
על חזאל מלך ארם ברמות נלעד ויכו הרמים את
יורם 6 יושב להתרפא ביזרעאל כי חמים אשר הכהו
ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריו בן
יהודם מלך יהודה ירד לראות את יהודם בן אחאב
ביזרעאל--כי חלה הוא 7 ומאלחים היהת תבוסת
אחיו יהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהודם אל
יהו בן נמי שאר משחו יהוה להכricht את בית
יהוה אלהי אבתו 8 נם הוא עשה במוות בתרוי יהוד
וזין את ישי וירושלם וידח את יהודם 12 ויבא אליו
מכתב מלאיחו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי
דודיך--תחת אשר לא הלכת בדרכיו יהופט
ויהרגם 9 ויבקש את אחיו יהו וילכדו והוא מתחבא
בשמדון ויבאחו אל יהו וימיתחו ויקברתו כי אמרו
בן יהופט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו
וain לבית אחיו יהו לעצר כח לממלכה 10 ועתליהו

לעשות היישר בעני יהוה 33 אך הבמות לא סרו עוד
העם לא הכינו לבכם לאלהי אבותיהם 34 ויתר דבריו
יהופט הראשונים והאחרנים--הן כתובים בברבו
יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל 35
ואחריו כן אחותה יהופט מלך יהודה עם אחוזיה
מלך ישראל הוא הדריש לעשות 36 ויחברתו עמו
לעשות אניות ללבת תרשיש ויעשו אניות בעזיזון גבר
ויתנבא אליו עזר בן דודו ממרשה על יהופט
לאמר כהתחברך עם אחיו פרץ יהוה את מעשיך
וישברו אניות ולא עזרו ללבת אל תרשיש

21 וישכב יהופט עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר
דוד ומלך יהודם בנו תחתיו 2 ולו אחים בני יהופט
עוריה ויחיאל וזכריה ועזריה ומיכאל ושבטיהו כל
אליה בני יהופט מלך ישראל 3 ויתן להם אביהם
ויקם יהודם על מלמכת אביו ויתחזק ויהרג את כל
אחיו בחרב ועם משרי ישראל 5 בן שלשים ושתיים
שנה יהודם במלךו ושמונה שנים מלך בירושלם 6
וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב--כי
בת אחאב הותה לו אשה ויעש הרע בעני יהוה 7 ולא
אבה יהוה להשוו את בית דוד--למען הברית אשר
כרת לדוד וכאשר אמר לחתה לו ניר ולבניו--כל
הימים 8 ביוםיו פשע אדום מתחת יד יהוד ומלךיו
עליהם מלך 9 ויעבר יהודם עם שריו וכל הרכב עמו
ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שריו
הרכב 10 ויפשע אדום מתחת יד יהוד עד היום הזה--
או תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את
יהוה אלהי אבתו 11 נם הוא עשה במוות בתרוי יהוד
ויזן את ישי וירושלם וידח את יהודם 12 ויבא אליו
מכתב מלאיחו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי
דודיך--תחת אשר לא הלכת בדרכיו יהופט
איך ובדרך אסא מלך יהודה 13 ותלך בדרך מלכי
ישראל ותזהה את יהודה ואת ישי וירושלם כהונות
בית אחאב ומם את אחיך בית אביך הטעבים מך

והחצרות על המלך וכל עם הארץ שמה ותוקע
בחצרות והמשוררים בכל השיר ומודיעים להלל
ותקרע עתלהו את בנדיה ותאמר קשר קשר ¹⁴ ויזא
יהו יודע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר
אליהם הוציאו אל מבית השדרות והבא אחריה
יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיותה בית יהוה ¹⁵
וישמו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית
המלך ומיותה שם ¹⁶ ויכרת יהודע ברית--בינו ובין
כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה ¹⁷ ויבאו כל
העם בית הבעל ויתצחו ואת מזבחתו ואת צלמו
שברו ואת מתן כהן הבעל הרנו לפני המזבחות ¹⁸
וישם יהודע פקדות בית יהוה ביד הכהנים הלוים
אשר חלק רoid על בית יהוה להעלות עלות יהוה
ככתוב בתורת משה בשמחה ובסיר--על ידי רoid ¹⁹
ויעמד השוערים על שעריו בית יהוה ולא יבוא טמא
לכל דבר ²⁰ ויקח את שרי המאות ואת האדריכים ואת
המושללים בעם ואת כל עם הארץ וירד את המלך
 מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך
וישיבו את המלך על כסא הממלכה ²¹ וישמו כל
עם הארץ והעיר שקתה ואת עתליהו המיתו בחרב

24 בן שבע שנים יאש במלכו וארכבים שנה מלך
בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע ² ויעש יואש
הישר בעני יהוה כל ימי יהודע הכהן ³ וישא לו
יהודע נשים שתים ווילד ננים ובנות ⁴ ויהי אחריו כן
היה עם לב יואש חדש את בית יהוה ⁵ ויקבץ את
הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לעיר יהודה וקबצו
מכל ישראל כסף לחזק את בית אליהם מדי שנה
בשנה ואתם ת מהרו לדבר ולא מהרו הלוים ⁶ ויקרא
המלך ליהודע הראש ויאמר לו מודיע לא דרשת
על הלוים להביא מיהודה ומירושלם את משאות
משה עבד יהוה ותקח לישראל--לאהיל העדרות ⁷
כי עתליך המרשעת בניה פרצו את בית האלים
וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים ⁸ ויאמר המלך
ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה ⁹ וויתנו
קהל ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאות משה

אם אחזיוו ראתה כי מות בנה ותקם ותדבר את כל
זר הממלכה-לכון יהודיה ^ז ותקח יהושבעת בת
המלך את יושב נסיך יהודיה ותגניב אותו מהוד בני
המלך המומתים ותתן אותו ואת מיניקתו בחדר הממותה
ותסתיר יהו יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהודיע
הכהן כי היא הייתה אחות אחזיוו מפני עתליהו-ולא
המיתתתו ^ח ויהי אתם בכית האללים מותחבא שש
שנים ועתליה מלכית על הארץ

23 ובשנה השבעית התחזק יהודע ויקח את שריו המאות לעזרתו בן ירham ולשמעאל בן יהונן ולעזרתו בן עזוב ואת משיחו בן עדיתו ואת אלישפט בן זכריה--עמו בברית² ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים מכל עיר יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלים³ ויכרת כל הכהל ברית בבית האללים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד⁴ זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם בארי השבת לכהנים וללוים לשערם הספים ווהשלשית בבית המלך ווהשלשית בשער היסוד וכל העם--בಚזרות בית יהוה⁵ ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים--המה יבוא כי קדר המשם וככל העם--ישמרו משמרת יהוה⁶ ווהקיפו הלויים את המלך סביב איש וכלו בידו והבא אל הבית יומת והוא את המלך בבאו ובצאתו⁸ ויעשו הלויים ובכל יהודה ככל אשר צוה יהודע הכהן ויקחו איש את אנשיו בארי השבת עם יווצאי השבת כי לא פתר יהודע הכהן את המחלקות⁹ ויתן יהודע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השליטים אשר למלך דוד¹⁰--אשר בית האללים¹⁰ ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכח הבית הימנית עד כתף הבית הימני למזבח ולבית--על המלך סביב נו וווציאו את בן המלך ויהנו עליו את הנזר ואת העדות וימליךו אותו וימשחו יהודע ובנוו ויאמרו יחי המלך¹² ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבואו אל העם בית יהוה¹³ ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבואה והשרים

עבד האללים על ישראל--במדבר 10 וישmachו כל השרים וכל העם ויבאו וישליכו לארון עד לכלה 26 ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעת העמונית ויהוובר בן שמרית המואבית 27 ובניו ורב (ירב) המשא עליו יסוד בית האללים-הנמ כתובים על

מדרש ספר המלכים וממלך אמץיוו בנו תחתיו

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמץיוו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלים שם אמו יהודן מירושלים 2 ויעש הישר בעני יהוה רק לא לבב שלם 3 ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכימים את המלך אביו 4 ואת בנים לא המיטה כי כתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בניים ובנים לא ימותו על אבות--כי איש בחטא ימותו 5 ויקבץ אמץיוו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובניהם ויפקדם למכן עשרים שנה ומעלה ומצאים שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמה וצנה 6 וישכר מישראל מאה אלף נבור חיל--במאה ככר כסף 7 וואיש האלים בא אליו לאמר המלך אל יבוא עמק צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים 8 כי אם בא אתה עשה חוק למלחה--יכשילך האלים לפני אויב כי יש כח באלים לעוזר ולהכשיל 9 ויאמר אמץיוו לאיש האלים ומה לעשות למאת הכהר אשר נתנו לנו ישראל ויאמר איש האלים יש ליהוה לחתת לך הרבה מזוה 10 ויבידלים אמץיוו להגדור אשר בא אליו מאפרים ללבת למקומם ייחר אפס מאר ביהודה וישובו למקומם בחרי אף 11 ואמץיוו התחוק וינחן את עמו וילך ניא מלחה ריך את בני שער עשרה אלפיים 12 ועשרה אלפיים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וככל נבקעו 13 ובנוי הנדור אשר השיב אמץיוו מלחת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפיים ויבזו בזיה רבבה 14 ויהי אחרי בוא אמץיוו מהכות את אדומים ויבא את אלה בני שער ויעמידם לו

עבד האללים על ישראל--במדבר 10 וישmachו כל השרים וכל העם ויבאו וישליכו לארון עד לכלה 12 ויהי בעת יביא את הארון אל פקחת המלך ביד הליים וכראותם כי רב הכהן ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישאחו וישיבחו אל מקמו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרבי 13 ויגנחו המלך ויהודיע אל עשה מלאכת עבודה בית יהוה יהוה ויהיו שכרים חכמים וחראשים לחדר שוחט את בית יהוה 14 ונם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאה בידם ויעמידו את בית האללים על מהכנתו--ויאמץיוו 15 וככלותם הביאו לפני המלך ויהודיע את שאר הכהן ויעשה כלים לבית יהוה כל שרת והעלות וכפות וכל זהב וככסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהודע 16 ויזקן יהודע וישבע ימים ויתם-- בן מאה ושלשים שנה במותו 16 ויקנחו בעיר דוד עם המלכים כי עשה טובה בישראל עם האלים וביתו 17 ואחריו מות יהודע בא שרי יהודה וישתחוו למלך איז שמעע המלך אליהם 18 ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האנשים ואת העצבים יהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת 19 וישלח בהם נאים להשיבם אליו יהוה ויעידו בהם ולא האזינו רוח אלהים לבשה את זכריה בן יהודע הכהן 20 ויעמד מעל עם ויאמר להם כה אמר האלים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו--כי עובתם את יהוה ויעזוב אתכם 21 ויקשרו עליו וירגמו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה 22 ולא זכר יהוא המלך החסד אשר עשה יהודע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש 23 ויהי לתקופת השנה עליה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחוו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק 24 כי במצער אנשים באו חיל ארם יהוה נתן בידם חיל לרבי מאד--כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יהוא עשו שפטים 25 ובכלתם ממניו כי עזבו אותו במלחמות רבים התקשו עליו

לאלהים ולפניהם ישתחווה ולהם יקטר ¹⁵ ויחר אף יהוה באמציו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא חצלו את עם מידך ¹⁶ ויהו ברכבו אליו ויאמר לו הלוען למלך נתונך- חדר לך למה יוכך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי עוז אלהים לחשחתך- כי עשית זאת ולא שמעת לעצמי גוועע אמציו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחו בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים ¹⁸ וישלח יואש מלך ישראל אל אמציו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארץ אשר בלבנון לאמר תננה את בתק לך לבני לאשה והתעבר חות השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח ¹⁹ אמרת הנה היכית את אדור ונסאך לך להכיב עתה שבת בכיתך- למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך ²⁰ ולא שמע אמציו- כי מהאלים היא למען תם ביד כי דרשך את אלהי אדום ²¹ ויעל יואש מלך ישראל וויהרוא פנים הוא ואמציו מלך יהודה בביה שם אשר ליהודה ²² ווינפ יהודה לפניו ישראל וינסו איש לאהליו ²³ ואת אמציו מלך יהודה בן יואש בן יהואחו תפיש יואש מלך ישראל- בביה שם ויביאו ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים משער אפרים עד שער הפויה ארבע מאות אמה ²⁴ וככל הוזב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בביה האלוהים עם עבד אדום ואת אוצרות בית המלך ואת בני התערבות ישב מרון ²⁵ ויהי אמציו הרשאים והאחרונים- שנה ²⁶ ויתר דברי אמציו בן יהוא מלך ישראל- חמש עשרה אחרי מות יואש בן יהואחו מלך יהודה וישראל הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל ²⁷ ומעת אשר סר אמציו מהחרי יהוה ויקשו עליו קשור בירושלם וינס לכישא וישלחו אחריו לכישה יומיותה שם ²⁸ וויהרוא על הסוסים ויקברו אותו עם אבתו בעיר יהודה

26 ויקח כל עם יהודה את עזיווון והוא בן שש עשרה שנה וימליך אותו תחת אביו אמציו ² הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכט המלך עם אבתו ³

ויפן אליו עוריחו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא אחד--הכל בני חיל בעזם את יהוה אלהי אבותם ⁷ ויהרג זכריו נבר אפרים את מעשיהם בְּנֵי המלך ⁸ ואת עזיקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך ⁹ וישבו בני ישראל מאחיהם אלף נשים בנים ובנות ונס שלל רב בזו מהם ויביאו את השלל לשמרון ¹⁰ ושם היה נביא ליהוה עד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחתמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנים בידכם ותתנו בם בזעף עד לשמיים הניע ¹¹ ועתה בני יהודה וירושלים אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם ¹² ועתה שמעוני--והשיבו השביה אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם ¹³ ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזיריהו בן יהונתן ברכיו בן משלמות ויהזקיהו בן שלם ועמשא בן חרלי--על הבאים מן הצבא ¹⁴ ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה--כי לאשמת יהוה עליינו אתם אמרים להסיפה על חטאנו ועל אשטנו כי רבא אשמה לנו וחרון אף על ישראל ¹⁵ ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל ¹⁶ ויקמו האנשים אשר נקבעו בשמות ויהזקיו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשם וינעלם ויאכלם וישקם ויסכום וינהלום בחמורים לכל כשל ויביאו ירחו עיר התמירים אצל אלחיהם וישבו שמרון ¹⁷ בעת ההיא שלח המלך אחזו על מלכי אשור--לעזר לו ¹⁸ ועוד אדרומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי ¹⁹ ופלשתים פשטו בערי הפללה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילין ואת הגדרות ואת שוכן ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתייה וישבו שם ²⁰ כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחזו מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומועל ביהוה ²¹ ויבא עליו תלנת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו כי חלק אחזו את בית יהוה ואת בית המלך ²² ובעת הצר לו וויסוף למועל אשור ולא לעזורה לו ²³ ויזבח לאלהי דרמשק ביהודה הוא המלך אחזו ²⁴ ויזבח לאלהי דרמשק המכימים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעוזים

מצרע במצחו ויבלהחו מושם וגם הוא נדחף ליצאת

כני גנו יהוה ²⁵ ויהיו עזיוויה המלך מצרע עד יום מותו

וישב בית החפשות (החפשית) מצרע--כני גנו ר מבית

יהוה וויתם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ ²⁶

ויתר דבריו עזיוויה הראשנים והאחרנים--כתב ישעיהו

בן אמוץ הנביא ²⁷ וישכב עזיוויה עם אביו ויקברו אז

עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים--כני אמרו

מצרע הוא ומלך יותם בנו תחתיו

27

בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו וssh עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו יורשה בת צדוק ² ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיוויה אביו--מלך לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים ³ והוא בנה את שער בית יהוה--העלון ובחמות הועל בנה לרבות וערבים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים ⁴ והוא נלחם עם מלך בני עמון ויהזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ושרת אלפיים כרים חטים ושורדים עשרה אלפיים ⁵ זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השניה והשלישית ⁶ ויתזוק יותם כי הכנין דרכיו לפני יהוה אלהי ⁷ ויתר דבריו יותם וכל מלחתתו ודרךו--הנמ כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה ⁸ בן עשרים וחמש שנה היה במלכו וssh עשרה שנה מלך בירושלם ⁹ וישכב יותם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד ומלך אחזו בנו תחתיו

28

בן עשרים שנה אחזו במלכו וssh עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו ² וילך בדרכיו מלכי ישראל וגס מסכות עשה לבעליים ³ והוא הקטיר בניה בון הנם ויבער את בניו באש כתובות הנגיהם אשר הריש יהוה מפני בני ישראל ⁴ ויזבח ויקטר בבמות ועל הנגבוות ותחת כל עץ רענן ⁵ ויתנתנו יהוה אלהי ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שבי נדולה ויביאו דרמשק ונם ביד מלך ישראל נתן וירק בו מכחה נדולה ⁶ ויהרג פך בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום

אתם להם אזבח וייעזרוני
ישראל ²⁴ ויאסף אחzo את כל
כלי בית האללים ויסניר אהר
לו מזבחות בכל פנה בירוחם
ליהודה עשה במתות לקטר
את יהוה אלהי אבותינו ²⁶ ו
הרשנים והאהרונים--הנמ
יהודה וישראל ²⁷ וישכב
בעיר בירושלם--כי לא הביא
וימלך יוחנן בנו תחתיו

29

בדבריו יהוה לטהר בית יהוה ¹⁶ ויבאו הכהנים לפניהם בית יהוה לטהר וויצו אות כל התמאה אשר נמצא בהיכל יהוה לחצץ בית יהוה ויקבלו הלוים להוציא לנחל קדרון חוצה ¹⁷ וויחלו באחד לחדר הראשון לקדש ובאים שמונה לחדר באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה ובאים ששה עשר לחדר הראשון כלו ¹⁸ ויבאו פניהם אל חזקיה המלך ויאמרו מהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלוחן המערכת ואת כל כליו ¹⁹ ואת כל הכלים אשר הוניח המלך אחיו במלכותו במעלו – הכנו והקדשו והם לפני מזבח יהוה ²⁰ וישם יחזקיה המלך ויאסף את שריה העיר ויעל בית יהוה ²¹ ויבאו פרים שבעה ואילים שבעה וככבים שבעה וצפירים עזים שבעה לחטא על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה ²² וישחוו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם וירקנו המזבחה וישחוו האלים וירקנו הדם המזבחה וישחוו הכבשים וירקנו הדם המזבחה ²³ ווינשו את שעריו החטא על פניהם המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם ²⁴ וישחוו הכהנים ויחטאו את דם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטא את ישראל כי יהוה והחצרות ועל ידי כל דוד מלך ישראל ויעמד את הלוים בית יהוה במצחתיים בנכליים ²⁵ ובכניות במצות דוד ונגד חזה המלך וננתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאו ²⁶ ויעמדו הלוים בכל דוד והכהנים בחצרות ²⁷ ויאמר חזקיה להעלות העולה להזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצרות ועל ידי כל דוד מלך ישראל וכל הקהל משתחווים והשיר משודר והחצרות מהחצרים (מחצרים) הכל עד לכליות העלה ²⁸ וככליות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אותו – ווישחוו ³⁰ ויאמר חזקיה המלך והשרים ללוים להלל ליהוה בדרבי דוד ויאסף החזה ויהללו עד לשמה ויקדו ווישחוו ³¹ וויען חזקיה ויאמר עתה מלאיהם ידכם ליהוה נשׁו והביאו זבחים ותודות לבית

והשרים--בדבר יהוה ¹³ ויאספו ירושלים עם רב העשות את חן המצוות בחרש השני--קהל לרבות מאר ¹⁴ ויקמו--ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירוש וישליך לנהל קדרון ¹⁵ וירושחו הפסח באربעה עשר לחדר השני והכהנים והלוים נכללו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה ¹⁶ ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורה משה איש האלים הכהנים ורים את הדרם מיד הלויים ¹⁷ כי רבת בקהל אשר לא התקשו והלוים על שיזיט הפסחים לכל לא טהור--להקדיש ליהוה ¹⁸ כי מרבית העם רבת מאפרים ומנסה יששכר וובלון לא הטהורו--כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי הטהריל יחזקיהו עלייהם לאמר יהוה הטוב יכפר بعد ¹⁹ כל לבבו הכנין לדרוש האלים יהוה אליהו אבותיו ולא כתורת הקדרש ²⁰ וישמעו יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם ²¹ ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חן המצוות שבעת ימים--בשמחה גדרולה ומהללים ליהוה יום ביום הלויים והכהנים בכל עז--לייהוה ²² וידבר יחזקיהו על לב כל הלויים--המשיכלים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אליהו אבותיהם ²³ ויוועצטו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויישו שבעת ימים שמחה ²⁴ כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפיים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן שעשרה אלפיים ויתקדשו הנים לרבות ²⁵ וישמחו כל קהיל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל ותנרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה ²⁶ ותהי שמחה גדרולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כוות בירושלם ²⁷ ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדרשו לשמים

31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו הממצבות וינדעו האשרים ויתנתנו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומובלון--נכנוו ויבאו לירושלים ²⁸ נס ביהודה היהת יד האלים לחתת להם לב אחד לעשות מצוות המלך

לעריהם 2 וייעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקות איש כפי עבדתו לבתים וללויים לעלה ולשלמים--לשרת ולהדוח וללהל בעשרי מתנות יהוה 3 ומנת המלך מן רכשו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבותות ולחדרים ולمعدים- כתוב בתורת יהוה 4 ויאמר לעם לישבי ירושלים לחת מנת הכהנים והלויים--למען יחזקון בתורת יהוה

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנהריב מלך אשר ויבא ביהודה ויוזע על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו 2 וירא יחזקיהו כי בא סנהריב ופניו למלחמה על ירושלים 3 ויעזע עם שרו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מוחוץ לעיר ויעזרו 4 ויקבצו עם רב- וויסתמו את כל המ unintות ואת הנחל השופט בחוק הארץ 5 לאמר מה יבוא מלכי אשר ומצאו מים רבים 5 ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרית ויתחזק את המלוא עיר דוד ויעש שלח לרבי ומגנין 6 ויתן שרי מלכות על העם ויקבצם אליו 7 חזקון ואמצוא- אל תיראו ואל ידבר על לבכם לאמר 7 חזקון ואמצוא- אל תיראו ואל תחחו מפני מלך אשר ומפני כל החמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו 8 עמו זרוע בשער ועמנו יהוה אלהינו לעזוננו ולהלחם מלחתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה 9 אחר זה שלח סנהריב מלך אשר עבריו וירושלם והוא על לכיש ומשלתו עמו--על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר 10 כה אמר סנהריב מלך אשר על מה אתם בטחמים ושבים במצור בירושלם 11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לחת אתכם למות ברעב ובצמא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלים לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו עליו תקנתו 12 הלא תדרשו מה עשיתי אני ואבורי לכל עמי הארץ היכול יכלו אלהי נוי הארץ להציג את ארצם מידי 13 מי בכל אלה הנום האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציג את עמו מידי

ולעריהם 2 וייעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקות איש כפי עבדתו לבתים וללויים לעלה ולשלמים--לשרת ולהדוח וללהל בעשרי מתנות יהוה 3 ומנת המלך מן רכשו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבותות ולחדרים ולمعدים- כתוב בתורת יהוה 4 ויאמר לעם לישבי ירושלים לחת מנת הכהנים והלויים--למען יחזקון בתורת יהוה 5 וכפערץ הרבר הרבו בני ישראל ראשית דגון תירוש ויצחר ודבש וכל תבואה שדה ומעשר הכל לרב הביאו 6 ובני ישראל ויהודה הושבם בעיר יהודה- נם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות 7 בחדר השלשי החולו הערמות ליסוד ובחדר השבויי כלו 8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל 9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים--על הערמות 10 ויאמר אליו עזורי יהוה הכהן הראש- לבית צדוק ויאמר מה הול התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרבי- כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה 11 ויביאו את התרומה לשכות בבית יהוה- ויכינו 12 ויבאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כוננייהו (כוננייה) הלו ושמי אחיהו משנה 13 ויהיאל ויעזיהו (כוננייה) ונחת ועהאל וירימות ווועבד ואליאל ויסמיכיהו ומחת ובנייהו- פקידים מיד כוננייהו (כוננייה) ושמי אחיה במקד יחזקיהו המלך ועזריו נגיד בית האלהים 14 ווקורא בן ימנה הלו השוער למזרחה על נדבות הכהנים- באמונה לחת לאחים במחלקות גדול כקטן 15 מלבד התיחסם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביום- לעובתם במשמרותם כמחלקותם 17 ואת התיחס הכהנים לבית אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ולמעלה- במשמרותיהם במחלקותיהם 18 ולהתיחס בכל טעם נשיהם ובניהם ובנותיהם- לכל קהל כי

דברי יחזקיהו וחסדייו--הנ"מ כתובים בחזון ישעיהו בן-Amoz הנבא על ספר מלכי יהודה וישראל ³³ וישכב יחזקיהו עם אבותיו ויקבריו במעלה קבריו בני דוד וכבוד עשו לו במוותו כל יהודה וישבי ירושלים וימלך מנשה בנו תחתיו

33 בן שטים עשרה שנה מנשה במלךו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים ² ווועש הרע בעני יהוה כתובות הגנים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ³ וישב ויבן את הרים אשר נחץ יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבعلים ויעש אשרות ווישתחו לכל צבא השמים ויעבר אתם ⁴ ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי הרים בבית יהוה ⁶ והוא העביר את בניו באש בני בן הנם ועונן ונחש וכשה עשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעני יהוה-- להכעיסו ⁷ ווישם את פסל הסמל אשר עשה--בבית האלים אשר אמר אליהם אל דוד ואל שלמה בנו בבית יהוה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום ⁸ ולא אסיף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה ⁹ וויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע--מן הגנים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל ¹⁰ וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו ¹¹ וויבא יהוה עליהם את שרוי הצבא אשר למלך אשר וילכדו את מנשה בחחים ויאסרו בנחשים וויליכחו בבליה ¹² וכחצר לו--חללה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהו אבותיו ¹³ ויחפלו אליו וויתר לו וישמע תחתנו ווישבחו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלים ¹⁴ ואחריו כן בנה חומה חיצונה לעיר דוד מערבה לניחון בנחל ולבוא בשער הדנים וסבב לעופל וונביהה מאד ווישם שרוי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה ¹⁵ וויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וככל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישראל

כ"י יכול אלהיכם להציג אתכם מידי ¹⁶ ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל יסota אתכם כזאת ואל האמינו לו--כ"י לא יכול כל אלהו כל נוי וממלכה להציג עמו מיד ומיד אבותיו אף כי אלהיכם לא יצלו אתכם מיד ¹⁷ ועוד דברו עבדיו על יהוה האלים ועל יחזקיהו עבדו ¹⁸ וספרים כתוב--לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר לאלו נמי הארכות אשר לא הצלו עם מידי--כן לא יכול אלהי יחזקיהו עמו מיד ויקראו בקהל נдол יהודית על עם ירושלים אשר על החומה לראים ולבחולים--למען ילכדו את העיר ¹⁹ וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ--מעשה ידי האדם ²⁰ ויתפלל יחזקיהו המלך ושיעיוו בן-Amoz הנבאי--על זאת ויזעקו השמים ²¹ וישלח יהוה מלך ייחוד ויחד כל גיבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשר וישב בבשת פנים לארכו ויבא בית אלהיו ומיציאו (מייציא) מעיו שם הפילחו בחרב ²² ווועש יהוה את יחזקיהו ואת ישבי ירושלם מיד שנחריב מלך אשר--ומיד כל לוינהלם מסביב ורבים מבאים מנהה ליהוה לירושלם ומגננותו לחזקיהו מלך יהודה ונינש לעני כל הגנים מאחריו כן ²³ בימים ההם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו ²⁴ ולא כנמל עלי השיב יחזקיהו כי נבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה ירושלם ²⁵ ויכנע יחזקיהו בנבה לבו הוא ויושבי ירושלם ולא בא עלייהם קצף יהוה ביום יחזקיהו ²⁶ ויהי ליחסקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות העשה לו לכصف ולזאהב ולאבן יקרה ולבשימים ולמנגים ולכל כל חמדה ²⁸ ומסכנות--لتבואת דן ותירוש ויצחר ואירות לכל בהמה ובכמה ועדרים לאורת וערבים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרבי כי נתן לו ²⁹ אלהים רכוש רב מאד ³⁰ והוא יחזקיהו סתם את מוצאו מימי ניחון העליון ויישר למטה מערבה לעיר דוד ויצלח יחזקיהו בכל מעשה ³¹ וכן במליציו שר בבל המשלחות עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלים--לנסותו לדרעת כל בלבבו ³² ויתר

הכسف המובא בית אליהם אשר אספו הלוים שMRI הסוף מוד מנשה ואפרים ומכל שארות ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי (וישב) ירושלים ¹⁰ ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בכבוד יהוה ויתנו אותו עושי המלאכה אשר עשים בכבוד יהוה לבדוק ולהזק הבית בו יונטו לחרשים ולבנים לknות אבני מהצבר ועצים למחברות ולקרחות את הבתים אשר השווות מלכי יהודה ¹² והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבידיו הלוים מן בני מורי וזכריה ומשלים מן בני הכהנים לנצח והלוים-כל מבין בכלי שיר ¹³ ועל הסכלים ומגנחים לכל עשה מלאכה לעובדה ועובדיה ומהלוים סופרים ושתרים ושוררים ¹⁴ ובזהותם את הכسف המובא בית יהוה- מצא חלקייהו הכהן את ספר תורה יהוה ביד משה ¹⁵ ויען חלקייהו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקייהו את הספר אל שפן ¹⁶ ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים ¹⁷ ויתכו את הכسف הנמצא בכבוד יהוה ויתנוו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה ¹⁸ וינד שפן הספר למלך לאמר-ספר נתן לי חלקייהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך ¹⁹ ויהי כשםעה המלך את דברי התורה-ויקרע את בנדיו ²⁰ ויצו המלך את חלקייהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשייה עבד המלך-לאמר ²¹ לכו דרשו את יהוה בעדי ובعد הנשادر בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גודלה החמת יהוה אשר נתקה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשה כל הכתוב על הספר הזה ²² וילך חלקייהו ואשר המלך אל חלודה הנבואה האשת שלם בן תוקחת (תקחת) בן חסירה שומר הבנדים והיא ישבה בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו ²³ לאיש אשר שלח אתכם אליו כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלוות אלהיו ⁹ ויבאו אל חלקייהו הכהן הגדול ויתנו את חוץה לעיר ¹⁶ ויבן (ויבן) את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבד את יהוה אלהי ישראל ¹⁷ אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם ¹⁸ ויתר דברי מנשה וחפלו ראל אל אלהיו ודברי החזום המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל-הנם על דברי מלכי ישראל ¹⁹ ותפלתו והעתר לו וכל חטאיהם ומעל והמנקמות אשר בנה בהם במותה והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו- הנם כתובים על דברי חזוי ²⁰ וישכב מנשה עם אבותיו ויקברחו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו ²¹ בן עשרים ושטים שנה אמון במלךו ושטים שניים מלך בירושלים ²² ווועש הרע בעני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו-זבח אמון ויעבדם ²³ ולא נגע מלפני יהוה כהגע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה ²⁴ ויקשרו עליו עבדיו וימיתתו בביתו ²⁵ ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליך עם הארץ את אישתו בנו תחתיו

34 בן שמונה שנים יאשיהו במלךו ושלשים וחתה שנה מלך בירושלים ² ווועש הישר בעני יהוה וילך בדריכיו דודיר אביו ולא סר ימין ושמאול ³ ובשמונת שנים למלךו והוא עודנו נער החל לדרכו לאלהי דודיך אביו ובשטים עשרה שנה החל לטהר את יהודה ירושלים מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות ⁴ ווינתכו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעלהם נדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על פניו הקברים הזובחים להם ויצמות כהנים שרכף על מזבחותם (מזבחותם) וישחר את יהודה ואת ירושלים ⁶ ובעירו מנשה ואפרים ושמען ועד נפתלי בחר בתיהם (בחרכבתיהם) סביב ⁷ ווינתן את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים נדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם ⁸ ובשנת שמונה עשרה למלךו לטהר הארץ והביה-שלח את שפן בן אצלייה ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחו המוכיר לחזק את בית יהוה אליהו ⁹ ויבאו אל חלקייהו הכהן הגדול ויתנו את

וְשָׁחַטוּ הַפְּסָחָה וְהַתְּקִדְשָׁו וְהַכִּינוּ לְאַחִיכֶם לְעֶשֶׂת
כָּדָבֶר יְהוָה בַּיד מֹשֶׁה וּוֹרֵם יְאִשְׁיָהוּ לְבָנֵי הָעָם צָאן
כְּבָשִׂים וּבָנִי עַזְוִים הַכָּל לְפִסְחָהִם לְכָל הַנְּמֶצָא לְמִסְפָּר
שְׁלִשִׁים אֶלָּפֶן וּבְקָרֶל שְׁלַשֶׁת אֶלְפִים אֶלָּה מְרֻכָּשׁ הַמֶּלֶךְ
וּשְׁרִיוּ לְנִדְבָּה לְעֵם לְכָהָנִים וְלְלוּוּם--הַרְימָוּ חַלְקִיה
וּכְרִיהוּ וַיְחִיאֵל נְגִידִי בֵּית הַאֱלֹהִים לְכָהָנִים נְגִידָה
לְפִסְחָהִם אֶלְפִים וָשָׁשׁ מֵאוֹת וּבְקָרֶל שְׁלַשׁ מֵאוֹת ⁹
וּכְנִינִיהוּ (וּכְנִינִיהוּ) וּשְׁמַעְיָהוּ וּנְתַנְּאֵל אֲחִיכָהוּ וּתְשִׁבְיָהוּ
וַיְעִיאֵל וַיְזַהֵּר--שְׁרִי הַלּוּם הַרְימָוּ לְלוּם לְפִסְחָהִם
חַמְשָׁת אֶלְפִים וּבְקָרֶל חַמְשׁ מֵאוֹת ¹⁰ וְתַכּוֹן הַעֲבוֹדָה
וּעֲמַדְדוּ הַכָּהָנִים עַל עַמְּדָם וְהַלּוּם עַל מְחַלְקּוּתָם
כְּמִצּוֹת הַמֶּלֶךְ ¹¹ וּוְשָׁחַטוּ הַפְּסָחָה וּוְיַרְקְוּ הַכָּהָנִים מִידָם
וְהַלּוּם מִפְשִׁיטָם ¹² וּוְיִסְרְוּ הַעֲלָה לְתַהְתָּם לְמִפְלָנוֹת
לְבֵית אָבוֹת לְבָנֵי הָעָם לְהַקְרִיב לִיהְוָה כְּכֹתֵב בְּסִפְרֵ
מֹשֶׁה וּכְן לְבָקָר ¹³ וַיְבָשְׁלוּ הַפְּסָחָה בְּאַשׁ כְּמִשְׁפָט
וְהַקְרִדְשִׁים בְּשָׁלֹו בְּסִירָה וּבְדָרוֹם וּבְצָלָחוֹת וּרְיִצְחֹזָ
לְכָל בְּנֵי הָעָם ¹⁴ וְאַחֲרֵי הַכִּינוֹ לָהֶם וְלְכָהָנִים--כִּי
הַכָּהָנִים בְּנֵי אַהֲרֹן בְּהַעֲלוֹת הַעֲלָה וְהַחֲלָבִים עַד
לִילָה וְהַלּוּם הַכִּינוֹ לָהֶם וְלְכָהָנִים בְּנֵי אַהֲרֹן ¹⁵
וְהַמְּשִׁרְדִּים בְּנֵי אָסָף עַל עַמְּדָם כְּמִצּוֹת דָּוִיד וְאַסְף
וְהַיָּמָן וַיְדַתְּהוּן חֹזֶה הַמֶּלֶךְ וְהַשְׁעָרִים לְשָׁעַר וּשְׁעַר אַרְיָן
לְהֶם לְסֹור מֵעַל עַבְדָתָם--כִּי אֲחִיכָהוּ אֲחִיכָהוּ הַלּוּם הַכִּינוֹ
לְהֶם ¹⁶ וְתַכּוֹן כָּל עֲבוֹדָת יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא לְעֶשֶׂת
הַפְּסָחָה וְהַעֲלוֹת עֲלוֹת עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה--כְּמִצּוֹת הַמֶּלֶךְ
יְאִשְׁיָהוּ ¹⁷ וַיַּעֲשָׂו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּמֶצָאים אֶת הַפְּסָחָה
בְּעַת הַהִיא וְאֶת חָג הַמִּצּוֹת שְׁבָעַת יְמִים ¹⁸ וְלֹא נָעַשָּׂה
פְּסָחָה כְּמָה בְּיִשְׂרָאֵל מִימִיו שְׁמוֹאֵל הַנְּבָאָה וְכָל מֶלֶכִי
יִשְׂרָאֵל לֹא עָשָׂו כְּפָסָחָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְאִשְׁיָהוּ וְהַכָּהָנִים
וְהַלּוּם וְכָל יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל הַנְּמֶצָא וְיַשְׁבִּי יְרוּשָׁלָם ¹⁹
בְּשְׁמֹונָה עָשָׂר שָׁהָה שָׁנָה לְמִלְכָות יְאִשְׁיָהוּ--נָעַשָּׂה הַפְּסָחָה
זֹהָה ²⁰ אַחֲרֵי כָל זֹאת אֲשֶׁר הַכִּין יְאִשְׁיָהוּ אֶת הַבַּיּוֹת
עַלְהָ נָכוֹ מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְהַלְחָם בְּכַרְכְמִישׁ עַל פְּרָת
וַיֵּצֵא לְקָרְאוֹת יְאִשְׁיָהוּ ²¹ וַיַּשְׁלַח אֶלְיוֹן מֶלֶאכִים לְאָמֵר
מַה לְיִ וְלֹךְ מֶלֶךְ יְהוָה לֹא עַלְיָךְ אַתָּה הַיּוֹם כִּי
אֶל בֵּית מֶלֶחֶתְּיָהוּ וְאֶלְהִים אָמַר לְבַחֲלֵנִי חָדֵל לְ
בֵית אָבוֹת לְאַחִיכָהוּ בְּנֵי הָעָם--וְחַלְקַת בֵּית אָבָל לְלִוּם

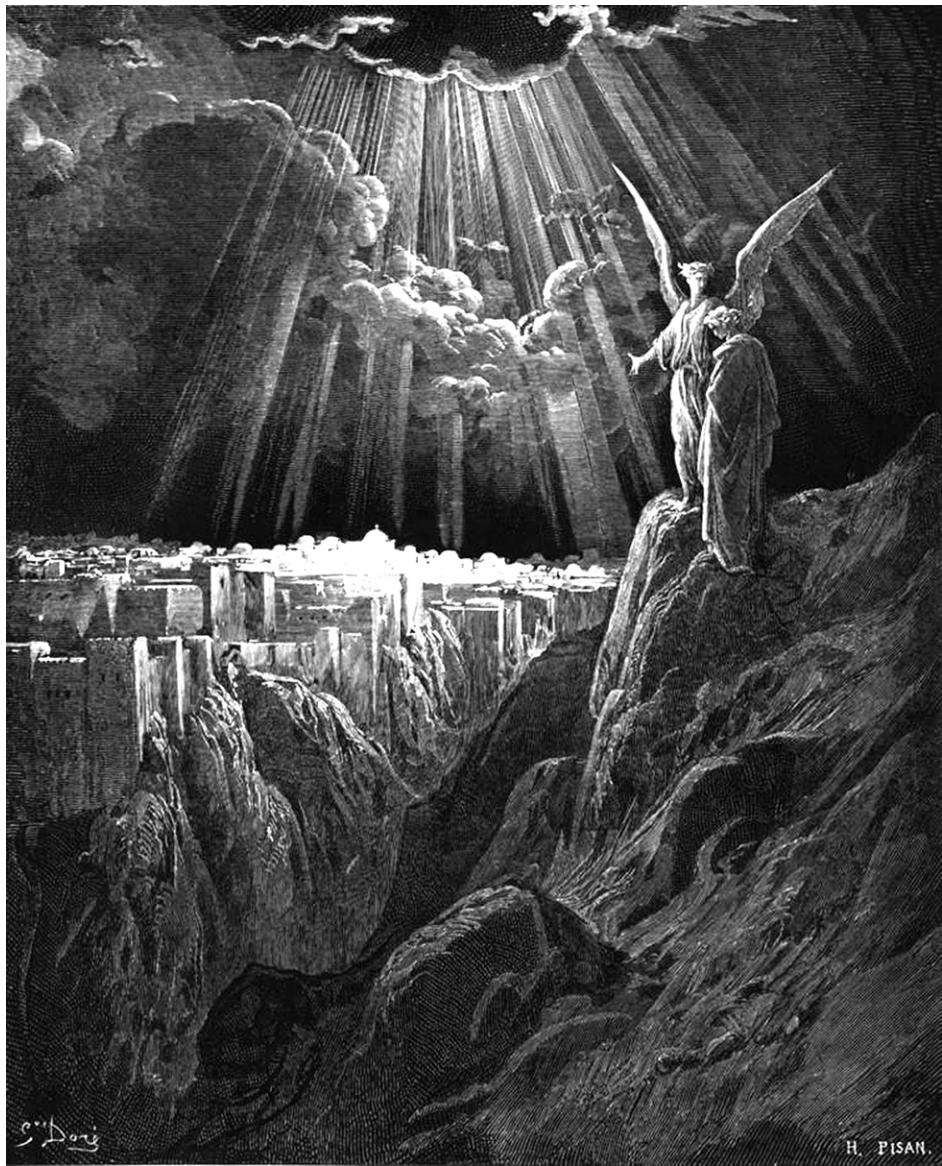
הַכְּתּוּבָה עַל הַסְּפָר אֲשֶׁר קָרָא לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוָה ²⁵
תַּחַת אֲשֶׁר עִזְבָּנוּ וַיַּקְרִיבוּ (וַיַּקְרִיבוּ) לְאֶלְהִים אֶחָרִים--
לְמַעַן הַכְּעִסָּנִי בְּכָל מַעֲשֵׂי יְהוָה וְתַקְרִעַת חַמְתִּי בְּמָקוֹם
זֹהָה וְלֹא תַכְבָּה ²⁶ וְאֶל מֶלֶךְ יְהוָה הַשְׁלָחָת אֶתְכֶם
לְדַרְשָׁן בְּיְהוָה--כִּי תֹאמְרוּ אֶלְיוֹן כִּי אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי ²⁷ יְעַן רַךְ לְכָבֵךְ וְתַכְנִעַ
מִלְּפָנֵי אֶלְהִים בְּשִׁמְעֵךְ אֶת דְּבָרַי עַל הַמָּקוֹם הַזָּה
וְעַל יְשִׁבְיָוּ וְתַכְנִעַ לְפָנֵי וְתַקְרִעַת אֶת בְּנְדִיקָה וְתַכְבַּךְ לְפָנֵי
וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי נָאֵם יְהוָה ²⁸ הַנְּנִי אַסְפֵּךְ אֶל אַבְתִּיךְ
וְנִאָסְפֵּת אֶל קְבָרוֹתִיךְ שְׁלָום וְלֹא תַרְאֵנָה עַיִנְךְ בְּכָל
הַרְעָה אֲשֶׁר אַנְיָ מַבְיאָ עַל הַמָּקוֹם הַזָּה וְעַל יְשִׁבְיָוּ
וַיִּשְׁכְּבּוּ אֶת הַמֶּלֶךְ דְּבָר ²⁹ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּאָסֵף אֶת
כָּל זְקִנֵּי יְהוָה וַיַּרְא בְּאַזְנֵיכֶם אֶת כָּל דְּבָרַי
הָעָם מְגַדְּלָו וְעַד קָטָן וַיִּקְרַא בְּאַזְנֵיכֶם אֶת כָּל דְּבָרַי
סְפָר הַבְּרִית הַנְּמֶצָא בֵּית יְהוָה ³¹ וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל
עַמְּדוֹ וַיַּכְרֵת אֶת הַבְּרִית לְפָנֵי יְהוָה לְלַכְתָּא אֶתְרִי יְהוָה
וְלִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹתָיו וְעַדְותָיו וְחִקּוֹתָיו בְּכָל לְבָכְבוּ וּבְכָל
נִפְשָׁו--לְעֶשֶׂת אֶת דְּבָרַי הַבְּרִית הַכְּתֻובִים עַל הַסְּפָר
הַז ³² וַיַּעֲמֵד אֶת כָּל הַנְּמֶצָא בִּירוּשָׁלָם וּבְנִימָן וַיִּשְׁעַזְבֵּן
וַיַּשְׁבַּי יְרוּשָׁלָם כְּבָרִית אֶלְהִים אֱלֹהִי אַבְוֹתֵיכֶם ³³ וַיִּסְרַר
יְאִשְׁיָהוּ אֶת כָּל הַתְּעִבּוֹת מִכָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵד אֶת כָּל הַנְּמֶצָא בִּישְׂרָאֵל לְעַבּוֹד אֶת
יְהוָה אֱלֹהִים כָּל יָמָיו--לֹא סָרוּ מִאַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהִי
אַבְוֹתֵיכֶם

35 וַיַּעֲשֵׂה יְאִשְׁיָהוּ בִּירוּשָׁלָם פְּסָח לִיהְוָה וַיִּשְׁחַטוּ
הַפְּסָחָה אֶת בָּרְעָה עַשֶּׂר לְחַדְשׁ הַרְאָסְוֹן ² וַיַּעֲמֵד הַכָּהָנִים
עַל מִשְׁמְרוֹתָם וַיַּחֲזֹקֵם לְעַבּוֹדָת בֵּית יְהוָה ³ וַיֹּאמֶר
לְלִוּם הַמִּבְנִים (הַמְבִנִים) לְכָל יִשְׂרָאֵל הַקְרֹוּשִׁים
לְיהָוָה תָנוּ אֶת אַרְוֹן הַקְדֵשׁ בְּבֵית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלָמָה בְּנָ
דוּיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל--אֵין לְכָם מַשָּׁא בְּכַתֵּף עַתָּה עַבְדוּ
אֶת יְהוָה אֱלֹהִים וְאֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ⁴ וְהַכְּנִי (וְהַכְּנִי)
לְבֵית אֱלֹהִים כְּמַחְלֻקּוֹתֵיכֶם--בְּכַתֵּב דוּיד מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וּבְמַחְבָּבָה שְׁלָמָה בְּנָוּן ⁵ וַיַּעֲמֵד בְּקָדְשׁ לְפָלֹנֶת
בֵית אָבוֹת לְאַחִיכָהוּ בְּנֵי הָעָם--וְחַלְקַת בֵּית אָבָל לְלִוּם

באללים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל¹⁴ גם כל שר הכהנים והעם הרבו למעול (למעל) מעל כל העבות הנזום ויטמאו את בית יהוה אשר הקדש בירושלם¹⁵ וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו-השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו¹⁶ ויהיו מלויכים במלאכיו האללים ובזום דבריו ומתחטעים בנבאו עד עלות חמת יהוה בעמו-עד לאין מרפא¹⁷ ויעל עליהם את מלך כשרדים (כשרדים) ויהרג בחריהם בחרב בבית מקדש ולא חמל על בחור ובתולה ז肯 ויש חכל נתן בידו¹⁸ וכל kali בית האללים הנדרלים ודקנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו- הכל הביא בבל¹⁹ וישרפו את בית האללים וינצטו את חומת ירושלים וכל ארמנותיה שרפו באש וכל מלחמיה להשחתה²⁰ ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ولבניו לעברים עד מלך מלכות פרס למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ²¹ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה²² ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלהות דבר יהוה בפי ירמיהו-העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר כה אמר כורש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית ירושלים אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה אלהו עמו-ויעל

מאלחים אשר עמי ואל ישחיתך²³ ולא הסב יאשיהו פניו ממנה כי להלחם בו התהפש ולא שמע אל דבריו נכו מפי אליהם וובא להלחם בבקעת מגדו²⁴ וירדו הרים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החלטתי מאד²⁴ ויעבירהו עבדיו מן המרכבה וירכיבתו על רכב המשנה אשר לו וויליכו ירושלים וימת ויקבר בקברות אבותיו וכל יהודה וירושלים מתאבלים על יאשיהו²⁵ ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד היום ויתנו לחק על ישראל והם כתובים על היקנות²⁶ ויתר דברי יאשיהו והסדיו-ככתוב בתורת יהוה²⁷ ובדבריו הראשנים והאחרנים-הנמ כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה

36 ויקחו עם הארץ את יהואו בן יאשיהו וימליכו תחת אביו בירושלם² בן שלוש עשרים שנה יהואו במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם³ ויסיררו מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ מה ככר כסף וככר זהב⁴ וימלך מלך מצרים את אלקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהוקים ואת יהואו אחיו לקח נכו ויביאו מצרים⁵ בן עשרים וחמש שנה יהוקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעני יהוה אלהו⁶ עליו עלה נבוכדנאצ'r מלך בבל ויאסרו בנוחותם להליכו בבלח⁷ ומכל בית יהוה הביא נבוכדנאצ'r לבל ויתגמ בהיכלו בבל⁸ ויתר דברי יהוקים ותעתיו אשר עשה והנמצא עליו-הנמ כתובים על ספר מלכי ישראל ויהוקין במלכו ושלשה חדשים ועתרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעני יהוה¹⁰ ותתשובה השנה שלח המלך נבוכדנאצ'r ויבאחו בבלח עם כל חמדת בית יהוה וימלך את צדקויהו אחיו על יהודה וירושלם¹¹ בן עשרים ואחת שנה צדקויהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם¹² ויעש הרע בעני יהוה לא נכנע לפני ירמיהו הנביא-מפני יהוה¹³ וגם במלך נבוכדנאצ'r מרד אשר השביעו

H. PISAN.

רָאָיתִי אֶת שָׁעַר הַקָּדָשׁ. יְרוּשָׁלָם הַחֲדָשָׁת יוֹרַדָת מִן הַשָּׁמָיִם מִאַת הַאֱלֹהִים. מִזְבֵּחַ בְּכָלָה מִקְשָׁתָה לְבָעֵלָה.
וְשִׁמְעָתִי קֹול גָּדוֹל מִן הַכְּפֹרָה - אָוּמָר: הַנָּה מָשְׁבֵן הַאֱלֹהִים עַם בְּנֵי אָדָם וַיַּשְׁכַּן עֲמָם: הַמָּה יְהִי לוֹ לְעַם וְהוּא
הַאֱלֹהִים וְהִיא עֲמָם.

(ההנגולות 21:2-3 (HRNT

מַדְרִיךְ הַקּוֹרָא
עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

מַילּוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strong's: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strong's: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strong's: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strong's: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strong's: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Hebrew-Aleppo-Codex/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לְקָם 31:8
אַל־הַרְוָמִים 7:10
חַזְוֹן יוֹתָקָן 1:9
חַזְוֹן יוֹתָקָן 2:9
חַזְוֹן יוֹתָקָן 11:9
חַזְוֹן יוֹתָקָן 7:11
חַזְוֹן יוֹתָקָן 8:17
חַזְוֹן יוֹתָקָן 1:20
חַזְוֹן יוֹתָקָן 3:20

aïdios

אַל־הַרְוָמִים 20:1
יְהֹוָה 6:1

aiōn

מָתִיעַי 32:12

מָתִיעַי 22:13

מָתִיעַי 39:13

מוֹרִי 40:13

מוֹרִי 49:13

מוֹרִי 19:21

מוֹרִי 3:24

מוֹרִי 20:28

מָאָרָק 29:3

מָאָרָק 19:4

מָאָרָק 30:10

מָאָרָק 14:11

לְקָם 33:1

לְקָם 55:1

לְקָם 70:1

לְקָם 8:16

לְקָם 30:18

לְקָם 34:20

לְקָם 35:20

נָוִן 14:4

נָוִן 51:6

נָוִן 58:6

נָוִן 35:8

נָוִן 51:8

נָוִן 52:8

נָוִן 32:9

נָוִן 28:10

נָוִן 26:11

נָוִן 34:12

נָוִן 8:13

נָוִן 16:14

נָוִן 21:3

מַשְׁיַּח הַשְׁלִיחִים 18:15

אַל־הַרְוָמִים 25:1
אַל־הַרְוָמִים 5:9
אַל־הַרְוָמִים 36:11
אַל־הַרְוָמִים 2:12
אַל־הַרְוָמִים 27:16
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 20:1
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 6:2
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 7:2
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 8:2
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 18:3
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 13:8
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 11:10
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 4:4
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 9:9
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 31:11
אַל־הַקְלִיטִים 4:1
אַל־הַקְלִיטִים 5:1
אַל־הַאֲסִיכִים 21:1
אַל־הַאֲסִיכִים 2:2
אַל־הַאֲסִיכִים 7:2
אַל־הַאֲסִיכִים 9:3
אַל־הַאֲסִיכִים 11:3
אַל־הַאֲסִיכִים 21:3
אַל־הַאֲסִיכִים 12:6
אַל־הַאֲסִיכִים 20:4
אַל־הַלְּפִיטִים 26:1
טָמוֹת 17:1
טָמוֹת 17:6
טָמוֹת 10:4
טָמוֹת 18:4
לְשִׁיטָּס 12:2
אַל־הַנְּבָרִים 2:1
אַל־הַנְּבָרִים 8:1
אַל־הַנְּבָרִים 6:5
אַל־הַנְּבָרִים 5:6
אַל־הַנְּבָרִים 20:6
אַל־הַנְּבָרִים 17:7
אַל־הַנְּבָרִים 21:7
אַל־הַנְּבָרִים 24:7
אַל־הַנְּבָרִים 28:7
אַל־הַנְּבָרִים 26:9
אַל־הַנְּבָרִים 3:11
אַל־הַנְּבָרִים 8:13
אַל־הַנְּבָרִים 21:13
הַרְאָשָׁוָה לְפֶתַחַת 23:1
הַרְאָשָׁוָה לְפֶתַחַת 25:1
הַרְאָשָׁוָה לְפֶתַחַת 11:4
הַרְאָשָׁוָה לְפֶתַחַת 11:5
הַשְׁנִית לְפֶתַחַת 18:3

הַרְאָשָׁוָה לְזַהֲרָן 17:2
הַשְׁנִית לְזַהֲרָן 2:1
יְהֹוָה 13:1
יְהֹוָה 25:1
חַזְוֹן יוֹתָקָן 6:1
חַזְוֹן יוֹתָקָן 18:1
חַזְוֹן יוֹתָקָן 9:4
חַזְוֹן יוֹתָקָן 10:4
חַזְוֹן יוֹתָקָן 13:5
חַזְוֹן יוֹתָקָן 12:7
חַזְוֹן יוֹתָקָן 6:10
חַזְוֹן יוֹתָקָן 15:11
חַזְוֹן יוֹתָקָן 11:14
חַזְוֹן יוֹתָקָן 7:15
חַזְוֹן יוֹתָקָן 3:19
חַזְוֹן יוֹתָקָן 10:20
חַזְוֹן יוֹתָקָן 5:22

aiōnios

מָתִיעַי 8:18
מָתִיעַי 16:19
מָתִיעַי 29:19
מָתִיעַי 41:25
מָתִיעַי 46:25
מָאָרָק 29:3
מָאָרָק 17:10
מָאָרָק 30:10
לְקָם 25:10
לְקָם 9:16
לְקָם 18:18
לְקָם 30:18
נוֹן 15:3
נוֹן 16:3
נוֹן 36:3
נוֹן 14:4
נוֹן 36:4
נוֹן 24:5
נוֹן 39:5
נוֹן 27:6
נוֹן 40:6
נוֹן 47:6
נוֹן 54:6
נוֹן 68:6
נוֹן 28:10
נוֹן 25:12
נוֹן 50:12
נוֹן 2:17
נוֹן 3:17
מַשְׁיַּח הַשְׁלִיחִים 46:13

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

48:13 אֶל־הָרֹמִים

7:2 אֶל־קָרְנוֹתִים

21:5 אֶל־קָרְנוֹתִים

22:6 אֶל־קָרְנוֹתִים

23:6 אֶל־קָרְנוֹתִים

25:16 אֶל־הָרֹמִים

26:16 אֶל־הָרֹמִים

הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוֹתִים

17:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוֹתִים

18:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוֹתִים

1:5 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוֹתִים

8:6 אֶל־הָרְבָּתִים

9:1 סָלְנוֹס 2

16:2 סָלְנוֹס 2

16:1 טִימָוִת 1

12:6 טִימָוִת 1

16:6 טִימָוִת 1

19:6 טִימָוִת 1

9:1 טִימָוִת 2

10:2 טִימָוִת 2

2:1 אֶל־שְׁטוֹס

7:3 אֶל־שְׁטוֹס

15:1 אֶל־פָּלָמָן

9:5 לְלַגְבָּרִים

2:6 אֶל־עֲבָרִים

12:9 אֶל־עֲבָרִים

14:9 אֶל־עֲבָרִים

15:9 אֶל־עֲבָרִים

20:13 אֶל־עֲבָרִים

10:5 הַרְאָשָׁנָה לְפָטָרָס

11:1 הַשְׁנִית לְפָטָרָס

2:1 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

25:2 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

15:3 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

11:5 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

13:5 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

20:5 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

7:1 הַזָּהָר

21:1 הַזָּהָר

6:14 הַזָּהָר

Geenna

22:5 מַתְיוּ

29:5 מַתְיוּ

30:5 מַתְיוּ

28:10 מַתְיוּ

9:18 מַתְיוּ

15:23 מַתְיוּ

33:23 מַתְיוּ

43:9 מַאֲרָק

45:9 מַאֲרָק

47:9 מַאֲרָק

5:12 לְקָסֶס

6:3 יְעַקְבָּן

Hadēs

23:11 מַתְיוּ

18:16 מַתְיוּ

15:10 לְוֹקֶס

23:16 לְוֹקֶס

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

הַרְאָשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים

18:1 הַזָּהָר

8:6 הַזָּהָר

13:20 הַזָּהָר

14:20 הַזָּהָר

Limnē Pyr

הַזָּהָר יְהִקְנָן

10:20 הַזָּהָר יְהִקְנָן

14:20 הַזָּהָר יְהִקְנָן

15:20 הַזָּהָר יְהִקְנָן

8:21 הַזָּהָר יְהִקְנָן

Sheol

בְּרָאָשָׁה

38:42 בְּרָאָשָׁה

29:44 בְּרָאָשָׁה

31:44 בְּרָאָשָׁה

30:16 בְּמוֹדֵר

33:16 בְּמוֹדֵר

22:32 דְּבָרִים

6:2 שְׁמוֹאֵל

6:22 שְׁמוֹאֵל בָּ

6:2 מְלָכִים א

9:2 מְלָכִים א

9:7 אַיָּוֹב

8:11 אַיָּוֹב

13:14 אַיָּוֹב

13:17 אַיָּוֹב

16:17 אַיָּוֹב

13:21 אַיָּוֹב

19:24 אַיָּוֹב

6:26 אַיָּוֹב

5:6 תְּהִלִּים

17:9 תְּהִלִּים

10:16 תְּהִלִּים

5:18 תְּהִלִּים

3:30 תְּהִלִּים

17:31 תְּהִלִּים

14:49 תְּהִלִּים

15:49 תְּהִלִּים

15:55 תְּהִלִּים

13:86 תְּהִלִּים

3:88 תְּהִלִּים

48:89 תְּהִלִּים

3:116 תְּהִלִּים

8:139 תְּהִלִּים

7:141 תְּהִלִּים

12:1 מְשֻׁלָּי

5:5 מְשֻׁלָּי

27:7 מְשֻׁלָּי

18:9 מְשֻׁלָּי

11:15 מְשֻׁלָּי

24:15 מְשֻׁלָּי

14:23 מְשֻׁלָּי

20:27 מְשֻׁלָּי

16:30 מְשֻׁלָּי

10:9 קְהֻלָּת

6:8 שִׁיר הַשְׁרִירִים

יִשְׁעָה

9:14 יִשְׁעָה

11:14 יִשְׁעָה

15:14 יִשְׁעָה

15:28 יִשְׁעָה

18:28 יִשְׁעָה

10:38 יִשְׁעָה

18:38 יִשְׁעָה

9:57 יִשְׁעָה

15:31 יִזְׁקָאֵל

16:31 יִזְׁקָאֵל

17:31 יִזְׁקָאֵל

21:32 יִזְׁקָאֵל

27:32 יִזְׁקָאֵל

14:13 הַשְׁעָר

2:9 עַמּוֹס

2:2 יוֹהָנָה

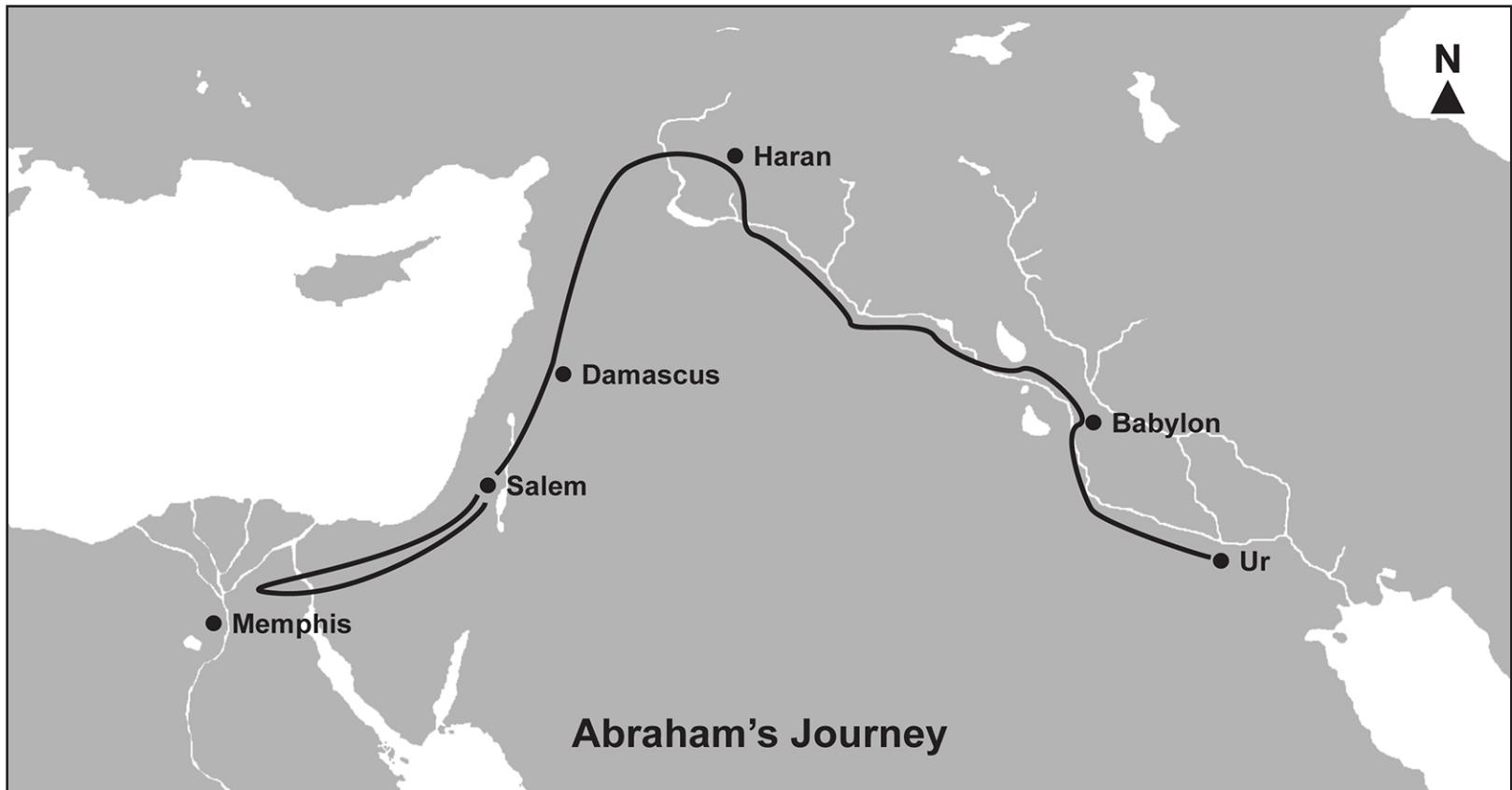
5:2 הַבְּקָרָק

Tartaroō

הַשְׁגִּית לְקָטָרִים

4:2 None yet noted

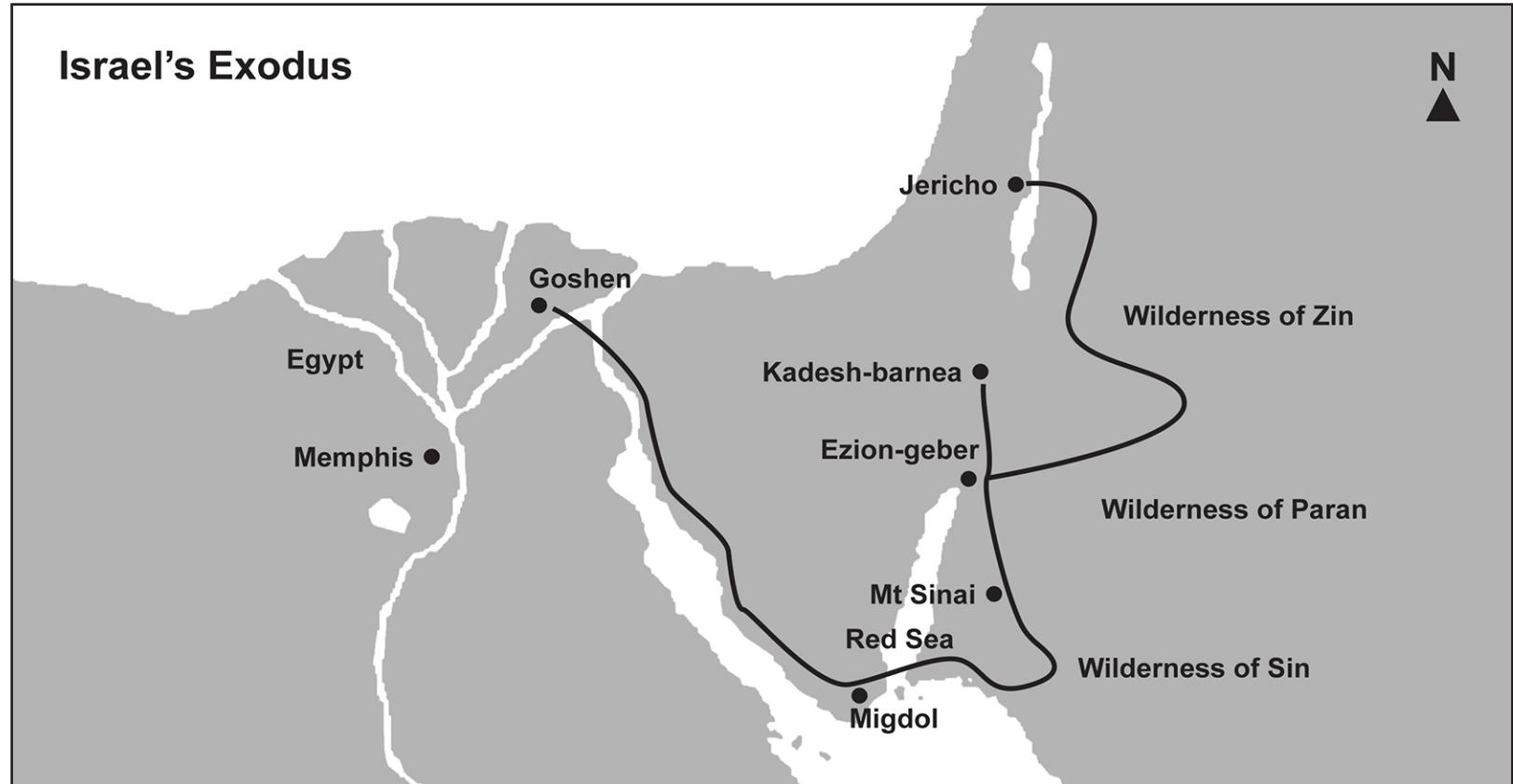
Questioned

מזהך אמונה צית אברהם בתקראו ליצאת אל מקום שהוא עיר לקלט לנחליה. והוא יצא מבלתי לדעת לאן יילך. - (אל העברים 11:8 HRNT)

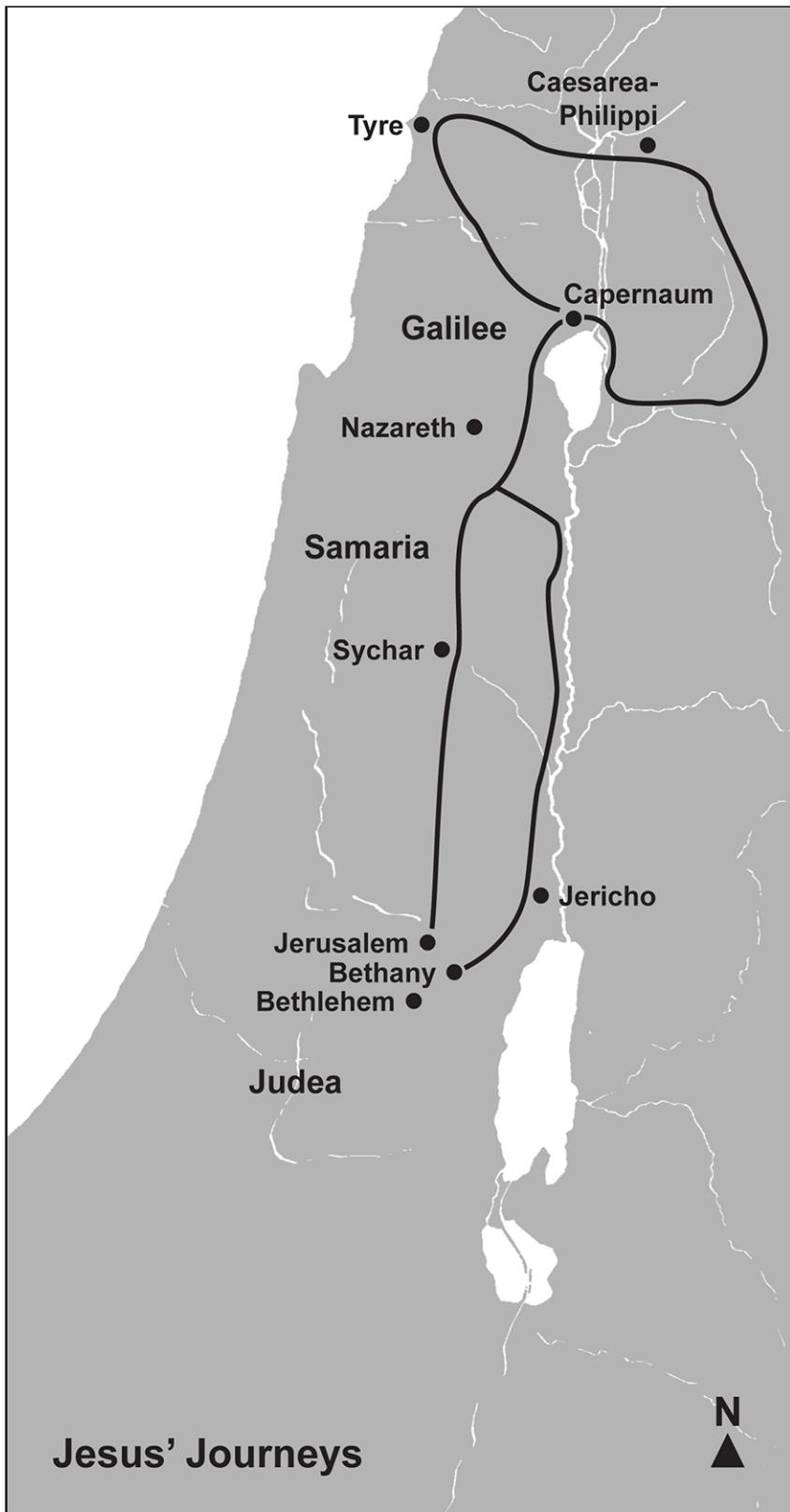
Israel's Exodus

N

יְהוָה בָּשַׁלַּח פָּרָשָׁה אֶת הָעֵם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דָּרְךְ אֶרְץ פְּלֶשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הֵוָה כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּנֵי יְנַחֵם הָעֵם בְּרָאָתֶם מִלְחָמָה - וְשָׁבּוּ מִצְרַיִם - (שְׁמוֹת 13:17)

הַיְהוּ מִתְּמֻמָּדִים לְאַבָּא קָדְשֶׁךְ שְׁמַרְתָּה אֶלָּא קָרֵב לְשָׁרֶת לְלִתְתָּה אֶת נִפְשֶׁת כְּפָר בְּשָׁרְבִּים . (מרcus 10:45 HRNT)

מאת שאיל, עבר הפסיח ישוע, אשר נקרא להיות שליח ניחר לשורות אללים - (אל הרומיים 1:1 (HRNT 1:1)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Titus destroys the Jewish Temple
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us							
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin							
Where are we? ◀			When are we? ▼									
			Innocence		Fallen			Glory				
Who are we? ►	God	Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
		Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise					
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers						
	Mankind	Living			Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth							
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise							
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment							
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Imprisoned			2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus							
		Fugitive			Revelation 20:13 Thalaasa							
		First Beast			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind							
		False Prophet			Revelation 19:20 Lake of Fire							
		Satan			Revelation 20:2 Abyss							
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all							

Prepared for the Devil and his Angels

עברית עַבְרִית at AionianBible.org/Lake-of-Fire

The Aionian Bible shows the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The most significant observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to mean separating believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels at the final judgment alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Certainly, unbelievers are punished for their selfishness as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

We should find hope that Jesus tells us, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And there is even greater hope because after the prison of Hades is evacuated, it is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels.

על כל נצח את כל הנazioni לתלמידים. הטבilo אותם לשם האב ותבן ורוח הקדש - (מתיו 28:19 HRNT)